

*MASTER
NEGATIVE
NO. 91-80376-4*

MICROFILMED 1991

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

HOMERUS

TITLE:

HOMERI ODYSSEAE
CARMINA

PLACE:

LUGDUNI BATAVORUM

DATE:

1897

Master Negative #

91-80376-4

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

88HV
IE971

Homerus.

Odyssea 1897

Homeri Odysseae carmina, cum apparatu critico;
ediderunt J. van Leeuwen... et M. B. Mendes da
Costa. Editio altera, passim aucta et emendata...
Lugduni Batavorum, apud A.W. Sijthoff, 1897.
xxvii, 600 p. fold. facsims. 24 cm.

~~D88HV~~
~~IE971~~

~~Copy in Classics Reading Room.~~

151223

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35m

IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB

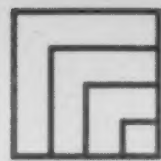
DATE FILMED: 12/18/91

REDUCTION RATIO: 11X

INITIALS RD

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

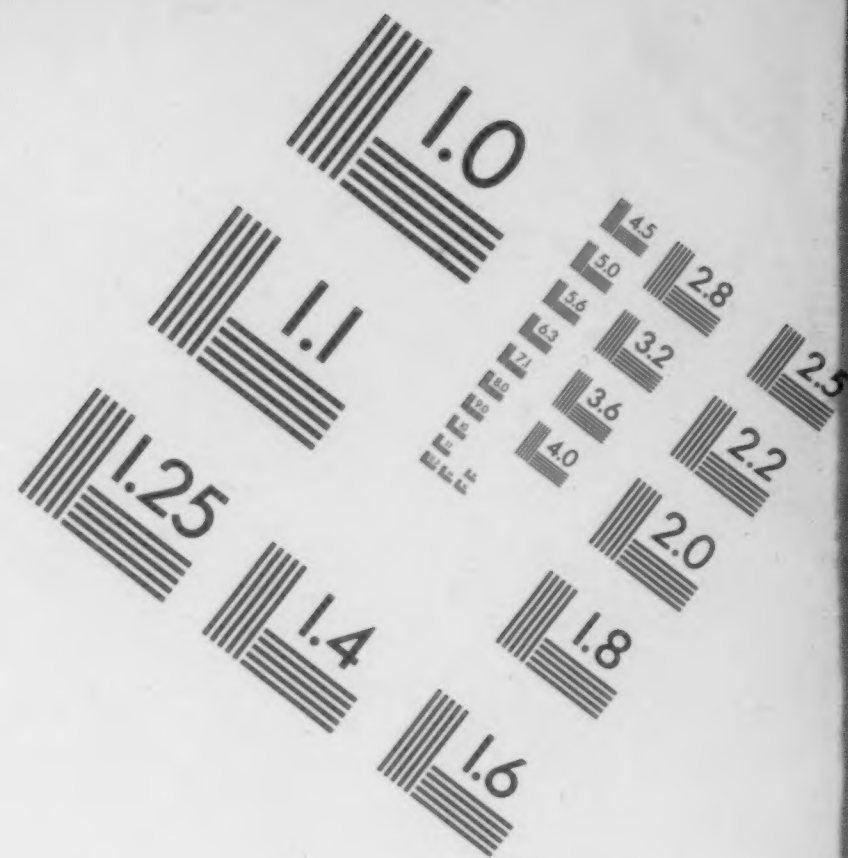
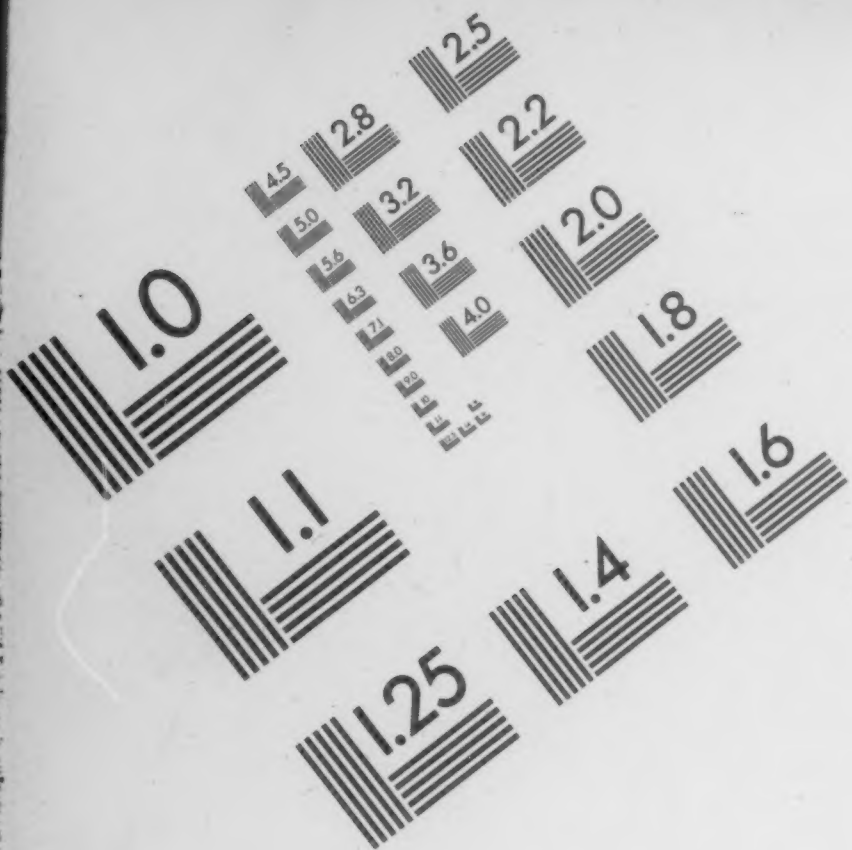

AIMM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

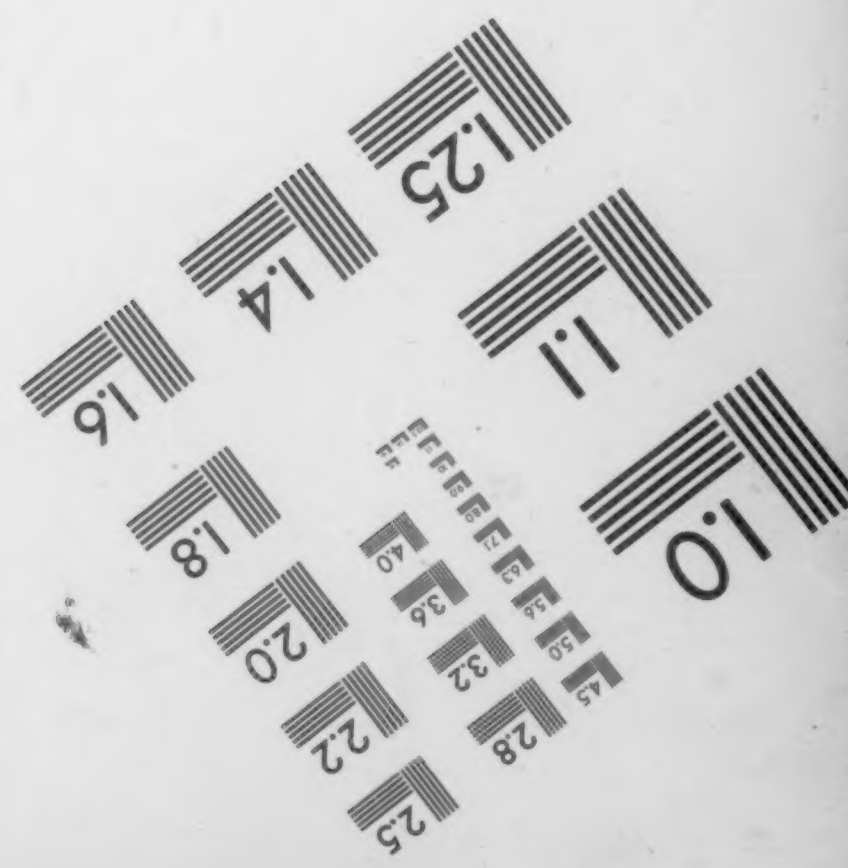
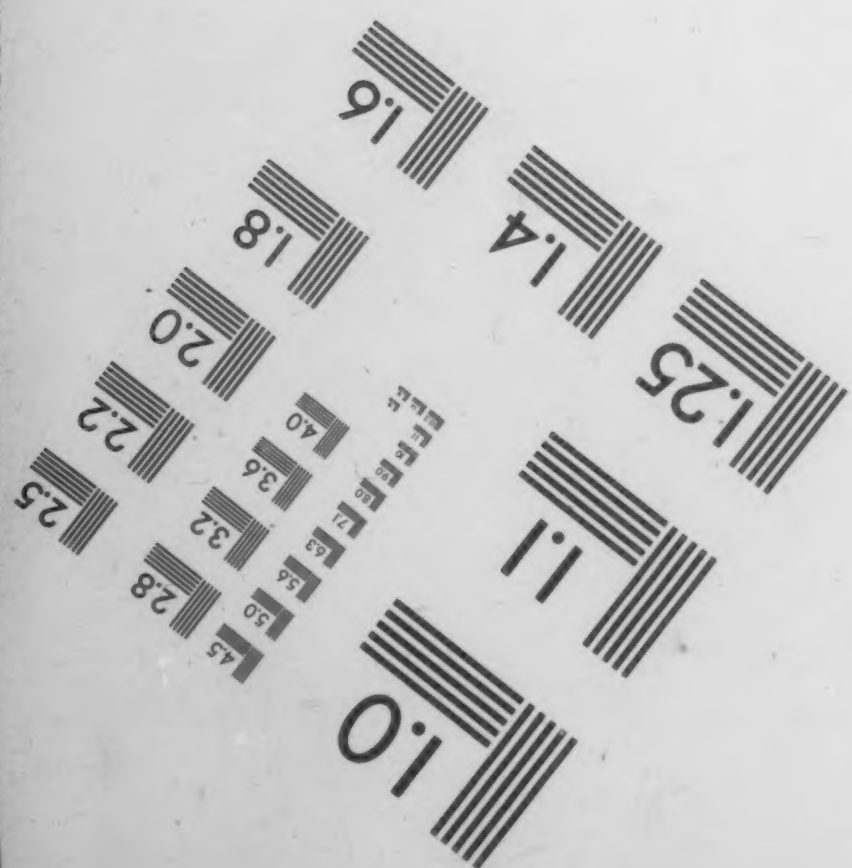
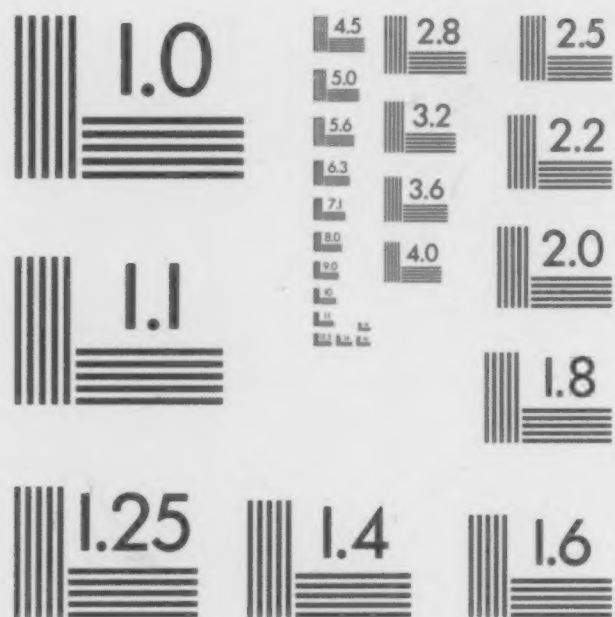
301/587-8202

Centimeter

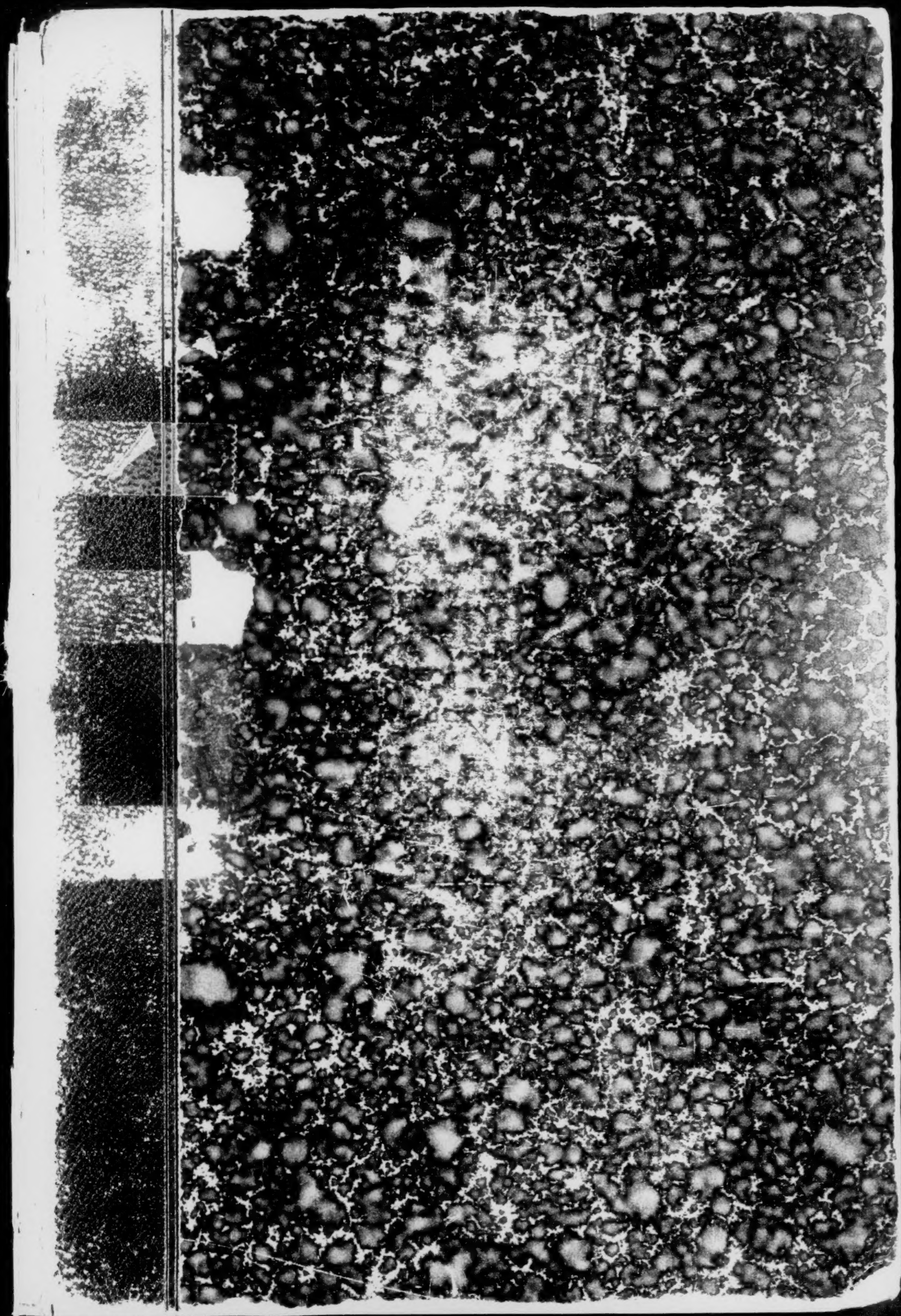

Inches

MANUFACTURED TO AIMM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

88HV

IE 971

Columbia University
in the City of New York
Library

BOUGHT FROM

THE

Henry Drisler
Classical Fund

1895

HOMERI ODYSSEA

COLUMBIA
UNIVERSITY
LIBRARY

HOMERI
ODYSSEAE CARMINA

CUM APPARATU CRITICO

EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA

EDITIO ALTERA

PASSIM AUCTA ET EMENDATA

ACCEDUNT TABULAE TRES

LUGDUNI BATAVORUM

APUD A. W. SIJTHOFF

MDCCCXCVII

ABMULLOO
YTICEDVIMU
YRABLU

88HV
IE971

In altera hac Odysseae recensione ¹⁾ easdem quas in Iliade ²⁾ rationes sumus secuti, quas denuo exponi non est opus. Asterisco (*) nunc quoque indicata sunt quae nostro Marte mutavimus, cruce (†) quae uno tantum loco Homérico occurrunt (etiam hymnorum habita ratione).

Operam dedimus ut non nova tantum sed aucta etiam et emendata haec editio iure posset dici, sed multis verbis id nunc ostendere inutile videtur; aut enim ita esse ipse cernet lector qui cum priore editione hanc comparaverit, aut nobis affirmantibus credere nolet.

Sed quam maxime huius est loci, viros doctos, quorum studia nobis hanc recensionem adornantibus profuerunt, honorifice commemorare. E quibus primus est nominandus P. C. Molhuysen, Academiae Lugduno-batavae olim alumnus. Hic enim Odysseae codices ceteris antiquiores G F P, quorum primus hactenus non satis erat cognitus, indefesso labore totos contulit ³⁾, codicem O suo pretio aestimavit ⁴⁾. Cuius industria effecit ut praestantissimi codicis G multae lectiones, quae hactenus delituerant, nunc a nobis potuerint afferri, in his optimae notae complures. Praeterea nonnulla, quae in codicibus F et P minus recte fuerant lecta, ex Molhuyseni libro correximus.

Novam autem recensionem cum prelo eramus commissuri, magna laetitia nos affecit viri amici J. J. Hartman epistula critica publice ad nos missa ⁵⁾, qua et de conaminibus nostris in textu carminum Homericorum constituendo benevole admodum tulit iudicium, et — quod sinceri amici est — quae minus bene administraveramus multis

¹⁾ Editio prior prodiit anno 1890.

²⁾ Homeri Iliadis carmina cum apparatu critico, editio altera passim aucta et emendata, 1895.

³⁾ De tribus Homeri Odysseae codicibus antiquissimis scripsit P. C. Molhuysen, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff 1896. — Accedunt tabulae V.

⁴⁾ In Mnemosyne 1897 p. 76 sqq.

⁵⁾ Epistola critica... continens adnotationes ad Odysseam, Lugd. Bat. apud A. W. Sijthoff 1896.

270011

MAY 26 1899 St. Loebert. 170011

locis retegat, veri inveniendi viam saepius simul indicans. Cuius observationes singulas qua dignae erant cura nobiscum perpendimus, saepius quae proposuerat sive in textum recepimus sive in apparatu critico commemoravimus, nec nisi inviti compluribus locis, ubi eo impellente sententiam nostram mutavimus, reticimus eius nomen, solito et necessario brevitatis studio coacti.

Non minus utiles nobis fuerunt observationes, quas Naberus et Herwerdenus v.v. d.d. aut de nostris studiis Homericis aut in universum de epicorum carminum textu his annis in publicam lucem emisserunt. Etiam viro doctissimo K. Kuiper hoc loco gratias agimus, quem censorem et aequissimum sumus nacti et peritissimum.

Philologos externos, qui de nobis iudicium tulerunt, omnes hic commemorare non possumus. Ultro nunc se nobis offerunt nomina virorum doctissimorum P. Cauer, W. Leaf, A. Ludwich, G. Meyer, D. B. Monro, R. Peppmueller, A. Platt, C. Sittl, G. Vogrinz; plura nunc reticemus. In diversa autem, ut in ceteris rebus humanis, sic in nostro opere diudicando discedere opiniones non miramur graviter ferimus, singulorum autem criticorum observationes in nostros usus convertere conati sumus. Et fortasse plurimum nobis profuerunt sententiae damnatoriae; quae quatenus non in meris criminibus et vituperationibus versabantur sed certas res et locos indicabant, impulerunt nos ut quae statueramus severa trutina denuo perpenderemus; dein aut animo confirmatiore eandem obtinuimus opinionem aut agnito errore quaesivimus meliora.

Denuo ad metam usque permenso curriculo, quod neque breve esse neque laevigatum experti sciunt quicunque in eundem campum descenderunt, in votis est ut de nostra qualicunque opera in Homero insumta non valeat sententia, ab Archilocho de suae aetatis homine aliquo lata (cf. Mnemosyn. 1892 p. 137), cuius verba misere corrupta eleganter nuper ita constituit Arthurus Ludwich in programme Lect. Regiment. 1896:

οἷδ' ἀμᾶν χέραδος, οὐ μεμαῶς ἐργάσιμον λίθον
κινεῖν —

glarea collecta, lapis qui elaborari possit nullus est motus.

Dedimus Lugduni Bat. et Amstelodami
m. Martio 1897.

MANUSCRIPTORUM NOTITIA.

I.

Papyrorum Odysseam continentium fragmenta quaedam his annis innotuerunt.

Papyrus Musei Britannici CCLXXI continet libri γ exitum inde a versu 283 cum nonnullis scholiis signisque prosodiacis. Litteris uncialibus primo post Chr. saeculo exaratus est eleganter; versus 34—36 habent singulae paginae, quarum sex aetatem tulere, integra sola est ultima. Vid. Kenyon in Journal of Philology 1894 p. 238 sqq.

In fragmento papyraceo saeculi III¹ post Chr. (Bodl. Ms. Gr. 97), quod cum aliis multis edidit B. P. Grenfell An Alexandrian Erotic Fragment and other Greek Papyri, Oxoniae 1896, extant versuum ε 346—353 ultima verba.

Papyrus Genevensis exhibet γ 364—375 et 384—402.

In papyro Berolinensi n° 154^a, de quo vid. H. Landwehr in Philologo 1885 p. 585—591, libri ξ versus fere 70 partim possunt legi. Littera A hunc librum designavit Ludwich.

Codices Odysseae membranacei litteris maiusculis scripti eorumve filii nulli hactenus sunt reperti. Minuscula litteratura exaratos quadraginta sex enumerat Iacobus LaRoche in libro die Homerische Textkritik im Alterthum, 1866, p. 474—487, addens plures superesse, qui quot qualesque sint parum constet; quae autem illic commemorat exemplaria, eorum vix tertia pars tunc temporis erat explorata, neglecta vero in bibliothecis iacebant meliora aliquot et antiquiora, in his X¹ saeculi codex quidam, cuius mentionem facit l. l. p. 485 ¹).

¹) Codex G, vid. infra.

Anno autem sequenti ad fidem codicum quindecim, quorum nullus XIII° saeculo est superior ¹⁾, Odysseam edidit, et illa recensio per annos viginti duo ceteris viris doctis, qui Odysseae emendandae vel interpretandae studebant, unicum fere fuit instrumentum criticum.

Multo melius de Odysseae textu tradito potest iudicari postquam novam recensionem evulgavit Arthurus Ludwich ²⁾. Qui prudenti consilio complures codices non iisdem litteris atque LaRoche designavit, ne alia — ut olim — codicum signa valerent in textu, alia in scholiis afferendis ³⁾. Qua in re nos eum libenter sumus secuti.

G. Codicum, qui hactenus innotuerunt, omnium et antiquissimus et praestantissimus est Mediceus Laurentianus XXXII, 24 exeuntis fere saeculi Xⁱ, quem littera G indicavit Ludwich. Foliis 232 continet Odysseam usque ad ω 103 una manu perscriptam a librario cuius nomen ignoratur; finis periit. Singulae paginae sunt versuum 25 aut 26. Nonnulla emendavit et glossas hic illic ⁴⁾ adscripsit Ioannes quidam monachus, qui in fronte libri κ et in libri τ fronte et calce „Domini servum” saepius se vocat. Multo plura deinde correxit manus tertia, multasque glossas nec non scholia quaedam adiecit ⁵⁾. Praeterea recentiores manus duae pluresve nonnulla addiderunt.

Ex archetypo litteris minusculis exarato esse descriptum errores quidam testantur. Paginam in qua extant ν 334—361 (f. 131^v) lucis ope depinxerunt Wattenbach et van Velsen in Exemplis cod. Graec.

¹⁾ Ipse contulerat Venetos Mikn, Vindobonenses XYblq, Monacensem U, praeterea adhibuit codices ab aliis exploratos HJOZW.

²⁾ Homeri Odyssea recensuit Arthurus Ludwich, Lipsiae in aedibus B. G. Teubneri, I 1889, II 1891. — Usus est Ludwich codicibus duodeviginti, quorum sex (FPHDTU) excussit totos cum priore parte codicis K et parte altera codicis L, duos (GX) festinanter excerpserit, quatuor (MNSY) passim inspexit, quatuor (JOZW) ex aliorum auctoritate attulit.

³⁾ Sic LaRoche codex S est Stuttgardiensis: at apud Dindorfium si quod e codice S affertur scholion in scholiorum Odyss. editione, non in Stuttgardensi id est quaerendum sed in manuscripto Parisino. Dindorfii scholia B et Q in Ambrosianis duobus leguntur, a LaRoche vero litteris B et Q indicantur codices quidam Vindobonenses. Apud LaRoche codex Vratislaviensis dicitur V: qua littera Dindorf designat scholia „Vulgata” ab Aldo Manutio curante Asulano edita ex codice hodie deperdito (quem Bodleiano saeculi XIⁱ fuisse simillimum demonstravit Dindorf in schol. Odyss. praef. p. xvii sqq.). LaRoche D est Vindobonensis 56: in scholiorum editione Dindorfiana ita audit Parisinus 2403. Littera P apud Dindorfium significat Palatinum, apud LaRoche Meermannianum.

⁴⁾ Vid. in tabula I φ 406 κθρ' (κιδάρας), 407 ἀπὸ τοῦ πολλῶν εἴρηται. — τῷ ξύλῳ ἐν φ' τανύονται αὖ νεύαλ. — τὸ νεύρον, 408 δήσας, 417 τῆς θήκης, 419 τῷ τοῦ τόξου κέρατι.

⁵⁾ Huic debentur ceterae glossae quae in tabula I extant.

tab. 38. Folium 212^v (φ 399—423) repraesentavit Molhuysen l. l., unde nos in tabula nostra I repetivimus.

Codicem primus consuluit Aem. Gotschlich, qui libros αβγζ ceterorumque locos aliquot selectos perlegit, in Fleckeisenii autem Annalibus anni 1876 p. 21—27 cum philologis communicavit quae invenerat. Deinde Ludwich totum codicem festinantius lectione transcurrere excerpserit, temporis angustia prohibitus quominus totum excuteret. Nuper demum codex ab omni parte innotuit e Molhuyseni libro laudato.

T. Cognatus codici G est Hamburgensis bombycinus saeculi XIVⁱ, imprimis propter scholia notabilis; vid. Ludwich Aristarch. II p. 693 sqq. ¹⁾. Altera fere pars periit; supersunt folia 114 (α 1—μ 220 et ν 310—ξ 67). In paginis plerisque sunt versus 25—26, in nonnullis paulo plures.

F. Codex Florentinus Laurentianus 52, olim Abbatiae Florentinae 2763, saeculi Xⁱ vel XIⁱ, foliis 296 totam complectitur Odysseam una manu perscriptam, sed ultimum folium (ω 527—548) cum periisset supplevit manus recentior. Versus σ 333—392 a librario omissos addidit corrector. Singulae paginae habent versus 20—24 largis litteris nitide et emendate admodum exaratos lectuque facillimos. Paucae appictae sunt glossae interlineares ²⁾. Lectionem vulgatam praebet hic codex, quem cum Iliadis codicibus B C D aptissime comparaveris. Littera F eum designavit Ludwich, qui primus eum consuluit. Etiam archetypum, quod secutus est librarius, minusculis litteris fuisse per-

¹⁾ Codicibus G et T communes sunt e. g. hae lectiones, quae aut in nullo alio manuscripto sunt repertae aut nonnisi in recentibus codicibus (i, k, n) recurrunt:

δ 212 παρ, 222 ἀπὸ, 251 ἀναιδέστερον, 354 περιχλύσθη, 458 sq. ordine inverso, 466 πάντες, 519 καὶ ἐκείθεν, ε 386 ὥς, ζ 8 δι (cum Ar.), 190 τὰ γε δῶκε, η 117 ἐπιλείπει, 162 δὴ τὸν ξείνον, θ 124 δ', 154 ἀπὸ, 412 addunt versum, 422 δόμοισι, 436 ἔχον, 450 εἰς (pro ἔς ῥ'), 476 υἱὸς (pro δός), 488 μοῦσα διδάξε, 499 ἤρξατο, 522 δι δεῦν, 538 πω, 560 ἴσασσι, 574 πόλιας, ι 138 -κεν ἀδρίων, 198 ἱερὺς, 242 δαίτῳ, 261 νισ(νισσ-)όμενοι, 359 τό γ', 414 ἐξηπάτησεν (metro invito), 430 ἔτερος (sine sensu), 455 ἔμμεν.

In libris α—γ et κ—μ rara sunt communis originis indicia, in his tamen quaedam satis memorabilia, e. g. β 366 ἀλλογνῶτων, κ 453 ἰσάντα, 528 στρίψας, λ 179 μὲν, 544 ἀφαστήκει (cum Ar.).

²⁾ Praeterea librorum λ—ω versus nonnulli in margine adscriptas habent litteras α, β, γ cett. ordine alphabetico se excipientes, quae quo consilio sint additae non apparet.

scriptum videtur posse effici e versu δ 249, ubi pro ἀβάνησαν legitur ἀνάκησαν, confusis — ut fieri solet — litteris *u* (i. e. β) et *κ*¹⁾.

Specimen scripturae habet Wattenbach Schrifttafeln II tab. 40; folii 232^r, in quo leguntur τ 63—83, imaginem dedit Molhuysen l. l., quam nos repetivimus in tabula II.

O. Ex codice F descriptus est codex Phillippicus 1585, olim Meermannianus 307, nunc Berolinensis, quem littera O designavit Ludwig (codex P apud LaRochium). E recentissimae aetatis hoc exemplari varias lectiones enotavit anonymus quidam in The Classical Journal 1825 et 1827, unde codicis F umbram esse intellexit Ludwig, ex hoc ipso codice esse descriptum inspecto utroque demonstravit Molhuysen in Mnemosyne 1897 p. 76 sqq.

Z. Arte praeterea cum codice F cohaeret Stuttgardiensis 5, Ludwigio Z (LaRochio S), foliis 310 Odysseam et Iliadem cum versione Latina complectens²⁾, quem saeculo XV° aut sequenti exaravit Ioannes Sophianus. Varias lectiones ad Odysseam pertinentes evulgavit J. Rieckher in progr. schol. Heilbronn. 1864; nunc impune potest neglegi, postquam innotuit codex F; quamquam huius filius esse non videtur³⁾.

k. In hac vicinia commemorandus est etiam Venetus Marcianus 456 membranaceus saeculi XVIⁱ, foliis 538 continens Iliadem, Quinti Smyrnaei Posthomera, Odysseam, Hymnos, Batrachomyomachiam. Codicem scholiis carentem sed pulchre et accurate scriptum littera K designavit LaRoche, qui in tabula V^a suae editionis versus η 1—9 speciminis loco repraesentavit. Ludwig nullam eius rationem habuit, quoniam cum codicibus F O Z constanter fere concinit⁴⁾. Nos cum non omnino neglegendum duceremus, quoniam bonae notae quasdam praebet lectiones (e. g. ε 409 ζ 209), littera k eum notavimus.

¹⁾ Idem error est in O et Z, in D autem eiusdem generis est vitium ἀνάκησαν.

²⁾ Odysseam vertit Manuel Chrysoloras, Iliadem Leontius Pilatus.

³⁾ In Iliade Stuttgardensem conspirare cum Cantabrigiensi 300 demonstravit W. Leaf, et ex hoc ipso descriptum sibi videri dixit in commentatione de Iliadis codicibus in Journal of Philology 1890 p. 187. In Odyssea quae inter utriusque codicis textum intercedat ratio nescimus, quoniam Cantabrigiensis pars altera, quae Odysseam complectitur, nondum est excussa.

⁴⁾ Quam arte cum codicibus O et Z cohaereat demonstravit LaRoche Proleg. p. XVII et XIX. In Iliade umbra Harleiani 5693 esse dicitur.

Versus ω 479—492 in codicibus F Z k ita sunt dispositi: 479, 81, 3, 5, 7, 9, 91, 80, 2, 4, 6, 8, 90, 92; in O: 479, 81, 83, 82, 84—91, 80, 92. Cuius erroris Molhuysen (Mnemosyn. l. l.) probabiliter hanc statuit causam, quod archetypum, unde fluxerunt F Z k, hos versus habuerit in margine additos duobusque ordinibus dispositos¹⁾.

P. Palatinus 45 membranaceus foliis 234 Odysseam et Batrachomyomachiam exhibet cum scholiis ad libros δ ε ζ η amplissimis, ad ceteros libros rarioribus et deterioribus. Singulae paginae sunt versuum 27—30. Codex Heidelbergae asservatur. Scriptus est annis 1201 sq.²⁾ a quatuor librariis; quorum unus, qui totos fere libros α—η et π—ω et Batrachomyomachiam exaravit, Palaganum urbis Ἰδρούσης civem se dicit in subscriptione Odysseae, filius Pelegrini comitis τῆς Ἰδρούσης ab alio librario dicitur in calce Batrachomyomachiae³⁾.

Descriptum esse codicem ex archetypo litteris minusculis exarato passim apparet, e. g. κ 227 δάπεδον δ' ἔπ' ἀμφιβέβηκεν pro -μέμνηκεν, vel κ 588 καταμῆναι pro -βῆναι. In singulis autem paginis illud exemplar 23 fere habuisse versus efficitur e duabus codicis P lacunis, quarum altera (θ 9—31) versuum est 23, altera (ζ 224—316) versuum 93 (4 × 23 + 1).

Scholia anno 1821 publici iuris fecit Buttmann, sed e textu, qui multa habet notatu dignissima, nonnisi pauca quaedam attulit. Primus totum excussit Ludwig, iterum nunc Molhuysen l. l.

Folii 55^r, in quo extant η 96—126, imaginem dedit Molhuysen l. l., quam nos in tabula III repetivimus.

¹⁾ Sic in margine codicis F additi sunt

η	134	135
	136	137
	138	139,

quos codicis O librarius hoc ordine inde exscripsit: 134, 6, 8, 5, 7, 9.

Archetypum binis columnis totum fuisse exaratum, simillimum igitur codici S vel Euripidis codici Laurentiano XXXII, 2, statuerunt LaRoche et Ludwig, quos nos in editione priore sumus secuti; sed recte observavit Molhuysen, si ita per totum archetypum versus fuissent dispositi, fieri vix potuisse ut librarius, qui codicem F inde descripsit, circa ipsum finem operis hac re in errorem abriperetur.

²⁾ Saeculo XIV° perperam eum adscribunt Dindorf in scholiorum editione praef. p. XII et LaRoche Textkritik p. 487.

³⁾ Cf. H. Schrader in Porphyrii Quaest. Hom. ad Od. pertinentium reliquiis p. 164, P. C. Molhuysen l. l. p. 9 sq. et tab. IV et V.

I. Ex codice P Odysseam descriptam praebet Vindobonensis 5 lin-
teus saeculi XIVⁱ (apud LaRochium codex L), qui foliis 189 Iliadem
Q. Smyrnaeum Odysseam complectitur (omissis scholiis). Iliadem cum
Lipsiensi 1275 (qui nonnisi P 90—Ω fin. exhibet) ita concinere ut
commune archetypum habuisse videantur, optimas autem lectiones
permultas his codicibus esse proprias, demonstravit W. Leaf in Journal
of Philology 1890 p. 181 sqq.; Odysseam consentire cum Palatino
docuit LaRoche Proleg. p. XV, inde descriptum esse nunc apparet¹⁾.
Nullam codicis rationem habuit Ludwich; nos, cum semel tamen et
iterum eum commemorare vellemus, littera l designavimus. Specimen
dedit LaRoche in tabula sua VI (A 1—8).

Y. Artissime praeterea cum codice P cohaeret Vindobonensis 56
bombycinus (apud LaRochium codex D). Anno 1300 scriptum esse
perhibet LaRoche Prolegom. p. VI, Ludwich vero, qui totum denuo
excussit, saeculo XV° iure eum assignavit²⁾, errorem autem dicit inde
esse ortum quod verba in libri calce addita ad huius codicis ipsius
aetatem sunt relata³⁾. — Scripturae specimen exhibet LaRochii
tabula III (Θ 482—191).

¹⁾ Cf. van Leeuwen in Mnemosyne 1889 p. 206 sq. — Sic versus ζ 224-316 omittunt
P l. Versus η 31

μηδ' ειν' ανθρωπων προτιόσσο μηδ' ἀρείων
paraphrasin corrector codicis P pro hexametro Homérico habens „στίχον” quem vocat
huncce inter versus 30 et 31 inserendum in margine appinxit: μηδ' ειν' ανθρωπων
ισαίνε. Librarius autem, qui codicem l ex Palatino correcto descripsit, cum ad novum
istum hexametrum venisset, sensit non sincerum esse versum epicum, — virum enim
fuisse litterarum minime expertem multi testantur loci, ubi vitia Palatini ita ut poterat
correxerit, — unde tamen ortus esset non perspicuus graviterque corruptum esse ratus
spatium uni versui reliquit, ut ex integriori nimirum exemplo is posset suppleri.

Ad δ 598 codex P habet scholion: „οὐδ' ἐλλοίπα ἐπὶ νηὸς παρὰ Νέστορι”, ad postae verba
ἀνιάζουσιν ἱταίροι pertinens. Hoc quoque scholion qui in superiore paginae angulo appinxit
corrector Palatini pro versu Homérico habuit, quapropter versus 598 et sequentem
litteris α et γ notavit. In codice l autem „post versum 598 spatium pro uno versu est
„relictum, qui incipit ab οὐδ', quod in codice scriptum est” (LaRoche).

Soli P l post α 329 addunt ridiculum versum ἐξ ποσὶν ἐκρεβανία (leg. ἐμβ.) τριδάκτυλος
ἐξεφάνθη, qui non Homeri est sed Iuliani imperatoris (cf. Enchirid. dict. ep. p. LXIX
ann. 1). Soli habent : 396 ἐπισσόμεθ' pro ἀπ., : 492 τότε δὴ (cum Ar.) pro τότε ἐγώ,
: 532 καὶ μοῖρ' ἐστὶ pro καὶ μοῖρα αὐτ' μοῖρ' ἐστὶ. In : 85 P metro invito habet ἐνθ' ἐπη-
πείρου pro ἐνθα δ' ἐπ' ἐπείρου, ita autem haec sunt exarata ut litteram η esse iota putare
possit quispiam: in codice l est ἐνθ' ἐπὶ ἐπείρου.

²⁾ In Indice Lect. Aestiv. 1888 Regimont. p. 1 et in editionis praefatione p. XI.

³⁾ „ἐλπε βίβλος ἑρμα: πέμπτη μαιόν | ἐνδικνωὶ τῇ δεκατέρῳ δ' ἄμα | ἑαφωδίων φέρουσα
τριπλὴν ὀκτάδα” (vid. LaRoche Textkritik p. 482). Quibus recentior manus addidit „ἐπε

Primus contulit Alter, dein LaRoche, nunc Ludwich, sed sine detri-
mento iam potest neglegi, postquam excussus est Palatinus, quocum
tantum non perpetuo concinit, ut multis exemplis docuit Ludwich
Praef. p. XIV sq. ¹⁾. — Itaque nos, perinde atque Ludwich, nonnisi
raro huius codicis mentionem fecimus; si qua codicis P commemo-
ratur lectio, eadem in Y (et l) extare putanda est. In annotatione
indicavimus notabiles aliquot lectiones e magna copia excerptas, quae
codicibus P Y l sunt propriae²⁾.

H. Harleianus musei Britannici 5674 membranaceus saeculi XIIIⁱ
foliis 150 totam Odysseam cum scholiis complectitur³⁾; folium 62

ζωη”, i. e. anno mundi 6808 = 1300. Archetypum igitur codicis Y anno 1300 scriptum
esse credibile est.

¹⁾ Vid. etiam LaRoche Prolegom. p. XIV sq.

²⁾ δ 796] in solis P Y l subiungitur versus καλῆ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖη (= v 289).
θ 62] versum claudicantem Δημόδοκον λιγύφωνον ἰόντα θεῖον ἀοιδόν inter lineas inse-
ruit corrector Palatini, in textu habent Y l.

κ 502] soli P Y l addunt ζωὸς ἰὼν χαλεπὸν δὲ τὰ γε ζῳοῖσιν ὀρεῖσθαι (= λ 156).

κ 305 sq.] μῶλυ δέ μιν καλίουσι θεοὶ χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
ἀνδράσι γε θνητοῖσι: θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

Desunt in solis P Y l verba θεοὶ — θνητοῖσι, quae nonnisi errore librarii potuerunt omitti,
causa autem erroris in aperto est. In P postmodo sunt suppleta.

κ 436 sq.] soli P Y l omittunt (ordine inverso habet F¹).

γ 313 δόμων] P Y l φίλων.

γ 363 οἱ δ'] P Y l ἀλλ'.

δ 84 Ἐρεβούς] P Y l Ἀραβούς.

δ 415 κάρτος τε βίη τε] P Y l ἔργον τε ἔπος τε.

ε 269 ἀλλ' αἰδέο, φέριστε, θεοὺς ἱκέται δέ τοι εἰμεν] pro εἰμεν P Y l habent εὐχόμεθ'
εἶναι, in l autem erasum est φέριστε, ut errore nimirum compensaretur error.

ε 341 μηκάδας] P Y l πίονας.

ε 439 μέμηκον] P Y l μέμικον (oves scilicet).

ε 455 δλεθρον] P Y l δλέθρου.

ε 530 ὁδὸς μὴ Ὀδυσσῆα] P Y l metro invito ὁδὸς μὴδ' Ὀδυσσῆα.

ε 559 ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης] P Y l metro invito ἐκοιμήθημεν παρὰ πρυ-
μνήσια νηὸς.

κ 15 νίας] P Y l πόλιν (in Y correctum est vitium).

κ 130 ἄμα] P Y l ἄρα (sic olim alii), item κ 257.

κ 179 παρὰ θιν' ἄλδος] P Y l πολιῆς ἄλδος sine sensu.

κ 206 πάλλομεν ὥκα] P Y l πάλλον ἐλόντες.

κ 227 ἀμφιμέμικεν] P Y l absurde ἀμφιβέβηκεν; vid. pag. XI.

κ 399 σμερδαλίον κονάβις: θεὰ δ' ἑλλείπει καὶ αὐτή] P Y l σμερδαλίον κονάβις: θεὰ δ' ἐλέ-
αιρεν ἅπαντας.

κ 549 πότνια] P Y l θείσφατα.

μ 177 πᾶσιν] P Y l κηρὸν.

³⁾ Etiam LaRoche hunc codicem littera H designat.

(κ 316—372) amissum sed a scholiorum scriptore suppletum est. In prima pagina (fol. 2^a) sunt versus 39, in ceteris 41. Post Porsonum et Dindorfium denuo contulit Ludwich. Unius paginae (σ 890— τ 2) imaginem praebet tabula 85 Societatis Palaeographicae.

i. Umbra Harleiani est Venetus Marcianus 457 chartaceus saeculi XVⁱ, foliis 189 Odysseam sine scholiis continens (apud LaRochium codex I). Exemplar a Ludwichio neglectum semel et iterum commemorandum duximus, quapropter littera i designavimus. Specimen scripturae praebet LaRochii tabula IV (ϕ 1—10).

Ex eodem apographo quo codex i, descripta est pars prior codicis n (vid. infra); cf. LaRoche Praef. p. IX et XVI sq.

M. Venetus Marcianus 613 chartaceus saeculi XIIIⁱ, in quo quatuor agnoscuntur manus, foliis 302 Odysseam et Batrachomyomachiam exhibet cum scholiis uberrimis; singulae paginae sunt versuum 18, 20, 23. Contulerunt eum Cobet et LaRoche, Ludwich obiter tantum inspexit nec nisi raro laudavit.

Specimina dedit LaRoche in tabulis VII et VIII (1^{ae} man. δ 570—572, 2^{ae} man. θ 144—146, 3^{ae} man. σ 353—355, 4^{ae} man. ϕ 338—340).

K. Codici M artissime cognatum esse Cracoviensem 543, quem anno 1469 scripsit Demetrius Triboles Spartanus, docuit Ludwich Praef. p. XV, qui priorem partem (α — μ) contulit.

J. Ex eodem fonte fluxit codex hodie deperditus Vespasiani Gonzagae di Columna, unde Nicolaus Heinsius lectiones quasdam enotavit in margine exemplaris editionis Aldinae anni 1524; hinc edidit I. B. C. d'Ansse de Villosion in Epistolis Vinariensibus Turici 1783 p. 40 sqq. (a LaRochio littera G designantur). Quae lectiones quoniam tantum non omnes congruunt cum textu codicum M (vid. LaRoche Proleg. p. XV sq.) et K, nullam iam habent utilitatem.

n. Venetus Marcianus 647 (apud LaRochium codex N) bombycinus

¹⁾ Etiam apud LaRochium dicitur M.

saeculi XIIIⁱ foliis 95 exhibet ι 541 — ω fin. cum scholiis et Hesiodi Opera et Scutum usque ad vs. 327. Multis lectionibus aliunde ignotis et partim minime contemnendis insignis est ¹⁾. Nonnulla inde excerpsit Cobet, dein totum contulit LaRoche, qui specimen dedit in tabula X (ϕ 160—171). Nullam huius codicis rationem habuit Ludwich, nos littera n eum designavimus.

Praemissa sunt folia chartacea 47, in quibus extant α 1— ξ 190 manu recentiore (saeculi XIV) scripta. Haec codicis pars, cuius specimen praebet LaRochii tabula IX (ϵ 1—12), vix ullius est momenti ²⁾, cum codicibus enim Hi perpetuo concinit (vid. supra).

X. Vindobonensis 133 saeculi XIIIⁱ (apud LaRochium codex C) continet Odysseam cum scholiis eadem manu scriptis; singulae paginae sunt versuum 32 vel 34. Minime contemnendus est hic codex sed male habitus, perierunt enim folia 33, quae autem extant 147 (ϵ 45 — ω 51) passim vermibus et madore ita sunt peresa ut vix possint dispici. Specimen scripturae (ξ 199—209) in tabula II dedit LaRoche, qui ipse eum contulit; accurate codicem descripsit Ludwich in Indice Lect. Aestiv. 1889 Regimont. p. 5 sqq., sed textum se festinantius transcurrisse scribit praef. p. XII.

D. Cum codice X passim consentire Parisinum 2403 ostendit Ludwich in Indice Lect. Aestiv. 1889 Regimont. p. 8 sq.; non tamen eius filium esse docuit ibidem p. 10. Miscellaneus hic est codex bombycinus foliorum 310, saeculi XIIIⁱ, in fol. autem 177 sqq. exhibet Odysseam cum scholiis. Singulae paginae versus habent fere 56; interciderunt χ 259—485 et ω 310 sqq. — Codicem propter scholia notatu dignum totum contulit Ludwich.

Verum praebet hoc exemplar β 280 γ 56.

S. Cum codice D cognationis aliquo vinculo cohaerere Parisinum 2894 bombycinum saeculi XIIIⁱ fere exeuntis apparet λ 607 sq., quos versus soli D et S omittunt. Foliis 321 (196 + 125) hic codex Iliadem

¹⁾ Vid. κ 84 λ 249, 364, 513, 580 μ 205 ζ 6, 324, 396 etc., praesertim vero λ 622.

²⁾ Vid. tamen ζ 102.

et Odysseam continet cum scholiis rarioribus e codice M postmodo descriptis; cf. LaRoche Textkritik n° 103, Dindorf Schol. Odys. praef. p. XIV, Ludwich in Indice Lect. Aestiv. 1889 Regimont. pag. 3—5, qui hic illic eum inspexit. In singulis paginis sunt versus 44 duobus ordinibus versuum 22 dispositi ¹⁾; ultima Odysseae pars in charta scripta est saeculo XV°.

U. Monacensis sive Augustanus 519^b bombycinus saeculi XIVⁱ (apud LaRochium codex A) foliis 253 continet Odysseam et Batrachomyomachiae partem priorem (vs. 1—161); singulae paginae habent versus 23, postea 25. Specimen dedit LaRoche in tabula I (n° 153—163).

Codicem a LaRochio et Ludwichio collatum e praestantissimo exemplari descriptum esse patet, multas enim praebet lectiones egregias. Minoris pretii ²⁾ sunt quae manus altera (U²) adiecit ad fidem codicis alicuius arta propinquitate cum codice q (vid. infra) coniuncti; cf. LaRoche Proleg. p. XXI sqq.

W. Vratislaviensis 28 saeculi XVⁱ (apud LaRochium Textkritik p. 486 Vratislaviensis A, in Odysseae editione codex V) Odysseam sine scholiis continet. Confectus est a Michaeli Apostolio ³⁾ homine Byzantino, qui „μετὰ τὴν τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἄλωσιν πενία συζῶν καὶ τότε βιβλίον ⁴⁾ ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψεν“, ut testatur in fine operis; cognitus autem est ex Ernestii collatione, quae in editione Homeri Clarkiana vol. V Addend. p. 23 sqq. extat excusa; ibidem p. VIII—XI codicis datur descriptio ⁵⁾.

¹⁾ Etiam Iliadis exemplar anno 1809 perscriptum, cuius pagina una repraesentata est in Caroli Graux opere postumo Fac-similés de mss. Grecs en Espagne (1891), versus per binas columnas habet dispositos.

²⁾ Verum U² praebet tamen δ 646.

³⁾ Non totum ab Apostolio scriptum esse dicit Ernesti, sed inesse vetustiora quaedam et pulchrius exarata: λ 147-204, 567-μ 48, ν 59-77, 129-170, ο 196-316, π 1-φ 145, inesse etiam recentiora: α 1-β 27, η 240-347, ς 78-128, ξ 142-192. E tribus igitur partibus codex videtur esse concinnatus, quarum singularem diversam esse originem diversamque auctoritatem suspicari licet.

⁴⁾ Etiam Ilias eius manu exarata inter Vratislavienses extat codices (LaRoche Textkritik p. 469, n° 75). — Codicis Ptolemaei Geographiam continentis, quem item „πενία συζῶν ἐξέγραψεν“, primam paginam repraesentavit Omont Fac-similés des XVe et XVIe siècles tab. 34.

⁵⁾ Codicem neque LaRoche (quem vide Proleg. p. V) neque Ludwich (cuius cf. Praef. p. XI) oculis usurpavit.

q. Ad idem exemplar, unde Michael Apostolius partem codicis W descripsit, et eodem fere tempore ab Antonio Damila Cretensi exaratus est Vindobonensis 50 (apud LaRochium codex Q), qui foliis 219 textum Odysseae sine scholiis exhibet multis locis mire concinentem cum codicibus X D ¹⁾ et codicis U manu altera ²⁾. Vid. LaRoche Proleg. p. XX sqq., qui specimen scripturae praebuit in tabula XI (§ 1—8). Codicem a Ludwichio neglectum nos littera q indicavimus.

Denique indicandi sunt:

L. Laurentianus XXXII, 4 saeculi XVⁱ, Iliadem Odysseam Batrachomyomachiam Hymnos complectens foliis 434 nitidissime scriptis et optime servatis; praecedunt folia 42 in quibus vita Homeri et Chrysostomi de Homero oratio (LIII) sunt exaratae. A LaRochio Textkritik p. 478 est commemoratus, sed in editione non adhibitus; Ludwich posteriorem Odysseae partem (ν—ω) contulit.

N. Laurentianus XCI, 2 saeculi XIIIⁱ a Ludwichio passim inspectus ³⁾.

R. Laurentianus LVII, 32 saeculi XVⁱ; vid. Dindorf Praef. Schol. p. XIII.

B. Ambrosianus 99 saeculi XIVⁱ.

E. Ambrosianus 89 saeculi XIVⁱ.

Q. Ambrosianus 88 saeculi XIVⁱ.

b. Vindobonensis 307 chartaceus saeculi XVIⁱ foliis 90 continens Od. α—ξ, apud LaRochium B. Vile exemplar sprexit Ludwich, nos semel et iterum commemoravimus littera b designatum.

Eust. Lectiones ab Eustathio in commentariis commemoratae.

II.

His igitur subsidiis criticis hodie licet uti in Odysseae textu constituendo. Et quamquam de Odyssea idem quod de Iliade valet ⁴⁾, eam esse textus traditi condicionem ut parum prosint exemplaria manu-

¹⁾ E. g. γ 56 = 378, 409 ρ 55 sq. : 73, 89, 346, 417, 448 = 223, 225, 254 μ 111.

²⁾ E. g. ρ 64.

³⁾ Verum hic codex praebet β 91.

⁴⁾ Vid. Iliad. ed. II^{ae} Proleg. p. XXI sqq.

scripta ad eius vitia detegenda et corrigenda, neque ita multum ab antiquioribus discrepent recentissima, minime tamen irrita fuerunt studia virorum doctorum, qui his annis codices ceteris vetustiores anquisiverunt et perscrutati sunt; horum enim manuscriptorum testimonio confirmatae iam sunt multae textus vulgati emendationes, quas critici aut ex auctoritate codicum quorundam infimae aetatis aut e coniectura antea proposuerant.

Sic δ 672 vitiose cum traditum esset

ὥς ἂν ἐπισμυγεῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός,

Paech v. d. apud Curtium in libro de Verbo Graeco II² p. 88 restituerat subiunctivum, quem flagitat particula ἂν (κεν), scribendo ναυτίλλεται (subi. aor.). In F ναυτίλλεται nunc legitur.

δ 755 pro Ἀρκεισιάδαο iure Ἀρκεσιάδαο poposcerat Fick (Odys. p. 2 et 190), ductum enim est hoc nomen a stirpe verbi ἀρκέσαι. Nimiae tamen audaciae videri poterat ita rescribere, quoniam nonnisi e recentiore deteriorisque notae codice q ea lectio innotuerat: nunc scimus etiam in G eam extare, et cum levi vitio (Ἀρκεσιάδαο vel -σίδαο) in D U W.

Olim λ 387 sqq. ad codicum fidem sic edebantur:

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχθυμένην· περὶ δ' ἄλλαι ἀγγέλαθ', ὅσσαι ἄμ' αὐτῷ
οἶκῳ ἔν Αἰγίσθοιο θάνατον καὶ πότμον ἐπέσπον.

At suo iure Bekker pro ὅσσαι requirebat ὅσσοι, non enim *animas* sed ipsos *viros* ab Aegistho esse necatos. Id ipsum nunc praebet G, qui praeterea habet ἄλλοι et in fine versus ἄριστοι, fortasse recte. Loco autem parallelo ω 21 e codicibus F M n idem restitui potuit.

In Iliadis editione priore ad Θ 199 observabamus: „εἰνὶ] forma „suspecta, ... *ἐν θώκῳ? cf. 439 β 14 ε 3. Redit locutio O 150; prae- „terea εἰνὶ θύρῃσι legitur ι 417 κ 310 μ 256”; tres autem ultimos locos corrigi posse ad exemplum versus κ 220, ubi ἐν προθύροις est lectio Aristarchi, εἰνὶ θύρῃσι in codicibus extat plerisque, perspexisse nobis videbatur. Nunc scimus κ 310 ἐν προθύροις legi in codice G (vid. etiam v. l. θ 325). Eadem igitur fiducia qua hoc loco, molestum illud εἰνὶ nunc expulimus ι 417 et μ 256.

Ad λ 148 δ δέ τοι νημερτὲς ἐνίψει olim annotabamus: „ἐνίψει dicendi „sensu non est Homericum”, assensus autem nobis van Herwerden probabiliter restituit δ δέ κεν νημερτὲς ἐνίσπη; cf. H 447 β 137. In codice F legitur ἐνίσπη, litteram ψ superscripsit manus altera.

υ 189 postquam dictum est Philoetium adduxisse βοῦν στεῖραν καὶ πίονας αἶγας, sequitur

καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,

in quibus verbis neutrum τὰ officit, cum praesertim in versu vicino 176 legatur femininum, quod hic quoque expectatur: καὶ τὰς μὲν κατέδησαν κτέ. Quapropter hic quoque rescripsimus

καὶ τὰς μὲν κατέδησεν κτέ.,

abiecta particula εὖ, pro qua in mss. nonnullis est αὖ vel οὖν. Nunc apparet τὰς legi in G².

π 142 traditum erat

αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ὄχεο νηὶ Πύλονδε

cum hiatus manifesto vitioso. Barnes γ' ἀπώχεο scripserat, Nauck ἐξ οὗ τε σύ γ' ὄχεο, nos dubitanter proposueramus ἐξ οἷο σύ γ' ὄχεο, nunc apparet verum vidisse Barnesium, nam in codice G legitur ἐξ οὗ σύ γ' ἐπώχεο, permutatis igitur litteris α et ε, qui in verborum introitu pervulgatus est error.

ψ 361 Ulixes rus ad patrem abiturus regiam omniaque sua bona his verbis credit uxori:

σοὶ δέ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω πινύτῃ περ ἐούσῃ.

Pars codicum hic perperam habet τόδ', cuncti autem cum conspirare viderentur in lectione ἐπιτέλλω, quae metro tamen haud dubie damnatur, ab hodiernis editionibus plerisque exulabat id quod in editiones Florentinam et Barnesianam olim receptum fuerat et postea a Cobeto (Misc. Crit. p. 429) denuo commendatum: ἐπιστέλλω. Scilicet fide carebat illud sigma, neque infinita copia locorum, ubi in quovis codice litteris minusculis scripto permutantur litterarum signa τ et σ, satis videbatur valere ad tutandam emendationem, e coniectura quae quidem videbatur in textum Homericum invectam. Nunc in codice G extare ἐπιστέλλω apparet. Sic egregie simul confirmata est emendatio, qua vir doctus Brandreth iterumque Christii discipulus Menrad correxerunt versum contrario vitio laborantem Δ 384:

ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδεί τεῖλαν Ἀχαιοί,
ubi Τυδῆ vel Τυδεῖ στεῖλαν est in manuscriptis.

v 38 absurda sunt quae praebet textus traditus:

ἀλλά τι μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ubi probabiliter Duentzer coniecit ἄλλο τι, probabiliter quoque Hartman
ἀλλ' ἔτι, multo deterius est quod proposuit Bekker ἀλλά τε. Nunc ἄλλο
τι in codice G est repertum. Quamquam recipi id nequit nisi deletur
versus praecedens; qui si servatur, malum *ἄλλο δέ.

ξ 491 οἷος ἐκεῖνος ἔην βουλευόμεν' ἥδ' ἐ μάχεσθαι.

In textu tradito officit forma trisyllaba ἐκεῖνος, cuius litteram initialem
a lingua epica alienam delere non magnae sane est audaciae, at tamen
iusto audaciores etiam huiusmodi correctiunculae multis videntur;
nunc lectionem κεῖνος praebet codex G.

θ 436 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν.

Imperfectum ἔχεον e coniectura hic olim restituit Cobet, nunc ex co-
dicum G T auctoritate potest scribi.

κ 244 Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε Θοῆν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.

Particulam αἰψα irrepsisse in locum voculae simillimae ἄψ, quacum
passim in mscriptis et nunc permutatur et olim permutari solebat
(vid. ad θ 92), senserunt Barnes Voss alii; nunc ἄψ in codice D est
inventum.

φ 415 ὅττι δά οἱ τέρας ἦκε Κρόνον παῖς ἀγκυλομήτεω.

Epitheton ἀγκυλομήτεω in Odyssea nonnisi h. l. obvium sed in Iliade
saepius lectum triplici laborare incommodo, neque enim duarum voca-
lium synizesin -εω sonare Homericum, neque genitivi terminum -εω
pro -εο linguae epicae fuisse proprium, neque a voce μῆτις sine vitio
derivari potuisse adiectiva in -μήτης desinentia, dudum observavit
Nauck, ἀγκυλόμητις ideo rescribens. Contra quam coniecturam quae sunt
prolata ad eam refutandam sufficere neque antea nobis videbantur neque
vero nunc videntur, nam in codice G a prima manu ἀγκυλομητις extat,
quod in -μήτεω deinde est mutatum (vid. tab. I).

κ 274 ὧς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀπήιον ἥδ' ἐ θαλάσσης.

In verbis hisce Ulixis quomodo insulae interiora Circaeque aedes peti-

verit narrantis non *abeundi* requiri verbum sed *progreendi* sensit
Payne Knight, quapropter e coniectura — vel potius e versu vicino
146 — restituit compositum ἀΝήιον¹⁾: in codice P nunc ἀνήιον est
repertum.

ρ 231 sq. πολλά οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
πλευραὶ ἀποτρίψουσιν.

Nihili haec esse, non enim scamna lateribus sed latera scamnis atteri
neque verba ἀμφὶ κάρη et πλευραὶ ita inter se iuncta posse verti, multi
senserunt, πλευρά (τ' vel γ') conicientes: nunc apparet in codice P
πλευρὰ legi.

η 86 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλέδατ' ἐνθα καὶ ἐνθα.

Vitiosa forma ἐληλέδατ' vel ἐληλάδατ' contaminata est e duabus lectio-
nibus, quarum altera ἐρηλέδατ' irrepsit e versu vicino 95, altera ἐληλέατ',
quae extat in codice P, recipienda est, nisi quod duplici alpha ἐληλέατ'
scribere praestat. Praeterea in versus initio officit synizesis; quod
incommodum quomodo esset removendum olim suspicari poteramus,
nunc possumus demonstrare. Nempe in codice P legitur χάλκεοι γὰρ
τοῖχοι, in G et F χάλκεοι μὲν τοῖχοι, alteram utram igitur voculam
expellendam esse apparet; contextui autem cum multo aptior sit par-
ticula μὲν, dubium non videtur quin poeta id dederit quod ommissa
littera iota praebent G et F: χάλκε<ι>οι μὲν τοῖχοι.

ρ 345 sqq. panem carnesque Ulixi afferre Eumaeum his verbis
iubet Telemachus:

δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε
αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.

ultima verba obscura sunt, nihil autem prodest l. a. προῖκτη pro παρεῖναι
e versu vicino 352 ducta; et quamquam credibile est gnomicum hunc
versum, quem omittit optimus codex Marcianus 647 (n), postmodo esse
insertum, aptum tamen sensum praebeat necesse est. Requiritur autem
quod ad cohortandum mendicum sit utile: *pudor non conducit viro
egeo*; hoc autem inest lectioni, quae e codice G nunc demum innotuit:

¹⁾ Quam deinde emendationem perfecit Nauck ἀνῆια scribendo, non enim ferendus
videtur Homericus terminus -ιον, quem hiatus vitandi studium peperit.

αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζειν,
pudor non <est> utilis ad virum egenum nutriendum. Idem legitur
 in Hesiodi Oper. vs. 317, ubi quod codices fere omnes habent κομίζει
 natum esse e structura versus non perspecta dudum — sed frustra —
 monuit G. Hermann; simillimus est ibid. vs. 500

ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζειν,
 ubi solus codex M verum servavit, ceteri praebent κομίζει. Poeta dicit:
spes inanis nihil prodest ad ieiunum stomachum sedandum; indicativus
 vero si scribitur, inepta — id quod non fugit Peppmuellerum —
 haec nascitur sententia: *non bona est spes quae virum egenum fovet.*
 Odysseae autem loco, ut illuc redeamus, vulgatam lectionem in lucem
 protulerunt verba vicina Eumaei Telemachi mandatum perferentis:

αἰδῶ (-όα) δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἄνδρ' προΐκτη.

Verbi εἶμι futurum εἶσομαι nullum fuisse saepius contendimus; nunc
 duobus certe e paucis illis locis, ubi traditum esse videbatur, ex opti-
 morum codicum auctoritate potest removeri: ο 213 ἴζεται G F] εἴσεται
 mss. cett.; ο 504 ἐπελεύσομαι G H² X] ἐπιείσομαι mss. pleraque.

Genitivus praepositioni ἀμφὶ in dictione HomERICA nonnisi semel et
 iterum reperitur additus, θ 267 autem, ubi Demodocus dicitur incepisse
 carmen

ἀμφ' Ἀρεος φιλότητος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 cum aliis flagitabamus φιλότητα (vid. Enchirid. § 316¹). Nunc id
 praebet codex G.

ε 243 sinceram non esse formam ἦνυτο, legendum autem esse ἦνετο,
 dudum viderant Cobet et Nauck, nunc codicis G manum alteram id
 ipsum dedisse apparet.

ξ 458 ἄει (flabat) pro ἄη antehac e coniectura scribebatur, nunc ad
 fidem codicis F.

Ad orthographiam sic devenimus. Ad quam etiam sequentia spectant,
 quae nonnisi paucis verbis nunc indicabimus:

ι 508 Λαέρτω] Λαέρταο P Y I, id est Λαέρτα', ut nunc scribimus.
 π 104 Λαερτιάδεω] Λαερτιάδαο P, id est Λαερτιάδα'.

ω 15 Πηληιάδεω] Πηληιάδαο P, id est Πηληιάδα' ¹⁾.
 α 70 δου] δο P¹.
 β 259 θείου] θελοῖ P² (manus 1^a dederat θείου).
 δ 537 Αἰγίσθου] Αἰγίσθοιο G, id est Αἰγίσθοι'.
 ρ 296 ἀποικομένον] ἀποικομένοιο F H, id est ἀποικομένοι'.
 ε 423 ἐννοσίγαιος] ἐνοσίγαιος W T¹ K¹, item ζ 326 H, ι 518 G F H² K,
 λ 102 F D T, λ 241 G F T, ν 140 X i.
 β 424 εἰλάτινον] ἐλάτινον G².
 θ 378 πολυβότειραν] πολυβότεραν U, item μ 191 F¹ H¹ U¹ T, τ 408
 F D Z et l. a. in H, ubi βοτιανείρη habent G P U H.
 ε 432 πολύποδος] πολύποδος F¹ P D U¹ H².
 κ 510 ὀλεσέκαρποι] ὀλεσέκαρποι G P H².
 μ 311 νήδυμος] ἥδυμος G P.
 ο 222 εὔχετο] ἠύχετο G. Cf. Proleg. Πiad.² p. IX.
 ι 455 εἶναι] ἔμμεν' G T k et l. a. in P H K.
 α 170 εἶς] εἶς' G, item δ 371 alibique passim, sic formam disyl-
 labam esse indicans. Egrege igitur confirmatur Knightii aliorum sen-
 tentia ἔσσ' rescribentium.
 ξ 326 ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἄνακτος] ἐν μεγάρῳ G. Cf. Mnemosyne
 1889 p. 240 annot. 1.
 ο 304 τοῖς δ'] τοῖς (i. e. τοῖς') F.
 κ 335 ὄφρα μιγέντε | εὐνῇ καὶ φιλότῃ πεποίθομεν ἀλλήλοισιν] ὄφρα —
 πεποίθομεν ἀλλήλοισιν G.
 σ 318 ἦν] εἴ F O.
 δ 222 ἐπὴν] ἐπεὶ G T, item λ 119 F P T O Z, σ 269 F.
 χ 254 ἐπὴν] ἐπεὶ χ' F Z k.
 χ 377 ὄφρ' ἂν] ὄφρα κ' F O Z U² k.
 ρ 268 οὐκ ἂν] οὐ κεν G.
 π 85 ἂν] ἄρ F.
 θ 196 ἀμφοφάων] ἀμφοφάων G.
 θ 201 μετεφώνει] μετεφώνεε P H D.
 ρ 408 ἀπόπροθεν οἶκος ἐρύκοι] ἀπόπροθι <F> οἶκος G U.

¹⁾ Hoc loco U habet Πηληιάδεω. In annotatione praeterea indicati sunt loci sequentes:

ι 263 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδαο Μαχάμενος U.
 κ 512 εἰς Αἶδαο ἵναι δόμον (vel δόμον ἵναι) U Y i² k.
 μ 17 εἰς Αἶδαο ἰθὺντες T, Αἶδαο F¹ P.
 ξ 533 Βορέας ὅπ' ἰωγῇ vel -γῆς L W.

Hisce igitur locis id quod — aliis plerumque praeceuntibus — flagitaveramus nunc optimorum codicum auctoritate est comprobatum, et recordari iam iuvat notum dicterium: si quid veri repertum sit, multis non verum videri primo, mox non novum. Idem valet de signo elisionis, quod dativis in -ης et -οις et infinitivis in -μεν passim adiecimus; cuiusmodi formas elisas et in aliis codicibus apostrophum haud infrequenter ostendere postmodo vidimus (cf. Enchirid. p. 198, 204, 316), et in codice G multo frequentius quam in ceteris suo signo esse instructas nunc apparet¹⁾.

Longe autem abest ut cunctis cunctorum codicum lectionibus compositis ad horum fidem textum liceat constituere, in quo acquiescere possit quisquam. Immo a coniecturis ne cautissimus quidem editor abstinuit unquam aut abstinerebit. Mittimus nunc quaestiones ad orthographiam potissimum spectantes, quae de verborum epicorum forma vel origine sunt institutae; sed omnibus Odysseae exemplaribus manu scriptis, quae hactenus innotuerunt, vitia quaedam sunt communia, quae neque a quoquam possunt defendi aut excusari, neque perantiqua esse possunt, certa autem emendatione possunt tolli.

Sic γ 305 et 304 ordine inverso leguntur in omnibus nostris manuscriptis; suo tamen loco collocatos legebat Didymus, qui ad Sophocli Electr. 267 eos attulit, unde Bergk correxit textum Homericum.

δ 71 sqq. in omnibus codicibus ita sunt perscripti:

φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν καὶ δώματα ἡχέεντα
χρυσοῦ τ' ἡλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἥδ' ἐλέφαντος.

Arenam tamen sine calce hanc iure dixeris; id autem quod poetam

¹⁾ ἀθανάτησ' ω 47, 55 (item H), αἰδοίησ' κ 11, εὐφροσύνησ' κ 465, κοίλῃσ' α 211 σ 181, νόμῳσ' τ 355 (item T), ἐστῆσ' μ 172, παντοίῃσ' δ 725, προχοῇσ' λ 242, τῆσ' δ 721.

τοῖσ' χ 261, ὅμοιοις τ 224. — In P μελιχίοις est ι 493.

ἀκουέμεν' μ 49 (item K), ἀμυνέμεν' φ 195, ἀποπεμπέμεν' τ 316, δεδιέμεν' κ 381, εἰπέμεν' ρ 106 τ 222 (item HD) ψ 76, 265, ἐλθόμεν' ε 99 ξ 374 ρ 509 (item H) σ 183 (item D) τ 569 χ 432, ἔμμεν' ι 455 (item T et l. a. in PHK) λ 364 ξ 332 (item FPHDULW) π 419 (item PHDW) τ 289 (item FPHDU) χ 210 (item FHDULW), ἔμμεν' κ 416 (item PUKT) τ 64 (item F), ἔμμεν' ρ 365 (item H) τ 429 χ 179, 400, κατθόμεν' ω 44, δτρυνέμεν' π 152, πεμπέμεν' ο 15 (item D), ῥιγασόμεν' ξ 481, τεθνάμεν' υ 317 φ 155, τείμεν' ο 548.

dedisse olim vidit Barnes et ipsa ratio clamat, κατὰ (vel καδ) δώματα ἡχέεντα, extat in scholiis ad Ω 323; vid. etiam h. Cer. 104 et Matronis in Convivio iocosa huius loci imitatio (Athen. IV 135 b).

Hi igitur errores licet cuncta quae ad nos pervenerunt manuscripta invaserint, ex vetustorum tamen testium auctoritate potuerunt emendari. Sed dubiane magis res videtur σ 354 sq., ubi Ulixem his verbis irridet Eurymachus:

ἔμψης μοι δοκέει δαῖδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ
καὶ κεφαλῆς — ?

Immo idem vitium hic agnovit Barnes eodemque remedio sanavit, καὶ κεφαλῆς scribens. Cui Voss Lehrs Ludwich alii adstipulati sunt¹⁾.

Quis autem non videt quantopere duo hi loci, ubi particulam καὶ locum praepositionis κατὰ sensu invito obsedisce certo certius constat, ad verum tuendum valeant Π 106 in verbis de Aiace dictis βάλλετο δ' αἰεὶ | καὶ φάλαρ' εὖ ποιητά, ubi lectio altera καὶ φάλαρ' licet Aristarcho olim fuerit comprobata, sensu tamen damnatur et collatis locis de quibus modo egimus tuto potest sperni²⁾.

ε 426 in libris est ῥινοῦς τε δρύφθη (-'---'). Hic particulam τε delendam esse ut versus numeri consistere possent, vidit Wolf, certum autem est tale vitium sero demum in textum carminum Homericorum potuisse irrepere.

Eiusdem notae est lectio η 261 = ξ 287:

ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
quem versum variis remediis tentarunt critici, nos solum ordinem verborum corruptum rati rescripsimus

ἀλλ' ὅτε δὴ μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ὄγδοον ἦλθε.

Graviore etiam vitio laborat metrum η 89:

ἀργύροισι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκῷ ἔστασαν³⁾ οὐδῶ,
ubi verum restituit Barnes:

¹⁾ Bekker et LaRoche antiquum obtinere maluerunt.

²⁾ Contrario vitio laborantes nonnulli codices δ 391 καδ δὲ καὶ τοὶ εἴησι exhibent pro καὶ δὲ καὶ τοὶ εἴησι.

³⁾ In mss. plerisque est ἔστασαν, cf. M 55 β 341 etc.

σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκίῳ ἕστασαν οὐδὲ¹⁾.

Non cunctis sed tamen plerisque optimisque codicibus communis est error ξ 478:

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες χλαῖνας ἔχον ἡδὲ χιτῶνας,
ubi male abundat μὲν.

Perridiculum autem sphalma in manuscriptis longe plurimis extat
ν 295:

μύθων τε κλοπίων, οἳ τοι παιδόθεν φίλοι εἰσίν
pro πεδόθεν. Qui licet error ex eo sit genere, quod in quibuslibet
codicibus est pervulgatum, hoc tamen loco non sponte in tot exem-
plaribus esse natum sed e communi aliquo fonte fluxisse quivis
intellegit²⁾.

ρ 496 aliquanto etiam absurdus in verbis Eurynomes procis mor-
tem imprecantis

εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο
τέκος pro τέλος non unus aliquis codex infimae notae habet sed etiam
optimus quisque: G J F O P Y I H M L n i et l. a. in X q Eust.

ξ 504 metro invito

δολεῖ κέν τίς μοι χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν
habent P Y I H X D L W i q, perperam enim insertum est pronomen
μοι, quod superscriptum habet codex F.

ρ 284 ἐπεὶ πολλὰ κακὰ πέπονθα habent P Y I¹ H U¹ i, ubi scribendum
κακὰ πολλὰ, quod in plerisque est, aut δὴ πολλὰ (sic M J).

¹⁾ Alii parum probabiliter delebant voculam δέ, multo autem deterius est quod coll.
B 467 Ω 359 e coniectura in textum recepit Ludwich (quem vide Praef. p. XVIII ann.):

ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν οὐδὲ χαλκίῳ ἕσαν,
nam aoristo στήναι nullus hic est locus; non consistebant postes sed stabant. Nos si
dubiam duceremus Barnesii coniecturam, tentaremus *ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἕσαν ἐν χαλκίῳ
οὐδὲ, sed non eum rem tetigisse arbitramur.

²⁾ Invasit etiam lexicon Hesychianum: παιδόθεν: ἀρχῇθεν, ἐκ ῥιζῆς, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ
παιδικῆς ἡλικίας. Quibus verbis prius πεδόθεν dein παιδόθεν explicatur.

Simile vitium in F O Z D¹ T¹ i k n extat β 87: ἀχίων pro Ἀχαιῶν, et ut lectio altera
commemoratur in M N, quin adeo in scholiis ea lectio defenditur.

Non tam late error serpsit ρ 276, ubi pro δύσο in P H M Y I legitur δόσο.

ν 16 ὥς ἄρα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένον κακὰ ἔργα
tanquam hexametrum exhibent G F O Z P Y H D L U² M W i k q; verum
est ὥς ῥα, quod in ceteris legitur.

ψ 221 ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἐμελλον
F O Z P Y I k habent ἐς πατρίδα γαῖαν, omisso igitur verbo finito, quod
abesse nullo modo potest.

Textui igitur talibus vitiis inquinato aut hisce locis aut alibi passim
anxie inhaerere malle quam suo stare iudicio, non est prudentiae,
non est religionis, sed superstitionis est merae. Luculenter autem
ostendunt huiusmodi errores artissimis cognationis vinculis cohaerere
cunctos nostros codices. Non minus tamen certum est optima exem-
plaria G F P H M X U n, ut de ceteris taceamus, neque alterum ex
altero esse ducta neque inter ea duo plurave esse quae eundem
habeant patrem. Itaque quamquam de codicum utilitate non nimis
magnifice sentiendum esse vidimus, non tamen impune ex iis unum
alterumve omnino neglexerit quispiam.

HOMERI ODYSSEA

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ α.

Θεῶν ἀγορά (vs. 1—102). — Ἀθηναῖς παραινέσις πρὸς Τηλέμαχον (vs. 103—324). —
Μνηστῆρων εὐωχία (vs. 325 sqq.).

ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
'πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδδε φάστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ ἔπαθ' ἄλγεα φὸν κατὰ θυμόν, 4^b = ν 90
5 ἀρνύμενος φῆν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐρρύσατο φέμενός περ
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο, 7 cf. Δ 409
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελίοιο 8^b = Θ 480
ἥσθιον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ. 9^b = τ 369
10 τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμιν.

1 sqq.] prooemium contra Bekkerum defendit Lehrs Arist.² p. 419 sqq.

1] *virum mihi Camēna in sece versutum* redidit Livius Andronicus metro saturnio apud Gellium XVIII 9 § 5. || πολύτροπον] adi. redit x 330 h. Merc. 13, 439; lectionem πολύτροπον, in schol. Arist. Nub. 260 commemoratam, parodiae deberi vidit Eust. 1381, 46. || πολλὰ] πάντων H.

2 Τροίης] genit. explicativus; vid. ad x 81.

3 νόον] νόμον Zen., quod coll. ζ 121 re-

iecit Ar.; vocabulo νόμος Hom. non utitur, quamquam εὐνομία extat ρ 487. Vid. ad ψ 296 et Lehrs Arist.² p. 348.

4 *ἴπαθ'] πάθεν mss.

6-9] del. Kirchhoff, quoniam narratio de Solis armentis (μ 260 sqq.) ab antiquissimo carmine de Ulixis reditu (vid. ad α 88 sqq.) aliena est.

7 αὐτῶν] αὐτοὶ N Y, quod recepit Bekker coll. vs. 33. At vid. ο 262 π 197.

10] del. Bentley¹⁾. || ἀμόθεν γε] undecunque;

¹⁾ Hanc athetesein multasque alias observationes desumimus ex Bentlei notis ad Odysseam ab Arthuro Platt primum evulgatis in Journal of Philology 1893 p. 27 sqq. (ad α—δ), 1894 p. 199 sqq. (ad ε—μ).

- ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι 'φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
 Φοβέοι' ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἤδ' ἐθάλασσαν
 τὸν δ' οἶόν' νόστου κεκρημένον ἤδ' ἐγυναικὸς
 νύμφη πότνι' ἔρκεε Καλυψώ, δῖα θεάων, 14^b sq. = ε 29 sq.
 15 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15 cf. ψ 334^b sq.^a
 ἀλλ' ὅτε δὴ Φέτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν, 16^b cf. ψ 333 λ 248
 τῷ Φοι ἐπεκλώσαντο θεοὶ Φοῖκόνδε νέεσθαι
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων
 καὶ μετὰ Φοῖσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες
 20 νόσφι Ποσειδάωνος· ὃ δ' ἀσπερχὲς 'μενέαινε 20^b cf. Α 32 ζ 330
 ἀντιθέω 'Οδυσῆι πάρος Φῆν γαῖαν ἰκέσθαι. 21 = ζ 331
 ἀλλ' ὃ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
 Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίεται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
 οἳ μὲν δυσομένοι' Τπερίονος, οἳ δ' ἀνιόντος,
 25 ἀντιῶν τὰύρων τε καὶ ἀρνεῶν ἐκατόμβης·
 ἔνθ' ὃ γ' ἐτέρπετο δαιτὶ παρήμενος, οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν 'Ολυμπίου ἀθροοὶ ἦσαν.
 28 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· 28 = X 167
- 29 'μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο, 29-31 cf. δ 187 sqq

cf. εἰς οὗ Α 6, ἔνθεν ἔλων ε 500. Adv. † (neque aliae huius stirpis voces apud Hom. occurrunt), sententiae autem parum apte est insertum; Kayser ἀποθεῖν, Nauck ἀπόθεν τι. || εἰπὶ] neglecto F; Fick ἵσπε (cf. § 246), at ipsum dicendi verbum hinc alienum videtur. || καὶ] abundare male contendit schol. Theocr. IV 54. Cum sententia cf. B 486.

11] vid. ad Α 9. || ἔνθ' tunc, illo tempore. Kirchhoff interpretatur quo tempore, sententiam hoc versu continuari putans; at relativum ἔνθα apud poetam constanter valet ubi. Conferri possunt β 82 δ 285 etc.

12 ἵσαν] ἀπορῶνθσαν schol., unde Ludwig efficit fuisse qui ἵσαν legerent.

15 σπέεσι § 71] σπέ(σ)σι mss. fere omnia.

16 περιπλομένων ἐνιαυτῶν] volventibus annis, cf. Verg. Aen. I 234.

17 ἐπεκλώσαντο] cf. Ω 525.

18 sq. οὐδ' ἔνθα — φίλοισι] in parenthesi collocabat Ar., a voce θεοὶ apodosin incipiens; vid. Ariston. ad II 46.

18 ἔνθα] „τότε“ (schol.), cf. vs. 11; in Ithaca insula interpretatur Nitzsch. || ἀέθλων]

ἀέθλων Bentley (coll. ε 455), quod ceteris locis accusativum adsciscit verbum φεύγειν; sed genitivum Nitzsch recte vertit ex aetymnis coll. Soph. Phil. 1044.

19 μετὰ Φοῖσι φίλοισι] σὺν ἰοῖσι φίλοισι U², μετὰ οἷς ἐτάροισι M.

21] suspectus Nauckio. || ἰκέσθαι] ἰδέσθαι M; vid. ad γ 233.

22 Αἰθίοπας] vid. ad Α 423.

23 sq.] post PKnightium del. Duentzer.

23 Αἰθίοπας] Αἰθίοπας Ariston. Z 154 alii, cf. Z 396. De epanalepsi vid. ad B 672.

24] locus genitivo, qui dicitur absolutus, indicatur. || οἳ μὲν... οἳ δ'] sic Ar., ἡμῖν... ἡδ' Crates apud Strab. I 30. || δυσομένοι' § 59] -ον mss. De forma aoristi mixti cf. § 152; alias participium est καταδύς (γ 138 π 366 etc.), vid. etiam infinitivus δύναι (B 413 Α 194 etc.).

25 ἀντιῶν § 191] -όν mss.

27 'Ολυμπίου] 'Ολυμπίου T²; „al. 'Ολύμπιοι“ (Clarke) fortasse recte, „sed cf. O 131“ (Ludwich).

29-31] versus ex δ desumptos del. FSchlegel; adi. ἀμύμων hinc alienum.

- 32 „ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦν θεοὺς βροτοὶ αἰτιάονται.
 ἐξ ἡμῶν γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόνον ἄλγε' ἔχουσι.
 35 ὥς καὶ νῦν Αἰγίσθος ὑπὲρ μόνον Ἀτρεΐδαο
 'γῆμ' ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
 Φειδῶς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ προεφείπομεν ἡμεῖς
 'Ερμεῖαν πέμψαντες ἐύσκοπον Ἀργεῖφόντην
 μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάεσθαι ἄκοιτιν·
 40 ,ἐκ γὰρ 'Ορέστιαο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
 ὁππότε γ' ἡβήσῃ καὶ Φῆς ἰμείρεται αἴης·
 ὥς ἔφαθ' 'Ερμεῖας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
 'πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.“ 43^b cf. X 271
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 44 sq. = 80 sq.
 44^b sq. = Θ 30 sq.
 45 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 καὶ λίην κεῖνός γε Φεφοικότης κεῖται ὀλέθρῳ· 46^a cf. Θ 358 γ 203
 ὥς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος τις τοιαῦτά γε ῥέξοι. 47^b = χ 315 cf. ψ
 494 ζ 286
 ἀλλὰ μοι ἄμφ' 'Οδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
 δυσμῶρ, ὅς δὴ δΦηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχει 49 cf. η 152 θ 411
 50 νήσῳ ἔν ἀμφιρῦτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης· 50^a = 198 μ 283
 νήσος δεινδρεόεσσα, θεὰ δ' ἔν δώματα ναίει, [sq.
 "Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης 52^b sq.^a = δ 385

30 τὸν δ' Ἀγαμέμνονιδος τηλεκλυτὸς ἔκταν' 'Ορέστης.
 τοῖ' δ' γ' ἐπιμνησθεὶς Φέπ' ἀθανάτοισι μετηύδα

30 τηλεκλυτὸς] vid. ad T 400.

31 τοῖ' § 59] τοῦ mss. || Φέπ' ἀθανάτοισι μετηύδα] ἵπια πτερόεντα προσηύδα P H¹ mss. alia.

32 αἰτιάονται § 191] -όνται mss.

33 ἡμῶν § 92] ἡμῶν mss. || ἔμμεναι· οἳ δὲ καὶ] fuere qui iungerent ἔμμεναι οἷδε, καὶ.

34 ὑπὲρ μόνον] vid. ad γ 30. || ἔχουσι] ἐπέσπον Heraclit. de incredib. 39.

35 ὥς] ὥς (ὥς) LaRoche.

37 προεφείπομεν Bentley] πρό οἱ εἶπομεν mss.; PKnight οἱ ἐφείπομεν (Hoffmann ἐφείπομεν) deleto πρό, caesura vitiosa; Fick πρό Φοι ἵσπομεν (cf. § 246). || ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

38] πέμψαντες Μαιῆς ἐρικυδέος ἀγλαὴν υἱὸν habebat liber Massiliensis; vid. ad § 435. || πέμψαντες] πέμψαντες Zen. Aristoph. noto errore, πέμψαντες διάκτορον autem eos dedisse probabilis est Buttmanni sententia; πέμψαν-

τες διάκτορον b, idque legit schol. E; cf. vs. 84.

39 κτείνειν] κτείνει G M mss. alia. || μνάεσθαι § 190 et 191] μνάσθαι mss.

40-43] del. PKnight.

40] vid. ad ψ 855.

41 ὁππότε γ' § 326] ὁππότε' ἐν mss., ὁππότε' ἄρ' Eust. || καὶ U] τε καὶ mss. cett. || ἰμείρεται] ἐπιβήσεται q, in marg. U² W.

47] del. PKnight. || ὥς] ὥς Nicanor mss. || ῥέξοι] ῥέξοι K² Y¹ q¹; quod reiecit GHermann ad Soph. El. 1498.

48 δαίεται] cf. § 205 et καταδάπτει π 92.

49 πῆματα πάσχει] τηλ' ἀλάλγεται schol. ε 3 (cf. γ 313).

50 ἀμφιρῦτῃ] Ὠλυγίῃ Strab. I p. 26.

51 νήσος] de asyndeto explicativo vid. ad B 672. || *δεινδρεόεσσα] δεινδρήσσα mss.; vid. § 63. || δώματα G² P] δώμασι F mss. alia.

52 ὀλοόφρονος] saevi, torvi; sic in Iliade

- πάσης βένθεα φοῖδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
55 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλλίοισι φέπεσσι
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
φίεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρόσκοντα νοῆσαι
φῆς γαίης, θανέμεν ἱμείρεται. οὐδὲ νῦν σοὶ περ
60 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε; οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργεῖων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέξων
Τροίῃ ἔν εὐρείῃ; τί νῦν φοι τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε φέπος ἔρκεος ὀδόντων;
65 πῶς κεν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαοόλμην;
ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσι
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοὶ ἄλάωσε,
70 ἀντίθεον Πολύφημον, ὃς κρᾶτος ἐστὶ μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι. Θόωσα δέ μιν ἔτεκε νύμφη,

59^b sq. = O 553
sq.

[cf. ω 477 sq.
63 sq. = ε 21 sq.]

64 = ε 492 ψ 70
64^b = A 850
65 = K 243

70^b cf. B 118 ε 4

vocantur animalia (B 723 O 630 P 21), in
Odyssea reges Aetes (x 137), Minos (λ 322),
Atlas (h. l.). Olim δλοόφρων scriptum fuisse
Didymus (?) coniecit. Etiam de significatione
adiectivi ambigebant veteres; Cleanthes phi-
losophus δλοόφρονος legebat, quod τῶν βλῶν
φροντιστικόν interpretabatur.

53 ἔχει tenet, servat, concreditas sibi habet;
cf. A 271 β 346 δ 737. Posterius sustinere
interpretati sunt, vid. Hes. Theog. 517, arca
Cypseli apud Pausan. V 18, Aesch. Prom.
349, 430, Eur. Hipp. 747 Ion. 1, Verg.
Aen. IV 247, quibus assentitur R. Jebb In-
troduction to Homer p. 39; at plures colu-
mnas capite humerisque sustentare quomodo
potuit Atlas, et quorsum tunc illae colu-
mnas? Vertice ipsum coelum ferre potius
dicendus erat, si haec fuisset mens nostri
poetae; et hanc antiquissimam fuisse fabu-
lae formam demonstratum ivit Wilamowitz
Eurip. Herakles III p. 131.

54 ἀμφὶς ἔχουσι distinct; cf. § 316.

55-57 imitatur Verg. Aen. I 670 sq.

56 δέ δ' ἐν G² P² H mss. alia. || αἰμυλλίοισι

blandis; adi. rediv h. Merc. 317 Hes. Oper.
374, cf. αἰμυλλόμεναι h. Merc. 13. || φέπεσσι
v. Herwerden] λόγοισι mss.; cf. O 393.

59 θανέμεν § 126] θανέμεν mss.

60 οὐ νύ τ' οὐν mss. nonnulla. || τ' (αι)
cf. § 13.

62] del. PKnight. || φοι τόσον ὠδύσαο]
τόσον ὠδύσαο (metro invito) G.

65] „in suspicionem vocabat nescio quis
ob θείοιο: cf. Ariston. O 15" Ludwig. ||
κεν § 326] ἄν mss. || ἔπειτ' sententiae magis
apta est particula loco parallelo et I 444.

68 ἀσκελὲς vid. ad x 463. || αἰεὶ U] αἰὲν
mss. cett.; cf. A 827.

69 ὀφθαλμοὶ § 59] -μοὶ mss. || ἄλάωσα]
verbum, quod ε 516 rediv, genitivum ad-
sciscit propter privandi sensum; comp.
ἐξαλάω extat ε 453, 504 (ubi vid.) λ 103
ν 343 (ἀλάος K 515 etc.). Nauck coniecit
ἀπάμερσεν.

70 ὁ P¹] ὅν mss. cett.; cf. § 59. || ἐστὶ]
ἔσσε T et schol. V; vid. ad β 20.

71 πᾶσιν] πᾶσιν ἐν U¹ W; πᾶσ' ἐν Bentley. ||
νύμφη] μήτηρ G et l. a. in schol. (cf. γ 95).

- Φόρκυνος θυγάτηρ ἄλως ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
75 οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς.
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς τοῖδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθῃσι. Ποσειδάων δὲ μεθήσει
φὸν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντὶ πάντων
ἀθανάτων ἀφέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν' οἶος.
80 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα φόνδε δόμονδε,
Ἑρμεῖαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργεῖφόντην
85 νῆσον ἔς Ὀγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφη ἐυπλοκάμω φεῖπῃ νημερτέα βουλήν,
νόστον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα φοι υἱὸν

80 sq. = 44 sq.

83 = ε 424 ν 239
φ 204 cf. ν 329

86 cf. ε 30

87 = ε 31

72] om. G¹. || μέδοντος,] sic Ar.; sed
erant qui post θυγάτηρ distinguentes se-
quentia cum σπέεσι iungerent: in antris regis
maris (Neptuni) cum Neptuno congressa. E
scholio corrupto ad ν 96 apparet hanc etiam
Aristophanis fuisse sententiam; quem μέ-
δοντι legisse recte statuisset videtur Nauck
Aristoph. p. 52, scholion autem bene cor-
rectum esse a Cobeto Mnemos. 1879 p. 439.
Obloquitur Ludwig Arist. I p. 509.

73 σπέεσι § 71] σπέ(σ)σι mss. fere omnia.

76 ἡμεῖς τοῖδε § 92] ἡμεῖς τοῖδε Fick, ἡμεῖς
οἶδε mss. || περιφραζώμεθα] comp. †, sed cf.
adi. περιφραδής A 466 etc.

77 μεθήσει] μεθήσει (μεθήνη § 121) Vogrinz.

78 φόν] τὸν Eust.

79 ἀφέκητι θεῶν] languet.

80 ἡμείβετ' ἔπειτα] αὐτὸς προσέειπε U.

82 εἰ... δὴ] vid. ad A 61.

83 πολύφρον] M mss. alia, sed
vid. vs. παρ.

84 μὲν] iure del. Kirchhoff olim fuisse
δὴ, diasceustam autem id mutasse, ut Mer-
curium opponeret Minervae; vid. ad vs.
88 sqq.

85 Ὀγυγίην] Ὀγυγίην Antimachus; Ogyliam
sive Ogylium insulam prope Cretam comme-

moravit Hesiodus teste schol., novit Steph.
Byzant. s. v. || ὀτρύνομεν] -νέμεν Bentley. ||
τάχιστα] post complures demum dies illuc
mittitur (ε 30), quapropter παραστάς coniecit
Lehrs; at vid. ad vs. 88 sqq.

87] del. PKnight. || κε νέηται] l. a. κεν
ἔκται.

88 sqq.] ab antiquo carmine, quo Ulixis
reditus celebrabatur, aliena esse quae inde ab
hoc versu usque ad ε 27 leguntur, luculenter
demonstravit Kirchhoff. A diasceusta inser-
tum est aliud epos, id quoque antiquum,
in quo describebatur Telemachi patrem quae-
rentis iter; quod epos continetur fere libris
β 1 — δ 623 et ο (vid. ad ο init.). Ipsi
diasceustae (cui Cynaetho nomen fuisse
Fickii est opinio) Kirchhoff tribuit versus
α 88 sqq. usque ad finem libri et δ 624 — ε
27. Niese tamen alique negant extitisse
unquam carmen per se absolutum, quod
nihil nisi Telemachi iter contineret, sed eo
ipso consilio id excogitatum esse conten-
dunt ut ad Ulixis errores enarrandos inde
fieret transitus.

88 Ἰθάκηνδε ἐλεύσομαι Ahrens] -κηνδ' ἐσε-
λεύσομαι mss. pleraque, Ἰθάκην ἐσελεύσομαι
T² et olim alii. Cf. A 169 Z 365 q 52.

- μᾶλλον ἐποτρύνω καὶ Φοι μένος ἐν φρεσὶ θήω,
 90 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς
 πᾶσι μνηστήρεσσ' ἀποφειπέμεν', οἳ τέ Φοι αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῦς.
 πέμψω δ' εἰς Σπάρτην τε καὶ εἰς Πύλον ἡμαθόεντα
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, αἷ κεν ἀκούσῃ,
 95 ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσι.
 ὧς Φειποῦς' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρει ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 98 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς' ἀνέμοιο.
 102 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἄλγισσα.
 'στῇ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ ἐπὶ προθύροισ' Ὀδυσῆος
 οὐδοῦ ἔπ' αὐλείου, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 105 Φειδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι Μέντη.
 ἦδ' ἔρα μνηστήρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον
 ἡμενοὶ ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 99 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον δέξαι χάλκῳ,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι σίλῃας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτίσσεται ὀβριμόπατρα
 97-101 Ar. — Ante eum alii damnarant vs. 97 sq., fortasse etiam ceteros.

Cobet' Ἰθάκην ἐπιείσομαι, sed futurum -είσομαι
 verbi εἶμι nunquam extitisse videtur (cf.
 § 308), verbum -είσομαι autem (§ 201) hinc
 alienum.

89 μᾶλλον] ἐσθλὸν Nauck. || θήω § 122]
 θεῶν mss., l. a. θήσω.

90-92] del. Duentzer.

90 κάρη κομάοντας] epitheton in Odyssea
 nonnisi β 7, 408 u 277 rehit, locis partim
 certe recentibus. || κομάοντας § 191] -μόωντας
 mss.

91 -ρεσσ' ἀποφειπέμεν'] -ρεσσιν (-ρσιν G P²)
 ἀπειπέμεν mss.

92 ἀδινὰ] vid. ad B 87.

93 δ' αἰς] δι H¹ (δ' δ G F P); cf. α 285
 β 214 etc. || Σπάρτην] Κρήτην Zen. (cf. schol.
 γ 313), fortasse e coniectura, ne Telema-
 chus tempus sine causa Spartae trivisee
 videretur (vid. ad δ 599); cui oblocutus est
 Ar. coll. β 359 δ 702.

94 *αἷ κεν] ἦν (εἷ) που mss.; cf. II 39

et § 326. Redit vitium β 360 γ 83. ||
 Post hunc versum P habet καίθεν δ' ἔς
 Κρήτην τε παρ' Ἰδομενεῖα ἄνακτα | δ<ε> γὰρ
 δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων (cf. α
 285 sq.), quos versus alia mss. nonnulla
 post vs. 94 aut 102 addunt.

95 ἔχῃσι] λάβῃσιν Rhianus, ἔλῃσιν P¹ mss. alia.

97 sq.] om. liber Massiliensis, et melius
 sane abessent, aptius enim Iliadis loco di-
 cuntur de Mercurii talaribus.

97 φέρει Naber] φέρον mss.; vid. ad Ω 341.

99-101] ne diasceustae quidem, cui haec
 libri pars debetur, videntur posse imputari;
 hasta enim ingens hinc aliena est et propter
 versum 121 vel risum movet. Cf. α 47 sqq.

101 ὀβριμόπατρα IMHoogvliet] ὀ(μ)βριμο-
 πάτρα mss.

106 ἔπειτα] suspectum; Nauck ἐκείθεν, sed
 Homericum est καίθεν (vid. § 97).

107 πεσσοῖσι] †. Inepta Apionis de hoc
 ludo commenta profert Athen. I 16e.

- κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρυνοὶ θεράποντες
 110 οἳ μὲν Φοῖνον ἔμισγον ἐνὶ κρητήρσι καὶ ὕδωρ,
 οἳ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 ὕλζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πόλλ' ἐδατεῦντο.
 τὴν δὲ πολὺν πρῶτος Ἴδιδε Τηλέμαχος θεοφειδής·
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστήρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 115 ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴ ποθεν ἐλθὼν
 ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείῃ,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασι Φοῖσι Φανάσσοι.
 τὰ φρονέων μνηστήρσι μεθήμενος εἶσφιδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νημεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 120 ξείνον δφρηθὰ θυρήσιν ἐφεστάμεν' ἐγγύθι δὲ στὰς
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἡμὶ φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δαίπνου πασσάμενος μνηστήραι οὐδέ σε χρή.“
 125 ὧς Φειπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐξέου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔρχε' Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
 130 αὐτὴν δ' εἰς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσας,
 καλὸν δαιδάλεον ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσσὶν ἦεν.
 πὰρ δ' αὐτὸς κλισιὸν ἔθετο ποικίλον ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ
 δαίπνῳ Φαθήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,

109 αὐτοῖσι] sic Ar., αὐ τοῖσι Nicias (sic
 U); cf. § 98.

110 μὲν Y Eust.] μὲν ἄρ' (ἄρ, γὰρ) mss. cett.

112 πρότιθεν, τοὶ δὲ M¹] sic Ar. teste
 schol. γ 10; mss. cett. προτίθεντο, ἰδί. Cf.
 A 433. || πόλλ' ἐδατεῦντο] πολλὰ δ. mss. De
 termino -εῦντο vid. § 7 et 191.

113 πρῶτος] πρῶτος γ M.

114 γὰρ ἐν] γὰρ om. D, δ' ἐν q.

116 ἀνδρῶν μνηστήρων] sic (coll. v 225)

aut τῶν μὲν μνηστήρων Cobet; μνηστήρων τῶν
 μὲν mss. || σκέδασιν] vox nonnisi loco par.
 rehit (verbum σκέδην A 487 etc.).

117 κτήμασι(ν) G F H² n et „mss. deta-

riora" apud Did.] δώμασιν Ar. P H¹ M (cf.
 vs. 397 et 402), sed obstat versus 116.

123 ἡμὶ § 92] ἡμῖ mss.

124 μνηστήραι] l. a. μνηστήραι (? — μνηστήραι
 corrigit Ludwig). || *οὐδέ σε] δεῦρο mss., cf.
 § 102; rehit vitium χ 377 ρ 121. Rhianus
 δεῦρο, metro et lingua invitia.

127-129] de re cf. Verg. Aen. XII 92 sq.

128 δουροδόκης] †; cf. ἱστοδόκη A 434 et
 vid. ad T 387.

133-135] del. PKnight.

134 δαίπνῳ] δαίπνου Apoll. lex. || Φαθήσειεν]
 ἀηδήσειεν P¹ mss. alia; in Apoll. lex. red-
 ditur ἀηδισθῆναι. De verbo vid. § 41².

135 ἡδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικοιμένοι ἐρέοιτο.	135 cf. γ 77
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ' ἐπέχευε φέρουσα	136-142 = δ 52 sqq.
καλῇ χρυσεῖῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,	136-140 = η 172 sqq. x 368 sqq. o
138 νύψασθαι παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.	135 sqq. ρ 91 sqq.
141 δαιτρὸς δὲ κρεάων πίνακας παρέθηκεν αἰέρας	141 cf. π 49
παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.	
κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο Φοινοχοεύων.	
εἷς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες, οἳ μὲν ἔπειτα	144 cf. υ 160
145 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε	144 ^b cf. 106
τοῖσι δὲ κῆρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,	145 = γ 389 ω 385 cf. o 134
147 σῖτον δὲ δμῳαὶ παρενήθον ἐν κανέοισι,	146 = γ 338 cf. I 174
149 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.	147 cf. π 51
150 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο	149 sq. = I 91 sq.
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλ' ἐμεμήλει,	150 = A 469
μολπὴ τ' ὀρχηστὺς τε τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτὸς.	152 cf. φ 430
κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε	
139 σίτον δ' αἰδοίη ταμὴν παρέθηκεν φέρουσα,	139 = ρ 259
εἶδατα πόλλ' ἐπιθείσα, χαρίζομένη παρόντων	
148 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπιστάσαντο ποτοῖο.	148 = I 175 cf. A 470
139 sq. Ar. —	

135 ἀποικοιμένοι (-νου) ἐρέοιτο Bentley] -νοιο ἔροιο mss. hiatus vitiosus, item α 405 γ 77; cf. ζ 298 et § 264. De -νοί cf. § 59.

139 sq.] aliena hinc esse quae de ταμὴν dicuntur, parum apte enim παρόντων dici, cum ante coenae initium iusto tempore advenit hospes, optime vero habere in libro δ, ubi post tempus coenae Telemachus visit Menelaum, ad δ 54 annotat Aristonicus; quam Aristarchi esse observationem intellexit Kirchhoff. Versum 139 om. G¹. Solum versum 140 delebat Nitzsch; vid. ad vs. 141 sq.

141 sq.] reiiciendos censet Athen. V 193b, ne dapibus conviva moleste obruatur, εἶδατα enim esse κρεῶν λείψανα. Cui oblocutus Eustathius hesternis cibos ab ancilla, recens apparatus lances a scissore apponi pugatur. Cf. δ 57 sq. — Nitzsch deletis versibus 140 et 149 (148?) locum sic ordinat: vs. 139, 144-147, 141-143, 148 (149?), 150.

141 κρεάων § 72] κρεῶν mss.

143 αὐτοῖσιν] ἐν τοῖσιν Y¹.

146 ἔχευαν] -ον G mss. alia (sic Ar.? vid. Didym. I 270).

147 παρενήθον] παρενήθον mss.; emendarunt PKnight Bekker. Vid. ad H 428, 431 π 51.

148] om. G, ante vs. 147 habent F mss. alia. || Post hunc versum in H M aliis additur: νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δαΐσας, quae in textum recepit Barnes, item Kirchhoff, diasceustam censens ad coenam quotidianam parum apte transtulisse quae in festis sollemnibus potius locum haberent (vid. γ 340 et ad A 471).

150 εἶντο] ἔντο mss.

151 ἄλλ' ἐμεμήλει] ἄλλα μεμήλει Ar. mss.

152 μολπὴ] λυδus; vid. ad Σ 606. || ε' om. F¹ P mss. alia. || ἀναθήματα δαιτὸς] cf. ρ 99 ρ 271. || ἀναθήματα] vox nonnisi φ 430 reddit.

153] ex libro ρ huc male inductum esse censet Kirchhoff, illic enim caeco Demodoco praeconis ministerium necessarium esse, Phemio vero hic inutile. || περικαλλέ' ἔθηκε] Herod. vit. Hom. 26] -λλέα ἔθηκε mss.

Φημίω, ὅς ῥ' ἦειδε παρὰ μνηστῆρας ἀνάγκη.	154 cf. χ 331
155 ἦ τοι ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδεῖν	155 cf. ρ 266
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην,	156 cf. β 399
ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι	157 = δ 70 ρ 592
ἥξεινε φίλ', ἦ καὶ μοι νεμεσήσεται, ὅττι κε Φείπω;	158 cf. E 421 α 389
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδῇ,	159 cf. h. Ap. 188
160 ξεί', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοντι νήποινον ἔδουσι	160 cf. σ 280
ἀνέρος, οὗ δὴ που λεύκ' ὅστέα πύθεται ὄμβρω	161 ^b cf. ψ 328
κείμεν' ἐπ' ἡπείροί, ἦ' εἰν ἄλλ' κῦμα κυλίνδει.	
εἰ κεινὸν γ' Ἰθάκηνδε Φειδοῖατο νοστήσαντα,	163 ^b = λ 361
πάντες κ' ἀρησαίαν' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι	
165 ἦ ἀφνειότεροι χρυσοῖο τε Φεσθῆτός τε.	
νῦν δ' ὃ μὲν ὥς ἀπόλαλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν	166 cf. Φ 133
θαλπωρῇ, εἴ περ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων	
φῆσιν ἐλεύσεσθαι τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἡμᾶρ.	
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φεῖπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον	169 = K 384 170-173 = ξ 187 sqq.
170 τίς πόθεν ἔσσι' ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς;	170 = x 325 o 264 τ 105 ω 298
ὀπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται	170 ^a = Φ 150
ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ἠύχετόωντο;	171 ^b cf. π 57
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν δίομαι ἐνθάδ' ἐκέσθαι.	172 sq. = π 223 sq. 172 = π 58 173 cf. π 59

171-173 Ar. —

154] sic affertur Herod. vit. Hom. l. 1.: Φημίω, ὅς δὴ πολλὸν ἐκαίνετο πάντας αἰείων.

155 ἀνεβάλλετο] cithara proludere coepit; sequitur infinitivus finalis. Redit locutio ρ 266 ρ 262.

156 γλαυκῶπιδ' § 66] γλαυκῶπι mss. hoc uno loco; cf. h. Ap. 323.

157 πευθοῖαθ' οἱ] articulus molestus; item δ 70 (ubi vid.) ρ 592. APlatt πευθοῖαθ' οἱ, quemadmodum alibi κλύειν et ἀκούειν dativum personae apud poetam adscribunt.

158 ἦ P²] ἦ F, εἰ mss. pleraque.

162 ἡπείροι § 59] -ρον mss. || εἰν] ἐν GW¹ minus recte, nam non ictus vi producitur syllaba sed εἰναῖ ex ἐνσαῖ natum est. Recurrit vox η 244 ι 25; cf. § 44 et 315.

165 ἦ] celeriores quam ditiores interpretantur schol., fortasse recte, quamquam eiusmodi structura in Homericis non reddit; alii: potius optabunt... quam. Simplicius

Ameis: aut celeriores (ut effugere) aut ditiores (ut redimere se possint).

167 θαλπωρῇ] ἰλπωρῇ F² W et l. a. in schol.

168 φῆσιν] φησὶν P mss. alia, φῆσι D alia; *φῆη? cf. O 359 Ψ 805 alibi. Libenter scripseris φῆσι F² aut φῆ μιν, sed ipsa forma φῆσι vel φῆ vix est Homericā, vid. § 122.

170 ἔσσι' § 302] εἰσ' (sic G) vel εἷς mss.

171-173] hinc alienos in libro vero ξ genuinos ducebat Ar. (vid. schol. ad utrumque locum et ad π 57), in quibusdam autem mss. non lectos fuisse refert schol.; at a Minerva eos respici vs. 182-186 observavit THug. Quapropter Kirchhoff recte statuisse videtur diasceustam versus importunos huc invexisse.

171 ὀπποίης δ'] ὀπποίης τ' Ar.; cf. K 409. Sed ποίης requiri observavit Naber; verum videtur *ποίης; δευρ'. Redit locutio ξ 188.

172 ἠύχετόωντο § 191] εὐχετόωντο (-νται) mss. 173] cf. O 505.

- καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν Φείδω, 174 = δ 645 + 232
 175 ἢ νέον μεθέπεις ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι ξέϊνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. 179 = ξ 192 cf. K
 413 α 214
 180 Μέντης Ἀγχιάλιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι 180 sq. cf. 418 sq.
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέμοισι Φανάσσω.
 νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἡδ' ἐτάροισι 182 cf. h. Ap. 471
 πλείων Φοῖνοπα πόντον ἐπ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους
 εἰς Τεμέσην μετὰ χαλκὸν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον.
 185 νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλῃος 185 = ω 308
 ἐν λιμένι Πείθῳ ὑπὸ Νηῖω ὑλήεντι. 185^b = π 383 ω
 212
 ξέϊνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι 187 cf. Z 231
 ἐξ ἀρχῆς, εἴ περ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
 Δαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 190 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν
 γοηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἢ Φοι βρωσὶν τε πόσιν τε

185 sq. Aristoph. Ar. —

175 μεθέπεις] μεθέπη F et l. a. in schol. idque praefert Leaf; at vid. § 117. Bentley μ' ἀπέπεις.

176 sq.] aut verba ἴπαι — ἄλλοι aut praeeunte PKnightio totum vs. 177 del. PCMolhuysen.

176 ἴσαν] (F)ισαν norant interpretantur schol. et Eust., quibus assentitur Nitzsch coll. v 239, nisi verum sit ἴσαν... ἡμέτερόνδε ut ψ 137; etiam Cobetus Fισαν poscit. Similis est controversia Soph. Ant. 71. Absurde ἴσαν Y¹ et l. a. in schol.

177 καὶ κείνος Ar. FPH] κακείνος GM; cf. § 9. || ἐπίστροφος] appetens, amans, φιλόξενος. Adi. † (vid. tamen l. a. § 163); cf. ἐπιστροφάω ρ 486 h. Merc. 44 et nomen proprium Ἐπίστροφος B 517 etc. || ἦν] ἴσας (ἦσας) Nauck; vid. § 302.

180 Ἀγχιάλιο] vid. ad. B 640.

182 ὦδε] sic, vid. ad Σ 392.

183 πλείων] πλείων ἐπὶ mss. synizesi vitiosa (cf. § 8), ἴπαι omisit HStephanus, deinde alii πλείων vel πλώων (sic Nauck) proposuerunt; cf. H 88. Ipsum diasceustam

hoc deliquisse putat Kirchhoff. || ἴπαι] l. a. ἐς.

184 Τεμέσην] urbs Temesa sive Tempsa in Bruttiorum agro significari videtur; olim fuere qui (propter aeris mentionem) in Cypro quaererent Τάμασον aut -σιν scribentes. Vid. Steph. Byz. in v. Τάματος, Strab. VI p. 255, Pausan. VI 6 § 3.

185 sq.] versus, ab Aristophane et Aristarcho damnatos, in quibusdam libris ne lectos quidem esse refert schol.

185 ἦδ'] hic, in hac insula. || ἀγροῦ] ἀγρόο? vid. § 59.

186] Rheithrum nomen †, pro Neio autem Neritum nominatur B 632 α 22 v 351; vid. tamen γ 81.

187-205] del. Duentzer, vs. 188-193 Kammer.

187 εὐχόμεθ'] ego et Ulixes.

188 το] sic et τι Ar.

190 ἀγροῦ] ἀγρόο? vid. § 59. || πῆματα] l. a. ἄλγας. || πάσχειν] πάσχει HStephanus, πείσσει Bentley.

191 ἀμφιπόλῳ] vid. ω 366.

- παρτιθεῖ, εὐτέ κέ μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσι
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλφῆς Φοινοπέδοιο. 193 cf. λ 193 h.
 Merc. 207
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφραντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
 195 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νῦ τὸν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γὰρ πῶ τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 196 cf. λ 461
 ἀλλ' ἔτι που ζῶς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ 197 cf. δ 498, 552
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσι 198^a = 50
 ἄγριοι, οἳ ποθὶ κείνον ἐρυκανάουσι ἀφέκοντα.
 200 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς μ' ἐνὶ θυμῷ 200^b sq. = ο 172
 sq.
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα Φειδώς·
 οὐ τοι ἔτι δφηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης
 ἔσσεται, οὐδ' εἴ περ Φε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι
 205 φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστι.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φεῖπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 206 = K 384
 εἰ σὺ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσος πάσις ἔσθ' Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς μὴν κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ Φέφοικας
 κείνω, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
 210 πρὶν γε τὸν εἰς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἳ ἄριστοι ἔβαν κολίησ' ἐνὶ νηυσὶ
 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼ Φίδον οὔτ' ἐμὲ κείνος.
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤρδα

192 εὐτέ κέ § 326] εὐτε PN, εὐτ' ἄν mss. cett.

194 ἔφραντ'] ex schol. vs. 196: φόμην δὲ αὐτὸν καὶ ἐπανεληλυθέναι efficimus fuisse qui ἔφην legerent, fortasse recte, vid. ι 496 § 176.

196 πῶ] που K, vid. ad λ 461.

198] in scholio ad Cyclopem eiusque insulam haec parum recte referuntur, perridicule autem Ulixes ibi dicitur ἀρπάσας τὴν θυγατέρα τοῦ Κύκλωπος a Polyphemo in captivitatem esse redactus: quae nugae fluxerunt ex male intellecto vocabulo κόρη (cf. Eust. 1392,39); idem error in schol. α 69 extat. Eiusdem farinae est ἑνῶν T 39 de cute acceptum; subsimilia autem de Xen. Rep. Laced. III 5 protulit rhetor de Sublim. 4, 4, derisus a Cobeto Nov. Lect. p. 611.

199] iure delevisse videtur Bekker. || ποθι § 322] που mss. || ἐρυκανάουσι § 191

-νουσ', -νέουσ', -νώουσ' mss.; Nauck ἐρητύουσ' (vid. ad Ω 218).

200 *μ'(αι)] adiecimus; cf. I 459 et § 13.

201 τελέεσθαι] τετελείσθαι P¹ mss. alia.

204 οὐδ'] in scholio obscuriore a Didymo commemoratur l. a. ἀλλ', quam Aristarcho tribuit Cobet; obloquitur Ludwich Arist. I p. 513. || Φε Cobet] τε.

205] del. Hartman.

206 κατάλεξον] ἀγόρευσον G (cf. vs. 179).

207 *σὺ] adiecimus metri causa; vid. A 61 Ω 57 ι 456 et § 14. || τόσος πάσις] πάσις τόσος; M K. || ἴσας § 302] εἰς mss.

208 μὴν § 18] μὴν Aristoph. Ar., γὰρ mss.

209 τοῖον] ita usurpatur etiam ψ 246 (336) γ 321 δ 776 η 30 ο 451 υ 302, et masc. λ 135 ψ 282; cf. τό(σ)ον A 130 Σ 378 X 322 (?) ψ 454.

211 ἴπαι] ἴπαι H mss. alia (ut N 107). Cf. B 351 β 18, 27 γ 131 etc.

- „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 215 μήτηρ μὲν τέ με φησὶ τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 οὐ Φοῖδ'· οὐ γὰρ πῶ τις ἔφ' ὃν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 ὥς δ' ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τέ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἔφ' οἷσ' ἐπι γῆρας ἔτετμε.
 νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 220 τοῦ μ' ἐκ φησὶ γενέσθαι, — ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νόνηννον ὀπίσσω
 'θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φεῖπ' καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 225 τίς δ' ἡ δαίς, τίς ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίττε δέ σε χρή;
 εἰλαπίνῃ ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστὶ.
 ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσῆσαιτό κεν ἀνὴρ
 αἴσχεα πόλλ' ὀράων, ὃς τις πινυτός γε μετέλθοι.“
 230 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ἔτι ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἢ δὲ μεταλλάξ·
 'μέλλεν μὲν ποτε Φοῖκος ὃδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν.
 νῦν δ' ἐτέρως 'βούλοντο θεοὶ κακὰ μητιάοντες,
 235 οἳ κείνον μὲν ἄφιστον ἐποίησαν περὶ πάντων

214 ἀγορεύσω] καταλέξω P H mss. alia. Cf. vs. 206.

215 τίς γέ Ilgen. || φησὶ] φασὶ G. Vid. vs. 220.

217 ἐγὼ γ'] ἐγὼν Nauck. || μάκαρος] cf. A 68. || τε' § 99] τευ mss.

220 φησὶ Naber] φασὶ mss.

222 τοι] τῷ aut Φοι vHerwerden. || νόνηννον] νόνημον mss.; cf. M 70.

225 δ' ἡ δαίς, τίς Nauck] δαίς, τίς δαί Ar. (sic G¹ Apoll. synt. 78,2 Ammon. 39); δαίς, τίς δὲ (δ') mss.; δαίς, τίς δὲ 3^a Bentley. De particula δαί cf. K 408 ω 299. || χρή PKnight] χρῆ P², χρῆ(ι)ώ mss. cett., cf. § 8; l. a. τίς δὲ σε χρῆ(ι)α.

226 εἰλαπίνῃ ἢ] synizesis novicia, cf. § 8; εἰλαπίν' (εἰλ.) G¹ mss. alia (hinc PKnight εἰλαπίν'), εἰλαπίνης F². Nominativus vocabuli, cuius origo incerta est, alibi non reperitur; *εἰλαπίνης τε γάμου ε' ? || ἐπεὶ — ἐστὶ] non enim de suo istos epulari manifestum est. Cf.

δ 621-624 λ 415; Hes. Oper. 722 sq.: πολυ-
 ξείνου δαιτός... | ἐκ κοινοῦ, πλείστη δὲ χάρις,
 δαπάνη ε' ὀλιγίστη. || τὰδε] τόδε G P².

229 ὀράων § 191] ὀράων mss.

232 'μέλλεν] μέλλει T. Hoc loco et σ 138
 ἔμελλον cum infin. praesentis eodem sensu
 usurpatur quo alias (N 777 Σ 362 Φ 83
 Ω 46 δ 377 ξ 139) praesens μέλλω cum
 infin. aoristi; vid. § 107.

234 ἐτέρως — 3^a sol] vertit Verg. Aen. II 428:
 dis aliter visum. || ἐτέρως] adv. † (ἐτέρωθι
 -σε -θεν saepius). || βούλοντο] sic aut ἐβού-
 λοντο mss. pleraque, ἐβόλοντο Ar. F¹ H¹ T D²;
 cf. A 319 π 387. L. a. ἐβόλοντο, hinc Spitzner
 ἐτέρωθ' ἐβόλοντο, reddens: in alteram par-
 tem se verterunt. || μητιάοντες § 191] -ιῶν-
 τες mss.

235 περὶ] incommodum; aut enim notus
 est aliquis aut ignotus, cernitur aut non
 cernitur.

- ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
 εἰ μετὰ Φοῖσ' ἐτάροισ' ἐδάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ
 ἢ φῖλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον 'τολύπευσε.
 τῷ κέν Φοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 240 ἢ δέ κε καὶ Φῶ παιδὶ μέγα κλέος ἦρετ' ὀπίσσω·
 νῦν δέ μιν ἀκλεέως ἄρπυιαι ἀνιρέψαντο.
 οἷχετ' ἄφιστος ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν. οὐδ' ἔτι κείνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
 245 ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπὶ κρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ Ὀλύμπῳ Ζακύνθῳ,
 ἢ δ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοῖρανέουσιν,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ Φοῖκον.
 ἢ δ' οὐτ' ἀρνέεται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτήν
 250 ποιῆσαι δύναται, τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
 Φοῖκον ἐμόν· τάχα δὲ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.“
 τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικοιμένοι 'Οδυσῆος
 δεύε', ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
 255 εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι
 σταίῃ ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἔων, οἷον μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
 Φοῖκον ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ 'Εφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο, —

236 οὐ κε] οὐδὲ D, οὐτε H²; *οὐδὲ... ὡς κ' ?

237 ἐτάροισ' ἐδάμη] -σι δ. mss.

238] del. Hennings.

240 ἦρετ' § 284] ἦρατ' mss.

241 ἀκλεέως § 73] ἀκλειῶς mss. || ἄρπυιαι]
 vid. ad II 150. || ἀνιρέψαντο Doederlein]
 ἀνιρέψαντο mss.; vid. ad I 234, et cf.
 ἀναρπάσσαι δέλλαι 3 409. Restat caesura
 vitiosa post quartum trochaicum (cf. § 3),
 item § 371 v 77.

243 στεναχίζω] στοναχίζω M mss. alia.

246 Δουλιχίῳ] cf. § 21. || Σάμῃ] Σάμῳ U²
 Apollodorus (vid. Strab. X p. 453), cf. B 634
 δ 671, 845 o 29. Cephaleniam apud poetam
 modo Samem modo Samum appellari obser-
 vavit Ar.; de Samothrace cf. N 12. || Ὀλύμπῳ]
 Ζακύνθῳ] cf. § 28 et 53.

249 ἀρνέεται § 191] ἀρνέεται mss.

250 ἔδοντες] ἔκαστος Y.

252 ἐπαλαστήσασα] comp. † (simplex M
 163 O 21). || προσηύδα] -δασ? cf. § 195.

253 ἀποικοιμένοι § 59] -νου mss.

254 δεύε' § 117] δεύη vel δεύει mss.; Ari-
 stophanem -ῃ scripsisse refert Didymus.
 ipse -σι praeferens et pro 3^a persona activi
 perperam habens. || ἐφείη] ἐφείη (ἐφῆ) G
 Hermann coll. A 191. De locutione vid.
 ad A 88.

255 εἰ γὰρ] utinam; loco consimili δ 341
 legitur αὖ γάρ; in tertio vero versu simillimo
 λ 498 εἰ γὰρ nam si significat.

259] Ephyrum, quae h. l. et β 328 com-
 memoratur, in Thesprotia sitam esse (cf. B
 659 O 531 N 301) intellexit Ar.; de Co-

- 260 ὄχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὅφρα Φοῖ εἴη
ἰὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὃ μὲν οὐ Φοῖ
'δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς 'νεμεσίζετο αἶν ἐόντας,
ἀλλὰ πατήρ Φοῖ ἔδωκεν ἐμός· 'φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς, —
- 265 τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται ἥε καὶ οὐκί,
Φοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
- 270 ὅππως κε μνηστῆρας ἀπώσσει ἐκ μεγάροιο.
εἴ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάξεο μύθων.
αὐρίον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἔστων·
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωγχι,
275 μήτηρ δ', εἴ Φοῖ θυμὸς ἐφορμάεται γαμέεσθαι,
ἄψ ἴτω εἰς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
277 οἷ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἔφεδνα.

rintho (cf. Z 152, 210) aut Elidis urbe (cf. A 738 sqq.) cogitarunt alii, cf. Strab. VIII p. 338. || "Ιλου] notetur F neglectum.

260 καὶ κεῖσε Ar.] κάκεϊσε mss. pleraque; cf. § 9 et 97.

261] *veneni* nonnisi h. l. et β 329 mentio fit in Homericis. || ὅφρα Φοῖ εἴη] ὅφρα δαίη Zen., cui lectioni obstat *dandi* quod sequitur verbum vere observavit Ar.; l. a. in schol. ἦν που ἐφεύροι.

264 ἔδωκεν] ὤδωκεν mss.

266 κ'] ἄν schol. M; cf. § 326. || πικρόγαμοι] adi. nonnisi locis par. redit; vid. Aesch. Prom. 764 et ad q 448.

267 θεῶν — κεῖται] vid. ad P 514.

269-278] del. Duentzer.

271 εἴ' § 328] εἴ δ' mss. || νῦν] δὴ G.P.

273 ἐπὶ μάρτυροι] ἐπιμάρτυρες P mss. alia; cf. B 302 Γ 280 Ξ 274 et § 63, et de comp. *ἐπιμ.* vid. ad γ 422.

275-278] his versibus resectis integram et genuinam restare Minervae orationem censebat GHermann. Tres easque dissimilimas recensiones (vs. 271-278, 279-292,

293-302) conglutinas esse arbitratur Friedlaender. Vid. ad vs. 292.

275 *μήτηρ* Didym.] *μητέρα* mss., cuius anacoluthi (conferunt B 681, vid. etiam ad B 353) iusta causa indicari nequit. Vetustam litteraturam peperisse vitium (*METEPAE* — *METEPAAE*) prudenter statuit Didymus (Aristarchus?); servari posse *μητέρα*, si vs. 276 *ἔμεν* legatur, observavit Bentley. || *ἐφορμάεται* § 191] *ἐφορμάται* mss., *ἐποτρύνει* schol. Aristoph. Nub. 1115.

276] vert. *redeat in potestatem patris Icarii* (de quo vid. ad α 329).

277 οἷ] *procos* intellegit schol. β 196 ex Aristarchi sententia. Kirchhoff *parentes nuptiae* h. l. et β 196 significari ratus versum 278 servat, de *proci* autem γάμον τεύχειν apte dici posse negat; sed iniuria hoc negasse videtur, cf. τ 137, et multo gravius incommodum habet haec interpretandi ratio, sic enim ἔφεδνα vocabulum contra constantem Homeri usum de *dote* est accipiendum non solum recenti hoc loco sed etiam in versu β 196, qui est antiquissimus.

- 279 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηται·
- 280 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐφείκοσιν, ἥ τις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δῖην οἰχομένοιο,
αἶ κέν τις φείπησι βροτῶν ἢ Φόσσαν ἀκούσης
ἐκ Διὸς, ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
πρῶτα μὲν εἰς Πύλον ἔλθ' καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
- 285 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μὲν κεν πατρὸς βλοτον καὶ νόστον ἀκούσης,
ἦ κε τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσης μηδ' ἔτ' ἐόντος,
- 290 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν
291 σῆμά τέ Φοῖ χεῦται καὶ ἐπὶ κτέρεια κτερεῖται.
293 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
295 ὅππως κε μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνης ἥε δόλω ἢ ἀμφιδόον. οὐδ' ἔτι σε χρὴ

278 πολλὰ μάλ', ὅσσα φίλοι φιλῆς ἐπὶ παιδὸς ἔπεισθαι. 278 = β 197
278* = 292 β 223 cf. T 265

292 πολλὰ μάλ', ὅσσα φίλοι, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι. 292 cf. β 223
292* = 278

278 Rhianus om. (teste scholio, quod librariorum errore versui 279 adscriptum est; corr. Bekker)

278] a Rhiano iure spretum esse ostendit Cobet. Cf. X 51. Si genuinus esset, deberet significare: *multa, qualia pro filia (patri) offerri decet*, id vero e verbis elici nequit et ἐπὶ illo sensu inauditum (conferunt I 602, ubi vid.). || *ἔπεισθαι*] *ἔπεισθαι* H¹ N; ferri fortasse posset versus, si *φίλη ἐπὶ παιδί δέχισθαι legeretur: *quantum patrem pro filia dilecta accipere par est*.

282] imitatur Soph. Oed. R. 42 sq. || *αἶ κέν τις] ἦν τις τοι mss.; cf. § 326.

283 κλέος] *rumorem*, cf. B 486 β 217 γ 83 γ 415 π 461 etc.

285 δὲ Σπάρτηνδε] δὲ (vel δ' ἐς) Σπάρτην τε mss. multa (cf. vs. 93). || Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον] Κρήτηνδε παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα Zen. teste schol. γ 313; vid. ad vs. 93 sq.

286] del. PKnight.

286 κ' § 326] τ' ἄν mss.

289 τεθνηῶτος G(Ar.)] -εῖς mss. pleraque.
290 δὴ ἔπειτα] vid. ad O 163.

291 χεῦται Ar. P² Eust. Hesych.] *χεῦσαι* mss. pleraque. || *κτερεῖται*] sic Ar.; l. a. *κτερεῖτον*.

292] del. GHermann. Non *Telemachi* sed *Icarii* fuisse novo marito dare (vendere) Penelopen coll. β 53, 114 aliis locis ostendit Naber; neque ipsius diascenastae hunc esse errorem vs. 293 sqq. evincere videntur, nam post *nuptias matris* proci nulli futuri erant neque insidias iis struere attinebat. Non hunc versum reicit Friedlaender, sed arbitratur ex alia recensione adiectos esse versus 293-302; vid. ad vs. 275 sqq.

293 ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss.; cf. A 478 et l. a. II 453. || ταῦτα] πάντα Porphy. ad X 468. || *ἔρξης*] neglecto F.

294 δὴ ἔπειτα] vid. ad O 163.

295 καὶ T, δὴ M mss. alia.

- νηπιίας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλέκιος ἔσσι. 297^b cf. ε 88
 οὐκ αἴεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα [sq.
 299^b sq. = γ 307
 300 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ Φοῖ πατέρα κλυτὸν ἔκτα; 300-302 = γ 198
 καὶ σὺ, φίλος, — μάλα γὰρ σ' ὀράω καλὸν τε μέγαν τε, — sqq.
 ἄλκιμος ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐν Φείλῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἥδη
 ἥδ' ἐτάρους, οἳ ποῦ με μάλ' ἀσχαλάουσι μένοντες.
 305 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων. 305^a = ο 231
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 „ξεῖν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις
 ὥς τε πατήρ Φῶ παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 309 cf. T 142
 310 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ 309^b = γ 284 cf.
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ, o 49
 τιμῆν, μάλα καλὸν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 312^b cf. ψ 618
 ἐξ ἐμέ', οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 315 „μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο.
 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δόμεναι φίλον ἦτορ ἀνώγῃ,
 αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι Φοῖκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσσετ' ἀμοιβῆς.“
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς Φειπούς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη 319 = E 133
 320 ὄρνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο. τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ

297 *νηπιίας] νηπιίας mss.; cf. § 191 et I 491 etc.

298 οὐκ T] ἢ οὐκ mss. cett.; cf. § 8.

299 πατροφονῆα] vid. ad Ω 506.

300] del. PKnight. || δ Ar.] δ; mss.

301 ὀράω § 191] ὀρώω mss.

302 ἴσσι(ο)] cf. § 302.

304 ἀσχαλάουσι § 191] -λόωσι mss.

305 αὐτῷ] αὐτῶν q et l. a. in U.

308 αὐτῶν] noviciū, vid. § 98; *αὐτός? cf. vs. 305.

313 ἐμέ' § 92] ἐμεῦ mss. || φίλοι] φίλοις Duentzer non recte, vid. § 60.

314 ἡμείβετ' ἔπειτα] αὐτὸ προσέειπε G b (cf. vs. 178).

316 κέ] σέ vel τί Nitzsch coll. β 114. || μοι] τοι F¹ Z k. || δόμεναι § 125] δοῦναι mss.

318] vert.: tunc vel pulcrum admodum donum selige quod mihi offeras; equidem parem gratiam tibi referam. || ἄξιον... ἀμοιβῆς] Nauck ἄξιος (vel ἄρκιος)... ἀμοιβή coll. σ 358. || ἔσσετ' ἴσται (ἴστω G) mss. meliora. Cf. A 235, 271 ω 201.

320 ἀνόπαια] sic Ar., qui pro nomine avis (aliunde ignotae) perperam habebat coll. γ 372; alii legebant πανόπαια, hirundinem interpretati coll. χ 239 sq. (vid. Et. Magn. 111,22); alii ἀνοπαία interpretabantur ἀοράτως (sic Herodianus). IHVoss ἀν' ὀπαία (ἀν' ὀπαία F¹), idque per tecti foramina vertit, Cratetem secutus: ἀνὰ ὀπῆν, ἢ καὶ καπνοδόχος (immo καπνοδόκη aut κάπηνη) καλεῖται (schol.). — Vox †; collato nomine semitae, per montes prope Thermopylas ducentis, Ἀνοπαεae (He-

- ᾿Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ Fe πατρός
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὃ δὲ φρεσὶ Φῆσι νοήσας
 ᾿θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίσσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αὐτίκα δὲ μνηστήρας ἐπώχετο Φισόθεος φῶς.
 325 τοῖσι δ' αἰδὼς ἄειδε περικλυτός, οἳ δὲ σιωπῇ
 ἦατ' ἀκούοντες. ὃ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
 λυγρόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν αἰοιδὴν
 κούρη Φικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια· 329 = λ 446 ε 375
 330 κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσετο Φοῖο δόμοιο, υ388 cf. π 435 ε 562
 οὐκ οἴη' ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἐποντο. 330 cf. φ 5
 ἦ δ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν, 331-335 = σ 207
 ὅτῃ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο 331 = Γ 143 [sqq.
 ἄντα παρειῶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα· 332-334 = φ 63
 335 ἀμφίπολος δ' ἄρα Φοῖ κεδνὴ Φεκάτερθε παρέστη. 332 cf. π 414 [sqq.
 δακρύσασα δ' ἔπειτα προσήυδα δῖον αἰοιδόν· 333 sq. = π 415 sq.
 „Φήμε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια Φοῖσθα, 333^b = ρ 458
 Φέργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τὰ τε κλείουσιν αἰοιδοί·
 τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἳ δὲ σιωπῇ
 340 Φοῖνον πινόντων. ταύτης δ' ἀποπαύε' αἰοιδῆς
 λυγρῆς, ἥ τέ μοι αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
 τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·

rod. VII 216) et verbis Empedoclis de igne καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον, i. e. ἄνω φερόμενον (Eust. 1419,32, cf. Aristot. de Gener. et corrupt. II 6 § 9 de Anima II 4 § 7), servanda videtur lectio Aristarchi, sed vertenda sursum (acc. plur. neutr. sensu adverbii); sic LaRoche, cf. IMueller Privatalterthümer p. 355, 1. Utrum autem per ianuat an per tectum dea foras evolaverit (διέπτατο) in medio relictum esto; nobis hoc videtur veri similis. || διέπτατο] cf. § 216.

321 ᾿Θῆκε] ἦκε Cobet; sed vid. A 55 I 629, 637 N 121 Π 83 etc. (Ebeling Lex. Hom. II p. 331a).

323 ὀίσσατο G P] ὀίσσατο F; cf. ε 213, 339 π 232, 258 ο 443 ε 390 et § 295.

324 Φισόθεος] adi. nonnisi in hac formula occurrit: in Odyssea h. l. et υ 124, in Iliade pluribus locis: B 565 Γ 310 etc.

326 ἦατ' § 220] εἶατ' mss.

329 Φικαρίοιο] Icarus apud posteros Tyn-darei habebatur frater; sed vere observavit Ar. in Odyssea intellegi Ithacensem in hac insula habitantem, non Spartae; vid. schol. β 52 δ 1 ο 16 alibi.

330 κατεβήσετο] -σατο mss. pleraque; cf. § 152.

336 προσήυδα] -δαε? cf. § 195. || δῖον P H N] θεῖον G F M.

337 Φοῖσθα vid. A 85] οἶδας Ar. mss., ἥδεις Zen. non improbante Aristarcho, quod θελκτήρι' εἰσεῖδος scribendum foret, sed ne haec quidem forma alibi in Homericis reperitur nisi X 280, ubi vid.

340 ἀποπαύε'] sic (ἀπόπαυε G F) recte h. l. traditum, cf. § 117.

341 αἰὲν Bekker] αἰεὶ mss.; cf. μ 64 ν 255 φ 146.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ	343 ^a = 2 549
ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.	344 cf. δ 726, 816
345 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ' αὖ	344 ^b cf. ο 80
„μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρα φρονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν	
τερπέμεν', ὅππῃ Φοῖ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ	
αἵτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσι	
ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσι, Φεκάστῳ.	349 ^b = ζ 189
350 τοῦτ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν	
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἀνδρωποῖ,	
ἢ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέλῃται.	
σοὶ δ' ἐπιτολμαέτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν	
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ	354 ^b cf. ρ 253
355 ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.	
356 ἀλλ' εἰς Φοῖκον ἰούσα τί' αὐτῆς Φέργα κόμιζε,	356 sq. = Z 490 sq. φ 350 sq.
ιστόν τ' ἡλακάνη τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε	
Φέργον ἱποχέσθαι. μῦθος δ' ἀνδράσιν μελήσει	358 cf. Z 492 φ 352
πᾶσι, μάλιστα δ' ἡμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔσ' ἐνὶ Φοίκῳ.	358 ^b sq. cf. λ 352 sq.
344 Ar. — 356-359 Ar. —	359 = φ 353
	359 ^a = Z 493

343 μεμνημένη] absolute positum, ut E 263 T 153 δ 106, 151 etc.

344 ἀνδρὸς] iungendum cum κεφαλὴν. || Ἑλλάδα] Graeciam (vid. ad B 530); at Homero Hellas est pars Thessaliae (cf. I 395, 478); quapropter verum h. l. et δ 726, 816 damnavit Ar., vid. Aristonicus ad I 395. Sed diasceustae hoc peccatum iure imputasse videtur Kirchhoff (vid. ad α 88 sqq.); redit δ 726, 816 ο 80.

346 ἄρα] ἄρ' αὖ (ἀν) mss. multa. || φρονέεις] l. a. φρονέεις.

347 τερπέμεν' § 125] τέρπειν mss. || νύ τ'] δὴ Eust.; de dativo τ' (οἰ) eliso cf. vs. 60 et § 13. A 153 Γ 164 ρ 311 sic adhibitum est μοι.

349 ἀλφειστῆσιν Wackernagel] ἀλφειστῆσιν mss. Vocabulum, quod ex ἄλφι (h. Cer. 208) et ἴδω compositum esse vidit KFHermann, recurrit ζ 8 ν 261 h. Ap. 458. Idem significat σίτον ἴδοντες; ρ 222 (Z 142 Φ 465), formatum autem est eadem ratione atque ὀμειστής (A 454 etc.); ad ἄλφειν perperam rettulere veteres. Ab hominum cultu, qui terrae frugibus vescuntur, discrepat hinc Cyclopum barbaries (ι 108, 191), illinc deorum vita beata (E 341).

350 τοῦτ' οὐ νέμεσις] τοῦτον Naber coll. Γ 156. || οὐ νέμεσις] cf. Γ 156.

351 ἐπικλείουσ' comp. † (simplex vero legitur α 338 etc.); ἀμφιφρονέουσ Plut. Rep. IV 424b.

352 ἀκουόντεσσι] ἀκούοντεσσι duo codices Longini prol. ad Hephaest. initio, fortasse recte; ἀκούοντεσσι Plut. l. l. (quod ex ἀκούοντεσσι, i. e. ἀκούοντεσσι, corruptum esse videtur). Vid. ad vs. 353, Schulze Qu. Ep. p. 357. || ἀμφιπέλῃται] comp. †.

353 ἐπιτολμαέτω § 191] -μάτω mss. || ἀκούειν] αἰεῖν Y, vid. ad vs. 352 et v. l. β 42 Hes. Op. 213.

355] post Τροίῃ sententiam incidi vetabat Nicanor, non enim in Troade occubuisse Ulixem; hinc Kayser coniecit ἐν Τροίῃ· πολλοὶ τε.

356-359] e libro Z parum apte huc translatus esse sensit Ar.; in melioribus (sui temporis?) libris non inventos esse refert Didymus. Ipsi diasceustae (vid. ad α 88 sqq.) tribuit Kirchhoff; nobis postmodo inserti esse videntur.

356 ἀλλ' εἰς Φοῖκον ἰούσα] l. a. ἀλλὰ σὺ γ' εἰσελθούσα, vid. ad vs. 360. || τί' αὐτῆς PKnight] τὰ σαυτῆς; mss.; cf. A 185.

360 ἢ μὲν θαμβήσασα πάλιν θάλαμόνδ' ἐβεβήκει,	360 cf. φ 354
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.	361-364 = φ 355
εἰς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ	sqq.
ἑκλῆεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα Φοῖ ὕπνον	362-364 = τ 602
Φηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.	sqq.
365 μνηστήρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγαρον σκίοεντα	363 sq. = π 450 sq.
πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.	365 = δ 768 σ 399
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων	cf. ρ 360
„μητρὸς ἐμῆς μνηστήρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,	366 = σ 213
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπόμεσθα, μηδὲ βοητὺς	367 = ο 502
ἔστω, ἐπεὶ τό γε καλὸν ἀκουέμεν' ἐστὶν ἀοιδοῦ	368 = δ 321 cf.
τοιοῦδ', οἶος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδὴν.	π 410
ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κίοντες	370 cf. ι 3
370 πάντες, ἔν' ὕμιν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποφείπω.	371 = ι 4
ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φόντες	372 ^b = γ 136
Τηλέμαχον ὀφθαλμοῖσιν ἀνιέμενοι ἀγόρευε.	373 ^b cf. ι 309
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Ἐυπείθεος υἱός·	381 sq. = σ 410
„Τηλέμαχ', ἡ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ	sq. υ 268 sq.
385 ὑπαγόρην τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν.	

374 ἐξίμεναι μεγάρων ἄλλας δ' ἀλεγύνετο δαίτας,	374 cf. β 139
ὅμ' αὖ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ Φοίκους.	375-380 = β 140 sqq.
εἰ δ' ὕμιν δοκέει τόδε λωϊτερον καὶ ἄμεινον	
ἔμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντος νήποιον δλίσσαι,	
καίρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσσομαι αἶψα ἔντα,	
αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι πάλιν τιτὰ Φέργα γενέσθαι.	
380 νήποινοὶ κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.	

360 θαμβήσασα] subitam filii prudentiam mirata; sic recte schol. (Ar.?). || θάλαμόνδ' (ε) l. a. in schol.] οἰκόνδε mss., sed domum intrare Penelope inberi nunc nequit; redit vitium Z 288 (l. a.) φ 350, 354 et ψ 292, ubi vid.

365-420] del. Niese, unum vs. 366 PKnight.

367 ἤρχετο μύθων] ἀντίον ἠΐδ' αὖ F (cf. vs. 388).

369 βοητὺς] † (βοή et βοάω passim).

370 τό γε Ar. G P M] τόδε γε H, τόδε F.

371 ἐναλίγκιος] -λου Bentley.

373 ὕμιν § 92] ὕμιν ὕμιν ὕμιν mss. || ἀπηλεγέως] vid. ad I 309.

374-380] versus, ex libro β invecos, del. GHermann; non diasceustae sed posterioris aetatis interpolatori tribuendos censemus.

374 ἐξίμεναι P] ἐξίμεναι mss. pleraque; cf. § 125.

376 ὕμιν schol. A 147] ὕμιν ὕμιν ὕμιν mss.

377 δλίσσαι U] δλίσθαι mss. pleraque, quod ferri potest (vid. ad N 349), minus tamen aptum est sententiae. Cf. β 142 et Ω 242.

378 ἐπιβώσσομαι] de syllaba -βω- vid. § 192.

379 αἶ] l. a. αἶ, cf. β 144. || ποθι] ποτε G F mss. alia. || δῶσι] novicium pro δώσι vel δώη. Apud Ernestium ad β 144 proponitur αἶ κα Ζεὺς δώσι. Cf. A 129 et § 122.

380 νήποινοὶ] vHerwerden νηποινοὶ h. l. et β 145.

381 sq.] om. P¹.

381 ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φόντες] cf. Ω 213.

- μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστι.“
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔειπε,
„Ἀντίνο', εἴ πέρ μοι καὶ ἀγασσέαι ὅτι κε Φείπω,
390 καὶ κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διὸς γε διδόντος ἀρέσθαι.
ἢ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τεύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ· αἰψὰ τέ Φοι δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
ἀλλ' ἦ τοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι
395 πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἡδὲ παλαιοί,
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ ᾖ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼ Φοίκοιο Φάναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶων, οὓς μοι ᾔλίσσατο διὸς Ὀδυσσεύς.“
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ἦ᾽ ἔειπε,
400 „Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν
κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσι Φανάσσοις.
μὴ γὰρ ὃ γ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅς τις σ' ἀφέκοντα βίηφι
κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιετάουσης.
405 ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοί' ἐρέεσθαι,
ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὖχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ Φοι γενεῇ καὶ πατρὶς ἄρουρα.
ἦέ τιν ἀγγελίην πατρὸς φέρεϊ ἐρχομένοιο;
ἦ ἔδὼν αὐτοῦ χρεὼς ἐφελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
410 οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται οὐδ' ὑπέμεινε

386 βασιλῆα] *regem summum*. Opponuntur *Ithacensium primores* vs. 394 βασιλῆες vocati; cf. σ 64 ω 179. Item in Scheria σ 390 sq. (ς 54 η 49 σ 41); vid. etiam inscr. Elid. 1152 Collitz, Mitylen. 2141, 9, 13 Collitz etc., Gilbert Gr. Alt. II¹ p. 272.

387 δ — ἔστι] cf. ο 533 sq.

389 καὶ ἀγασσέαι] καὶ om. P mss. alia; νηυσήσασθαι l. a. apud Didymum, Eust. εἰ καὶ μοι νηυσήσασθαι, Wolf ἦ καὶ μοι νηυσήσασθαι (ut vs. 158).

390 Διὸς γε διδόντος] caesura post quartum trochaum vitiosa (cf. § 3); ecquid *διδόντος Ζητός? cf. υ 42.

392 βασιλευμένῳ] βασιλῆ' ἡμεν' Naber eleganter, ut Φοι habeat quo possit referri. ||

Φοι δῶ] δῶμα Goebel, quoniam δῶ ceteris locis accusativus est.

394 βασιλῆες] vid. ad vs. 386. || Ἀχαιῶν] pendet ab ἄλλοι.

400 θεῶν — κεῖται] vid. ad P 514.

402 δώμασι σοῖσι(ν) M] -σιν οἷσιν G F P H male, cf. § 95.

404 ἀπορραΐσει Bentley] -σει mss.; cf. § 113. || Ἰθάκης] Ἰθάκης γ' H² U W. || ναιετάουσης Y] -αώσης mss. cetera, cf. § 191.

405 ξείνοί' (-νου) ἐρέεσθαι Bentley] ξείνοιο ἐρεσθαι (ἐρεσθαι) mss.; cf. vs. 135.

408 τιν' τοι F mss. alia. || ἐρχομένοιο] l. a. οἰχομένοιο ab Ar. reiecta.

409 ἔδων — ἐφελδόμενος] sua ipsius negotia expedire cupiens. || χρεὼς § 190] χρεῖος mss.

- γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὧπ' ἐφεφοίκει.“
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔειπε,
„Εὐρύμαχ', ἦ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὐτ' οὐδ' ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθῃ,
415 οὔτε θεοπροπλῆς ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ
εἰς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστί·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὖχεται εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισι Φανάσσει.“
420 ὥς ᾔφατο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἱ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι ἵκοντο, μένον δ' ἐπὶ Φέσπερον ἔλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερομένοισι μέλας ἐπὶ Φέσπερος ἦλθε·
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν Φοῖκόνδε Φέκαστος.
425 Τηλέμαχος δ', ὅθι Φοι θάλαμος περικαλλέος ἀνλῆς
ὕψηλός δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰδομένας δαΐδας φέρε κεδνὰ Φιδυῖα
Εὐρυκλέει Ὀππος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,

411 ὧπ' ἐφεφοίκει] ὧπα ἐφείκει mss.

413 ἐμοῖο] ἐμοῖο N¹ U² et l. a. (Zen.) in schol.; vid. ad § 118.

414 ἀγγελίῃ] -λίην G¹, -ης mss. pleraque. Cf. § 374. || ἔτι πείθομαι] ἐπιπείθομαι F mss. alia (cf. § 296), ἀγγελίης ἔτι πείθομαι Bentley coll. β 255. || εἴ ποθεν] ὀππόθεν U W. || ἔλθῃ Platt coll. § 286] ἔλθῃ mss.; ἔλθῃ Nauck infelici coniectura; cf. § 113 et Φ 611 υ 383.

415 ἦν] ἦν F P et l. a. apud Herodianum.

418 Μέντης] sic G F P, Μέντης δ' mss. pauca.

419 om. F¹.

423 μέλας] vid. ad Φ 232.

424] l. a. δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλονται (cf. I 713) a Didymo commemoratur, qui addit verum ab Aristophane sic rescriptum credi, „ἐν δὲ τῇ Ἀργολικῇ προστίθεται.“ Ex ultimis verbis Polak efficit in libro Argolico fuisse πρὸς οἶκον ἕκαστος, probabilius Ludwig censet verum suspectum in illo libro adscriptum fuisse (ex I 712 sq.); vid. de Aristarchi lectione II 613.

425 sq.] ex § 5 sq. haec desumpta esse, ibi autem perspicua esse et aptissima, hic admodum obscura quaeque delineari vix possint, iure statuit Kirchhoff. Nam nisi in Θόλῳ, qui χ 442-446 commemoratur, putemus fuisse Telemachi cubiculum, id quod credibile non est, parum intellegitur quo sensu iuvenis dicatur in aula pernoctasse (conferri tamen possunt I 473 et τ 48 sq.); locum autem qui ab omni parte conspici posset vel unde late circumspiceretur nisi in turri habere vix potuit. Qualis turris in angulo meridionali regiae, quae Tirynthe his annis est effossa, reperta est haud procul ab aula, in descriptione tamen domus Ulixii apud Homerum alias non commemoratur. Redit locutio περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ x 211, 253 § 6, recte autem comparatur ἐν περιφανομένῳ s 476; parum probabiliter Doederlein ab omni parte tectum interpretatus est coll. σκέπας σκεπάω.

428 κεδνὰ Φιδυῖα § 160] κεδνὰ (κεδνὰ G) εἰδυῖα mss.

429 Εὐρυκλέει § 73] -κλέει mss.

- 430 τήν ποτε Λαέρτης 'πρίατο κτεάτεσσιν ἔφοισι
 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἔφεικοσίβοια δ' ἔδωκε
 Φῖσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ 'τίεν ἐν μεγάροισι,
 εὐνῇ δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.
 ἦ Φοι ἄμ' αἰδομένας δαΐδας 'φέρε, καὶ Φε μάλιστα
 435 δμῶάων 'φιλέεσκε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
 ὦιξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
 ἔξετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυε χιτῶνα
 καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσί.
 ἦ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα
 440 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι
 'βῆ δ' ἔμεν' ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρέη, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
 ἔνθ' ὃ γε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἶος ἄωτῳ,
 'βούλευε φρεσὶ Φῆσιν ὁδὸν τὴν 'πέφραδ' Ἀθήνη.

431 ἔφεικοσίβοια] -σάβοια mss.; cf. γ 57. —
 De re vid. ad Z 236.

436 θύρας] nonne *θύρην? vid. vs. 441 et
 ad ζ 19. Pluralis tamen extat I 473 et 475.

438] om. G¹ F¹. || γραίης] γρηὶς P mss. alia.
 Genitivus †. || πυκιμηδέος] adi. nonnisi h.
 Cer. 153 rexit.

440 ἀγκρεμάσασα] ἀγκρεμ. P² H², ἀκρεμ. W.
 Comp. nonnisi h. Ap. 8 rexit. || τρητοῖσι]
 cf. Γ 448.

441 sq.] annus *manubrio* (κορώνη) ianuam

attrahit, ἐπιφέρουσι, quod alias ἐπιθεῖναι dici-
 tur; contrarium est ianuam ἀνεῖναι (Φ 537)
 vel ἀνακλίνει (E 751), *aperire*. Deinde *pes-
 sulum* (κληῖδα = μοχλόν, vid. ad Ω 318) loro
 adductum ineerit in postem. Lorum hoc,
 exsertum per foramen, extra cubiculum
 pendeat, pessulus autem a parte interiore
 additus erat ianae. Cf. δ 802 φ 46, 391.

441 ἐπέρυσσε] neglecto F; PKnight ἔφε-
 ρυσσε, sed necessaria videtur praepositio. ||
 κορώνη] vid. A 111.

430^b = ξ 115, 452
 o 483

434 cf. 428
 [Θ 283
 435^b = ψ 325 cf.
 436^a = χ 399 cf.
 ψ 370 = 501
 437 cf. B 42

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ β.

'Ιθακησίων ἀγορά (vs. 1—257). — Τηλεμάχου ἀποδημία (vs. 258 sqq.).

- ἦμος δ' ἡριγένεια 'φάνη ῥοδοδάκτυλος 'Ηώς,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱὸς
 Φείματα Φεσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος δξὺν 'θέτ' ὦμῳ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 5 'βῆ δ' ἔμεν' ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἐναλγικίος ἄντην.
 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγισ' ἐκέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορῇδε κάρη κομάοντας Ἀχαιοὺς.
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἡγείροντο μάλ' ὦκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 10 'βῆ δ' ἔμεν' εἰς ἀγορῇν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος ἄμα τῷ γε δύω κύνες ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον 'θιέοντο.

1 sq.^a = γ 404 sq.
 δ 306 sq. cf. θ 184.
 1 = A 477

3-5 = δ 308 sqq.
 3 sq. = υ 125 sq.
 4 = B 44

5^b cf. τ 267 = 371

6 cf. B 50

7 sq. = B 51 sq.

9 = Ω 790

10^a cf. υ 146

10^b = α 104

11 cf. Γ 143

11^a = B 745

11^b-13 = ρ 62 sqq.

11^b = υ 145 cf. Σ

578

2 ὦρνυτ'] sic Ar.; alii olim ὄρνυτ'.

3 ξίφος δξὺν 'θέτ' ὦμῳ] μίγα βάλλετο φᾶρος
 (= B 43) Y, ubi post vs. 4 additur: ἀμφὶ
 δ' ἄρ' ὦμοισι(ν) βάλλετο ξίφος ἀργυρόηλον (=

B 45).
 4] om. F¹. || ὑπὸ] ὑπαὶ K mss. alia; vid.
 § 315.

5 θαλάμοιο] μεγάροιο M K.

6-8] hic non molestos, in Iliade tamen
 aptius adhibitos esse observavit Ar.

6 λιγυφθόγγισ' ἐκέλευσε] -γγοῖσι κέλευσε (vel
 κέλευσε) mss.

7 κάρη κομάοντας] vid. ad α 90. || κομά-

οντας § 191] -μόοντας H, -μόωντας mss. cett.

10 ἔγχος] *armatus* in concionem procedit,
 item υ 127, 145, ut ab adversariis se pos-
 sit defendere; *sceptrum* autem eum non
 tenere, non enim regem esse, vere obser-
 vant scholia.

11 τῷ γε] τῷδε M mss. alia. || δύω κύνες]
 κύνες πόδας (= Σ 578) P H; cf. ρ 62 υ 145.
 Vergil. Aen. VIII 461 *geminii custodes
 limine ab alto | procedunt gressumque canes
 comitantur herilem*.

13 'θιέοντο] θιέοντο mss.; vid. § 249 et
 ad ψ 728.

- ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θάκῳ, Ἰφίξαν δὲ γέροντες.
 15 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην καὶ μυρ' ἔφειδαι.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἄμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆι
 Ἑλλιον εἷς ἐύπωλον ἔβη κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσί,
 Ἄντιφος αἰχμητῆς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
 20 ἐν σπέει γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον.
 τρεῖς δέ τοι ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὃ μὲν μνηστῆρσιν ὀμίλει
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια φέρον·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ ἐλήθεται ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων. 23^b = I 612
 τοῖ' ὃ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε· 24 = ω 425
 25 „κέκλυτε δὴ νῦν μοι, Ἰθακήσιοι, ὅτι κε φείπω. 24^b sq. = 160 sq.
 οὔτε ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γένετ' οὔτε θόωκος, 228 sq. ω 453 sq.
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς διὸς ἔβη κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσί. 25^a = ω 443
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἡγείρε; τίνα χρῶν τόσον ἔκει
 ἢ νέων ἀνδρῶν ἢ οἷ προγενέστεροί εἰσι;
 30 ἢ ἐπὶ ἀγγελίῃν στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο, 30-32 cf. 42 sqq.
 ἢν χ' ἡμῖν σάφα φέλοι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο; 30 cf. II 13 α 408
 ἢ ἐπὶ δῆμιον ἄλλο πιφασκεται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἐσθλὸς μοι δοκεῖ ἔμμεν', ὀνήμενος. εἴθε τοι αὐτῷ

19 sq. Ar. —

15 Αἰγύπτιος] mirum in Ithaca nomen †, sed vid. ad ρ 68; num sanum?

16 κυφός] adi. †, cf. κύπτειν A 468 etc. || ἔην] ἔην? cf. § 302. || μυρ' ἔφειδαι] μυρία ἢ δὴ mss. (ἢδὲ Eust.). || Post hunc versum haec fere intercidisse putat Bergk: δακρυχέων πένθος γὰρ ἐνὶ φρεσὶν ἦν οἱ ἄλλαστον.

17 καὶ γὰρ] ad ἦρχ' ἀγορεύειν (vs. 15) spectat: de filio sollicitus primus loquitur Aegyptius.

18 ἐνὶ] ἐπὶ b, cf. α 211.

20 σπείη § 71] σπῆ mss. || πύματον] ultimum (sextum, cf. α 344) hunc ex sociis Ulixis devoravit Cyclops. Mortuum esse Polyphemum ex vulnere quod Ulixis ei intulerat neque alibi innuitur neque hoc loco. Cf. α 70. || δόρπον] δείπνον G; cf. α 311, 344 α 116.

22 αἰὲν] sic et ἄλλοι Ar.

23 ἐλήθεται] λήθεται mss.

24 τοῖ' § 59] τοῦ (Ar.?) F P¹ H¹ M, τοῖς G P² H².

25 μοι T] μεν mss. cett.; vid. § 92 et ad A 37.

26 οὔτε ποθ' Ar. GH] οὐδέ ποθ' F P M. De Ar. lectione vid. Ludwig Arist. I p. 519. || θόωκος] forma trisyllaba redit μ 318, ceteris locis (Θ 489 β 14 α 3 ο 468 h. Ap. 345) legitur θώκος. Verbum est θαάσσειν (I 194 O 124 γ 386 h. Merc. 172, 468).

27 ἐνὶ] ἐπὶ Y; vid. α 211.

28 τίς ᾧδ' δὴ τίς G. || χρῶν § 190] χρεῶν mss. || ἔκει] ἔκει P¹; vid. E 478 α 325 et ad α 20.

29] del. PKnight.

30 στρατοῦ... ἐρχομένοιο] venientis (i. e. cum Ulixe redeuntis) exercitus; item vs. 42. Nitzsch interpretatur appropinquantium hostium. || ἔκλυεν] ἔκλυον H.

31 ὅτε] l. a. ὅτε. || πύθοιτο] μάθοιτο F.

33 δοκεῖ] pro δοκέει suspectum, vid. ad I 103. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss. || ὀνήμενος] adiectivi loco usurpatur, ut alibi ὀλόμενος. || αὐτῷ] αὐτὸς Nauck.

- Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ τι φρεσὶ φῆσι μενοινᾷ.
 35 ὥς φάτ', ἔχαιρε δὲ φήμη Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός·
 οὐδ' ἄρ' ἐτι δέην ἦστο, μενοίνῃσιν δ' ἀγορεύειν.
 ὅτῃ δὲ μέσῃ ἀγορῇ σκηπτρον δέ τοι ἔμβαλε χειρὶ 37^b = σ 103
 κήρυξ Πεισὶνῳρ, πεπνυμένα μήδεα φειδῶς. 38 cf. H 278
 πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθάπτόμενος προσέφειπε· 39 cf. ω 393
 40 „ὦ γέρον, οὐ φεκάς οὗτος ἀνὴρ, — τάχα φείσαι αὐτός, — 40^b cf. Φ 292
 ὃς λαὸν ἡγεῖρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἐκάνει.
 οὔτε τιν' ἀγγελίῃν στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο, 42-44 cf. 30 sqq.
 ἦν χ' ἡμῖν φέλοιμι, ὅτε πρότερός γε πύθοιμην,
 οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πιφασκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
 45 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεὼς, ὃ μοι κακὰ ἔμπεσε φοῖκρ 45^a cf. α 409
 δοιά· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὃς ποτ' ἐν ἡμῖν 45^b cf. ο 375
 τοισίνδ' ἐμβασίλευε, πατήρ δ' ὥς ἡπίος ἦεν· 47^b = 234 α 12
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα φοῖκρον ἔπαντα cf. ο 152
 πάγχυ διαρραΐσει, βλοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
 50 μητέρ' ἐμῇ μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
 51 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·

52 οἱ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεργάσασθαι νέεσθαι
 Φικαρίοι, ὡς κ' αὐτὸς ἐφενώσασατο θυγάτρα,

35 φάτ', ἔχαιρε] φάτο, χαιρε mss.

37 χειρὶ] χερσὶ G P²; vid. ad γ 51.

40 τάχα] μάλα U. || φείσαι Bentley] δ' εἶσαι mss.; redit vitium π 246. Cf. Ξ 110.

41 ἡγεῖρα] ἡγείρε(ν) Zen., sic P² mss. alia; ἡγεῖρα W U¹, Cobet ὃς τὸν λαὸν ἡγεῖρα. De primae personae in huiusmodi enunciatis usu vid. Ω 521 α 20 Ar. Ach. 406 Eur. Herc. 4 etc.; item in secunda persona π 195 (et ρ 217?).

42 ἐκάνει] ἦεν Zen. (vid. l. a. α 352 sq.).

43] *spurius? || ἡμῖν § 92] ἡμῖν vel ὑμῖν mss. || εἰποιμι Nauck] σάφα εἴπω mss. vitioso. || ὅτε] ὅτε K, vid. ad vs. 31.

44 οὐδ' ἢδ' MK q.

45 χρεὼς § 190] χρεῖο; mss. || κακὰ Aristoph. (cf. § 103)] κακὸν Ar. mss.

46 δοιά] adverbii loco (= διχρά) accepit Ar. || ἀπώλεσα] -σεν Ahrens infelicitur.

47 τοισίνδ' ἐμβασίλευε Nauck] τοῖσδεσσιν(ν) βασιλεύει mss. Vid. § 97 et ad K 462; comp. ἐμβασίλευεν usurpatur praeterea B 572 ο 413 (ubi vid. v. l.).

50 *μητέρ' ἐμῇ] μητέρι μοι. Cf. Σ 458 δ 771 π 73 et § 13. || ἐπέχραον] ἐπέχρων Aristoph.; cf. II 352.

51] Aristophanes addebat: ἄλλοι θ', οἳ νήσοισιν ἐπικρατεύουσιν ἄριστοι, | Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ Ὀλίβῃ Ζακύνθῳ (cf. α 245 sq.); quos versus improbabat Ar., genuinos censet Kirchhoff, vid. etiam Heraclides in schol.

52-54] del. Hartman. Spurius esse ostendit primo vocis φοῖκος F neglectum (frustra Bekker μὲν φοῖκον), dein verbum ἀπεργάσασθαι (†) violentius quam pro sententia, simplex autem ἔργον nusquam accusativum cum infinitivo adsciscit; tertio verbum νέεσθαι non redeundi sed eundi sensu adhibitum (vid. ad Φ 48); nam interpolator nihil voluit dicere quam: qui patris Icarii domum adire noluit. Tentaveramus *οἱ πατρός F' εἰς φοῖκον ἐποτρύνουσι νέεσθαι, sic tamen non satis apte subiungitur οἱ δὲ vs. 55.

53 Φικαρίοι § 59] -ίου mss. — De viro vid. ad α 329. || ὡς P² M] ὅς G F H P¹. || ἐφενώσασατο] †, cf. ἐφενώσασατο N 382.

- 55 οὐ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἡματα πάντα 55-59 = ρ 534
βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πλονας αἶγας 89q.
εἰλαπινάζουσιν· πίνουσι τε αἶθοπα φοῖνον
μαψιδίως, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἐπ' ἀνήρ,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἦσκεν, ἀρῆν ἀπὸ φοίκου ἀμῦναι. 59^b cf. Ω 489
60 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοῖσι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα 60^b sq. cf. φ 181
λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλλήν.
ἦ κεν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρῆν· 62 cf. X 20
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ φέργα τετεύχεται, οὐδ' ἔτι καλὰ
φοῖκος ἐμὸς διόλωλε. νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ
65 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
οἳ περναίεσσιν· θεῶν δ' ὑποδέδτε μῆνιν,
μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ φέργα.
λίσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
ᾧ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λυεῖ ἠδὲ καθίζει· 69 cf. γ 4
70 σχέθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε πένθει λυγρῷ 70 cf. X 416
τείρεσθ', — εἰ μή πού τι πατήρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέξετε δυσμενέοντες, 73^b = υ 314
τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη 74^b = Z 410
75 ὑμέας ἐσθόμεναι κειμήλιά τε πρόβατόν τε

54 δοίη δ' ὃ κ' ἐθέλῃ καὶ φοι καχαρισμένος ἔλθῃ

54 ἐθέλῃ... ἔλθῃ G F] ἐθέλοι... ἔλθοι mss. pleraque. Cf. π 392 (= φ 162) + 471 sq. § 374.

55 ἡμέτερον T U] ἡμετέρου mss. cetera cum Aristarcho (-ρου; G P²). Cf. η 301 ρ 534 h. Merc. 370 Herodot. I 35 VII 8. || πωλεύμενοι] cf. § 7 et 191.

59 ἦσκεν] ἦσκειν mss.

60-62] del. Kammer, Friedlaender aut vs. 60 sq. aut vs. 62, duas recensiones coniunctas esse ratus.

60 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || τοῖσι ἀμυνέμεν] tales ut arcere possimus. Hoc uno loco pronomini τοῖος subiungitur infinitivus. Vid. ad β 272 + 484 ρ 20 τ 160 sq. φ 172 sq., 195.

62 κεν § 326] τ' ἂν mss. || ἀμυναίμην... παρῆν] de optativo vid. ad A 314.

63 ἀνσχετὰ] †, vid. ad E 892. || καλὰ Heyne ad Θ 400 (coll. Z 326 N 116)] καλῶς mss., quod adv. apud Hom. non reddit.

64 διόλωλε] funditus periit; comp. †.

65 sq. περικτίονας — περὶν.] vid. ad Ω 488.

66 *ὑποδέδτε] ὑποδείσατε mss.; cf. E 521 γ 366.

68-79] del. Kammer, Fick vs. 70-79, Peppmueller vs. 74-79, Lehms vs. 76-79.

68 Ζηνός] notetur praepositio omissa (ὑπὲρ O 660 X 338 Ω 466); item post γονάζομαι omittitur πρὸς vel ὑπὲρ X 345 λ 66.

70 σχέθε] abstinete, desinite (procos incitare); vid. β 74 et ad X 416. Ad populum, certe ad γέροντας, haec dicuntur, vid. vs. 74 sq.; opitulandi tamen verbum requiritur potius, quapropter Lehms coniecit ληχέμεναι (cf. υ 330). || καὶ] sic Ar., μὴ Aristoph., imperativum σχέθε igitur male interpretatus ἀντίλαχεσθε, προσλάβετε. || οἶον] sine molestorum conviviarum quotidiana caterva; Ar. tantummodo intellegebat, = plura mala addere nolite.

71 εἰ μή πού τι] item § 373.

72 ἔρεξεν] ἔρεζεν Ar.

75 ὑμέας] ipsos Ithacenses. Forma trisyl-

- εἴ γε φάγοιθ' ὕμες, τάχα κέν ποτε καὶ τίσις εἴη.
τόφρα κε γὰρ κατὰ φάστν ποτιπυσσοίμεθα μύθῳ
χρήματ' ἀπαιτίζονθ' ἦος ἀπὸ πάντα δοθείη
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
80 ὥς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκήπτρον βάλε γαίῃ 80^b = A 245
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἴκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα. 81^a = I 433
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη 82 cf. δ 285
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσι· [X 44
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέφηε· 84 cf. δ 286 γ 235
85 „Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔφειπες 85 = ρ 406 cf. ρ 303
ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὐ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοι εἰσι,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι περὶ κέρδεα φοῖδε.
ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶ φέτος, τάχα δ' εἴσι τέταρτον,
90 ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 90 cf. I 8
πάντας μὲν φέλει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ φεκάστῳ 91 sq. = + 380 sq.
92 ἀγγελίας προῖεῖσα· νόος δέ φοι ἄλλα μενοινᾷ. 92^b cf. σ 283
93 ἢ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε· 93 cf. ω 128
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνε, 94-110 = ω 129 sqq.
95 λεπτὸν καὶ πορίμετρον, ἄφαρ δ' ἡμιν μετέφειπε· 94 sq. cf. τ 139 sq.

laba †, quam tamen formae ἡμεῖς et σφέας compluribus locis, Odysseae praesertim, obviae satis tuerunt; cf. § 92. || πρόβασιν] † (vid. ad E 623), pecora (cf. τὰ πρόβατα E 124 ψ 550 h. Mero. 571).

76 *εἴ γε φάγοιθ' ὕμες, τάχα κέν] εἴ χ' ὕμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' (τάχα δ' F¹) ἂν mss., in qua lectione noviciū est ἂν (vid. § 326), vitiose autem optativo praemittitur εἴ κε. Cf. A 205 N 676; eodem vitio laborat η 315.

77 *κε γάρ] γὰρ ἂν mss.; cf. § 326. || ποτιπυσσοίμεθα] ποτιπύ. G P H mss. alia (sic Ar.)?

78] del. vHerwerden. || χρήματ' l. a. κτήματ'. || *ἀπαιτίζονθ', ἦος] -ζοντες, ἕως κ' mss. De se et matre Telemachus loquitur (pluralis maiestaticus qui dicitur a dictione Homerica alienus). De particula ἦος vid. § 323; de vocula κ', quam delevimus, cf. ψ 151.

81 δάκρυ' ἀναπρήσας] δάκρυα θεομὰ χέων Zen.; cum vulgata cf. I 433 II 349 sq. || δάκρυ] singularem δάκρυ sine causa praeferebat Spitzner; singularem numerum eo-

dem sane sensu quo pluralem poeta solet adhibere (vid. A 357 B 269 etc.), sed hiatus post δάκρυ non videtur concessus. Cf. I 433 Σ 124 λ 530.

86 ἐθέλοις] -λεις N mss. alia, unde GHermann coniecit ἐθέλεις· δ' ἐκ, cf. μ 51, 162, 179. || μῶμον] †; vid. ad Γ 412. || ἀνάψαι] cf. ἐξανάψαι Eur. Or. 829, περιάψαι Aristoph. Plut. 590. Vid. ad E 492.

87 τὶ τοι (sic Kl) Thiersch. || Ἀχαιῶν] ἀχέων F mss. alia absurde, quae lectio in scholio commendatur (cf. lectio tradita v 295).

89 εἴσι] veniet; cf. τ 571.

90 ἀτέμβει] frustrat; verbi, cuius origo latet, activum redit υ 294 φ 312, passivum A 705 ψ 445, 834 ι 42, 549.

91 sq.] suspecti Kirchhoffio (p. 598).

91 μὲν N T] μὲν ὃ' mss. || φέλει] praesens activi non nisi loco par. redit (pf. φέλοια saepius).

93-110] ex τ desumpti male divellunt Antinoi orationem, vs. autem 106 sq. pugnant cum versu 89. Del. GHermann, diasceuaetae (vid. ad α 88 sqq.) tribuit Kirchhoff.

- 111 σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονθ', ἵνα Φείδης
αὐτὸς σὺ θυμῷ, Φείδωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται καὶ Φανδάνει αὐτῇ.
115 εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολλὸν χρόνον ὕλας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ Φοι περὶ δῶκεν Ἀθήνη,
Φέργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς 117 = η 111
κέρδεά θ', οἷ' οὐ πῶ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν
τάων αἰ πάρος ἦσαν ἐνπλοκαμίδες Ἀχαιαί,
120 Τυρώ τ' Ἀλκμήνη τε ἐυστέφανός τε Μυκῆνη,....
τάων οὐ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
'Φεΐδε' ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησε. 122 cf. η 299

- , κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ ὅταν τις Ὀδυσσεύς,
μῖμνετ' ἐπιγόμενός περ ἐμὸν γάμον, εἰς δ' κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
— Λαίρτη ἦρωι ταφῆιον, εἰς δὲ κέν μιν
100 μοῖρ' ὀλοὴ κατέλθοι τανηλεγέος θανάτοιο 100 = γ 238
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῆσσι,
αἶ' κεν ἄτερ σπείρου κίεταί πολλαὶ κτεατίσσαι.
ὧς ἔφαθ', ἦμιν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἔνθα καὶ ἡματιή μιν ὑφαίνεσκον μίγαν ἱστών,
105 νύκτας δ' ἀλλύσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθείτο.
ὧς τρέφετες μὲν ἔλθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε Φέτος καὶ ἐπῆλυθον ὄραι,
καὶ τότε δὴ τις ἔφειπε γυναικῶν, ἣ σάφ' ἐφείδει,
καὶ τήν γ' ἀλλυούσαν ἐρηύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
110 ὧς τὸ μὲν ἐξετέλεσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὅπ' ἀνάγκης. 110 cf. τ 156

- 97 *περ] τὸν mss. Vid. ad X 280.
98 μεταμῶνια] -λια mss. pleraque; eadem
est varietas σ 332, 392 τ 143 ω 133; prae-
terea Δ 363 legitur vox incertae originis.
102 κίεταί § 169] κίεται mss.; de syllaba
κε- pro κει- vid. § 17.
104 καὶ] κεν P vitio aperto, sed etiam καὶ
corruptum videtur; expectaveris *ἐνθ' ἢ γ'.
105 νύκτας] l. a. νύκτωρ. || ἐπεὶ Thiersch
(sic codd. i n?)] ἐπὶ mss.; cf. Ω 227 et § 326.
106 sq. τρέφετες... τέτρατον] δέτετες... δὴ
τέτρατον olim quidam (Zen. iudice Osann; cf.
I 130 T 245 sq.); vid. vs. 89.
107] in EUW additur: μνητῶν φθινόντων,
περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελείσθη (vid. κ 470 τ
153 ω 143).
108 ἢ σάφ' ἐφείδει] θηλυτεράων G (ut 2 386
ψ 166). || σάφ' ἐφείδει] σάφα ἦδη (ἦδει) mss.
Cf. § 160.

- 111 ὑποκρίνονθ', ἵνα Bentley] -ονται, ἵν'
(ἵνα G P¹) mss.
114] del. PKnight.
115-122] *spurii? Vs. 119-122 del. PKnight.
115 ἀνιήσει γε] γε om. F, ἀνιήσι(ν) γε P¹
mss. alia (= ἀναπείθει). GHermann ἀνιήσῃσι,
Nauck ἀνιήσῃσι πολλὸν.
116 ἀνὰ θυμὸν] ἐν θυμῷ T i n. || Z l. a. Z.
117] del. Lehrs, in vs. 118 omittens par-
ticulam θ'.
118 παλαιῶν] novicium pro -άων, cf. § 56.
119 ἐνπλοκαμίδες] redit vox τ 542, alias
est ἐνπλόκαμος (Z 380 etc.).
120 ἐυστέφανος] ἐνπλόκαμος mss. pleraque
quod ex vs. praecedenti irrepsit. Vid. ad
Σ 597.
121 Πηνελοπείη] vid. ad P 51.
122 'Φεΐδε' § 160] ἦδη mss. || ἐνόησε] sc.
Penelope.

- τόφρα γὰρ οὖν βιότον τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὃν τινὰ Φοι νῦν
125 ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοὶ γε ποθὴν πολέος βιότοιο.
ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ Φέργα πάρος γ' ἔμεν οὔτε πῃ ἄλλῃ, 127 = σ 288
πρὶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλῃσι. 128 cf. σ 289
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
130 „Ἀντίνο', οὐ πως ἔστι δόμων ἀφέκουσιν ἀπῶσαι
ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης — 131^b cf. ρ 318
ζῶει δ' γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν 132^a = δ 837 λ
464 cf. δ 110
Φικαρίῳ, αἶ κ' αὐτὸς ἐγὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
135 δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγεράς ἀρήσετ' ἐρινὺς
Φοῖκον ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται. ὧς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίσπω.
ὁμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζετο αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας, 139 cf. α 374
140 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ Φοίκους. 140-145 = α 375
εἰ δ' ὕμιν δοκέει τότε λωϊότερον καὶ ἄμεινον sqq.
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοντι νήποιον ὀλέσσαι,
κείρετ' ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι πάλιν τιτὰ Φέργα γενέσθαι 144 cf. ρ 51, 60
145 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.“

137 Ar. —

- 123 βιότον τε τεὸν] Aristoph. βιότος τε τεός
non recte, cf. Δ 237 Ω 129 ι 369 etc.
125 αὐτῇ H² M] αὐτῆς G F P, αὐτῆς Ptolem.
Ascal. apud Apoll. Pron. 101. Aristarcho
lectionem αὐτῇ tribuit Lehrs.
126 ποιεῖτ' § 191] ποιεῖτ' mss. || αὐτὰρ σοὶ
γε] *ἀλλὰ τείν γε? cf. X 513 λ 252, 371 et
§ 92. || ποθὴν] ποθὴ G¹ (Ar.), item schol. et
Apoll. Pron. 101, verbum ποιεῖται interpre-
tatur γίγνεται (ib. 102 Synt. 142). Aristar-
chum igitur ποθὴ legisse vidit Lehrs.
127 sq.] spurios censet Kirchhoff, o libro
σ insertos.
127 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.
131-133] del. Naber; non enim Telema-
chum, si matrem domo exigeret, simul eius
dotem avo reddere debuisset; vid. ad α 292.
Nitzsch solum vs. 133 damnabat, Duentzer
vs. 132 sq.
132 κακὸν] durum (mihi esset).
133 ἐγὼν G M] ἐκὼν male F P H, vid. δ 649.
137 *ἐνίσπω § 246] ἐνίσπω mss.; vid. ι 37
et ad H 447 λ 148. Verbum ἐνίσπω significare
ἐπιπλήξω, λοιδορήσω recte observavit Ar., ver-
sum ideo damnans; sed necessarium eum
iure ducit Kirchhoff. De subiunctivo vid.
§ 108.
138-145] ex α male iteratos ducit Naber.
142 δέ(σ)σαι FM] δέισθαι mss. multa. Cf.
α 377.
143 ἐπιβώσομαι] de syllaba -βω- vid. § 192.
144 ποθι] ποτε mss. complura. || δῶσι]
vid. ad α 379.
145 νήποινοι] vid. ad α 380.

- ὥς ἔφατο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρύφοπα Ζεὺς
 ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τὼ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇσ' ἀνέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιτανομένω πτερυγέσσι·
 150 ἄλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἐκέσθην,
 ἔνθ' ἐπιδινθέντε ἵναξάσθην πτερὰ πυκνὰ,
 πάντων δ' εἰσφιδέτην κεφαλὰς, ὥσσοντο δ' ὀλεθρον·
 δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
 δεξιῷ ἤμξαν διὰ Φοικίαν καὶ πόλιν αὐτῶν.
 155 ἰθάμβησαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ Ἰφιδὸν ὀφθαλμοῖσι,
 ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γέρον ἥρως Ἀλιθέρης
 Μαστορίδης, — ὃ γὰρ οἶος δηλικὴν ἐκέκαστο
 γινώμεναι ὄρνιθας καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι, —
 160 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·
 „κέκλυτε δὴ νῦν μοι, Ἰθακήσιοι, ὅτι κε φείπω·
 μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφανσκόμενος τάδε φείρω·
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δόλῃν ἀπάνευθε φίλων φῶν ἔσσεται, ἀλλὰ ποθ' ἦδη
 165 ἐγγὺς ἐὼν τοισίνδε φόνον· καὶ κῆρα φυτεύει
 πάντεσσιν, πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἷ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδήμελον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν

146 τῷ] τὼ Herodianus.

147 πέτεσθαι] φέρεσθαι G.

148] om. P¹. || [ω:] triplici vitio pro τῆς usurpatum, vid. § 323; perperam in schol. A 193 perhibetur illic et nostro loco vocalam ω; idem valere quod τῆς. || μετὰ] ἅμα Nauck; vid. α 98 II 149 T 415 Ω 342 et ad Ψ 367.

149 πλησίω] -ον F mss. alia; vid. ad Z 54.

151 ἵναξάσθην] ἵναξίσθην G P M mss. alia. || πυκνὰ] πολλὰ P, idem erasum in G.

152 *πάντων δ' εἰσφιδέτην] εἰς δ' ιδέτην (ἐκίτην M² N) πάντων mss.; PKnight εἰς δ' Ἰφιδόν. || ὥσσοντο] ὥσσοντο mss., Rhianus ἔσσαντο (εἰσαντο? Porson ὥσσοντο, Ludwig ὥσσοντο). Vertatur: (aquilae) calamitatem praesagiebant; cf. A 105 (Ξ 17?) Ω 172 Hes. Theog. 551 (Att. βλέπειν).

153 παρειὰς] *παρήα? cf. Ψ 690 Ω 794 α 529 π 190.

154 Φοικίαν Bentley] τ' οἰκία mss. || αὐτῶν] Aristoph. οὕτως (? — αὐτως LaRoche); languet pronomen (cf. § 98).

156 ὥρμηναν] ὥρμαινον F k. || ἔμελλον Ar.] ἔμελλεν mss. pleraque.

159 *γινώμεναι ὄρνιθας] ὄρνιθας γινώμηναι mss. Cf. § 125 et B 349 Φ 266, 609 α 411. Eodem vitio laborant γ 312 ω 159; vid. etiam H 424.

160 δ] sic Ar.; § P² mss. alia; cf. vs. 228.

161 δὴ] om. G F¹, unde κέκλυτε νῦν καὶ ἐμοὶ (vel ἐμεῖ) conieceris. || *μοι] μεν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

162 φείρω] cf. § 306. Redit praesens 2 137 γ 7 Hes. Theog. 38.

164 ποθ' § 322] που mss.

165 τοισίνδε § 97] τοῖσι δὲ T, τοῖσδε(σ)αι mss. cetera. Cf. K 462. Versu parall. q 82 est τούτοις.

167 εὐδήμελον] εὐδόμελον mss.; -δη- correxit

- φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
 παυέσθων, καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστι.
 170 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' ἐν φειδῶς·
 καὶ γὰρ κείνῳ φημὶ τελευτηθήμεν ἅπαντα,
 ὥς Φοι ἐμυθεόμην ὅτε Φίλιον εἰς ἀνέβαινον 172^b=σ 252 τ 125
 Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς. 173 cf. σ 253 τ 126
 ῥῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὄλεσαντ' ἀπο πάντας ἐταίρους, 174^b cf. ε 534 λ 114
 μ 141 ν 340
 175 ἄγνωτον πάντεσσιν ἐφεικοστώ ἐνιαντώ
 Φοίκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ἤδδα
 „ὦ γέρον, εἰ' ἄγε δὴ μαντεύεο σοῖσι τέκεσσι
 Φοίκαδ' ἰὼν, μὴ ποῦ τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 180 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
 ὄρνιθες δὲ τε πολλοὶ ὑπ' ἀνγὰς ἡελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλετο τῇλ', ὥς καὶ σὺ καταφθίσθαι ἅμα κείνῳ
 ὠφελές· οὐ κεν τόσσα θεοπροπέων ἀγορεύοις,
 185 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ᾧδ' ἀνιείης,
 σὺ Φοίκα δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ κε πόρησι.
 ἀλλ' ἔκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 187 = B 257
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλὰ τε φειδῶς 188^b=η 157 ω 51
 παρφάμενος φεπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν, 189^a=M 249
 190 αὐτῷ μὲν Φοι πρῶτον ἀνιηρότερον ἔσται,

191 πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται εἶνεκα τῶνδε.

191^a=A 562

Brugmann. Adi. redivit α 21 γ 212, 234, 925
 § 344 τ 132 h. Ap. 438; cf. δέελος (δῆλος)
 K 466 υ 333, ἐκδηλος (-δέελος) E 2.

168 οἳ δὲ schol. β 241 et l. a. in M]
 ἦδὲ mss.

169 καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε] τό κεν ἦμιν
 ἄφαρ πολὺ schol. B L V ad A 349. || ἄφαρ]
 statim (consideranti), i. e. sine dubio; cf. N
 814 P 417 Ψ 593. || ἐστι] ἔσται N i n.

170 ἀπείρητος] -ρήτως male P mss. alia. ||
 μαντεύομαι mss. meliora (Ar.) apud Did.]
 -σομαι mss. cett.; vid. ad α 179.

171 κείνῳ U] ἐκείνῳ mss. cett.; vid. § 97. ||
 τελευτηθήμεν § 125] -θῆναι mss.

175 ἄγνωτον Nauck] -στον mss., item γ
 191, 397, sed γνωτός H 401 N 72 O 490
 β 366. Cf. X 386 δ 494.

178 εἰ' § 328] εἰ δ' mss. || δὴ] νῦν N U.

180 ἀμείνων] l. a. ἀμείνω (sic Zen., vid.
 A 80).

181 sq.] cf. M 238 sqq.

182 φοιτῶσ', οὐδέ τε] sic Ar.; alii olim
 πατῶντ' (male, vid. § 216), et οὐδέ τι (sic
 P H² mss. alia). Fortasse *φοιτῶσ', οὐ
 verum est.

183 *ἅμα κείνῳ] σὺν ἐκείνῳ mss.; cf. § 97.

184 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || ἀγορεύεις
 Naber] ἀγόρευες mss.; vid. vs. 185 et ad B 242.

190 Φοι] σοι F mss. alia vitio aperto. ||
 ἀνιηρότερον § 20] -ρώτερον Y Plut. Mor. 408d,
 -μέστερον mss. cetera.

191] versum molestum, qui ex A 562 est
 confictus, om. G F¹ M mss. alia. || εἶνεκα
 τῶνδε] οἷος ἀπ' ἄλλων D mss. alia.

- 192 σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
τίνων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλλος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
195 μητέρα ἦν εἰς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι,
196 οἷ δὲ γάμον τεύξουσιν καὶ ἀρτυνέουσιν ἔφεδνα. 196 = α 277
198 οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀλομαι νῆας Ἀχαιῶν
μνηστῆρος ἀργαλέης· ἐπεὶ οὐ τίνα δέδωκεν ἔμπης, 199^b = H 196
200 οὐτ' οὖν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἔόντα,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σὺ, γεραίε,
μυθεῖς ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδ' ἀποτίσαι
204 ἔσσεται, ὄφρα κεν ἢ γε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς.
208 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
„Εὐρύμαχ' ἡδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοὶ,
210 ταῦτα μὲν οὐχ ὕμας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω·
ἤδη γὰρ τὰ φίλασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ φεικὸς ἐταίρους, 212 = δ 669

197 πολλὰ μάλ', ὅσσα φέφοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι. 197 = α 278

205 ἦν γάμον ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδόμενοι ἡματα πάντα 205^b = φ 156
εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδινομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
ἐρχόμεθ', ὅς ἐπιφεικὲς ὀπνιέμεν ἵσσι φεικαστῶν.

205-207 Aristoph. —

192 θωὴν] vid. ad N 669. || ἐπιθήσομεν] ἐπιθήσομαι FP mss. alia.

193 ἀσχάλλης] Bentley ἀσχαλάης. Verbum ἀσχάλλω † (vid. tamen τ 534), alias est ἀσχαλάειν. Comparari potest ἀσασθάλλω σ 57 τ 88.

195 μητέρα ἦν] μητέρ' ἦν Wolf fortasse recte. || ἀπονέεσθαι] cf. § 21.

196 sq.] vid. ad α 277 sq.

198 οἷ] hi, i. e. ἡμεῖς οἶδε nos proci; tertiam personam de procis, quorum unus est ipse, Eurymachus etiam vs. 198 adhibet.

198 παύσεσθαι H² K] παύσασθαι et παύεσθαι mss. cetera.

200 πολύμυθον] cf. Γ 214. Nauck πολύμυθον vel πολυμύθον (coll. ψ 82).

201 ἐμπαζόμεθ'] ἐμπάζομαι P².

202 μυθεῖ § 117] μυθεῖαι vel μύθεαι mss., quod natum est e male transscripto μυθεῖαι (i. e. μυθεῖ); cf. δ 811 θ 180.

203-207] del. PKnight.

203 χρήματα] κτήματα NW. || οὐδ' ἀποτίσαι PCauer] οὐδέ ποτ' ἴσα mss. metro sententiaeque invitis. Bentley οὐδέ ποτ' αἶσα, vid. Α 705 ε 42; οὐδ' ἀποτίσαι (subst.) Fick parum probabiliter.

204 ἢ γε] ἢδε GP.

205 ἦν γάμον] ob duplicem accusativum verbo διατρίβειν additum Aristophanes locum damnavit; aptior praeterea ad claudendam orationem est versus 204 quam 207. || *ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ποτιδόμενοι] προτιδ. GF mss. alia.

206 τῆς] eius (sic recte Ar.); ἦς Bentley coll. § 212 ω 197; sed vid. ad I 133. || ἀρετῆς] praestantiae; cf. σ 251. De morum probitate contra usum poetae vocem h. l. adhibitam esse censebat Aristophanes.

209 ἀγανοί] l. a. ἀγανὸι et Ἀχαιοί (vid. ad E 465).

210 ὕμας § 92] ὕμεις mss.

211 τὰ H¹] τὰ γ' vel τὰδ' mss. cetera.

- οἷ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον·
εἴμι γὰρ εἰς Σπάρτην τε καὶ εἰς Πύλον ἡμαθόεντα [sq. cf. α 93 sq.
214 sq.* = 359
215 νόστον πευσόμενος πατρός δ' ἦν οἰχομένοιο, 215 sq. cf. α 281
αἷ κέν τις φείπῃσι βροτῶν ἢ Φόσσαν ἀκούσω 215 cf. 264 [sq.
ἐκ Διὸς, ἣ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι. 217 = α 283
εἰ μὲν κεν πατρός βλοτον καὶ νόστον ἀκούσω, 218-220 cf. α 287
ἣ κε τρυχόμενός περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν· sqq.
220 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἔόντος, 221 = α 290
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν 222 sq. cf. α 291
σῆμά κέ Φοι χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξω sq.
πολλὰ μάλ', ὅσσα φέφοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
ἣ τοι ὁ γ' ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο τοῖσι δ' ἀνέστη 224 = Α 68
225 Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος·
226 καὶ Φοι ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπε Φοῖκον ἅπαντα,
228 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε 228 sq. = 160 sq.
„κέκλυτε δὴ νῦν μοι, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε φείπω.
230 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω 230-234 = 8 sqq.
σκηπτόχοι βασιλεὺς μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα φειδῶς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα φέξοι 232^b cf. E 403
ὥς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θελοιο

227 πείθεσθαι τε γέροντι καὶ ἡμπεδὰ πάντα φυλάσσειν. 227^b cf. 2178 τ 525

214-223 Ar. —? (vid. annot.)

213 διαπρήσσωσι] vid. ad Α 483.

214-223] del. Kayser, probabilius Duentzer vs. 218-223; de vs. 223 vid. ad α 292. — Omnibus in M librariorum errore praefixum est *antisigma* (σ). Aristarchum *asteriscos* appinxisse, versus hoc loco genuinos in libro α vero spurios ratum, suspicatur Kirchhoff; Cobet contra putat *obelis* eum notasse nostrum locum.

214 Σπάρτην] Κρήτην Zen., cf. α 93 et 285. || ἡμαθόεντα] -ισσαν Y. De sono ἡ- vid. § 21.

216 *αἷ κέν τις] ἦν τίς μοι mss.; cf. § 326 et α 282. || βροτῶν] θεῶν P.

219 *κε] ε' ἂν mss.; cf. § 326.

220 τεθνηῶτος (Ar.) GP] -ειῶτος F.

221 δὴ ἔπειτα] cf. O 163.

222 *κέ] τί mss. vitiose, nam futurum non est χεύω (cf. H 336). Praeterea in vs. 223 legendum videtur *δῶω pro δώσω. || χεύω] sic Herodianus et mss. meliora a

prima manu; χεύω mss. alia. Aristarchus quid scripserit non satis liquet, vid. Ludwig Arist. I p. 524.

223 δώσω] vid. ad vs. 222.

227] in margine habet G, del. vHerwerden; sententia contorta, nam vocem γέροντι non recte Eust. interpretatur *Laertae* (ut π 153), sed vertendum est ut omnes *seni* (i. e. *Mentori*) *obedirent et ipse cunctae domui praeesset*.

228 σ] δς FP²M mss. alia; cf. vs. 160.

229 *μοι] μιν mss.; vid. § 92 et ad Α 37.

230 καὶ ἥπιος] hiatus vitiosus, cf. § 14; Nauck μηδ' ἥπιος.

231 σκηπτόχοι] -οῦχος mss. || μηδὲ] μηδ' ἐν H.

232 καὶ αἴσυλα] hiatus vitiosus, cf. § 14; καὶ ἀτάσθαλα Nauck, καὶ ἀίσυλα aut ἀήσυλα PKnight coll. E 876. De voce αἴσυλα vid. ad E 403.

- λαῶν, οἷς' ἐφάνασσε, πατήρ δ' ὥς ἦπιος ἦεν. 234^b = 47
- 235 ἀλλ' ἢ τοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὐ τι μεγάλῳ
 φέρειν φέργα βίαια κακορραφίῃσι νόοιο·
 σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 Φοῖκον Ὀδυσσεύς, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι. 238 cf. ω 460
- 240 ἦσθ' ἄνεω, ἀτὰρ οὐ τι καταπτόμενοι φεπέεσσι
 παύρους μνηστῆρας καταπαύετε πολλοὶ ἔοντες·
 τὸν δ' Ἐυηνορίδης Ληόκριτος ἀντίον ἠΰδα·
 „Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἤλεε, ποῖον ἔφειπες
 244 ἡμέας ὀτρύνων καταπαυμένῃ; ἀργαλέον δέ.
 246 εἴ περ γὰρ τ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαινυμένους κατὰ δῶμα ἔφον μνηστῆρας ἀγανούς
 ἐξελάσαι μεγάραιο μενοιήσει· ἐνὶ θυμῷ,
 οὐ κέν Φοι κεχάρωτο γυνή μάλα περ χατέουσα
 250 ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐθι ἀφεικέα πότμον ἐπίσποι.

245—ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχέσασθαι περὶ δαίτι.

251 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔφειπες.

234 οἷς' ἐφάνασσε] οἷσιν ἄνασσε mss.
 236 κακορραφίῃσι] l. a. κακορραφίῃσι (quae vox h. Cer. 227 extat). Vid. ad O 16.
 237 παρθέμενοι] item γ 74 = i 255 h. Ap. 455; idem significat παραβαλλόμενος I 322.
 241 καταπαύετε Rhianus] κατερύκετε mss.; cf. vs. 168.
 242 Ληόκριτος] Λαόκριτος PKnight, Λειόκριτος P¹ U, Λ(ε)ιώκριτος mss. cetera; vid. ad P 344. Eodem vitio laborat nomen Λειώδης φ 144 etc. — Interficetur hic proci χ 294.
 243 φρένας ἤλεε] cf. O 128.
 244] ἡμέας obiectum est verbi καταπαύειν, subiectum autem τὸν δῆμον mente est sup- plendum (sic recte Clarke); vid. vs. 241.
 245] coll. γ 368 del. vHerwerden (Quaest. Ep. p. 39). Explicari nequit nisi Telemachum cogitet Leocritus: molestum est (iuveni) pug- nare cum viris (proci) qui vel numero supe- riores sint (cf. π 88 v 413). Nam populum numero vincere proci dici nequeunt. Itaque suspicetur fortasse] quispiam, ὀτρύνων φ' ἡμας καταπαυμένῃ dedisse poetam; atqui non Telemachum sed [plebem Mentor ad reprimendam procorum insolentiam modo incitavit. || ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι] l. a. ἀνδράσι καὶ παύροις (ex σ 383?). GHermann ἀνδράσι

(sic H²) πλεόνεσσι. || μαχέσασθαι] μαχήσασ- θαι H mss. alia.

246 ε' l] x mss. cetera; cf. B 123. De particularum γὰρ τε iunctura vid. A 81 I 406 γ 147 etc.; sed fortasse verum est *εἴ περ γὰρ Ὀδυσσεύς, vid. ad P 403.

247 ἐφόν] quidam ἔω sec. schol., quod in ἔω correxit LaRoche (sic H¹ D), item Polak, Zenodoti hanc fuisse lectionem iure statuens coll. Ω 486 α 413 (vid. etiam Ξ 118). An ἐφόν Zenodotus dedit h. l. ut B 239 T 384 (γ 261) η 217? — Ahrens coniecit ἐλόν. De pronomini forma vid. § 44.

248 μενοιήσει D T] -ση(ι) F², -σει mss. cetera; cf. § 113. Quoniam Leocritus loqui- tur de re quam incredibilem censet, non subiunctivus requiritur sed optativus: etiamsi ipse Ulixes (quem dudum mortuum esse arbitror) abigere nos tentaret. Vid. ad A 205.

249 sq. Φοι... ἐλθόντ'(ς)] vid. ad E 682.

250 ἀλλὰ — ἐπίσποι] notetur subi. muta- tum. || αὐθι § 322] αὐτοῦ mss. || ἐπίσποι] -η FH² mss. alia.

251] del. Duentzer. || πλεόνεσσι μάχοιτο] πλέον ἐπὶ μ. F¹, πλεονές οἱ ἔποιτο (Ar.?) Di- dymus, qui vulgatam ridiculam vocat; at vid. § 119.

- 252 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκιδνασθ' ἐπὶ φέργα φέκαστος·
 τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρης,
 οἷ τέ Φοι ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι εἰσιν ἑταῖροι. 254 = ρ 69
- 255 ἀλλ' ὁίω, καὶ δφηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
 πεύσεται ἐν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὐ ποτε ταύτην·
 ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, ἄλυσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόην. 257 = τ 276
- οἱ μὲν ἄρ' ἐσκιδναντο ἔφον πρὸς δῶμα φέκαστος, 258 cf. τ 277
 μνηστῆρες δ' εἰς δώματ' ἴσαν θελοὶ Ὀδυσσεύς. 259 cf. δ 621
- 260 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θῖνα θαλάσσης 260 cf. ζ 236
 χεῖρας νηψάμενος πολιῆς ἁλὸς ἠΰχετ' Ἀθήνην·
 „κλυθὲ μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
 καὶ μ' ἐν νῇ ἐκέλευσας ἐπ' ἡεροφειδέα πόντον
 νόστον πευσόμενον πατρός δφην οἰχομένοιο 264 cf. α 281 β 215
- 265 ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοὶ,
 μνηστῆρες δὲ μάλιστα κακῶς ὑπερηνορέοντες·
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δὲ Φοι ἦλθεν Ἀθήνη,
 Μέντορι φειδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν, 266 cf. δ 766
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 267^b = ν 221 v 30
 270 „Τηλέμαχ', οὐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσεια οὐδ' ἀνοήμων,
 εἰ δὴ τοι σοῦ πατρός ἐνέστακται μένος ἦν,
 οἶος κείνος ἔην τελέσαι φέργον τε φέπος τε· 268 = 401 χ 206
 οὐ τοι ἔπειθ' ἀλλή ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος. ω 502, 548
 εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσι γόνος καὶ Πηνελοπείης, 272^a = ξ 491

256 ἐν H] εἰν mss. pleraque; vid. § 315.

257 ἄλυσεν] λῦσαν M¹ Apoll. lex. s. v. αἰψα, Suid. s. v. αἰψηρόν, quod recepit LaRoche, Aristarcho tribuit Kayser. || αἰψηρόν] sic Ar.; λαυπηρόν H² M² mss. alia. Adi., quod nonnisi T 276 δ 103 reddit, adverbii loco (per pro- lepsin) est collocatum; vert.: dimisit concio- nem, quae statim discessit.

258 ἐφόν (φόν) πρὸς δῶμα Bekker] ἐκ πρὸς δῶμαθ' mss.; vid. A 606 I 656, 712 etc. et ad Ω 1. Wecklein coniecit ἐκ πρὸς ἔργα coll. vs. 252.

259 εἰς] ἀνὰ D mss. alia (male). || θελοὶ P²] θελοῦ mss. cett.; vid. § 59.

260 ἀπάνευθε κίων] -θεν κίων mss. pleraque. Cf. A 35 Ξ 440. || θῖνα F Ar.] θινί P M mss. alia (θινί G); cf. ζ 236.

261-267] del. Duentzer; Kirchhoff statuit diasceustam (vid. ad α 88 sqq.) verba Telemachi vs. 262-266, quibus respicitur liber α, finxisse aut mutasse.

262 μοι] μεν G; vid. § 92, E 115 K 278 et ad A 37 ζ 289, 324. || δ] δς G P mss. alia.

263 νῇ ἐκέλευσας] νῇ κίλ. mss.

269 ἔπεα] neglecto φ. Vid. ad O 35.

271 εἰ δὴ] vid. ad A 61. || ἐνέστακται] comp. †, simplex T 39, 348, 354.

272 οἶος... τελέσαι] pronomini οἶος etiam ξ 491 χ 234 sq. subiungitur infinitivus; vid. ad ρ 60. || κείνος (Ar.)] κείνος mss.; vid. § 97 et ad O 94. || ἔην] ἔεν? cf. § 302.

274-280] del. PKnight.

274 οὐ] vid. ad Γ 289.

- 275 οὐ σέ γ' ἔπειτα Φέφολπα τελευτήσῃν ἂ μιν οἴσῃς.
 278 ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὀπιθεν κακὸς ἔσσει οὐδ' ἀνοήμων
 οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσεύος προλέλοιπε,
 280 Φελπώρη τοι ἔπειτα τελευτήσῃν τάδε Φέργα.
 τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἕα βουλήν τε νόον τε
 ἀφραδέων, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι,
 οὐδέ τι Φίσσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
 ὥς δὴ σφι σχεδὸν ἔστιν ἔν' ἥματι πάντας ὀλέσθαι.
 285 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἦν σὺ μιν οἴσῃς.
 τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
 ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἄμ' ἔφομαι αὐτός.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστήρων ὁμίλει,
 ὀπλισσὼν τ' ἦν καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
 290 Φοῖνον ἐν ἀμφιφορεῦσι καὶ ἄλφειτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
 δέσμασιν ἐν πυκνιοῖσιν ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
 αἰψ' ἐθελοντήρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλὰ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέαι ἡδὲ παλαιαί·
 τῶν μὲν τοι ἐγὼ γε ἐπόφομαι ἢ τις ἀρίστη,
 295 ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.
 ὥς φάτ' Ἀθηναίη κόρη Διὸς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος παρέμμενεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν,
 βῆ δ' ἔμεναι πρὸς δῶμα φίλον τετιμημένος ἦτορ.
 ἦτορ δ' ἄρα μνηστήρας ἀγῆνορας ἐν μεγάροισι
 300 αἰγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὐοντας ἐν αὐλῇ.

276 παῦροι γὰρ τοι παῖδες ὅμοιοι πατρὶ πέλονται,
 οἱ πλείους κακίους, παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀρείους.

- 275 σέ γ' δέ σ' mss. complura, Ar. se.
 276 sq.] gnomicos versus eiecit Bekker;
 cf. I 63 sq., 320. Huic assensus Friedlaender praeterea statuit duas recensiones h. l. coaluisse, quarum altera versus 272-275 habuerit, altera versus 279 sq.
 277 κακίους... ἀρείους] formae noviciae, vid. § 85.
 280 τελευτήσῃν D] -εῖσαι mss. cett.; vid. ψ 287. Aoristo favet η 76 (= ζ 314).
 283 ἴσασιν(ν) G Y R] ἴσασιν mss. cett.; cf. § 160.
 284 ὥς Nauck] ὅς mss. || *g'] ἐπ' mss.; vid. Z 422 et ad K 48 T 229.
 285 δηρὸν] neglecto F; *οὐ τ(ο) δὴν?

- 292 αἰψ'] ἀψ F mss. alia; vid. ad 9 92. || ἐθελοντήρας] †.
 294 ἐγὼ γε ἐπόφομαι vHerwerden] ἐγὼν ἐπόφομαι mss.; item I 167, vid. etiam P 381.
 298 ἔμεναι G F H'] ἔναι mss. multa; cf. § 125.
 299 ἀγῆνορας ἐν μεγάροισι] ἐν μεγάροισιν εἰσὶν G F P mss. alia (cf. α 295 τ 573 ω 162).
 300 ἀνιεμένους] ἀπείριτες (cf. X 80 et διαχέω γ 456), i. e. excoarantes et visceribus purgantes; fuse res describitur Eur. Electr. 826. || εὐοντας] setas adurentes; cf. I 468 ξ 426; quod sub divo factum esse quis intellegit. Aperto errore εὐδοντας P¹ H, nec melius Barnes ἐν αὐγῇ (ex I 206).

- Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο,
 ἐν τ' ἄρα Φοῖν' ὅφ' χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 302 = Z 253
 „Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο 303 cf. 85
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω Φέργον τε Φέπος τε,
 305 ἀλλὰ μάλ' ἐσθέμεναι καὶ πινέμεν, ὥς τὸ πάρος περ.
 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοί,
 νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θάσσον ἵκηαι
 εἰς Πύλον ἡγαθήν μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.“ 308 cf. δ 701 sq.
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα· 309 sq. cf. φ 289
 310 „Ἀντίνε, οὐ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὅμιν
 δαίνυσθαι τ' ἀκίοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηνον. 311^a cf. ζ 195
 οὐ Φάλλος ὥς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 κτήματ' ἐμὰ, μνηστήρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα; 313^b = τ 19
 νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων 314^a cf. σ 217 τ 532
 315 πυνθάνομαι καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμὸς,
 318 εἰμι μὲν — οὐδ' ἀλήθ' ὁδὸς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω — 318 cf. Ω 92, 224
 ἔμπορος, οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετῶν
 320 γίγνομαι· ὥς νῦ ποθ' ὅμιν ἐφείσατο κέρδιον εἶναι.“
 321 ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χειρ' ἐσπάσας Ἀντινόοιο.

316 πειρήσω ὥς χ' ὅμιν κακὴς ἐπὶ κῆρας ἦλω,
 ἦε Πύλονδ' ἐλθὼν ἢ αὐτόθι τῷδ' ἐνὶ δῆμῳ.
 322 ῥεῖα μνηστήρες δὲ δόμον κάτα δαῖτ' ἐπένοντο.
 316 sq. Ar. — || 322 Aristoph. Ar. —

- 305 μάλ'] μοι G mss. alia. || *ἐσθέμεναι] ἐσθίμεν mss.; cf. § 126. Cf. φ 69 η 220.
 308 ἡγαθήν] ἡμαθίην Rhianus; item δ 599, 702 σ 20 ξ 180 (ἡμαθίης dicitur haec urbs I 153 α 93 etc.). De sono η- cf. § 21. || ἀκουήν] redit vox II 634 δ 701 σ 19 ξ 179 ρ 43.
 311 ἀκίοντα] ἀκίοντα Rhianus (vid. Ludwig Arist. I p. 526), sic P mss. alia. Cf. A 348. || ἔκηνον] neglecto F; Malden εὐφραίνεσθ' εὐκηνον metro non favente, neque prima syllaba adiectivi Φέκηνος - εὐκηνος in thesi longa reperitur (vid. A 554 P 371 γ 263 ξ 479 h. Merc. 480). Bekker εὐφραίνεσθ' εὐκηνον. An *δαίνυσθαι τε Φέκηνον ἰδ' εὐφραίνεσθ' ἀκίοντα (cf. φ 289 sq.)?
 312 οὐ (Nauck) Menrad] ἦ οὐχ mss.; cf. α 298 et § 8.
 314 ὅτε δὴ] praesenti tempori praemittitur etiam γ 29 ρ 461 σ 217 τ 532, item ὅτε sine δὴ σ 357 μ 22 ν 129.

- 316 sq.] versus ineptos iure damnavit Ar.
 316 χ' ὅμιν § 92] χ' ὅμιν, κ' ὅ(μ)μιν, κ' ὅμιν mss.
 317 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.
 318-320] del. Adam; nobis unus vs. 320 spurius videtur.
 319 ἔμπορος] redit vox α 300; non mercatorem designari sed eum qui apud posteros dicebatur ἐπιβάτης (i. e. qui mercede pacta aliena nave vehitur), vere observatur in scholiis; cf. ἐπιβαθρον ο 449. || ἐπήβολος] †, particeps, compos; cf. Herod. VIII 111 Aesch. Prom. 444 Soph. Ant. 492 Plat. Euthyd. 289b etc., ἐπαβολὰ ρατὰ pars leg. Gort. V⁵⁰.
 320 ποθ' § 322] που mss. pleraque, περ P¹ P¹ alia. || ὅμιν § 92] ὅμιν ὅμιν ὅμιν ὅ(μ)μιν mss.
 321 χειρ' ἐσπάσας] χειρὰ σπάσας Ar. et mss. pleraque (σπάσαν K alia). Cf. A 240.
 322 ῥεῖα] robur Telemachi extollendi nullam

- 323 οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον Φεπέεσσι·
 ὦδε δέ τις ῥεῖπεσκε νέων ὑπερηννορέοντων· 324 = δ 769 q 482
 υ 375 φ 361
- 325 „ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἦμιν μερμηρίζει.
 ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,
 ἦ ὃ γε καὶ Σπάρτηθεν; ἐπεὶ νύ περ ἵεται αἰνῶς.
 ἦ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείραν ἄρουραν,
 ἐλθέμεν, ὅφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνέκη,
 330 ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι καὶ ἡμας πάντας ὀλέσση.“
 ἄλλος δ' αὖ ῥεῖπεσκε νέων ὑπερηννορέοντων 331 = φ 401
- „τίς Φοῖδ' εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλῃς ἐπὶ νηὶς
 τῆλε φίλων ἀπόληται ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
 οὕτω κεν καὶ μάλλον ὀφείλειεν πόνον ἦμιν· 334^b cf. II 651
- 335 κτήματα γὰρ κεν πάντα δασαίμεθα, Φοικία δ' αὖτε 335 sq. cf. π 385
 sq.
 τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἡδ' ὅς τις ὀπυίοι.“
 ὥς ῥά ν' ὃ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσεται πατρός
 εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο
 Φεσθῆς τ' ἐν χηλοῖσι Φάλις τ' ἐνῶδες ἔλαιον·
- 340 ἔν δὲ πίδαοι Φοῖνοιο παλαιοῦ Φηδυπότοιο
 ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
 ἐξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεύς
 Φοίκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
 κληιστὰ δ' ἔπασαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι 344^b cf. Φ 535
- 345 δικλίδες ἔν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἡμαρ 345^b = E 490

hic esse occasionem senserunt critici Alexandrini; similis interpolatio est x 306. || δαίτ' ἐπίνοντο H] δαίτα πίνοντο mss. cett.

323 ἐπελώβευον] comp. †, simplex ψ 15, 26, cf. λωρήσασθαι A 232 etc. (λωρή, λωρητήρ).

325 ἦμιν] ἦμιοι? cf. § 93; displicet vocabulum spondiacum quartum versus pedem implens.

326 ἡμαθόεντος] vid. § 21.

327 περ ἵεται] neglectum est verbi F (vid. § 201), insolite autem particula περ alii particulae subiungitur (vid. § 329); Monro τὸ Φίεται.

328] de Ephyra cf. α 259.

329 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss. || φάρμακ' vid. ad α 261.

330 ἡμας § 92] ἡμέας mss.

331 αὖ q] αὐτ' mss. cett.

332 τίς schol. K 204] τίς δ' (γ' U²) mss.

334 ὀφείλειεν Nauck] ὀφέλλειεν mss., item II 651. Cf. § 272. || πόνον] ironice dictum. || ἦμιν § 92] ἄμμι(ν) mss.

337 κατεβήσεται G] -σαιο F P; cf. § 152. — Cellam vinariam infra solum esse constructam et per se est veri simile et ex descendendi verbo efficitur; etiam Z 288 Ω 191 ο 99 significari videntur cellae ad quas per gradus aliquot descendebatur. Sunt tamen qui intrare vertant coll. δ 680 κατ' οὐδοῦ βαίνειν.

341 ἔστασαν] ἵστασαν H mss. alia.

345-347] poeta Telemachiae, cui hi versus debentur, auditoribus nondum notam censet Eurycleam: non fecit igitur libri α exitum. Kirchhoffii acuta haec est observatio.

- ἔσχ', ἦ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυφιδριήφι,
 Εὐρυκλείῃ Ὠπὸς θυγάτηρ Πεισηνορίδαο. 347 = α 429
- τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσας·
 „ματ', ἄγε δὴ μοι Φοῖνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον 349 cf. 379
- 350 Φηδὺν, οὔτις μετὰ τὸν λαερῶτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις
 κεῖνον ὀιομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι 351 cf. υ 224
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας· 352 = ε 387
 δώδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφιστα χεῦον εὐραφέεσσι δοροῖσι· 354 cf. 380
- 355 Φεῖκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
 αὐτὴ δ' οἷη Φίσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 Φεσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῷ ἀναβῇ κοίτου τε μέδεται.
 εἴμι γὰρ εἰς Σπάρτην τε καὶ εἰς Πύλον ἡμαθόεντα 359 sq. cf. α 93 sq.
 360 νόστον πευσόμενος πατρός φίλου, αἶ κεν ἀκούσω.“ 359 sq.* = 214 sq.
 360^b = γ 83
 ὥς ῥά τ' ἐκώκυσεν δὲ φίλῃ τροφὸς Εὐρυκλείῃα 361* = Ω 200
 καὶ Φ' ὀλοφυρομένη Φέπεια πτερόεντα προσηύδα·
 „τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα 363 sq.* cf. ο 326
 365 μούνος ἐὼν, ἀγαπητός; ὃ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.

346 ἔσχ'] ἔσχε(ν) G F P mss. alia. Verbum suspectum; Nitzsch dubitanter ἔσχ' (ἔσχ'), servabat, reclusa tenebat (vid. ad α 53), quoniam requiritur imperfectum, anus autem in cella reclusa et obscura (cf. vs. 337) perpetuo degere dici non potuit; cf. etiam vs. 348. G Hermann vs. 345 ἐπ' proposuit, pro ἐπὶ id dici potuisse ratus, ἔπεισε autem interpretatus ἐπὶ ν. Sed languet ἦ πάντ' ἐφύλασσε post ἔσχε vel ἐπὶ ν. Quapropter pro ἔσχ' ἦ expectatur potius accusativus aliquis plur. neutr., e. g. κτήματα vel ἄρματα. || πάντ' ἐφύλασσε] πάντα φ. H mss. alia. || *πολυφιδριήφι] -δρ(ε)ήσιν mss.; vox nonnisi ψ 77 reddit, ubi vid.

347 Εὐρυκλείῃ § 73] -κλείῃ mss.

350 οὔτις] ὅστις mss. pleraque miro consensu. || *λαερῶτατος] λαρώτατος (-τερος) mss., vid. § 20 et ad P 572; Sittl λαρώτατος. || δν] l. a. δν.

351 ὀιομένη] cum obiecto personae (=

προσδοκᾶν), item υ 224, vid. etiam N 283.

354 χεῦον] χεῦσον mss. complura.

355 μυληφάτου] †, a stirpe φα (φεν-φον) § 281? cf. δδυνήφατος E 401 A 847, μύλη η 104 etc.

358 ἀναβῇ] novicium pro -βήη, cf. § 122. ||

κοίτου] κοίτης Y (vid. ad τ 341).

359 ἡμαθόεντα] -ισσαν Y. De sono ἦ- vid. § 21.

360 *αἶ κεν] ἦν που mss.; vid. § 326 et ad α 94.

361 ῥά τ' ἐκώκυσεν] ῥά τ' κ. mss. || φίλῃ τροφῷ] acute observavit Kirchhoff diasceustam hoc rescripsisse pro adiectivo περιφρων, vid. τ 357 et ad β 345-347. || Εὐρυκλείῃα § 73] -κλείῃα mss.

362 *F'] ῥ' mss.

363 φίλε τέκνον] cf. X 84.

364 πῇ δ'] *ἦ ῥ' ? || ἵμεναι § 125] ἵεναι mss.

366 ἀλλογνώτῳ] -των G T Apoll. lex. — Adi. †; cf. γνωτός I' 174 etc.

- οὐ δέ τοι αὐτίκ' ἴοντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλῳ φθίειαι, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσσονται.
 ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 370 πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον κακὰ πασχέμεν' οὐδ' ἀλαλήσθαι.“
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
 „θάρσσε, μαῖ', ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 ἀλλ' ὅμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσεσθαι,
 πρὶν γ' ὅτε γ' ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηται
 375 ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι,
 ὥς κεν μὴ κλαίονσα κατὰ χροά καλὸν ἰάπτῃ.“
 ὥς ἄρ' ἔφη· γοῆς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἐπώμνυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὅμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτίκα δὴ Φοῖ Φοῖνον ἐν ἀμφοροεῦσιν ἄφυσσε,
 380 ἐν δὲ Φοῖ ἄλφιτ' ἔχενεν ἐνρραφέεσσι δοροῖσι.
 Τηλέμαχος δ' εἰς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τηλεμάχῳ Φεφικυῖα κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντῃ
 καὶ ῥα Φεκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 385 Φεσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγρέσθαι ἄνωγε·
 ἢ δ' αὖτε Φρονόιοι Νοήμονα φαιδίμον υἱὸν
 ἦτε νῆα θοὴν, ὃ δὲ Φοῖ πρόφρων ὑπέδεκτο.
 ὄυσέτο τ' ἠέλιος, σκιάοντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἶρσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 390 ὕπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες ἐύσσελμοι φορέουσι,
 ὅστις δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἐταῖροι

368 *φθίειαι] φθίει sive φθίης mss.; vid. ad Σ 446 et § 166. Aoristi medii est forma; de termino -σαι vid. § 122, alibi φθίεται et φθιόμεθα (Σ 87) extant. || δάσσονται] δάσονται FH¹ mss. alia (δάσωνται G).

370 πασχέμεν' § 125] πάσχειν mss.

372 θάρσσε § 191] θάρσει mss.

373 μυθήσεσθαι Ar. N K²] -σασθαι mss. cett.

374 ὅτε γ' § 326] ὅτ' ἄν mss.

375 ἢ § 326] LaRoche coll. δ 748.

376 κεν § 326] ἄν mss. || ἰάπτῃ] ἰάψη Apoll. lex.

377 ἐπώμνυ K] ἀπώμνυ mss. pleraque, item x 345, 381 μ 303; Aristarchum prae-positionem ἐπ- probasse ex K 382 o 437

σ 58 apparet; neque de eo qui iurat se aliquid non facturum ἀπ- praestat.

379 αὐτίκα δὴ Nauck] αὐτίκ' ἔπειτα mss.; PKnight αὐτίκ' ἔπειτ' ἄρα. Fortasse sufficit verborum trajectio *Φοῖνόν F¹ (οἱ) αὐτίκ' ἔπειτα (in F deest οἱ).

380 ἄλφιτ' ἔχενεν] -τα χεῖν mss. pleraque.

382-392] del. Hennings.

383] de asyndeto vid. Ψ 141, 194 δ 796 σ 188 et ad β 394.

385 *ἀγρέσθαι] ἀγρέσθαι mss.; cf. § 255. || ἄνωγε(ν) U¹] ἀνώγει mss. cett.; vid. § 225.

388] cf. Verg. Aen. III 508: sol ruit interea et montes umbrantur opaci. || σκιάοντο § 191] -ιδόντο mss.

389 εἶρσε] εἴρσει? cf. § 298.

- ἄθροοι ἡγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνε Φέκαστον.
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὅτ' ἔπειτα μετ' ἔχνηα βαινέμενοι θεοῖο·
 395 ἔνθα μνηστῆρεςσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχενε,
 ὅτ' ἔπειτα μετ' ἔχνηα βαινέμενοι θεοῖο·
 ὅτ' ἔπειτα μετ' ἔχνηα βαινέμενοι θεοῖο·
 ὅτ' ἔπειτα μετ' ἔχνηα βαινέμενοι θεοῖο·
 ὅτ' ἔπειτα μετ' ἔχνηα βαινέμενοι θεοῖο·
 400 ἔκ προκαλεσσαμένη μεγάρων ἐν ναιεταότων,
 Μέντορι Φειδομένη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ αὐδὴν·
 „Τηλέμαχ', ἦδη μὴν τοι ἐκνήμιδες ἐταῖροι
 ἦατ' ἐπὶ ἡρώεσσι τὴν σὴν ποτιδύμενοι ὁρμήν·
 ἀλλ' ἴομεν, μὴ δὲ γὰρ διατρίβωμεν ὁδοῖο.“
 405 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνηα βαινέμενοι θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 ἡῦρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομάοντας ἐταῖρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειψ' ἱερὴ Φῖς Τηλεμάχοιο·
 410 „δεῦτε, φίλοι, ἦα φερώμεθα πάντα γὰρ ἡδὲ
 ἄθρο' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὐ τι πέπυσται,
 οὐδ' ἄλλαι δμῶαι, μία δ' οἷα μῦθον ἄκουσε.“
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' αἰὲν ἔποντο.
 οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐυσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
 415 κάτθεσαν, ὥς ἐκέλευεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὶ βαινέμενος, ἦρχε δ' Ἀθήνη·
 νηὶ δ' ἐνὶ προμνῇ κατ' ἄρ' ἔξετο, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς

404 Zen. —

392 ἄθροοι] l. a. αὐτὴν (an αὐτοῦ, i. e. αὐτόθι, fuit l. a. ?).

394 ὅτ' F] δ' mss. cetera. Vid. δ 220 ζ 252 ψ 345 et ad β 383. || ἔχνηα] ἔχνηα P mss. alia.

398 ἦατ' § 220] εἶατ' mss.

402 μὴν § 18] μὲν mss. || ἐταῖροι] Ἀχαιοὶ G P; cf. vs. 408.

403 ἦατ' § 220] εἶατ' mss. || ἐπὶ ἡρώεσσι] hic *sodalium* est epitheton (Att. ἐπίκωπος, cf. μ 171), ceteris locis (δ 559 σ 16, 141 ξ 224 ρ 145) *navium*. || τὴν σὴν] articulus novicius, vid. ad A 185.

404 ὁδοῖο] vid. ad B 785.

406 *ἔχνηα] ἔχνη H², ἔχνη mss. cetera; vid. ad N 71.

407] in marg. habent G F P, post vs. 408 posuit D, post vs. 416 O.

408 κάρη κομάοντας] vid. ad α 90. || κομάον-τας § 191] κομάοντας mss. || ἐταῖρους] Ἀχαιοὺς G P mss. alia; cf. vs. 402.

409 μετέφειψ' μετέφη LaRoche; vid. vs. parall.

410 ἦμα] ὅφρ' ἦα Callistratus; de forma contracta vid. ad α 266.

411 δ' ἐμῇ] δ' ἐμοὶ H¹ non male (δέ μοι).

414 ἐπὶ] ἐν mss. complura.

- ἔξετο Τηλέμαχος. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 420 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀκραέα ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ Φοῖνοπα πόντον.
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσε
 ὅπλων ἄπτεσθαι, τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν
 ἰστὸν δ' ἐλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
 425 ὅσῃσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν,
 εἴλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐν στρεπτοῖσι βοεῦσι.
 ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στεῖρην πορφύρεον μέγ' ἐλῖφαχε νηὸς ἰούσης
 ἥ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 430 δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
 ὀστήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφείας Φοῖνοιο
 ῥεῖβρον δ' ἀθανάτοισι θεοῖσ' αἰεγενέτησι,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ.
 παννυχίη μὲν ῥ' ἦ γε καὶ ἡὶα πείρε κέλευθον.

434 Ar. (?) — vid. schol. Ω 8

419 ἐπὶ κληῖσι] iuxta paxillos (i. e. in transtris). Praeter II 170 nonnisi in Odyssea occurrit vox κληῖς sensu paxilli (roscipen), cui remus alligatur loro (vid. δ 782).

420 sqq.] vHerwerden sic disponit: vs. 419, 422-426, 430-433, 420 sq., 427-429, 434; Nitzsch vero damnavit vs. 427-429. At aptum sensum praebet vulgata: in transtris considunt remiges, at ventus oritur secundus, ergo erigunt malum panduntque vela, deinde otiosi atque pocula ducentes iter perficiunt. Cf. Menandri fr. 241 Kock: ὁ δ' οὐτερος πλοῦς ἔστι δῆπου λεγόμενος, | ἂν ἀποτύχη τις οὐρίου, κόπαισι πλεῖν.

420 ἔκμενον] vid. ad A 479.

421 ἀκραέα § 73] ἀκραῆ mss. De vocali -α- correpta vid. Hes. Oper. 594 et § 17. Adi. ex ἄκρος et ἀῆραι compositum recurrit § 253 et 299 (vid. etiam ad E 525), cf. ἀλιᾶς δ 361, δυσᾶς E 865 etc., ζᾶς M 157 e 368 μ 313, ὀπερᾶς A 297. Miro errore a verbo κίρνημι repetens Apollonius Rhodius ad falsam hanc analogiam novum adiectivum ἐνκραῆς finxit IV 889. Hinc nostro loco scholia

male interpretantur ἀκράστως πνέοντα, et Eust. commemorat l. a. εὐκραῆ (item P²).

422 ἐποτρύνων G P] -νας mss. pleraque. Cf. loci paralleli et M 468.

423 ὀτρύνοντος] -ναντος P mss. alia.

424 ἐλάτινον G²] εἰλάτινον mss. cett.; cf. § 21. || μεσόδμης] vid. ad τ 37.

426 εἴλκον] ἔλκον mss.

427 ἔπρησεν] PKnight ἔμπρησεν, cf. ἔμπρευ- sen h. VII 33 et l. a. ε 296. Si quid mutandum, malumus ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν (ut A 481).

428 πορφύρεον] vid. ad A 482. || μέγ' ἐλῖφαχε PKnight] μεγάλ' ἔαχε mss.

429] in marg. habent G P T. || διαπρήσσουσα] vid. ad A 483.

430 δησάμενοι] δήσαντες P². || ἄρα ὅπλα] hiatus vitiosus; nam radicis σπ litteram initialem hic esse auditam (cf. § 44) vix credibile.

431 ἐπιστεφείας] vid. ad Θ 232.

434 παννυχίη] per reliquam noctis partem, ut K 2; cf. παννήμεροι A 472, notetur autem adiectivi et accusativi temporis iunctura insolita. || ἡὶα § 77] ἡῶ mss.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

- ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην
 οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον, ἔν' ἀθανάτοισι φαείνοι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
 οἱ δὲ Πύλον, Νηληῖος ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
 5 Ἴξον. τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἰέρ' ἔρεζον,
 6 ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυναοχαίτῃ.

7 ἐννέα δ' ἔδραι ἦσαν, πεντηκῶσιοι δ' ἐν ἐκάστη
 ἦατο καὶ προΐχοντο ἑκάστοθεν ἐννέα ταύρους.

1 λίμνην] Oceanusne significatur (cf. H 422 etc.)? Alias tamen λίμνη de fluviis adhibitum non reperitur. Itaque de maris freto h. l. accipiendum videtur (ut N 32 Ω 79); numquid igitur cum Ψ 227 Ω 13 componendus est versus?

2 πολύχαλκον] cf. E 504 P 425 o 329. || φαείνοι P² k] -νη mss. cett.

3 θνητοῖσι βροτοῖσιν] iunguntur θνητός et βροτός; etiam locis parall. et η 210 π 212.

5 ἰέρ' ἔρεζον] ἰερά ῥέζον mss.

7 sq.] interpolatori Peloponnesio tribuit Bergk.

7] de novem his ἔδραις quingenorum virorum in scholiis annotatur, novem urbibus Nestorem imperitasse (B 591), nonaginta autem naves quinquagenorum militum (cf. B 719 II 170) Troiam duxisse (B 602). Acute haec sunt

observata, neque casu congruere hos numeros credibile, vid. ad ε 60 x 208; non ipsi autem poetae hos versus deberi hinc liquido apparet. || ἔδραι] concilia. || πεντηκῶσιοι] sonus η pro α admodum suspectus; πεντακόσιοι Ar. Herodian., πεντήκοντα H et sic Buttman, Nitzsch πεντηκοστός. || ἐν] l. a. ἀν'. || ἐκάστη] neglecto F; Nauck δὲ ἑκάστη.

8 ἦατο § 220] ἔατο mss. || προΐχοντο] προύχοντο mss., l. a. προύθεντο. Quo sensu verbum accipi voluerit interpolator minus certum est; Ar. intellegebat praeberē. || ἑκάστοθεν] l. a. ἐκάστοθεν. Coll. Ψ 329 APlatt statuit non unum et octoginta sed novem tauros mactatos esse, singulos in usum singularum ἰδρῶν virorum quinquaginta (nam πεντήκοντα verum ducit). Videantur tamen quae ad vs. 7 adnotavimus.

- 9 εὖθ' οἷ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
 10 οἷ δ' ἰθὺς κατάγοντο ἰδ' ἰστίᾳ νηὸς ἐφίσης
 'στεῖλαν αἰείραντες, τὴν δ' ὠρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί· 11^b cf. δ 785
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς 'βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη. 12 cf. β 416
 τὸν προτέρη προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χορὴ ἔτ' αἰδόος, οὐδ' ἦ βαιόν·
 15 τούνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωε, ὄφρα πύθῃαι 15^bsq. cf. δ 713 sq.
 πατρός, ὅπου 'κύθε γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπε.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·
 18 φείδομεν ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέενυθε.“
 21 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 „Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπύξομαι αὐτόν;
 οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινούσι·
 αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέσθαι.“
 25 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
 ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· ἦ γὰρ οἶω
 οὐ σε θεῶν ἀφέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“ 28^b = H 199
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 29 sq. = β 405 sq.
 30 καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνεα 'βαῖνε θεοῖο.
 ἔξον δ' εἰς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρ' ἰν τε καὶ ἔδρας·

19 λίσσεσθαι δὲ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα φείπῃ
 πρῶτος δ' οὐ φέρει, μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.

19 cf. 327
 20 = 328

9 εὖθ' ἔνθ' F P mss. alia, cf. γ 78 χ 182
 ω 147. || σπλάγχν' ἐπάσαντο] -να πάσ. G T
 (Ar. A 464). || ἐπάσαντο] l. a. ἐδάσαντο (?). ||
 μηρί' ἔκαιον M] μηρία καῖον G F P, μηρί'
 ἔκων H; ἔκων Ludwich, fortasse recte. Cf.
 A 773.

10 κατάγοντο ἰδ' Herodian. mss.] κατάγον,
 τοὶ δ' Ar.; cf. α 112. Medium recte habere
 ex α 140 (γ 178 π 322) apparet, pronomine
 vero τοὶ male divellerentur quae iungenda. ||
 ἐφίσης] ἰούσης Y (cf. A 482 β 428).

11 'στεῖλαν] στίσαν Zen.

14 χορὴ] l. a. χορῆ metro invito; ecquid
 *οὐ σε χορῆ ἔτ' fuit olim? || αἰδόος § 77]
 αἰδοῦς mss. || ἦ βαιόν] ἡβαιόν mss.; cf. § 2.

15 ἐπέπλωε] cf. § 185; ἐπέπλεε metri
 causa mavult Nauck. || πύθῃαι] de subiun-
 ctivo vid. ad A 158.

16 'κύθε] cf. § 214; κύθεα vel κύθει mss.

complura metro invito. || ἐπέσπε] l. a. ἐπέσπα.

17 ἵπποδάμοιο] l. a. ὄφρα τάχιστα.

18] cf. X 130.

19 sq.] del. Bekker; versum 19 in mar-
 gine habent G F P N.

19 αὐτὸς Ar. γ 327] αὐτὸν mss.

22 τ' ἄρ' γὰρ H² mss. alia. Cf. Σ 182.

24 νέον ἄνδρα] νέω ἀνδρὶ Rhianus.

27 ἦ Bentley] οὐ mss., quod ferri nequit,
 quoniam alias in Homericis non iteratur
 negatio; diversa enim sunt οὐ... οὐδέ (A 512
 etc.) et οὐδέ... οὐδέ (B 703 etc.). Cf. A 78
 E 278.

28 οὐ σε θεῶν] οὐδέ σε θεῶν T, οὐδὲ θεῶν
 σ' k.

30 δ δ' ἔπειτα] δ om. F¹ H, δῆπειτα (id
 est δὲ ἔπειτα) H². || *ἔχνεα] ἔχνη mss.; vid.
 ad N 71.

31 ἄγυρ' ἰν] ἀγορὴν P mss. alia minus recte,

- ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἱάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα τ' ὥπταον ἄλλα τ' ἔπειρον. 33^a = ρ 182
 οἷ δ' ὥς οὖν ξείνους 'φίδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες
 35 χερσὶν τ' ἡσπάζοντο καὶ ἐδριάεσθαι ἄνωγον. 35^a = τ 415
 πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἔλθων 35^b cf. A 616
 ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
 κώσιν ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ ψαμάθοις ἄλῃσι
 πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρι Φῶ.
 40 'δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐνέχευε δὲ Φοῖνον 40^bsq. = υ 260 sq.
 χρυσεῖον δέπαϊ· δεδφισκόμενος δὲ προσήνδα 40^b = ζ 77
 Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο 41^a = υ 261 cf.
 „εὖχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι φάνακτι· Ω 285
 τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἡντήσατε δεῦρο μολόντες. 42 cf. γ 252, 371
 45 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσης τε καὶ εὖξαι, ἦ θέμις ἐστί, 42^a = υ 300 [ω 547
 δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιφθόος οἶνου 46^b = Σ 545
 σπείσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀλομαι ἀθανάτοισι
 εὖχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἀνθρωποι.
 ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλικὴ δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
 50 τούνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.“ 50 cf. 53
 ὥς φειπὼν F ἐν χεῖρ' ἐτίθει δέπας ἡδέος οἶνον 50^b cf. A 774
 52 'χαῖρε δ' Ἀθηναίῃ πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ, 51 cf. ο 120
 52^a cf. A 446
 52 cf. P 567 sq.

53 οὕνεκα Φοῖ προτέρῳ 'δῶκε χρύσειον ἄλεισον.

53^b cf. 50

nam ἀγορὴ est concio, vox ἄγυρι; vero coetum
 significat; vid. II 661 P 142 Ω 141 et ad
 π 376.

32 ἐνθ' ἄρα] ἐνθα F, ἐνθα δὲ T W.

33 ὥπταον § 191] ὥπτων.

34] insolitam esse interpunctionem post
 pedem 3um observat Nicanor; vid. tamen
 I 134 (K 356) λ 260, 266. Christ Metrik²
 p. 184 sq.

35 ἐδριάεσθαι § 191] -άασθαι mss.

36] Pisistratus Nestoris filius natu mini-
 mus hic primum commemoratur. Athenien-
 sium autem tyrannum ab eo nomen suum
 repetivisse refert Herodotus V 65; quapropter
 multi suspicati sunt quae de Pisistrato
 Homericō narrantur ipsumque hoc nomen
 ab Atheniensibus in honorem sui principis
 esse inserta. Vs. 36-64 del. Adam.

40 ἐνέχευε δὲ Φοῖνον Pick] ἐν δ' οἶνον ἔχευε
 mss. Facilius sic explicatur vitium quam

si poetam Φοῖνον δ' ἐνέχευε scripsisse sta-
 tuas; καὶ Φοῖνον ἔχευε PKnight.

41 χρυσεῖον Ar. Didym.] χρυσεῖον ἐν F,
 χρυσεῖον ἐν G P H M (vid. ζ 78 Ω 285).

45 ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss.

46 οἶνον] neglecto F. Ecquid *δέπας, με-
 λιφθόος Φοῖνον | σπείσαι (cf. A 775 ξ 447)?
 Vid. tamen Σ 545 h. Cer. 206.

50 σοὶ] τοὶ Zen. F H¹ M¹ mss. alia. || προ-
 τέρω δώσω] δώσω προτέρῳ Y.

51 *F'(oi)] addidimus. || *χεῖρ' ἐτίθει] χεῖροι
 τίθει mss.; χεῖρ' ἐτίθει Aristoph. Ar. scripse-
 runt, si sibi constiterunt; vid. A 585 et γ
 443; praeterea cf. ψ 568 β 37 γ 57, 225 ο 120,
 130 Hes. Theog. 174, LaRoche H. T. p. 378. ||
 δέπας ἡδέος οἶνον] μελιφθόος οἶνον H² U, δ δ'
 ἰδέατο χαίρων P (cf. A 446 ψ 797). In vul-
 gata bis neglectum est F; δέπας ἀμφικύπελλον
 probabiliter Bentley, cf. A 584 γ 63.

53] versum ieiunum del. PKnight.

- 54 αὐτίκα δ' ἤρχετο πολλὰ Ποσειδάωνι φάνακτι·
 55 „κλῦθι, Ποσειδάων γαίηοχε, μηδὲ μεγάρης
 ἡμιν ἐπευχομένοισι τελευτῆσαι τάδε φέρεα.
 Νέστορι μὲν πρῶτιστα καὶ νιάσι κῦδος ὅπαζε,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.
 60 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντε νέεσθαι
 οὐνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.“
 ὧς ἄρ' ἔπειτ' ἤρᾱτο, καὶ αὐτὴ πάντ' ἐτελεύτα·
 ὁδῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 ὧς δ' αὐτῶς ἤρᾱτο Ὀδυσσεύς φίλος νείος.
 65 οἷ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ φερούσαντο,
 μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἴντο,
 τοῖσ' ἄρα μύθων ἤρχε γερόνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 70 ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλέεθ' ὄγρὰ κέλευθα;
 ἦ τι κατὰ πρῆξιν; ἦ μαριδίως ἀλάλησθε

55^a = 52861^b = T 331

65 sq. = v 279 sq.

65 = 470

66^b = Ω 802

67 = A 469 γ 473

68 cf. 474

69 cf. ξ 378 ο 362

71-74 = 252 sqq.

h. Ap. 452 sqq.

72-74 Ar. — (Aristoph. vero 253-255 —)

- 55 Ποσειδάων] -δάων mss. pleraque.
 56 ἡμιν § 92] ἡμῖν mss. || ἐπευχομένοισι
 D q] εὐχομένοισι (ἐρχ. K) mss. cetera. Cf.
 Γ 350 Z 475 x 533 ξ 436 etc. et § 92. Le-
 nior haec videtur correctio quam ἡμῖν
 (ἀμμοῖν Fick) εὐχομένοισι (vid. § 93).
 60 δ' ἐτι] δι' τε LaRoche. || πρήξαντε
 Bentley] πρήξαντα mss.
 62 πάντ' ἐτελεύτα F] πάντα τελεύτα mss.
 pleraque.
 65 κρῆ' ὑπέρτερα] locutio nonnisi locis
 parall. redit. Comparativo utrum a visceri-
 bus an a femoribus distinguerentur carnes
 dubitabant veteres.
 67 εἴντο] ἐντο mss.
 68 γερόνιος] cf. B 336.
 71 πλέεθ' § 191] πλεῖθ' mss.
 72-74] iniuria Thucydides I 5 hinc efficit,
 latrocinia aetate heroica nullam habuisse
 infamiam, reprehensus ideo ab Aristarcho,
 cui frustra obloquitur Eustathius (cf. Cobet
 Mnemos. 1862 p. 347). Aristophanes versus
 hoc loco genuinos esse censebat, in Cyclo-

pea autem insiticio; Aristarchus contra ex
 Cyclopea huc invecos esse statuit. Huic
 assentitur Kirchhoff, qui (fortasse a Nauckio
 Aristoph. Byz. p. 29 in errorem abductus)
 non recte addit: „sicher hat Aristarchus
 „darin Recht, dass die Verse auch an un-
 „serer Stelle zu dulden sind.“ Aristarchi
 enim verba in scholio allata „δοτέον δὲ τῷ
 ποιητῇ τὰ τοιαῦτα“ id non significant, sed
 refellitur iis Aristophanes, qui negaverat
 Cyclopem de praedonibus potuisse loqui,
 quales homines nunquam vidisset. „At enim“
 — inquit Aristarchus — „ne Graece quidem
 „scivisse censendus est Polyphemus, confa-
 „bulatur tamen cum Ulixo; talia poetis sunt
 „concedenda.“ — PKnight del. vs. 71-74,
 Fick (cum Ar.) vs. 72-74, genuinum ver-
 sum unum, qui versui δ 314 similis fuerit,
 intercidisse ratus.

72 πρῆξιν] negotium; idem vocabuli est
 sensus γ 82 253 h. Ap. 397, 453 (Ω 524
 x 202, 568 effectum significat); cf. πρηκτῆρες
 negotiatores γ 162.

- οἷά τε ληιστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλάονται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;“
 75 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα
 θαρσύνσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 77 ὅτ' ἦλ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοι' ἐρέοιτο·
 79 „ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 80 εἴρεαι ὀππόθεν εἰμὲν· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω.
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης Ἰππονήϊον εἰλήλυθμεν·
 πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.
 πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺν μετέρχομαι, αἶ κεν ἀκούσω,
 83^b = γ 360
 δίου Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος, ὃν ποτε φασὶ
 85 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
 85^b cf. Ξ 251
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἦχι φέκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
 κείνου δ' αὖ καὶ ὀλεθρον ἀπευθέα ὅτ' ἦκε Κρονίων.
 οὐ γὰρ τις δύναται σάφα φειπέμεν ὀππόθ' ὀλωλε,
 90 ἦ θ' ὅ γ' ἐπ' ἡπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσι,
 ἦ τε καὶ ἐν πόντῳ μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἐκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα
 92-101 = δ 322
 κείνου λυγρὸν ὀλεθρον ἐνισπέμεν', εἴ ποθ' ὅπως
 92 = Σ 457
 93^a = ξ 90
 94 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσ' ἦ' ἄλλον μῦθον ἄκουσας.

78 ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησι.

78 = α 95

95 πλαζόμενον περὶ γὰρ μιν αἰετὸν τέκε μήτηρ.

73 οἷά τε] redit locutio η 106 254 2 364
 h. Ap. 454, οἷα γ 365, οἷά τε πολλὰ γ 160
 128 2 536. || ὑπεῖρ] ὑπὲρ F; vid. § 315. ||
 ἀλάονται § 191] ἀλόνονται mss.

74 παρθέμενοι] cf. β 237.

77 -νοί (-νου) ἐρέοιτο Bentley] -νοιο ἔροιτο
 mss.; vid. ad α 135 et § 59.

78] versum e libro α desumptum om. mss.
 meliora; fraudem arguit particula ἵνα iterata
 et subiunctivus ἔχησι pro optativo adhibitum.

81 ἡμεῖς] novicia est forma spondiaca;
 cf. § 92. Fick νῶι μιν. || Ἰππονήϊον] recte
 schol. conferunt Ἰπποπλάκην Z 397; de Νείῳ
 monte vid. α 186. || εἰλήλυθμεν Naber] -λου-
 θμεν mss., cf. § 160.

82 πρῆξις] cf. vs. 72. || ἰδίη] adi. nonnisi
 δ 314 redit. || οὐ δῆμιος] ἐκδῆμιος Aristoph.; in
 vulgata displicet masculina adiectivi forma,
 vid. § 53. || ἀγορεύω] sic Ar.; -σω F mss. alia.

83 κλέος] cf. α 283. || εὐρὺ] om. H, ἐσθλὸν
 G (cf. α 95). || αἶ κεν] ἦν που mss.; vid.
 § 326 et ad α 94.

87 ἦχι] sic Ar. || λυγρῷ ὀλέθρῳ] λυγρὸν
 ὀλεθρον q, quod recepit LaRoche coll. o 268
 (item 303); dativus tamen etiam δ 489
 (et ν 79) reperitur.

88 ἀπευθέα] vid. ad vs. 184.

90 sq. ἦ... ἦ § 327] εἴ... εἴ mss.

90 ἡπείρου δάμη] *-ροιο παρ' (vel ἐν vel μετ')?

91 πόντῳ] sic aut ἀμ πύλας Fick, πύλας
 mss., Menrad πύλας coll. o 335; cf. § 71.

92 τεὰ PKnight] τὰ σά mss., vid. ad A 185. ||
 γούναθ' γούνα Nauck.

93 ἐκάνομαι § 125] ἐνισπείν mss. || ποθ'
 § 322] που mss.

94 τεοῖσ'] τεοῖσιν mss.; vid. § 16.

95] del. Bekker (item vs. parall.); Fick
 vs. 94, Duentzer utrumque.

- 96 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' ἐν μοι κατάλεξον, ὅπως ἦν τῆσας ὀπωπῆς. 97 cf. q 44
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ Φέπος ἢ ἐ τι Φέργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε 99^b cf. Φ 457
 100 δῆμῳ ἐνι Τρώων, ὅθ' ἐπάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 100 = δ 243
 τῶν νῦν μοι μνῆσαι καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπε. 101^b = Ξ 470
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἐμνησας οἰζύος, ἦν ἐνὶ κείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 105 ἡμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἡγεροφειδέα πόντον
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
 ἢ δ' ὅσα καὶ περὶ Φάστῳ μέγα Πριάμοιο Φάνακτος 107^b = Η 296
 'μαρνάμεθ' — ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσοι ἄριστοι·
 ἔνθα μὲν Αἴας κείτῃ ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 110 ἔνθα δὲ Πάτροκλος θεόφιν μῆστορ ἀτάλαντος, 110^b = Η 366
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θέλειν ταχὺς ἡδὲ μαχητής. 112 cf. Η 186 δ 202
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς 'πάθομεν κακὰ τίς κεν ἐκείνα
 πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 115 οὐδ' εἰ πεντάφετες καὶ Φεξάφετες παραμύμων
 ἐξερέεις, ὅσα κείθι 'πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί —
 πρὶν κεν ἀνιθῆις σὴν πατρίδα γαῖαν ἔκκοιο.
 „εἰνάφετες γὰρ σφιν κἀκ' ἐράπτομεν ἀμφιέποντες
 παντοίοισι δόλοισι, μόγῃς δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 120 ἔνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιοθήμεναι ἄντην 120^b = Α 187

96 sq.] cf. Aesch. Prom. 684 sq.
 97 ὀπωπῆς] l. a. ἀποῆς (? — ἀκουῆς LaRoche).
 100 ὅθ' ἐπάσχετε] 3° π. mss. || πῆματ']
 l. a. ἔλγῃ; vid. ad N 346.
 101 ἐνίσπε § 246] ἐνίσπες G P¹ mss. alia.
 102 γερήνιος] cf. B 336.
 103 ἐμνησας] ἐπέμνησας G, unde fortasse
 coniecerit aliquis δ φίλ', ἐπέμνησας με (cf.
 α 321 ο 3). Cum vulgata cf. I' 59 Z 333
 N 68 3 236 etc. || *ἐνὶ κείνῳ] ἐν ἐκείνῳ mss.,
 cf. § 97; ἐκείνων (κείνων) mavult Naber.
 106 Ἀχιλλεύς] Ὀδυσσεύς G¹.
 109 ἀρήϊος] πελώριος G (cf. I' 229 etc.).
 111 sq.] Antilochi a Memnone interemti
 etiam δ 187 sq. fit mentio; fusius narra-
 batur eius mors in Aethiopide carmine,

vid. ad Ω 804, Pind. Pyth. VI 28 sqq.
 111 ἀμύμων] ἀταρβῆς G P mss. alia (ut N
 299), fortasse recte.
 112] del. Fick.
 113 τε] om. F, l. a. γε, Nitzsch δὲ. ||
 τοῖς... ἐκείνα] formae noviciae pro τοῖσι (sic
 G F) et κείνα, cf. § 60 et 97. Utrumque
 vitium recurrit ω 312; posterius vitari potest
 scribendo *τίς δὲ κε κείνα, aut *τίς κεν ἔπειτα
 τα | κείνα, aut τίς κεν ἔπειτα, quod suavit
 Hartman coll. A 547 O 49 X 49 etc.
 115 καὶ Fick] γε καὶ mss.
 118 κἀκ' ἐράπτομεν] κακὰ ῥ. mss.; vid.
 § 132 et de locutione ad Σ 367.
 119 μόγῃς] μόλις WY¹; cf. X 412.
 120 τίς ποτε] πῶς τις G H.

- ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνέκαε δῖος Ὀδυσσεύς
 παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεὸς, εἰ ἐτεόν γε
 κείνοι ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσοράοντα.
 ἢ τοι γὰρ μῦθοι γε ΦεΦοικότες, οὐδέ κε φαίης
 125 ἄνδρα νεώτερον ὧδε ΦεΦοικότα μυθήσασθαι.
 ἔνθ' ἢ τοι τῆος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 οὔτε ποτ' ἐν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόφ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ 128^a cf. O 710^b
 'φραζόμεθ' Ἀργεῖοισιν, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο· 129^b = ε 420 cf.
 130 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν, v 365 ψ 117
 132 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ 'μήδετο νόστον 130 = ν 316 cf.
 Ἀργεῖοις', ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι 133 cf. β 282
 πάντες ἔσαν· τῷ σφιν πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
 135 μῆνιος ἔξ ὅλοῃς γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,
 ἢ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μέτ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
 τῷ δὲ καλεσσομένῳ ἀγορῇν εἴς πάντας Ἀχαιοὺς
 μᾶψ, αὐτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα, — 138^a = B 214
 οἷ δ' ἦλθον Φοῖνῳ βεβαρηότες υἱὲς Ἀχαιῶν, —
 140 μῦθον ἐμυθείσθην, τοῖ' εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
 ἔνθ' ἢ τοι Μενέλαος ἄνωγεν πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστον μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης· 142^b = B 159
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐφάνδανε, 'βούλετο γὰρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέμεν ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 145 ὥς τὸν Ἀθηναίης δφεινὸν χόλον ἐξακέσαιο,

131 'ῥῃμεν δ' ἐν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέλευσεν Ἀχαιοὺς,

131 = ν 317 cf. § 242

121 ἐνέκαε § 191] ἐνέκα mss.
 123 κείνοι § 59] κείνου mss. || εἰσοράοντα
 § 191] -ρόοντα mss.
 125 μυθήσασθαι] -σεσθαι Platt coll. η 293.
 126 τῆος Nauck] εἴως mss.; cf. § 323.
 127 ἐν H²] εἰν mss. cett.; cf. § 315.
 128 ἐπίφρονι βουλῇ] -να βουλῇν F¹ mss. alia.
 129 γένοιτο] γένηται G F P mss. alia.
 130 αὐτὰρ ἐπεὶ] ἢ γὰρ καὶ Strab. XIII
 p. 601. || αἰπὴν] cf. § 75.
 131] del. Nitzsch; versus, quo absurde per-
 turbatur Nestoris narratio, suo loco legitur
 ν 317, ubi duobus versibus breviter referun-
 tur quae γ 130-168 fuse sunt enarrata.
 134 σφιν (σφῶν) F¹ Y Z] σφῶν mss. cett.
 135 μῆνιος] nempe unius ob noxam et fu-

rias Aiacis Oilei (Verg. Aen. I 41); cf. δ 502
 Eur. Troad. 69.

138 ἔριν] ἔριδ' ? cf. § 66.
 138] „sol occasus suprema tempestas"; po-
 pulus αὐ' ἢ φαινομένην convocabundus erat, cf.
 B 48 sqq. 3 6 Aristoph. Ach. 20 Eccles. 741 etc.
 139 βεβαρηότες] -κότες q et schol. Q; cf.
 § 160. Redit locutio τ 122, cf. A 225 ε 374.
 140 ἐμυθείσθην] μυθ. mss. || τοῖ' § 59] τοῖ
 (οὐ G P mss. alia).
 141 ἄνωγεν § 225] ἀνώγει mss. || Ἀχαιοὺς
 ἐταίρους; D mss. alia.
 143 ἐφάνδανε] ἐφάνδανε vel ἐφάνδανε mss.
 144 ἐρυκακέμεν § 126] -κέειν mss. || ῥέξαι
 F² H² M] ῥέξιν G F¹ P H¹. || ἱερὰς ἐκατόμβας]
 ἱερὴν ἐκατόμβην G.

- νήπιος, οὐδὲ τὸ 'Φείδε' ὃς οὐ πείσεσθαι ἐμελλε·
 οὐ γὰρ τ' αἰψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἔοντων. 146 = γ 466
 ὥς τὸ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ Φεπέεσσι
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 150 Φηγῇ Θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισι 'Φάνθανε βουλή. 150^b = ζ 510
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισ', — ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτε πῆμα κακοῖο, —
 ἦϊθ' οὐ μὲν νέας εἴλομεν εἰς ἄλα διάν
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθαι βαθυζώνους τε γυναικάς, 154^b = ι 594
 155 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
 „ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 εἰς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσι
 160 Φοίκαδε Γιέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πῶ μῆδετο νόστον 160^a = ι 261 cf.
 σχέτιλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὐτίς. B 154
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιφελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα Φάνακτα δαΐφρονα ποικιλόμητιν
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι Φῆρα φέροντες,
 165 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀΦολλέειν, αἶ μοι ἔποντο,
 'φεῦγον, ἐπεὶ 'γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων 166 cf. μ 295
 'φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήιος, ὥρσε δ' ἐταίρους.
 ὅψ' δὲ δὴ μετὰ νῶϊ 'κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἐκίχη δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
 170 ἣ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης
 νήσου ἐπὶ Φυρίῃς, αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες,

146 'Φείδε' ἥδ' οὐκ ἔστιν ἢ δὴ mss.; vid. ad γ 466. || *8 Φ(οι) οὐ] ὃ οὐ mss. hiatu vitioso (οἶα F¹).

147] del. PKnight.

149 ἔστασαν] ἀνστήτην G.

150 'Φάνθανε] ἦνθανε vel ἦνθανε mss.

151 ἀέσαμεν] ἀάσαμεν Y, εἰάσαμεν FP et mss. „meliora” apud Didym. (sic Ar. in altera editione?), cf. K 299.

152 πῆμα κακοῖο] cf. ξ 338 δύης... πῆμα (?).

153 εἰς ἄλα διάν] ἀμφιφελίσσας W.

154 βαθυζώνους] mulierum epitheton redit ι 594 h. Cer. 95, 161, 201, 305; cf. βαθυ-κολπος de feminis Troianis usurpatum ζ 122,

339 Ω 215, de nymphis h. Ven. 258 Cer. 5 (vid. etiam ad B 484).

158 μεγακῆτεα] vid. Θ 222.

161 ῥ' τ' Bekker sine causa. || ἔριν] ἔριν? cf. § 66.

163] nihil eiusmodi narratur ab ipso Ulixe ι 39. || ποικιλόμητιν (-μήτιν) G H²] -μήτην mss. multa.

164] del. PKnight. || ἐπ'...Φῆρα φέροντες] vid. ad A 572.

166 δ] & i k n Eust.

169 ἐκίχη § 208] ἔκικε(ν) mss. || πλόον] vox † (cf. § 185).

171 αὐτὴν] αὐτὴν δ' H.

- ἣ ὑπένερχε Χίοιο παρ' ἡνεμόεντα Μίμαντα.
 ἡτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῖν
 'δείξε καὶ ἡνωγεν πέλαγος μέσον εἰς 'Εύβοιαν
 175 ταμνέμεν', ὅφρα τάχιστα ὑπ' ἐκ κακότητι φύγοιμεν.
 ὥρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, εἰς δὲ Γεραιστὸν
 ἐννύχαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
 180 τέτρατον ἦμαρ ἦν, ὅτ' ἐν 'Αργεῖ νῆας ἐΦίσας
 Τυδείδα' ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἵστασαν· αὐτὰρ ἐγὼ γε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὖρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀήναι.
 „ὥς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι Φοῖδα
 185 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοντο.
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν' ἐγχεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς,
 190 εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
 πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰς ἡγὰρ' ἐταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ Φοι οὐ τιν' ἀπέφρα.
 Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἔοντες,
 ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἰγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 194^b = κ 115 ω 96
 195 ἀλλ' ἣ τοι κείνος μὲν ἐπισμυγερός ἀπέτισε·
 ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα

172 ἡνεμόεντα] cf. § 21.

174 ἡνωγεν § 225] ἡνώγει mss. || μέσον] μέγα G (cf. vs. 179).

175 ταμνέμεν' § 125] τάμνειν Bekker, τέμνειν mss.; cf. § 278.

176 ὥρτο — ἀήμεναι] de re cf. ψ 214.

178 ἐννύχαι] -οι Rhianus P U² n². Ad dirimendam quaestiuiculam nihil prosunt ceteri loci quibus adi. reperitur, A 683, (716) Φ 37.

179 μετρήσαντες] simplex †, de compositis vid. ad Γ 315.

180 ἦν] ἐν? cf. § 302. || ἔτ' καὶ Nauck.

181 Τυδείδα' § 55] -δεω mss.

182 ἵστασαν T] ἵστασαν H² U, ἵστασαν mss. cett.; cf. M 55 sq.

184 φίλε τέκνον] cf. X 84. || ἀπευθής] ignarus, supra vs. 88 = ignotus; alias non legitur adi.

185 Ἀχαιῶν] Δαναῶν metro invito H.

188 ἐγχεσιμῶρους] cf. B 692.

189 μεγαθύμου] -μοο? cf. § 59.

192 ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

195 ἐπισμυγερός] dubiae originis adv. redit δ 672, add. legitur Hes. Scut. 264.

196 καταφθιμένοιο] ἀποφθ. P.

197-200] del. PKnight.

197 καὶ κείνος § 9] κακείνος mss. pleraque. || πατροφονῆα] vid. ad Ω 506.

- 198 Αἴγυσθον δολόμητιν, ὃ Φοι πατέρα κλυτὸν ἔκτα.“ 198 = α 300
- 201 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
„ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ Φοι Ἀχαιοὶ
οὔσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδὴν.
205 αἶ γὰρ ἐμοὶ τοσσὴνδε θεοὶ δύνανται περιθεῖεν,
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἷ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάονται.
ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν' ἔμπη.“ 207 cf. A 695
207^b = ρ 588 cf.
π 93
- 210 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γεγῆνιος ἱππότης Νέστωρ
„ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔφειπες·
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς 212 sq. cf. π 93 sq.
- 213 ἐν μεγάροισ' ἀφῆκτι σέθεν κακὰ μηχανάεσθαι.
- 216 τίς Φοῖδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἔλθων 216^b cf. λ 118 π
255 ρ 540
- ἢ ὃ γε μούνος ἐὼν ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γὰρ σ' ὧς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς τότ' Ὀδυσσεύς περὶ κήδετο κυδαλίμοιο
- 220 δῆμῳ ἔνι Τρώων, ὅθ' ἐπάσχομεν ἄλγ' Ἀχαιοί, — 220 = ω 27
οὐ γὰρ πῶ Φίδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
- 199 καὶ σὺ, φίλος, — μάλα γὰρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε, — 199 sq. = α 301 sq.
ἄλκιμος ἔσσι', ἵνα τίς σε καὶ διψιγόνων εὖ φείη.
- 214 φεπέ μοι, ἢ δὲ φεκὼν ὑποδάμνασαι ἢ σέ γε λαοὶ 214 sq. = π 95 sq.
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐφροσόμενοι θεοῦ ὁμῆϊ.
- 199 sq. Aristoph. Ar. — || 209 Ar. —

198 δ (Ar.)] δς mss.; cf. α 300.
199 ὀρώω § 191] ὀρώω mss.
200 ἔσσι(ο)] cf. § 302.
203 μὲν] μιν U T², γε P, quod verum vi-
detur; cf. α 46.
204 ἐσσομένοισιν ἀοιδὴν] ἐσσομένοισι πυθέσ-
θαι Eust. (ut B 119 etc.). Cf. Z 358 ρ 580
ω 197, 200.
205 αἶ] εἰ (εἰ) mss. pleraque. || περιθεῖεν
F] παραθεῖεν mss. pleraque. De sensu vid.
ad A 149.
207 μηχανάονται § 191] -νύονται mss.
208 μοι] τοι Bentley. || ἐπέκλωσαν] cf. Ω 525.
210 γεγῆνιος] cf. B 336.
211 μ' ἀνέμνησας] παρέμνησας P, l. a. ἐπ-
ανέμνησας; (omisso μ' an l. a. fuit ἐπέμνη-
σας? cf. α 31 etc.). Comp. †.

213 μηχανάεσθαι § 191] μηχανάσθαι vel
μητιάσθαι (vid. ad σ 143) mss.
214 sq.] del. Bekker, post vs. 206 ferri
vix possunt.
215 ἐφροσόμενοι § 247] ἐπισπόμενοι mss.
216 τίς Bentley] τίς δ' mss.; cf. β 332. ||
ἀποτίσεται] -σαι Zen. (hinc -ση D), quod deletο
vs. 217 recipit Naber, quoniam 3^a persona cum
vs. 223 conciliari nequit, praeterea coniciens
εἰ ποτε Φίρι βίας ἀποτίσαι ἀνδρῶν, quia ἐλθὼν
de Telemacho parum apte est dictum.
217 δ γε] οὐ γε Zen.
218-224] del. Duentzer.
219 τότ' δ' mss. nonnulla.
220 ὅθ' ἐπάσχομεν] ὅθι π. mss. || ἄλγ']
πήματ' (ἐπάσχον πήματ') G.
221 φιλεῦντας] cf. § 7 et 191.

- ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη, —
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάθοιτο γάμοιο.“
- 225 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
„ὦ γέρον, οὐ πως τοῦτο φέπος τελέεσθαι ὀίω·
λίην γὰρ μέγ' ἔφειπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐ κεν ἐμοί γε 227 cf. π 243
φελπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν.“
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
- 230 „Τηλέμαχος, ποῖόν σε φέπος ἔφύγεν ἔρκος ὀδόντων; 230^b = A 350
ῥεῖα θεός κ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δέ κ' ἐγὼ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας 231^a = K 556
Φοῖαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφῆστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
235 ὦλεθ' ὑπ' Αἰγύπθιοιό δόλῳ καὶ φῆς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἢ τοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν', ὁππότε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.“ 238 = β 100
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
- 240 „Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ·
κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ Φοι ἦδη
'φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.

231 Zen. om. || 232-238 Ar. — || 241 sq. Ar. —

225-312] del. Niese.
226 πως Phot. et Suid. s. v. οὐ πως] πῶ mss.
227 μέγ' ἔφειπες] μέγα (μέγ' T, μέγ' δ' W)
εἶπες mss. || ἄγῃ] vid. Φ 221. || οὐ κεν
§ 326] οὐκ (οὐδ' GP) ἄν mss.
228 φελπομένῳ] ἐλδομένῳ vix recte Nauck. ||
οὐδ' εἰ] εἰ μὴ Zen.
229-240] del. Hentze, item vs. 214-247;
Bekker vs. 236-238.
230-242] cur despondes animum? Etiam
e remotissimis regionibus virum reducere valet
deus. Et nonne praestat post longos annos
incolumem redire quam cito reversum necopinata
morte perire? Mortuos sane ab inferis excitare
ne Olympii quidem possunt (mente suppl.:
sed unde efficit non amplius inter vivos esse
Ulixem?). Respondet Telemachus: noli spem
inanem mihi ostentare: mortuum esse patrem
habeo persuasissimum. Partim minus aptis
verbis haec expressa esse concedit Kirchhoff.

230 Τηλέμαχος Y² q] Τηλέμαχε mss. cett.;
Τηλέμαχ' ὑπαγόρη, μέγα νῆπιε, ποῖον εἶπες
Zen. omisso versu sequenti.
231 κ' M² D K] γ' mss. cett., cf. K 246;
Nauck γ'... σαώσαι (sic U²). Cf. δ 753.
232 δέ κ' § 326] δ' ἄν (ἄν om. F) mss.
233 ἰδέσθαι] neglecto F; ὀλέσθαι G¹ (vo-
luitne ὀλέσθαι, ut W s. 220?); ἰκίσθαι („er-
leben") Fick, item s. 209 (ibi etiam Bentley),
220 § 311 ρ 466 φ 228. Sic adhibitum
extat ἰκίσθαι Ω 728 ρ 227 ο 246 ρ 497
τ 319, 367 etc., in mss. autem confunduntur
verba α 21 s. 408 ρ 448.
234 ἀπολέσθαι ἐφῆστιος] ἀπολέσθ' ἐπιφῆστιος
Fick; restitui potest ἐπιφῆστιος etiam ceteris
locis (B 125 h. Cer. 489, et levi mutatione
η 248 ψ 55), item pro ἰστίη scribi potest
φῆστιη. Nusquam tamen necessarium est F
(vid. § 41° et cf. ἰπίστιον § 265).
236 ὁμοῖον] vid. ad A 315.

- νῦν δ' ἐθέλω Φέπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 244 Νέστορ, ἐπεὶ περὶ Φοῖδε δίκας ἡδὲ φρόνιν ἄλλων
 246 ὥς τέ μοι ἀθάνατος Φινδάλλεται εἰσοράεσθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπε·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ 'μήσατ' ὄλεθρον
 250 Αἰγισθος δολόμητις; ἐπεὶ 'κτάνε πολλὸν ἀρεΐω.
 ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πῃ ἄλλη
 'πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσύνει κατέπεφνε;
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερόνιος ἱππότης Νέστωρ
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 255 ἦ τοι μὲν τὸ καὶ αὐτὸς οἶσαι, ὥς κεν ἐτύχθη,
 εἰ ζῶντ' Αἰγισθὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμε
 Ἀτρεΐδης Τροίηνθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ Φοι οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 260 κείμενον ἐν πεδίῳ Φεκάς Ἄργεος, οὐδέ κέ τίς μιν

245 τρεῖς γὰρ δὴ μιν φασὶ Φανάσασθαι γένε' ἀνδρῶν.

244-246 Ar. —

244 φρόνιν] vox redivit δ 258 (ubi vid.). || ἄλλων] ἀνδρῶν G P F² mss. alia; cf. vs. 245.

245] versum spurium aut graviter corruptum esse et e sententia contorta apparet, nihil enim est *ter generi hominum praefuit*, et e forma verbi mediali Φανάσασθαι pro Φανάσαι, pro qua Ellendt coniecit ἀνασσίμεναι (γίνε), v. Herwerden ἀμείψασθαι (nempe γίνεα). Ex A 252 conflictum esse versum vidit Ar., damnabat autem vs. 244-246; nobis servandus videtur versus 244, de vs. 246 dubitamus. De γένε(α) cf. § 71.

246 ἀθάνατος Aristoph. Eust.] -τοῖς mss.; cf. P 213 sq. et vid. LaRoche Hom. Unt. II p. 146. || εἰσοράεσθαι § 191] -ράσασθαι mss.

247 σὺ — ἐνίσπε] μέγα κῦδος Ἀχαιῶν P (cf. γ 79). || ἐνίσπε] ἐνίσπες G¹ H¹ M¹ mss. alia; cf. § 246.

248 πῶς] ὥς; Buttmann male (vid. Nitzsch).

249 ἦν] ἦν? vid. § 302. || αὐτῷ] ἰππῷ Agamemnoni.

250 ἀρεΐω] forma novicia, vid. § 85.

251 sq.] del. PKnight.

251 Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ] l. a. Ἄργεος ἦεν ἐν Ἀχαικῷ. || ἦεν] sc. Menelaus.

253 γερόνιος] cf. B 336.

255 *τὸ καὶ αὐτὸς] τὸδε (aut τὰδε) καὶ αὐτὸς; (γ' αὐτὸς G) mss.; Fick τὰ καὶ αὐτὸς. Cf. § 9. || καὶ] om. P¹, περ G P² mss. alia.

256 ζῶντ'] ζῶν (ζῶν) γ' Bekker; sed vid. P 681.

258 ἔχευαν] quidam ἔχευεν, male supplementes τινες.

259 γε] -δε G; LaRoche καὶ mavult.

260 sq. Φεκάς — Ἀχαιάδων] del. v. Herwerden. Nisi sumimus Argis degisse Aegisthum priusquam in bellum abiit Agamemnon, urbis nomen hic incommodum. Neque totum Agamemnonis regnum vel Peloponnesus (ut γ 251, 263 Z 152 N 379 etc.) potest intellegi; nam non *extra Agamemnonis ditionem*, neque in *remoto angulo* regni (gen. partit.), sed *ante ipsam urbem Mycenae* in planitie prociendum erat corpus Aegisthi (ut Polynicis ante Thebas). Contortior denique videtur interpretatio *seorsum* (i. e. *solum, neglectum*) in planitie Argiva iacentem. Nihil prodest codicum nonnullorum lectio *ἔσπεος* (neglecto praeterea F) pro Ἄργεος.

- ἔκλαυσεν Ἀχαιάδων· μάλα γὰρ μέγα 'μήσατο Φέργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολὺς τελέοντες ἀέθλους
 ἡμεῖθ', ὃ δ' εὐκῆλος μυχθῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο 263^b = Z 152
 πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον 'θέλγεσκε Φέπεσσι.
 235 ἦ δ' ἦ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀνάλνετο Φέργον ἀΦεικὲς,
 δῖα Κλυταμνήστρη· φρεσὶ γὰρ 'κέχρητ' ἀγαθῇσι. 266^b = ξ 421 π 398
 παρ δ' ἄρ' ἔην καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ὃ πόλλ' ἐπέτελλε
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κῖων εἰρῆσθαι ἔκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
 270 δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων εἰς νῆσον ἐρήμην
 κάλλιπεν οἰωνοῖσι Φέλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι· 271 cf. P 151
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγε Φόνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μυθρὶ ἔκκε θεῶν ἱερῶν ἐπὶ βωμῶν,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 275 ἐκτελέσας μέγα Φέργον, ὃ οὐ ποτε 'Φέλπετο θυμῷ.
 „ἡμεῖς μὲν γὰρ ἔμα 'πλέομεν Τροίηνθεν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα Φειδότες ἀλλήλοισι·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθήνης,

262 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || πολὺς § 83] πολεῖς U, πολέας mss. cett.

264 'θέλγεσκε Φέπεσσι] -σκ' ἐπίπεσιν mss. (θέλγεσκ' ἄλοχον ἐπίπεσσι G¹ non male).

265 ἀνάλνετο] vid. ad I 585.

266 del. PKnight. || 'κέχρητ' l. a. κέκρητ'.

267 δ' ἄρ' G F² P] γὰρ F¹ mss. alia. || ἦν? vid. § 302. || αἰοιδός] absurde quidam grammatici αἰοιδόν propter hunc locum *eunuchum* (ἀνὲρ αἰδοίων) interpretabantur.

268 εἰρῆσθαι § 164] εἰρῆσθαι codd., PKnight ῥύσασθαι, Nauck ῥύεσθαι; cf. ψ 151.

269] hic versus quomodo sit vertendus non constat. Ubi fatum cogebat Aegisthum ut mortem oppeteret (Clytaemnestram uxorem ducendo)? An ubi fatum Clytaemnestram cogebat ut amatori (quem hactenus reppulisset) cederet? sic tamen pronomen μιν vs. 269 et subiectum versus 270 non ad eandem personam referuntur, neque satis aptum est verbum δαμῆναι, licet conferri possit I 301. Nitzsch de cantore versus accipit; ita quoque mutatur persona, cantoris autem primae fere partes in narratione fiunt, et molestum est τὸν αἰοιδόν vs. 270. Denique

de Agamemnone sermonem fieri fuere qui putarent (cf. schol. et Eust.); sed haec quidem omnino reiicienda videtur explicatio.

273 θεῶν] θεοῖς Nauck. || ἱερῶν ἐπὶ βωμῶν Nauck] ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς mss., item Hes. Op. 136. Vid. Hes. Theog. 557 et η 100. Etiam ἱεροῖς κατὰ βωμοὺς recte haberet, vid. B 305.

274 ἀνῆψεν] delubris affixit (cf. ι 137 etc.).

275 δ οὐ] hiatus non ferendus; δ γ' οὐ proponitur apud Nauckium. Vid. ad Θ 271.

276 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ἔμα 'πλέομεν] ἀναπλέομεν Zen.; at ἀναπλεῖν apud Homerum de Troiam versus navigantibus dici (A 22 μ 231) acute observavit Ar.

277 ἀλλήλοισι] -λοῖν W.

278 Ἀθήνης] Ἀθηναίων vel -νίων (-ναίων) mss., vid. § 56. Singularem numerum ex η 80 restituit Fick, cf. infra vs. 307. Non obstat correctioni forma Ἀθηναί alibi obvia (γ 307? ι 323 B 546, 549), cf. Θήβη - Θῆβαι, Μυκῆνη - Μυκῆναι, Πλάταια - Πλαταιαί, Κρήνη - Κρήται (? § 199), Μάλια - Μάλιαι (γ 287), Φειά - Φεαί (H 135 o 297), Φηρή - Φηραί, et vid. Gilbert Gr. Alt. I¹ p. 106. Vulgatam sequitur Aristoph. Nub. 401.

- ἐνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 280 Φοῖς' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε 280 cf. Ω 759
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φύλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα κατέσχετ' ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο, 284^b = α 309
 285 ὅφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειε. 285^b cf. Ω 38
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ Φοῖνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺν 287^b = δ 514
 ἔξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύφοπα Ζεὺς 288 cf. ε 235
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀντμέν' ἔχευε
 290 κύματά τε τροφόεντα πελώρια, Φῖς' ὀρέεσσι. 290^a cf. Ο 621
 ἐνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσε,
 ἦχι Κύδωνες ἐναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα — 291^a = Φ 3
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπειά τε εἰς ἄλλα πέτρῃ 292^b = Η 135
 ἐσχατιῇ Γόρτυνος ἐν ἡεροφειδεί πόντῳ,
 295 ἐνθα νότος μέγα κύμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
 εἰς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κύμ' ἀποφέρει· —
 αἶ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἦλυξαν ὀλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆας γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔφαξαν
 κύματ' ἀτὰρ τὰς, πέντε νέας κυανοπρωρείους,

279 Μενελάου] -λάου? cf. § 59.

280 ἀγανοῖσι βέλε(σ)σιν Η] -νοῖς βελέεσσιν mss. pleraque.

283 σπέρχοιεν] -χοῖατ' G P H², -χῶσιν Eust. Activum de procellis etiam N 334 s 304 usurpatur, σπέρχεται alibi dicuntur homines (navis v 115).

284 ὥς] Nitzsch ὥς; vid. ad vs. 301.

286 καὶ κεῖνος] κακεῖνος mss. pleraque; cf. § 9.

289 δ'] ε' G F P mss. alia, utrumque Ar. || ἀντμέν' ἔχευε] -τα χεῦε (χεύας) mss.

290 τροφόεντα F¹ P H² M¹] τροφόντα G¹ F², τροφόντο (= ηὑξάνοντο) Ar. pap. 271 G² H¹ M², sed τροφίω apud Hom. alibi non legitur, τροφόντα autem adi. certum est O 621. Vid. A 157 δ 227 ζ 87 et ad A 307 s 388. || Φῖς' ὀρέεσσι Bentley] ἴσα ὄρεσσι mss. hiatu vitioso.

291 τὰς μὲν] vid. ad vs. 299.

292 ἦχι] vid. A 607 Γ 326 A 76 γ 87.

293 λισσὴ] quidam habebant pro nomine proprio promunturii quod postea *Blisse* dictum; vid. ad A 99. Crates *Λισσὴν* (*Βλισσὴν* apud Eust.) scripsisse fertur. || αἰπειά τε] τε καὶ αἰπεῖ P Knight.

295 sq.] del. P Knight.

295] argutatur de hoc loco Gellius II 30. || ποτὶ] περὶ F¹ H mss. alia.

296 μικρὸς] Μαλέου Zen. — Pro μικρὸς expectaveris σμικρὸς vel potius τυτθὸς aut ὀλίγος; cf. E 801 et § 45.

299 τὰς] opp. τὰς μὲν vs. 291. In P est τὰς μὲν, quae fortasse ex notula τὰς Μεν(ελάου) nata est lectio. || κυανοπρωρείους] forma inaudita; alias legitur κυανοπρώριοι O 693 etc.). Herodianus κυανοπρωείρους, vid. Etym. M. 692,31 sqq., ubi additur Simonidem κυανοπρώ(ε)ραν dixisse; sed -ρείους aut -είρους satis commode explicari nequit. *Feminini* forma heteroplasta *κυανοπρωείας fortasse defendi potest collato εὐρυοδείης (Π 635

- 300 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. 300 cf. η 277 s 39
 ὥς ὁ μὲν ἐνθα πολλὴν βίοντον καὶ χρυσὸν ἀγείρων o 482
 ἡλάετο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.
 303 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο Φοῖκοθι λυγρά
 305 ἐπτάφετες δ' ἐφάνασσε πολυχρύσοιο Μυκῆνης
 304 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
 306 τῷ δέ Φοι ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλνυθε δῖος Ὀρέστης 306 cf. Φ 39
 307 ἂν ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα. 307^b = α 299
 309 ἦ τοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργεῖοισι
 311 αὐτῆμαρ δέ Φοι ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα Φοι νέες ἄχθος ἄειραν.
 „καὶ σὺ, φίλος, μὴ δέδηθα δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο 313^b cf. ο 10
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι 314-316 = ο 11
 315 οὔτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγῳσι 89q.
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' εἰς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα 317 cf. ο 14
 ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἔλλοθεν εἰλήλουθε 318^b cf. π 26 v 360
 308 Αἰγισθον δολόμην, δ Φοι πατέρα κλυτὸν ἔκτα. 308 = α 300
 310 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάγκης Αἰγισθοῦ

γ 453 etc.), sed malumus *φοινικοπαρήου; (ut 1 124 ψ 271), nisi gravius subest mendum, nam aegre desideratur *Menelai* nomen.

301 ὥς] ὥς poscit Nitzsch coll. δ 90 sq. s 424 sq.; scribi posset ἦος δ γ' (vid. § 323), sed nihil mutasse praestat.

302 ἡλάετο § 191] ἡλάτο mss.

305 et 304] inverso ordine habent mss.; correxit Bergk ex schol. Soph. El. 267.

305 ἐφάνασσε] ἦνασσε mss.

304 δέδμητο] δέδμητο Ar. coll. O 305, non recte, vid. § 119.

306 δέ Φοι ὀγδοάτῳ] δ' ἄρ' ἀνώστον Apoll. lex. non male, cf. Φ 39 δ 92. In vulgata displicet τῷ.

307 ἂν] αἰψ'(α) F H mss. alia; vid. ad § 92. || ἀπ' Ἀθηνάων F H] ἀπ' Ἀθηναίων G P M, ἀπ' Ἀθηναίης Ar. coll. η 80, vid. ad γ 278; ἀπὸ Φωκίων Zen. (vid. Aesch. Ag. 881 Choeph. 674, Soph. El. 45, Eur. El. 18). || πατροφονῆα] vid. ad Ω 506.

308] om. U, in margine habent G Y, del. P Knight. || δ] ες mss.; cf. α 300.

309 τάφον] Agamemnonis parentalia intellegenda videntur. Cf. Ψ 29.

310] del. P Knight; Didymus refert vs. 309 sq. a nonnullis veterum editionibus afuisse, Aristarchum vero non reiecissee, sed annotasse de morte Clytaemnestrae hinc constare, cuius tamen manu interemta sit ex Homero effici non posse, neque usquam a poeta innui a filio esse necatam.

311 αὐτῆμαρ] eodem anno Menelaum rediisse ex δ 82 patet, eodem die etiam ex δ 546 sq. efficitur. Itaque αὐτῆμαρ non est sollicitandum, licet mirationem moveat; Euripidem autem sic legisse ex Orest. 39 (coll. 58) Electr. 1278 sqq. apparet.

313-316] del. Kammer.

313] hoc versu Zenodotum motum esse ut Telemachum etiam extra Peloponnesum iter extendisse statueret eamque ob causam *Cretam* pro *Sparta* pluribus locis (α 93, 285) inculcaret, observavit Ar. || δόμων] φίλων P (cf. α 49).

315 τοι] δὴ M mss. alia.

316 κτήματα] χρήματα M mss. alia. || τηϋσίην] adi. obsoletum redit o 13 h. Ap. 540; *irritum* significare docet contextus.

318 ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ] *ἐλθέμεναι· ες γὰρ,

- ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐ φέλοισι κε θυμῷ
 320 ἐλθέμεν, ὅν τινα πρῶτον ἀποσφῆλωσιν ἄλλαι
 εἰς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτόφειτες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε δφεινόν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 325 πὰρ δέ τοι νῆες ἐμοὶ, οἳ τοι πομπῆς ἔδονται
 εἰς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ
 ψευδὸς δ' οὐ φέρεει μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 ὥς ἔφατ' ἡέλιος δὲ ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 330 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας
 ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράεσθε δὲ Φοῖνον,
 ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 σπείσαντες κοῖτιο μεδώμεθα τοῖο γὰρ ὄρη.
 335 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ φέφοικε
 δφηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαλασσίῳ, ἀλλὰ νέεσθαι.“
 ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἳ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 340 ὠμήσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι
 γλώσσας δ' ἐν πύρ' ἔβαλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοφειδῆς

323 cf. A 179

327 cf. 19

328 = 20

329 = 225

331 cf. 9 496

[sqg.
 338-340 = φ 270
 338^b-340 = I 174
 338 = α 146 [sqg.
 339 = α 148

342 = I 177

ut α 286 q 182 (cf. vs. 320)? Nauck ἀλθόμεν,
 ὡς κείνος.

319 κα Nauck] γα mss.; cf. K 246.

321 sq.] *spuri? Hyperbolen cum § 257
 contulit Ar.; suspicionem tamen praeterea
 movet structura contorta.

321 τοῖον] vid. ad α 209.

322 αὐτόφειτες] †. Cf. αὐτῆμαρ A 81 etc.,
 αὐτόδιον 9 449, αὐτονυχί 9 197. || οἰχνεῦσιν]
 forma suspecta, cf. § 7 et 191, veniendi
 autem aut redeundi verbum (ἵκουσιν aut
 νίσσονται) expectatur potius quam veniendi.
 Simplex E 790 O 640 recurrit, comp. ἐξ- I
 384, εἰς- ζ 157 ι 120, δι- h. XVIII 10.
 325 ἵσονται] ἵπονται G P M mss. alia.

327 αὐτὸς Ar. P¹ D] αὐτὸν mss. pleraque;
 cf. vs. 19. Verte: ipse autem eum adeas necesse
 est (alioquin libenter mitterem de meis ali-
 quem qui de tuo patre eum percontaretur).
 329 δι Nauck] δ' ἄρ' mss.

332 τάμνετε μὲν γλώσσας] de more qui hoc
 versu et vs. 341 commemoratur vid. Aristoph.
 Pac. 1060 Av. 1705 Plut. 1110, Apoll. Rhod.
 I 517, Athen. I 16c V 191e et cf. η 138. ||
 κεράεσθε § 191] κεράσσε mss., κεράσσεθε
 Athen. V 191e; an *κίρνασθε? vid. § 297.

335 οἴχεθ' ὡχεθ' Zen. D non recte.

339 sq.] vid. ad A 470 sq.

341 πύρ' ἔβαλλον] πυρὶ βάλλον mss. || ἐπέ-
 λειβον] comp. † (simplex A 463 etc.).

- ἄμφω ἐφείσθην κούλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
 345 Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαρπτόμενος φεπέεσσι
 „Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὥς ὅμες παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοντε
 ὥς τέ τινος παρὰ πάμπαν ἀφείμονος ἡδὲ πενιχροῦ,
 ὃ οὐ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ Φοίῳ,
 350 οὐτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὴν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐ θὴν δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσεύος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἱκριόφιν καταλέξεται, ὅφρα κ' ἐγὼ γε 353^a = ν 74
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίκωνται,
 355 ξείνους ξενίζειν, ὅς τις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 „εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ φέφοικε
 Τηλέμαχον πεῖθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως. 358^b = 9 543
 ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὅφρα κεν εὖδῃ
 360 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἰμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους φέπω τε φέκαστα.
 οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότιμι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὁμηλικὴν μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
 365 ἔνθα κε λευκὰ μὴν κούλη παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365^a = τ 598
 νῦν ἀτὰρ ἡῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους 365^b = κ 272
 εἰμ', ἔνθα χρῆός μοι ὀφείλεται, οὐ τι νέον γε
 οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα, 368^b = π 78

344 ἀφείσθην] ἰέσθην mss.; cf. § 201.

345 δ'] om. P H¹ mss. alia.

347 ὅμες § 92] ὅμεις mss.

348 *τινος] τευ ἡ mss. sine sensu; τευ ἡ
 Bekker; vid. τ 109 et de forma τευ § 99;
 Naber utrobique τευ scribi posse putat. ||
 ἀφείμονος] ἀνείμονος; mss. (ἀμύμονος P¹). Adi.
 †, cf. κακοφείμων σ 41; Nauck ἀπάμονος (cf.
 A 433 ω 305). || ἡδὲ Bekker] ἡδ mss.; cf.
 δ 371. || πενιχροῦ] adi. †, cf. πενίη § 157,
 πέννομαι A 318 etc.

349 οὐ τι Ar.] οὐτε mss.; οὐ περ Zen. ||
 ῥήγεα] κτήματα Zen. male.

351] del. Fick. || μὴν § 18] μὴν mss.

353 ὅφρα κ' § 326] ὅφρ' ἂν mss.

358 οὕτως] οὕτω mss. multa.

361 φέπω τε] καὶ εἶπω G.

362 γεραίτερος] -τατος Zen.

367 χρῆος § 190] χρῆος mss., χρῆος Ar.
 Vid. A 686. || ὀφείλεται W] ὀφείλλεται mss.
 pleraque (cf. § 273). Hinc grammaticus
 apud Plutarchum de defectu or. 3 (Mor.
 410d) absurde statuit Mentorem dicere fe-
 nora sibi crescere; quem errorem peperit
 vocis ὀβολός - ὀβελός etymologia Aristotelica,
 quasi sit ὀφελός, vid. Polluc. IX 77, Etym.
 M. s. v. ὀβελίσκος.

367 sq. οὐ τι νέον γε | οὐδ'] l. a. Ἡλιδι
 δίη | οὐκ apud Strab. VIII p. 342 (vid. A 686
 et 698), οὐκ etiam pap. Genev. exhibet.

368 τεὸν ἵκετο δῶμα] τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνει
 Zen.; vid. ad A 185.

- πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ νίει, δὸς δέ Φοι ἵππους
 370 οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.
 ὥς ἄρα φωνήσας' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 φήνη Φειδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 'θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ἐπεὶ 'Φίδεν ὀφθαλμοῖσι·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 573 „ὦ φίλος, οὐ σε Φέφολπα κακὸν καὶ ἀνάκιδ' ἔσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέφ' ὧδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται.
 οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
 ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργεῖοισιν ἔτιε.
 380 ἀλλὰ, Φάνασσ', ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
 αὐτῷ καὶ παιδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ βέξω βοῦν ἥνιδα, εὐρυμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἣν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·
 τήν τοι ἐγὼ βέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“
 385 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε γεῖνιος ἱππότης Νέστωρ,
 υἷάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἔφατ' πρὸς δώματα καλὰ.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγκλυτὰ τοῖο Φάνακτος,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 390 τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρ' ἐκέρασσε
 Φοίνου Φηδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
 ὦιξεν ταμὴν καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.

372 φήνη] aquilae nomen π 217 redit. ||
 θάμβος — ἰδόντας] θάμβησε δὲ λαὸς Ἀχαιῶν
 pap. Genev. || ἰδόντας F H] Ἀχαιοῦς G P M.
 In ἰδόντας neglectum est F (item φ 122);
 Bentley πάντα Φιδόντας. An *ἄνδρα Φέκαστον
 ut ω 441?

373 'θαύμαζεν] θαύμα<σ>ον pap. Genev.,
 fortasse recte. || δ' δ] δὲ? || ἐπεὶ Eust.] ὅπως
 mss.; vid. ad A 459.

375 σε] τί σ' G P¹ W, σί γ' Apoll. Synt.
 46, 11. || ἀνάκιδ' § 66] ἀνάκιν mss.; alibi
 constanter ἀνάκιδας.

376 εἰ δὴ] vid. ad A 61.

378 ἀλλὰ] i. e. ἦ, vid. φ 72. || κυδίστη
 Zen. D] ἀγέλειη mss. pleraque; cf. A 515. ||
 Τριτογένεια] cf. A 515.

379 ἔτιε § 165] ἐτίμα mss.

380 ἴληθι] item π 184; cf. § 295. Zen.
 ἐλέαιρα. || δίδωθι] forma inaudita et post
 ἴληθι ingrata; *δίδου δ' ἔμιν (cf. vs. 58)?
 Nisi ΔΙΔΩΘΙ per dittographiam sit ortum
 ex ἀνασσα ΔΙΔΩΘΙ, aliud autem verbum inter-
 ciderit, e. g. *ἔπαζε. Cf. v 358.

381 παρακοίτι] cf. § 74.

382-384] imitatur Verg. Aen. IX 626-629.

382 ἥνιδα] ἥνιν vel ἥνιν mss.; vid. ad Z 94
 K 292.

386 γεῖνιος] cf. B 336.

390 τοῖς] requiritur τοῖσι (sic H¹ U), cf. §
 60. || δ' δ] δὲ? || κρητῆρ' ἐκέρασσε] -ρα κ. mss.

391 ἐνδεκάτῳ] ἐν δεκάτῳ F¹ mss. alia (cf.
 Θ 404); utrum voluisset poeta dubitabant
 veteres.

392 κρήδεμνον] operculum (πῶμα).

- τοῖο γέρων κρητῆρα 'κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
 ἤϋχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
 395 αὐτὰρ ἐπεὶ 'σπεῖσάν τε 'πλόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 οἷ μὲν κακκελόντες ἔβαν Φοῖκόνδε Φέκαστος·
 τὸν δ' αὐτοῦ 'κοίμησε γεῖνιος ἱππότης Νέστωρ,
 Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσεύος θείοιο,
 τρητοῖς' ἐν λεχέσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
 400 πὰρ δ' ἄρ' εὐμμελὴν Πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὅς Φοι ἔτ' ἡμίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισι.
 αὐτὸς δ' αὖτε καθῆυδε μυχθῶ δόμου ὑψηλοῖο·
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος 'πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 ἥμος δ' ἡριγένεια 'φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 405 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφῃ γεῖνιος ἱππότης Νέστωρ.
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι,
 οἳ Φοι ἔσαν προπάρκοιθε θυράων ὑψηλῶν
 λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷσ' ἐπὶ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος·
 410 ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς "Αφιδόσδ' ἐβεβήκει,
 Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε γεῖνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἷες ἀφολλέες ἡγερέθοντο
 ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεύς τ' Ἀρητὸς τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·

400 sq. Zen. —

393 *τοῖο] τοῦ δ (τοῦδ' δ P) mss.; cf. § 59.

394 ἀποσπένδων] ἐπισπένδων H²; cf. § 331. ||
 κούρη Διὸς αἰγιόχοιο] μεληδέα οἶνον ἐρυθρόν
 pap. Genev. (cf. ε 208).

397 γεῖνιος] cf. B 336.

399 τρητοῖς] cf. Γ 448.

400 sq.] „ceteri Nestoris filii habebant
 „uxores; iniuria igitur Zenodotus hos versus
 „delevit, non perspicuens τὸ φιλότεχνον τοῦ
 „ποιητοῦ.” Sic Ar. apud Didymum in scholio.
 Non quod in patris domo pernoctat Pisistra-
 tus, sed quod non in suo cubiculo, videtur
 vituperasse Zenodotus; non tamen est quod
 magnopere miremur hospiti etiam per no-
 ctem dari comitem. In uno lecto (hic et
 alibi, δ 303 ο 4 sqq.) ambos collocari sine
 causa contendit Seeck Quellen p. 342 ubi
 mirifice ingenio abutitur.

400 πὰρ δ' ἄρ'] ἄρ' om. P, πὰρ δὲ οἱ
 pap. Genev. 1, quod πὰρ δὲ F' scribendum
 esset (cf. § 13).

401 ἥν] ἥν? cf. § 302.

402 αὐτὴ καθῆυδε] l. a. αὐτ' ἐκάθευδε (Zen. ?);
 cf. A 68, 611.

403 'πόρσυνε] vid. ad Γ 411.

405 γεῖνιος] cf. B 336.

408 ἀποστίλβοντες] comp. † (simplex Γ 392
 etc., καταστ. h. VII 10). || ἀλείφατος] adipē,
 quo lapis inunctus fuerat cum poliebatur.
 Sic recte interpretatur Ameis; cf. Helbig
 Hom. Epos¹ p. 69, qui Hehnio (Kulturpf.⁴
 p. 84) obloquitur. — Halbertsma ἀλείφατι
 coll. Σ 596.

410] del. Fick.

411 αἷ] δ' αἷ mss. pleraque. || γεῖνιος]
 cf. B 336.

- 415 τοῖσι δ' ἐπὶ Φέκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἦρως.
 παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοφείκελον εἶσαν ἄγοντες.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 „καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐφέλδωρ,
 ὄφρ' ἢ τοι πρόωιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,
 420 ἢ μοι ἐναργής ἦλθε θεοῖ' εἰς δαῖτα θάλειαν.
 ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν πεδίοι δ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
 εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὴ οἴους.
 425 εἰς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελύσθω
 ἐλθέμεν', ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
 οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐθι Ἀφολλέες, εἴπετε δ' εἶσω
 δμῳῇσιν κατὰ δῶματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα θ' ἡμι καὶ ἀγλὰν οἰσέμεν' ὕδωρ.“
 430 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυνον. ἦλθε μὲν ἄρ βοῦς
 ἐκ πεδίοι, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐφίσσης
 Τηλεμάχοι ἔταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
 ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε σφυρὰν τ' ἐν ποιητὴν τε πυράργηρον,
 435 οἷσιν τε χρυσὸν ἑργάζετο ἦλθε δ' Ἀθήνη

415 ἐπὶ Fick] *ἔπειθ'* mss.; cf. H 163 sqq. alibi.

416] in quibusdam mss. additur αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἦγεθ' ὅμηρος εἰς τὸ γίνετο (= β 9).

417 γερήνιος] cf. B 336.

418 τέκνα φίλα] φίλα τέκνα metro invito G P H M mss. alia; hinc φίλα τέκνα ἐμοὶ συναδὲ A Platt coll. Ω 253.

419 ἰλάσσομ' ἰλα(σ)σώμεθ' G P M, ἰλασσο-μεθ' F H.

420 θεοῖ' § 59] θεοῖ mss.

421 ἐπὶ] cf. B 808 M 342 ω 466; alias hoc sensu apud Hom. est μετὰ, vid. α 184 etc.

422 ἐπιβουκόλος] idem valet quod simplex βουκόλος (cf. Lehrs Ar.² p. 109); redit vox υ 235 φ 199 χ 268, 285, 292; cf. ἐπαμύντωρ π 263 (?), ἐπιβώτωρ ν 222, ἐπιφίσσας φ 26, (ἐπιμάττωρ; α 273 etc.), ἐπίουρος N 450 ν 405 ο 39, ἐπιποιμένες Ar. μ 131, ἐπιτιμήτωρ ι 270, et vid. de praepositione ὑπο- in compositis ad δ 386.

423 μεγαθύμου] -μοσ; cf. § 59.

425 χρυσοχόον] †.

426 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss. || περιχεύῃ] circumdet; item vs. 437. Non liquefactum aurum affundi tauri cornibus sed folio auri malleo exacti induci cornua (cf. Ov. Met. VII 161 X 271) quivis intellegit; vid. ceteroquin ζ 232 (= ψ 159) et Helbig Hom. Epos¹ p. 181.

427-429] del. Duentzer.

427 οἱ δ' ἄλλ' P. || *αὐθι § 322] αὐτοῦ mss. || εἴπετε schol. pap. 271] mss. εἴπατε, cf. § 153. Neglectum est F, Fick ἔσπετε probabiliter, cf. § 246.

429 θ' ἡμι (τ' ἄμμι) v Herwerden] τ' ἄμμι mss. sine sensu. Nauck τ' αὐα (cf. σ 309).

431 πεδίοι § 59] πεδίου mss.

432 Τηλεμάχοι § 59] -χου mss. || μεγαλήτορος G F H] -ρος M D mss. alia, μεγαθύμου P.

434 σφυρὰν] †, cf. ραιστήρ Σ 477. || *ἐν ποιητὴν] ἐνποιήτω mss.; cf. E 466 II 636.

435 ἑργάζετο εἰργάζετο mss.

- ἰρῶν ἀντιάουσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὃ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιέχευε
 ἀσκήσας, ἵν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροιο Φιδούσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κερῶν Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων
 440 χέριβ' ἀέσφ' Ἀρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440 cf. Ψ 885
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἑτέρη δ' ἔχεν οὐλὰς
 ἐν κανέφ'· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 445 χέριβ' αὐτοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 446 cf. § 422
 ἠύχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρέχας ἐν πυρὶ βάλλων. 447 = A 458
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἠύξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐτίκα Νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος Θρασυμήδης
 ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντε
 450 αὐχενίω, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἰ δ' ὀλόλυξαν
 θυγατέρες τε νυοὶ τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρουοδείης 453 = II 635
 ἔσχον· ἀτὰρ ὀφάξεν Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 455 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη, λῖπε δ' ὀστέα θυμὸς, 455 = M 386
 αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρὶ ἔταμνον 456 = cf. § 427
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 457-462 = A 460
 sqq.

436 ἀντιάουσα § 191] ἀντιώουσα mss., ἀν-τίουσα Ath. VIII 363e.

438 ἀσκήσας] cf. A 110 α 439. || κεχάροιο G F² H¹] -ροίατ' mss. fere omnia.

440 ἀνθεμόεντι] vid. ad Ψ 885.

441 οὐλὰς] vid. ad A 449; μοx (vs. 445 et 447) dicuntur οὐλοχύται.

443 χέρι] sic Ar., χερσὶ schol. pap. 271 D Eust.; vid. ad γ 51. || ἐπικόψων] comp. †; simplex P 521 § 425 etc.

444 δ' ἀμνίον] δαμνίον Zenodotum aliosque grammaticos legisse, alios δ' αἰμνίον, adnotat Herodianus. Incertae originis et potestatis vox †; designari videtur vas ad sanguinem recipiendum.

445 οὐλοχύτας] vid. ad A 449.

446] cf. Γ 273. Locum imitatur Verg. Aen. VI 215 sq.

447 προβάλλοντο] ἀνέλοντο H.

449 sq. πέλεκυς — αὐχενίω] vid. ad A 459. || πέλεκυς] *πέλεκυς? vid. A 240 II 332 etc. et § 75. || τένοντε | αὐχενίω Ahrens] -τας -ους mss.; vid. ad II 587. || αὐχενίω] adi. † (αὐχὴν passim).

450 ὀλόλυξαν] sublatā voce deos invocant. Verbum rei sacrae proprium redit δ 767 χ 408, 411 h. Ap. 119, 445; verbale ὀλοῦργή extat Z 301 h. Ven. 19. De feminis (in sacrificiis) precantibus perpetuo usurpatur, doloris autem metusve notio non inest neque laetitiae. Cf. Herod. IV 189, Arist. Eq. 616, 1327 Pac. 97, Aesch. Sept. 825 Agam. 594 sqq., Eur. Med. 1173, Theocr. XVII 64 etc.

451 νυοὶ] vid. ad Γ 49.

452] del. P Knight.

453 μιν] *δέ F? || ἀνελόντες] ἀνίσχοντες; (immo ἀνέχοντες;) Ar. in altera ed.

456 μηρὶ ἔταμνον] μηρία τέμνον mss.

- δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 'καίε δ' ἐπὶ σχίζῃσ' ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰθοπα Φοῖνον
 460 'λεῖβε' νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 'μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 τόφρα δὲ Τηλέμαχον 'λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
 465 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν 'βάλεν ἡδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου ἔβη δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ δ' ὃ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, ποιμένα λαῶν.
 470 οἷ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρε' ὑπέρτερα καὶ 'Φερύσαντο,
 'δαίνυνθ' ἐξόμενοι ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 Φοῖνον Φοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοισι δέπασσι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γερόνιος ἱππότης Νέστωρ·
 475 „παῖδες ἐμοὶ, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἵππους
 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσῃσιν ὁδοῖο.“
 ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν 'κλύον ἡδ' ἐπίθοντο,
 καρπαλίμως δ' ἔξευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σίτον καὶ Φοῖνον ἔθηκε

459 σχίζῃσ' ὁ] σχίζῃσι?

460 πεμπώβολα] cf. A 463.

462 τ' ἄλλα] cf. § 9. || ἔπειραν] -ρον (Δρ.)
 G H² T.

463 ὥπτων δ'] ὥπτων Fick, sed apodosis
 a vs. 462 incipit. || ἀκροπόρους] adi. †, vert.
 praecaculus.

464 sq.] morum hanc simplicitatem (cf.
 Athen. I 10e) non capientes posteri finxerunt
 Telemachum cum Polycaste rem habuisse,
 natum autem inde esse filium Persepolin;
 vid. Hesiodi fragm. (36 Rzach) apud Eust.
 ad π 118. Infeliciter de hoc loco disputat
 Seeck Quellen p. 339 sq.

464 'λοῦσεν' 'λόεσεν? cf. § 295.

466 'λοῦσεν' 'λόεσεν? cf. § 295. || ἔχρισεν]
 ἔλειψεν P (cf. x 364). || λίπ'] cf. § 13.

468 ἔβη] βῆ mss.

469 ὃ γε] ἄρα FP mss. alia. || ποιμένα

pap. 271¹ F¹ P H¹] ποιμίνι mss. pleraque.
 Cf. δ 51 § 469 ω 411.

470 κρε' ὑπέρτερα] vid. ad vs. 65.

471 ὄροντο] cf. ψ 112 § 104 et § 284.

472 Φοινοχοεῦντες] ἐνοινοχοεῦντες pap. 271
 F mss. alia. Vid. A 3, et de termino -εῦντες
 § 7 et 191. || χρυσέοισι] cf. § 18 et 61. || -οῖσι
 δέπασσι] -οῖσι δέπασσι mss.; cf. § 60.

473 εἶντο] ἔντο mss.

474 γερόνιος] cf. B 336.

476 πρήσῃσιν] -ωσιν P mss. alia male,
 nam „πρήσσειν ὁδοῖο nusquam nisi de ho-
 minibus dicitur, πρήσσειν κίλευθον etiam de
 „equis et navibus“ (LaRoche). De verbi
 constructione vid. ad A 483. || ὁδοῖο] vid.
 ad B 785.

479 ἐν] ἄν G T. || σίτ. κ. Φοῖν.] οἶνον καὶ σίτον
 εἴθε αὐ(μῶνος) schol. pap. 271. || ἔθηκε]
 ἔχευεν G¹ P mss. alia.

- 480 ὄψα τε, οἷ' ἔσθουσι διοτρεφεές βασιλῆες.
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα 'βήσεται δίφρον·
 παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀνδρῶν
 εἰς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία 'λάζετο χερσί. 483^b sq. = E 365
 'μάστιξεν δ' ἐλάειν τὸν δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην sq.
 485 εἰς πεδῖον, 'λιπέτην δὲ Πύλοι' αἰπὺν πτολίεθρον.
 οἷ δὲ πανηγυρίοι 'σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες. 486-494 = o 184 [sqq.
 'δύσετό τ' ἥελιος, 'σκιάντο τε πᾶσαι ἀγνυαί. 487 = β 388
 εἰς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς 'τέκε παῖδα.
 490 ἔνθα δὲ νύκτ' ἔεσαν, ὃ δ' ἄρα ξεινήϊ' ἔδωκε.
 ἦμος δ' ἡριγένεια 'φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 491 = A 477
 ἵππους τ' ἐξεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον 492 sq. = o 145 sq.
 493 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου. 493 cf. Ω 323
 495 ἔξον δ' εἰς πεδῖον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 'δύσετό τ' ἥελιος, 'σκιάντο τε πᾶσαι ἀγνυαί. 497 = β 388
 494 'μάστιξεν δ' ἐλάειν, τὸν δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπετέσθην. 494 = E 366

480] del. PKnight, edulia ab heroicis
 vitae simplicitate aliena esse non sine causa
 censens. || οἷ' ἔσθουσι Nauck] οἷα (οἷ' H²)
 ἔδουσι mss. hiatu non ferendo.

481 'βήσεται] -σαιο FP mss. alia, cf. § 152.

483 ε'] δ' pap. 271¹ (cum semicolo in
 fine vs. 482), quae in schol. pap. σω(τιάνω?)
 tribuitur lectio. || χερσί] sic Ammonius in
 schol. pap. 271.

484 ἐλάειν § 191] ἐλάειν mss. pleraque,
 ἵππους P (cf. E 768). || ἀφέκοντ' (s) H²] ἄκοντες
 mss. cett.

485 Πύλοι' § 59] Πύλου mss.

486 σεῖον] sic Callistratus; σεῖον (i. e. ἱε-
 ον) Aristophanes, non improbante Nauckio. ||
 ἀμφὶς ἔχοντες] quo coniungebantur? At iungun-
 tur potius iugo iumenta; itaque *ἀμφιέχοντες
 scribendum videtur; vid. α 54, ad I 464
 Ω 488 § 340, § 316.

487] om. pap. 271. || 'σκιάντο § 191]
 σκιάντο (-οντο F) mss.

488 Διοκλῆος § 73] -κλῆος mss.

489 Ὀρσιλόχοιο H²] Ὀρσιλόχοιο Ar. Zen. et
 mss. cett.; vid. E 546 sq.

490 δ' ἄρα ξεινήϊ' ἔδωκε] δ' ἄρα ξεινήια
 δῶκε(ν) G F H, δὲ τοῖς παρ (παρὰ) ξείνια θῆκεν
 vel δῶκεν Ammonius in pap. 271¹ P M (cf.
 o 188), δὲ τοῖς ξεινήια θῆκεν W. Ferri nequit
 τοῖς (cf. § 60), sed fortasse verum est *δὲ
 παρ ξεινήϊ' ἔθηκε. De voce ξεινήια - ξείνια vid.
 i 356 u 296.

493-497] del. PKnight; versum 493 om.
 mss. pleraque (habet F), versum 494 autem
 ex vs. 484 male repetitum del. Bekker; erro-
 rem indicat singulare 'μάστιξεν inter duo
 pluralia interpositum. Genuinus versus unus
 aut plures casu intercidisse videntur.

494] cf. vs. 484.

495 πυρηφόρον] adi. reddit h. Ap. 228,
 forma πυροφόρος Z 195 M 314 Ξ 123
 Φ 602.

496 ὑπέκφερον] hoc sensu †, sed vid. l. a.
 X 202; praeterea vid. Θ 268 (O 628).

497 'σκιάντο § 191] σκιάντο mss.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

οὐ δ' ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα καιετάρσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' ἠῦρον δαινύντα γάμον πολλοῖσι φέτῃσι
υἱέος ἡδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ Φοίῳ.

1 cf. B 581

1] obstatat mons *Taygetus* nonnisi pedibus mulisve pervius; hunc igitur montem (qui ζ 103 commemoratur) non norat poeta qui *Telemachus* et *Pisistratus* finxit curru iter perficientes. Incredibilia hinc efficit Seeck (Quellen p. 344). || καιετάρσσαν Zen.] κητώσσαν mss.; vid. ad B 581. Scholia lectionem *Zenodoteam* non recte explicant καλαμινθώδη; cohaeret enim adiectivum cum verbo κείω (ζ 425) - καέζω *findo*.

2 δώματ' ἔλων] δώματ' ἔχον q et olim alii; *δωμ' ἔλαον?

3-19] delebat *Diodorus Aristophanis* discipulus, teste *Athenaeo* V 180 sq., ubi additur *Aristarchum* inseruisse versus 15-19 ex libro Σ desumptos, cum parum perspiceret in vs. 3 de toto nuptiarum tempore, non de epulis sermonem esse (idem perhibet *Eust.* 1480,18). At manifesta haec est calumnia, nam versus certe 17^b sq.* *Aristarchus* aut ignoravit aut obelo notavit (vid. ad Σ 604); minime autem culpandum esse quod versus 15-19 non deleverit, observat *Kirchhoff*, versus enim 3 sqq. aut omni sensu carere in hoc contextu aut id signi-

ficare quod putabat *Aristarchus*, ipsis *epulis nuptialibus* *Menelaum* assedissee cum *Telemachus* et *Pisistratus* intrarunt regiam; neque abici posse versus 3-19, quod volebat *Diodorus*, sic enim inter vs. 2 et 20 huius narrationem et *Eteonei* verba vs. 29 apte explicari non posse. Sed culpa poetae, qui *Telemachi* iter descripsit, aut *diasceustae* (vid. ad α 88 sqq.) totum hunc locum liberius refigentis epularum illarum conviviarumque in sequentibus (vid. vs. 43 sqq.) nec volam nec vestigium apparere. Nos ipsum poetam sibi sine ulla causa oblocutum esse credibile non ducimus, ceteroquin *Kirchhoff* assentientes. Fick loco versuum 3-38 tres inseruit e fragmentis versuum 20, 22, 23, 37, 38 ab ipso confictos: τὼ δὲ Βοηθοῖδης φέδετο προμολὼν Ἑτεωνεύς, | ὀτρυνὸς θεράπων Μενελάου, κίετο δ' ἄλλους | δμῶας καὶ θεράποντας ἄμ' ἐσπείσθαι ἐφ' αὐτῶ.

4 φ] neglecto F; Bekker ἀμύμονα Fφ. In vulgata displicet epitheton soli filiae tributum, non simul filio; Bekkeri tamen coniecturae parum favet ordo verborum, neque in loco spurio quidquam mutandum.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι]

— δ (IV) —

67

- 5 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέ' ἔπεμπε
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ Φάστν περικλυτὸν, οἷσ' ἐφάνασσε.
10 υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην,
ὅς φοι τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἑρατεινήν,
Ἑρμιόνην, ἣ φεῖδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
15 ὥς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑπερφῆες μέγα δῶμα
γέλτονες ἡδὲ φέται Μενελάου κυδαλίμοιο,
17^a 18^b τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσους.
20 τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῶ τε καὶ ἵππῳ,
Τηλέμαχος δ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
ἔστησαν· ὃ δὲ προμολὼν φέδετο κρείων Ἑτεωνεύς,
ὀτρυνὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
ἔβη δ' ἔμην ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
25 ἄγχι δὲ F' ἰστάμενος φέπει πετρώοντα προσηύδα
„ξείνων δὴ τινα τῶδε, διοτρεφῆς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω· γενεῇ δὲ Λιδὸς μέγαλοιο φέφικτον.

6^b sq.* cf. N 368 sq.
6^b = B 112
7^b cf. I 493

17-19 = Σ 604 sqq.

21 = 303 cf. o 4,
144

23 = 217

24 cf. 528, 679

25 = A 203

17^b μετὰ δὲ σφιν ἐμύλετο θεῖος ἀοιδὸς
φορμίζων

5 υἱέ' ἔπεμπε] υἱέι πέμπε mss.; fortasse praestat υἱέι ἔπεμπε, cf. § 15.

8 νέεσθαι] vid. ad Φ 48.

9 οἷσ' ἐφάνασσε] οἷσιν ἄνασσε mss.

11 τηλύγετος] vid. ad Γ 175.

12 δούλης] vox recentioris aevi, cf. Γ 409. Fuere (in his Ar.?) qui pro nomine proprio haberent; vid. ad A 99. || Ἑλένη] Ἑλένης *Rhianus* *Aristoph.* (sic P² H²). || οὐκέτ' aliter *Hesiod.* fr. 122, qui *Hermionen* et *Nicostratum* ei ex *Menelao* liberos tribuit.

13 ἐπε] cf. § 22.

14 χρυσέης § 18 et 61] χρυσεῖς mss.

15-19] non *Homeri* sed *Aristarchi* esse absurde dicuntur in scholio, quod fluxit ex *Athenaei* loco ad vs. 3-19 allato.

17 sq. μετὰ — φορμίζων] haec certe verba

Aristarchus aut non invenit in suis libris aut damnavit propter μύλεσθαι verbum canendi sensu adhibitum; vid. A 474 et ad Σ 604.

17 θεῖος] δῖος P.

18 κατ' αὐτοὺς] καθ' αὐτοὺς male *Diodorus* apud *Athen.* V 180 sq. (vid. ad vs. 3-19).

19 ἐξάρχοντες] -τος scribendum esse contendit *Athen.* V 180d; fortasse verum est ἐξάρχοντε, vid. ad Σ 606. || μέσους] μέσον F mss. alia.

20 αὐτ'] *αὐτ' (ε)?

21] del. Nauck (coll. δ 303).

25 *ἄγχι δὲ F' (οι)] ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318.

27 γενεῇ P¹] γενεῖν mss. pleraque. || φέφικτον P² H¹ T] φέφικτον mss. cetera.

- ἀλλ' εἴπ', ἥ σφωιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἥ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν', ὅς κε φιλήσῃ.“
- 30 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 30 = P 18
„οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοῖδ' ἔτεωνεῦ,
τὸ πρὶν ἄτάρ μὲν νῦν γε πάις ὥς νήπια βάζεις. 32^a = Z 125
ἥ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήμια πολλὰ φάγοντε
ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', — αἶ κέ ποθι Ζεὺς 34^b = A 128
35 ἐξοπίσω περ παύσῃ διζύος. ἀλλὰ λύ' ἵππους 35^b cf. K 480
ξείνων, εἰς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.“
ὥς 'φάθ', ὃ δὲ μεγάραιοι διέσσυτο, 'κέκλετο δ' ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ' ἐσπέσθαι ἐφοῖ αὐτῶ.
οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας· 39 = Θ 543
40 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππεύσιν κάπησι, 40 cf. Θ 434
πὰρ δ' ἔβαλον ξειᾶς, ἀνὰ δὲ κρεῖ λευκὸν ἔμιξαν,
ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόοντα· 42 = Θ 435
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον. οἱ δὲ ἱδόντες
'θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος·
45 ὥς τε γὰρ ἡέλιοι αἶγλη 'πέλετ' ἡὲ σελήνης 45 sq. = η 84 sq.
δῶμα κάθ' ὕπερφεδς Μενέλαου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ 'τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
εἰς δ' ἄσαμίνθους βάντες ἐν ξεστὰς 'λούσαντο. 47 = κ 181
47^a = Ω 633
48-50 = ρ 87 sqq.
48 = K 576
49 sq. cf. Ω 587 sq.
50 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας Φούλας 'βάλον ἡδὲ χιτῶνας, 50 cf. κ 451
εἷς ῥα θρόνους ἔξοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ' ἐπέχευε φέρουσα 52-56 = α 136 sqq.

28 εἴπ' neglecto F; *ἔσπ' (§ 246)? an *ἔλλ' ἄγε Φεῖπ' ἥ σφιν? Sed vid. ad vs. 8-19.

33-35] ipsi saepe aliorum experti sumus hospitalitatem, (qua utinam posthac uti opus non sit), si quidem Iuppiter aerumnis nostris finem imposuerit. Liberior est structura.

33 φάγοντε G¹ M T] -ντες mss. cett.

36 θοινηθῆναι] -νήσασθαι W; cf. η 221.

Verbum †.

37 δὲ Ar.] δ' ex mss. (vid. ζ 304).

38 ἅμ' ἐσπέσθαι] ἅμα σπείσθαι mss. pleraque. Cf. § 247. || ἐφοῖ] vid. § 98.

39 ἔλυσαν F² P T K] λῦσαν Ar. et mss. cett. || ἰδρώοντας] sine F.

40 κάπησι] vid. ad Θ 434.

41 ξειᾶς] vox vs. 604 redit, cf. ζειδωρος (ἄρουρα) passim.

42 ἐνώπια] cf. Θ 435. || παμφανόοντα § 191] -νόοντα mss.

43 αὐτοὺς δ' εἰσῆγον] αὐτοὶ δ' εἰσῆλθον Athen. V 179a.

45 sq.] del. Kirchhoff.

45 ἡέλιοι § 59] ἡέλιου mss. || *'πέλετ' § 275] πέλεν mss. || ἡὲ] ἡδὲ P M mss. alia; cf. δ 371.

48 'λούσαντο] 'λοίσαντο? cf. § 295.

49 'λούσαν] 'λόεσαν? cf. § 295.

51 ἔξοντο] ἔξοντο G. || παρ' Ἀτρεΐδην] l. a. παρὰ ξανθόν.

52 sqq.] locus utilis ad morem τοῦ νίψασθαι illustrandum; iuvenes e balneo modo

- καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
- 55 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
56 εἶδ' αὖτ' ἐπιθεῖσα, χαρίζομένη παρεόντων.
- 59 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 59^a = I 196
60 „σῖτον δ' ἔπεισθον καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα 60 sq. cf. α 128 sq.
61 δειπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ' οἷ τινές ἐστον.“
65 ὥς 'φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοδὸς παρὰ πλόν' ἔθηκε
ὅπτι ἐν χερσὶν ἔλων, τὰ ῥά Φοι γέρα πάρθεσαν αὐτῶ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἔαλλον. 67 sq. = I 91 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
70 ἄγχι σῶν κεφαλῇν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι· 70 = α 157
„φράξο, Νεστορίδῃ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τ' ἀστεροπὴν κατὰ δώματα φηγήεντα 71^b = A 608
χρυσοῦ τ' ἡλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἡδ' ἐλέφαντος. 72^a = A 83
72^b = h. Cer. 104

57 δαιτρός δὲ κρεῶν πίνακας παρέθηκεν αἵρας παντοίων, παρὰ δὲ σφιν 'τίθει χρύσεια κύπελλα. 57 sq. = α 141 sq.

62 ἀνδρῶν. οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων, ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων σκηπτούχων, ἐπεὶ οὐ καὶ κακοὶ τοιοῦτοί τεύκοιεν. 64 cf. h. Ven. 132

62-64 Zen. Aristoph. Ar. —

prodeuntes non sordidas habuisse manus certum est.

56 παρεόντων] vid. ad α 140.

57 sq.] in margine habent FP, om. H Y, fortasse ex Ar. sententia; vid. ad α 141 sq.

57 κρεῶν § 72] κρεῶν mss.

61 δειπνου] Bentley δόρπου coll. γ 497 δ 194, 213; vid. Lehrs Ar.³ p. 129. || πασσαμένω] παυσαμένω FH. || εἰρησόμεθ' μυσθήστον P (cf. α 124), unde μυσθήσεσθ' coniecerit aliquis.

62 σφῶν] noviciū pro σφῶν. Fortasse servari potest locus si deleto ἀνδρῶν rescribitur *οὐ γὰρ τοὶ σφῶν γε. Sed tota sententia minus est perspicua et hinc aliena. || ἀπόλωλε] in deterius abiit (i. e. non deteriores estis parentibus)? An periiit (= ignoratur)?

64 σκηπτούχων] σκηπτούχων mss.

65 sq.] de re cf. H 321 sq.

65 παρὰ — ἔθηκε] παρέθηκεν αἵρας Suidas s. v. Ὀμηρος (cf. vs. 57). || πλόν' ἔθηκε] πλόνα ἔθηκε mss.

66] del. Nitzsch.

68 εἶντο] ἐντο mss.

70] minus convenit cum vs. 76. || πευθοῖαθ' οἱ Zen. mss.] -ατο Ar. omissio articulo, hiatum igitur admittens vitiosum; sed suspicamur per errorem sic referri in scholio, Aristarchum autem ἐκ πλήρους (cf. § 13) scripsisse πευθοῖατο οἱ ἄλλοι. Ceterum vid. ad α 157.

71 τῷ] articulus molestus; PKnight μάλ', nos *Νέστορος υἱῆ, ἐμῷ. Vid. A 608 et ad A 185.

72 τ' ἀστεροπὴν] τε στεροπὴν (τε om. U¹) mss.; vid. ad T 363. || κατὰ schol. Ω 323] κατὰ Barnes, καὶ mss.; redit vitium σ 355, cf. l. a. II 106 δ 391.

73 ἡλέκτρον] contextus docet non succinum (ut o 460 σ 296) significari sed aurum palidum (cui argenti tertia fere pars est admixta); dubitat tamen Helbig Hom. Epos¹ p. 84 sq. — De more, in Aegypto et imprimis in Asia olim vulgato, parietes laminis aereis

- Ζηνός που τοιγὰδε Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή,
 75 ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσοράοντα.
 τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος
 καὶ σφας φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνα φίλ', ἦ τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐ κέν τις ἐρίξοι
 ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασι.
 80 ἀνδρῶν δ' ἦ κέν τις μοι ἐρίσσειται ἢ καὶ οὐκί
 κτήμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς 81^b = ο 176 cf.
 ἡγαγόμεν ἐν νηυσὶ, καὶ ὀγδοάτῳ φέτε' ἦλθον, ο 401
 Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεῖς·
 Αἰθιοπὰς δ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβοὺς
 85 καὶ Λιβύην, ἵνα φάρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
 87 ἐνθα μὲν οὔτε φάναξ ἐπιδευῆς οὔτε τι ποιμὴν
 88 τυροῦ καὶ κρεάων οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος,
 89 ἀλλ' αἶεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι·
 86 τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν. 86^b = Γ 32

argenteis aureis eburnis lapidibusque pretiosis exornandi vid. η 86 sqq. x 4 Helbig Hom. Epos¹ p. 325 sqq.

74 τοιγὰδε Nauck] τοιγὰδε γ' mss. || αὐλή] sic Ar.; Selenus apud Athen. V 188f Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήματα καίται, quae improbanda est sive lectio (cf. vs. 127) sive coniectura, non enim opes reconditas sed ipsam quam ante oculos habent domum, fulgentes praesertim parietes, mirantur iuvenes. At αὐλή de totis aedibus †; coniectimus *αὐγή (vid. δ 45 N 837), Ahrens αὐλῆς (talīs opinor fulgor est intra Iovis aulam) coll. Z 247 Ω 161. Vulgatam imitari videntur Aesch. Prom. 122 Eur. Hippol. 68.

75 εἰσοράοντα § 191] -ράοντα mss.

77 σφας § 92] σφας mss.

78 οὐ κέν § 326] οὐκ ἔν mss.

81 πόλλ' ἐπαληθεῖς] propter vs. 83 malumus *πολλὰ μογήσας, cf. I 492 Ψ 607.

82 ἡγαγόμεν] obiectum (κτήματα) ex voce κτήμασιν vs. 81 supplendum. || φέτε' § 71] ἔτε mss.

83 Αἰγυπτίους] cf. § 28. || ἐπαληθεῖς] ridicule quidam apud schol. ἐπ' ἀληθείας = μαντικῆς ἀμειβόμενοι.

84-89] versus molestos iure eiecisse vide-

tur Fick; vHerwerden unum vs. 84 damnat.

84 καὶ Ἐρεμβοὺς] sic Ar.; καὶ Ἐρεμνοῦς Crates, Ἀραβὰς τε Zeno, καὶ Ἀραμνοῦς Posidonius (καὶ Ἀραβὸς habet P). Cf. Strab. I p. 37, 41 VII p. 299 XVI p. 784, Lehrs Arist.² p. 249. Erembi gens aliunde ignota; Arabas designari multi opinati sunt, in his Hellenicus; ex Hebraeorum Aramaeorum Arabum nominibus conflatum esse gentile haud improbabilius statuit Ameis.

85 ἵνα Heyne] ἵνα τ' mss. — De re cf. Herod. IV 29 Aristot. Hist. Animal. VIII 28; vertendum: agni cornuti nascuntur.

86 κρεάων § 72] κρεῶν mss.

89 θῆσθαι] cf. § 195.

86] post vs. 89 collocavit Bekker. || τρὶς] l. a. dis, quae in schol. merito reicitur, hoc enim satis frequenter fieri solet. Ter intra unius anni spatium parere paene incredibilis fecunditatis est; nam oves per quinque fere menses uterum gerunt. De re igitur, quae non nisi raro (neque unquam per duos annos deinceps) accidere potest, ita loquitur poeta quasi in longinquis illis regionibus sit pervulgata et sollemnis. Conferantur fabulae de perpetua Laestrygonum luce, perpetua Cimmeriorum nocte.

- 90 ἦος ἐγὼ περὶ κείνα πολλὸν βίοντον ξυναγείρων
 ἡλαόμην, τῆός μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
 λάθρῃ, ἀνωιστὶ, δόλῳ ὀλομένης ἐλόχοιο·
 ὥς οὐ τοι χαίρων τοῖσι κτεάτεσσι φανάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν', οἳ τινες ὕμιν 94 cf. Ξ 125
 95 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα Φοῖκον
 εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχονδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναιέμεν', οἳ δ' ἄνδρες σάοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο 98^bsq. = ε 306sq.
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, φεκάς Ἀργεὺς ἱποβότοιο. 99^b = I 246
 100 ἀλλ' ἔμπης, πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 100^b = I 612
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθηήμενος ἡμετέροισι, —
 ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε 102 cf. Σ 472
 παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο, —
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ, 104 sq. = X 424
 105 ὥς ἐνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίνει καὶ ἐδωδὴν sq.
 μναομένην· ἐπεὶ οὐ τις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησε,
 ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρετο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλε
 αὐτῷ κῆδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον

99 nonnulli (non Ar. teste Didymo) —

90 ἦος § 323] εἴως vel ἕως mss. || ἐγὼ] γὰρ P¹.

91 ἡλαόμην § 191] ἡλώμην mss. || τῆός § 323] τείως mss.

92 ἀνωιστὶ] adv. †, adi. Φ 39. || ὀλομένης § 21] οὐλομένης mss.

93] post vs. 96 collocat Kammer. || τοῖσι Nauck] τοῖσδε mss.; cf. § 60. || Olim quidam subiungebant versum insulsum οὐδὲ τι βουλόμενος, ἀλλὰ κρατερῆς ὄπ' ἀνάγκης.

94-96] del. Bekker.

94 τάδε] *δὲ τὰ? Cf. Ξ 125. || ἀκουέμεν'] fando audivisse; cf. Ξ 125 δ 200. || ὕμιν § 92] ὕμιν ὕμιν ὕμιν mss.

95 εἰσὶν, ἐπεὶ] eleganter vHerwerden οἷσιν ἐπὶ. || πόλλ' ἔπαθον] πολλὰ πάθον G W. || ἀπώλεσα] aptum sensum non praebet, neque satis apparet de quanam domo (sua? an Priami? an vero Agamemnonis?) loquatur Menelaus. Friedlaender locum lacunosum indicans sic fere supplet: ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ <πόλλ' ἐπαλήθην, | in his autem erroribus multas divitias congessi, ita ut nunc

possideam > Φοῖκον | εὖ μάλα ναιετάοντα etc.

96 κεχονδότα] κεχανδότα mss.; vid. § 221 et ad Ω 192.

97 ὧν] ὡς G².

98 ναιέμεν' § 125] ναιεῖν mss. || σάοι § 62] σάοι mss. || τότ' ὄλοντο] ε' ὄλοντο G P¹ H¹, cf. ε 306.

100-103] del. Bekker.

100 πάντας μὲν] μὲν πάντας G P; ἐμπάντας Nauck, versum post vs. 103 collocans et vs. 101 πολλάκι δ' scribens; praeterea in vs. 104 ξυμπάντων proponit.

103 αἰψηρός] vid. ad β 257.

105 ὥς] vid. ad X 425. || ἀπεχθαίνει] ἐννισυμ reddit, sed I 415 odi (ut simplex I 452 etc.); alias non legitur apud poetam. Vid. ad π 114.

106 μναομένην § 190 et 191] μνωμένην (sic G P) vel μνωομένην mss.

107 ἤρετο § 284] ἤρατο mss. — Hoc uno loco verbum ἔρνευμαι sensu suscipiendi usurpatur; vid. tamen γ 247.

108 ἔσεσθαι] ἐπεσθαι P.

- κείνοι, ὡς δὴ δ' ἤδη ἀποίχεται, οὐδέ τι *φίδμεν*,
 110 ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκεν. ὁδύρονται νύ ποθ' αὐτὸν 110^a cf. β 132
Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων *Πηνελόπεια*
Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ *Φοίῳ*.“ 112 cf. 144
 ὧς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὅφ' ἔμερον ὥρσε γόοιο· 113 = Ω 507
 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατὴρ ἀκούσας,
 115 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχῶν 115 = 154
 χεῖρες δ' ἀμφοτέρησι. νόησε δέ μιν *Μενέλαος*, 115^a = τ 225
 'μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 116^a cf. M 38 2
 ἢ μιν αὐτὸν πατὴρ ἐάσειε μνησθῆναι, 117 = E 671
 ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο *Γέλαστα* τε πειρήσαιο. 119 = ω 238
 120 ἦος δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 120 = A 193
 ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑπορόφοιο
 ἦλυθεν, *Λορέμιδι* χρυσήλακτῳ *Φεφικυῖα*.
 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην ἐύτυκτον ἔθηκε,
 Ἀλκίπτη δὲ τάπητ' ἔφερεν μαλακοῖ' ἐρίοιο,
 125 Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν *Φοί* ἔδωκε
 Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὅς ξναί' ἐνὶ Θήβῃ
 Αἰγυπτίῃ, ὅθι πλεῖστα δόμοισ' ἐν κτήματα κείται· — 127 cf. I 382

109-112] cum vs. 498 et 555 sqq. pugnare contendit Hennings; sed defendi possunt: Ulixem vivum in longinquam insulam pervenisse ex Proteo olim rescivit Menelaus, etiamnunc superstitem esse scire nequit.

109 *κείνοι, ὡς κείνου, ὅπως mss.; vitiosum est ὅπως pro ἐπεί vel ὡς; vid. ad A 459. Fortasse praestat *κείνοσ, ὡς (KENOCHOS), cf. § 59.

110 ποθ' § 322] που mss. || αὐτὸν] pro μιν vel *φ*. suspectum, cf. § 98.

111 θ' δ] το?

114 δάκρυ δ' ἀπὸ] l. a. δάκρυα (sic P H mss. alia) δ' ἐκ.

115 ὀφθαλμοῖν] -οῖσιν P H mss. alia. || ἀνασχῶν] ἐπισχῶν Ammon. 147.

116 *χεῖρες δ' ἀμφοτέρησι] ἀμφοτέρησιν χεῖρσι (-ρησι χείρεσι K) mss.; cf. M 382 Σ 123.

118 ἐάσει μνησθῆναι] ἐάσει μνησθῆναι F¹ H¹, ἐάσει ἐπιμνησθῆναι D U² in q. Verum ducimus *ἐπιμνησθῆναι ἐάσει (cf. § 113); simplex μνησθῆναι †, ἐπιμνησθῆναι legitur α 31 δ 189. In vulgata displicet metrum (cf. § 2).

119 πειρήσαιο] μυθήσαιο P F H mss. alia

(cf. v 191). Aristarchum τ' ἐπειρήσαιο (= ἐπείροιο) legisse, vitio manifesto perhibet scholion, damnatur enim ea lectio metro (vid. § 3) et grammatica.

120 ἦος § 323] εἰως vel ἥως mss.

122 χρυσήλακτῳ] vid. ad II 183.

123-135] del. Duentzer. — De ministrarum nominibus vid. ad σ 182.

123 ἄμ' Ἀδρήστη] sic Ar., alii olim ἄμα ἀδρήστη; vid. ad A 99. || κλισίην] sella nonnisi h. l. et τ 55 (ubi fusius describitur) dicitur κλισίη, alibi κλισμός (cf. δ 136) vel κλιστήρ σ 190. || ἐύτυκτον] εὐτυκτον H, Bekker εὐτυκτον, sellam plicatilem (quae facile manu portari possit) significari ratus. || ἔθηκε] cf. θ 65 τ 55; propter ἄμα tamen et versus sequentes malimus *ἔθηκε.

124 τάπητ' ἔφερεν] -τα φ. mss. || μαλακοῖ' § 59] -κοῦ mss.

126 δάμαρ] vid. ad Ξ 503. || Θήβῃ | Αἰγυπτίῃ] Θήβῃς | Αἰγυπτίῃς mss.; cf. § 57. Singularem dedimus Fickium secuti, vid. ad γ 278.

127] del. Duentzer. || Αἰγυπτίῃ] cf. § 28.

- ὅς *Μενελάω* ἔδωκε δὴ ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
 δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα, 129^b cf. I 122
 130 χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα·
 ἡλακάτην χρυσήν τάλαιρόν θ' ὑπόκλυκλον ὅπασσε
 ἀργύρεον, χρυσῶ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαντο· — 132^b cf. 616 ο 116
 τὸν δ' αὖ *Φοί* ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρονσα
 νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 135 ἡλακάτην τετάνυστο *Φιοδνεφές* εἶρος ἔχουσα. 135^b cf. ι 426
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ Θρηῖνος ποσὶν ἦεν.
 αὐτίκα δ' ἢ γε *Γέπεσσι* πόσιν ἐρέεινε *Γέλαστα*·
 „*φίδμεν* δὴ, *Μενέλαε* διοτρεφές, οἳ τινες οἶδε
 ἀνδρῶν εὐχετάονται ἱκανέμεν' ἡμέτερον δῶ;
 140 ψεύσομαι ἢ *ἔτυμον* *Γερέω*; κέλεται δέ με θυμός. 140 = K 534 cf.
 οὐ γὰρ πῶ τινα φημι *Γεφαιότα* ὧδε *φιδέσθαι* 141sq. cf. ζ 160sq.
 οὐτ' ἀνδρ' οὔτε γυναικᾶ, — σέβας μ' ἔχει εἰσοράουσιν, — 141 cf. τ 380
 ὡς ὅδ' Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορος νῆι *Γέφαιε*, 141^a = χ 313
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ *Φοίῳ*, 143 cf. τ 381
 145 κείνος ἀνὴρ, οἷ' ἐμείο κυνώπιδος εἴνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.“ 144 cf. 112
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς *Μενέλαος*·
 „οὐτῶ νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ *Γεφίσει*·
 κείνου γὰρ τοιοῦδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες 149 cf. τ 359
 150 ὀφθαλμῶν τε βολαὴ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται.
 καὶ νῦν ἢ τοι ἐγὼ μεμνημένος ἄμφ' Ὀδυσῆι
 'μυθεόμην, ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησε 152 cf. ψ 307
 ἄμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὃ πυκνὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἴβε, 153^b = θ 531 cf.
 π 219

128 ἔδωκε] δῶκε mss.

131 *ἡλακάτην χρυσήν] χρυσήν (vel χρυσήν) τ' ἡλακάτην mss.; cf. § 18 et 61. || ὑπόκλυκλον] †, rotulis instructum? vid. ad Σ 375.

132 κεκράαντο] cf. § 267 et δ 616 ο 116.

134 βεβυσμένον] †.

135 *Φιοδνεφές*] adi. nonnisi loco simili: 426 redit; cf. *δνοφερός* I 15 etc.

137 αὐτίκα δ'] αὐτίκ' ἄρ G F mss. alia. || γε *Γέπεσσι*] γ' ἐπέσσει mss.

139 εὐχετάονται § 191] -τόωνται mss.

141 *φιδέσθαι*] l. a. γενέσθαι.

142 εἰσοράουσιν § 191] -ρόωσαν mss.

143 Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορος (l. a. ταλασίφρονος)

νῆι] probabiliter vHerwerden Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι πάντα coll. A 613, delens vs. 144-146 (vs. 145 sq. damnaverat PKnight); absurde enim adolescentem simillimum dici puerulo infanti, quem Helenae ne in conspectum quidem olim venisse credibile est; vid. etiam vs. 149 et 157. In versu autem 145 displicet vox κυνῶπις a placido colloquio aliena.

146 ἦλθεθ'] ἦλθον mss. alia.

149] vertit Verg. Aen. III 490: sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat. || γὰρ F P H] μὲν M, τοι G.

153 πυκνὸν] πυκνὸν mss. complura metro invito; πυκνὸν M k. Cf. Ω 794 π 16 etc.

- χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχόν.“ 154 = 115
 155 τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΐδα 155 = ο 48
 „Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφεὲς, ὄρχαμε λαῶν, 156 = P 12
 157 κείνου μὲν τοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις. 157^b cf. ψ 62
 161 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 τῷ ἅμα πομπὴν ἔπεσθαι· ἐφέλδετο γὰρ σε Φιδέσθαι,
 ὄφρα Φοι ἢ τι Φέπος ὑποθήγαι ἢ τι Φέρον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο
 165 ἐν μεγάροισ', ὃ μὴ ἄλλοι ἀοσητῆρες ἔωσι 165 cf. ψ 119
 ὥς νῦν Τηλεμάχῳ ὃ μὲν οἴχεται, οὐδέ Φοι ἄλλοι
 εἴσ', οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
 170 ἵκεθ', ὃς εἴνεκ' ἐμείο πολὺς ἐμόγησεν ἀέθλους·
 καὶ μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
 Ἀργεῖων, εἰ νῶϊν ὑπείρ ἅλα νόστον ἔδωκε
 173 νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύφοπα Ζεὺς.

158 ἀλλὰ σάφρων ἐστὶ, νημεσσάται δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὅδ' ἐλθὼν τὰ πρῶτα Φεπεσβολίας ἀναφαίνειν
 ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῖ' ὥς τερπόμεθ' αὐδῇ.

174 καὶ κί Φοι Ἀργεῖ Ἰνασσα πόλιν καὶ δώματ' Ἰνευζα
 ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ Φῷ
 καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαπαπάσας,

158-160 Rhianus om., Ar. — || 163-167 nonnulli (non Ar.) —

154 ὀφθαλμοῖν] -οῖσιν H mss. alia; cf. vs. 115.

158 νημεσσάται § 191] -σάται mss.; Ar. observabat pro αἰδεῖται male h. l. dictum esse.

159 τὰ πρῶτα Bentley] τὸ πρῶτον mss.; vid. ad vs. 577. || Φεπεσβολίας] †, cf. Φεπεσβολός B 275. Aristonicus vocem hinc alienam ducebat ex. Ar. sententia; Zenodotus ἐπιστομίας corrigebat.

160 θεοῖ' § 59] θεοῦ mss.

161 γερήνιος] cf. B 336.

162 ἐφέλδετο] sic Ar., δέλετο Zen.

163 *ὑποθήγαι § 122] ὑποθήγαι mss.; cf. Z 409 et vid. ad Z 260 Y 335 β 368. Futurum post ὄφρα praeterea non nisi § 111 = II 243 legitur (ῥηται q 7 aoristi est forma); vid. etiam ad σ 419.

165 μὴ ἄλλοι] synizesis novicia, vid. § 8. Pro ἄλλοι, quod e versu sequenti irrepsisse

videtur, in DS legitur πολλοί, q autem habet ὃ μὴ ἀοσητῆρες πολλοὶ ἔωσιν (cf. ψ 119). Hinc effeceris *ἐν δόμῳ, ὃ μὴ πολλοὶ ἀοσητῆρες ἔωσι, sed tentavimus etiam *ὃ μὴ ἐν μεγάροισιν ἀοσητῆρες ἔωσι (vel ὃ μὴ ἅ. ἐν μ. ἔωσι); Platt ἐν μεγάροισ', ὃ μὴ πᾶς ἀοσητῆρες ἔωσι coll. σ 489.

168 δ' ἀπαμειβόμενος] δὲ μίγ' ὀχθήσας G (cf. δ 30).

170 πολλὸς § 83] πολεὺς vel πολίης mss.

171 ἔξοχον ἄλλων P] ἔξοχα πάντων mss. pleraque; cf. σ 118.

172 ὑπείρ] cf. § 315.

174-180] del. Manso, vs. 172-180 PKnight, vs. 174-177 Hennings.

174 Ἀργεῖ Ἰνασσα] Ἀργεῖ Ἰνασσα mss. || Ἰνασσα] de verbi sensu vid. ad E 119.

176 ἐξαπαπάσας] vacuefaciendi sensu non nisi h. l. usurpatur.

- 181 ἀλλὰ τὰ μὲν ποθ' ἔμελλεν ἀγασσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
 ὃς κείνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκε.“
 ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο. 183 = ψ 108
 'κλαῖε μὲν Ἀργεῖν' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα, 184 cf. ψ 218
 185 'κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος.
 οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὅσσε·
 'μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο, 187-189 cf. α 29
 τὸν δ' Ὁοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός. sqq.
 τοῖ' δ' γ' ἐπιμνησθεὶς Φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 190 „Ἀτρεΐδῃ, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
 191 Νέστωρ φάσῃ ὃ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο.
 193 καὶ νῦν, εἴ τί ποθ' ἔστι, πίδαίό μοι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 τέρομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος, ἀλλὰ καὶ ἡῶς
 195 ἔσσεται ἡριγένεια. νημεσσάομαι γε μὲν οὐ τι 195^b = τ 264
 κλαίμεν', ὃς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον οἰζυροῖσι βροτοῖσι,
 κείρασθαι τε κόμην βαλέμεν τ' ἀπὸ δάκρυ παρήων. 198^a = ψ 46

αἱ περὶ νημεσσάομαι, Φανάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.

καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ὄντο ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἄλλο

ἡμε διέκρινεν φιλέοντι τε περπομένο τε,

180 πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.

192 Φοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καὶ ἀλλήλους ἐρείομεν.

192 Ar. —

178 ὄντο Ahrens] ὄντες mss.

178 sq. ἄλλο | ἡμε | ἄλλο | ἡμε Plut. Mor. 54f 95a, ἡμε | ἄλλο (P¹) Y U², ἡμίας (ὅμ. H) | ἄλλο mss. cetera; cf. § 92.

181 ποθ' § 322] που mss. || ἔμελλεν P] μέλλεν mss. pleraque. || ἀγασσεσθαι] ἀγά(σ)-σασθαι G¹ P mss. alia.

182 ἀνόστιμον] †, cf. ἀνοστος ω 528, νόστιμος α 9 etc.

187] de Antilochi morte cf. γ 111.

188] *spurius? || 'Hoῦς] novicium pro 'Hóς, vid. § 77; Ahrens 'Hóς δν ῥ'. || φαεινῆς] in ceteris versibus, quos claudunt verba ἀγλαὸς υἱός vel ἀγλαὸν υἱόν, quarto loco esse dactylum annotat Ameis-Hentze.

189-218] del. Hennings.

189 τοῖ' § 59] τοῦ mss. || πτερόεντ' ἀγόρευε] ἔτα προσήδα FD (cf. α 122).

191 φάσῃ δ] φάσκε?

192 ἀλλήλους] sensu caret, unde apparet versum spurium esse; fuere qui ἀλλήλοισ'

ἐρείομεν legerent, διαλεγόμεθα id interpretati invita lingua (sic Y?).

193 ποθ' § 322] που mss.; Cobet mavult εἴ πως ἔστι.

194 μεταδόρπιος] -ον F. Adi. †, sed cf. ποτιδόρπιος i 234, 249. Coll. vs. 68 apparet vertendum esse post cenam vespertinam; δόρπον instaurari Menelaus iubet vs. 213 „ne malis ominibus diem finiant” (Lehrs Arist. p. 129). Fuere qui inter cenam interpretarentur (vid. ad E 19), quibus obloquitur Lehrs l. l.

195 ἔσσεται] εἴσεται (veniet) mavult Cobet, sed vid. ad α 88. || νημεσσάομαι § 191] -σάομαι mss. || *οὐ τι § 100] οὐδὲν mss.

196 κλαίμεν' § 125] κλαίειν mss.

197] hoc unum habent miseri mortales quo amorem suum erga necessarios vita perfunctos testentur. Mire in hoc versa interpretando errat Plut. Mor. 22c.

198 κείρασθαι] vid. ψ 46, 136, 141 α 46. ||

- καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὗ τι κάκιστος
 200 Ἀργεῖων· μέλλεις δὲ σὺ φίδμεναι, — οὐ γὰρ ἐγὼ γε 200^b sq. = A 374
 ἦντις οὐδ' ἔφιδον, — περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι sq.
 Ἀντίλοχον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἡδὲ μαχητὴν. 202 cf. γ 112
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσ' ἔφειπες, ὅς' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 205 φείποι καὶ δέξειε, καὶ ὅς' προγενέστερος εἴη· —
 τοῖον γὰρ καὶ πατὴρ, ὃ καὶ πεπνυμένα βάξεις. 206^a = σ 126
 206^b cf. I 58
 207^a = O 490
 ξεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὃς τε Κρονίων
 ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γιγνομένῳ τε·
 ὥς νῦν Νέστορ' ἔδωκε διαμπερὲς ἥματα πάντα
 210 αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν' ἐν μεγάροις,
 νείας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν ἔμμεν' ἀρίστους· —
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν' ἐάσομεν, ὅς' πρὶν ἐτύχθη·
 δόρπον δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χευάντων. μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθέν περ ἔσονται
 215 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαφειπόμεν' ἀλλήλοισι.“
 ὥς ἔφατ'· Ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυνε,
 ὀτρυνὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο. 217 = 23
 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 218 = I 91
 219^a cf. ψ 140
 ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα
 220 αὐτὴν ἄρ' εἰς Φοῖνον βάλε φάρμακον, ἐνθεν ἔπινον,
 νηπενθέες τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπιλήθον ἀπάντων.

βαλέμεν § 126] βαλέειν mss. || παρήων] παρειῶν
 mss.; vid. § 56 et ad Ω 794.

204 τόσ' ἔφειπες I] τόσσα ἔφειπες P, τό(σ)σα
 εἴπες (εἴπας U¹, cf. § 153) mss. cetera. ||
 ἂν] novicium pro κεν, vid. § 326.

205] del. vHerwerden.

206-211] del. PKnight, vs. 207-211
 Duentzer.

206 τοῖον] vid. ad ψ 16. || πατὴρ] aegre
 desideratur ἱσσί.

208 ἐπικλώσῃ] vid. quae annotavimus ad
 Ω 525. || γαμέοντι] θαλίθοντι (ab ineunte
 aetate) Naber.

209 Νέστορ' ἔδωκε] -ρι ὅδε mss.

210 αὐτὸν] αὐτῷ H Y.

211 νείας] νείας δ' Stob. 103,1; fortasse
 νείας δ' verum est. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

212 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || δὲ] δ' αὖ G. ||

δὲ] ὥς F¹, δ P; ὃν vHerwerden, τῶν γεγε-
 νημένων interpretatus. || πρὶν] περ G.

215 διαφειπόμεν'] vid. ad K 425.

216 δ' ἄρ'] δὲ proponit criticus apud Nau-
 ckium.

218] in T in subiungitur versus αὐτὰρ
 ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔργον ἔντο (= I
 92 etc.).

221] cf. π 305. || νηπενθέες ... ἄχολον]
 utrumque adi. †. || ἐπιλήθον Ptolemaeus
 Ascal.] ἐπιλήθον Ar. Herodian. (cf. Lehrs
 Arist.² p. 299), ἐπιλήθες mss. aliquot. Adi.
 ἐπιλήθος aliunde ignotum est, verbum vero
 ἐπιλήθω extat v 85 (med. H 452 etc.).
 Nauck coniecit ἐπιλήθιν; apud novicios quos-
 dam (vid. Nauck in Praef. Odysseae I
 p. VII) λαθινηθὲς dicitur Helenae medica-
 men (cf. X 83).

- ὅς τὸ καταβρόξειεν, ἐπεὶ κρητῆρι μίγνῃ,
 οὐ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρήων,
 οὐδ' εἴ Φοι κατατεθναίῃ μήτηρ τε πατήρ τε,
 225 οὐδ' εἴ Φοι προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
 χαλκῷ δηϊόειν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσ' ὀράοιτο.
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα
 ἐσθλὰ, τὰ Φοι Πολύδαμν' ἔπορεν Θῶνος παράκοιτις
 Αἰγυπτίῃ, τῇ πλείστα φέρει ξείδαρος ἄρουρα 229^b = ε 357
 230 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά·
 ἱηρὸς δὲ Φέκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἐκ γὰρ Παιήονος εἰσι γενέθλης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε Φοινοχοῆσαι,
 ἐξαυτίς μύθοισιν ἀμειβομένη προσέφειπε 234 cf. π 193 + 214
 ω 350
 235 „Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφὲς ἡδὲ καὶ οἶδε
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῳ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τε κακὸν τε διδοί· δύναται γὰρ ἅπαντα.
 ἢ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροις
 καὶ μύθοις τέρπεσθε· Φεφοικότα γὰρ καταλέξω.
 240 πάντα μὲν οὐ κεν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος εἰσιν ἄεθλοι·

222 καταβρόξειεν] -βρώξειεν F mss. alia
 (cf. schol.), non recte. Vid. § 154 et ad
 P 54. || ἐπεὶ G] ἐπὶ mss. cett.; cf. Ω 227
 et § 326.

223 οὐ κεν] οὐκ ἂν P mss. alia; cf. § 326. ||
 παρήων] παρειῶν mss.; vid. § 56 et ad Ω 794.

226 δηϊόειν U²] -όφειν mss. cett.; cf. §
 191. || ὀφθαλμοῖσ' ὀράοιτο] -λμοῖσιν ὀράοιτο mss.;
 cf. § 191.

227 μητιόεντα] l. a. -ιδόντα; sic Ar.? cf.
 A 157 γ 290 ζ 87. Adi. nonnisi h. Ap. 344
 XXIII 5 redit, quibus locis collatis apud
 Nauckium proponitur μητιόεντος.

228 Πολύδαμν' ἔπορεν] -μνα πόρεν mss. ||
 Πολύδαμν'(α)] sic recte Ar.; fuere qui scri-
 berent πολύδαμνα (= τὰ πολλοὺς δαμάζοντα),
 vid. ad A 99.

229 Αἰγυπτίῃ] cf. § 28.

231 sq. ἐπιστάμενος περὶ πάντων] ἀνθρώ-
 πων ἐκ] l. a. ἐπεὶ σφισι δῶκεν Ἀπόλλων | ἰα-
 σθαι· καὶ commemoratur in schol., ubi per
 errorem tribuitur Aristarcho; Rhiani fuisse

suspiciatur Ludwich Arist. I p. 541. Malam
 esse lectionem docuit Ar., Paeonem enim,
 deorum medicum, in Homericis diversum
 esse ab Apolline. De Paeone cf. E 401,
 899 sq. Hesiod. fr. 213. Versum 232 del.
 PKnight, item Fick, in versu 231 recepta
 lectione altera.

231] cf. Herod. II 84 III 129, Theophr.
 Hist. Plant. IX 15.

232 ἀνθρώπων] l. a. φαρμακίων. || ἐκ Cobet
 coll. v 130 T 105] ἢ mss.

235 οἶδε] ἄλλοι G.

236 ἄλλοτε ἄλλῳ] ἄλλοτε ε' ἄλλῳ P H¹ W,
 ἄλλοτε ἐπ' ἄλλῳ F² H² M K. Hiatus manifeste
 vitiosus, licet consentiant Hesiod. Oper. 713
 Solon fr. 137⁶ et 154, Phocyl. fr. 15, Theogn.
 992, Apoll. Rhod. I 881. Probabiliter Flach
 ἄλλοθεν ἄλλῳ.

238 sq.] del. Hennings.

239 μύθοις] novicium pro -οις, cf. § 60;
 *μύθῳ (i. e. mea narratione)?

240 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

- ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθ' ἐπάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀφεικελίησι δαμάσσας,
 245 σπείρα κάκ' ἀμφ' ὥμοισι βαλὼν, Φοικῆι ΦεΦοικῶς
 246^a 249^b ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυν πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
 250 πάντες, ἐγὼ δέ μιν οἷῃ ἀνέγνων τοῖον ἔοντα
 καὶ μιν ἀνειρώτων· ὃ δὲ κερδοσύνη ἀλείπει.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ ἴλεον καὶ ἤριον ἔλαψα,
 ἀμφὶ δὲ Φείματ' ἔφεσσα καὶ ὥμοσα καρτερὸν ὄρκον,
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι
 255 πρὶν γε τὸν εἰς νῆας τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ
 ἤλθε μετ' Ἀργεῖους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρώϊαι λίγ' ἐκώκον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

246^b εὐρύγυιαν·
 ἄλλω δ' αὐτὸν φωνῇ κατακρύπτων ἐφέφισκε,
 δέκτη, ὅς οὐδὲν τοῖος ἦν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ Φείκελος κατέδυν Τρώων πόλιν

242 οἷον] sic Aristoph. Ar. alii; οἷον Parmeniscus et Nicias.

243 ὅθ' ἐπάσχετε] ὅθι π. mss.

244] de re cf. Herod. III 154. || αὐτόν] male grammatici quidam scribebant αὐτόν (sic FP²) et μὲν; vid. Apoll. Pron. p. 101 sq.

245] cf. Soph. Ai. 381 Eur. Rhes. 710-719 Hecub. 243.

246^b-249^a] verba inutilia et partim insulsa expunxit Friedlaender.

247 αὐτόν] αὐτόν F P² mss. alia; utrumque a sermone epico alienum, vid. § 94. || ἐφέφισκε] ἤισκε mss.

248 δέκτη] †; recte ἐπαίτη interpretabatur Aristarchus. Teste Aristonico δ κύκλικός (? — Σελευκός Kirchhoff) pro nomine proprio habebat (vid. ad A 99), cui assensus Kirchhoff locum interpretatur: *Deceten se esse mentitus, quo nomine ne aderat quidem quisquam in castris*. At fictum nomen Ulixi quomodo utilius esse poterat quam nomen cuiusvis de plebe hominis? Neque singularis erat sollertiae novum nomen excogitare. || οὐδὲν] male pro οὐ τι, cf. § 100. Coniecimus *οὐ θῆν. || ἤην] ἤεν? cf. § 302.

249 ἀβάκησαν] †, ἀκάκησαν F¹, ἀκάμησαν D¹, vitio aperto, quod peperit litterarum β-κ-μ similitudo. Ab ἀν- et βακ (βάκιν) ducit Apio apud Apoll. lex., probabilis a βέρηκα βάκτρον FHWalker coll. latino *imbecillus*. Cf. § 157 et 202; idem valet quod ἡπόρησαν.

250 δέ μιν οἷῃ] δ' οἷα οἱ G.

251 ἀνειρώτων F¹] ἀνειρώτων G¹, ἀνιρώτων vel -των mss. pleraque. Fick ἀνιρώτων. Comp. ἀνιρώτων † (simplex δ 347 etc.).

252 ἐγὼ ἴλεον] ἐγὼ(ν) ἴλεον P M mss. alia. Ar. quid scripserit minus constat, cf. Ludwig Arist. I p. 542 (ἐγὼ λοῶν?, quae l. a. in Y commemoratur). || ἤριον] sic Ar., ἔχριον P.

253 Φείματ' ἔφεσσα] -τα ἔσσα mss.

254 ἀναφῆναι] requiri futurum ἀμφανέειν (quod h. Merc. 16 extat) vere observavit Naber; sed leniore correctione id vix potest reduci, nam parum placet *μετ' ἀμφανέειν Τρώεσσι, longius autem distat *μὴ πρὶν γ' ἀμφανέειν με μετὰ Τρώεσσ' Ὀδυσῆα.

258 φρόνιν] vox nobis suspecta; redivit γ 244, ubi prudentiam significat; hic notitia requiritur.

259 Τρώϊαι] cf. § 17.

- 260 ἡαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
 ἄψ Φοῖκόνδ', ἀάτην δὲ μετέστενον, ἦν Ἀφροδίτη
 ὁδῶν, ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
 οὐ τεο δευόμενον, οὐτ' ἄρ φρένας οὐτε τι Φεῖδος.
 265 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔφειπες.
 ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλὴν τε νόον τε
 ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιοῦτον ἐγὼ Φείδον ὀφθαλμοῖσι,
 270 οἷον Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἦσκε φίλον κῆρ.
 οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 Ἴππῳ ἐνὶ ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἀργεῖων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἤλθεσ' ἔπειτα σὺ κείσε· κελυσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
 275 δαίμων, ὅς Τρώεσσι ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι·
 καὶ τοι Διήφορος θεοφείκελος ἔσπετ' ἰούσῃ.
 τρεῖς δὲ περιστείξας κοῖλον λόχον ἀμφοφάουσα,
 278 ἐκ δ' ὀνομακλήδην Λακωνῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,

279 πάντων Ἀργείων φωνὴν Φίσκουσ' ἀλόχοισι.

276 Ar. (et ante eum alii) — || 279 Ar. —? (vid. Ludwig Arist. I p. 543)

260 ἡδῆ] sic Ar., ἡ δὴ Crates.

261 Φοῖκόνδ'] οἶκον F¹ M. || ἀάτην... μετ-ίστηνον] cf. T 132. || ἀάτην] ἄτην mss. || μετίστηνον] comp. † (simplex K 16 etc.).

263 νοσφισσαμένην] -νη G F P² H² mss. alia.

264 τῷ § 99] τῷ (τε T) mss. || Φεῖδος] ἴργα (ἴργον, ἴργων) mss. pauca ex A 115.

265 ἀπαμειβόμενος; προσέφη ξανθός] αὐτὸς προσέειπε βοὴν ἀγαθός P (cf. α 178).

270 ἦσκε] ἴσκε (ἴσχε W Eust.) mss.

271-289] iure damnasce videtur PKnight.

273] om. Y, in marg. habent P H. ||

Ἀργείων] Ἀργεῖοι G H² mss. alia.

274 κελυσέμεναι... ἔμελλε] simillima est constructio II 46 sq., ubi vid.

276 sq.] Deiphobus suspicionis plenus Helenam clam sequitur; illa, cui Argivorum dolus notus est (cf. vs. 256), equum ligneum adit et, Troianos nullos in vicinia adesse rata, per iocum evocat bellatores quos in alvo scit latitare. Sic explicanda videtur

narratiuncula obscurior, in qua corrupta esse complura censet Naber. — Deiphobum Helenae maritum tunc temporis fuisse (cf. § 517 sq.) poeta videtur sumere, quamquam ex contextu id non satis apparet.

277 περιστείξας; P² H²] -στείξας mss. pleraque cum Ar.; aoristus -στείξαι et comp. περιστείχειν †. Nauck περιστείχης. || ἀμφοφάουσα § 191] -φάουσα mss.

278 ἐκ... ὀνομακλήδην] vid. ad I 11. || ὀνόμαζες] κίχλησες Nauck, quod non multum prodest; vid. autem K 68 X 415. || ἀρίστους] ἐταίρους F.

279] etiamsi πάντων accipias de solis principibus, quorum uxores Helena notas habere potuit, absurdum esse versum concedendum est Aristonico (Aristarcho) adnotanti: „πάνου γέλοιος ἢ μίμησις καὶ ἀδύνατος. πῶς δ' ἂν ἐπίστευον ὅτι πάρεισιν αὐτῶν αἱ γυναῖκες;” || Φίσκουσ' ἔσκουσ' F¹ H, Ar. εἴσκουσ' Vid. A 799. || ἀλόχοισι] vid. ad P 51.

- 280 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ Τυδεΐδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἦμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν, ὡς ἐβόησας.
νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω 'μενεΐναμεν ὀρμηθέντε
ἢ ἐξελθέμεναι ἢ ἔνδοθεν αἰψ' ὑπακούσαι·
284 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθε Φιεμένω περ·
290 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡὔδα·
„Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφέες, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ Φοί τι τάδ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ' εἴ Φοι κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
ἀλλ' ἄγετ' εἰς εὐνὴν τράπεθ' ἡμέας, ὄφρα καὶ ἦδη
295 ὕπνω ὑπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες.“
ὥς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῶϊσ' ἐκέλευσε
δέμνι ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέμεν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαῖνας τ' ἐνθέμεναι Φούλας καθύπερθε Φέσσασθαι.
300 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
δέμνια δ' ἐστόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι 'κοιμήσαντο,
Τηλέμαχος δ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·

285 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἴσαν υἱὲς Ἀχαιῶν
Ἀντικλος δὲ σέ γ' οἷος ἀμείψασθαι Φεπέσσει
ἦθαίην. ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χέρσ' ἐπέειπε
νωλεμῶς κρατερῆσι, 'σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.

285-289 Ar. —

- 281 ἐβόησας] ἐγέγωνες Nauck.
282 ὀρμηθέντε] -ντες F H mss. alia.
283 αἰψ' ἀψ (P¹?) Y; vid. ad § 92. ||
ὑπακούσαι] ὑπακούσαι M K errore pervul-
gato.
284 Φιεμένω] -νους F² M K.
285-289] damnabat Ar. propter *Anticli*
nomen ex Homero aliunde ignotum sed ex
epico Cyclo desumptum, praeterea frigidus
consensus versiculos; in plerisque autem libris
olim defuisse adnotat Didymus. Nitzsch
Aristarchi argumentis pondus denegat, no-
bis versus per se non vituperandi sed hinc
alieni videntur; ex alia recensione desum-
tos putat Seeck.
286 σέ γ' σ' ἔτ Bekker.
287 μάστακα] os vel fauces; cf. I 324. ||

- χέρσ' ἐπέειπε] χερσὶ (χειρὶ Herodian. δ 419)
πίεζε mss.
292 ἄλγιον] item π 147; cf. Σ 306. || τάδ']
τά γ' vel τό γ' mss. complura.
293] del. Nauck.
294-305] del. Duentzer; in G vs. 294
inter lineas est additus, vs. 295 damnatus.
294 καὶ] καὶ P M mss. alia.
295 ταρπόμεθα] ταρπόμεθα M, l. a. πανσώ-
μεθα (Ar., cf. schol. Ω 636). || κοιμηθέντες
H² U] -ντες mss. oett. Vid. Ω 636.
296 δμῶϊσ' ἐκέλευσε] -ῆσι κ. mss.
298 ἐμβαλέμεν § 126] -λέειν mss.
300 δάος] δάδας (δάδας) M mss. alia, unde
μεγάρου (sic q) δαΐδας coniecerit quispiam;
vid. tamen Ω 647 η 339 χ 497 ψ 294.
303] in margine habet G.

- Ἀτρεΐδης δὲ καθῆυδε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
305 παρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δῖα γυναικῶν.
ἦμος δ' ἠριγένεια 'φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Φεΐματα Φεσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὅξυν' ἔθιτ' ὦμῳ,
ποσσοὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
310 'βῆ δ' ἵμεν' ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖξε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
„τίπτε δέ σε χερῶ δευρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἦρως,
εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
δήμιον ἢ ἴδιον; τότε μοι νημερτὲς ἐνίσπε.“
315 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡὔδα·
„Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφέες, ὄρχαμε λαῶν,
ἦλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
ἐσθλὲται μοι Φοῖκος, ὄλωλε δὲ πλῖνα Φέργα·
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλείους δόμος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
320 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας Φέλικας βοῦς,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
τούνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπέμεν', εἴ ποθ' ὀπωπας
324 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσ' ἢ ἄλλου μῦθον ἔκουσας.
326 μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεάσων,
ἀλλ' ἐύ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
ἢ Φέπος ἢ ἐτὶ Φέργον ὑποστάς ἐξετέλεσσε
330 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθ' ἐπάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνησάι καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπε.“
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
332 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἦθελον εὐνηθήμεν' ἀνάκτιδες αὐτοὶ ἐόντες.
333-350 = ρ 124
sqq.

325 πλαζομένον· περὶ γὰρ μιν διζυρὸν 'τίκε αἴτηρ.

- 312 χερῶ § 190] χερῶ mss.; χερῶς (χρηῶς) thesi; in schol. A 105 citatur καὶ κληδόνα.
Ahrens.
314 ἴδιον] vid. γ 82. || ἐνίσπε] ἐνίσπες
(vel ἐνίσπες) G P¹ mss. alia. Cf. § 246.
317 κληηδόνα] alias (σ 117 υ 120) legitur
κληηδόν, suspecta autem est syllaba κλη- in
318 πλῖνα Φέργα] cf. M 283.
320 ἀδινὰ] vid. ad B 87.
321 ὕβριν] ἦτορ M mss. alia.
322-331] de his versibus vid. ad γ 92-101.
334 εὐνηθήμεν' § 125] -θῆναι mss.

- 335 ὥς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς
κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγχεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἔβην εἰσέλυνθεν εὐνήν,
ἀμποτέροισι δὲ τοῖσιν ἀφεικέα πότμον ἐφήσει. 339^b = A 396
- 340 ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀφεικέα πότμον ἐφήσει.
αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἔων, οἷός ποτ' ἐν κτιμένην ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεῖδῃ ἐπάλαισεν ἀναστάς,
καδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, ἑχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
345 τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς.
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεται, οὐ κεν ἐγὼ γε
ἄλλα παρ' ἐκ φείπομι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω.
ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔφειπε γέρον ἄλιος νημερτής,
350 τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω φέπος οὐδ' ἐπικεύσω.
„Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
352 ἔσχον, ἐπεὶ σφ' οὐ ῥέξα τεληέσσας ἐκατόμβας.

335-340] postea additos esse suspicatur LaRoche; cf. v 14 sqq.

335 ὁπότ' δ' F¹ Z, unde Nauck coniecit δ' ἐν, quod versu parall. habet W.

336 νεβροὺς ... νεηγενέας γαλαθηνούς] νεβρόν ... νεηγενέα γαλαθηνόν Aristoph. (vid. Nauck Aristoph. Byz. p. 23), singulos enim hinnulos cervas parere teste Aristotele Hist. Anim. VI 29: — historiam igitur naturalem magis curans quam imaginis poeticae venustatem, unus enim hinnulus cum pluribus procis apte comparari non potuit. Similia κακοῦνη-
337 κνημοὺς] κρημοὺς Y mss. alia. Cf. ψ 117. || ἐξερέησι] pervestigandi sensu nonnisi versu parallelo recurrit.

338 δ' ἔπειτα] δέ τ' ὅκα F¹ mss. alia; eadem discrepantia est q 129.

339 ἀμποτέροισι] matri hinnulisque; γαμφηλῆσι Naber coll. II 489, absente enim matre interfici hinnulos. De ambobus hinnulis ἀμποτέροισι accipi vix potest.

341-346] del. Hennings.

342 ἐνὶ Λέσβῳ] ἐν Λέσβῳ P (ex Z 13), quod recepit Fick.

343 ἐξ ἔριδος] cf. H 111. || Φιλομηλεῖδῃ] regi Lesbi, qui praetervehentes ad luctum provocare solebat, teste Hellanico in scholiis, ubi additur fuisse qui *Philomelae filium* (id est *Patroclum*) interpretarentur, at nulla patronymica a *matris* nomine apud Homerum derivari; videantur Apoll. lex. s. v., Etym. M. 166,6-14, Eur. fragm. 1048, Herod. I 173.

344 ἑχάροντο — Ἀχαιοί] ἐπὶ δὲ Τρώεσσι κεχάροντο G¹ (cf. II 600).

346 πικρόγαμοι] vid. ad α 266.

347 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

348 ἐκ] ἐξ mss. || παρακλιδόν] adv. nonnisi loco parallelo et h. Ven. 183 redit.

349 sq. τὰ ... τῶν] corruptum? vid. ad A 125.

350 οὐδέν] novicium pro οὐ τι, cf. § 100; *τῶν τοι ἐγὼν οὐ τι? An *τῶν οὐ τοι τι ἐγὼν (vid. ad θ 136)?

352 *ἐπεὶ σφ' οὐ ῥέξα] ἐπεὶ οὐ σφιν ῥέξα mss. synizesi vitiosa; cf. N 777 et § 8.

- 354 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ 354^b = ζ 204 + 277
- 355 Αἰγύπτῳ προπάροιθε, Φάρον δέ Fe κικλήσκουσι,
τόσσον ἄνευθ', ὅσον τε πανημερίῃ γλαφυρῇ νηὺς
ἦνυσεν, ἥ λιγὺς οὗρος ἐπιπνείησιν ὀπισθε·
ἐν δὲ λιμὴν ἑύορκος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐφίσας 358^a = ι 136
εἰς πόντον βάλλουσιν ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
- 360 ἔνθα μ' ἐφείκοσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὗροι
πνέοντες ῥαίνονθ' ἀλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν
πομπῆς γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 362^b = B 159
καὶ νύ κεν ἦμα πάντα κατέφθιτο καὶ μένος ἀνδρῶν,
εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐλέησε,
365 Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος,
Φειδοθήη τῇ γὰρ ῥα μάλιστα γε θυμὸν ὄρινα.
ἥ μ' οἶφ' ἐέρροντι συνήντιετο νόσφιν ἐταίρων, —
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάσκον
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτιρε δὲ γαστέρα λιμός, — 369 = μ 332
370 ἥ δέ μοι ἄγχι στάσα φέπος ῥάτο φώνησέν τε
νῆπιός ἐσθ', ὃ ἔεινε, λίην τόσον ἠδὲ χαλῖφρων; 370^b = Ω 353
371^a = ι 273 + 237

353 οἳ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμένων.

353 Zen. — (item Ar. vid. Ludwich Aristarch. I p. 543)

353 ἐφετμένων] forma novicia, cf. § 56; corrigi posset -τμή (vid. A 495 E 818), si genuinus esset versus; sed contorta praeterea est sententia neque aptum sensum praebet vox ἐφετμά.

354 πολυκλύστῳ] περικλύστῳ G
356 sq.] insula *Pharus* posterioribus saeculis *Pellaeis proxima muris* (Lucan. X 511) erat; cf. Strab. XVII 791, Plutarch. Alex. 26. Longinquam regionem a poeta minus accurate describi tutius statueris quam aut aliam insulam significari aut Aegypti litus postea tam celeriter accrevisse alluvione, quae erat Strabonis aliorumque opinio (vid. Strab. I p. 37, item I p. 30, 58 XII p. 536, Lucan. l. l., Plut. Mor. 367c).

359 ἀφυσσάμενοι] l. s. -όμενοι; Ar. utrumque? || ὕδωρ] aquam potabilem (ex fonte insulae); cf. ι 85 + 56.

361 ἀλιαέες] †, per mare (non ex mari) flantes; vid. ad β 421.

363 κεν ἦμα πάντα] κε πάντ' ἦμα Bentley. || μένος Ar. P²] μένε mss. cetera.

364 καὶ μ'] *ἡδ' ? || ἐλέησε] ἐσάωσε P² Eust. Cf. § 279 (λ 55 + 312).

365 ἰφθίμου] -μη M² D Eust., quod coll. + 106 praefert Naber.

366 Φειδοθήη] Εὐρυνόμη Zen.; cf. Σ 405.

367-369] del. Duentzer.

367 συνήντιετο] συνήντιε F¹ (-ταε? cf. § 191).

368 ἀλώμενοι] -νος U², idque mavult Naber. || ἰχθυάσκον § 191] -άσκον mss.; verbum nonnisi μ 95 redit.

369 ἀγκίστροισιν] vox nonnisi versu parall. redit. || δὲ] idem fere valet quod γάρ, causa enim indicatur quae movet nautas ut piscibus, vili cibo, captandis vacarent; cf. μ 330-332.

370 δέ μοι Zen.] δ' ἐμεῦ vel δέ μεν (με § 92) mss. || ἄγχι στάσα] ἀντομένη Zen. <ἔπειτα πτερόεντα προσήδα aut -ντ' ἀγόρευεν Duentzer>.

371 ἐσθ' § 302] εἰς (sic G) vel εἰς (eis) mss. || ἡδὲ Bekker coll. + 530] ἡδὲ mss.; quod explicatur schol. Plat. Alcibiad. 119a. Vid. γ 348 et δ 45. || χαλῖφρων] *stolidus*; redit

- ἡ δὲ Φεκὼν μεθιεῖς καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων;
ὥς δὴ δ' ἤθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεται οὐδέ τι τέκμων
εὐδρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἐταίρων.
375 „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἐκ μὲν τοι Φερέω, ἦ τις σύ περ ἔσσι θεάων,
ὥς ἐγὼ οὐ τι Φεκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
ἀλλὰ σύ περ μοι Φειπὲ, — θεοὶ δέ τε πάντα Φίσασι, —
380 ὅς τις μὲν ἀθανάτων πεδάει καὶ ἔδῃσε κέλευθον,
νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
„ὥς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων
„τοίγ' ἄρ' ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
πωλέεται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτῆς
385 ἀθάνατος, Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα Φοῖδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
τὸν δέ τ' ἐμὸν φασὶν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
τόν γ', εἴ πως σὺ δύναιο, λοχησάμενος λελαβέσθαι,
ὥς κέν τοι Φείπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κέλευθον
390 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα.
καὶ δέ κέ τοι Φείπῃσι, διοτρεφεῖς, αἶψ' ἐθέλῃσθαι,
ὅττι τοι ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθὸν τε τέτυκται
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
„ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

adi. τ 530, cf. χαλιφροσύνη π 310, χαλιφρο-
νέω ψ 13. Estne derivatum a voce χάλις
merum (Hippon. fr. 78), olim autem signi-
ficavit ebrium? Cf. χαλίκρητον μέθυ Archi-
loch. fr. 103 (Mueller Privatalterth. p. 441c
1, OSchrader Sprachvergl. u. Urgesch. p.
470). Sed locis Homericis (hoc fortasse ex-
cepto) non convenit hic sensus. Doederlein
tentabat χαλαίρων etc.

374 ἦτορ ἐταίρων] ἰνδοθεν ἦτορ P mss. alia.
Nauck ἦτ' ἐταίρων, sed vid. vs. 467.

376 ἦ] αἶ F.

377 νυ] τε Duentzer.

378 ἀθανάτους] -τοίς P.

379 Φειπὲ] ἔπει Zen. P²; cf. vs. 468.

380 πεδάει § 191] πεδάει mss. || κέλευθον
H² Y] -θους H¹ U, -θου mss. pleraque. Cf.
δ 469 = 383 η 272 = 20. Accusativum po-

scimus, praeferimus autem singularem. Qui
genitivum probant conferunt α 195.

384 πολίεται § 191] -λείται mss.

386 ὑποδμῶς] sic Ar.; vox † (vid. tamen
ad χ 427). Conferri possunt ὑφηνίοχος Z
19, ὑποδρηστήρης ο 330; vid. etiam de prae-
positione ἐπι- in compositis ad γ 422.

387 φασὶν πατέρ'] πατέρα φάσ' schol. α 215.

388 λελαβέσθαι] λελαβείσθαι et γε (vel δὲ) λα-
βέσθαι mss. nonnulla. Infinitivus imperativi
locum obtinet (vid. § 124).

389 ὥς Hesych. s. v.] ὥς mss. (vid. α 539). ||
κέλευθον] θαλάσσης G P (vid. α 539 et ora-
culum apud Herod. I 47).

391-393] del. Kammer.

391 καὶ] καὶ P² mss. alia. Vid. II 106 δ 72.

392] ad philosophiae suae fines designan-
dos adhibuit Socrates; cf. Gell. XIV 6.

- 395 „αὐτὴ νῦν σὺ φράζε λόχον θείοιο γέροντος,
μή πως με προΦιδῶν ἡ ἐπροδαεῖς ἀλέηται·
ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
„ὥς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων
„τοίγ' ἄρ' ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
400 ἦμος δ' ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβέβηκε,
τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἰσι γέρον ἄλιος νημερτῆς
πνοιῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φοικὶ καλυφθείς·
ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμάται ὑπὸ σπέεσι γλαφυροῖσι.
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἀλοσύνης
405 ἀθρόαι εὐδουσιν πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
πικρὸν ἀποπνέουσιν ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἄμ' ἦοι φαινομένηφι
εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' ἐν κρήνασθαι ἐταίρους
τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν ἐυσσέλμοισιν ἄριστοι.
410 πάντα δέ τοι Φερέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος.
φῶκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισι·
αὐτὰρ ἐπεὶ πάσας πεμπάσσειται ἠδὲ Φίδηται,
λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὥς πῶεσι μήλων.
τὸν μὲν ἐπεὶ δὴ πρῶτα κατεννηθέντα Φίδησθε,
414^b = 421

395 *σὺ φράζε] φράζου σὺ mss. (σὺ om. G);
vid. § 117. Correctionem tuentur λ 22 h.
Ven. 128; dea non excoogitare debet dolum
sed nautis indicare.

398] del. Duentzer.

397 ἀργαλέος... θεός] -ον...-όν G (male).

398 αὐτίκ'] αὐτίς FH¹ mss. alia, cf. vs.
471. || ἀμείβετο διὰ θεάων] ἀμειβομένη προσ-
έειπε G.

399] om. G. || ἐγὼ — ἀγορεύσω] ἐγὼν ἀρέω,
σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσιν (cf. A 76, 297)
P et schol. M. || ξεῖνε D] ταῦτα mss. ple-
raque, fortasse melius.

400 ἀμφιβέβηκε] -και (-και M² Y²) mss.
cetera cum Ar.; cf. θ 68. Nonnisi h. l. sub-
iunctivum (generalem) adsciscit ἦμος.

402 φοικὶ] cf. H 63.

403 σπέεσι § 71] σπέ(σ)σι mss.

404 νέποδες] †, pedibus carentes? an pedi-
bus nantes (vid. Apoll. lex.)? Absurde pro
nepotibus, eubole usurparunt poetae Alexan-
drini (vid. Callim. fr. 77, 260, Apoll. Rhod.

IV 1743, Theocrit. XVII 25). || ἀλοσύνης]
cf. I 207; designatur Amphitrite, cf. α 422.

406 πικρὸν] neutrum (cf. Φηδύ... πνέου-
σαν δ 446, δὲ δὲ δέρεσθαι et similia); appo-
sitio obiecti est ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.

407 ἦοι § 77] ἦοι mss.

410 ὀλοφώια] adi. δ 460 = 289 ε 248 re-
dit; a verbo ἐλφαίρω decipio repetit WSchulze
Quaest. Ep. p. 22 coll. Verg. Georg. IV
443 fallacia.

412 ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss. || πεμπάσσειται] †,
digitis recensuerit; cf. nominis numeralis
forma Aeolica πέμπε in voce πεμπάσσειτον A 463
γ 460. De more digitis computandi (1-100
manu sinistra, 101-10000 manu dextra) conf.
Aristoph. Vesp. 656, Iuvenal. X 248 sq.,
Lollius Bassus in Anthol. Gr. II p. 146
Iacobs.

413 πῶεσι] πῶε Hecht.

414 ἐπεὶ W] ἐπὶ mss. cett.; cf. § 326. ||
Φίδησθε] ἰδῆσθαι D mss. alia, ἰδῆαι P² H²
(ἰδεσθαι F¹, ἰδῆσθαι T).

- 415 καὶ τότε ἐπειδ' ὅμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσυμένον περ ἀλύξαι·
πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ γίγνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεισπιδαῖς πῦρ·
ὅμιν δ' ἀστεμφές F' ἔχμεν μᾶλλον τε πιέζειν. 419 cf. 459
- 420 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται Φεπέεσσι,
τοῖος ἐὼν οἷον κε κατευνηθέντα Φίδησθε,
καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαι τε γέροντα,
ἥρως, εἴρεσθαι δὲ, θεῶν ὅς τις σε χαλέπτει,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσει ἰχθυόεντα. 421^b = 414
- 425 „ὥς Φειποῦς" ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισι,
ἥμα πολλά δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θαλάσσαν
δόρπον θ' ὠπλισάμεσθ' ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
424 = 390
425 cf. 570 λ 253
426^a = 571
427 = 572 x 309
cf. Φ 551
428 = ρ 407 cf. 573
429-431 = 574
sqq.
430 = ι 169, 559
x 186
431 = A 477
- 430 δὴ τότε ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγιῶν θαλάσσης.
ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἥμα πολλὰ θεοὺς γονυώμενος· αὐτὰρ εἰαίρους
τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποιθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν. 434^b = Z 79^a
- 435 τόφρα δ' ἄρ' ἢ γ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον
τέσσαρα φωκῶν ἐκ πόντου δέρματ' ἔννευκε, —
πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα, — δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
435^b = Σ 140
- εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἄλλησι

415 ὅμιν § 92] ὅμιν ὅμιν ὅμιν mss. ||
κάρτος τε βίη] ἔργον τε ἔπος P (ut legitur
β 272).

416 αὐθι] καὶ Eust. 1502,15 (metro in-
vito); *καὶ δὲ F'?

417 πειρήσεται] verbi notio e contextu
explenda est, ut A 302 etc.

418 ἐρπετὰ] †, animalia (non sola reptilia);
cf. ἔρπειν P 447 etc.

419 ὅμιν § 92] ὅμιν mss. || *ἀστεμφές F'
ἀστεμφές mss.; adv. nonnisi vs. parall. re-
dit, propter § 8 autem suspectum est; adi.
extat B 344 Γ 219. Praeterea addidimus
pronomēn F_e, quod aegre desiderabatur. ||
ἔχμεν] cf. § 126.

420 αὐτὸς] sic Ar., αὐτὸς F¹ P mss. alia. ||
ἀνείρηται] ἀμείρηται Eust. (-βεται H²).

421 κα] τε G T W, γε D; *F_e... Φίδησθε? ||
Φίδησθε] ἰδοὺ G F¹ P H mss. alia.

423 χαλέπτει] † (cf. χαλεπός, χαλεπαίνω).

425 ἐδύσετο] -σατο G F H M mss. alia; cf.
§ 152.

429 ρ' M] ἄρ' G H², δ' P, om. F; cf.
vs. 574. || ὠπλισάμεσθ' ὀπλ. mss.

432] in margine habent F H, om. G P
mss. alia.

433 *γονυώμενος] -νόμενος P, νούμενος mss.
cetera; cf. § 144.

434 ἰθύν] cf. Z 79.

435 ὑποδύσα] ἀναδύσα Duentzer.

436 πόντου] πόντος? cf. § 59.

438 διαγλάψας] διαγνά(μ)ψας G H² mss.
alia non recte; verbum †, sed cf. adi.
γλαφυρός.

- ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
440 ἐξείης δ' ἠύνησεν, βάλεν δ' ἐπὶ δέσμα Φεκάστῳ.
ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἐπλετο, τείρε γὰρ αἰνῶς
φωκῶν ἀλιотρεφῶν ὀλοωτάτη ὁδμή, —
τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κῆτει κοιμηθείη; —
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
445 ἀμβροσίην ὑπὸ θῖνα Φεκάστῳ ἔθηκε φέρουσα
Φηδὺ μάλα πνεύουσιν, ὅλεσε δὲ κήτεος ὁδμήν.
πᾶσαν δ' ἦοιτ' ἔμενον τετληότι θυμῷ.
„φῶκαι δ' ἐξ ἀλὸς ἤλθον ἀφολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
ἐξῆς ἠυνάζοντο παρὰ ῥηγιῶν θαλάσσης.
450 ἔνδιος δ' ὁ γέρον ἤλθ' ἐξ ἀλὸς, ἦρε δὲ φώκας
ζατρεφείας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
ἐν δ' ἡμᾶς πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠίσθη δόλον ἔμμεν· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός. 453^a cf. x 232^b
ἡμεῖς δὲ Φιφάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
455 βάλλομεν. οὐδ' ὁ γέρον δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
ἀλλ' ἦ τοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠυγένειος,
456^b cf. O 275
αὐτὰρ ἔπειτα δρᾶκων καὶ πάρδαλις ἡδὲ μέγας σῦς,
458^b cf. N 437
γίγνεται δ' ὕγρον ὕδωρ καὶ δένδρεον ὕψιπέτηλον.
ἡμεῖς δ' ἀστεμφές F' ἔχομεν τετληότι θυμῷ. 459 cf. 419
459^b cf. ι 435
460 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίας' ὁ γέρον ὀλοφώϊα Φειδῶς, 460^a cf. ψ 721

439 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

440 δέσμα] δέσματ' F H.

441 ἐνθα κεν] sic G et olim libri plerique
teste Didymo (cf. Θ 130), nunc κῆτει δὴ
(vel δ' ἄρ) mss. pleraque.

442 ἀλιотρεφῶν] †. || *ὀλοωτάτη] ὀλοώτατος
mss.; masculinum cur scribatur nulla ap-
paret causa; cf. § 53.

443] del. Hennings. || x'] om. H¹, ἄν Eust.;
cf. § 326. || εἰναλίῳ] cf. § 44.

444-446] del. PKnight.

445 ὑπὸ] δ' ὑπὸ F Z.

447 ἦοιτ' subst. (= ἦσα) †, cf. χοῖτ' pro
χοῖτ' (?) Ξ 164, Ζεφυρίη pro Ζεφυρός η 119.
Adiectivum est ἦοιος θ 29 h. Merc. 17,
ὕπνοιος Θ 530 δ 656 etc.

449 ἐξῆς] forma novicia pro ἐξείης (sic K);
cf. vs. 440 etc. et inprimis simillimus
locus α 145. Fortasse *ἐξείης ἔλεξαντο παρὰ
(aut ἠύνησεν ἐπὶ) fuit olim. Redit ἐξῆς in

versu formulario δ 580 etc., ubi videatur.

450 ἐνδιος] meridiano tempore; cf. A 726. ||
δ' ὁ] δὲ?

451 δ' ἄρ'] δὲ Ahrens. || 'λέκτο] recense-
bat; vid. ad I' 188.

452 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

453 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss. || 'λέκτο] de-
cumbebat; vid. ad I' 188.

454 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || δὲ Φιφάχοντες]
δ' ἰάχ. F mss. alia, δ' αἰψ' ἰάχ. H² K.

455 οὐδ' ὁ] οὐδὲ?

457 πάρδαλις] sic Ar., cf. N 103; πόρδαλις
H Apoll. lex.

458] post vs. 459 habet G, del. PKnight. ||
ὕψιπέτηλον] vid. ad N 437.

459 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || *ἀστεμφές F'
ἀστεμφές mss.; vid. vs. 419.

460 ἀνίας' ὁ] ἀνίας' Apoll. lex. || ὀλοφώϊα
Φειδῶς] imitatur Verg. Aen. V 618: *hanc
ignara nocendi*. || ὀλοφώϊα] cf. vs. 410.

- καὶ τότε δὴ με φέπεσσιν ἀνειρόμενος προσέφειπε·
 „τίς νύ τοι, Ἀτρεΐδης υἱέ, θεῶν συμφράσσαστο βουλὰς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀφέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
 „ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον·
 465 „Φοῖσθα, γέρον, — τί με ταῦτα παρατροπῶν ἐρεῖνεις; —
 ὥς δὴ δφῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύναιμαι, μινύθει δέ μοι ἐνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι φειπὲ — θεοὶ δέ τε πάντα φίσασι —
 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάει καὶ ἔδησε κέλευθον,
 470 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόοντα.
 „ὥς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφειπε·
 „ἀλλὰ μάλ' ὤφειλες Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι
 ῥέξας ἱερὰ καλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
 σὴν εἰς πατρίδ' ἴκοιο πλέων ἐπι Φοῖνοπα πόντον.
 475 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους φιδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 Φοῖνον ἐν κτίμενον καὶ σὴν εἰς πατρίδα γαῖαν,
 πρὶν γ' ὅτε κ' Αἰγύπτιοι διπτεῖος ποταμοῖο
 αὐτίς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
 480 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοινᾷς.
 „ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὐτίς ἄνωγεν ἐπ' ἡεροφειδέα πόντον
 Αἰγυπτιόδ' ἵμεναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ἀλλὰ καὶ ὥς φε φέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέφειπον·
 485 „ταῦτά μιν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις·

461 με φέπεσσιν] μ' *ἔπεσσιν P (hinc με ἔπεσσιν I, μιν ἔπεσσιν Y), μ' ἐπέεσσιν mss. cetera. || ἀνειρόμενος] sic Ar., ἀμειβόμενος P¹ P H² mss. alia (ut q 123, cf. δ 631).
 462 συμφράσσαστο] l. a. ἀφράσσαστο. || βουλὰς] -λὴν D W.
 463 εἰς] ἔλθῃς mss. complura.
 465 γέρον] γέρον G P H¹. || παρατροπῶν § 251] -ίων mss.; cf. I 500. || ἐρεῖνεις] sic Ar., ἀγορεύεις F P mss. alia.
 466 νήσῳ] πόντῳ G.
 468 φειπὲ] l. a. φειπε (sic Zen. vs. 379).
 469] del. Fick in vs. 470 νόστον ὅπως scribens. || πεδάει § 191] πεδάει mss.; πίδαει P K knight. || κέλευθον M¹] -θους Y, -θου mss. pleraque; cf. vs. 380.

471 αὐτίκ' αὐτίς F, vid. loci par. et ad § 153.
 472 ὤφειλες U² q] ὤφει(λ)ες mss. cett.; cf. § 273.
 475 φιδέμεν § 126] τ' ἰδέμεν mss.
 476 ἐν κτίμενον] ἐς ὑπόροπον P U (ut e 42).
 477 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἐν mss.
 480 δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ] -σι θεοὶ ὁδὸν H K, θεοὶ om. U¹.
 481-484] sic contrahit Fick: ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον.
 483 ἵμεναι § 125] ἵναι mss.
 484 φε φέπεσσιν dubitanter Fick] μιν ἔπεσσιν M K mss. alia, μύθοισιν pleraque (om. D). Cf. vs. 706.
 485 δὴ] τοι P U.

- ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἢ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίσσομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 489 ἢ τίς ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδενκέει φῆς ἐπὶ νηός;
 491 „ὥς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφειπε·
 „Ἀτρεΐδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρή
 φιδέμεναι οὐδὲ δαήμεν' ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημί
 δφῆν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἐν πάντα πύθῃαι·
 495 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γ' ἔδαμεν, πολλοὶ δ' ἐλίποντο.
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο, — μάχη δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα, —
 εἰς δ' ἔτι που ζῶς κατερύκεται εὐρέει πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηὺς ἐδάμη δολιχηρέτμοισι.
 500 Γυρῆσιν μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
 πέτρῃσιν μεγάλῃσι καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνην,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον φέπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·
 'φῆ δ' ἀφέκῃσι θεῶν φυγέμεν μέγα λαῖμα θαλάσσης.
 505 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν ἀνδρήσαντος·
 αὐτίκ' ἔπειτα τρίαῖναν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῇσι
 ἦλασε Γυραῖν πέτρῃν, διὰ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθ' ἔμεινε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 490 ἢ φίλων ἐν χερσὶν, ἀπὲρ πολέμου τολύπευσε.
 498 Zen. om. (vid. Ludwig Arist. I p. 545)

486 κατάλεξον] l. a. ἀγόρευσον.
 487 ἢ] ei F P¹ mss. alia; vid. § 327.
 489 ἀδενκέει] adi. ignotum redit § 273 x 245; cognata videntur Πολυδεύκης et Ἰνδύκεις.
 490] hinc alienum esse vidit Kirchhoff. || 'τολύπευσε] -σαν G W Z¹.
 491 αὐτίκ' αὐτίς K W, vid. loc. parall.
 492 sq. οὐδέ — νόον] del. Nauck.
 493 δαήμεν' § 125] δαῖναι mss. || σε φημί] ο' αἶω P U.
 494 ἄκλαυτον G Eust.] -στον mss. cett.; vid. ad β 175. Activo sensu †, passivo X 386 λ 54, 72. || ἐπεὶ κ' ἐπῆν Eust. et l. a. in H, cf. § 326.
 495 γ' ἔδαμεν] γε δάμεν Ar. G T k, γε (vel -δε) θάμεν mss. cett. (vid. e 310).
 498] versum, a Zen. omisum, propter vs. 551 necessarium esse observavit Ar.

499 νηὺς ἐδάμη] νηυσὶ δ. mss.
 500 μιν] μὲν mss. pleraque. || ἐπέλασσε] ἐδάμασσε G¹ et olim alii.
 502] vid. ad γ 135.
 504 φυγέμεν § 126] φυγέειν mss.
 505 μεγάλ' ... ἀνδρήσαντος] excepto i 330 in Homericis μεγάλα non nisi sonandi vel loquendi verbis adiungitur (cf. A 450 A 425 Θ 75 II 429 etc.); vid. praeterea γ 288, Ar. Ran. 835. Item Latine magna loqui (Tibull. I 6, 11, Hor. Sat. I 3, 13).
 506 ἐλὼν] λαβὼν G, ἔχων Naber coll. M 27; item e 292.
 507 διὰ Hartman] ἀπὸ mss.; ictu tridentis non tota avulsa sed discissa dicitur cautis vs. 508. Verbum ἀποσχίζειν non redit, διασχίζειν extat II 316 i 71 (simplex h. Merc. 128).
 508 αὐτόθ' ἔμεινε] αὐτόθι μένει mss. (μείνει

- τῷ δ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη
 510 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
 512 σὸς δέ ποθ' ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἡδ' ὑπάλυξε
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· ὥσπερ δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειῶν ὄρος αἰπὺ
 515 ἵζεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα
 516 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρεν βαρέα στενάχοντα.
 519 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 520 ἄψ δὲ θεοὶ οὐρον ἑστρέψαν, καὶ Φοῖκαδ' ἵκοντο
 517 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα νῆαί τε Θυέστης
 518 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος·
 521 ἦ τοι ὃ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἵης
 καὶ κύνε' ἀπτόμενος Φῆν πατρίδα, πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θέρμ' ἔχοντ', ἐπεὶ ἀσπασίος ἦδε γαῖαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς ἔβλεπε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖσε
 525 Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὃ γ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 μή φε λάθοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 βῆ δ' ἔμην ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
 αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην
 530 κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐφείκοσι φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἄνωγεν δαῖτα πένεσθαι.

[sq.
 514 sq. cf. A 181
 514^a = K 365
 514^b = γ 287
 515 sq. cf. x 48
 515^b sq. = ψ 316
 sq. cf. ε 419 sq.]

517 cf. ω 150
 517^a cf. σ 238, 489
 517^b = 489 [σ 358]

523^a cf. H 426

527^b cf. Z 112

528 cf. 24

[sq.
 530 sq. cf. Z 188
 530 cf. 778 σ 36
 ω 108]

511^a cf. ε 137

511 ὥς δ' μὲν ἔνθ' ἀπόλων, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρον ὕδωρ.
 511 veteribus ignotus? vid. Ludwig Arist. I p. 546.

W, cf. ε 119). || τρύφος] †, cf. διατρυφέν
 Γ 363. || ἔμπεσι] ἔμπασι G (cf. ε 116 ε 31).

509] del. vHerwerden.

511] ab antiquis editionibus aberat teste
 schol., Aristarcho ne notus quidem fuisse
 videtur. || ἀπόλων] perfectum defendi ne-
 quit; si genuinus esset versus, ἔνθα γ' ἀπώ-
 λεν? proponi posset.

512 ποθ' § 322] που mss.

514-516] del. Nitzsch; Maleae promun-
 turium ubi situm esset scire vix potuit
 qui haec scripsit. Etiam vs. 518 addubitat
 Nitzsch, addens totum locum vs. 514-520
 fortasse esse abiciendum.

516 βαρέα] μεγάλα F H¹ D (ut ε 354). Cf.
 ε 420 x 76.

519 καὶ κεῖθεν] sic Ar., καὶ ἐκεῖθεν vel

κακεῖθεν mss. complura; cf. § 9 et 97. Nauck
 coniecit (F)oi κεῖθεν.

520 ἑστρέψαν] τρέψαν F P¹ mss. alia.

517 sq.] hos versus post vs. 520 collo-
 cavit Bothe.

517 ἐσχατιήν F H²] -ης mss. pleraque (cf.
 ε 489 ε 280 σ 358); item ε 238.

521 ἐπεβήσετο] ἐπεβήσατο mss. nonnulla;
 cf. § 152.

522 κύνε' § 191] κύνει mss. || ἀπ' αὐτοῦ]
 mire hoc est dictum; conferunt ψ 385. P²
 ἐπ' αὐτοῦ.

523 θέρμ' ἔχοντ'] θερμὰ χέοντ' mss. ||
 ἀσπασίος Cobet] ἀσπασίως mss.; vid. ad
 ε 270.

527 παριῶν] l. a. παριῶν; vid. ad ε 58.

531 ἄνωγεν § 225] ἀνώγει mss.

- αὐτὰρ ὃ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀφεικέα μερμηρίζων.
 τὸν δ' οὐ Φειδότης ὄλεθρον ἀνήγαγε καὶ κατέπεφνε
 535 δειπνίσσας, ὥς τις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. 535 = λ 411
 536 οὐδέ τις Ἀτρεΐδαν ἐτάρων ἔλιπεθ', οἷοι Φοῖοι ἔποντο.
 538 „ὦς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 540 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ δοῶν φάος ἡέλιου.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,
 δὴ τότε με προσέφειπε γέρον ἄλιος νημερτής·
 „μηκέτι, Ἀτρεὺς υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτως
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήμεν' ἀλλὰ τάχιστα
 545 πείρα', ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι.
 ἦ γὰρ μιν ζῶον γε κινήσαιο, ἦ καὶ Ὀρέστης
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος, σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαιο.
 „ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγένητορ
 548^b = I 635
 αὐτὶς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη,
 550 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τούτους μὲν δὴ Φοῖδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 552 ὅς τις ἔτι ζῶος κατερύκεται εὐρείῃ πόντῳ. 552 cf. α 197
 554 „ὦς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφειπε· 554 = 471
 555 „υἱὸς Λαέρτ' Ἰθάκῃ ἐνὶ Φοικίᾳ ναίων·
 τὸν Φίδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψόος, ἣ μιν ἀνάγκη 557-560 = ε 14
 ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται Φῆν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι, 559 sq. ε 143 sq.
 οὐ γὰρ Φοῖο πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ εταῖροι, 559 cf. ε 141

537 οὐδέ τις Αἰγισθοῖ· ἀλλ' ἐκταθεν ἐν μεγάροισι.

553 ἦε θανόν· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνυμένους περ ἀκούσαι.

553 Ar. alii que —

535 δειπνίσσας] verbum nonnisi versu
 parallelo reddit, cf. δειπνίω T 304 etc. || τις
 τε] εἴ γε F¹.

536 sq.] del. PKnight, unum vs. 537
 Kammer; vid. λ 412 sq.

536 Ἀτρεΐδαν § 55] -δεω mss.

537 Αἰγισθοῖ (ο) G] -σθου mss. cett.; cf. § 59.

539 νύ μοι κῆρ] μοι ἦτορ F¹ H.

543 ἀσκελὲς] vid. ad x 463. || οὕτως (ε)

G F P H] αἰεὶ M, cf. α 68.

544] versus caesura carens, cf. A 53.

545 πείρα' § 191] πείρα mss. || σὴν] σὴν
 εἰς; G T; *κα τὴν εἰς?

546 καὶ GHermann] κεν mss.; vid. μ 157.

547 ἀντιβολήσαιο] cf. § 113; Nauck ἀντή-
 σαιας (vid. v 229).

553] versum ridiculum, qui cum vs. 498
 conciliari nequit, damnarunt Ar. alii que.

554 αὐτίκ' G M] αὐτίς F P H, vid. loci par.

555 Λαέρτ' § 55] -τεω mss.

556 Φίδον Bentley] δ' ἴδον mss.

557 Καλυψόος § 77] -ψοῦς mss.

- 560 οἷ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 "Αργεῖ" ἔν' ἱπποβότῳ θανέμεν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδῖον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμπουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς.
 565 τῇ περ φηίστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισι
 οὐ νιφετὸς, οὐτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνεύοντος ἀήτας
 568 Ὠκεανὸς ἀνήσιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους.
 570 „ὥς Φειπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοισ' ἐτάροισι
 ἦμα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν
 δόρυπον θ' ὠπλισάμεσθ' ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
 575 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ φηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πάμπρωτα φερόσσαμεν εἰς ἄλλα διὰν,
 ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶ θοῇσι.
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 580 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλλα τύπτον ἑρετμοῖς.

569 οὐνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι.

561-569] del. Bekker, vs. 562-569 Nitzsch (III p. 317 et 352); vid. ad 2 116-137.

562 "Αργεῖ" § 71] "Αργεῖ" mss. || θανέμεν § 126] θανέειν mss.

563 Ἥλύσιον] †. Nomen a voce ἡλυσις ad-
 ventus (Herodot. III 117 etc.) deducitur apud
 Suidam; insulse Apio Ἥλυσιον scribebat, a
 voce ἡλύς; nomen repetens (vid. Eust.).

565-568] pulcherrimos hos versus postea
 insertos, versum 569 vero genuinum censet
 Kirchhoff; Fick (Hesiod. p. 124) del. etiam
 vs. 569; defendit locum Seeck. Similibus
 verbis describitur regio coelitus § 42 sqq.

565 βιοτῇ] †, alias βίος. || πέλει § 275]
 πέλει mss.

566 πολὺς] πέλει (πέλει) aut ποτὶ (sic
 schol. § 143) γHerwerden.

567 πνεύοντος Ar. H² M K] -πας mss. cett.
 Cf. § 254.

569] in nonnullis libris defuisse, prono-
 men autem σφιν quo commode referatur

non habere, annotant scholia. || Διὸς] l. a.
 φίλος, quod Tyndareus, non Iovis gener sit
 Menelaus.

570 ἐδύσετο] -σατο G P mss. alia; cf. § 152.

573 κατήλθομεν] κατήλυθον G P² U W.

574 ὠπλισάμεσθ' F P² H Z] ὀπλ. mss. cett.

577 πάμπρωτα Bentley] πάμπρωτον mss.;
 vitium redit x 403, 423 l. 2. Etiam δ 780,
 quo uno loco praeterea πάμπρωτον reperitur,
 πάμπρωτα videtur esse scribendum; extat
 autem πάμπρωτα Δ 97 P 568. Sic πρώτιστα
 pro -τον x 462 v 60 x 491 (cf. § 295) iure
 rescripsit Ahrens, h. Cer. 458 rescribere
 licet; cf. praeterea δ 159.

578 τιθέμεσθα] τ' τιθέμεσθα H D. || νηυσὶ
 θοῇσι(ν) Nauck] νηυσὶ ἑῇσιν H, νηὶ μελαίνῃ
 P (cf. vs. 781), νηυσὶν ἑῇσιν (vid. § 56) aut
 νηὺς ἑῇσιν mss. cett.

579 ἂν] ἐν mss. alia. || ἐπὶ κληῖσι] vid.
 ad β 419.

580] formularium hunc versum aut re-

- ἄψ δ' εἰς Αἰγύπτιοι διπετέος ποταμοῖο
 ὅτῃσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 ῥεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
 585 ταῦτα τελευτήσας νέομην, ἔδοσαν δέ μοι οὖρον
 ἀθάνατοι, τοὶ μ' ὄκα φίλην εἰς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 „ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπιμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσι,
 ὄφρα κεν ἑνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται
 καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
 590 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον, αὐτὰρ ἔπειτα
 δώσω καλὸν ἄλυσον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσι
 ἀθανάτοισ' ἐμέθεν μεμνημένος ἡματα πάντα.“
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ' αὖ
 „Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυνε.
 595 καὶ γὰρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοὶ γ' ἀνεχοίμην
 ἡμενος· οὐ κέ με Φοῖβος ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκήων
 αἰνῶς γὰρ μύθοισι φέπεσσι τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἐταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 600 δῶρον δ', ὅττι κέ μοι δώης, κεμήλιον ἔστω
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο φανάσσεις
 εὐρέος, ὃ ἐνὶ μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον

centis originis aut non integrum esse appa-
 ret ex formis noviciis ἐξῆς pro ἐξείης (vid.
 ad vs. 449) et ἑρετμοῖς pro -μοῖσι (vid. § 60).
 Illud non legitur μ 180. Hoc in ἑρετμῷ
 mutat Gutmann, cf. πηδῶ η 328; vid. prae-
 terea Δ 435 v 22 o 497, ubi ἑρετμῷ in tex-
 tum recepimus. Pluralem tamen ἑλάτῃσι
 praebet similis locutio μ 172.

581 δ'] omittunt P H¹ mss. alia. || εἰς
 Αἰγύπτιοι] supplendumne ὕδωρ (cf. δ 477
 sq.) an ῥοάς (cf. ι 450) an ὁδὸν vel simile
 quid quo locus (regio) indicetur? Vid. ad β
 55. || εἰς] ceteris locis Homericis locutioni
 νέας vel νῆα ἱστάναι non εἰς additur sed ἐν,
 cf. imprimis § 258 (= q 427).

583 χόλον] νόον G (cf. γ 147).

585 ἔδοσαν] δίδωσαν P H.

580 τρεῖς] bigas igitur cum equo funali;
 vid. ad II 145-154.

596] del. Fick. || *οὐ κέ με] οὐδέ κέ (τι
 P²) μ' mss.; Bentley οὐδέ με.

597 μύθοισι φέπεσσι τε] cf. φ 291.

599] del. PKnight. Telemachum iamiam
 abiturum esse quivis ex hoc versu efficiat;
 per mensem tamen integrum (usque ad o
 1 sqq.) posthac desidet Spartae. Hinc quo-
 que patet Odysseae postmodo insertum esse
 iter Telemachi; vid. ad α 88 sqq. et 93. ||
 ἡγαθέῃ] ἡμαθίῃ Rhianus, cf. β 308. De sono
 ἡ- vid. § 21. || με... ἐρύκεις] με... ἐρύκοις
 H¹, με... ἐρύκοις Ar. || χρόνον] δ(φ)ήν Nauck;
 vid. tamen § 295 i 138.

600 δώης Nauck] δοίης mss. || ἔστω] ἔσται F D.

603 κύπειρον] cf. φ 351.

- πυροί τε ξειαί τε ἰδ' εὐρυφυῆς κρεῖ λευκόν.
 605 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών
 607 οὐ γάρ τις νήσων ἱππῆλατος οὐδ' ἐνλείμων,
 608 αἶψ' ὃ ἀλλ' κεκλίεται Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων
 606 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
 609 ὥς φάτ'· ἐμείδῃσεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 610 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὄνομαζε·
 „αἵματός ἐσσι' ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ Φοῖκῳ κειμήλια κεῖται,
 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
 615 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἄπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράνται·
 616 Φέργον δ' Ἐφαίστοιο· πόρεν δέ γε Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἔφθες δόμος ἀμφεκάλυψε
 κείσῃ με νοστήσαντα· τῆν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.“
 620 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

604] del. Fick. || ζειαί] cf. vs. 41. || τε ἰδ' τ' ἡδ' vel τε καὶ mss. nonnulla. || εὐρυφυῆς] †; epitheto exquisito pingitur hordei arista longis setis horrens. || κρεῖ λευκόν] cf. § 2. Nauck λευκόν κρεῖ parum probabiliter, redit enim locutio E 196 ② 564 Y 496 δ 41 μ 358 h. Cer. 310 et in versus fine h. Cer. 453.
 605] de Ithacae solo cf. I' 201 ε 27 ν 242.
 607 ἱππῆλατος] εὐδείλοος Strab. X p. 454 (cf. ν 234 § 344 etc.). Adi. nonnisi ν 242 redit, vid. ad H 340. || ἐνλείμων] epitheton nonnisi h. Ap. 529 redit.
 608 κεκλίεται] *adiacent*. Vid. ad E 356 Φ 18. || δέ τε G P² M] δέ τι vel δ' ἔτι F H P¹ mss. alia. || πασιών] noviciū, cf. § 56; πάντη?

606] post vs. 608 collocavit Bergk; Nauck praeterea proposuit μᾶλλον δὲ pro καὶ μᾶλλον. Ex ν 242 sqq. confictum censet Hennings, ex antiquiore fonte superesse suspicatur Seeck. In voce πασιών (vs. 608) aptum finem non habet sententia; itaque aut servandus est versus 606 aut etiam 608 dammandus. Fick eiecit vs. 606-608. || αἰγίβοτος] -τον...-τον Ar., nempe τὸ πιδόν. || αἰγίβοτος] adi. redit ν 246.

609 φάτ'· ἐμείδῃσεν] φάτο· μείδῃσεν mss., l. a. γήθησεν.
 611 ἐσσι' § 302] εἰς vel εἰς mss. || ἀγαθοῖο] ὁλοῖο Crates, *prudentem* significare ratus, quemadmodum vocem ὁλοφρων multi olim sunt interpretati. || οἷ' ἀγορεύεις] vid. ad Σ 95.

613-ε 28] non debentur poetae qui Tele-machi iter cecinit, sed diasceustae qui carmen illud, in duas partes dissectum, Odysseae inseruit (vid. ad α 88 sqq.). Versus 613-619 tamen, qui ex libro ο repetiti sunt, fortasse postea demum sunt inculcati; del. GHermann.

613 δώρων] δῶρον G¹ P¹ D², idque probat Bentley. Cf. ο 113.

616 κεκράνται] cf. vs. 132.

617 Φαίδιμος] fuere qui pro adiectivo haberent; vid. ad A 99.

618 39' ἰδ' sic Ar., alii 39' ε, cf. Apoll. Pron. p. 135. Possessivum h. l. (= ο 118) et ν 265 insolite est adhibitum, vid. § 95.

619 κείσῃ...νοστήσαντα] cum in reditu illuc pervenisset. Vid. ad Φ 48 de verbo νέομαι. Barnes hoc uno loco (= ο 119) cum illuc venisset interpretabatur.

- δαιτυμόνες δ' εἰς δώματ' ἦσαν θείου βασιλῆος. 621 cf. ν 259
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' ἐνήνορα Φοῖνον· 622^b cf. ν 19
 σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.

- ὥς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι' ἐπένοντο· 624 = ω 412
 625 μνηστήρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο 625-627 = ρ 167
 δίσκοισιν ἑτάροντο καὶ αἰγανέησιν ἱέντες 626 = B 774^{sqq.}
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
 Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοφειδῆς, 628 cf. φ 186
 ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι. 629 = φ 187 cf.
 630 τοῖσι δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν x 244
 Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπε·
 „Ἀντίνω, ἦ γὰρ τι φίδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἥ καὶ οὐκί,
 ὅππότε Τηλέμαχος νέετ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
 νῆά μοι οἷχετ' ἄγων· χρηὼ δ' ἐμὲ γίγνεται αὐτῆς
 635 Ἥλιδ' ἔς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
 δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαφεροὶ 636 = φ 23
 ἀδμήτερες τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.“
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον οὐδέ F' ἔφαντο 638 cf. x 63
 εἰς Πύλον οἷχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ ποθ' αὖθι
 640 ἀργῶν ἢ μῆλοισι παρέμμεναι ἢ ἐσβώτῃ.

621-624] del. Wolf (Proleg. p. 131); sed iure rogat Kirchhoff quo consilio inseri potuerint, ipsi diasceustae (vid. ad α 88 sqq.) eos tribuens necnisi tota Odyssea divellatur resecari posse statuens. De Menelai convivis sermo est, quibus coenam de symbolis (vid. ad α 226) apparari finxit horum versuum auctor. Manifesto errore Eustathius δαιτυμόνας interpretatur *convivatores* sive *coquos* prociis in *Ulixis aedibus* mensam parantes, item alii testibus schol. Hesych. Etym. M. Hinc vs. 621 ἀνὰ pro εἰς habent G P M mss. alia.

622 ἐνήνορα] epitheton nonnisi ν 19 redit.
 623 καλλικρήδεμνοι] †, cf. λιπαροκρήδεμνος; Σ 382. || ἔπεμπον G H] ἔπεικον F P M.

624 περὶ δεῖπνον] vid. ad Ω 444. || μεγάροισι' ἐπένοντο] -σι π. mss.

627 τυκτῷ δαπέδῳ] item ρ 169. Significatur pavimentum glarea stratum, non ligneum lapideumve solum; vid. σ 398 φ 120 sqq.

x 455 Helbig Hom. Epos¹ p. 74. || ἔχεσκον] ἔχοντες Ar. P¹ H.

630 τοῖσι Nauck] τοῖς mss.; vid. § 60. || υἱὸς] cf. § 17.

631 ἀνειρόμενος] ἀμειβόμενος G F¹ (cf. ρ 123 δ 461).

632 φίδμεν] cf. vs. 138; Hartman φίστοι vel φίστοι.

633 νέετ' § 191] νεῖτ' mss. || ἡμαθόεντος] cf. § 21.

634 χρηὼ δ' ἐμὲ PKnight] ἐμὲ δὲ χρῆ(ι)δὼ mss., cf. § 8; ἐμὲ δὲ χρῆ LMeyer. De voce χρηὼ vid. § 190; verbum nonnisi h. l. et Φ 322 additur. || αὐτῆς] noviciū pro τῆς; vid. § 98; *αὐτὴν?

635 sqq.] de re cf. B 635.

636 εὐρύχορον] l. a. εὐκρινον.

638 οὐδέ F' Hartman] οὐ γὰρ mss.

639 ποθ' αὖθι § 322] που αὐτοῦ mss.

640 εσβώτῃ] Eumaeum indicari is demum intellegere potest cui nota est tota Odyssea;

- τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Ἐυπείθεος υἱός·
 „νημερτές μοι ἐνίσπε· πότ' ὄχετο καὶ τίνες αὐτῶ
 κοῦροι ἔποντ', Ἰθάκης ἐξαίρετοι ἢ ἔφοι αὐτοῦ
 θῆτες τε δμῶές τε; δύναιτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
 645 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν Φείδω,
 ἢ σε βίῃ ἀφέκοντα ἀπέφρα νῆα μέλαιναν,
 ἢ ἐ Φεκῶν Φοι ἔδωκας, ἐπεὶ προσπύξατο μύθῳ.“
 τὸν δ' υἱὸς Φρονόιοι Νοήμων ἀντίον ἠΰδα·
 „αὐτὸς ἐγὼ Φοι ἔδωκα· τί κε ῥέξειε καὶ ἄλλος,
 650 ὅππότε ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
 αἰτίζοι; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
 κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμᾶς,
 οἳ Φοι ἔποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἢ ἐ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντ' ἐφεοίκει.
 655 ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· Ἰλίδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
 χθιδὸν ὑπηρίον· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλουνδε.“
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός·
 τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ,
 μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ ἔπασσαν ἀέθλων·
 660 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Ἐυπείθεος υἱός
 ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι

quo indicio prodi manum diasceustae recte observat Kirchhoff.

641 προσέφη Ἐυπείθεος υἱός] l. a. ἀπαμειβέτο φωνήσας τε (cf. q 445).

642 ἐνίσπε] cf. § 246.

643] non post ἔποντ' (ut Nicanor) sed post ἐξαίρετοι sententiam incidit Doederlein.

644 θῆτες] †. Diversos esse a servis contextus docet, cf. Hes. Oper. 602; θητεύειν igitur (Φ 444 λ 489 σ 357) dici videntur homines liberi mercede conducti; qui aliene condicione usi fuerint atque ἱεῖροι (vid. ad Σ 550 et cf. χερνήτης M 433) incertum est.

646 ἢ] εἴ F P² mss. alia; vid. § 327. || ἀέκοντα U²] -ντος mss. cetera, de quo vitio vid. A 430 r 414; simile extat q 267, cf. etiam χ 443 sq. Ad βίῃ genitivus referri nequit, nam βίῃ cum gen. (= in vivo) non est Homericum. || ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

647 ἔδωκας] δῶκας mss.

649 ἐγὼ Bentley (cf. Apoll. Synt. 141, 27)]

ἐκῶν mss. neglecto F, quod diasceustae imputandum non esse ex vs. 647 apparet. Vid. β 133. || ἔδωκα] δῶκα mss. || τί] τό F¹ mss. alia.

650 τοιοῦτος] τοιαῦτα Platt.

651 αἰτίζοι G Hermann] -ζῇ (-ζει) mss.; cf. α 228 sq. β 31 etc.

652 ἡμᾶς § 92] ἡμίας vel ὁμίας (ὁμᾶς) mss.

654 ἢ ἐ θεὸν] ἢ θεὸν H² mss. alia. || πάντ' ἐφεοίκει] πάντα ἐφίκει mss.

658 τοῖσιν... ἀμφοτέροισιν] τοῖν...-ροῖν?

659 μνηστῆρας G¹ P¹ (H¹?) T] -ρας mss.

pleraque (male). PKnight μνηστῆρες... παύσαντό τ'. || κάθισαν] κάθισαν? vid. § 220. || ἔπασσαν] παύσαν mss.

660 μετέφη G F M] προσέφη mss. pleraque.

661 sq.] e libro A desumptos esse vidit Ar.; at diasceustam, cui haec omnia debentur, inde desumsisse probabiliter statuit Kirchhoff.

661 φρένες... μέλαιναι] vid. ad A 103.

- ἰμύπλαντ', ὅσσε δέ Φοι πυρὶ λαμπετάοντ' ἐφεφίκτην·
 „ὦ πόποι, ἢ μέγα φέρον ὑπερβιάως ἐτελέσθη
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ Φοι οὐ τελέσθαι.
 665 εἰ τόσσωνδ' ἀφέκνι νέος πάις οὔχεται αὐτῶς,
 νῆα φερυσσάμενος κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους,
 ἄρξει καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ Φοι αὐτῷ
 Ζεὺς ὀλέσειε βίην πρὶν γ' ἥβης μέτρον ἰκέσθαι.
 668 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ Φείκος· ἐταίρους,
 670 ὅφρα μιν αὐτὶς ἰόντα λοχίσσομαι ἡδὲ φυλάξω
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 ὥς κεν ἐπισμυγεῶς ναυτίλεται εἵνεκα πατρός.“
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον·
 αὐτὶκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
 675 οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 μύθων οὐς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
 κήρυξ γάρ Φοι ἔφειπε Μίδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς
 αὐλῆς ἐκτὸς ἑῶν· οἳ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὑφαινον.
 βῆ δ' ἴμεν' ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
 680 τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσήυδα Πηνελόπεια·
 „κήρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγανοί;
 Φειπέμεναι δμῶῃσιν Ὀδυσῆος θείοιο
 683 φέροντων παύσασθαι, αὐτοῖσι δὲ δαῖτα πένεσθαι;

684 μὴ μνηστεύσαντες μὴδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες

662 λαμπετάοντ' ἐφεφίκτην] -τόντι ἐφίκτην mss., cf. § 191 et 160. De forma λαμπετάων vid. ad A 104.

664 οἳ] sic Ar., alii olim μιν.

665 εἰ Hartman] εἰ mss. (in fine versus 666 clausa sententia); Platt εἴς.

666 ἀρίστους] ἐταίρους F¹ (cf. vs. 278).

667 αὐτῷ] αὐτὸς; criticus apud Nauckium, sed sana videtur vulgata; vert. ipsum potius pressumdet Iuppiter nobis perniciem parantem.

668 πρὶν γ' § 18] πρὶν mss. || ἥβης μέτρον ἰκέσθαι Ar. G H] ἡμῖν πῆμα γενέσθαι F P M Apoll. Pron. 53 Synt. 137, ἡμῖν πῆμα φυτεῖσθαι Eust.; cf. q 597.

670 αὐτὶς Bentley coll. A 27] αὐτὸν mss.; αὐτὸν δὲ PKnight.

671 πορθμῷ] vox nonnisi o 29 redit, sed cf. πορθμεὺς v 187. || Σάμοιο] vid. ad α 246.

672 κεν § 326] ἄν mss. || ἐπισμυγεῶς] cf. γ 195. || ναυτίλεται F] ναυτίλλεται mss. cetera; vid. § 122. Verbum redit § 246, cf. ναυτιλίη q 253.

679 διὰ G P T] πρὸς mss. pleraque.

680 προσήυδα] -δαι? cf. § 191.

682 εἰπέμεναι Longin. de Subl. 27] ἢ εἰπέμεναι mss., quod propter F neglectum et synizesin (§ 8) iure reiecit Bentley, ἢ Φειπεῖν PKnight, εἰ Φειπεῖν Hartman sublato interrogationis signo in fine vs. 683, cum Herwerdeno delens versum 684.

683 *αὐτοῖσι δὲ] σφίσι δ' αὐτοῖς mss., cf. § 60; Nauck eleganter ἔργων μὲν παύσασθαι, αὐτοῖς σφίσι.

684] del. vHerwerden; vitium sonat caesura post 4um troch. (vid. § 3). Cf. λ 613. || ἄλλοθ' i. e. ἄλλοτε.

- 685 ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν· 685^a = v 13
οὐ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακίρτετε πολλὸν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος. οὐδέ τι πατρῶν
ὁμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε παῖδες ἔόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἦσκε μεθ' ὁμετέροισι τοκεῦσι,
690 οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον οὔτε τι Φειπῶν
691 ἐν δῆμῳ; ἥ τ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων.
693 κείνος δ' οὐ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἐφεφόργει, 693^a cf. 2 528
ἀλλ' ὃ μὲν ὁμέτερος θυμὸς καὶ ἀφεικέα φέρει
695 φαίνεται, οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' ἐν Φερκτῶν. 695^b = x 319
τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μένδων πεπνυμένα Φειδώς·
„αἶ γὰρ δὴ, βασιλεία, τόδε πλεῖστον κακὸν εἶη.
ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων.
700 Τηλέμαχον μεμάσσι κατακτάμεν' ὁξεί χαλκῷ
Φοίκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν 701 sq. = e 19 sq.
εἰς Πύλον ἡγαθήν ἢ εἰς Λακεδαίμονα διᾶν.“ 701^b sq. = ξ 179
703 cf. φ 114
ὥς φάτο· τῆς δ' αὖθι' ἴλυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
704 sq. = P 695 sq.
704^b sq. = cf. x 247
705 δακρυόφι' πλησθέν, θαλερῇ δέ Φοι ἔσχετο φωνή.
ὁψὲ δὲ δὴ Φε Φέπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
„κήρυξ, τίπτε δέ μοι πάις οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρῆ
692 ἄλλον x' ἐχθαίρησι βρωτῶν, ἄλλον καὶ φιλοῖη. 692 cf. o 70^b sq.^a

685] vert.: *utinam hodie ultimum hic coenarent!* || δειπνήσειαν] -σαιτε H.

686 οἱ... κατακίρτετε] *procorum* igitur *amicus* a Penelope habetur Medon; confertur q 172 sq. || οἱ θάμ' οἱ θ' ἄμ' mss. pleraque. || βίοτον] l. a. βρωτῶν (?) — Ludwig βρωτῶν).

689 ἦσκε] ἦσκε mss.

690 ἐξαίσιον] vid. ad O 598.

692] del. vHerwerden; vs. 690-695 damnauerat PKnight. Temporum ut constaret consecutio, φιλοῖη tentabat Christ (cf. § 190), vHerwerden vero μὲν x' ἐχθαίρησι. De optativo φιλοῖη vid. § 114.

693 ἄνδρ' ἐφεφόργει] ἄνδρα ἐώργει mss.

695 *ἐν Φερκτῶν] διεργέων mss.; vid. II 743 et § 73.

697 αἶ] εἰ mss. pleraque.

701 ἀκουήν] vid. ad β 308.

702 ἡγαθήν] ἡμαθίην Rhianus, cf. β 308. De sono ἡ- vid. § 21.

703 αὖθι' § 322] αὐτοῦ mss.

704 ἀφασίη F¹] ἀμφασίη mss. pleraque. Vid. P 695.

705 ἴσχετο] ἴσχετο Ar. teste Didymo (sic P² U¹), qui ridiculam vocat vulgatam. At Aristarchea illa lectio ridicula est; quapropter Lehrs statuit, corrupta esse Didymi verba, Aristarchum autem ἴσχετο scripsisse et lectionem ἴσχετο utpote legibus linguae repugnantem damnassee; cf. Ludwig Arist. I p. 548. Vid. tamen O 10 Ω 84 v 106, ubi Ar. formam ἴσχετο ad εἰμὶ referebat. Vulgatum secutus est Apoll. Rh. Arg. III 811: ἴσχετο δ' ἀμφασίη ὁρῶν χρόνον, bene reddidit Verg. Aen. IV 280: *vox faucibus haesit*.

706 Φε Bentley] μιν mss.

707 χρεῖ PKnight] χρεῖ(ι)ώ mss.; cf. § 8.

- νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν', αἶ θ' ἄλδος ἵπποι
ἀνδράσι γίνονται, περάουσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὄγρην. 709^b cf. K 27
710 ἥ ἵνα μὴδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;“
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μένδων πεπνυμένα Φειδώς·
„οὐ Φοῖδ', ἥ τίς μιν θεὸς ὥρορεν, ἥ καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν' εἰς Πύλον, ὅφρα πύθηται 713^bsq. cf. γ 15 sq.
πατρὸς ἐφοῖ' ἥ νόστον ἥ ὅν τινα πότμον ἐπέσπε.“
715 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφοχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δίφρα ἐφεξέσθαι πολλῶν κατὰ Φοῖκον ἔόντων,
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῖ' ἴξε πολυκμήτου θαλάμοιο
οἴκτ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῶαί μινύριζον 717^b = τ 195 ω 272
720 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶματ' ἔσαν νέαι ἡδὲ παλαιαί. 719^a cf. x 409 ε
543 ω 59
720 cf. φ 58
τῆς' ἀδινὸν γοάουσα μετηύδα Πηνελόπεια·
„κλῦτε, φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκε
πασάων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφον ἡδ' ἐγένοντο·
ἥ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα, 724-726 = 814
725 παντοίησ' ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσι
ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺν καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος· 726 cf. α 344
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρέψαντο θύελλαι 727^a = e 18 cf.
ἀκλεέ' ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὀρμηθέντος ἄκουσα. δ 817
σχέτλια, οὐδ' ὅμως περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε Φεκάστη
730 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,

726 Ar. —

708 ἵπποι] non *equis* sed *curribus* assimulantur *naves*. Similis est comparatio v 81 sqq.

709 περάουσι § 191] περάουσι mss. || πουλὺν] πολλὴν vel πουλὴν mss. complura, πολλὸν q; de forma vitiosa vid. ad K 27.

710 αὐτοῦ] αὐτὸ Hartman.

712 ἥ Ar. H¹] εἰ mss. cett. Cf. § 327.

714 ἐφοῖ' § 59] εἰ mss. || ἥ] insolite corripitur, cf. § 16.

717 δίφρα F P H² M] δίφρου G H¹.

718 οὐδοῖ' § 59] οὐδοῦ mss.

720] del. PKnight.

721 τῆς' G] τῆς F H D, τῆς δ' mss. pleraque; cf. § 57. || ἀδινὸν] vid. ad Σ 124. ||

γοάουσα T] γοάουσα mss. cett.; cf. § 191. || μετηύδα] -δαε? cf. § 191.

722 Ὀλύμπιος... ἔδωκε G H¹] -οι... ἔδωκεν mss. pleraque; cf. B 375.

723 *πασάων] ἐκ πασέων mss.; cf. § 56 et 316. || τράφον W] -φεν mss. cett.; cf. § 252.

726] vid. ad I 447 α 344.

727 νῦν] νῦν δ' P² H² mss. alia. || ἀνηρέψαντο θύελλαι G F¹ P] ἀποκτεῖναι μεμάσιν F² H M (cf. e 18). Illud in „meliore Aristarchi editione“ aliisque multis a se inventum testatur Didymus. || ἀνηρέψαντο Doederlein] -ρεῖραντο mss.; vid. ad r 234.

728 ἀκλεέ'] ἀκλέα mss.; cf. B 115 et § 73.

729 ὅμως § 92] ὅμως mss.

730 ἐπιστάμεναι] alias apud Hom. *callere*, hoc uno loco *scire* significat verbum. || σάφα] μάλα H q.

- ὁππότε κεῖνος ἔβη κολίην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
εἰ γὰρ ἐγὼ 'πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμιμνε καὶ ἐσσυμένος περ ὁδοῖο,
ἢ κέ με τεθνηυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπε.
735 ἀλλὰ τις ὀτρυνῶς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατήρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὅφρα τάχιστα
Λαέρτη τάδε πάντα παρεξόμενος καταλέξῃ,
εἰ δὴ πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφῆνας
740 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὁδύρεται, οἷ μεμάσσι
Ἰὸν καὶ Ὀδυσσεύς φθίσαι γόνον ἀντιθέοιο.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλεία·
„νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεὶ χαλκῷ,
ἢ ἔα' ἐν μεγάρῳ μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω.
745 'Φεῖδε' ἐγὼ τάδε πάντα, 'πόρον δέ τοι οὐκ ἐκέλευσε,
οἶτον καὶ μέθυ φηδύ· ἐμοὶ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,
μὴ πρὶν σοὶ φερέειν πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι
ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀποῦσαι,
ὥς κεν μὴ κλαίονσα κατὰ χροά καλὸν ἰάπτῃς.
750 ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ Φεῖμαθ' ἔλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
εὖχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
ἢ γὰρ κεν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσῃ.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὁῖω

736^b = ψ 228742 = ψ 25, 39
cf. τ 21[ε 533
746^a = η 265 cf.

747 cf. Ω 781

748 sq. cf. β 375
sq.750 sq. = ρ 48 sq.
cf. δ 759 sq.
751 = ψ 364

732 εἰ γὰρ] Hentze interpretatur *utinam*,
item Θ 366 ω 284. || ταύτην] *ταύτην F? ||
ορμαίνοντα] sic Ar.; l. a. ὀρμηθέντα. Apud
Nauckium proponitur ὀρμαίνοντος.
733 κε... κεν] non nisi h. l. in Hom. itera-
tur; vid. Ω 437. || ἔμιμνε Cobet] ἔμεινε mss.;
requiritur impf. propter versum sq.
734 τεθνηυῖαν F T] -κυῖαν mss. pleraque. ||
ἔλειπε] ἔθηνεν i.

735-741 et 754-757] del. Hennings.

735 ὀτρυνῶς] -ρὸς F¹ P¹ mss. alia. || Δολίον]
cum patris fidelitate minime congruunt
mores proles (vid. ρ 212 σ 322). Vid. ad
ω 387.

736 ἔδωκε F P¹] δῶκε mss. multa.

739-741] del. Hartman.

739 εἰ δὴ] vid. ad Α 61.

740 οἶ] perperam de toto populo dicitur;
Duentzer ὡς, Nauck δ.

741 φθίσαι γόνον] l. a. φθίσθαι (sic U²) δόμον.742 φίλη τροφὸς G F P H] περίφρων M. ||
Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.

743 νύμφα] cf. Γ 130.

744 ἢ] absurde quidam apud Herodianum
ἢ ἔα (*quae erat*), sic H². || ἔα § 191] ἔα mss.

745 'Φεῖδε' § 160] ἦδε' mss. (οἶδ' F).

746 ἐμοὶ Menrad coll. X 119] ἐμεῦ mss.;

cf. § 92. An *μέγαν δ' ἔλεθ' ὄρκον ἐμεῖο?

747 γε P] τε mss. pleraque.

749 κεν § 326] ἄν mss.

752 εὖχε'] integra h. l. extat forma; cf. § 117.

753 σαώσῃ] -σαι mss. pleraque; cf. γ 231.

754 κάκου κεκακωμένον] ingratum est x
quinquies repetitum; cf. tamen E 698.

- 755 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεσσιάδαο
ἐχθέσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσειται, ὅς κεν ἔχρσι
δῶματά θ' ὑπόροφα καὶ ἀπόπροθι πλόνας ἀγρούς.“ 757^b cf. ψ 832
ὥς 'φάτο' τῆς δ' ἠύνησε χόλον, 'σχέθε δ' ὅσσε γόοιο.
ἢ δ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ Φεῖμαθ' ἔλοῦσα, 759 sq. cf. 750 sq.
760 εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ, 759 = ρ 58
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέω, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
„κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
εἴ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεύς
ἢ βοὸς ἢ ὄιος κατὰ πλόνα μηρὶ' ἔκκηε, 762 = E 115
765 τῶν νῦν μοι μνησάμεναι καὶ μοι φίλον νῆα σάωσον,
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.“ 766 cf. ρ 266
ὥς Φειποῦς' ὀλόλυξε, θεὰ δέ τοι Φοῖ ἐκλυεν ἀρῆς.
μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγαρον σκυιόντα· 768 = α 365
ὥδε δέ τις 'Φεῖπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων· 769 = β 324
770 „ἢ μάλα δὴ γάμον ἤμι πολυμήστη βασιλεία
ἀρτύει, οὐδέ τι φοῖδεν ὃ Φῶ φόνος νῆι τέτυκται.“
ὥς ἄρα τις 'Φεῖπεσκε' τὰ δ' οὐ 'Ψίσαν ὥς ἐτέτυκτο. 772 = γ 170 ψ 152
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε· 773 cf. τ 171
„δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφηλάους ἀλέασθε
775 πάντες ὁμῶς, μή πού τις ἀπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἤμιν.“
ὥς Φειπὼν ἐκρίνατ' ἐφέλκοσι φῶτας ἀρίστους· 778 cf. 530
'βᾶν δ' ἔμειναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης. 779^b = x 154, 402,
407 etc.

755 θεοῖς] pro -οῖσι novicium, cf. § 60.
Nauck τῶς μακάρεσσι θεοῖσι; an *πάγχυ θεοῖσι
μάκαροι? quae tamen dativi forma non
extat. || Ἀρκεσσιάδαο G] Ἀρκεσιάδαο mss. ple-
raque. Redit patronymicum ω 270, 517, a
nomine proprio Ἀρκείσιος (Ἀρκείσιος) § 182
π 118. Iure Fick restituit sonum -σσ- pro
-σι-; vid. Ἀκισσαμένος Φ 142 et ad Z 18.

757 *ὑπόροφα] ὑπερφηλά (ὑψηροφία) mss.;
qualis synizesis sive contractio (-φῆ ma-
vult Cauer) minime requirebatur (cf. § 73),
quoniam et longior linguaeque legibus me-
lius accommodata (§ 21) forma adiectivi
ὑψηροφῆς in usu erat (I 582 h. Merc. 23), et
forma ὑπόροφος (vid. Γ 423 δ 121 x 474 etc.).

758 χόλον Bentley] γόον mss., quod ante
γύοιο ferri nequit; vHerwerden πόθον.

761 οὐλοχύτας] vid. ad Α 449.

762 μοι] μου (i. e. μὲ, § 92) P K. Vid.
δ 767 et ad E 115.

767 ὀλόλυξε] vid. ad γ 450.

770 ἤμι § 92] ἔμμι mss.

771 Φῶ vHerwerden] οἱ mss.; cf. Σ 458
ρ 50.774 ἀλέασθε] ἀλέασθε F¹ M.775 πάντες Bentley] πάντας mss. || ἀπαγ-
γείλῃσι... εἴσω] cf. Ω 145.

776 τοῖον] vid. ad α 209.

777 ἤραρεν] l. a. εἰσάρεν. Cf. II 214.

779 ἔμειναι § 125] ἔναι mss.

- 780 νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἄλως βένθοσδ' ἐφέρουσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ,
782 ἡρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖσ' ἐν δερματίνοισι,
784 τεύχεα δέ σφ' ἥνειακ' ὑπέρθυμοι θεράποντες.
785 ὑψόθι δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ Φέσπερον ἔλθειν.
ἢ δ' ὑπερώϊω αὐθι περίφρων Πηνελόπεια
'κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος,
δρμαίνουσ', ἢ Φοι θάνατον φύγοι νίδος ἀμύμων
790 ἢ δ' γ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείῃ.
ὄσσα δ' ἐμερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
δφείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι,
τόσσα μιν δρμαίνουσιν ἐπήλυθε Φήδυμος ὕπνος·
ἡὺς δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δὲ Φοι ἄψα πάντα.
795 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Φειδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἐφέφικτο γυναικί,
'Ιφθίμῃ κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
783 πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ ἐπέτασαν.

780 οὖν] ἄρ G¹ mss. alia. || πάμπρωτον] -τα? vid. ad vs. 577.

782 τροποῖσ'... δερματίνοισι] vocabula non-nisi loco parallelo redeunt. Attice dicitur τροπωτήρ (Ar. Ach. 549), cf. τροποῦσθαι Ar. Ach. 553 Aesch. Pers. 376, et vid. ad β 419.

783] verum ineptum om. G P H mss. alia, non legit Eust.; Aristarcheis ignotum fuisse censet Ludwig. Vela non ante inceptum iter panduntur, nec nisi vento secundo; cf. A 480 s. 269 s. 77 x 506 μ 402. Redit tamen versus loco parallelo. || λευκὰ ἐπέτασαν] λευκὰ π. mss. pleraque.

784] damnat G. || τεύχεα] navis instrumenta, item o 218. Arma intellegunt alii (vid. ad Θ 55). || σφ' ἥνειακ' σφιν ἥνειακ' F Z. || ὑπέρθυμοι] ὑπερφιάλοι G¹.

785 ὑψόθι § 322] ὑψοῦ mss.; an *ὑψη δ' ἐνι? De adverbii sensu vid. ad Ξ 77. || ἐν νοτίῳ] εἰνὸδίῳ aut ἐννοδίῳ Aristoph., item θ 55 sensu ἐν ὁδῷ, si fides scholio; εἰνὸδιον Aristophani tribuit Lehrs Aristarch. p. 129, ἐννοδίῳ sensu ἀγυροβολίῳ Buttman Nauck (Arist. Byz. p. 45) coll. Hesych. s. v. || νοτίῳ] vid. ad Θ 307. || ἐκ] ἐν D mss. alia.

786 δ'] LaRoche τ'.

787 ὑπερώϊω αὐθι] ὑπερφ' ἀναβάσσα M mss. alia.

788 ἄσιτος] †, ἀναστος (ut s. 456 x 378) Rhianus, quod praefert Didymus. Naber coniecit ἄσπινος.

789 ἢ] εἴ mss.; vid. vs. 712 et § 327.

791 sqq.] paucas a diasceuaasta excogitatas esse comparationes, hic autem parum feliciter ei rem cessisse, observat Kirchhoff; mulier imbellis, quam inter aerumnas lacrimantem somnus opprimit, cum leone inepte comparatur. Locum, quocum con-ferri potest v 14-16, egregia doctrina defendere frustra conatus est Nitzsch.

792 ἄγωσι] ἄγουσι H.

793 μιν] vid. ad Θ 487. || ἐπήλυθε] ἐπὶ-λαβῃ ed. Flor., cf. x 31 v 282. || -θῃ Φήδυμος § 41] -θῃν Φήδυμος P², -θῃ νήδυμος mss. cetera.

794 ἄψα] artus; vox nonnisi versu par. redit; cf. adi. λυσιμελὴς v 57 ψ 343.

796 ἐφέφικτο § 160] ἔφικτο mss. || In P D subiungitur καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαῇ ἔργ' εἰδύλη (= v 289).

797 Ἰφθίμῃ] num proprium esset nomen iure dubitabat Ar., vid. o 364 et ad A 99.

- τὴν Εὐμήλος ὅπυιε Φερῆς' ἐνὶ Φοικίᾳ ναίων.
'πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο,
800 ἦος Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοάουσαν
παύσειε κλανθομοῖο γόοιό τε δακρυόεντος.
εἰς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
'στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε·
„εὐδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένη ἦτορ;
805 οὐ μὲν σ' οὐδ' ἔαουσι θεοὶ ρεῖα ζῶντες
κλαίμεν' οὐδ' ἀκαχῆσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖσ' ἀλιτῆμενός ἐστι.“
τὴν δ' ἡμελβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια
Φηδὺν μάλα κνώσσοις ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι·
810 „τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλθες; οὐ τι πάρος γε
πωλέε', ὥς μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις.
καὶ κέλεαι παύσασθαι οἰζύος ἡδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπάλεσα θυμολέοντα,
815 παντοίησ' ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσι
ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἀργος·
νῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλῃς ἐπὶ νηὸς,
νήπιος, οὔτε πόνων ἐν Φειδῶς οὔτ' ἀγοράων·
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἢ περ ἐκείνου.

816 Ar. —

Hemsterhuis temptabat Μῆδῃ δ'... | Ἰφθίμῃ, coll. Asii versu quem afferunt scholia: κοῦραι τ' Ἰκαρίοιο Μῆδῃ καὶ Πηνελόπειᾳ. At sic ferri non posset γυναικί. || Ἰκαρίοιο] neglecto F; *μεγαθύμου Fik.?

800 ἦος § 323] εἴω; mss. pleraque, εἴ πως F Y² n, ὅπως (D) S q. Vim finalem (= ἵνα) particula ἦος etiam s. 386 ζ 80 s. 376 τ 367 habet. || γοάουσαν § 191] γοάουσαν mss.

802 παρὰ κληῖδος ἱμάντα] per tenuissimum igitur foramen insinuasse se dicitur imago; cf. α 442. Eadem via discedit δ 838; vid. etiam ad ζ 20.

805 οὐδ' ἔαουσι § 191] οὐδὲ ἔωσι mss. hiatu vitioso.

806 κλαίμεν' § 125] -ειν mss.

807 ὁσίοσ' πάϊς G. || ἀλιτῆμενός] cf. § 195.

809 κνώσσοις] †. || ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι]

i. e. ἐν ὀνειρώ; τ 562 huc non facit. || ὀνειρείῃσι] †.

811 πωλέε' § 117] πωλείαι vel πώλειαι (πώλει D, πώλει F¹) mss. vitio manifesto; cf. β 202. || ὥς Nauck] ἐπεὶ mss.; nos tentavimus *πωλέε' ἢ vel *πωλέεαι, ἐπεὶ ἡ μάλ' ἀπόπροθι. || πολλὸν ἀπόπροθι] cf. ψ 832; deest πολλὸν locis unde diasceuaasta nostrum versum duxisse videtur, s. 80 s. 18.

812 κέλεαι Ernesti] με κέλεαι mss.; vid. § 117 et ad Δ 434.

813 πολλέων] novicium pro πολλῶν, vid. § 56; ecquid *αἱ πολλαὶ μ' ἐρέθουσι?

816] vid. ad I 447 α 344.

817 νῦν] νῦν δ' M mss. alia.

818 οὔτε πόνων] οὐ πολέμου Naber coll. A 490 sq. I 438 sqq. etc.

819] del. Hartman. || ἐκείνου] novicium

- 820 τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δέδφια μὴ τι πάθῃσι,
ἢ ὃ γε τῶν ἐνὶ δῆμῳ ἔν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανάονται,
φειόμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι.“
τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη Φείδωλον ἀμυρόν·
825 „θάρσσε, μηδὲ τι πάγῃ μετὰ φρεσὶ δέδφιδι λίην·
τοίη γὰρ Φοι πομπὸς ἅμ' ἔσπετο, ἦν τε καὶ ἄλλοι
ἄνδρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, — δύναται γάρ, —
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλαίρει·
ἢ νῦν με προέηκε τείν τάδε μυθήσασθαι.“
830 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„εἰ μὲν δὴ θεὸς ἔσσι θεοῖό τε ἔκλυες αὐδὴν,
εἴ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον οἴζυρόν καταλεξόν,
ἢ ποθ' ἔτι ζῶει καὶ ὄρε' φάος ἡέλιόιο
ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ ἐν Ἀφιδάο δόμοισι.“
835 τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη Φείδωλον ἀμυρόν·
„οὐ μὲν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.“
ὣς φειπὸν σταθμοῖο παρὰ κληῖδ' ἐλιάσθη
εἰς πνοιᾶς ἀνέμων. ἢ δ' ἐξ ὕπνοιο ἀνόρουσε
840 κούρη Φικαρίοιο· φίλον δέ Φοι ἦτορ ἰάνθη,
ὣς Φοι ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

pro κείνου, cf. § 97; *ἡ ἐπερ ἀνδρός (vel αὐτοῦ)? vid. A 260 A 319 II 688 q 417 etc. Nisi diasceustae hoc est vitium (vid. ad δ 613 sqq.).

820 ἀμφιτρομέω] comp. † (simplex H 151 etc.).

822 sq.] del. Hartman.

823 *πολλοὶ] πολλὰ? verbum enim μηχανᾶσθαι non nisi hoc loco absolute usurpat. || ἐπ' αὐτῷ] verbo μηχανᾶσθαι insolite additur. || μηχανάονται § 191] μηχανάονται (μηχανώσι) F¹ H¹ mss.

823 κτεῖναι] κτάμεναι?

824 ἀμυρόν] adiectivum non nisi vs. 835 reddit.

825 θάρσσε § 191] θάρσει mss. || μετὰ] ἐνὶ Nauck.

826 ἔσπετο Nauck] ἔσπεται G P T W n mss. alia (ἔσπεται Y, ἔσπεται D), ἔρχεται F H M mss. alia. Cf. Ω 182.

827 δύναται γάρ] καὶ ἀμύνειν P (ut legitur O 255 P 563).

828 Παλλὰς Ἀθηναίη] Παλλὰδ' Ἀθηναίην P¹.

831 εἴ...δὴ] vid. ad A 61. || θεοῖό τε] θεοῦ (sic F¹) τί τιν' Grashof coll. § 89. || αὐδὴν G P] αὐδῆς mss. pleraque. Cf. N 757 O 270 β 297 § 89.

832 εἴ' § 328] εἰ δ' mss. || καὶ κεῖνον] καὶ κεῖνον mss. complura, cf. § 9 et 97.

833 ἢ § 327] εἴ mss.; vid. vs. 712. || ποθ' § 322] που mss.

834 ἐν § 315] εἰν mss.

835 ἀμυρόν] cf. vs. 824.

838 φειπὸν] εἰπὼν G² F¹ P mss. alia vitio aperto. || κληῖδ' ἐλιάσθη q] -δα λιάσθη mss. cett. — De re vid. ad vs. 802.

839 ἀνέμων] -μου P¹ W. || ὕπνοιο § 59] ὕπνου mss.

840 δέ] τί G mss. alia.

841] del. PKnight. || ὄνειρον] neutrum

- μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλλ' πετρήεσσα
845 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερίς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
ἀμφίδυμοι· τῇ τὸν γ' ἔμενον λοχάοντες Ἀχαιοί.

genus † (masc. B 16 E 150 etc.); vid. tamen ad υ 87. || νυκτὸς ἀμολγῶ] cf. A 173.

843 αἰπὺν] cf. α 11. || ὀρμαίνοντες] l. a. ἔχοντες (? — ἡσιν ἔχοντες? Ludwig).

844-847] insula media inter Ithacam et Cephalleniam etiam nunc sita est; Dascalion vocatur. Portum duplicem non habet, sed forsitan olim habuerit, cf. Strab. II p. 356. —

Etiam Phaeacum urbi duo tribuuntur portus ζ 263.

845 Σάμοιο] vid. ad α 246.

846 αὐτῇ] αὐτῆς H. Pronominis usus novicius.

847 ἀμφίδυμοι] †, cf. διδυμοὶ Ψ 641 τ 227, διδυμάρε E 548 etc. || λοχάοντες § 191] λοχάωντες mss.

Καλυψούς ἄντρον (vs. 1—227). — Ὀδυσσεὺς σχεδία (vs. 228 sqq.).

- Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἡδὲ βροτοῖσι.
 οἷ δὲ θεοὶ θωκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 5 τοῖσι δ' Ἀθηναίη ἔλεγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
 μνησαμένη, μέλε γάρ φοι ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
 „Ζεῦ πάτερ ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔστω
 σκηπτόοχος βασιλεὺς μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα Φειδῶς,
 10 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζου·
 ὥς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 λαῶν, οἷσ' ἐφάνασσε, πατήρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψόος, ἣ μιν ἀνάγκη

13 Ar. —

1-27] hos quoque versus, qui centonis fere instar sunt, adiecit diasceustae, qui Odysseae inseruit iter Telemachi (vid. ad α 88 sqq. et δ 613 sqq.). Bentley del. vs. 1-43, deinde 'Ερμείας δ' legens vs. 44; Bergk vs. 1-50, KLKayser vs. 1-38.

2 φάος Y¹ I] φός; G P¹ H¹, φώς mss. plerumque. || φέροι] φέρη mss. complura.

5 'λίγῃ] enumerabat, cf. § 306.

6] del. Lehrs.

7] veteribus suspectus? cf. Didym.

8-12] vid. ad β 230-234.

13 κρατέρ' ἄλγεα πάσχων] de Philocteta B 721 multo aptius haec dici (vid. etiam ε 395), hoc vero loco τετιμῆνον ἦτορ potius dicendum fuisse, verissime observat Aristonicus ex Ar. sententia.

14 Καλυψόος; § 77] -ψοῦς mss.

- 15 ἔσχει· ὃ δ' οὐ δύναται Φῆν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 οὐ γάρ φοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασι
 Φοίκαδε νισσόμενον· ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
 20 εἰς Πύλον ἡγαθήν ἢ δ' εἰς Λακεδαίμονα δῖαν.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε Φέπος· φύγεν ἔρκος ὀδόντων;
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
 ὥς ἢ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἑλθών;
 25 Τηλέμαχον δὲ σὺν πέμψον ἐπισταμένως, — δύνασαι γάρ, —
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς Φῆν πατρίδα γαῖαν ἱκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.“
 ἢ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἡΰδα·
 „Ἑρμεία, — σὺ γὰρ αὐτὲ τὰ τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι, —
 30 νύμφη ἐνπλοκάμῳ Φειπεῖν νημερτέα βουλὴν,
 νόστον Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
 ἥματι Φεικοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
 35 Φαιήκων εἰς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάσι·

18 νῦν] νῦν δ' D mss. alia. || ἀποκτεῖναι] ἀποκτείνονται?

19 ἀκουήν] vid. ad β 308.

20 ἡγαθήν] ἡμαθίην Rhianus, cf. β 308. De sono ἡ- vid. § 21.

23 μιν] Nauck γε.

27 παλιμπετὲς] cf. II 395. || ἀπονέωνται] -ονται FP² mss. alia. De producta syllaba δ- vid. § 21.

28 ἢ ῥα, καὶ] αἶψα δ' ἄρ' legitur versu parallelo, quod hic quoque genuinum ratus Kirchhoff suspicatur ipsum poetam, ut versui α 87 hunc locum subiungeret (vid. ad α 88 sqq.), haec fere dedisse: ὥς ἱκατ', οὐδ' ἀπίθῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε (cf. A 68 II 458), | αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν etc. || υἱὸν φίλον] φίλον υἱὸν F² HM mss. alia; vid. Ω 333 et de accusativo ad M 60.

29 τὰ τ'] *καὶ? || ἄγγελος] in Odyssea deorum mandata perfert Mercurius, in Iliade (excepto loco Ω 333 sqq.) Iris.

32-42] del. Duentzer; Kirchhoff versus 32-40 aut diasceustae aut interpolatori tribuit, versum 41 e duobus versibus (= 113 sq.) decurtatum esse ratus.

33 πολυδέσμου] -σμοο? cf. § 59. Adi. redit η 264.

34 εἰκοστῷ Eust. et lectio vulgata apud Didymum] γ' εἰκοστῷ MK, x' εἰκοστῷ mss. cetera (cf. I 363); fortasse verum est *ἡματ' εἰκοστῷ. || Σχερίην] fabulosae regionis nomen redit ζ 8 η 79 ν 160, non liquet autem sitne insula intellegenda (cf. ζ 204) an ora terrae firmae; Corcyram designari credebant posteri, cf. schol. Apoll. Rhod. IV 983; cuius opinionis, manifesto falsae et ab Aristarcho reiectae, testis antiquissimus est Thucydides (I 25 III 70). Vid. ad ζ 263 sqq. ν 163. || ἵκοιτο] optativus purus imperativi loco adhibitus; cf. Y 120 sqq. δ 735 ο 24 ω 491 etc.

35 Φαιήκων] gentile h. l. primum obvium

οἷ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσωσι,
πέμψωσιν δ' ἐν νηὶ φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν,
χαλκὸν τε χρυσὸν τε Φάλις Φεσθῆτά τε δόντες
πόλλ', ὅσα κ' οὐδέ ποτε Τροίης ἔξ ἤρετ' Ὀδυσσεύς,
40 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.
ὥς γάρ Φοι μοῖρ' ἐστὶ φίλους Φιδέμεν καὶ ἰκέσθαι
Φοῖκον ἔς ὑπόροφον καὶ ἐφῆν εἰς πατρίδα γαῖαν.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεῖφόντης.
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
45 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρει ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
46 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
50 Πιερίην δ' ἐπιβάς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ
'σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῆμα λάρῃ ὄρνιθι ΦεΦοικῶς,
ὅς τε κατὰ δφεινοῦς κόλπους ἑλὼς ἀτρυγέτοιο
53 ἰχθυὺς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ.

47 ἔλκετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὡν ἐθέλη, τοὺς δ' αὐτὴ καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης.

54 τῷ Φίκελο; πολέσσειν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.

54 Ar. — (vid. Ludwig Ar. I p. 550 sq.)

ab adiectivo φαῖός *furtus* repetens Welcker interpretatus est *mortis portitores*, qui defunctos avehant; cui assensus Seeck ex antiquo mytho solari, qui Ulixis erroribus substructus est (vid. ad 1 565 sqq. μ 3, 127 o 404), nomen remansisse arbitratur. Alii ad radicem φαF referunt. || ἀγχιθῆσι] adi. redit τ 279 h. Ven. 201. De re cf. η 205 o 378.

36 sq. τιμήσωσι, πέμψωσιν] τιμήσουσι, πέμψουσιν mss., cf. § 122.

39 sq.] del. Nitzsch.

39 ὅσα κ' § 326] ὅσ' ἂν mss. || ποτὶ ποτ' ἐκ M mss. alia. || ἔξ ἤρετ' § 284] ἐξήρατο (vel ἐξήρατο) mss.

41 Φιδέμεν § 126] τ' ἰδέμεν mss.

42 ἐφῆν] ἦν F¹ U.

45 φέρει Naber] φέρον Ar. (schol. Ω 341) et mss. pleraque, φέρον (P¹?) Y et olim alii; cf. vs. parall. et E 729, 746.

47-49] e libro Ω huc invectos esse intellexerunt veteres nonnulli, quibus frustra obloquitur schol.; versum 48 om. F¹. Iliadis l. l. utilissimus Mercurio est caduceus ad somnum moderandum, nunc vero non re-

quiritur. Cf. α 99-101. — Vergilius Aen. IV 245, ubi presse sequitur Homerum, Mercurium virga seu remo ad trananda nubila uti parum eleganter finxit.

48 ἐθέλη M (?) -λε Ar. mss. cett.; cf. versus parall. || ὑπνώοντας] cf. § 190.

50-54] cf. Verg. Aen. IV 253-255.

50] nonnulli olim damnassee videntur, Aristarchus defendisse; vid. Ludwig Arist. I p. 551. De re cf. Δ 75-79 Ω 180. || ἔμπεσε πόντῳ] ἔκετο πόντον G.

51 λάρῃ...ΦεΦοικῶς] seu *larus esset*; vid. ad H 59 χ 240. Vox λάρος; τ.

53 ἀγρώσσω] τ, cf. ἀγρώ E 765 etc.; cum verbi exitu insolito cf. τειθαίρῳσσων v 106.

54 πολέσσειν] πολιοῖσιν Naber. || ὀχῆσατο] *vehendi* verbum iure vituperavit Aristarchus, tardius enim adventurum fuisse deum si non talarium velocitate usus sed fluctibus innatans iter faceret. Melius Vergilius Aen. IV 255: *humilis volat aequora iuxta*. Homerus tamen non volentem (vid. ad Θ 398) sed longis gressibus super fluctuum cacumina incedentem (cf. N 20) deum finxit. ||

47-49 = Ω 343 sqq.

50^a cf. Ξ 226

43-46 = Ω 339 sqq.

41 sq. cf. 1 532 sq.

41 cf. 114

41^b = δ 475

42 = 115 cf. δ 476

43-46 = Ω 339 sqq.

40^b cf. Σ 327

38 = ψ 341 cf.

ν 136

37 cf. ξ 333

36 cf. I 155 τ 2^a 0

36 sq. cf. ψ 339 sq.

55 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ΦιοΦειδέος ἠπειρόνδε
ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἔκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
'ναῖεν ἐνπλόκαμος' τὴν δ' ἐνδοθι 'τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγ' ἐκαίετο, τηλόσε δ' ὁδμῇ
60 κέδρου τ' εὔ κεατοῖο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδει
δαιομένων' ἢ δ' ἐνδον ἀοιδιάουσ' ὅπῃ καλῇ
ἰστὸν ἐποιομένην χρυσεὴν κερκίδ' ὕφαινε.
ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ 'πεφύκει τηλεθάουσα,
κλήθρη τ' αἰγυρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
65 ἔνθα δὲ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι ἠννάζοντο,
σκῶπές θ' ἱρηκές τε τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλια, τῆσιν τε θαλάσσια Φέργα μέμηλε.
ἢ δ' αὐτοῦ 'τετάνυστο περὶ σπέος γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἡβάουσα, 'τεθήλεε δὲ σταφυλῆσι.
70 κρήναι δ' ἐξείης πύσρες 'ρέον ὕδατι λευκῷ
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη

61sq.^a cf. x 221 sq.

63^b cf. η 114

64^a cf. 239

'Ερμῆς] pro Ἑρμείας forma recens; cf. § 58.

58 τὴν — ἐοῦσαν] δεινὴ θεὸς αὐδήσασα Macrob. V 12 § 8 (ex x 136).

59 ἐσχαρόφιν] forma metaplasta redit η 169 τ 389; cf. § 46. || μέγ' ἐκαίετο] μέγα καίετο (F H) vel δαίετο (G P M) mss. || τηλόσε] τηλόθι mss. complura.

60 κέδρου] τ, cf. adi. κέδρινος Ω 192. || κεατοῖο] τ, *fissi*, a verbo καίειν (H 347 etc.). || θύου] τ, cf. τεθνωμένος (Ξ 172 etc.), θυόεις (O 153 etc.), θυώδης (δ 121 o 264 φ 52 et saepius in hymnis). Odorum aliquod lignum (non *thuis*!) significari docet contextus, Theophrastus *thuiam* intellegit, Plinius *laricem*, Macrobius *citrum*, hodierni *iuniperum*. || δόδιδε] δρόρει F¹ U.

61 § — καλῇ] l. a. νύμφῃ δι' ἐνπλοκαμοῦσα Καλυπώ, in qua inauditum est -μοῦσα. || ἀοιδιάουσ' ὅπῃ] redit iterativum x 227; ἀειδουσα Φοπ PKnight. Cf. § 41²⁶.

62-73] cf. descriptio antri Naiadum v 103-108.

62 κερκίδ'(ι) vid. § 13 et ad X 448.

63 'πεφύκει] πεφύκει mss. || τηλεθάουσα H² T] -θῶσα mss. pleraque, cf. § 191.

64 κλήθρη] *alnus* vulgaris (*glutinosa*), cf. Theophr. Hist. Plant. III 14 § 3; vox o 239

redit. || κυπάρισσος] τ, sed cf. B 519, 593 et adi. κυπαρίσσιος q 340.

66] del. Koechly. || σκῶπες] τ. Quodnam avium genus significetur incertum; *ululas* intellexere posteriores, cf. Theocrit. I 136. Vergil. Ecl. VIII 55. Aristoteles coniecit κῶπες, vid. Athen. IX 391, Aelian. Hist. Anim. XV 28, schol. Theocrit. I 136, Lehrs Arist.² p. 42. || θ' ἱρηκές] τ' ἱρ. mss. pleraque. || τανύγλωσσοι] τ, *linguam exserentes, agitates* (cum clamant); vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 133. || κορῶναι] nomen redit μ 418 § 308; aves maritimas (fortasse *phalacrocoraces*) designari ex adi. εἰνάλια apparet.

67] del. PKnight. || εἰνάλια] cf. § 44. || μέμηλε] l. a. μεμήλει.

68 § δ'] ἥδ' F P² H, ἐν δ' Ernesti. || περὶ ὑπὲρ Nauck. || σπέος § 71] σπέος G¹, σπείους mss. cett.

69 ἡμερὶς] τ, *vitis sativa*; cf. Aristoph. Acharn. 997. || ἡβάουσα § 190 et 191] ἡβάουσα mss. || 'τεθήλεε § 110] τεθήλει mss.

70 πύσρες] vid. ad O 680. || ὕδατι λευκῷ] item ψ 282; alibi μελάνυδροι dicuntur fontes (cf. I 14 sq. δ 359 etc.).

71 ἀλλήλων] novicium pro ἀλλήλων, cf. § 56; Fick ἀλλήλων coll. ψ 732 β 149, sed nihilo

ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ φίου ἤδ' ἐσέλινον
'θήλεον. ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θήσασαιτο φίδων καὶ τερψαμένη φρεσὶ φίσι.

- 75 ἔνθα στὰς 'θηεῖτο διάκτορος Ἀργεῖφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐφ' ἔθηκετο θυμῷ,
αὐτὶς ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδὲ μιν ἄντην
ἡγνοίησε φίδοῦσα Καλυψώ, δῖα θεάων·
οὐ γὰρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
80 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεῖα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμε·
ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς 'κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
83 δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων.
85 Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαινώ σιγαλόεντι·
„τίπτει μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας,
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
αὐδα δ' τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει,
90 εἰ δύναιμι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.“
92 ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλίσσασα, 'κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν·

75^a = η 183

76 = η 184

77^b sq.^a cf. A 536 sq.

83 = 157

87 cf. ψ 94

88 cf. Σ 386

89 sq. = Σ 195 sq.

93^b cf. T 38

84 = 158

91 = Σ 387

minus displicet correpta syllaba τετρ- (cf. § 25), vid. praeterea Γ 115 Z 245, 249 μ 102; vHerwerden ἄγχ' ἀλλήλων.

72 μαλακοί] -κοὺ T² Y; fuisse qui μαλακοί scriberent (cf. § 59) testatur Herodianus, sed nominativus recte habet; vid. Σ 349. || φίου] σίου Ptolemaeus Energetes teste Athenaeo II 61c, quod violae non gignantur in pratis (cf. B 776); at talia poetis negligere licet, in fabulosi praesertim loci descriptione.

73 'θήλεον] simplex † (ἀναθελ. A 236). Cf. § 142. || καὶ... περ] vid. ad Ω 749.

74 θήσασαιτο] γηθήσασαι schol. μ 88, cf. N 344. De optativo vid. ad A 223.

75 διάκτορος] κρατὺς M mss. alia metro invito (ιδὼν κρατὺς?).

77 ἄντην] αὐτὸν F¹.

79 sq.] del. PKnight.

79 ἀγνώτες] †, sed vid. β 175.

80 εἴ] ἢ Ar. || ναίει] sic Ar., alii olim ναίη aut ναίει (sic G).

82 περ] γε mss. complura.

83 στοναχῇσι] sic Ar., στεναχῇσι Aristoph., ut Zen. Ω 512. || ἐρέχθων] sic Ar.; redit verbum vs. 157, passivum extat ψ 317 h. Ap. 358. Apio ἐρέχθων scribebat, δρεχθῶν (cf. ψ 30) schol. Apoll. Rhod. I 275.

87-115] del. Bergk.

87 χρυσόρραπι] vox redit κ 277, 331 et in hymnis; cf. ῥαῖδος.

89 αὐδα] αὐδὰ? cf. § 195. || ἀνώγει H¹

ἀνώγει mss. pleraque; cf. § 225.

90 ἐστί] ἔσται k. Vid. ad Σ 196.

91] om. mss. pleraque; propter versum 86 ferri nequit. Etiam versum praecedentem del. PKnight. || θῆω § 122] θείω mss.

93^b] nectar, ut vinum, affusa aqua a diis

- αὐτὰρ ὃ 'πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργεῖφόντης.
95 αὐτὰρ ἐπεὶ 'δείπνησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῇ,
καὶ τότε δὴ φε φέπεσιν ἀμειβόμενος προσέφειπε·
„εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
νημερτὲς τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγειν δεῦρ' ἐλθέμεν· οὐκ ἐθέλοντα·
100 τίς κε φεκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷ τε θεοῖσι
ἱερά τε ῥέξουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.
ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι.
105 φησὶ τοι ἄνδρα παρέμμεν' οἰζυρότατον ἄλλων,
106 τῶν ἀνδρῶν οἷ φάσιν πέρι Πριάμοι' ἐμάχοντο.
107 τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν' ὅτι τάχιστα·
οὐ γὰρ Φοι τῇδ' αἶσα φίλων ἔπο νόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι Φοι μοῖρ' ἐστὶ φίλους φιδέμεν καὶ ἰκέσθαι
107 εἰνάφες, δεκάτῃ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Φοικαδ'· ἀτὰρ ἐν νόσφιν Ἀθηναίων ἀλλόντο,
ἢ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθινον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμ' ἐπέλασσε.
97 sq. Ar. — || 110 sq. (et complures praecedentes) Ar. —

94^a = η 177

95 = ξ 111

96 = x 500

102^b cf. τ 366

103 sq. cf. Hes. Theog. 613 Oper. 103 cf. 137 [105 104 = 138

114 cf. 41 114^b = δ 475

107 cf. ξ 241

110 sq. = 133 sq. 110 = η 251

bibitur; e cratera hauritur A 598 h. Ven. 207. Nihil nisi infundere verbum κεράσαι hoc loco valere perperam contendit Aristoteles.

96 φε Bentley] μιν.

97 sq.] damnabat Ar. (vid. Aristonicus et Eust., Ludwig Arist. I p. 552), insulsos iudicans, et fortasse offensus futuri forma insolita ἐνισπήσω (de qua vid. § 246).

98 νημερτὲς] -ρεῖα W, -ρεῖως mss. cett.; vid. τ 269 h. Cer. 71 et § 8.

99 ἠνώγειν § 225] ἠνώγει mss.

100 κε φεκὼν Bentley] δ' ἂν ἐκὼν mss.; cf. χ 12 et § 326.

101-104] del. Duentzer cum vs. 107-111 et vs. 113-115.

102 τε] om. M X mss. alia. || ῥέξουσι] ῥέξουσι H² mss. alia.

103 sq.] del. Nauck coll. vs. 137 sq. Vid. Hes. Theog. 613 Oper. 105.

105 παρέμμεν' § 125] παρῆναι mss. || δεῦρ-

ρότατον U] -ρώτατον mss. pleraque; vid. § 20. || ἄλλων] vid. ad A 505.

106 Πριάμοι' ἐμάχοντο] -μοιο μ. mss.; cf. § 59.

107-111] del. Duentzer, fortasse ex sententia Aristarchi, qui versus 110 sq. damnabat ut historiae repugnantes (versus 103-111 eum expunxisse censet Kirchhoff, vs. 106-111 PKnight, vs. 105-111 Mai).

107] vid. ad B 134. || πόλιν] πόλιν P².

108 Φοικαδ'· ἀτὰρ ἐν] οἴκαδ'· αὐτὰρ F U, et addito ἐν H X D.

110 ἀπέφθινον] sic Ar., -θον G P² mss. alia. Aoristi haec forma non nisi κ 133 η 251 ψ 331 redit; fuitne olim *ἀπεφθίατ' (ο) (ut A 251)? cf. § 119 et 166.

111 κύμ' ἐπέλασσε schol. κ 182] κύμα πέλασσε mss.

112 ἠνώγειν § 225] ἠνώγειν Ar., ἠνώγει mss.

114 φίλους] φίλους τ' mss. pleraque. || φιδέμεν § 126] ἰδέειν mss.

- 115 Φοῖκον ἔς ὑπόροφον καὶ ἔβην εἰς πατρίδα γαῖαν.⁴
 ὥς 'φάτο, 'ρήγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „σθέντιοι ἔστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
 οἳ τε θεῆσιν ἄγασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 120 ἀμφοτέρην, εἴ τις τε φίλον ποιήσῃ ἀκοίτην.
 ὥς μιν, ὅτ' Ὀδυσσεύς ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρα Φοῖ ἡγάσθε θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 ὅφρα Φ' ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἀρτεμις ἀγνή
 Φοῖσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.
 125 ὥς δ' ὅπότε Ἰασίωνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ
 Φῶ θυμῷ φέξασα 'μίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ
 νειῶ ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δέβην ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῇτι κεραυνῷ.
 ὥς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρῆναι.
 130 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα
 οἶον, ἐπεὶ Φοῖ νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
 132 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ Φοίνωπι πόντῳ.
- 115 = 42
 116^a = Γ 259
 118 cf. Ω 33
 122^b = Z 138
 124 = λ 173, 199
 cf. Ω 759
 126 sq. cf. Hes.
 Theog. 970 sq.
 126^a cf. I 598
 127^b cf. δ 675
 131 cf. η 249
 131^b = μ 387
 132 sq. = η 250 sq.
 132 cf. μ 388
 132^b = τ 172
 133 sq. = 110 sq.
- 113 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κύμ' ἐπείλασσε.
 123 sq. nonnulli —

117 ἔπεα] neglecto F. Vid. ad O 35.

118 ζηλήμονες] l. a. δηλήμονες, quod legitur Ω 33; ζηλήμων ἔ, stirps autem redit tantum in adi. δύσζηλοι η 307, verbo ζηλώω h. Cer. 168, 223, subst. ζηλοσύνη h. Ap. 100. || ἔξοχον ἄλλων] ἔξοχα πάντων K.

119 *θεῆσιν ἄγασθε] θεαῖς ἀγάσθε mss.; vid. ε 129 et § 57 et 305.

120 ἄ § 326] ἦν vel ἦ mss.

121-124] del. Duentzer.

121 Ὀδυσσεύς PKnight] Ὀδυσσεύς vel Ὀδυσσεύς mss.; vid. ad Σ 486. || ἔλετο ἔλ. F¹ mss. alia.

122 *ἡγάσθε] ἡγάσθε mss.; cf. § 305.

123 sq.] in schol. observatur Dianam alibi solas feminas sagittis suis interimere, ideoque hos versus (vs. 121-129? sic putat PKnight) a quibusdam damnari.

123 *ὅφρα Φ'] εἴως μιν vel ἕως μιν metro invito mss., cf. § 8 et 323. Nauck ἦος et versu sequenti μιν ἔπεφνε. || Ὀρτυγίῃ] vid. ad o 404. || ἀγνή] ἀγνή Apio.

124 ἀγανοῖσι βέλεσσιν] -νοῖς βέλεσσιν mss. pleraque; vid. versus parall.

125-128] rem refert etiam Hesiodus Theog. 969 sqq.

127 τριπόλῳ] alii olim τριπόλῳ (absurde). Cf. Σ 542.

129 ἄγασθε Herodian. FX mss. alia] ἀγάσθε vel ἀγασθε mss. complura; cf. § 305.

132 ἐλάσας] sic Zen. et mss. pleraque, ἔλασας Ar., sic (ἐλασας) P U², cf. Lehrs Arist.² p. 65. Nitzsch observat verbum ἐλαύνειν alias nonnisi de ictibus quae manu fiunt adhiberi (= οὐκ ἔαν). Lectioni (F) ἐλάσας favent versus 314 et μ 416; aptius tamen percuti navis dicitur fulmine quam torqueri, cum praesertim addatur, illo ictu esse diffissam. || ἐκέασσε] vid. ad η 250.

133 sq.] ex vs. 110 sq. repetitos del. Ernesti.

133 ἀπέφθιθεν] -θον P mss. alia; vid. ad vs. 110.

134 κύμ' ἐπείλασσε H¹] κύμα πείλ. mss. cett.

- 135 τὸν μὲν ἐγὼ 'φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἡδὲ Φ' ἔφασκον 135^b cf. η 256 ψ
 335
 136 = η 257 ψ 336
 137 cf. 103
 138 = 104
 139 ὅφρα Φ' ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἀρτεμις ἀγνή
 Φοῖσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.
 140 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δὲ μιν οὐ πῆ ἐγὼ γε
 οὐ γὰρ μοι πάρα νῆες ἐπῆρεται καὶ ἑταῖροι, 141 cf. δ 559
 οἳ κεν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 142 = δ 560
 αὐτὰρ Φοῖ πρόφρων ὑποθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῇς Φῆν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.⁴ 144 = 26
 145 τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 „οὕτω νῦν Φ' ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν, 146^b cf. ξ 283 h.
 Ven. 291
 147^b = II 386
 μή πῶς τοι μετόπισθε κοίτεςσάμενος χαλεπήνῃ.“
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργεῖφόντης·
 ἢ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια Νύμφη
 150 ἦλ', ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς ἠῦρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὅσσε
 δακρυόφιν ἔτρεποντο, κατεῖβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι Φάνδαν Νύμφη.
 ἀλλ' ἦ τοι Νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 155 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
 156 ἡματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἡιόνεσσι καθίζων
 158 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον ἑρκεσκετο δάκρυα λείβων. 158 = 84
 ἄγχι δὲ Φ' ἰσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων
 160 „κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν 160 sq.^a cf. σ 203
 sq.
- 157 δάκρυα καὶ στοναχῆς καὶ ἄλγεα θυμὸν ἐρέχθων 157 = 83
 157 ignorasse videtur Ar.

135 Φ' φασκον (F^a φάσκον) Bentley] φασκον mss. hiatus vitioso, cf. η 256; ἡδ' ἔτ' φασκον l², quod praefert Hartman. Naber πῆφασκον, cf. K 202, 478 μ 165.

136 θεῖμεν § 125] θεῖμεν mss. || ἀγέρας] ἀγέρας Ar. non recte (-ρα W), cf. § 62.

140 πέμψω — γε] non retinebo nec tamen ipsa deducam.

141 sq.] del. Koehly; sed vid. ad vs. 146.

143 sq.] spurios ducimus.

146 οὕτω] vel sic tamen, licet praesto non sit navis (vs. 141 sq.). || *F^a] adieciimus. ||

ἐποπίζεο] comp. nonnisi h. Ven. 291 redit (simplex Σ 216 etc.).

153 ἐπεὶ — Νύμφη] cum non iam grata ei esset nympha; cf. q 173. In Q est Νύμφη, eamque lectionem sequitur scholion, pro subiecto habens vocem νόστος, propter οὐκέτι parum probabiliter. || Φάνδαν § 131] ἦνδαν vel ἦνδαν mss.

155 σπέεσι] σπέεσιν q, σπέ(σ)σι mss. cett.

156 ἐν] ἀμ Ar. (cf. Θ 441).

157] om. G H M, in margine habet P.

159 *ἀγχι δὲ Φ'(oi)] ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318.

- φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμὼν ἀρμόξεο χαλκῷ
 εὐρεῖαν σχεδὴν· ἀτὰρ ἱκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑπόθι, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἡεροφειδέα πόντον.
 165 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ φοῖνον ἐρυθρὸν
 ἐνθάδ' ἄγε μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 φείματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὀπισθε,
 ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἱκναι,
 αἷ' κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 170 οἷ' μεο φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρηναί τε.
 ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 καὶ μιν φωνήσας φέπει πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄλλο τι δὴ σὺ, θεᾶ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
 ἢ κέλεαι σχεδὴν περάειν μέγα λαῖμα θαλάσσης,
 175 δφεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐφῖσαι
 ὠκύποροι περάουσιν ἀγαλλόμεναι Διὸς οὐρῳ.
 οὐδέ κ' ἐγὼν ἀφέκῃσι σέθεν σχεδὴς ἐπιβαίην,
 εἰ μή μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευέμεν' ἄλλο.“
 180 ὥς φάτ'· ἐμείδῃσεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „ἦ δὴ ἄλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια φειδῶς,
 οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῶσαι.
 φίστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε

167^b cf. o 34

168 cf. 26

171^a = I' 259174^b = δ 504175^a = 367 μ 119
φ 169

177 cf. x 342

178 sq. = x 343 sq.
178 cf. h. Ap. 79
Merc. 518178^b sq. cf. x 299
179 cf. 187 [sq.
181 = A 361184-186 = O 36
sq. h. Ap. 84 sq.

163 ἀτὰρ... ἐπ' αὐτῆς] ἐν δ'... ἐν αὐτῇ H. ||
 ἱκρία πῆξαι] *tabulati* mentio hinc aliena vide-
 tur; fortasse *ιστὸν* στήσαι vel eiusmodi ali-
 quid fuit primitus. Vid. ad vs. 243-261 et
 ad vs. 252 sq. — De verbi *πῆγνυμι* usu cf.
 B 664. || πῆξαι] πῆξον F.

164 ὑπόθι § 15 et 322] ὑποῦ mss.

168 ἱκναι] ἱκιο Aristoph. Eust.

169 sq.] del. Duentzer.

170 μεο § 92] μευ mss. || κρηναί] vid. § 267.

171-191] del. vHerwerden.

174 κέλεαι Ernesti] με κέλεαι mss.; vid.
 § 117 et ad Ω 434. || περάειν § 191] πε-
 ράων mss.

175 sq. τὸ... ἐπὶ... περάουσιν] cf. B 613
δ 709; Nitzsch οὐδέ τι.

176 περάουσιν § 191] περάωσιν mss.

177 οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἂν mss. || ἐγὼν]
 ἔγωγ(ε) G F X mss. alia.

178 sq.] del. GHermann, versum 179 (et
 vs. 187) KLKaiser.

178 θεᾶ] θεῶν Bothe, item loco par. (cf.
 x 299).

179 βουλευέμεν vHerwerden] βουλευόμεν
 mss., item x 187 x 300, 344. Cf. v. l. β 170 x
 516. || ἄλλοις Aristoph. male, cf. § 60.

180 φάτ'· ἐμείδῃσεν] φάτο· μείδῃσεν mss.

182 ἄλιτρός] non serio dea utitur hac
 voce, de qua vid. ad π 317. || γ' F P² M]
 γ' G P¹ H, om. X. || ἀποφώλια] *irrēta*; adi.
 ignotae originis redit φ 177 λ 249 ε 212;
 vocem ὄφελος cognatam ducit Fick.

183 ἐπεφράσθης] terminus -σθης pro -σας
 redit ε 485 ψ 260; cf. § 220.

- 185 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 δφεινότατός θ' ὄρκος πέλεται μακάρεσσι θεοῖσι,
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευέμεν' ἄλλο·
 ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσσα κ' ἐμοὶ περ
 αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεὼν τόσον ἴκοι.
 190 καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο δῖα θεάων
 καρπαλίμως, ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνεα βαῖνε θεοῖο.
 ἔξον δὲ σπέος εἰς γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνῆρ·
 195 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου, ἐνθεν ἀνέστη
 Ἑρμείας, νύμφη δὲ τίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδήν,
 ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι·
 αὐτῇ δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύς θεοῖο,
 τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 200 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδῆτος ἠδὲ ποτήτος,
 τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ φοῖκόνδε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν
 205 ἀντίκα νῦν ἐθέλεις ἵμεναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμψης.
 εἰ μὲν φειδείης σῆσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
 κήδε' ἀναπλήσαι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἐκέσθαι,
 ἐνθάδε κ' αὐθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις

187 = x 300 cf.
• 179

192 cf. β 405

193 = β 406

195 cf. σ 157 φ
189, 166 ψ 164197^a cf. Ω 476

198 cf. I 218

200 = I 91

201 cf. A 780

203 sq. = B 178
sq.

185 κατειβόμενον] cf. Θ 369. || ὕδωρ] l. a.
 ὕδατος. Vid. ad O 37.

186 *δφεινότατός θ' ὄρκος πέλεται] ὄρκος δει-
 νότατός τε πέλει (om. τε H¹ K) mss.; cf. § 275.

187 βουλευέμεν vHerwerden] -σέμεν mss.;
 vid. ad vs. 179.

188-191] del. PKnight.

188 ἄσσα κ' § 326] ἄσ' ἂν vel ὅσ' ἂν mss.

189 χρεὼν § 190] χρεῶν mss.

191 ἐλεήμων] †, cf. ἐλεητός § 82 et ρ 451
 (ἐλεεινός et ἐλεῖναι et ἐλεῖν -σαι passim).

193 *ἔχνεα] ἔχνη mss.; vid. ad N 71.

194 ὃς σπέος εἰς (ἐς) Nauck] δ' ἐς σπέος
 vel δὲ σπέος (δ' ἐσπέος) mss.; cf. § 71.

195 καθέζετ' P H M] καθίζεν G F X. || ἐνθεν
 ἀνέστη] ἐνθα καθέζετο F¹.

197 et 199] del. Duentzer; victus hoc
 discrimen postmodo excogitatum esse vide-
 tur (cf. E 341 sq.).

204 οὕτω δὴ] vid. ad B 158. || In W
 subiungitur δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι
 θυμὸν ἀρέχθων (= vs. 83, 157).

205-209] pro his versibus olim fuisse νῦν
 ἐθέλεις ἵμεναι, ἡμερόμενός γε ἰδέσθαι suspicatur
 Duentzer.

205 ἵμεναι § 125] ἵμεναι (ἵμεναι D) mss.

206 μὲν PKnight] γε μὲν mss.; εἰ δὲ γε
 Bentley. || ὅσσα] ὅσσα G P.

207 ἀναπλήσαι] l. a. ἀναπληρῶναι, non male,
 cf. § 47 (γ 104 x 327 l. a. π 205); vid.
 etiam ad x 302 + 307.

208 σὺν] sic Ar., παρ' Eust.

- ἀθάνατος τ' εἴης, ἱμερόμενός περ ιδέσθαι
 210 σὴν ἄλοχον, τῆς τ' αἰὲν ἐφέλδεται ἥματα πάντα. 210 cf. Ξ 269
 οὐ μὲν θῆν κελύης γε χερσίων εὐχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας οὐδὲ φῦλιν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ φέφοικε 212^a = A 115
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ φείδος ἐρίζειν.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺμητις Ὀδυσσεύς·
 215 „πότνα θεᾶ, μή μοι τόδε χῶεο· φοῖδα καὶ αὐτὸς 215 cf. ψ 213
 πάντα μάλ', οὐνεκα σείο περιφρων Πηνελόπεια
 φείδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἅντα φιδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτὸς ἐστί, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρω.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐφέλδομαι ἥματα πάντα 219^b = Ξ 276
 220 φοίκαδ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ιδέσθαι. 220 = γ 233
 εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ φοῖνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.“
 225 ὧς ἔφατ'· ἡέλιος δὲ ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχρὸ σπέεος γλαφυροῖο
 'τερπέσθην φιλότῃ παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
- ἦμος δ' ἡριγένεια 'φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτὶχ' ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε 'φέννυτ' Ὀδυσσεύς,
 230 αὐτὴ δ' ἀργύρεον φᾶρος μέγα 'φέννυτο νύμφη 228 = A 477
 λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην 'βάλετ' ἱστὺ 229 cf. x 542
 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην· 230 sq. = x 543 sq.
 καὶ τότε Ὀδυσσεῖ μεγαλήτορι 'μήδετο πομπήν. 231^a cf. X 511
 232 cf. x 545

209 ιδέσθαι] neglecto F; Bentley ικίεσθαι, vid. vs. 220 (= γ 233).

210 τ'] om. mss. complura. Cf. Ξ 276.

215 πότνα] pro πότνια (sic G² F H X mss. alia), item γ 391 υ 61 h. Cer. 118. || τόδε] cf. A 64.

217 ἀκιδνοτέρη] dubiae originis comparativus reddit γ 169 σ 130. || ἄντα] sic Ar.; l. a. ὦπα, sic Eust.

218] *spurius? || ἀγήρω] novicius pro -ρας (vid. § 62).

219 ἐφέλδομαι] ἔλδομαι G F P mss. alia.

220 ιδέσθαι] neglecto F; vid. ad γ 233.

221-224] del. Duentzer.

221 ῥαίησι θεῶν] ῥαίησι θεῶν X, ῥαίησι θεῶν μ' M; Hartman ῥαίησι με θεῶν. Cf. ζ 326.

222 ταλαπενθέα] †, ταλασίφρονα G.

225 δὲ Nauck] δ' ἄρ' mss.

226 ἐλθόντες] ἐλθόντος (scil. κνέφας) Ahrens, sed vid. ad A 458. || σπέεος § 71] σπείους mss.

227 μένοντε G F² P²] -ντες mss. pleraque.

230 ἀργύρεον] ἀργύρεον F M mss. alia. Adi. reddit Σ 50 etc.

231 ἱστὺ] cf. § 75; vox non nisi x 544 reddit.

232 ἐφύπερθε Ar. M K] ἐπέθηκε mss. cetera (ut loco par.).

- ᾤωκε δέ Φοι πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι, 234^b = Σ 600
 235 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235 cf. χ 80
 στειλειὸν περικαλλῆς ἐλάινον, εὖ ἐναρῆρός·
 ᾤωκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσον ἐπ' ἰσχυτήν, ὅθι δένδρεα μάρκ' ἐπεφύκει, — 238^a cf. δ 517
 κλήθρη τ' αἰγυρός τ' ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης, — 238^b = 241 cf. η
 240 αὔα πάλαι, περίκρηλα, τά Φοι πλώοιεν ἐλαφρῶς. 239^a cf. 64 [114
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔδειξ', ὅθι δένδρεα μάρκ' ἐπεφύκει, 240^a = σ 309
 ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυπῶ, δῖα θεάων· 241^b = 238
 αὐτὰρ ὃ 'τάμνετο δοῦρα, θοῶς δέ Φοι ἦνετο φέρον·
 φείκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, 'πελέκῃσιν δ' ἄρα χαλκῶ,
 245 'ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἔθυνε. 245 cf. ρ 341 φ 44
 υ 197

234 ᾤωκε δέ Bentley] ᾤωκε μὲν mss.; ᾤωκεν G Hermann, ᾤωκ' ἄρα Fick. || παλάμῃσι] recte habere videtur, ambabus enim manibus securis adigi solet; cf. tamen E 594.

235 ἐν] ἐπ' F¹ mss. alia.

236 στειλειὸν] †, *manubrium*, idem quod στειλὴ φ 422. || ἐναρῆρός] comp. † (vid. tamen φ 45); Nauck ἦεν ἀρῆρός, ne verbi *ei* omittatur imperfectum.

237 ἔπειτα σκέπαρνον] vid. § 28.

238 ἰσχυτήν G H¹ X] -ης mss. pleraque; cf. δ 517. || μάρκ' ἐπεφύκει] μακρὸν πεφ. mss.

239] spurium ducimus (e vs. 64 natum?); suspicionem movet singularis et durior est constructio. || κλήθρη] vid. vs. 64. || ἦν] ἦεν? cf. § 302. || οὐρανομήκης] †.

240-243] del. Duentzer.

240 περίκρηλα] bene sicca; reddit adi. σ 309, cf. κήλε(ι)ος θ 217 etc. || πλώοιεν § 185] πλεῦοιεν (πλεῖοιεν) Fick, vocalem ω soli aoristo tribuens; cf. φ 302 τ 122. || ἐλαφρῶς] ἐλαφρά W, fortasse recte; adv. † (adi. E 122 etc.). — Quoniam non navem εὖ στέγουσαν constructurus est Ulixes, sed ratem, per cuius rimas undis liber erit transitus (vid. ad vs. 243-261), ligna eligit quam levissima.

241 ἔδειξ' δειξ' mss. || μάρκ' ἐπεφύκει] μακρὸν πεφ. mss.

242 δῖα θεάων] πότνια νύμφη G M mss. alia.

243-261] in interpretandis hisce versibus tenendum est non *navigium* construi sed *ratem*, quam Ulixes ope bipennis et asciae et terebrae — haec enim sola instrumenta Calypso ei prae-buit vs. 234-237 et 246 —

ex silvae arboribus potuit fabricari. Sed interpolatus est locus a posterioribus, ut vera navis a Minervae alumno videretur concinnari; quod tamen opus intra triduum conficere non est unius hominis quantumvis robusti et sollertis, sine idoneis autem artis instrumentis fieri id omnino non potuit. Proditur manus recentior vocibus *ἔκρη* (vs. 163, 252), *πηθάκιον* (vs. 255, 270, 315), *ναῦς* (vs. 277); prorsus autem inutiles in textu tradito videntur *ῥήπες* vs. 256, et *μιν* pronomen in eodem versu vix habet quo referatur; videatur etiam ad vs. 240. Accedit versuum 252 sq. structura impedita. Spurious igitur ducimus versus 163, 245, 252 sq., 255, 270-277, 315 sq.; quibus deletis restat narratio simplex et cuivis perspicua. Arborum deiectarum truncos recisis ramis rudi arte inter se iungit Ulixes ope ligneorum γόμφων (*clavorum*) et ἀρμονιάων; oram ratis ita compositae saepit cratibus vimineis ad fluctus arcendos, struem virgultorum inicit cui insideat, malo denique cum antenna erecto velo confecto e linteis quae ei attulit Calypso, suscipit iter propellente vento secundo, quem se ei immisuram dea promiserat.

243 ἦνετο G²] ἦνυτο mss. cett.; vid. § 257 et ad Σ 473.

244 'πελέκῃσιν] †, vid. ad N 612; de duplicato x cf. § 37.

245] versus manifesto spurius; videatur ad vs. 243-261. Amussis nullus in rate compingenda erat usus, neque poterat eam

- τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων 246 cf. 258
 'τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι,
 γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἄρμονίῃσιν ἄρασσε.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνῆρ
 250 φορτίδος εὐρείης, ἐν Φειδῶς τεκτοσυνάνων, 250^a = ι 323
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην 'ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἱκρία δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσι,
 'ποῖε'· ἀτὰρ μακροῖσιν ἐπηγκενίδεσσ' ἐτελεύτα.
 ἔν δ' ἰστὸν 'ποῖει καὶ ἐπὶ κριον ἄρμενον αὐτῶ·
 255 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον 'ποιήσατο, ὅφρ' ἰθύνοι.
 'φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσύνῃσι

adhibere Ulixes, nullam enim ei praeberat Calypso.

246 sq.] del. Brieger. In versu 247 idem dici quod in sequenti, alterum utrum igitur reiciendum esse, Aristophanis erat opinio; vere tamen observavit Ar. prius singulas trabes parandas et aptandas fuisse, deinde inter se iungendas.

246 τίρετρα] nonnisi ψ 198 redit; cf. τρύπανον ι 385.

248 γόμφοισιν] † (sed cf. η 264); vid. ad vs. 243-261. || ἄρμονίῃσιν] vid. ad X 255. || ἄρασσε] ἄραρεν X¹ i n, ἄρηρεν k Apoll. lex. Eust.; vHerwerden -ησ' ἀράρισκε (cf. ξ 23), ἀράρσκειν enim non coniungere sed tundere sive confringere significare; vid. praeterea ι 361. Cum vulgata concinit Apoll. Rhod. II 614, vid. etiam III 1318 (Ruhnken. Epist. crit. II p. 220), hinc Brieger ἄρμονίῃσιν συνάρασσε (at cf. § 57).

249-251] del. Breusing.

249 ἔδαφος] †. || τορνώσεται] vid. Ψ 255.

250 φορτίδος] onerariae; vox nonnisi ι 323 redit; cf. φάρος θ 163 ξ 296. || τεκτοσυνάνων] † (τίκτων passim).

251 'ποιήσατ' l. a. τορνώσατ'.

252 sq.] spurios ducimus, vid. ad vs. 243-261. Si ἱκρία interpretamur *tabulatum*, quae alias vocis vis est constans (vid. O 685 γ 353 etc.), non intellegitur quomodo e ratis superficie illud erigere potuerit Ulixes, neque *viminum*, quibus ratis cingitur (vs. 256), et *virgultorum* in ea coacervatorum (vs. 257) utilitas sic apparet ulla. Sin ἱκρία hoc loco (et supra vs. 163) sunt *costae*, quae Grashofii Breusingii alio-

rum est opinio (vid. Hesych. s. v.), gravius etiam peccatur, sic enim e rate navis („Blockschiff“ Breusing) fieri videtur.

252 στήσας] στείρην infelicitate Nitzsch. Probabilius possis πῆσας (vid. vs. 163), non enim erecta stant sed in latum extenduntur ἱκρία (vid. annotatio praecedens). At propter verbum sequens 'ποῖε parum prodest haec coniectura. || σταμίνεσσι] †, *statumina* aliqua significari apparet.

253 'ποῖε' § 191] ποῖε mss.; verbum languet. || ἐπηγκενίδεσσ' ἐτελεύτα q] -δεσσι τελεύτα mss. cetera. || ἐπηγκενίδεσσ' (ι)] sic Ar. et Apollonius, Rhianus ἐπιτανίδες (? — ἐπεκτανίδεσσι corrigit Buttmann, ἐπητανίδεσσι Lobeck), ἐπεγ-κενίδεσσ' G, recte, si a radice ἔνεκ (ἐνεγκεῖν) ducitur. Vox †. Breusing interpretatur *tigna longa* (*boordbalken*), continua serie superimposita *costis* (τοῖς ἱκρίοις) parietem ratis efficientibus (vid. ad vs. 252 sq.); has fulciri *trabibus obliquis* (τοῖς σταμίσι) carina innisis; supra parietem autem ratis Ulixem erigere *crates vimineas* ad fluctus arcendos, impossitas igitur ταῖς ἐπηκενίδεσσιν.

254 ἐπὶ κριον] vox redit vs. 318; *antennam* significari docet contextus.

255] spurium ducimus; videatur ad vs. 243-261. Gubernaculum non requiritur ab eo cui οὐρον dea a tergo est immisura, rati autem additum vix quicquam potuit prodesse.

256 sq.] de cratium virgultorumque usu vid. ad vs. 243-261.

256 ῥίπεσσι... οἰσύνῃσι] *cratibus vimineis*. Utraque vox †; pro -νῃσι in P X mss. aliis est -νοῖσι.

- κύματος εἴλαρ ἔμεν' πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων, 258 cf. 246
 ἰστία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ 'τεχνήσατο καὶ τά.
 260 ἔν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατεῖρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.
 τέτρατον ἡμαρ ἔην, καὶ τῷ 'τετέλεστο Φέκαστα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ ἔπεμψ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψῶ,
 Φείματά τ' ἀμφιφέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 265 ἐν δὲ Φοι ἀσπὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος Φοῖνοιο
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἔν δὲ τ' ἦμα 266 sq. cf. ι 212 sq.
 κωρύκῳ· ἐν δὲ Φοι ὅψ' ἐτίθει μενοφεικέα πολλά·
 οὐρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε. 268 = η 266
 268^b = ε 164
 γηθόσυνος δ' οὐρῶν 'πέτασ' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς.
 270 αὐτὰρ δὲ πηδάλῳ ἰθύνητο τεχνήντων
 ἡμενος· οὐδὲ Φοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
 Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὅψ' ἐδύοντα Βοώτην
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσι, 273-275 = Σ 487
 ἣ τ' αὐτῇ στρέφεται καὶ τ' Ὀαρίωνα δοκεύει, sq.
 275 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.
 τήν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ νηὸς ἔχοντα.

257 ἔμεν] pro ἔμεναι suspectum, vid. § 125. || ἐπεχεύατο ὕλην] hiatus notabilis; cf. Σ 285.

Fick ὕλην δ' ἐπεχεύατο πολλήν coll. τ 387, Monro πολλήν δ' ἐπεχεύατ' ἄρ' ὕλην coll. E 748.

260 ἐν] abundat; cf. Ψ 709. || ὑπέρας... κάλους] †. || ἐν αὐτῇ] ἐπ' αὐτῆς F U.

261] *veclibus* in mare *trahi* num recte ratis dicitur? || μοχλοῖσιν] cf. M 259. || κατεῖρυσεν] κατέφρυσεν? vid. § 293.

262 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || Φέκαστα Bentley] ἄπαντα mss. hiatu vitioso.

263 τῷ] *τόν? || ἔπεμψ' 'πέμπ' mss. || νήσου] νήσοο? cf. § 59.

264 καὶ λούσασα] σιγαλόεντα Macrob. III 19 § 5. || λούσασα] λούσασα? cf. § 295.

266 τὸν] cf. § 22. || *τ' ἦμα] καὶ (κ' F) ἦμα mss.; vitium redit ι 212 (vid. etiam β 410); ι 368 ἦμα anapaestum efficit (cf. § 17).

267 κωρύκῳ] nonnisi vs. par. redit (cf. β 354, 380, 291). || ὅψ' ἐτίθει] ὅψα τ. mss. 270-277] spurios ducimus, vid. ad vs.

243-261; vs. 272-277 damnaverit Duentzer, vs. 274 sq. Fick.

270 τεχνήντων] adv. † (adi. η 110 θ 297); cf. § 319.

272 ἐσορῶντι] l. a. -ντα, Ar. utrumque? cf. Ludwich Aristarch. I p. 554 sq. || ὅψ' ἐδύοντα] cf. Φ 232. *Pigrum Booten* (i. e. *Arcturum*) vertunt Ovid. Met. II 176 sq. Fast. III 405 Iuven. V 23 Claudian. Rapt. Proserp. II 189. Sic dicitur stella propter fulgorem diutius quam vicina sidera per diluculum conspicua et quasi coelo cedere nesciens; minus accurate igitur adhibitum est verbum *δύειν* h. l. et Φ 232 de *pallenscentibus* matutino tempore stellis, non de occidentibus sub horizonta. Notetur praeterea caesura post 4um trochaeum.

273-275] vid. ad Σ 487 sqq.

277 νηὸς l. a. in schol.] χειρὸς mss. cett., item Aleman fr. 92 (apud Eust. 110,37) sine sensu; νηὸς tamen ferri nequit, nisi veram

- ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν ᾗματα ποντοπορεύων 278 cf. η 267
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ φάνη ὄρεα σκίοεντα 279 = η 268
- 280 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλει αὐτῶ·
 'Φείσατο δ' ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροφειδέι πόντῳ.
 τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιὼν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων 'Φίδε' 'Φείσατο γάρ Φοι
 πόντον ἐπιπλείων. ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 285 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ῥὸν 'μυθήσατο θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιν ἐόντος·
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἐνθα Φοι αἶσα
 ἐκφυγέμεν μέγα πείραρ ὀϊζύος, ἦ μιν ἰκάνει.
 290 ἀλλ' ἔτι μὲν μιν φημι ἄδην ἐλάειν κακότητος.“
 ὧς Φειπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τράιναν ἐλὼν, πάσας δ' ὀρόθυενεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσ' ἐκάλυψε 293b sq. = 68 sq.
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον ὀρώρεε δ' οὐρανόθεν νύξ. μ 314 sq.
- 295 σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπесον Ζέφυρός τε δυσαῆς
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, 297 sq. = 406 sq.
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 297 = χ 147
 „ὦ μοι ἐγὼ δ' Φειλὸς τί νύ μοι μήκιστα γένηται; 298 = Α 403
 299* cf. Σ 54
 299b = 465

navem Ulixem construxisse cum interpolatore
 statuimus; vid. ad vs. 243-261.

278-281] del. Kammer.

278] vid. ad Ω 637 sq.

280 'πέλει' § 275] πέλει mss.

281 ὅτε ῥινόν] ὅτε ῥινός; D¹; neutrum
 tamen etiam K 155 legitur. Ar. ὅτ' ἐρινόν,
caprificum (quae alias *ἐρινός*; dici solet) in-
 terpretatus; recte tamen Herodianus ῥινόν,
 i. e. ἀσπίς. Faesi coniecit ὥς ὅτε τε ῥινόν
 ἡεροφιδέι, Hinrichs ὥς τε (vel ὅτε) ῥινόν ἐπ'
 ἡρ.; sed qualis haec foret comparatio mon-
 titum cum montis cacumine?

283 Σολύμων] e *Lycia* igitur (Z 184)?

284 ἐπιπλείων] -πλώων H¹ D S.

286 μετεβούλευσαν] comp. †. || ἄλλως] ἄλλοι
 HSmit.

289 ἐκφυγέμεν § 126] -γίειν mss. || πείραρ]
 vid. ad Z 143.

290 μὲν § 18] μέν mss. || ἄδην Ar.] ἄδην

mss. Vid. ad E 203. || ἐλάειν § 191] ἐλάειν
 mss., ἐλάν l. a. in Ar. commentariis teste
 Didymo ad N 315, ubi vid.; *ἀσπιν?

291-314] totum locum imitatur Verg. Aen.
 I 81 sqq.

292 ἐλὼν] ἔχων Naber coll. M 27; item δ 506.

293 νεφέεσσ' ἐκάλυψε] -σαι x. mss.

294 ὀρώρεε] -ρε mss. || οὐρανόθεν] -θι P² H².

295 sq.] cf. Verg. Aen. I 85 sq. *una*

Eurus Notusque ruunt creberque procellis |
Africus et vastos volvunt ad litora fluctus.

296 ἔπесον] ἔπесον(ν) F² M X mss. alia.

296 αἰθρηγενέτης] †, -γενετής; Rhianus Ari-
 stoph.; vid. ad O 171. || κῦμα] πῆμα H².

298] Odysseae hic tantum liber habet lo-
 cutionem (cf. vs. 355 et 407) cognatamque

vs. 285, 376. || ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. ||

*ποτὶ] πρὸς δν mss.; vid. ad Α 403.

299 μήκιστα] l. a. μήκιστα (= μηχανή!).

Adv. nonnisi vs. parall. redit.

- 300 δέδ'φια μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέ' ἔφειπε,
 ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 οἷοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
- 305 παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σάος αἰπὺς ὄλεθρος. 305b cf. N 773
 τρεῖς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο 306b sq. = δ 98
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες. sq.
 ὥς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέμεν καὶ πότιμον ἐπισπεῖν 308 cf. § 274
 ἥματι τῷ, ὅτε μοι πλείστοι χαλκήρεα δοῦρα 308b = δ 562
- 310 Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι·
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ ἐμὸν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο Φαλῶναι.“ 312 = Φ 281
 ὧς ἄρα μιν Φειπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης
 δ' Φεινὸν ἐπεσσυμένον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐφέλιξε.
- 315 τῇλε δ' ἀπὸ σχεδὴς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ Φοι ἱστὸν ἔφαξε
 δ' Φεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα· 317b cf. μ 288
 τηλόθι δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχ' ἔθηκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη
 320 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέμεν μεγάλοι' ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·

300-302] del. Duentzer; cf. vs. 205 sqq.

300 δέδ'φια § 168] δαίδω mss. || δὴ] μοι
 G mss. alia. || νημερτέ' ἔφειπε] -ρετία εἶπε(ν)
 F P² H² M, -ρετία εἶπε G P¹ H¹ X. De indica-
 tivo vid. Α 555 r 216 ω 491.

302 ἀναπλήσειν] -ελέσειν P² W, vid. ad
 vs. 207.

303 περιστέφει] -στρέφει P mss. alia; comp.
 nonnisi 9 175 redit.

305 σάος § 62] σῶς mss.; de vocis vi vid.
 ad N 773.

306] cf. Plut. Mor. 737 a. || τότ' τ' G P¹;
 vid. ad δ 98.

307] del. PKnight.

308 ὥς] καὶ G F P mss. alia. || θανέμεν

§ 126] θανέειν mss.

310 ἐπέρριψαν] comp. †, neque simplex

de telis dicitur (sed cf. ῥιπή II 589). De re

vid. Ar. Eq. 1056 ibique schol. || θανόντι

θαμίντι G, cf. δ 495.

311 *ἐμὸν] μεν mss.; vid. r 415 et § 92.

Redit vitium i 20 r 108. || ἦγον] insolite

dictum; cf. Α 721? Alias (γ 204 r 333)

κλέος: φέρειν vel φορέειν.

312 Φαλῶναι] ἀλίσθαι (? — ὀλίσθαι Butt-
 mann, ἀπολίσθαι Nauck) Demetrius-Ixio. De
 structura vid. ad ω 34.

313 sq.] cf. Verg. Aen. I 102 sq.

313 κατ' ἄκρης] cf. § 82.

314 ἐπεσσυμένον] ἐπισσύμενον Ar. || ἐφέλιξε
 § 41] ἐλέλιξε mss.; vid. ad Α 530.

315 αὐτὸς πέσε] αὐτὸν βάλε Rhianus.

315 sq. πηδάλιον — προέηκε] verba spuria,

vid. ad vs. 243-261.

317 δ' Φεινὴ] alii olim δίνη.

318 τηλόθι § 322] τηλοῦ mss. || σπεῖρον]

sensu *vel* nonnisi hoc loco usurpatur. ||

ἐπίκριον] vid. ad vs. 254.

319 ὑπόβρυχ' ἔθηκε] -χα θῆκε mss.; vox †,

sed cf. ὑποβρύχιος; h. XXXII 12 Herod. I

189, ὑπόβρυχα Herod. VII 130. Vid. ad P 54. ||

ἐθηκε] subī. κῦμα. || ἐδυνάσθη] subī. mutatum

320 ἀνσχεθέμεν § 126] -ῥέειν mss. || με-

γάλοι § 59] -λου mss.

- 321 γάρ F' Bekker] γάρ aut γάρ ε' mss.
 322 ἐξέπτυσεν] comp. †, vid. ad ψ 697.
 323 πολλή] πολλόν H¹ Plut. Mor. 913d.
 325 αὐτίς IMHoogvliet] αὐτίς mss.; cf. § 98.
 326 καθίξε] καθήστο M mss. alia. || θανάτοι § 59] -του mss.
 328-330] del. Fick; versum 330 addubitaverat Wolf.
 328 ἀκάνθας] †. Similis est comparatio vs. 368 sq.
 333-335] *apotheseos* in Homericis non extat alterum exemplum (nisi λ 602 sq., ubi vid.); probabiliter autem Duentzer statuit quae de Leucothea narrantur (vs. 333-367, 373, 459-463) postmodo inserta esse. Nulla eius fit mentio η 276. Vid. etiam ad ε 345.
 333 Ἰνώ] de Cadmi hac filia vid. Hes. Theog. 975 sqq. Pind. Ol. II 51 sqq.
 334 Ἰην] Ien? vid. § 302. || αὐδήσασα] sic Aristoph. et mss.; femininum hoc redit x 136 2 8 μ 150 de *Circe*, μ 449 de *Calypso*; si significat *humana voce praedita*, ut masculinum ζ 125 et in versu spurio T 407, mirum hoc est dearum epitheton, nam hominum linguam omnes loquuntur dei (vid.

337 αἰθυλή δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης;
 337 Ar. dubitanter —

ad A 403 sq.). Aristoteles et Chamaeleo legebant οὐδήσασα, quod interpretabantur ἐπίγειος vel ἐπιχθόνιος; hunc errorem redarguit Buttman, Duentzer tamen recepit οὐδήσασα, item WSchulze (Q. Ep. p. 17), pro breviori et antiquiore vocis ἀσιδίουσα forma habens coll. nomine proprio Ἰσιόδος (Fοδα igitur = ἀσιδή). De altera Aristotelis coniectura αὐλήσασα (sensu μονώδης), quae in scholiis commemoratur, vid. Ludwig Aristarch. I p. 579.

335 ἄλδς ἐν πελάγεσσι] locutio, in qua notabilis est pluralis πελάγεσσι, redit locis parallelis et Archilochi fr. 11; cf. Theogn. 10 πόντος ἄλδς πολέης.

337] ex male intellectis vs. 352 sq. natum esse vidit Aristonicus; olim in mss. plerisque defuisse, Aristarchum tamen dubitasse an ferri posset, annotavit Didymus. || αἰθυλή] *fulicae mergo*? Nonnisi vs. 353 redit nomen. || εἰκυῖα] male pro *FeFικυῖα*; vid. § 160 et ad ψ 66. || ποτῇ] ποτῇ F¹ WZ et l. a. in schol. — Vox †; cf. ποτάμαι B 315 etc., ποτητός μ 62. || ἀνεδύσατο P²] ἀνεδύσατο mss. pleraque, ὑπεδύσατο (immo -σετο) Ar., cf. § 152; de genitivo λίμνης vid. ad A 359.

- 338 ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίας καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε
 „κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 340 ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φρυτεύει;
 οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει μάλα περ μενεαίνων.
 ἀλλὰ μάλ' ὥς φέρεται, — δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν, — 342 cf. ζ 258
 342* cf. 360
 343 φέματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστον,
 345 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
 τῇ δέ, τότε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τανύσσαι 346 cf. Ξ 219
 ἄμβροτον· οὐδὲ τί τοι παθέμεν δφέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ χεῖρεσσιν ἐφάψαι ἠπείροιο,
 ἂψ ἀπολυσάμενος βαλέμεν F' εἰς φοῖνοπα πόντον
 350 πολλὸν ἀπ' ἠπείροί, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.“ 350^b = x 528
 ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκε,
 αὐτὴ δ' ἂψ εἰς πόντον ἔδύσετο κυμαίνοντα
 αἰθυλή FeFικυῖα μέλαν δέ Fe κῦμ' ἐκάλυψε. 353^b = ψ 693
 αὐτὰρ ὃ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 354 cf. σ 90
 355 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγάλητορα θυμόν· 355 = A 403
 „ὦ μοι ἐγὼ, μή τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὔτε
 ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίας ἀποβήμεν' ἀνώγει.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ Feκὰς ὀφθαλμοῖσι
 γαῖαν ἐγὼ φιδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 360 ἀλλὰ μάλ' ὥς φέρεται, δοκέει δέ μοι ἔμμεν' ἄριστον“ 360^a cf. 342

338 καὶ — ἔφειπε] πολυδέσμου, εἰπέ τε μῦθον HStephanus (unde? πολυδέσμου legitur ε 33).

342 ὥς Hoffmann] ὥδ' mss. || φέρεται] ῥέζει F, ἔρδων X. || ἀπινύσσειν] sic Ar., -σκεῖν Aristoph., vid. O 10.

345] Phaeacum mentio cum versu ζ 119 conciliari vix potest (vid. ad vs. 333 sqq.), corruptum autem esse locum docet syntaxis contorta; *γαίης Feίμενος? Versum cum vs. 358 sq. delet Kammer; cui assensus vHerwerden in vs. 344 scribit ἐπιμαίεο γαίης.

346 στέρνοιο] στέροισι F P² H² U, Ar. utrumque. || τανύσσαι] τάνυσσαι (-σε) P¹ H²; cf. vs. 373.

347 παθέμεν § 126] παθίειν mss. || δφέος] κακόν H.

348 ἐπεὶ § 326] ἐπὶν mss.

349 ἂψ] αἰψ' G T W; vid. ad ϑ 92. || ἀπολυσάμενος] ἀποδυ(σ)άμενος; G X mss. alia

male. || βαλέμεν § 126] βαλίειν mss. || *F'] adieciimus; vid. ad A 315. || εἰς] ἐπὶ P.

350 ἠπείροί § 59] -ρου mss.

352 ἂψ] l. a. αἰψ'; vid. ad ϑ 92. || εἰς] cf. v 366. || ἔδύσατο] ἐδύσατο mss. complura, ἐβήσατο F; cf. § 152.

353 αἰθυλή FeFικυῖα] *ceu avis esset maritima*; vid. ad H 59 x 240 et de voce αἰθυῖα ad ε 337.

355 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρὸς δν mss.; vid. ad A 403.

356 αὔτε] l. a. ἄλλον, Bentley ἄλλος.

357 ὅτε] Aristophanes non recte δ τε, vid. ad β 314. || ἀποβήμεν' § 125] ἀποβῆναι mss.

358 sq.] vid. ad vs. 345.

359 φύξιμον] †, vid. ad K 311.

360 ὥς Hoffmann] ὥδ' mss. || φέρεται] ῥέζει G mss. alia. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

- ἦος μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,
τόφρ' αὖθι μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχω·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μοι σχεδὴν διὰ κῆμα τινάξῃ,
νῆξομ', ἐπεὶ οὐ μὴν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.“
- 365 ἦος δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365 = A 193
ὥρσε δ' ἐπὶ μέγα κῆμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
δφεινόν τ' ἀργαλέον τε κατηρεφές, ἦλασε δ' αὐτόν. 367^a = 175
ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς ἡίων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλα,
370 ὥς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀμφ' ἐνὶ δούρατ' ἔβαινε, κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων·
φείματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ φοι' ὅρε δῖα Καλυψῶ,
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέροισι ἐτάνυσσε·
αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἀλλὴ κάππεσε χεῖρε πετάσσας,
375 νηχόμεναι μεμαῶς. ἴδιδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων,
κινήσας δὲ κάρη προτὶ φόν μυθήσατο θυμόν· 376 = P 442
„οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλάεω κατὰ πόντον,
εἰς δ' κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγῆης.
ἀλλ' οὐδ' ὥς σε φέφολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.“
- 380 ὥς ἄρα φωνήσας ἱμασεν καλλίτριχας ἵππους, 380 = A 531
ἔκετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι φοι κλυτὰ δώματ' ἔασι. 381 cf. N 21

361 ἦος Nauck] ὅφρ' ἄν (ὅφρα GF) mss.; cf. § 326 et A 187. Clarke ὅφρ' ἄν μοι μὲν, Thiersch ὅφρ' ἄν μὲν καὶ. || ἀρμονίῃσιν] vid. ad X 255.

362 αὖθι § 322] αὐτοῦ mss. || πάσχω] πείσων Bentley (cf. Ω 617, 639).

363 ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss.; cf. A 478 II 453.

364 ἐπεὶ οὐ] hiatus suspectus, vid. § 14; Hoffmann νῆξομαι, οὐ μὲν γὰρ τι. || μὴν § 18] μὲν mss.

365 ἦος § 323] ἦος (εἴως) mss. || καὶ κατὰ θυμόν] διος Ὀδυσσεύς FP mss. alia (cf. § 118).

367 κατηρεφές] καταρρεπές; (epitheton aliunde ignotum, cf. Θ 72) Bergk coll. Anecd. Paris. IV 67, at vid. λ 243 (A 426 I 7 N 799 γ 290).

368] similis est comparatio vs. 328. || ζαῆς] vid. ad β 421. || ἡίων] cf. § 17; Barnes non recte ἦων, vid. ad ε 266. *Palaeorum* sensu † (cf. E 499). || θημῶνα] †.

369 καρφαλέων] vid. ad ν 398. || ἄλλα G T W

Eust. (ita Ar.?)] ἄλλῃ mss. pleraque; vid. ad ζ 138 : 458 λ 385 ε 35.

371 δούρατ' ἔβαινε] δούρατι βαίνει mss. || κέληθ' †, cf. κελητίζειν O 679; de re vid. etiam K 513.

373 στέροισι ἐτάνυσσε] -νοιο vel -νοισι τάνυσσε mss., Ar. utrumque; cf. ε 346 et § 59.

376 δέ] ὅα G H.

377 ἀλάεω PCauer] ἀλώω mss., quae nihili est forma, vid. § 191. Sed ἀλάεω dicendum erat, cf. § 117; *ἀλάεσθ' ἀνὰ vel ἐπὶ πόντον (cf. β 370 ο 492 τ 170)? De syllaba -eu vid. § 7.

378 κεν ἀνθρώποισι] καὶ Φαιήκεσσι X. || διοτρεφέεσσι] vid. ad ε 35. || μιγῆης § 122] μιγείης mss.

379] ironice haec dicta, ut vs. 290; de locutione vid. ad Ω 241. || κακότητος] -τα F¹ X mss. alia.

381] *Aegae* urbs, ubi habitare Neptunus h. l. et N 21 dicitur, ubi sita fuerit dubita-

- αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς ἄλλ' ἐνόησε.
ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδρασε κελεύθους, 383^b cf. η 272 x 20
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθήμεν' ἅπαντας·
385 ὥρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔφαξε,
ἦος δ' Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενὴς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας. 387 = β 352
ἔνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμέρας κύματι πηγῶ
πλάζετο, πολλὰ δέ φοι κραιδίη προτιώσσειτ' ὄλεθρον.
390 ἄλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐνπλόκαμος τέλεσ' ἦώς,
καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμῆ· ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσφιδε γαῖαν
ὅξυ μάλ' ἀσπασίους βίοτος παίδεσσι φανήη
ὥς δ' ὅτε κ' ἀσπασίους βίοτος παίδεσσι φανήη
395 πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κέεται κρατέρ' ἄλγεα πάσχω 395 cf. B 721
δφρηδὸν τηκόμενος, — στυγερός δέ φοι ἔχραε δαίμων,
ἀσπασίον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν, — 397^b = γ 321 π 364
ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἐφείδατο γαῖα καὶ ὕλη, 398^a = ν 35
νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἡπείροισι ἐπιβῆναι.

bant veteres; vid. praesertim Strab. VIII p. 386. Eadem est quaestio h. Apoll. 32, Pind. Nem. V 66.

382-387] del. Duentzer (unum vs. 384 PKnight Nauck, vs. 386 sq. Fick) cum vs. 426 sq.

382 κούρη G] θυγάτηρ mss. multa.

383 κελεύθους] κέλευθα H².

384 εὐνηθήμεν' § 125] -θῆναι mss.

385 ἔφαξε] l. a. ἔαγεν.

386 ἦος δ' Lachmann] ἔως (ὥς) δ' γε mss., l. a. ὅπως. Vid. § 323 et ad δ 800.

388 sqq.] vid. ad Ω 367 sq.

388 πηγῶ] *densa*, vid. ad I 124 et l. a. ε 16; sic recte Ar., male glossographi *nigrum, validum, frigidum, continuum, placidum* intellegebant, Philetam autem *salsum* interpretatum esse videtur apparere e Stratonis comici fragm. apud Athenaeum IX 388a. Cf. τρῶφι κύμα A 307, κύματα τροφόντα O 621 γ 290.

389 πλάζετο] Aeolicum esse pro πλήσσειτο, produci autem alpha, censebat Ar.; vid. ad Φ 269. Vulgo referebatur ad πλάζεσθαι errare (α, cf. πλῆνκαμαι Ψ 321), et sic acce-

pit Verg. Aen. III 204. || προτιώσσειτ' προτιώσσειτ' mss.

391 ἡδὲ] ἡ δὲ Ar. teste Aristonico ad O 127.

393 *μεγάλῳ ἐπὶ κύματ' ἀερεθείς] μεγάλου ἐπὶ κύματος ἀερεθείς Rhianus Aristoph., μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀερεθείς mss. De contracta forma ἀερεθείς vid. N 63 et § 256; μεγάλου ex μεγάλῳ (ο), hoc autem ex μεγάλῳ (-ΑΟΙ) natum est. Dativum legit versifex qui ex pannis Homericis consuit oraculum apud Pausan. X 24 § 3 (n° 17 Hendess), ubi nunc vitiose legitur διεροῖς θ' ὑπο (corr. τ' ἐπὶ) κύμασιν ἀερεθείς. Locum vertit Verg. Aen. VI 357 *summa sublimis ab unda*.

394-398] del. Fick.

394 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἄν mss. || ἀσπασίους] -σίως mss. multa, vid. ad ε 270. || φανήη § 122] φανείη mss.

395 κέεται § 169] κείται mss.; de syllaba κα- pro κει- vid. § 17.

396 δέ] τὴ G X.

397 ἀσπασίον] -σίως F U; vid. ad ε 270.

398 Ὀδυσῆ'] sic recte mss., item ν 35; cf. § 13.

399 ἡπείροισι § 59] -ρου mss.

- 400 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆεν ὅσον τ' ἐγέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης, —
'ρόχθεε γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο 400 cf. ζ 294 : 478
δφεινὸν ἐρευνόμενον, 'φέφλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄχνη· μ 181
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηδὼν ὅχοι οὐδ' ἐπιωγαί, 402^a cf. μ 60
405 ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε, —
καὶ τότε 'Ὀδυσσεύς 'λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ· 406 sq. = 297 sq.
ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν·
„ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀφελπέα 'δῶκε Φιδέσθαι
Ζεὺς καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρῃσα,
410 ἔκβασις οὐ πη φαίνεθ' ἄλως πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχε ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ 412^b = x 4
ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πόδεςσι
στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέμεν κακότητα.
415 μὴ πῶς μ' ἐκβαλνόντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὀρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, εἴ ποθ' ἐφεύρω 417^b cf. 439
ἡϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης, 418 = 440
δέδδφια μὴ μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα 419^b sq. cf. δ 515 sq.

400 ἀπῆεν ὅσον § 302] ἀπῆεν ὅσον mss.

402 'ρόχθεε § 191] ῥόχθεε mss. || γὰρ] δὲ Apoll. lex., Etym. M. 705,29. || ξερὸν] †, = ξηρόν (vid. § 18)? cf. ξηραίνειν Φ 345 etc. (ξηρός apud Hom. non extat).

403 'φέφλυτο § 265] εἴλυτο mss.

404 ὅχοι] †. || ἐπιωγαί] †; loca a vi procellarum et fluctuum tata (= ὄρους) significari docet contextus. Simplex ἰωγῇ legitur § 533 et huc fortasse revocandum; οὐδὲ ἰωγαὶ Wackernagel, an *οὐδέ τ' ἰωγαί? sed vocem ignotae originis non tangere praestat.

405 πάγοι] nonnisi vs. 411 vox redit.

407 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ] πρὸς ὃν mss.; vid. ad A 403.

408 ἀφελπέα] †, sed vid. ad H 310. || Φιδέσθαι] ἰκίσθαι P¹; vid. ad γ 233.

409 λαῖτμα] κῦμα X. || ἐπέρῃσα k] ἐπέρασσα G mss. alia, ἐτέλεσσα F P H alia. Cf. ε 174, 176 ε 129, 323 ω 118.

410 ἔκβασις] †. || πολιοῖο] cf. § 53 (ἀτρυγίτοιο G).

411 πάγοι] vid. vs. 405.

412 ῥόθιον] †, cf. κῦμα παλιρρόθιον ε 430 ε 485 *refluus aestus*. Subst. ῥόθος *aestus*, *fremitus* (Aesch. Pers. 406, 462, translatus Hes. Oper. 220) aut verbum ῥοθίω apud Hom. non occurrit; frequens est haec stirps apud tragicos (vid. ad A 390).

413 ἀγχιβαθῆς] †, *prope ipsum litus profunda*. || πως] πῶς μ' X U.

414 ἐκφυγέμεν § 126] -γίειν mss.

415 λίθακι] †, cf. λιθάς § 36 ψ 193. || ποτὶ] ποτὶ Barnes.

417 εἴ W] ἦν mss. cett.; cf. § 326. || ποθ' § 322] που mss. Propter vs. 439 adverbium ποθ' delere nolimus, solum autem εἴ sine κε sufficere apparet vs. 471, dubitamus tamen an praestet *αἴ κεν ἐφεύρω, cf. α 94 β 360 γ 83.

418 παραπλήγας] *quibus undae non a fronte illiduntur*; nonnisi vs. parallelo redit, cf. ἀντιπλήγας Soph. Ant. 592. || λιμένας... θαλάσσης] cum hac locutione cf. σκέπας ἀνέμοιο ε 443 etc.

419 δέδδφια § 168] δειδω mss.

- 420 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα,
ἥε τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύη μέγα δαίμων
ἔξ ἁλός, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
Φοῖδα γὰρ ὥς μοι ὁδῶδυσται κλυτὸς ἐνοσίγαιος.“
ἦος δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 424 = A 193
425 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα 'φένε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτὴν.
ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινούς 'δρύφθη, σὺν δ' ὅστέ' ἀράχθη, 426^b cf. M 384
εἰ μὴ ἐνὶ φρέσ' ἔθηκε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη· 427^a cf. Θ 218
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσυμένους 'λάβε πέτρης·
τῆς ἔχετο στενάχων, ἦος μέγα κῦμα παρῆλθε.
430 καὶ τὸ μὲν ὥς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δέ μιν αὔτις
'πλήξεν ἐπεσσυμένον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντω.
ὥς δ' ὅτε πολύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰι λάιγγες ἔχονται,
ὥς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν 434^b = A 553
435 ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμ' ἐκάλυψε.
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὦλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην 'δῶκε γλανκῶπις Ἀθήνη·
κύματος ἔξαναδὺς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
'νῆχε παρ' ἔξ, εἰς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ ποθ' ἐφεύροι 439 cf. 417^b
440 ἡϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. 440 = 418

421-423] del. Duentzer, de vs. 421 sq. dubitat Nitzsch.

422 εἰς ἁλός] εἰς ἁλὶ Ar., si fides Didymo, Aristonico vero teste εἰς ἁλός servavit appicta diplo, Ulixem enim haec dicentem ipsum in mari versari. Didymi igitur verba videntur male decurtata esse.

423 ἐνοσίγαιος § 21] ἐννοσ. mss.

424 ἦος § 323] ἦος (εἴως) mss.

426 sq.] del. Koechly (vid. ad vs. 382-387), Nitzsch vs. 427-436, Fick vs. 432-435. Certum est versum 426 cum versu 435 pugnare.

426 δρύφθη Wolf] τε δρύφθη vel τ' ἐδρύφθη mss.; Kayser τε δρύφη, sed vid. vs. 435. || δ'] τ' mss. multa.

427 ἐνὶ] ἐπὶ mss.; vid. A 55. || φρέσ' ἔθηκε] φρεσὶ ἔθηκε mss.

428] post ἐνὶ φρέσ' ἔθηκε expectatur infinitivus (ut Θ 219 etc.), cf. tamen ε 474 sq.

429 ἦος § 323] εἴως mss.

430 παλιρρόθιον] vid. ad vs. 412.

431 ἐπεσσυμένους] ἀπ. Demetrius-Ixio, quod placet Didymo. || τηλοῦ] cf. § 322; *καὶ τηλόθι? Giltbauer πλήξεν, ἀπεσσύμενον δὲ μιν ἔμβαλε τηλόθι πόντῳ (neglecta caesura, vid. ad I' 205, 220). || ἔμβαλε] ἔκβαλε G F².

432-435] vid. ad vs. 426 sq.

432 πολύποδος F¹ P] πολ. mss. pleraque; cf. § 83. Vox nonnisi h. Ap. 77 redit. || θαλάμης] vox nonnisi h. Ap. 77 redit, cf. θάλαμος (passim) et θαλαμηπόλος (η 8 ψ 293).

433 κοτυληδονόφιν] cf. § 46; vox †. || λάιγγες] vox § 95 redit. || ἔχονται] ἔχονται Thiersch.

436 ὑπὲρ μόρον] vid. ad I' 30.

437 ἐπιφροσύνην 'δῶκε] ἐπὶ φρεσὶ ἔθηκε θεὰ (W) Eust. et l. a. in P H; vid. vs. 427. Vox ἐπιφροσύνη redit (η 74 et) τ 22, cf. ἐπίφρων γ 128 etc.

438 κύματος... τὰ] notetur constructio ad sensum. || ἔξαναδὺς] εἰς ὑπόδυσ Nitzsch.

439 ποθ' § 322] που mss.

440] vid. ad vs. 418.

- ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἔξε νέων, τῇ δὴ Φοι ἐφείσατο χῶρος ἄριστος, 442 cf. η 281
 λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο. 443 = η 282
 ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ ἠϋξάτο Φόν κατὰ θυμόν·
 445 „κλῦθι, Φάναξ, ὃ τίς ἐσσι· πολὺλλιστον δέ σ' ἰκάνω
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπᾶς.
 αἰδοῖός μιν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ἀνδρῶν ὅς τις ἵκηται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας. 449 cf. η 147
 450 ἀλλ' ἐλέαιρε, Φάναξ· ἰκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι.“ 450^b cf. π 67
 ὥς φάθ'· ὃ δ' αὐτίκ' ἐπαυσεν ἐφ' ὃν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
 πρόσθε δέ Φοι ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσε
 εἰς ποταμοῦ προχόας· ὃ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 455 ὦδρε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκει πολλή
 ἄν στόμα τε ῥῖνός θ'· ὃ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἀναυδος 456^b cf. Hesiod.
 'κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανε. Theog. 797
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ εἰς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 458 cf. X 475
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ Φέο λῦσε θεοῖο.
 460 καὶ τὸ μὲν εἰς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθῆκε,
 ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἰνώ
 δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὃ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
 σχολίνῳ ὑπεκλίνθη, κῦσε δὲ ξείδωρον ἄρουραν. 463^b = ν 354
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν· 464 sq. = A 403 sq.

443-453 καὶ ἐπὶ — προχόας] del. Duentzer.

443 ἦν] ἦσ' (ἦσ' Nauck, cf. § 302.

445 πολὺλλιστον] sic Ar., -τος G F P² H² X² mss. alia. Adi. †, cf. τρύλλιστος Θ 488.

449 γούναθ'] γούνα Nauck.

451 αὐτίκ' ἐπαυσεν K] -κ' ἐπαυεν F¹, -κα παύσεν mss. cetera.

453 ἔκαμψε] cf. H 118 T 72 (η 283); ἔκαμψε Bentley coll. II 106.

455 ὦδρε] †, sed cf. οἰδάνειν I 554, 646, οἶδμα Φ 234 etc. || πάντα — κήκει] collatis Herodiani verbis πολλὴ δ' ἀνεκίκειν ἄλμη Nauck coniecit πάνθ', ἄλμη δ' ἀνεκίκει; cf. H 262 N 705 Ψ 507. Simplex κηκίω †, sed vid. Soph. Philoct. 697, 784.

458 σ' δ' δ' ἄρ' τε δ' Clarke, fortasse recte. || ἄπνευστος] †. Hesiodi versu paral-

lelo vitiose legitur καίτοι ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος, ubi G Hermann correxit ἄμ' ἄπνευστος; simili mendo laborant I 146 Hes. Theog. 660.

458 ἄμπνυτο] ἄμπνυτο Ar. F P²; cf. X 475.

459 Φέο] Zenodotum fo dedisse, vulgatam autem lectionem fuisse ἔφει, duplici et aperto errore tradunt scholia (cf. η 217); οὗ Zenodoto iure tribuit Duentzer, cf. B 239 T 384 Y 261 Ω 293 η 217 Ludwig Arist. I p. 558.

460 ἀλιμυρήεντα] vid. Φ 190.

463 σχολίνῳ] †, cf. βαθύσχοινο; A 383 h. VIII 3. || ὑπεκλίνθη] comp. †.

464 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε mss. || *ποτὶ πρός δ' mss.; vid. ad A 403.

- 465 „ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται; 465^b = 299
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω,
 μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐφέρση
 ἐξ ὀλιγηπελέης δαμάσῃ κεκαφητότα θυμόν· 468^b = E 698
 αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἡῶθι πρό.
 470 εἰ δέ κεν εἰς κλιτὸν ἀναβᾷς καὶ δάσκιον ὕλην
 θάμνοισ' ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθήῃ
 ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 δέδφια μὴ θήρεσσι Φέλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.“ 473^b cf. E 488
 ὥς ἄρα Φοι φρονέοντι δαΰσσατο κέρδιον εἶναι· 474 = ζ 145 cf. N 458
 475 'βῆ ῥ' ἵμεν' εἰς ὕλην. τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος ἠῶρε
 ἐν περιφαινομένῳ· δοῖω δ' ἄρα θάμνω ὑπῆλθε
 ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτε· ὃ μὲν φυλῆς, ὃ δ' ἐλαίης. [sq. 478-480 cf. τ 440
 τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάει μένος ὕγρον ἀέντων, 478^b cf. Hes. Op. 625
 οὔτε ποτ' ἥελιος φάεθων ἀκτῖσιν ἔβαλλε,
 480 οὐτ' ὄμβρος περάεσκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ
 ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὗς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δῦσετ'. ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσι 482^b cf. Ω 165
 εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή, 483 cf. τ 443
 ὅσσον τ' ἡὲ δύω ἡὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι

465 μήκιστα] vid. ad vs. 299.

466 δυσκηδέα] †. || φυλάσσω Ar.] -ξω mss., fortasse recte.

467 στίβῃ] vox nonnisi ρ 25 reedit.

468 ὀλιγηπελέης] †, cf. ὀλιγηπελέων ε 457 etc. || κεκαφητότα] cf. E 698.

469 αὔρη] vox reedit h. Merc. 147. || δ' ἐκ] I. a. γὰρ. || ποταμοῦ] ποταμοῖο G, unde coniecerit quispiam *ποταμοῖ· ὕγρῃ (cf. vs. 478). || πνέει] πνέει W, πνέεται Eust.

470 κλιτὸν] cf. II 390.

471 μεθήῃ] § 122] μεθείη mss.

472 ῥῖγος] †, cf. ῥιγὼς ξ 481, ῥιγίον, ῥιγῆσαι. || γλυκερὸς] πυκνὸς W. || ἐπέλθῃ] -λθῶι mss. complura.

473 δέδφια § 168] δέδφια M K (sic Aristoph. ζ 44), δέδω mss. cetera.

475 'βῆ ῥ' ἵμεν' βῆμεναι Bentley. || ῥ'] δ' F W.

476 ἐν περιφαινομένῳ] vid. N 179 et ad α 425 sq., ἐν καθαρῷ Θ 491 K 199 Ψ 61. || *δοῖω δ' ἄρα θάμνω ὑπῆλθε] δοῖω δ' ἄρ' ὕψληθε θάμνους mss. caesura vitiosa post

4um trochaicum (cf. § 3). Nauck δ' ὑπεδύστω.

477 πεφυῶτε schol. E 245] πεφυῶτας mss. (-τες F¹ Apoll. lex.); sic Ar. in edit., γεγῶτας idem in commentariis. || φυλῆς] †; oleastrum intellegunt multi, rhamnum Ameis-Hentze, myrthum VHehn Cultarpfl.⁴ p. 85 sq. coll. Theophr. Caus. Plant. III 10 § 4. || ἐλαίης] oleastri, vid. ad P 53.

478 διάει] διάη F P¹ U; cf. § 197.

480 περάεσκε § 191] περάσκει mss.

481 ἐπαμοιβαδίς] †, alias ἀμοιβηδής (vid. ad Σ 506).

482 εὐνὴν] ὕλην W et I. a. apud Eust. || ἐπαμήσατο] comp. †; vid. ad Γ 359.

483 ἥλιθα] ἥεν? vid. § 302. || χύσις] vox nonnisi ε 487 τ 443 reedit. || ἥλιθα] reedit A 677 ε 330 ξ 215 τ 443; origo dubia, adi. ἥλιθιος apud posteros significat stolidum.

484 sq.] del. PKnight.

484 ὅσσον τ'... ἔρυσθαι] quantum tegere posses. Hoc uno loco pronomini ὅσος τ' subiungitur infinitivus; vid. ad β 60. ||

- 485 ὥρη χειμερίη, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι.
τὴν δὲ Φιδῶν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἐν δ' ἄρα μέσση ἔλεκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
ὥς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἔκρουσε μελαίνῃ
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῇς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
490 σπέρμα πυρὸς σαόων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔῃ
ὥς Ὀδυσσεύς φύλλοισι καλύψατο. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὑπνον ἐπ' ὄμμασ' ἔχευ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπινέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ἐρυσθαι] ἐρυσσαι P¹; ῥύσθαι aut εἰρυσθαι
expectaveris; cf. ι 194 (= x 444) § 260
(= ρ 429) et § 164.

486] del. Fick. || δὲ Bentley] μὲν mss.

487 ἔλεκτο] λέκτο mss. || χύσιν] cf. vs.
488. || φύλλων] πολλήν Bentley.

488-490] del. Fick, unum vs. 490 PKnight.

488 δαλὸν] vid. ad N 320. || σποδιῇ] †,
cf. σποδός ι 375 h. Merc. 238. || ἔκρουσε
GHermann] ἐνέκρουσε mss., Buttman ἔκρουσε;
cf. § 25. Comp. nonnisi h. Merc. 416 rediv.

489 ἐσχατιῇς] -τιῇ G.

490 σπέρμα] rediv h. Cer. 308, 354; cf.

ἄσπερμος Y 303 et ἄσπερτος ι 109, 123. ||
σαόων Nauck] σάων Buttman, σάων mss. ||

αὔῃ Demetrius-Ixio Hesych. αὔοι (αὔοι) mss.

492 ὄμμασ' ἔχευ' -σι χεῦ' mss. || ἵνα —

τάχιστα] ἵν' ἐκλεισθαιτο πόνοιο G, non male
si deleatur vs. 493.

493 δυσπινέος] vox † neque rite formata;
δυσπινέος Plut. vit. Hom. 207. Duentzer
δυσπινέος.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ζ.

Ὀδυσσεύς ἄφιξις εἰς Φαίακας.

- ὥς δ' ὁ μὲν ἔνθα καθυῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 1 = η 344 cf. η 1
ὑπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη 2^a cf. K 98 § 318
'βῆ δ' εἰς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
οἷ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ἰπερείῃ,
5 ἀγχόθι Κυκλώπων ἀνδρῶν ὑπερηνορέοντων, 5^b = ρ 581
οἷ σφας εἰσινέσκοντο, βλήφι δὲ φέρετροι ἦσαν. 6^b cf. μ 246 φ 371, 373
ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοφειδῆς,
εἶσε δ' ἐνὶ Σχερίῃ Φεκάς ἀνδρῶν ἀλφεστάων,
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλι καὶ ἐδείματο Φοίκους
10 καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας. 11 = γ 410
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῆς Ἀφιδόσδ' ἐβεβήκει,
Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα Φειδῶς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσεῖ μεγαλήτορι μητιάουσα. 14 = θ 9
15 'βῆ δ' ἵμεν' εἰς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
'κοιμάετ' ἀθανάτησι φυὴν καὶ Φεῖδος ὁμοίῃ,

1 ἔνθα καθυῦδε] ἐνθ' ἐκάθυσθε Zen.; cf.
A 611.

2 ἀρημένος] cf. Σ 435.

5 ἀγχόθι § 322] ἀγχοῦ mss.; sed malu-
mus ἐγγύθι, cf. § 318.

6 σφας § 92] σφας mss. || εἰσινέσκοντο]
σιν. mss.

8 εἶσε δ' ἐνὶ Bentley] εἶσαν δὲ Ar. G,
εἶσαν δ' ἐν mss. cett.; cf. Θ 337. Idem de-

dimus I 200; vid. etiam § 49. || Σχερίῃ]
vid. ad ε 34. || ἀνδρῶν F¹ P²] ἄλλων mss.
pleraque. || ἀλφεστάων Wackernagel] ἀλφη-
στάων mss.; de voce vid. ad α 349.

9 πόλι] forma novicia, cf. Ω 706 et § 74;
*τεῖχος δ' ἀμφέλασαν πόλι?

10 θεῶν] θεοῖς Rhianus non recte, cf. § 60.

14 μητιάουσα § 191] μητιόουσα mss.

15 'κοιμάετ' § 191] κοιμάετ' mss.

- Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο· 17= 213 cf. 9 464
 παρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἅπο κάλλος ἔχουσαι,
 σταθμοῖν φεκάτερθε· θυρῇ δ' ἐπέκειτο φαιινή.
 20 ἢ δ' ἀνέμοι' ὥς πνοιή ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
 'στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε, 21= 4 68
 φειδομένη κούρη ναυσικλειτοῖο Λύμαντος,
 ἥ Φοι ὁμηλική μιν ἔην, 'κεχάριστο δὲ θυμῷ·
 τῇ μιν φεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· 21^a= Γ 389
 25 „Ναυσικάα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γέλνατο μήτηρ;
 φείματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
 φέννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχέμεν' οἳ κέ σ' ἄγωνται·
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀνὰ βαίνει
 30 ἐσθλῇ, χαίρουσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἀλλ' ἵομεν πλυνέουσai ἅμ' ἠοὶ φαινομένηφι, 31^b= I 682
 καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἔσομαι, ὅφρα τάχιστα
 ἐντύνῃ, ἐπεὶ οὐ τοι ἔτι δ' ἔην παρθένος ἔσσειαι·
 ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
 35 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἔσσι καὶ αὐτῇ.
 ἀλλ' ἄγ' ἐπότερνον πατέρα κλυτὸν ἠῶδι πρὸ
 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
 ζῶστροά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.

18 sq.] del. Duentzer.

19 *θύρῃ δ' ἐπέκειτο φαινή] θυρῇ δ' ἐπέκειτο φαινή mss.; noviciū est -κειτο pro -καίτο (vid. Φ 426 et § 119), ipse autem pluralis displicet, non enim valvis sed fore simplici claudi solebant cubicula; vid. Ω 317 α 441 χ 155, 157 (ibique l. a.), 201 et ad α 436. Idem vitium in Theocrit. II 6 correxit Cobet (θύρᾱς lege θύρᾱν). In regia, quae Tirynthe his annis est effossa, quadraginta repertae sunt foree, e quibus septem tantum binis valvis instructae fuerunt.

20] dea quomodo per clausam forem penetrare potuerit, vetus poeta non rogat, recentior nimis accurate indicat δ 802. || ἀνέμοι' § 59] ἀνέμου mss.

21] om. G.

22 ναυσικλειτοῖο Λύμαντος] ναυσικλειτοῦ Ὀδύμαντος i n; l. a. Ναυσικλειτοῖ <Ὀδύμαντος> male, vid. § 77 et ad Α 99.

23 ἔην] ἐν? vid. § 302.

24 φεισαμένη PKnight] φεισαμένη F, φειδομένη mss. pleraque.

26 κεῖται] *καίται? at vid. vs. 59.

28 παρασχέμεν' § 125] -σχέιν mss.

29 τοι τούτων] τοιούτων D. || φάτις] χάρις Callistratus, lectionem φάτις ab Aristophane invectam esse contendens. || ἀνθρώπους ἀνὰ βαίνει] ἀνθρώπους (-πων G P² H²) ἀναβαίνει mss.

31-35] del. Duentzer, unum vs. 35 Bekker.

31 ἠοὶ § 77] ἠοὶ mss.

32 συνέριθος] comes; †, cf. ἔριθος Σ 550.

33 *ἐντύνῃ] ἐντύνει (ἐντύνει P¹ H¹) mss., cf. § 117. || ἔσσειαι] synizesis novicia, cf. § 117.

34 ἤδη γάρ σε μνῶνται] *δὴ γάρ σε μνῶνται? Cf. § 190 et vid. Α 314 N 122 ρ 190 etc. (Ebeling Lex. Hom. I p. 293a). || κατὰ ἀνὰ X.

35 ἐσσι] ἐσσι P¹ H. || αὐτῇ] αὐτῇ F¹ H.

37 ἄμαξαν] ἄμ. mss. multa.

38 ζῶστροά] l. a. (immo glossēma) in P ζῶνας, et sic Y. Vox †.

- καὶ δὲ σοὶ ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον ἢ πόδεσσι 39^a= ρ 583
 40 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόλῃος·
 ἢ μὲν ἄρ' ὧς φειποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη 41= E 133
 Οὐλύμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ 42^b cf. Hes. Theog. 117
 ἔμμεναι· οὐτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
 δεύεται, οὔτε χιῶν ἐπιπλύνεται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
 45 πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη· 45^b cf. υ 357
 τῷ ἐνὶ τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
 ἔνθ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρη.
 αὐτίκα δ' Ἡδὸς ἦλθεν ἐνθρόνος, ἥ μιν ἔγειρε
 Ναυσικάαν ἐνπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμας' ὄνειρον,
 50 'βῆ δ' ἴμεναι διὰ δῶμα, ἵν' ἀγγείλῃε τοκεῦσι,
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· 'κινήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
 ἢ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 ἡλάκατα στροφάλους' ἀλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε 53^a= 306
 ἐρχομένην ξύμβλητο μετὰ κλειτοῦς βασιλῆας
 55 εἰς βουλήν, ἵνα μιν 'κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
 ἢ δὲ μάλ' ἄγχι σῆσα φίλον πατέρα προσέφειπε·
 „πάππα φίλ', οὐ κεν δὴ μοι ἐφοπλίσσεαις ἀπῆνῃν 57 cf. Ω 263
 ὑψηλὴν ἐνυκκλον, ἵνα κλυτὰ φείματ' ἄγωμαι
 εἰς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι φερυπωμένα κεῖται;
 60 καὶ σ' αὐτῷ δὲ φέφοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντα

40 κλυτοί] cf. X 153.

42-47] Olympi descriptionem postea insertam videri, hoc enim loco non expectari, iure observat Bergk coll. δ 565 sqq.; suspicionem imprimis movet φασὶ vs. 42 (vid. ad B 783). Splendidis tamen versibus non libenter careas; vertit Lucretius III 18 sqq.

44 οἴτε] οὐδὲ mss. pleraque. || ἐπιπλύνεται] ἐπιπλύνεται Stob. Ecl. Phys. I 22, 2, Herodian. || αἴθρη] αἴθρη Rhianus non male; vid. ad P 371, Lehrs Arist.² p. 170.

45 ἀνέφελος] ἀνέφελος mss. multa; vid. § 21 et 27. Vox †.

46 τῷ] τῇ Rhianus, vid. ad vs. 44.

47 κούρη] πάντα P H (cf. γ 340).

48 μιν] abundat ut Φ 249.

49 ἀπεθαύμας'] comp. †.

50-55] del. Kirchhoff, vs. 52-55 Duentzer.

50 ἴμεναι P H] ἵναι mss. cett. || διὰ κατὰ

mss. complura non recte; cf. δ 679 ρ 479. || δῶμα G q] δῶμαθ' mss. cett.

51 ἐόντας] ἐόντες; P¹ H¹; ἐόντες (sic l)?

52 ἐπ'] vid. ad Z 92.

53 στροφάλους' § 191 et 248] στροφάλους' mss. || ἀλιπόρφυρα] adi. redit ζ 306 ρ 108.

54 βασιλῆας] vid. ad α 386.

57 πάππα] †, cf. E 408 et § 54. || οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || ἐφοπλίσσεαις] -σσαιαν Rhianus F¹.

58 κλυτὰ] in puellae ore displicet vox grandisona; Naber ἵν' ἄπλυτα (adi. in Hom. non obvium), quod propter sequens verbum πλυνέουσα non videtur recipiendum.

59 φερυπωμένα] cf. § 134.

60 *σ' αὐτῷ δὲ] δὲ σοὶ αὐτῷ mss.; Pick δ' αὐτὸν σε (vid. B 190 π 202 et de verborum collocatione Α 117 β 190 ρ 81).

60 sq. ἐόντα... ἔχοντα] ἐόντα... ἔχοντα F¹ M X¹ mss. alia.

- βουλὰς βουλευέειν καθαρὰ χοῦν Φείματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάρῳ γεγάσι,
 οἳ δὲ ὀπυλόντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
 οἳ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα Φείματ' ἔχοντες
 65 εἰς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλε.“
 ὥς ἔφατ'· ἦδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
 πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντ' ἐνόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 „οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τὲ ἄλλον.
 ἔρχε· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 70 ὑψηλὴν ἐύκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν.“
 ὥς Φειπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπὶθοντο.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐύτροχον ἡμιονεῖην 72b = Ω 189
 ὠπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον· ἔξῃξάν θ' ὑπ' ἀπήνην.
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρον Φεσθῆτα φαινήν, 74 sq. cf. Ω 275
 75 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐνξέστῳ ἐπ' ἀπήνην·
 μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοφεικέ· ἐδωδὴν
 παντοίην, ἐν δ' ὅψ' ἐτίθει, ἐνέχευε δὲ Φοῖνον 77b = γ 40
 ἄσκαῳ ἐν αἰγείῳ, — κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης, — 78a = Γ 247
 ὅσῳ δὲ Φοῖ χρυσήν ἐν ληκύθῳ ὕρδον ἔλαιον, 79 cf. 215
 80 ἥος χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί.
 ἥ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα, 81b = Ε 226
 ἡ μάστιξεν δ' ἐλάειν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνουιν.

62 μεγάρῳ Nauck] -ροῖς vel -ροῖσι mss., cf. § 60.

63 ὀπυλόντες] absolute verbum nonnisi h. l. usurpatur, Naber δύο νηπύτιοι.

64 νεόπλυτα] † (ἐύπλυτα q).

65 φρενὶ] φρεσὶ G¹ (ἡμολ φρεσὶ?).

66 ἦδετο] αἰδετο mss.

67 πάντ' ἐνόει Y] πάντα νόει mss. cett.

68 τὲ § 99] τευ mss.

69 ἔρχε· § 117] ἔρχε mss.

70 ὑπερτερὴν] †; vid. ad Ω 190.

72 ἄμαξαν] ἄμ. mss. multa. || ἡμιονεῖην]

l. a. -νοῖν vel -νοῖσιν.

73 ὠπλεον M] ὠπλεον mss. pleraque. || σ' ὕπαγον] δ' ὕπ. G P U. || ἀπήνην] -νην P H¹ M mss. alia.

74 φέρον] φέρον Aristoph. P² H²; versus igitur initio Aristophanem legisse κούρη statuit Buttmann, κούρη probabilius Nauck (cf. vs. 185, 222).

75 κατέθηκεν] -καν Aristoph. G H mss. alia. || ἐνξέστῳ ... ἀπήνην] ἐνξέστου ... ἀπήνης G.

76 κίστη] †, cista (viminea), cf. Aristoph. Acharn. 1086 etc.

77 sq.] del. Duentzer.

77 ὅψ' ἐτίθει] ὅψα τ. mss. || ἐνέχευε δὲ Φοῖνον] ἐν δ' οἶνον ἔχευε mss.; vid. ad γ 40.

78 ἐπεβήσετ' ἐπεβήσαντ' mss. multa; cf. § 152.

79 ὅσῳ δὲ οἱ K] ὅσῳ(ν) δὲ mss. cett. minus modulate; cf. vs. 8. Barnes ὅσῳ δὲ χρυσήν (cf. Ω 795). || χρυσήν] cf. § 18 et 61. || ληκύθῳ] vox nonnisi vs. par. redit.

80] del. Fick. || ἥος § 323] εἶως mss.; vid. ad δ 800. || χυτλώσαιο] † (χυτλόν non extat, sed cf. χύσις s. 483 etc., χυτός Z 464 etc.).

82 ἐλάειν § 191] ἐλάειν mss. || ἦν] ἦν? cf. § 302.

- αἳ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθῆτα καὶ αὐτὴν,
 οὐκ οἴην· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι. 84 cf. Γ 143 ε 601
 85 αἳ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἔκοντο,
 ἐνθ' ἣ τοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπρόρεεν μάλα περ ὑπόεντα καθῆραι·
 ἐνθ' αἳ γ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
 καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινῆεντα
 90 τρωγέμεν· ἄγρωστιν μελιφθόα, ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
 Φείματα χερσὶν ἔλυντο καὶ εἰσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
 ὅστιβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι. 92b cf. Γ 7
 αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε κάθηρὰν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείλες πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλδος, ἥχι μάλιστα
 95 λάιγγας ποτὶ χέρσον ἀπεπτύεσκε θάλασσα.
 αἳ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρισάμεναι λίπ' ἐλαίῳ 96 cf. K 577
 δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
 Φείματα δ' ἡελίοιο μένον τερσήμεναι ἀνγῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τέρεφθεν δμῶαί τε καὶ αὐτῇ,
 100 σφαίρη ταὶ γ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
 τῇσι δὲ Ναυσικῆα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
 οἴη δ' Ἀρτεμις εἶσι καὶ οὔρεα ἰοχέαιρα,
 ἥ κατὰ Τηϋγετον περιμήκετον ἥ Ἐρύμανθον,

83 sq.] del. PKnight.

83 ἐσθῆτα] neglecto F; *μεμαῶτε φέρον Φεσθῆτα? nam τανύοντο de iumentis dici posse non videtur. Naber ἀνύοντο coll. δ 357.

85 αἳ δ'] ἀλλ' G T.

86 πλυνοί] cf. X 153.

87 ὑπεκπρόρεεν Friedlaender] -ρέει Ar. mss.; comp. †. || ὑπόεντα F] ὑπόωντα mss. cett.; cf. A 157 γ 290 δ 227. Redit vox γ 435 ω 227 (ὑπόων ζ 59 etc., ῥύπα ζ 93).

88 ὑπεκπροέλυσαν] comp. †; Naber ὑπεκπροέλυσαν. || ἀπήνης] l. a. ἀμάξης.

90 τρωγέμεν § 125] τρώγειν mss.; verbum †, cf. § 289 ο 416. || ἄγρωστιν] †.

91 εἰσφόρεον... ὕδωρ] i. e. εἰς τὸ ὕδωρ ἔφερον scil. τὰ ἱμάτια. || εἰσφόρεον] comp. nonnisi ε 32 redit, ubi vid. (εἰσφέρειν A 495 η 6).

92 ἔριδα προφέρουσαι] vid. ad Γ 7.

93 ῥύπα] †, vid. ad vs. 87.

94 ἥχι] vid. A 607 Γ 326 A 76 γ 87.

95 λάιγγας] cf. s. 433. || ἀπεπτύεσκε] ἀπο-

πτύεσκε F mss. alia, ἀποπτύεσκε H, ἀποπλύν(ε)σκε mss. cett. (quod alias in Hom. non extat); verum esse -πτύ- ostendit praepositio ποτὶ. Lapilli in littore sparsi θαλάττης; ἐκβράσματα dicuntur fragm. Com. adesp. 1218 Kock; cf. A 426 Theocrit. XV 133. Nitzsch ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε.

96 λίπ'] cf. § 13.

99 τέρεφθεν] τέρεφθεν mss., cf. τέρεφθεν ε 213 (= 251 φ 57) et § 250.

100 ταὶ γ' q] ταῖδ' Ar. M K, ταὶ ε' mss. pleraque.

101 ἤρχετο] ἤρχετο X.

102-109] imitatus est Verg. Aen. I 498 sqq., infeliciter indice Valerio Probo apud Gellium IX 9.

102 οὔρεα n q et olim alii (Ar.?) οὔρεος mss. cetera; cf. vs. 103.

103] del. Nitzsch, cum versu sq. Fick. || Τηϋγετον] vid. ad δ 1. || περιμήκετον] vid. ad ε 287.

- τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃσ' ἐλάφοισι, —
 105 τῇ δέ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105^b = 154
 ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
 πασάων δ' ὑπὲρ ἥ γε κάρη ἔχει ἡδὲ μέτωπα,
 108^a cf. O 490
 ρεῖα τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι, —
 ὥς ἡ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
 110 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν Φοῖβόνδε νέεσθαι
 ξεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε Φεῖματα καλά,
 112 = γ 382
 ἔνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥς Ὀδυσσεὺς ἔγροιο Φίδοι τ' ἐνώπιδα κούρην,
 ἥ Φοι Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιο.
 115 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεια·
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη.
 αἶ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔυσαν, ὃ δ' ἤγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 117^b = γ 187
 ἐξόμενος δ' ὠρμαίνε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 118 cf. A 193
 „ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὐτε βροτῶν εἰς γαῖαν ἱκάνω;
 119-121 = γ 200
 120 ἥ ῥ' οἷ γ' ὕβρισται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 120 sq. = 175 sq.
 120^b = γ 575
 ἥ φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ Θεοδότης;
 121 cf. γ 576
 122 ὥς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτή·
 125 ἥ νύ ποθ' ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηνέντων.
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἡδὲ Φίδωμαι.“
 ὥς Φειπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἐκ πυκνῆς δ' ὕλης πτόρθον ἔκλασε χειρὶ παχείῃ

123 νυμφάων, αἶ ἔχουσ' ὁρίων αἰπινὰ κάρηνα 123 cf. γ 8
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πτόσσα ποιήεντα. 124 = γ 9

- 106] del. Duentzer. Megacrides ἀγρόμενοι
 παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα (cf. § 353). ||
 ἀγρονόμοι] †. || δέ τε] δ' ἔρα Apoll. lex.
 107 μέτωπα] -πον P¹ H¹.
 108 τ' Ar.] δ' mss.
 109 ἀδμής] ἀγνή W et Macrob. V 4 § 10.
 110 πάλιν] πόλιν F² (cf. π 155).
 112-114] del. Duentzer.
 113 ἐνώπιδα] vox redivit § 142 h. Cer. 334
 VI 58.
 115 βασιλεια] de regis filia †.
 116 ἔμβαλε] ἔμπεσε F Apoll. lex. Et. Magn.
 566, 20 (cf. δ 508). || δίνη] λίμνη Apoll. lex.
 Et. Magn. l. l.
 117 ἤγρετο] ἔγρετο mss. || δῖος] θεῖος F.
 119 τέων] forma propter synizesin suspecta,
 cf. § 8; Menrad tentavit νῶν αὐτε τέων δ; (εἰς)
 γαῖαν ἱκάνω.
 120 sq.] del. Kirchhoff.
 121 Θεοδότης] Θεουδότης mss.
 122 θήλυς] vid. § 53 et ad μ 369. || αὐτή]
 αὐτμή F H² Apoll. lex.
 123 sq.] del. Nitzsch, Lenz vs. 123-125.
 125 ποθ' § 322] πού mss. || αὐδηνέντων]
 vid. ad ε 334.
 126 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν] ἀλλ' ἄγε τῶν P, ἀλλὰ
 γε τῶν H.
 127 θάμνων] θάμνω G², θάμνον F. || ὑπε-
 δύσετο] -σατο mss. nonnulla, cf. § 152. —
 Idem verbi sensus est v 58 (et ε 337?). ||
 δῖος] θεῖος M.
 128 πτόρθον] †.

- φύλλων, ὥς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μήδεα φωτός.
 130 ῥῆ δ' ἔμεν' ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθὼς, 130 cf. K 297 P 61
 130^a = M 299
 ὅς τ' εἶσ' ὕμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ Φοι ὅσσε
 δαίεται· αὐτὰρ ὃ βουσί μετέρεχεται ἡ ὀίσσοι
 133^b cf. M 300
 ἡ μετ' ἀγροτέρως ἐλάφους· κέλεται δέ Fe γαστήρ
 μήλων πειρήσονται καὶ εἰς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν· 134 = M 301
 135 ὥς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐνπλοκάμοισιν ἔμελλε
 μῆξεσθαι γυμνὸς περ ἐών· χορῶ γὰρ ἔκανε.
 σμερδαλέος δ' αὐτῇσι ῥάνη κεκακωμένος ἄλμῃ·
 ῥέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἡμόνας προεχούσας.
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ ῥέμεν· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 140 θάρσος ἐνὶ φρέσ' ἔθηκε καὶ ἐκ δφέος εἴλετο γυῖων.
 ῥετῇ δ' ἄντα σχομένη· ὃ δ' ἐμερμήριζεν Ὀδυσσεύς,
 ἡ γούνων λίσσοιτο λαβὼν ἐνώπιδα κούρην,
 143 ἡ αὐτῶς Φεπέσσιν ἀποσταδὰ μείλιχοις. 143 cf. 146
 145 ὥς ἄρα Φοι φρονέοντι δ' οἰάσσατο κέρδιον εἶναι, 145 = ε 474
 λίσσεσθαι Φεπέσσιν ἀποσταδὰ μείλιχοις, 146 cf. 143
 μή Φοι γούνα λαβόντι χολώσαιο φρένα κούρη.
 αὐτίκα μείλιχον καὶ κερδαλέον ῥάτο μῦθον·
 „γουνάομαι σε, Φάνασσα· θεὸς νύ τις ἦ βροτὸς ἔσσι;

144 λίσσοιτ', εἰ δείξει πόλιν καὶ Φεῖματα δοίη.

144 Athenocles Ar. — (de Athenocle cf. § 503-506).

129] hunc versum et vs. 136 et 221 sq.
 del. FMarx, vs. 135 μετῆλθε pro ἔμελλε scri-
 bens; alienos enim esse a carminis heroici
 nativa simplicitate, poetam autem Ulixi non
 ad virilia velanda dedisse ramum sed quo
 supplicem se venire indicaret puellis (cf.
 A 14, Aesch. Suppl. 23, Soph. Oed. R. 3,
 Verg. Aen. VII 154 etc.). Talis pingitur
 Ulixes in vasculo quod Nolae repertum
 Monachiae nunc asservatur (vid. Engelmann
 Bilderatlas zu Homer, Odyssee n° 29). ||
 μήδεα] prudenda; vox dubiae originis (cum
 verbo μῆδομαι nihil commune habet) redivit
 σ 67, 87 γ 476; μέδεα extat Hes. Oper. 512,
 quae fortasse sincera nominis est forma.

130-136] del. Seeck, vs. 131-136 Fick,
 vs. 133 sq. Bekker Kirchhoff, vs. 134 Nitzsch.
 131 εἶσ' εἶσι plene Ar. || ὕμενος καὶ ἀ-
 ἡμενος; vertit Verg. Aen. IX 60: ventos per-
 pressus et imbris.

132 δαίεται] de singulari vid. ad M 466;
 Bentley ἤτορ | δαίεται. || δ] om. Rhianus metro
 invito. || μετέρεχεται] ἐπέρχεται mavult East.
 136] vid. ad vs. 129. || χορῶ § 190]
 χορῶ mss.

137 σμερδαλέος] sic Ar., alii olim λευγαλέος,
 Zen. ἀργαλέος.

138 ἄλμῃ] sic Ar., ἄλλῃ olim alii; vid. ad
 ε 369. || προεχούσας] προεχ. mss.

140 φρέσ' ἔθηκε] φρεσὶ ἔθηκε mss.

142] vid. ad A 500.

143 ἀποσταδὰ] redivit vs. 146, vid. ad
 O 556.

145 sq.] cum praecedenti del. Fick.

146 Φεπέσσιν] Nauck Fe Φέπισσιν, at sic
 inutilis est vox κούρη vs. 147. || ἀποσταδὰ]
 vid. ad vs. 143.

147] vid. ad A 500.

149 *γουνάομαι § 144 et 191] -νοῦμαι
 mss. — De vi verbi vid. ad I 583.

- 150 εἰ μὲν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, 150 cf. π 188 τ 40
 Ἀρτέμιδι σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 Φειδός τε μέγεθός τε φνὴν ἔ' ἄγχιστα Φεφίσκω· 152 cf. B 58
 εἰ δέ τις ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
 τρεῖς μάκαρες μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 155 τρεῖς μάκαρες δὲ κασιγνήτοί· μάλα πού σφισι θυμὸς
 αἰὲν εὐφροσύνησιν λαίνεται εἵνεκα σεῖο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεύσαν.
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάριστος ἔξοχον ἄλλων,
 ὅς κέ σ', ἐφείδνοισι βρίσας, Φοῖκόνδ' ἀγάγεται.
 160 οὐ γὰρ πω τοιοῦτον ἐγὼ Φίδον ὀφθαλμοῖσι,
 οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναικᾶ· σέβας μ' ἔχει εἰσοράοντα.
 Δῆλφ' δὴ ποτε τοῖον Απόλλωνος παρὰ βωμῷ
 φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα, —
 ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς,
 165 τὴν ὁδὸν ἧ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι, —
 ὥς δ' αὐτῶς καὶ κείνο Φιδὼν ἐτεθήπεια θυμῷ

150 θεός... τοί] constructio ad sensum.
 151 σε ἐγὼ γε] hiatus non ferendus;
 PKnight ῥά σ' ἐγὼ γε, Gerhard σέ γ' ἔπειτα.
 152 ἄγχιστα] εἰς ἄντα W.
 153 δέ — τοί] δ' αὖ γε βροτός δσ' αὖ P¹ H
 (οὐ pro τοι etiam F¹ mss. alia). || ἐπὶ — ναιετά-
 ουσι] ἀρούρης καρπὸν ἴδουσι F² P¹ H, cf. Z 142.
 156 εὐφροσύνησιν] l. a. ἐν εὐφρ. in scholio
 merito reiecta; vid. ad ε 6 v 8.
 157] del. Fick. || λευσσόντων] genitivus
 absolutus post dativum pronominis, ut ε
 26 ε 257, 459 (x 199?) ε 527 q 232 (v 205?
 x 18?); vid. etiam ad Γ 301 A 175 I 635 sq.
 ε 141. || θάλος] cf. X 87. || εἰσοιχνεύσαν]
 forma suspecta, cf. § 7 et 191; *εἰσοιχνήσαν
 (neutr.)? at aor. (aut fut.) huius verbi alias
 non reperitur; comp. autem nonnisi ε 120
 redit (loco spurio), vid. ad γ 322.
 159] imitari videtur Aesch. Prom. 559 sq.
 εἰνοῖς ἄγαγε... πιθάν. || βρίσας] quid signi-
 ficet dubitatur; qui ceteris procis victis te
 uxorem ducet? ceteris enim locis (M 346,
 359 P 233, 512) premendi sensum habet
 aoristus βρίσαι. An qui opibus onustus patrem
 suum adierit uxorem te abducturus, id est:
 qui multis te opibus emtam (= ἀλφεσίβοιαν
 ε 593) uxorem ducet?

160 ἐγὼ(ν) ἴδον F] ἴδον (εἶδον) βροτὸν P
 mss. alia, ἴδον ἐγὼ βροτὸν metro invito G,
 τοῖον εἶδον βροτὸν schol. α 1; Bentley τοιόνδε
 ἴδον βροτὸν coll. vs. 157; sed aptissimum
 h. l. est pronomen τοιοῦτος.
 161-167] diasceustae tribuit Fick, Cynaethum
 intellegens, caecum poetam hymni
 Apollinis Delii. Duentzer del. vs. 166-174.
 161 εἰσοράοντα § 191] -ράοντα mss.
 162] de Delo cum Apollinis fano sacra-
 que palma, quae in Iliade Odysseae alibi
 non commemoratur, videatur pars prior
 hymni Apollinis, praesertim vs. 17 sq., 117,
 146 sqq.
 163-168] suavissima hac imagine (qua-
 cum cf. ε 59) virgo procera depingitur
 etiam in Cantico Cantecorum VII 7; cf.
 puellarum nomen Tamar (i. e. palma) Genes.
 XXXVIII 6 alibi.
 163 φοίνικος] palmarum (i. e. phoenicis dactyli-
 ferae); nomen nonnisi h. Ap. 18, 117 redit.
 Vid. VHehn Culturpfl.⁴ p. 216 sqq.
 164 καὶ κείσε] κἀκείσε mss. complura, cf.
 § 9 et 97.
 165 ἔμελλεν East.] μέλλεν Ar. mss.
 166 καὶ κείνο] κἀκείνο mss. complura, cf.
 § 9 et 97.

- δφην, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
 ὥς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε τέθηπά τε, δέδφια δ' αἰνῶς
 γούνων ἄψασθαι χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 170 χθιδὸς ἐφεικοστώ φύγον ἥματι Φοῖνοπα πόντον
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμ' ἐφόρει κραιπναί τε θύελλαι
 νήσου ἄπ' Ὀλυγίης. νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
 ὄφρα τί που καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ ὁῖω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθε.
 175 ἀλλὰ, Φάνασς', ἐλείριε· σέ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
 εἰς πρώτην ἰκόμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐ τινα Φοῖδα 176^b sq. = η 25 sq.
 ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαίαν ἔχουσι. 177 cf. 195
 Φάστν δέ μοι δείξον, δὸς δέ δάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί ποθ' εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα.
 180 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινῆς,
 ἄνδρα τε καὶ Φοῖνον, καὶ ὁμοφροσύνην ὁπάσειαν
 ἐσθλὴν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
 ἧ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασι Φοῖνον ἔχητον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
 185 χάσματα δ' εὐμενέεσσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί. 185^b cf. A 218
 τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ἠΐδα
 „ξενί, ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ Φέφοικας· — 187 = v 227
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισι,

167 δόρυ] de arbore dictum †; hasta
 (schach) eleganter dicitur palma teres atque
 excelsa.
 168 δ'] ε' mss. complura.
 171 μ' αἰεὶ] με μίγα W. || κῦμ' ἐφόρει M]
 κῦμα φόρει mss. pleraque.
 172 Ὀλυγίης] h. l. adiectivum esse (id quod
 ὠκεανίην valens), recentiores vero pro no-
 mine proprio habuisse (α 85 η 244, 254
 μ 448) censet Wilamowitz. Vid. ad A 99. ||
 κάββαλε G F] κάμβαλε P mss. alia; cf. q 302
 et § 10.
 173 ὄφρα τί] ὄφρ' ἔτι F M mss. alia. ||
 πάθω] vid. ad A 158.
 174 παύσεσθ'] παύσασθ' P H¹ M. || τελέουσι]
 -σουσι M, -θουσι P.
 178 δέ... δέ] τί... τε G mss. alia.
 179] del. PKnight, vs. 178 sq. Duentzer. ||
 ποθ' § 322] που mss. || εἴλυμα] †, cf. § 41.
 181-185] del. Duentzer.

181 ὁμοφροσύνην] vid. ad X 263.
 182 sq. τοῦ γε... ἧ] cf. O 509 sq.
 182 κρεῖσσον] praestantius? Ceteris locis
 Homericis potentiorum indicat hic comp.;
 cf. Lehrs Arist.² p. 117.
 183 ὁμοφρονέοντε] vid. ad X 263.
 185 εὐμενέεσσι vHerwerden] -νέησι mss.
 forma inaudita; adi. redit h. XXI 7 (δυσμενέης
 passim). || μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί] ipsi autem
 dei eos praesertim exaudiant. Deorum tamen
 nomen, quod extat loco simillimo A 218,
 hic e contextu vix apte potest suppleri; ad
 homines autem verba referri nequeunt, nam
 perperam scholia κλυεῖν interpretantur αἰ-
 σθίσθαι coll. A 532 (item ad H 53). Schuetz
 τε κλῖος αὐτοῖς coll. Γ 51 (at vid. § 60),
 Duentzer τε γήθειον αὐτοί, vHerwerden αὐτοί
 ἀνέγον coll. N 734 (de termino -γον vid.
 h. Cer. 111 Pind. Pyth. IX 136).
 187] vid. ad Γ 59.

- ἔσθλοισ' ἢ δὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσι, Γεκάστῳ· 189^b = α 349
- 190 καὶ ποθι σοὶ τὰδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν' ἔμπης. 190^b cf. γ 209
 νῦν δ' ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
 οὔτ' οὖν Γεσθητος δευήσεται οὔτε τὲ ἄλλου, 192 cf. ζ 510
 ὦν τε Γέφοιχ' ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα. 193 = ζ 511
 Γάστῳ δέ τοι δέξω, Γερέω δέ τοι οὔνομα λαῶν·
 195 Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι, 195 cf. 177
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἔκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βλή τε.
 ἦ ἦα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισ' ἐκέλευσε·
 „στῆτέ μοι, ἀμφιπόλοι· πόσε φεύγετε φῶτα Γιδουῶσαι;
 200 ἦ μή ποῦ τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερός βροτὸς, οὐδὲ γένηται, 201 cf. π 437
 ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν εἰς γαῖαν ἵκηται
 δημοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισι.
 Γοικέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ 204^b = δ 354
 205 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἡμὶ βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει, 206^b cf. λ 160 ο 492
 τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες 207^b sq. = ζ 57 sq.
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφιπόλοι, ξείνῳ βρῶσιν τε πόσιν τε 209 = 246

190 ποθι § 322] που mss. || τὰδ' || τὰ γ' mss. complura.

192 τὲ § 99] του mss.

193] del. PKnight. || τε Γέφοιχ' Bentley] ἐπίοιχ' mss. || ἀντιάσαντα] l. a. -σασθαι.

194 δέ... δέ] τί... τί G mss. alia.

195 ἔχουσι] ἱκάνεις F¹ (cf. vs. 191; Φαιήκων... ἱκάνεις?).

197 τοῦ δ'] *τοῦ? || τοῦ... ἐκ... ἔχεται] cf. λ 346.

198 ἐνπλοκάμοισ' ἐκέλευσε] -μοισι x. mss.

200 ἦ μή] non redit nisi λ 405 sq., ubi vid.; Bentley ἦ μιν, apud Nauckium proponitur εἰ μή.

201-205] del. Duentzer.

201] cf. A 262. || οὔτος] talis; cf. π 437 Herod. III 155. Bentley οὐ τις. || διερός] sic Ar., διερός Callistratus, infelicem id interpretatus (vid. ad ζ 215). Adi. redit λ 43; hic vivum interpretabatur Ar.; sed ab altero loco illum sensum alienum esse observat

Lehrs Arist.² p. 47, iure Homericum διερός distinguens ab adiectivo διερός; liquidus apud posteriores (Hes. Oper. 460 etc.) obvio verboque διαίνω cognato; ad radicem autem δι (§ 199) referens h. l. fugatorem (vel metuentem) interpretatur, λ 43 fugacem. Nos de λ 43 assentimur, de hoc loco dubitamus.

204] de insula loqui videtur poeta; vid. δ 354 et ad λ 34. || Γοικέομεν δ'] ναίμεν δδ' Nauck, cum praecedentibus verbis iungens. Vid. ad Ξ 116.

205 ἡμὶ § 92] ἄμμι mss. || βροτῶν] βροτὸς G F. || ἄλλος] ἄλλων Nauck probabiliter.

207 sq.] del. Scotland. De re vid. ad Ω 570 v 213.

207 τὸν νῦν] τῷ νῦν W, τῷ μιν Callistratus.

208 ὀλίγη τε φίλη τε] cf. A 167.

209] in k subiungitur versus ἀλλ' ἔγχε οἱ δότ' ἄφρογ' ἐνπλοκάμοισ' ἢ δὲ χιτῶνα (cf. θ 392), quem genuinum ratus Kirchhoff delet verbum 209 coll. vs. 214, 229, 246.

- 210 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο. 210^b cf. μ 336
 ὣς ἔφαθ'· αἰ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλησ' ἐκέλευσαν,
 καδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῇ εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 213 = 17
 πὰρ δ' ἄρα Φοι φᾶρός τε χιτῶνά τε Φεῖματ' ἔθηκαν,
 215 ὁδῶκαν δὲ χρυσῇ ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον, 215 cf. 79
 ἦνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
 δὴ ἦα τότε ἀμφιπόλοισι μετηύδα διὸς Ὀδυσσεύς·
 „ἀμφιπόλοι, στήθ' οὔτω ἀπόπροθεν, ὅφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὤμωιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἔλαιῳ
 220 χρίσομαι· ἦ γὰρ δφρηδὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
 ἄντην δ' οὐ κεν ἐγὼ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐνπλοκάμοισι μετελθόν.“
 ὣς ἔφαθ'· αἰ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, Φεῖπον δ' ἄρα κούρη.
 αὐτὰρ ὃ ἐκ ποταμοῦ χροὸν ἐνέζετο διὸς Ὀδυσσεύς
 225 ἄλμην, ἣ Φοι νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλδος χνόον ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψε,
 ἀμφὶ δὲ Φεῖματ' ἐφέσσαθ' ἃ Φοι πόρε παρθένος ἀδμῆς, 228^a cf. δ 253
 τὸν μὲν Ἀθηναίῃ ᾤθηκεν Διὸς ἐκγεγαυῖα 229 sq. cf. θ 20 σ
 230 μέλζονά τ' εἰσφιδέμεν καὶ πάσσονα, καδ δὲ κάρητος 195
 Φούλας ἦκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθε' ὁμοίας. 230-234 = ψ 157
 230 cf. ω 369 [sq.].
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ

210 λούσατε] cf. § 295; δείξατε Nauck. || τ'] δ' F mss. alia. || δδ'] ἔν' M mss. alia.

211 ἀλλήλησ' ἐκέλευσαν] -λησι (-λοισι) x. mss.

212 Ὀδυσσῇ] -σσία P M X mss. alia; cf. A 491 ρ 301.

215 χρυσῇ] cf. § 18 et 61.

216 δ' ἄρα μιν λοῦσθαι] δ' ἄρα μιν λοῦσασθαι F H, δὲ λοέσασθαι Nauck; vid. § 295.

217-223] spurii? vid. ad vs. 129.

217 μετηύδα] -δα? cf. § 191.

219 ἀπολούσομαι] cf. § 295; ἀπονέωμαι Nauck, cf. K 575 σ 172, 179.

220 ἀλοιφή] oleum? Corpori inungendo etiam σ 179 inservit; alias vox adipem suillam significat (I 208 etc.).

221 sq.] vid. ad vs. 129.

221 οὐ κεν § 326] οὐκ ἔν mss.

224-316] om. P.

224 δ] *δ? alii δ γ', vid. § 15. || χρὸς ἐνέζετο] χρὸς v. mss.; de duplici obiecto vid. II 667 Σ 345 Φ 122.

226 ἔσμηχεν] †, cf. νεόσμηχτος N 342. || χνόον] †, sprumam; cf. ἄχνη A 426 A 307 O 626 ε 403 μ 238.

227 λίπ'] cf. § 13.

228 Φεῖματ' ἐφέσσαθ'] -τα ἔσσαθ' mss.

229-232] imitatur Verg. Aen. I 589-593.

230 εἰσφιδέμεν § 126] εἰσιδέειν mss.

231] nigros (vid. ad A 528) crispisque

Ulixi capillos hic tribuit poeta, cf. π 176;

flava vero dicitur eius caesaries v 399. ||

ὑακινθίνῳ] adi. nonnisi l. parall. redit, ὑακιν-

θος Ξ 348 h. Cer. 7, 427 h. XVIII 25.

Quae floris species significetur incertum. ||

ἄνθε' § 71] ἄνθει mss.

232 περιχεύεται] cf. γ 426; circumdare recte

vertit Verg. Aen. I 593.

- 235 *ἦδ' ὅρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῆς τε καὶ ὤμων.* 235 cf. 9 19 u 162
ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θίνα θαλάσσης, 236 cf. β 260
κάλλει καὶ χάρισι στίλβων' ὅθι τοῖο δὲ κούρη.
δὴ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα
„κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὅφρα τι φείπω.
 240 *οὐ πάντων ἀφέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι,*
Φαιήκεσ' ὅδ' ἀνήρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι
πρόσθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀφεικέλιος ὀδύρ' εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσι φέβοικε τοῖς οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. 243 cf. π 200
αἷ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη 244 cf. h. Ven. 242 sq.
 245 *ἐνθάδε ναιετάων, καὶ φοῖ φάδοι αὐτόθι μένουσιν.*
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνων βρωσὶν τε πόσιν τε. 246 = 209
ὡς ἔφαθ'· αἶ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπὶ θοντο, 247 = v 157 cf. H 379
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρωσὶν τε πόσιν τε.
ἦ τοι ὃ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 249 cf. η 177
 250 *ἀρπαλέως δ' ἔφηρ' ὅν γὰρ ἐδ' ἔτ' ἦεν ἄπαστος.*
αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησε
φείματ' ἄρα πτύξασα τῖθι καλῆς ἐπ' ἀπῆνης,
ῥεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἄν δ' ἔβη αὐτή. 253 cf. Ω 277

244 sq. Ar. —, priorem tamen dubitanter; vid. annot.

- 234] del. Fick.
 235 *κατέχευε*] item 9 19; *περίχευε* legitur versu parallelo ψ 162. || **κεφαλῆς... ὤμων* κεφαλῇ... ὤμοις mss., vid. § 60 et ψ 282. Vitium redit 9 19 ψ 162.
 236-247] del. Duentzer.
 236 *θίνα* (Ar.)] *θινί* G² M X mss. alia; cf. β 260.
 237] cf. Γ 392. || *χάρισι* χάριτι H² K Apoll. lex. fortasse recte.
 239 *μοι* μιν Ar.; cf. β 262. || *ὅφρα τι* ὅτι κεν Y.
 241 *ἐπιμίσγεται*] -*ξεταί* Ar. U² Y i.
 242 *ὀδύρ'(o)*] cf. § 305.
 244 sq.] fuere qui virgine indignum hoc votum haberent, morum hanc simplicitatem non ferentes (lascivam immodestiam vocat Plutarch. Mor. 27b). In his videtur fuisse Aristarchus, qui de priore tamen versu dubitabat, Alcanem enim (fr. 23) hunc imi-

tatum videri. Ephorus vero optimo iure locum poetae vindicavit, *οὐδὲ πρὸς ἀρετὴν* Nausicaae indolem hinc apparere contendens; vid. ad η 311 sqq. — In versu tamen 245 incommodum est καὶ φοῖ, quod ita defendere studet HKratz (in Hentzii Appendice critica): „das Schöne dieses Verses „besteht eben darin, dass wir in καὶ οἱ „nicht mehr den ‘ideal gedachten’ Gatten „vor uns haben, sondern dass sich in dem „Herzen und in den Gedanken des Mädchens „unwillkürlich der wirkliche Odysseus selbst „jenem unterschiebt.“ Apud Nauckium proponitur ἦ φοῖ, Hartman ἦ φ (ἦ φ, vid. § 16) coll. ψ 136. — Si deletur versus, nimis abrupta fit puellae oratio.
 245 *αὐτόθι*] *ἐνθάδε* X.
 253 *ρεῦξεν δ' FM*] *ρεῦξέ θ' ὕφ* G¹ H, *ρεῦξε δ' ὕφ* X, *ρεῦξε δ' ἰφ* Y, *ρεῦξάν θ' G²* (cf. vs. 73).

- ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε
 255 „ὄρσο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν', ὅφρα σε πέμψω
 πατρός ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἐνθα σε φημί
 πάντων Φαιήκων φειδυσέμεν' ὅσοι ἄριστοι.
 ἀλλὰ μάλ' ὡς φέρδην — δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν — 258 cf. ε 312
 ἦος μὲν κ' ἀγροῦς ἴομεν καὶ φέργ' ἀνθρώπων,
 260 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω. 261^b = η 30
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος ἐπιβήομεν, ἦν πέρι πύργος
 ὑψηλός, καλὸς δὲ λιμὴν φεκάτεροθε πόληος,
 λεπτὴ δ' εἰσέθμῃ νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιφείλισσαι
 265 φεφρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστι φεκάστῳ.
 ἐνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ καλὸν Ποσειδήμον ἀμφί,
 ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέσσ' ἀραρυῖα. 267^a = ε 10
 ἐνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινώων ἀλέγουσι,
 πείσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξόουσιν ἐρετμά.
 270 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη,
 ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμά νεῶν καὶ νῆες ἐφίσαι,
 ἦσιν ἀγαλλόμενοι πολὺν περάουσι θάλασσαν.

- 255 δὴ νῦν] νῦν δὴ vel νῦν ὡ mss. pleraque.
 256 *ἱμοῦ*] *ἱμεῦ* Zen.; vid. ad ε 118.
 257 *φειδυσέμεν'*] *cognitum*; cf. A 546 η 327 h. Ap. 484 et § 212. Ingeniose vHerwerden *ἐκ* δηόμεν.
 258 ὡς Hoffmann] ὡδ' mss. || ἀπινύσσειν] sic Ar., ἀπινύσκειν Aristoph.; cf. ε 342.
 259-290] postea additos censet Kirchhoff, vs. 263-290 et vs. 300-312 del. Fick, vs. 289-312 ex alio fonte desumptos putat Seeck.
 259 *ἦος* Nauck] *ὅφρα* (sic G X mss. alia) vel *ὅφρ' ἄν* mss.; cf. A 187.
 260 *ἄμαξαν*] ἄμ. mss. pleraque.
 262 *αὐτὰρ* — *ἐπιβήομεν*] omittitur sententia primaria. || *ἐπεὶ* § 326] *ἐπὶ* mss. || *ἐπιβήομεν* F¹ H²] -*βήσομεν* M, -*βήσομαι* U, -*β(ε)ίομεν* G F² X.
 262 sq. *πύργος*] *ὑψηλός*] *τεῖχος*] *ὑψηλόν* Naber coll. M 333 η 44; an *πύργοι] *ὑψηλοὶ*?
 263 sqq.] urbis duplicisque portus haec descriptio *Coreyram* tam accurate refert ut natos esse hos vs. postquam *Coreyra* pro *Alcinoi* regno haberi coepta est suspicetur Seeck. Vid. ad ε 34 v 163. — Duplicem por-

tum habet etiam *Asteris* insula δ 846 sq.
 264 *εἰσέθμῃ*] †, *aditus* (urbis); sic Ar., *εἰσέθμῃ* Aristoph. H² U non recte. Simili sensu x 90 legitur *εἰσόδος*. Cum terminatione -*θμῃ* cf. *στάθμῃ* alia.
 265 *φεφρύαται* § 293] *εἰρύαται* mss. || *ἐπίστιον*] † (cf. *ιστίη* § 159 etc.? et vid. ad γ 234); *locus ubi subducta stat navis* (νέωριον)?
 266 *ἀμφί* § 316] *ἀμφί* mss.
 267] de viis rudi arte stratis cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 73. *Sedilia* coll. 9 6, 16 (Σ 504 γ 406) intellegunt Ameis-Hentze, *ῥυτοῖσιν* enim de magnae molis saxis aptius dici quam de lapidibus plateae sternendae idoneis. || *ῥυτοῖσιν*] adi. a stirpe *φ(ε)ρυ(σ)* ductum (cf. § 293) nonnisi versu par. redit. || *κατωρυχέσσ'*] adi. nonnisi ε 185 redit, ubi vid.
 269 *σπεῖρα*] *σπεῖρας* mss. nonnulla, vid. ad B 135. || *ἀποξόουσιν* Bentley] *ἀποξόουσι* (-*ξείνουσιν* H) mss.; verbum ἀπο-ξύω extat I 446 h. Ven. 225 (simplex ε 179 χ 456), vitium autem redit ε 326.
 272 *ἦσιν*] *τῇσιν* M mss. alia. || *περάουσι* § 191] *περάουσι* mss.

- τῶν ἀλεείνων φῆμιν ἀδευκέα, μή τις ὀπίσσω
 μωμεύη, — μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον, —
 275 καὶ νύ τις ὧς Φείπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας· 275 cf. X 106
 , τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπεται καλός τε μέγας τε
 ξεῖνος; ποῦ δέ μιν ἦρε; πόσις νύ Φοι ἔσσεται αὐτῇ.
 ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο Φῆς ἀπὸ νηὸς
 ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τινες ἐγγύθεν εἰσί·
 280 ἦ τίς F' εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθε
 οὐρανόθεν καταβάς, ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα. 281^a = A 184
 βέλτερον, εἰ καὶ τὴ περ ἐποιομένη πόσις ἦρε
 ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τοῦσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί·
 285 ὧς Φερέουσιν, ἔμοι δέ κ' ὀνειδέα ταῦτα γένοιτο.
 καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἦ τις τοιαυτὰ γε ῥέξῃ,
 ἦ τ' ἀφέκῃφι φίλων, πατρὸς καὶ μητρὸς ἰόντων,
 ἀνδράσι μίσγεται πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἔλθειν.
 ξεῖνε, σὺ δ' ὧκ' ἐμέθεν ξυνίει Φέπος, ὄφρα τάχιστα 289 cf. 9 241
 290 πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἑμοῖο.
 δῆεις ἀγλαὸν ἄλσος Μθῆνης ἄγχι κελεύθου
 αἰγείρων· ἔν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμῶν·
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἑμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἀλφῇ,
 τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τ' ἐγγέγωνε βοήσας· 294 cf. ε 400
 295 ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰς ὃ κεν ἦμες

275-288 Ar.

- 273 ἀδευκέα] cf. δ 489.
 274 μωμεύη] †, cf. μωμάομαι Γ 412.
 275-288] hinc alienos minusque decoros
 censebat Ar.; egregie defendit Nitzsch, vs.
 280 sq. tamen damnans.
 275 νύ] κί H². Cf. § 108. || ὧ; Bentley]
 ὧδ' mss.
 276 sq.] μίγας τε; | ξείνος ποῦ Lehrs.
 277 Φοι] τοι F¹ Y.
 279 ἐγγύθεν εἰσί] cf. P 554 X 295 ζ 312.
 An *ἰγγύς ἴασι? cf. X 153 Ω 365 ω 495.
 280 *F'(oi)] oi mss.; cf. E 4 ε 360 ο 105. ||
 πολυάρητος] vid. ad P 37.
 281 ἔξει] ἔξει b et l. a. in schol.
 282 καὶ τῇ] crasis novicia, cf. § 9; Burney
 γ' αὐτῇ, Nitzsch ἦ κ' αὐτῇ, vHerwerden πάντη
 coll. A 384 E 495 etc.

- 285 δέ κ' δ' ἂν Eust.; vid. § 326.
 286 ῥέξῃ Schaefer] ῥέξοι mss.; cf. 4' 494
 α 414.
 287 ἦ τ' ἦδ' Ar.
 288 μίσγεται] se intermisceat, ut α 209 ζ 136
 alibi.
 289 ὧκ' Ar.] ὧδ' mss. (om. G); cf. B 26
 Ω 133.
 290 ἑμοῖο] ἑμοῖο Zen. (sic H Y?); vid. ad
 E 118.
 291 δῆεις] sic mss. „meliora” apud Didy-
 mum; δῆοιεν hodierna. || κελεύθου] θαλάσ-
 σης H.
 292 ἐν] ἐκ F H¹ M.
 293] del. Koechly, utpote cum η 112 sqq.
 pugnante.
 295 ἦμες; § 92] ἦμεῖς mss.

- Φάστυδ' ἀνέλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρὸς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐμὲ Φέλπῃσι ποτὶ δώματ' ἀφῆχθαι,
 καὶ τότε Φαίηκων ἔμεν εἰς πόλιν ἦδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἑμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 300 ρεῖα δ' ἀρίγνωτα καὶ κεν πάις ἡγήσαιο 300^a cf. O 490
 νήπιος, οὐ μὲν γὰρ τι Φεφοικότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαίηκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἥρωος. ἀλλ' ὅτε κέν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή,
 ὅκα μάλα μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρα γ' ἵκηαι
 305 μητέρ' ἐμήν. ἦ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
 ἡλάκατα στροφάουσι· ἀλιπόρφυρα, θαῦμα Φιδέσθαι, 306 cf. ε 108
 κίονι κεκλιμένη· δμῶαί δέ Φοι ἦατ' ὀπισθε. 306^a = 53
 ἔνθα δὲ πατρὸς ἑμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ δ' γε Φοινοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὧς.
 310 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς περὶ γούνασι χεῖρας
 βαλλέμεν· ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδῃαι
 312 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί· 312 = η 194
 316 ὧς ἄρα φωνήσας ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ 316 cf. A 531
 ἡμιόνους· αἶ δ' ὧκα ἄλιπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 αἶ δ' ἐν μὲν ἑρόχαιον, ἐν δ' ἐπλίσσοντο πόδεςσιν·

- 318 αἶ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 Φειπαρῇ τοι ἔπειτα φίλους Φιδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 Φοῖκον ἐν κτίμενον καὶ σὴν εἰς πατρίδα γαῖαν. 318 sq. = η 75 sq.
 314^a = β 280
 314^b sq. = δ 475 sq.
 315 cf. η 77

- 296 ἄστυδ' ἀνέλθωμεν Naber] ἄστυδε ἔλθω-
 μεν mss.; cf. ε 190. Bentley Φάστυ διέλθω-
 μεν coll. ζ 304 η 40, PKnight Φάστυδ' εἰ
 ἔλθωμεν; an *Φάστυδ' ἐσέλθωμεν (cf. Z 365
 α 88 ρ 52)?
 297 ἐπεὶ κ' § 326] ἐπὶ mss. || *ἐμὲ Φέλ-
 πῃσι] ἡμέας ἔλπῃ mss.; vid. § 117. An *ἡμας
 Φέλπῃσι δώματ' (de metro cf. ε 62)? || δώματ'
 ἀφῆχθαι] δώματα ἵχθαι Aristoph.
 298 ἐρέεσθαι] l. a. ἔρχεσθαι.
 300 *ἀρίγνωτα καὶ κεν] ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ
 ἂν mss.; cf. § 326 et 9 208 ε 366.
 302 οἷος] τοῖος Y.
 303 ἥρωος] cf. § 17 et H 453 9 483. || *ὅτε κέν]
 ὁπότε ἂν mss.; cf. § 326. || κεκύθωσι] κεκλύ-
 θωσι mss. complura, κεύθωσι Y Z; κε κύθωσι
 Fick metro invito. Cf. § 214.
 304 μάλα] μάλ' ἐκ mss. complura. || ὄφρα
 γ' § 326] ὄφρ' ἂν mss.

- 305] matris nomen desiderans Koechly
 supplet Μητῆρ, θυγάτηρ Πηλεΐδος ἀντιθέοι
 (cf. η 146). Vid. tamen η 54 sqq.
 306 sq.] ordine inverso habet F¹.
 306 στροφάουσι § 191 et 248] στροφάουσι
 G, στρωφῶσι mss. cett. || ἀλιπόρφυρα] vid
 vs. 53.
 307 ἦατ' § 220] εἶατ' mss.
 308 ἑμοῖο] ἑμοῖο Y, cf. vs. 290. || αὐτῇ]
 αὐγῇ G² F² mss. alia.
 310 περὶ] ποτὶ G F² mss. alia.
 311 βαλλέμεν § 125] βάλλειν mss. || ἴδῃαι]
 neglecto F; Bentley ἵκηαι, cf. γ 233.
 313-315] om. G U, in marg. habent F H T.
 313 κέν] γὰρ H.
 314] de aoristi infinitivis vid. ad β 280. ||
 Φιδέμεν § 126] εἰ ἰδέειν mss.
 318] del. Duentzer. || ἑρόχαιον § 191]
 ἐρώχων mss.; ἐρεχέτην non male Callistratus

- ἢ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίατο πεζοὶ
 320 ἀμφίπολοι τ' Ὀδυσσεύς τε νόφ' δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
 'δύσετό τ' ἡέλιος καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἔκοντο 321* = β 388
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἐν' ἧρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἤρᾱτο Διὸς κούρη μέγαλοιο· 323 cf. Z 304
 „κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη· 324 = E 115
 325 νῦν δὴ πέρ με' ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας
 ῥαιομένοι, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς ἐνοσίγαιος.
 327 δὸς μ' εἰς Φαίηκας φίλον ἐλθέμεν' ἢ δ' ἔλεεινόν.“ 327 cf. Ω 309
-
- 328 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 328 = E 121
 αὐτῷ δ' οὐ πῶ ἔφαινε' ἐναντίη, ἥδετο γάρ ῥα 329^b sq. *cf. Φ 468
 πατροκασίγνητον δ' ἐπιζαφείως μενέαινα 330^b cf. α 20
 ἀντιθέφ' Ὀδυσσῆ πάρος φῆν γαῖαν ἰέσθαι. 331 = α 21

(τρέχον P² H²). || ἐπλίσσοντο] ἐπλίσσοντο G W et l. a. in F (aperto errore). Verbum †, cf. διαπεπλιγμένον (sic Hemsterhuis pro -πεπληγ- μίνον) Archil. fr. 60 *late divaricatis cruribus, magnis gressibus (wijdbreens) incedentem*, ἀμφι- πλῖς Sophocl. fr. 538, ἀπεπλίστατο Aristoph. Acharn. 218.

320 ἐπέβαλλεν] cf. Z 68.

323-327] del. Bergk.

324 μοι] μιν (μῆ) H² Y¹ K; cf. β 262.

325 μῆ] § 92] μιν mss.

326 ῥαιομένοι § 59] -νον mss. || ἐνοσίγαιος H¹ εἰνος. q, ἐννοσ. mss. cett.; cf. § 21.

327 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss.

328-331] del. PKnight. Versus cum initio libri sequentis (η 19 sqq.) aperte pugnantes addidisse videtur rhapsodus aliquis ut hic subsistere posset.

329 ἔφαινε'] φαίνε' mss. || ἐναντίη] ἐναν- τίων F¹ X mss. alia. || ἥδετο] αἶδετο (ἄδετο G T U) mss.

330 ἐπιζαφείως] cf. I 516.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ η.

Ὀδυσσεύς εἰσοδος πρὸς Ἀλκίνοον.

- ὥς δ' ὁ μὲν ἐνθ' ἤρᾱτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 1 cf. ζ 1
 κούρην δὲ προτὶ Φάστν' φέρεν μένος ἡμιόνουιν.
 ἢ δ' ὅτε δὴ Φοῦ πατὴρ ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἔκανε,
 'στῆσεν ἧρ' ἐν προθύροισι κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶ
 5 ἕστησαν ἀθανάτοισιν ἀλγίκοι, οἳ δ' ὑπ' ἀπῆνης
 ἡμιόνους ἔλκον φασγῆτά τε εἴσφερον εἴσω.
 αὐτὴ δ' εἰς θάλαμον ἔδον ἦε· 'δαῖε δέ Φοι πῦρ
 γρηῦς Ἀπειράλη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
 τὴν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιφέλισσαι·
 10 Ἀλκινόφ' δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οἴνεκα πᾶσι
 Φαιήκεσσ' ἐφάνασσε, θεοῦ δ' ὥς δῆμος ἄκουε.
 ἢ τρέφε Νηυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισι.
 ἢ Φοι πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμιε.
 καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὥρτο πόλινδ' ἱμεν' ἀμφὶ δ' Ἀθήνη

13 Zen. — (etiam Aristarchum obelo notasse versum iure statuit Ludwig; cf. § 23 π 281).

1] del. Lehrs.

4 ἀμφὶ] ἀμφί mss.; cf. § 316 et ω 45.

5 ἀθανάτοισιν ἀλγίκοι G¹] -τοῖς ἀναλγίκοι mss. cett.; cf. Z 401 § 174 et v. l. α 223.

6 καὶ εἴσφερον] de hiatu vid. § 15.

8 Ἀπειράλη] *Apira* = *Epirus*? an ignotae regionis nomen? Vox †, cf. vs. 9; notetur ἄ. || θαλαμηπόλος] vox redit ψ 293; vid. ad α 432 et ad Α 63. || Εὐρυμέδουσα] -λουσα G F².

9 Ἀπείρηθεν] vid. ad vs. 8.

10 αὐτὴν] pronominis usus novicius, cf. § 98.

11 Φαιήκεσσ' ἐφάνασσε] -σιν ἄνασσε mss.

12 sq.] impf. τρέφε significat *solebat curare*, ἀνέκαιε vero et ἐκόσμιε vert. *coepit incendere ignem et coenam vespertinam apponere*.

13 δόρπον ἐκόσμιε] *κόσμιε δόρπον?

14-17] cf. Verg. Aen. I 410-414.

14 ἀμφὶ δ' G F²] αὐτὰρ mss. pleraque. Cf. N 544 P 268.

- 15 πολλὴν ἤρ' ἔχευε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆι,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι Fe Fέπεσαι καὶ ἐξερέοιθ' ὃ τις εἴη.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννῆν,
ἐνθα Foi ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
20 παρθενικῇ FeFικυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ.
'στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖ· ὃ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
„ὦ τέκος, οὐ κέν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόοι, ὅς τοῖσι μετ' ἀνθρώποισι φανάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω
25 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῶν δ' οὐ τίνα φοῖδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.“
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὅν με κελεύεις
δεῖξω, ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
30 ἀλλ' ἔθι σιγῇ τοῖον, — ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω, —
μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε.
οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται
οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ·
νηυσὶ θοῇσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείησι
35 λαῖτμα μέγ' ἐκπεράουσιν, ἐπεὶ σφισι 'δῶκ' ἐνοσίχθων·

15 ἤρ' ἔχουσι] -ρα χεῖς mss.

17 *Fe Fέπεσαι] ε' ἐπίσαι mss. || εἴη] de optativo vid. § 109.

18-42] del. Koechly cum vs. 46-81.

18 ἔρ' *τάχ' ? || δύσεσθαι] δύσασθαι F non recte. || ἐραννῆν] ἐραταινῆν U² (δύσεσθ' ἐραταινῆν igitur) non male; brevior tamen adiectivi forma (= ἐρασ-νός, cf. σεμνός, ἐρεμνός, ἐρεβεν-νός, ἀγνός) extat etiam I 531 = 577.

20 κάλπιν] κάλπιδ' ? cf. § 66. Vox rediv. Cer. 107. || ἐχούσῃ] ἔχουσα LaRoche.

21 αὐτοῖ· § 59] αὐτοῖο P, αὐτοῦ mss. cett.; an *αὐτοῖο· δ' δ' εἴρετο?

22 οὐ κέν § 326] οὐκ ἄν mss., ἡ δὲ Aristoph. (? — ἡ δὲ νύ LaRoche, ἡ δὲ ἄν Nauck).

23 Ἀλκινόοι § 59] -νόου mss. || *τοῖσι] τοῖσδε mss.; τοῖσίδ' ἄν Nauck (cf. i 286).

25 ἀπίης] vid. ad A 270. || *τῶν δ'] τῷ mss. syllaba -ω vitiose producta; vid. § 14 et ζ 176.

26 γαῖαν ἔχουσι FPX] ἔργα νέμονται GHM

(cf. B 751) non recte, agriculturae enim mentio hinc aliena et durior sic fit constructio.

28 ξεῖνε πάτερ] rediv locutio η 48 3 145 ρ 553.

30 τοῖον] vid. ad α 209.

31 ἐρέεινε] ἐρεῖνον D.

32 οἶδε PH] οἳ γε mss. pleraque.

33 ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ] ὅτε κέν τις ἔλθῃ schol. τ 119. || ἔλθῃ GF mss. alia] ἔλθῃ mss. pleraque.

34-36] del. Hartman; vs. 36, quocum conferantur comparationes cognatae O 80-82 et X 199-201, deleverat PKnight.

34 νηυσὶ θοῇσιν τοί γε] versus elumbis, neque θοῇσιν... ὠκείησι potest ferri; *νήεσσιν δ' ἄρα τοί γε? Fick νηυσὶ δὲ τοί γε θοῇσι. Vulgatam sequi videtur Soph. Ai. 710 (θῶν ὠκυάων νεῶν).

35 ἐκπεράουσιν § 191] -ράουσιν mss. || 'δῶκ' ἐνοσίχθων] l. a. δῶκε Κρονίων.

- τῶν νέες ὠκείαι ὥς εἰ πτερὸν ἦν νόημα.
ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἔχνεα 'βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
40 ἐρχόμενον κατὰ φάστῃ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἶα' ἐνπλόκαμος, δφεινὴ θεὸς, ἡέρα δὲ Foi
θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
'θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐφίσας
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ
45 ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα φιδέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἔκοντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„οὗτος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
50 δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδὲ τι θυμῷ
51 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων.
53 δέσποιναν μὲν πρῶτα κηχίσειαι ἐν μεγάροισι·
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
55 τῶν αὐτῶν οἳ περ 'τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
'γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν φειδός ἀρίστη,
ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,

52 Φέργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθῃ.

38 *ἔχνεα] ἔχνεα mss.; vid. ad N 71.

39-45] del. Hentze, vs. 39-42 Kirchhoff.

41 εἶα' § 191] εἶα mss. || *ἡέρα δὲ Foi]

ἡ δὲ οἱ ἀχλὺν Ar. mss.; ἡ σφισιν ἀχλὺν Zen., quam lectionem vulgatae praeferendam esse docuit Naber; vid. de discrimine vocum ἀήρ et ἀχλὺς ad O 668-673. At Zenodoti quoque lectio (an coniectura?) est reiicienda, nam, ut observavit Ar., e versibus 15, 140, 143 apparet Minervam non caecos reddidisse cives sed Ulixem cava nube occuluisse.

45 σκολόπεσσιν] σκοπίλοισιν P¹ WY, quae errori tribuenda videtur lectio; si antiqua esset, σκοπίλοισι FeFοικότα posset conici. — Perexigua his temporibus fuisse urbium munimenta apparet, si huiusmodi convallationes admirationem ciebant; cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 71.

48 ξεῖνε πάτερ] vid. vs. 28.

49 βασιλῆας] vid. ad α 386.

51 τάρβει § 191] τάρβει mss.

52] del. PKnight. || ποθεν] μάλα τηλόθεν PH² (omittendum igitur fuerat ἄλλοθεν), ut E 478 ζ 312 η 194. Cf. η 33; Nitzsch νέον ἄλλοθεν.

53 μὲν] δὲ G i.

54 δ'] *F'(oi)? an *δέ Foi οὐνομ' ἐπ.? || τοκῆων] sensu προγόνων †; vid. tamen ad vs. 56-68.

55 τῶν αὐτῶν] novicium, cf. § 98.

56-68] del. Kirchhoff, ignotos enim fuisse Hesiodo, qui teste schol. Areten Alcinoi sororem uterinam fecerit (fr. 95 Rzach); vs. autem 69 pro ὧς olim τῷ fuisse scriptum putat Kirchhoff. Vid. tamen quae ad vs. 146 observavimus.

- ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν ἑβάσιλενε.
 60 ἀλλ' ὃ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός· 60 cf. X 104 ψ 68
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίῃς ἔφάνασσε.
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν ἄκουρον ἔοντα ῥάβ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 65 νυμφίον, ἐν μεγάρῳ μίαν οἶον παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσας ἔκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ' ὥς οὐ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναικες' ὑπ' ἀνδράσι Φοῖκον ἔχουσι.
 ὥς κείνη περὶ κῆρι τεύχεται τε καὶ ἔστι
 70 ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῖ' Ἀλκινόοιο
 καὶ λαῶν, οἳ μὲν ἴα θεὸν ὥς εἰσοράοντες
 δεδφέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχῃσ' ἀνὰ Φάστν.
 οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ,
 Φῆσι δ' ἐπιφροσύνησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύνει.
 75 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 Φελπώρῃ τοι ἔπειτα φίλους Φιδέμεν καὶ ἰκέσθαι
 Φοῖκον ἔς ὑπόροφον καὶ σὴν εἰς πατρίδα γαῖαν.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πόντον ἔπ' ἀτρέγετον, ῥέπει δὲ Σχερλήν ἐρατεινήν·
 80 ἔκετο δ' εἰς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγνυαν Ἀθήνην,

80 veteribus suspectus.

62 Φαίῃς ἔφάνασσε] -ξιν ἄνασσε mss.
 64 ἄκουρον] †, sine filiis vertendum esse
 ex contextu apparet. Ex Arcadium aut Thra-
 cum glossa ἀκούρους (= ἐφήβους) in Etym.
 Gudiano 124,15 et apud Eust. 1788,58 com-
 memorata (quos locos ex Aristophane Byz.
 fluxisse ostendit Nauck de Arist. p. 96)
 Bekker incerta admodum coniectura effecit
 Aristophanem nostro loco ἀκουρον legisse
 (hinc corrigatur Lex. Hom. Ebeling. s. v.
 ἀκουρος). Nauck ἄκουρον, sed hoc adi. apud
 Hom. non extat (nam μ 89 huc non perti-
 net) et vitiose sic adderetur ἰόντα.
 65 νυμφίον] cum nuper uxorem duxisset;
 vocis, quae ψ 223 reddit, non urgendum
 esse sensum e sequentibus verbis apparet.
 Cf. νύμφη Γ 130 δ 743.
 69-74] del. PKnight.
 69 τε καὶ ἔστι] nihili voculae; deleta vs.

70 (qui post vs. 67 abundat) tentavimus
 *τεκίεσσι | καὶ λαοῖς; lenius Hartman γεράεσσι
 (nihil delens), sic tamen displicet περὶ κῆρι.
 70 αὐτοῖ' § 59] αὐτοῦ mss.
 71 εἰσοράοντες § 191] -όντες mss.
 72 δεδφέχεται § 134] δειδέχεται mss.
 74 ῥῆσι(ν)] sic mss. „meliora” apud Didy-
 mum, οἷσι(ν) mss. complura. || δ' Hartman]
 τ' mss. || ἐπιφροσύνησι IHVoss] εὐφροσύνησι
 vel ἐνφροσύνησι mss. (quod verbum apud Hom.
 non reddit), εὐφροσύνησι l. a. apud Eust., quam
 coll. ζ 156 reiecit Nitzsch. De voce ἐπιφροσύνη
 vid. ad ε 437 et cf. Apoll. Rh. IV 1115. ||
 ἀνδράσι] ἀνδρῶν X².
 76] de aoristi infinitivis vid. ad β 280. ||
 Φιδέμεν § 126] ἰδέειν F² X, τ' ἰδέειν mss. cetera.
 79 Σχερλήν] vid. ad ε 34. || ἐρατεινήν] l. a.
 ἐριβώλον.
 80] Marathon cur commemoretur non ap-

δῶνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον.

αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

- Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἔε κλυτὰ πολλὰ δὲ Φοι κῆρ
 ὦρμαιν' ἱσταμένῳ πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἡέλοιοι αἶγλη πᾶσι πᾶσι σελήνης 84 sq. a = δ 45 sq.
 85 δῶμα κάθ' ὑπερεφῆς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 χάλκειοι μὲν τοῖχοι ἐληλάτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 86^b sq. a cf. 95 sq.
 εἰς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κύναιοι·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔφερον·
 σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκῷ ἔστασαν οὐδῶ,
 90 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορώνη.
 χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἥφαιστος ἔτευξε Φιδυλῆσι παραλίδεσσι 92 cf. A 608
 93 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

94 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγῆρας ἡμᾶτα πάντα.

94 cf. Θ 539

paret (incredibilia hinc efficit Seeck Quellen
 p. 335). || Ἀθήνην] vid. ad γ 278.

81 Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον] Minervae
 Poliadis templum significari apparet, cf.
 B 549.

84-131] del. Lehrs.

84 sq.] non de externa aedium facie haec
 sunt intellegenda, sed significatur splendor
 τοῦ μεγάρου per ianuam apertam conspicuus;
 cf. locus par.

84 ἡέλοιοι § 59] -λίον mss. || πᾶσι § 275]
 πέλεν mss.

86] laminis aereis obducti sunt parietes,
 ut in Menelai aedibus δ 73 sqq., ubi vid. ||
 *χάλκειοι μὲν] χάλκεοι μὲν G F, χάλκεοι γὰρ
 P, χάλκεοι μὲν γὰρ mss. pleraque; cf. § 61.
 Menrad χαλκός μὲν γὰρ. || *ἐληλάτ', cf.
 § 119] ἐληλάτ' P, ἐληλάτ' mss. pleraque,
 ἐρηλάτ' F X. Vitium ex versu 95 ortum;
 vid. ad vs. 113.

87 θριγκός] vox reddit q 267, cf. θριγκός
 ε 10 (θριγκίον π 165?). Parietes conclavis
 prope a lacunari obit cingulum ornamentis
 e vitro caeruleo — hoc enim est κύανος —
 variegatum (vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 82
 sq.). Explicationem confirmant rudera quae
 anno 1885 Tirynthe sunt effossa; in his
 enim repertus est eiusmodi θριγκός e tabulis
 marmoreis compositus, quem gemmis vitreis
 (caeruleis) olim fuisse ornatum etiamnunc

apparet; vid. IMueller Griech. Privatalterth.
 p. 348 et 355, Schuchhardt Schliemann's
 Ausgrabungen p. 140 sqq. — Aliter vocem
 adhibuit Euripides Hel. 70 et 430.

89 σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι Barnes] ἀργύρεοι
 δὲ σταθμοὶ mss. metro invito. Bentley ἀργύ-
 ρεοι σταθμοὶ δ'; Kayser ἀργύρεοι σταθμοὶ,
 sed abesse nequit coniunctio; Ludwig ἀρ-
 γύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν οὐδῶ χαλκῷ ἔσαν, sed
 aoristo (conferat B 467 Ω 359) nullus hic
 est locus. || ἔστασαν] ἔστασαν (cf. M 55)
 mss. pleraque.

90 ὑπερθύριον] †, vox reddit Hes. Scut.
 271 (Herod. Mimamb. II 65 τὰ ὑπέρθυρα);
 cf. πρόσθυρον passim, ἀντίθυρον π 159. ||
 κορώνη] cf. § 18 et 61. || κορώνη] vid. ad
 A 111.

91 ἐκάτερθε] neglecto F.

93 φυλασσέμεναι] non urgenda videtur vis
 huius verbi, cf. vs. 101; de viventibus enim
 canibus cogitasse poetam vix est credibile
 (vid. tamen Σ 376, 417 sqq. et schol. τ 518
 v 66).

94] del. GHermann. Interpolatorem, quem
 versus 93 et 100-102 male intellecti in er-
 rorem pertraxisse videntur, produnt formae
 noviciae ὄντας pro ἰόντας (cf. § 302) et
 ἀγῆρας pro -άους (cf. § 62). Sed fortasse
 etiam vs. 91-93 postea sunt adiecti; Duent-
 zer del. vs. 92-94.

- 95 ἔν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 95^b sq. = cf. 86 sq.
εἰς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ ἐν νητοὶ βεβλήατο, Φέργα γυναικῶν
98 ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἡδριάντο.
100 χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐν δμητῶν ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν αἰδομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
102 φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.

99 πίνοντες καὶ ἔδοντες ἐπὶ πηγεῶν γὰρ ἔχουσιν.

99 cf. x 427

103 πεντήκοντα δὲ Φοι δμῶαι κατὰ δῶμα γυναῖκες
αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλῳ ἐπὶ μύλοπα καρπὸν,

105 αἱ δ' ἱστὺς ὑφάουσι καὶ ἡλάκατα στροφάλουσι
ἡμῖναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείρουο

καιρουσσίων δ' ὀθονίων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἕλαιον.

107^b = h. XXIII 3

95 ἐρηρέδατ' ἡλλήδατ' G P (vid. vs. 86).

98 πέπλοι] *vestes stragulae*, ut E 194 (cf. Ω 229, 796), quae alias dicuntur ῥήγες (x 352) vel τάπητες (I 200). Vulgo πέπλος est *vestis feminea (palla)*.

98 ἡδριάντο] ἡδριάντο mss.; cf. § 191.

99] *versum ex libro x invecum*, hoc autem loco ridiculum censet Kirchhoff.

100 βωμῶν] πύργων P¹ Y (ex M 154), l. a. βουνῶν ab Ar. reiecta; vid. ad Θ 441.

101 ἕστασαν] non *viventes iuvenes*, arte Vulcani fabricatos (ut puellas Σ 417), intellegi voluit poeta (vid. ad vs. 93), sed *aurea sunt iuvenum simulacra per aedes | lampadas igniferas manibus retinentia dextris* (Lucret. II 24). In Ulixis aedibus servae faces tenent, σ 310 sqq.

102 φαίνοντες] vid. ad τ 25; *νύκτα φαίνοντες?

103-131] del. Friedlaender. Poeta enarravit quae Ulixes dum ad regiam accedit adspicit, interpolator praesenti tempore usus subiunxit familiae hortorumque descriptionem, quam et res et ipsae formae verborum sero confictam esse evincunt; pugnant autem vs. 112 sqq. cum ζ 293 sq. Non tamen ab ipso interpolatore excogitatum sed ex alio fonte desumptum esse probabiliter statuit Bergk. Cf. quae ad λ 565-627 observavimus.

103 πεντήκοντα] totidem ancillae in Ulixis domo operantur x 421. Cf. praeterea Verg. Aen. I 703 sqq. || δὲ Φοι] δ' ἔσαν G² M mss. alia. Pronomen in contextu hodierno non habet quo referatur, item vs. 122; nec

tamen praestat *imperfectum* ἔσαν, vid. vs. sqq.

104 ἀλετρεύουσι] †, cf. ἀλετρεῖς v 105, ἀλέω v 109. || μύλης G W] μύλης mss. pleraque; vox redivit v 106, 111, cf. μύλας M 161, μυλοφειδής H 270, μυλήφατος β 355. || μύλοπα] adi. †, a voce μῆλον (*malum*) deductum; vid. ad vs. 115-121. Apte Aristarchus contulit E 500, absurde vero quidam μύλας *genua* interpretabantur et μύλοπα *carpōn lanam*.

105 ὑφάουσι § 144 et 191] ὑφάουσι mss.; verbi forma brevior † (ὑφαίνω Γ 125 etc.). || στροφάλουσι § 191 et 248] στροφάλουσι mss.

106] tertium comparationis est foliorum populeorum tremula mobilitas; in schol. iure comparatur Sophoclis fragmentum (fr. 24 Dind.). || ἡμῖναι] ad solum στροφάλουσι pertinet, non ad ὑφάουσι, nam apud Hom. feminae *stantes* obeunt telam ex erecto iugo dependentem. || οἷά τε] vid. ad γ 73. || μακεδνῆς] †, *procerae*; cf. πευκεδανός K 8, ἄλλεδανός Σ 553, σπεδανός A 165 etc., οὐκεδανός A 231 etc., ἡπεδανός Θ 104 etc.; vid. etiam ad ν 302.

107] del. PKnight. || καιρουσσίων Bergk] καιρουσσίων Ar. mss. (-σσίων P) sine sensu, quod vitium e veteri litteratura fluxit. Adi. †, καίρος *licium* significare videtur, novicia autem est forma, quam Bergk restituit, pro καιρουσσίων (vid. § 69 et 56). || ὀθονίων] forma novicia, cf. § 56. Vox redivit Γ 141 Σ 595, significat autem *lindea* (hebr. *ethun* = *filum*), id quod non recte negatur in scholio; cf. VHehn Culturpfl.⁴ p. 139. || ἀπολείβεται] comp. nonnisi h. XXIII 3 redivit; vid. ad γ 341. ||

- ἔσαν Φαίηκες περὶ πάντων Φίδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἱλαυνίμεν, ὅς δὲ γυναῖκες
110 ἱστῶν τεχνήσασαι περὶ γὰρ σφίσι δῶκεν Ἀθήνη
Φέργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς.
ἔκτισθαι δ' αὐλῆς μίγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
τετράγυος· περὶ δ' ἔρκος ἀλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασιν θαλίθοντα,
115 ὄγγυαι καὶ ῥοαὶ καὶ μῆλαι ἀγλαόκαρποι
συκαὶ τε γλυκεραί καὶ ἑλαῖαι τηλεθάουσαι.
τῶν οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἐπιλείπει
χείματος· οὐδὲ θέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνέουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πείσσει.
120 ὄγγυη ἐπ' ὄγγυη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μῆλον,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σῦκον.
ἔνθα δὲ Φοι πολύκαρπος ἀλωή ἐρρίσεται,
τῆς ἔταρον μὲν θ' εἰλόπεδον λευρὴ ἐνὶ χώρῳ

111 = β 117

114 cf. s 238^b

114^b cf. s 63

115 sq. = λ 589 sq.

ἕλαιον] oleo fila (stamina?) inter texendum inducuntur, quo tenuior et aequalior evadat tela; hinc nova vestimenta lenem quendam splendorem (*apprêt*, cf. Σ 596 τ 232 sqq.) retinent, vid. Athen. XIII 582d, e, Plutarch. Alexandr. 36, Helbig Hom. Epos¹ p. 126-128. — Perperam Plutarchus Mor. 396d intellegit telam quamvis tenuem tamen ita spissam ut ne oleum quidem per florum interstitia penetrare possit.

108 ἔσαν] ἔσαν G² F² P X mss. alia.

110 ἱστῶν G P¹ M X²] ἱστῶν mss. pleraque, ἱστῶ schol. V ad Ω 487. || τεχνήσασαι] noviciūm pro τεχνήσασαι, cf. vs. 107 et § 69. Adi. nonnisi θ 297 redivit, vid. s 270.

113 τετράγυος] *quatuor iugerum*; redivit vox σ 374. || ἀλήλαται] ἀρριδέατ' H; vid. ad vs. 86.

114 μακρὰ] καλὰ F M mss. alia. || *πεφύκασιν θαλίθοντα] πεφύκασι τηλεθάοντα Herodianus, πεφύκει τηλεθάοντα (-θάωντα, -θῶντα) mss.; vid. § 116 et ad λ 304.

115-121] *pomorum, ficorum, olivarum* cultura ab aetate heroica aliena est, vid. ad P 53. Hinc quoque apparet recentem esse locum. *Piri, mali puniceae, mali, ficus, olivae* redeunt λ 589 sq., *piri* etiam ω 234, 247, 340, *mala punicea* h. Cer. 373, 413, *mali* ω 340, *ficus* ω 246, 341, *olivae* ω 246 h. Cer. 23, 100. Cf. VHehn Culturpfl.⁴ p. 79 sqq.

116 συκαὶ] cf. § 58. || τηλεθάουσαι schol. i 425] -άουσαι G¹, -άουσαι mss. cetera; cf. § 191.

117 ἐπιλείπει G] ἀπολείπει mss. pleraque, ἀπολήγει F² X mss. alia.

118 χείματος... θέρους] genitivus substantivi (non comitante participio) nonnisi pau-

cis locis apud Hom. tempus anni vel diei indicat: Θ 470, 525 ἡοῦς (P) *mane*, X 27 ὀπώρας *auctumno*, ν 278 νυκτός *noctu* (v. l. νυκτὶ, ut ο 34, alias διὰ vel ἀνὰ νύκτα), nostro denique loco *χείματος hieme* et *θέρους aestate*. — Subsimile est *νημελὴς dum venti silent* E 523, qua voce non anni vel diei tempus sed occasio quaedam indicatur. Praeterea commemorandae hic sunt locutiones τῶν προτέρων *φαιών A 691* et τοῦδ' αὐτοῦ *λυκάβαντος ξ 161 τ 306*. || θέρους] cf. § 71; *ὁ θέρους? vid. Theocrit. XI 37. || ἐπετήσιος] †, notetur f neglectum; Bentley διεπετήσιος.

119 Ζεφυρίη] cf. § 21 et 22. Adi. substantivi loco usurpatum †, cf. ἡοῖη δ 447.

120 sq. μῆλον — σταφυλῇ] om. Aelian. Var. Hist. III 36 et Athen. I 25 a. Vs. 121 del. Francke, quod de uvis in sequentibus demum fiat sermo, vs. 120 sq. Anton, vs. 118-121 Grashof.

121 σῦκον] †, de voce συκῇ vid. ad vs. 115-121.

122-126] cf. Σ 561 sqq.

122 Φοι] vid. ad vs. 103. || πολύκαρπος] redivit epitheton ω 221; Schuetz πολύβοτρυς (quod apud Hom. non extat adi., sed vid. βότρυς Σ 562), ut *vineam* significari appareat et vox *τέρας* vs. 124 illuc referri possit. || ἀλωή ἀρρ.] hiatus vitiosus, cf. § 14. || ἐρρίσεται] verbum redivit ν 163, cf. ῥίττα I 542 etc.

123-126] pinguntur quae eodem tempore fiunt et cerni possunt: uvae aliae in sole siccantur, aliae a vindemiatoribus carpuntur, aliae immittuntur torcularibus, aliae

- 132 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἔνθα στάς 'θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς. 133^a = ε 75
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἔφθ' ἠγήσατο θυμῷ, 134 = ε 76
 135 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.
 ἦτορ δὲ Φαιήκων ἠγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπάεσσιν ἐνσκόπῳ Ἀργεῖφοντι,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίετο κοίτου.
 αὐτὰρ δ' ἔβη διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς 139^a = σ 153
 140 πολλὴν ἡἶρ' ἔχων, ἣν Φοῖ περιέχευεν Ἀθήνη,
 ὅφρ' ἔκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.

τίρεται ἡλκω, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγᾶνται,
 125 ἄλλας δὲ τραπίουσι παροῖσι δὲ τ' ὀμφακῆς εἰσι
 ἄνθος ἀφαιεῖται, ἔτεροι δ' ὑποπερκαζοῦσι.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρᾶσαι παρὰ νεάτων ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηγετανὸν γανάουσαι.
 ἐν δὲ δύω κρήναι· ἡ μὲν τ' ἀνὰ κήπον ἔπαντα
 130 σκιδνάται, ἡ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἔχει
 πρὸς δόμον ὑψηλὴν, θέν ὑδρεύοντο πολῖται.

131^b = ρ 206

virides vel maturescentes de vitibus pendent; qualis vinea διατρυγίος dicitur ω 342. In miraculum vero haec detorquebant posteri narrabant sacrae cuiusdam vitis, quae in insula Euboea vel in Parnasso crescere credebatur, διὰ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἀμπέλιν ἀνθεῖν καὶ τὴν βότρυον πεπαίνεισθαι (Steph. Byz. s. v. Νύσσα); vid. Soph. fr. 239, Eur. Phoen. 227 sqq. cum schol., schol. Soph. Ant. 1133.

123 ε' εἰλόπεδον Toup] θειλόπεδον mss. una voce, sed vid. scholia. Vox †, apricum solum (a voce εἰλη, quae apud Hom. non extat). || λευρῷ † (sed vid. ad x 94 γ 385), aperto sive aprico. Cf. oraculum apud Herod. I 67 et Aeschylus Prom. 369.

124 τρυγᾶνται § 191] -γῶσιν mss.

125 τραπίουσι] torculari immittunt; verbum † (nam alias, e. g. K 421, corrigendum est -τροπα-, vid. § 251). || ὀμφακῆς] †.

126 ὑποπερκαζοῦσι] †, cf. περκνός fuscus Ω 316. Vert. sub cute nigricare incipiunt; non paululum, ut saepe apud posteros (cf. lat. sub-), h. l. videtur significare ὀπο-, alias certe apud Hom. haec praepositionis vis nusquam apparet.

127 κοσμηταὶ] adi. verb. †, verbum κοσμέω saepius (vid. ad vs. 232). || πρᾶσαι] olerum areae; vox redivit ω 247. || νεάτων ὄρχον]

ultimam seriem vitium. Vox ὄρχος redivit ω 341 Hes. Scut. 294, cf. ὄρχατος Ξ 123 η 112 etc.

128 γανάουσαι § 191] -γῶσαι mss.

129-131] in horto, qui iuxta aulam (vs. 112) situs est, duo sunt fontes (cf. s 70 sqq.), quorum alter ipsum hortum rigat, alter aulam petit ipsumque limen aulae (i. e. τῆς αὐλείου θύρας, ut α 104) subit, dein — per aquaeductum subterraneum fortasse — in aedes penetrat, ubi aquam praebet ministris ad vitae usus quotidianos. Ex hoc autem rivulo, qui dum e horto aulam versus fluit viam publicam secatur, cives quoque aquam sibi petere solent.

131 δόμον ὑψηλὴν] θόλον ὑψηλὴν Naber coll. γ 442. || θέν] i. e. ἐξ ἧς. || ὑδρεύοντο] imperfectum non concinit cum vs. praecedentibus (-νται F); ὑδρεύουσι Bekker coll. x 105.

135 ἐβήσετο] -σατο mss. complura; cf. § 152. || εἴσω] hic et θ 290 genitivum adsciscit, alias (A 263 Φ 125 ψ 24 etc.) accusativum.

136-138] del. Koehly.

138] de more libandi priusquam conviviae cubitum eant vid. γ 332 sqq. (I 712 σ 419); Mercurio ultimo libatum esse alias diserte non dicitur.

- ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης ῥάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς·
 καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν ῥύτο θέσφατος ἄηρ.
 οἷ δ' ἄνεφ' ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα φιδόντες,
 145 ῥαύμαζον δ' ὀράοντες· δ' δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
 „Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὸν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἱκάνω πολλὰ μογήσας, 147 cf. ε 449
 τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζώμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειε Φέκαστος
 150 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ', ὅ τι δῆμος ἔδωκε.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
 θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δφρηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχω.“ 152 cf. α 49
 ὥς φειπὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι 153^b = 160
 παρ' πυρὶ· οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 154^b sq. = H 398^{sq.}
 155 ὁψὲ δὲ δὴ μετέφειπε γέρον ἦρος Ῥέχνης,
 ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστατος ἦεν 155 cf. λ 342
 καὶ μύθοισ' ἐκέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε φειδώς· 156 = λ 343
 ὅ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε· 157^b = β 188
 „Ἀλκινόε, οὐ μὲν τοι τότε κάλλιον οὐδὲ Φέφοικε, 159 cf. Ω 52
 160 ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι· 160^b = 153
 οἷδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανάονται. 161^b cf. T 234
 ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλον 162^b = Σ 389
 ἔσسون ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 Φοῖνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ 164^b sq. = 180 sq.
 165 σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτησιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 165 cf. ι 271

142] vid. A 500.

143 αὐτοῖο] ἐκ τοῖο q. De genitivo vid. ad Σ 138.

145 ὀράοντες § 191] ὀράοντες mss.

146] ferri non posse si deleantur vs. 56-68 (ubi vid.) concedit Kirchhoff; ἄλοχος μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο dedit Fick. An *ἄλοχος Ῥηξήνορος Ἀλκινόοιο? vid. ad A 99; minus aptum tamen Alcinoi hoc est epitheton. || θύγατερ] θυγάτηρ G¹ P¹ M.

147 γούναθ'] γούνα Nauck.

148-210] del. Koehly.

149 ζώμεναι] ζώουσιν Hartman. || ἐπιτρέψειε Φέκαστος] scil. moriens. || ἐπιτρέψει(ν)] sic Ar., -ψιαν H Z.

153 ἐπ'] vid. ad Z 92.

155 Ῥέχνης] l. a. Ἀλκίνοος (ex β 157).

156 προγενέστατος; Bekker coll. θ 128 μ 246]

προγενέστερος mss.; idem est error λ 343, contrarius λ 483.

157 μύθοισ' ἐκέκαστο] -σι x. mss. pleraque.

159 τόδε] l. a. τό γε.

160 ἐπ'] vid. ad Z 92.

161 οἷδε δὲ σὸν] *οἷ δὲ τὸν? || ἰσχανάονται § 191] -νώνται mss.

162 ξεῖνον μὲν] τὸν ξεῖνον G.

163 ἔσسون § 220] εἴσον mss.

164 ἐπικρῆσαι] forma inaudita, cf. § 297; *ἐπεκρῆσαι? — Comp. †, cf. ἐκκρῆσαι Θ 189 (ν 252). Vert. denuo replere crateram (cf. I 202). Non recte nonnulli ex hoc versu efficiunt tempore heroico prius aquam craterae esse infusam, deinde vinum (vid. ad ι 210). || τερπικεραύνῳ] cf. § 251.

165 ζε — δηδεῖ] vid. ad Ω 570 ν 213 et cf. Verg. Aen. I 731.

- δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίῃ δότω ἔνδον ἔοντων.“ 166 cf. α 140
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, 167 cf. θ 148
 χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν
 ὥρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἴσε φαινοῦ,
 170 νῆδον ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
 ὅς Φοι πλησίον ἴξε, μάλιστα δέ μιν ὀφίεσκε. 171^b = Γ 388
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχώφ' ἐπέχευε φέρουσα 172-176 = α 136
 καλῇ χρυσεῖῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος, sqq.
 νύψασθαι παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 175 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 αὐτὰρ δ' ὅτ' ἔπειτα καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς. 177 cf. ζ 249
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο. 177^a = ε 94
 „Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθῃ νεῖμον 178-180^a = ν 49
 180 πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ sqq.
 σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.“
 ὅς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα Φοῖνον ἐκίονα, 182 sq. = ν 53 sq.
 ὠμόμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσι. 183 cf. Α 471 I 176
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, 184 = I 177
 185 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 „κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει 187 = H 68
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακέεστε Φοῖκαδ' ἰόντες, 188 cf. σ 408
 ἡῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες 188^b cf. σ 419
 190 ξείνον ἐνὶ μεγάρῳ ξεινίσσομεν ἡδὲ θεοῖσι
 ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς

174 Ar. —

- 166 δόρπον] δείπων X mss. alia; cf. vs. 215.
 168 ποικιλόμητιν] ποικιλομήτην G F mss.
 alia.
 169 ἐσχαρόφιν] cf. ε 59.
 170 Λαοδάμαντα] Λαομέδοντα G F mss.
 alia Plut. Mor. 617b.
 171 ἴξε] ἵστο Plut. l. l. || μιν] Laodaman-
 tem; vid. ad Γ 388 ρ 257.
 174] damnabat Ar., suam enim Laoda-
 manti, cuius sellam occupat Ulixes, fuisse
 mensam.
 176] vid. ad α 140.

- 177 ἦσθε πολύτλας] ἦσθε G (omisso πολύ-
 τλας). || Post hunc in M erasus est versus,
 in k subiungitur ε 95.
 180 τερπικεραύνῳ] cf. § 251.
 182 ἐκίονα] ἐκίονη? vid. § 195.
 183] vid. ad Α 471.
 185-232] diasceustae tribuit Kirchhoff;
 vs. 185-228 damnaverat Bergk, vs. 194-225
 Duentzer, vs. 207-225 Anton.
 187 ἔσπω § 246] εἴπω mss.
 190 μεγάρῳ Nauck] -ραις mss.; vid. η 230
 § 326 et § 60.

- μνησόμεθ', ὅς γ' ὁ ξείνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 πομπῇ ὕφ' ἡμετέρῃ Φῆν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ, 194 cf. ζ 312
 195 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι
 πρὶν γε τὸν ἦς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ὅσσα Φοι αἶσα κακὰ κλωθές τε βαρεῖαι 197^a = γ 127^b
 γιγνομένην ἠέσαντο λῖνῳ, ὅτε μιν ἔτεκε μήτηρ. 198 cf. γ 128
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε, 199 cf. Z 128
 200 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανάονται.
 αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργές 201^b cf. γ 131
 ἦμιν, ὅτε Φέρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἡμὶ καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς·
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῶνος ἰὼν ξυμβλήθ' ὁδίτης,
 205 οὐ τι κατακρύπτουσιν, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν
 ὥς περ Κύνκλωπες τε καὶ ἄγρια φύλα Γιγάντων.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε 208 sq. cf. π 187
 ἀθανάτοισι Φέφοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 210 οὐδέ μιν οὐδὲ φνὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσι. 210 cf. h. Ap. 465
 οὐς τινὰς ἔμελλε μάλιστα ῥέχοντας οἰζὺν 210^a = Α 115
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσι Φισωσαίμην

192 μνησόμεθ'] l. a. φρασσόμεθ'. || γ' ὁ] κε? cf. α 133. || ἄνευθε πόνου] non officit incisio post 4um trochaicum (cf. § 3), praepositionis enim loco est ἄνευθε. || πόνου καὶ ἀνίης] cf. B 291.

196 τὸν ἦς] manifesto corrupta, nam τὸν syntaxi vim infert, ἦς autem caret littera initiali; ex α 210 vitium natum esse suspicatur Bekker, ἡς (cf. Α 533 et § 44) aut γ' ἡς Fης coniecit vHerwerden.

197 ὅσσα] ὅσσα F¹ M mss. alia. || κακὰ κλωθές Nauck] κατὰ κλωθές Herodian., κατακλωθές una voce mss.; l. a. apud Eust. κατακλώθησι βαρεῖα (omisso igitur vs. 198). || κλωθές] †, cf. Κλωθώ nomen apud Hesiodum obvium et ἐπικλώθειν verbum Ω 525 saepiusque in Odyssea; praeterea vid. γ 127 Ω 49.

198 λῖνῳ] vid. ad γ 128 Ω 525.

199 οὐρανοῦ] οὐρανὸν Ar.

200 περιμηχανάονται § 191] -νώνται mss.; comp. redit § 340 (simplex Ω 177 etc.).

201 αἰεὶ...τὸ πάρος] suspecta habet Hartman. || ἐναργές schol. V] -γείς mss.; vid. § 73 et ad γ 131. De re vid. ad ε 35.

202 *δε] εὐθ' mss., neglecto F verbi Φέρδωμεν et vitiose producta pronomini ἡμιν syllaba posteriore, cf. § 92. An *εὐθ' ἡμεῖς? Vid. B 34, 228 et l. a. E 500.

203 ἡμὶ § 92] ἅμμι mss. || ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

204 τις] scil. ἡμῶν. || ἰὼν] ἰὼν F mss. alia. || *ξυμβλήθ' ξυμβληται vel σύμβληται (ξυμβλητο H Y) mss.; vid. § 122 et 258 et ad γ 335 φ 15.

205 κατακρύπτουσιν] -πιονται vHerwerden.

208 τοι] μοι F mss. alia; cf. T 29.

210 θνητοῖσι βροτοῖσι] vid. ad γ 3.

211 ἔμελλε § 92] ὅμεις mss.

212 Φισωσαίμην] †, vid. ad M 435.

- καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθήσασμαι,
 ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότηρ' ἐμόγησα. 214 = § 198
- 215 ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενον περ'
 οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσε Φέο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα
 ὥς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
- 220 ἐσθήμεναι κέλεται καὶ πινέμεν', ἐκ δέ με πάντων
 ληθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθήμεν' ἀνώγει.
 ὕμεις δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι,
 ὥς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· Φιδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
- 225 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα. 225 = T 393
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔφειπε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πλὺν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 οἱ μὲν κακκελοντες ἔβαν Φοῖβόνδε Φέκαστος·
- 230 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 πὰρ δέ Φοι Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοφειδῆς
 ἦσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπενόσμεον ἔντεα δαιτός.
 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων· 230 = τ 1,51
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε Φείματ' ἰδοῦσα
- 235 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὴ ἔτευξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

213] in marg. habent GH, post vs. 221 iterant MJK. || πλείον' μάλλον PH³ M mss. alia, idque praefert APlatt propter praegressum μάλιστα.

214 ἰότηρ' ἐμόγησα] -τι μόγ. mss.

215-221] del. Koechly, satiatum enim nunc esse Ulixem (vid. vs. 177) et mox (vs. 232) mensas a ministris removeri.

215 δορπῆσαι] l. a. δειπνήσαι; cf. vs. 166.

217 Φέο] δού Zen.; vid. ad B 239 et ad β 247.

221 ληθάνει] †; forma analogia caret, cf. § 221. || ἐνιπλησθήμεν' § 125] -σθῆναι Ar. W, -σασθαι mss. cett. Cf. δ 36.

222 ὕμεις § 92] ὕμεις mss. || ὀτρύνεσθε] sio Zen., -νισθαι Ar. || ἡοὶ § 77] ἡοὶ mss.

224 καὶ περ] hoc uno loco Homericō iun-

guntur hae particulae (att. καίπερ), vHerwerden καὶ μάλα.

225] del. Nitzsch. || κτῆσιν — τε] potius dicendum fuisse πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε (vid. E 218) observatur in scholio; quam Aristophanis esse opinionem coll. schol. o 19 et 91 statuit Cobet. || δμῶάς] l. a. δμῶας, vid. ad T 333.

227-232] del. Koechly.

230 δ] *δς? alii δ γ', vid. § 15.

232 ἀπενόσμεον] comp. †, simplex B 554 etc., ἐγκ. o 218 (?), διακ. B 126 etc., κατακ. A 118 etc.

234-236] del. PKnight.

234 ἰδοῦσα] neglecto F; Bentley ἔχοντα.

235 ἔτευξε T] τεύξε Ar. et mss. cetera.

236 ἔπεα] neglecto F. Vid. ad O 35.

- „ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ· 237 sq.^a = τ 104
 τίς πόθεν ἔσσι' ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε Φείματ' ἔδωκε; 238^a = φ 150^{sq.}
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἐκέσθαι;“
- 240 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ἀργαλέον, βασιλεια, διηνεκέως ἀγορευσαι, 241^b cf. δ 836
 κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανῖνες. 242 = ι 15
 τοῦτο δέ τοι Φερέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλᾶς· 243 = Γ 177
 Ὀργυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἀλλ' κεῖται,
 245 ἔνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ δολόεσσα Καλυψὼ 245^b sq.^a = 254
 ναλεῖ ἐνπλόκαμος, δφεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ 246^b sq. cf. Σ 403^{sq.}
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ 249 cf. ε 131
 250 Ζεὺς ἐλάσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ Φοῖνοπι πόντῳ. 250 sq. = ε 132 sq.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιν ἀγκᾶς ἐλὼν νεὸς ἀμφιφελίσσης
 ἐννήμαρ φερόμεν· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ [447
 νῆσον ἔς Ὀργυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ 253 = ξ 314 cf. μ
 254 sq.^a = μ 448 sq.
 255 ναλεῖ ἐνπλόκαμος, δφεινὴ θεός, ἢ με λαβοῦσα 254^b sq.^a = 245 sq.
 ἐνδυκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἡδὲ μ' ἔφασκε 256^a cf. μ 450
 θησέμεν' ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα 256^b cf. ε 135 ψ 335
 257 = ε 136 ψ 336
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε. 258 = ι 33 cf. I
 587 ψ 337
 ἔνθα μὲν ἐπτάφετες μένον ἐμπεδον, εὔματα δ' αἰεὶ

251-258 Ar. —

237 αὐτῇ] cf. τ 104.

238] del. Duentzer, in versu sequenti pro οὐ coniciens πῶς. || ἔσσι' § 302] εἰς (εἰς) mss.

239 φῆς] φῆς (imperf.) T² et olim alii teste Herodiano.

241 sq.] non post ἀγορευσαι sed post κῆδε' sententiam incidit Lehrs Arist.² p. 438; vid. tamen ι 15.

243-251] diasceuaetae tribuit Kirchhoff, priscum enim poetam fecisse Ulixem h. l. casus suos ampla narratione exponentem, quae nunc legitur in libris ι et λ (de libris κ et μ vid. ad initium libri κ).

244 εἰν] vid. α 162.

246-254] del. Duentzer.

248 αὐτῇ] pronominis usus novicius, cf. § 98.

248 ἐφέστιον] neglecto F; ἐμὲ δύστηνον ἐπιφέστιον? sed vid. ad γ 234.

250 ἐλάσας] ἔλασας G F² P M; vid. ad ε 132. || ἐκέασσε] l. a. ἐκίδασσε a Didymo commemorari videtur. Vid. ad E 88.

251 ἀπέφθιθεν] sic Ar., -θον (ἀπέφθιθον P K) mss. complura; vid. ad ε 110.

253 δέ μ' l. a. δ' ἐν; cf. μ 447.

254 sq. ἔνθα — θεός] del. Lehrs, dein pro με legens δέ; Nitzsch del. vs. 255, in vs. 256 legens ἐνδυκέως μ'.

255 ναλεῖ] ναῖεν F¹ H² X mss. alia.

256 μ'] addidit Bentley. Cf. ε 135.

257· θησέμεν' § 125] θήσιν mss. || ἀγήραον] cf. ε 136.

259 εὔματα] neglecto F (cf. vs. 265). Bekker ἐμπεδα, Φείματα coll. τ 113. Fick ἐνθ

- 260 δάκρυς' ἐδύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μοι ἐπιπλόμενον Φέτος ὄγδοον ἦλθε,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι
 Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 'πέμπε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε,
 265 σῖτον καὶ μέθυ Φηδῶν, καὶ ἄμβροτα Φεῖματ' ἔφεσσε,
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἐπτά δὲ καὶ δέκα μὲν 'πλέον ἤματα ποντοπορεύων
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ φάνη ὄρεα σκιάοντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δὲ μοι φίλον ἦτορ
 270 δυσμόρῳ· ἣ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι διζυῖ
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθον,
 ὥρινεν δὲ Θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδ' ἔτι κῦμα
 εἶα' ἐπὶ σχεδὴς ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 275 τὴν μὲν ἔπειτα Θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνέμους τε καὶ ὕδωρ.
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαλνόντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσων,
 πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὼν καὶ ἀτερπεί χώρῳ·
 280 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἥος ἐπῆλθον
 εἰς ποταμὸν, τῇ δὴ μοι ἐφέστατο χῶρος ἄριστος,
 λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.

ὁπρὸς Φέτος μόνον ἔμπεδα εἰ vs. 261 ἀλλ' ὅτε
 δὴ ἐνατὸν μοι ἐπιπλόμενον Φέτος ἦλθε, sic enim
 in *Ulixis reditu* computata esse tempora,
 corruptum autem esse locum cum inserta
 est narratio de Circe (vid. ad vs. 243-251).

260 δάκρυς' ἐδύεσκον] -σι δούεσκον mss.

261 *μοι ἐπιπλόμενον Φέτος ὄγδοον] ὄγδοον
 μοι ἐπιπλόμενον ἔτος mss. metro invito (vid.
 § 24), unde δὴ ὄγδοατὸν μ. ἰ. Φέτος Bentley
 (vid. § 8), ἥμος δ' vel αὐτὰρ δὲ ὄγδοατὸν
 μοι ἰ. F. Nauck, δὴ μ' ὄγδοον ἰ. F. Monro
 (novam formam fingens coll. Latina voce
octavus); item versu parallelo. Vid. praeter
 terea ad vs. 259. || ἐπιπλόμενον] comp. redit
 § 287 o 408.

263 ἦ] ἦ M.

264 πολυδέσμου] -σμοο? cf. § 59. De adi.

vid. ad § 33. In G est πολυγόμενον (cf. schol.
 § 33 et Aesch. Pers. 71, γόμενοι § 248).

265 Φεῖματ' ἔφεσσε] -τα ἔσσαν mss.

267-269] del. Kammer.

269 ὑμετέρης] Φαίχων P (cf. § 280).

270 ξυνέσεσθαι] comp. †. || διζυῖ] cf. § 75.

272 κέλευθον P² H²] -θου G, -θους F P¹,
 -θα H¹ M; vid. ad § 380.

274 εἶα' § 191] εἶα mss. || ἀδινὰ] vid. ad
 § 124.

276 τόδε] μέγα Bekker.

278 κί μ'] δέ μ' vel με mss. complura.

279 πέτρῃς] pro -ῃσι novicium, cf. § 57;
 Fick πρὸς μεγάλῃσι πέτρῃσι, sed nihilo praestat
 syllaba ante τῷ correpta (vid. § 25).

280 ἥος § 323] ἥως (εἶως) mss.

282 ἦν] ἴσῃ (ἦσῃ) Nauck; vid. § 302.

- ἐκ δ' ἔπεσον θυμυγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
 ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διπτεέος ποταμοῖο
 285 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα
 ἡφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρον' ἔχευε.
 ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 ἡδῶν παννύχιος καὶ ἐπ' ἡῶα καὶ μέσον ἡμαρ.
 'δύσετό τ' ἡέλιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε'
 290 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην Φεφικυῖα θεῆσι.
 τὴν ἰκέτευσ'· ἣ δ' οὐ τι νοήματος ἡμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὥς οὐ κεν Φέλοιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 Φερξέμεν'· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσι.
 295 ἣ μοι σῖτον ἔδωκε Φάλις ἡδ' αἰθοπα Φοῖνον
 καὶ 'λοῦσ' ἐν ποταμῷ καὶ μοι τάδε Φεῖματ' ἔδωκε.
 ταυτὰ τοι ἀγνύμενός περ ἀληθεῖην κατέλεξα.
 τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
 „ξεῖν', ἣ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
 300 παῖς ἐμή, οὐνεκά σ' οὐ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρῶτην Φ' ἰκέτευσας.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ἦρως, μή μοι τούνεκ' ἀμύμονα νείκεε κούρην.
 ἣ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι
 305 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δφείδω αἰσχυνόμενός τε,
 μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο Φιδόντι·
 δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῶλ' ἀνθρόπων.
 τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

283 ἐκ] e mari. || θυμυγερέων †; Nauck
 διγυγαλίων (cf. § 457, 468), Krauss πεισῶν
 θυμυγερέων.

286 ἀπείρον' ἔχευε] -να χεῖε mss.; apud
 Nauckium proponitur ἀπῆμονα χ. (cf. § 164).

288 ἡῶα § 77] ἡῶ mss.

289 'δύσετο] δαίλετο Ar. (cf. Ludwich Arist.
 II p. 102), εἰς δαίλην ἐκλίνετο id interpretatus
 (cf. § 599), quoniam non de crepusculo sed
 de tempore pomeridiano loquitur Ulixes
 (cf. § 110-301); sed ignotum aliunde est
 verbum δαίλεσθαι neque epicum esse potest
 (vid. ad Φ 111). Gravius latere videtur
 vitium.

291 ἔην] ἔεν? vid. § 302.

292 τὴν] τὴν δ' F² X.

293 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

294] del. PKnight.

296 'λοῦσ' 'λόεσ'? cf. § 295.

297 ἀληθεῖην] vid. ad A 155.

298-347] diasceustae tribuit Kirchhoff.

Vid. ad initium librorum Θ, ι, ν.

300 παῖς ἐμή] Nauck ἡ παῖς. || μετ' σὺν
 P H² X.

301 ἡμέτερον] -ρου Ar.; vid. ad β 55. ||

*F] addidimus; A Platt σὺ δέ Φε πρῶτην ικ.

304-306] non concinunt Ulixis haec verba
 cum § 295-298.

306 ἐπισκύσσαιτο] cf. I 370.

307 δύσζηλοι] †, vid. ad § 118.

- „ξείν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ,
 310 μαψιδίως κεχολῶσθαι ἀμείνονα δ' αἶσιμα πάντα.
 αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλών,
 τοῖος ἐὼν οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων ἄ τ' ἐγὼ περ,
 παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
 αὐθι μένων· Φοῖκον δέ κ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
 315 εἴ γ' ἐθέλων μίμνους ἀφέκοντα δέ σ' οὐ τις ἐρύξει
 Φαίηκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
 πομπὴν δ' εἰς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' ἐν Φείδῃς,
 αὐριον εἷς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
 λέξεαι, οἱ δ' ἐλάουσι γαλήνην, ὅφρα χ' ἴκηαι
 320 πατρὶδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ ποθὶ τοι φίλον ἐστί·
 εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἐκαστέρῳ ἔστ' Ἐυβοίῃς,
 τὴν περ τηλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι οἷ Ἰ' ἐφίδοντο
 λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
 ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν Γαίηϊον υἱόν.
 325 καὶ μὲν οἱ ἐνθ' ἦλθον καὶ ἄτερ καμάτοιο ἐτέλεσαν
 ἥματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
 Φειδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄρισται
 νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.“
 ὥς φάτ', ἐγήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 330 εὐχόμενος δ' ἄρ' ἔφειπε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

309 φίλον κῆρ] l. a. νόημα.
 310 ἀμείνονα § 85] ἀμείνω mss.
 311-316] suaves versus poeta indignos indicabat Ar., cui assentitur Kirchhoff; PKnight del. vs. 311-333. Cf. Lehrs Arist.² p. 339, Ludwig Arist. I p. 568, Cobet Miscell. Crit. p. 235, Jebb Introduction p. 15, et vid. ad ζ 244 sq.
 312 οἷός] cf. § 17.
 313 ἐχέμεν... καλέεσθαι] expectatur optativus (vid. δ 345 sq.), infinitivus tamen in simili sententia redit ω 380, vid. § 124. || ἐχέμεν] cf. § 126.
 314 κ' M] κ' mss. cetera (om. F U Eust.).
 315 εἴ γ' ἐθέλων μίμνους Nauck] εἴ (αἶ P) κ' ἐθέλων γε μίμνους mss. vitiose; cf. β 76.
 317 δ' εἰς τόδ' δ' εἰς τὸν P, δ' εἰς τότ' D; vHerwerden δὴ τοι.
 317-319 ὅφρ' — γαλήνην] del. Kammer.
 319 ἐλάουσι γαλήνην] cf. πόντον ἐλαύνοντες

H 6. || ἐλάουσι § 191] ἐλάουσι mss., l. a. ἐλάουσι. || ὅφρα χ' § 326] ὅφρ' ἂν mss.
 320 ποθὶ § 322] ποῦ mss.; ποσὶ Nauck.
 321 ἐκαστέρῳ D U¹] ἐκατέρῳ mss. cetera (ἐκατέρῳ F¹); comparativus, in quo neglectum est Ἰ, h. VI 29 redit. Cf. § 89.
 322 περ] γὰρ G mss. alia. || τηλοτάτῳ superl. †; cf. § 89. || Ἰ' (s) Bentley] μιν mss.
 323 sq.] fabula aliunde ignota.
 325 καμάτοιο ἐτέλεσαν] -τοιο ἐτέλεσαν mss. (-σεν G¹, κόμισσαν W); cf. § 59.
 326] abundat τῷ, neglectum autem est Ἰ vocis Φοίκαδ; *αὐτῆμαρ, καὶ Φοίκαδ' ἀπήνυσαν αὐτὶς ὀπίσσω? || ἀπήνυσαν] ἀπήγαγον F² P H² X mss. alia. Comp. ἀπανύω †.
 327 Φειδήσεις] cf. § 212.
 328 πηδῶ] redit vox ν 78; Att. πλάτη. Cf. δ 580.
 329 φάτ', ἐγήθησεν] φάτο, γ. mss.
 330 εὐχόμενος P H¹] εὐχάμενος mss. plera-

- „Ζεῦ πάτερ, αἶθ' ὅσ' ἔφειπε τελευτήσειεν ἅπαντα
 Ἀλκίνοος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
 ἄσβεστον κλέος εἶη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.“
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 335 'κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέμεν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι Φούλας καθύπερθε φέσασθαι.
 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι
 340 αὐτὰρ ἐπεὶ στορέσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,
 ὠτρυνον δ' Ὀδυσῆα παριστάμεναι Φεπέεσσι·
 „ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεπολήται δέ τοι εὐνή.“
 ὥς φ' ἂν, τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐφείσατο κοιμηθῆναι.
 ὥς δ' μὲν ἐνθα καθύπερθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 345 τρητοῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
 Ἀλκίνοος δ' ἄρ' ἔλεκτο μυχθῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

que. || ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπεν mss. || Φέπος — ὀνόμαζε] πρὸς δὲν μεγαλήτορα θυμὸν H² X, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν M¹ K.
 331 ὅσ' ἔφειπε] ὅσα εἶπε mss., l. a. ὡς εἶπε.
 335 ἀμφιπόλοισι] ἐν μεγάρουσι P.
 337 ἐμβαλέμεν § 126] -λέειν mss.
 339 δάος] vid. ad Ω 647.
 340 ἐγκονέουσαι] vid. ad Ω 648.

341 δ'] ε' G mss. alia, om. F.
 342 ὄρσο] ὄρσο H mss. alia, ὄρσο κείων. ξεῖνε proponitur apud Bekkerum. || κείων] vid. § 17 et 169.
 345] del. Grashof. || τρητοῖσ'] cf. Γ 448.
 346 ἄρ' ἔλεκτο G P² T i k] ἄρα λέκτο mss. cett.
 347 πόρσυνε] πόρσαινε Ar.; vid. ad Γ 411.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Ὀδυσσεύς σύστασις πρὸς Φαίηκας.

- ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ξοδοδάκτυλος Ἥως,
ὥρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὄρωτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
5 Φαιήκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν παρὰ νηὺς ἐτέτυκτο.
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον. ἣ δ' ἂνὰ Φάστῳ μετάρχετο Παλλὰς Ἀθήνη
Φειδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιάουσα,
10 καὶ ῥα Φεκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
„δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἵμεναι, ὅφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα
πόντον ἐπὶ πλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.“
15 ὥς Φειποῦς ὥτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου.
καρπαλίμως δ' ἐμπληντο βροτῶν ἀγορὴ τε καὶ ἔδραι

Diasceustam (vid. ad α 88 sqq.) hunc librum ex antiquo fonte desumptum et levius graviusve mutatum inseruisse putat Kirchhoff; vid. ad η 298-347.

5 νηὺς ἐτέτυκτο] νηυσὶ τ. mss.

6 λίθοισι] cf. γ 406.

8 κήρυκι] κούρω F¹ (cf. ζ 22).

9-31] om. P¹, in marg. addidit P² (omisso vs. 27).

9] in Y legitur: ἡ λαὸς μὲν ἄνωγ' ἀγορὴν τ' (-δ') ἵναι Φαιήκων. || μητιάουσα § 191] μητιόουσα mss.

12 ἵμεναι § 125] ἵναι mss.

15 θυμὸν τε Bentley] καὶ θυμὸν mss.

16-23] del. Grashof.

16 ἐμπληντο] ἐπληντο G² X¹ mss. alia, cf. vs. 57. Suspectum est -ηντο pro -ήατο, cf. § 119; *ἐμπλητο? Hartman ἐμπλήαθ' ὁμοως,

Ὀδυσσεύς σύστασις πρὸς Φαίηκας]

— Θ (VIII) —

165

- ἀγρομένων πολλοὶ δ' ἄρ' ἐθηήσαντο Φιδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῆς τε καὶ ὤμων,
20 καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα ἔθηκε Φιδέσθαι,
21 ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο.
24 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερεθον ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
25 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·
„κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ὅφρ' ἔσπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ξείνος ὅδ', οὐ Φοῖδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἥε πρὸς ἧοῖων ἦ Φεσπερίων ἀνθρώπων·
30 πομπὴν δ' ὀτρύνει καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἦμες δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὃ τις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δ' ἤρην μένει εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν
35 πρωτόπλοον· κούρω δὲ δῦω καὶ πεντήκοντα
κρινέσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' ἐν πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἐκβητ', αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα

22 δ' ἑνός τ' αἰδοῖός τε καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους πολλοὺς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.

22 sq. Zen. (et Ar.? cf. η 13) —

vocem βροτῶν hinc alienam ducens. || ἀγορὴ Hartman] ἀγοραὶ mss.

17 δ' ἄρ' γὰρ G, δι Nauck. || ἄρ' ἐθηήσαντο] ἄρα θηήσαντο mss. pleraque invito metro.

18 δ' ἄρ' l. a. γὰρ.

19 *κεφαλῆς... ὤμων] κεφαλῇ... ὤμοις mss. (-λήν H¹... ὤμους G¹); vid. § 60 et ad ζ 235.

22 sq.] multa certamina parum apte commemorari vidit Zen., cui Aristarchum assensum esse e scholiis iure effecit Ludwig Arist. I p. 568; Kirchhoff tamen dubitat an ipsius diasceustae hic sit error. Male Crates referebat ad labores Ulixi mox enarrandos.

25 τοῖσιν δ'] τοῖσιν ἄρ' M post ras., τοῖσι δ' ἄρ' K.

27] om. G P² (vid. ad vs. 9-31) mss. alia, del. LaRoche. || ἔσπω § 246] εἴπω mss.

31 ἦμες § 92] ἡμεῖς mss.

32 δ τις] δστις metro invito mss. multa, PKnight οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄλλος, ὅς τις κ'.

34 ἐρύσσομεν] neglecto F; Bentley ἀλλὰ μέλαιναν νῆα F¹, Fick νῆα θοὴν προφύσσομεν.

35 πρωτόπλοον] †, notetur correptio Attica (vid. § 25). || κούρω] sic G F¹ P, κούροι mss. multa; cf. vs. 48 sq. — Dualem Gladstone ita explicat ut duo viri (dux et gubernator) qui ceteris praesint indicentur cum quinquaginta nautis (vid. ad γ 7). Redit locutio vs. 48; ceterum cf. Meisterhans Gramm. d. att. Inschr.² p. 161, Apoll. Synt. 197,8.

36 κρινέσθων vHerwerden] -νάσθων mss.; cf. vs. 48. || ὅσοι] liberius dictum pro ἐκ πάντων ὅσοι. || εἰσὶν] ἦσαν (ut locis par.) M mss. alia; vid. ad II 28.

37 ἐπὶ κληῖσιν] vid. ad β 419.

38 ἐκβητ'] e navi nimirum; durius dictum. || ἀλεγύνετε] sic (non -νατε) Ar.

- ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι παρέξω.
 40 κούροιςιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40^a = I 68
 σκηπτόχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὅφρα ξείνον ἐνὶ μεγάρῳ φιλέωμεν
 μηδὲ τις ἀρνείσθω. καλέσασθε δὲ θεῖον αἰοιδὸν
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ ὅσῃκεν αἰοιδὸν
 45 τερπέμεν', ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν αἰεῖδεν.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο 46 = M 251
 σκηπτόχοι· κῆρυξ δ' ἐμετώχετο θεῖον αἰοιδόν.
 κούρῳ δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα 48 cf. 35
 ῥήτην, ὥς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.
 50 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἀλὸς βένθοσδ' ἐφέρουσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ, 51 cf. δ 780
 58 ἡρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖσ' ἐν δερματίνουσι, 52 sq. = δ 781 sq.
 55 ὑψόθι δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὤρμισαν. αὐτὰρ ἔπειτα 55^a = δ 785
 ῥάβδ' ἔμην' Ἀλκινόοιο δαΐφρονος εἰς μέγα δῶμα·
 57 ῥῆγντο δ' ἄρ' αἰθουσαι τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν.
 59 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δύο καὶ δέκα μῆλ' ἱέρευσε,
 60 ὁκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
 τοὺς δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον' ἑτεύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον αἰοιδόν, 62 = 471

54 πάντα κατὰ μοῖραν, ἀνά θ' ἰστία λευκὰ ἐπέτασαν,
 58 ἀργομένων πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νῆοι ἡδὲ παλαιοί.

54 = δ 783

58 cf. δ 720

41 σκηπτόχοι] -οῦχοι mss. || βασιλῆες] vid. ad α 386.

42 μεγάρῳ Nauck] μεγάροισι mss.; cf. § 60 et 191.

43 θεῖον] δῖον Nauck.

45 τερπέμεν' § 125] τέρπειν vel τερπνὴν mss.

47 σκηπτόχοι] -οῦχοι mss. || θεῖον] δῖον Nauck.

48 κούρῳ] κούροι mss. complura; cf. vs. 35.

49 ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο] l. a. ἰσθὸν μένος Ἀλκινόοιο.

53 ἡρτύναντο] ἡρτύνοντο H² U. || τροποῖσ' ... δερματίνουσι] vid. vs. parall.

54] del. Kammer; vid. ad δ 783. || ἀνά... λευκὰ ἐπέτασαν] ἀνά... λευκὰ πέτασαν vel παρά... λευκὰ τάσσον mss.

55 ὑψόθι § 322] ὑψοῦ mss.; an *ὕψι δ' ἐνὶ? De adverbii sensu vid. ad Ξ 77. || ἐν νοτίῳ] ἐννοδίῳ (?) Aristoph.; vid. ad δ 785 et de voce νότιον ad Θ 307. || αὐτὰρ ἔπειτα] ἐκ δ' ἔσαν αὐτοὶ X D (cf. vs. 38).

56 ῥ' δ' X D.
 57 ῥῆγντο] vid. ad vs. 16; *ῥῆγντο δ' αἰθουσαι?

58] om. mss. pleraque.
 59] cunctos Phaeaces apud Alcinoem ad coenam convenisse fuere qui putarent, in his Crates; cuius opinionis testis videtur vs. 58. Absurde autem hi poetae vitio vertebant quod regem finisset parcius aequo tot convivis epulas parantem.

62 ἦλθεν ἄγων] ἦλθε φέρων (absurde) M U K. || P² subiungit Δημόδοκον λιγύφωρον ἰόντα θεῖον αἰοιδόν.

62 ἦλθεν ἄγων] ἦλθε φέρων (absurde) M U K. || P² subiungit Δημόδοκον λιγύφωρον ἰόντα θεῖον αἰοιδόν.

- τὸν περὶ μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε κακὸν τε·
 ὀφθαλμῶ μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν αἰοιδήν.
 65 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος ἔθηκε θρόνον ἀργυρόηλον
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας· 66 = 473
 καδ δ' ἐκ πασσαλόφῃ κρέμασεν φόρμιγγα λιγείαν 67 = 105
 αὐτόθ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κένεον καλήν τε τράπεζαν,
 70 πὰρ δὲ δέπας φοῖνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. 70 cf. A 263
 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 71 sq. = I 91 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἵντο,
 μοῦσ' ἄρ' αἰοιδὸν ἀνῆκεν αἰεδόμεναι κλέε' ἀνδρῶν, 73^b cf. I 189
 οἴμην, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
 75 νεῖκος Ὀδυσσεὺς καὶ Πηλεΐδ᾽ Ἀχιλλεύς,
 ὥς ποτ' ἐδηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
 ἐκπάγλοισι φέπεσσι, φάναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ῥαῖρε νόφ, ὅ τ' ἄριστοι Ἀχαιῶν ἑδριάζοντο·
 ὥς γάρ φοι χορήων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 80 Πυθῶν ἡγαθέη, ὅθ' ὑπέρβη λάινον οὐδόν.

81 χορηόμενος τότε γὰρ ῥά κυλινδοτο πήματος ἀρχή
 Τρωαὶ τε καὶ Δαναοὶ Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.

81 sq. Ar. —, defuisse in vetustis quibusdam libris refert Didymus.

63 sq.] poetam, qui haec cecinit, ipsum oculis captum fuisse suspicetur quispiam coll. h. Apoll. 172 et B 599 sq.

64 ὀφθαλμῶ U² q] -μῶν mss. cett.; vid. N 340 et ad E 659 I 503. || μὲν] μιν Bentley. || ἄμερσε] cf. N 340. || ἡδεῖαν] neglecto F; Fick δὲ λιγείαν metro invito (vid. § 3).

65 sq.] diascenastae tribuit Kirchhoff.

67 πασσαλόφῃ] -λοο PKnight; cf. § 59. || κρέμασεν Ar. mss.] ἔθηκε Aristoph.; cf. vs. 105.

68 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss.

70 ἀνώγοι G² F X² T] -γαι mss. pleraque.

72 εἵντο] ἐντο mss.

73 ἀνῆκεν] ἀνῆκεν D. || κλέε' ἀνδρῶν] ἐπὶ καλῇ G¹ (cf. e 61). Vid. ad I 189. || κλέε' § 71] κλέα mss.

74 οἴμην] οἴμης mss., qui genitivus explicari nequit (prolepsin sumit Nitzsch). Vox reddit θ 481 χ 347, item οἴμος (?) h. Merc.

451 (sed A 24 = lineae); vert. curriculum narrationis. In schol. recte confertur προοίμιον.

75-80] Apollinis oraculum responderat

Agamemnoni, fore ut Troia caperetur si optimos Achivorum discordia invasisset, μῆνιν illam, quae Iliadis praebuit argumentum, significans; Agamemnon autem, cum belli initio Achilles et Ulixes inter pocula aliquando rixam iniissent, intempestive laetatus est, cum putaret ratum fieri illud oraculum. Rem, quae in Cyprii carmine fuse enarrata fuisse videtur, in scena repraesentantur tragici, vid. Aesch. fr. 179 Soph. 147 et 152 sqq. — Demodocum Iliadem aliquam (a nostra diversam) cecinisse suspicatur Seeck.

75 Πηλεΐδ᾽ § 55] -δέω mss.

77 ἐκπάγλοισι φέπεσσι § 60] -οις ἐπέπεσαν mss.

78 ἑδριάζοντο § 191] δριάζοντο mss.

79 χορήων § 190] χορείων mss.

80 Πυθῶν Nauck] Πυθοὶ ἐν mss., quod scribendum foret Πυθό' ἐν (cf. § 77); sed vid. B 519 I 405. || ἡγαθέη] cf. § 21.

81 sq.] hoc enim si accidisset, Troiae perniciem instare oraculum ei dixerat.

82] imitatur Verg. Aen. XI 901. || μεγάλου

- 83 ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 83 = 367, 521
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι 84 cf. Θ 221
85 καὶ κεφαλῆς ἐφ' ἑρυσσε, ἵκαλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα· 84^b = M 397
ἦδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἦ τοι ὅτε λήξειεν αἰείδων θεῖος αἰοιδός,
δάκρυ' ὁμορξάμενος κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκε 88^a cf. Σ 124
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν σπείσασκε θεοῖσι·
90 αὐτὰρ ὅτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν αἰεῖδεν
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντο φέπασσι,
ἄψ Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμενος γοάεσκε.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων, 93-97 = 532 sqq.
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησε
95 ἦμενος ἄγχι αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσε.
αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
„κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐφίσσης
φόρμιγγός θ', ἦ δαιτὶ συνήγορός ἐστι θαλεῖη·
100 νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
πάντων, ὥς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη φοῖσι φίλοισι 101 sq. = 251 sq.
φοίκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγυγνόμεθ' ἄλλων
πύξ τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλματι ἠδὲ πόδεσσι.“
ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο. 104 = M 251
105 καὶ δ' ἐκ πασσαλόφει κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν, 105 = 67

(-λοιο H² Y) διὰ βουλᾶς] μεγάλιοι ἔκκει Y
in margine, quae elegans est coniectura.
Cf. A 5.

83-96] diasceustae tribuit Kirchhoff;
Duentzer del. vs. 83-520, Anton vs. 87-92,
Koechly vs. 93-531.

85 ἐφ' ἑρυσσε] εἰρυσσε mss.; cf. § 293.

86 ἦδετο] αἰδετο mss.

87 θεῖος] δῖος X D.

88 δάκρυ] vid. ad β 81.

91 τέρποντο φέπασσι] -ντ' ἐπέσσι mss.

92 ἄψ] sic Ar., ἄψ δ' G W Z, αἶψ' Ari-
stoph.; cf. H 272 P 729 Φ 33 β 292 γ 307
δ 283 ε 349, 352 ε 485 κ 244, 263, 395,
405 μ 199 ρ 466 σ 110. || κράτα] acc. plur.;
cf. § 82. || γοάεσκε(ν) K] γοάσκειν mss.
cett.; vid. § 191.

95] del. PKnight.

98 δαιτὸς ... θυμὸν] sic Ar., θυμὸν ... δαιτὸς
M K veteresque apud Didymum.

99] cf. α 152 h. Merc. 478 sqq. || συνή-
γορος] †, socia, a verbo αἰεῖν, vid. ad K 499. ||
θαλεῖη] l. a. τταίρη apud Eust., quod vocis
συνήγορος est glossema; cf. ρ 271 Athen. XIV
627e.

100 πειρηθῶμεν] pro -θήομεν novicium, cf.
§ 122; πειρήσωμεν schol. A 389, vid. ad
X 381. Fick καὶ πειρησώμεθ' ἀέθλων.

101 χ' θ] κα?

103 παλαιμοσύνη] παλαιμοσύνη mss. non-
nulla, idque Aristarcho tribuit Eust. („vix
recte” Ludwich); vid. Ψ 701 θ 126 et ad
θ 246. || *ἄλματι] ἄλμασιν mss. Vox reddit
θ 128, ubi vid.

105 πασσαλόφει] cf. vs. 67. || κρέμασεν] sic
Ar.; vid. ad vs. 67.

Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κήρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν δόδον ἦν περ οἱ ἄλλοι,
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θανμανέοντες.

- ἄν δ' ἔμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πολλὸς ὄμιλος,
110 μυριοί. ἄν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
ᾧρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε καὶ Ὠκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
Ναυτεὺς τε Πρυμνεὺς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
Ποντεὺς τε Περφρεὺς τε, Θόων Ἀναβησίνεώς τε
Ἀμφιάλος θ' υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
115 ἄν δὲ καὶ Εὐρύαλος βροτολογῶν Φῖσος Ἄρηι 115^b = A 295
Ναυβολίδης, ὅς ἄριστος ἔην Φεῖδός τε δέμας τε 116 cf. 2469 ω 17
πάντων Φαίηκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα· 116^b = σ 251 τ 124
ἄν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ' Ἀλῖός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
120 οἱ δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες 121^a = Ψ 758
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ. 122^b = Ψ 372
τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὐρον πέλετ' ἡμιόνου, 124 cf. K 351^b sq.
125 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἔκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·
τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.
ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺ φέρτατος ἦεν Ἐλατρεὺς,

107 αὐτὴν] cf. κ 263 et § 98.

108] del. PKnight. || θανμανέοντες] ver-
bum non nisi h. Ven. 84 reddit.

109 *πολλὸς § 83] πολλὸς G, πολὺς vel
πουλὸς mss. cetera.

111 Ἀκρόνεώς] novicia est nominis forma
pro -νης (cf. vs. 114 et 119); item Ἀνα-
βησίνεως vs. 113. Vid. § 62.

112 sq. Ναυτεὺς] Ναύτης Bekker. || Πρυμνεὺς
... Περφρεὺς] ordine inverso habent G i k. ||
Ἀγχίαλος] vid. ad B 640.

113 Ἀναβησίνεως] vid. ad vs. 111.

116 Ναυβολίδης M] -δης θ' mss. cetera,
at „solo patris nomine Homerus homines
obscuros appellare non solet” (LaRoche). ||
ἔην] ἔει? vid. § 302.

118 ἀμύμονος] -νεις Barnes; cf. vs. 419.

122 πεδίῳ] vid. ad B 785.

123 ἔην] ἔει? vid. § 302.

124] cf. N 707. || οὐρον] cf. K 351. ||
πέλετ' § 275] πέλει mss.

125 λαοὺς] spectatores apud metam eos
opperientes; Bentley ἄλλους, sed hoc est su-
pervacaneum, verbum autem ἔκειθ' suum
sibi accusativum flagitat.

126 παλαιμοσύνης] παλαιμ. mss. multa; vid.
ψ 701 θ 103 et ad θ 246.

127 ἀπεκαίνυτο] comp. vs. 219 reddit.

128 προφερέστατος] προφερέστερος F mss.
alia, πολὺ φέρτατος U.

129 πολὺ φέρτατος] προφερέστατος (-στερος)
mss. multa; cf. φ 134.

- 130 πῦξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλων,
τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη πάϊς Ἀλκινόοιο·
„δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἄεθλον
Φοῖδέ τε καὶ δεδάηκε. φνὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστί,
135 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθε
αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος, οὐδέ τι ἥβης
δεύεται· ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσι.
οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τι φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρα συγγεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴη.“
140 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο ὀφώνησέν τε·
„Λαοδάμαν, μάλα τοῦτο Φέπος κατὰ μοῖραν ἔφειπες·
αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἴων καὶ πέφραδε μῦθον.“
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς πάϊς Ἀλκινόοιο,
145 „δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων.
147 οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἄνδρος, ὄφρα κ' ἔησι,
ἢ ὃ τι ποσσὶν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἐφῇσι.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
150 σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἦδη
νηῦς τε κατεῖρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Λαοδάμαν, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;

146 εἴ τινα που δεδάηκας· τοῖσι δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.

142 ignorarunt Zen. Aristoph. Ar.

131 ἀέθλων Fick] ἀέθλοις mss. Vid. § 60 et ad ρ 174. Conieceramus *ἀέθλοισιν φρέν' ἐτέρφθεν, sed *satiandi* notio requiritur, non *delectandi*, praestat igitur genitivus.

135 ἄμφω χεῖρας] vid. ad π 15.

136 σθένης] mire adiungitur corporis partibus; *σθένης τε μίγ' (cf. σ 69 B 479)? Schuetz μέγα δὲ σθένης, at de *robore* hospitis Phaeaces nihildum compertum habent. || τι ἥβης] de hiatu vid. § 99 sq. et E 465 ψ' 103 Ω 593 (ι 272) ι 339 x 246.

137 συνέρρηκται] comp. †.

139 ἄνδρα Nauck] ἄνδρα γε vel τε mss.

140 Εὐρύαλος] Ἀμφιάλος Kammer, vulgata cum vs. 159 sq. pugnare ratus.

141 Λαοδάμαν PKnight] Λαοδάμα (Ar.) mss., item vs. 153. Vid. ad A 86. || κατὰ μοῖραν] νημερτὸς Y.

144 'στῇ] βῆ JK.

145 ξεῖνε πάτερ] vid. ad η 28.

146] importuna loquacitate displicet PKnight del. vs. 146-151. || τοῖσι... ἴδμεν] utriusque verbi neglectum est F.

147 x' ἔησι § 302] κεν ἦσιν mss.

150 οὐκέτι δηρὸν] *οὐ τι δηρὸν?

151 τε κατεῖρυσται] *καταφέφρυ(σ)ται? cf. § 293. || ἐπαρτέες] parati; adi. nonnisi locis par. rehit.

153 Λαοδάμαν PKnight] -μα mss.; cf. vs. 141.

- κήδεά μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν ἢ περ ἄεθλοι·
155 ὅς περὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα, 155^b = I 492
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χαλίζων 156^b cf. λ 350
ἦμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.“
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο ὀφώνησέν τε·
„οὐ γὰρ σ' οὐδέ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ Φεφίσκω
160 ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἄμα νηὶ πολυκλήιδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτῶν οἷ τε πρηκτῆρες ἔωσι,
φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος εἰσὶν ὀδῶν
κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι Φέφοικας.“
165 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ξεῖν', οὐ καλὸν ἔφειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ Φέφοικας.
167 οὕτως οὐχ ἄμα πάντα θεοὶ χαλρὲντα διδοῦσι.
169 ἄλλος μὲν γὰρ Φεῖδος ἀκιδνότερος πέλει' ἀνὴρ,
170 ἀλλὰ θεὸς μορφὴν Φέπεισι στέφει· οὐ δέ τ' ἐς αὐτὸν 170-173 cf. Hes.
τερπόμενοι λεύσσουνσιν, ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύει Theog. 84 sqq.
αἰδοὶ μιλίχλῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορμένοισι· 172^b = B 481

168 ἀνδράσιν, οὔτε φνὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορην.

168 cf. A 115

154 ἐν] ἐπὶ GTi.

155 'ναικισί τ' ἀντην] L. a. φώνησέν τε.

159 σ' οὐδὲ] σ' οὐ τι Buttmann cum schol. § 133; idem aut τ' οὐ σὲ Nitzsch.

160] del. PKnight. || ἀθλων] novicium pro ἀθλων; vid. § 164 et ad H 453; *ἀέθλων (sic UY) τὰ τε? || οἷά τε πολλὰ] vid. ad γ 73.

161-165] hos versus corruptos esse iure statuit Hartman.

161 θ' ἄμα] θαμὰ mss. nonnulla, μάλα G¹; τ' ἄρα Ernesti. Vix recte dicitur ἄμα νηὶ θαμίζειν.

162 πρηκτῆρες] vid. ad γ 72. Cobet πρηκτῆρες (venditores). || *ἴωσι] ἴωσι mss.

163 φόρτου] vox nonnisi § 296 rehit; vid. ad ε 250. || μνήμων] litterarum ignorantiam hanc vocem testari olim fuere qui contenderent; at recte *curatorem* interpretatur Nitzsch coll. Aristot. Politic. VI 5 § 4. Etiam *λερομήμωνος* magistratus Atheniensis nomen huc facit; praeterea cf. IGA. 5008^asq. (Gilbert Alterth. II p. 168, Causer Del.² 491 etc.) nec non voces indiciales

ἴδου(σι)οι et Φίστωρ (vid. ad Σ 501). — Vox μνήμων nonnisi φ 95 rehit; vid. ad Θ 181. || ἐπίσκοπος] sic Ar.; ἐπίτροπος Aristoph. (cf. α 177). || εἰσὶν P¹] ἦσιν mss. cett. || ὀδῶν] ἐταίρων G. Vox ὀδῶν nonnisi ο 445 rehit, ubi vid.

164] del. PKnight. || κερδέων] de synizesi vid. § 8. || ἀθλητῆρι] vox †, vid. § 160 et ad H 453.

167-175] del. Hentze.

167 οὐχ ἄμα πάντα Duentzer] οὐ πάντεσσι mss. sine sensu (desiderari ἄμα coll. N 729 observaverat Nitzsch); vHerwerden οὐ γὰρ πως ἄμα πάντα, Adam οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ ἄμα πάντα διδοῦσιν aut οὕτως οὐκ ἄρα πάντα θεοὶ πάντεσσι διδοῦσιν (sic tamen pro πάντεσσι praestaret ἀνδρεσσι). Cf. A 320.

168] del. PKnight.

169 γὰρ U¹] γὰρ τ' (τις P¹) mss. cett. || πέλει' § 275] πέλει mss.

170 μορφὴν] vox nonnisi λ 367 rehit, utrobique translato. || αἰ] sc. auditores; cf. ἀγορμένοι vs. 172.

172 αἰδοὶ § 77] αἰδοὶ mss.

- ἐρχόμενον δ' ἀνὰ Φάστν θεὸν ὧς εἰσοράουσι. 173 cf. M 312 o 520
 ἄλλος δ' αὖ Φεῖδος μὲν ἀλγικίος ἀθανάτοισι,
 175 ἀλλ' οὐ Φοι χάρις ἀμφὶ περιστέφεται Φεπέεσσιν
 ὧς καὶ σοὶ Φεῖδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως 176^b = v 211
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐστι.
 ὦρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Φειπὼν οὐ κατὰ κόσμον. ἐγὼ δ' οὐ νῆφιν ἀέθλων,
 180 ὧς σύ γε μυθέεαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶω
 ἔμμεναι, ὅφρ' ἤβῃ τε 'πεποιθεα χερσὶ τ' ἐμῇσι
 νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι, πολλὰ γὰρ ἔτλην
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων. 183 = Ω 8
 ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομαι ἀέθλων.
 185 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος, ἐπώτρυνας δέ με Φειπῶν.
 ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρε' ἀνατξας 'λάβε δίσκον
 μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
 ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
 τὸν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
 190 'βόμβησεν δὲ λίθος, κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
 Φαίηκες δολιχῆρεται, ναυσίκλυτοι ἄνδρες, 191 = 369 + 166
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα, 192^a = M 462
 ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός. ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη, 192^b cf. Ψ 843
 ἀνδρὶ δέμας Φεφικυῖα, Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 195 „καὶ κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
 ἀμφαφάων, ἐπεὶ οὐ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτον. σὺ δὲ θάρσσε τόνδε γ' ἄεθλον·

173] del. Anton. || εἰσοράουσι § 191] -ρώουσιν mss.

174 αὖ F] αὐτ' mss. pleraque. || ἀλγικίος] cf. Z 401 η 5.

175 περιστέφεται] cf. e 303.

176 sq.] similis sententia est e 454.

177 ἄλλως] nempe melius; cf. v 211.

177 ἀποφώλιος] vid. ad e 182.

180 μυθεῖται § 191] μυθεῖται mss.

182 ἔχομαι] ἔχομαι Miller Mélang. 57 (nt σ 256 τ 129).

183 πείρων] sic Ar.; πειρῶν male Pamphilus.

185 θυμοδακῆς] †.

186 φάρε' § 71] φάρε' mss. || 'λάβε] ἴλε U.

187 πάχετον] adiectivum, cuius forma suspecta, redit ψ 191; cf. -μήκετος Ξ 287 ζ 103.

Doederlein πάχετος στιβαρώτερον, pro substantivo habens. || περ G¹ F² mss. alia] τε mss. pleraque, γ e G².

188 ἐδίσκειον] -σκεῖον PH; cf. § 144. Verbum † (δίσκος B 774 etc.).

190 λίθος] ferreus discus (σόλος) commemoratur Ψ 826.

191] del. Nitzsch (ad e 208).

192 ὑπὸ] ὑπὸ F² M¹ X mss. alia; cf. § 315. || ὑπέρπτατο] cf. § 216; ὑπέρβαλ' schol. (Ariston.) Ψ 843, de disco non bene. || σήματα] l. a. βήματα (sic J). || πάντα] πάντων G mss. alia.

196 ἀμφαφάων G] -φάων mss. cett.; cf. § 191.

197 θάρσσε § 191] θάρσει mss.

- οὐ τις Φαίηκων τόδε γ' ἔξεται οὐδ' ὑπερήσει.
 ὧς 'φάτ' ἐγήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 199 = η 329
 200 χαίρων οὐνεχ' ἐταῖρον ἐννεά 'λεῦσσ' ἐν ἄγωνι.
 καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαίηκεσσι·
 „τούτου νῦν ἐφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἡσέμεν' ἢ τοσσοῦτον οἶομαι ἢ ἔτι μᾶλλον.
 τῶν δ' ἄλλων ὅν τε κραδίη θυμός τε κελεύη, 204 cf. o 395
 205 δεῦρ' ἄγε πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίην,
 ἢ πῦξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποσὶν, — οὐ τι μεγάρῳ, —
 πάντων Φαίηκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
 ξεῖνος γάρ μοι ὕδ'· τίς κεν φιλέοντι μάχοιτο;
 ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλετ' ἀνήρ,
 210 ὅς τις ξεινοδόκῳ ἔριδα προσφέρηται ἀέθλων
 δῆμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· Φέο δ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τιν' ἀναλίσκομαι οὐδ' ἀθερρίζω,
 ἀλλ' ἐθέλω Φίδμεν καὶ πειρηθῆμεναι ἄντην.
 πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄεθλοι·
 215 εὔ μὲν τόξον Φοῖδα ἐύζοον ἀμφαφάεσθαι, 215 cf. τ 586

198 τόδε γ' Ar.] τόν γ' vel τόνδ' mss.

199 'φάτ' ἐγήθησεν] φάτο· γήθ. mss.

200] del. PKnight. || ἐννεά] pro nomine proprio habebat Zoilus („Zenodotus?“ Nauck) teste schol. P 204. Vid. ad A 99.

201 κουφότερον] compar. †, cf. κοῦφα N 158 h. Merc. 83. Nauck κουροτέρουσι ἐφώνεε (cf. A 316 φ 310) parum probabiliter. || μετεφώνεε § 191] -νει mss. pleraque.

202 τούτου l. a. in schol. (?) τούτον mss. || ἐφίκεσθε] ἀφίκεσθε mss. pleraque. Vid. ad N 613.

203 ἡσέμεν' § 125] ἦσιν mss. || τοσσοῦτον] τοσοῦτον mss. complura, PKnight ἢ τοσοῦτον. || μᾶλλον] § 86.

204 ὅν τε PKnight] εἴ τινα U, ὅντινα mss. pleraque, δτινα G K alia, quae forma non nisi o 395 redit, ubi vid. || κελεύη] -ει mss.; cf. H 74 o 395.

206] del. Nitzsch coll. vs. 230, sed servandus videtur uterque; iratus dicit Ulixes: etiam si ad pedum certamen me provocare vultis, per me licet; mox addit celeritate tamen minus se nunc valere quam antea. || πάλῃ] non nisi Ψ 635 vox redit; vid. ad θ 246.

207 Λαοδάμαντος] miram non simul ceteros Alcinoi filios, *Halium et Clytoneum* (cf. vs. 119), ab Ulixē excipi. Nitzsch quidem observat Laodamantem patri prae ceteris dilectum fuisse (η 170 sq.) et Ulixem ad certamen provocasse (θ 145), sed minus haec ad rem; plus valet quod inter *victores* modo fuerat Laodamas (θ 130), non fuerant fratres. Non tamen cum quolibet victore sed cum quolibet cive uno Laodamante excepto luctari paratum se dicit Ulixes, parum igitur accurate loquens. Dubitanter proponimus *αὐτοῖ· Ἀλκινόοιο.

208 *ὕδ'· τίς κεν] ὕδ'· τίς ἂν mss.; cf. ζ 300 ι 366 et § 326.

209 πέλετ' § 275] πέλει mss.

210 προσφέρηται ἀέθλων] προσφέρῃ βαρεῖαν Iulian. 96b. De verbi potestate videatur ad Γ 7.

211 αὐτοῦ] αὐτόο? cf. § 59.

213 Φίδμεν] suspectum pro Φίδμεναι (sic H U), cf. § 126, sciendi autem verbum minus huc quadrat; *Φιδόμεν?

215 ἀμφαφάεσθαι H¹] -φάσθαι mss. cetera; cf. § 191.

- 229 δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις διστῶ.
 230 οἷοισιν δέδφοικα ποσὶν μὴ τίς με παρέλθῃ
 Φαίηκων· λίην γὰρ ἀφεικέλως ἐδαμάσθην
 232^a 233^b κύμασιν ἐν πολέσιν· τῷ μοι φίλα γυνὴ λέλυνται.
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 234 = Γ 95
 235 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέφειπε 235 cf. β 84
 „ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
 χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς
 νείκεσεν, ὥς κεν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὐ τις ὄνοιτο,
 240 ὅς τις ἐπίστατο Φῆσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν· 240 = Ξ 92
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνέει· πέπος, ὄφρα καὶ ἄλλω 241 cf. ζ 289

- 216 πρῶτος δ' ἄνδρα βάλοιμι διστεύσας ἐν δμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἱταῖροι
 ἄγχι παρῆσαν καὶ τοξαζομένοισιν.
 οἶος δὲ με Φιλοκτήτης ἀπακύντο τόξῳ
 220 δὴ μιν ἐν Τρώων, ὅτε τοξαζομένοισιν Ἀχαιοί·
 τῶν δ' ἄλλων ἐμὲ φημι πολὺ προφειρότερον εἶναι,
 ὅσοι νῦν βροτοὶ εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ σέτον ἴδοντες.
 ἀνδράσι δὲ προτέρωσιν ἐριζέμεν· οὐκ ἐθέλωσω,
 οὐδ' Ἡρακλῆϊ οὐδ' Εὐρύτῳ Οἰχαλῆϊ,
 225 οὐδ' ὅς κ' ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
 τῷ δ' αὖ καὶ αἰψ' ἴθανεν μέγας Εὐρυτοῦ οὐδ' ἐπὶ γῆρας
 ἔκτε· ἐνὶ μεγάροισι χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξαζέσθαι.
 232^b ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν ἱππευτῶν.

216-228] delevit Kirchhoff, vs. 217-228 PKnight, vs. 218-228 Lehrs, vs. 219-228 Ameis-Hentze, vs. 212-233 Anton. Ulixes haec prius non potest proferre quam nomen suum professus fuerit, simplex autem eius sermo hac digressionem male diligitur. Sed forsitan ipse diasceuaista finxerit hos versus vel aliunde desumserit.
 219 ἀπακύντο] cf. vs. 127.
 221 προφειρότερον] -στατον GF mss. alia.
 222 σέτον ἴδοντες] i. e. ἀλφεισταί (vid. ad α 349).
 223 οὐκ ἐθέλωσω] minus aptum videtur futurum; *οὐδ' κ' ἐθέλωμι?
 224 Ἡρακλῆϊ § 73] -κλῆς mss. De re vid. imprimis F 392. || Εὐρύτῳ] Eurytus cum Apolline, qui arcum ei dono dederat, suo malo certavit; vid. Apoll. Rhod. I 88. Mo-

riens autem filio suo Iphito hunc arcum reliquit (vid. φ 32 sq.); ab hoc Ulixes eum accepit, qui postea procos eo interfecit. Cf. φ 11 sqq.
 226 οὐδ' ἐπὶ] οὐδέ τι G k.
 227 γὰρ] *δὲ F?
 232 *πολίσιν] πολλοῖς mss.; cf. § 60 et 83.
 232 sq. ἐπὶ — ἱππευτῶν] verba absurda addubitavit Nitzsch, delevit Bekker.
 233 γυνὴ] γούνα U (cf. v 352).
 236] de structura vid. ad Γ 59 Z 334. || ἀχάριστα] †, sed cf. v 392.
 239 ὥς] quia ratione. || κεν § 326] ἄν mss.; an *ὥς κε τεῖν? || ἀρετὴν βροτὸς οὐ τις ὄνοιτο] vid. ad II 31.
 240 Φῆσι φρεσὶν] φρεσὶν ἦσιν P mss. alia.
 241-249] del. Koechly.
 241 ἄλλω] l. a. ἄλλοις (male).

- Φείπης ἡρώων, ὅτε κεν σοῖσ' ἐν μεγάροισι
 δαινύεαι παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσι, 243 cf. x 61
 ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
 245 Ζεὺς ἐπὶ Φέρῳ τέθῃσι διαμπερές ἐξ ἔτι πατρῶν.
 οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀνύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θεέμεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
 248 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε.
 250 ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρονας ὅσοι ἄριστοι,
 παῖσατε, ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ Φοῖσι φίλοισι 251 sq. = 101 sq
 Φοῖκαδε νοστήσας, ὅσον περιγυγνόμεθ' ἄλλων
 ναντιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστῷ καὶ ἀοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἴψα κῶν φόρμιγγα λιγείαν
 255 οἰσέτω, ἥ ποθι κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισι.
 ὧς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοφείκελος· ὥρτο δὲ κήρυξ
 οἷσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἔκ βασιλῆος.
 αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν 258b = H 161
 δῆμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνα ἐν ᾧ πρήσσεσκον ἕκαστα·
 260 ᾠέτην δὲ χορὸν, καλὸν δ' ἠΰρυναν ἀγῶνα.
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λιγείαν
 Δημοδόκῳ· ὃ δ' ἔπειτα κ' εἰς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
 πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμενες ὀρχηθμοῖο,

249 Φοῖκατ' εἰς ἐξομοίαν λωπρὰ τε θερμὰ καὶ εὐναί.

243 δαινύεαι] δαινύη mss. duplici vitio, ὅ pro ὕ et -η pro -αι. Vid. § 117 et 122 et τ 328.
 246] πυγμάχοι] †, cf. πυγμαχίη Ψ 653, 665 h. Ap. 149, πυγμή Ψ 669, πύξ Γ 237 etc. || παλαισταί] †, cf. πάλη Ψ 635 θ 206, παλαισμοσύνη Ψ 701 θ 103, 126.
 247 θεῖμεν] criticus apud Nauckium] θεόμεν mss.; cf. § 126.
 248-386] cum vs. 388 del. Kammer.
 249] del. Schuetz, cui assensus Nitzsch egregie demonstravit, Horatium non nisi per iocum, certe non ex mente Homeri, Phaeacas vocasse iuventutem in cute curanda plus aequo operatam (Epist. I 2, 29); non enim delicatulum hominum gregem effeminatum pingere voluisse poetam sed populum beate viventem pacisque perpetuae artibus florentem; cf. τ 109 sqq. || τ'] δ' mss.

pleraque. || ἐξομοίαν] †, cf. ἐμοίβας § 521, ἐπημοίβοι M 456 § 513.
 250 βητάρονας] saltatores, a verbo βαίνειν et substantivo ἄρμος („παρὰ τὸ ἐν ἁρμονίᾳ βαίνειν” schol.); cf. adi. ἐμπυριβήτης Ψ 702. Vox θ 383 redit.
 251 παῖσατε] παῖσατον Zen. noto errore, cf. § 52. || χ' δ] κε?
 253] del. Duentzer. || ναντιλίῃ] †, cf. ναντιλλισθαί δ 672 § 246. || ὀρχηστῷ] cf. § 75.
 255 ποθι § 322] που mss.
 257 γλαφυρὴν] λιγυρὴν F³.
 258 αἰσυμνήται] †, cf. αἰσυμνητήρ Ω 347 et nomen proprium Αἰσυνῆς B 793 N 427; αἰσυμν. legitur IGA. 514b CIG. 3794, αἰσυμν. tamen extat IGA. 497 (= CIG. 3044).
 259] del. Fick. || ἀγῶνα] -νας P² mss. alia. || ἕκαστα] neglecto J, ἅπαντα Bentley.
 260 ἠΰρυναν] †.

ἡπέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
265 μαρμαρυγὰς ἔθηκετο ποδῶν, ἑαυμάζε δὲ θυμῷ. 265^a cf. h. Ap. 203

αὐτὰρ ὃ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδεῖν 266 cf. α 155
ἀμφ' Ἄρεος φιλότῃτα ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης, 267 cf. 288
ὥς τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
λάθρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἥσχυνε καὶ εὐνήν
270 Ἡφαίστοιο φάνακτος. ἄφαρ δὲ Φοῖ ἀγγελος ἦλθε
Ἡέλιος, φιλότῃτι μιγαζομένῳ σφε νοήσας.
Ἡφαιστος δ' ὥς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
ἡβή δ' ἔμεν' εἰς χαλκιδῶνα κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων
ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούς 274 cf. Σ 476
275 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν. 274^b = Σ 379
275 = N 37
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔτευξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,

264 ἡπέπληγον — ποσίν] vertit Verg. Aen. VI 644: *pars pedibus plaudunt choreas*. || θεῖον] λεῖον Naber coll. vs. 260 et ψ 359; vid. etiam Φ 558.

265 μαρμαρυγὰς] -γὴν schol. α 44; vox nonnisi h. Ap. 203 redit (cf. μαρμαίρω, μαρμαρος).

266 sqq.] veteribus philosophis (Xenophani, Platoni Rep. III 390c) in toto Homero vix quidquam gravius displicebat quam haec narratiuncula de Veneris Martisque amoribus. Frustra defendere conatur Heracl. Allegor. cap. 69; nam negari non potest, iocum ludumque fieri deos et veluti in scena comica traduci. Fuisse qui spurium iudicarent locum (vs. 266-369 aut 267-366), his autem oblocutum esse Apionem, refertur in schol. Aristoph. Pac. 778. Fortasse damnavit etiam Aristarchus, huic certe debetur observatio bonae frugis ad vs. 267, quae inter multas nugas legitur, non *Venerem* sed *Charitem* Vulcani uxorem dici Σ 382 item Hes. Theog. 945). Kirchhoff a diascuasta hanc fabulam ex antiquo fonte una cum toto libro θ ductam, Fick ab ipso inventam esse suspicatur. Nobis satis antiquus videtur locus, hinc tamen alienus; nam recte observavit PKnight poetam „Demodocum in gymnasium adduxisse non ut

„cantaret sed ut citharam saltantibus pul-
saret”. — In throno Amyclaeo chorum Phaeacum cum Demodoco repraesentatum fuisse refert Pausanias III 18 § 7.

266 ἀνεβάλλετο] vid. ad α 155.

267 φιλότῃτα G] φιλότῃτος mss. cett. vitiose, vid. § 316. Accusativus eodem sensu usurpatus extat h. Merc. 57, hymnorum VI, XVIII, XXI, XXXII initio, Eur. Troad. 511, Arist. Ran. 215; simile est vitium δ 646. || ἐυστεφάνου] vid. ad Σ 597.

268 πρῶτ' ἐμίγησαν] πρῶτα μίγ. G F mss. alia.

271 Ἡέλιος, φιλότῃτι μιγαζομένῳ σφε νοήσας] Ἡλῖος (Ἡέλιος F), ὁ(ς) σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῃτι mss., quod propter nomen Ἡλῖος hoc uno loco obvium pro Ἡέλιος (cf. vs. 302) ferri nequit. IHVoss Ἡέλιος δ νόησε; sed dualis σφε (cf. § 92) interpolatori tribuendus non videtur. || μιγαζομένῳ] verbum † (sed vid. ad K 365).

272] post vs. 273 scripsit G¹ omiſsa particula δ.

273 χαλκιδῶνα] vox †, suspecta autem pro χαλκιδῶνα, vid. § 8 et 61. Ecquid *ἡβή δ' εἰς χαλκιδῶνα?

274 δ'] om. P¹ H¹.

276 ἔτευξε] τεύξε mss. || δόλον] λόγον G². || Ἄρει noviciū pro Ἄρηι vel Ἀρεῖ, cf. E 757 et § 73; *ἦτορ? non enim Marti soli succen-

ἡβή δ' ἔμεν' εἰς θάλαμον, ὅθι Φοῖ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμίσιν ἔχε δέσματα κύκλω ἀπάντη·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
280 ἡνὶ ἄράχνια λεπτὰ, τὰ γ' οὐ κέ τις οὐδὲ φίδουτο
οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντ' ἐτέτυκτο. 281^a = ε 276
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνι' ἔχευε,
ἡφείσατ' ἔμεν' εἰς Ἀἴμνον, ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
ἥ Φοῖ γαῖαν πολὺν φιλότῃτη ἐστὶν ἀπασέων.
285 οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
ὥς ἔφιδ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
ἡβή δ' ἔμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
ἰχανῶν φιλότῃτος ἐυστεφάνου Κυθερείης. 288 cf. 267
ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
290 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'· ὃ δ' εἶσω δώματος ἦε
ἐν τ' ἄρα Φοῖ φῶ χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 291 = Z 253
„δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε· τραπήομεν εὐνηθέντε. 292^b = Γ 441
οὐ γὰρ ἔθ' Ἡφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ ποθ' ἦδη
οἴχεται εἰς Ἀἴμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.“
295 ὥς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐφείσατο κοιμηθῆναι. 295 cf. η 343
τῶ δ' εἰς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο,
οὐδέ τι κινήσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι. 298 cf. h. Ven. 235

set Vulcanus sed aliquanto etiam gravius uxori.

277 δέμνι' ἔκειτο] δέμνια κ. mss. pleraque.
278 ἐρμίσιν] *pedibus lecti*; vox redit ψ 198. Cf. θεσμός ψ 296.

280 γ' M] τ' W, κ mss. pleraque.
281 δολόεντ' ἐτέτυκτο] -ντα τέτ. mss.

282 δέμνι' ἔχυντο] δέμνια χεύον mss.

283 ἡφείσατ' — Ἀἴμνον] *finxit iter Lemnum* Ovid. Art. Amat. II 579. || ἔμεν] pro ἔμεναι vix sanum, vid. § 126; *ἄρ' ἔμεναι (aut ἔμεν' εἰς) Ἀἴμνονδε?

284 ἐστὶν ἀπασέων G² F P H D¹] ἔσκεν ἀπασέων M D², ἔπλετο πασέων T, ἔπλετο πάντων G¹. De forma novicia ἀπασέων vid. § 56.

285 ἀλαδὸς σκοπιήν] sic Ar. versu parall. K 515, ubi vid.; ἀλασκοπιήν mss. || χρυσήνιος] vid. ad Z 205.

286 *ἔφιδ'] ἔδεν mss. || νόσφι κίοντα] νόσφιν ἐόντα F¹: cf. Σ 440 β 260 κ 546.

288 ἰχανῶν] ἰχανῶν Hesych., ἰσχανῶν mss.; vid. ad P 572 et de termino -ῶν § 191. || ἐυστεφάνου] vid. ad Σ 597. || Κυθερείης] Ἀφροδίτης G¹ Y² k et l. a. in P. Dubiae originis epitheton nonnisi σ 193 (ubi vid.) et in hymnis redit.

290 εἶσω δώματος] vid. ad η 135. || ἦε § 308] ἦι mss.

292 φίλη G F M] γύναι P H X D (cf. vs. 424). || λέκτρονδε] post hanc vocem sententiam incidit Povelsen. || τραπήομεν] -πίομεν mss.; cf. § 122 et 250. || εὐνηθέντε G P¹] -ντες mss. pleraque.

293 μεταδήμιος] adi. redit ν 46, cf. πανδήμιος σ 1; de vi praepositionis μετα- vid. ad E 19. || -ποθ' § 322] που mss.

294 Σίντιας] cf. A 594. || ἀγριοφώνους] cf. B 867.

297 τεχνήεντες] vid. ad η 110.

298 ἦν] ἔεν? cf. § 302.

- καὶ τότε δὴ ἔγινωσκον ὃ τ' οὐκέτι φύκτι ἐπέλοντο. 299^b cf. II 128
 300 ἀγγίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 αὐτίς ὑποστρέψας πρὶν Ἀθήνου γαῖαν ἰκέσθαι
 302 Ἡέλιος γάρ Φοι σκοπιὴν ἔχε Ἰεῖπτε τε μῦθον.
 304 ἔστη δ' ἐν προθύροις, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει 304^b = A 23
 306 σμερδαλέον δ' ἐβόησε ἔργονέ τε πᾶσι θεοῖσι
 „Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες, 306 = 7
 δεῦθ', ἵνα Φέργ' ἀγέλαστα καὶ οὐκ ἐπιφεικτὰ Φίδησθε,
 ὡς ἐμὲ χολὸν ἔοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδῆλον Ἄρηα,
 310 οὐνεχ' ὃ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἠπεδανὸς ἑνὸς μὲν ἀτὰρ οὐ τί μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆε δύω, τῷ μὴ γελᾶσθαι ὄφειλον.
 ἀλλ' ὄψεσθ' ἵνα τῷ γε καθεύδεται ἐν φιλότῃ
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντε· ἐγὼ δ' ὀρέων ἀκάχημαι.
 315 οὐ μὲν ἔτι σφε Φέφολπα μίνυνθά γε κειμέν' οὕτως,
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
 εὐδέμεναι. ἀλλὰ σφε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰς ὃ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδώῃ Ἑφείνα,
 ὅσσα Φοι ἠγγυάλιζα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης·
 320 οὐνεκά Φοι καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθνομος.“
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἤγγροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ· 321^b cf. A 426
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης 322 cf. I 34

303 ῥῆ δ' ἵμναι πρὸς δῶμα φίλον τετιμῆνος ἦτορ.

303 = β 298

299 φύκτι ἐπέλοντο] φυκτὰ πέλοντο (-νται pleraque) mss., φυκτὰ πέλοντο Rhianus.

300 ἀμφιγυήεις] vid. ad A 607.

301 Ἀθήνου] Ἀθηνον M.

302] cum sequenti del. Nauck.

303] pleraque mss. om.

307 ἔργ' ἀγέλαστα Apoll. lex. et l. a. apud Eust.] ἔργα γελαστά Ar. Herodian. mss.; ἔργα γ' ἄλαστα Barnes infelicit. || Φίδησθε] ἰδῆτε mss. multa.

310 ἀρτίπος] cf. I 505; l. a. ἄλκιμος.

311 ἠπεδανὸς] cf. Θ 104.

312 ἀλλὰ] i. e. ἦ, vid. φ 72. || ὄφειλον Nauck] ὄφειλον mss.; cf. § 273.

313 ὄψεσθ'] imperativus? Cf. § 152.

314 βάντε Ahrens] βάντες mss.; cf. φιλέ-

οντε et ἐθελήσετον vs. 316. || ὀρέων § 191] ὀρέων mss.

315 *ἔτι σφε Φέφολπα] σφας (σφας, σφᾶς) ἔτ' ἰολπα mss.; σφας Φέφολπα Bentley, σφᾶς; τι Φέφολπα Cobet.

317 *εὐδέμεναι ἀλλὰ σφε] εὐδῆν, ἀλλὰ σφω mss. metro elumbi; de infinitivo εὐδέμεναι cf. § 125, de forma σφω pro σφε § 93.

318 *ἀποδώῃ] ἀποδώσει aut -δῶσι mss.; cf. § 122.

319 ἠγγυάλιζα] ἠγγυάλιζα mss.

320 οὐκ ἐχέθνομος] = οὐ σώφρων, quae non cohibet suam libidinem sed Φῶ θυμῷ Φείκει (vid. s 126). Adi. †.

321 *ἤγγροντο] ἀγγέροντο mss.; cf. § 255. || ποτὶ] κατὰ G T.

- Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ Φάναξ Φεκάφεργος Ἀπόλλων
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοί Φοίκοι ἐκάστη.
 325 ἔσταν δ' ἐν προθύροις θεοὶ, δωτήρες ἑάων 325^a = x 220 cf. [x 310
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλος μακάρεσσι θεοῖσι 326 = A 599
 τέχνας εἰσοράουσι πολύφρονος Ἡφαίστιο.
 ὦδε δὲ τις Ἰεῖπεσκε Φιδὼν εἰς πλησίον ἄλλον 328 = B 271
 „οὐκ ἀρετᾷ κακὰ Φέργα· κηχάνει τοι βραδὺς ὠκύν.
 330 ὥς καὶ νῦν Ἡφαιστος ἑὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα
 ὠκνυτάτον περ ἔοντα θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 χολὸς ἑὼν τέχνη τῷ καὶ μοιχάργι ὀφείλει.“
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 Ἑρμῆν δὲ προσέφειπε Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 335 „Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
 ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εὐδέμεν' ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 „αἶ γὰρ τοῦτο γένοιτο, Φάναξ Φεκατηβόλ' Ἀπολλων·
 340 δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουεν,
 ὅμες δ' εἰσοράοιτε θεοὶ πᾶσαι τε θείναι, 341^b = Θ 5
 αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμῃ παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.“
 ὡς ἔφατ', ἐν δὲ γέλος ὦρ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

333-342 in quibusdam libris defuisse refert Didymus, ab Aristarcho quoque damnatos arbitratur Lehrs.

324 θηλύτεραι] cf. § 88. || αἰδοί § 77] αἰδοί mss. || ἐκάστη] neglecto F; ἀπᾶσαι Bentley probabiliter.

325 ἐν προθύροις] εἰνὶ (ἐν) θύρῃσι PHXD; vid. ad Θ 199 : 417. || δωτήρες] †, cf. δώτωρ § 335 h. XVII 12 XXVIII 8 et δωτήρ T 44 h. VII 9. || ἑάων] cf. § 75; redit locutio § 335 h. XVII 12 XXVIII 8, praeterea genitivus legitur Ω 528.

326 γέλος Bentley] γέλως mss.; cf. § 63.

327 εἰσοράουσι § 191] -ρόωσι mss.

329 ἀρετᾷ] florent, vigent (durant); verbum redit τ 114.

332] *apurius? || τέχνη Bentley ex Athen. XII p. 511c] τέχνησι mss. || τῷ] sic (τῷ) G F H¹ M etc.; τῷ mss. alia (cf. I 176 P 404), quod huic loco minus aptum est; vid. T 213 Ψ 547. || μοιχάργι] † (radix

μοιχ- non redit). || ὀφείλει Nauck] ὀφείλει mss.; cf. § 273.

334 Ἑρμῆν] novicium pro -εἶαν, cf. vs. 335 et § 58. *Ἑρμείαν δ' ἄρ' Ἰεῖπε? vid. ad M 60.

335] om. G. || δῶτορ ἑάων] Ἀργεῖφόντης Y. Vid. ad vs. 325.

337 εὐδέμεν' § 125] εὐδῆν mss. || χρυσῇ § 18 et 61] χρυσῇ mss.

340 τρεῖς τόσσοι] cf. A 213. || ἀμφὶς] ἐντὸς P X D; ἀμφὶς pro ἀμφὶ vitiosum, vid. § 316. Corrigatur *ἀμφὶ μ' aut *ἀμφὶ χουεν; cf. γ 486.

341 ὅμες § 92] ὅμεις mss. || εἰσοράοιτε § 191] -ρόωσι vel -ρόοιτε mss.

342 χρυσῇ § 18 et 61] χρυσῇ mss.

343 γέλος Bentley] γέλως mss., vid. § 63. || ὦρ' ἀθανάτοισι] ὦρτο μακάρεσσι k et l. a. in schol.

- οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλος ἔχε, ἴσσετο δ' αἰεὶ
 345 Ἥφαιστον κλυτοΦεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπὸ λῆχαι, ὥς σὺ κελεύεις,
 τισέμεν' αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἄμφιγυνήεις·
 350 „μή με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε
 δφειλαί τοι δφειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάεσθαι.
 πῶς κεν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 εἴ περ Ἄρης οἴχοιτο χρεὸς καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 355 „Ἥφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρῆος ὑπαλύξας
 οἴχεται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἄμφιγυνήεις·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ φέβοικε τὸν φέπος ἀρνῆσθαι.“
 ὥς φειπὼν δεσμὸν ἀνέει μένος Ἥφαιστοιο.
 360 τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν κρατεροῦ περ ἐόντος,
 αὐτίκ' ἀναΐξαντε ὃ μὲν Θρηίκηνδ' ἐβεβήκει,
 ἥ δ' ἄρα Κύπρον ἔκανε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 εἰς Πάφον, ἐνθα τέ φοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἐνθα δέ μιν Χάριτες ἑλοῦσαν καὶ χρεῖσαν ἐλαίῳ
 365 ἀμβρότω, οἷα θεοὺς ἐπανήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
 ἀμφὶ δὲ φέματ' ἔφεσαν ἐπήρατα, θαῦμα φιδέσθαι.

344 γέλος Bentley] γέλος mss., vid. § 63. ||
 ἔχε] l. a. ἔχε. Cf. B 2.

345 κλυτοΦεργόν] †, cf. κλυτοτέχνης A 571
 etc.

349 τισέμεν' § 125] τίσειν mss. || In mss.
 quibusdam additur versus manifesto spu-
 ritus et κεν Ἄρης οἴχοιτο χρεὸς καὶ δεσμὸν
 ἀλύξας (cf. vs. 353).

349 ἀμφιγυνήεις] vid. ad A 607.

350 Ποσειδάων] Ποσειδάων mss. complura.

351 καὶ ἐγγύαι] κατεγγύαι vHerwerden;
 vox †. || ἐγγυάεσθαι § 191] -άασθαι mss.;
 verbum †.

352 κεν § 326] ἄν mss. || δέοιμι... θεοῖσι]
 φέριστε... δέοιμι W et l. a. in schol., vHer-
 werden φέριστε... διδάην; cf. § 198. || δέοιμι]
 Ar. recte interpretatus est εὐθύνομι, alii
 olim absurde ad δῆμιν reperire referebant

coll. v 407. Vid. Ludwig Arist. I p. 571.
 353 περ vHerwerden] κεν mss.; μιν
 Thiersch.

355 χρῆος § 190] χρεῖος aut χρεῖος mss.
 357 ἀμφιγυνήεις] vid. ad A 607.

359 δεσμὸν] sic Ar., δεσμῶν mss. multa;
 non legitur alias apud Hom. ἀνίειν cum
 genitivo sensu dimittendi.

360 sq.] de structura vid. ad Γ 211.

361 Θρηίκηνδ'] vid. § 17 et de re N 301.

362 Κύπρον ἔκανε] Κύπρονδ' ἔχε W. De
 Cypri mentione vid. ad E 330.

363 τί Z] δέ mss. cetera; vid. ad Θ 48.

364 ἑλοῦσαν] ἑλόσαν? cf. § 295.

365] versum addubitat Doederlein. ||
 οἷα] vid. ad γ 73. || *ἐπανήνοθεν] ἐπενήνοθεν
 mss.; vid. B 219 q 270 et § 135.

366 φέματ' ἔφεσαν] εἴματα ἔσαν mss.

- ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 367 = 83
 ἔρπετ' ἐνὶ φρεσὶ φῆσιν ἀκούων ἡδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δολιχῆρεται, ναυσίκλυτοι ἄνδρες. 369 = 191
- 370 Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντ' ἐκέλευσε
 μουνάξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὐ τις ἔριξε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
 πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ἔποίησε δαΐφρων,
 τὴν ἕτερος ῥέψασκε ποτὶ νέφεα σκιάοντα 374^b = 2 592
 375 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς 375^a = M 205
 375^b cf. Y 325
 ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἐκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαῖρην ἄν' ἰθὺν ἔπειραντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 380 ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 382 = 401 + 2 etc.
 ἡμὲν ἀπείλησας βητάρμονας ἔμμεν' ἀρίστους,
 ἡδ' ἄρ' ἐτοῖμ' ἐτέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσοράοντα.“
 385 ὥς φάτ', ἐγήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
 αἴψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέταισι μετηύδα· 386 sq. = 96 sq.
 „κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες·
 ὃ ξεῖνος μάλα μοι δοκεῖ πεπνυμένος εἶναι· 388 cf. σ 125
 ἀλλ' ἄγε φοι δῶμεν ξεινήϊα, ὥς ἐπιφεικές. 389 cf. Ψ 537
 390 δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες 389^a = v 13

370 Λαοδάμαντ' ἐκέλευσε H²] -τα x. mss.
 cetera.

371 μουνάξ] adv. nonnisi 2 417 redit.

374 ῥέψασκε Kirchhoff] ῥέπτασκε mss.;
 cf. § 146.

376 μεθέλεσκε] comp. †.

378 ὠρχεῖσθην] ὀρχ. mss. multa. || δὴ ἔπειτα]
 δῆπειτα mss.; cf. § 9. || ποτὶ] ἐπὶ k (ut Γ 89
 etc.). || πολυβοτείρῃ U] πολ. mss. cett.;
 vid. § 21.

379 ἐπελήκεον] cf. § 239; comp. †.

380 ἑσταότες] ἑσταῶτες Ar., ἑσταῶτες G P
 H U. || ἀγῶνα] vid. ad H 298. || ὑπὸ] cf.
 A 417. || κόμπος] δοῦπος G mss. alia (cf.

I 573 M 289). De voce κόμπος vid. ad M 151.

383 βητάρμονας] cf. vs. 250. || ἔμμεν' § 125]
 εἶναι mss.

384 ἐτοῖμ' ἐτέτυκτο] -μα τίτ. mss. De locu-
 tione vid. § 53. || σέβας] θάμβος G metro
 invito (cf. Γ 342). || εἰσοράοντα § 191] -ράοντα
 mss.

385 φάτ', ἐγήθησεν] φάτο, γ. mss.

389 δῶμεν] noviciū pro δώομεν, vid. Ψ
 537 v 13 et § 122; *δόμεναι? PKnight ἀλλ'
 ἄγε δώομεν. || ξεινήϊα k] ξεινήιον mss. cett.

390 sq.] vid. ad α 386.

390 κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες] βασιλῆες
 ἀριπρεπέες κατὰ δῆμον schol. Y 84.

- ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν Φοι ἕκαστος φᾶρος ἐνπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα 392 cf. 425 v 67
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνέικατε τιμήεντος. π 173
 αἴψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀφολλέα, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ
 395 ξείνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἦν χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
 Εὐρύαλος δὲ μιν αὐτὶς ἀρεσσάσθω Φεπέεσσι
 καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὐ τι Φέπος κατὰ μοῖραν ἔφειπε.
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον 398 = δ 673
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα Φέκαστος. 399 = σ 291
 400 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο 'φώνησέν τε'
 „Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 δώσω Φοι τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ὃ ἐπὶ κόπη
 ἀργυρή, κολεὸν δὲ νεοπρίστοι' ἐλέφαντος
 405 ἀμφιδεδίγηται πολέος δὲ Φοι ἄξιον ἔσται.“ 405 cf. ψ 562
 ὧς Φειπὼν Φ' ἐν χέρσ' ἐτίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδα
 „χαῖρε, πατήρ ὃ ξεῖνε· Φέπος δ' εἴ πέρ τι βέβακται 408* = σ 122 v 199
 δφεινδόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
 410 σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τε Φιδεῖν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι
 δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δφηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.“ 411 cf. α 49
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „καὶ σὺ, φίλος, μέγα χαῖρε, θεοὶ δὲ τοι ὄλβια δοῖεν· 413^b = ω 402
 μηδὲ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
 415 τούτου, ὃ δὴ μοι ἔδωκας ἀρεσσάμενος Φεπέεσσι.“
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὁμοῖσι 'θέτο ξίφος ἀργυρόηλον. 416 cf. B 45

391 κραίνουσι] vid. § 267. Verbum hoc uno loco sensu imperandi usurpatur.

392 ἕκαστος φᾶρος] φᾶρος ἕκαστος F² Y. || ἕκαστος] neglecto F; cf. K 215. Bentley τῶν ῥα Φέκαστος, Nauck τῶν φᾶρός γε (probabilis Fick τε) Φέκαστος.

394 ἀφολλέα] ἀλλίης F mss. alia.

396 μιν αὐτὶς APlatt] μιν αὐτὸν U, οἱ αὐτὸν G, ἡ αὐτὸν (αὐτὸν) mss. cett., ἡ αὐτὸς Bergler. Platt confert I 120 ἀπ' ἀρίσται et δ 670. Nos coniecimus *δ' αὐτός F. Cf. P 551.

404 νεοπρίστοι § 59] -στου mss. Vox †, cf. πρίστος σ 196 τ 564.

405 ἀμφιδεδίγηται] vid. ad Γ 391.

406 *F'(oi)] addidimus. || χέρσ' ἐτίθει.] χερσὶ τίθει mss.; χερσὶ IHVoss (cf. A 585 γ 51), sed praestat vulgata. || ξίφος ἀργυρόηλον] δ δ' ἰδίετο χαίρων Y (ex A 446).

408 πατήρ Barnes] πάτερ mss.

409] cf. A 363. || ἀναρπάξασαι ἄελλαι] vid. ad α 241.

410 τε Φιδεῖν] τ' ἰδίειν mss.

412 ἀπαμειβόμενος — πολύμητις] ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος G mss. alia (cf. ο 340).

413 μέγα Nauck] μάλα mss.; cf. ω 402 h. Ap. 466 A 256 Γ 76 H 54 Π 600 H 127 etc.

415 ἔδωκας] δῶκας mss.

- δύσετό τ' ἥλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν. 417* = β 388
 καὶ τὰ γ' εἰς Ἀλκινόοιο 'φέρον κήρυκες ἀγανοί·
 δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
 420 μητρὶ πάρ' αἰδοίῃ ἔθυσαν περικαλλέα δῶρα.
 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο· 421 = 4
 ἔλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
 δὴ ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
 „δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥ τις ἀρίστη·
 425 ἐν δ' αὐτῇ θῆς φᾶρος ἐνπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα. 425 cf. 392
 ἀμφὶ δὲ Φοι πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρετε δ' ὕδωρ,
 ὅφρα λοεσσάμενός τε Φιδῶν τ' ἐν κείμενα πάντα
 δῶρα, τὰ Φοι Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνειακν,
 δαιτί τε τέρεπται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
 430 καὶ Φοι ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω, 430-432 cf. δ 591
 χρύσειον, ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα 8q.
 σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι.“ 432^b = Z 475
 ὧς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶῃσιν ἔφειπε
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα. 434 cf. Σ 344
 435 αἷ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέφ, 435sq. cf. Σ 346sq.
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεον, ὑπὸ δὲ ξύλα 'δαῖον ἐλοῦσαι·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, 'θέρετο δ' ὕδωρ. 437 = Σ 348
 τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξελὼν περικαλλέα χηλὸν
 ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα, 439^b sq. cf. ο 206
 440 Φεσθῆτα χρυσόν τε, τὰ Φοι Φαίηκες ἔδωκαν· sq.
 ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος 'θήκεν καλὸν τε χιτῶνα,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „αὐτὸς νῦν Φίδε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλον, 443 cf. 447
 μὴ τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅπποτε κ' αὐτε 443^b cf. φ 241

417 τ' δ' T. || παρήεν] παρήσαν U² q, fortasse recte.

419 ἀμύμονος] -νις F, cf. vs. 118.

422 θρόνοις] δόμοις G T (cf. ρ 110 ζ 308).

425 αὐτῇ T] αὐτῇ mss. cetera; vid. vs. 441.

426-429] post vs. 432 collocat F².

429 ὕμνον] vox suspecta (nonnisi in hymnis ὕμνος et ὕμναι hic illic redeunt); οἶμον probabiliter Bentley (cf. vs. 481).

432 μεγάρῳ] -ροισ(ι) mss. complura.

435 ἴστασαν] ἴστασαν vel ἴστησαν (sic M)

mss. nonnulla; στήσαν τρίποδ' q; vid. M 56. || κηλέφ] cf. § 8.

436 ἔχεον G T] ἔχεαν (ἔχεαν) mss. cetera.

437 γάστρην] cf. Σ 348.

441 αὐτῇ] αὐτῇ D U² K; cf. vs. 425.

442 ἔπεα] neglecto F; vid. ad O 85.

444 καθ' ὁδόν] μισ' G P² mss. alia. || ὅπποτε κ' § 326] ὅπποτε ἂν mss. || αὐτε] αὐτός M J K. Voce αὐτε alludi ad Aeoli utrem (vid. κ 81 sqq.), Ulixem igitur casus suos reginae iam narrasse videri, observavit Koechly.

- 445 εὐδυσθὰ γλυκὺν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θεῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἦλε
 ποικίλον, ὃν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη.
 αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμὴν λούσασθαι ἄνωγε
 450 εἰς ἀσάμινθον βάνθ'. ὃ δ' ἄρ' ἀσπᾶσιος Ἴφιδε θυμῷ
 θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὐ τι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζε,
 ἐπεὶ δὴ ἴλεπε δῶμα Καλυπτός ἠνκόμοιο·
 τόφρα δέ τοι κομιδὴ γε θεῶν ὥς ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι ἴουσαν καὶ χροῖσαν ἐλαίῳ,
 455 ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ δ' ἀσάμινθου βὰς ἄνδρας μέτα φοινοποτῆρας
 ἦμε. Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα
 ὅττ' ἴα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
 ὅθ' αὐμάζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖς ὀράουσα,
 460 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „χαῖρε, ξείν', ἵνα καὶ ποτ' ἔων ἐν πατρίδι γαίῃ
 μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτη ξωάγρ' ὀφείλεις.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 465 οὐτω νῦν Ζεὺς θέλῃ, ἐρίγδονπος πόσις Ἥρης,
 φοίκαδ' ἔ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
 τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶν ὥς εὐχεταόμην
 αἰεὶ ἡματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσας, κούρη.“
 ἦ ἴα, καὶ εἰς θρόνον ἴξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα·
 470 οἷ δ' ἤδη μοίρας ἔ' ἔνεμον κερᾶντό τε φοῖνον.

445 ἰὼν] ἰὼν G mss. alia; vid. ad 2 58.
 449 αὐτόδιον] †, = ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ, αὐτόθεν,
 e vestigio. Vid. ad γ 322. || λούσασθαι] λού-
 σασθαι? cf. § 295. || ἄνωγε(ν) G F P² M¹
 ἀνώγει mss. multa; cf. § 225.
 450 εἰς G T] εἰς δ' mss. cett. || βάνθ' δ'
 δ' ἄρ' βάντα δ' δ' Nauck. || ἀσπᾶσιος Bentley]
 ἀσπᾶσιος mss.; vid. ad Σ 270.
 452] diasceustae tribuit Kirchhoff; vs.
 452 sq. del. Fick. || ἴα] cf. § 22. || Κα-
 λυπός § 77] -ψος mss.
 454 ἴουσαν] ἴουσαν? cf. § 295.
 456 φοινοποτῆρας] †, cf. φοινοποτῆζ F 84
 etc.
 457-469 Ναυσικάα — ἦ ἴα] addubitat Kirch-

hoff (p. 598), diasceustae tribuit Fick.
 459 ἐν ὀφθαλμοῖς ὀράουσα § 191] -μοῖσιν
 ὀράουσα mss. (ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν P², cf. δ 269).
 460 ἴα] neglecto F; vid. ad O 35.
 462 μνήσῃ § 117] μνήση mss. || ἐμεῖ'] sic
 (ἐμεῖο F H¹) mss. h. l.; cf. § 92. || ξωάγρ'
 vid. ad Σ 407. || ὀφείλεις IHVoss] ὀφείλεις
 mss., cf. § 273.
 466 εἰ] *μ' ? || ἰδέσθαι] neglecto F; vid.
 ad γ 233.
 467 εὐχεταόμην § 191] -τομήν mss.
 468 αἰεὶ ἡματα] hiatus vitiosus, vid. § 14. ||
 ἐβίωσας] cf. § 194.
 470 εἰ] om. G mss. alia. || κερᾶντο § 191]
 κερᾶντο mss.; an *κίρναντο? vid. § 297.

- κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 475 νώτου ἄπο προταμῶν — ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο —
 ἀργιόδοντος ὕδς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφῇ·
 „κήρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας ὄφρα φάγησι
 Δημοδόκω, καὶ μιν προσπτεύξομαι ἀχνύμενός περ·
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
 480 τιμῆς ἔμμοροι εἰσι καὶ αἰδώς, οὐνεκ' ἄρα σφας
 οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φιλῆσε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.“
 ὥς ἄρ' ἔφη· κήρυξ δὲ φέρων ἐν χειρὶν ἔθηκε
 ἥρωι Δημοδόκῳ· ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 485 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Δημόδοκ', ἔσοχα δὴ σε βροτῶν αἰνέζομ' ἀπάντων·
 ἦ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς πάις, ἦ σέ γ' Ἀπόλλων.
 489 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰδεῖς,
 491 ὥς τέ ποθ' ἦ αὐτὸς παρεὼν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
 δουρατίου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλῳ ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς
 495 ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἷ Ἑλλιον ἐξαλάπαξαν.

· 490 ὅσσ' ἔρξαν ἔ' ἱππῶν τε καὶ ὅσσ' ἐμύγησαν Ἀχαιοί,

472 αὐτόν] noviciū, cf. § 98; δέ F' αὐθι
 IMHoogvliet.
 476 ἦν] ἦν? cf. § 302.
 480 ἔμμοροι] †; vid. ad υ 76. || αἰδώς
 § 77] αἰδοῦς mss. || σφας U] σφας mss.
 cett.; cf. § 92.
 481 οἴμας] cf. vs. 74.
 483] del. PKnight. || ἥρωι] cf. § 17 et
 ζ 303. Pro disyllabo habebat Ar. teste
 Aristonico ad H 453.
 485 εἶντο] ἔντο mss.
 487 αἰνέζομ' cf. vs. parall.
 488 ἦ... ἦ] ἦ... ἦ OMueller, item Nitzsch,
 Apollinem enim in Homericis non esse car-
 minis praeceptorem qui Musis possit op-

poni. || μοῦσ' ἐδίδ. Ti] μοῦσα δίδ. mss. cett.
 490] del. Bekker, vs. 490 sq. deletat
 PKnight; Seeck vs. 489-491 diasceustae
 tribuit. || ἔρξαν] neglecto F.
 491 *ποθ' § 322] που mss. || ἦ αὐτός]
 l. a. ἦ αὐτός. || παρεὼν] περ ἰὼν G mss. alia.
 492 μετάβηθι] translate ut h. Ven. 294
 VIII 9 XVII 11.
 493 δουρατίου] adi. § 512 h. Mero. 121
 redit.
 494 ἀκρόπολιν] vox nonnisi vs. 504 redit,
 cf. ἀκρόπολις E 523 etc. || δόλῳ Aristoph.
 Ar.] δόλον mss., doli fabricator Epeos Verg.
 Aen. II 264.
 495 οἷ Eust.] οἷ δ' mss.

- αὐτὸν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς, 496 cf. γ 331
 αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισι,
 ὥς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὥπασε θέσπιν ἀοιδὴν.
 ὥς φάθ'· ὃ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν
 500 ἔνθεν ἑλὼν, ὥς οἱ μὲν ἐν σσέλμων ἐπὶ νηῶν
 βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
 Ἀργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 ἦατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
 αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἑρύσαντο.
 505 ὥς ὃ μὲν εἰστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
 ἡμενοὶ ἀμφ' αὐτόν. τρίχα δέ σφισι ἑάνθανε βουλή·
 ἡ δὲ διαπλῆξαι κοῖλον δόρυ νηλεὲς χαλκῷ,
 ἡ κατὰ πετράων βαλέμεν ἑρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
 ἡ ἐάειν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτῆριον εἶναι,
 510 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλε·
 αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπεὶ πόλις ἀμφικαλύψαι
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὃδ' ἦατο πάντες ἄριστοι 512 cf. δ 272
 Ἀργεῖων, Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες. 513 = δ 273
 ἦειδεν δ', ὥς φάστυ διέπραθον υἱὲς Ἀχαιῶν
 515 ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
 ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπὴν,
 αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηιφόβοιο
 βήμεναι ἧτ' Ἀργῶν σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 520 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. 520^b = γ 121
 ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 521 = 83
 τήκετο, δάκρυ δ' ἔδενεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.

497 αὐτίκ' ἐγὼ] αὐτίκα καὶ G M mss. alia.
 499 ὀρμηθεὶς θεοῦ] a deo (vel musa, cf. vs. 488) incitatus. Locutio †. || φαῖνε... ἀοιδὴν] locutio non redit.
 500 ἔνθεν] cf. A 6 a 10. || ἐλὼν] ἐλὼν Bergk, refutatus a Nitzschio.
 503 ἦατ' § 220] ἦατ' mss.
 504 ἀκρόπολιν] cf. vs. 494.
 506 ἀμφ' αὐτόν] ἄγχ' αὐτοῦ P H X. || ἑάνθανε] ἦν θάνε mss.
 507 διαπλῆξαι Ar. coll. ψ 120] διατμήξαι (Zen., vid. Σ 34) mss.; cf. x 440. Nauck διαρρήξαι; vid. ad A 146 ψ 120.

508 βαλέμεν § 126] βαλεῖν mss. || ἄκρης] ἄκρας G F² P² mss. alia.
 509 ἡ ἐάειν § 191] ἡ ἐάαν vel ἡ (ῆ) ἔαν mss.
 511 ἦν] cf. § 302; Nauck ἦεν δλέσθαι. || ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss. || ἀμφικαλύψαι G Hermann] -ψη mss.; cf. § 113.
 512 δουράτεον] cf. vs. 493. || ἦατο § 220] εἶατο mss.
 513 Ἀργεῖων] Ἀργεῖοι mss. pleraque.
 516 αἰπὴν] cf. § 75.
 517 sq.] vid. ad δ 276.
 522 παρειάς] vid. ad X 491.

- ὥς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅς τε ἐφῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσι
 525 φάσκει καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἡμᾶρ, — 525^b cf. A 484
 ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα φιδούσα
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκυέει, οἷ δέ τ' ὄμισθε 527 cf. T 284
 κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὤμους
 εἴρερον εἰς ἀνάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν· 529^b = N 2
 530 τῆς δ' ἐλεεινότητι ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί, —
 ὥς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε. 531 cf. π 237
 ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων, 531^b = δ 153
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπεφράσατ' ἡδ' ἐνόησε 532-536 = 93 sqq.
 ἡμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσε.
 535 αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
 „κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἡδὲ σχεθέτω φόρμιγγα λιγείαν·
 οὐ γὰρ πῶς πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀεῖδει.
 ἐξ οὗ δορπέομεν τε καὶ ὥρορε θεῖος ἀοιδός,
 540 ἐκ τοῦ δ' οὗ πῶ ἐπαύσατ' οἰζυροῖο γόοιο
 ὃ ξεῖνος μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκε.
 ἀλλ' ἄγ' ὃ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπόμεθα πάντες,
 ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως· 543^b = γ 358
 544 εἵνεκα γὰρ ξεῖνοιο τάδ' αἰδοῖοιο τέτυκται.
 548 τῷ νῦν μηδὲ σὺν κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισι,

545 πομπή καὶ φίλα δῶρα, τὰ φαι δίδομεν φιλέοντες.
 ἀντὶ κασιγνήτου ξείνός θ' ἐκίτης τε τίτυκται
 ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαύῃ πραπίδεσσι.

545^a = γ 41

524 το ἐφῆς] hiatus notabilis, vid. § 44 et ad A 533. || πρόσθεν] προπάρουθε(ν) G F M mss. alia; vid. ad Φ 567.

525 τεκέεσσιν] ὥρεσιν Callistratus coll. E 486.

526-529] del. Nitzsch, vs. 526-530 suspectos habet Nauck.

526 ἀσπαίροντα ἰδοῦσα P Y Z¹] -ροντ' ἰσι-δοῦσα mss. cett. (cf. X 407).

529 εἴρερον] †, servitutem; vox a verbo εἴρειν (§ 277) per reduplicationem ducta est. || εἰς] *εἰς F? || ἐχέμεν] cf. § 126.

530 παρειαί] vid. ad X 491.

534] om. U¹, post vs. 535 (loco alieno) habet G¹, del. PKnight.

539 δορπέομεν] δειπνέομεν Duentzer. || ὥρορε] ὥρετο H² i; aor. ὥρορον intransitive usurpatur etiam N 78 et l. a. Σ 397, item comp. ὑπάρωρε ω 62; cf. § 284. || θεῖος] διος Nauck cum edd. vet.

540 ἐπαύσατ'] παύσατ' mss. || γόοιο] πόνοιο M errore manifesto.

541 μάλα] μέγα K.

542-571] del. Duentzer.

543 οὕτως Eust.] οὕτω mss.

545-547] del. Kirchhoff; vs. 545 sq. in margine habet F, del. Friedlaender.

548 ξείνος] φίλος F² Z. || ἐκίτης] αἰδοῖος G¹.

547 ἐπιψαύῃ] -σι mss. complura. Compositum (= comprehendere) †.

- ὅτι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστι.
 550 *Φείπ' ὄνομ' ὅτι σε κεῖθι 'κάλεον μήτηρ τε πατήρ τε*
ἄλλοι Θ', οἷ κατὰ φάσιν καὶ οἷ περιναϊετιάουσι·
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλός, ἐπεὶ τὰ πρῶτα γένηται, 553 cf. Z 489
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆς.
 555 *Φειπὲ δέ μοι γαῖάν τε τετὴν δῆμόν τε πόλιν τε,*
ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασι
οὐδὲ τι πηδάλι' ἔστι, τὰ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσι·
ἀλλ' αὐταὶ φίσσασιν νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν
 560 *καὶ πάντων φίσσασιν πόλιν καὶ πτόνας ἀγροῦς*
ἀνθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλός ἐκπεράουσι
ἡέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφι 562* cf. λ 15
 563 *οὔτε τι πημανθήμεν' ἐπὶ δφείος οὔτ' ἀπολέσθαι.*

- 564 ἀλλὰ τόδ' ὡς ποτε πατὴρ ἐγὼ φειπόντος ἄκουσα
Ναυσιόδοι', ὅς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγασσέσθαι
ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων
'φῇ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐνφειγία νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν ἐν ἡεροφειδίῃ πόντῳ
ῥαϊσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλι' ἀμφικαλύψειν.
 564-571 Ar. —

- 550-577] del. Kayser.
 550 'κάλεον] synzesis suspecta (cf. § 191);
 *πατήρ μήτηρ τ' ἐκάλεσκον? cf. Z 402 I 562
 O 338.
 552-554] del. PKnight.
 552 ἀνώνυμος] †, cf. νώνυμ(ν)ος M 70 etc.,
 δμώνυμος P 720, ἐπώνυμος I 562 η 54 π 409
 h. Ap. 273.
 553 ἐπὶ § 326] ἐπὶ mss.
 554 ἐπὶ... τίθενται] genus medium, cf.
 τ 406. Sunt qui pro passivo habeant, ὀνό-
 ματα (ex ἀνώνυμος vs. 552) mente supplen-
 tes, delete commate post τέκωσι. || τοκῆς]
 l. a. γονῆς.
 556 πέμπωσι] -ψωσι G F¹ P mss. alia.
 557 κυβερνητῆρες] †, alias κυβερνήτης (Ψ
 316 etc.); κυβερνάω γ 283.
 559 ἴσασσι T² i] ἴσασσι mss. cett.; cf.
 § 160.
 560 ἴσασσι G T i] ἴσασσι mss. cett.; cf.
 § 160. || πόλιν § 74] πόλιν mss.
 561 ἐκπεράουσι § 191] -ράουσιν mss.

- 563 πημανθήμεν' § 125] -θῆναι mss.
 564-571] ex libro v desumptos, hic autem
 molestissimos esse vidit Ar.; ab ipso dia-
 scenasta illinc desumptos putat Kirchhoff.
 Fick delet vs. 564-576, fortasse recte; Seeck
 vero censet usque ad vs. 571 omnia bene
 cohaerere, sed vs. 572-586 ex alio fonte
 esse adiectos ut Ulixix subiungi posset
 narratio.
 565 Ναυσιόδοι' § 59] -όδοι mss. || ἀγά-
 σσασθαι Ar. G Y¹] -σασθαι mss. cetera et
 olim „deteriora”; cf. vs. par. et I 28 β 373
 v 121.
 566 ἡμῖν § 93] ἡμῖν mss.; an gravius
 latet vitium? (*Φαίλῃς?). || ἀπήμονες] ἀμύ-
 μονες H² X.
 567 ἐνφειγία] περικαλλία U mss. alia; vid.
 v 175.
 569 ῥαϊσέμεναι H] ῥαίσασθαι G F P mss.
 alia, l. a. ῥαίσασθαι; cf. v 177. || πόλι' § 74]
 πόλι mss. || ἀμφικαλύψειν] -ψαι G P¹ mss.
 alia.

- 572 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 572 = K 384
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄς τινες ἴκεο χώρας
 ἀνθρώπων, αὐτοὺς τε πόλιν τ' ἐν ναιεταούσας,
 575 ἡμὲν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575^b = ζ 120
 οἷ τε φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδφής. 576 cf. ζ 121
 φειπὲ δ' ὅ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ,
 Ἀργείων Δαναῶν ἢδ' Ἰλίου οἷτον ἀκούων.
 τὸν δὲ θεοὶ μὲν ἔτευξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον 579sq. cf. Z 357sq.
 580 ἀνθρώποις, ἔν' ἔρσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῇ.
 ἢ τίς τοι καὶ πηδὸς ἀπέφθιτο φιλόθι πρὸ
 ἐσθλός ἐὼν, γαμβρὸς ἢ πενθερὸς, οἷ τε μάλιστα
 κήδιστοι τελέθουσι μεθ' αἵμα τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἢ ποθὶ τις καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα φειδῶς,
 585 ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μὴν τι κασιγνήτοιο χερσίων
 γίγνεται, ὅς κεν ἐταῖρος ἐὼν πεπνυμένα φειδῇ.

- 570 ὡς ἀγόρευ' ὁ γίγνων τὰ δὲ κεν θεὸς ἢ τελίσσει
 ἢ δ' ἀτίλεισ' εἶη, ὡς Φοι φίλον Ἰπλίτο θυμῷ. 570 cf. v 178

- 570 ἀγόρευ' ὁ] ἀγόρευε F.
 571 εἶη] Barnes εἶφ, melius Nauck εἶοι.
 573 ἄς] ζς Z.
 574 πόλιν § 74] πόλιν vel πόλιν mss. ||
 ναιεταούσας § 191] ναιεταώσας vel ναιετω-
 σας mss.
 576 θεοδφής] θεοδφής mss.
 578 Ἀργείων Δαναῶν ἢδ' Ἰλίου] verba cor-
 rupta; ἢ P. Bekker ἡρώων Δαναῶν coll. Θ
 353, ἀχρεῖον, Δαναῶν criticus apud Nauckium,
 quae parum prosunt coniecturae; τείκεα Ἀρ-
 γείων Kayser, Ἀργείων τε δόλον ingeniose
 vHerwerden, quae si recipiatur lectio, prae-
 terea legatur καὶ (PKnight) aut ἰδὲ Φιλίου
 (Bentley). Fick Ἀργείων τε νεῶν καὶ Φιλίου
 coll. π 15; at *navium interitum* Demodo-
 cus non cecinerat.
 579 ἔτευξαν W] τεύξαν mss. cett. || ἐπε-
 κλώσαντο] vid. ad Ω 525.
 580] in Fest ἀνθρώποις ἀπασιν καὶ <σ> σο-
 μένοισι <ν> ἀοιδῇ. || ἔν' ἔρσι Bentley] ἔνα
 ἦσι mss., cf. § 302. || ἀοιδῇ] cf. Z 358 ω 200.
 581 πηδὸς] cf. I 163. || ἀπέφθιτο] ἀπώλετο F.
 583 αὐτῶν] ἀνδρῶν F mss. alia.
 584 ποθὶ τις § 322] πού τις G P M, τίς
 που mss. alia. || κεχαρισμένα] πεπνυμένα H.
 585 ἐπὶ οὐ] hiatus suspectus, vid. § 14;
 *ἐσθλός ἐὼν; οὐ? Hoffmann ἐπὶ οὐ μὲν πού τι,
 Ameis ἐπὶ οὐ μὲν τοί τι, sed nihil praestat
 synzesis (cf. § 8). || μὴν § 18] μὲν mss.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ι.

Ἀλκινόου ἀπόλογοι (ι—μ).

Κυκλώπεια.

- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 1 sq. = 2 354 sq.,
 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 2 = 3 382
 ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν' ἐστὶν ἀοιδοῦ 3 cf. α 370
 τοιοῦδ', οἷός τ' ἐστὶ, θεοῖσ' ἐναλίγκιος αὐδὴν. 4 = α 371
 5 οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τι φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
 ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζονται ἀοιδοῦ
 ἥμενοι ἐξέλῃς, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι 8^b sq. = α 333 sq.
 σίτου καὶ κρεάων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
 10 Φοινοχόος φορέῃσι καὶ ἐγγεῖη δεπάεσσιν·
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶ φεῖδεται εἶναι.

5-8 in Ambros. Q appictos habent —, quos obelos Aristarcho deberi sed ad vs. 7-10 pertinere censet Ludwich.

- 1-38] del. KL Kayser; quae diasceua adiecit in versu 15 (= η 242) finem habere censet Kirchhoff.
 4 αὐδὴν] ἀντην l et olim alii; tertiane fuit lectio αὐδῆ? vid. Strab. XIV p. 648.
 5-11] vid. Plat. Rep. III 390 Aristot. Politic. VIII 2(3).
 5 εἶλος] male θυσίαν interpretatur Athen. II 40d.
 6 3τ' ἐυφροσύνη] 3τ' ἀν εὐφρ. G F mss. alia

male; vid. ad ζ 156. || ἔχῃ] ἔχει H X mss. alia. || κατά δῆμον ἅπαντα] κακότητος ἀπούσης Eratosthenes apud Athen. I 16d insulse et vitiose (debebat enim ἀπεούσης, vid. § 302).
 7 ἀκουάζονται] -ζονται F X mss. alia.
 8 πλήθωσι] -θουσι G F².
 9 κρεάων § 72] κρεῖων mss.
 10 ἐγγεῖη δεπάεσσιν] Nauck ἐγγεῖησι δεπάεσσιν sine causa.

Κυκλώπεια]

— ι (IX) —

191

- σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπιτράπετο στονόεντα
 εἴρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω. 13 = 2 214 π 195
 τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὕστατίον καταλέξω;
 15 κήδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ Οὐρανίωνες. 15 = η 242
 νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὅφρα καὶ ὕμεις
 φεῖδετ', ἐγὼ δέ κ' ἔπειτα φυχῶν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ 17^b = Φ 57
 ὕμιν ξεῖνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
 „εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισι
 20 ἀνθρώποισι μέλω, καὶ ἐμὸν κλέος οὐρανὸν ἵκει.
 ναιετάω δ' Ἰθάκην ἐνδὲλόν· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
 Νήριτον ἐνοσίφυλλον ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι 22^a = B 632^b
 πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησι,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ Ὀλήεσσα Ζάκυνθος. 24 = h. Ap. 429
 cf. α 246
 25 αὐτῇ δὲ χθαμαλὴ παννυπερτάτῃ εἰν ἀλλ' κεῖται
 πρὸς ζόφον, — αἶ δέ τ' ἀνενθε πρὸς ἠὼς τ' ἡέλιόν τε, — 26^b = M 239
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τοι ἐγὼ γε
 Φῆς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο φιδέσθαι.
 29 ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων· 29^b = α 14
 31 ὧς δ' αὐτῶς Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισι 31^b cf. ι 465
 Αἰαίη δολόεσσα λιλαιομένη πόσιν εἶναι·

30 ἐν σπέσει γλαφυροῖσι λιλαιομένη πόσιν εἶναι.

30 = α 15

- 13 στεναχίζω] στον. mss. complura.
 14 τοι] τί mss. nonnulla, τί δ' Iulian. 244c.
 Cf. E 703. || ὕστατίον καταλέξω] ὕστατον ἐξο-
 νομήνω G. Producta superlativi forma ὕστατος;
 legitur etiam Θ 353 O 634.
 15 κήδε'] κήδεα G¹. || πολλὰ] μάλα P. Num
 l. a. fuit κήδεά μοι μάλα πολλὰ?
 16 ὕμεις § 92] ὕμεις Apoll. lex., ὕμεις (ἡμεῖς)
 mss.
 17 δέ κ' § 326] δ' ἀν mss.
 19 πᾶσι] vid. ad Α 5.
 20 μέλω] vid. § 270 et ad β 41. || ἐμὸν —
 ἵκει] cf. Verg. Aen. I 879: fama super aethera
 notus. || *ἐμὸν] μιν mss.; vid. § 92 et ad
 ε 311. || ἵκει] ἵκει H¹ K q; vid. β 28.
 21 ἐνδὲλόν] ἐνδελόν mss.; vid. ad β 167.
 22] vid. v 351 et ad α 186. || Νήριτον]
 Νήριον Philoxenus (coll. γ 81) et Crates (coll.
 v 104). || ἐνοσίφυλλον § 21] εἰνος. mss.
 24 Σάμη] sic Ar., Σάμος Apollodorus U;
 vid. ad α 246. || Ὀλήεσσα Ζάκυνθος] cf. § 53.

25-38] del. Koeschly.
 25] notabili errore poeta contendit Itha-
 cam ultimam insulam esse occidentem ver-
 sus; vix igitur nota ei fuisse haec loca
 apparet. || παννυπερτάτῃ] † (ὀπίρτατος M 381
 4^a 451). || εἰν] ἐν F; vid. α 162.
 26 αἶ δέ κ' οὐδ' ἔτ' F¹; ἡ δέ κ' Bryant. ||
 ἠὼς § 77] ἠὼ mss.
 27] de Ithacae solo cf. Γ 201 δ 605 sqq.
 v 242 sqq. || κουροτρόφος] †. || τοι Bentley]
 τε mss.; vid. § 99 sq. et ad 9 136.
 28 Φῆς] notabile h. l. (et vs. 34) est
 pronomen: nihil iucundius novi quam si quis
 suam ipsius patriam conspiciat; cf. § 95.
 Bentley τῆς, vix recte. Vid. Apoll. Pron.
 139 et Matronis parodia in Convivio Athen.
 135 f.
 30] om. mss. pleraque. || σπέσει § 71]
 σπέσει mss.
 31 sq.] om. D; del. Kirchhoff, vs. 29-36
 Sengebusch.

- 33 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε. 33 = η 258
 37 εἴ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι. 38^b cf. Ω 492
 „Φιλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσ' ἐπέλασσε,
 40 Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὥλεσα δ' αὐτούς.
 ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 'δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι αἴσης.
 ἔνθ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ διερχῶ ποδὶ φευγέμεν' ἡμας
 ἥνωγον, τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
 45 ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
 ἔσφαζον παρὰ θύνα καὶ εἰλίποδας Φέλικας βοῦς.
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσ' ἐγέγωνον,
 οἷ σφιν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
 ἥπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
 50 ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὄθι χρὴ πεζὸν ἔόντα.
 ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη,
 ἡέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Λιδὸς αἶσα παρέστη
 53 ἡμῖσιν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν. 53^a = ω 169

34 ὥς οὐ τι γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 γίγνεται, εἴ περ καὶ τις ἀπόπροθι πίονα Φοῖβον
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 35 cf. Ψ 832

54 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ Φοῖβι,
 54 cf. Ο 673 Σ 583
 33-35 in Ambros. Q appictos habent —, quos obelos ad vs. 34-36 referendos
 esse vidit Nitzsch.

33 ἐμὸν] ἐμοὶ H². || ἔπειθε] -θον P mss.
 alia; vid. ad vs. 31 sq.

34-36] del. Bekker.

34 *οὐ τι] οὐδὲν mss.; cf. § 100. || ἦς] cf. vs. 28. || οὐδὲ] ἡδὲ F².

35 sq.] in margine habet F.

36 ναίει] ναίῃ G mss. alia.

37 εἴ' § 328] εἴ δ' mss. || ἐνίσπω] ἐνίσπω U W; vid. ad H 447 β 137 λ 148 et § 246.

39 Κικόνεσσ' ἐπέλασσε] -σαι π. mss.

42 ἀτεμβόμενος] vid. ad β 90. || αἴσης Bentley coll. v 138] ἴσης mss. neglecto F et sine apto sensu (vid. tamen M 423). Cf. A 705 β 203 ι 549.

43 διερχῶ] fugaci (?); vid. ad ζ 201. Lucretius VI 638 vertit *liquido pede*.

44 ἥνωγον § 225] ἡνώγεα mss.

47 Κικόνεσσ' ἐγέγωνον] -νεσαι γεγώνεον (-νεον T) mss.; cf. § 260.

48 ἀρείους] forma novicia, vid. § 85 et ad II 557; *γεῖτονες οἷ σφιν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους ἦσαν? sed verba ita ordinata minus placent, quapropter tentavimus *οἷ σφιν περικτιόνες πλέονες καὶ ἀρείους ἦσαν.

51 ὄρη] ἦρος T i et olim alii (quod ex glossemate natum videtur).

52 ἡέριοι] vid. ad A 497; Bentley Φαρινῇ, cf. B 471 etc. et Mimnerm. fr. 2. Redit tamen vox ὄρη epitheto destituta versu par. B 468; Cicones autem mane venisse e vs. 56 apparet.

53 ἡμῖσιν § 93] ἡμῖν mss. || πάθοιμεν] πάθωμεν mss. pleraque.

54 sq.] del. Classen, vs. 54-59 Hentze. Tertia persona hinc aliena; remansisse haec ex antiquiore fonte, in quo non ab Ulixē sed de Ulixē narrarentur (vid. ad initium librorum x et μ), putat Seeck.

- 58 ὄφρα μὲν ἦώς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ, 58 = Θ 66
 τόφρα δ' ἀλεξόμενοι 'μένομεν πλεονάς περ ἔοντας'
 ἦμος δ' ἡέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε, 58 = II 779
 καὶ τότε δὴ Κίκονες 'κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιοῦς.
 60 Φέξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἐκνήμιδες ἐταῖροι
 ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι 'φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.
 „ἔνθεν δὲ προτέρω 'πλέομεν ἀκαχημένοι ἦτορ,
 Φάσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες 'κίον ἀμφι-ἑλίσσαι,
 65 πρὶν τινα τῶν δφειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκαστον αὔσαι,
 οἱ 'θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δρωθέντες.
 νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς 67 cf. μ 313
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσ' ἐκάλυψε 68 sq. = μ 314 sq.
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρεε δ' οὐρανόθεν νύξ. 68^b sq. = ε 293 sq.
 70 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δὲ σφι
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισε Φῖς ἀνέμοιο. 71^a = Γ 363
 καὶ τὰ μὲν εἰς νῆας κάθμεν δφείσαντες ὀλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἥπειρόνδε. 73 cf. v 279^a
 ἔνθα δύο νύκτας δύο τ' ἡμῶτα συνεχὲς αἰεὶ 74 cf. x 142
 75 'κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες. 74^a = ε 388
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐνπλόκαμος 'τέλεσ' Ἡῶς, 75 sq. = x 143 sq.
 76 = ε 390

55 'ράλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεῖησι.

55 = Σ 534

58 ἦν] vid. ad Θ 66.

58 βουλυτόνδε] sic h. l. et II 779 dicitur tempus quod proxime praecedit τὸ δεῖπνον, brevi igitur post meridiem; cf. A 86 Aristoph. Av. 1500. Arator coenaturns boves iugo solvit. Posteriores, qui sub solis occasum coenare solebant, *vesperam* perperam intellexerunt, e. g. Apollonius Rhodius III 1342.

60 ἐκάστης] neglecto F; δὲ Φεκάστης Bentley. Sed iure Zoilus alique mirati sunt quod *semi* e singulis navibus occubuisse dicerentur milites; Crates putabat septuaginta duos periisse, reliquos deinde per naves duodecim (B 637 ι 159) aequabiliter esse distributos. — Sex comites Ulixia a Cyclope devorantur ι 289, 311, 344, *sex* a Scylla μ 110, 245 sq. || ἐκνήμιδες] l. a. ἐμοὶ ἐρηγες.

62 sq.] del. Kirchhoff.

64-66] del. Duentzer, vs. 64 sq. Fick.

65 εἰνα] subiecti est accusativus. || τῶν] articulus molestus. || ἕκαστον] neglecto F; praeterea displicet caesura post 4um trochaenium (vid. § 3).

68 νεφέεσσ' ἐκάλυψε] -σαι x. mss.

69 ὁρώρεε § 110] ὁρώρει mss.

70 ἐπικάρσιαι] †, *transversae*, ita ut alterum navis latus vento fluctibusque feriatur; cf. Herodot. VII 36. Sunt qui *pronas* interpretentur coll. II 392.

73 προερέσσαμεν Ar. X] -ρύ(σ)σαμεν mss. cett.; cf. A 435.

74 συνεχὲς] l. a. apud Eust.] *συνεχῆς* Aristoph. Ar. mss.; vid. ad M 26.

75-78 'κείμεθ'... ἡμεῶτα] opponuntur verba ambo etiam O 240.

75 θυμὸν ἔδοντες] cf. Z 202.

- ἱστοὺς στησάμενοι ἀνὰ θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες
 ἡμεθα' τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήται τ' ἔθυνον.
 καὶ νύ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην εἰς πατρίδα γαῖαν
 80 ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν
 καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 „ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα· ἀτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἳ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσι.
 85 ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ
 αἶψα δὲ δεῖπνον ἔλονθ' ἔταροι παρὰ νηυσὶ θοῇσι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τ' ἐπασσάμεθ' ἡδὲ ποτῆτος,
 δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προῖην πεύθεσθαι ἰόντας,
 89 οἳ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
 91 οἳ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μῖγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισι.
 οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐτάροισιν ὄλεθρον
 ἡμετέροισ', ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιφιδέα καρπὸν,
 95 οὐκ ἐτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τ' ἐλάθοντο.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα Φερύσσας
 100 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἐταίρους
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὤκειάων,
 μὴ πῶς τις λωτοῖο φάγων νόστοιο λάθῃται.

90 ἄνδρες δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσας.

77 ἐρύσαντες] neglecto F, item μ 402;
 ἔλσαντες PKnight coll. β 426 ο 291.

81 παρέπλαγξεν] παρέπλεξεν F mss. alia;
 vid. ad Φ 269 ο 389.

83 ἰχθυόεντα· ἀτὰρ] -εντ' (α) αὐτὰρ mss. ple-
 raque; cf. § 18.

84] de *Lotophagis* Libyae incolis vid. He-
 rod. IV 177.

85 ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ] vid. δ 359.

86 *ἔλονθ' ἔταροι παρὰ νηυσὶ θοῇσι] ἔλοντο
 θοῇς (θοῇσι P²) παρὰ νηυσὶν (-σι P) ἐταῖροι
 mss., cf. § 57. Fick ἐπὶ pro παρὰ dedit.

87 σίτοιο τ' σίτου τε mavult Nauck.

88 πεύθεσθαι] πεύσσεσθαι P mss. alia.

89] om. X D. || ἐπὶ] de optativo vid.
 § 109.

90] del. Kayser, ante vs. 89 collocant
 G F mss. alia; non de tribus sed de satis
 multis sermonem esse patet ex verbis δς
 τις... φάγοι vs. 94. Cf. α 102.

96 sq.] del. PKnight.

96 μετ'] παρ' M¹ H² K W.

97 μενέμεν] cf. § 126. || (ε)λάθοντο Naber]
 λαθίσθαι mss., quod servare mavult vHer-
 werden. De verbi sensu cf. O 822.

99 ἐπὶ] ἐπὶ (sic G) vel ὑπὸ (sic F) mss.
 complura.

102 πῶς] πῶ H mss. alia male, nam μήπω

- οἳ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἐρετμοῖς.
 105 ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχημένοι ἦτορ.
 „Κυκλώπων δ' εἰς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισι
 108 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρόουσι
 112 τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες,
 ἀλλ' οἳ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναλοῦσι κάρηνα
 ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ Φέκαστος
 115 παίδων ἡδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
 „νῆσος ἔπειτ' ἐλαχεῖα παρ' ἐκ λιμένος τετάνυσται,
 γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀπὸ τῆλε,
 ὀλήεσθ', ἔν δ' αἴγες ἀπειρέσιαι γεγάασι
 119 ἄργαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει.
 122 οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταίσχεται οὔτ' ἀρότοις,

109 ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
 πυροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι, αἳ τε φέρουσι
 Φοῖνον ἱριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 110 cf. 123

120 οὐδέ μιν εἰσοιχνέουσι κυνηγέται, οἳ τε καθ' ἑλὴν
 ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐρέποντες.
 111 = 358

nondum significat nec nisi imperativo iun-
 gatur; cf. P 422 ε 184 χ 431 ψ 59. || λάθη-
 ται] de subiunctivo vid. ad Α 158.

108 ἐπὶ κληῖσι] vid. ad β 419.

104] vid. ad δ 580.

105] in suspicionem vocavit Kirchhoff.

106] de *Cyclopiibus* vid. ad vs. 333. ||
 ἀθεμίστων] vid. Apoll. lex. s. v.

107 θεοῖσι πεποιθότες] „vertrauend der Na-
 tur“ (Nitzsch).

108] vid. ad α 349. || ἀρόουσι § 191] ἀρόω-
 σιν mss.

109-111] delevimus ex Nitzschii sen-
 tentia; vid. ad vs. 357-359.

109] cf. aurei saeculi descriptio Hes.
 Oper. 117, Ovid. Metam. I 101.

111 ἱριστάφυλον] adi. nonnisi versu par.
 reddit (σταφυλή ντα ε 561 etc.).

114 σπείσει U q] σπεί(σ)σι mss. cett.; cf.
 § 71.

115 ἀλόχων] plures igitur singulis Cyclo-
 pibus uxores tribuit poeta. Apud Aristot.
 Eth. Nicom. X 10 est ἀλόχου, sed ipsum
 Aristotelem in Homero id legisse inde non

efficitur; neque urgenda est vis vocis, cum
 de hominibus agrestibus sermo fiat.

116 ἔπειτ' ἐλαχεῖα i] item Zen. Hesych.
 s. v. Etym. M. 558,10, ἔπειτα λάχεια mss.
 cett., quod pro nomine proprio quidam
 habuerunt (vid. ad Α 99). Adi. reddit α 509
 h. Ap. 197, superlativus inde formatus
 ἐλάχιστος occurrit h. Merc. 573, apud po-
 steros autem frequentissimus est. Vulgatum
 λάχεια perperam repetebant a verbo λαχάειν
 (= σκάπτειν). || τετάνυσται] cf. Aristoph.
 Nub. 212.

117 τῆλε § 322] τηλοῦ mss.

118 γεγάασι] τελέθουσιν G.

120 sq.] del. Fick; vs. 120-124 damna-
 verat Nitzsch propter tot vocum insolitarum
 concursus, vs. 120-135 Duentzer.

120 εἰσοιχνέουσι] cf. § 7 et 191. De verbo
 vid. ad γ 322 ε 157. || κυνηγέται] † (alias
 ἐπακτῆρ, θηρητῆρ, θηρητῶρ, θηρευτῆς).

122 ποίμνησιν] †, vid. ad B 470. || καταίσχε-
 ται] insolitus est hiatus (vid. § 44); καταίσχεται
 habent P H¹. Bentley οὐδ' ἄρα τοι ποίμνησι
 καταίσχεται, Naber οὐ τοι γὰρ ποίμνησι καταίχε-

- ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἥματα πάντα 123 cf. 109
 ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἰγας.
 125 οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάροιοι,
 οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνι τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 νῆας ἐυσσέλμους, αἷ κεν τελέοιεν ἕκαστα
 φάστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
 ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περάουσι θάλασσαν.
 130 οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐν κτιμένην ἐκάμοντο.
 οὐ μὲν γὰρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα
 ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ὕδρηλοι μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
 ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺν λήμον αἰεὶ
 135 εἰς ὥρας ἀμάοιεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' οὐδας. 135^b cf. h. Ap. 60
 ἐν δὲ λιμὴν ἐύορμος, ἵν' οὐ χρεὶ πείσματός ἐστι, 136^a = δ 358
 οὐτ' εὐνὰς βαλέμεν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι, 137 cf. A 436
 ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰς δ' κεν αὐτῶν
 θυμὸς ἐποτρύνῃ καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἄηται.
 140 αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140^a = γ 102 cf. γ 346
 κρήνη ὑπὸ σπέεος· περὶ δ' αἰγυροὶ πεφύασι.

ται, vHerwerden οὐδ' ἔρα ποιμίσιν ἦδε κατέσχε-
 ται. || ἀρότοις] vox †; ἀρότησιν K, Nitzsch
 ἀρότησι, vHerwerden (nisi spurius sit versus)
 ἀροτήρσι.

124 χηρεύει] † (cf. χῆρος, χηρώω).

125 μιλτοπάροιοι] vid. B 637.

126-129] del. Fick, vs. 130 pro cō le-
 gens αἷ.

127 ἕκαστα] sine F; τελίωσι φέκαστα Bent-
 ley, nos *αἷ περ τελίωσι φέκαστα, sed delen-
 dus potius videtur locus quam corrigendus,
 vid. ad vs. 126-129.

128 ἰκνεύμεναι] vid. § 7 et 191. || οἷά τε
 πολλὰ] vid. ad γ 73.

129 ἐπ' ἐς M. || περάουσι § 191] περάουσι
 mss.

130 ἐκάμοντο] vid. ad Σ 341.

131-141] *spurii? Certam aliquam insulam
 auditoribus commendare voluisse videtur
 horum versuum auctor; Aegusam (prope
 Lilybaeum) significari sunt qui putent (cf.
 Seeck Quellen p. 364).

131] om. P¹. || ὥρια] adi. † (cf. ὥρη).

132 πολιοῖο] cf. § 53.

133 ὕδρηλοι] adi. nonnisi h. Apoll. 41
 reddit. || ἄφθιτοι] ἄσπειροι Bentley.

135 ἀμάοιεν § 191] ἀμόφην F² et olim alii,
 ἀμφην mss. cett.; cf. vs. 247 et Theocr. XI
 73. In arsi syllaba ἀ- producitur A 67 Ω 451
 φ 301; cf. § 18. || πῖαρ] adi. ad οὐδας refe-
 rendum; cf. A 550 et § 70.

136 sq.] cf. Verg. Aen. I 168 sq.

136 χρεὶ PKnight] χρεῖ mss.; cf. § 8. ||
 πείσματός ἐστι] πείσματα δῆσαι PKnight coll.
 x 96.

137] deletur apud Nauckium. || εὐνὰς] vid.
 ad A 436. || βαλέμεν § 126] βαλίειν mss.

138 sq.] del. Fick.

138 ἐπικέλσαντας] sc. τὴν ναῦν; vid. ad vs.
 148. || κεν αὐτῶν F¹ P¹ X] κεν αὐτίων G F² P² T,
 κε ναυτίων mss. pleraque male, cf. § 56
 (hinc Aratus κε ναυτίης in fine versus Phaen.
 729). Fortasse praestat accusativus (sive
 ναυτίας sive αὐτούς). Bentley κεν αὐτά.

140 ἐπὶ κρατὸς λιμένος] in ultima parte
 portus. Locutio nonnisi l. par. reddit.

141 ὑπὸ ὑπ' ἐκ Naber coll. 2 37 μ 107
 i 489. || σπέεος § 71] σπείους mss.

- 142 ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευε· 142^b = x 141
 144 ἄηρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
 145 οὐρανόθεν προέφαινε, κατελχέτο δὲ νεφέεσσι.
 ἔνθ' οὐ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι·
 οὐδ' οὐν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
 εἰσφίδομεν, πρὶν νῆας ἐυσσέλμους ἐπικέλσαι.
 κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλομεν ἰστία πάντα,
 150 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150-152 = μ 6sqg.
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶα διάν. 150 = 547 cf. A 437
 151^b = A 723
 152 = A 477
 „ἦμος δ' ἡριγένεια ἴφνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ὥρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 154^b = ζ 105
 155 αἰγας ὀρεσκόλους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
 αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 ἑβάλλομεν· αἴψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυνάδεα, εἰς δὲ φεκάστην
 160 ἐννέ' ἐλάγχανον αἰγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶον. [x 183 sq. eto.
 ὧς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα 161 sq. = 556 sq.
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ φηδύ. 161 = A 601
 162 = x 468
 οὐ γὰρ πω νηῶν ἐξέφθιτο φοῖνος ἐρυθρός,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσι φέκαστοι
 165 ἠφύσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
 Κυκλώπων δ' εἰς γαῖαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνὸν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν ὁίων τε καὶ αἰγῶν.

143 νύκτα δ' ὀφθαίην, οὐδὲ προέφαινε φιδίσθαι

143^a = K 83

143-145] locum vertit Verg. Aen. III 585
 -587.

143] del. vHerwerden. || προέφαινε (προ-
 φαινε) Bentley] προφαινετ' mss.; cf. vs. 145.

144 περὶ] sic Ar., παρὰ mss. complura. ||
 ἦν] ἦν? cf. § 302.

145 οὐρανόθεν] -9s Ar. (? — οὐρανός; Lud-
 wich; an corrupta haec sunt ex annotatione
 qua Aristarchus δὲ νεφέεσι scripsisse ferre-
 tur, reiecta lectione δ' ἐν (sic G) νεφέεσι?). ||
 προέφαινε] προφαινε mss.

147 οὐδ' Nitzsch] οὐτ' mss. Vid. E 879. ||
 προτὶ] προτὶ mss. pleraque.

148 ἐπικέλσαι] intransitive? Sic κίλσαι vel

ἐπικίλσαι usurpatur i 149 + 114, sed tran-
 sitive i 138, 546 x 511 i 20 μ 5.

149 κελσάσῃσι] vid. ad vs. 148.

150 ἔβημεν] βῆμεν mss.

151 ἀποβρίξαντες] comp. μ 7 reddit, cf.
 βρίζω A 223. || Ἡῶα § 2 et 77] Ἡῶ mss.

155 ὀρεσκόλους Fick] -κώους mss.; vid.
 A 268.

156 sq.] vertit Verg. Aen. I 187 sq.

156 δολιχαύλους] †.

159 εἰς δὲ φεκάστην] ἐν δὲ ἐκάστη G P¹ X
 mss. alia:

160 ἐννέ' ἐλάγχανον] ἐννέα 2 mss.

167] del. Duentzer. || ὁίων] cf. Γ 198.

- ἦμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ρηγμῖνι θαλάσσης.
 170 „ἦμος δ' ἡριγένεια ῥάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔφειπον
 „ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν, ἐμοὶ ἐρήρες ἑταῖροι
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
 ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσι,
 175 ἢ ῥ' οἷ γ' ὕβρισται τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἢ φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδότης.
 „ὥς φειπὼν ἀνὰ νηὶς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 180 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἐγγὺς ἔοντα,
 ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ ῥέδομεν σπέος ἄγχι θαλάσσης
 ὕψηλόν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
 μῆλ', οἷες τε καὶ αἶγες, ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλῇ
 185 ὕψηλῃ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι
 μακροῦσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισι.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίανυ πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
 οἶος ἐποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν, οὐδὲ μετ' ἄλλους
 ῥωλέει, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστι' ἐφείδει.
 190 καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον οὐδ' ἐφεφείκει
 ἀνέρι σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὀλέεντι

172 νῦν] οὐν mss. complura.

175 οὐδὲ δίκαιοι] cf. A 832.

176 θεοδότης] θεοδότης mss.

177 ἀνὰ] ἐπὶ Ellendt.

179 ἐπὶ κληῖσι] vid. ad β 419.

180] vid. ad δ 580.

182 ἴδομεν σπέος dubitanter LaRoche]
 σπέος ἴδομεν (ἴδομεν K) mss.; σπέος εὔρομεν
 Bentley coll. vs. 217 et Bekker coll. x 252.

183 δάφνησι] nonnisi h. Ap. 396 Merc.
 109 XXV 9 redit.

184 ἰαύεσκον] notetur imperfectum (item
 vs. 187), noctes transigere solebant. Nunc
 absunt (vid. vs. 217).

185 sq.] chortem subdialem sibi eodem
 modo ante domum suam construxit Eu-
 maeus, vid. § 5 sqq.; Polyphemo autem αὐλῇν

perpetuo patentem poeta videtur tribuisse.

185] hinc muri, qui e saxis selectis et
 apte dispositis essent constructi, Cyclopeū
 postea vocabantur. || δέδμητο Ar. mss.] βέ-
 βλητο Aristoph. („an κέκμητο?“ Nauck). ||
 κατωρυχέεσσι] adi. nonnisi § 267 redit.

187 ἐνίανυ] vid. ad vs. 184. || τὸ F] τὰ
 mss. pleraque; F & A Platt.

188 ἐποιμαίνεσκον] ποιμ. mss.

189 ῥωλέει § 191] ῥωλέει mss. || ἀθεμίστι'
 ἐφείδει] -στια ἦδεν (vel ἦδην) mss.

190 θαῦμ' ἐτέτυκτο] θαῦμα τέτ. Ar. U. ||
 οὐδ' ἐφεφείκει] οὐδὲ ἐφείκει mss.

191 ἀνέρι Nauck] ἀνδρὶ γε mss., quam
 antiquam satis esse lectionem testatur ver-
 sus, qui apud Aristotelem interpolatur post
 I 539 (ubi vid.). || σιτοφάγῳ] †, vid. ad α 849.

- ὕψηλῶν ὀρέων, ὃ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
 „δὴ τότε τοὺς ἄλλους ῥελόμεν ἐρήρες ἑταίρους
 αὐτόθι παρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ῥύεσθαι
 195 αὐτὰρ ἐγὼ κρήνας ἐτάρων δύο καὶ δέκ' ἀρίστους
 ῥῆν' ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος φοίνισιο
 φηδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων Ἐυάνθεος υἱός,
 ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφεβεβήκει,
 οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἡδὲ γυναικὶ
 200 ἀζόμενοι· ναῖεν γὰρ ἐν ἄλσει δεινδρεόντι
 Φοίβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι ῥόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
 χρυσοῦ μὲν μοι ἔδωκ' ἐνφεργέος ἐπὶ τὰ τάλαντα,
 ῥῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
 φοῖνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυνάδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
 205 φηδὺν ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτόν
 ἐφείδει δμῶν οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ φοίῳ,
 ἀλλ' αὐτός τ' ἄλογός τε φίλη ταμὴ τε μὲ' οἷη.
 τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιφιδέα φοῖνον ἐρυθρόν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ φείκοσι μέτρα
 210 ῥεῦ', ὁδμή δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδει,
 θεσπεσίῃ τότε κ' οὐ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

194 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.; an *αὐθι
 παρὰ? (παρὰ habent F P H¹ X). || ῥύεσθαι
 PKnight] ῥυεσθαι mss.; cf. § 164.

197 Ἐυάνθεος] hoc nomine *Bacchum* indi-
 cari (cf. Athen. XI 465 a) iure negavit Nitzsch,
 nam apud Homerum Bacchus nusquam (nisi
 in hymnis) *vini* deus dicitur, raro autem
 commemoratur. Posteriores tamen Maronem,
 quem Homerus Apollinis dicit antistitem,
 fecerunt Bacchi filium (Eur. Cyclop. 141)
 aut nepotem (Hesiod. in schol. ad hunc
 locum; cf. Io Chius apud Plutarch. Thes.
 20, schol. Apoll. Rh. III 997).

198 ἀμφεβεβήκει] ἀμφεβεβήκει mss.; ἀμφι-
 βέβηκε Nitzsch, at deletam nunc esse urbem
 Ulixes vs. 40 dixit. Vid. ad A 37.

199 παιδὶ Aristoph. Ar.] παῖσι mss. ple-
 raque.

200 ναῖεν Nauck] ῥεῖει mss.; vid. ad A 18
 § 116. || *δεινδρεόντι] δεινδρέοντι mss.; vid.
 § 63.

201 ῥεῖει] vid. ad A 191.

202 ῥῶκε] ῥῶκε mss.

203 πανάργυρον] redit adi. ω 275; vid.
 ad B 448.

205 ἀκηράσιον] etiam h. Merc. 72 legitur
 pro ἀκηρτος. || οὐδέ τις αὐτόν] οὐ τις ἰόντα
 Hartman.

206 ἐφείδει § 27] ἡεῖδει vel -δη mss.
 (πίνει F).

207 αὐτός τ' H² Ki] αὐτός mss. cett.

209] vid. ad vs. sq. || ὕδατος] ὕδατος δ'
 mss. pleraque.

210 ἡδεῖα] neglecto F; Fick δὲ δὲ φηδεῖα
 deleta verbo ῥεῖει et versu 209, quem insul-
 sum vocat; at quorsum tum illud δὲ? Nos
 tentavimus *ἐπὶ φείκοι ῥεῖει, | ὁδμή δὲ φηδεῖα.
 In vulgata enim praeter cetera displicet quod
 vinum aquae infundi dicitur, non aqua vino,
 contra morem posteriorum (cf. Cobet Nov.
 Lect. p. 601). Vid. tamen Hes. Oper. 596,
 Theophr. apud Athen. XI c. 18; non huc
 referendus est η 164, ubi vid.

211 τότε κ' § 326] τότε ἂν mss.

- τοῦ 'φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δέ τ' ἦα 212 sq. cf. 266 sq.
 κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀίσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἄνδρ' ἐπ' ἐλεύσεσθαι μεγάλην ἐπιφειμένον ἀλκὴν, 214 cf. 514
 215 ἄγριον, οὔτε δίκας ἐν Φειδότη οὔτε θέμιστας.
 „καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 ἠύρομεν, ἀλλ' ἐνόμηνε νομὸν κάτα πλόνα μῆλα.
 ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηρόμεσθα Φέκαστα.
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν 'βριθον, 'στεινόντο δὲ σηκοὶ
 220 Φαρνῶν ἡδ' ἐρίφων· διακεκριμένοι δὲ Φέκασται
 εἴρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι. ἔναον δ' ὄρῳ ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖσ' ἐνάμελγε.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι 'λίσσοντο Φέπεσσι
 225 τυρῶν αἰνυμένους ἕμεναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδωρ· 227^b = 470
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ 'πιθόμην, — ἥ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν, — 228 = E 201
 ὄφρ' αὐτόν τε Φίδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δόλῃ.
 230 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροις φανείς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
 „ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνύμενοι 'φάγομεν, 'μένομέν τε μιν ἔνδον

212 τ' ἦα] καὶ ἦα mss.; vid. ad 266.
 213 κωρύκῳ] cf. 267. || ὀίσσατο] ὠίσσατο
 P² X; vid. ad 323.
 214 ἐπ' ἐλεύσεσθαι Nitzsch] ἐπιελ. mss. ||
 ἐπιφειμένον] cf. A 149.
 215 οὔτε δίκας ἐν Φειδότη οὔτε θέμιστας]
 cum his verbis cf. A 832.
 216 μιν] l. a. τιν'. Cf. Soph. Philoct. 31. ||
 ἔνδον] domi.
 218 ἐθηρόμεσθα § 191] ἐθηρόμεσθα mss.
 219 ταρσοὶ] †, crates (cf. τέρσομαι A 267
 etc.); alia est vox ταρσός A 377, 388.
 221 εἴρχατο § 230] ἔρχατο mss. || πρόγο-
 νοι] †. || μέτασσαι] †, i. e. μετακταί (μετάκ-ται,
 cf. μεταξὺ); recte μεσῆλικας interpretari vide-
 tur schol., Nitzsch μεταγενεσιτίας significari
 putat.
 222 ἔρσαι] †; recens natae? Cum voce
 ἀφίρση (ros) confuderunt Aeschylus, qui
 ὀρόσους vocavit avium pullos Agam. 141,
 et Sophocles, qui ψακαλόχους dixit oves

lactantes (fr. 962); item grammatici. Hinc
 Nauck χωρὶς δὲ Φέρσαι. || ἔναον vHerwerden]
 ναῖον Ar., sic aut νᾶον (νάον) mss.; vid.
 § 286. || ὄρῳ] sero (wei); redit vox q 225.
 Cf. ι 246.
 223 γαυλοὶ] †. || σκαφίδες] †; σκάπτω h.
 Merc. 90, 207. || τοῖσ' ἐνάμελγε] τοῖσιν ἔμελγε
 G² H W; cf. η 5.
 224 'λίσσοντο Φέπεσσι] -ντ' ἐπίεσσι mss.
 225 ἕμεναι § 125] ἔναι mss.
 226 ἄρνας] neglecto F; Heyne ἐρίφους
 Φάρνας τε, PKnight ἐρίφους καὶ Φάρνας, pro-
 babilius Nauck Φάρνας τ' ἐρίφους τε.
 227 ἐπιπλεῖν] forma recentior, item vs.
 470; cf. I 418, 685 π 331 et § 191.
 228 *κεν] τ' ἂν mss.; cf. § 326. || κέρδιον]
 φέρτερον P.
 229 ξείνια] sic Ar.; ξεινήια P U; „εἰ ξεινήια
 olim alii?" (Ludwich).
 231 κήαντες Ar.] κελάντες mss. pleraque;
 cf. § 177.

- ἤμενοι, ἦος ἐπῆλθε νέμων· 'φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀξαλέης, ἵνα Φοι ποτιδόρπιον εἴη,
 235 ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκε·
 ἡμεῖς δὲ δφείσαντες ἀπεσσύμεθ' εἰς μυχὸν ἄντρον. 236^a = 396
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πλόνα μῆλα 237 sq.^a cf. 337 sq.
 πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενά 'λείπε θύρηφι,
 ἄρνειούς τε τράγους τε, βαθείης ἔντοθεν αὐλῆς.
 240 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε λίθον μέγαν ὑψὸς ἀείρας,
 ὄβριμον· οὐ κεν τὸν γε δύω καὶ Φείκοσ' ἄμαξαι 240 = 340
 ἐσθλαὶ τεσσαράκνυλοι ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν· 242^b = M 448
 τόσσην ἡλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησι.
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἴλας, 244 sq. = 341 sq.
 245 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκε Φεκάστη. 245 = 309
 αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκοῖσ' ἐν ταλάροισιν ἀμυσάμενος κατέθηκε, 247^a = Σ 568
 ἤμισυ δ' αὖτ' ἔσθησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα Φοι εἴη
 πινέμεν' αἰνυμένῳ καὶ Φοι ποτιδόρπιον εἴη.
 250 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ 'σπεῦσε πονησάμενος ἐΦὰ Φέργα, 250 = 310, 343
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἰσέφιδ', εἴρετο δ' ἡμας· 251^a = 308

233 ἦος § 323] εἴως vel ἕως mss. || ὄβριμον]
 ὀβριμον F mss. alia.

234 ἀξαλέης] vid. ad A 487. || ποτιδόρπιον]
 redit vs. 249; cf. μεταδόρπιος δ 194.

235 ἔντοσθεν M U W] ἔκτοσθεν(ν) mss. ple-
 raque, non recte, ut apparet coll. vs. 240
 et 251; vid. ad vs. 239.

236 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ἄντρον] ἔνδον G¹.

239 τράγους] †. || ἔντοθεν HRumpf] mss.
 ἔκτο(σ)θεν. Redit vitium vs. 338; vid. vs.
 235 et ad ψ 179. Polyphemus oves et capras
 cogit in cavernam, deinde obiecto saxo
 secludit a maribus, quos in spatiosa chorte,
 quae antro praestructa est, relinquit ut ibi
 noctem transigant.

240 ἐπέθηκε] nempo ostio antri. || *λίθον]
 θυρεὸν mss., quae vox nonnisi vs. 318 et
 340 redit, h. l. autem et vs. 340 propter
 synizesin (§ 8) suspecta est. Saxum (cf. vs.
 243), quod iannae vice fungitur, θυρεὸς tum
 demum vocari poterit, cum edocti fue-
 rint Ulixes eiusque comites qualem usum
 Polyphemo id praestet; apertam autem in-
 venerunt speluncam, necdum scire possunt

occludendo antro ingentem hunc lapidem
 inservire. — Vertit Verg. Georg. IV 422
 obice saxi.

241 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || ἄμαξαι]
 ἄμ. mss. multa.

242 τεσσαράκνυλοι Bentley Barnes coll. ψ
 705] τετράκνυλοι mss. vitiose producto sono
 α. Cf. Ω 324. || ὀχλίσσειαν] ὀχλήσειαν H U;
 cf. M 448.

243 θύρηφι] θυρήφι G P² H² (e versu 238).

244] aut igitur saxum non accurate antri
 ostium explebat aut ipsa caverna per rimas
 aliquas superne lumen et aëra admittebat.

245 ἔμβρουον] vox nonnisi locis par. redit.
 Vid. ad ψ 266.

246 θρέψας] cf. E 903.

247 πλεκοῖσ' ἐν] πλεκοῖσιν Apoll. lex.;
 vid. ad Θ 337. || ταλάροισιν ἀμυσάμενος] -σι
 πονησάμενος F¹ Z.

249 πινέμεν' § 125] πίνειν mss. || ποτιδόρ-
 πιον] cf. vs. 234.

250 ἐΦὰ PKnight] τὰ α mss.; cf. Θ 430.

251 πῦρ ἀνέκαιε] Polyphemus ad penetralia
 antri accedens, ut ignem sub favilla sopi-

- , ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλέεθ' ὕγρα κέλευθα; 252-255 = γ 71
sqq.
ἢ τι κατὰ προῆξιν; ἢ μασιδίως ἀλάλησθε
οἶά τε ληιστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλάνονται
255 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
„ὥς ἔφαθ' ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
δφεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
ἀλλὰ καὶ ὥς φεφέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέφειπον
„ἡμέτεροι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
260 παντοίοισ' ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης
φοίκαδε φέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὐτω που Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρεΐδαν Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
265 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλοὺς. ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τεὰ γούνα
ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήμιον ἦν καὶ ἄλλως
δολῆς δωτίνην, ἢ τε ξείνων θέμις ἐστί.
αἰδέσσαι δὲ, φέριστε, θεοὺς· ἰκέται δέ τοι εἰμεν·
270 Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε.
272 „ὥς ἔφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ·
„νήπιός ἐος, ὦ ξεῖν, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δεδφίμεν ἢ ἀλέασθαι
275 οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοι ἀλέγουσι

271 ξείνιος, δς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίοισιν ἀπηδοῖ.
253-255 Aristoph. — (Ar. vero γ 72-74 —)

tum suscitet, hospites conspicit latitantes. ||
*αἰσέφιδ'· εἰσίδεν mss. || εἰρετο H² M T,
cf. § 264.

252-255] vid. ad γ 71-74.
254 τοί τ' ἀλάνονται] l. a. μηχανώνονται.
256 ἡμῖν] ἡμῶν F.
257 δφεισάντων] de genitivo vid. ad ζ 157.
258 φε Bekker] μιν mss.
259 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.
261 φέμενοι] νισσόμενοι (νισόμ.) G T.
262 οὐτω που] *ὥδ' ποθι? cf. § 322. ||
μητίσασθαι] μητιάσθαι Eust., καὶ θεοὶ ἄλλοι
U W.
263 Ἀτρεΐδαν (ο) U] -δων mss. cett.; cf. § 55.
264 ἐστί] εἰσι Nitzsch.

266 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || τεὰ PKnight]
τὰ σα mss., vid. ad Α 185.
267 ἄλλως] vid. ad I 699.
268 δολῆς Wolf] δόλης vel δώης (i. e. δώης) mss.
269 *αἰδέσσαι δὲ] αἰδέο vel αἰδοῖο mss.;
vid. Ω 503. || εἰμεν] εὐχόμεθ' εἶναι P.
270] vid. ad Ω 570 v 213. || ἐπιτιμήτωρ] †;
vid. ad γ 422.
271] del. PKnight. || ξείνοισιν] φ' ἰκέτησιν
U W (ut η 165).
272 αὐτίκ' G] αὐτίς mss. pleraque; vid.
loc. parall. et ad ξ 153.
273 ἐσ' § 302] εἰς G, εἰς (εἰ) mss. cett.
275 αἰγιόχοι (ο) F mss. alia] -χου pleraque;
cf. § 59.

271 cf. η 165

- οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰμεν. 276^a = γ 281
οὐδέ κ' ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδολίμην 276^b = γ 135
οὔτε σέ· οὐθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
ἀλλὰ μοι ἔσφ', ὅπῃ ἔσχες ἰὼν ἐνφρυγέα νῆα,
280 ἢ ποθ' ἐπ' ἐσχατιῆς ἦ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαήω.
„ὥς ᾠάτο πευράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθε φειδότα πολλὰ,
ἀλλὰ μιν ἄπορρον προσέφην δολίοισι φέπεσσι· 282^a = 501
„νῆ' ἡμῖν κατέφαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὕμης ἐπὶ πείρασι γαίης,
285 ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔννεκε·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοισίδ' ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
„ὥς ἔφάμην· ὃ δέ μ' οὐ τι ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ, 286^b = μ 446 cf.
ἀλλ' ὃ γ' ἀναΐξας ἐτάροισ' ἐπὶ χεῖρας ἔαλλε,
σὺν δὲ δύω μάρψας ὥς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ
290 'κόπτ'· ἔκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ᾠέε, ᾠέε δὲ γαῖαν. 290^b cf. ψ 220
τοὺς δὲ διὰ μελεῖσσι ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον·
ἦσθι δ' ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος — οὐδ' ἀπέλειπε —
ἐγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέτομεν Διὶ χεῖρας,
295 σχέτλια φέρον' ὀράοντες· ἀμυχανίη δ' ἔχε θυμόν.
„αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
'κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν 299^a = I 458

277 οὐδέ κ' § 326] οὐδ' ἂν mss. || ἔχθος]
l. a. ἔχθος.

278 σέ· § 92] σε (σοῦ M) mss. || μοι] τε
G, γο D.

279 ἔσφ' § 246] εἴφ' mss.; Bentley ἀλλ'
ἄγ' φείφ.

280 ποθ' § 322] που mss. || δαήω § 122]
δαίω mss.

282 δολίοισι φέπεσσι § 60] -οις ἐπέσσι mss.

283 νῆ' ἡμῖν (ἀμῖν) vGendt] νέα μὲν μοι
(sic Ar.) vel ἡμῖν μοι mss. vitio manifesto,
neque enim in arsi dici potuit νέα neque
νῆα aut νέα in monosyllabum contrahi.
PKnight νῆα γέ μοι, Ahrens (post vGendt)
νῆ' ἀμῖν μοι ἔαξε. De pronomine ἡμῖν cf.
§ 95.

285] displicet Nitzschio.

286 τοισίδ' Nauck] τοῖσδε (φ') mss. (τοῖσιν
P², τοῖσδέσ' G alia); cf. § 59 et 97.

287 *οὐ τι] οὐδὲν mss.; cf. § 100.

289 sqq.] aemulantur Verg. Aen. III 623
sqq. et Ovid. Metam. XIV 205 sqq.; longius
discedit Eur. Cyclop. 396 sqq.

289] de numero nautarum vid. ad ι 60
et * 208.

291 μελεῖσσι] adv. redit Ω 409 σ 339.

292 ἀπέλειπε] ὑπέλειπε (ut η 230 π 50)
proponitur apud Nauckium.

293 τε σάρκας] de -s producto vid. § 26. ||
μυελόεντα] †, cf. μυελός γ 482 etc.

294 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

295 ὀράοντες § 191] ὀρώοντες mss. || ἀμυ-
χανίη] †, cf. ἀμύχανος Θ 130 etc.

296 ἐμπλήσατο] ἐπλήσατο F P (vid. ad ρ 427).

- 300 ἄσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ Φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
χείρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκε.
αὐτόθι γάρ κε καὶ ἡμεῖς ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν ὀδυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
- 305 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκε.
ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡὼα δι᾿ αὖν.
„ἦμος δ' ἡριγένεια ὀφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ ἡμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρουον ἦκε Φεκάστη.
- 310 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ὅσπευσε πονησάμενος ἐξ Ἄλφειρα,
σὺν δ' αὐτ' ἄνδρε δῶμα μάργας ὀπλίσσατο δειπνον.
δειπνήσας δ' ἄντροι' ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἄψ' ἐπέθηκε, ὥς εἴ τε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
- 315 πολλῇ δὲ ῥοίῳ πρὸς ὄρος ἔτρεπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ. αὐτὰρ ἐγὼ λυπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴ πως τισαίμην, δολὴ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαινέτο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ
- 320 χλωρὸν ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἐξέταμ' ὄφρα φοροίη
ἀνάνθην, ἡμεῖς δὲ Φεφίσκομεν εἰσοράοντες
ὄσσον θ' ἰστὸν νηὸς ἐφεικοσόροιο μελαίνης,

303 χείρ' i. e. χερσὶ (sic G F), item τ 480;
cf. § 13. Male χείρ' (i. e. χείρα) mss. plera-
que. || ἕτερος...θυμὸς] verba corrupta, nam
vox θυμὸς pro *sententia* usurpari non potuit.
Naber ἕτερον... μῆδος coll. λ 202, vHerwer-
den ἕτερον δὲ τι θυμὸν coll. λ 105.

303 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || ἡμεῖς § 92]
ἄμμες mss. || ὄλεθρον] de acc. vid. l. a. ο 268
et ad γ 87.

304 κεν] πως Nauck sine causa.

305 ὄβριμον] ὄμβρ. G mss. alia.

306 Ἡὼα § 77] Ἡῶ mss.

309 ἔμβρουον] cf. vs. 245.

310 Ἄλφει PKnight] τὰ α mss.; cf. Θ 430.

311 *αὐτ' ἄνδρε] δ γε δ' αὐτε mss., Bar-
nes infeliciter δε γ' αὐτε. Vid. vs. 344. ||
δειπνον] δόρπον G¹ F, δαίτα P; cf. β 20. Vocis
δειπνον non urgenda hoc loco est vis, nam

pomeridiano demum tempore Polyphemum
greges pastum egisse (vs. 312) non est veri
simile.

312 ἄντροι' § 59] ἄντρον mss.

313 θυρεὸν] vid. ad vs. 240.

315 πολλῇ] πολλῷ P¹ mss. alia. || ῥοίῳ]
nonnisi II 361 redit; vid. ad K 502.

317] del. Niese.

320 ἐλαίνεον] forma producta redit vs. 394;
ἐλαίνος N 612 etc. || *ἐξέταμ' ἔκταμεν mss.,
ἐκσπασεν l. a. apud Eust., quam praefert
Bentley, fortasse iure, cf. Theocrit. XXV
210. || φοροίη] cf. § 114.

321 *ἡμεῖς δὲ] τὸ μὲν ἄμμες mss.; cf. § 242.
Ex vs. 320 τὸ μὲν irrepsit. || εἰσοράοντες
§ 191] -ρόοντες mss.

322 ἐφεικοσόροιο] †; cf. A 309 α 280 β 212
δ 669, 778.

- φορτίδος εὐρείης, ἥ τ' ἐκπεράει μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράεσθαι.
- 325 τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς
καὶ παρέθηκε ἑτάροισιν, ἀποξῦσαι δ' ἐκέλευσα·
οἳ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε κατὰ κρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
- 330 ἥ ῥα κατὰ σπέος κέχυτο μεγάλ' ἥλιθα πολλή·
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλίσθαι ἄνωγον,
ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
τρῶφαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
οἳ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄρ κε καὶ ἦθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
- 335 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
„Φεσπέριος δ' ἦλθεν καλλιτρίχη μῆλα νομεύων.
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἦλασε πίονα μῆλα
πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἐντοθεν αὐλήης,
ἥ τι δισσάμενος, ἥ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευσε·

323 φορτίδος] cf. α 250. || ἐκπεράει § 191]
-ράα mss.

324 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || εἰσοράεσθαι
§ 191] -ράασθαι mss.

325 ὄργυιαν] cf. ψ 327.

326 ἀποξῦσαι W] ἀποξύναι mss. cetera,
item Eur. Cyclop. 456, Lucian. Dial. mar.
II 2; vid. ad ζ 269. Non *acutendum* sed *levi-*
gandum comitibus tradit stipitem; ἀπολεπίσαι
bene redditur in P.

327 ὁμαλὸν] †, *laevem*. || ἐθόωσα] †, *acui*;
cf. ο 299?

328 ἐπυράκτεον] †. || κηλέῳ] cf. § 8.

329 κόπρῳ] κόπρου Aristoph. F; cf. ο 469.

330 σπέος § 71] σπέος M, σπέους mss.
cett. || μεγάλ' corruptum, vid. ad X 88 (et
δ 505). Nitzsch μεγάλου χύτο, Ameis μεγάλου
κέχυτ', sed praeterea praepositioni κατὰ h. l.
perperam additur genitivus; Bothe σπέος
κέχυτο μέγα, sed σπέος non est sincera forma
(cf. α 194); tentavimus *μυχόν, probabilius
Hartman διὰ σπέος μῆλον κέχυτ' coll. ρ 297
sq. || ἥλιθα] vid. ad α 483.

331 πεπαλίσθαι Doederlein] πεπαλίσθαι
Ar. Herodian., πεπαλίσθαι mss.; vid. ad
H 171. || ἄνωγον] -γα G mss. alia.

332 μοχλὸν] litteram χ in rasura habet G,

item vs. 375, 378, 387, 394, 396 (non ta-
men α 261 α 382).

333 ἐν] ἐπ' Ar. || ὀφθαλμῷ] ex hoc versu
totaque quae sequitur narratione apparet
poetam Polyphemum (ceterosque Cyclopes?)
μονόφθαλμον sibi finxisse, qui inde a natalibus
unum oculum haberet in media fronte collo-
catum, quemadmodum torvum Cyclopis vul-
tum descripserunt Hes. Theog. 144, Theocrit.
XI 31 sqq., Verg. Aen. III 636 sq., Ovid. Me-
tam. XIII 851 sq. — Perperam Philoxenus
grammaticus (cf. schol. vs. 106) contendebat
posterorum hoc fuisse figmentum, Homerum
vero Polyphemum finxisse ante Ulixis ad-
ventum casu aliquo altero oculo captum (*τε-*
ρόφθαλμον). Item Ar.? vid. HIPolak ad Odys.
p. 27-37). — Ipsum nomen sitne a vocibus
κύκλος et ὤψ derivatum necne dubitatur. ||
ἰκάνοι] de opt. or. obliquae vid. § 109.

334 *ἄρ] ἔν mss.; vHerwerden dubitanter
περ, Nauck τοὺς ἄρα καὶ.

338 οὐδέ τι ne mares quidem; vid. vs.
238 sq. || ἐντοθεν HRumpf] ἐκτο(σ)θεν mss.;
vid. vs. 239.

339 τι δισσάμενος] de hiatu vid. § 99 sq.
et ad ρ 136. || δισσάμενος] δισάμενος F, vid.
ad α 323.

- 340 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε λίθον μέγαν ὑψὸς αἰέρας. 340 = 240
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας, 341 sq. = 244 sq.
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρονον ἦκε φεκάστη. 342 sq. = 309 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος ἐφ' αὖτ' ἔργα,
 σὺν δ' αὖτ' ἄνδρε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον. 344 cf. 311
- 345 „καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς,
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος φοῖνοιο·
 ,Κύκλωψ, τῇ, πῖε φοῖνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρ' εἵδῃς οἷόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκένυθαι
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 350 φοίκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350^b cf. Θ 355
 σχέτιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἔκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας·
 „ὥς ἐφάμην, ὃ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιε· φήσατο δ' αἰνῶς
 φηδὺν ποτὸν πίνων, καὶ μ' ἦτεε δεύτερον αὖτις·
 355 ,δός μοι ἔτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν οὖνομα φειπὲ
 356 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης·

357 καὶ γὰρ Κυκλώπῃσι φέροι ζείδωρος ἄρουρα
 φοῖνον ἱρισταφυλον καὶ σφιν διὸς ἄμβρος ἀίξει·
 ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νίκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.

357^b = δ 229

358 = 111

340 *λίθον] θυρεὸν mss.; vid. ad vs. 240.
 341 μηκάδας] πύλας P (cf. β 56).
 342 ἔμβρονον] vid. ad vs. 245.
 343 ἐφ' αὖτ' PKnight] τὰ α mss., cf. Θ 430.
 344 *αὐτ' ἄνδρε] δ γο δ' αὖτε mss.; vid.
 ad vs. 311. || δόρπον P] δειπνον mss. plera-
 que; cf. β 20.

345 προσηύδων] -δαν? cf. § 195.

346 κισσύβιον] *mulctram* (*toðde*), vas o su-
 pellectile rustica, quod o Polyphemi domo
 desumsisse putandus est Ulixes; vid. ad
 § 112. Vocis, quae § 78 π 52 reddit, origi-
 nem veteres ridicule a nomine κισσός repe-
 tebant, quasi ex *hederae* ligno vasa aut
 tornari possint aut pangi! vid. Eur. Cyclop.
 390 Alcest. 756, Timotheus apud Athen. XI
 465c, Athen. XI 477, Theocrit. I 27, Macrob.
 V 21. *Ligneumne* vas an *ficile* poeta dicat
 nescimus. || χερσὶν ἔχων] χερσὶ φέρον X.

347 τῇ, πῖε] cf. inscriptio Cyprica Collitz
 n° 135: τὰ Ἑπειθόμα, πῖθι. || κρέα] syni-
 zesis vitii indicium (vid. § 72); *ἐπὶ κρέας
 ἀνδρομίοισι? cf. Eur. Cyclop. 419.

348 εἵδῃς] neglecto F; neque ὥς φείδῃς
 verum videtur, neque ὄφρα φείδῃς (sic Bent-
 ley); Naber φειδήσεις coll. η 327. || νηὺς
 ἐκεκένυθαι] navem in rupibus elisam esse
 finxerat vs. 284.

351 κέν] ἄν M mss. alia; cf. § 326.

352] del. Bekker.

353 δ δ' — αἰνῶς] δ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβό-
 μενος προσέειπεν G.

358 δῶ] noviciū pro δῶω (cf. § 122).
 Conieciimus *φειπὲ, | αὐτίκα νῦν δῶω ξεινήιον
 (-ήιον est in P, cf. ι 365, 370 υ 296). Vid.
 § 108.

357-359] delevimus. Perit loci acumen,
 si vinum Cyclopi non fuit ignotum; non
 ille *vappa* sed *lacte* sitim restinguere solitus
 est (cf. Eur. Cycl. 121-124), quapropter
 novum liquorem, cuius vim nunquam est
 expertus, nihilo cautius quam lac solet te-
 pidum totis mulctris per gulam demittit.
 Vid. ad vs. 109-111.

358 ἱρισταφυλον] vid. ad vs. 111.

359 ἀπορρώξ] vid. ad B 755.

- 360 „ὥς ἔφαιτ' αὐτὰρ ἐγὼ F' αὖτις πόρον αἶθοπα φοῖνον.
 τρεῖς μὲν ἔδωκα φέρον, τρεῖς δ' ἐξέπι ἀφραδίηφι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθε φοῖνος,
 καὶ τότε δὴ φε φέπεσσι προσηύδων μελιχίοισι· 363 cf. ι 552 φ 192
 ,Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 365 ἐκφερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
 Οὔτις ἐμοὶ γ' ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 μήτηρ ἡδὲ πατήρ ἡδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι·
 „ὥς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεί θυμῷ· 368 = 272
 ,Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ φοῖσ' ἐτάροισι,
 370 τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται·
 „ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς ἔπεσ' ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
 'κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν ἀνχένα, καδ δέ μιν ὕπνος 372^b cf. Ω 4
 ἤρεε πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξ ἔσσυτο φοῖνος 373^a = Ω 5
 ψωμοὶ τ' ἀνδρόμεοι, ὃ δ' ἐρεύγετο φοινοβαρείων.
 375 καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
 ἧος θερμαίνοντο· φέπεσσι δὲ πάντας ἐταίρους
 'θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδφείσας ἀναδύνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πύρ' ἔμελλε 378 cf. K 365^a
 ἄψεσθαι χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
 380 καὶ τότε ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 ἔσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
 οἷ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάινον, ὀξὺν ἐπ' ἄκρω,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀεργθεῖς

360 *ἐγὼ F'(oi) αὖτις] οἱ αὖτις ἐγὼ (ἐγὼ
 om. F) mss., quod ferri quidem potest si F'(oi)
 αὖτις ἐγὼ scribitur (cf. § 13), sed tamen pa-
 rum placent numeri versus ita correcti.
 Bentley ὥς φάτ', ἀτὰρ φοὶ ἐγὼν αὖτις.

361 *ἐξέπι] ἔκπιεν mss. || ἀφραδίηφι(ς)
 Nauck] -ησιν mss.

363 F. Bekker] μιν mss.

365 ἐκφερέω] ἐξέρω mss. || μοι δὸς ξείνιον]
 *δὸς ξεινήιον (-ήιον est in P)? Vid. ad vs. 356.368 ὄνομα] ὄνομ' ἐστ' (ι) M U, idque suadet
 Naber coll. ω 306. De producta syllaba -a
 vid. § 19 et ad ζ 300 σ 208.368 αὐτίκ' αὖτις G F mss. alia; cf. loci
 parall.370 ἔσται] ἔστω Apoll. Pron. 31, idque
 probat Bergk.

371 *ἔπεσ' πείσεν mss.

372 ἀποδοχμώσας] comp. †, simplex h.
 Merc. 146, cf. δοχμός M 148, δόχμιος Ψ 116.

373 ἤρεε § 191] ἤρει mss.

374 ψωμοὶ] †. || φοινοβαρείων] redit par-
 ticipium π 555 φ 304; cf. A 225 γ 139 et
 § 286.

375 σποδοῦ] vid. ad ε 488.

376 ἧος § 323] εἴως (εἰ πως X) mss.; de
 syntaxi vid. ad δ 800. || δέ] τε M.

377 ἀναδύνη] cf. § 114.

378 τάχ' δ] τάχα? || πύρ' ἔμελλε] πυρὶ μέλλε
 mss.379 ἄψεσθαι] ἄψασθαι F X mss. alia
 (male).

380 ἐγὼν] *ἐγὼ F'?

383 ἀεργθεῖς] ἐρεισθεῖς Ar. P H K.

- ἴδνεον, ὥς ὅτε τις τρυπᾷ δόρυ νήιον ἀνήρ
 385 τρυπάνω, οἷ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
 ἀψάμενοι φεκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ὥς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεια μοχλὸν ἔχοντες
 ἴδνεομεν, τὸν δ' αἶμα περι' ἕξε θερμὸν ἐόντα.
 πάντα δέ Φοι βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας ἥρπεν ἀντιμή
 390 γλήνης καιομένης· σμαραγεῦντο δέ Φοι πυρὶ ῥίξαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἤε σκέπαρνον
 ἐν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μέγала Φιφάχοντα
 φαρμάσσων, — τὸ γὰρ αὐτὲ σιδήρου γε κράτος ἐστὶ, —
 ὥς τοῦ ἔσιζ' ὀφθαλμοὺς ἐλαϊνέω περι' μοχλῷ.
 395 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν, — περι' Φιφάχε πέτρῃ, —
 ἡμεῖς δὲ δφείσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐκφύρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἐρριψεν ἀπὸ φέο χερσὶν ἀλύων,
 αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυνεν, οἷ ῥά μιν ἀμφὶ
 400 Φοίκεον ἐν σπεύεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας.
 οἷ δὲ βοῆς ἀλόντες ἐφοίταον ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἰστάμενοι δ' εἶροντο περι' σπέος, ὅττι φε κήδοι·
 ,τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας

384 τρυπᾷ Draco metr. 86] τρυπᾷ mss.;
 verbum † (cf. τρύπανον vs. 385).

385 τρυπάνω] † (vid. ad vs. 384); cf.
 τίρετρον a 246 ψ 198. || ἱμάντι] cf. Eur.
 Cyclop. 461.

387 πυριήκεια] †. || ἔχοντες F] ἰλόντες; Ar. (?)
 et mss. cett.

388] *περι' ἕξε] περι(ρ)ρε mss.; calor ligni
 efficere non potuit ut *largior fieret* sanguis.
 Coniecturae favent Φ 365 i 394. IHVoss πε-
 ρίρρε θερμὸν ἰόντα (cf. Γ 61), adiectivum ad
 αἶμα referens, id quod dissuadere videtur
 verborum ordo.

390 γλήνης] vid. ad Θ 164. || σμαραγεῦντο
 vHerwerden coll. B 210, 463 Φ 199] *stri-*
debant; σμαραγεῦντο mss., i. e. *turgebant*
 (Attic. *ισφρίων*), vid. vs. 440. Veram lecti-
 onem videtur secutus esse Theocritus Syring.
 8: πόθοιο πυρισμαράγου (ubi codd. deteriores
 πυρισφαραγόν exhibit). De termino -εῦντο
 vid. § 7 et 191.

391-394] imitatur Ovid. Metam. XII 275
 -279.

391 ἡε σκέπαρνον] cf. § 28.

392 ἐν X K] εἰν mss. cett., cf. § 315. ||
 βάπτει] †.

393] del. PKnight. || φαρμάσσων] †, cf.
 φάρμακον et vid. ad α 261. || αὐτῇ αὐτὸ
 Bothe. || σιδήρου γε] σιδήροιο Nauck.

394 ἔσιζ' σιζ' (melius σίς') mss.; ver-
 bum †. || ἐλαϊνέω] vid. ad vs. 320.

395 σμερδαλέον — ὤμωξεν] vertit Verg. Aen.
 III 672: *clamorem immensum tollit*. || δὲ μέγ'
 δ' δ μιν Bothe, δ' ἄρ' δ γ' vHerwerden,
 μέγα interpretamentum ducentes; nos *σμερ-
 δαλέον μέγα δ' coll. Γ 260. PKnight σμερ-
 δαλέ' ὤμωξεν περι' δὲ μέγα. || *περι] περι'
 δ' mss.

396 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

397 ἐκφύρυσ'] ἐξέφυσ' mss.

399 ἀμφὶ] ἀμφίς mss.; cf. § 916.

400 Φοίκεον] ὤκεον mss.; Nauck ναῖον ἐν.
 Vid. ad Ξ 116. || σπεύεσσι § 71] σπήεσσι
 mss. || ἠνεμοέσσας] cf. § 21.

401 ἐφοίταον § 191] -των mss.

403 ἀρημένος] cf. Ξ 435.

- νύκτα δι' ἀμβροσίην καὶ ἀνύπνους ἡμε τίθησθα;
 405 ἢ μή τίς σεο μῆλα βροτῶν ἀφέκοντος ἐλαύνει;
 ἢ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλῳ ἢε βίηφι;
 „τοὺς δ' αὐτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 „ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ οὐδὲ βίηφι.“
 „οἷ δ' ἀπαμειβόμενοι φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 410 „εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα,
 νοῦσόν γ' οὐ πως ἔστι Διὸς μεγάλοι' ἀλέασθαι·
 ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι φάνακτι.“
 „ὥς ἄρ' ἔφην ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὥς φ' ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
 415 Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων δδύνῃσι
 χερσὶ ψηλαφάων ἀπὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων,
 αὐτὸς δ' ἐν προθύροισι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα πον μετ' ὅισσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὕτω γὰρ τί μ' ἐφέλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 420 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσειν ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὥς τε περι' ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαινέτο βουλή·
 425 ὅιες ἄρσενες ἦσαν ἐντροφέες δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, Φιоднеφές εἶρος ἔχοντες·

404 ἀμβροσίην] ὀρεφταίην (cf. ι 143) W. ||
 ἡμε § 92] ἡμε mss. („φανερῶς δουκόν" Eust.).
 Requiritur pluralis: *ἡμας ἔθνηκα?

405 ἢ] εἰ Apoll. Synt. p. 164 sq.; cf.
 § 200. || σεο J in m. || σε P¹ H K, σευ mss. cett.;
 cf. § 92. An *τεῖα?

406] om. F Z, in margine habet G, cuius
 erroris causa videtur haplographia. || ἦε
 οὐδὲ (male) P¹ M mss. alia; cf. vs. 408.

409 πτερόεντ' ἀγόρευον] -ντα προσηύδων G M¹.
 410 εἰ... δὴ] vid. ad A 61.

411 γ' δ' G H mss. alia. || μεγάλοι' § 59]
 -λου mss.

412] in K et in marg. H subiungitur
 τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσι, πατήρ δὲ σὺς εὖχεται
 εἶναι (cf. vs. 519).

414] in marg. habet F. || φ' adiecit
 Naber.

415 ὠδίνων] vid. ad A 271.

416 ψηλαφάων § 191] -φάων mss.; verbum
 †, cf. Z 322.

417 *ἐν προθύροισι] εἰνὶ θύρῃσι mss., cf.
 § 315. Redit error α 310 μ 256; vid. l. a.
 9 325 α 220 et ad Θ 199.

418 ὅισσι § 74] ὅισσι mss.

419 τί μ' ἐφέλπετ' Cobet] πού μ' ἤλπετ' mss.,
 ἔμ' ἐφέλπετ' Fick, μ' ἄρ' πον ἔλπετ' Nauck.

422 πάντας] vid. ad A 5.

425 *ὅιες ἄρσενες (item post nos WSchulze
 Q. E. p. 379)] ἄρσενες ὅιες; Ar. et mss. ple-
 raque metro invito, ἄρσενες ὅιες; H¹ praeter
 analogiam, vid. § 74. De producto δ- vid.
 § 22 et ad Ω 79; versus initio ὅιες vel οἷες
 habet Call. h. Ap. 53. Ceterum cf. Theocr.
 I 9. || δασύμαλλοι] †, cf. πηγασίμαλλοι; Γ 197
 et δασύς; Ξ 49, 51.

426] in margine habet F. || Φιоднеφές]
 vid. ad δ 135.

- τοὺς ἀκέων συνέφεργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισι,
 τῆσ' ἔπι Κύκλωψ ἠδ'δε, πέλωρ ἀθεμίστια Φειδός,
 σύντρεις αἰνύμενος· ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρ' ἐφέρεσκε,
 430 τὼ δ' ἐτέρω Φεκάτερθεν ἴτην σαόοντες ἐταίρους.
 τρεῖς δὲ Φέκαστον φῶτ' οἷες ἔφρον' αὐτὰρ ἐγὼ γε, —
 ἀρνειὸς γὰρ ἔην μῆλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων, —
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
 'κείμην' αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίῳ
 435 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
 ὥς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡόα διάν.
 ἥμιος δ' ἠριγένεια ἴφ' ἀνὴρ βοδοδάκτυλος Ἡώς,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενά μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 440 οὐθατα γὰρ σφαραγεῦντο. Φάναξ δ' ὁδύνησι κακῆσι
 τειρόμενος πάντων δάων ἐπεμαίετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησε,
 ὥς Φοι ὑπ' εἰροπόκων δάων στέρνοισ' ἐδέδεντο.
 ὕστατος ἀρνειὸς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 445 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἔμοι πυκινὰ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 ,κρίε πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μῆλων
 ὕστατος; οὐ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεται οἶων,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμει τέρεν' ἄνθεια ποίης
 450 μακρὰ βιβὰς, πρῶτος δὲ βοῶς ποταμῶν ἀφικάνεις,
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίει ἀπονέεσθαι
 Φεσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σὺ Φάνακτος

427 λύγοισι] cf. A 105 x 166.

428] in marg. habet P; del. Nitzsch. ||
 Φειδός Bekker coll. B 321 Σ 410 x 219
 μ 87] εἰδώς mss.

429 ἄνδρ' ἐφέρεσκε] ἄνδρα φέρ. mss.

430 σαόοντες § 191] σάοντες U, σάοντες
 mss. cett.; *ἑτάρους σαόοντες?

432 ἴτη] ἴν? vid. § 302.

433 τοῦ] l. a. τόν. || ἄλυσθεις] cf. § 265.

436 Ἡόα § 77] Ἡῶ mss.

438 ἐξέσσυτο] ἐξέσσυατ Bentley.

440 οὐθατα] vid. ad I 141. || σφαραγεῦντο] †
 (sed vid. vs. 390); de termino -εῦντο vid.
 § 7 et 191.

441 δάων] cf. Γ 198.

443 ὥς Φοι] ὥς οἱ („dass sie") Nitzsch. ||
 εἰροπόκων] vid. ad M 451. || δάων] cf. Γ 198. ||
 στέρνοισ' ἐδέδεντο] -οι δέδ. mss.

445 λάχνῳ Seleucus (Etym. M. 558,26) He-
 rodian. (?) λαχνῷ mss.; vox †, alias λάχνη
 (B 219 K 134 λ 320, cf. λαχνῆς B 748 etc.).

447 κρίε] vox nonnisi vs. 461 redit, cf.
 κρίλος Γ 196 N 492, ἀρνειὸς B 550 etc.

448 οἶων] cf. § 74; ἀρνῶν Γ¹, λαῶν Η¹;
 *ἔλλων? Scribi nequit ἔρχο (sic X D) Φαρνῶν
 aut μῆλων propter praesentia quae sequuntur.

451 ἀπονέεσθαι] cf. § 21.

452 σὺ Bentley] σὺ γ' mss.

435^a cf. μ 437

435^b cf. δ 459

436 sq. = 306 sq.

442^b cf. χ 32

- ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε
 σὺν λυγροῖσ' ἐτάροισι, δαμασάμενος φρένα Φοίνῳ,
 455 Οὔτις, ὃν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον ἔμμεν' ὀλεθρον.
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 Φειπέμεν' ὀπηρ κείνος ἐμὸν μένος ἡλυσκάξει·
 τῷ κέ Φοι ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεινομένου φαίνεται πρὸς οὐδεῖ, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 460 λωφῆσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.
 ὥς Φειπὼν τὸν κρινὸν ἀπὸ σπέος τε καὶ αὐλῆς,
 ἐλθόντες δ' ἦ βαιὸν ἀπὸ σπέος τε καὶ αὐλῆς,
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμεν ὑπέλυσσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
 465 πολλὰ περιτροπάοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
 ἰκόμεθ'· ἀσπασιοὶ δὲ φίλοις ἐτάροις ἐφάνημεν,
 οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δ' ἐστέναχον γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἶων — ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦσα Φεκάστῳ —
 κλαίμεν', ἀλλ' ἐκέλευσα Θοῶς καλλίτριχα μῆλα
 470 πόλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρόν ὕδαρ.
 470^b = 227

453 τόν] vid. ad vs. 504. || ἐξαλάωσι] vid.
 ad α 69.

454 λυγροῖσ'] vid. ad N 119. || φρένα l]
 φρένας mss. cett.

455] del. PKnight. || ἔμμεν' G T] εἶναι
 mss. cett.; cf. § 125. || ὀλεθρον] -θρον P¹;
 cf. Z 488 X 219.

456-460 ὁμοφρονέοις... γένοιο... φαίνεται...
 λωφῆσειε] de optativi usu vid. ad A 314.

456 ὁμοφρονέοις] ὁμοφρονέοις Causer (i. e.
 aequae ac ego mente esses praeditus). Vid. ad
 X 263. || ποτιφωνήεις] †, adi. insolite for-
 matum, non extat enim subst. ποτιφωνή; cf.
 ἀμφογυήεις, βαθυδινήεις.

457 Φειπέμεν' § 125] εἰπεῖν mss. || ὀπηρ]
 ὀπποι X D, l. a. ὀπποι (? — ὀπποῖ corr.
 Ludwich). || ἡλυσκάξει W] ἡλυσκάξει mss.
 cetera, quod vagari significat, cf. Σ 281 h.
 Ap. 142 (N 104); ἡλυσκάξω (vifo) extat E
 253 Z 448 q 581.

458 ἄλλῃ] vix sanum; vid. ad ε 369.

459 θεινομένου] de genitivo vid. ad ζ
 157. || φαίνεται Duentzer] φαίνεται mss. Con-
 fringitur (φαίνεται) caput, cerebrum vero vel
 cruor solo vel parietibus adspersitur; cf.
 M 431 u 354 (A 282 u 150), Soph. Trach.

781, Eur. Cycl. 402 fr. 388 (Verg. Aen.
 III 625).

460 λωφῆσειε] cf. Φ 292.

461 κρινόν] vid. ad vs. 447.

462 sq.] de constructione vid. ad Γ 211.

462 ἦ βαιόν] ἦ βαιόν mss.; cf. § 2. || σπέος
 § 71] σπέος mss.

464 ταναύποδα] h. Ap. 304 Merc. 232
 redivit epitheton, quo oves distinguuntur a
 bubus εἰλιπόδεσσι et equis ἀεροπόδεσσι (cf.
 Helbig Hom. Epos¹ p. 133); ad furias
 transfertur Soph. Aiac. 837. || πίονα] πίονι
 (absurde) G P¹ H¹ mss. alia.

465 περιτροπάοντες § 191 et 251] -πρόντες
 Hesych. s. v., -πρόντες mss. — Multis amba-
 gibus utitur, ne Cyclops auribus ductus eos
 occupet priusquam navem, in proxima vi-
 cinia littori appulsam, conscenderint.

466 ἐτάροις ἐφάνημεν] -σι φ. mss. (-ροις
 ἐκόμεθα G¹).

467 ἐστέναχον γοῶντες] -ντο γοῶντες mss.;
 cf. Σ 315 et § 191.

468 εἶων] ἔαον PKnight. || νεῦσα Bentley]
 νεῦσον mss.

469 κλαίμεν' § 125] κλαίειν mss.

470 ἐπιπλεῖν] cf. vs. 227.

- οὐ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἄλλα τύπτον ἔρετμοις.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆα ὅσον τ' ἐγέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἔγῳ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι
 475 ,Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους
 φελέμεν' ἐν σπέει γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
 καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κινήσεσθαι κακὰ φέργα,
 σκέτλι, ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἤξεο σὺ ἐνὶ Φοίῳ
 ἐσθόμεναι τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 480 ἥδ' ἐφάμην· ὃ δ' ἔπειτα ῥολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο,
 482 καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρόροιο.
 484 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 485 τὴν δ' αἰψ' ἡπειρόνδε παλιρρόθιον ῥέρε κῦμα,
 πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
 488 ὥσα παρ' ἔξ' ἐτάροις δ' ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 490 κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δὲς τόσσον ἄλλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
 488 τυτθὸν ἰδεύσεν δ' οἴμιον ἄκρον ἰκέσθαι.
 489 ἀμβαλίμεν κόπησ', ἔν' ὅπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
 483 Ar. —

471 ἐπὶ κληῖσι] vid. ad β 419.
 472] vid. ad δ 580.
 473 *ἀπῆα ὅσον] ἀπῆν ὅσον mss., Nauck
 ἀπῆμεν ὅσον, fortasse recte; vid. § 302 et 400.
 474 προσηύδων] cf. § 195.
 475-501] del. Kammer.
 476 φελέμεν vHerwerden coll. μ 210]
 ἰδμεναι mss.; requiritur futurum, vid. § 107
 et ad II 47 Σ 99. Futurum tamen verbi
 φέλλειν alibi in Hom. non extat, cf. § 254
 et 265. || σπέει § 71] σπῆι mss.
 478 ἤξεο] ἤξεο mss.
 479] del. PKnight.
 483] o vs. 540 repetitum esse viderunt
 veteres; saxum, quod ultra navem delapsum
 aestu eam versus littus repellit, paene guber-
 naculum attigisse dici non potest. Axt ten-
 tavit καὶ δὲ βαλὼν... | τυτθὸν ἰδεύσεν προ-
 ρήσιον ἄκρον ἰκέσθαι coll. Etym. M. 177,47.
 485 αἰψ' Ar.] αἰψ' mss.; vid. ad δ 92. ||
 παλιρρόθιον] vid. ad ε 412.

486] del. PKnight. || πλημυρὶς] †, aestus;
 quidam pro adverbio antiquitus habebant
 coll. λιμυρὶς. Verba πλημυρὶς ἐκ πόντοιο repetit
 Apoll. Rh. IV 1267, sed alias (Aesch. Choeph.
 186 Eur. Alc. 184 Apoll. Rh. II 578 IV 1239)
 syllabam -μυ- constanter produci observat
 Brunck; apud Nauckium proponitur πλημυρὶς
 πόντοιο. || θέμωσε] verbum non nisi vs. 542
 redit; Ar. interpretabatur ἡγγίσε τῇ χέρσῳ,
 Callistratus ἰποίησε (ad εἰδέναι referens);
 vHerwerden coniecit θάλησε coll. Φ 366, nos
 dubitanter *έωσε coll. Φ 235, 241 ε 81.
 487 κοντὸν] †; cf. κένσαι Ψ 337.
 488 ἐποτρύννας] -ων P X2.
 489] om. G D, in marg. habent FPT,
 in textu X H M. || ἀμβαλίμεν § 125] -ίειν
 mss.; de verbo vid. ad x 129.
 490 κατανεύων] suspectum; cf. § 27.
 Ahrens κράτει κατανεύων (vid. o 464 x 218);
 an *δφρῦσι κατανεύων? cf. ε 468 μ 194.
 491 δὲς τόσσον] ergone Cyclopem non iam

- καὶ τότε ἔγῳ Κύκλωπα προσηύδων ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μιλίχοισι φέπεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος
 ,σκέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν' ἄγριον ἄνδρα;
 495 ὃς καὶ νῦν τοσσόνδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
 αὐτὶς ἐς ἡπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτὸν ὀλέεσθαι.
 εἰ δὲ φθεγξαμένου τε ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
 σὺν κεν ἄραξ' ἡμιν κεφαλὰς καὶ νῆα δοῦρα
 μαρμάρῳ ὀκριόνετι βαλὼν τόσσον γὰρ ἴησι.
 500 ἥδ' ἐφάσαν, ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μιν ἄπορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
 ,Κύκλωψ, αἶ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ὀφθαλμοῖ' εἴρηται ἀφεικέλιν ἀλαωτὸν,
 φάσθαι Ὀδυσσῆα πολίπορθόν F' ἐξαλαῶσαι,
 505 νῖδον Λαέρτα' Ἰθάκῃ ἐνὶ Φοικί' ἔχοντα.
 ἥδ' ἐφάμην· ὃ δὲ μ' οἰώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 ,ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιφάτα θέσφαθ' ἰκάνει.
 ἦσκέ τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνην ἐκέκαστο
 510 καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσι·
 ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
 χειρῶν ἔξ' Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην

alloqui poterat Ulixes (vid. vs. 473)? In G
 est τρις τόσσον, Lehrs τοσσόντον tentabat,
 parum probabiliter, cf. vs. 538; Duentzer
 putat Ulixi vocem clariorem a poeta tribui
 quam habet vulgus mortalium. Sed praestat
 hoc non urgere. De locutione cf. A 213. ||
 πρήσσοντες] πλῆσσοντες Rhianus; ῥήσσοντες;
 Bergk, cf. Σ 571. De verbi constructione
 vid. ad A 483.
 492 τότε ἔγῳ] τότε δὴ Ar. P. || προσηύδων]
 -δων? cf. § 195.
 493 μιλίχοισι φέπεσσιν § 60] -οις ἰπίεσσιν
 mss.
 495 *τοσσόνδε] πόντονδε mss.; ferri non
 posse βίλος nude positum sensit Nauck. ||
 ἤγαγε] ἤλασε Nauck.
 498 *αὐτὸν ὀλέεσθαι] mss. αὐτόθ' ὀλέεσθαι
 (ἰλίσσθαι P), quam verbi formam ex ὀλέεσθαι
 corruptam esse, requiri enim futurum, ob-
 servavit Cobet.

497 τε] τε k, τευ mss. cett.; cf. § 99. ||
 ἦ] insolite corripitur, vid. § 16.
 498 *ἡμιν] ἡμίων mss.; fortasse sufficit
 ἡμιν (cf. § 92).
 502 κέν τίς σε καταθνητῶν] καὶ τίς σε κα-
 ταθνητῶν schol. vs. 106.
 503 ὀφθαλμοῖ' § 59] -λμοῖ mss.
 504 πολίπορθον PHU¹ KWJ, πολίπορ-
 θιον mss. pleraque; cf. vs. 530. || F'] i. e.
 τὸν ὀφθαλμόν, adiecit Hartman; σ' inserebat
 Bentley. Etiam vs. 453 τὸν ad ὀφθαλμόν
 videtur referendum; vid. tamen λ 103 v 343
 et ad α 69. || ἐξαλαῶσαι] vid. ad α 69.
 505] in margine habet P. || Λαίρτα(ο) P]
 -τω mss. cetera; cf. § 55.
 507 παλαιφάτα] adi. redit v 172 τ 163.
 508 ἦσκέ] ἴσκέ mss.
 512 ἀμαρτήσεσθαι] cf. Ω 68. Fut. non redit;
 Naber ἀμαρτήσεσθαι coll. X 58 v 64, at fu-
 turo in -θήσομαι lingua epica non utitur.

- ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιφειμένον ἀλκήν· 514 cf. 214
- 516 νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικυς
ὀφθαλμοῖ' ἀλάσας, ἐπεὶ μ' ἐδαμάσσαιο Φοῖνω.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια θῆω 517^b = Σ 387
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐνοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ πάις εἰμι, πατήρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι· 519 cf. 529
- 520 αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃς, ἰήσεται οὐδέ τις ἄλλος
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων· 521=h. Merc. 144
Ven. 35 cf. A 339
„ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
,αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰδῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀφιδος εἶσω,
ὥς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων· 525
„ὥς ἐφάμην· ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι Γάνακτι
ἠΐχeto, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
,κλυθι, Ποσειδάων γαιήοχε κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμι, πατήρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
530 δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολίπορθον Φοῖκαδ' ἰκέσθαι.
532 ἀλλ' εἴ Φοι καὶ μοῖρα φίλους Φιδέμεν καὶ ἰκέσθαι
Φοῖκον ἐν κείμενον καὶ ἐφῆν εἰς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους,
535 νηὸς ἔπ' ἀλλοτριῆς, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα Φοῖκα·
„ὥς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαῦτις πολλὸν μελίζονα λαῶν ἀείρας
ἦκ' ἐπιδινῆσας, ἐπέρισε δὲ Φῖν' ἀπέλεθρον· 537^b sq. = H 268
sq.

531 νῖδον Λαίρτα' Ἰθάκη ἔνι Φοικί' ἔχοντα.

531 = 505

- 514 ἐπιφειμένον] cf. A 149.
516 ἄκικυς] l. a. ἀκίχης. Adi. ἄκικυς (i. e. ἀνακίς, sic F² Z; cf. Aristot. Poet. 22) redivit
φ 131 Aesch. Prom. 547, cf. κίκυς vigor
λ 393 h. Ven. 238.
516 ὀφθαλμοῖ' § 59] -λοῦ mss. || ἀλάσας
G F P X] -σαν H M; Nauck ἀπάμερσας; cf.
α 69. || ἐδαμάσσαιο G X] -σας F P, -σατο H M.
517 θῆω § 122] θείω mss.
518-536] del. Duentzer.
518 ἐνοσίγαιον G F] ἐνοσ. mss. pleraque;
cf. § 21.
523 δυναίμην] de optativo vid. ad A 314.
524 εὖνιν] adi. redivit X 44.
525] his verbis iram Neptuni commeruit
Ulixes, ut Ajax Locrus δ 502 sqq., Ajax

- Telamonius Minervae iram apud Sopho-
clem. || ὥς] cf. Θ 538.
529 γε σὸς] *τεός?
530 πτολίπορθον F X U W] πτολίπόρθιον
G P H M; cf. vs. 504. Nauck πτολίπόρθιον
ἀποτίσθαι, sed adi. πτολίπόρθιος pro -θος
vitio natum nec nisi vs. 504 redivit (ubi vid.).
531] om. mss., habet Macrob. Saturn.
V 12 § 6. || Λαίρτα' § 55] -ρω Macrob. l. l.
532 καὶ μοῖρα G F] καὶ μοῖρ' ἰστί P, μοῖρ'
ἰστί H M. || Φιδέμεν § 126] εἰ ἰδίον mss.
534] del. KLKaysar coll. λ 114 μ 141.
537 αὐτὰρ δ γ'] ἦ ἡ καὶ Duentzer (deletis
vs. 518-536); Kammer (qui versus 475-501
damnat) αὐτὰρ ἀπορρήξας κορυφὴν ὕψος μεγά-
λοιο (ex vs. 481).

- καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρόρροιο, 539 cf. 482
540 τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἴηλον ἄκρον ἰκέσθαι. 539^b cf. λ 6 μ 148
540 = 483
543 „ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
νῆες ἐύσειλμοι ἔμενον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
545 ἦατ' ὀδυρόμενοι ἡμᾶς ποτιδέγμενοι αἰεὶ,
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλαμεν ἐν ψαμάθοισι,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 546 sq. = μ 5 sq.
547 = 150
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
'δασσάμεθ', ὥς μή τις μοι ἀτεμβόμενος κλοῖ αἴσης. 549 = 42
550 ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἶψ' ἐυκνήμιδες ἐταῖροι
μῆλων δαιομένων ὅσων ἔξοχα τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδη, ὃς πᾶσι Γανάσσει, 552 = ν 25
553 ῥέξας μῆρ' ἔκηα. ὃ δ' οὐκ ἠμπαζέτο ἱρῶν. 553^b cf. ρ 488 ν
275, 384
555 „ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχημένοι ἦτορ,
Γάσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους. 555 sq. = 62 sq.

- 541 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πίτερης.
τὴν δὲ πρόσσω φέρε κύμα, θείωσσι δὲ χέρσον ἰκίσθαι. 541 = 484
542^b = 486
554 ἀλλ' ὃ γ' ἡμερμήριζεν ὅπως ἀπολοῖατο πᾶσαι
νῆες ἐύσειλμοι καὶ ἱμοὶ ἐρήρης ἐταῖροι.
„ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα 555^b = ψ 6 [sqq.
ἡμεῶν δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ φηδύ· 556-560 = κ 183
ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 556-558 = κ 476
δὴ τότε ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. sqq.
560 ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 556 sq. = 161 sq.
δὴ τότε ἰγὼν ἐτάροισιν ἱποτρύνας ἐκέλευσα 558-560 = 168
αὐτοὺς εἰς ἀμυγνῆσιν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. sqq.
οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον. 562-564 = 178
ἔξης δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τῦπτον ἱερεμῖς.

- 540 τυτθὸν ἐδεύησεν] cf. § 181.
541 sq.] in marg. habet U, del. PKnight.
542 θείωσσι] vid. ad vs. 486. || χέρσον] caprarum insula (vid. vs. 116 sqq.) esset
intellegenda, nisi versum delere praestaret.
545 ἦατ' § 220] εἴατ' mss. || ἡμᾶς § 92] ἡμῶς mss.
546 ἐκέλαμεν] vid. ad vs. 148.
547] om. F. || βῆμεν] βῆμεν mss.
549] vid. ad vs. 42.
550-555] del. Duentzer, vs. 554 sq. vHer-
werden.
553 ἔκηα H²] ἔκαιον H¹ X, ἔκχον G P M. || ἠμπαζέτο ἱρῶν] hiatus vitiosus, vHerwerden
πάμπαν; locis parall. est μύθων. || ἠμπαζέτο] ἡμ. mss.
554 ὃ γ' ἡμερμ.] ἔρα μερμ. G F mss. alia.
556-564] non a diascenasta additos sed
sero insertos esse iure statuit Fick, cento-
nem merum vocans.
559 ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης] παρὰ πρυμνήσια
νηός P Y (cf. μ 32).
561 ἱποτρύνας] -ων P X mss. alia (cf.
β 422).
563 ἐπὶ κληῖσι] vid. ad β 419.
564] vid. ad δ 580.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ κ.

Αλκινόου απόλογοι (ι—μ).

Τὰ περὶ Αἰόλου (vs. 1-76) καὶ Λαιστργόνων (vs. 77-184) καὶ Κίρκης (vs. 185 sqq.).

„Αἰολίην δ' εἰς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε	1 cf. 185
Αἴολος Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,	
πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος	
χάλκεον ἄρρηκτον, λισσῇ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.	4 ^b = 412
5 τοῦ δύο καὶ δέκα παῖδες ἐνὶ μεγάρῳ γεγάσι,	5 cf. Ω 603
Ἕξ μὲν θυγατέρες, Ἕξ δ' υἱέες ἡβρόντες.	6 = Ω 604

Libros κ et μ diasceusta non desumsit e carmine de Ulixis reditu, quo in praecedentibus usus est (vid. ad α 88 sqq.), sed ex alio carmine vetusto, quod in eodem argumento versabatur; de quo vid. ad κ 108. Hoc ita mutavit diasceusta ut in *primam* personam converteret omnia quae poeta suo nomine de Ulixie rettulisset; praeterea retractavit multa vel de suo addidit. Egregio acumine haec effecit Kirchhoff e versibus μ 374-390, qui in Ulixis ore absurdi sunt atque ieiuni, sed ab ipso poeta sine offensione narrari poterant; vid. praeterea ad κ 116 sq., 208 sqq., 275 sqq., 348 sqq., μ 260 sqq., 339 sqq., 374 sqq. — Cum Argonautarum fabula hos libros nonnulla communia habere Kirchhoff praeterea observat.

- 1 δ' ἔναιε] *δὲ ναίει? vid. vs. 3-5.
 3 πλωτῇ] † (πλώω saepius). Crates interpretabatur *πλωμένην* (ad quam navibus patet aditus), Ar. κινουμένην, natantem (cf. Herodot. II 156), quod verum videtur, etsi recte observat Nitzsch huic explicationi sequentia parum favere.
 4 χάλκεον] *aerea* moenia effinxitne poeta e suo ingenio? an de muris urbium Assyriarum, qui laminis aereis obtegebantur, fando audiverat? vid. Helbig Hom. Epos¹ p. 72 et ad δ 73.
 5 τοῦ] τῷ X². || δύο καὶ δέκα Nauck] καὶ δώδεκα mss. || μεγάρῳ Nauck] μεγάροις mss., cf. § 60.
 6 sq.] del. Duentzer.
 6] in marg. habet T. || ἡβρόντες § 191] ἡβρόντες, ἡβρόντες, ἡβρόντες mss.

- ἔνθ' ὃ γε θυγατέρας ἴδον νύκτιν ἔμμεν' ἀκοίτις.
 οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κενῶν
 δαίνυνται, παρὰ δέ σφιν ὄνειρατα μυρία κεῖται·
 10 κνισῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζετ' ἀοιδῇ
 ἤματα· νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃσ' ἀλόχοισι
 εὐδουσ' ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
 καὶ μὲν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
 μῆνα δὲ πάντ' ἐφίλει με καὶ ἐξερέεινε Φέκαστα,
 15 Ἴλιον Ἀργεῖων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
 καὶ μὲν ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 16 cf. u 35
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον ἥδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεν', οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, ἔτευχε δὲ πομπήν.
 ἔδωκε δέ μ' ἐκδείρας ἄσκον βοὸς ἐννεώροιο,
 20 ἔνθα δὲ βυκτῶν ἀνέμων κατέδρασε κέλευθα, — 20^b cf. ε 383 η 272
 κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ἵππησε Κρονίων,
 ἡμὲν πανέμεναι ἥδ' ὀρνύμεν', ὃν κ' ἐθέλῃσι, —
 νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ
 ἀργυρῇ, ἵνα μή τι παραπνεύσει ὀλίγον περ.
 25 αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἄηται,
 ὄφρα φέροι νηῆς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃφι.
 „ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ· 28 cf. 80 • 476
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα, 28^a = E 490
 30 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσομεν ἐγγὺς ἐόντας.

- 7 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.
 9 κεῖται] l. a. πολλά (immo glossema ad μυρία pertinens).
 10 περιστεναχίζετ' ἀοιδῇ Duentzer] *περιστεναχίζεται* (-στοναχίζεται X) vel -ζετο αὐλῇ (-λή) mss., l. a. αὐδῇ; -ζετο αὐλῇ Rochefort, αὐλῇ (i. e. αὐλῇ) Schaefer, αὐδῇ Nitzsch, *περιστενάχισε* καὶ αὐλῇ Ludwig, gravior vitium latitare censet Hartman. Duentzerum secuti sumus, collato h. Ap. 20, ubi pro *βεβλήσεται* φθῆς leg. *βεβλήσεται ἀοιδῇ. Locum imitatur Verg. Aen. I 725.
 11 sq.] in suspicionem vocavit Duentzer.
 12 τρητοῖσι λέχεσσι] τρητοῖς λέχεσσι mss.
 13 δώματα καλά] l. a. τεῖχεα μακρά.
 14 πάντ' ἐφίλει] πάντα φ. mss.
 15] del. Duentzer. || νέας] μόρον G, πόλιν P.
 16 καὶ μὲν] αὐτὰρ Y et l. a. in F, cf. φ 122.
 18] in margine habet P. || τῇ *τῷ?
 19 μ'] μοι mss.; cf. § 13 et Ludwig Arist. II p. 25. || ἐννεώροιο] vid. ad Σ 351.
 20 βυκτῶν] †, *stridentium*? || κέλευθα] κέλευθον F¹ T, cf. loci par. et δ 380.
 21 sq.] imitatur Verg. Aen. I 65 sq.
 23 sq.] suspecti Duentzeri.
 23 γλαφυρῇ] *πρύμνη* Apoll. lex. || κατέδει] *ἐδίδει? cf. A 105. || μέρμιθι] †, *funiculus*?
 24 παραπνεύσει Bekker] -σει (sic G) vel -ση mss.; cf. § 113.
 26 αὐτούς] displicet metrum, cf. § 3;
 *ἀνέρας? || ἔμελλε] ἔμελλον P.
 27 ἀφραδίῃφι(ν) Nauck] -ησιν mss.
 30 πυρπολέοντας] -ντες P¹ D¹ (male). Ver-

- ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα 31 = v. 282
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμαον οὐδέ τιν' ἄλλω
'δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θᾶσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
οἷ δ' ἔταροι φεπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
35 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρ' Αἰόλοο μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο.
ὥδε δέ τις φεῖπεσκε φιδὼν εἰς πλησίον ἄλλον 37 = B 271
, ὦ πόποι, ὥς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστι
ἀνθρώποις, ὅτεών κε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
40 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
ληίδος, ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
φοῖκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες
καὶ νῦν φοι τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
Αἰόλος. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδόμεθα ὅτι τὰδ' ἐστὶ,
45 ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκήῃ ἔνεστι.
,,ὥς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων
ἀσκήν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν
τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα 48 cf. δ 515 sq.
κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος. αὐτὰρ ἐγὼ γε
50 ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
ἡε πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
ἡ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζῳοῖσι μετείην.
ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ

hum †; vid. ad A 63. Pastores praesertim designari apparet ex T 375 sqq., qui locus omnino est conferendus. || ἰόντας; ἰόντες; G² F² mss. alia (sic Ar.); cf. i 181.

31 ἐπὶλυθῶ F X] ἐπέλλαβε G P H M² (ἐπέ-βαλλε M¹), ἐπὶλυθῶ l. a. apud Eust. Cf. δ 793 e 472.

32 πόδα] cf. e 260. || ἐνώμαον § 191] ἐνώμων mss. || τιν'(ς) § 99] τῶν mss.

35-37] del. vHerwerden, vs. 35 sq. Duentzer; versum 35 in margine habet G.

35 οἴκαδ'] neglecto F; ἐντὺς vel ἐνδόν Bentley, ἄσκη Fick.

36 Αἰόλοο § 59] -λου mss.

38 τίμιος] adi. nonnisi h. Ap. 483 Merc. 528 Ven. 143 reedit, alias τιμήεις dicitur; male τιμήεις (i. e. τιμῆς, ut I 605) F¹ et olim alii, vid. § 2 et 69.

39] del. PKnight. || ζετων] vid. § 102. || κα (καὶ) F P¹ mss. alia] τε mss. pleraque. || γαῖαν] l. a. δώμαθ', cf. ζ 195.

40-42] del. Duentzer.

40 Τροίης] Ar. Τροίης (Troianae) coll. v 262; vid. A 129.

41 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ἐκτελείσαντες] ἐκτελείοντες Zen.

42 κενεὰς — ἔχοντες] locutio non reedit. Ceteris locis (B 218 A 133 Y 415, 478) συνέχω intransitive usurpatur.

43 τὰδ' ἔδωκε H] τὰδε δῶκε Ar. (vid. Ludwig Arist. I p. 577)? τὰ γ' ἔδωκε G F M, τὰ γε δῶκε Herodian. P X.

44 ἰδόμεθα] neglecto F. || τὰδ' τὸδ' X. 45] del. PKnight. || τις] cf. H 156.

51 ἀποφθίμην] cf. λ 330 et § 120.

52 μετείην] μετεῖναι P.

- κέϊμην· αὖ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
55 αὐτίς ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἐταῖροι.
,,ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ· 56 58 = i 85 sqq.
αἰψα δὲ δεῖπνον ἔλουνθ' ἔταροι παρὰ νηυσὶ θοῇσι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἡδὲ ποτήτος,
δὴ τότε ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἐταῖρον
60 βῆν εἰς Αἰόλοο κλυτὰ δώματα τὸν δ' ἐκίχανον
δαινύμενον παρὰ Φῇ τ' ἀλόχῳ καὶ Φοῖσι τέκεσσι. 61 cf. θ 243
ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἐξόμεθ'· οἷ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἐκ τ' ἐρέοντο· 63 cf. δ 638
, πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
65 ἡ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα καὶ εἴ ποθὶ τοι φίλον εἴη.
,,ὥς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχνύμενος κῆρ·
, ἄσσαν μ' ἔταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος 68 cf. λ 61
σχέλιος. ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὕμιν.
70 ,,ὥς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος φεπέεσσι.
οἷ δ' ἄνεφ' ἐγένοντο· πατήρ δ' ἡμέλβετο μύθῳ·
, φέρεθ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζώνωντων
οὐ γὰρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν' οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσι.
75 φέρεθ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις.
ὥς φειπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα. 76* cf. K 72

,,ἔνθεν δὲ προτέρῳ πλέομεν ἀκαχημένοι ἦτορ. 77 = i 62

56 ἀφυσσάμεθ' ὕδαρ] vid. δ 359.

57 *ἔλουνθ' ἔταροι παρὰ νηυσὶ θοῇσι] ἔλουντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι mss.; cf. § 57 et i 86.

58 σίτοιό τ' σίτου τε Nauck.

59 ἐταῖρον] ἐτά(ι)ρους P et Etym. M. 627, 16.

60 Αἰόλοο § 59] -λου mss.

62 δ' εἰς] l. a. πρὸς.

63 ἐρέοντο] ἐρέεινον F.

65 ἀφίκοιο H² X² D K] ἀν ἴκοιο F, ἀν ἴκηται G P H¹ M; cf. O 23 ψ 151.

66 ποθὶ § 322] ποῦ mss.; ποσὶ Nauck. || εἴη M] ἐστὶν mss. pleraque.

67 ἔφαν G F] φάσαν P H M.

68 ἄσσαν Eust. et q] ἄσαν mss. cett.; cf. § 287. || ἔταροί τε] ἔταροί γε Bothe. || τε ὕπνος] hiatus non ferendus (τε καὶ ὕπνος F). Tentavimus *καὶ τοῖσιν ἔφ' ὕπνος vel *ὕπνος τ' ἐπὶ τοῖσι. Cf. I 639 ε 130 γ 113 etc.

70 καθαπτόμενος] ἀμειβόμενος Zen. probante Didymo.

73 οὐδ'] ἀλλ' Nauck dubitanter.

74 κα] τε Doederlein.

75] del. PKnight. || ἀθανάτοισιν P H] ἄρα θεοῖσιν G F X, ἐπεὶ ἢ ἄα θεοῖσιν Barnes coll. i 556.

76 φειπὼν] *φειπὼν μ' Cf. K 72.

- ῥείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' ἐρεσίης ἀλεγεινῆς
 ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι ῥαίνεται πομπή.
 80 Φεξῆμαρ μὲν ὁμῶς ῥπλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ· 80 = o 476 cf. x 28
 ἐβδομάτῃ δ' ἐκόμεσθα Λάμοι αἰπὺ πτολίεθρον, 80^b = E 490
 τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν 82^a cf. w 318
 ἡπύει εἰσελάων, ὃ δέ τ' ἐξελάων ὅπακόνει. 84^a cf. Hes. Op. 495
 ἔνθα κ' ἄυπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρετο μισθοὺς,
 85 τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων·
 ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 „ἔνθ' ἐπεὶ εἰς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ 87 cf. o 472
 ἡλβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθε,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντὶαι ἀλλήλησι

78 ἐρεσίης § 21] ἐρεσίης mss. (-η ἀλεγεινῆ G).
 79] del. PKnight. || ματίῃ] †, stultitia?
 an culpa? Apollonius Rh. temeritatis sensu
 usurpavit (I 805 IV 367), Nitzsch laborem
 irritum interpretatur, Hartman nostris ipso-
 rum viribus, in parenthesi collocans ver-
 sum 78.

81 Λάμοι § 59] Λάμου mss. De genitivo
 (explicativo) vid. ad B 133; pro regis nomine
 non recte habuerunt posteri, e. g. Ovid.
 Metam. XIV 233: *Lami veterem Laestrygonis,*
inquit, in urbem | venimus. — Cohæret vox
Lamia, qua posteri significabant larvas san-
 guinis humani avidas (Ar. Vesp. 1035, 1177,
 Hor. ad Pison. 340 etc.).

82 τηλέπυλον] non proprium esse nomen
 (ut ψ 318 loco spurio) sed epitheton statuit
 Didymus (schol. Aristoph. Pac. 757). Vid.
 ad A 99.

83-86] iure Crates statuit alludi ad prae-
 longos dies, quibus in Europae parte se-
 ptentrionali homines aestivo tempore utun-
 tur; cuius rei notitia per Phoenices ad poetae
 aequales pervenisse videtur, cf. Helbig Hom.
 Epos¹ p. 15. Opposita est narratiuncula de
 Cimmeriis in perpetua obscuritate versan-
 tibus 1 15 sqq.

83 ἡπύει] vocat; cf. ε 399 etc. (non: *allo-*
quitur, quae verbi vis est apud tragicos,
 Aesch. Prom. 593, Soph. Ai. 887 etc.).
 Pastor sub finem diei cum ovibus domum
 rediens evocat alium opilionem, qui in pa-
 scuo statim se excipiat; hic vocatus audit
 (ὅπακόνει, cf. δ 283), foras igitur agit suum

gregem. Non recte ὅπακόνει h. l. verti solet
respondet (per plateam alteri pastori occur-
 rens).

84 sq.] in Laestrygonia si quis somni expertus
 esset homo mercenarius, cum opilionis tum
 bubulci ministerio apud herum suum posset
 fungi, per alteram partem τοῦ νυχθημέριου
 boves, per alteram pecudes pascens. Illic
 enim etiam per horas, quibus alibi homines
 cubitum eunt, operandi mercedemque me-
 rendi est occasio, quoniam perpetua luce
 fruuntur.

84 ἄυπνος] ἄοκνος n (ut Hes. Op. 495). ||
 ἐξήρετο § 284] -ρατο mss.

86] *illic enim viae noctis et diei vicini-*
nae sunt, i. e. *comites ibi eunt nox et dies*,
 coniunctim procedunt per coelum. Quod
 ceteris locis Homericis ἐγγὺς significat *prope*
 (res hominesve modo indicatos), non vero
 usurpatur de iis quae *inter se vicina* sunt,
 id non videtur urgendum. Alii explicant:
initium noctis ibi vicinum est diei initio, i. e.
 vixdum venit nox et iam novus dies luce-
 scit. Alii parum probabiliter *κελεύθους* interpre-
 tantur itinera quae pastores cum noctu tum
 interdiu ad pascua faciant. Alii denique
 perperam reddunt: prope urbem sunt utra-
 que pascua.

87 λιμένα κλυτὸν] λιμέν' ἄκλυτον (*portum*
ignotum) neglecta caesura Megacles apud
 Hesych. s. v. λιμένα.

88 τετύχηκε] nonnisi P 748 reedit perfectum;
 cf. § 236^a. || ἀμφοτέρωθε] ἐκατέρωθεν G ne-
 glecto F (de syllaba 4- producta vid. § 21).

- 90 ἐν στόματι προέχουσι, Φαραίῃ δ' εἰσοδός ἐστι,
 ἔνθ' οἷ γ' εἰσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιφείλσας.
 αἷ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοι ἐδίδεντο
 πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κύμα γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκή δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ·
 95 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος ῥσχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν
 αὐτόθ' ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἔκ πείσματα δήσας.
 ἔστην δὲ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν· 97 = 148 cf. 194
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν ῥφαίνεται Φέργα,
 καπνὸν δ' οἶον ὀρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰέσσοντα.
 100 δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐην πέυθεσθαι ἰόντας, 100-102 = ε 88
 οἷ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σίτον ἔδοντες, 89q.
 ἄνδρε δύο κρήνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσας.
 „οἷ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥ περ ἄμαξαι
 Φάστυνδ' ἀφ' ὀψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 105 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ Φάστεος ὕδρευούσῃ,
 θυγατέρ' ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάτῃ· 106^a = o 364
 107 ἥ μὲν ἄρ' εἰς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον,

108 Ἀρτακίην ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ Φάστει ῥφίρεσκον.

90 προέχουσιν P] προύχουσιν mss. cett. ||
 εἰσοδός] †; vid. ad ζ 264.

91 πάντες] βάντες X.

92 *κοίλοι ἐδίδεντο] κοίλοιο δέδεντο mss.;
 plusquamperfecto nullus est locus. De eliso
 -οι(ο) vid. § 59 et de forma ἐδίδεντο μ 54
 h. Cer. 456 et § 198.

93 κύμα γ'] κύματ' G² H² T mss. alia et
 Apoll. lex.

94 λευκή] λευρή Naber coll. η 123 χ 385. ||
 ἦν? cf. § 302.

96 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss. || ἐσχατιῇ]
 cf. β 391; -ης G M D U, ut ε 280.

97] o vs. 148 huc inventum censet Nitzsch;
 vs. 97-99 del. Duentzer.

98 Φέργα] Ἰργον G.

101 sq.] inverso ordine habent G M.

101 εἶεν] εἰσιν G P q; de optativo cf. § 109.

103 περ] l. a. κεν. || ἄμαξαι] ἄμ. mss.
 multa.

104 καταγίνεον] vid. ad Σ 493.

105 ξύμβληντο] suspectum pro -βλήατο,
 vid. § 119.

108 ἰφθίμῃ] vid. ad vs. 119. || Λαιστρυ-

γόνης] μεγαλήτορος P (cf. ζ 17). || Ἀντιφάτῃ]
 -τοιο G l, vid. ad vs. 199; cf. M 191 o 242
 sq. — Vs. 114 legitur acc. Ἀντιφάτῃα.

107 κατεβήσετο] κατεβήσατο mss. complura;
 cf. § 152. || καλλιρέεθρον] adi. nonnisi o 295
 h. Ap. 240 reedit (ἐύρυρεθρος Φ 141); cf.
 καλλι(ρ)ροος B 752 ε 441 etc. notumque
 fontis nomen *Callirrhoe*.

108] del. Duentzer. *Artacia* fuit fons in
 agro Cyzici, vid. Apoll. Rh. I 957 cum
 schol.; qui fons ante Cyzicum conditam a
 Graeco poeta commemorari vix potuit. Ita-
 que ipsum carmen, unde libri x et μ a
 diasceuaasta sunt petiti (vid. ad libri x ini-
 tium), post conditam demum Cyzicum (circa
 annum 700 a. C.) pactum censet Kirchhoff.
 At scaturiginis, quae nonnisi semel et in
 transcurso commemoratur, ab hac narra-
 tione alienum est nomen; neque regio fa-
 bulosa, quae hic describitur (cf. vs. 83 sqq.!),
 poetae tam accurate nota esse potuit ut ipsa
 aquarum nomina memoriter teneret. *Arta-*
ciam qui dicit, non *Lamum Laestrygonasque*
 dicere debet sed *Cyzicum et Graecos*.

- 109 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον ἕκ τ' ἐρέοντο,
 110 ὅς τις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ τοῖσι Φανάσσοι·
 ἢ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερφρὲς δῶ.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, ἔν δὲ γυναῖκα
 ἡῦρον ὄσσην τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 115 ἄν ποδῶν, ὅς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 αὐτίχ' ἔνα μάρψας ἐτάρων ὠπλίσσατο δεῖπνον·
 τῶ δὲ δὴ ἀλέξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθη.
 αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ Φάστεος· οἱ δ' αἰόντες
 'φοίταον ἱφθιμοὶ Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 120 μυρῖοι, οὐκ ἄνδρεςσι Φεφαικότες ἀλλὰ Γίγασι.
 οἱ δ' ἀπὸ πετρῶων ἀνδραχθεῖσι χερμαδίοισι
 'βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
 ἀνδρῶν τ' ὀλλυμένων νηῶν θ' ἅμα Φαγνυμενάων·
 ἰχθυὺς δ' ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτ' ἐφέροντο.
 125 „ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
 τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ Φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρόφροιο.
 αἶψα δ' ἐμοῖσ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα

110 εἴη...Φανάσσοι] de optativo cf. § 109. || καὶ τοῖσι(ν) Ar.] καὶ οἷσιν vel ἡδ' οἷσιν mss.; Cobet καὶ δέοισι (ut O 491) vel καὶ τίοισι, msscriptorum enim lectionem sensum nulum praebere, Aristarcheam vero analogia carere (si τοῖσιν valent τίσιν) aut tautologia laborare vix tolerabili (si significet τοῖτοισι). Synizesis tamen obstat quominus scribatur τίοισι aut δέοισι (vid. § 102 et ad O 491), neque apta sic nascitur sententia. Hartman tentavit εἰ τίς ἢα Φανάσσοι. || ἀνάσσοι] sic Ar., ἀνάσσει G mss. alia.

112 ἐν vHerwerden] τὴν mss.

113 αὐτήν] novicium, cf. § 98; *ἄντην?

114 ἐξ ἀγορῆς] εἰς ἀγορὴν M W. || Ἀντιφατῆα] vid. ad vs. 106.

116 sq.] hos versus a diasceusta additos esse ut explicaret unde haec rescivisset Ulixes, statuit Kirchhoff. Vid. ad libri x initium.

116 δαῖπνον] δόρπον G X mss. alia; cf. β 20.

117 φυγῇ] vid. ad ω 57.

119 'φοίταον § 191] φοίτων mss. || ἱφθιμοὶ] quo sensu immanes hi homines ita dicti essent (item vs. 106) quaelebant veteres; Zenodotus praeclearos, Crates improbos, Trypho robustos intellegebat.

121 ἀνδραχθεῖσι] †.

122 κόναβος] † (κοναβίζειν et -βῆσαι B 466, 334 etc.).

123 τ' H] om. mss. pleraque.

124] del. Duentzer. || ἰχθυὺς] ἰχθυῖος co-gitavisse videtur poeta; cf. Aesch. Pers. 424, Ar. Vesp. 1087. Similis comparatio legitur II 407. || ὡς πείροντες] sic Ar., ὡς εἰρόντες; Aristoph., i. e. veluti pisces fune colligantes; ἀσπείροντας (ὡς σπείροντας; corr. LaRoche) Apoll. lex., Hesych.; cf. x 412 μ 254. || δαῖτ' ἐφέροντο] δαῖτα φέροντο Zen. Aristoph. Ar. F, δαῖτα πίνοντο mss. pleraque.

126 sq.] cf. Verg. Aen. IV 579 sq.

126 ἐγὼ ξίφος] ἐγὼν ἄορ H mss. alia (cf. Φ 173 x 321 λ 24).

- ἐμβαλέμεν κόπησ', ἔν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν' 129 cf. α 489
 130 οἱ δ' ἄλλα πάντες ἀνέρριψαν δφείσαντες ὄλεθρον.
 ἀσπασίως δ' εἰς πόντον ἐπηρεφείας 'φύγε πέτραις
 νηὺς ἐμή· αὐτὰρ αἰ ἄλλαι ἀφολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
 „ἔνθεν δὲ προτέρω 'πλέομεν ἀκαχημένοι ἦτορ,
 Φάσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 135 „Αἰαίην δ' εἰς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε
 Κίρκη ἐυπλόκαμος, δφεινὴ θεὸς αὐδήςεσσα,
 αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φρασιμβρότου 'Ηελίοιο
 μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν 'Ωκεανὸς τέκε παῖδα.
 140 ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηὶ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
 ναύλοχον εἰς λιμένα, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευε.
 ἔνθα τότε ἐκβάντες δύο τ' ἡματα καὶ δύο νύκτας
 'κείμεθ', ὁμοῦ καμάτω τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 „ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐυπλόκαμος 'τέλεσ' 'Ηῶς,
 145 καὶ τότε ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἐλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήμα εἰς περιωπὴν,
 εἴ πως Φέργα Φίδοιμι βροτῶν ἐνοπὴν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 148 καὶ μοι ἐφείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
 149 'μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἐλθέμεν' ἢ δὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ 'Φίδον αἴθοπα καπνόν.
 ὅδε δέ μοι φρονέοντι 'δοάσσατο κέρδιον εἶναι
 150 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης

150 Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ θυμὸν πυκνὰ καὶ ὕλην.

150b = A 118

129 ἐμβαλέμεν § 126] -έειν mss. — Sensus incumbendi verbum non nisi h. l. et vs. par. usurpatur; cf. Ar. Eq. 602 Ran. 206.

130 ἄλλα Rhianus Callistratus, cf. η 328 v 78] ἄρα P et l. a. in schol., ἄμα Ar. et mss. cett. || πάντες] *πᾶσιν? Cf. η 328 v 78.

131 ἀσπασίως] vid. ad Σ 270.

136 αὐδήςεσσα] οὐδήςεσσα Aristoteles; vid. ad α 334.

138 ἐκγεγάτην] -γέγατον Etym. M. 309,38 fortasse recte.

140 νηὶ G F P] νῆα H mss. alia.

142 ἡματα...νύκτας] cf. ψ 186.

143 θυμὸν ἔδοντες] cf. Z 202.

146 παρὰ] ἀπὸ X. || ἀνήμα Nauck] -ημιον mss. h. l. et vs. 274, et in plurali x 446 ψ 370 ω 501. Cf. § 308.

150] del. Kayser.

152 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss.

- 155 δεῖπνον ἐταίροιςιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.
 „ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφι-Γελίσσης, 156 = μ 368
 καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μῶνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 ἦκεν· ὃ μὲν ποταμόνδε κατήμεν ἐκ νομοῦ ὕλης
 160 πτόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἡέλιος.
 τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
 'πλήξα, τὸ δ' ἄντικρυς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε· 162 cf. II 346
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπιτατο θυμός. 163 = II 469
 τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς 164 = II 862
 165 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὐθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
 εἶας· αὐτὰρ ἐγὼ 'σπασάμην ῥῶπας τε λύγους τε,
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐυστρεφὲς ἀμφοτέρωθε 167 = cf. ε 325
 πλεξάμενος συνέδησα πόδας δ'φεινοῖο πελώρου.
 'βῆν δὲ καταλλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 170 ἔρχε' ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐ πως ἦεν ἐπ' ὤμου 170 = cf. ε 38
 χειρὶ φέρειν ἐτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρόλον ἦεν. 171 = 180
 καὶ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς, ἀνέγειρα δ' ἐταίρους 172 = cf. ε 482
 μιλίχοισι φέπεσσι παρασταδὸν ἄνδρα φέκαστον· 173 = 547 μ 207
 „ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πω καταδυσόμεθ' ἀχνύμενοί περ
 175 εἰς Ἀφίδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμαρ ἐπέλθῃ.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρώσις τε πόσις τε, 176 cf. μ 320
 μνησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
 „ὦς ἐφάμην, οἳ δ' ὄκα ἐμοῖς ἐπίθοντο φέπεσσι· 178 = 428 μ 222

155 προέμεν] cf. § 126.

158 ὑψίκερων] †; adiectivi forma novicia, cf. § 62 et κερὰς Γ 24 etc.

160 δὴ] δὴν Zen.

161 κατ' ἄκνηστιν] κατὰ κνήστιν G F (cf. A 640); vox †, spinam significari apparet.

162 ἄντικρυς P] ἀντικρὺ mss. cett.; cf. § 31.

163 ἔπιτατο] cf. § 216.

164 ἐμβαίνων] sic Ar. coll. Z 65; alii olim ἐσβαίνων? ἐκβαίνων G¹ P. Vid. K 493. || χάλκεον] νήιον F¹ (cf. ε 384). || ὠτειλῆς] vid. ad A 140.

165 εἰρυσάμην] ἁφρυσάμην? cf. § 293. || ἐπὶ] ἐν X mss. alia non recte.

166 ῥῶπας] vox ε 49 π 47 reddit, cf. ῥωπήια N 199 etc. || λύγους] cf. A 105.

167 ὄργυιαν] cf. Ψ 327. || ἀμφοτέρωθε] quid significet iure rogat Nitzsch.

169 καταλλοφάδεια] vox †, cervici (veluti collare) impositum, cf. κατωμάδιος Ψ 431; λόφος cervicis humana dicitur K 578. Litteram λ duplicatam habet etiam adi. ἄλλοφος K 258.

170 ἔρχε' K] ἔρχαι mss. cett.; vid. § 71. || ἦεν] εἶχον Aristoph.

171 θηρόλον] nonnisi x 180 h. Ven. 4 reddit.

172 νεὸς] νῆος; mss. multa.

173 μιλίχοισι φέπεσσι § 60] -οις ἐπίεσσι mss.

174 πω H] πως mss. pleraque.

175 μόρσιμον ἡμαρ vid. O 613. || ἐπέλθῃ] ἐπελθεῖν W, ιδέσθαι G (cf. γ 233).

176 ἐν νηὶ θοῇ] verba parum apta; Pepp-mueller ὄφρα καὶ ἡμιν ἴη. Scotland ὄφρα δίδωσι θεὸς βρώσιν τε πόσιν τε.

178 ὄκα] olim fuere qui tantae animi de-missioni magis aptum indicarent οὕτω (? —

- ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο
 180 'θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρόλον ἦεν. 180 = 171
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσι, 181 = δ 47
 χεῖρας νιψάμενοι 'τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα. 182 = cf. β 261
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα 183-187 = ε 556
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ φηδύ· 183-185 = μ 29
 185 ἡμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 185-188 = ε 168
 δὴ τότε 'έκοιμήθημεν ἐπὶ φηγμῖνι θαλάσσης. 185-188 = ε 168
 ἡμος δ' ἡριγένεια 'φάνη ῥοδοδάκτυλος 'Ηώς, 185-188 = ε 168
 188 καὶ τότε ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔφειπον·
 190 „ὦ φίλοι, οὐ γὰρ φίδμεν ὄπη ζόφος οὐδ' ὄπη ἥως, 190 cf. ε 78
 οὐδ' ὄπη ἡέλιος φασίμβροτος εἶς· ὑπὸ γαῖαν
 οὐδ' ὄπη ἀννέεται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
 εἴ τις εἴ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
 εἶδον γὰρ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν 194 cf. 97
 195 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπειρίτος ἐστεφάνωνται·
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση 196 = ε 25
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην· 197 = A 118
 „ὦς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλᾶσθη φίλον ἦτορ,
 μνησαμένοισ' ἔργων Λαιστργόνος Ἀντιφάταο 198 = 566 μ 277
 cf. δ 481 ε 256

189 κίλυτέ μοι μύθων, κακὰ περ πάσχοντες; ἐταῖροι.

189 damnavit Callistratus, non legit Ar.

189 = μ 271, 340

οὕτω corr. Bekker, αὐτὶς Cobet). || ἐπίθοντο] ἐπίεσσι Nauck] ἐπίεσσι πείθοντο mss.

180 θηρόλον] vid. ad vs. 171.

183-187] pro his olim fuisse αὐτὰρ ἐπεὶ αἰτοῖ δ' ἐπασσάμεθ' ἡδὲ ποιεῖτο putat Kammer.

188 καὶ] δὴ Rhianus. || πᾶσιν] μῦθον Rhianus F.

189] versum ex μ 271 et 340 desumptum Aristarchus ne legit quidem (vid. Ariston. ad P 221), neque scholiasta Eur. Phoen. 886 (Aristophanes? vid. Cobet Miscell. Crit. p. 317). Adiectum esse ab iis qui nescirent poetam solere „ἀπὸ τοῦ γὰρ ἀρχαῖοι“ statuit Callistratus; cf. ε 495 sq. || *μοι] μὲν mss.; vid. § 92 et ad A 37. || μύθων] μῦθον P¹ k (ut B 200 Γ 87 etc.).

190-202] del. Hoffmann, vs. 203 καὶ τότε ἐγὼ legens; vs. 190-193 del. Duentzer.

190-192] non ad litteram accipiendos esse sed παροιμίας ναυτικῆς instar habendos putat

ABreusing. Solem non latitasse constat ex vs. 160, 185, 187.

190 γὰρ schol. β 1] γὰρ τ' (ε G) mss.

192 ἀννέεται § 191] ἀννέται mss.

193 εἴ' id quod ἄλλῃ interpretatur Nitzsch coll. ε 587. || δ' οὐκ οἶομαι εἶναι] verba neque contextui apta neque antiqua, teste forma contracta οἶομαι pro οἶομαι vel οἶω; vid. § 292*. GHermann δ' οὐκ εἶναι οἶω (ἡμιν' οἶω Nauck), Naber δὲ γ' οἶομαι εἶναι (δ' ἄρ' οἶομαι εἶναι Platt), melius vHerwerden δὲ γὰρ ἡμιν' οἶω (cf. § 3).

194 εἶδον] neglecto F.

195 ἀπειρίτος] adi. reddit h. Ven. 120, alias dicitur ἀπειρίσιος (Y 53 etc.) vel ἀπερείσιος (A 13 etc.).

199 sq.] del. Fick; versum 200 diasceustae tribuit Kirchhoff.

199 μνησαμένοισ' ἔργων] aut F vocis φέργων neglectum est aut ε termini -οισι; *μνησαμέ-

- 200 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
 'κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις προῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισι.
 αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐκνήμιδας ἐταῖρους
 ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασσα·
 205 τῶν μὲν ἐγὼν ἤρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοφειδής.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ 'πάλλομεν ὄκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρύλοχοιο.
 'βῆ δ' ἔμειναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ Φείκος' ἐταῖροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἡμᾶς ὅπισθ' ἔλιπον γοῶντας.
 210 „ἤρουν δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
 ξεστοῖσιν λάσσι περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτὴ κατέθειλεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκε.
 οὐδ' οἷ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοῖ γε
 215 οὐρῇσιν μακρῇσι περισσάλινοντες ἀνέστησαν.
 ὥς δ' ὅτε κ' ἀμφὶ Φάνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
 σάλινωσ', — αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ, —
 ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἦδὲ λέοντες
 'σαῖνον' τοῖ δ' ἔδφεισαν, ἐπεὶ 'Φίδον αἰνὰ πέλωρα.

των? vid. ad § 157. || Ἀντιφάτος] -τοιο G¹ l,
 cf. vs. 107.

200 ἀνδροφάγοιο] †, ἀνδροφόνιο G P T et
 olim alii.

201 sq.] om. G, in marg. habent F X.

204 ἠρίθμεον] synizesis vel contractio
 (-θμειν) novicia, cf. § 8 et 191.

206 'πάλλομεν ὄκα] 'πάλλον ἐλόντες P (ut
 Γ 316).

208 sqq.] acute observavit Kirchhoff, ab
 ipso poeta haec apte potuisse enarrari,
 Ulixi vero ne nota quidem fuisse; nam
 etiamsi Eurylochum accurate singula rettuli-
 lisce contendat quispiam, ea certe quae vs.
 233-243 leguntur ex Eurylocho resciscere
 non potuit Ulixes. Vid. ad libri x initium.

208 ἔμειναι § 125] ἔμειναι mss. || δύω καὶ
 Φείκος] quatuor igitur et quadraginta su-
 pererant Ulixis sodales, quibus si addun-
 tur sex illi, qui ex singulis navibus (certe
 ex Ulixis nave) perierant: 60, quinquaginta
 nautarum conficitur numerus; totidem au-
 tem erant in navibus Philoctetae (B 719) et

Achillis (II 170), vid. ad γ 7 et § 35. Sex
 igitur comitum, unde Polyphemus dapem
 sibi struxit: 289 sqq., non habetur ratio,
 neque ipsius Eurylochi.

209 *ἡμᾶς ὅπισθ' ἔλιπον γοῶντας] ἡμᾶς
 λῖπον γοῶντας ὅπισθεν mss.; non recte habet
 dualis ἡμῶς (ἡμε) pro plurali, vid. § 92. ||
 γοῶντας § 191] γοῶντας mss.

210 τετυγμένα δώματα] Fick δόμον περι-
 καλλία propter μιν (vs. 212). || Κίρκης] καλὴ
 Apoll. Pron. 108 (ubi omittitur versus 211).

211 περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ] cf. α 426.

213 μιν] velut si δῶμα praecederet, non
 δώματα; cf. ρ 266-269 Apollon. Pron. 108
 Synt. 200. Vid. ad vs. 210. || λύκοι...λέοντες]
 homines Circae malis artibus in ferarum
 speciem conversos intellexit Vergilius (Aen.
 VII 19 sq.), fortasse recte; vid. κ 239 sq.,
 291, 326, 433.

213 κατέθειλεν] comp. †, simplex M 255 etc.

216 ὅτε κ' § 326] ὅτε ἂν mss. (ἂν om. G¹).

217 μειλίγματα] †, vid. ad O 741. || θυμοῦ]
 θυμῷ F W.

201 cf. λ 391
 201^a = π 216
 202 = 568 cf.
 Ω 524

206 cf. Γ 316
 207^a = H 182

210 cf. 252
 211 = 253
 211^b = α 426

- 220 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης Φοπὶ καλῇ
 ἰστὸν ἐποικομένης μέγαν ἄμβροτον, οἷα θεάων
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ Φέργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 225 ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε·
 „ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποικομένη μέγαν ἰστὸν
 καλὸν αἰοιδίαι — δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκε —
 ἢ θεὸς ἢ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.“
 „ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, τοῖ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 230 ἦ δ' αἰψ' ἐξεληθοῦσα θύρας ὤϊξε φαιινὰς
 καὶ 'κάλε', οἷ δ' ἅμα πάντες ἀφιδριήφιν ἔποντο·
 Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 εἶσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐν δὲ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφριτα καὶ μέλι χλωρόν
 235 Φοίνη Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτω
 φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἵης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐφέργνυ.
 οἷ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρήχας τε
 240 καὶ δέμας, ἀλλὰ νόος ἦν ἔμπεδος ὥς τὸ πάρος περ.
 ὥς οἷ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 πάρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κρανείης

242 Ar. οὐκ οἶδε (?) — MSchmidt οὕτως οἶδε, agnoscit lectionem vulgatam; Kirchhoff
 suspicatur Aristarcho non hunc versum sed 243 fuisse ignotum).

220 ἐν προθύροισι Ar. P] ἐν προθύρῳ M,
 εἰς θύρας G F H X; vid. § 325 et ad α 417.

223] del. Bothe. || Φέργα] δῶρα X.

225] del. Fick. || κήδιστος ἐτάρων ἦν] ἔν
 κήδιστος ἐταῖρων probabiliter Nauck, cf. § 302. ||
 ἐν X D q subiungitur δ(ς) σφιν ἐν φρονέων
 ἀγορήσατο καὶ μετέπειπεν (= η 158).

227] del. PKnight.

229 καλεῦντες] forma novicia, vid. § 7 et 191.

231 'κάλε' § 191] κάλει mss. || ἀφιδριήφιν]
 ἀφιδριήφιν mss.

232 οἰσάμενος G F² P M X] οἰσάμενος F¹,

ἀ(σ)ατο γὰρ H mss. alia; vid. ad α 323.

233-243] vid. ad vs. 208 sqq.

233 εἶσεν δ'] ἢ δ' εἶσ' Fick, item vs. 314,

366. Cf. § 49 I 200 § 8. || In X aliisque

mss. subiungitur τεύχε δι' οἷ κυκῶ χρυσέῳ
 δέπει, ὅφρα πίονες (cf. κ 316).

234 sq.] similis potio paratur A 639 sq.

238 κατὰ] de syllaba -τα producta vid.

§ 26. || ἀφιδριήφιν] cf. § 230.

240 δέμας] πόδας Zen. M Q. || ἀλλὰ νόος

Cobet] αὐτὰρ νοῦς mss., cf. § 61. Praeterea

post νόος Cobet insertum vult γ', Fick σφ'.

PKnight αὐτὰρ ἐν νόος (cf. λ 393), qui displi-

cet verborum ordo. || ἦν] ἔν? cf. § 302.

241 ἐέρχατο] ceteris locis extat εἰρχατο

(ἐρχατο), P 354: 221 ἐ (15?), 73; cf. § 230.

Ecquid aoristi h. l. est forma (ἀφιδριήφιν)?

an olim fuit *ὥς οἷ κλαίοντες ἀφιδριήφιν?

242] Callistratus παντοίης ὕλης ἐτίθει μελι-

ηδέα καρπόν. || ῥ'] om. F H X mss. alia; *πάρι

220 cf. 310
 220^a = § 325
 221 sq. = cf. α 61 sq.

223^a = X 511

226 cf. 254

228^a = 255

229^b-231 = 255

sqq.
 230 sq. = 312 sq.

232 cf. 258

232^b cf. δ 453^a

234 cf. υ 69

237^a = 318

238^a = 319 π 456

- ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσι.
 „Εὐρύλοχος δ' ἄψ ἤλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν 244^b cf. β 430
 245 ἀγγελίην ἐτάρων φερέων καὶ ἀδευκέα πότιμον.
 οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνάτο φέπος ἰέμενός περ,
 κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ Φοι ὅσσε 247 cf. I 9
 247^b sq. cf. δ 704
 248 = υ 349 [sq.
 δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠλετο θυμός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγαζόμεθ' ἐξερέοντες,
 250 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν Ὀλεθρον·
 „ἤμεν, ὡς ἐκέλευε, ἀνὰ δρυμὰ, φαιδίμ' Ὀδυσεύ·
 252 ἠϋρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ, 252 cf. 210
 254 ἔνθα δέ τις μέγαν ἰσθὺν ἐποιχομένην λίγ' αἶειδε 254 cf. 226
 255 ἢ θεὸς ἢ γυνή τοι δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες. 255^a = 228
 255^b - 257 = 229
 sq.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελεθοῦσα θύρας ὤϊξε φαιινὰς
 καὶ 'κάλε', οἷ δ' ἅμα πάντες ἀφιδριήφιν ἔποντο
 αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα δισδάμενος δόλον εἶναι. 258 cf. 232
 οἷ δ' ἅμ' ἀφιστάθησαν ἀφολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 260 ἐξεφάνη δφηρόν δὲ καθήμενος ἐσκοπιάζον·
 „ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
 ὥμοιιν βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα
 τὸν δ' ἄψ ἠνωγον αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 264 αὐτὰρ ὅ γ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων 264^b = Z 45
 253 = 211
 253 ξεστοῖσιν λάισσι περισκίπτω ἐνὶ χώρῳ.
 265 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος φέπτα πτερόντα προσηύδα·

βάλανόν τ' ἄκυλόν τ' ? || ἄκυλον] †, glandem
 ilicis? || κρανίης] cornus; arboris nomen Π
 767 redit, cf. κρανίης] adi. h. Merc. 460.
 243] del. Fick. || χαμαιευνάδες] adi. redit
 ξ 15, cf. χαμαιεῦναι Π 235. De correpta syllaba
 -μαι- vid. § 17. || αἶψ' εἰδ'ατ' eleganter Nauck.
 244 ἀψ D] αἰψ' mss. cetera; vid. ad § 92.
 245 φερέων] vid. ο 41 π 329 et ad π 94. ||
 ἀδευκέα] cf. δ 489.
 248 τι ἐκφάσθαι] de hiatu vid. § 99 et ad
 § 136; PKnight τι προσφάσθαι coll. ψ 106. ||
 ἰέμενός] neglecto φ (vid. § 201); ἰσσυμένος
 Fick.
 247 βεβολημένος] βεβλημένος P mss. alia;
 cf. I 3.
 248 γόον — θυμός] locutio nonnisi l. par.
 redit.
 249 ἀγαζόμεθ' P H X] ἀγασσάμεθ' G F M.

Heliodorus apud Apoll. lex. ἀλλ' ὅτε δὴ
 πάντες ἀγαπαζόμεθ'.
 251 ἤμεν Nauck] ἤμεν mss., item π 570
 λ 22. Cf. § 308.
 253] habet X, in marg. M, om. mss.
 cetera. || περισκίπτω ἐνὶ χώρῳ] cf. α 426.
 254 λίγ' μέγ' X.
 255 καλοῦντες] forma novicia, cf. § 7 et 191.
 257 'κάλε' § 191] κάλει mss. || ἅμα] ἄρα
 P. || ἀφιδριήφιν] αἰδρ(ε)ήφιν mss.
 258 δισδάμενος] δισάμενος mss. complura;
 vid. ad α 323.
 263 ἀψ D] αἰψ' mss. cett.; cf. § 92. ||
 ἠνωγον X D U² n²] ἠνώγεον M, ἠνώγεα mss.
 cetera; cf. § 225. || αὐτὴν] vid. § 107 et § 98.
 264 ἀμφοτέρησι λαβὼν] ἀμφοτέρησιν εἰλὼν
 H¹ mss. alia. || λαβὼν ... γούνων] vid. A 500.
 265] habet U (cf. vs. 324 et 418 etc.),

- 266 „μή μ' ἄγε κείσ' ἀφέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐθι· 266 cf. ο 199
 Φοῖδα γὰρ ὡς οὐτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξεις σῶν ἐτάρων. ἀλλὰ ξὺν τοισίδε θαῖσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γὰρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμαρ·
 270 „ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον·
 „Εὐρύλοχ', ἢ τοι μὲν σὺ μὲν αὐτόθι τῷδ' ἐνὶ χώρῳ
 ἔσθων καὶ πίνων κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ· 272^a = Ω 476
 272^b = γ 365
 273^b = h. Ven. 130
 274 cf. 446
 αὐτὰρ ἐγὼν εἴμι κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη·
 „ὥς φειπὼν παρὰ νηὸς ἀνήια ἠδὲ θαλάσσης.
 275 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας,
 Κίρκης ἔξεσθαι πολυφαρμάκου εἰς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησε
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ φεφοικῶς 278 cf. Ω 347
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη· 279 = Ω 348
 280 ἐν τ' ἄρα μοι 'φῷ χειρὶ φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 280 = Z 253
 „πῇ δ' αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεται οἶος
 χώρου ἀφιδρις ἑών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 εἴρχεται ὥς τε σύες πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἢ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεται; οὐδὲ σὲ φημί
 285 αὐτὸν νοστήσειν, μενείεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.
 286 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 289 πάντα δέ τοι φερέω ὀλοφώϊα δῆνεα Κίρκης· 289 cf. δ 410

287 τῇ, τόδε φάρμακον ἰσθλὸν ἔχων εἰς δῶματα Κίρκης
 ἔρχε', ὅ κεν τοι κρατὸς ἀλάλῃσιν κακὸν ἡμαρ.

in margine habet M, om. mss. cetera, deest
 autem loco simillimo Z 45.
 266 αὐθι· § 322] αὐτοῦ mss.
 268 σῶν] σῶν (incolumem) interpretabatur
 Ar. || τοισίδε] τοῖσδε mss. pleraque; vid. § 97.
 271 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.
 274 παρὰ] ἀπὸ X. || ἀνήια Nauck] ἀνήϊον
 P, ἀπῆϊον mss. cett.; cf. vs. 146.
 275 ἄρ' *τάχ' ? cf. α 378.
 277] Mercurium sibi obviam venisse unde
 scit Ulixes? Scilicet diasceusta finxit ab
 Ulixē referri quae olim ipse poeta narra-
 verat; vid. ad libri π initium. || χρυσόρραπις]
 cf. α 87.
 279] suspectus Kirchhoffo. || ὑπηνήτη]
 nonnisi vs. parall. redit.

280 μοι] oi mss. complura.
 281 πῇ δ'] τίπτε Heraclit. Alleg. 72. ||
 αὐτ', ὅ] αὐτως (Zen.?) Heracl. l. l. W q,
 αὐτως Eust.; vid. ad λ 93.
 282 δέ τοι οἶδ' ἐνὶ] δ' ἐν δώμασι G (cf.
 vs. 449).
 283 εἴρχεται § 230] ἔρχεται mss.
 287 sq.] del. Kirchhoff; spurios aut ex
 alia recensione desumptos esse evincit futu-
 rum δώσω vs. 292. Duentzer del. vs. 287
 sq., 291 sq., 302-306, in vs. 307 autem ὥ;
 ἄρα φωνήσας ἀπέβη coniecit et vs. 308 Ἑρμείας
 ἀνὰ νῆσον.
 288 ἔρχε' § 117] ἔρχε mss.
 289 ὀλοφώϊα] vid. ad δ 410. || δῆνεα] cf.
 A 361.

- 290 τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτφ.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς θέλξει σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἔασει
 φάρμακον ἐσθλόν, ὃ τοι δώσω, Φερέω δὲ Φέκαστα.
 ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδω,
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὅξυ Φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 295 Κίρκη ἐπαῖξαι ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἢ δέ σ' ὑποδφείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι.
 ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσσῃ·
 ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 300 μὴ τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευέμεν' ἄλλο,
 μὴ σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θῆῃ.
 „ὥς ἄρα φωνήσας ἴορε φάρμακον Ἀργεϊφόντης
 ἐκ γαίης Φερύσας καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε·
 ῥίξῃ μὲν μέλαν ἦσκε, γάλακτι δὲ Φείκελον ἄνθος·
 305 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν.
 307 „Ερμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 νῆσον ἂν ὕλησσαν, ἐγὼ δ' εἰς δώματα Κίρκης
 ἦμα· πολλὰ δέ μοι κραδίη ἴορφυρε κιόντι.
 310 ἔσθην δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
 ἔνθα στάς ἐβόησα, θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὦξε φαιινὰς
 καὶ ἵκέει, αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀκαχημένος ἦτορ.
 314 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνον ἀργυροῦλου,

294 sq. cf. 321 sq.
 294 cf. 300

[sq.
 299b sq. cf. 178
 300 = 187
 301 cf. 341

307 = Ω 694

309 = δ 427

310 cf. 220

311b = 481

312 sq. 230 sq.

314 = 366
 314b = Σ 389

306 ἀνδράσι γε θνητοῖσι θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.

315 καλοῦ δαιδαλίου· ὑπὸ δὲ θρήνους ποσὶν ἦεν.

315 Ar. om.

- 290 κυκεῶ] vid. ad A 624.
 297 ἀπανήνασθαι] ἀνήνασθαι X. Comp. non-
 nisi H 185 redit; *ἐπειτα ἀνήνασθαι?
 300 βουλευέμεν' vHerwerden] -σίμεν mss.;
 vid. ad 179.
 301 ἀπογυμνωθέντα] -γυμνωθέντα Naber coll.
 Z 265 ④ 402, item x 341. || ἀνήνορα] non-
 nisi vs. parall. redit; cf. ἀνήνορ δ 622 v 19,
 ἀγνήνορ. || θῆῃ § 122] θείῃ (vel θείῃ) mss.
 303 φύσιν] †. || αὐτοῦ] αὐτός Hartman.
 304 ἦσκε] ἴσκε mss.
 305] delendum arbitramur, quoniam alias
 linguae deorum sicubi fit mentio, mortalium

voces ei opponuntur. Vid. ad A 403 sq.
 306] del. PKnight; similis est interpolatio
 β 322. || δύνανται G F X] ἴσασιν P¹ H M; cf.
 δ 379.
 310 ἐν προθύροισι G] εἰνὶ (ἐν) M] θύρῃσι
 mss. cetera; vid. ad ④ 199 417. || Post
 hunc versum in X D U iteratur vs. 221.
 311 ἐβόησα] ἦρσα T U. || μοι P] μεν mss.
 cetera; cf. x 481 A 37 et § 92.
 313 ἵκέει § 191] ἵκει mss.
 314 εἶσε δέ μ' ἢ δ' εἶσ' Fick; vid. ad vs. 238.
 315] om. Ar. G, in margine habet T. ||
 In F post hunc versum iterantur vs. 368

- 316 τεύχε δέ μοι κυκεῶ χρυσέω δέπα', ὄφρα πλοίμι,
 ἐν δέ τε φάρμαχ' ἔηκε κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, — οὐδέ μ' ἔθελεξε, —
 ῥάβδω πεπληγυῖα Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 320 „ἔρχεο νῦν συμφέονδε· μετ' ἄλλων λέξε' ἐταίρων·
 „ὥς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὅξυ Φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπήϊξα ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
 ἢ δὲ μέγα Φιφάχουσα ὑπέδραμε καὶ ἴλαβε γούνων
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 325 „τίς πόθεν ἔσσι' ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήες;
 θαυμά μ' ἔχει πῶς οὐ τι πιδὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ὅς κε πῆλ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 σοὶ δέ τις ἐν στήθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστί.
 330 ἢ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἔσσι πολύτροπος; ὅν τέ μοι αἰεὶ
 φάσκεν ἐλευσεσθαι χρυσόραπις Ἀργεϊφόντης,
 ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θέο· νῶϊ δ' ἔπειτα
 εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήμεν, ὄφρα μιγέντε
 335 εὐνῇ καὶ φιλότῃ πεποίθομεν ἀλλήλους·
 „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον·
 „ὦ Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλη σοὶ ἦπιον εἶναι;

329 Ar. —

sq., et mox vs. 371 sq. post vs. 319; in S
 hi omnes post versum 315 sunt additi. ||
 δαιδαλίου § 59] -λίου mss.
 316-372] om. H; addidit manus altera.
 316 τεύχε] imperfectum ut vs. 235; τεύξε
 T Eust. || κυκεῶ] vid. ad A 624. || δέπα'
 § 72] δέπαι mss.
 317 φάρμαχ' ἔηκε] φάρμακον ἔηκε mss.;
 pluralem dedimus coll. vs. 236, 290, 326 sq.
 320 ἄλλων... ἐταίρων] *ἄλλους... ἐταίρους
 (ut sit constructio ad sensum, = ab i ad
 comites tuos, ut cum illis cubas)? Vid. § 316⁴. ||
 λέξε' (o) § 117, cf. I 617] λίξεο J, λίξαι F
 mss. alia, λίξε Ar. et mss. pleraque hiatu
 non ferendo. Sed fortasse λίξαι (subi. aor.)
 est intellegendum, sententia autem cum Z
 340 (2 561?) etc. comparanda (vid. § 108).
 324 μ' ὀλοφυρομένη] μὲ λισσομένη Aristoph.
 (sic F¹), non improbante Didymo; cf. § 26.

325 ἔσσι' § 302] εἰς mss.
 326 πῶς H² X²] ὥς mss. cett.
 328] del. PKnight. || ἀμείψεται] nempe
 φάρμακα; notetur subiectum mutatum.
 329] teste Ariston. ad x 240 damnat
 Ar., non enim animos sed sola corpora
 mutare Circen fuisse solitam. || ἀκήλητος] †,
 cf. κηληθμός 2 334 v 2; pro verbo κηλέω
 apud Hom. usurpatur θείλω (M 255 x 318
 etc.).
 331 χρυσόραπις] cf. s 87.
 334 ἐπιβήμεν G H M¹] ἐπιβήσομεν P M²,
 ἐπιβήσομεν F X; cf. § 122.
 335 ἀλλήλους G] -λοις mss. cett.
 337 κέλη σοὶ] novicium est κέλη pro κέλει
 (vid. § 117) et corripi debebat σοὶ ante
 hiatum (cf. § 14 et β 230); *εἶν κέλει?
 PKnight κέλει με, sic vero encliticum τοι
 debebat sequi (cf. § 3); Nauck κέλει σοὶ μ'

- ἥ μοι σὺς μὲν ἔθικας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρους,
αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα δολοφρονέουσα κελεύεις
340 εἰς θάλαμόν τ' ἵμεναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θήης.
οὐδέ κ' ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευέμεν' ἄλλο.
345 „ὥς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἐπώμνυν, ὥς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὁμοσέν τε ἑτελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
καὶ τότε ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
„ἀμφίπολοι δ' ἄρα τῆς ἐνὶ μεγάροισ' ἐπένοντο
349 τέσσαρες, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
352 τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοισ' ἐνὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρεα καθύπερθε, ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλε·
ἡ δ' ἐτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
355 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι ἔτιθει χρύσεια κάνεα·
ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα Φοῖνον ἐκίρνα
Γηδὺν ἐν ἀργυρέῳ, ἔνεμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
360 „αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ἔξισεν ὕδωρ ἐνὶ Γήνοπι χαλκῷ,

350 γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνῶν ἀπὸ τ' ἀλσίων
ἐκ τ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλδα προρέουσι.

qui minus probabilis est verborum ordo;
Thiersch *κίλειαι* deleto *με*.

338 σὺς] *θας* Nauck (sine iusta causa);
cf. vs. 433.

340 ἵμεναι § 125] *ίναί* mss.

341 γυμνωθέντα] vid. ad vs. 301. || ἀνήνορα]
vid. ad vs. 301. || θήης § 122] *θίη(ι)ς* mss.

342 οὐδέ κ' § 326] *οὐδ' ἄν* mss.

343 *θὰ*] *θῶν* Bothe, vid. ad s. 178.

344 αὐτῷ] αὐτως Bothe. || βουλευέμεν' vHer-
werden] *-σίμην* mss.; vid. ad s. 179.

345 ἐπώμνυν W n q] *ἀπ.* mss. pleraque;
vid. ad β 377. De termino *-υν* vid. § 145.

346 ὁμοσίν τε] *ὁμοσσε* F.

348-359] haec quoque poeta aptius narrare
potuit quam Ulixes; vid. ad libri x initium.

348 *τῆς* Nauck] *τίως* G P, *τίως μὲν* F H M,
κεῖναι X. Cf. § 323. || *μεγάροισ' ἐπένοντο*]
-ροισι πέν. mss.

349 δρήστειραι] vid. ad s. 330.

350 sq.] del. Nitzsch, apud Zenodotum
defuisse suspicatus (vid. ad vs. 351); solum
versum 351 deleverat PKnight. Recentem
originem testantur formae *κρηνῶν* et *ἀλσίων*
et ipsa sententia. Naiades, quas *Iovis filias*
vocare solet Homerus (p. 240 etc.), hinc alie-
nae sunt, hamadryadas poeta non novit. Cf.
h. Ven. 265, Hesiod. Theog. 187 fr. 183.

351 οἳ τ' εἰς] „οὗτε γράφει Ζηνόδοτος” schol.
(? — οὐδὲ corr. Nitzsch, οἳ τ' Duentzer).

352 ῥήγεα] vid. ad η 92.

354 *θρόνων]* *ποδῶν* P (cf. γ 324).

355 *κάνεα]* vox ceteris locis penultimam
brevem habet (*κάνεα* G); *κύπελλα* F mss.
alia (cf. vs. 357). Vid. § 61.

356 *ἐκίρνα]* *ἐκίρνη?* vid. § 195.

358 *ἐφόρει]* **ἐφορεν?* vid. γ 368 x 456 et
φέρουσα x 368 alibi.

- εἷς δ' ἀσάμινθον ἔσασα ἴο', ἐκ τρίποδος μεγάλοιο
θυμῆρες κεράσασα, κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γυῖων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴουσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
365 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν ἔβαλ' ἠδὲ χιτῶνα,
366 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
373 ἐσθήμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐ ἴφανδανε θυμῷ,
ἀλλ' ἤμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὥσσετο θυμός.
375 „Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἔμ' ἤμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χείρας ἰάλλοντα, στυγερόν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη Φέπεια πτερόεντα προσηύδα·
„τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξεο Φῖσος ἀναύδῳ
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεται οὐδὲ ποτῆτος;
380 ἡ τινὰ που δόλον ἄλλον δίδαι; οὐδ' ἔτι σε χορὴ
δεδφίμεν', ἥδη γάρ τοι ἐπώμοσα καρτερόν ὄρκον.”
„ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
„ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνῆρ, ὅς ἐναλσίμως εἴη,
πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
385 πρὶν λύσασθ' ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι Φιδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λύσον, ἦν' ὀφθαλμοῖσι Φίδω ἐρίηρας ἐταίρους.”

367 καλοῦ δαιδαλίου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν.
χίρνεβα δ' ἀμφίπολος προχόφ' ἐπὶ χεῖρας φέρουσα
καλῇ χρυσίῳ ὑπὲρ ἀργυροῖο λίβητος,
370 νύσασθαι παρὰ δὲ ἑστῇ ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρόντων.

361 ἴο', ἐκ] l. a. (?) ἴλου(ν).

362 θυμῆρες] adi. reddit (π 389) h. Cer.
495 h. XXIX 18 XXX 17, θυμῆρες legitur
I 336 p. 199 ψ 232; quam varietatem novit
Herodianus (Ar.); cf. § 5.

364 ἴουσέν] ἴουσεν? cf. § 295. || ἔχρισεν]
ἔχρισεν(ν) P X. || λίπ' cf. § 13.

365 μ' μοι F. || ἔβαλ' βάλεν mss.

366 εἶσε δέ μ' ἡ δ' εἶσ' Fick, ad quartam
ministrum referens vs. 358-365. Vid. ad
vs. 233.

367] cum sequentibus del. Nitzsch; cf.
vs. 315. || δαιδαλίου § 59] *-λίον* mss.

368-372] om. mss. pleraque.

373 οὐ ἴφανδαν] οὐχ ἦνδαν mss.

374] del. PKnight. || ἀλλοφρονέων] vid. ad
O 245. || ὥσσετο l] ὥσσετο mss. cett.

376 στυγερόν GFPM] *κρατερόν* mss. alia. ||
ἔχοντα] *ἔχισσε, ita ut verba in parenthesi
collocentur; languet enim in textu tradito
pronomēn *με*. Cf. h. Ven. 208 (I 675 etc.)
et ad λ 196 ω 250.

378 ἔξεο Duentzer] *ἔξει* mss. vitiose, non
enim extat *ἔξομαι* et neglectum est *φ* ad-
iectivi *Φῖσος*. Aoristus in huiusmodi effatis
adhibitus est B 323 A 243 γ 179 x 64 (vid.
etiam ad λ 474).

381 ἐπώμοσα] *ἐπώμοσα* mss.; vid. ad β 377.
385 λύσασθ'] sic Ar.; alii olim *λύσαι* θ' ?
386 εἰ δὴ] vid. ad A 61. || φαγέμεν] cf. § 126.

- „ὥς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροι' ἐβεβήκει
 ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ· θύρας δ' ἀνείξε συφειοῦ,
 390 ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισι Φεφοικότας ἐννεώροισι.
 οἷ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι, ἣ δὲ δι' αὐτῶν
 ἐρχομένη προσάλειψε Φεκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
 393 τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ὥς πρὶν ἔφυσαν·
 395 ἄνδρες δ' ἄψ ἐγένοντο, νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν
 καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράεσθαι.
 ἔγνωσαν δέ με κείνοι ἔφυν τ' ἐν χερσὶ Φεκάστος·
 πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδν γόους, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον 'κονάβριζε. θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτῇ
 400 ἣ δὲ μὲ ἄγχι σῆασα προσηγύδα διὰ θεάων
 ,διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἔρχο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτα Φερύσσετε ἥπειρόνδε,
 κτήματα δὲ σπεέεσσι πελάσσετε ὅπλα τε πάντα
 405 αὐτὸς δ' ἄψ ἵμεναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους·
 „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 'βῆν δ' ἵμεναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἠΰρον ἔπειτ' ἐπὶ νηὶ θοῇ ἐρίηρας ἐταίρους
 οἴκτ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
 410 ὥς δ' ὅτε κ' ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας

394 φάρμακον δλόμενον, τό σφιν 'πόρε πότνια Κίρκη'

- 388 ἐφάμην G F P M] ἄρ' ἔφην H X. ||
 μεγάροι' ἐβεβήκει] -ροιο β. mss.; cf. § 59.
 389 ἀνείξε § 241] ἀνείξε H, ἀνέψξε mss.
 cett. (ἀνέψξε Eust.). || συφειοῦ] φασίνας G¹ P
 (cf. vs. 230).
 390 ἐννεώροισι] vid. ad Σ 351.
 391 οἷ] ἐκ G.
 393 τῶν] τοῖς Aristoph. (non recte, cf.
 § 60); τοῖσιν δ' ἐκ μελέων Nauck. || δ'] om.
 G. || ἔφυσαν Naber] ἔφυσσε mss. Cf. e. g. Solon.
 fr. 27 Ar. Av. 106, 785 Ran. 418 Plat. Phaedr.
 p. 251 c.
 394] del. Naber. || δλόμενον P] οὐλόμενον
 mss. pleraque; cf. § 21. || πότνια Κίρκη]
 l. a. διὰ θεάων.
 395 ἄψ Ar.] αἰψ' mss.; vid. ad § 92.
 396 εἰσοράεσθαι § 191] -ράσσαι mss.
 398 sq.] cf. π 215 sqq.
 399 'κονάβριζε] κανάχιζε P (vid. ad M 96). ||

- ἐλέαιρε καὶ αὐτῇ] -ρεν ἅπαντας P (cf. α 19).
 400 μὲ § 92] μὲν mss.; an *μοι? cf.
 § 318¹. || προσηγύδα] -δα? cf. § 195. || διὰ
 θεάων] πότνια Κίρκη H mss. alia.
 401] om. Fick.
 403 sq.] del. Kirchhoff, initio vs. 405
 legens καίθεν (Fick αἰθερ).
 403 πάμπρωτα Bentley] -τον mss.; vid. ad
 δ 577.
 404 δὲ l. a. (Ar.?) in schol.] δ' ἐν mss.;
 cf. ω 337 ζ 8. || σπεέεσσι § 71] σπῆ(σ)σι
 vel σπεί(σ)σι mss.
 405 ἄψ G mss. alia] αἰψ' mss. pleraque;
 vid. ad § 92. || ἵμεναι § 125] ἵναι mss.
 407 ἵμεναι § 125] ἵναι mss.
 409] in S k subiungitur ἀσπασίας δ' αὐτοῖς
 ἐφάνην (ἀσπασίας δ' ἄρα τοῖσι γ' ἐφάνη S)
 κακότητος ἀλύξας (cf. ε 397 i 466).
 410 ὅτε κ' § 326] ὅτ' ἄν mss. || πόριες]

- ἐλθούσας εἰς κόπρον, ἐπεὶ βοτάνης κορέσονται,
 πᾶσαι ἅμα σκαίρωσιν ἐναντίαι, οὐδ' ἔτι σηκοὶ
 ἰσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
 414 μητέρας, ὥς ἐμὲ κείνοι ἐπεὶ 'Ψίδον ὀφθαλμοῖσι.
 418 καὶ μ' ὀλοφυρόμενοι Φέπεα πτερόεντα προσηγύδων·
 ,σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφές, ὥς ἐχάρημεν,
 420 ὥς εἴ τ' εἰς 'Ιθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
 ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὀλεθρον·
 „ὥς ἔφην· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφημι μαλακοῖσι Φέπεσσι·
 ,νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτα Φερύσσομεν ἥπειρόνδε,
 423 sq. cf. 403 sq.
 κτήματα δὲ σπεέεσσι πελάσσομεν ὅπλα τε πάντα
 425 αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἔπεςθαι,
 ὄφρα Φίδηθ' ἐτάρους ἱεροῖσ' ἐν δώμασι Κίρκης
 πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηγετανὸν γὰρ ἔχουσι·
 „ὥς ἐφάμην, οἷ δ' ὅκα ἐμοῖσ' ἐπείθοντο Φέπεσσι·
 428 = 178
 Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους,
 430 καὶ σφας φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηγύδα·
 ,ἃ δ' Φειλοὶ, πόσ' ἵμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων;
 Κίρκης εἰς μέγαρον καταβήμεναι; ἦ κεν ἅπαντας
 ἦ σὺς ἦε λύκους ποιήσεται ἦε λέοντας,
- 415 δακρυόεντες ἔχυντο 'δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
 ὥς ἵμεν' ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίτο καὶ πόλιν αὐτῇν
 τερχεῖς 'Ιθάκης, ἵνα τ' ἔτραφον ἠδ' ἐγένοντο.

- sic Herodian. ad P 40, item G P H X;
 πόριες F M. An *ὥς δ' ὅτε πόριες ἄγραυλοι?
 Forma πόρις † (sed cf. Eur. Bacch. 737),
 πόρις extat E 162 h. Cer. 174, cf. πόρις
 P 4, ποριτροφός h. Ap. 21.
 411 ἐπὶ § 326] ἐπὶ mss.
 412 σκαίρωσιν Bekker] σκαίρουσιν mss. ple-
 raque, ἅμ' ἀσπαίρουσιν G¹ P vitiose, hinc
 σπαίρουσιν G² Y et v. l. apud Eust.; cf. vs.
 124. — Verbum redit Σ 572 h. XXIX 15,
 cf. πολύσκαρθος B 814, δύσκαρθος N 31.
 413 ἀδινὸν] vid. ad Σ 124. || ἀμφιθέουσι]
 comp. †.
 415-417] del. Kirchhoff.
 415 δακρυόεντες] δακρυόντες; M K, δακρυό-
 εντες; X n. || 'δόκησε] aoristi forma nonnisi
 v 93 redit; ἴδοξα legitur h. Merc. 208.
 416 αὐτῇν Ar. U] αὐτῶν mss. cetera.
 417 ἔτραφον i et l. a. in H] -φην mss.
 cetera; vid. § 252.

- 420] del. Bothe.
 423 μαλακοῖσι Φέπεσσι § 60] -κοῖς ἐπίεσσι
 mss.
 423 πάμπρωτα Bentley] -τον mss.; vid.
 ad δ 577.
 424 δὲ (Ar.)] δ' ἐν vel τ' ἐν mss.; vid. vs.
 404. || σπεέεσσι § 71] σπῆ(σ)σι (σπεί(σ)σι) mss.
 425 δακρυόεντες ἐμοὶ ... ἔπεςθαι] δακρυόεντες
 ἵνα μοι ... ἔπεςθαι T, δακρυόεντες ἵνα μοι ... ἔπεςθαι
 K W (ἔπεςθαι U); cf. η 222. A Platt δακρυόεντες,
 ἐμοὶ ... ἔπεςθαι coll. ψ 71. Vid. § 108.
 428 ἐπείθοντο ἐπίεσσι(ν) Nauck] ἐπίεσσι πί-
 στοντο mss.; cf. § 60.
 429 ἐρύκανε] -κανε G² X mss. alia; Nauck
 ἐρήτυε. Vid. ad Ω 218.
 430] om. G P, in marg. habent H M, in
 textu F X. || σφας X] σφας mss. cett.; cf.
 § 92. || φωνήσας] ἀμειβόμενος; X.
 432-434] del. Duentzer.
 433 σὺς; σὺς PKnight; cf. vs. 338.

- οἷ κέν Φοι μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη·
 435 ὥς Κύκλωψ περ ἔφερξ', ὅτε Φοι μέσσαυλον ἴκοντο 435^b = Ω 29
 ἡμέτεροι ἔταροι, σὺν δ' ὃ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 τούτου γὰρ καὶ κείνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
 „ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχείος παρὰ μηροῦ,
 440 τῷ Φοι ἀποπλήξας κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι 439 = Π 473
 καὶ πηῶ περ ἰόντι μάλα σχεδόν. ἀλλὰ μ' ἑταῖροι
 μειλίχοισι φέπεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 442 = ι 493
 443 „διογενὲς, τοῦτον μὲν ἑάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις·
 445 ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης·
 „ὥς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήσαν ἠδὲ θαλάσσης.
 446 cf. 274
 οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νῆ' ἐλέλειπτο,
 ἀλλ' ἔπετ'· ἔδφεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπῆν.
 „τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
 450 ἐνδυκέως ᾠοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, 450 sq. cf. Ω 587
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας Φούλας ἔβαλ' ἠδὲ χιτῶνας· 451 cf. δ 50
 δαινυμένους δ' ἐν πάντας ἐφηύρομεν ἐν μεγάροισι.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἔφιδον ᾠράσαντό τ' ἐς ἄντα,
 ᾠκλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δ' ἐστεναχίζετο δῶμα. 454^b cf. ψ 146
 455 ἦ δέ με ἄγχι στήσα προσηύδα διὰ θεάων. 455 = 400
- 444 αὐτόθι πὰρ νῆι τε μένειν καὶ νῆα ῥύεσθαι· 444 = ι 194
 456 διογενὲς Λαιρτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 456 = 401

434 οἷ] ἢ Nitzsch. || φυλάσσοιμεν] de primae personae usu vid. ad β 41.

435-437] postea, fortasse ab ipso diasceustasta, insertos censet Kirchhoff; vs. 436 sq. ordine inverso habet F¹, om. P.

435 *ὥς Κύκλωψ περ ἔφερξ'] ὥς περ Κύκλωψ ἔφρξ' (ἔφρξ' G) mss.; in vulgata cum metrum displicet tum verborum ordo insolitus.

436 δ' δ] δι?

440 ἀποπλήξας Ar.] ἀποπλήξας mss.; vid. ad Α 146 Σ 34 Ψ 120 Θ 507.

441 πηῶ] de voce πηός vid. Γ 163. — Ctimenen, Ulixis sororem (vid. ο 363) Eurylochus uxorem duxisse fertur.

442 μειλίχοισι φέπεσσιν § 60] -οις ἐπέεσσιν mss.

444] delevimus; vid. ad Γ 312. || αὐτόθι § 322] αὐτόθι mss. || πὰρ] παρὰ F¹ P X mss.

alia; vid. ad ι 194. || ῥύεσθαι PKnight] ῥύεσθαι mss.; cf. § 164.

446 ἀνήσαν Nauck] ἀνήιον mss.; vid. ad vs. 146 et § 308.

447 νῆ' ἐλέλειπτο] νῆι λίλ. mss.

448 ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπῆν] ἐνιπῆν τοῦ Φάνακτος Fick (vid. ad libri x initium).

450 ᾠοῦσεν] ᾠόσεν? cf. § 295. || λίπ'] cf. § 13.

451 Φούλας] καλὰς G F mss. alia. || *ἔβαλ'] βάλεν mss.

452 ἐν πάντας] ἄρα τοὺς γε PH mss. alia.

453 τ' ἐς ἄντα G T] τε πάντα F¹ P H X, τε θυμῷ F² M. Cf. τ 475.

454 ἐστεναχίζετο] στεναχίζετο X mss. alia. || δῶμα] γαῖα G (cf. B 95).

455 με' § 92] μεν mss.; an *μοι? cf. § 318¹. || προσηύδα] -δαι? cf. § 195.

456] om. mss. pleraque, cf. vs. 401.

- 457 „μηκέτι νῦν θαλερόν γόον ὄρνυτε· Φοῖδα καὶ αὐτῇ,
 ἡμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθει' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
 ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ. 459 cf. ι 401, 408
 460 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε Φοῖνον, 460 = μ 23
 εἰς ὃ κεν αὐτὶς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
 οἶον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
 τρηχέλης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελὲς καὶ ἄθυμοι,
 αἰὲν ἄλῃς χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὕμιν
 465 θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέπασθε· 465^b cf. Γ 99
 „ὥς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 466 = β 103
 ἔνθα μὲν ἡματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ Φηδύ·
 467^b = δ 86
 469 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 471 καὶ τότε μ' ἐγκαλέσαντες ἔφραν ἐρήρες ἑταῖροι·
 „δαιμόνι, ἦδη νῦν μιμνήσκω πατρίδος αἴης,
 εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι καὶ ἐκέσθαι 473^b sq. cf. δ 475
 474 Φοῖκον ἔς ὑψόροφον καὶ σὴν εἰς πατρίδα γαῖαν· 474 = η 77
 480 „αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς 480 cf. 347
 γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μοι ἔκλυεν αὐδῆς· 481^b = 311
- 470 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα μάκρ' ἐτελείσθην. 470 cf. τ 153 ω 143
 Hes. Theog. 59
 475 „ὥς ἔφρα· αὐτὰρ ἐμοὶ γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 475 cf. β 103 x 406
 ὥς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 476-478 = ι 556
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ Φηδύ
 sqq.
 ἡμος δ' ἡέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρον σκιάοντα, 479 cf. ψ 299

457 μηκέτι] μὴ μ' ἔτι G. || θαλερόν] στρυγερὸν Aristoph., non improbante Didymo.

459] in F X D n i k subiungitur βοὺς περιταμνομένους ἠδ' (-νῃ καὶ X D) οἷων πῶσα καλὰ (= ω 112).

462-465] del. PKnight.

462 πρώτιστον] -στα? vid. ad δ 577.

463 ἀσκελὲς] alias nonnisi neutrum ἀσκελὲς (α 68 δ 543) et adverbium ἀσκελὲως (T 68) reperiuntur. || ἄθυμοι] †.

464 αἰὲν] αἰεὶ mss. pleraque; cf. α 341.

465 εὐφροσύνῃ] -νῆσ' G i k. || πέπασθε Ar.] πίποσθε mss.; cf. § 160.

467-470] probabiliter Kirchhoff statuit, in carmine vetusto unde haec omnia sunt ducta (vid. ad libri x initium) Ulixem plures annos commoratum fuisse apud Circeon, huius

enim deae in illa narratione similes fuisse partes atque Calypso in altero carmine de Ulyxis reditu; diasceustastam autem locum mutasse ut constaret temporum ratio.

469 ἔην? vid. § 302.

470-479] del. Duentzer et vs. 480 legit καὶ τότε ἔγώ.

470] om. G (cum praecedenti) T H U¹ M K J¹ Zi Eust. || μάκρ' ἐτελείσθην] μακρὰ τ. mss.

474 ἐς ὑψόροφον] εὐκτίμενον H mss. alia.

475-479] om. H W Eust.

479 οἱ μὲν] δὴ τότε H² M mss. alia. || κοιμήσαντο] κοιμήσαντο mss. || κατὰ] ἀνὰ H² M mss. alia.

481 μοι G P] μεν mss. cetera; cf. vs. 311.

- καὶ μιν φωνήσας *Ἔπεα πτερόεντα προσηύδων*
ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέστης, 483^b cf. B 286
Φοίκαδε πεμψέμεναι θυμὸς δέ μοι ἔσσεται ἡδὴ
 485 *ἢ δ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μοι φθινύθουσι φίλον κῆρ* 485^b cf. A 491
ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.
„ὦς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων 487 sq. = 503 sq.
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 487 = δ 382
μηκέτι νῦν ἀφίκοντες ἔμῳ ἐνὶ μίμνεται Φοίκα.
 490 *ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἰκέσθαι* 491 sq. = 564 sq.
εἰς Ἀΐδου δόμους καὶ ἱπαινῆς Περσεφονείης, 492 cf. λ 165 ψ 323
ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο 492^b sq. * cf. μ 267
μάντιος ἀλαόο, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον ᾗ πορὲ Περσεφόνεια
 495 *οἷω πεπνῦσθαι τοὶ δὲ σκιάι ἀίσσουσι.* 496 = δ 538
„ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοι γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ 497 cf. δ 539
ᾗ κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ 498 sq. = δ 540 sq.
ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡέλοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
 500 *καὶ τότε δῆ ῥε ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέφηπον* 500 = ε 96
ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἀΐδος δ' οὐ πῶ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
 503 *„ὦς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων* 503 = 487
 505 *„μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω*
ἱστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πετάσσας 506 cf. A 480
 504 *διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,* 504 = 488

483-2 24] diasceustae tribuit Kirchhoff exceptis vs. 546-560 et fortasse λ 1-3, ostendit autem *Ulixis iter ad inferos*, partem antiquissimae narrationis, a diasceusta inepte insertum esse τοῖς περὶ Κίρκης ex altero fonte desumptis (vid. ad λ 25 sqq.). Poeta, qui Ulixem in Circae aula degentem pinxit, non bis sed *semel* ex eius insula eum profectum esse finxit; pergit eius carmen μ 9. — WCKayser del. x 490-μ 23.

482] om. G P M¹ T Eust.

485 μοι T¹] με G, μεν mss. cett.; cf. § 92. An *ἐμὸν?

486 που] *κεν?

491 ἱπαινῆς] cf. I 457.

493 μάντιος] μάντιος M, μαντιος Thiersch. ||

ἀλαόο § 59] ἀλαοῦ mss. (ἀγλαοῦ X); Naber ἀγλαόο. De sono ᾗ- vid. § 21.

494 τεθνηῶτι P mss. alia] τεθνηῶτι mss. pleraque; cf. § 160.

495 τοῖ] sic Ar.; ceteri *umbrarum modo vagantur*; cf. Cic. de Divin. I 40 § 88.

497 δ' ἐν] δὲ G (vid. ad © 337). || τὸ μοι κῆρ G F P X] τι θυμὸς H M.

500] καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσ- ηύδων G F H M mss. alia. || ῥε Bentley] μιν mss.

502] in P subiungitur ζῶος ἰὼν χαλεπὸν δὲ τὰ γε ζωοῖσιν ὄρεσθαι (cf. λ 156).

504] om. G F P mss. alia.

505 μελίσθω] γενέσθω F mss. alia; vid. § 414 et ad A 523.

- ἦσθαι, τὴν δὲ κέ τοι πνοιή Βορέας φέρῃσι.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὶ δι' Ὀκεανοῖο περήσῃς,
 ἔνθ' ἀκτὴ τ' ἐλαχεῖα καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
 510 μακρὰν τ' αἰγίροι καὶ Φιτέα ὀλεσέκαρποι,
νηᾷ μὲν αὐτόθι κέσσαι ἐπ' Ὀκεανῷ βαθυδίνῃ,
αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδα ἔμειναι δόμον ἡρώεντα. 512 cf. η' 322
ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
Κώκυτός θ', ὅς δὴ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορροῶς, 514^b = B 755
 515 *πέτρῃ τε ξύνεσσις τε δῶα ποταμῶν ἐριδούπων*
ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα 517 sq. cf. λ 25 sq.
ἄμφ' αὐτῷ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι, 517^b cf. ψ 164
πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ Φηδέϊ Φοίνῳ, 519 = λ 27
 520 *τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν.* 520 sq. cf. λ 28 sq.
πολλὰ δὲ γουνᾶσθαι νεκῶν ἀμνηνὰ κάρηνα, 520^b cf. A 640
ἔλθων εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἢ τις ἀρίστη, 521^b = 536 λ 49
ῥεξέμεν' ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν' ἐσθλῶν 522-524 = λ 30
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερυσέμεν' οἷω 525
 525 *παμμέλαν', ὅς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισι.* 525 sq. cf. λ 33 sq.

508 *ὅτε κεν* § 326] ὁπότ' ἂν mss.

509 τ' ἐλαχεῖα] τ' ἐλάχεια (Zen.) G² H² W, τὴ λαχεῖα vel ἐλάχεια mss. cett.; cf. ε 116 A 99.

510 ὀλεσέκαρποι G P H²] ὀλεσ. mss. cett.; cf. § 21. Vox †. Salices fructus ad maturitatem non perducunt.

511-515] del. Duentzer, vs. 512-515 PKnight, vs. 513-515 Nitzsch.

511 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || κέσσαι] vid. ad ε 148.

512 Μίδα(ο) U] Μίδαω mss. pleraque; cf. § 55. || ἔμειναι § 125] ἔμειναι mss. || ἡρώεντα Nauck] εὐρώεντα mss.; vid. ad ρ 65.

514 Κώκυτος] cf. X 409. || ἀπορροῶς] cf. B 755.

515] de asyndeto cf. B 672. || ξύνεσσις] † (ξυνήμι B 26 etc.). || ἐριδούπων] l. a. ἐριμύκων.

516 χριμφθεὶς] simplex nonnisi h. Ap. 489 redivit, ἄγχιμπτω E 662 etc. || κελεύω] -σω F mss. alia; vid. ad ε 179.

517-537] del. Friedlaender utpote ex libro λ male transcriptos.

517 πυγούσιον] unius πυγόνος sive palmipedis

(0.385 M.; cf. Herodot. II 175 Polluc. II 158). Adi. nonnisi λ 25 redivit; quadamtenus comparari potest γερούσιος. PKnight ὅσον πυγούσιον (πυγούσιον).

518 χεῖσθαι] noviciam formam (pro χέεσθαι) Fick imputat diasceustae, qui ex libri λ initio haec sumsit; Menrad πᾶσιν νεκύεσσι χέεσθαι vel potius χεύεσθαι (immo χεύασθαι) πᾶσι νέκυεσσι coll. χ 401 ψ 45. An *χεῖσθαι? cf. ε 10.

519 μελικρήτω] nonnisi loco parall. redivit.

521 γουνᾶσθαι U¹ k] γουνοῦσθαι mss. cetera; cf. § 144. || νεκῶν — κάρηνα] vertit Verg. Aen. VI 292: *tenuis sine corpore vitas*.

523 ῥεξέμεν'... ἐμπλησέμεν'... ἱερυσέμεν'] futura pendent a verbo γουνᾶσθαι (vs. 521) cui *novendi* h. l. notio inest; item loco parall.

523 ῥεξέμεν' § 125] ῥέξειν mss.; cf. ρ 51, 60 et Antimachus apud Athenaeum XI 468a.

525 παμμέλαν'] vid. ad Γ 103. || μεταπρέπει] -πη? vid. ad λ 33. || ὑμετέροισι(ν) F H X] ἡμετέροισιν G M (cf. λ 33), ἀγρομένοισιν P (cf. θ 172).

- αὐτὰρ ἐπεὶ κ' εὐχῆσι λίσση κλυτὰ φέθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' οἷν ἀρνειὸν ῥέζειν θηλὴν τε μέλαιναν
 εἰς ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι
 Γεόμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλὰ
 530 ψυχὰς ἐλεύσονται νεκρῶν κατατεθνηῶτων.
 δὴ τότ' ἐπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσι,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀφιδι καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ·
 535 αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξυν φερυσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἦσθαι μηδ' ἔαιεν νεκρῶν ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ἄσπον ἵμεν πρὶν Τειρεσίῳ πυνθέσθαι.
 ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
 ὅς κέν τοι φείψῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 540 νόστον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα.
 „ὦς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥως.
 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε φείματ' ἔφεσσε·
 αὐτὴ δ' ἀργύφρον φᾶρος μέγα φέννυτο νύμφη
 λεπτόν καὶ χαλεόν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱζυῖ
 545 καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δῶμα κίων ὠτρυνον ἑταίρους
 μελιχίοισι φέπεσσι παρασταδὸν ἄνδρα φέκαστον·

526 ἐπεὶ κ' § 326] ἐπὶ mss. || εὐχῆσι] †, cf. εὐχολή A 65 etc., εὐχος E 285 etc., εὐγμα γ 249. || λίσση] novicium pro λίσσαι, cf. § 117; *λίσσαι φέθνεα? Sed spurius videtur locus, cf. λ 34 sq.; nam vere observavit Nitzsch, obscurius hic indicari quae illic perspicue enarrantur.

527-530] del. Duentzer.

527 μέλαιναν] vid. ad Γ 103.

528 τρέψας] στρέψας G T Eust.; cf. μ 81.

530 κατατεθνηῶτων § 160] -ειῶτων mss.

531] verbo ἐποτρύνειν etiam O 258 dativus adiungitur, verbo ἀνάγειν etiam υ 139, ubi vid.; alias utrumque adseiscit accusativum. || ἀνῶξαι] vid. § 225.

532] ex λ 45 inepte transsumtum esse observavit Kirchhoff. || κατάκειτ' (αι) F mss. alia] κατέκειτ' pleraque absurde.

534 Ἀφιδι G F T k] Ἀδῇ mss. cett.; cf. λ 47. || ἐπαινῇ] cf. Γ 457.

536 μηδ' ἔαιεν] μηδὲ (μηδ' P) ἔαν mss. hiatus vitioso.

537 ἵμεν] pro ἵμεναι suspectum, cf. § 126.

539 κελεύθου] θαλάσσης G (vid. δ 389).

542] ridiculum iure vocat Kirchhoff (diascenastae hanc culpam esse ratus, vid. ad κ 482-λ 25). || φείματ' ἔφεσσε] εἴματα ἔσσαν mss.: Bothe εἴματα ἔσσα.

543 ἀργύφρον] -ρον F H², cf. locus par.

544 ἱζυῖ] cf. § 75; vox non nisi loco par. reddit.

545 ἐπέθηκε] cf. ε 232.

546-560] versui 481 olim sic fere subiunctos fuisse arbitratur Kirchhoff: ἔκλυεν αὐδῆς. | ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως. | δὴ τότ' ἐγὼ etc.; vid. ad κ 482-λ 25.

546 δῶμα κίων G F P H¹ T n] δῶματ' ἰών mss. complura; cf. Ξ 440 β 260 ρ 286.

547 μελιχίοισι φέπεσσι § 60] -οις ἐπέσσι mss.

- ,μηκέτι νῦν εὐδοντες ἀωτέετε γλυκὺν ὕπνον,
 ἀλλ' ἵομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη·
 550 ὥς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 „οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.
 Φελπύνωρ δὲ τις ἦσκε νεώτατος, οὔτε τι λήην
 ἄλκιμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶ φῆσιν ἀρηρῶς,
 ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 555 ψυχῆος ἱμελῶν κατελέξατο Φοινοβαρείων·
 κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
 ἑξαπλίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶ φῆσι
 ἄσπορον καταβήμεν' ἰὼν εἰς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ κατ' ἀντικρυς τέγεος πέσεν· ἐκ δὲ Φοι αὐχὴν
 560 ἀστραγάλων ἐφάγη, ψυχὴ δ' Ἀφιδόσδε κατήλθε.
 „ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔφειπον·
 „φάσθε νῦ πον Φοῖκόνδε φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν
 ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 εἰς Ἀφίδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 565 ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο·
 „ὥς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 ἐξόμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων τέλλοντό τε χαίτας·
 ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγγίγνετο μυρομένοισι.
 „ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 570 ἦμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 ἀρνειὸν κατέδησεν οἷν θηλὴν τε μέλαιναν,
 ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
 ὀφθαλμοῖσι φίδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;

548 ἀωτέετε § 191] -τέετε mss. Verbum K 159 redit.

549 πότνια] θείσφατα P, fortasse recte.

551-560] del. Duentzer.

552 ἦσκε] ἴσκε mss.

555 ψυχῆος] †. || Φοινοβαρείων] vid. ad λ 374.

558 καταβήμεν' § 125] -βῆναι mss. || κλίμακα] κίονα P (cf. α 127).

559 ἀντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss.

564 ἐπαινῆς] cf. Γ 457.

569-574] del. PKnight; Kirchhoff coll. λ 4 vindicat diascenastae (vid. ad κ 482-λ 24).

569] om. mss. complura.

570 ἦμεν Nauck] ἦομεν mss.; cf. vs. 251.

571 νηὶ μελαίνῃ] νῆα μέλαιναν F mss. alia.

572 κατέδησεν] l. a. κατέδηκεν.

573 ἄν] vid. § 326; *ῥεῖα παραφθαμένη· τίς κεν? cf. K 346 Ψ 515. Sed fortasse ferendum est ἄν loco hoc recenti.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ λ.

Αλκινόου ἀπόλογοι (ι—μ).

Νέκυια.

- „αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτα Ἰφιδάσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἐν δ' ἰσθὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
5 βαινόμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἤμιν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρόωιο
ἔκμενον οὖρον ἱεὶ πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐυπλόκαμος, δφεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὄπλα φέκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
10 ἤμεθα τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' Ἴθυνον.
11 τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης.

12 ὅυσσέ τ' ἥλιος σκιάοντό τε πᾶσαι ἀγνυαί.

- 1-24] vid. ad x 482-24.
1 κατήλθομεν] κατήλυθον G P.
2 ἀμπρωτα Bentley] -τον mss.; vid. ad
δ 577.
4 ἐβήσαμεν] ἐβήσαμεν U² (cf. x 572). || ἂν
G H M X] ἂν F P.
6 κατόπισθε] μετόπισθε F²; videatur ver-
sus vs. par.
7 ἔκμενον] vid. ad A 479. || πλησίστιον]
adi. nonnisi par. redit.

- 8 αὐδήεσσα] vid. ad x 334.
9] cf. β 430. || ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.
10] cf. Verg. Aen. III 269. || κυβερνήτης]
-νήται P. || Ἴθυνον vHerwerden] Ἴθυνεν mss.;
vid. μ 152.
11 ποντοπορούσης] forma novicia, cf. § 191.
Verbum †, sed cf. ποντοπορεύω x 277 sq.
η 267, ποντοπόρος B 771 etc.
12] del. vHerwerden. || σκιάοντο § 191]
σκιάωντο mss.

Νέκυια]

— λ (XI) —

248

- 13 ἦ δ' εἰς πείραθ' ἔκανε βαθυρρόον Ὀκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος τε πόλις τε,
15 ἥερι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
ἥελιος φαέθων καταδέχεται ἀκτίνεσσι,
οὔθ' ὅποτε στείλῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὔθ' ὅποτ' ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
ἀλλ' ἐπὶ νύξ ὅλοη τέταται δφειλοῖσι βροτοῖσι.
20 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὐτε παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο
ἤμεν, ὅφρ' εἰς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν ᾠράσε Κίρκη.
„ἔνθ' ἱερόμα μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ φερυσάμενος παρὰ μῆροῦ
25 βόθρον ὄρυξ' ὅσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοῖν ἡρόμην πᾶσιν νεκύνεσσι,
πρῶτα μελικρότῳ, μετέπειτα δὲ φηδέϊ φοίνῳ,
τὸ τρίτον αὐθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφριτα λευκὴ ἐπάλυνον.
πολλὰ δ' ἐγουνάμην νεκύνων ἀμενηνὰ κάρηνα,
30 ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στείραν βοῦν, ἥ τις ἀρίστη,
ῥεζέμεν' ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν' ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν' οἴῳ

13-15] Cimmeriam in ultimis terrae finibus
sitam esse e poetae (vel potius diasceustae)
verbis apparet; quam ob causam caligine
tecta esse dicitur. Accuratius ex Homero
designari nequit; posteriores Graeci regio-
nem lacui Maeotidi vicinam intellegebant
(cf. Herod. IV 11), fortasse recte. Nomen
indicare videtur gentem in tenebris habi-
tantes; in inscriptionibus Assyrii dicuntur
Gimiri.

14-19] del. Duentzer.

14 Κιμμερίων] Κερβερίων Crates, quam le-
ctionem peperit iocus Aristophanis comici
Ran. 187; alii Κιμμερίων, alii Χειμερίων; cf.
Etym. M. 513,44. In schol. H lectio Κερ-
βερίων (-ίων) tribuitur Aristarcho; quod fal-
sum esse intellexit Nitzsch.

15-18] imitatur Verg. Georg. III 357-359.

16-19] cum hac fabula cf. narratio de
praelongis Laestrygonum diebus x 82 sqq.

18 καταδέχεται Aristoph. Ar. T] ἐπιδέχ-
εται mss. cett. — Comp. redit h. Cer. 70

(ἐπιδ. non extat alibi in Hom., sed legitur
Hes. Theog. 760).

17 sq. ὅποτε... ὅποτ' Monro] ὅποτ' ἂν...
δ' ἂν mss.; cf. § 326.

20 ἐκέλαμεν] vid. ad x 148. || ἐκ] ἐν F P
mss. alia.

22 ἤμεν Nauck] ἤομεν mss.; cf. x 251.

24 ἴσχον] εἴχον F.

25 sqq.] hinc incipit vetusta narratio,
a diasceusta huic loco inserta (vid. ad x 482-
24), quam Kirchhoff putat in carmine anti-
quissimo Cyclopeae subiunctam praecessisse
Ulixis adventum ad insulam Calypsus.

25 ὄρυξ' ὅσσον] ὄρυξα ὅσον H¹ mss. alia
(cf. § 13). || πυγούσιον] vid. ad x 517.

26 χοῖν] χοῖς F. || χερόμην] sic Ar., χεράμην
Zen., χέομεν M.

28 λευκὴ ἐπάλυνον] -κα πάλυνον (-να F) mss.

29 ἐγουνάμην § 144 et 191] -νούμην
(-νάμην H² K) mss.

31 sq.] vid. ad locum par.

31 ῥεζέμεν' § 125] ῥέζειν mss.

- παμμέλαν', ὅς μῆλοις μεταπρέπει ἡμετέροισι. 33 sq. cf. x 525 sq.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, Γέθνεα νεκρῶν,
 35 ἔλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 36 εἰς βόθρον' ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές, οἷ δ' ἤγγοντο.
 44 δὴ τότε' ἐπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα 44 sq. cf. x 531 sq.
 45 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσι, 46-48 = x 533 sqq.
 ἰφθίμῳ τ' Ἀφιδι καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὅξυ Φερυσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα 49 cf. x 536
 50 αἵματος ἄσσον ἔμεν πρὶν Τειρεσίῳ πυθέσθαι. 49^b = x 521
 50 = x 537
 „πρώτη δὲ ψυχὴ Φελπήνορος ἦλθεν ἐταίρου'
 οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 52^b cf. Π 635
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμες
 ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἐπειγε. 54^a cf. X 386^b
 55 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα Φιδῶν ἐλέησά τε θυμῷ, 55 sq. = 395 sq.
 55 cf. 87
- 37 ψυχὰς ὑπ' ἐξ ἐρέβους νεκύων κατατεθνηῶτων
 νύμφαι τ' ἡέδοι τε πολὺτλητοὶ τε γέροντες
 παρθεναὶ τ' ἀταλαὶ νεοπενθία θυμὸν ἔχουσαι,
 40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχεῖησι,
 ἄνδρες Ἄρηι φατοὶ βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες.
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίταον ἄλλοθεν ἄλλος
 θεοσπεσίῃ Φιφαχῇ ἡμὲ δὲ χλωρὸν δέφιος ἦρει. 42^b = x 401 w 415
 43 cf. 633
 43^b cf. H 479

38-43 Zen. Aristoph. Ar. — || 52-54 Callistratus —. Etiam Aristarchum hos versus damnassee ex Ariston. ad Ψ 73 efficit LaRoche, cui obloquitur Ludwig.

- 33 παμμέλαν'] cf. Γ 103. || μεταπρέπει] —
 πη Bothe.
 36 *οἰ] αἰ mss.; cf. vs. 388. || *ἤγγοντο]
 ἀγγέροντο mss., cf. § 255.
 37] delevimus verum ex vs. 564 con-
 fectum. || ἐρέβους] -βες P, -βους F H² mss.
 alia; forma novicia, cf. § 71. || κατατεθνηῶ-
 των] -θνηῶτων mss. pleraque; cf. § 160.
 38-43] damnarunt veteres; non enim con-
 fert agmine sed singulas ad fossam um-
 bras accessisse, neque vulnera in iis cerni
 (cf. vs. 398). Bergk vs. 38-42 post vs. 632
 collocat. Locum vertit Verg. Georg. IV 471
 sqq. Aen. VI 306 sqq.
 38 πολὺτλητοὶ] †, cf. τλητός (?) Ω 49, τλήμων
 E 670 etc., πολὺτλήμων H 152 σ 319, πολὺτλας
 passim.
 39 ἀταλαὶ] ἀπαλαὶ (ἀπαλαὶ) G² P mss. alia. ||

- νεοπενθία] †, cf. πολυπενθής I 563 § 386 ψ 15.
 41 βεβροτωμένα] † pro βροτωμένα (Z 480
 etc.). || τεύχε'] εἶματ' J.
 42 ἐφοίταον § 191] -των mss. || ἄλλοθεν
 ἄλλος G F P M] ἔνθα καὶ ἔνθα H.
 45 sq. κατέκειτ' ... δείραντας] κατέκειτ' ...
 δείραντας P¹ (-τες etiam H), ut sit Ulixis
 allocutio ad comites.
 47 Ἀφιδι] Μιδῇ mss. pleraque; vid. vs.
 par. || ἐπαινῇ] cf. I 457.
 48 αὐτὸς δὲ] αὐτὰρ ἐγὼ F².
 49 εἶων] ἴσον? cf. i 468.
 50 ἔμεν] pro ἔμεναι suspectum, cf. § 126.
 51-83] del. PKnight, diasceustae tribuit
 Kirchhoff. Kammer del. vs. 52-55.
 53 ἡμεῖς] § 92] ἡμεῖς mss.
 54 ἄκλαυτον G¹ H¹] ἄκλαυτον mss. plera-
 que; vid. ad δ 494.

- καὶ μιν φωνήσας Φέπεια πτερόεντα προσηύδων
 , Φελπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρόεντα; 57 cf. 155
 57^b = Ψ 51
 59 „ὥς ἐφάμην' ὃ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ
 61 , δαίμονος ἄσέ μ' αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος ὕπνος' 59 = x 506
 61 cf. x 68 φ 297^b
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἄπορρον καταβήμεν' ἰὼν εἰς κλίμακα μακρὴν, 63 = x 558
 ἀλλὰ κατ' ἀντικρυς τέγεος πέσον' ἐκ δέ μοι αὐχὴν 64 cf. x 559
 65 ἀστραγάλων ἔφαγῃ, ψυχὴ δ' Ἀφιδόσδε κατῆλθε. 65 = x 560
 νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων, 66 cf. O 665
 πρὸς τ' ἀλόχον καὶ πατρός, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα, 67^b = Θ 283
 Τηλεμάχου θ', ὃν μούνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες —
 Φοῖδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε κίων δόμου ἔξ Αἰδῶ
 70 νῆσον ἔξ Αἰαλὴν σχήσεις εὐφρογέα νῆα
 ἔνθα σ' ἔπειτα, Φάναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο —
 μή μ' ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὀπιθεν καταλείπειν 72^a cf. X 386^b
 νοσφισθεῖς, μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι, 73 cf. X 358
 ἀλλὰ με κακῆται σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοι ἐστι,
 75 σῆμά τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75^b = Δ 248
 ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι. 76^b = B 119
 ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν, 77 cf. μ 15
 τῷ καὶ ζῶδες ἔρεσσον ἔων μετ' ἐμοῖο' ἐτάροισι.
 „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον.
 80 , ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω. 80^b cf. α 293
 „νῶϊ μὲν ὥς Φεπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσι 81 = 465
 ἤμεθ', ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,

60 διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

- 58] del. Nitzsch. || ἰὼν Ar. G H] ἰὼν mss.
 pleraque. De perpetua hac confusione vid.
 A 277, 426 Δ 230 N 415 X 85 δ 527 θ 445
 i 159. || ἦ] insolite corripitur, vid. § 16.
 60] om. G P M X U W Z q, in marg. habet H.
 61 *δαίμονος ἄσέ μ' ἄσέ με δαίμονος mss.;
 vid. § 287. Nauck ἄσσε δαίμονος. || ὕπνος
 Stob.] οἶνος mss. neglecto F.
 63 καταβήμεν' § 125] -βῆναι mss.
 64 ἀντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss.
 65 κατῆλθε] βεβῆκει H M mss. alia.
 66 τῶν ὀπιθεν] eorum quos reliquisti? Lo-
 cutio vix Homeric et Nauckio merito su-

- specta. De praep. πρὸς omissa vid. ad β 68.
 72 ἄκλαυτον G H¹ U¹ W] ἄκλαυτον mss.
 pleraque; vid. ad δ 494. || καταλείπειν] -πῆς
 G F¹ mss. alia.
 73 μήνιμα] vid. ad vs. parall.
 74 κακῆται] sic Ar., alii -καῖται. || ἄσσα]
 ὅσσα G² O Z k.
 76 ἀνδρὸς δυστήνοιο] sc. σῆμα; olim fuere
 qui genitivum dativo μοι (vs. 75) subiunctum
 conferrent cum genitivis qualis est λευσσόν-
 των § 157 (ubi vid.); cf. Eust.
 80 ἔρξω] neglecto F.
 82 ἄνευθεν] seorsum. || ἴσχων] ἴσχω n(et M?).

- παμμέλαν', ὅς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι. 33 sq. cf. x 525 sq.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, Φέθνεα νεκρῶν,
 35 ἔλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
 36 εἰς βόθρον' ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές, οἱ δ' ἤγγοντο. 44 sq. cf. x 531 sq.
 44 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 45 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειν' ἐσφαγμένα νηλεὶ χαλκῷ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσι,
 ἰφθίμω τ' Ἀφιδι καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὁξὺ Φερυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην οὐδ' εἶων νεκρῶν ἀμνηνὰ κάρηνα 49 cf. x 536
 50 αἵματος ἄσπον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαιο πνθῆσθαι. 49^b = x 521
 50 αἵματος ἄσπον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαιο πνθῆσθαι. 50 = x 537
 „πρώτη δὲ ψυχὴ Φελπῆνορος ἦλθεν ἐταίρου'
 οὐ γὰρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
 55 τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα Φιδῶν ἐλέησά τε θυμῷ,
 37 ψυχὰς δ' ἐξ ἐρέβους νεκρῶν κατατεθνήτων
 νύμφαι τ' ἡίθεοί τε πολὺτλητοί τε γέροντες
 παρθεναί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι.
 40 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησι,
 ἄνδρες Ἀρηί φατοὶ βεβρωμένα τεύχε' ἔχοντες.
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλοι;
 θεοπεσίη Φιδάχῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δ' ἦρος ἦρει.

38-43 Zen. Aristoph. Ar. — || 52-54 Callistratus —. Etiam Aristarchum hos versus damnassee ex Ariston. ad ψ 73 efficit LaRoche, cui obloquitur Ludwig.

- 33 παμμέλαν'] cf. Γ 103. || μεταπρέπει] -πῃ Bothe.
 36 *αἱ] αἱ mss.; cf. vs. 388. || *ἤγγοντο] ἀγγόντο mss., cf. § 255.
 37] deleuimus versum ex vs. 564 confictum. || ἐρέβους] -βας P, -βους F H² mss. alia; forma novicia, cf. § 71. || κατατεθνήτων] -θνήτων mss. pleraque; cf. § 160.
 38-43] damnarunt veteres; non enim conferto agmine sed singulas ad fossam umbras accessisse, neque vulnera in iis cerni (cf. vs. 398). Bergk vs. 38-42 post vs. 632 collocat. Locum vertit Verg. Georg. IV 471 sqq. Aen. VI 306 sqq.
 38 πολὺτλητοί] †, cf. τλήτος (?) Ω 49, τλήμων E 670 etc., πολυτλήμων H 152 σ 319, πολύτλας passim.
 39 ἀταλαί] ἀπαλαί (ἀπαλαί) G² P mss. alia. ||

- νεοπενθέα] †, cf. πολυπενθέας I 563 § 386 ψ 15.
 41 βεβρωμένα] † pro βροτόνεα (Z 480 etc.). || τεύχε'] αἵματ' J.
 42 ἐφοίτων § 191] -των mss. || ἄλλοθεν ἄλλος G F P M] ἐνθα καὶ ἐνθα H.
 45 sq. κατέκειν' ... δείραντας] κατέκειν' ... δείραντας P¹ (-ντας etiam H), ut sit Ulixis allocutio ad comites.
 47 Ἀφιδι] Ἀλδῃ mss. pleraque; vid. vs. par. || ἐπαινῇ] cf. I 457.
 48 αὐτὸς δὲ] αὐτὰρ ἐγὼ F².
 49 εἶων] ἔαον? cf. i 468.
 50 ἵμεν] pro ἵμεναι suspectum, cf. § 126.
 51-83] del. PKnight, diasceuaetae tribuit Kirchhoff. Kammer del. vs. 52-55.
 53 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.
 54 ἄκλαυτον G¹ H¹] ἄκλαυστον mss. pleraque; vid. ad δ 494.

- καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδων
 , Φελπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα;
 ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
 59 „ὥς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ· 57 cf. 155
 57^b = ψ 51
 61 , δαίμονος ἄσπε μ' αἶσα κακὴ καὶ ἀθέσφατος ὕπνος· 59 = i 506
 61 cf. x 68 φ 297^b
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἄπορρον καταβήμεν' ἰὼν εἰς κλίμακα μακρὴν,
 ἀλλὰ κατ' ἀντικρυς τέγους πέσον' ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 65 ἀστραγάλων ἐφάγη, ψυχὴ δ' Ἀφιδόσδε κατῆλθε. 68 = x 558
 64 cf. x 559
 νῦν δέ σε τῶν ὀπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχον καὶ πατρός, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα, 65 = x 560
 66 cf. o 665
 Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες· — 67^b = θ 283
 Φοῖδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε κίων δόμου ἔξ Αφίδαο
 70 νῆσον ἔς Αἰαλὴν σχήσεις ἐν Φεργέα νῆα·
 ἐνθα σ' ἔπειτα, Φάναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο· —
 μή μ' ἄκλαυτον ἄθαπτον ἰὼν ὀπιθεν καταλείπειν 72^a cf. X 386^b
 νοσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι, 73 cf. X 358
 ἀλλὰ με κακῆσαι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοι ἐσσι,
 75 σῆμά τέ μοι χεῦται πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75^b = A 248
 ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πνθῆσθαι· 76^b = B 119
 ταυτὰ τέ μοι τελέσαι πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρεμῶν,
 77 cf. μ 15
 τῷ καὶ ξφὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισι.
 „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 80 , ταυτὰ τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω· 80^b cf. α 293
 „νῶϊ μὲν ὧς Φεπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσι 81 = 465
 ἡμεῖς, ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,

60 διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

- 58] del. Nitzsch. || ἰὼν Ar. G H] ἰὼν mss. pleraque. De perpetua hac confusione vid. i 277, 426 A 230 N 415 X 85 δ 527 φ 445 λ 159. || ἢ] insolite corripitur, vid. § 16.
 60] om. G P M X U W Z q, in marg. habet H.
 61 *δαίμονος ἄσπε μ' ἄσπε μὲν δαίμονος mss.; vid. § 287. Nauck ἄσπε δαίμονος. || ὕπνος Stob.] οἶνος mss. neglecto F.
 63 καταβήμεν' § 125] -βῆναι mss.
 64 ἀντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss.
 65 κατῆλθε] βεβῆκε H M mss. alia.
 66 τῶν ὀπιθεν] eorum quos reliquisti? Locutio vix Homericā et Nauckio merito su-

- specta. De praep. πρὸς omissa vid. ad β 68.
 72 ἄκλαυτον G H¹ U¹ W] ἄκλαυστον mss. pleraque; vid. ad δ 494. || καταλείπειν] -πῆς G F¹ mss. alia.
 73 μήνιμα] vid. ad vs. parall.
 74 κακῆσαι sic Ar., alii -κείαι. || ἄσσα] ἄσσα G² O Z k.
 76 ἀνδρὸς δυστήνοιο] sc. σῆμα; olim fuere qui genitivum dativo μοι (vs. 75) subiunctum conferrent cum genitivis qualis est λυσσόντων § 157 (ubi vid.); cf. Eust.
 80 ἔρξω] neglecto F.
 82 ἀνευθεν] seorsum. || ἴσχων] ἴσχων n (et M?).

- Φείδωλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρου πόλλ' ἀγόρευε.
 „ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηυῖης,
 85 Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντικλῆεια,
 τὴν ζῶντα κατέλειπον ἰὼν εἰς Φίλιον ἱρήν.
 τὴν μὲν ἐγὼ δ' ἀκρυσα Φιδῶν ἐλέησά τε θυμῷ.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς εἶων πρότερον, πυκινόν περ ἀχέων,
 αἵματος ἄσπον ἵμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 90 „ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
 91 χρύσειον σκῆπτρον ἔχων· ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε·
 93 „τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡέλιιο
 ἦλυνθες, ὄφρα Φίδης νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
 95 ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρον, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξύ,
 αἵματος ὄφρα πῶα καὶ τοι νημερτέα Φείπω.
 „ὥς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 κουλεῶ ἐγκατέπηξ'. ὃ δ' ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαινόν,
 καὶ τότε δὴ με Φέπεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
 100 „νόστον δίζηαι μελὶ-φιδέα, παῖδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀίω
 λησέμεν' ἐνοσίγαιον, ὃ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
 102^bsq. = 342sq.
 102^b cf. Z 326
 χωόμενος ὅτι Φοι νῖδον φίλον ἐξαλάωσας.
 ἀλλ' ἔτι μὴν κε καὶ ὥς κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε,
 104^b = 111 μ 138
 105 αἶ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέμεν καὶ ἐταίρων,
 ὁππότε κε πρῶτον πελάσῃς ἐυφρογέα νῆα

92 διογενὶς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

83 ἐταίρου] -ροο? cf. § 59. || ἀγόρευε] ἀγορεύον
 H² T¹ et olim alii improbante Didymo.

84 κατατεθνηυῖης] -κλῆς M mss. alia; cf.
 δ 734.

85 Ἀντικλῆεια § 73] -κλῆια mss.

88 ὥς] *ὥς J? || εἶων] ἴων? cf. ε 468. ||
 πρότερον vHerwerden] προτέρην mss.

89 ἵμεν] pro ἵμεναι suspectum, cf. § 126.

91 χρύσειον] synizesis suspecta, cf. § 8;
 Bothe χρυσοῦ. An *σκῆπτρον ἔχων χρύσειον? cf.
 § 18 et 61. || ἔχων] notetur constructio ad
 sensum; cf. A 690.

92] habent M Eust., om. mss. cetera.

93 αὐτ', ὦ] αὐτὸς Zen.; cf. x 281.

94 Φίδης] ἰδῃ F; cf. A 203. De subi. vid.
 ad A 158.

99 καὶ τότε δὴ] corrupta haec esse aut

ante hunc alium versum excidisse statuit
 Hartman; *αὐτίκα δὴ? || με Φέπεσσι] μ'
 ἐπέσσει mss. || προσηύδα] -δαε? § 195.

101-105] del. Duentzer.

102 λησέμεν' § 125] λήσειν mss.; in scholio
 corrupte affertur l. a. λήσειν, i. e. *λησί-
 μεν? Dindorf inde effecit λήσεις ἐνοσίγαιον,
 WCKayser λήσει ἐνοσίγαιος, Naber λήσειν σ'
 ἐνοσίγαιον, quam in textum recipiendam
 censet lectionem; cf. vs. 128. || ἐνοσίγαιον
 F D T] ἐνοσ. mss. cett.; cf. § 21. || τοι] in te;
 cf. E 50 λ 554 (A 283 φ 377 sq.).

103 ἐξαλάωσας] vid. ad α 69.

104-113] diasceuaetae tribuit Kirchhoff.

104 μὴν § 18] μὴν mss.

105 ἐρυκακέμεν § 126] -κίειν mss.

106 κε(ν) H] δὴ mss. pleraque.

- Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ΦιοΦειδέα πόντον,
 βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ Φίφια μῆλα
 Ἑλλοί', δς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
 110 τὰς εἴ κ' αἰσινέας ἐάῃς νόστου τε μέδῃαι,
 καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε·
 εἰ δέ κε σῖνῃαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 νηὶ τε καὶ ἐτάροισ'. αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς,
 ὅψε κακῶς νέειαι ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους
 115 νηὸς ἐπ' ἀλλοτρῆς· δῆεις δ' ἐν πῆματα Φόικῳ,
 ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἳ τοι βλοτον κατέδουσι
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλογον καὶ Φέδνα διδόντες.
 ἀλλ' ἦ τοι κελῶν γε βίας ἀποτίσσαι ἐλθῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
 120 κτείνῃς ἢ δόλῳ ἢ ἄμφοδὸν ὀξεί χαλκῷ,
 ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα λαβὼν ἐνῆρες ἐρετμόν,
 εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐ Φίσσασι θάλασσαν
 ἀνέρες οὐδέ θ' ἄλῃσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσι·
 123-125 = ψ 270
 125 sqq.
 οὐδ' ἄρα τοὶ Φίσσασι νέας φοινικοπαρήους
 125 οὐδ' ἐνῆρε' ἐρετμὰ, τά τε περὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ τοι Φερέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
 126 sq. cf. ψ 273sq.
 126 = ψ 326
 ὁππότε κεν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδότης
 128 = ψ 275
 φῆῃ ἀθηρηλοιογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,

107 Θρινακίῃ] vid. ad μ 127.

109] om. F¹. || Ἑλλοί' § 59] -λλου mss.

110 *εἴ κ' εἰ μὴν κ' mss. || αἰσινέας] adi.
 nonnisi versu par. redit (cf. σίνομαι, σίντης);
 de syllaba &- producta vid. § 21. || ἐάῃς
 § 191] ἐάῃς mss.

111 καί] *ἦ? vid. vs. par.

113 καὶ ἐτάροισ'] hiatus suspectus, vid.
 ad Ω 60. Doederlein σύν θ' εἰ, Hoffmann
 νηὶ θ' ἐταίροισιν ε' coll. Ω 162 M 311.

114 νέειαι § 191 et 292] νέειαι mss.

116-137] recentioris ducimus originis;
 KCKayser del. vs. 115-120, Duentzer vs.
 116-149, WCKayser vs. 118-137. Alienum
 hinc est vaticinium de ultimis Ulixidis fatiis,
 quod eventumne habuerit postea necne, in
 Odyssea non apparet; vid. ad vs. 134. Aliter
 comparati sunt loci, ubi poeta alludit ad
 res, quae licet in Iliade vel Odyssea non
 enarrantur, eiusdem tamen sunt aetatis eius-

demque fabularum orbis, e. g. armorum iudi-
 cium vel mors Antilochi vel Troiae excidium.
 Cum hoc loco conferri tantummodo possunt
 δ 561 sqq.

116 κατέδουσι] sic Ar.; κατέδοιεν postulabat
 Aristoph., vid. schol. β 313.

117 Φέδνα] vid. ad II 178.

119 ἐπεὶ F P] ἐπὶ mss. pleraque; cf. § 326.

121 δὴ ἔπειτα] vid. ad O 163.

122 οὐ] οὐκ mss. || ἴσασσι F] ἴσασσι mss.
 cett.; cf. § 160.

123-125] del. PKnight.

124 οὐδ'] οὐκ G. || τοὶ G X] τοὶ γ' (γ', δ')
 mss. cetera; τοὶ γ' G ψ 271, fortasse recte,
 at vid. vs. 122 et ad ε 89. || ἴσασσι X k] ἴσασσι
 mss. cett.; cf. § 160. || φοινικοπαρήους] epithe-
 ton nonnisi loco par. redit; cf. μιλτοπάρος
 B 637 ε 125 (μυτιληφής Herod. III 58).

128 ἀθηρηλοιογὸν] palearum perniciem, i. e.
 ventilabrum. Vox nonnisi loco par. redit

- καὶ τότε δὴ γαλή πήξας ἐνῆρες ἐρετμόν,
 130 ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι Φάνακτι,
 ἄρνειον ταῦρόν τε συὼν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 Φοίκαδ' ἀποστείχειν Φέρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 πᾶσι μάλ' ἐξείης. θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 135 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη
 γήρα' ὑπο λιπαρῷ ἀρήμενον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ τοι νημερτέα Φείρω.
 „ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον·
 „Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' ποθ' ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 140 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φεῖπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 μητρὸς τήνδ' ὀρώω ψυχὴν κατατεθνηυῖης,
 ἣ δ' ἀκέουσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος οὐδ' ἔφδον υἱὸν
 ἔτλη ἐς ἄντα Φιδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
 Φεῖπὲ, Φάναξ, πῶς κέν με ἀναγνολὴ τὸν ἐόντα;
 145 „ὦς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφειπε· 145 = δ 471

imitatur Sophocles fr. 404: ὦμοις ἀθηρόβρω-
 τον ὄργανον φέρων. || ἀνὰ σε (σ') ἀνὰ F² Z.

130 ῥέξας] ῥέξας G F.

131] *suovetaurilia* sive *τριτεύαν*; cf. Ari-
 stoph. Plut. 320.

134 ἐξ ἁλὸς] Ἰθαλός una voce Herodianus
 (ex Ar. sententia?), i. e. *extra mare*; cf.
 ἔφαλος et ἑμυλος (Lehrs Arist.² p. 129).
 Quale adi. si extitisset, ineptum tamen
 in sermone epico fuisset *mortis* epitheton.
 Alii vulgatae eundem sensum tribuentes
 praepositionem ἐξ idem quod ἴσω h. l. va-
 lere censebant coll. A 164, quos secuti
 sunt Nitzsch (coll. Ξ 130 ε 7) et Ameis-
 Hentze (coll. praeterea II 668 o 272 π 288
 χ 376); sed nimis contorta videtur haec
 interpretandi ratio. Verba si sana sunt, vates
 dicit e mari Ulixi mortem esse venturam;
 cf. ε 422 (δ 448). Radio autem *raiae pasti-*
nacae Ulixes a filio Telegono, cui ignotus
 erat, interficitur in Telegonia, quae pars
 fuit Cycli Epici. Quam fabulam Sophocles
 tractavit in *Niptrīs*; aliter, et satis ridicule,
 vaticinium interpretatus est Aeschylus in
 fr. 270 (quod Valckenaer Diatrib. p. 286
 egregio acumine restituit), unde fluxit inanis
 fabella de ipsius Aeschyli morte. — Welcker
 putat Tiresiam dicere, Ulixi ubi domum

redierit posthac mari abstinendum fore; sed
 licet credibile sit, hunc fuisse sensum ve-
 tustati alicuius oraculi, quod interpolator h. l.
 imitatus fuerit, non potest idem sine vi
 elici e versibus quos nunc legimus, quibus
 res in Telegonia narratae videntur spectari. ||
 αὐτῷ] *ipsi tibi*, ut olim comitibus, vid. vs. 114;
 vHerwerden αὐτῶς, sic temere, sine morbo.

135 ἀβληχρὸς] incertae originis adiectivum
 praeter hunc locum (= ψ 282) nonnisi E 337
 et Θ 178 legitur, ubi *debilem* valet. Hic
 estne *placida* vertendum? At parum apte
lenis mors Ulixi promittitur, si Tiresias si-
 gnificat in fatis ei esse ut a filio trucidetur;
 verbum autem *πέφνη*, quod nonnisi de nece,
 quae vi infertur, usurpatur, indicio est non
 de morte naturali poetam horum versuum
 cogitasse. || τοῖος] vid. ad α 209.

136 γήρα' § 72] γήρα (γήρα) mss. || ἀρ-
 μένον] cf. Σ 435.

137 Φείρω] vid. ad β 162.

139 ποθ' § 322] που mss. || ἐπέκλωσαν]
 vid. ad Ω 525.

141 ὀρώω § 191] ὀρώω mss. || κατατεθνη-
 υῖης] -κυῖης H² M X; cf. § 160.

143 ἔτλη ἐς] τλή ἐς Grashof.

144 πῶς κέν με] ὅπως κέ μ' Cobet.

145 αὐτίκ' αὐτίς F mss. alia; vid. loci par.

- ῥηλιδίον τι Φέπος Φερέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
 ὃν τινα μὲν κ' ἔαῖς νεκύων κατατεθνηώτων
 αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὃ δέ κεν νημερτές ἐνίσπῃ·
 ὃ δέ κ' ἐπιφθονέης, ὃ δέ τοι πάλιν εἴσιν ὀπίσσω.
 150 „ὦς φάμενη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἀΐδους εἴσω
 Τειρεσίαο Φάνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξε.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὴν ἴμενον ἔμπεδον, ὅφρ' ἐπὶ μήτηρ
 ἦλυθε καὶ πῖεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη Φέπεα περὶόντα προσηύδα·
 155 „τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡερδόντα
 156 ζῶδς ἑών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζῶοῖς ὀράεσθαι.
 160 ἦ νῦν δὴ Τροίηνθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις
 νηὶ τε καὶ ἐτάροισι πολλὴν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
 εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
 „ὦς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον·
 „μήτερ ἐμὴ, χρηῶ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαιο
 165 ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
 οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος οὐδέ πω ἡμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι οἰζύν,
 ἐξ οὗ τὰ πρότιςθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ

157 μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δφεινὰ ῥέεθρα,
 Ὡκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐ πως ἴσσι περῆσαι
 πεζὸν δόντ', ἦν μὴ τις ἔχῃ ἐν Φεργέα νῆα.

157-159 Ar. — || 161 sq. Aristoph. —

146] del. PKnight. || τι Theo in Rhetor.
 II p. 72 Spengel] τοι mss. An *τὸ? || ἐνὶ
 H² K] ἐπὶ mss. cetera; vid. ad A 55.

147 κ' ἔαῖς § 191] κεν ἔαῖς mss. || κατατεθνη-
 ώτων H²] -θνηώτων mss. pleraque; cf. § 160.

148 ἴμεν] pro ἴμεναι suspectum, cf. § 126. ||
 κεν vHerwerden] τοι mss. || ἐνίσπῃ(ι) F¹ O Z]
 ἐνίψει mss. cett., quod futurum *dicendi* sen-
 sum apud Homerum non habet, vid. ε 98 et
 ad H 447 β 137; ἐνίψει tentabat PKnight.

149 ἐπιφθονέης T] -νέης vel -νέοις mss.
 pleraque.

151] del. PKnight.

152 αὐθι § 322] αὐτοῦ mss.

156 ζῶοῖς ὀράεσθαι § 191] ζῶοῖσιν ὀράεσθαι
 mss.

157-159] pugnare cum terrae, qualem
 veteres poetae sibi finxerunt, imagino, in-
 sulsum autem esse versum 159, observavit

Aristarchus. Emblemata peperit falsa versuum
 155 sq. interpretatio; non enim *quomodo*
iter difficile perfecit sed *cur viam hor-*
rendam inierit rogat mater.

158 πρῶτα, τὸν] πρῶτα, ὃν M, πρῶτος, ὃν
 H² X. || περῆσαι] περάσσαι M¹.

159 δόντ' δόντ' G; cf. vs. 58. || ἦν] novi-
 cium, vid. § 326; εἰ... ἔχαι T, εἰ... ἔχαι K.

160-162] del. PKnight.

160 ἦ νῦν δὴ] ἦ δὴ νῦν W, ἦδη νῦν U.
 Olim quidam h. l. et ω 260 ἦ νῦνδῃ (*nuper*,
modo) legebant teste Herodiano; cf. etiam
 χ 29.

161 καὶ] cf. vs. 113.

162 οἶδες] pro Ἰφιδες novicium; *ἡδρες?
 Bentley ἦ Φειδες, Fick οὐδὲ Φειδες ἐν.

164 χρηῶ § 190] χραιώ mss.

166 ἡμῆς § 95] ἀμῆς, ἀμῆς, ἀμῆς mss.

167 γῆς] novicium, cf. § 58.

- 170 *ἄλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον*
τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἢ δολιχὴ νοῦσος, ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
φοῖσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνε;
φειπὲ δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
 175 *ἢ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢέ τις ἦδη*
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
φειπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλὴν τε νόον τε,
ἢέ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει,
ἢ ἦδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.
 180 *„ὥς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτὶκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ*
, καὶ λίην κελὴν γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· διζυραὶ δέ μοι αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέραι δάκρυ χεύουσι.
σὸν δ' οὐ πῶ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ Φέκηλος
 185 *Τηλέμαχος τέμενος νέμεται καὶ δαΐτας ἐφίσας*
δαίνυται, ὥς τε Φέφοικε δικασπὸλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν
πάντες γὰρ καλέουσι. πατὴρ δέ σός αὐτόθι μῖμνει
ἀγρόθι, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται. οὐδέ μοι εὐναὶ
δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
 190 *ἀλλ' ὅ γε χεῖμα μὲν εὐδὲι ὄθι δμῶες ἐνὶ φοῖκω,*
ἐν κόνι ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῖ Φέλιματα φέσται·

172 δολιχῇ] adi. etiam ψ 243 de tempore est adhibitum.

173 ἀγανοῖσι βέλεσσιν H] -νοῖς βελέσσιν mss. pleraque; cf. § 60.

174-179] del. Duentzer.

174 δν] οὐδ Aristoph.

175 γέρας] dignitas regia; item Y 182 2 184 o 522; vid. praeterea ad α 386.

178] in S J K W i q et in marg. H additur πῆσιν ἐμῇ, δμῶες τε καὶ ὄψις μέγα δῶμα | εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιο τε φῆμιν (= τ 526 sq.); omittitur autem in K vs. 179.

180 ἀμείβετο πότνια μήτηρ] ἀμειβομένη προσ-
 εἶπεν G (cf. δ 706).

181-197] del. Duentzer.

184 γέρας] vid. ad vs. 175.

184-187 ἀλλὰ — καλέουσι] discrepant quae alias in Odyssea de Telemacho dicuntur. Nam etiamsi e voce Φέκηλος; efficiamus

Anticleam ante procorum adventum mortuam esse, obstat tamen Telemachi aetas puerilis (cf. α 296 sq.) quominus δικασπὸλου munere fungatur.

185 *τέμενος] τεμένη mss., τεμένα Ar.; et unum τέμενος habent reges, vid. Z 194 I 578 M 313 r 184, 391 ζ 293. Terminus novicius -νη (§ 71) videtur deberi dittographiae.

186 sq.] verba obscura.

186 τε Φέφοικε Bentley] τ' ἐπίοικε mss. || δικασπὸλον] vox reddit A 238. || ἀλεγύνειν] odire? Cf. α 374 β 139 θ 38 ν 23.

187 καλέουσι] κοτίουσι T et l. a. in Y, ποθείουσι i; Nitzsch κομίουσι.

188 *ἀγρόθι] ἀγρῶ mss. metro invito, vid. § 14.

190 ἐνὶ φοῖκω] κατὰ δῶμα G; cf. vs. 353.

191 κόνι § 74] κόνι(α) mss. || φέσται § 303]

ῥσται Zen. G H M X, ῥστο Ar. (quod vix cre-

- αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρα,
 πάντῃ φοι κατὰ γοννὸν ἀλφῆς φοινοπέδοιο
 φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήταται εὐναί.
 195 ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει
 σὸν νόστον ποθέων χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
 οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον
 οὐτ' ἐμὲ γ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος ἰοχέαιρα
 φοῖσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιομένη κατέπεφνε,
 200 οὕτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἢ τε μάλιστα
 τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξέλειτο θυμόν·
 ἀλλὰ με σός τε πόθος σά τε μήδεα, φαιδίμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιφθόα θυμὸν ἀπέφρα.
 „ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίζας
 205 μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέμεν κατατεθνηυῖας·
 τρεῖς μὲν ἐφωρμήθην ἐλέμεν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
 τρεῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἦ καὶ ὀνείρω
 ἔπτατ'. ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γένεσκετο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδων
 210 „μήτερ ἐμῇ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέμεν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ ἐν Ἀφίδας φίλω περὶ χεῖρε βαλόντε

dibile ducit LaRoche), εἶσαι P, ἦται F¹, εἶται F² T.

192 ἐπεὶ τ' § 326] ἐπὶ mss.

194 κεκλιμένων] corruptum, nam φύλλα κεκλιμένα sunt folia inclinata, vid. ad E 356 Φ 18, et cf. Theophr. Hist. Plant. III 9 § 2 et 4, ubi opponuntur folia πεφρικέτα (horrida). Herodianus in Etym. M. 500,27 κεκλιμένων. Hartman κεκλιμένων, nos *κακχυμίων aut *ἐκ χυμίων (quod verbum de foliis humi sparsis sollemne), Naber καὶ καλάμων coll. π 47 et Plat. Rep. II 372 b.

196 νόστον ποθέων Ar. G] πότμον γούων mss. pleraque (cf. II 857). || δ' ἐπὶ] δέ F. Duentzer coll. ζ 169; vid. etiam A 29 A 321 θ 103 α 218 2 497 ω 249 et ad x 376. Vulgatae tamen favent θ 226 τ 368.

197 sqq.] laqueo matrem Ulixis vitam finivisse, cum falsum ei nuncium de filii morte attulisset Nauplius, sinxerunt posteriores ex o 358 sqq.

198 εὐσκοπος] alias (Ω 24 etc.) Mercurii est epitheton.

199 ἀγανοῖσι βέλεσσιν] -νοῖς βελέσσιν mss. pleraque; cf. § 60.

200 οὖν] l. a. αὖ.

201 τηκεδόνι] † (τήκειν saepius).

202 σός... πόθος] desiderium tui.

202 sq. σά — ἀγανοφροσύνη] his verbis indicantur ea quae Anticlea desiderabat. || μήδεα] κήδεα W. || ἀγανοφροσύνη] vid. ad Ω 772.

203 ἀπέφρα § 150] ἀπηύρα mss.

205 ἐλέμεν § 126] ἐλείν mss. || κατατεθνηυῖας] -κυῖας mss. pauca; cf. § 160.

206-208 τρεῖς — ἔπτατ'] vertit Verg. Aen. II 792-794 (= VI 700-702).

206 ἐλέμεν § 126] ἐλείν mss. || ἄνωγε(ν) G F P H² M X] ἀνώγει H¹. Cf. § 225.

207 εἴκελον] ἴκελον mss. nonnulla, l. a. ἰκέλη. Neglectum est F; Bentley Φέκελον σκιῇ.

208 ἔπτατ'] cf. § 216.

210 ἐλέμεν § 126] ἐλείν mss.

211 ἐν § 315] ἐν mss. || *φίλω] φίλα; mss., quod cum χεῖρε iunctum soloecum; φίλα PKnight. Cf. Θ 378 A 48 Φ 432.

- ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπόμεσθα γόοιο; 212^b = Ψ 10
 ἥ μοι Φείδωλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνεια
 ὠτρυν', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω; 214 cf. ι 13
 215 „ὥς ἐφάμην, ἥ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν,
 οὗ τί σε Περσεφόνεια Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνῃσι·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα Φῖνες ἔχουσι,
 220 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰδομένοιο
 δάμνατ', ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λευκὸ ὀστέα θυμὸς,
 ψυχὴ δ' ἡνὶ ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται.
 ἀλλὰ φάσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 Φίσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ Φείπῃσθα γυναικί·
 225 „νῶι μὲν ὥς Φεπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἶ δὲ γυναιῖνες
 ἤλυθον, — ὠτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόνεια, —
 ὅσσαι ἀριστῆων ἄλοχοι ἔσαν ἡδὲ θυγάτρες.
 αἶ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀφολλέες ἡγερέθοντο· 228^b = Ψ 233
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι Φεκάστην.
 230 ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαινέτο βουλή·
 σπασσάμενος τανύηκας ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οὐκ εἶων πίνειν ἄμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἶ δὲ προμνηστῖναι ἐπήϊσαν ἡδὲ Φεκάστη
 Φὸν γόνον ἐξαγόρευον· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπάσας.
 235 „ἔνθ' ἥ τοι πρώτην Τυρῶν Φίδον ἡνυπάτειραν,

213 ἥ μοι] sic vel ἡέ τι Bentley; ἥ τι μοι mss.; an *ἡέ τι μοι Φείδωλον ἀγανή?

216 *πάντων πέρι] περί πάντων mss. (πάντων om. F¹); vid. v 33.

217 ἀπαφίσκει] praesens † (aoristus extat I 376 etc.).

218 τίς κε G X] κίν τε F P H M, τίς τε Monro. || θάνῃσι(ν) G F¹ X] θάνωσι(ν) F² P H M.

219 ἔτι] de -ε producto vid. § 26.

221 δάμνατ' G X] δαμνᾷ (F) P H M cum Ar. et Ptolemaeo Ascalon.; δάμναται ὡς Crates. Cf. Ξ 199 § 488 Hes. Theog. 122.

222 ἀποπταμένη] cf. § 216.

223 sq.] del. Duentzer.

223 φάσδε G H² X] φάσδε mss. pleraque; cf. § 71.

232 εἶων] ἔων? cf. ε 468. || πίνειν G F H¹

M X] πίνειν W, πινέειν P H²; an *πινέειν οὐκ ἔων?

233 προμνηστῖναι] singulae. Adi. incertae originis redit φ 230; oppositum est ἀγχιστίνοι (E 141 etc.). || ἡδὲ] sic Ar., ἥ δὲ F H X² mss. alia (vid. ε 391 μ 168). Cf. λ 285.

234 ἐξαγόρευον G] ἐξαγόρευεν F² P M, ἐξερέεινεν H, ἐξερέουσα F¹. Vid. ο. g. Ω 1 sq. (T 339).

235-327] heroinarum catalogum in Attica esse compositum ad Atticarum quarundam gentium originem celebrandam, putat Seeck. Simillimum fuisse Hesiodi catalogum apparet ex Hesiodi fr. 29, 33, 39, 151 (?) Rzach.

235 πρώτην] πρῶτον H M mss. alia. || Τυρῶν] pro Τυρῶα noviciū, cf. § 77. || ἡνυπάτειραν] LMeyer] εὐπατέριαν mss.; cf. Z 292.

- ἥ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
 'φῇ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἥ ποταμοῖ' ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
 ὃς πολὺν κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησι,
 240 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
 τῷ δ' ἄρα Φεισάμενος γαιήοχος ἐνοσίγαιος
 ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήμεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κύμα περιστάθη, οὐρεῖ Φῖσον,
 244 κυρτωθὲν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητὴν τε γυναιῖκα.
 246 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια Φέργα,
 ἔν τ' ἄρα Φοι φῷ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „χαῖρε, γύναι, φιλότῃτι περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξεται ἀγλαὰ τέκν', ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
 250 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀνιταλλέμεναί τε.
 ἔρχεο νῦν πρὸς δῶμα καὶ ἴσχεο μηδ' ὀνομήνης·
 αὐτὰρ ἐγὼ τείν εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ὥς Φειπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 ἥ δ' ὑποκυσσάμενη Πελλήν' τέκε καὶ Νηληῖα,
 255 τῷ κρατερῷ θεράποντε Διὸς μεγάλοι' ἐγενέσθην
 ἀμφοτέρω· Πελλῆς μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ

245 ἴσχεο δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευε.

245 Zen. om., Ar. —

236 ἀμύμονος] sic Ar., alii olim ἀτασθάλου. Cf. α 29.

238 ποταμοῖ' § 59] -μοῦ mss.

239 κάλλιστος] κάλλιστον Bothe. || ἴησι] absolute usurpatum sensu fluendi, ut η 130.

241 ἄρα Φεισάμενος] ἄρ' ἐισάμενος G mss. alia. || ἐνοσίγαιος G F T] ἐνοσ. mss. cett.; cf. § 21.

242 προχοῇς] pro -ῇσι noviciū, cf. § 57; προχοῇ G, προχοῇ F¹ T, cf. v 65; ceteris tamen locis (P 263 ε 453) usurpatur pluralis. Ecquid *προχοῇσι ῥόου (cf. Φ 219)?

243] curvata in montis faciem circumstetit unda | accepitque sinu vasto Verg. Georg. IV 361, quae „ex Hesiodi γυναικῶν” (fr. Hesiod. 151 Rzach) translata esse dicit schol. Bern. (lapsu memoriae?). Vid. ad vs. 235 sqq. || περιστάθη] aor. passivi nonnisi φ 463 redit.

244 κυρτωθὲν] †, cf. κυρτός B 218 Δ 426 N 799.

245 παρθενίην] adi. redit Π 180.

246 φιλοτήσια] †, cf. φιλότης B 232 λ 248 etc.

248] cf. Gellius III 16 § 15. || περιπλομένου... ἐνιαυτοῦ] vid. ad α 16.

249 τίξεται Zen. M¹] τίξεις Ar. et mss. cett.; cf. T 99 Hes. Theog. 469 et § 236. || τέκν' n] τέκνα mss. cetera; sic ἐπεὶ οὐχ per synizesin (cf. § 8) esset proferendum. || ἀποφώλιοι] vid. ad ε 182; l. a. ἀνεμώλιοι a Didymo iure reiecta.

251 *ἔρχεο νῦν] νῦν δ' ἔρχεο (ἔρχεο G) mss.; cf. § 117.

252 τείν Nauck] τοί mss. metro invito (om. F¹), cf. § 14; Fick γε τοί.

253 ἐδύσετο § 152] -σατο mss.

254-257] H¹ hic om., habet post μ 99 (loco alieno).

255 μεγάλοι' ἐγενέσθην] μεγάλοι γεν. mss., cf. § 59.

256 Ἰαωλκῷ] Ἰαολκῷ F H² X mss. alia; fortasse recte, item B 712.

- ἄναϊε πολύρρητος, ὃ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆι τέκεν βασιλεία γυναικῶν,
 Αἰσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάνον θ' ἱπποχάρμην.
 260 „τὴν δὲ μετ' Ἀντιόπην Ἰλίδον Ἀσωποῖο θύγατρα,
 ἣ δὴ καὶ Διὸς ἠύχει ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι 261 cf. Ξ 213
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιόνά τε Ζῆθόν τε,
 οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἐπταπύλοιο 263 cf. Δ 406
 ἄργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 265 ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερῶ περ ἔόντε.
 „τὴν δὲ μετ' Ἀλκμήνην Ἰλίδον Ἀμφιτρούωνος ἄκουιν,
 ἣ ῥ' Ἡρακλέα θρασυμένονα θυμολέοντα 267^b = E 639
 γείνατ' ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μέγαλοιο μινεῖσα
 καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
 270 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρούωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρής.
 „μητέρα τ' Οἰδιπόδα ἔλιδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἣ μέγα Φέρων ἔρεξεν ἀφιδριήφει νόοιο
 γημαμένη ἐφ' οὗ, ὃ δὲ πατέρ' ἐξεναρίζας
 ἄργεον ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.
 275 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
 Καδμείων ἐφάνασσε θεῶν ὁλοὰς διὰ βουλὰς
 ἣ δ' ἔβη εἰς Ἀλφειὸν πυλάρταο κρατεροῖο, 277 cf. Θ 367

257 πολύρρητος] *πολύρρητι? cf. § 83 et B 106 K 216.

259 ἱπποχάρμην] adi. reddit Ω 257, cf. ἱπποχάρμης Z 469.

260] unum versum post hunc intercidisse putat Nitzsch.

262 ἰαῦσαι] ἴσχειν F¹.

264 sq.] insulsos versus spurijs ducimus.

264 ἄργωσαν et ἀπύργωτον] †, cf. πύργος (Γ' 153 etc.). || μὲν Ar.] μιν Aristoph., sic P mss. alia.

267 Ἡρακλῆα § 73] -κλῆα mss. || θρασυμένονα] κρατερόφρονος W mss. alia. Adi. non nisi loco par. reddit.

269 sq.] del. PKnight.

269 Μεγάρην] pendet ab Ἰλίδον vs. 266.

270 υἱὸς] cf. § 17.

271 Οἰδιπόδα ἔλιδον] -δαο ἴδον mss.; cf. § 55.

272 ἰαῦσαι] ἰαῦσαι Fick. || ἀφιδριήφει] ἀιδρ(ε)ίησι mss.

273 *ἐφ' οὗ, δ] ὃ υἱ (vel υἱαί) δ δ' mss., vitiose producto ὃ (vid. § 14) et neglecto F pronomini Fόν. Ex parte secuti sumus Fickium ἐφ' οὗ δ δ' Fόν conicientem. Numeri vix sinunt vulgatam servari, ita recitatam: γημαμένη Fφ υἱ (—) δ δ' Fόν, cf. tamen § 17.

274 ἄφαρ] recte Pausanias IX 5 § 5 observat Oedipum igitur non per annos complures cum matre cohabitasse pluresve ex ea liberos suscepisse, ut est in tragicorum fabulis. || ἀνάπυστα] †, cf. ἀναφανδὰ γ 221 etc.; opp. ἀπυστος α 242 etc.

275 sq.] ergone post incestum detectum matrisque miserum obitum aliquot annos Thebis regnavit? cf. ψ 679. Versus del. Duentzer, vs. 274 sq. Hartman.

276 ἐφάνασσε] ἦνασσε mss. — Verbo F-άσσειν populus in dativo addi solet, hic igitur expectatur Καδμείοισ' ἐφάνασσε; genitivus tamen etiam K 32 sq. extat.

- ἄψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὕψηλοιο μελάθρου,
 Φῶ ἄχει σχομένη τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 280 πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς ἐρινύες ἐκτελέουσι. 280^a cf. T 265
 „καὶ Χλῶριν ἔλιδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
 ἄργεον ἐφ' ὃν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 282^b = II 190
 ὀπλοτάτην κόρυην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
 ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυεῖφ Ἰφίφ' Ἰάνασσε
 285 ἣ δὲ Πύλου βασιλεὺς, τέκεν δὲ Φοῖ ἀγλαὰ τέκνα,
 Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλόμενον τ' ἀγέρωχον. 286^b = Hes. fr. 33,1
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρώ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὴν πάντες μνάοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
 τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ Φέλικας βόας εὐρυμετώπους
 290 ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Φιρικλεείης
 ἀργαλέας. τὰς δ' οἷος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
 ἐξελάειν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρ' ἐπέδησε
 δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροῖωται.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύντο 294 sq. = § 293 sq.
 295 ἄψ περιτελλομένου Φέτεος καὶ ἐπὶ λυθὸν ὦραι, 294 cf. h. Ap. 349
 295 = h. Ap. 350
 295^a cf. B 551^b
 295^b = β 107
 296 καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Φιρικλεείη.
 298 „καὶ Λήδην ἔλιδον τὴν Τυνδαρέου παράκουιν,
 ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέφ κρατερόφρονος γείνατο παιδε,

297 θείαφατα πάντ' εἰπόντα Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

297^b = A 5

278] vertit Verg. Aen. XII 603: et nodum informis leti trabe nectit ab alta. || βρόχον] vox non nisi x 472 reddit.

282 διὰ] μετὰ G X mss. alia (absurde). || ἔδνα] vid. ad II 178.

284 Ὀρχομενῷ] Ὀρχομενῷ? cf. B 511. || Μινυεῖφ] -ήφ mss. pleraque (-ήων FZk) neglecto F vocis Φίφ; quae tamen fortasse vera est lectio, antiquior enim terminus -ήος (cf. A 722) metro hic est aptior quam -είος (cf. B 511).

285 ἣ δὲ Herodian.] ἣ δὲ Ar. F² P mss. pleraque; cf. vs. 233. Bothe δ; δὲ.

286 ἀγέρωχον] vid. ad B 654.

287 Πηρώ] pro -όα novicium, cf. § 77; Nauck τέκε Πηρώα, at vid. vs. 235.

288 μνάοντο § 190 et 191] μνώοντο mss. || περικτίται] †; alias περικτίοντες (P 220 etc.). || οὐδέ τι] οὐδ' ἄρα Aristoph. T.

289 βόας] βοῦς H¹.

290 Φιρικλεείης § 73] -κλεείης mss.

291 μάντις] Melampus, qui animalium linguam norat; de eo vid. o 225 sqq. Hesiod. fr. 194 Pausan. IV 36.

292 ἐξελάειν § 191] -λάειν mss. || μοῖρ' ἐπέδησε] μοῖρα πίδησε Ar. A 517.

294 ἐξετελεύντο] cf. § 7 et 191; *ἐξετέλειοντο? Fick ἐτελείοντο, sed aoristus aptior videtur.

296 Φιρικλεείη § 73] -κλεείη mss.

297] del. PKnight. || εἰπόντα] neglecto F; Bentley Φοῖ (Fol) Φειπόντα. || ἐτελείετο βουλή] ἐτέλειοντο ἀφελμὴν B W q.

298-325] suspectos habet Nitzsch, prae ceteris autem vs. 298-304; vs. 301-304 deleverat PKnight, unum vs. 301 Bekker.

298 τὴν] articulus molestus; *ἔλιδον παράκουιν Τυνδαρέοιο? || Τυνδαρέου] -άρεω F mss. alia; cf. τ 518.

299 κρατερόφρονος] -φρονος M X mss. alia.

- 300 Κάστορα θ' ἐππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 300 = Γ' 237
 302 οἷ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
 ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε 303 cf. Σ 472
 τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγγασ' ἴσα θεοῖσι.
 305 „τὴν δὲ μετ' Ἰφιμέδειαν Ἀλωῆος παράκοιτιν
 εἰς-Ἰδον, ἣ δὴ ἔφασκε Ποσειδάωνι μιγῆναι
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, — μινυνθαδίω δ' ἐγενέσθην, —
 Ὡτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλην.
 τοὺς δὴ μηκίστους ἔθρεψε ζείδωρος ἄρουρα
 310 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠαρίωνα
 311 ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν.
 313 οἷ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλέετην ἐν Ὀλύμπῳ
 314 φυλόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο.

301 τοὺς ἄμφω ζῶουσ' κατέχει φυσίχους αἶα' 301 cf. Γ' 243
 312 εὖρος, ἀτὰρ μήκος γε γενέσθην ἐννέωργοι.
 315 Ὅσσαν ἐπ' Ὀλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὅσση
 Πήλιον ἱοσιφύλλον, ἔν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη.
 315 sq. Ar. —

300-304] vid. ad Γ' 237.

300 Πολυδεύκεα] cf. § 73; -xην W¹ i q.

301] vid. ad vs. 298 sqq. Semideos non norunt veteres poetae epici (vid. ad M 23 l. 602), neque loco, quem poeta horum versuum imitatur, Γ' 243 vici sub terra degere Dioscuri dicuntur. || ἄμφω ζῶουσ'] ἀμφιζῶουσ' Nitzsch. || φυσίχους] -ζῶος F P H mss. alia; cf. § 17.

302 καὶ νέρθεν] κ' ἐνερθεν (καὶ ἐνερθεν?) F¹. || γῆς] novicium, cf. Σ 204 et § 58; vHerwerden οἷ νέρθεν γαίης. || πρὸς] παρὰ (i. e. πὰρ) F P H mss. alia.

303 ἑτερήμεροι] †.

304] del. Bekker. || λελόγγασ' Eust. 1687,16] λελόγγασιν mss.; vid. § 116 et ad η 114. || ἴσα] neglecto F. Non recte -χασι Fισα scripserit quispiam, non enim in unum eundemque versum quadrant recentioris Iadis terminus -ᾶσι et vetusta forma Fισος.

305 Ἰφιμέδειαν] neglecto F; Ἀμφιμέδειαν H² K, fortasse recte.

306 ἔφασκε] φάσκε mss.

308 Ἐφιάλην] Ἐπιάλην G¹.

309 τοὺς G F H¹] οὓς mss. pleraque.

310 μετὰ γε κλυτὸν] μετ' ἀγάκλυτον l. a. (an coniectura?) apud HStephanum; cf. Z

436 § 502 § 237 φ 295 ω 103. || Ὠαρίωνα PKnight] Ὠρίωνα mss.; vid. ad Σ 486.

311 ἐννέωροι] vid. ad Σ 351.

312] om. H¹. Versus insulsus — nam latitudinem hominis quis indicat! — postmodo est additus, ut e viris ingentis staturae (τετραπήχεις enim homines praelongi dici solent) fierent monstra incredibilis molis, qualem prolem terrestri mulieri verus poeta tribuere non potuit. Eidem manui videntur deberi vs. 315 sq., quos sprexit Ar.; fortasse etiam versus 311 recentioris est originis. || ἐννέωργοι] forma suspecta, cf. § 8; ἐννορόγιοι Bentley, cf. Sapph. fr. 98 ἐπνορόγιοι. Vid. Ψ 327.

313 ἀπειλέετην § 191] -λέετην T², -λήτην mss. cett.

315 sq.] pugnant cum vs. sqq., absurde autem Olympo, qui modo (vs. 313) sedes deorum est vocatus, iam Ossa Pelionque montes dicuntur impositi esse ut ad coelicolae fieret aditus. Lehrs Arist.² p. 171 sqq. locum quadamtenus defendere studuit. — Vs. 315 sq. imitatur Verg. Georg. I 281 sq.

316 ἱοσιφύλλον § 21] εἰσοσ. mss. || ἀμβατὸς] cf. Z 434.

- 317 καὶ νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἔκοντο· 317^b cf. A 225
 ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς νιὸς, ὃν ἡύκομος ἔτεκε Λητώ, 318^b = Γ' 413
 ἀμφοτέρω, πρὶν σφαιιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
 320 ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένους ἐνανθεί λάρχη.
 „Φαίδρην τε Πρόκριν τ' Ἐφιδον καλήν τ' Ἀριάδνην
 κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς
 ἐκ Κρήτης εἰς γουνὸν Ἀθηναίων ἱεράων
 324 ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἀρτεμις ἔκτα. 324 cf. ρ 293
 326 Μαῖράν τε Κλυμένην τ' Ἐφιδον στυγεράν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.
 πάσας δ' οὐ κεν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω, 328^b = B 488
 ὅσας ἡρώων ἀλόχους Ἰφιδον ἠδὲ Θύγατρας·
 330 πρὶν γάρ κεν καὶ νύξ φθιτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρη
 εὐδέμεν', ἣ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους
 ἣ αὐτοῦ· πομπή δὲ θεοῖσ' ὕμιν τε μελήσει.“

- ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· 333 sq. = ρ 1 sq.
 κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιάοντα. 333 = Γ' 95
 335 τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων· 335 = η 233
 „Φαίηκες, πῶς ὕμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι
 Φεῖδος τε μέγεθος τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐφίσας;
 337 = σ 249
 337^a = B 58
 337^b = § 178
 338^b = O 189
 338 ξεῖνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστι, Φέκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.

325 Δίη ἐν ἀμφιρῦτῃ Διονύσου μαρτυρήσει.

317 εἰ] vid. ad X 410.

319 sq.] del. PKnight.

319 ἰούλους] †.

320 ἀνθῆσαι] verbum h. Ap. 139 XXXIII 8 redit, cf. ἀνήνοθα § 135¹ (ἀνθος saepius). || γίνυς] sic Ar., γένυν F¹ mss. alia. || ἐνανθεί] † (ἐνανθης i. 197).

321-325] addubitat Nitzsch, del. Fick.

321 Ἀριάδνην] Ἀριήδνην Zen.? vid. Σ 592.

322] de Theseo vid. ad vs. 631.

324 ἀπόνητο] l. a. ἐτίλισσε. Cf. π 120 ρ 293. || ἔκτα] ἔσχε Aristoph. P M.

325] del. PKnight. || Διονύσου] brevior nominis forma h. VI 56 XVIII 46 XXV 1, 11 redit, Διώνυσος legitur Z 132, 135 Σ 325 ω 74 h. VI 1 XXXIII 20; cf. § 18. Praeterea vid. ad Z 130-141 et ad i. 197. || μαρτυρήσει]

vox † neque huic loco apta (Hes. Op. 282 suo loco legitur); μαργασύνησι Nitzsch (quae non extat vox apud Hom., cf. tamen μάργος π 421 etc., μαργαίνειν E 882).

326 στυγεράν] καλήν G¹ (cf. vs. 321).

328-384] del. KLKaysen, vs. 333-384 Nitzsch, vs. 335-361 Kammer.

328 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

330 φθιτ'] cf. π 51 et § 120.

331 sq.] sic contrahit Fick: εὐδέμεναι· πομπή δὲ — μελήσει.

331 εὐδέμεν' § 125] εὐδύν mss. || ἐλθόντ' ἐς H²] -τας G F P H¹ M X.

334 κηληθμῷ] hic et vs. par., vid. ad π 329.

336 ὕμιν § 92] ὕμιν, ὕμιν, ὕμιν mss.

338^b] unumquemque autem vestrum eius adventus honorat. An *Φεκάστης δ' ἔμμορε τιμῆς?

- τῷ μιν ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε μηδὲ τὰ δῶρα
 340 οὕτω χρῆζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὕμιν
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.³⁴²
 342 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γέρον ἥρων Ἐχένης·
 344 „ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἦμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 345 μυνθῆται βασιλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε.
 Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται φέρον τε φέπος τε.“
 τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 „τοῦτο μὲν οὕτω δὴ φέπος ἔσσεται, αἶ κεν ἐγὼ γε
 ζωδὸς Φαιήκεσσι φιληρέμοισι φανάσσω.
 350 ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χαλίζων,
 ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰς ὃ κε πᾶσαν
 δωτίνην τελέσω. πομπή δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δῆμῳ.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 355 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μῖμνεν
 πομπήν τ' ὀτρύνετε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
 καὶ κε τὸ βουλόμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη
 πλειότερῃ σὺν χειρὶ φίλῃν εἰς πατρίδ' ἰκέσθαι·
 360 καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην
 πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηδε φιδόλατο νοστήσαντα.“
 τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 „ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν οὐ σε φεφίσκομεν εἰσοράοντες,
 ἡπεροπῇ ἔμεναι καὶ ἐπὶ κλοπῶν, οἳα τε πολλοὺς

342 cf. η 155

344^b = K 324350^b cf. ϑ 158352^b cf. Z 492 a 358

353 cf. α 359

353^a = Z 493

354 sq. = ι 1 sq.

[Γ 41
 358 = υ 316 cf.
 358^b cf. H 28361^b = α 163

343 δς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστατος ἦεν.

343 = η 156

339 μιν Kirchhoff] μὴ mss. || ἐπειγόμενοι] cito; cf. E 902. || τὰ] quae ϑ 439 sunt commemorata? vHerwerden τι.

340 ὕμιν § 92] ὕμιν (ἡμῖν) vel ὕμιν mss.
 341 κέονται] cf. § 169.

343] om. P H M mss. alia. || προγενέστατος Bekker] προγενέστερος mss.; cf. η 156. || Huic versui in U subiungitur καὶ μύθοις ἰκέαστο πικραῖα τε πολλὰ τε εἰδώς (= η 157).

344 ἡμιν] ὕμιν (ὑμῖν) mss. complura. Cf. § 92.

345 μυνθῆται § 191] μυνθῆται mss.

346 ἔχεται] cf. I 102.

348 ἵπος ἔσσεται F] ἵσται ἵπος G M X, ἵσται ἵπος P, ἵσται γέρον H.

351 οὖν] νῦν Nitzsch.

353 δῆμῳ] οἶκῳ G P n.

357] corruptum aut spurium dicit Nauck. ||

πομπήν τ' ὀτρύνετε] l. a. πομπή δ' ὀτρύνετε. || τ'] δ' M mss. alia. || ὀτρύνετε] vHerwerden

ἀρτύνετε (cf. vs. 366). || διδοῖτε] διδόντε P.

359 πλειότερῃ σὺν χειρὶ] sic Ar., -ρησιν (an -ρης σὺν?) χειροὶ Aristoph.

360 αἰδοιότερος] suspectum habet Nauck, ἀφνειότερος Naber.

363 σε Bentley] τί σ'. || εἰσοράοντες § 191] -ράοντες mss.

364 *ἡπεροπῇ ἔμεναι] ἡπεροπῇ^a τ' ἔμεναι n, ἡπεροπῇ τ' ἔμεν (ἡμεν^a G²) mss. cett.; cf. § 126. || ἡπεροπῇ^a †, vid. ad Γ 39. ||

- 365 βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους
 ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ φίδοιτο·
 σοὶ δ' ἔπι μὲν μορφή φεπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί·
 368 μῦθον δ' ὥς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας.
 370 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φεπέε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων φίδες, οἳ τείν αὐτῷ
 φίλιον εἰς ἅμ' ἔποντο καὶ αὐτόθι πότμον ἐπέσπον.
 νῦξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
 εὐδέμεν' ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα φέρον.
 375 καὶ κεν ἐς Ἡῶα διὰν ἀνασχολίμην, ὅτε μοι σὺ
 τλαῖς ἐν μεγάρῳ τεὰ κήδεα μυνθήσασθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 377 „Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου.
 380 εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε λιλαίεαι, οὐ κεν ἔπειτα
 τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύειν,
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
 οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονέεσσαν αὐτήν,
 ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς ἰότητι γυναικός.
 385 „αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλην
 ἄγνη Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἀχρυνμένη περὶ δ' ἄλλαι ἀγνῆραθ', ὅσοι ἄμ' αὐτῷ

370 = K 384

372^a = N 717 cf.
 ω 117

377 sq. = ι 1 sq.

382^b cf. 629

387 cf. ω 20

387^a = υ 65

388 sq. = ω 21 sq.

369 πάντων Ἀργείων σίο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.

ἐπὶ κλοπῶν] vid. ad ϑ 397. || οἳα τε] vid. ad γ 73. || πολλοὺς] sic Ar., πολλὰ Zen. (πολλοὺς schol., corr. LaRoche).

365 πολυσπερέας] cf. B 804.

366 οὐδὲ φίδοιτο] οὐδ' ὀλοῖτο vHerwerden.

367 μορφή] cf. ϑ 170.

369] del. Kirchhoff. || πάντων] πάντων τ' H² mss. alia. || σίο] *σέα? || Post hunc versum in T repetitur vs. 353.

371 *τεῖν] τοι ἅμ' (ἂν P). Ferri nequit iteratum ἅμα, Bentley οἷ τέ τοι αὐτῷ, Bothe versu 372 ἔποντο pro ἅμ' ἔποντο, an *εἰσω ἔποντο (vid. ad A 71)?

372 αὐτόθι § 322] αὐτοὶ G T, αὐτοῦ mss. cett.

373 μακρῇ] vid. ad μ 129-131 ϑ 196.

374 εὐδέμεν' § 125] εὐδέν mss. || μεγάρῳ] -ροῖς (male) G X mss. alia.

375 Ἡῶα § 77] Ἡῶ (Ἡῶ) mss.

376 τεὰ PKnight] τεὰ σα mss.; vid. ad A 185.

379-382] imitatur Verg. Aen. II 8 sqq.

380 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || ἔπειτα G X] ἐγὼ γε mss. pleraque.

381 ἀγορεύειν] -ρεῦσαι P mss. alia.

385 sqq.] vid. ad vs. 565-627.

385 ἄλλην Aristoph. F²] ἄλλῃ Ar. (?) et mss. cett.; vid. ad ε 369.

386 ἄγνη] αἰνή G T k n et l. a. apud Eust.; cf. h. Cer. 203, 338, 440.

387 ἦλθε δ'] δ' om. H mss. alia; ἦλυθ' Nauck.

388 ἀχρυνμένη] -ρος P¹. || ἄλλαι] ἄλλοι G. || ὅσοι G] ὅσοι mss. cetera; cf. ω 21. || ἅμ' αὐτῷ] ἀριστοὶ G.

- 390 *ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινόν·*
'κλαῖε δ' ὃ γε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γὰρ ἦ' ἔτ' ἔην Φίς ἔμπεδος οὐδ' ἔτι κῖκυσ,
οἷη περ πάρος ἦσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
 395 *τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα Φιδῶν ἐλέησά τε θυμῷ·*
καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρεΐδη κύνιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἦέ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσε
 400 *ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντμήν;*
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἦδ' οἶων πῶεα καλὰ,
ἦέ μαχειόμενοι πτόλιος πέρι ἠδὲ γυναικῶν;
„ὥς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφειπε·
 405 *„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,*
 406 *οὔτ' ἐμὲ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσε*
 408 *οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,*
ἀλλὰ μοι Ἀἰγισθος τεύξας θανάτον τε μόρον τε
 410 *ἔκτα σὺν ὀλομένη ἀλόχῳ, Φοῖκόνδε καλέσσας.*
 412 *ὥς ἔθάνον οἰκτίστω θανάτῳ περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι*
νωλεμέως κτείνοντο σύες ὥς ἀργιόδοντες,
- 407 ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀντμήν 407 = 400
 411 δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ. 411 = δ 535
 399-403 Aristoph. — (cui Aristarchum assensum esse arbitratur Ludwig).

390 *πῖεν αἶμα κελαινόν*] sic Ar.? videatur schol.; *ἴδον ὀφθαλμοῖσι* G X mss. alia (cf. ψ 92), quod verum ducit WCKayser, alteram lectionem veterum conjecturae deberi ratus.

393 *F' *ἔτ' ἔην*] *οἱ ἔτ' ἔην* mss., *οἱ ἔην* Nauck; cf. § 302 et de eliso Φοί § 13. || *ἔην* *ἔην*? cf. § 302. || *κῖκυσ*] vox redit h. Ven. 238; vid. ad i 515.

394 *ἦσκεν*] *ἴσκειν* mss.

398] del. Duentzer.

399 *οἱ γ' ἐν*] *σ' *ἐν*? vid. ω 109.

400 *ἀργαλέων*] *λευγαλέων* Aristoph.

402 *περιταμνόμενον*] *intercludentem* (ut in praeda abigantur); cf. Σ 528 ω 112 h. Merc.

74. Barnes male *περιμαρνόμενον*; in schol. recte confertur i 45.

403] del. PKnight. || **μαχειόμενοι πτόλιος*; *πέρι*] *περὶ πτόλιος* μαχοῦμενοι W, π. π. *μαχο(ύ)μενον* mss. cetera; cf. ρ 471 et § 291. Participii forma vitiosa redit versu hinc desumpto ω 113; recte tamen ibi *-μενοι* extat, quod hic quoque legendum esse vidit Wolf. Coll. I 327 Σ 265 vertatur: *vel urbem utroresque suas defendentes*.

407] om. mss. fere omnia.

410 *ὀλομένη* § 21] οὐλ. mss.

411] del. Kirchhoff. || *δειπνίσσας*] vid. ad δ 535.

413 *νωλεμέως*] *νηλείως* vHerwerden.

- οἷ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῖ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 415 *ἦ γάμῳ ἦ ἐράνῳ ἦ' εἰλαπίνῃ τεθαλυῇ.*
ἦδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας
μουνάξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ·
ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα Φιδῶν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὥς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 420 *'κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματ' ἔθυε.*
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα Φόπα Πριάμοιο θυγατρὸς
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
'βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἦ δὲ κυνώπις
 425 *'νοσφίσας' οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαιο*
χεροὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέμεν σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
 427 *ὥς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός·*
 429 *οἶον δὴ καὶ κελνὴ ἐμήσατο Φέργον ἀφεικῆς,*
 430 *κουριδίῳ τεύξασα φόνον πόσι· ἦ τοι ἔφην γε*
ἀσπασίος παίδεσσιν ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσι
Φοῖκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἦ δ' ἔξοχα λυγρὰ Φιδυῖα
Φοί τε κατ' αἰσχὸς ἔχενε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἦ κ' ἐυφεργὸς ἔησι·
 435 *„ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον·*
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεὺς εὐρύφοπα Ζεὺς

428 ἦ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶ Φέργα βάλῃται.

428 olim a multis libris afuisse testatur Didymus. || 435-440 Aristoph. —, 435-442 Ar. —

414 sq.] corruptum esse versus 414 initium (**Φοῖκαδ' ἐν*?), aut post vs. 415 nonnulla intercidiase, non enim decurrere sententiam, observat Friedlaender.

414 *ἀφνειοῖ'* § 59] *ἀφνειοῖ* mss. || *δυναμένοιο*] de syllaba *δυ-* producta cf. § 21.

415] vid. ad α 226.

416 *ἀνδρῶν φόνῳ* F² M] *φόνῳ ἀνδρῶν* mss. pleraque. || *ἀντεβόλησας*] sic Ar., *-σα* FP mss. alia, *ἀντιβόλησας* GHermann. Cf. ω 87.

417 *μουνάξ*] vid. ad ρ 371.

420 *αἵματ' ἔθυε*] *-τι* *ἔθυε* mss.

421 *ἤκουσα*] *-σας* Bothe (vid. ad vs. 416).

423 sq.] vitiosa; nam *ποτὶ γαίῃ* pro *ἐπὶ γαίῃ* dici non potuit. Nitzsch *ποτὶ κείνῃ*, nos

**ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἐρείδων* | *παλλόμενος* *θυήσκων (cf. X 461).

424 *ἀποθνήσκων*] comp. sermoni pedestri proprium (vid. ad X 432) redit μ 393 ρ 33.

426 *ἐλέμεν* § 126] *ἐλέιν* mss. Verbum *καθ-ελεῖν* *comprimere* valet etiam A 453 ω 296.

427-453] del. Duentzer.

430 *φόνον πόσι* (i) § 74] *φόνον πόσι* W q, *πόσι φόνον* mss. cetera.

432 *λυγρὰ Φιδυῖα*] *λύγρ' εἰδυῖα* (ἰγρ' *εἰδυῖα* F) mss. Cf. § 160.

433 *Φοί*] ἦ mss. complura.

434 ἦ] *εἰ* F mss. alia.

435-443] del. Nitzsch, vs. 441-443 Kayser, vs. 435-440 et 443 PKnight. Vs. 442 sq. in margine habet G.

436-439] gravi laborare morbo iure censet Hartman (Epist. crit. p. 47). An forte verba *γυναικείας διὰ βουλὰς* spectant Aeropae,

- ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλὰς 437* = 560
 ἐξ ἀρχῆς Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί,
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
 440 „ὥς ἐφάμην, ὃ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφειπε 440 = δ 471
 „τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἦπιος εἶναι.
 μή σοι μῦθον ἅπαντα πιφανσκέμεν' ὅν κ' ἐν Φείδῃς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 ἀλλ' οὐ σοὶ γ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἐν γε γυναικός·
 445 λήν γὰρ πινυτή τε καὶ ἐν φρεσὶ μῆδεα Φοῖδε 446 = α 329
 κούρη Φικαρίοιο, περιφρων Πηνελόπεια.
 ἥ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δὲ σοὶ ἦν ἐπὶ μαζῷ
 νήπιος, ὅς ποθι νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
 450 ὄλβιος· ἥ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὕψεται ἐλθὼν,
 καὶ κείνος πατέρα προσπύξεται, ἥ θέμις ἐστί.
 ἥ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθήμεν' ἄκοιτις
 453 ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με ἔφηνε καὶ αὐτόν.
 457 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 457 = K 384
 εἴ ποθ' ἔτι ζώντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο, 458 cf. Ω 490
 ἥ ποθ' ἐν Ὀρχομενῷ ἢ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι 458* cf. T 327
 460 ἥ ποθι παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ.
- 454 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 454 = A 297
 κρύβδην μὴδ' ἀναφανδὸν φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν
 νῆα κατισχόμεναι, ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξί.
 454-456 olim a plerisque libris afuisse refert Didymus (in scholio ad v. 452, quod
 huc referendum esse vidit Dindorf).

Atrei uxoris, dolum, quo Thyestae impe-
 rium conciliavit? Obstat tamen quod vss.
 sequentibus Helena et Clytaemnestra no-
 minatim indicantur.

437 γυναικείας] †, cf. γύναιος 2 521 o 247.
 439 δόλον] φόνον P. || Perperam Barnes o
 schol. Eur. Orest. 249 addit: ὥς δὲ Κλυται-
 μνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον, | Ἀίγισθον
 παρίλεκτο καὶ εἴλετο χεῖρον' ἀκοίτην, | ὥς Ἑλένη
 ἥσχυε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

440 αὐτίκ' G] αὐτίς FPU mss. alia; vid.
 loc. parall.

442 μὴ Bentley] μὴδ' mss., l. a. μὴδ'.

443 τὸ — εἶναι] de acc. c. inf. cf. § 124.

444-453] del. Baumelein servatis vs.
 454-456.

- 445 ἐν Nauck] ed mss.
 447 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.
 448 ἦν] Nauck Ἰσκ' (ἡσκ'); vid. § 302.
 449 ποθι § 322] που mss. || Ἰσκ' Ἰσκ' X
 mss. alia.
 452-456] del. Kayser.
 452 δ' ἐμὴ] *δὲ γὰρ μ' (*)? || ἐνιπλησθήμεν'
 § 125] -σθῆναι mss.
 457-464] del. Duentzer, cui assentimur.
 458 ποθ' § 322] που mss. || ἐμοῖο] ἐμοῖο
 FH mss. alia (Zen.); vid. ad E 118.
 459 sq.] in margine habet F.
 459 ποθ' § 322] που mss. || Ὀρχομενῷ]
 Ὀρχομενῷ? vid. ad B 511. || ἡμαθόεντι] cf.
 § 21.
 460 ποθι § 322] που mss.

- οὐ γὰρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης. 461 cf. α 196
 „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον 462sq. cf. δ 491sq.
 „Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρεις; οὐδέ τι Φοῖδα,
 ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
 463 „νῶϊ μὲν ὥς φέπεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσι 463 = 81
 ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 466 = x 570
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πηληϊάδῃ Ἀχιλλῷς 467* = ψ 65
 καὶ Πατροκλέος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο 467-470 = ω 15
 Ἀϊαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην Φεῖδός τε δέμας τε 469 cf. θ 116
 470 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 470 = B 674
 ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο
 καὶ μ' ὀλοφυρομένη φέπεα πετρόεντα προσηύδα·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 σκέτιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον; 474 sq. cf. h. Ap.
 475 πῶς ἔτλης Ἀφιδόσδε κατελθέμεν', ἐνθα τε νεκροὶ 322 sq.
 ἀφραδέες ναίουσιν, βροτῶν Φεῖδωλα καμόντων;
 „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον
 „ὦ Ἀχιλεῦ, Πηληϊὸς υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, 478 = Π 21
 ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
 480 Φέλποι, ὅπως Ἰθάκην εἰς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην·
 οὐ γὰρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος οὐδέ πω ἡμῆς 481 sq. = 166 sq.
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακὰ. σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὐ τις ἀνὴρ προπάρουθε μακάρεσσιν οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω·
 πρὶν μὲν γὰρ σε ζῶν ἐτίομεν Ἰσα θεοῖσι
 485 Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσι

461 Ar. — (nota perperam ad vs. 458 adscripta est).

- 461] insulsus et versui 458 repugnans
 iudice Ar. || πω] που Ar. X n Eust.
 467 Πηληϊάδῃ § 55] -δῃ mss.
 468 Πατροκλέος § 73] -κλῆος; mss.
 469 ἦν] ἦν? vid. § 302.
 473 μ' PMUK] ὃ mss. pleraque.
 473] del. Nauck.
 474 τίπτ' quidnam, alias semper cur tan-
 dem. || ἔτι μεῖζον] sc. quam hoc ipsum quod
 nunc moliris. || ἔργον] neglecto F; Fick
 ἄλλο ex h. Apoll. 322, PKnight μήσεαι φέρον
 (vid. E 253 et ad x 378), sed sic compa-
 rativus μεῖζον non habet quo referatur.
 476 ἀφραδέες ναίουσιν] de re cf. x 495b,
 521b etc. || ἀφραδέες] l. a. ἀδρανῆς (quod adi-

alias non extat apud Hom., (cf. tamen ὀλιγο-
 δρανεῖο O 246 etc.). || καμόντων] vid. ad Γ 278.

478] om. P, post vs. 479 habet G¹. ||
 Πηληϊὸς (Ar., cf. Π 21)] Πηλῆος vel -λέως
 mss. || υἱὲ] cf. § 17.

481 ἡμῆς § 95] ἀμῆς vel ἀμῆς mss.

482 γῆς] cf. supra vs. 167 et § 58.

483 οὐ... οὐτε] vid. ad E 879. || προπά-
 ρουθε] τοπάρουθε P. Insolita h. l. est adverbii
 vis prius, cf. § 318⁶. || μακάρεσσιν] -ρατο;
 mss. cetera; cf. η 156 2 343.

484 Ἰσα] neglecto F; Ἰσιον Φίσα Bentley
 (sed vid. Hartman Epist. crit. p. 47).

485 μέγα] μετὰ Bentley. || νεκύεσσι] inter
 manes; cf. M 242 π 265.

- ἐνθάδ' ἐὼν' τῷ μὴ τι θανὼν ἀκαχίξε', Ἀχιλλεῦ.
 „ὥς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφειπε· 487 = δ 471
 „μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν' ἄλλω,
 490 ἀνδρὶ πάρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
 ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισι φανάσσειν.
 ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγανοῦ μῦθον ἐνίσπε,
 ἢ ἔπειτ' εἰς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἢ καὶ οὐκί.
 φειπὲ δέ μοι Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 495 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πόλεσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
 οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖρας τε πόδας τε.
 εἰ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡλείοιο
 τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρεῖη
 500 'πέφνον λαὸν ἄριστον ἀμύνων Ἀργεῖοισι,
 εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ εἰς πατέρος δῶ·
 τῷ κέ τεφ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οὐ κείνον βιάονται ἐφέργουσιν τ' ἀπὸ τιμῆς.
 „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέφειπον·
 505 „ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὐ τι πέπυσμαι,
 αὐτὰρ τοι παιδὸς γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
 πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλῃς ἐπὶ νηὸς ἐφίσης
 ἥγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐκνημίδας Ἀχαιοὺς.
 510 ἦ τοι οὗτ' ἀμφὶ πόλιν Τρωίην φραζομένη βουλὰς,

486 ἀκαχίξε(ο) H¹] -ξεν mss. cett.; cf. § 117.
 487 αὐτίκ' αὐτίς U; vid. loc. parall.
 488 παραύδα] παραύδαι? cf. § 195.
 489 ἐπάρουρος] †, in terra = inter vivos, ἐπιχθόνιος (A 266 etc.), cf. Apoll. lex. et Etym. M. 353, 38, Verg. Aen. VI 436 aethere in alto. Male quidam γεωργόν interpretabantur olim, alii legebant δὲ πάρουρος, id ἀκόλουθον aut φύλακα significare fingentes. Vox ἄρουρα terrae sensu usurpatur A 174 Σ 104 etc. || θητευέμεν' vid. ad Φ 444.
 490 ἀκλήρῳ] nonnisi h. Ven. 123 redit, cf. πολὺκλήρῳ § 211.
 492 τοῦ παιδὸς ἀγανοῦ] vid. ad T 326-327. ||

ἀγανοῦ] -όο? cf. § 59. || ἐνίσπε] ἐνίσπε; G; cf. § 246.
 496 sq.] cf. Ω 488 sq.
 498 αἰ Zen.] οὐ mss.; vid. α 255.
 501 sq. ἔλθοιμι...στύξαιμι] de optativi usu vid. ad A 314.
 502 sq. τεφ...οἶ] constructio ad sensum; cf. δ 177.
 503 τεφ] τειων Ar., sic H² X mss. alia; an *τινι? Vid. § 99. || στύξαιμι] cf. § 239. || ἀάπτους Ar. Zen. Herodian.] ἀέπτους Aristoph.
 503 βιάονται § 191] βιάωνται mss.
 509 Σκύρου] vid. ad I 668.
 510 Τρωίην] Τροίην (sic Zen.) vel Τροίην (sic Ar. Herodian.) mss., Τρώων Eust.; vid.

- αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ οὗτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθα χαλκῷ,
 οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ ἔμεν' ἀνδρῶν οὐδ' ἐν δμίλῳ, 514^a = X 458^b
 515 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκεν, ἐφὼν μένος οὐ τινὶ φείκων, 515 = X 459
 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δημοτῇτι. 516 cf. χ 229
 πάντας δ' οὐ κεν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσων λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργεῖοισι,
 ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενῆρατο χαλκῷ,
 520 ἦρ' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Κῆτιοι κτείνοντο γυναῖων εἵνεκα δῶρων 521^b = o 247
 κάλλιστον δὴ τὸν γε 'Φίδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ οὗτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν 'κάμ' Ἐπειὸς,
 524 Ἀργεῖων οἱ ἄριστοι, — ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο, —
 526 ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες 526^b = A 816
 δάκρυνά τ' ὠμόργυννυτο, τρέμον θ' ὑπὸ γυνῆ Φεκάστου·
 κείνον δ' οὐ ποτε πάμπαν ἐγὼ 'Φίδον ὀφθαλμοῖσι 528^a cf. δ 693
 οὐτ' ὠχρήσαντα χροά κάλλιμον οὔτε παρήων

525 ἡμὲν ἀνακλίνειν πυκνὸν λόχον ἢδ' ἐπιθεῖναι,
 525 om. Ar.

525 cf. E 751

vs. 513 et quae ad A 129 observavimus. || βουλὰς] βουλὴν F.

511 ἡμάρτανε μύθων] cf. Γ 215.

512 Νέστωρ G F H] Νέστωρ δ' P, Νέστωρ δ' W. || νικάσκομεν] ν(ε)κίσκομεν G P et olim alii.

513 ἐν πεδίῳ Τρώων J] ἀμφὶ πόλιν Τροίην vel Τροίην G F H mss. pleraque, Τρωίην P, Τρώων D. Cf. vs. 510. || μαρναίμεθα χαλκῷ n] -νοίμεθα χαλκῷ Eust., -νοίμεθ' (-νύμεθ', -νά-μεθ') Ἀχαιοὶ mss. cetera.

514 οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ] οὔτε ποτ' ἐς πληθύν G P X mss. alia (cf. A 490) sine sensu, nisi sequatur ἔδν (ut Γ 36) vel eiusmodi aliquid. || πληθυὶ] cf. § 75. || *ἔμεν' μένεν mss.

515 προθέεσκεν, ἐφὼν M¹ Eust.] -σκε, τὸ δν mss. cett.; vid. ad Θ 430. || οὐ τινὶ § 100] οὐδενὶ mss.

517-522] del. Bothe.

517 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

519 κατενῆρατο] comp. † (simplex E 48 etc.).

521 Κῆτιοι] ingentes interpretabantur Ar. alii, a voce κῆτος derivantes (vid. ad A 99),

Mysiae populum rectius alii intellegebant; alii κῆτιοι (cognati) legebant, alii χῆτιοι, perabsurde cum voce γυναιων iungentes (feminis orbat, cf. T 324). Vid. Strab. XIII p. 616. || γυναιων — δῶρων] quae dona poeta respexerit incertum; alii Eurypyli matrem, alii uxorem a Priamo corruptam fuisse tradunt, alii denique Priamum ei filiam despondisse. || γυναιων] adi. nonnisi o 247 redit, cf. γυναικίος λ 437.

522] del. Fick. || κάλλιστον δὴ τὸν γε Cobet] κείνον δὴ κάλλιστον mss., κείνον κάλλιστόν γε Bentley. Cf. Z 185 μ 258.

523-532] del. Duentzer.

525] ab Ar. in edd. omissum sed in commentariis commemoratum esse refert Did.

526 Δαναῶν — μέδοντες] πάντες κατὰ δούριον ἵππον Ἀχαιοὶ Ar. (?).

527 Φεκάστου] Φέκαστος LaRoche coll. K 390 N 18 Φ 507.

528 ποτε πάμπαν ἐγὼ] ποτ' ἐγὼ πάμπαν F.

529 ὠχρήσαντα] †, cf. ὠχρος Γ 35. || παρήων] παρειῶν mss.; vid. § 56 et ad Ω 794.

- 530 δάκρυ' ὁμορξάμενον' ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευε
ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφος δ' ἐπεμαίετο κόπην
καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσ' ἐμενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἰπὴν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε
535 ἀσκηθῆς, οὐτ' ἄρ βεβλημένος ὀξεί χαλκῷ
οὐτ' αὐτοσχεδὴν οὐτασμένος, οἷά τε πολλὰ
γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μάλινεται Ἄρης.
„ὥς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίταε μακρὰ βιβᾶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
540 γηθοσύνη δ' Φοι υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
„αἶ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κήδ' ἐκάστη.
οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
545 τήν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ,
παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
549 τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχε.
547 Ar. —

530 δάκρυ'] vid. ad β 81. || με... ἰκέτευε(ν)
F P M] μοι (με H¹) ἐπέτελλεν H, μοι... ἐκέλευεν
G X.

531 ἐξέμεναι G et olim alii] ἐξίμεναι mss.
cetera.

532 Τρώεσσ' ἐμενοίνα] -σαι μενοίνα mss.

533 αἰπὴν] cf. § 75.

536 αὐτοσχεδὴν] cf. M 192. || οἷά τε πολλὰ]
vid. ad γ 73.

537 γίγνεται] γίγνεται H K; *γίγνεται ἐν πολέ-
μῳ? || μάλινεται] μάρνεται (leg. μάρνεται?) G¹.

539 φοίταε § 191] φοίτα (ῥαγετο H K mss.). ||
βιβᾶσα] βιβᾶσα mss.; vid. ad H 213 M 277
υ 14. || ἀσφοδελὸν] vox ignotae originis non-
nisi locis par. redit; veteres dubitabant an
κατὰ σφοδελὸν easset legendum, fuerunt etiam
qui κατὰ σποδελὸν (cinerosum!) legerent.

540 γηθοσύνη Aristoph. G M] -σύνη Ar.;
cf. N 29.

541-584] del. Duentzer.

541 κατατεθνηώτων G H² W] -θνηώτων mss.
cett.; cf. § 160.

542 ἐκάστη] neglecto F; Bentley ἄσασαι
aut κῆρα Φεκάστη. Sed praeterea alienum hinc
est verbum rogandi, nimis enim audacter
Doederlein κῆρα propinquos explicat; neque
εἶροντο pro imperfecto medii verbi Φείρω
(cf. § 306 et schol. H) potest haberi. In-
geniose Fick Φείρων 3' 8 F₂ κῆρα Φεκάστη
singulae autem dicebant quo dolore opprime-
rentur; cf. tamen T 302. Naber τείρον δέ
τε κῆδ' ἐκάστην coll. o 8, ubi item ἔτειρον
commendat.

544 ἀφειστήκει] ἀφειστήκει Ar. G mss. alia.

545 μιν] μιν F P mss. alia.

547] in Parva Iliade fuse haec enarra-
bantur; quam tamen non esse causam cur
versum cum Ar. damnemus observat Kirch-
hoff. Lehrs (de Arist.² p. 156 sqq.) vs.
547-564 ex alia recensione insertos esse
suspiciatur. || δὲ Τρώων] δ' ἡρώων Bothe, sed
vid. Aristoph. Equit. 1056 ibique schol.

548 νικᾶν τοιῷδ'] Fick νικᾶν τοῖδ' (cf.
§ 190).

- 552 τὸν μὲν ἐγὼ Φεπέεσσι προσηύδων μελιχίοισι
Ἀϊαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἐμελλες
οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
555 ὀλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ 'θέσαν Ἀργεῖοισι·
τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
Γῆσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἡχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές. οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
560 ἐκπάρλως ἤχθηρε, τειν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκε.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο Φάναξ, ἔν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσης
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
„ὥς ἐφάμην· ὃ δέ μ' οὐ τι ἀμείβετο, 'βῆ δὲ μετ' ἄλλας
564 ψυχὰς εἰς ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
550 Αἴανθ', δς περὶ μὲν Φεῖδος, περὶ δ' ἔργ' ἐτίετο
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
565 ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τόν·
ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
τῶν ἄλλων ψυχὰς Φιδέμεν κατατεθνηώτων.
„ἔνθ' ἦ τοι Μίνωα Φίδον Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν
χρῦσεον σκῆπτρον ἔχοντα θεμιστεύοντα νέκυσσι,
570 ἡμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἶροντο Φάνακτα,
ἡμενοι ἑσταότες τε κατ' εὐρυπυλῆς Ἄλφειδος δῶ.
„τὸν δὲ μετ' Ὠαρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ Φέλλοντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
565-627 Ar. —

550 sq.] del. PKnight.

550 ἔργ' (α) ἐτίετο F H n] ἔργα τίετο
G P M. || ἔργ' neglecto F; Fick P 279 ἔπλετο
Φεργα.

554 ἐμοὶ] in me, vid. ad vs. 102. || τευχέων]
de synizesi vid. § 8; *εἵνεκ' ἀέθλων?

555 ὀλομένων § 21] ὀλομένων mss.

558 ἡχνύμεθα] ἡχνύμεθα mss.

559 ἀλλὰ] i. e. ἦ, vid. φ 72.

561 sq.] del. PKnight.

561 ἔπος] neglecto F, Fick probabiliter
ἀλλὰ, Φάναξ, ἄγε δεῦρο, Φέπος, cf. § 108.

563 οὐ τι § 100] οὐδὲν mss.

564 κατατεθνηώτων § 160] -θνηώτων mss.
complura.

565-627] iure damnavit Ar.; non enim
in Tartara Ulixes penetraverat, sed stabat
in Oceani littore, itaque Minoem in solio
iudicantem, Tityum humi prostratum, Tan-
tulum in lacu sitiētem, ceteros videre non

poterat. Unde tamen ducti sint hi versus,
quos per se minime contemnendos esse
Ar. sensit, incertum est; diascenastae eos
dubitanter tribuit Kirchhoff. Cum praee-
dentibus (inde a vs. 385) fluxisse ex alio
fonte, qui ad inferos Ulixem descendisse
ferret (vid. x 564 l 475, 486, 539, 564 sq.
μ 21), statuit Seeck, ad solis iter subter-
raneanum (vid. ad e 35 μ 3, 127 sqq.) hoc
mytho alludi ratus. — Vid. ad η 103-131.

565 ὁμῶς] vid. § 322. || ἥ κεν] olim quos-
dam legisse ἥ καὶ e scholio efficit Cobet.

567 Φιδέμεν § 126] ἰδέμεν mss. || κατατε-
θνηώτων § 160] -θνηώτων mss. pleraque.

569 χρῦσεον] synizesis novicia, cf. § 8 et
61; χρυσοῦ Bothe.

572 Ὠαρίωνα PKnight] Ὠαρίωνα mss.; vid.
ad z 486.

573 Φέλλοντα § 265] ἐλλεύοντα mss. || ἀσφο-
δελόν] vid. ad vs. 539.

- τοὺς αὐτοὺς κατέπεφεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσιν
 575 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλαον, αἶν Ἀφαγίς.
 „καὶ Τιτυὸν ἔφιδον γαίης ἐρικυδέος υἱὸν
 κείμενον ἐν δαπιδῷ δ' δ' ἐπ' ἐννέα καίτο πέλιθρα.
 γῦπε δὲ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἦπαρ ἔκειρον
 δέρετρον ἔσω δύνοντε δ' οὐκ ἀπαμύνητο χερσὶ.
 580 Αἰητόα γὰρ εἴληκε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν
 Πυθῶν' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπίης.
 „καὶ μὲν Τάνταλον εἰσέφιδον χαλὴν ἄλγ' ἔχοντα,
 ἰσταότ' ἐν λίμνῃ ἣ δὲ πρόσπλαζε γενεῖω.
 ἴστυτο δὲ διαφών, πίμεν δ' οὐκ εἶχεν ἐλίσθαι
 585 ὁσσάκι γὰρ κύψει δ' γέρον πίμεν μενεαίων,
 τοσσάχ' ἔδωκε ἀπολίσκει' ἀναβροχὴν, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
 γαῖα μάλιν' ἐφάνεσκε, κατηζήνασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑπεπέτηλα κατ' ἄκρηθεν ἥε καρπὸν
 [ῥαχναὶ καὶ ῥοαὶ καὶ μῆλαι ἀγλαόκαρποι
 590 συκαὶ τε γλυκεραὶ καὶ ἑλᾶσαι τηλεθάουσαι]
 τῶν ὁπότε ἰθύσαι δ' γέρον ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἀνεμὸς ῥέψασκε ποτὶ νέφεα σκυδόντα.
 „καὶ μὲν Σίσυφον εἰσέφιδον κρατέρ' ἄλγ' ἔχοντα,
 λῶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρωσι.
 595 ἦ τοι δ' μὲν σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσσὶν τε
 λῶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον ἄλλ' ὅτε μέλλοι

574^b cf. Ω 614577^b cf. Φ 407^a580^b cf. Σ 184588^a cf. Ν 437^b

589 sq. = η 115 sq.

592^b = θ 374

574 οἰοπόλοισιν] vid. ad P 54.

575 Ἀφαγίς] †.

576-579] imitatur Verg. Aen. VI 595-600.

577] cf. Φ 407.

579 δέρετρον] †, *culem* recte interpretabatur Ar., *adipem* Antimachus Coloph., alii *rostrum*, vid. Etym. M. || δύνοντε Ahrens] -τες mss.580 Αἰητόα § 77] Αἰητῶ mss. || εἴληκε Z k²] ἔληκε, ἔληκε, ἔληκε, εἴληκε mss. alia; ἔλκυσε Nauck. Cf. X 62, 65, ἔλκυθμός Z 465, ῥυστάζειν (§ 222^a et 293) Ω 755 π 109 υ 319, ῥυστακτός σ 224. || κυδρὴν] κεδρὴν η, cf. σ 26. || παράκοιτιν] nonnisi de *legitima* uxore (ut ἄλοχος, vid. ad I 336) dicitur alias.

581 Πυθῶν' Nauck] Πυθῶδ' mss.; vid. B 519 I 405 θ 80. || καλλιχόρου] epitheton reddit h. XIV 2 (nomen proprium est h. Cer. 273), cf. εὐρύχορος. De syllaba -ο- pro -ω- vid. § 18.

582 μὲν K] μὴν mss. cett.; cf. § 18. || χαλὴν] κρατέρ' G P X mss. alia; cf. vs. 593.

583 πρόσπλαζε Spitzner] προσέπ(ε)λαζε mss.; vid. § 25, et de ipso verbo ad M 285.

584 ἴστυτο] *stabat*? Verbum insolite usurpari vidit Ar.; cf. I 83 etc. et § 170. Duentzer infeliciter δέυτο (pro δέυτο). || διαφών] † (δίψα A 642 etc.); ceteris locis post στυται sequitur infinitivus futuri (φ 525 aoristi). De sono α vid. § 190. || πίμεν § 126] πίειν

mss. || δ' οὐκ] οὐδ' schol. H fortasse recte.

585 κύψει δ' κύψει? || πίμεν § 126] πίειν mss.

586 τοσσάχ' vid. § 31. || ἀπολίσκει' ἀπόεικεν Nauck, ὀλχυσκεν Naber dubitanter. || ἀναβροχὴν G F¹ M] vid. § 154 et ad P 54, ἀναβροχθὴν F² H X, ἀναβροχὴν P et l. a. apud Eust.

587 μάλιν' ἐφάνεσκε] -να φ. mss. || κατηζήνασκε] καταζ. mss.; verbum †, cf. ἀζάνω h. Ven. 271, ἄζομαι A 487.

588 δ' G] θ' F P² H M, om. P¹ X. || ὑπεπέτηλα] vid. ad N 437. || κατ' ἄκρηθεν F M] κατὰ κρήθεν Ar. et mss. pleraque; vid. ad Π 548.

589 sq.] vid. ad η 115-121.

590 συκαὶ] cf. § 58. || τηλεθάουσαι § 191]

-θάουσαι G, -θώουσαι mss. cett.

591 ἰθύσαι δ' -σαι?

592 ῥέψασκε Kirchhoff] ῥέπτασκε mss.; cf. § 146. || ποτὶ κατὰ G X mss. alia.

593 μὲν § 18] μὴν mss. || κρατέρ' χαλὴν P; cf. vs. 582.

594 βαστάζοντα] *gestantem*. Verbum nonnisi φ 405 reddit.595 σκηριπτόμενος] *innisus* (= ἐκιδόμενος). Incertae originis verbum reddit φ 196.596 λόφον] *collem*, item π 471 h. Ap. 520 XVIII 6; alias in poesi epica equorum

- ἄκρον ὑπερβαλῆιν, τότε ἀπεστρέψασκε κραταίς
 αὐτὴς ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λῶας ἀναιδής.
 αὐτὰρ δ' F' ἄψ ὥσασκε τιτανόμενος, κατὰ δ' ἰδρώς
 600 ἔρρεεν ἐκ μελίων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς δρώρει.
 „τόν δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἑρακλεείην,
 [ἑιδώλιον αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τίρπεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥρην,
 παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρῃ χρυσοπέδιλου.]
 605 ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς,
 πάντοσ' ἀνυζομένων δ' δ' ἐρεμνὴ νυκτὶ ἑοικώς
 γυνὸν τόξον ἔχεν καὶ ἐπὶ νευρήφιν διστόν,
 δφεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλῖοντι ἑοικώς.
 [σμερδαλίος δὲ φοι ἀμφὶ περὶ στήθεσιν ἀορτήρ
 610 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θάσκελα ἑίργ' ἐτίενυτο,
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σῦες χαροποί τε λῖοντες
 ὕμναι τε μάχαι τε φόντοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μὴδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὅς κείνον τελαμῶνα ἐφῆ ἰγκάτεθετο τέχνη.]
 615 ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κείνος, ἔπει ἑίδεν ὀφθαλμοῖσι,
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἑίπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἂ δ' εἴλ', ἣ τίνα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγγλάξεις,
 ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὅτ' αὐγάς ἡέλιου.
 620 Ζητὸς μὲν πάς ἦα Κρονίωνος, αὐτὰρ διζὺν
 602-604 Onomacrito tribuebant veteres quidam grammatici.

599^b sq. cf. Π 109

sq.

604=Hes.Theog.

952

606^b cf. A 47

612 cf. Hes.Theog.

208

615^a = 390

inbas (cervicem equorum ψ 508, cervicem humanam K 573) vox indicat.

597 ἀπεστρέψασκε] ἀποστρ. mss. (ἀποστρ. P). || κραταίς Ar. Herodian. et mss. pleraque] κραταί' ἔς Ptolemaeus Ascalon. F P² duplici vitio (pro κραταίῃ F¹ς). Pro adverbio habebant Ar. Herodian. coll. λικριφὲς ἀμφουδῆς, substantivum esse statuit Lobeck *molem* interpretatus (Nitzsch *necessitatem*). Vox nonnisi μ 124 reddit.

598 ἔπειτα πέδονδε] ἐπὶ δάπεδόνδε Aristot. Rhet. III 11 (i. e. ἐπὶ Ζάπεδόνδε; cf. IGA. 401; quae lectio e male divisio literis EΠεΙΤΑ est nata). Cf. N 796 h. Cer. 254. || ἀναιδής] vid. ad A 521.

599 *θ F'] δ T, δτ' P Y I, δ γ' mss. cett. || ὥσασκε] ὤθεσκε W q.

600 ἐκ κρατὸς] verba obscura; *ἄσβεστος vel *ὀπὸ ποσσὶν? Naber ἀμέγατος.

601 Ἑρακλεείην § 73] -κλεείην mss.

602-604] iure damnarunt veteres. Poetae epici neque deum Herculem (cf. Σ 117 φ 26) norunt neque matronam Heben, herois autem apotheosin ab eorum arte abhorrere ostendit Nitzsch; vid. ad ε 333 sqq.

603 θαλίῃ P M] -ης mss. pleraque male (cf. § 57).

604] om. P H¹ mss. alia. || χρυσοπέδιλου] †, cf. χρύσεια πέδιλα Ω 340 sq. etc., καλλιπέδιλος h. Merc. 57.

605 ἦν? cf. § 302.

607 ἔχεν Duentzer] ἔχων mss.; eodem consilio Bothe vs. 608 πάπταινεν pro παπταίνων.

608 παπταίνων] vid. ad vs. 607. || βαλῖοντι] similis participii futuri est usus ψ 379.

609-614] a vicinia alieni, inepte enim in balteo describendo nunc immoratur Ulixes.

609 στήθεσιν] -σφιν? vid. ad M 401.

610 ἑίργ' ἐτίενυτο] ἔργα τίενυτο mss.

611 χαροποί] χαλεποί W q. Ignotae potestatis adi. reddit h. Merc. 194, 569 Ven. 70 XIII 4 (nomen pr. B 672). Cf. Aristoph. Pac. 1065 sq.

613 sq.] l. a. ὥς (ὅς?) κείνων τελαμῶνι δὴν ἰγκάτεθετο τέχνην, | μὴ — τεχνήσαιτο. Verba obscura; cum constructione confertur δ 684, ἰγκαταθείσθαι reddit Σ 219, 223 ψ 223 h. Cer. 287.

615 αἶψ' ἐμὲ G X] αὐτί με P M, αὐτίκα F H. 617] suspectum habet Kirchhoff.

618 ἠγγλάξεις] verbum nonnisi φ 217 reddit.

620 Κρονίωνος] cf. Σ 247; *Κρονίωνος (sic F P U) ἦα πάς?

- 628 αὐτὰρ ἐγὼν αὖθι' μένον ξυμπεδον, εἴ τις εἴ' ἔλθοι 628 cf. 152
 ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο. 629^b cf. 382
- 630 καὶ νύ κ' εἴτι προτέρους Ἴλιδον ἀνέρας, οὓς ἔθειλόν περ,
 632 ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ Φέθνῃ ἀγέρετο μυρία νεκρῶν
 Φηχῇ Θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δῖος ἦρει, 633 cf. 43
 μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δῖφεινοιο πελώρου 634 cf. E 741
- 635 ἔξ Ἀφιδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνεια.
 αὐτὴν ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κίων ἐκέλευον ἑταίρους 636 cf. i 177
 αὐτοὺς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι· 637 sq. = 178 sq.
 οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν ἔφερε κῦμα ῥόοιο,
 640 πρῶτα μὲν ἐρεσίῃ, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖρον φρεσὶ
 ὁδεμήμην, δὲ δέ μοι χαλεποὺς ἐπιτέλλει· ἀέθλους.
 καὶ ποτὶ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄζοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 ἔφραζετο τοῦδ' ἐγὼ μοι κρατερώτερον ἔμμεν' ἔειπεν.
 625 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνέναικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀφιδας·
 Ἐρμείας δὲ μ' ἔπεμπεν ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὥς Φειπῶν δὲ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἀφιδος εἴσω·
 631 Θησεία Πυριθόον τε, Θεῶν ἱερὴν δὲ τέκνα·

621 sq.] de re cf. T 97 sqq.

621 πολὺ] πὰρ n.

623] in codice n subiunguntur vereus duo a Cobeto et LaRocho sic lecti et suppleti: Εὐρυσθενὺς, τ<φ> γ<α>ρ <ῥα πατὴρ> ἐκίλευσε Κρονίων | πλείστους δαδμ<ῆσθ>αι τηλεκλειτῶν τ' ἀνθρώπων, quibus additum est scholion: „καλῶς κεῖται τὸ τε· ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον Θῆρας ἀλλὰ καὶ ἄνδρας.”

623] de re vid. Θ 367 sqq.

624 τοῦδ' ἐγὼ μοι U] τοῦδ' εἴ (vel τοῦδ' ἔτι) μοι mss. pleraque, M τοῦδ' εἴνα. Grashof τοῦ γέ τί μοι; an *τοῦ γέ μοι; || κρατερώτερον] χαλεπώτερον F H M mss. alia. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

626 ἔπεμπεν G M X] ἔπεμπεν mss. alia.

628 αὖθι' § 322] αὐτοῦ mss.

631] versum molestum Pisistrato tribuit Hereas Megarensis teste Plutarcho Thes. c.

20. Qui postquam cum versu A 265 deletus est, Thesei apud Homerum nulla fit mentio nisi λ 322, quem versum del. Nitzsch; vid. etiam Γ 144. || ἱερὴν δὲ τέκνα Plut. l. l. 634 sq.] ridiculi vocantur in scholio; cf. Ludwich Arist. I p. 173 infra.

634 Γοργείην... πελώρου] cf. B 54 Γ 180 H 222 sq.

635 Ἀφιδος] Aldew Ar., cf. § 55; an *πέμψει' ἐξ Ἀφιδας?

636-μ 8] adiecit diascenasta; vid. ad λ 482-λ 24 et λ 25 sqq.

636 αὐτὴν ἔπειτ' αὐτὰρ ἐγὼν Duentzer. || ἐκίλευον] ὥτρυνον P; cf. μ 144.

638 ἐπὶ κληῖσι] vid. ad β 419. || In M² X mss. aliis subiungitur ἐξ ἧς δ' ἐξόμενοι πολεῖν ἔλα τῶντων ἱερειοῖς (= λ 180).

640] del. PKnight. || ἐρεσίῃ § 21] εἰρεσίῃ H et l. a. apud Eust., εἰρεσίῃ mss. cett.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ μ.

Ἀλκινόου ἀπόλογοι (ι—μ).

Τὰ περὶ Σιρῆων (vs. 1-200) καὶ Σκύλλης καὶ Χαρύβδιος (vs. 201-259) καὶ τῶν Ἥλιου βοῶν (vs. 260 sqq.).

„αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο ἴλπε ῥόον Ὀκεανοῖο
 νῆος, ἀπὸ δ' ἔκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νῆσόν τ' Αἰαλὴν, ὅθι τ' Ἡόος ἡριγενείης
 Φοικία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἥελιοιο,
 5 νῆα μὲν ἐνθ' ἔλθόντες ἐκέλαμεν ἐν ψαμάθοισι,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐνθα δ' ἀποβρέξαντες ἐμείναμεν Ἡόα δῖαν.

5 sq. = i 546 sq.

6-8 = i 150 sqq.

„ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προῖην εἰς δώματα Κίρκης

9 cf. i 88

De hoc libro vid. ad initium libri x. Diascenastae debentur omnia quibus Ulixix ad inferos iter (vs. 17 cet.) vel Cyclopea (vs. 209 sqq.) respicitur.

3 sq.] cur sol ex Circae insula surgere, Aurora autem ibi habitare dicatur, non liquet. In scholio πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἥδου haec diei perhibentur: cum ex tenebrosa Cimmeriorum regione, in qua ad inferos patet aditus, rediissemus in lucem. Sed antiquissimi mythi hoc esse vestigium, solem enim indicari post iter subterraneum (vid.

ad λ 565-627 et ad μ 129-131) in oriente denuo emergentem, veri est similis. Cf. o 404.

3 Ἡόος § 77] Ἡοῦς mss.

4 ἀντολαὶ] †, cf. ἀνατέλλειν E 777.

5 ἐκέλαμεν] ἐρύσσαμεν G. Vid. ad i 148.

5-16 ἐν ψαμάθοισι — διείπομεν] del. Duentzer.

6] om. G P X mss. alia. || ἔβημεν] βῆμεν mss.

7] vid. ad i 151.

9 προῖην F] -ειν mss. pleraque.

- 10 οἰσέμεναι νεκρὸν Φελήνορα τεθνηῶτα.
φαιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρόεχ' ἀκτῇ,
'θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 12 cf. x 570
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλῃν Φερούσαντες
15 'πῆξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ ἐυῆρες ἐρετμόν. 15 cf. λ 77
„ἦμες μὲν τὰ Φέκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀΐδα' ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὅκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι 'φέρον αὐτῇ
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα Φοῖνον ἐρυθρόν.
20 ἦ δ' ἐν μέσσω στήσῃ μετῆδα δῖα θεάων
„σχέτλιοι, οἳ ζῶντες ὑπῆλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
διθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρωποί.
ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε Φοῖνον 23 = x 460
αὐθι πανημέριοι, ἅμα δ' ἦοι φαινομένηφι 24^b = I 618
25 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν ἥδ' ἐκ Φέκαστα
σημανέω, ἵνα μὴ τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ 26^b cf. O 16
ἦ ἄλως ἦ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
„ὥς ἔφαθ'· ἦμιν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ὥς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα 28 = β 103
30 ἦμεθα δαινούμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ Φηδύ·
ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
οἳ μὲν ἐκοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς, 32 cf. A 476
ἦ δ' ἐμὲ χερὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπὸ νόσφιν ἐταίρων 33^a = o 465

10 τεθνηῶτα PH²] -θνηῶτα mss. cett., cf. § 160.

13-15] imitatus est Vergilius Aen. VI 292 sq.

13 sq.] cf. II 456 sq.

15 ἐυῆρες ἐρετμόν] sic Ar., ἵνα σῆμα πείλοιο Zen.

16 ἦμες § 92] ἦμεις mss.

17 ἐξ Ἀΐδα' ἐλθόντες] haec verba, ceteraque quibus in hoc libro *Ulixia ad inferos iter* respicitur, diasceustae deberi docuit Kirchhoff; vid. ad x 482-λ 24 (μ 21 sq., 34 sq., 267, 268, 272, 273, 275). || Ἀιδά(ο) T] Ἀιδάω F¹ P, Ἀιδάω mss. cetera; cf. § 55.

20-28] suspectos habet Duentzer.

20 μετῆδα] προσηύδα P; μετῆδας? cf. § 195.

21 sq. αἶ — ἀνθρωποί] diasceustae tribuit Kirchhoff, vid. ad vs. 17.

22 *διθανέες (item WSchulze Q. E. p. 19)] δισθανέες (δισθανέες 3' G) mss., δις θανέες Apollonius, litteram σ abundare observans coll. δίπους et τρίπους. Adi. †. De syllaba δι- producta vid. § 21. || 32] vid. ad β 314. || ἅπαξ] adv. nonnisi vs. 350 redit (καθ' ἅπαξ φ 349).

24 ἦοι § 77] ἦοι mss.

26 κακορραφίῃ] vid. ad O 16.

27 γῆς] noviciūm pro γαίης, cf. § 58. Fick ἦ γαίης, praepositionem loco insolito collocatam delens (vid. ad B 785).

32 ἐκοιμήσαντο] κοιμ. mss.

- εἰσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέεινε Φέκαστα·
35 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. 35 cf. x 16
καὶ τότε δὴ με Φέπεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
„ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
ὥς τοι ἐγὼ Φερέω μνήσει δέ σε καὶ Θεὸς αὐτός.
Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεις, αἱ δ' ἄρα τε πάντας
40 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὃ τις σφέας εἰσαφίκηται. 40 cf. π 228 v 188
ὅς τις ἀφιδριῇ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ 40^b cf. χ 415 ψ 66
Σειρήνων, τῷ δ' οὐ τι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα
Φοίκαδε νοστήσαντι παρίσταντ' οὐδὲ γάνυνται·
ἀλλὰ Φε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
45 ἦμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θίς 45^b cf. π 145
ἀνδρῶν πυθόμενων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσι.
ἀλλὰ παρεξέλαιεν, ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλείψαι ἐταίρων 47 cf. 177
κηρὸν δευήσας μελιφθόα, μὴ τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν' αἶ κ' ἐθέλῃσθα,
50 δησάντων σ' ἐν νηὶ θοῇ χειρὰς τε πόδας τε 50 sq. cf. 178 sq.
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω, 51 = 162
ὄφρα κε τερπόμενος Φόπ' ἀκούης Σειρήνοιν.
εἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαι τε κελεύης, 53 sq. cf. 163 sq.
53 sq. Aristoph. (et Ar.?) — Vid. vs. 163 sq.

34 προσέλεκτο] προσέδεκτο Naber coll. Soph. Trach. 283.

34 sq. ἐξερέεινε — κατέλεξα] diasceustae debentur (item vs. 36?); vid. ad vs. 17.

36 με Φέπεσσι] μ' ἐπίεσσι mss. || προσηύδα] -δά? cf. § 195; ἀμείβετο Wq.

37 πεπείρανται] pf. †, aor. πειρήναι χ 175 = 192 (h. Merc. 48 vitio debetur).

38 θίς αὐτός] χείρας (vel θίς) αὐτό Nitzsch.

39] trium Sirenum nomina posteriores norant, apud Homerum *duae* sunt (vid. vs. 52 et § 52).

40 θίς F² M] θει PH, θίς G F¹ X, θει Eust.; 3 te Kayser. Cf. T 265.

41 sq.] recte Ar. statuit advenas magico Sirenum cantu devinctos contabuisse; ipsa earum voce derepente necatos esse putabat Aristophanes. Cf. Apoll. Rh. IV 901 sq.

41 ἀφιδριῇ] ἀιδρ(ε)ίη mss.

42 sq.] cf. E 408.

43 παρίσταντ' Ameis] παρίσταται mss., quod

vitium peperit elisio neglecta, vid. § 13.

44 Φε Bentley] te mss. || θέλγουσιν] τίρ- πουσιν G.

45 ὀστεόφιν θίς] ὀστεόφιν sine praepositione vix apte adhibitum est sensu genitivi (cf. § 46); θίς autem alias (A 34 etc.) *littus* significat apud poetam, hic *acervum*. Locum vertit Verg. Aen. V 864 sq. *scopulos ... multorum ... ossibus albos*.

47 παρεξέλαιεν § 191] -άν mss. || ἐπὶ] περὶ n. || οὐατ' ἀλείψαι] caesura vitiosa, vid. § 3; *ἐτάρων δ' ἐπὶ οὐατ' ἀλείψαι vel *ἐπαλείψαι δ' οὐατ' ἐταίρων?

48 κηρὸν] *cerae* nonnisi h. l. et vs. 173, 175, (177 v. l.) 199 fit mentio. || δευήσας] †, cf. ἀδύπητος v 2, 142.

51 ἱστοπέδῃ] nonnisi locis par. redit, cf. πείδη N 36 et ἱστοδόκη A 434 h. Ap. 504. || αὐτοῦ] αὐτόο? cf. § 59.

52 ἀκούης G X] -ης mss. cett.

53 εἰ] αἰ mss. complura.

- οὐ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων. 54 cf. 196
- 55 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρεξέλασσωσιν ἑταῖροι,
 ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
 ὀπποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ βουλευέιν· φερέω δέ τοι ἀμφοτέρωθε.
 ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
- 60 κῦμα μέγα βοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 Πλαγκτὰς δὴ τοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
 τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
 τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι,
 ἀλλὰ τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρέεται λίς πέτρῃ·
- 65 ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 τῇ δ' οὐ πῶ τις νηὺς ἔφυγ' ἀνδρῶν, ἥ τις ἵκηται,
 ἀλλὰ θ' ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 κύμαθ' ἄλως φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
 οἷη δὴ κελύη γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς
- 70 Ἀργὸν πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα.

54 [εἰ Bentley] ἐνὶ mss. || τότ' ἐν τότε P mss. alia; cf. vs. 164. || διδέντων Ar.] δεόντων mss.; vid. § 198.

55 [ἐπεὶ FH²MX¹] ἐπὶ GPH¹X²; cf. § 326.

57 ὀπποτέρῃ Bekker] -ρη mss. (more solito); cf. vs. 69.

59 ἔνθεν μὲν] opponitur οἱ δὲ vs. 73. || προτὶ Ar. FPH¹] προτὶ mss. multa.

60 βοχθεῖ] cf. § 191; βοθει P; ecquid *βοθει? sed vid. s. 402 (et ad s. 412). || κυανώπιδος] †; cf. Neptuni epitheton κυανόχαιτης (N 563 etc.).

61] vid. ad A 403 sq. || Πλαγκτὰς] nomen reddit ψ 327. Probabiliter Orates statuebat ab aestu quo feruntur denominatas esse (Πλακτὰς igitur legens? sic FH); vid. adi. παραπλήγας (ἡμόνας) s. 418 et ad O 269, Apoll. Rh. II 317 sq. 549 sqq. IV 860 sqq. 924 sqq. Alii erraticas interpretabantur, quibus assensus Kirchhoff ex Argonauticis fabulam repetit; Klausen intellegit errorum causas („Verirrer”), cantes quicquid propius accedit ad se attrahentes. Cf. appellativum πλαγκτός φ 363, πλαγκτοσύνη ο 343. || δὴ τοι] δ' ἔτοι GHermann. Cf. K 316 O 201 X 12 v 289.

62 ποτητὰ] †, vid. ad s. 337; alias ποτητὰ (© 247 etc.).

63 sqq.] locus perimurus, de quo veterum extant harriculationes apud Athen. XI 490 (pleiadum sidus significari putant); ieiunum vocat Longinus de Subl. 9 § 14; vid. etiam Plut. Mor. 156 f. Kammer del. vs. 62-72, Duentzer vs. 62-65, PKnight unum vs. 65.

64 τῶν] scil. τινα. De forma novicia τῶν cf. § 55. || αἰὲν] αἰεὶ mss. pleraque; cf. α 341. || ἀφαιρέεται § 191] -ρεῖται mss. || λίς πέτρῃ] metrum vix integrum, cf. § 2, sententia autem non minus est impedita quam singula verba; Bentley τινα πέτρῃ. Vs. 79 reddit πέτρῃ... λίς.

68 τῇ δ'] ἐνδ' H² mss. alia; cf. vs. 98. || *ἔφυγ' φύγεν mss.

68 πυρός... θύελλαι] locutio †; quid significet incertum.

69-72] del. PKnight; vid. ad libri initium. Argus mentio †.

69 κελύη Matthiae] κελύη mss. (more solito), i. a. κελύην; cf. vs. 57. || παρέπλω] cf. § 185.

70 μέλουσα] cf. § 270; Ar. una voce πασιμέλουσα (sic GF mss. alia), male olim quidam φασιμέλουσα, quasi Phasidis inesset nomen. Cf. πᾶσι... μέλω s. 19 sq.

- καὶ νύ κε τὴν ἔνθ' ὥκα ῥάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας, 71^b cf. § 399
 ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
 οὐ δὲ δύω σκόπελοι ὃ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
 ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλῃ δέ μιν ἀμφιβέβηκε
- 75 κυανέῃ· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἐρωέει, οὐδέ ποτ' αἶθρη
 κείνου ἔχει κορυφὴν, οὐτ' ἐν θέρε' οὐτ' ἐν ὀπώρῃ· 76^b cf. § 384
 οὐδέ κεν ἀμβαίῃ βροτὸς ἀνὴρ οὐδ' ἐπιβαίῃ,
 οὐδ' εἴ Φοι χεῖρές τε ἐφέλκοσι καὶ πόδες εἶεν· 78 cf. B 489
 πέτρῃ γὰρ λίς ἐστι, περιζέσθῃ φεφικυῖα.
- 80 μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἡεροφειδὲς
 πρὸς ζόφον εἰς ἔρεβος τετραμμένον, ἥ περ ἂν ὕμεις
 νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήσιος ἀνὴρ
 τόξῳ διστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
- 85^a 87^b ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ, δφεινὸν κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν

85 δφεινὸν λελακυῖα·
 τῆς ἥ τοι φωνὴ μὲν δση σκύλακος νεογίλης
 γίγνεται, αὐτὴ δ' αὐτὴ πέλωρ
 86-88 Ar. —

71 τὴν ἐνθ' ὥκα] καὶ τὴν κῦμα Hartman, ne ῥάλεν verbum subiecto careat.

73-105] in freto, quod Siciliam Italianque interfuit, posteriores (inde a Thucyd. IV 24) quaeiverunt scopulos et vorticem qui hic describuntur; sed veri non est simile certum aliquem locum a poeta pingi. Vorago in extremis mundi finibus, quae mare alternis vicibus hauriens evomensque modo decre-scere modo crescere faciat, etiam in fabulis Scandinavici et Indici commemoratur.

73 οἱ δὲ] vid. ad vs. 59. || οἱ] de nominativo vid. ad Γ 211.

75 τὸ] quasi νέφος praecederet, non νεφέλη? Sic explicatur in schol. (item schol. Thuc. II 47 § 3); an relativum ad totam quae praecedit sententiam est referendum: id nunquam non fit? || ἐρωέει § 14 et 191] ἐρωεῖ mss.

76 εἶρε' § 71] εἶρε mss.

77 βροτὸς] κλυτὸς M. || οὐδ' ἐπιβαίῃ Ar. XW] οὐδ' ἐπιβαίῃ G, οὐ καταβαίῃ mss. cetera.

78] del. PKnight. Etiam ante Aristarchum fuisse qui hunc versum (aut vs. 77 sq.) damnarent e schol. B 489 effecit Cobet;

vid. tamen Ludwig Arist. I p. 220. || τὸ G P] γε mss. pleraque; γέ τ' Buttmann. || εἶεν PH¹] ἦεν mss. pleraque.

79 περιζέσθῃ] comp. †, ἐστέος passim; *περι, ἐστέος?

81 εἶν] novicium pro κε, vid. § 326; ἀρ' Bothe. || ὕμεις § 92] ὁμεις mss.

83 sq.] his verbis scopuli altitudo indicatur; spelunca enim in medio est scopulo (cf. vs. 80).

84 σπέος] λόχον G (cf. δ 277).

85^a *δφεινὸν κακόν] ναίει κακόν mss.

85^b 87^a] delevimus, Aristarchi usi observatione, fabulam e descriptione ingentis polyphi (οετοπι) fluxisse (cf. s. 432 Hes. Oper. 524 sq.). Quali monstro marino cetera, quae hoc loco commemorantur, optime conveniunt, vox vero ei neque terrificata neque vagientis caniculae tribui potuit; infra autem vs. 245 tacita Ulixem et socios a tergo Scylla occupat. Locum peperisse videtur inepta nominis Scyllae interpretatio.

85^b λελακυῖα] cf. § 239.

86 νεογίλης] νεογίλης G, νεογίλης FH² mss. alia, νεογίλης P. Adi. ignotae significationis †.

- γηθήσειε Φιδῶν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
 τῆς ἣ τοι πόδες εἰσὶ δυνάδεα πάντες ἄωροι,
 90 Φέξ δέ τέ φοι δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ Φεκάστη
 σμερδαλέη κεφαλῇ, ἐν δὲ τριστοιχοὶ ὁδόντες
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλείοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπέεος κοίλοιο δέδυκε,
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δΦεινοῖο βερέθρου.
 95 αὐτόθι δ' ἰχθυάει σκόπελον περιμαιμάουσα
 δελφῖνὰς τε κύνας τε καὶ εἴ ποθι μείζον ἔλγισι
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγαστονος Ἀμφιτρίτη.
 τῇ δ' οὐ πῶ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετάονται
 παρφυγέμεν σὺν νηὶ φέρει δέ τε κρατὶ Φεκάστω
 100 φῶτ' ἐξαρχάξασα νεὸς κυανοπρόοιο.
 τὸν δ' ἔτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψε', Ὀδυσσεῦ
 πλησίον ἀλλήλων καὶ κεν διοίστευσαι.
 τῷ δ' ἐν ἐρινεὸς ἐστὶ μέγας, φύλλοισι τεθηλώς.
 104 τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ
 106 δΦεινόν' μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσει·
 οὐ γὰρ κε ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλω πεπλημένος ὄκα
 νῆα παρεξελάειν, ἐπεὶ ἡ πολὺν φέρτερόν ἐστι
 110 Φέξ ἐτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας·

97^b = h. Ap. 94109^b = A 169

105 τρεῖς μὲν γὰρ εἴ ἀνίσχονται ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναρροιβδεῖ
 105 Callistratus —

89 ἄωροι] †. Ar. interpretabatur ἀκόλους
 sive πλεκτανώδεις (quales sunt polyporum),
 Crates ἀφυλάκτους, alii aliter, Lobeck *pen-*
daulos (ab αἰρώ, cf. μ 435). Alia est origo
 vocis παναώριος Ω 540.

91 τριστοιχοὶ] †, cf. τριστοιχί K 473.

93 σπέεος § 71] σπείους mss.

94 ἐξίσχει] ἐξ ἰσχει G P¹ mss. alia, item
 Eust. || βερέθρου] l. a. βαράθρου; cf. Θ 14.

95 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || ἰχθυάει
 § 191] -άει mss.; de verbo vid. δ 368. ||
 περιμαιμάουσα § 190 et 191] -μώουσα mss.;
 comp. †, cf. ἀναμ. Y 490, simplex E 661 etc.

98 κύνας] *marinos* nimirum; *xiphias* inter-
 pretatur Polybius apud Strab. I p. 24 sq.

97 ἀγαστονος] nonnisi vs. par. redit.

98 τῇ] τὴν Aristoph.; cf. vs. 66. || εὐχε-
 τάονται § 191] -τόωνται mss.

99 παρφυγέμεν § 126] -έειν mss. || Φεκάστω
 ἐκάστη F mss. alia. || Post hunc versum in
 H notabili errore sequuntur λ 254-257 (ubi
 vid.); delevit manus altera.

101 ὄψε' § 117] ὄψει mss. (δψη P).

102] del. Duentzer. || πλησίον] Aristoph.
 πλησίον (? — πλησίω corr. Schneidewin); cf.
 Z 54. De asyndeto vid. B 672; Bothe *πλησίον*.

103] om. P M¹ S.

105] om. G¹; versum cum vs. 429-441
 pugnantem damnavit Callistratus; *ὄκα μὲν...*
ὄκα δ' Polybius (vid. Strab. I p. 25) et
 Crates. Vulgatam sequuntur Verg. Aen. III
 420 sqq., 566 sq., Ovid. Pont. IV 10, 27
 sq. || ἐπ' ἡματι] vid. ad T 229.

108 πεπλημένος] cf. § 298.

109 παρεξελάειν § 191] -λάειν mss.

110 ποθήμεναι] cf. § 195.

- „ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ,εἰ' ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτές ἐνίσπε,
 εἴ πως τὴν ὁλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
 τὴν δὲ κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνουτό γ' ἐταίρους·
 115 „ὥς ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 ,σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμήμια Φέργα μέμλε
 καὶ πόνος; οὐδὲ θεοῖσ' ὑποφέλξειαι ἀθανάτοισι;
 ἢ δέ τοι οὐ θνητῇ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστὶ,
 δΦεινόν τ' ἀργαλέον τε καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
 120 οὐδὲ τίς ἐστ' ἀλκή φυγέμεν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.
 εἰ γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
 δέδφια μὴ σ' ἐξαυτίς ἐφορμηθεῖσα κινήη
 123 τόσσησιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἐκ φῶτας ἔλγεται.
 127 Θρινακίην δ' εἰς νῆσον ἀφίξειαι· ἐνθα δὲ πολλὰ
 βόσκοντ' Ἑλλοιο βόες καὶ Φίφια μῆλα,
 128 ἐπὶ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἶων πώεα καλὰ,
 129

112 cf. ψ 35

115 = δ 382

119^a = ε 175127^a cf. 135 τ 275

128 cf. λ 108

129^b cf. λ 402

124 ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἰλάειν, βωστρεῖν δὲ Κράταιν,
 μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσι·
 ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαῦσαι ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.

124-126 Ar. —

111-126] del. Duentzer.

111 ἀμειβόμενος] ἀντιζόμενος X mss. alia,
 quod praefert Nitzsch coll. O 90 X 474 ψ 42.

112 εἰ' § 328] εἰ δ' mss. || ἐνίσπε] -σπε;
 P H¹ M; cf. § 246.

117 πόμος] φόνος TZ Eust.; vid. ad. X
 11. || θεοῖσ' ὑποφέλξειαι Bentley] θεοῖσιν ὑπο-
 ζεῖαι mss.; cf. A 294.

119 μαχητόν] adi. verbale †.

120 φυγέμεν § 126] -γέειν mss. || ἀπ' αὐτῆς]
 ieiunum; vocem *celerrime* poscit Hartman.

121 εἰ § 326] ἢ P, ἦν mss. cett. || παρὰ]
 post G.

122 δέδφια § 168] δέδω mss. || *κινήη]
 κινήσει, κινήση, κινή(σ)ι mss.; cf. § 122 et 208.

124 σφοδρῶς] adv. †, sed vid. l. a. K 162;
 adi. apud poetam non legitur. || ἰλάειν § 191]

ἰλάειν mss. || βωστρεῖν] †; de sono βω- pro
 βοη- vid. § 192. || Κράταιν Herodian. G F M X]

Κράταιν P H, κραταῖς (adv.) poscit Didymus
 ex Ar. sententia; cf. λ 597 et vid. ad A 99.

125] del. Nitzsch, vicinos ferri posse ratus.
 Apud Hesiodum (fr. 172) *Hecates* filia dici-
 tur Scylla. || τῆς] τὴν mss. complura.

127-141] del. Duentzer.

127 Θρινακίην] *Siciliam* intellegebant pos-
 teriores (vid. Thuc. VI 2), a tribus promun-
 turiis ita dictam esse rati (vid. Ovid. Fast.
 IV 419 sq.), decepti autem inani quadam
 litterarum similitudine, quasi esset *Trina-*
cria. Insulae fabulosae nomen, cuius origo
 ignoratur (Θριναξ est *tridens*), etiam λ 107
 μ 135 τ 275 occurrit. || δῖ] τσ Duentzer
 (vid. ad Θ 48).

129-131] boum oviumque numerum (50 ×
 7 × 2) eundem esse atque dierum et noctium
 quas complectitur *annus lunaris* (dierum 354
 sive quinquaginta hebdomadum) vidit Ari-
 stoteles; cf. Lucian. Astrol. 22. Cohaeret
 igitur haec fabula cum mytho, qui Ulixis
 erroribus antiquitus fuit substructus; de quo
 ita disputat Seeck Quellen p. 53: „der Held,
 „welcher auf einer Insel des fernen West-
 „meers in den Armen der ‚Verbergerin‘
 „verschwindet und die Unterwelt durch-
 „schreiten muss, um von Osten her in sein
 „Herrschaftsgebiet zurückkehren zu kön-
 „nen, ist kein anderer als der Sonnengott.

- 130 πεντήκοντα φέκαστα γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν,
οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπὶ ποιμένες εἰσὶ,
νύμφαι ἐνπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετή τε,
ὡς ἔτεκ' Ἑλένη Ὑπερίονι διὰ Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
- 135 Θρινακίην εἰς νῆσον ἀπόκισε τηλόθι ναίειν, 135^a cf. 127
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ Φέλικας βοῦς.
τὰς εἴ κ' ἀσινέας ἑάης νόστου τε μέδηναι, 137-139 = λ 110
καὶ κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἵκοισθε 139 sq.
- 139 εἰ δέ κε σίνηται, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον.⁶
142 „ὡς ἔφατ', ἀντίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡώς.
ἢ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεῶν
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων ὠτρυνον ἑταίρους 142 = x 541
145 αὐτούς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι. 143 cf. 333
146 οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον, 144 cf. x 546, μ 206
148 ἥμιν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπώροιο 145 sq. = ι 178 sq.
ἔκμενον οὖρον ἱεὶ πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον, 148-150 = λ 6 sqq.
- 150 Κίρκη ἐνπλόκαμος, δφεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ' ὄπλα φέκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα 151 cf. λ 9
ἤμεθα τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνον. 152 = λ 10
- 140 νηὶ τε καὶ ἐτάροισ' αὐτὸς δ' εἴ πέρ κεν ἀλύξῃς, 140 sq. = λ 113 sq.
ὅψε κακῶς νέεισι δλίσας ἀπο πάντας ἑταίρους.
147 ἑξῆς δ' ἐξόμενοι πολλὴν ἄλα τύπτων ἔρεμους. 147 = ι 180

„Seine Gattin, welche die einsamen Nächte fern dem geliebten Manne trauernd durchwacht und ihr glänzendes Gespinnst immer wieder webt und zertrennt, ist der Mond mit seiner wechselnden Scheibe. — ... Ihre Vereinigung findet am Neumondstage statt (τ 307), wo Sonne und Mond in „Conjunction treten. Hiermit hängt es auch zusammen, dass Odysseus im tiefsten Winter, gerade um die Zeit der Sonnenwende „in sein Reich zurückkehrt“ etc.; cf. ib. p. 67, et ad λ 565-627 μ 3 sq. ο 403 sq. ρ 196.
129 οἶόν] cf. § 74. De re cf. h. Ap. 412 et Herod. IX 93.

130 φέκαστα Bekker] δ' ἑκαστα mss.
131 ἐπὶ ποιμένες H T] ἐπιποιμένες mss. pleraque (sic Ar.); vid. ad γ 422.
133 *ἔτεκ' εἶκον mss. || In margine X n additur: αὐτοκασιγνήτη Θετιδος λιπαροπλόκαμοιο,

quem versum genuinum ducit Buttmann. 134 sq.] del. Fick.
135 Θρινακίην] vid. ad vs. 127. || ἀπόκισε] †, neglecto F; *ἐφοίκισε? Sed vid. ad λ 18.
137] vid. ad λ 110.
138 καὶ κεν P T W n q] ἢ τ' ἄν mss. cetera; *ἢ κεν?
140 sq.] om. F P M mss. alia. — Vid. ad λ 113 sq.
144 ὠτρυνον] ὠτρυνον mss.; cf. l. a. λ 636.
146 ἐπὶ κληῖσι] vid. ad β 419.
147] om. G F H M X mss. alia; de versu vid. ad δ 580.
148 κατόπισθε] μετόπισθε G; vid. vs. parall.
149 ἔκμενον] vid. ad λ 479.
150 αὐδήεσσα] vid. ad ε 334.
151] cf. β 430.
152 κυβερνήτης] -νήται G¹ W. || ἴθυνον G¹ F H¹ M¹] -νεν G² P H² M² X. Vid. λ 10.

- δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων ἀχνύμενος κῆρ' 153 = 270
„ὦ φίλοι, — οὐ γὰρ χρὴ ἵνα φίδμεναι οὐδὲ δὴ οἶους
- 155 θέσφαθ', ἃ μοι Κίρκη ἔμυθ' ἔσφατο, διὰ θεῶν, —
ἐκφερέω μὲν ἐγὼν, ἵνα φειδότες ἦε θάνωμεν
ἢ καὶ ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν. 157^b = P 714
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἄνωγεν θεσπεσιῶν
φθόγγον ἀλεύσθαι καὶ λειμῶν ἀνθεμόεντα.
- 160 οἶον ἔμ' ἤνωγεν φόβ' ἀκούμεν'· ἀλλὰ με δεσμῷ
δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μέμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῳ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω. 162 = 51
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὕμας λῦσαι τε κελεύω, 163 sq. cf. 53 sq.
ὕμες δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέξειν.⁶ 164 cf. 196
- 165 „ἦ τοι ἐγὼ τὰ φέκαστα λέγων ἐτάροισ' ἐπίφραυσκον'
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξέκτετο νηὺς ἐνφεργῆς
νῆσον Σειρήνοιον· ἔπειγε γὰρ οὗρος ἀπήμων.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη 168 sq. cf. ε 391 sq.
ἔπλετο νηνεμῖν, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
- 170 ἀνστάντες δ' ἔταροι νεὸς ἱστία ἠμρύσαντο
καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ βάλλον, οἳ δ' ἐπ' ἔρετμά
ἐξόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆσ' ἐλάτῃσι.
αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξεί χαλκῷ

163 sq. (Aristoph. et) Ar. —. Vid. vs. 53 sq.

153 μετηύδων] -δων? vid. § 195. || In G H X n mss. aliis subiungitur κίχλυτέ μου μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι (cf. vs. 271).
156 sq.] del. PKnight.
156 *ἐκφερέω] ἀλλ' ἔριω mss. neglecto F et importuno loco inserta particula ἀλλά. || θάνωμεν] θάνομεν X D.
157 ἢ καὶ Bekker] ἢ κεν mss.; vid. δ 546. || φύγωμεν P H²] -γοίμεν mss. alia.
158 ἄνωγεν § 225] ἀνώγει mss.
160 ἤνωγεν § 225] ἠνώγει mss. (-γειν H², sic Ar.? cf. ε 112).
162 ἱστοπέδῳ] cf. vs. 51. || αὐτοῦ] αὐτόο?
cf. § 59.
163 εἰ G] αἰ mss. pleraque. || λίσσωμαι G² H² T] λίσσομαι mss. pleraque metro invito. || ὕμας § 92] ὕμας mss.
164 ὕμες § 92] ὕμεις mss. || δὲ] δ' ἐν G F¹ mss. alia; l. a. μ' ἐν. || τότε ἐν] τότε M mss.

alia. Cf. vs. 54. || πιέζειν] πιέζειν Apio male, cf. vs. 174, 196.
165-172] del. Duentzer, vs. 173 ὅ; εἰπὼν κηροῖο scribens.
165 ἐτάροισ' ἐπίφραυσκον] -ροισι πίφραυσκον (πίφρασκον) mss.
167 ἀπήμων] ἀμύμων H. Cf. M 80.
168] ipsos scilicet ventos demulcebant Sirenes, ut dicebat Hesiodus teste Eustathio. || ἠδὲ] ἢ δὲ Ar. et mss. pleraque; cf. ε 391 λ 233.
170 ἠμρύσαντο] †, recte συνίστασαν interpretatur schol.; cf. γ 11.
171 βάλλον G F H] θάσαν P M X (cf. ξ 500 φ 118). || ἐπ' ἔρετμά] cf. adi. ἐπὶ ἔρετμος β 403 et Ar. Ran. 197 κάθ' ἐπὶ κώπην.
172 λεύκαινον] verbum redit E 502 (ὅπῳ λευκαίνονται, mss. ὀπολ.).
173 κηροῖο] cf. vs. 48.

- τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῆς ἐπέλεον
 175 αἶψα δ' ἰαίνεται κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη *Φίς*.
 177 ἐξείης δ' ἐτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα. 177 cf. 47
 οἷ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε 178 sq. cf. 50 sq.
 ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆπτον
 180 αὐτοὶ δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἑρεμοῖς. 180 cf. i 473
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν ὅσον τ' ἐγγώνε βοήσας 181 = i 473
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐκ ἔλαθ' ὠκύαλος νηὺς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἤντυνον ἀοιδὴν
 ,δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολὺαν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 184^b = I 673
 185 νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην *Φόπ'* ἀκούσης.
 οὐ γὰρ πῶ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 πρὶν γ' ἡμῶν μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων *Φόπ'* ἀκούσαι
 ἀλλ' ὃ γε τερψάμενος νέεται καὶ πλείονα *Φειδώς*.
Φίδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 190 Ἀργεῖοι Τρωῆς τε θεῶν ἰότητ' ἐμόγησαν 190 = e 119
Φίδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ.
 „ὥς φάσαν ἰεῖσαι *Φόπα* κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦθελ' ἀκονέμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους
 ὀφρύσι νευστάζων· οἷ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. 194^b = i 490
 195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195^b = i 23
 πλείοσ' μ' ἐν δεσμοῖσι δίδεν μᾶλλον τ' ἐπέλεον. 196 cf. 54, 164

176 Ἡελίου τ' ἀνγὴ Ὑπεριονίδαο *Φάνακτος*.

- 174 στιβαρῆς ἐπέλεον] -ρῆσι πίεζον mss.
 (πίεζον Apio F² alia, cf. vs. 164, § 7 et 191).
 175 κηρὸς] cf. vs. 48.
 176] del. PKnight: non sol sed ipse Ulixes
 mollem reddit ceram pinsendo manuumque
 calore; sol autem alias apud Homerum non
 filius Hyperionis (ut h. Cer. 26) dicitur sed
 ipse vocatur Hyperion (vid. © 480 a 8 μ
 263 etc.).
 177 οὔατα] οὔασι n. || πᾶσιν] κηρὸν P; vid.
 ad vs. 48.
 179 ἱστοπέδῃ] cf. vs. 51. || αὐτοῦ αὐτόο?
 cf. § 59. || ἀνῆπτον] ἀνῆψαν F, ἀνῆφθον P,
 ἀνῆφθο G¹, ἀνῆπτο Bekker.
 180] vid. ad i 580.
 181 ἀπῆμεν ὅ(σ)ον F M] ἀπῆν ὅσον G P H X.
 182 οὐκ ἔλαθ' I] οὐ λάθεν mss. cett.
 183 ἤντυνον] ἤντυνον mss.

- 185 νωιτέρην] redit O 39; cf. § 95.
 186 παρήλασε νηὶ μελαίνῃ] παρήπλω ποντο-
 πόρος νηὺς P (cf. vs. 69).
 187 ἡμῶν § 92] ἡμίων mss. || μελίγηρυν]
 vid. ad i 437. || στομάτων] στόματος U (for-
 tasse recte). || ἀκούσαι] ἀκούση Y (-σαι Eust.).
 188 νέεται § 191] νεῖται mss.
 189 πάνθ', ὅσ' ἐνὶ] πάντα, ὅσ' ἐν Nauck.
 190 ἰότητ' ἐμόγησαν] ἰότητι μόγησαν mss.
 191 πολυβοτείρῃ F¹ H¹ U¹ T] πολυβοτείρη
 mss. cett.; cf. § 21.
 192 φάσαν] φαν Grashof.
 193 τ'] δ' G P X mss. alia.
 195 αὐτίκα δ' ἀνστάντες] αὐτίκ' ἀναστάντες F,
 -κα δ' ἀναστάντες H W k.
 196 δίδεν Cobet] δέον mss.; cf. § 198. ||
 (i)πίεζον F¹ P] -ζειν mss. pleraque; vid. ad
 vs. 164.

- αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασαν οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
 φθόγγον Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' ἀοιδὴν,
 αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρήρες ἑταῖροι, 199^b = ψ 6
 200 ὅν σφιν ἐπ' οὔατ' ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.

- „ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῦμ' ἔφιδον καὶ δοῦπον ἄκουσα.
 τῶν δὲ δφεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπατ' ἑρετμὰ, 203 cf. ω 534
 'βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐθι
 205 νηὺς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἑρετμὰ προήκα χερσὶν ἔπειγον.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὠτρυνον ἑταίρους 206 cf. x 546 μ 144
 μειλιχίοισι *Φέπεσσι* παρασταδὸν ἄνδρα *Φέκαστον* 207 = x 173, 547
 ,ὦ φίλοι, οὐ γὰρ πῶς τι κακῶν ἀδαήμενές εἰμεν
 οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἐπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 210 'Φέλλεν ἐνὶ σπέει γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι 210 cf. i 476
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόφ τε 210^b = Φ 501
 ἐκφύγομεν, καὶ τῶνδ' ἐποθι μνήσεσθαι ὀλω. 211^b = v 305 π 374
 νῦν δ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ *Φείπω*, πειθώμεθα πάντες. cf. ρ 281
 ἔμεν μὲν κώπησιν ἄλδς ῥηγμῖνα βαθεῖαν 213 cf. B 139

- 197 παρήλασαν] -λασαν G² F.
 198 φθόγγον F¹ H] φθογγὴν F² P M, φθογγῆς
 G X. Cf. μ 41, 265. || Σειρήνων ἠκούομεν]
 Σειρήνουν (ut vs. 167) ἀκούομεν Nauck; at
 vid. vs. 158. || ἀοιδὴν] -δης U².
 199 αἶψ' ἄψ G U¹ W n; vid. ad § 92. ||
 κηρὸν] cf. vs. 48.
 200 ὅν] ὃ GCurtius, quod non necessa-
 rium videtur, cf. vs. 47 sq. || οὔατ' GCurtius,
 cf. vs. 47, 177] ὡσὶν mss.; PKnight οὔασ',
 vid. § 72. || τ'] δ' U.
 202 κῦμ' ἔφιδον] κῦμα ἔδον (εἶδον P) mss.
 203 δὲ PKnight] δ' ἄρα mss. || ἔπατ']
 cf. § 216.
 204 βόμβησαν F H²] βόμβησε(v) mss. ple-
 raque. || ἔσχετο] εἴχετο F. || αὐθι § 322]
 αὐτοῦ mss.
 205 προήκα] †, cf. ἀμφήκης K 256 etc.,
 ἐνῆκης X 319, ταναήκης H 77 etc., ταυνήκης
 Π 473 etc. || ἔπειγον] ἔρεσσον n.

- 207] om. G¹. || μειλιχίοισι *Φέπεσσι* § 60]
 -οις ἐπέσσι mss.
 208] vertit Verg. Aen. I 198: o socii, neque
 enim ignari sumus ante malorum. || πῶς La-
 Roche ad § 538] πῶ mss.
 209-212] diasceustae tribuit Kirchhoff.
 209 τόδε] τό γε G. || ἐπι M²] ἐπει H¹ X,
 ἐπὶ F P, ἐπει (Ar.?) G H² M¹ (cf. Z 321
 H 316 A 483), ἔχει Zen. (i. e. nos opprimit).
 Insolite producitur i in ἐπι, si sic dedit
 poeta (vid. § 19); *τόδ' ἐπι μεῖζον?
 210 'Φέλλεν § 265] εἴλει mss. || σπέει § 71]
 σπῆι mss.
 211 ἀρετῇ βουλῇ] βουλῇ ἀρετῇ G.
 212 καὶ — ὀλω] vertit Verg. Aen. I 203:
 forsan et haec olim meminisse iuvabit. ||
 *τῶνδ' ἐποθι] ποῦ τῶνδ' mss., cf. § 322. ||
 μνήσεσθαι] scil. ἡμᾶς.
 213 κεν § 326] ἄν mss.
 214 ἔμεν § 92] ὅμεν mss.

- 215 τύπτετε κληίδεσσιν ἔφ' ἤμενοι, αἶ κέ ποθι Ζεὺς 215^b = A 128
 δῶν τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέμεν καὶ ἀλύξαι 216^b = O 243
 σοὶ δὲ, κυβερνήθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι, — ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ 217^a cf. B 802
 βάλλε', ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἴηα νωμᾶς, —
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔφεργε
 220 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλοι' ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
 κεῖσ' ἐξορμήσασα καὶ εἰς κακὸν ἤμε βάλησθα.
 „ὧς ἐφάμην, οἳ δ' ὥκα ἐμοῖσ' ἐπείθοντο φέπεσσι. 222 = x 178
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μή πῶς μοι δφείσαντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι
 225 ἐρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
 καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 'λανθανόμην, ἐπεὶ οὐ τί μ' ἄνωγεν θωρήσσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε 228 cf. Z 504
 μάρκ' ἐν χερσὶν ἐλὼν εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
 230 πρόρρης· ἐνθεν γάρ μιν ἐδέγμην προφανέεσθαι
 Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι 'φέρε πῆμ' ἐτάροισι.
 οὐδέ πη ἀθρήσαι 'δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἡεροφειδέα πέτρην.
 „ἤμες μὲν στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοῶντες·
 235 ἐνθεν γὰρ Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
 δφεινὸν ἀνεροβόδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ. 236 = 431
 236^b = 240 o 294

215 κληίδεσσιν ἔφ' vid. ad β 419.
 216 ὑπεκφυγέμεν § 126] ὑπεκφυγέειν mss.
 pleraque, ὑπεκπροφυγέειν FH.
 218 βάλλε' § 117] βάλλει mss.
 220 σκοπέλοι' § 59] -λου Ar. G X, -λων
 FH² M, -λω P, -λον H¹. Requiritur singula-
 ris; Scyllae enim scopulum (vid. vs. 75
 sqq.) gubernatori designat.
 221 κεῖσε] i. e. Charybdin versus. || ἐξορ-
 μήσασα] comp. † (ὄρμᾶν et ὄρμᾶσθαι pas-
 sim). || ἤμε] ἄμμε mss.; sed requiritur ἡμας,
 vid. § 92.
 222 ἐπείθοντο ἱπείσει(ν) Nauck] ἱπείσει πι-
 θοντο mss.; cf. § 60.
 224 ἀπολλήξειαν] ἀπολήξειαν Ar.; cf. § 27.
 225 ἐρεσίης § 21] ἐρεσίης mss.
 226-233] del. Duentzer, unum vs. 231
 damnauerat PKnight.
 226 τότε δὴ] τότε ἰγὼ P mss. alia.

227 ἄνωγεν § 225] ἀνώγει mss.
 228 δοῦρε] δοῦρα G¹ X D; vid. ad A 43.
 230 πρόρρης] cf. v 84; proraē ἴκρια alias
 non commemorantur. || προφανέεσθαι vHer-
 werden coll. O 978 P 487 Ω 232 i 143
 v 169 ω 160] πρῶτα φανίσθαι mss.; de forma
 novicia φανίσθαι vid. § 147, de producta
 syllaba προ- § 21.
 231 πετραίην] adi. †.
 233 πέτρην] l. a. πόντον.
 234 ἤμας § 92] ἡμῆς mss. || μὲν] δὲ U Z. ||
 ἀνεπλέομεν] comp. redivit A 22 (vid. etiam
 v. l. γ 276); vert. per angustum in altum
 mare evehebatur. || γοῶντες § 191] γοῶντες
 mss.
 235 γὰρ P¹ M¹] μὲν M², μὲν γὰρ G F
 H X metro invito (Σκύλλ' FPH). An *ἐν
 (ἐν) fuit olim? aegro enim desideratur
 verbum.

- ἥ τοι ὄτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὥς ἐν πυρὶ πολλῷ
 πᾶσ' ἀνεμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑπόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἔπ' ἀμφοτέροισιν ἔππτε.
 240 ἀλλ' ὄτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ, 240^b = 236
 πᾶσ' ἔντοσθ' ἐφάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δφεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖ' ἐφάνεσκε
 ψάμμω κυανῇ· τοὺς δὲ χλωρὸν δφείος ἦρει. 243^b = H 479
 ἤμες μὲν πρὸς τὴν 'φίδομεν δφείσαντες ὄλεθρον·
 245 τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἐταίρους
 φέξ' ἔλεθ', οἳ χερσὶν τε βίηφι τε φέρετατοι ἦσαν. 246 cf. φ 373
 246^b cf. ζ 6
 σκεψάμενος δ' εἰς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἐταίρους
 ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
 ὑπόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες
 250 ἐξ ὀνομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενον κῆρ.
 ὥς δ' ὄτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμήκει ῥάβδῳ
 ἰχθύσι τοῖσ' ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων
 εἰς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο, 253 cf. Ω 81
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·
 255 ὧς οἳ γ' ἀσπαίροντες αἰείροντο προτὶ πέτρας.
 αὐτὶ δ' ἐνὶ προθύροισι κατήσθιε κεκληγῶτας,

250 Callistratus —

- 237-243] del. Duentzer.
 237 ἐξεμέσειε] vid. ad O 11.
 238 ἀνεμορμύρεσκε P M² X] ἀναμορμύρεσκε
 mss. alia.
 240 ἀναβρόξειε] videatur § 154 et ad
 P 54.
 241 πέτρῃ] πέτρῃ PKnight.
 242 ἐβεβρύχει FPHM] βεβρύχει G¹ X. ||
 γαῖ' ἐφάνεσκε] γαῖα φάνεσκε mss.
 243 ψάμμω] †; alias dicitur ψάματος (A 486
 etc.). || κυανῇ] sic Ar. coll. O 538; κυανῇ
 GH.
 244 ἤμας § 92] ἡμῆς mss.; an *ἦος? || τήν
 τήνδ' F mss. alia. || 'φίδομεν] ἴομεν P mss.
 alia (absurde).
 245 κοίλης GPX] γλαφυρῆς FHM.
 246 φέξ' eorum nomina ex Pherecyde
 affert schol. ad vs. 257.
 247 σκεψάμενος] cf. II 361.
 249 ὑπόσ' l. a. ὑπόθεν (? salvo metro
 ita non potuit scribi; ὑποῦ corr. Ludwig;
 an *ὑπόθεν? cf. A 455 K 465). || καλεῦντες]
 cf. § 7 et 191.
 250 ἐξ ὀνομακλήδην] cf. X 415 et ad I
 11. || ἀχνύμενον P] -νοι mss. cett.
 251 ἐπὶ] ἐν G D. || προβόλῳ] †; cf. πέτρῃ
 ἐπὶ προβόλῳ II 407.
 252] del. Fick. || ὀλίγοισι] parvis. Plura-
 lis †; ESchulze ἰχθύσι εἰναλίοισι. || εἴδατα]
 sic Ar., δειλάτα Callistratus (ad vitandum
 hiatus? cf. § 15). Voce δειλάτα (i. e. δε-
 λέατα) usus est Callimachus fr. 458.
 253 προΐησι] προΐησι G vix recte, vid.
 § 122. || κέρας] vid. ad Ω 81.
 255 προτὶ] ποτὶ mss. pleraque.
 256-259] del. PKnight.
 256 *αὐτὶ δ' ἐνὶ προθύροισι] αὐτοῦ δ' ἐνὶ
 θύρῃσι mss. De adv. αὐτὶ vid. § 322, de
 forma ἐνὶ § 315, de tota correctione ad
 i 417. || κεκληγῶτας] -γόντας GP mss. alia,
 Ar. utrumque, cf. M 125 II 430 § 30. An
 *-γγῶτας? cf. § 223.

χειρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.
οἴκτιστον δὴ κείνο ἐγὼ Ἰλίδον ὀφθαλμοῖσι
πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερείνων.

- 260 „αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας ὀφύομεν δφεινὴν τε Χάρυβδιν
Σκύλλην τ', αὐτὶκ' ἔπειτα θεοὶ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἰκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ φίλια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
δὴ τότε ἐγὼν ἔτι πόντῳ ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
265 μυκηθμόν τ' ἤκουσα βοῶν ἀνλίζομενάων
οἴων τε βληχῆν καὶ μοι Φέπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντιος ἀλαόο Θηβαίου Τειρεσίαο
Κίρκης τ' Αἰαίης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
270 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων ἀγνύμενος κῆρ·
„κέκλυτέ μοι μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι,
ὄφρ' ὅμιν Φείπω μαντήια Τειρεσίαο
Κίρκης τ' Αἰαίης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο

262^b = 355263^b = Θ 480267 cf. x 492^b sq.^a267^b-269 = 272268^b cf. Z 207 [sq. q.]

270 = 153

271 = x 189

272^b-274 = 267
sq. q.]

258 ἐγὼ Cram. Epimer.] ἐμοῖς mss. male,
vid. § 60.

259 πόρους ἀλὸς] i. e. ὄρεα κέλευθα. || ἐξ-
ερείνων] ἐξαλειύνων G.

260 sqq.] nova nunc causa affertur deo-
rum in Ulixem irae. Hactenus favebat ei
Iuppiter, stomachabatur solus Neptunus:
nunc Solis precibus motus dicitur Iuppiter
ut perderet Ulixem comites.

261 θεοὶ § 59] θεοὶ mss.

262 δ' τ' Duentzer (vid. ad Θ 48).

264-269] del. Duentzer, vs. 264-318 Niese.

264 ἔτι G P X] ἐν F H M. || πόντῳ ἰὼν
F H] πόντῳ ἰὼν G P M X. Cf. i 388 l 58;
Naber ποντοπορῶν.

265 μυκηθμόν Eust.] -θμοῦ mss.; cf. vs.
41 et 198. Vox nonnisi Σ 575 redivit, cf.
μυκάομαι E 749 x 413 etc. || ἀνλίζομενάων]
vid. ad x 470.

266 οἴων] cf. § 74. || βληχῆν] †, verbum
apud Hom. non extat.

267] diasceustae tribuit Kirchhoff, vid.
ad vs. 17; cum versu 272 suspectus Kay-

sero; Duentzer del. vs. 268 sq. et 273 sq. ||
ἀλαόο] ἀλαοῦ mss.; vid. ad x 493.

268] a diasceusta mutatum, olim autem
lectum fuisse Κίρκης Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ'
ἐπέτελλε statuit Kirchhoff; item vs. 273.
Vid. ad vs. 17. || οἳ... ἐπέτελλον H²] ἥ...
ἐπέτελλε G F P H¹ M X.

269 τερψιμβρότου] φασισμβρότου U W; ad-
iectivum τερψιμβρότος; redivit μ 274 (ubi vid.)
et h. Ap. 411, φασισμβρότος; extat Ω 785
x 138, 191.

270 μετηύδων] -δαον? vid. § 195.

271 *μοι] μιν mss.; vid. § 92 et ad
A 37.

272 ὅμιν § 92] ὅμιν vel ὅμιν mss. || μαν-
τήια Τειρεσίαο] Tiresiae nomen diasceustae
debetur; vid. ad vs. 17. Vox μαντήια † (μάν-
τις, μαντεύομαι passim, μαντήια h. Merc. 472.
533, 547, 556).

273] vid. ad vs. 268. || οἳ... ἐπέτελλον
P H²] ἥ... ἐπέτελλε G F H¹ M X.

274 τερψιμβρότου] φασισμβρότου U W; vid.
vs. 269.

- 275 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἡμῖν ἔφασκον.
ἀλλὰ παρ' ἐκ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
„ὥς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῶ μ' ἡμείβετο μύθῳ·
„σχέτλιός ἐσς, Ὀδυσσεῦ· περὶ τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
277 = x 198
279^a cf. K 164
280 κάμνεις· ἡ ῥά νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται·
ὅς ῥ' ἐτάρους καμάτῳ Φεφαδηκότας ἦδ' ἐκὼν ὕπνῳ
οὐκ ἔαεις γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὖτε
νῆσῳ ἔν ἀμφιρῦτῃ λαερὸν τετυκόμεθα δόρπον,
ἀλλ' αὐτὼς διὰ νύκτα θοὴν ἀλαλήσθαι ἄνωγας,
283^a = α 50, 198
283^b = ξ 408
285 νήσου ἀποπλάγχθ' ἐντας, ἐν ἡεροφειδέϊ πόντῳ.
ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
γίγνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
287^b = Z 57
εἴ πως ἐξαπλίνης ἔλθοι ἀνέμοιο θύελλα,
288^b cf. α 317
ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσάεος; οἳ τε μάλιστα
290 νῆα διαρραίουσι, θεῶν ἀφέκητι Φανάκτων.
ἀλλ' ἡ τοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
291 = Θ 502
δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
292^a cf. Θ 503
ἦ ὦθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρεῖ πόντῳ·
293 cf. 401
„ὥς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
293^b = β 295
294 = 352
295 καὶ τότε δὴ ὀγνώσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων,
295 cf. γ 166
καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδων·
„Εὐρύλοχ', ἡ μάλα δὴ με βιάζεσθ' οἶον ἐόντα.
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,
298 = σ 55
εἴ κέ τιν' ἦε βοῶν ἀγέλην ἡ πῶν μέγ' οἴων
298^b cf. T 127
299^b = O 323

275 ἡμῖν § 92] ἡμῖν mss. || ἔφασκον]
ἔφασκεν G¹, ἔφασαν P H² mss. alia. Ipsum
poetam dedisse singularem, diasceustam
vero pluralem, observat Kirchhoff; vid. ad
vs. 17.

276 παρὰ Bekker] παρὰ mss.

278 μ'] om. F M X mss. alia.

279 ἐσς § 302] εἰς mss.

281 Φεφαδηκότας] ἀδηκότας mss.; videatur
ad K 98.

282 ἔαεις § 191] ἔαεις mss.

283 *λαερὸν] λαρόν mss.; vid. ad P 572.

284 αὐτὼς] οὕτως Zen. || διὰ] ἀνὰ G X.

288 ἐκ] per an post (ut N 493)? Ambigunt
scholia. || δηλήματα] vox nonnisi h. Ap. 364

redit, cf. δηλίσσαι A 156 etc., δηλήμων Ω
33 etc.

288 εἴ § 326] ἦν mss. || ἡλοὶ P M] ἡλοῖ
mss. alia.

289 sq.] del. Hartman.

290 δια(ρ)ραίουσι Ar. G] -σουσι mss. cett.;
vid. ad α 179. || θεῶν... Φανάκτων] φίλων
... ἑταῖρων Zen. Locutio θεοὶ Φάνακτες †. ||
ἀφέκητι] ὀλέγητι F (cf. η 214).

297 βιάζεσθ' οἶον Zen.] βιάζεσθαι οἶον M,
βιάζεσθαι (-ζεται P, -ζαι G) μούνον Ar. et mss.
cett.; act. non redivit, medium legitur X 229
i 410 (pass. A 576 etc.).

298 νῦν] δὴ G F H¹.

299 οἴων] cf. § 74.

- 300 εὐρωμεν, μή πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῇσι
ἢ βοῦν ἢ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ Φέκηλοι
ἐσθίετε βρώμην τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
„ὥς ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἐπώμνουν ὥς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
305 ὅστις αὖτε ἐν λιμένι γλαφυρῷ ἐνφειγέα νῆα
ἄγχι ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τεύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
310 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα·
κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε Φήδυμος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἦν, μετὰ δ' ἄστρ' ἐβεβήκει,
ᾧρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσ' ἐκάλυψε
315 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὁρώρε δ' οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
νῆα μὲν ὠρμίσσαμεν, κοῖλον σπέος εἰς Φερύσαντες·
ἐνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἡδὲ θόωκοι.
καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔφειπον·
320 „ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρώσις τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχόμεθα, μή τι πάθωμεν·
δφεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ Φίφια μῆλα,
Ἡελίοι, ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.“

303 ἐπώμνουν KZl] ἀπώμνουν mss. pleraque; vid. ad β 377. De termino -ων cf. § 145.

308 εἶντο] εἶντο mss.

309 δὴ ἔπειτα] cf. § 9.

311 ἐπήλυθε Φήδυμος § 41] -θεν ἡδυμος GP, -θε νήδυμος; mss. pleraque.

312] cf. K 252 sq. || τρίχα νυκτὸς ἦν] *tertia pars noctis erat*; item § 483. Ceteris locis (B 655 & 506 & 157) τρίχα *tripartito*, *tripliciter* significat. || ἦν] ἦν? vid. § 302. || ἄστρ' ἐβεβήκει] ἄστρα βεβήκει mss.

313 ᾧρσεν] sic Ar., ᾧρσε δ' FM. || ζαῆν] forma metaplasta (an corrupta?) pro ζαῖα; cf. M 157 & 368 et *δυσαίων* (?) ν 99. Aristarchus ζαῆν, quod Herodianus et alii ex

ζαῆναι *elisum esse putabant*. Vid. § 73 et ad β 421.

314 νεφέεσσ' ἐκάλυψε] -σαι κάλυψε mss.

315 ὁρώρε — νύξ] *mire dictum*; nondum enim *illuxerat* (vid. vs. 312 et 316). || ὁρώρε § 110] -ρε mss.

317 ὠρμίσσαμεν] ἐκλύσαμεν P.

318] cf. ν 103 sqq.; *versum del.* Fick. || δ'] τ' Duentzer (vid. ad Θ 48). || νυμφέων] *novicium*, vid. § 56; *ἐνθα δὲ νυμφέων καλοὶ χοροί? In H² K¹ extat *νυμφέων*.

319 μῦθον] πᾶσιν G mss. alia; cf. ε 171.

321 τῶν] *novicium pro τᾶων* (cf. § 56). abundat autem *ἔστιν*; *elegant* Fick μ ἡλῶν τῶνδε βοῶν τ'.

323 Ἡελίοι § 59] -λίον mss.

- „ὥς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
325 μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄει Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
ῥίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
οἱ δ' ἦος μὲν σῖτον ἔχον καὶ Φοῖνον ἐρυθρόν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἔξ ἔφθιτο ἦμα πάντα
330 καὶ δ' ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
ἰχθυὸς ὄρνιθας τε, φίλας δ' τι χεῖρας ἔκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, — ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός, —
δὴ τότε ἔγων ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσι
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήναιε νέεσθαι.
335 ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἡραόμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσι·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχεναν.
Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
340 „κέκλυτέ μοι μῦθον, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δφειλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέμεν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστιας
ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
345 εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικώμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἰψά κεν Ἡελίῳ Ἰπερίονι πλοῖνα νηὸν
τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραϊρῶν

325 ἄει H² M¹ n¹ et l. a. apud Eust.] ἄη mss. cett.; cf. ε 478.

327 ἦος § 823] εἰως (ἡως) mss.

329 ἔφθιτο] *ἐφθίαν? || ἦμα] vid. ad ε 266.

330-352] del. Niese.

330 δ'] δὴ mss.; cf. § 8 et 25. || ἐφέπεσκον] ἀφίποντο F.

331 φίλας] φίλας θ' F mss. alia.

332] del. Bekker, h. l. *ridiculum ratus*; sed iure defendit Nitzsch, Eustathium secutus. Hodie quoque aves marinas saepe per ludum hamis captari, sed sapore esse tam rancido ut nisi ab esurientibus hominibus devorari nequeant, observavit ABreusing. || ἀγκίστροισιν] vid. ad δ 369. || δὴ] vid. ad δ 369.

335-337] del. Duentzer.

335 ἤλυξα ἑταίρους] hiatus vitiosus; Bentley *ἐτάρους*; ἤλυξα aut ἤλυσκον ἑταίρους.

336 ἦν] ἦσθ' cf. § 302.

337 ἡραόμην § 191] ἡρώμην mss.

339-355] aptius poeta haec potuit narrare quam Ulixes; videatur ad libri x initium.

340 *μοι] μεν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

341 στυγεροὶ θάνατοι] θάνατοι στυγεροὶ G D.

342 θανέμεν § 126] θανέμεν mss.

344 τοὶ — ἔχουσι] τελεήσας ἐκατόμβας U.

345 ἀφικώμεθα Thiersch] -κοίμεθα mss.

347 θεῖμεν] expectatur subiunctivus; *πολλὰ ἀγάλματα θέομεν ἐσθλά?

348 ὀρθοκραϊρῶν] vid. ad Σ 3.

- νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπονται θεοὶ ἄλλοι, 349^b cf. A 63
 350 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
 ἢ δ' ἑταροὶ στρεῦγεςθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
 „ὥς ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν, — οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρόωροι
 355 'βοσκέσκονθ' ἔλικες καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι, —
 τὰς δὲ περίστησάν τε καὶ ἠύχετόωντο θεοῖσι,
 φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κοῖ λευκὸν ἐυσσέλοιο ἐπὶ νηός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠϋξάντο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 360 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δόπτρυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοισι' ἱεροῖσι,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπταον ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 365 'μίστυλλον τ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
 „καὶ τότε μοι βλεφάρων ἔξ ἔσσυτο Ἡήδυμος ὕπνος·
 'βῆν δ' ἵμεναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμφιφελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσῃς ἀμφήλυθε Ἡήδους ἀνιμῇ
 370 οἰμώξας δὲ θεοῖσι μέγ' ἀθανάτοισ' ἐγέγωνον·
 „Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,

349 ἐθέλῃ] ἐθέλῃ W. || ἔσπονται G² M] ἄ(σ)πονται mss. cetera. Cf. § 247.
 350 sq.] similes sunt sententiae O 511 sq. π 106 sq. φ 154 sqq.
 350 ἅπαξ] cf. μ 22.
 351 στρεῦγεςθαι] στρέγγεσθαι NK, vid. ad O 512. || ἐὼν] ἐὼν G¹. || ἐν νήσῳ ἐρήμῃ] ἐς νῆσον ἐρήμην G.
 355 ἔλικες] neglecto F. PKnight βόσκοντο φίλικες; an *'βοσκέσκονθ' ἔλεις (vid. Y 221 § 474)?
 356 περίστησάν τε Bekker] -σαντο mss.; vitium recurrit B 410; vid. A 433 α 112. || ἠύχετόωντο § 191] εὐχετόωντο mss.
 357 φύλλα G M X] φύλλα δὲ F P H. || δρεψάμενοι] l. a. δ' ἀρεψάμενοι (φυλλάδ' ἀρεψάμενοι Bothe; cf. Aesch. Agam. 79); vid. ad Y 234. Verbum nonnisi h. Cer. 426, 430 redit, cf. δρέπανον vel -νῃ α 368 Σ 551.

358 ἐυσσέλοιο § 59] -λου mss.
 363] del. Duentzer. || ἐπώπταον § 191] -πτων mss. Comp. † (simplex A 466 etc.).
 365 τ' ἄλλα] cf. § 9. || In F subiungitur ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα (= A 466).
 366-369] del. Niese.
 366 Ἡήδυμος § 41] νήδυμος mss.
 367 ἵμεναι § 125] ἵναι mss.
 368 μὲ] μοι mss. pleraque. Cf. § 122. || Ἡήδους] ἦδαι' (i. e. Ἡήδης) schol. Φ 363 non male, vid. ad δ 442 et § 53 et 75; Θερμὸς Aristonicus (Ar.) ad Σ 222 δ 442, 709, idque legitur h. Merc. 110 Hes. Theog. 696 (cf. § 53). An *Θήλυς? vid. α 467 § 122. Barnes Ἡήδους ἀνιμῇ (cf. Ψ 765 γ 289).
 370 μέγ' Bekker] μετ' mss. || ἀθανάτοισ' ἐγέγωνον] -τοισι γέγωνεν mss.; de termino -ον pro -εν vid. § 260.

- ἢ με μάλ' εἰς ἀάτην 'κοιμήσατε νηλεὶ ὕπνῳ·
 οἷ δ' ἑταροὶ μέγα φέρον ἐμητίσαντο μένοντες.
 „ὥκέα δ' Ἡελίῳ Ἰπερίονι ἄγγελος ἦλθε
 375 Λαμπετῇ τανύπεπλος, ὃ Φοι βόας ἔκταμεν ἡμεῖς.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ·
 „Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες, 377 = ε 7
 τίσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδα' Ὀδυσῆος,
 οἳ μοι βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἧσιν ἐγὼ γε
 380 'χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 ἦδ' ὀπότ' ἄψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραπομένην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουςι βοῶν ἐπιφεικέ' ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς Ἀΐδαν ἔν' ἐν νεκύεσσι φαιίνω.
 „τόν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 385 'Ἡέλι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν 386 = γ 3
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῇτι κεραυνῷ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ Φοῖνοπι πόντῳ.
 „ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψόος ἠνκόμοιο·
 390 ἦ δ' ἔφη Ἑρμείῳ διακτόρου ἀντὶ ἀκοῦσαι.
 „αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἦδ' ἐθάλασσαν,
 'νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδόν, οὐδέ τι μῆχος 391 = β 407
 εὐρέμεναι 'δυνάμεσθαι' βόας δ' ἀπετέθνασαν ἥδη. 392^b sq. cf. B 342 sq.

374-390 Ar. —

372 ἀάτην] ἀτην mss. (ὕπνον P).
 374-390] damnabit Ar., cum intellegeret in narratione Ulixii ferri haec non posse. Sed probabilius Kirchhoff statuit poetam, cui libri α et μ debentur, suo nomine haec omnia narrasse, diasceustam vero in 1^{am} personam conversa tribuisse Ulixii suos casus referenti; vid. ad initium libri α. Ipsi diasceustae debentur insulsi versus 389 sq.
 374] Soli, qui ipse cuncta videt, nuncia quid opus fuerit, rogatur in scholiis; responderi potest talium demum ministrarum opera, qualis est Lampetia, effici ut Solem nihil lateat. || ἀκία] fem. sing., cf. § 75; ὄκα F, l. a. ὠκύς.
 375 ἔκταμεν ἡμεῖς § 92] ἔκταμεν ἡμεῖς Ar. F H, ἔκταν(ον) ἑταίροι G P M X n.
 376 μετηύδα] -δαι? cf. § 195. || χωόμενος κῆρ] πᾶσι θεοῖσι G.

378 Λαερτιάδα' § 55] -δεω mss.
 379 *μοι] μιν mss. (μὲ G²); μιν scribi sinit metrum (cf. § 92), sed genitivus hinc alienus; vid. ad Σ 118 Ω 486.
 382 sq.] imitatur Aristoph. Nub. 584 sqq.
 382 οὐ] vid. ad Γ' 289.
 383 ἔν' Hartman] καὶ mss., quod ferri nequit nisi additur α; Cobet Ἀΐδεω (Ἀΐδος, cf. § 55) καὶ α' coll. A 184 Σ 235 Π 129 ρ 418; vid. § 108. Cf. praeterea Ω 213 φ 135.
 386 θνητοῖσι βροτοῖσιν] vid. ad γ 3.
 388 τυτθὰ] τριχθὰ Zen.
 389 sq.] vid. ad vs. 374-390.
 389 Καλυψόος § 77] -ψοῦς mss.
 390 ἀντὶ] αὐτοῦ F mss. alia.
 392 ἄλλον] ἄλλος F.
 393 ἀπετέθνασαν H² X] ἀποτ. mss. pleraque; *ἄρα 'τέθνασαν? vid. ad X 492.

- τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προέφαινον·
 395 εἶρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσ' ἐμεμύκει,
 ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὥς γίγνεται φωνή.
 Φεξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
 'δαίνυντ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε θ' ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς 'Θῆκε Κρονίων,
 400 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνῆκαμεν εὐρεὶ πόντῳ,
 ἰστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες.
 ἥ ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον εἰλείπομεν οὐδέ τις ἄλλη
 'φαίνεται γαϊάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
 405 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἥχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθε' οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἶψα γὰρ ἦλθε
 κεκληγῶς Ζέφυρος μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων.
 ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 410 ἀμφοτέρους, ἰστὸς δ' ὀπίσω 'πέσεν, ὅπλα τε πάντα
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὃ δ' ἄρα προμνηῇ ἐνὶ νηὶ
 'πλήξε κυβερνήταο κάρη, σὺν δ' ὅστ' ἄραξε
 πᾶντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι Φεφοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκρίοφιν, 'λίπε δ' ὅστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.
 415 Ζεὺς δ' ἄμυδις 'βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν.
 ἦ δ' ἐφελίχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεοῖου 'πλήτο· 'πέσον δ' ἐκ νηὸς ἐταῖροι.
 οἷ δὲ κορώνησιν Φίκελοι περὶ νῆα μέλαιναν

394-396] del. Duentzer.

394 τέρατα] cf. § 72. || προέφαινον] προύφ. mss.

396] cf. Eur. Troad. 440, Propert. IV 11, 29, Herod. IX 120.

398 ἐλάσαντες] ἐλάοντες P X mss. alia.

399] cf. B 134. || θ' n] δ' F, δὴ G, ἀρ U², om. P X; Nauck ἡμος δ' aut αὐτὰρ θ'. || θῆκε] ἴκε Cobet.

401 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

402-406] imitatur Verg. Aen. III 192-195 et V 8-11.

402 ἐρύσαντες] neglecto F; vid. ad ε 77.

406 ἥχλυσε] †, sed vid. ad H 64. || πόντος] πόντον F¹.

407 ἴσθ' W q] ἴσθ' mss. cett., cf. § 191.

408 κεκληγῶς] *-γγῶς? vid. § 223.

410 ἰστὸς] αὐτὸς Duentzer.

411 ἄντλον] sentinam; redit vox o 479. ||

κατέχυνθ'· ὃ δ' ἄρα] -ντο· ὃ δὲ Nauck.

412 κυβερνήταο κάρη Fick] -τω κεφαλῆν

mss.; cf. § 55.

413 ἄμυδις] sic Ar. et mss. pleraque, ἄμυδις alia; item vs. 415.

413 sq. δ δ' — κάππεσ'] cf. Verg. Aen.

I 115 sq. || ἀρνευτήρι] cf. M 385.

415 ἄμυδις] vid. ad vs. 413.

416 ἐφελίχθη § 41] ἐφελίχθη mss.; vid.

ad ε 132 et A 580.

417 ἐν] ἐκ M.

418 κορώνησιν] cf. ε 66.

- κύμασιν ἐμπορέοντο, θεὸς δ' ἀποήνυτο νόστον.
 420 „αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίταον, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
 'λῦσε κλύδων τρόπιος, τὴν δὲ ψιλὴν 'φέρε κῦμα·
 ἔκ δὲ Φοι ἰστὸν ἄραξε ποτὶ τρόπιν, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος 'βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχῶς.
 τῷ δ' ἄμφω συνέφεργον ὁμοῦ τρόπιν ἡδὲ καὶ ἰστὸν,
 425 ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖς 'φερόμην ὀλοοῖσ' ἀνέμοισι.
 „ἔνθ' ἦ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὥκα φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παννύχιος 'φερόμην, ἔμα δ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 430 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον· δ' Φεινὴν τε Χάρυβδιν.
 ἦ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψὸς' ἀερθεῖς
 τῷ προσφῶς ἐχόμεν ὥς νυκτερὶς, οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηρῆσαι ποσὶν ἔμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
 435 ῥίξαι γὰρ Φεκάς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
 437 α cf. ε 435
 ἰστὸν καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐφελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἡμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνήρ ἀγορήθεν ἀνέστη

439-441 damnarunt quidam (in his Ar.? cf. Ludwich Aristarch. I p. 598).

419 ἀποήνυτο] -αίνυτο mss.

420-448] del. Kammer; nos vs. 426-446 spurios ducimus.

420 ἐφοίταον § 191] -των mss.

421 κλύδων] †, cf. κλύζω = 392 etc.

422 ἄραξε] sic Ar., ἴαξε G H² n, sic Zen. (an ἴηξε? cf. N 166, 257). — Subiectum est κλύδων. || ποτὶ] περὶ P.

423 ἐπίτονος] cf. § 21. Vox †, cf. πρότονοι vs. 409 alibi. Qualis rudens significetur incertum est. || 'βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχῶς] τιτάνιστο βοὸς ἴφι κταμένοιο (cf. Γ 375 ψ 201) Athen. XIV 632e. || τετευχῶς] cf. § 236; vHerwerden ῥινοῦ νεοτευχῆς.

425 τοῖς] noviciūm pro τοῖσι, vid. § 60 et vs. 444; *τῷ (nempe ἰστῷ)? an *τοῖσι δ' ἐφεζόμενος?

428 τὴν — Χάρυβδιν] cf. γ 179. || ἀναμετρήσαιμι] comp. †, vid. ad Γ 315. || Χάρυβδιν] θάλασσαν Apoll. lex., fortasse recte.

429 sq.] del. Duentzer.

429 ἀνιόντι] καταδύντι F (cf. π 366).

432 ἀερθεῖς] ἀέρθην F.

435 sq.] del. PKnight.

435 εἶχον G] ἴσαν mss. pleraque. || ἀπήωροι] †, cf. συνήωροι θ 99 (et ἄωροι μ 89?). Bothe ἀπηόροι, quoniam longus sonus -w- suspectus est.

436 κατεσκίαον] comp. †, simplex Φ 232 β 388 etc.

437 ἐξεμέσειεν] vid. ad O 11.

438 ἦλθον M] ἦλθεν mss. pleraque.

439-441] cum vs. 105 pugnare viderunt veteres.

439 ὄψ'· ἡμος δ'] ἡμος δ' ὄψ' Ameis, particulam enim ἡμος versum aperire solere. || ἀγορήθεν] non fori sed agri expectatur mentio (cf. A 86 II 779 etc.), versus autem 440 molestus est. Videantur quae ad vs. 420-448 observavimus.

440 κρίνων νείκεα πολλὰ δικάζομένων αἰζηῶν,
τῆμος δὴ τὰ γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαίνθη.
ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσω δ' ἐνδούπησα παρ' ἐκ περιμήκεα δοῦρα,
ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.

444^a cf. 425

445 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσφιδέμεν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
„ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
νῆσον ἔς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐνπλόκαμος, δφεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
450 ἥ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ Φοίῳ,
σοὶ τε καὶ Ἰφιδίμῃ Ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστι
αὐτὶς ἀριζήλως Φεφρημένα μυθολογεύειν.“

446^b = ε 286

447 cf. η 253

448 sq.^a = η 254

449 cf. κ 136

450^a cf. η 256

445 sq. Ar. —

441 τὰ γε] τὰδε Ar. X. || ἐξεφαίνθη § 280] —φάινθη mss.; an *ἐξεφαίνθη?

443 μέσσω] scil. in medio gurgite. || ἐνδούπησα] comp. nonnisi o 479 redit, ubi vid.; simplex extat A 504 etc. || παρὲς Bekker] παρὲς mss.; cf. vs. 276.

444 χερσὶν ἐμῇσι] χερσὶ φίλῃσι Nauck coll. Σ 27 Ψ 99 s. 482.

445 sq.] iure notabat Aristarchus, Charibdin enim trananti Ulixi a Scylla, etiamsi apparuisset, periculum nullum erat metuendum. Sed cum toto loco aut abiciendi

sunt hi versus aut tolerandi; videatur ad vs. 420-448.

446 εἰσφιδέμεν § 126] εἰσιδύνειν mss.

447-453] diasceustae tribuit Kirchhoff; del. KL Kayser, vs. 452 sq. PKnight.

449 αὐδήεσσα] vid. ad s. 334.

450 τοι τάδε μυθολογεύω] μὲ χρεὶ μυθολογεύειν G¹. || μυθολογεύω] nonnisi vs. 453 redit (μυθεῖσθαι saepius).

453 ἀριζήλως] vid. ad N 244. || Φεφρημένα § 306] εἰρημένα mss. || μυθολογεύειν] vid. ad vs. 450.

ADDENDA ET CORRIGENDA IN ANNOTATIONIBUS.

Ad β 41 post ε 20 inser.: κ 434.

γ 283 add.: κυβερνήσαι] †, vid. ad θ 557.

γ 435 leg.: 'Φεργάζετο] εἰργάζετο mss.

δ 822 pro *πολλοὶ] πολλὰ leg.: πολλοὶ] *πολλὰ.

ε 428 pro § 21] ἔννοσ. mss. leg.: W T¹ K¹] ἔννοσ. mss. cett.; cf. § 21.

η 130 add.: 130 ἦτοι] vid. ad λ 239.

θ 488 pro T i] μουσα δίδ. mss. cett. leg.:] μουσα δίδ. G T i.

ι 269 pro αἰδεῖο leg.: ἀλλ' αἰδεῖο.

HOMERI ODYSSEA

HOMERI
ODYSSEAE CARMINA

CUM APPARATU CRITICO

EDIDERUNT

J. VAN LEEUWEN J. F.

ET

M. B. MENDES DA COSTA

EDITIO ALTERA

PASSIM AUCTA ET EMENDATA

ACCEDUNT TABULAE TRES

PARS POSTERIOR. Carm. XIII—XXIV

LUGDUNI BATAVORUM
APUD A. W. SIJTHOFF

MDCCCXCVIII

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ν.

Ὀδυσσεύς ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων (vs. 1—184) καὶ ἄφριξις εἰς Ἰθάκην (vs. 185 sqq.).

- ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ 1 sq. = 2 333 sq.
 κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιδόεντα.
 τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο ῥώνησέν τε
 „ὦ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἔκ' ἐμὸν ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ 4^b cf. A 426
 5 ὑπερφερὲς, τῷ σ' οὐ τι πάλιν πλαγχθέντα γ' οἶω 5 sq. cf. A 59 sq.
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.
 ὕμων δ' ἀνδρὶ Φεκάστῳ ἐφιέμενος τάδε Φείρω,
 ὅσσοι ἐνὶ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα Φοῖνον 8^b = A 259
 αἰεὶ πίνειτ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' αἰδοῦ.
 10 Φείματα μὲν δὴ ξείνῳ ἐν ξεστῇ ἐνὶ χηλῷ
 κεῖται καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος ἄλλα τε πάντα
 δῶρ', ὅσα Φαιήκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν
 ἄλλ' ἄγε Φοῖ δῶμεν τρίποδα μέγαν ἠδὲ λέβητα 13^a = Ψ 389 cf. Ψ
 ἀνδρακὰς· ἡμεῖς δ' αὖτε ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον 587

Ulixes reditus in priorē parte huius libri (vs. 1-184), quae olim post η 297 collocata erat (vid. ad η 243-251), ab antiquissimo poeta (vid. ad α 88 sqq.) ad finem perducitur.

1-25] del. KLKaiser.

2 κηληθμῷ] vid. ad 1 334.

4 ἔκ' § 117] ἔκ' mss. (ἔλθ' K). || χαλκοβατὲς δῶ] *Iovis aedes* sic dicuntur A 426 Ξ 173 Φ 438, 505, *Vulcani* Ψ 321. *Aeneum solum* videtur significari (cf. A 2); de aeneo limine (η 88, 89 © 15) dictum accipiunt alii, vid. schol. Ξ 173 et Helbig *Hom. Epos* p. 75.

5 σ'] γ' F² Z, δ' G¹. || γ'] om. H² mss. alia, σ' F².

7 ὕμων § 92] ὕμων (ἡμίων) mss. || ἐφιέμενος] *mandans*; verbum redit Ψ 82, ibi quoque cum verbo *Φείρειν* iunctum, et Ω 300. || *Φείρω*] vid. ad β 162.

8 γερούσιον] cf. A 259.

10-12] addidit aut mutavit diasceusta, respicitur enim locus Ψ 389 sqq., 417 sqq.

11 πάντα] πολλὰ n.

13 δῶμεν] cf. Ψ 389. || ἠδὲ] ἠδ' Eust.

14 ἀνδρακὰς] *virilim*. Adv. †; a veteribus conferuntur *ἐκὰς ἀγκας ἐντυπὰς* (Ω 163), aliter

15 τισόμεθ' ἀργαλέον γὰρ ἔνα προῖκος χαρίσασθαι.“

ὥς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ἐπεφάνθανε μῦθος.

οὐ μὲν κακκείοντες ἔβαν Φοῖκόνδε Φέκαστος·

ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,

νῆαδ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' ἐνήνορα χαλκόν.

20 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς, ὑπὸ ζυγὰ, μὴ τιν' ἐταίρων

βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὅποτε σπερχοῖαί' ἐρετμῷ·

οὐ δ' εἰς Ἀλκινόοι' ἔκιοι καὶ δαῖτ' ἀλέγνυν.

τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο

25 Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσι Φανάσσει.

μῆρα δὲ κήαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα

τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοῖδος,

Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος.

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

πολλὰ πρὸς ἥελιον κεφαλὴν ἑρέπε παμφανάοντα,

30 δύμεν' ἐπειγόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ὃ τε πανῆμαρ

νειὸν ἀν' ἔλκετον βόε Φοῖνοπε πηκτὸν ἄροτρον·

16 cf. π 406 σ 50,
290 υ 247 φ 143,
269
17 = A 606
18 = A 477
19^b cf. δ 622

25 = ε 552

26^b = Ω 802

27 = Σ 604

28^a cf. ϑ 472

32 cf. K 353 N 703

Apoll. lex.; propius accedunt εὐράξ μονάξ (9 371 λ 417) δδάζ. Fuere qui ἄνδρα κάθ' scriberent, Phrynichum autem pro substantivo (= ἀνδρῶν δακάς!) habuisse (cf. π 245) referunt schol. et Eust. || ἦμος § 92] ἦμος mss.

14 sq. ἀγειρόμενοι ... τισόμεθ'] pro nobis colligentes reparabimus. Sic Eust.; alii ἀγειρόμενοι sensu reflexivo (= congregati) accipiunt.

15 προῖκος] gratis; Att. προῖκα. Vox ρ 413 recurrit, cohaerent προῖκτης qui gratis aliquid sibi expetit (mendiculus) ρ 352, 449 et futurum καταπροῖξομαι (Archil. fr. 90), Att. καταπροῖξομαι (Ar. Eq. 435 Nub. 1240 etc.).

16 ἐπεφάνθανε] ἐπιήνθανε mss. || μῦθος] θυμῷ PH¹ mss. alia.

17 sq.] del. Scotland.

19 νῆαδ'] sic (νῆα δὲ) Ar., νῆ' ἄρ' vel νῆα δ' GPH mss. alia. Cf. Σ 575 (B 150). || ἐνήνορα] cf. δ 622.

21 τιν'] τις PH¹.

22 ἐρετμῷ Nauck] -τμοῖς mss.; vid. § 60 et ad δ 580.

23 Ἀλκινόοι' ἔκιοι] -οιο κίον mss.; cf. § 59.

24 ἱέρευσ'] ἱέρει Pn.

25] del. Duentzer.

26 κήαντες Ar.] κείαντες mss. pleraque.

27 ἐμέλπετο] si delentur vss. spurii Σ 604 δ 18 (ubi vid.), verbum μέλπομαι non nisi h. l. canendi sensu usurpatur, cf. tamen h. Merc. 476 et XIX 21 sqq.; substantivum verb. μόλη quid significet A 472 dubitari potest, vid. etiam ad Σ 606. Ar. quid de hoc vs. statuerit nescimus; „an legit ἰδαίνυτο?“ (Friedlaender Ariston. p. 54). || θεῖος] δῖος LW mss. alia.

29 παμφανάοντα § 191] -νόωντα mss.

30 δύμεν' § 125] δύμαι mss. || ἐπειγόμενος] -νον I; Nauck ἐπευχόμενος, Wansink ἐφελδόμενος (coll. δ 162 μ 438). || δῆ] δῆν Nauck (sic Zen. κ 160).

31 πάνῃμαρ] alias πᾶν ἡμαρ (A 592 Σ 453), quapropter Aristophanes hic quoque pro duobus vocabulis habebat, non recte. In compositis corripitur παν- (cf. πρόπᾶν ἡμαρ A 601 et adi. πάνῃμιος), eadem autem ratione composita sunt αὐτῇμαρ, ποσσῇμαρ (Ω 657), ἑσπῇμαρ, ἐννῇμαρ.

32 βόε] cf. H 333. || πηκτὸν] cf. K 353.

ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδν φάος ἡελίοιο

δόρπον ἐποίχεσθαι, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.

35 ὥς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδν φάος ἡελίοιο.

αἶψα δὲ Φαιήκεσι φιληρέτμοισι μετηύδα,

Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφανυρόμενος φάτο μῦθον·

„Ἀλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα, χαίρετε δ' αὐτοί.

40 ἤδη γὰρ τετέλεσται ἃ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,

πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ Οὐρανίωνες

ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν

νοστήσας εὐροιμι σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισι.

ἤμες δ' αὖθι μένοντες ἐνφραίνοιτε γυναικάς

45 κουριδίας καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν

παντοίην, καὶ μὴ τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.“

ὥς ἔφαθ'· οὐ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἡδ' ἐκέλευον

πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔφειπε.

καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

50 „Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθῃ νείμον

πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὅφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ

τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἔφην εἰς πατρίδα γαῖαν.“

ὥς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα Φοῖνον ἐκίρνα,

ἑνώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οὐ δὲ θεοῖσι

55 ἔσπεισαν μακάρεσσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,

αὐτόθεν ἐξ ἐδέων. ἀνὰ δ' ἵστατο δῖος Ὀδυσσεὺς,

Ἀρήτη δ' ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον,

καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·

„χαῖρέ μοι, ὦ βασιλεια, διαμπερές, εἰς ὃ κε γῆρας

33 ἀσπασίως] l. a. ἀσπάσιος, immo ἀσπάσιον, quod verum videtur, cf. ν 35 ψ 233 alibi; ἀσπασίω Cobet coll. Ξ 108, vid. etiam ρ 397 et ad Σ 270.

34 βλάβεται] cf. § 244.

35 Ὀδυσῆ'] vid. ad ρ 398.

41-43] del. PKnight.

42 οἴκοι] neglecto F; in GP est οἶκον, Fick ἐνδον (cf. Z 374 etc.).

44 ἤμες § 92] ἤμεις mss.

46 μεταδήμιον] cf. ϑ 293.

48] del. Duentzer.

50 νείμον] νείμαι M¹.

52 ἐφην] quae Apoll. Pron. p. 60 (loco corrupto) de hoc versu dicere videtur ad I' 214 spectare apparet coll. Synt. p. 157. Vid. Ludwig Arist. I p. 1.

53 ἐκίρνα] -ρην? vid. § 195.

56 ἐδέων l. a. apud Eust.] ἐδρέων mss. male, cf. A 534, 581 et § 56; vid. praeterea I 194. Cum vitiosa lectione concinit versus spurius T 77. || δῖος] θεῖος F.

57 χειρὶ GF¹ PHXn] χερσὶ F² MU; de singulari vid. ad γ 51.

60 ἔλθῃ· καὶ θάνατος, τὰ τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται.
αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ' ἐνὶ Φοίῳ
παισὶ τε καὶ λαοῖσι καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῇ.

ὥς Φειπὼν ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
τῷ δ' ἄμα κήρυκα προΐει μένος Ἀλκινόοιο,

65 ἡγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Ἀρήτη δ' ἄρα Φοῖ δμῶς ἅμ' ἔπεμπε γυναικάς,
τὴν μὲν φᾶρος ἔχουσιν ἐνπλυνὲς ἡδὲ χιτῶνα,
τὴν δ' ἐτέρην χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ὅπασσε κομίζειν·
ἡ δ' ἄλλη σῖτόν τ' ἔφερεν καὶ Φοῖνον ἐρυθρόν.

70 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἡδὲ θάλασσαν,
αἴψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πομπῆς ἀγαυοὶ
δεξιόμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἄπασαν·
καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσεῖ στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε
νηὸς ἐπ' ἱκρίοφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὐδοί,

75 πρυμνῆς. ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο καὶ κατέλεκτο
σιγῇ· τοὶ δὲ καθίζον ἐπὶ κληῖδι Φέκαστος
κόσμος, πείσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο.
ἔνθ' οὐ ἀνακλινθέντες ἀνέριπτον ἄλα πηδῶ·
καὶ τῷ Φήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,

80 νήγρετος ἡδίστος, θανάτῳ ἄγχιστα ΦεΦοικώς.

61 Φοίῳ] χώρῳ P H mss. alia (cf. x 271).

63 ἐβήσετο FM] -σατο mss. multa.

64 ἄμα] ἄρα M mss. alia.

66-69] del. Duentzer.

66 δμῶς] fuitne olim *δοίος? vid. ad vs. 69. Certus numerus comitum (duo) talibus locis indicari solet, vid. B 822 Γ 143 Σ 525 etc. et ad β 11. || γυναικάς] νείσθαι Ar. in ed. altera (sic H²), item Did., non recte (vid. ad Φ 48).

68 ὅπασσε] ἔπεμπε F P M mss. alia.

69] de *tertia aliqua* ancilla fit sermo, plures igitur adfuisse apparet. Sed probabilis est opinio Kirchhoffii, veterem poetam pro versibus 68 sq. dedisse ῥ' ἐτέρην σῖτόν τ' ἔφερον καὶ Φοῖνον ἐρυθρόν, diasceustam vero locum refinxisse, ne capsula (cf. 424 sqq.) videretur relinqui. || ῥ' ἄλλη... ἔφερον] ῥ' δ' ἄλλη... ἔφερον P, αὖ δ' ἄλλαι... ἔφερον l.

71 sq.] om. W q, del. Duentzer.

72 ἄπασαν] ἄπασιν(ν) Naber.

75 ἐβήσετο] -σατο G H² n.

76 ἐπὶ κληῖδι] vid. ad β 419. || *κληῖδι Φέκαστος] κληῖσιν ἔκαστοι mss., κληῖσιν ἔκαστος HStephanus; cf. I 656 et ad Ω 1 β 258.

77 τρητοῖο] vid. ad Γ 448.

78 ἐνθ'] εὐθ' mss. pleraque, vid. ad γ 9. || ἀνέριπτον PKnight] ἀνερρίπτουν mss.; cf. η 328. Non extat *ριπτίω*, sed vid. § 44¹.

79] coll. η 318 444 in schol. recte observatur proprium fuisse navibus Phaeacum ut obdormiscerent homines quos vehebant. Longam et inutilem λύσιν Heraclidis Pontici huc pertinentem afferunt scholia v 119, alia eaque perabsurda habet Plut. Mor. 27c. || Φήδυμος § 41] νήδυμος mss.

80] del. Fick; vertit Verg. Aen. VI 522: *dulcis et alta quies placidaeque simillima morti*. || ἡδίστος] adi. suspectum propter praegressum Φήδυμος et neglectum Φ.

ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι
πάντες ἅμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πλεγῆσιν ἱμάσθλης
ὑψὸς ἀειρόμενοι ῥίμῳα πρήσσουσι κέλευθον,
ὥς ἄρα τῆς πρῶρῃ μὲν αἶρετο, κύμα δ' ὅπισθε
85 πορφύρεον μέγ' ἔθνε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.

ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλῆως ἔθε' ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἱρῆς
κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
ὥς ἡ ῥίμῳα θεούσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνε,
ἄνδρα φέρουσα θεοῖσ' ἐναλγῆα μῆδ' ἔχοντα·

90 ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα Φόν κατὰ θυμόν,
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων,
δὴ τότε γ' ἀτρέμας ἡὔδε, λελασμένος ὅσσο' ἐπεπόνθει.

εὐτ' ἀστήρ ὑπερέσχε φαέντατος, ὅς τε μάλιστα
ῥοχεται ἀγγελέων φάος ἥοος ἡριγενείης,

95 τῆμος δὴ νήσῳ προσεπύλνατο ποντοπόρος νηῦς.
Φόρκυνος δὲ τις ἔστι λιμὴν ἄλλοιο γέροντος

ἐν δῆμῳ Ἰθάκης· δύο δὲ προβλήτες ἐν αὐτῷ
ἄκται ἀπορροῶγες, λιμένος πότι πεπτηνῖαι,
αἷ τ' ἀνέμων σκεπάουσι δυσαῶν μέγα κύμα

81-85] del. Grashof. Locum imitatur Verg. Aen. V 144-147. Simili metaphora naves dicuntur ἄλδ; ἵπποι δ 708.

81 τετράοροι] †, vid. ad K 499 et de quadrigis ad O 680.

83 ῥίμῳα πρήσσουσι] l. a. διαπρήσσουσι (?). De verbi structura vid. ad A 483.

84-87] del. Duentzer, vs. 86 sq. EHFriedlaender.

84 πρῶρῃ Rochefort] πρύμνῃ mss. (πρύμνης H¹), quae lectio imagini repugnat. Non currens navis pingitur — cuius prora mergitur dum rapido impetu fluctus secatur — sed iter iniens et veluti animal se erigens ut in mare se coniciat. Veterum autem naves ἀμφιέλισσαι aptius quam hodierna navigia cum equo vel cyono pectore undas propellenti potuerunt comparari. — Vox πρῶρῃ extat μ 280, ubi adi. est; cf. πρυμνός E 292 etc., cuius femininum πρύμνη substantivi vice fungitur A 409 etc.

85 μέγ' ἔθνε] μέγα ἔθνε mss.

86 *ἱρῆς] θῖεν mss.

89 θεοῖσ' ἐναλγῆα] θεοῖσιν ἀλγῆα Nauck

(cf. Z 401 9 174). || θεοῖσ'] vid. ad P 51.

92 δὴ τότε] at tunc. Item N 441 P 410 Γ 411 o 228 q 296 χ 186.

93 φαέντατος; § 88 et 280] φαέντατος mss.; superl. †.

94] cf. B 49. || ἀγγελέων schol. X 318] ἀγγέλων mss., item π 459; verum superest σ 186 (= χ 496), vid. praeterea Ξ 355 κ 245 o 41 π 329. || ἥοος § 77] ἡοῦς mss.

96-104] imitatur Verg. Aen. I 159-169.

96 Φόρκυνος... λιμὴν] portus etiam vs. 345 commemoratur, Phorcyn α 72.

97 ἐν αὐτῷ] *ἐν αὐτῷ? Non enim in sinu sed ante sinum, id est ab utroque sinus cornu, haec rupes esse debuerunt ut obiectu laterum frangerent undam (vid. Verg. Aen. I 159 sq.).

98 ἀπορροῶγες] prae fractae. Singularis substantivi vicem obit, vid. B 755 et cf. ῥῶγες χ 149.

99 σκεπάουσι § 191] -πόωσι mss. Verbum † (Att. σκεπάζειν, vid. § 144); cf. σκέπας ε 443 etc., ἀνεμοσκεπής II 224. || δυσαῶν] suspicionem movet sonus η, etsi fortasse comparandae sunt formae eiusdem radicis ἀήμεναι

- 100 ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δὲ ἄνευ δεσμοῖο μένουσι
νῆες ἐύσελμοι, ὅτε ᾗ ὄρμον μέτρον ἔκωνται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη, 102^a = 140
ἀγχοῦθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον ἡεροφειδὲς, 102^b-104 = 346
ἱρὸν νυμφάων, αἷ νηιάδες καλέονται. sqq.
- 105 ἔν δὲ κρητῆρες τε καὶ ἀμφοροῖες ἔασι
λαίνοι, ἔνθα δ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι·
ἔν δ' ἱστοὶ λίθιοι περιμήκεες, ἔνθα τε νύμφαι
φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπόρφυρα, θαῦμα φειδῶσαι 108 cf. ζ 306
ἔν δ' ὕδατ' αἰενάοντα. δῶα δὲ τέ Φοι θύραι εἰσὶ,
110 αἷ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισι,
αἷ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ τι κελνῇ
ἄνδρες ἐσέρονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστὶ.
ἔνθ' οἷ γ' εἰσέλασαν, πρὶν φειδότες· ἢ μὲν ἔπειτα
ἡπείρω ἐπέκλεισεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἡμῖν πάσης, 114^b cf. Γ 12
115 σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπέλεγτο χέρος· ἐρετάων.
οἷ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐνζύγου ἡπειρόνδε
πρῶτον Ὀδυσσεῖα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν

et ἀήμενος (§ 195 et 197), praeterea cf. ζαήν
μ 313. Adi. δυσσεύς extat E 865 etc.

100 δὲ F] δὲ τ' mss. pleraque.

101 ὅτε γ' § 326] ὅτ' ἂν mss.

102 ἐπὶ κρατὸς λιμένος] vid. ad ε 140. ||
τανύφυλλος] obliquans folia; cf. Helbig Hom.
Epos¹ p. 134. Epitheton redit τ 346 (ubi
vid.) ψ 190, 195.

103-112] huiusmodi antrum in Ithaca
extare negat Strabo I p. 59, affirmant via-
tores hodierni, cf. CSchuchhardt Schlie-
mann's Ausgrabungen etc. 1890 p. 346,
RMenge Zeitschr. f. Gymnasialwesen 1891
p. 57 sq. — Pulcherrimis his versibus cor-
pus humanum allegorice pingi nūgatur Por-
phyrius in schol. et fusiis apud Eust.
1734,61 sqq.

103 ἀγχοῦθι] ἄγγουθι. Etym. M. 115,1, quod
verum videtur; cf. § 318.

106 τιθαιβώσσουσι] verbum † et propter
formam memorabile; cf. ἀγρώσσω ε 53. Co-
haeretne Atticum τιθασός? at significantur
apes agrestes in rupium rimis habitantes,
ut B 87 M 167; apes cicures non norunt
poetae Homerici, primus descripsit Hes.

Theog. 594 sqq. Cf. Hehn Culturpfl.⁴ p. 111.
107] cf. ε 62.

108 ἀλιπόρφυρα] cf. ζ 53.

109 ὕδατ' pluralis †. || αἰενάοντα U] αἰε-
νάοντα W, ἀεν(ν)άοντα mss. pleraque. Adi. †,
notetur autem αἰε- † pro αἰεὶ vel αἰέν. Com-
ponenda videntur Ἀλγύπτιος et similia, vid.
§ 28. Adiectivo αἰένος πετεννίς utuntur
Aristoph. Nub. 275, Plat. Phaedon. 111 //,
Theocrit. XV 102. || δῶα...θύραι] imitari
videntur Soph. Philoct. 16, Eur. Cycl. 707,
Quint. Smyrn. VI 484.

110 καταιβαταὶ] †; cf. § 315.

111 θεώτεραι] comparativus †, a subst.
θεός ductus et cum δρεῖστος similibusque
comparandus; vid. § 88. || κελνῇ] l. a. κελίσι.

112 ἄνδρες ἐσέρονται] ἄνδρες ἔρχονται U^c.

113 φειδότες] perperam schol. et Dion.
Hal. de Hom. poes. 7 contendunt pro in-
finitivo adhibitum esse participium (prius-
quam scirent).

114 ἐπέκλεισεν] vid. ad ε 148.

115 τοίων] τοίων P X mss. alia, fortasse
recte. || χέρος] χεῖρ F, χεῖρ O Z.
116 ἐνζύγου] vid. ad B 293.

- αὐτῷ σὺν τε λίνῳ καὶ ῥήγῃ σιγαλόεντι,
κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ·
120 ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, εἰ Φοι Φαίηκες ἀγανοὶ
ᾧπασαν οἴκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην. 121^a = 305
καὶ τὰ μὲν οὖν παρὰ πνυθμέν' ἐλαίης ἀθρό' ἔθηκαν 121^b = 9 520
ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πῶς τις ὁδιτάων ἀνθρώπων
πρὶν Ὀδυσσῇ ἐγρέσθαι ἐπελθὼν δηλήσαιτο·
125 αὐτοὶ δ' αὖ Φοικόνδε πάλιν ἔκλον.
οὐδ' ἐνοσίχθων 125^b-127^a cf. Α
318^b sq.
'λήθει' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέρ' Ὀδυσσῇ
πρῶτον ἐπηπείλησε· Λιδὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν 127^b = γ 15
„Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἐγὼ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
τιμήεις ἔσομαι, ὅτε με βροτοὶ οὐ τι τίουσι,
130 Φαίηκες, τοὶ πέρ τε ἐμῆς ἔξ εἰσι γενέθλης.
καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσσῇ φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
Φοίκαδ' ἐλεύσεσθαι — νόστον δὲ Φοι οὐ ποτ' ἀπέφραγαν
πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο καὶ κατένευσας· — 133^b = ο 374
οἷ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες 134 sq. cf. π 229
135 κατέθεσαν ἐν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δὲ Φοι ἀγλαὰ δῶρα,
χαλκὸν τε χρυσόν τε φάλις φεσθῆτά θ' ὕφαντήν, 136 = π 231 cf.
πόλλ', ὅσα κ' οὐδέ ποτε Τροίης ἔξ ἦρει Ὀδυσσεύς, 88
εἷ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἴσαν.“ 137 sq. = ε 39 sq.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
140 „ὦ πόποι, ἐνοσίχθαι εὐρυσθενὲς, οἷον ἔφειπες. 140 = Η 455

118 σὺν] insolite additur, ut I 194.

119 ἔθεσαν] εἰ θεῖσαν Grashof.

120 κτήματ' χρέματ' M L W.

121 οἴκαδ' neglecto F; Nauck Φοίκαδ' ὕπασσαν.

122 ἀθρό' ἔθηκαν] ἀθρόα ἔθηκαν (-εν) mss.

123 πῶς G F H²] πῶ Ar. P H¹ X, πῶ M.
Cf. vs. 208. || ὁδιτάων ἀνθρώπων] vid. ad II 263.

124 πρὶν] sic Ar.

125-137] del. FMeister.

125 αὖ U] αὖτ' mss. cett.

127 ἐξείρε] ἐξήρε. FM mss. alia; cf. § 264.

129 ὅτε] ὅτι G F¹ X mss. alia male; vid.
ad β 314.

130 τῶ] τοὶ F mss. alia.

131 νῦν] δὴ P. || Ὀδυσσῇ φάμην] -ση' ἐφά-
μην P mss. alia.

132 ἀπέφραγαν § 150] ἀπηύρα F¹, ἀπηύρον
F², ἀπηύρων mss. pleraque.

133] del. PKnight. || πάγχυ, ἐπεὶ] hiatus
notabilis, vid. § 15.

135 ἐν G² F M] εἰν mss. pleraque; cf.
§ 315. || ἔδοσαν] ἔπορον Duentzer coll. π
230. || ἀγλαὰ P H] ἀσπετα G F M (ut v 342).
Cf. π 230.

136] del. Nitzsch (ad ε 37).

137 ὅσα κ' § 326] ὅσ' ἂν mss. || ἐξ ἦρει
§ 264] ἐξήρει mss.

140 ἐνοσίχθαι X i] ἐνοσ. mss. cett.; cf. § 21. ||
εὐρυσθενὲς] vid. ad Η 455.

- οὐ τί σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἶη
πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμήσιν ἰάλλειν.
ἀνδρῶν δ' εἰ πέρ τίς σε βίη καὶ κάρτεϊ Φείκων
οὐ τι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπλίσω τίσις αἰεὶ.
- 145 Φέρξον ὅπως ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
„αἰψά κ' ἐγὼ Φέρξαιμι, κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι ἢ δ' ἄλεείνω.
νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα
150 ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροφειδέϊ πόντῳ
ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη σῶνται, ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς
ἀνθρώπων, μέγα δέ σφιν ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψαι.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„ὦ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα·
155 ὁπότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προφίδωνται
λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θέμεναι λίθον ἐγγύθι γαίης
νῆλ' ἰοῦν Φίκελον, ἵνα θανμάξωσιν ἅπαντες
ἄνθρωποι, μηδὲ σφιν ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψαι.“
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
160 ῥῆ' ἔμμεν' εἰς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάσι.
ἐνθ' ἔμμεν' ἢ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νηῦς
ῥίμφα διωκομένη· τῆς δὲ σχεδὸν ἤλθ' ἐνοσίχθων,
ὅς μιν λαὸν ἔθηκε καὶ ἐρρίξωσεν ἔνερθε

142] del. PKnight. || πρεσβύτατον] *natu maximum*. In schol. coll. A 56 accipitur *honoratissimus*, quoniam Iuppiter est senior (cf. N 855); at idem honoratior quam Neptunus. Vid. ad A 59. || ἀτιμήσιν] †; de sono i cf. § 54.

145] om U¹.

147 ἀγορεύεις] σὺ κελεύεις GX mss. alia (cf. δ 485).

149 περικαλλέα] *λυεργία* Duentzer coll. § 567 v 175.

152] cum vs. 158 del. Peppmueller, solum vs. 158 Bothe. || πόλιν § 74] πόλιν vel πόλιν mss. || ἀμφικαλύψαι] sic Ar., alii olim -ψω.

154 μιν] γὰρ Duentzer. || δοκεῖ] vid. ad I 103. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

155 προφίδωνται] *ισίδωνται* G.

156 θέμεναι § 125] *θύναι* mss.

157 θανμάξωσιν] *θανμά<σ>σωσιν* F.

158] vid. ad vs. 152. || μηδὲ Aristoph.]

μέγα δὲ mss. cum Aristarcho, quem in commentariis Aristophani oblocutum esse dicit Didymus. || πόλιν § 74] πόλιν mss. (πόλιν X²).

160 Σχερίην] vid. ad ε 34.

163] certi cuiusdam scopuli species insolita hanc fabulam peperisse videtur; prope Phalarium autem Corcyrae promunturium eiusmodi scopulus et olim cernebatur (Plin. H. N. IV 53) et hodie cerni dicitur. Quapropter Seeck putat hos versus natos esse postquam Corcyra pro insula Phaeacum haberi coepta est, id quod ante Odysseam

- χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὃ δὲ νόσφ' ἐβεβήκει. 164^a = II 792 h. Δρ. 333
- 165 οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους Φέπεια πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχέρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες. 166 = § 191
ὥδε δὲ τις ῥεῖπεσκε Φιδῶν εἰς πλησίον ἄλλον 167 = B 271
„ὦ μοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ
Φοίκαδ' ἐλαυνομένην; καὶ δὴ προεφαίνετο πᾶσα.“
170 ὥς ἄρα τις ῥεῖπεσκε τὰ δ' οὐ Φίδαν ὥς ἐτέτυκτο. 170 = δ 772
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε 171 cf. δ 773
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θέσφαθ' ἰκάνει 172 = ε 507
πατρὸς ἐμοῖ', ὅς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσσεσθαι 173^b-177 = § 565
ἡμῖν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμεν ἀπάντων. sqq.
- 175 ῥῆ' ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐνφεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἡεροφειδέϊ πόντῳ
ῥαῖσέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψειν. 178 cf. § 570
ὥς ἀγόρευ' ὃ γέγων' τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 179 = B 139
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φείπω, πειθώμεθα πάντες·
180 πομπῆς μὲν παύεσθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἴκηται
ἡμέτερον προτὶ Φάστν' Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ
μηδ' ἡμῖν περιμήκης ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψῃ.“ 183^b cf. § 569
ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδφεισαν, ἐτοιμάσαντο δὲ ταύρους.

nostram absolutam factum esse suspicatur. Vid. ad ε 34 § 263 sqq. || ἐρρίξωσεν] cf. γ 122.

164 καταπρηνεῖ] *-νῆς? vid. § 73 et II 792 et ad ν 199. || νόσφ' ἐβεβήκει] νόσφ' β. mss.

165 πτερόεντ' ἀγόρευον] -ντα προσήδα G¹ (cf. α 122).

169 προεφαίνετο] προση. mss.

170 οὐ] οὐκ mss.

172-177] e libro § irrepsisse vidit Ar.

172 παλαίφατα] cf. ε 507.

173 ἐμοῖ' § 59] ἐμοῦ mss. || ἀγάσσεσθαι] -σασθαι mss.; Aristarchum ἀγάσσεσθαι legisse e corrupto scholio effecit Cobet, cf. vs. par.

174 ἡμῖν § 93] ἡμῖν mss.; vid. ad § 566. || ἀπήμονες] ἀμύμονες U²; cf. § 566.

175 ἐνφεργέα M U] περικαλλέα mss. pleraque (ut vs. 149). Cf. vs. par.

177 πόλιν § 74] πόλιν vel πόλιν mss. || ἀμφικαλύψειν] -ψαι GF mss. alia.

178 ἀγόρευ' ὃ] ἀγόρευε?

179 κεν § 326] ἐν mss.

180 παύεσθε PH¹M] παύσεσθε vel παύ-σασθε mss. pleraque.

184] finem hic habet *Ulixis reditus*, cui *Ulixis ultio* ab alio poeta est subiuncta. Dubitaverit autem quispiam an quaedam intercederint, sed negat hoc Kirchhoff, et rogantibus quid igitur de Phaeacibus factum sit respondet: „Ulixem ultimum e mortu- libus Phaeaces domum deduxerunt: post- „hac nemo fabulosam eorum regionem „oculis suis usurpabit; poenam vero, quam „minitatus fuerat Neptunus, utrum de iis „sumserit an precibus hostiisque delentus „remiserit, quis est qui dicere possit?“

185 ὧς οὐ μὲν ῥ' ἠΰχοντο Ποσειδάωνι Φάνακτι
δήμον Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἑσταότες περὶ βωμόν.

ὁ δ' ἤγγρετο διὸς Ὀδυσσεύς 187^b = ζ 117

εὐδὼν ἐν γαίῃ πατρῶϊ, οὐδέ μιν ἔγνω

189 ἥδη δ' ἦν ἀπείων· περὶ γὰρ θεὸς ἤρ' ἔχευε.

197 'στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας καὶ ῥ' εἴσφιδε πατρίδα γαῖαν· 197 cf. Ξ 13

197^a = O 6

198 sq. = O 397 sq.

199 χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·

190 Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὕφρα μιν αὐτὸν
ἄγνωτον τεύξαι· Φίκασά τε μυθήσασαι,
μὴ μιν πρὶν ἄλοχος γνοίη· Φαστοὶ τε φίλοι τε,
πρὶν πᾶσαν μνηστῆρα· ὑπερβασίην ἀποτίσαι. 193 = χ 64

195 ἀτραπιτοὶ τε διηγεῖσθαι· λυμέναι· τε πᾶνορμοι
πέτραι τ' ἡλέβατοι καὶ δένδρεα τηλεθάοντα.

200 ὦ μοι ἐγὼ, τίον αὐτὲ βροτῶν εἰς γαῖαν ἐκάνω; 200-202 = ζ 119 sqq.

ἥ ῥ' οὐ γ' ὑβρίζεται· τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἢ φιλόξενοι καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδότης;
πῇ δὲ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς;
πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μείναι παρὰ Φαιήκισσι

187 sq. ἤγγρετο....εὐδὼν] cf. vs. 200 sq.
ἀναπνεύσσει....τευρόμενοι.

187 ἤγγρετο] ἤγγρετο mss.

188-196] del. FMeister, vs. 189-196
RPeppmüller, vs. 190-193 Kirchhoff, vs.
191-193 ARhodes (Διὸς αἰγιόχοιο scribens vs.
190), vs. 192 sq. Naber, vs. 194-197 Duent-
zer. Poster in miraculum detorserunt quae
dederat vetustus poeta.

189 ἤρ' ἔχευε] ἤερα χεῖρε mss. — De re
vid. vs. 352.

190 αὐτὸν] αὐτῷ Aristoph. non recte (μιν
ad *Ithacem* referens); vid. § 98.

191 ἄγνωτον Nauck] ἄγνωστον mss.; vid.
ad β 175.

192 Φαστοὶ] non nisi A 242 redit.

194 *ἄλλοια] ἄλλοιοδία mss. male, nam
syllaba -ει- corripitur non potest; novicia prae-
terea est synizesis -ει-; vid. § 73. Porson
ἄλλοιοδία] ἰπραινέτο, at syllaba -ο-, in thesi
praesertim, produci nequit. Adiectivum
autem ἄλλοιοδός apud poetam non redit,
quapropter in hac voce, non in verbo, quae-
sivimus vitium; cf. A 258 π 181 τ 265.
Similis est error N 53. || φαινέσκειτο G² F P H]
φαίνετο G¹ M X.

195 ἀτραπιτοὶ] alias ἀτραπιτό; (Σ 565 ρ 234
h. Ap. 227) vel ἀτραπός (P 743 § 1); cf.
§ 39. || πᾶνορμοι] †, τ' ὕορμοι vHerwerden
(ut Φ 23 δ 358 ε 136).

196 τηλεθάοντα] -θῶντα M mss. alia; cf.
§ 191.

197] in M (a manu schol.) et in k sub-
iunctum est τὴν δ' Ὀδυσσεύς γήθησεν ἰδὼν καὶ
ἐναντίος ἦλθε (= vs. 226).

198 δὴ — εἴω] ὥμωξιν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ
ὦ mss.; vid. ad M 162 et O 397.

199] del. criticus apud Nauckium. || κα-
ταπρηγέσσ'] * -νέ; cf. II 792. || δὲ προσηύδα]
δ' ἔπος ἠύδα X mss. alia (Ar. ?); vid. O 114
et 398.

200-202] del. FMeister, tolerari posse
putat Kirchhoff, ex alia narratione desum-
ptos arbitratur Seeck; vs. 205-208 del. Hentze.
Exclamatio ὦ πόποι (vs. 209) orationem
constanter aperit exceptis N 99 Ξ 49 (P
171?) et h. l.

200-202] vid. ad ζ 119-121.

203 χρήματα] κτήματα P S (cf. ν 304 ο 13). ||
δὲ] τε Barnes.

204 πλάζομαι F H M] πλάγξομαι mss. ple-
raque. || ὄφελον] 1^a persona esse videtur

209 „ὦ πόποι, οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι

210 ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
οἳ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦ τέ μ' ἔφαντο
ἄξεμέν' εἰς Ἰθάκην ἐνδύελλον, οὐδ' ἐτέλεσαν.

Ζεὺς σφας τίσαστο ἐκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους
ἀνθρώπους ἐφορᾷ καὶ τίνυται ὅς τις ἀμάρτη.

215 ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω καὶ ἴδωμαι,
μή τί μοι οἴχονται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.“

ὧς Φειπὼν τρίποδας περικαλλέας ἡδὲ λέβητας 217 cf. h. Merc. 179

ἡρίθμει καὶ χρυσὸν ὕφαντά τε Φεῖματα καλά.

τῶν μὲν ἄρ' οὐ τι πόθει· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν

220 ἐρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης 220 cf. A 34

πόλλ' ὀλοφυρόμενος.

σχεδόθεν δέ Φοι ἦλθεν Ἀθήνη, 221^b = β 267

ἀνδρὶ δέμας Φεφικυῖα νέφ, ἐπιβώτορι μῆλων,

παναπάλω, οἳ τε Φανάκτων παῖδες ἔασι,

δίπτυχον ἀμφ' ὠμοῖσιν ἔχουσ' ἐν Φεργέα λώπην·

225 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.

τὴν δ' Ὀδυσσεύς γήθησε Φιδῶν καὶ ἐναντίος ἦλθε, 226^a = χ 207

205 αὐτόθ'· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων
ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλει καὶ ἔπεμπε νέεσθαι. 205^b sq. = ν 222 sq.
νῦν δ' οὐτ' ἄρ' πῃ θείσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐθι
καλλείψω, μὴ πῶς μοι ἔλωρ ἄλλοισι γένηται.

(de iterato ἐγὼ δὲ vid. ad A 191); χρήματα sub-
iectum esse statuunt Causer Peppmüller alii.

205 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss. || κεν] τιν'
X mss. alia.

207 αὐθι § 322] αὐτοῦ mss.

208 ἔλωρ] neglecto F. || γένηται] γίνονται P¹.

212 ἄξεμέν' § 125] ἄξιν mss. || ἐνδύελλον]
εὐδύελλον mss.; vid. ad β 167.

213-216] del. PKnight

213 σφας § 92] σφείας mss. || τίσαστο]
Zen. τίσασθαι (? — τίσασθαι WRibbeck);

τίσασθ' F H² mss. alia, Barnes σφείας τίσασθ'
(male), Cobet δὲ σφας (σφας) τίσασθ'. || ἐκε-
τήσιος] † (Att. ἐκείσιος); vid. ζ 207 sq. η 165

ε 270 al. et ad Ω 570 π 422 sq.

214 τίνυται] sic Ar. (alii olim τίννυται?
LaBoche suspicatur τίσεται legisse alios). ||

τις] κεν Eust.

215 ἴδωμαι] neglecto F; Fick ἀλλ' ἄγ'
ἀριθμήσω τὰ χρήματα ἡδὲ Φιδῶμαι.

216 οἴχονται] οἴχονται male F U; vid. ad
ε 300. || ἔχοντες] ἔχοντες U.

219 δ δ'] vid. ad A 191.

220] suspectus Duentzero.

222 ἐπιβώτορι] †, vid. ad γ 422. Absurde
ἐπιβώτορι P H² Y (vid. λ 131), cf. altera vo-
cis ἐπιβώτορι explicatio apud Hesych. s. v.:

ἐπιστάτη ἢ ἐφιππαστήρι· οἳ γὰρ τῶν βασι-
λέων υἱοὶ ἐπὶ τῶν κριῶν ἵππεύειν ἐμάνθανον (l).

223 παναπάλω] comp. †; de prima syllaba
cf. § 21.

224 δίπτυχον] adi. A 461 B 424 γ 458 μ 361
redit, ubi legitur δίπτυχα, quae forma sitne

acc. sing. fem. an plur. neutr. dubitatur;
cf. § 83 et τρίπτυχος A 353. De re vid. ad

Γ 126. || ἔχουσ'] sic Ar., ἔχων P mss. alia. ||
λώπην] †.

225 χερσὶ] χερσὶ mss. multa; vid. ad γ 51.

226 ἐναντίος] -ντίον mss. nonnulla; vid.
ad Z 54.

- καί μιν φωνήσας *ῥέπει* πετρόεντα προσηύδα· 227 = o 259
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ σὲ πρῶτα κηάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, 228 cf. o 260
 χαῖρέ τε καὶ μή μοι τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσῃς,
 230 ἀλλὰ σάου μὲν ταῦτα, σάου δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἐγὼ γε
 εὐχομαι ὥς τε θεῶ καὶ σευ φίλα γούναθ' ἐκάνω.
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν *ῥέιδω*· 232 = a 174
 τίς δῆμος, τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάσσι; 233 = h. Ap. 468
 ἢ ποθὶ τις νήσων ἐυδήελος, ἢ τις ἀκτὴ 234 cf. h. Cer. 134
 235 κεῖθ' ἀλλ' κεκλιμένη ἐριβόλακος ἡπείροιο;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „νήπιός ἐσ', ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
 εἰ δὴ τήνδε γε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
 οὕτω νώνυμός ἐστι· *ῥίσασι* δέ μιν μάλα πολλοί, 239^b cf. Z 151
 240 ἡμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠόα τ' ἡέλιόν τε, 240^b = M 239
 ἢ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡερόεντα. 241^b = M 240
 ἢ τοι μὲν τρηχεῖα καὶ οὐχ ἐππῆλατός ἐστι,
 οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀτὰρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
 ἔν μιν γὰρ *ῥοι* σῖτος ἀθέσφατος, ἔν δέ τε *ῥοῖνος*
 245 γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἐφέρση.
 αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ καὶ βούβοτος· ἔστι μὲν ὕλη

228 πρῶτα κηάνω] πρῶτον ἐκάνω G.
 229 ἀντιβολήσῃς § 113] -σης G H² n²; cf. δ 547.
 230 σάου (bis) Cobet] σάω mss.; cf. § 195 et II 363. || ταῦτα] πάντα P.
 231 σευ] noviciūm pro suo, vid. § 92; *καὶ δὴ τὰ γ. i. ? cf. o 449.
 233 τίς δῆμος, τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ Fick] τίς γῆ, τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες mss.; cf. h. Apoll. 468. Noviciūm est γῆ pro γαῖα (ut v 238, cf. § 58). || ἐγγεγάσσι G F] ἐγγ. mss. pleraque.
 234 sq.] del. Duentzer; versus otiosi desunt h. Apoll. l. 1.
 234 ποθὶ § 322] πού mss. || νήσων] νησός γ' Duentzer. || ἐυδήελος] εὐδείελος mss.; vid. ad β 167.
 237 ἐσ' § 302] εἰς mss.
 238 εἰ δὴ] vid. ad A 61. || τήνδε γε U] τήνδε τε vel τήν δὴ mss. pleraque; cf. o 484, 546. Nauck γαῖαν τήνδε.
 240 sq.] suspecti Duentzero.
 240 ἠόα § 77] ἡῶ mss.

241] in margine adscripsit G² καὶ μέντοι χ' ἵπας· Ἰθάκης ἥθος οὐδὲ τέπηςτος.
 242] de Ithacae solo vid. I' 201 δ 605 i 27. || ἐππῆλατος] cf. δ 607.
 243] del. Seeck. || λυπρὴ] † (λύπη λυπεῖν λυπηρός apud Hom. non inveniuntur); λυγρὴ Friedlaender. Sed requiritur potius *οὐδὲ λίην εὐρεῖ, ἀτὰρ οὐ λυγρὴ γε τέτυκται: aspera nec equis alendis idonea est Ithaca, quippe quae campos apertos non habeat; nec tamen infelix est terra, nam fert frumentum et vinum. Cum toto loco cf. δ 605 sqq. || ἀτὰρ οὐδ' sic Ar., ἀτὰρ (αὐτὰρ) οὐκ mss. complura, αὐτὰρ δ' Gregorius Corinth. (Trypho?) in Rhetor. Spengel III p. 219, anastrophes exemplum vocans.
 244 sq.] del. Duentzer.
 245 ἐφέρση] ὁπώρα X D (ex l 192).
 246] vituperat Seeck, αἰγίβοτος enim adiectivum in laudem adhiberi non posse, βούβοτον autem Ithacam non fuisse. || αἰγίβοτος] adi. redit δ 606. || ἀγαθὴ] Ἰθάκη Duentzer. || βούβοτος] †.

- παντοίῃ, ἔν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασι.
 τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ εἰς Τροίην ὄνομ' ἔκει,
 τήν περ τηλόθι φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.“
 250 ὥς ῥά τ' ἐγήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 250 = η 329
 χαίρων *ῥῆ* γαίῃ πατρῴῃ, ὥς *ῥοι* ἔφειπε
 Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο, 252 = 371 ω 547
 καὶ μιν φωνήσας *ῥέπει* πετρόεντα προσηύδα — cf. γ 42
 οὐδ' ὃ γ' ἀληθέ' ἔφειπε, πάλιν δ' ὃ γε ῥά ζετο μῦθον 254^b = A 357
 255 αἶεν ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νομῶν —
 „πνυθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 τηλόθ' ὑπὲρ πόντου, νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
 χρήμασι σὺν τοισίνδε· λιπὼν δ' ἔτι παῖσι τοσαῦτα
 φεύγω, ἐπεὶ φίλον νῖα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
 260 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
 ἀνέρας ἀλφειστάς ῥίκα ταχέεσσι πόδεσσι,
 οὐνεκά με στερέσαι τῆς ληίδος ἤθελε πάσης
 Τρωιάδος, τῆς εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγρινά τε κύματα πείρων, 264 = Ω 8
 265 οὔνεκ' ἄρ' οὐ *ῥῶ* πατρὶ χαριζόμενος ἑεράπενον
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἐταίρων.
 τὸν μὲν ἐγὼ κατιόντα ῥάλον χαλκήρεϊ δουρὶ 267 cf. A 742
 ἀγρόθεν, ἐγγυὲς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐταίρῳ·
 νῦξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανὸν, οὐδέ τις ἤμας
 270 ἀνθρώπων ἐνόησε, ῥάθον δέ *ῥε* θυμὸν ἀποφράς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε κατέκτανον ὀξεί χαλκῷ,

247 ἀρδμοὶ] vox nonnisi Σ 521 redit. || παρέασι] γεγάσσι G D.
 248 sq.] del. Duentzer.
 249 τηλόθι § 322] τηλοῦ mss.
 250 ῥά τ' ἐγήθησεν] φάτο· γήθησεν (μειδῆσεν Enst.) mss.
 252 et 254 sq.] del. PKnight.
 254 οὐδ' ὃ γ' οὐδέ γ' Bothe, οὐδέ γ' Duentzer. || ἀληθέ' ἔφειπε] -θία εἶπε mss. || πάλιν] cf. A 357.
 255 αἶεν Y] αἰεὶ mss. cetera. || πολυκερδέα] †, cf. πολυκερδεῖ ψ 77 (?) ω 167.
 256 Κρήτῃ] Τροίῃ P (cf. Valcken. ad Ammon. p. 238).
 257 τηλόθ' § 322] τηλοῦ mss.

258 τοισίνδε] τοῖσδε mss.; vid. § 97.
 261 ἀλφειστάς Wackernagel] ἀλφειστάς mss.; de vocis vi vid. ad α 349.
 262 στερέσαι] †. || ῥίκα πάσης] ῥίκα ἀπάσης X D.
 264] del. Wolf.
 265 sq.] del. criticus apud Nauokium.
 265 οὐ] οὐχ mss. || *ῥῶ*] vid. ad δ 618. || ἑεράπενον] verbum nonnisi h. Ap. 390 redit; cf. θεράπων.
 267 κατιόντα] προσιόντα S L W q.
 269 ἤμας § 92] ἡμίας vel ἡμάς mss.; an ἡμε?
 270 ῥάθον... ἀποφράς § 150] ῥάθον... ἀπούρας mss. (λαθὼν... ἀπηύρων F¹ O Z k).

- αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιῶν Φοίνικας ἀγανούς
 ἑλλισάμην καὶ σφιν μενοεικέα ληίδ' ἔδωκα
 τοὺς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφῆσαι
 275 ἢ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. 275 cf. ο 298 ω 431
 ἀλλ' ἦ τοί σφας κείθεν ἀπώσατο Φῖς ἀνέμοιο h. Ap. 426
 πόλλ' ἀφ' ἑκαζομένους, οὐδ' ἦθελον ἐξαπατῆσαι 277* cf. Z 458
 κείθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός.
 σπουδῇ δ' εἰς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἦμιν 279* cf. ι 73
 280 δόρπου μνηστῆς ξην μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀποβάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπῆλυθε κεκμηῶτα· 282 = x 31
 οἷ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 κάτθεσαν, ξνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.
 285 οἷ δ' εἰς Σιδονίην ἐν ναιομένην ἀναβάντες
 ὄχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ ἰλιπόμην ἀκαχημένος ἦτορ.
 ὥς φάτ'· ἐμείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, — δέμας δ' ἐφέφικτο γυναικὶ 286 cf. ο 481
 καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ φέροντα Φιδυίη, — 287 cf. P 567
 290 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 „κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπὶ κλοπος, ὅς σε παρέλθοι 288* = A 361 [sq.
 ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσει. 288^b sq. = π 157
 σχέτλιε, ποικιλόμῃτι, δόλων ἄατ', οὐκ ἄρ' ἐμελλες 288^b = δ 796
 οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ λήξειν ἀπατάων 289 cf. ο 418
 295 μύθων τε κλοπίων, οἷ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσί;

273 ληίδ' ἔδωκα] ληίδα (λήμα F¹) δῶκα mss.,
 ἤμα δῶκα Aristoph.

274 μ' δ' P, γ' L W. || ἐφῆσαι] Rhianus
 ἀφῆσαι (ἀποφάσαι cod.; corr. Cobet), non
 recte interpretatus ἀποπέμψαι. De infinitivi
 forma cf. § 220.

276 σφας § 92] σφας mss.

278 νυκτός] νυκτί P. De genitivi usu vid.
 ad η 118.

279-281] suspecti Duentzero.

279 προερέσσαμεν] sic Ar., προερεύ(σ)σαμεν
 mss. complura; cf. A 435.

280 μνηστῆς] †, cf. μνημοσύνη Θ 181. || ξην]
 ξεν? vid. § 302.

282 ἐπῆλυθε edd.] ἐπῆλυθε n, ἐπέ(λ)λαβε,
 ἐπέλλαβε, κατέλαβε mss. cett.; vid. ad x 31.

285 ναιομένην] κτιμένην M metro invito

(calami lapsu? an fuit l. a. οἷ δ' εἰς Σιδονίηνδε δὲ κτιμένην? cf. x 351 et l. a. Ω 764).

287 φάτ'· ἐμείδησεν] φάτο· μεῖδ. mss.

288 δέμας — γυναικὶ] ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ'
 ὀνόμαζε G¹ (cf. δ 610). || ἐφέφικτο § 160]
 ἦκτο mss.

289] om. G¹ P. || φέροντα Φιδυίη § 160]
 ἐργ' εἰδυίη (-α) mss.

290 ἔπεα] neglecto F; vid. ad O 35.

291 ἐπὶ κλοπος] vid. ad φ 397.

293 ποικιλόμῃτι] ποικιλομήτα mss.; cf. A
 482 etc. || ἄατ' ἄτ' mss., ἄτερ l. a. (ut cum
 sequentibus iungatur) ab Ar. reiecta. Cf.
 A 430.

295 κλοπίων] Eust. et Hesych. κλοκίων. Vox †
 (cf. ἐπὶ κλοπος; X 281 λ 364 ν 291 φ 397,
 κλοπός; h. Merc. 276, -κλοπέω χ 382, κλέπτω

- ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, Φειδότες ἄμφω 296* = N 292
 κέρδε', ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἀπάντων
 βουλῇ καὶ μύθοισιν, ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 μήτιλ τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνωσ
 300 Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διός; ἦ τέ τοι αἰεὶ [sq.
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι ἡδὲ φυλάσσω, 300 sq. cf. K 278
 καὶ δέ σε Φαίηκεσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα. 300* = γ 42
 νῦν αὖ δεῦρ' ἐκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὀφῆνω 301* = K 245
 χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγανοὶ
 305 ὥπασαν οἴκαδ' ἰόντι ἐμῇ βουλῇ τε νόφ' τε, 305* = 121
 φείπω θ' ὅσσα τοι αἴσα δόμοισ' ἐνὶ ποιητοῖσι 305^b = μ 211
 κήδε' ἀνασχέσθαι· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκη.
 μηδέ τιν' ἐκφάσθαι μήτ' ἀνδρῶν μήτε γυναικῶν
 πάντων, οὐνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος, ἀλλὰ σιωπῇ
 310 πασχέμεν' ἄλγεα πολλὰ βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ἀργαλέον σε, θεὰ, γνῶναι βροτῶ ἀντιάσαντι
 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ· σὲ γὰρ αὐτὴν παντὶ φεφίσκεις.
 τοῦτο δ' ἐγὼν ἐν Φοῖδ', ὅτι μοι πάρος ἠπίη ἦσθα, 314 cf. ο 152
 315 ἦος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν. 315 = ο 153
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρασαμεν αἰπὴν,
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς, 316 sq. = γ 130
 318 οὐ σ' ἔτ' ἔπειτ' ἔφιδον, κούρην Διός, οὐδ' ἐνόησα. sq.

Γ 11, κλεπτοσύνη τ 396, κλέπτω A 132 etc.,
 κλεψίφρων h. Merc. 413). || πεδόθεν] † (cf.
 Hes. Theog. 680 Apoll. Rh. I 1199 III 1316),
 funditus; cf. πόδον N 796 λ 598 h. Cer.
 254, 456. Mira constantia παιδόθεν habent
 GFHM¹XDSULWiklnq (cf. l. a. β 87).
 unde πάδον coniecit WSchulze Q. E. p. 86.

299 μήτι § 74] μήτι mss. || κλέομαι] cf. § 183.

300 αἰεὶ] l. a. ἄγχι.

301 sq. παρίσταμαι... φυλάσσω... ἔθηκα]
 cf. β 41.

301 πόνοισι] δόλοισι (ex vs. 292) G¹.

302-310] del. Duentzer, vs. 304 sq. Kam-
 mer, 306-310 ante 377 collocans eiecto 376.

303 νῦν] νῦν δ' mss. complura. || ὀφῆνω]
 vid. ad A 158.

304 χρήματα G F] κτήματα mss. multa; cf.
 ν 208 ο 13.

305 οἴκαδ'] neglecto F; vid. ad vs. 121.

306 θ'] δ' mss. complura.

307 ἀνασχέσθαι] ἀναπλῆσαι M et Eust. for-
 tasse recte; cf. ο 207.

308 τιν'(ι)] τιν' mss.; vid. § 99.

310 πασχέμεν' § 125] πάσχειν mss. (ἴσχειν
 G¹).

311-351] del. FMeister.

312 γνῶναι] novicium pro γνόμεναι, cf.
 § 125; *γνόμεναι ἀργαλέον σε, θεὰ?

313] *apurius? || φεφίσκεις] ἔισκω H¹.

314-323] del. Duentzer.

314] om. F¹. || Φοῖδ'] οἶδα F P H M mss.
 alia, hinc οἶδα δ μοι LaRoche (cf. § 103).

315 ἦος ἐνὶ § 323] εἴως (ἔως) ἐν(ι) mss.

316 αἰπὴν] cf. § 75.

318 σ' ἔτ' ἔπειτ' ἔφιδον] σέ γ' vel σ' mss. multa. ||
 ἔπειτ' ἔφιδον] ἔπειτα ἔφιδον mss.

- ἀλλὰ χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρον θεσπεσίῳ 363^b = ω 6
 θήομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα περ τάδε τοι σάα μίμνη· 364^b = Ω 382
 365 αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὃχ' ἄριστα γένηται.“ 365 cf. ψ 117
 ὥς Φειποῦσα θεὰ δῶνε σπέος ἡεροφειδὲς, 365^b cf. γ 129
 μαιομένη κευθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσσον πάντ' ἔφερε, χρυσὸν καὶ ἀτειρέα χαλκὸν
 Φείματά τ' εὖ ποιητὰ, τὰ Φοι Φαίηκες ἔδωκαν.
 370 καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε, λίθον δ' ἐπέθηκε θυρήσι
 Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο. 371 = 252
 τῷ δὲ καθεζομένῳ ἱερῆς παρὰ πυθμὲν' ἐλαίης
 φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 375 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 φράζε' ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσεις,
 οἳ δὴ τοι τρῆφες μέγαρον κάτα κοιρανέουσι
 μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ Φέδνα διδόντες·
 ἢ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
 380 πάντας μὲν Φέλπει καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ Φεκαστῷ
 ἀγγελίας προιεῖσα, νόος δὲ Φοι ἄλλα μενοινᾷ.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο
 φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,
 385 εἰ μὴ μοι σὺ Φέκαστα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔφειπες.
 ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
 πὰρ δέ μοι αὐτὴ στήθι μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖσα,
 οἶον ὅτε Τροίης ἴλυομεν λιπαρὰ κρήδεμνα. 387^b cf. P 156
 388 cf. II 100

363 ἀλλὰ] ἀλλ' ἄγε P H mss. alia.

364 θήομεν § 122] θείομεν mss. || περ τάδε τοι] τοι τάδε περ k; vid. ad Ω 382. || σάα § 62] σάα mss.

365 ὃχ' ἄριστα γένηται] ἵσται τάδε ἔργα P H mss. alia (ut A 14 Ξ 61 ρ 274).

366 δῶνε] δῶν' εἰς M non recte, vid. tamen 352.

368 ἔφερε S U² L W q] ἐφόρει mss. cetera; vid. § 191 et ad π 358.

369 ἔδωκαν] ἀγαντοὶ | ὥπασαν οἰκαδ' ἰόντι διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην X U² mss. alia (ex vs. 120 sq.).

371] del. PKnight.

372-381] del. Duentzer.

375 διογενὲς] cf. § 21.

376] φράζεο νῦν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον P H mss. alia (cf. vs. 373). || φράζε' § 117] φράζεο mss. || χεῖρας ἐφήσεις] vid. ad A 88.

378 Φέδνα] vid. ad II 178.

379 οἳ σὸν αἰεὶ] *δ' αἰεὶ σὸν?

380 μὲν Bentley] μὲν ῥ' mss., cf. β 91.

384 φθίσεσθαι] l. a. πείσεσθαι.

386 αὐτούς] pronominis usus novicius, cf. § 98; IMHoogvliet ἀποτίσομ' αἰετίας coll. Γ 28 v 121.

388 κρήδεμνα] vid. ad II 100.

- αἱ μοι τῶς μεμανῖα παρασταίης, γλαυκῶπι,
 390 καὶ κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεςσι μαχολίμην.“
 392 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „καὶ λίην τοι ἐγὼ γε παρέσσομαι, οὐδέ με λήσεις,
 ὅπποτε κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ τιν' ὀλω
 395 αἷματί τ' ἐγκεφάλῳ τε παλαξέμεν' ἄσπετον οὐδας
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίοτον κατέδουσι. 396 = 428 o 32 cf.
 ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωτον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι· 2 116
 κάρφω μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 398 sq. cf. 430 sq.
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέω τρίχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος 398^b = A 669
 400 Φέσσω, ὃ κε στυγέησι Φιδῶν ἄνθρωπος ἔχοντα,
 κνυζώσω δέ τοι ὅσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε, 401 cf. 433
 ὥς κεν Ἀφεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανήης
 σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ παιδί, τὸν ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
 405 ὅς τοι ὕδωρ ἐπίουρος, ὁμῶς δέ τοι ἦπια Φοῖδε 404 sq. = o 38 sq.

391 σὺν σοί, πότνα θεὰ, δε μοι πρόφρασσ' ἐπαρήγοις.

398-401 Ar. —

391 cf. K 290

389 *αἱ μοι τῶς] αἱ κεί(ν) μοι ὥς mss. vi-
 tiouse, particula enim ne abundat; criticus
 apud Nauckium αἱ μοι ὥς (cf. σ 202
 v 61), Hartman αἱ γὰρ μ'(αι) ὥς. || γλαυκῶπι·
 Ἀθήνη M.

390] olim quidam damnabant, non satis
 magnum hunc esse numerum absurde sta-
 tuentes.

391] del. Bekker, aut hunc aut vs. 389
 Ernesti. || πότνα] cf. o 215.

397 ἄγνωτον Nau·k] ἄ·
 ad β 175.

398-401] infra (vs. 400 sq.) a poeta
 melius haec pingi quam nunc praedicari a
 dea sensit Ar., cui obloquitur Kirchhoff
 argumentis usus parum firmis.

398 κάρφω] aridum reddam. Nonnisi vs.
 430 redit verbum; cf. καρφαλῶς N 409
 (Φ 541?) o 369, Archiloch. fr. 98 οὐκέθ'
 ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἥδη. ||
 ἐν] ἐνὶ G.

399 ξανθὰς] cf. vs. 431; nigri capilli
 Ulixi tribuuntur § 231 (?) π 176. Quae ut
 conciliantur, perperam in scholiis ad π 175
 noster locus redditur: flavi varique tibi fient
 capilli; nam concedendum est aut diversas

manus argui hac discrepantia, aut unius
 poetae negligentiam. Hoc tamen veri dissi-
 mile, quoniam heroem suum perpetuo ante
 mentis oculos habet poeta qui quidem illo
 nomine dignus sit. Nitzsch Φούλας; (vel κα-
 λὰς vel πάσας, Sagenpoes. p. 183); cf. § 231
 ψ 158. || ὀλέω § 147] ὀλίω mss. || λαῖφος]
 pannum, quod ῥάκος dicitur vs. 434. Vox redit
 v 206 h. Ap. 406 (ubi velum significat, ut
 apud posteros) Merc. 152 XVIII 23.

400 στυγέησι... ἄνθρωπος] vox ἄνθρωπος
 molesta; l. a. apud Eust. στυγέη τις... ἄν-
 θρωπον (neglecto F participii Φιδῶν), unde
 Nitzsch στυγέησι... ἄνθρωπον, sed recepto
 accusativo omitti nequit pronomen.

401 κνυζώσω] fuscus reddam? Ignotae ori-
 ginis verbum nonnisi vs. 433 redit.

402 sq.] del. Duentzer.

402 κεν § 326] ἄν mss. || φανήης § 122]
 φανείης mss.

404-428] del. KLKayser.

405 ἐπίουρος] vid. ad γ 422. || ὁμῶς] ὁμῶς
 DW mss. alia non recte, vid. § 322. ||
 δέ τοι] δ' ἐν Bergk (neglecto F), ne post
 ὁμῶς desit comparatio. || ἦπια Φοῖδε] vid.
 ad E 326.

- παῖδά τε σὸν φιλέει καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
 δῆεις τὸν γε σύεσσι παρήμενον· αἶ δὲ νέμονται
 παρ Κόρακος πέτρῃ ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθούσῃ,
 ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα καὶ μέλαν ὕδωρ
 410 πίνουσai, τὰ θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.
 ἔνθα μένειν καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ὄφρα κ' ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην εἰς καλλιγύναικα
 Τηλέμαχον καλέουσα, τεδὸν φίλον υἱὸν, Ὀδυσσεῦ,
 ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
 415 ὥχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος, εἴ ποθ' εἴ εἴης.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „τίπτε τ' ἄρ' οὐ Φοι ἔφειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντα Φιδυῖα;
 ἦ ἵνα που καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχη
 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον, βίον δὲ Φοι ἄλλοι ἔδωσι;
 420 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „μὴ δὴ τοι κείνός γε λήν ἐνθύμιος ἔστω.
 αὐτὴ μιν ᾧμπενον, ἵνα κλέος ἔσθλὸν ἄροιο
 κείσ' ἐλθὼν· ἀτὰρ οὐ τιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ Φέκηλος
 ἦσται ἐν Ἀτρεΐδαι δόμοις, παρὰ δ' ἄσπετα κεῖται.
 425 ἦ μὲν μιν λοχάουσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ
 Φιέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι·

422^b = E 3425 cf. o 28 [sqq.
426-428 = o 30
426 = d 823

407-410] del. Duentzer.

408 Κόρακος] nomen non redit; κόρακος Lobeck, vid. ad A 99. De loco quo habitabat Eumaeus cf. § 399, 533 ω 150. || Ἀρεθούσῃ] etiam hoc nomen aliunde ignotum; Didymus octo fontes enumeraverat quibus inditum erat hoc nomen, quod primitus fuit participium verbo ἄρειν cognatum (cf. ῥαδάμιγγες et vid. Herodian. π. μον. λίξ. p. 13 Dind.), vid. ad A 99. Crates legebat κρήνης μελανύδρου teste schol. Theocr. I 117.

409 μίλαν] aquae epitheton perpetuum esse videtur; sunt tamen qui fontem umbrinosum indicari putent. Turbidam aquam, porcis adamatam scilicet, ridicule interpretatur Aelian. Hist. Anim. V 45.

412-428] addidit diasceuaasta qui *Ulixi* *Telemachi* partem posteriorem inseruit *Ulixi* *Ulixi*; vid. ad α 88 sqq.; del. Duentzer, vs. 425-428 Kammer.

412 ὄφρα κ' § 326] ὄφρ' ἄν mss.

414 παρ] παρὸς G F P mss. alia.

415 μετὰ σὸν κλέος] vid. ad A 227 et α 283. || εἴ G F] ἦ vel ἦν mss. multa; cf. § 327. || ποθ' § 322] που mss. || εἴης] Thiersch εἴης; cf. § 109 et 302.

417 τ' ἄρ] γὰρ mss. complura; cf. Σ 182. || πάντα Φιδυῖα § 160] πάντ' εἰδυῖα mss.

418 καὶ κείνος] κἀκεῖνος mss. multa; cf. § 9 et 97.

419 Φοι] μοι Plut. Mor. 22 ε, τοι G. || ἔδωσι] ἔδουσι(ν) mss. pleraque.

421 ἐνθύμιος] †; cf. καταθύμιος K 383 P 201 γ 392, ἀποθύμιος Σ 261.

422 ᾧμπενον] † pro ἱμπενον; cf. πομπή; γ 325 etc.

423 πόνον] l. a. μόρον.

424 δόμοις] noviciū pro δόμοις, vid. § 60 et ad A 132.

425 λοχάουσι § 191] λοχάουσι mss.

426 κτεῖναι] κτάμεναι?

- ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ ὁίω· πρὶν καὶ τινὰ γαῖα καθέξει
 ἀνδρῶν μνηστήρων, οἳ τοι βίοντον κατέδουσι.“
 ὥς ἄρα μιν φασμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσαι Ἀθήνη·
 430 ᾧκρυσεν μὲν χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέσμα
 πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ ᾧηκε γέροντος,
 ᾧκνύωσεν δὲ Φοι ὅσσε πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
 ἀμφὶ δὲ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν ᾧβάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 435 ῥωγαλέα ῥυπόεντα, κακῶ μεμορυγμένα καπνῶ.
 ἀμφὶ δὲ μιν μέγα δέσμα ταχείης ᾧέσσ' ἐλάφοιο
 ψιλόν· ἔδωκε δὲ Φοι σκῆπτρον καὶ ᾧφεικέα πήρην
 πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 τῷ γ' ὥς βουλευόμεναι διέτμαγεν. ἦ μὲν ἔπειτα
 440 εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

427^b cf. II 629

428 = 396

429^b = π 172430 sq. cf. 398 sq.
430^b = A 669

433 cf. 401

434 cf. § 342

438 = ρ 198 σ 109

439 = A 531

427 καθέξει] l. a. παρέξει, absurdo.

428] om. H Eust., fortasse recte, cf. II 629; sed vid. ad vs. 412-428.

430 ᾧκρυσεν μὲν Bekker] ᾧκρυσεν μὲν ol (om. ol k) mss.; G Hermann ᾧκρυσεν Φοι, Fick ᾧκρυσεν ᾧρα Φοι, nisi spurius sit versus. An ᾧκρυσεν δὲ Φοι (cf. α 234)? vid. tamen vs. 398. De verbo ᾧκρυσεν vid. ad vs. 398.

431 ξανθὰς] vid. ad vs. 399.

433 ᾧκνύωσεν] vid. ad vs. 401.

434 κακὸν ᾧβάλεν] ᾧβάλεν κακὸν H, κακὸν om. F, ᾧβάλεν om. G¹.

435 ῥυπόεντα F T² East.] ῥυπόεντα U, ῥυπόεντα mss. cett.; vid. ad § 87. || μεμορυγ-

μένα] -χμμένα M¹ mss. alia et l. a. apud Eust., fortasse recte; cf. § 37. Verbum †, cognatum videtur μολύνειν (quod apud Homerum non extat).

437 ἔδωκε PKnight] ἔδωκε mss.

438 πυκνὰ] vid. § 26 et ad K 358. || στρόφος] fenis; vox non nisi vs. parall. redit.

439 διέτμαγεν] -γον mss. complura; cf. II 354.

440] diasceuaasta debetur, vid. ad vs. 412-428; vetus poeta dixerat ᾧψ εἰς μακρόν ᾧλυμπον ἔβη μετὰ δαίμονας ἄλλους vel huiusmodi aliquid.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ξ.

Ὀδυσσεύς πρὸς Εὐμαίον ὁμιλία.

- αὐτὰρ ὃ ἐκ λιμένος προσέβη τροχέϊαν ἀταρπὸν
 χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκριας, ἧ Φοι Ἀθήνη 2^a = K 362
 'πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃ Φοι βιότοιο μάλιστα
 'κήδετο Φοικῆων, οὗς 'κτῆσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
 5 τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ προδόμῳ ἠδ' ἤμενον, ἔνθα Φοι αὐλῇ
 ὑψηλῇ 'δέδμητο περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ 6 cf. α 426
 καλῇ τε μεγάλῃ τε, περιδρομος' ἦν ῥα συβώτης 6^a = ι 185
 αὐτὸς ἐδείμαθ' ὕεσσιν ἀποικομένοιο Φάνακτος 8^b sq. = 450 sq.
 νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος
 10 ῥυτοῖσιν λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. 10^a = ζ 267
 σταυροῦς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα
 πυκνοῦς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας.

1-7] simplicem huius loci dictionem orationi solutae similem laudat Dion. Halic. in fine libelli de comp. verb. . .

1 δ] δ γ' M et Dion. Halic. l. l.; an δς? vid. § 15.

5 sqq.] cum Eumaei chorte cf. ι 185 sq.

6 περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ] sic Did., vid. Etym. M. 664,46 sqq.; κατορυχίσσει λίθοισι G² n (cf. ι 185) et l. a. apud Eust. Vert. loco edito et aperto, vid. ad α 425 sq.

8 δδείμαθ' ὕεσσιν] δείμαθ' ὕεσσιν mss. pleraque, δείματο ὀίεσσιν M, δείματο οἶος Zen. F¹ vitio metrico; cf. vs. 450.

10 ῥυτοῖσιν] vid. ad ζ 267. || ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ] cinxerat verpibus. Utraque vox †, cum priore cf. θριγκός η 87 ρ 267 (θριγκίον π 165?).

12 θαμέας] μεγάλους G X D et l. a. apud Eust. (cf. M 57). || μέλαν δρυὸς] sic Ar., corticem interpretatus; sed de arborum medulla loqui videtur poeta. Crates μελάνδρυνον, densam frondem intellegens; sic accepisse videtur Aeschylus, teste versu quem afferunt schol. et Eust.: κρεμαστὰ τόξα πίτυος ἐκ μελάνδρυνον (fr. 249). || ἀμφικεάσας] comp.† (simplex II 317 etc.).

- ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δύο καὶ δέκ' ἐπολεῖ
 πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συστὲν ἐν δὲ Φεκάστῳ
 15 πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
 θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἱανον
 πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ 'μινύθεσκον ἔδοντες
 ἀντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
 19 αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸν ἄριστον ἀπάντων.
 21 πὰρ δὲ κύνες θήρεσσι ΦεΦοικότες αἰὲν ἱανον
 τέσσαρες, οὗς ἔθρεψε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
 αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐΦοῖσ' ἀράρισκε πέδιλα
 τάμωνων δέρμα βόειον ἐυχροές· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 25 ὥχοντ' ἄλλυδις ἄλλος ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι,
 οἱ τρεῖς· τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε
 σὺν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
 ὄφρ' ἱερεύσαντες κρεάων κορσεαίατο θυμόν.
 ἑξαπλῆς δ' Ὀδυσῆα 'Ψίδον κύνες ὑλακόμωροι.
 30 οἳ μὲν κεκληγῶτες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἔξετο κερδοσύνη, σκῆπτρον δὲ Φοι ἔκπεσε χειρός.

20 οἳ δὲ τριηκόσιοι τε καὶ ἐξήκοντ' ἐπείλοντο.

20 Zen. — || 22 Callistratus —

13 δέκ' ἐπολεῖ] δέκα πολεῖ mss.

15 πεντήκοντα] vid. ad Θ 563. || χαμαιευνάδες] cf. κ 243. || ἐρχατόωντο] formam manifestam vitiosam mutare nolimus in ἐρχατόωντο (§ 191); *ἐρχατο νυκτός? nam de noctis tantum tempore loqui poetam ex vs. 16, 25 sq. v 407 sq. patet et per se intellegitur. Ingeniose IMHoogvliet 'Ψέρχατο πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐκτὸς (cf. P 354 ι 221 ξ 73 et § 230), pro aoristi forma habens ('Ψ)έρχατο. Imperfectum tamen vel iterativum expectaveris potius, quapropter dubitamus an praestet *ἐίργυνάτ' ἐκτὸς vel αἰεὶ (cf. κ 233).

16 τοκάδες] †, στροφᾶς.

20] versum, quocum cf. μ 129 sq., iure damnavit Zen. (de versu 22 hoc dici Porson suspicatur), pugnat enim cum vs. 17, nisi forte pro αἰ fuit πρὶν. || ἐξήκοντ' ἐπείλοντο] -κοντα π. mss. || ἐξήκοντ' neglecto Ψ.

21 αἰὲν] ἐκτὸς; G² T n Eust. (cf. vs. 16).

24 τάμωνων] τέμωνων mss. complura. || ἐυχροῖς] ἐύχροον H² L W mss. alia. Adi. †; bene tinctum? an firmum, densum? || ἄλλοι] suspe-

ctum. Expectatur vox ministros significans, ingrata autem est repetitio ἄλλοι... ἄλλος.

26-28] cum versu 22 del. Hartman, item vs. 434-436, ubi vid.

26 ἀποπροέηκε] ἐπὶ πρ. P non recte.

27 ἀγέμεν] cf. § 126.

28 κρεάων § 72] κρεῶν mss. || θυμόν] θυμούς; L W, θυμῷ H¹ non male; cf. tamen § 98.

29 ὑλακόμωροι] adi. redit π 4; vid. ad B 692.

30 κεκληγῶτες l. a. in H] -γόντες mss. (-γόντες; G), Ar. utrumque; *γγῶτες? cf. M 125 II 430 μ 256 et § 223.

31 σκῆπτρον — χειρός] nimis similia haec exitui versus 34. Et quid significant? Si clavam consulto deiecit Ulixes, ne canibus minari videretur, non ἔκπεσε dicendum est, sed ἔκβαλε, quod est in G X (cf. δ 508); recipi tamen id nequit propter pronomen Φοι. Accedit quod nihil prodest Ulixi callidum illud consilium. Quapropter Hartman versum delet, praecedentem sic refingens:

- ἔνθα κε Φῶ παρ σταθμῷ Ἀφεικέλιον ἴαθεν ἄλγος·
 ἀλλὰ συμβῶτης ὥκα ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν 33^b = P 190
 ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον, σκῦτος δέ Φοι ἔκπεσε χειρός.
 35 τοὺς μὲν ὁμοκλήσας ἴσεν κύνες ἄλλυδις ἄλλον
 πυκνήσιν λιθάδεσσιν, ὃ δὲ προσέφειπε Φάνακτα· 36^a cf. ψ 193
 „ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
 ἑξαπίνης, καὶ κέν μοι ἐλεγχεῖν κατέχευας. 38^b cf. ψ 408
 καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ ὅσων ἄλγεά τε στοναχάς τε·
 40 ἀντιθέοιο Φάνακτος ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων 40^b cf. I 612
 ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σῶας σιάλους ἀτιτάλλω
 ἔδμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐφελδόμενός ποθ' ἔδωδῆς
 πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρῶων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 εἴ ποθ' ἔτι ζῶει καὶ ὄρε φάος ἡελίοιο. 44 = δ 833
 45 ἀλλ' ἔπειο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
 σίτου καὶ Φοῖνοιο κορεσσάμενος κατὰ θυμὸν
 Φείπης, ὀππόθεν ἔσσι καὶ ὀππόσα κήδε' ἀνέτλης.“
 ὥς Φειπὼν κλισίηνδ' ἠγήσατο δῖος ὕφορβός·
 εἶσε δέ Φ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας,
 50 ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέγμα ἰονθάδος ἀγρίου αἰγὸς,
 αὐτοῦ ἐνεύναιον, μέγα καὶ δασύ. χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 ὅττι μιν ὥς ὑπέδεκτο, Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, 53 sq. = σ 112 sq.

δ Φαινά τε κακλήγῳτες ἀπείραμον ἄνδρα Φιδόντες.
 Pro κραιπνοῖσι Velthuis tentavit (εἴχετο?)
 ταρβοῦνη (vid. σ 342), sic vero nimis timi-
 dus fingitur Ulixes.

32 παρ] παρὰ metro invito F P H X mss.
 alia.

33 ποσὶ κραιπνοῖσι] παρίστατο οἱ G vitiose.

34 σκῦτος] † pro ῥινός, cf. σκυτοτόμος H 221.

35 ἄλλον] sic Ar., ἄλλῃ G F P H¹ mss. alia;
 vid. ad σ 369.

36 λιθάδεσσιν] nonnisi ψ 193 redit (ubi
 vid.). || δ δὲ] vid. ad A 191.

37 ὀλίγου] adverbii loco usurpatum †;
 τάχα (vel μάλα) κεν Nitzsch. || διεδηλήσαντο]
 comp. † (simplex A 156 etc.).

39-44] del. Duentzer, vs. 40-44 Fick.

40 ἀντιθέοιο] criticus apud Nauckium] ἀν-
 τιθέοιο γὰρ mss.; Cobet ἀντιθέοιο τε: „et alia
 mihi mala dē dederunt et regis mei vicem
 doleo.“ — T 345 δ 100, locis similibus, le-

gitur accusativus, genitivus tamen recte
 habet.

41 ἦμαι, ἄλλοισιν] hiatus vitiosus, vid. § 14
 et ad E 685.

42] coll. vs. 81 coniecimus *ἔδμεν', αὐτὰρ
 κείνος γο (vid. Ω 490 α 46 ρ 209 ν 421). ||
 κείνος] κείνος που G¹, κείνος M; cf. § 97. ||
 ποθ' § 322] που mss.

44 ποθ' § 322] που mss.

45 ἴομεν] αὐτοῦ F.

49 *εἶσε δέ Φ'] εἶσεν δ' mss.; vid. ad I 200
 ζ 8 π 233. Fick εἶσε δέ τ'. || ῥῶπας] vid. ad
 π 166 et cum toto versu cf. π 47. || ὑπέ-
 χευε] ἀπέχευε M J K. || δασείας] adi. nonnisi
 vs. 51 redit; cf. δασύμαλλος σ 425.

50 ἰονθάδος] †, vox ignota (ut ἱθαλός A 105,
 πρόκος ρ 295, κημάς K 361).

51 αὐτοῦ ἐνεύναιον] in quo ipse cubare
 solebat; cf. π 35. || δασύ] cf. vs. 49.

52 ὑπέδεκτο] ὑπεδέξατο F¹.

- ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις, ὅτι με πρόφρων ὑπέδεξο.“ 54^b cf. I 480
 55 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαῖε συμβῶτα·
 „ξεῖν', οὐ μοι θέμις ἔστ', οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 ξεῖνον ἀτιμάσσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες 57^b sq. = ζ 207 sq.
 ξεῖνοί τε πτωχοί τε. δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε
 γίγνεται ἡμετέρῃ ἢ γὰρ δμῶων δίκη ἐστὶ
 60 αἰεὶ δεδφιότων, ὅτ' ἐπικρατέωσι Φάνακτες
 οἱ νέοι. ἦ γὰρ τοῦ γε θεοὶ κατὰ νόστον ἔδησαν,
 ὅς κεν ἐμ' ἐνδυκτέως ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὅπασσε,
 64 Φοῖκόν τε κληρόν τε πολυμνήστην τε γυναικα·
 63 οἷά τε Φῶ Φοικῆι Φάναξ ἐύθυμος ἔδωκε,
 65 ὅς Φοι πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ Φέργον ἀέξη, 65 sq. cf. σ 372
 ὥς καὶ ἐμοὶ τόδε Φέργον ἀέξεται, ὃ ἐπιμύνω·
 τῷ κέ με πόλλ' ὤνησε Φάναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα.
 ἀλλ' ὄλεθ' ὥς ὥφειλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
 πρόχην, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε. 69^b cf. O 291
 70 καὶ γὰρ κείνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς 70^b = 117
 Φλίων εἰς ἐύπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.“ 71 = II 576
 ὥς Φειπὼν ζωστήρι θεῶς συνέφεργε χιτῶνα,
 ὅβῃ δ' ἴμεν' εἰς συφεοὺς, ὅθι Φέθνεα εἴρχατο χολῶν.
 ἐνθεν ἑλὼν δὲ ἔνεικε καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσσε,
 75 ἡῦσέ τ' ἐμίστυλλέν τε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε. 75 cf. A 465
 ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆι
 θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν, ὃ δ' ἄλφιστα λευκ' ἐπάλυνε· 77^b = A 640
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίονη μελιφιδέα Φοῖνον. 78 sq. = π 52 sq.

57 ἀτιμάσσαι Nauck] ἀτιμῆσαι mss.

58 τε...τε] cf. A 167.

60 ἐπικρατέωσι] -ουσιν G F P mss. alia.

61 οἱ] articulus molestus.

62 ὅπασσε] ὅπασεν M¹.

63 sq.] inverso ordine collocavit Wolf.

64 ἐύθυμος] †.

65 ἐπὶ Φέργον] εὐμορφον Aristarcho tribui-
 tur in schol., vix recte; unde Bekker efficit
 vs. 64 εὐμορφόν τε γυναικα fuisse lectionem
 Aristarcheam, Ludwig vero suspicatur e
 vocis πολυμνήστην glossemate „δι' εὐμορφίαν“
 corruptum esse illud εὐμορφον et scholio
 Didymeo male affixum. || ἀέξη] sic Ar., -ξε
 G F X mss. alia.

67 εἰ αὐτόθ'] hiatus vitiosus, vid. § 14

et O 16; *εἰ Φοῖκοθ' ? Elisum extat Φοῖκοθ'·
 τ 237.

68 ὥφειλ' U²] ὥφει(λ)τ' aut ὥφειλ' mss. ce-
 tera; cf. § 273. LaRoche ὥφειλε.

69] post vs. 70 habet F¹, del. PKnight. ||
 πρόχην, ἐπει] hiatus notabilis; vid. § 15.

70 κείνος] κείνος F D; vid. § 97.

72 συνέφεργε] l. a. ἐπίεργε.

73 εἴρχατο § 230] ἔρχατο mss. || χολῶν] †,
 porcellorum; cf. χολῆ(ι)ος vs. 81, et de re
 vid. vs. 15 sq.

75 ἡῦσέ τ'] εὐσέ τ(ε) A, εὐσεν mss. ple-
 raque.

77 δ δ'] vid. ad A 191. || λευκ' ἐπάλυνε(v)
 n] λευκὰ πάλυνε mss. cetera.

78 κισσυβίῳ] mulctro, quod craterae vice

- αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν, ἐποτρύνων δὲ προσηύδα· 79^a = I 218
 80 „ἔσθιε νῦν, ὦ ξείνε, τὰ τε δμῶεσσι πάρεστι,
 χοίρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι,
 82 οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν οὐδ' ἐλεητύν.
 85 καὶ μὲν δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι, οἳ τ' ἐπὶ γαίης
 βήσ' ἀλλοτρίης καὶ σφι Ζεὺς ληίδα δῶη,
 πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν Φοῖκόνδε νέεσθαι, 87^b = ψ 229
 καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δφέος ἐν φρεσὶ πίπτει.
 οἶδε δέ τοι Φίσσασι — θεοῦ δέ τιν' ἔκλυνον αὐδὴν —
 90 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὃ τ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
 μνάεσθ' οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ', ἀλλὰ Φέκηλοι
 κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔπι φειδώ. 92 = π 315
 ὅσσαι γὰρ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐκ Διὸς εἰσὶ,
 οὐ ποθ' ἐν ἱρεύουσ' ἱερόμιον οὐδὲ δού' οἶω·
 95 Φοῖνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
 ἦ γὰρ Φοι ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὐ τι νι τόσση
 ἀνδρῶν ἡρώων, οὐτ' ἡπείροιο μελαίνης 97^b sq.^a = φ 109
 οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὐδὲ ξυνεφέλοσι φωτῶν

83 οὐ μὲν σχέτλια Φέργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσι,
 ἀλλὰ δίκην τίουσιν καὶ αἶσιμα Φέργ' ἀνθρώπων.

nunc fungitur; vid. ad ε 346. || 'κίρην [κίρνα
 X L W q, cf. § 195.

81 χοίρε'] vid. vs. 73 et de adiectivi forma
 § 61.

82 φρονέοντες] l. a. προμύοντες (cf. v 215
 K 10). || ἐλεητύν] vox redivit q 451; vid. ad ε 191.

83 sq.] sententiam hinc alienam del.
 Friedländer.

83 φιλέουσι] ποθείουσιν G.

85-92] del. Duentzer.

86 *βήσ' ἀλλοτρίης] ἀλλοτρίης βῶσιν mss.;
 vid. δῶη in fine versus et § 122. || δῶη]
 δῶκεν G non male, cf. tamen P 230.

87 sq.] ordine inverso collocat Hartman.

87 νέεσθαι] ἔκαστος G F² X.

89 οἶδε δέ τοι M n] οἶδε δέ τι mss. ple-
 raque; οἶδε δέ καὶ τι Barnes, οἶ δ' ἤδη τι
 WCKayser, οἶδε δέ τοί τι Kirchhoff, quae
 lectio sententia fortasse commendatur, non
 poscitur metro, nam Φ(σ)σασι primam syl-
 labam in thesi producit etiam φ 559 sq.
 α 122, 124(?) ψ 269, 271(?) ω 188; vi-
 deatur § 160 et ad α 124. || οἶδε] proci. ||

αὐδὴν] de accusativo videatur ad δ 831.

90 δικαίως] adv. †.

91 μνάεσθ' Fick] μνάσθαι mss. hiatu vi-
 tioso; vid. § 14, 190, 191.

92 κτήματα] κτήματα Apoll. lex. || οὐδ'
 ἔπι] οὐδέ τι G².

93 ἐκ Διὸς] vid. B 134.

94 ἱρεύουσ'] ἱερεύουσ' mss., cf. τ 198. ||
 οἶω] οἶα G F P mss. multa (omnia?). Cf.
 Ω 473; pluralis extat γ 424 μ 154 π 245.

95 ὑπέρβιον] l. a. ἀκήριον sine sensu (cf.
 Φ 466); intactum (vid. q 532) aut merum
 (ἀκρητον) videtur significare voluisse huius
 lectionis auctor. || ἐξαφύοντες] comp. †, item
 -αφύειν pro -αφύουσιν (simplex ἀφύουσιν pas-
 sim). Conieciimus *ἐξαφύοντες, qua tamen
 stirpe poeta alias non utitur, -αφύοντες;
 autem congruit cum aoristi forma ἤφυσεν
 (N 508 etc., vid. § 224).

96-108] suspecti Duentzero, praesertim
 vs. 103-108.

96 Φοι] τοῦ mss. nonnulla. || ἦν] ἐστ'
 vid. § 302.

- ἔστ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
 100 δῶδεκ' ἐν ἡπείρῳ ἀγέλαι, τόσα πῶεα μῆλων, 100^b sq. = A 678
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν sq.
 βόσκουσι ξεινοί τε καὶ αὐτοῦ βώτορες ἄνδρες·
 ἐνθάδε δ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἔνδεκα πάντα
 ἐσχατιῇ βόσκοντ', ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄρονται. 104^b cf. ψ 112
 105 τῶν αἰεί σφι Φέκαστος ἐπ' ἡματι μῆλον ἀγλίνει, γ 471
 ζατρεφέων αἰγῶν ὅς τις φαίνεται ἄριστος.
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺς τάσδε φυλάσσω τε δύομαί τε, 107^b cf. ο 35
 καὶ σφι συῶν τὸν ἄριστον ἐν κρίνας ἀποπέμπω.
 ὧς φάθ'· ὃ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἤσθιε πῖνέ τε Φοῖνον
 110 ἀρπαλέως ἀπέων, κακὰ δὲ μνηστῆρας ἐφύτευε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνήσας καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
 καὶ Φοι πλησάμενος ὤκε σκύφον, ᾧ περ ἔπινε, 111 = ε 95
 Φοῖνον ἐνίπλειον· ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ, 113^b = φ 483
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεια πτερόεντα προσηύδα·
 115 „ὦ φίλε, τίς τ' ἄρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἐφοῖσι,
 ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερός, ὥς ἀγορεύεις;
 φῆς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνωνος εἵνεκα τιμῆς. 117^b = 70
 Φειπέ μοι, αἶ κέ ποθι γνῶω τοιοῦτον ἐόντα.
 Ζεὺς γάρ που τό γε Φοῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, 119 cf. Γ 308
 120 εἴ κέ μιν ἀγγελίαιμι Φιδῶν· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην.“

100 ἐν ἡπείρῳ] vid. ad v 210. || μῆλων

Strab. X p. 453] οἶων mss.; vid. ad vs. parall.

101 συβόσια] cf. A 679.

102 αὐτοῦ] ἱρσις; in G est αὐτοί.

103 δ' Grashof] τ' mss.

104 ἐσχατιῇ] -ῆν Ar. (sic i). || ὄρονται]

cf. ψ 112 γ 471 et § 284; ὄρωνται F, vHer-
 werden ἵπονται coll. ο 397 ω 338.

105 ἐπ' ἡματι] vid. ad T 229. || ἀγλίνει]

ἀγλίνει mss.; vid. ad Σ 493.

109 ὃ δ'] nempe Ulixes.

110 μνηστῆρας ἐφύτευε] -ρσι φύτευει mss.

112 sq.] Eumaeus poculum, unde Ulixes
 bibit (an: unde ipse Eumaeus bibere sole-
 bat?) denuo ad oram usque o cratera
 replet (vs. 78). Perperam Eustathius p.
 1751,50 Ulixem nunc Eumaeo poculum
 offerre contendit, in parenthesi collocans
 verba ὃ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ; neque
 recte cum Theocrito (I 143, cf. ibidem 27

sq.) pro uno eodemque vase habet τὸ
 κισσύριον et τὸ σκύφον: illud craterae vice
 fungitur, hoc poculi. Ad Eumaeum verbum
 ὤκε optimo iure rettulit Asclepiades Myr-
 leanus apud Athenaeum XI 498 f.

112 καὶ Φοι πλησάμενος] πλησάμενος δ' ἄρα
 ol Aristophani et Aristarcho tribuit Athen. XI
 498 f, „cui diffido” (Ludwich). || σκύφον] sic
 Ar. secundum Athen. l. l., Aristophanes et
 mss. pleraque σκύφος; utramque lectionem
 commemorant scholia. Vox †; hoc quoque
 vasculum, ut κισσύριον (vs. 78), e rustico-
 rum esse supellectile recte observavit
 Asclepiades Myrl. apud Athen. l. l. et
 477 a, b.

115 τ' ἄρ (τάρ) Cobet] γάρ mss.

116] del. Duentzer.

119 τό γε] τόδε G F X n mss. alia.

120 ἀγγελίαιμι] ἀγγελίωμι proponitur apud
 Nauckium. Cf. A 792.

- τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα συμβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
 „ὦ γέρον, οὗ τις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλημένος ἐλθὼν 122^b = v 333
 ἀγγέλλων πείσειε γυναικὰ τε καὶ φίλον υἱόν·
 ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
 125 ψεύδοντ' οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 ὅς δέ κ' ἀλητεύων Ἰθάκης εἰς δῆμον ἵκηται,
 ἐλθὼν εἰς δέσποιναν ἐμὴν ἀπατήλια βάζει·
 ἢ δ' ἐν δεξαμένη φιλέει καὶ ἕκαστα μεταλλάξ,
 καὶ Φοῖ οἰδυρομένη βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
 130 ἢ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπεὶ πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
 αἰψὰ κε καὶ σὺ, γεραιέ, Φέπος παρατεκτῆναιο,
 εἴ τίς τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε Φείματα δοίη.
 τοῦ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες ταχέες τ' οἶωνοι
 ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν Φερούσαι, ψυχὴ δὲ λέλοιπε·
 135 ἢ τὸν γ' ἐν πόντῳ ῥάγον ἰχθύες, ὅστέα δ' αὐτοῦ
 κεῖται· ἐπ' ἡπείρου ψαμάθῳ ΦεΦλυμένα πολλῇ.
 ὥς ὃ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε, φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω 137^a cf. δ 511
 πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχεται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 ἦτιον ὧδε Φάνακτα κηγήσομαι, ὀππὸς' ἐπέλθω,
 140 οὐδ' εἴ κεν πατρός καὶ μητέρος αὐτίς ἴκωμαι
 Φοῖκον, ὅθι πρῶτον ῥενόμην καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 οὐδέ νυ τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἰεμένος περ 142 cf. X 424 δ 104
 ὀφθαλμοῖσι Φιδέσθαι ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεύς πόθος αἰνυται οἰχομένοιο.
 145 τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζειν

132 Diocles —

122 οὐ] *ai, ut sit optantis exclamatio? male enim abest *ken*, cf. K 246; vHerwerden οὐ *κέν τις τὸν*, Hartman οὐ *κέν κεῖνον*. || *ἐλθὼν*] *ἐλθεῖν* proponitur apud Nauckium; at vid. v 333 φ 327.

124 ἀλλ' ἀλλ' Kirchhoff. || ἀλλως] vid. a 1 ψ 144.

128-130] del. Duentzer.

126 δὲ x'] δ' ἄν Eust.; vid. § 326.

127 ἀπατήλια] vox rediv. vs. 157 et 288; cf. ἀπατηλός A 526 h. VII 13.

128 ἕκαστα] neglecto *Φ*. Fick τ' ἔρειν τε Φείματα. Cf. o 377.

130 ἐπεὶ G Z k] ἐπὶν mss. cett.; cf. § 326.

131 γεραιέ] ξεῖνε G.

134 Φερούσαι] sic (ἐρύσαι) Ar. recte; male ἐρύειν G F² U; vert. *dudum discerpsuerunt, opinor*.

135 αὐτοῦ] novicius; cf. § 98.

136 κεῖται] κεῖτ' G P, κεῖται mss. cett. || *ΦεΦλυμένα* § 265] *ἐλλυμένα* mss.

140-143] del. Fick.

142 νυ] τι G M mss. alia, οὐδ' ἄρα l. a. || *ἰεμένος* H] *ἀχνύμενος* mss. pleraque (ut locis par.), „quod praeferrem si vs. 143 abesset” (LaRoche). Participii *ἰεμένος* (§ 201) neglectum est *Φ*, sed si legimus *ἀχνύμενος*, incommodus est infinitivus *Φιδέσθαι* (alienus hinc est B 290).

- αἰδέομαι, περὶ γὰρ μ' ἐφίλει καὶ ἐκήδετο θυμῷ·
 ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω καὶ νόσφιν ἐόντα.
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι οὐδ' ἔτι φῆσθα
 150 κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἶν' ἄπιστος· 150 cf. ψ 72
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,
 ὥς νέεται Ὀδυσσεύς. ἐναγγέλιον δέ μοι ἔστω
 153 αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κεῖνος ἰὼν ἐΦὰ δῶμαθ' ἵκηται·
 155 πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὗ τι δεχοίμην.“
 165 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Ἐύμαιε συμβῶτα·

154 Φείσαι με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, Φείματα καλὰ.

154 cf. π 79

156 ἰχθύες γὰρ μοι κεῖνος ὁμῶς ἀφιδάο πύλῃσι
 γίγνεται, ὅς περὶ Φείκων ἀπατήλια βάζει.

156 = I 312

Φίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα
 ἰστίη τ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος, ἦν ἀφικάνω

[sq.
 158 sq. = q 155 sq. v 230
 158^a = T 258 τ 303

160 ἢ μὲν τοι τάδε πάντα τελέσσεται ὥς ἀγορεύω·
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·

159-162 = τ 304 sqq.

τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς τοῦ δ' ἱσταμένοιο
 Φοῖκαδ' οὐστήσει καὶ τίσεται, ὅς τις ἐκείνου
 ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλογον καὶ φαίδιμον υἱόν.

161^b = π 204 τ 585

163^a cf. o 177

159 et 162-164 Ar. —

146 ἐκήδετο] κήδετο mss.

147] del. Fick.

149 sq. φῆσθα | κεῖνον] κεῖνον | φῆσθα P.

152 νέεται § 191] νείται mss. || ἐναγγέλιον] vox nonnisi vs. 166 rediv.

153 αὐτίκ'] vHerwerden αὐτίς (i. e. ὅστις, ut A 140 I 440); cf. v. l. δ 471, 554, i 272, 368. || ἐΦὰ PKnight] τὰ & mss.; vid. ad o 430.

154] om. mss. pleraque, habent M² X D U² L.

156 sq.] del. PKnight, vs. 158-164 Kirchhoff, vs. 154-164 Fick; sed vs. 155 non habet quod vituperes. Iusiurandum hinc alienum propter Eumaei verba vs. 171 *mittamus iusiurandum istud* (i. e. *noli iurare*); Ulixis autem, qui agnoscere nondum vult, non est tam accurate indicare tempus rediv. Sed his deletis versus 392 recte habere vix iure statuit Kirchhoff; discrimine illo diveras manus argui putat Seeck.

157 πενή] †, cf. πενήτης γ 348, πένομαι A 318 etc. || ἀπατήλια] cf. vs. 127. || *βάζει] βάζει mss.; cf. I 313.

158 θεῶν — τράπεζα] ἐρίδουπος πόσις H 795 G (cf. o 465).

159 ἰστίη] ἰστίη F; vid. ad γ 234. Vox nonnisi vs. parallelis rediv; de producta syllaba -i- vid. § 54.

160 τοι] δὴ G X, l. a. τῇ (i. e. οὕτως), item τ 305. || τελέσσεται vHerwerden] τελέσεται (cf. § 286) mss.; requiritur futurum.

161 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος] de genitivi usu novicio vid. η 118. || αὐτοῦ] novicius pronomini usus, vid. § 98; αὐ τοῦ Herodianus. || λυκάβαντος] *annis?* an *mensis?* Vox ignota, quae nonnisi vs. parall. rediv, a stirpibus *λυκ-* (*lux*), vid. ad A 101, et βα- (*βαίνειν*) ducta videtur, cf. Macrob. Saturn. I 17 § 39. Veteres perquam absurde a voce *λύκος* repetebant, lupos scilicet fluvium tranantes alterum alterius caudam mordicus tenere, sic continuam seriem efficientes, qualis est dierum. Nihil melius Apoll. lex. repetit ἀπὸ τοῦ λυγέως (i. e. σκοτεινῶς, *clanculum*) βαίνειν.

162] om. P Y¹.

163 οὐστήσει] -σας F P H M (cf. o 252). || τας] κεν M U² n mss. alia. || ἐκείνου] novicius pro κεῖνου, vid. § 97.

164 φαίδιμον] νήπιον L W n.

- „ὦ γέρον, οὐτ' ἄρ' ἐγὼν ἐναγγέλιον τόδε τίσω
οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι Φοῖκον ἐλεύσεται. ἀλλὰ Φέκηλος 167^a = τ 313
πῖνε, καὶ ἄλλα παρ' ἐκ μεμνώμεθα, μηδὲ με τούτων
μύμνησκ'. ἥ γὰρ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι
170 ἄχνυται, ὅπποτε τις μνήσῃ κεδνοῖο Φάνακτος.
ἀλλ' ἥ τοι ὄρκον μὲν ἑάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἔλθοι, ὅπως μιν ἐγὼ γ' ἐθέλω καὶ Πηνελόπεια
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ Τηλέμαχος Θεοφειδής.
νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν 'τέκ' Ὀδυσσεὺς,
175 Τηλεμάχου. τὸν ἐπεὶ ἔθρεψαν θεοὶ ἔρνεϊ Φῖσον,
καὶ μιν ἔφην ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν οὐ τι χέρηα
πατρὸς ἑφοῖο φίλοιο, δέμας καὶ Φεῖδος ἀγῆτόν· [376
τὸν δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας ἔνδον ἑλίσσας 177^b cf. X 370 Ω
ἥ τις ἀνθρώπων. ὃ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν 178^b = λ 337
180 εἰς Πύλον ἡγαθέην· τὸν δὲ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Φοῖκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φύλον ὄληται
νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεσσίον ἀντιθέοιο.
ἀλλ' ἥ τοι κείνον μὲν ἑάσομεν, ἥ κε Φαλώη, 183 cf. I 701
ἥ κε φύγη καὶ κέν Φοι ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων.
185 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιέ, τέ' αὐτοῦ κήδε' ἐνίσπε,
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν Φεΐδω· [sq.
τίς πόθεν ἔσσι ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκῆς; 186 sq. = ω 297
ὀπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται 187-190 = α 170
sqq.

174-184 Ar. —? (in M singulis versibus appictus est obelus, in H signum S).

- 166 ἐναγγέλιον] cf. vs. 152.
168 παρ' ἐκ] παρὲς mss. || μεμνώμεθα] forma novicia; μεμνώμεθα Fick. || με] τι F.
169 sq. θυμὸς... ἄχνυται] θυμὸν... ἄχνυμαι F P H X mss. alia. || στήθεσσι ἐμοῖσι] -σσι φίλοις Nauck.
171-173] suspecti Nauckio; vid. ad vs. 174-184.
171 ὄρκον] καῖνον Zen.; vid. vs. 183.
173 θ' δ] τε?
174-184] addidit diasceuaista, cui etiam vs. 171-173 tribuit Kirchhoff, cum vs. 167 pugnare ratus; sed ipsi poetae hos deberi iure statuisset videtur Seeck.
175] cf. P 53 Σ 56, 437. || ἔρνεϊ Φῖσον] οὐρανίοντες l. a. in G (cf. η 242).
176 χέρηα] χέρηα Ar. (sic Y?), χερσίω mss.; vid. A 400 et § 85 et 87.

- 177 δέμας L W Eust.] φρένας mss. pleraque; cf. vs. 178. || Φεῖδος] ἦθος L W.
178 τὸν] sic Ar., τοῦ G H² M² X mss. alia. || βλάψε] κλέψε F¹ (vid. Σ 217).
179 ἀκουήν] vid. ad β 308.
180 ἡγαθέην] vid. ad β 308.
182 Ἀρκεσσίον] Ἀρκεσίου L W, Ἀρκεσίου mss. pleraque. Vid. ad δ 755.
183 Φαλώη] ἀλώη (-άη) mss., cf. o 300.
184 φύγη... ὑπέρσχη] φύγοι... ὑπέρσχοι G¹ mss. alia.
185 τέ' Nauck] τὰ σ' mss., σέ' (o) PKnight; vid. ad A 185. || ἐνίσπε] -σπες G¹ P H; vid. § 246.
187 ἔσσι] § 302] εἰς mss.
188-190] hinc in librum α transsumptos esse annotavit Ar.
188 ὀπποίης] vid. ad α 171. || τ' L W] δ' mss. pleraque.

- ἡγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ηὔχετόντο;
190 οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἐκέσθαι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω. 192 = α 179
εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδῇ
ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν κλισίης ἐντοσθεν ἐοῦσι,
195 δαίνυσθαι ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ Φέργον ἔποιεν· 195^a cf. β 311
ῥηιδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
οὐ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμοῦ,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητ' ἐμόγησα. 198 = η 214
„ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὖχομαι εὐρεῖάνων, 199 cf. π 62
200 ἀνέρος ἀφνειοῦ πάϊς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι
νῆες ἐνὶ μεγάρῳ ἡμὲν τράφον ἡδ' ἐγένοντο
γνήσιοι ἐξ ἀλόχοι· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
παλλακίς, ἀλλὰ με Φῖσον ἰθαιγενέεσσιν ἔτιε
Κάστωρ Ὑλακίδης, τοῦ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι,
205 ὃς τότ' ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς τέλετο δῆμῳ 205^b = A 58
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε καὶ νῆας κυδαλίμοισι. 206 cf. Ω 546
ἀλλ' ἥ τοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι 207^b = B 302
εἰς Ἀφίδας δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλλοντο,
210 αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρ' ἔδοσαν καὶ Φοικ' ἐνειμαν.
ἡγαγόμεν δὲ γυναιῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων

- 189 ηὔχετόντο § 191] εὐχετόντο (-ται) mss.
192 ταῦτα] ξεῖνε G.
194 ἐντοσθεν] ἰδοῦσι? *ἐντοσθε μίνουσι?
195 ἀκέοντ'] Ar. F ἀκίοντες plene (cf. § 13). || ἔποιεν] ἐράπειντο ni et l. a. apud Eust., male, vid. § 119.
198 ἰότητ' ἐμόγησα] -τι μόγησα mss.
199] verba corrupta; pluralem Κρητῶν... εὐρεῖάνων non tuentur loci ad γ 278 allati (vid. § 252 τ 172), pro εὖχομαι autem expectatur ἵστί μοι (item ἵστί Φοι π 62).
201 νῆες ἐνὶ] νῆες ἐν F P H mss. alia. Cf. § 78. || τράφον Buttman] ἐράφον mss.; vid. § 252.
202 ἀλόχοι' § 59] -χου mss. pleraque, -χων G mss. alia. || ὠνητὴ] adi. † (verbum ὠνεῖσθαι apud Hom. non extat); cf. ὠνος pretium Φ 41 etc., ἀπριάτην A 99 § 317 h. Cer. 132.
203 Φῖσον] Ἰσα P. || ἰθαιγενέεσσιν F] ἰθαγ.

- mss. multa. Adi. †; cf. νοθαγενής Eur. Andr. 912, 942 Ion. 592. Forma ἰθαγ-redit in nomine Ἰθαμίνης II 586. || ἵστί] ἵστίμα mss.; cf. § 165.
204 Κάστωρ] teste Callistrato in schol. liber ἐκ τοῦ Μουσίου habebat Κάστωρ (? — Ἀκτωρ coni. Duentzer, Κάτωρ Bekker; verum tradi in scholio, in aliis autem libris olim lectum fuisse Μάστωρ aut Κάστορος, putat MSchmidt). || Ὑλακίδης] Φυλακίδης Duentzer. || γένος] l. a. πάϊς. PKnight γόνος.
205 τότ'] ποτ' F P H¹ mss. alia.
206 κυδαλίμοισι] l. a. ἡνθαλίμοισι (leg. ἰνδ. aut εἰδ., ut ω 279).
208 τοὶ] ἐπὶ G.
209 ἐπὶ] ἐπὶ Duentzer coll. ψ 352.
210 παῦρ' ἔδοσαν] παῦρα δόσαν mss. pleraque.
211 πολυκλήρων] †, opp. ἀκλήρος λ 490 h.

- εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα
οὐδὲ φυγοπιτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λείλοιπε,
ἀλλ' ἐμπης καλάμην γέ σ' ὀλομαι εἰσοράοντα
215 γιγνώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἥλιθα πολλή.
ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωσαν καὶ Ἀθήνη
καὶ ῥηξήνορ' ὅποτε κρῖνοιμι λόχονδε
ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων,
οὐ ποτέ μοι θάνατον προτιώσσετο θυμὸς ἀγῆνωρ,
220 ἀλλὰ πολὺ πρῶτισι' ἐπιάλμενος ἔγχε' ἔλεσκον
ἀνδρῶν δυσμενέων ὃ τέ μοι Φεῖξειε πόδεσσι.
τοῖος ἔα πτολέμω· Φέργον δέ μοι οὐ φίλον ἦσκε
οὐδ' οἰκωφελή, ἦ τε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,
ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν
225 καὶ πόλεμοι καὶ ἄκοντες ἐν ξεστοὶ καὶ οἰστοὶ,
λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταρριγηλὰ πέλονται.
αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἦσκε, τὰ που θεὸς ἐν φρέσ' ἔθηκε·
ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
„πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν
230 εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ὠκυπόροισι νέεσσι

214^b sq.^a = P
687 sq.

Ven. 123. Cf. πολυκλήμων E 613, πολυπάμων A 433.

212 ἀποφώλιος] cf. s. 182.

213 φυγοπιτόλεμος] †; *φυγοπιτόλεμος? Opp. μνησπιτόλεμος B 740 etc. (μνησθῆτος, μνησάρετος).

214 καλάμην] vox nonnisi T 222 redit, utrobique per metaphoram adhibita. Ex stipula agnoscitur arista. Comparationem laudat Aristot. Rhet. III 10; cf. -σταχύνεσθαι de armentis crescentibus dictum v 212. || γί σ' || σε Nauck. || εἰσοράοντα § 191] -ρόωντα mss.

215 δύη] aerumnas. Vox redit (X 61 l. a.) § 338 σ 53, 81; cf. δυνά v 195, δυνήπαθος h. Merc. 486, vid. etiam ad ζ 201. || ἥλιθα] vid. ad s. 483.

216 μοι] om. G¹, ante θάρσος collocavit G².

217 ῥηξήνορ'] † (sed vid. l. a. vs. 223); cf. ῥηξήνωρ H 228 etc.

219 προτιώσσετο] -όσσετο mss.

220 *πρῶτισι' ἐπιάλμενος] πρῶτιστος; (προτε-ρος F) ἐπιάλμενος mss. || ἔγχε' § 71] ἔγχε mss. || ἔλεσκον] ἔλεσκον H (cf. T 135).

221 δ—πόδεσσι] verba obscura; vulgo ver- titur: quicumque me pedibus fugiebat; cur autem praesertim fugientes a se interfectos iactat Ulixes? Ernesti coll. § 262 sic expli- cat: quicumque pedibus fretus mecum concur- rebat. Bothe pro μοι coniecit μή.

222 ἔα LMeyer] ἔα ἐν, F' ἐν, ἔον ἐν, ἔην mss. || πτολέμω] πολ. mss. || ἦσκε] ἔσκεν (ἦεν) mss.

223] del. PKnight. || οἰκωφελή] neglecto F; Apoll. lex. οὐ ῥηξήνορ' (ῥηξήνορ' cf. vs. 217). Vox †, cf. Φοῖκον ὀφείλειν § 233 σ 21.

226 καταρριγηλὰ] †, cf. φειδανός T 325 (ῥίγιον, φηγῆσαι).

227 sq.] del. PKnight, unum vs. 228 Fick.

227 ἦσκε] ἔσκε mss. || φρέσ' ἔθηκε] φρεσι θῆκε mss.

228] cf. Archilochi fr. 35 in schol. allatum ὡς ἄλλος ἄλλω καρδίην λαίναται, Eur. fr. 564 ἀλλ' ἄλλος ἄλλους μάλλον ἤδεται τρώποις, Verg. Ecl. II 65 trahit sua quaeque voluntas. || ἔργοις] noviciū pro Φέργουσιν; cf. § 60.

230 εἰνάκις] adv. †.

- ἄνδρας ἔς ἀλλοδαπούς, καὶ μοι μάλα τύγχανε πολλά.
τῶν ἐξηρεόμην μενοφεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
ἰάγγανον· αἶψα δὲ Φοῖκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἔπειτα
Ἰφεινός τ' αἰδοῖός τε μετὰ Κρήτεσσ' ἐτετύγμην.
235 ἀλλ' ὅτε δὴ τήν γε στυγερὴν δόδον εὐρύφοπα Ζεὺς
ἐφράσαθ', ἦ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε,
δὴ τότε ἐμ' ἤνωγον καὶ ἀγκαλυτὸν Ἰδομενεῖα
νῆεσσ' ἠγήσασθ' εἰς Ἑλλιον· οὐδέ τι μῆχος
ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπή δ' ἔχε δῆμοο φῆμις.
240 ἔνθα μὲν εἰνάφετες ἠπολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Φοίκαδε σὺν νῆεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς.
„αὐτὰρ ἐμοὶ δφειλῶ κακ' ἐμήδετο μητίετα Ζεὺς·
μῆνα γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι
245 κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἄνωγεν ναυτίλλεσθαι
νῆας ἐν στείλαντα σὺν ἀντιθέοισ' ἐτάροισι.
ἐννέα νῆας ἑταῖρα, θεῶς δ' ἐσαγείρετο λαός.
Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι
249 = „ 397
'δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερῆα πολλὰ παρείχον
ῥεζέμεναί τε θεοῖσ' αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
ἐβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης
ἐπλέομεν Βορρῇ ἀνέμῳ ἀκραεὶ καλῷ
253 cf. 299
ῥηιδίως, ὥς εἴ τε κατὰ ῥέον· οὐδέ τις οὖν μοι
255 νηῶν ἠημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
ἦμεθα, τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆται τ' ἴθουνον.
256 = „ 78

231 πολλά P] πάντα G F M X.

232 ἐξηρεόμην § 191] ἐξηρεόμην vel ἐξα- ρευσμένη mss.

233 Φοῖκος ὀφείλετο] vid. ad vs. 223. || ῥα ἔπειτα] hiatus vitiosus; σφιν ἔπειτα Zen. (in cod. H versui 231 adscripta legitur Zeno- loti haec lectio); δὴ ἔπειτα PKnight.

234 Κρήτεσσ' ἐτετύγμην] -σσι τετύγμην (τε- τάγμην F¹ P H¹ alia) mss.

235 τήν γε F] τήνδε mss. pleraque.

238 νῆεσσ' νῆασι F non recte; cf. § 64. || ἠγήσασθ' Bekker] ἠγήσασθαι (-σεσθαι) mss.

239 δῆμοο § 2 et 59] δῆμου mss.; Barnes δῆμου δ' ἔχε φῆμις, CGMueller δῆμου ἔχε φῆμις.

241] vid. ad B 134.

242] del. Kirchhoff.

243 κακ' ἐμήδετο] κακὰ μ. mss. || μητίετα] εὐρύποπα M.

246 ἄνωγεν § 225] ἀνάγει mss. || ναυτίλ- λεσθαι] vid. ad δ 672.

248 ἐσαγείρετο Ar. i] -ρατο mss. cett.

251] del. PKnight. || ῥεζέμεναί τε θεοῖσ' Nauck] θεοῖσιν τε ῥέζειν (ῥέζειν P H X) mss.; cf. § 8. An *δαίμοσι τε ῥέζειν? Cf. Z 115.

253 ἀκραεὶ] vid. ad β 421.

255 ἀσκηθέες] synizesis novicia, cf. § 8 et 73; ἀσκηθεῖς G P H¹ (?) M U² Eust. fortasse recte, cf. ἔξρον s. 402, inscr. Collitz. n° 3840¹¹⁰ et § 18. || ἄνουσοι] † (νοῦσος A 10 etc.).

- 257 πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐνρρεΐτην ἰκόμεσθα. [sqq. 259-272 = ρ 428
259 ἐνθ' ἣ τοι μὲν ἐγὼ 'κελόμην ἐρήρας ἐταίρους 259 sq. cf. ρ 193
260 αὐτόθι παρ νήεσσι μένειν νῆας τε ῥύεσθαι, 262^b = ω 183
ὀπιτήρας δὲ κατὰ σκοπιὰς ὠτρυνά νέεσθαι.
οἷ δ' ὕβρι Φείξαντες, ἐφεισπόμενοι μένει σφῶ,
αἶψα μάλ' Αἴγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
'πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικάς ἄγον καὶ νῆπια τέκνα,
265 αὐτούς τ' ἔκτεινον τάχα δ' εἰς πόλιν ἵκετ' αὐτή.
οἷ δὲ βοῆς ἄλοντες ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφι 266^b = ι 682
ἤλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τ' ἀστεροπῆς. ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραννος 268^a = ρ 437 cf. 83
φύξαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν ἔβαλ', οὐδέ τις ἔτλη
270 στήμεν' ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔσθη.
ἐνθ' ἥμων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῶ,
τοὺς δ' ἀναγον ζῶους, σφίσι Φεργάξεσθαι ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
'ποίησ' — ὥς ὄφελον θανέμεν καὶ πότιμον ἐπισπεῖν 274 cf. ε 308
275 αὐτόθ' ἐν Αἰγύπτῳ, ἔτι γὰρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο — 274^b = δ 562
αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην ἐτύκτον ἔθνηκα
καὶ σάκος ὤμοιιν, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων 278^b cf. ο 454

258 στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιφιλίσσας.

258 = ρ 427

- 257 πεμπταῖοι] †.
258] e libro ρ adiectum del. Kirchhoff. ||
'στήσα δ' ἐν] στήσαμεν H² (cf. l. a. ρ 427).
260 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.; an *αὐθι
παρὰ (παρὰ U i)? || νῆεσσι] *νηῶσιν τε? vid.
ε 194. || νῆας τε ῥύεσθαι PKnight] καὶ νῆας
ῥύεσθαι mss.; cf. ε 194.
261 ὀπιτήρας] nonnisi loco parall. redit,
cf. ὀπωπητήρ h. Merc. 15, διοπιτήρ K 562,
διοπιτεύω K 451, ἱποπιτεύω π 140. || νέεσθαι]
vid. ad Φ 48.
262 ὕβρι] sic aut ὕβρι mss., utrumque
novicium pro ὕβρι, cf. § 74; *ὕβρι δ' οἷ? ||
ἐφεισπόμενοι § 247] ἐπισπόμενοι mss.
263 Αἴγυπτίων] cf. § 28.
266 ἠοὶ § 77] ἠοὶ mss.
268 τ' ἀστεροπῆς] τε στεροπῆς mss.; vid.
ad Γ 363. || τερπικέραννος] vid. § 251.
269 *ἔβαλ'] βάλεν mss.
270 στήμεν'] μέναι mss., cui verbo ἐναντί-

- βιον alias non iungitur (vid. tamen N 106):
ρ 439 autem in mss. στήναι extat, idque
hic restituendum intellexit Ellendt. An
*στήμεναι ἀντίβιον (item Φ 266 ρ 439)? In F
est ἐναντίον, in P¹ ἐναντιόβιον, videtur igitur
ἐναντίον esse glossema, ἀντίβιον autem
vera lectio.
271 ἥμων § 92] ἥμειν mss.
272 ἀναγον] ἄγον F, ἄγαγον X D Z, quod
praefert Ernesti (ad ρ 441), de praeda enim,
quae vi abducitur, ἀνάγειν alias non dici.
Eadem est varietas σ 89.
273 φρεσὶ τοῦτο P H] φρεσὶν ὅδε G F² M X,
φρεσὶ τόδε F¹.
274 θανέμεν § 126] θανέειν mss.
275 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss.
277 ἔκτοσε] adv. † neque huic loco aptum:
ἐκτοθι M mss. alia.
278 ἐναντίον] -ος D, cf. ο 454. || ἵππων]
ἵππων M non recte; cf. ο 454. Naber ὄκα. —

- καὶ 'κύσα γούναθ' ἐλών· ὃ δ' ἐρύσατο καὶ μ' ἐλέησε,
280 εἰς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγε Φοίκαδε δάκρυ χέοντα. 280^a cf. N 657
ἣ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήισον μελήρσι
Φέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ 'κεχολώατο λίην· 282^b = π 425
ἀλλ' ἀπὸ κείνος ἔρυκε, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν 283^b cf. ε 146
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσάεται κακὰ Φέργα.
285 „ἐνθα μὲν ἐπτάφετες 'μένον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγειρα
χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἀνδρας· δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ μοι ἐπιπλόμενον Φέτος ὄγδοον ἤλθε, 287 = η 261
δὴ τότε Φοίνιξ ἤλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια Φειδῶς,
τρώκτης, ὅς δὴ πολλὰ κακὰ ἀνθρώπους ἐΦεφόργει·
290 ὅς μ' ἄγε παρπεπιθῶν Φῆσι φρεσὶν, ὄφρ' ἰκόμεσθα
Φοινίκην, ὅθι τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
ἐνθα παρ' αὐτῷ ἔμεινα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν· 292^b = δ 86
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο 293 sq. = λ 294
ἄψ περιτελλομένου Φέτεος καὶ ἐπήλυθον ὄραι, sq.
295 εἰς Λιβύην μ' ἐπὶ νηὸς ἐφείσατο ποντοπόροιο
ψεύδεα βουλευσας, ἵνα Φοι σὺν φόρτον ἄγοιμι,
κεῖθι δέ μ' ὥς περάσειε καὶ ἄσπετον ὄνον ἔλοιτο.
τῷ ἐπόμεν ἐπὶ νηὸς, οἰόμενός περ, ἀνάγκη.
ἣ δ' ἔθεεν Βορέη ἀνέμφ ἀκραίε καλῶ 299 cf. 253

- Etiam A 534 ψ 89 adiectivo ἐναντίος; geni-
tivus sic adiungitur.
279 ἐλέησε] ἐδάωσεν G n Eust. (ut K 44
ο 290 χ 372). Cf. δ 364 (λ 55 χ 312).
280 δέ μ' ἔσας] liber Aeolicus (qui etiam
ad ε 331 σ 98 commemoratur) habebat
δ' ἀνέσας, non male, quod compositum extat
N 657 ε 209. Verbi simplicis participium
certum est x 361.
281-284] suspecti Duentzero.
282 κτεῖναι] κτάμεναι?
283 μῆνιν] μῆτιν L q.
284] del. PKnight. || νεμεσσάεται § 191]
-άεται mss.
286 χρήματ'] l. a. κτήματ' (cf. vs. 385). ||
Αἰγυπτίους] cf. § 28. || ἅπαντες] -ντα D Z.
287 *μοι ἐπιπλόμενον Φέτος ὄγδοον] ὄγδοον
μοι ἐπιπλόμενον ἔτος mss., vid. ad η 261. ||
ἐπιπλόμενον] cf. vs. parall.
288 ἤλθεν] ἦεν Bothe. || ἀπατήλια cf. vs. 127.
289 τρώκτης] vox redit ο 416, cf. τρώγειν

- ξ 90. || ἀνθρώπους ἐΦεφόργει] -πους ἐφώργει
G¹, mss. cetera -πους vel -ποισι(ν) ἐφώργει.
Dativus defendi nequit nisi legatur ὅς κακὰ
πολλὰ ἐν ἀνθρώποις ἐΦεφόργει (dissimilis est
ε 261); de verbi forma vid. § 224.
291 ἔκειτο] ἔσιν n.
292 ἔμεινα] μέναι mss.
293 ἐξετελεῦντο] vid. ad λ 294.
295 ἐφείσατο Zen.] ἐφείσατο Rhianus, ἐί(σ)-
σατο vel ἐί(σ)σατο mss.; cf. § 220. Suspica-
mur Rhiani lectionem fuisse ἀφείσατο, Ari-
starchum vero ἐφείσατο dedisse; cf. v 274.
Grashof coniecit ἐς Λιβύην ἐπὶ νηὸς ἡμ' εἴσατο.
296 φόρτον] vox nonnisi ε 163 redit; vid.
ad ε 250.
297 περάσειε F] -σησι mss. fere omnia. ||
ἔλοιτο] accipere? insolite dictum, vid. tamen
ο 367; ἄροιτο F² (cf. M 485 h. Merc. 264,
364).
298 ἀκραίε] εὐκραίε U² L W q vitiose; vid.
ad β 421.

- 300 μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφισι ᾿μήδετ' ὀλεθρον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν οὐδέ τις ἄλλη 301 cf. μ 403
 ᾿φαίνετο γαῖάνων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα, 302-304 = μ 404
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 302-304 = μ 404
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 305 Ζεὺς δ' ἄμνυδις ᾿βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 305-309 = μ 415
 ἢ δ' ἐφέλιχθη πᾶσα Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ, 305-309 = μ 415
 ἐν δὲ θεοῖον ᾿πλήτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 οἱ δὲ κορώνησιν Φίελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποήνυτο νόστον.
 310 αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ
 ἰσθὺν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρόροιο
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
 τῷ ῥα περιπλεχθεὶς ᾿φερόμην ὀλοοῖς ἄνέμοισι. 313^b = ε 82
 „ἐννῆμαρ ᾿φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ 314 = η 253
 315 γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
 ἐνθα με Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φεῖδων
 ἥρως ἀπριάτην τοῦ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
 αἶθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον, 318^a cf. ζ 2
 χειρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἔκετο δώματα πατρός·
 320 ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε Φείματ' ἔΦεσσε. 320 = x 542
 ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ ᾿πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκε
 ξεινίσαι ἠδὲ φιλῆσαι ἰόντ' εἰς πατρίδα γαῖαν

300 μέσσον] *per medium mare?* cf. πείλα-
 γος μέσον γ 174. || ὑπὲρ ὅπ' ἐκ Y1 (ὅπε P). ||
 δέ σφισι] δέ σφι(ν) F P M U, γάρ σφισι H²
 mss. alia.

301 Κρήτην μὲν] τὴν νῆσον X mss. alia.

304 ὑπερ] ὑπ' ἐκ Y. || γλαφυρῆς] κεφαλῆς
 F. || πόντος] πόντον F¹ P; vid. ad μ 406.

306 ἐφέλιχθη § 41] ἐφέλιχθη mss.; vid.
 ad ε 132 et A 530.

308 κορώνησιν] cf. ε 66.

309 ἐμφορέοντο] ἔφορ. F P M X. || ἀποήνυτο]
 ἀποαίνυτο mss.

311 ἀμαιμάκετον] cf. Z 179.

315 ᾿πέλασεν] ἔλασεν G¹, κόμισεν mss. alia.

317-319] del. Fick.

317 ἀπριάτην] -δην Rhianus, -της Crates.
 Cf. A 99.

318 αἶθρῳ] sic Zen. Aristoph. Ar., *frigus*

intelligentes, cf. schol. Apoll. Rh. IV 765;
coeli intemperiem, cui *oi ἐν ἀπριάτῳ* degentes
 expositi sunt, probabilius interpretatur
 vHerwerden. Vox †, alii olim λύθρῳ, i. e.
cruore vel pulvere, vid. Z 268 (= x 402
 ψ 48) A 169 I¹ 503; quod hinc alienum
 esse observat Apoll. lex. s. v. αἶθρῳ. || οἶκον]
 neglecto F. Nauck ἦγε δόμονδε, item q 84;
 Fick dubitanter (vid. ad vs. 317-319) εἰς δόμοι
 ἦγε (in textu) vel ἦγι με Φοῖκον (in annot.).

319 sq.] del. Duentzer; verba ὅφρ' —
 πατρός post ἦγεν ἐς οἶκον abundant.

319 χειρὸς] sc. ἰών, item Q 515.

320 Φείματ' ἔΦεσσε] εἶμα ἔεσσαν H, εἶματ'
 ἔεσσαν mss. cetera.

321 κείνος] κείνον vHerwerden dubitanter.
 Grashof κείνος δέ ἐ φάσκεν aut κείνος γάρ
 ἔφη μιν.

- καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεὺς, 323 = τ 293
 χαλκὸν τε χρυσόν τε πολύκμητόν τε σίδηρον. 324 cf. Z 48
 325 καὶ νύ κεν εἰς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι, 325-328 = τ 294
 ὅσσα Φοι ἐν μεγάρῳ κειμήλια ᾿κεῖτο Φάνακτος. 325-328 = τ 294
 τὸν δ' εἰς Δωδώνην ᾿φάτο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅππως νοστήσει ᾿Ιθάκης εἰς πλοῖα δῆμον 329 cf. σ 148 τ 298
 330 ἤδη δ' ἦν ἀπεῶν, ἢ ἄμφοδὸν ἢ κρυφὴδόν. 330 = τ 299
 ὥμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐνὶ Φοίκῳ,
 νῆα κατειρῦσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἑταίρους, 331 cf. τ 288
 οἱ δὴ μιν πέμψουσι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν. 332-335 = τ 289
 „ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς 332 cf. σ 151 [sqq.
 335 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν εἰς Δουλίχιον πολύπυρον. 333 cf. ε 37
 ἐνθ' ὃ γέ μ' ἦνωγεν πέμψαι βασιλῆι Ἀκάστῳ
 ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶ ᾿Γάνδανε βουλὴ
 ἀμφ' ἐμοί, ὅφρ' ἔτι πάγχυ δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην.
 ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νηὺς,
 340 αὐτίκα δούλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανάοντο
 ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε Φείματ' ἔδυσαν,
 ἀμφὶ δέ με ῥάκος ἄλλο κακὸν ᾿βάλον ἠδὲ χιτῶνα, 342 cf. ν 434

323-328] suspectos habet Fick.

324 χαλκόν... χρυσόν] χρυσόν... χαλκόν G
 (fortasse recte). || πολύκμητόν τε σίδηρον] ἄλλης
 ἐκ τῆς θ' ὁφαντῆν n Eust. (= ν 136 π 231).

326 ὅσσα] τόσσα F X Eust., et sic olim
 mss. „omnia” teste Didymo. Cf. q 160
 τ 295. || μεγάρῳ G] -ροῖς mss. cett.; cf.
 § 60 et Z 91.

328 ἐπακούσαι Aristoph.] -ση Ar., mss.
 utrumque; cf. τ 297.

329 νοστήσει Thiersch] -σι H² M, -ση mss.
 pleraque; cf. σ 148 τ 298 et § 113. Parum
 probabiliter Duentzer δῆπως νοστήσει φίλην ἐς
 πατρίδα γαῖαν coll. τ 298, nam eodem iure illic
 conici potest νοστήσει ᾿Ιθάκης εἰς πλοῖα δῆμον,
 futurum enim utrobique optime se habet.

331 ἀποσπένδων] sic Ar., ἐπισπένδων liber
 Aeolicus (cf. vs. 280). Vid. γ 394.

332 κατειρῦσθαι] neglecto F; *τε F¹ F² F³ F⁴
 θαι? vid. § 293 et ad σ 151. || ἐπαρτέας]
 cf. σ 151.

334 ἀλλ' ἐμὲ] ἀλλά με P H.

335 πολύπυρον] πολύμηλον K et l. a. in
 schol. (cf. B 605 alibi), quod insolitum
 insulae est epitheton; πολύπυρος vero Duli-
 chium dicitur etiam π 396 τ 292.

336] tum illos iussit me ad Dulichii regem
 Acastum deducere. || ἦνωγεν § 225] ἦνώγει
 mss.

337 ᾿Γάνδανε] ἦνδανε mss.

338 δύης ἐπὶ πῆμα γενοίμην] in miseram
 calamitatem inciderem? Sic Ar.; Aristophanes
 δύη ἐπὶ πῆμα γίνηται (i. e. praeter dolorem
 etiam calamitatem paterer?). Verba contorta,
 quibuscum frustra confertur πῆμα κακοῖο
 γ 152; vHerwerden ὅφρ' ἄρα πάγχυ δύησ'
 ἐπὶ πημαινοίμην. Pluralem δύησ' (δύης ἐπὶ)
 legisse scholii scriptorem putat Clarke. De
 voce δύη vid. ξ 215.

340] om. P. || δούλιον] adi. novicium, vid.
 ad Γ 409. || περιμηχανάοντο § 191] -νόωντο
 mss.; de verbo vid. η 200.

342 δέ με H² n mss. alia] δ' ἐμὲ G, δέ
 μιν H¹, δέ μοι mss. pleraque.

ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποιησόμεθ'· αὐτὰρ ὕπερθε
 μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὀλύμπου ἔχουσι.
 395 εἰ μὲν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς εἰς τόδε δῶμα,
 φέσσας με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε φέματα πέμψαι
 Δουλίχιόνδ' ἵμεναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσι φάναξ τεὸς, ὥς ἀγορεύω,
 δμῶας ἐπισσεύας βαλέμεν μεγάλης κατὰ πέτρης,
 400 ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἡπεροπεύειν·
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβος·
 „ξεῖν', οὕτω γάρ κέν μοι ἐνκλείῃ τ' ἀρετὴ τε
 εἴη ἐπ' ἀνθρώπους, ἅμα τ' αὐτίκα καὶ μετέπειτα,
 ὅς σ' ἐπεὶ εἰς κλισίην ἄγαγον καὶ ξείν' ἔδωκα,
 405 αὐτίς δὲ κτείναιμι φίλον τ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην·
 πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίων' ἀλιτοίμην.
 νῦν δ' ὦρ' ὀρόποιον τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι
 εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαερὸν τετυκοίμεθα δόρπον.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 410 ἀγγίμονον δὲ σύες τε καὶ ἄνθρωποι ἦλθον ὕφορβοι.
 τὰς μὲν ἄρα φέρεσαν κατὰ φήθεα κοιμηθῆναι,
 κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὄρωτο συῶν ἀντιζομενῶν.
 αὐτὰρ ὁ Φοῖβ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὕφορβος·
 „ἄξεθ' ὕδων τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
 415 τηλεδαπῶ, πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἳ περ οἰξύν
 δόλῃν ἔχομεν πάσχοντες ὕδων ἔνεκ' ἀργιοδόντων·
 ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσι.“
 ὥς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεὶ χαλκῷ·

393 νῦν] δὴ M. || ῥήτρην] †, pactionem;
 vid. ad Φ 445. || ὕπερθε] ἐπισθε(ν) mss.
 pleraque; vid. Lehrs Arist. 2 p. 366. Verum
 videtur ἐπίστων, cf. A 338 a 273 B 301.

395 μὲν κεν νοστήσῃ] εἴ κεν νοστήσειεν
 G, Cobet εἰ μὲν νοστήσειε, Fick εἰ μὲν κεν
 ἔλθῃσι (coll. vs. 398). || ἄναξ] neglecto J.

396 φέματα] οἰκᾶδε n.

397 ἵμεναι § 125] ἵναι mss.

399 βαλίμην § 126] βαλίμην mss. || πέτρης]
 vid. ad τ 408.

400 ἀλεύεται] vid. ad Ψ 340.

403 μετέπειτα] μετόπισθε(ν) X mss. alia.

405 αὐτίς] αὐτός Duentzer. || δὴ] *δῆ?

406 Κρονίων' ἀλιτοίμην H² X mss. alia]
 Κρονίωνα λιτοίμην pleraque male, vid. § 220
 et ad II 47; in schol. utraque lectio com-
 memoratur. Accusativum adsoiseit verbum
 ἀλιτίσθαι Ω 570 alibi; vid. ad T 265.

408 *λαερὸν] λαρὸν mss.; vid. ad P 572. ||
 τετυκοίμεθα] -κώμεθα P, fortasse recte.

412 ὄρωτο] ἦλθε P. || ἀντιζομενῶν] vid. ad
 X 470.

414 τὸν] articulus molestus; *δχ'?

394^b = σ 180 cf.
 E 404

396 cf. π 79 q 550,
 557 φ 339

399^b cf. μ 71

408^b = μ 283

414 cf. ω 215

οἱ δ' ὅν εἰσῆγον μάλα πλοῖνα πεντεφέτηρον.
 420 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ οὐδὲ συμβώτης
 ᾗ λήθει ἄρ' ἀθανάτων, — φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι, — 421^b = γ 266
 ἀλλ' ὁ γ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρέχας ἐν πύρ' ἔβαλλε 422 cf. γ 446
 423 ἀργιόδοντος ὕδης, καὶ ἐπηύχετο πᾶσι θεοῖσι 423^b = υ 238 φ 203
 425 ᾗ κόψε δ' ἀνασχόμενος σχίσῃ δρυὸς, ἣν ᾗ λίπε κείων.
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ τοῖ δ' ἔσφαζάν τε καὶ ἠῦσαν.
 αἴψα δέ μιν διέχευαν ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συμβώτης, 427^a cf. γ 456
 πάντων ἀρχόμενος μελέων, εἰς πλοῖνα δημόν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν πύρ' ἔβαλλε παλύννας ἀλφίτου ἀκτῆν,
 430 ᾗ μίστυλλον δ' ἄρα τ' ἄλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 430 sq. = A 465
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, φερούσαντό τε πάντα, sq.
 ᾗ βάλλον δ' ἐν ἑλεοῖσιν ἀφολλέα. ἂν δὲ συμβώτης
 ἴστατο δαιτρεύσων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμ' ἐφέλδει.
 καὶ τὰ μὲν ἑπταχα πάντα διεμμοιράτο δαΐζων·
 435 τὴν μὲν ἴαν νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱί
 ᾗ θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμε φεκάστῳ.
 νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσ' ἐγέραιρε 437 cf. H 321

424 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφροντα φόνδε δόμονδε.

424 = α 83 υ 239 φ 204

419 εἰσῆγον] εἰσάγαγον P D, εἰσάγαγον X
 mss. alia. || πεντεφέτηρον] πενταίτηρον mss.

422] cf. I' 273. || πύρ' ἔβαλλε] πυρὶ βάλλε
 mss.

423 ἐπηύχετο] ἐπεύχετο U, cf. υ 238.

424] del. Kirchhoff.

425] cf. Dionys. Halic. Antiq. VII 72 § 16
 (p. 479 Sylb.). || ἀνασχόμενος] vid. ad I' 362. ||
 κείων] †, quam breviorē formam esse verbi
 κέειν (vid. ad δ 1) apparet e vs. 418;
 veteres aut sic explicabant aut pro κείων
 dictum esse putabant. Fick σχίσῃ ἦν λίπε
 κείων.

428 πάντων Ar.] πάντοθεν olim mss. „de-
 teriora”, nunc omnia.

429] om. G¹. || πύρ' ἔβαλλε] πυρὶ βάλλε
 mss. || ἀκτῆν P] ἀκτῆς F² (-τη F¹), ἀκτῆ mss.
 cetera. Cf. Σ 560 § 77; ceteris locis (A 640
 etc.) est ἐπὶ... ἔλπιτα... παλύνειν.

430 δ' PCauer] τ' mss. || τ' ἔλλα] vid. § 9.

432-433] del. PKnight, qui ab Athenocle
 (vid. ad vs. 503-506) hos omnes damnatos
 esse sibi persuaserat, ab Eustathio p. 1769, 11
 in errorem adductus.

432 ἐν] εἰν mss.; vid. § 315. || ἑλεοῖσιν]
 cf. I 215.

433-436] Fick ita contraxit: ἴστατο δαι-
 τρεύσων <καὶ μοῖραν> νεῖμε φεκάστῳ.

433 δαιτρεύσων] -τρεύων G¹ P U. || φρεσὶν]
 σφίσι U. Cf. β 231. || αἴσιμ' ἐφέλδει] αἴσιμα
 ἦδει (ἦδη) mss.

434 ἑπταχα] †. || διεμμοιράτο] †; cf. § 27
 et 271.

435 ἴαν] sc. μοῖραν, quae vox e verbo
 διεμμοιράτο est supplenda, ut βουλὴν e verbo
 βουλεύσομεν B 379. || Ἑρμῇ] noviciūm pro
 Ἑρμείᾳ, cf. § 58. Fick Ἑρμείᾳ υἱὶ Μαιῆς
 coll. λ 273 (de syllaba ul- correpta vid.
 § 17), nisi spurius sit versus (vid. ad vs.
 433-436); Menrad Ἑρμείᾳ Διὸς υἱὶ coll. § 335.
 Cum vulgata concinit Simonid. Amorg. fr.
 20 in schol. allatum. Μαίης nomen nonnisi
 in hymnis redit (vid. tamen ad α 38). ||
 υἱί] vici mss. multa.

436 ἐπευξάμενος] l. a. ἐπαρξάμενος. || φε-
 κάστῳ] ἐκάστοις X Z Eust. male (plur. pro
 sing. et -οις pro -οισι, vid. § 60).

437 δ' Ὀδυσῆα] δὲ φάνακτα Fick. || διηνε-

- ἀργιόδοντος ὕος· 'κύδαινε δὲ θυμὸν ἄνακτος·
καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
- 440 „αἶθ' οὕτως, 'Εύμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιτο
ὥς ἐμοὶ, ὅτι με τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, 'Εύμαιε συβῶτα·
„ἔσθιε, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπεο τοῖσι,
οἷα πάρεστι· θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἑάσει,
445 ὅτι κε Φῶ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.“
ἦ ῥα, καὶ ἄρματ' ἔθυσσε θεοῖσ' αἰειγενέτησι·
σπείσας δ' αἰθοπα Φοῖνον Ὀδυσσῆι πτολιπόρθῳ
ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν· ὃ δ' ἔξετο Φῆ παρὰ μοῖρῃ.
σίτον δέ σφιν ἔνειμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
450 αὐτὸς 'κλήσατο μοῦνος ἀποιχομένοιο Φάνακτος,
νόσφιν δεσποίνης καὶ Λαέρταο γέροντος·
πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων 'πρίατο κτεάτεσσιν ἐΦοῖσι.
οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
455 σίτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεσαύλιος, οἷ δ' ἐπὶ κοῖτον,
σίτου καὶ κρεάων κεκορημένοι, ἔσσεύοντο.
νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος· ὅε δ' ἄρα Ζεὺς
πάννυχος, αὐτὰρ ἄει Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφνυρος.
τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέφειπε συβώτῳ πειρητίζων,

κτεσὶν ἰγέραις] -εσαι γ. mss. De sententia vid. ad H 321 et δ 65 sq.

438 'κύδαινε] ἤνδανε (aperto vitio) X Z k. De verbo κυδαίνειν vid. ad E 448. || ἄνακτος] neglecto F; cf. vs. 450. Dawes θυμὸν δ' ἵκανε, cf. Ψ 598 Ω 119 ζ 156 etc.; Fick κύδαινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος coll. ρ 216, nisi spurius sit versus.

439 προσέφη — Ὀδυσσεύς] ἵστα πειρόμεντα προσήνδα F¹.

443 *τοῖσι] τοῖσδε mss., cf. § 60.

446 ἄρματα' ἔθυσσε] ἄρματα θύσει mss. — Vox ἄρματα †, vid. ἀπάρχομαι T 254 γ 446 ξ 422 et ad Γ 273. Significatur pars victimae quam primitiarum loco vs. 435 seposuit Eumaeus.

449 σφιν ἔνειμε] σφ' ἐπένειμε G.

450-452] sic in unum contraxit Fick: αὐτὸς πὰρ Ταφίων 'πρίατο κτεάτεσσιν ἐΦοῖσι.

450 μοῦνος Nauck] οἷος mss. hiatu vitioso (vid. l. a. vs. 8).

451] om. k l, del. Kirchhoff.

454 εἶντο] ἔντο mss.

455-458] del. Duentzer.

455 κοῖτον] κοῖτην F (vid. ad τ 341).

456 κρεάων § 72] κρεῶν mss.

457 δ' ἄρ' G F M U] γὰρ mss. multa. || σκοτομήνιος] † (σκότος A 461 etc.); interlunium? Vid. ξ 162 τ 307 et ad υ 156. Alii de luna nubibus obducta accipiunt (vid. ι 143).

458 αἶ F] ἄη mss. cetera; vid. § 197. || ἔφνυρος] †.

459] novicia sunt τοῖς (§ 60) et συβώτῳ (§ 55). Pro posteriore vocabulo Fick scripsit σφορβόδο; prior versus pars fortasse olim fuit *τοῖσι δ' (Hartman καὶ τότε) Ὀδυσσεὺς 'φείπε.

- 460 εἴ πως Φοῖ ἐκδύς χλαῖναν πόροι ἢ τιν' ἐταίρων
ἄλλον ἐποτρύνειεν, ἐπεὶ Φεο' κήδετο λίην·
„κέκλυθι νῦν, 'Εύμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι·
εὐζόμενός τι Φέπος Φερέω· Φοῖνος γὰρ ἀνώγει
ἡλεός, ὅς τ' ἐφάρκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι
465 καὶ θ' ἀπαλὸν γελᾶσαι καὶ τ' ὀρχήσασθ' ἀνέηκε,
καὶ τι Φέπος προέηκεν, ὃ πέρ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπικεύσω.
εἴθ' ὥς ἡβίοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὥς δ' ὅπδ' Τροίην λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες·
470 ἡγείσθην δ' Ὀδυσσεὺς τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἄμα τρίτος ἦρχον ἐγών· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκόμισθα ποτὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
ἡμεῖς μὲν περὶ Φάστῳ κατὰ ρωπήϊα πυκνὰ,
ἂν δόνακας καὶ Ἴλος, ὅπδ' τεύχεσι πεπτηῶτες
475 'κείμεθα· νῦξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ Βορέας πεσόντος,
πηγυλῆς, αὐτὰρ ὕπερθε χιῶν· γένετ' ἡύτε λάχνη,
ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος.
ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον ἡδὲ χιτῶνας,
ἡῦδον δ' εὐκῆλοι, σάκεσιν ΦεΦλυμένοι ὤμους·

460 Φοῖ ἐκδύς] hiatus durior (cf. § 14);

*Φοῖ χλαῖναν ἐκδύς?

461 λίην] βουλὴν M.

462-506 et 508] del. Nitzsch.

462 κέκλυθι] κέκλυτε Eust.

463-466] cf. φ 293 sq.

463 ἀνώγει] cf. § 225.

465 ὀρχήσασθ' ἀνέηκε] -σασθαι ἀνέηκε(ν) mss.

466 προέηκεν] sic Ar., Aristoph. παρέθηκεν (? — προέθηκεν Bekker), idque praefert Didymus; ἐφάρκεν i. || ἄρρητον] †, vid. ad φ 445.

467 ἀνέκραγον] ἀνέκραγεν D, ἀνέκραγον l. Verbum † (stirps κραγ- in Hom. non redit).

468] om. P. || ἡβίοιμι § 191] ἡβίοιμι mss.

De optativo vid. ad Δ 314.

469 Τροίην] Τροίη(ι) F n Strab. XIII p. 599.

471 ἦρχον] ἦγον G¹, ἦε Nauck. || ἄνωγον] cf. § 225.

472 ποτὶ] ὅπδ' IHVos^a.

473 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || περὶ D U n]

προτὶ G P H¹, ποτὶ H² X, παρὰ F M.

474 τεύχεσι] sic, non τεύχεσι, Ar.

475 δ' ἄρ'] γὰρ M mss. alia non male.

476 πηγυλῆς] †, glacialis (πήγνυμι passim, παχύνω P 112). || ὕπερθε] ἵπαιτα F. In P omissa sunt verba κακὴ — ὕπερθε, in exemplari igitur, unde descriptus est, fuit ὕπερθε, librarii autem oculi aberrarunt a verbo ἐπῆλθε ad simillimam vocem ὕπερθε; recentior manus in margine supplevit κακὴ B. π. π. α. ἵπαιτα. || λάχνη Naber] πάχνη mss., quae vox neque redit apud Hom. (vid. tamen παχύνεται P 112), neque huic comparationi est apta; λάχνη legitur B 219 K 134 λ 320.

477 ψυχρὴ] adi. languet, l. a. λεπτή, hinc Naber ψεδνή (vid. B 219). || περιτρέφετο] -στρέφετο male H X n mss. alia. Vid. ad E 903. || κρύσταλλος] vox redit X 152.

478 ἐνθ' ἄλλοι] ἐνθ' ἄλλοι μὲν F² P H M X mss. alia metro invito, fortasse fuit l. a. ἐνθ' οἱ μὲν αὐτ' ἄλλοι μὲν, Grashof ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἔχον χλαῖνας μάλα πυκνάς.

479 ΦεΦλυμένοι § 265] εἰλυμένοι mss.

- 480 αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐτάροισιν ἔλειπον
ἀφραδίῃ, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγασέμεν' ἔμπης,
ἀλλ' ἐπόμεν σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαινόν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρ' ἐβέβηκει, 483 cf. μ 312
καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδαυ ἐγγὺς ἐόντα
485 ἀγκῶνι νύξας — ὃ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ὑπάκουσε — 485^b = h. Ven. 181
,διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
οὗ τοι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν. παρὰ μ' ἤπαφε δαίμων
οἰοχίτων' ἵμεναι· νῦν δ' οὐκέτι φρυγὰ πέλονται. 489^b cf. II 128
490 ὧς ἐφάμην· ὃ δ' ἔπειτα νόον ἰσχύετο τόνδ' ἐνὶ θυμῷ,
οἶος κείνος ἔην βουλευέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι· 491^a = β 272
φθεγξάμενος δ' ὀλίγη Φοῖβ' με πρὸς μῦθον ἔφειπε·
,σίγαε νῦν, μή τίς σε Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ· 493 cf. ε 90
ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἰσχύετο· Φεῖπέ τε μῦθον·
495 ,κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
λίην γὰρ νηῶν Φεκάς ἦλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
Φειπέμεν' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
εἰ πλέονας παρὰ ναῦφιν ἐποτρύνειε νέεσθαι·
ὧς ἔφατ'· ὄρτο δ' ἔπειτα Θόας Ἀνδραίμονος υἱὸς

495 Ar. —

- 481 ἀφραδίῃ DU² mss. alia] -δίησ' G, -δίης Mn, -δέως FPHX¹. || ῥιγασέμεν' ||, vid. ad s 472.
482 ζῶμα] subligaculum, ut ψ 683; vid. ad A 187.
483] vid. ad μ 312. || ἔην || ἔην? vid. § 302. || ἄστρ' ἐβέβηκει] ἄστρα β. mss.
484 προσηύδαυ] -δαον? cf. § 195.
485 ἐμπαπέως] adv. redit E 836 Y 284 (?), 442 (?) h. Ven. 181, significare *celeriter* docet contextus. || ὑπάκουσε] ἀνόρουσε F¹, cf. E 836.
486 διογενὲς] cf. § 21.
488 ἤπαφε] ἤλασε Callistratus.
489 οἰοχίτων' ||, sola tunica indutum (sine pallio); cf. μονόπεπλος (solo peplo amictus) Eur. Hec. 933, μονοχίτων [Aristotel.] Rep. Athen. c. 25 Athen. XIII 589 f. Simile est compositum οἰοπόλος N 473 etc. (vid. ad P 54). || ἵμεναι Callistratus] ἔ(μ)μεναι mss. (cum Ar.).

- 490 ἰσχύετο] l. a. σχύετο. Cf. A 309 γ 124.
491 οἶος... βουλευέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι] vid. ad γ 272. || κείνος G] κείνος mss. cett.; cf. § 97. || ἔην? Vid. § 302. || βουλευέμεν' ἠδὲ μάχεσθαι] τελείσαι ἔργον τε ἔπος τε l. a. apud Eust.
493 σίγαε § 191] σίγα mss. || *σε' || σε Y. seu mss. cetera.
494 ἰσχύετο] εἶτο FPHMX, utrumque parum apte, non enim cubito sed palmae imponitur caput. Cf. K 80.
495] damnavit Ar., inepte enim fingi obdormivisse militem in insidiis collocatum; adiectum autem esse versum ab aliquo qui vim particulae γάρ vs. 496 non agnosceret (vid. ad x 189). Non tamen sic nude poni potuisset particula γάρ observat Hartman. || ἐνύπνιον] vid. ad B 56.
496 νηῶν] νηὸς G.
497 Φειπέμεν' § 125] εἰπεῖν mss.
498 νέεσθαι] vid. ad Φ 48.

- 500 καρπαλίμως, ἀπὸ δὲ χλαῖναν ἴβ' αὖτε φοινικέσσας,
'βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας. ἐγὼ δ' ἐνὶ Φείματι κείνου 501^a = ε 354
502 'κείμην ἀσπάσιος· ὅφρα δὲ χρυσόθρονος Ἡώς·
507 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, 'Εύμαιε συβῶτα·
,ὦ γέρον, αἴνος μὴν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔφειπες·
510 τῷ οὐ Φεσθῆτος δευήσσαι οὐδέ τέ' ἄλλον, 510 cf. ζ 192
ὃν τε Φέφοιχ' ἐκέτην ταλαπειρίον ἀντιάσαντα, 511 = ζ 193
νῦν· ἀτὰρ ἡῶθεν γε τεὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις.
οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοὶ τε χιτῶνες
514 ἐνθάδε Φέννυσθαι, μία δ' οἷη φωτὶ Φεκάστῳ·
518 ὧς Φειπὼν ἀνόρουσε, 'τίθει δ' ἄρα Φοι πυρὸς ἐγγὺς
εὐνῆν, ἐν δ' οἶων τε καὶ αἰγῶν δέγματ' ἔβαλλε.
520 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κατέλεκτ' ἐπὶ δὲ χλαῖναν ἴβ' αὖτε
πυκνήν καὶ μεγάλην, ἣ Φοι παρεκέσκειτ' ἀμοιβὰς,
503 ὧς νῦν ἡβῶοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη 503 cf. H 157
δοίη κίν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συρορῶν,
505 ἀμφοτέρων, φιλότῃ καὶ αἰδοίᾳ φωτὸς ἔηος.
νῦν δέ μ' ἀτιμάζουσι κατὰ χροὶ Φείματ' ἔχοντα. 506^b = ψ 95 ω 156
515 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃσιν Ὀδυσσεὺς φίλος υἱός, 515 = ο 337
αὐτός τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε Φείματα δώσει, 516 cf. ο 338
πέμψει δ' ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει. 517 = ο 339
503-506 Athenocles et Ar. —

- 500 ἴβ' αὖτε] εἶτο GDULW (cf. μ 171 φ 118). || φοινικέσσας] vid. § 18 et ad K 138 ψ 717.
501 δὲ θέειν] δ' ἵνα F (cf. β 298).
502 ἀσπάσιος Cobet] ἀσπασίως mss. Vid. ad ε 270. || ὅφρα] cf. § 280. In F est φάεθε δὲ.
503-506] apertis his precibus narrationum subiectis venustum locum corrumpi post alios vidit Ar.; Kirchhoff tamen dubitat an ipsius poetae hoc sit vitium.
503 ἡβῶοιμι § 191] ἡβῶοιμι mss.
504 τις] superscriptum est μοι in F, τις μοι metro invito PHXD L W.
505 αἰδοί § 77] αἰδοί mss.
506 αἶνος] narratio, fabula ethica; sic Aristarchum accepisse e schol. ad vs. 503 apparet, vid. etiam Apoll. lex. s. v. et ad ψ 652. || μὴν § 18] μὲν mss.
509] om. U¹, del. Fick. || παρὰ] παρ' P, πὰρ HX. De praepositionis vi cf. N 787. || ἔπος] neglecto F; *οὐδὲ παρὰ (vel οὐδ' ἄρα

- πὰρ) μοῖραν τι? || ἔφειπες] ἔφειπες F M.
510 οὐ] οὐτ' mss. || *οὐδέ] οὐτε mss. || τε' § 99] τευ mss.
511 τε Φέφοιχ' Bentley] ἐπέοιχ' mss.
512 τεὰ (PKnight)] τεὰ σὰ mss.; vid. ad A 185. || δνοπαλίξεις] qualies? vid. ad A 472.
513 ἐπημοιβοί] vox redit M 456, vid. ad φ 249.
515-517] om. GF¹PHM¹X mss. alia; genuinos ducit Seeck.
515 ἐπεὶ κ' § 326] ἐπὶν mss.
516 αὐτός τοι... δώσει] κείνός σε... ἔσσει L W q.
519 οἶων (οἶων mss.)... αἰγῶν] αἰγῶν... οἶων F M.
521 μεγάλην] μαλακὴν F M. || παρεκίσκειτ'] παρεκίσκειτ' (sensu παρῖχε τὰς ἀμοιβὰς) F²H²X¹ et olim alii, quae lectio in scholio (ab Aristonico?) iure reicitur. De forma -εκίσκειτο vid. § 146 et φ 41. Grashof πάρεκ ἴσκειν. || ἀμοιβὰς] †; vid. ad φ 249.

Γέννησθαι ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὄροιτο.

- ὥς δ' ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
ἄνδρες ἐκοιμήσαντο νεηνίαι. οὐδὲ συμβῶτη
525 Ἰάνδανεν αὐτόθι κοῖτος, ὅων ἄπο κοιμηθῆναι,
ἀλλ' ὁ γ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
ὅτι ῥά φοι βίότου περὶ κήδετο νόσφιν ἐόντος.
πρῶτον μὲν ξίφος ὄξυν περὶ στιβαρῶν βάλετ' ὦμφ,
ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐφέσσατ' ἀλεξάνεμον, μάλα πυκνήν,
530 ἂν δὲ νάκην ἔλετ' αἰγὸς ἐντροφέος μεγάλοιο,
εἴλετο δ' ὄξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀκτῆρα καὶ ἀνδρῶν. 531 cf. φ 340
ῥῆ δ' ἔμεναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
πέτρῃ ὑπο γλαφυρῇ ἡῦδον, βορέα' ὑπ' ἰωγῇ.

522 Γέννησθαι] γέννησθαι Rhianus Aristoph. (cf. φ 135).

524 ἐκοιμήσαντο] κοιμ. mss.

525 Ἰάνδανεν] Ἰνδανεν (Ἰνδ.) mss.

526 ὠπλίζετο] καταλέξατο L W, καταρτί-
ξατο F.

527 ἰόντος] vid. ad ζ 157.

528 περὶ] sic etiam h. VI 5; alias per-
petuo ἀμφί. || στιβαρῶν... ὦμφ Fick] στι-
βαροῖς... ὦμοις mss. (-ροῦς... ὦμοις F¹); vid.
§ 60. Pluralis recte legitur B 45 A 29,

singularis extat β 3 δ 308 υ 125, vid.
etiam E 400. Vitium redit ο 61 h. VI 5.

529 ἀλεξάνεμον] †, cf. ἀνιμοσκεπή; Π 224.

530 νάκην] †, vellus; νάκος dicitur Theocr.
V 2 et a Simonide in Etym. M. 597,16;
cf. ibid. 101,30.

533 πέτρῃ] vid. ad ν 408. || βορέα' (ο) L W]
-τω mss. cett.; cf. § 56. || ὑπ' ἰωγῇ] sic Ar.,
ὑπὸ σκέπῃ interpretatus; ὑπ' ἰωγῆς B L W Y¹ q.
Vox †, sed vid. ad ε 404; vHerwerden ἀπ'
ἰωγῆς, simul tamen versum damnans.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ο.

Τηλέμαχου πρὸς Εὐμαιὸν ἀφιξίς.

- ἦ δ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθήνη
ῥῆγετ', Ὀδυσσεὺς μεγαθύμου φαίδιμον υἱὸν
νόστιον ὑπομνήσουσα καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
ἡῦρε δὲ Τηλέμαχον καὶ Νέστορος ἀγλὸν υἱὸν 4 cf. δ 21
εὐδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
ἦ τοι Νεστορίδην μαλακῶ δεδμημένον ὕπνω, 6^b cf. K 2
Τηλέμαχον δ' οὐχ ὕπνος ἔχε γλυκὺς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρε. 8^a = K 41
ἄγχι δέ F' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· 9 = B 172
10 „Τηλέμαχ', οὐκέτι καλὰ δόμων ἄπο τῇλ' ἀλάλησαι, 10^b cf. γ 313
κτῆματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι 11-13 = γ 314
οὔτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
κτῆματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην δόδον ἔλθῃς. 899.

Telemachi itineris partem posteriorem (vid.
ad α 88 sqq. δ 613 sqq.) huic loco inseruit
diascenasta. Poeta, qui Ulixidis ultionem fecit.
Telemachum alia ratione, quam hodie igno-
ramus, e matris aedibus deduxerat ad domum
Eumaei, ut ibi patri suo occurreret. Versus
1-74 Kirchhoff tribuit ipsi diascenastae, qui
multa praeterea in posteriore libri parte aut
mutavit aut addidit.

2) μεγαθύμου] -μοο? cf. § 59.

5 εὐδοντ'] pro duali numero recte habuit
Ar., qui fortasse εὐδοντε plene scripsit. De
verbi vi vid. A 611 B 2.

6] om. P.

7 ἔχε] ἔλε P.

8 πατρὸς] θυμῷ G (cf. υ 56). || ἔγειρε]
ἀγειρεν X (quod in scholii parte priore red-
ditur ἡθροῖς). Vulgatam schol. interpretatur
curae eum e somno excitabant, sed vertendum
videtur curas mente volubant, nisi verum
est *ἔγειρε vel potius *ἔγειρον coll. O 61
α 342 η 218; item Naber, Nauck ἔχισκεν
(cf. δ 650).

9 *ἄγχι δέ F'] ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318.

10 οὐκέτι] οὐ μὲν Apoll. lex. || τῇλ' δὴ
F male, cf. § 42.

13 κτῆματα] χρήματα G P H X mss. alia
(cf. ν 203). || τηῦσίην] vid. ad γ 316.

- ἀλλ' ὅτρυνε τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον 14 cf. γ 317
 15 πεμπέμεν', ὅφρ' ἔτι Φοῖκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμης.
 ἦδη γὰρ Ἔε πατήρ τε κασιγνητοὶ τε κέλονται
 Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὃ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
 μνηστῆρας δώροισι καὶ ἐξώφειλλεν ἔφεδνα.
 μή νύ τι σεί' ἀφέκητι δόμων ἐκ κτήμα φέρηται.
 20 Φοῖσθα γὰρ οἶος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικὸς·
 κείνου βούλεται οἶκον ὀφειλέμεν', ὅς κεν ὀπυίη,
 παίδων δὲ προτέρων καὶ κουριδίοιο φίλοιο
 οὐκέτι μέμνηται τεθνηότος οὐδὲ μεταλλᾷ.
 ἀλλὰ σύ γ' ἐλθὼν αὐτὸς ἐπιτρέψειας ἔκαστα,
 25 δμῶάν ῃ τίς τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
 εἰς ὃ κέ τοι φήνωσι θεοὶ κυδρὴν παράκοιτιν.
 ἄλλο δέ τοι τι ἔπος φέρεω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῷ.
 μνηστῆρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχάουσι 28 cf. γ 425
 ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, 29 = δ 671
 30 Γεῖμενοι κτεῖναι πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι· 30 = γ 426
 33 ἀλλὰ Ἑκὰς νήσων ἀπέχειν ἐυφεργέα νῆα,
 νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν πέμπει δέ τοι οὐδρον ὀπισθε 34^b cf. ε 167
 35 ἀθανάτων ὅς τίς σε φυλάσσει τε ῥύεται τε. 35^b cf. ζ 107
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε πρῶτ' ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηται,

31 ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ οἶω πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει 31 sq. = γ 427 sq.
 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίον καταίδουσι.

19 Aristoph. (et Ar.?) — || 24-26 nonnulli — || 31 sq. Dionysius —

- 14-26] del. Duentzer.
 16 Ἔε (i) Bothe] τε aut ῥα mss. (om. U).
 17 περιβάλλει] recte in schol. confertur
 18 ἐξώφειλλεν] comp. † (simplex A 510 etc.).
 19 σεί' § 92] σεῦ (σε Y) mss. || κτήμα] singularis †.
 20-42] del. Kammer.
 21 οἶκον ὀφειλέμεν'] vid. ad ζ 228. || οἶκον] neglecto F; PKnight κείνοο Φοῖκον βούλετ'. || ὀφειλέμεν' § 125] -ειν mss. || κεν] τις P. || ὀπυίη] -οι mss. pleraque.
 22 κουριδίοιο] ceteris locis (A 114 etc.) est adi.
 23 τεθνηότος] cf. § 160.
 24 ἐλθὼν αὐτὸς] αὐτὸς ἰὼν U. || ἔκαστα] neglecto F.
 26 κυδρὴν] κυδρὴν (leg. κιδρὴν) H² Y² i; cf.

- λ 580. Adi. κυδρὴ alias *dearum* est epitheton (Σ 184 λ 580 h. Cer. 66, 179, 293 h. XI 4 XXVII 1). Masculinum h. Merc. 461 (de Mercurio).
 27] mss. complura om. τε, et pro δὲ σύνθεο in M est δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλει; „videtur altera lectio fuisse ἄλλο δὲ τοι ἔρω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλει σῆσι” (LaRoche; cf. A 297 etc.).
 28 ἐπιτηδὲς] redit A 142; suspectum critico apud Nauckium. || λοχάουσι § 191] -όουσι mss.
 29 πορθμῷ] cf. δ 671. || Σάμοιο] vid. ad α 246.
 30 κτεῖναι] κτάμεναι?
 33 ἀπέχειν] l. a. ἀπέχει, male, cf. § 117; medium hinc alienum.
 36 *ἐπεὶ κε πρῶτ' ἐπὶ πρῶτην mss.; cf. § 326. Seber ἐπὶ πρῶτην.

- νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρύναι καὶ πάντας ἐταίρους,
 38 αὐτὸς δὲ πρῶτιστα συβώτην εἰσαφικέσθαι. 38 = γ 404
 40 ἐνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· τὸν δ' ὀτρύναι πόλιν εἴσω
 ἀγγελίην φερόντα περίφροσι Πηνελοπείῃ, 41 = π 329
 οὐνεκά Φοι σάος ἐσσι καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθας.“ 41^b sq. cf. π 130 sq.
 ἦ μὲν ἄρ' ὧς Φειποῦς' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον· 43^b = Ω 468
 44 αὐτὰρ ὃ Νεστορίδην ἐκ Ἡδέος ὕπνου ἔγειρε·
 46 „ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
 ξεῦξον ὑφ' ἄρματ' ἄγων, ὅφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο.“ 47 cf. γ 476
 τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἠΐδα· 48 = δ 155
 „Τηλέμαχ', οὐ πως ἔστιν ἐπειγομένους περ ὁδοῖο 49^b cf. α 309
 50 νύκτα διὰ δνοφερὴν ἐλάειν· τάχα δ' ἔσσειται ἡώς.
 ἀλλὰ μὲν', εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θῆῃ 51 cf. 75
 ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
 καὶ μύθοισ' ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
 τοῦ γὰρ τε ξεῖνος μιμνήσκειται ἤματα πάντα
 55 ἀνδρὸς ξεινοδόκοιο, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“ 55 cf. Γ 354
 ὧς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἡώς· 56 = κ 541
 ἀγγίμολον δέ σφ' ἤλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἀνστάς ἐξ εὐνῆς Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.

39 ὅς τοι ὤων ἐπίουρος, ὁμῶς δὲ τοι ἦπια Φοῖδε. 39 = γ 405
 45 λὰς ποδὶ κινήσας καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε· 45^a = K 158
 45 Ar. —

- 37 ὀτρύναι] l. a. ὀτρυνε, vid. ad vs. 40.
 39] del. vHerwerden; nihil h. l. valet ὁμῶς. || ἐπίουρος] vid. ad γ 422. || ἦπια Φοῖδε] vid. ad E 326.
 40 ὀτρύναι] ὀτρυνε k et Apoll. lex., vid. ad vs. 37.
 41 φερόντα] vid. B 49 x 245 et ad γ 94.
 42 σάος § 62] σῶς mss.
 43-55] del. FMeister.
 43 πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον] γλαυκῶπις Ἀθήνη M.
 44 ἐκ] ἐξ mss. || In Z k subiungitur ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη Τηλέμαχος θεοειδής, quem versum in margine addit U et post versum 45 in margine X.
 45] ex Iliade inepte translatum esse iure statuit Ar.; cur — et quomodo — Telemachus pede excitet comitem in lecto dormientem nemo dicere potest (vid. A. Gell. XIV 6), absurdus autem hoc videtur vitium

quam quod diasoenastae cum Kirchhoffio tribuamus.

46 ἀγείο] ἀγρε Hartman coll. v 149. || μώνυχας] in Odyssea non redit (in Iliade frequens).

47 πρήσσωμεν] vid. ad A 483. || ὁδοῖο] vid. ad B 785.

49 ἐπειγομένους] l. a. -μενον.

50 διὰ δνοφερὴν] δι' ὀρφαίνην est K 83, 276, 386, ε 143 h. Merc. 578, sed cf. γ 269. || ἐλάειν § 191] ἐλάειν mss. || ἔσσειται] εἴσσει Cobet coll. vs. 56; sed vid. § 308.

51 ἐπιδίφρια] vox redit vs. 75, cf. ἐπιδίφριος K 475; ἐπιδίφρια εἰσέναι est *curre* imponere. || θῆῃ § 122] θείη mss.

55 *ξεινοδόκοιο, δ] ξεινοδόκου, δς mss.; cf. § 59.

56 καλλικόμοιο] adi. I 449 redit, alias est ἡύκομος (vid. praesertim N 766).

- τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός, 59^a = Γ 21
 60 σπερχόμενός δα χιτῶνα περὶ χροῖ σιγαλόεντα
 ὀδυνεν καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς ὤμοις
 62 ἦρως, ὅβῃ δὲ θύραζε, παριστάμενος δὲ προσηύδα
 64 „Ἄτρεϊδῃ Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν, 64 = P 12
 65 ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐφέλδεται οἴκαδ' ἐκείσθαι.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 „Τηλέμαχ', οὗ τί σ' ἐγὼ γε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω 68 cf. δ 594
 φέμενον νόστοιο· νεμεσσάομαι δὲ καὶ ἄλλω
 70 ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέησι, 70^b sq.^a cf. δ 692
 ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνονα δ' αἶσιμα πάντα. 71^b = η 310
 Φῖσόν τοι κακὸν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
 73 ξεῖνον ἐποτρύνῃ καὶ ὅς ἐσσυμένον κατερύκη. 73^b cf. Z 518
 75 ἀλλὰ μὲν, εἰς ὃ κε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θῆω 75 cf. 51
 καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσι Φίδης, Φείπω δὲ γυναιξὶ
 δεῖπνον ἐνὶ μεγάρῳ τετυκεῖν Φάλις ἔνδον ἐόντων· — 77 = 94
 ἀμφότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη καὶ ὄνειρα,

63 Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύς Φείδοιο

63 = 554 ρ 3 υ 283 φ 432 cf. γ 398

74 χρὴ ξεῖνον παρόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

74 Ar. — || 78-85 Ar. —

59 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν] hemistichion in Odyssea non redit, in Iliade frequens.

61 ὀδυνεν] *δύσσειτο? cf. § 30. || ἐπὶ] vix recte pro ἀμφὶ de vestimento humeris iniectione hoc uno loco adhibetur. In P metro invito est περὶ. || στιβαροῖς... ὤμοις] noviciūm pro -οις, vid. § 60 et ad § 528.

63 δὲ προσηύδα] δ' ἵππος ἡῦδα G.

63] om. mss. pleraque, habent M L W n q et in margine F²; propter versum 59 melius abest.

66 del. PKnight. || οἴκαδ'] neglecto F; Nauck ἀποπέμπεσθαι (vid. B 113 etc.).

69 sq.] in Plat. vit. Hom. o. 151 sic affertur: καὶ δ' ἄλλω νεμεσσάω ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέησιν (cf. ψ 494 ζ 286).

69 νεμεσσάομαι § 191] -σώμαι mss.

71 ἐχθαίρῃσιν] vix sanum, nam odii mentio hinc aliena. || ἀμείνονα § 85] ἀμείνω mss.

72-74] del. Bekker, ipsi diasceustae tribuit Kirchhoff. Vs. 72 sq. in hac vicinia

ferri posse videntur; versum 74 vero olim in multis libris defuisse dicit Didymus; Hesiodum potius videri quam Homericum; si tamen servetur, post vs. 71 collocandum esse.

72 ἐσθ', ὅς τ'] *ἐστιν (sic P), ὅς.

73 ἐποτρύνῃ... κατερύκη] -νει... -κει mss. multa.

75 sq.] hunc locum, quo Telemachi iter ad finem perducitur, olim versui δ 612 subiunctum fuisse censet Kirchhoff; vid. ad libri o initium.

75 ἐπιδίφρια] cf. vs. 51. || θῆω § 122] θείω mss.

77 μεγάρῳ Nauck] -ροις mss.; cf. § 60.

78-92] del. Fick in vs. 93 scribens ἦ καὶ.

78 ἀμφότερον] non recte adhibitum esse putabat Ar.; sed κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη (honor decusque) coniunctim videntur opponi τῷ

ὄνειρα (utilitati): „coenatum discedere est καλὸν καὶ ἀγαθόν“. Cf. § 505.

- δειπνήσαντ' ἵμεναι πολλὴν ἐπ' ἀπείρωνα γαῖαν —
 80 εἰ δ' ἐθέλεις τραφῆμεν' ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος, 80^b cf. α 344
 ὄφρα τοι αὐτὸς ἔπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
 Φάστεα δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· οὐδέ τις ἡμᾶς
 αὐτῶς ἀπέμψει, δώσει δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
 ἢ εἴ τινα τριπόδων ἐυχάλακων ἢ λεβήτων
 85 ἢ δ' οὐκ ἡμιόνους ἢ χρύσειον ἄλυσον.“ 85^b cf. Δ 774
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα
 „Ἄτρεϊδῃ Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
 βούλομαι ἦδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὀπισθε
 οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι·
 90 μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος αὐτὸς ὄλωμαι,
 ἢ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὀληται.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 αὐτίκα Φῆ ἀλόχῳ ἠδὲ δμῳῇσ' ἐκέλευσε
 94 δεῖπνον ἐνὶ μεγάρῳ τετυκεῖν Φάλις ἔνδον ἐόντων. 94 = 77
 99 αὐτὸς δ' εἰς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα, 99 = Ω 191
 100 οὐκ οἶος· ἄμα τῷ γ' Ἑλένη κίε καὶ Μεγαπένθη. 100^a cf. B 745
 ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἵκονθ' ὅθι Φοι κειμήλι' ἔκειτο, 101^a cf. Γ 264 Δ 210

95 ἀγχίμολον δὲ Φοι ἦλθε Βοηθοῖδης Ἑτεωνεύς
 ἀντικ' εἰς εὐνῆς, ἐπεὶ οὐ πολὺ νᾶϊεν ἀπ' αὐτοῦ
 τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ὀπτεῖσθαι τε κρεῶν δ' ὅδ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσιν ἀκούσας.

98^b = Θ 319

91 Aristoph. (et Ar.) —

79 *δειπνήσαντ' ἵμεναι] δειπνήσαντας (-ντες; G) ἵμεν mss.; cf. § 125. De solo Telemacho loquitur Menelaus. || πολλὴν] languet; cf. tamen O 80 sq. β 364 δ 268 ε 380 τ 284.

80 τραφῆμεν' § 125] τραφῆσθαι mss. pleraque, l. a. τέρφῃσιν (τερᾶσθαι?). || Ἑλλάδα] noviciūm nominis usus, de quo vid. ad Γ 447 α 344, diasceustae tribuendus; notavit Ar.

81 ὄφρα] simili modo post εἰ δ' ἐθέλεις est adhibitum Z 150 γ 213 φ 487.

82 ἡμᾶς § 92] ἡμέας mss.

83 ἀπέμψει Ar. Apoll. lex.] ἀπέμψην vel ἀποπέμψην mss.; vid. § 10. IHVoss metro invito αὐτῷ ἀποπέμψην (cf. v. l. Σ 198). || τὴν P Y¹, τοὶ Y² l.

88 νεῖσθαι] noviciūm pro νέεσθαι; Nauck βούλομαι ἀποπέμπεσθαι (cf. vs. 66).

89 ἐπὶ κτεάτεσσιν] ἐνὶ μεγάροισιν P.

90 sq.] del. Duentzer.

93 αὐτίκα Bentley] αὐτίκ' ἄρ' mss. || δμῳῇσ' ἐκέλευσε] -ῇσι κέλευσε mss.

94] del. Fick. || μεγάρῳ Nauck] -ροισι(m) mss.; cf. § 60.

95-98] versus insulsos delevisimus. De Eteoneo vid. δ 22 sqq.; versum 96 defendit Aristonicus (fuerunt igitur qui damnaverent), ministrum enim liberum fuisse Eteoneum, non servum.

97 κῆαι] κείαι mss. multa.

98 κρεῶν] noviciūm pro κρεῶτων; cf. § 72. Nauck κρέας, Fick κρέα, Barnes ὀπτεῖσθαι κρεῶτων.

99 κατεβήσετο] -σατο mss. multa. || κηῶεντα] vid. ad Γ 382.

101 ἵκονθ' ὅθι Φοι GHermann] ἵκονον ὅθι PHX, ἵκαν' ὅθι ol F D n, ἵκονον ὅθι ol G M U. Pronomen ol genuinum videtur (cf.

- Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας ἴλαβεν ἀμφικύπελλον,
 υἱὸν δὲ κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγε
 ἀργύρεον. Ἐλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσι,
 105 ἔνθα ἴ' ἔσαν πέπλοι παμποίκιοι, οὓς ἔκαμ' αὐτῇ
 τῶν ἐν' αἰραμένη Ἐλένη φέρε, διὰ γυναικῶν,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
 ἴβαν δ' ἰμεναι προτέρω διὰ δώματα, ἥος ἴκοντο
 110 Τηλέμαχον τὸν δὲ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 „Τηλέμαχ', ἦ τοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
 ὥς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐργιδουπος πόσις Ἥρης.
 δώρων δ', ὅσ' ἐν ἔμῳ Φοῖκῳ κειμήλια κεῖται,
 114 δώσω ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.“
 120 ὥς Φειπῶν ἴ' ἐν χέρσ' ἐτίθει δέπας ἀμφικύπελλον
 ἥρως Ἀτρεΐδης· ὃ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
 ἔθῃκ' αὐτοῦ προπάραιθε φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης,
 ἀργύρεον. Ἐλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρης

115 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον ἀργύρεος δὲ
 ἴστιν ἄπας, χρυσὸν δ' ἐπὶ χεῖλα κεκράνεται
 Φέρον δ' Ἐφαιστόιο· πόρην δὲ Φε Φαίδιμος ἥρως
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἴδ' ὁ δόμος ἀμφεκάλυψε
 κεῖσέ με νοστήσαντα· τὴν δ' ἰθὺς ἐπὶ δόρ' ὑπάσσαι.

2 340 sq. ε 326 π 295 φ θ χ 109), verbi
 autem necessarius est pluralis propter ver-
 sum 102 sq. Criticus apud Nauckium ἴκον,
 quae forma non reperitur in Homericis;
 ἴκοντο extat Γ 264 π 335. || κειμήλι' ἴκειτο]
 -λια κεῖτο mss.

104 φωριαμοῖσι] arcis (κίβωτοῖς, cf. χηλοὶ
 II 221 etc.). Vox redivit Ω 228, vid. etiam
 l. a. Z 288.

105 ἔνθα ἴ' ἔσαν ἴσαν vGendt] ἔνθα οἱ
 ἴσαν M, ἔνθ' ἴσαν οἱ mss. cetera; cf. Z 289.
 Thiersch ἔνθα δ' ἴσαν. || οὓς ἔκαμ' αὐτῇ]
 quando facere potuisset fuere qui rogarent
 (vid. schol.); hinc nata videtur l. a. ἔργα
 γυναικῶν DZk (ut Z 289). || *ἴκαμ' ἴκα-
 μιν mss.

106-108] del. Duentzer.

107 ἴην? vid. § 302.

109 ἰμεναι U] ἰναι mss. cett.; cf. § 125. ||
 δώματα Eust.] δώματος mss., quae locutio
 in Hom. non redivit, διὰ δώματα vero vel διὰ

δῶμα solemne est, hic autem requiritur
 accusativus; cf. A 600 δ 24, 679 ζ 50 χ 495
 (plur.), η 139 π 546 π 276 ρ 479 σ 153, 341
 (sing.) et vid. § 15 et 316. || ἥος; § 323]
 εἴως vel ἕως mss.

111 ὅπως φρεσὶ σῇσι] ἐπὶ φρεσὶν ὥς σὺ P.
 113-119] om. P, in margine habet H²
 excepto vs. 114, quem etiam F¹ X omit-
 tunt. Ludwig totum locum spurium (e δ
 repetitum) ducit; Duentzer del. vs. 115-119,
 servavit vs. 113 sq.; quem secuti sumus.

113 δώρων] δώρον G M¹ U¹, δῶρα (δὲ) H² X;
 cf. δ 613.

118 ὅθ' ἴδ' ὁ δόμος] cf. δ 618.

119 νοστήσαντα] cf. δ 619.

120 *F' (oi)] addidimus; cf. § 13. || χέρσ'
 ἐτίθει] χερσὶ τίθει mss., l. a. χερὶ τίθει (sic
 Ar.? vid. A 585 et ad γ 51). Quoniam non
 de pleno poculo nunc sermo est (ut in
 versu simillimo v 57), pluralis recte habet,
 item vs. 130.

- πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶ Φέπος ἴ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 125 „δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
 μνήμ' Ἐλένης χειρῶν, πολυηράτου εἰς γάμου ὄρη
 σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τῆος δὲ φίλῃ παρὰ μητρὶ
 κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ. σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
 Φοῖκον ἐν κτίμενον καὶ σὴν εἰς πατρίδα γαῖαν.“
 130 ὥς Φειπῶν ἐν χέρσ' ἐτίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 καὶ τὰ μὲν εἰς πείρινθα τίθει Πεισίστρατος ἥρως
 δεξιόμενος, καὶ πάντα ἔφθ' ὀθήσατο θυμῷ.
 τοὺς δ' ἦγε πρὸς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
 ἐξέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
 135 χέρσιβ' δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύψασθαι παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 138 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα·
 140 πᾶρ δὲ Βοηθοῖδης κρέ' ἐδαίετο καὶ νέμε μοίρας·
 Ἰφινόχοι δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 142 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἴντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 145 ἔππον' ἴ' ἐξέγυνν' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 τοὺς δὲ μετ' Ἀτρεΐδης ἔκτε ξανθὸς Μενέλαος,
 Φοῖνον ἔχων ἐν χερσὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι
 148 χρυσέῳ ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·

139 εἶδ' αὖτε πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων

124 χερσὶ] χερσὶ H X.

125] τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, τίχος, κειμήλιον
 ἴστω Macrob. Saturn. V 6 § 2; cf. γ 618. —
 Locum expressit Verg. Aen. III 486: accipe
 et haec, munusculum tibi quae monumenta mearum
 sint, puer. || τέκνον φίλε] φίλε τέκνον L W; cf.
 X 84.

127 τῆος § 323] εἰσως mss. || δὲ φίλῃ]
 caesura vitiosa, vid. § 8.

128 κείσθω] κείσθαι Ar. G F.

130 χέρσ' ἐτίθει] χερσὶ τίθει mss., l. a.
 χερσὶ τίθει, cf. vs. 120 et 124.

131 πείρινθα] cf. Ω 190.

133 κάρη ξανθὸς] ceteris locis (Γ 284 etc.)
 abest κάρη.

135-139] del. Fick.

139] om. mss. pleraque, habent FUL Wnq.
 Vid. ad α 139 sq.

140 κρέ' ἐδαίετο] κρέα δ. mss.

141 οἶνοχοι Ar. G¹ M² U¹] ὀνοχοὶ mss.
 cett.; cf. A 598.

143] in marg. habet F. || εἴντο] ἔντο mss.

144 δὴ G] καὶ mss. pleraque.

145 ε'] om. P mss. alia.

149 χρυσέῳ ἐν δέπαι] ἐν δέπαι χρυσέῳ G F U
 (cf. σ 121 v 261).

150 ὅτι δ' ἵππων προπάραιθε, δεδισκόμενος δὲ προσηύδα·

„χαίρετον, ὦ κούρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν

φειπέμεν· ἡ γὰρ ἐμοὶ γε πατήρ ὡς ἥπιος ἦεν,

ἦος ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν νῆες Ἀχαιῶν.“

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·

155 „καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφεῖς, ὡς ἀγορεύεις,

πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἶψά γὰρ ἐγὼν ὧς

νοστήσας Ἰθάκηνδε, κηχεῖς Ὀδυσῆ' ἐνὶ Φοίῳ,

φείπομ', ὡς παρὰ σείῳ τυχὼν φιλότῃτος ἀπάσης

ἐρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.“

160 ὧς ἄρα Φοῖ φειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,

αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον

ἡμερον ἐξ ἀνλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἔποντο

ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες, ὃ δὲ σφισιν ἐγγύθεν ἐλθὼν

δεξιὸς ἦμξε πρόσθ' ἵππων. οἱ δὲ φιδόντες

165 ῥήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων·

„φράζεο δὴ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,

ἢ νῶϊν τόδ' ἔφηγε θεὸς τέρας ἢ ἐσὶ αὐτῶ.“

ὧς φάτ'· ἐμερμήριξε δ' Ἀρηι φίλος Μενέλαος,

170 ὅπως Φοῖ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας.

τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον·

„κλυτέ μοι· αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς μ' ἐνὶ θυμῷ

ἄθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω.

ὡς ὅδε χῆν' ἤρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ Φοίῳ

150 δεδισκόμενος] neglecto F (δεδF.), cf. § 139. Criticus apud Nauckium δὲ πάροιθ' ἵππων, at vid. locus parall.

152 φειπέμεν' § 125] εἰπεῖν Ar. mss., alii olim εἰπετον.

153 ἦος § 323] εἶως (ἔως) mss. pleraque, ὀπότε G.

156-158 ὧς... ὡς] cf. Θ 538.

157 κηχεῖς § 208] κηχών GUZ, κιών Ar. et mss. pleraque (cf. γ 125 γ 479 ω 220), qua lectione recepta Ὀδυσῆ' pro dativo esset habendum, ut § 398 γ 85, vid. schol. (Ὀδυσῆ' habent H X k, Ὀδυσῆ' Eust.); sed languet κιών.

158] de optativo vid. ad A 314.

159 ἄγω] ἔγω XU (ἔγω PM).

160 ἐπέπτατο] cf. § 216.

161 πέλῳρον] Nauck πέλῳρος, quoniam ingens robur et terrifica species aptius aquilae quam anseri tribuuntur; obstant tamen versus par. M 202, 220.

162 ἡμερον] †, cf. ἡμερίς § 69. || ἰύζοντες] cf. P 66.

163 σφισιν] σφιν mss. multa.

167 δῆ] νῦν GDZk.

168 ἦ] εἰ FH² M X n mss. alia; cf. § 327.

169 φάτ'· ἐμερμήριξε] φάτο· μ. mss.

172 μοι schol. A 462] μεν (i. e. με', vid. § 92) mss.; vid. ad E 115 β 262. || μαντεύσομαι] sic Ar.; l. a. μνθήσομαι; cf. ψ 251. || *μ'(οι)] adiecimus; cf. I 459 et § 13.

173 τελέεσθαι] τετέλεσθαι X² D U Z k.

175 ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι Φοῖ γενεή τε τόκος τε,

175^b cf. H 128

ὧς Ὀδυσσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς

176^b = δ 81

Φοίκαδε νοστήσει καὶ τίσεται ἢ καὶ ἦδη

177^a cf. ε 163

Φοίκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.“

178 cf. ρ 159

τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·

180 „οὐτῶ νῦν Ζεὺς θεῖη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης·

180 = ρ 465

τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῶ ὡς εὐχεταοίμην.“

181 = ρ 467

ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιον μάλιστα ἔβαλ'· οἱ δὲ μάλ' ὦκα

ἦξαν πεδλίονδε διὰ πτόλιος μεμαῶτες.

οἱ δὲ πανημέριοι ἰεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

184-191 = γ 486
sqq.

185 ὄυσετό τ' ἡέλιος ὀκιάοντό τε πᾶσαι ἀγνυαί·

εἰς Φηράς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

νέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

ἔνθα δὲ νύκτ' ἔεσαν, ὃ δ' ἄρα ξεινήϊ' ἔδωκε.

ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη βοδοδάκτυλος Ἥως,

190 ἵππους τ' ἐξέγυνυντ' ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·

191 ἐν δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.

193 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλοϊ αἰπὺν πτολίεθρον·

καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν·

195 „Νεστορίδην, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσειας

195 cf. 203

μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι

ἐκ πατέρων φιλότῃτος, ἀτὰρ καὶ δμήλικές εἰμεν,

ἦδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησ' ἐνέηκε.

μή με παρ' ἐξ ἄγε νῆα, διοτρεφεῖς, ἀλλὰ λίπ' αὐθι,

199 cf. κ 266

200 μή μ' ὁ γέρον ἀφέκοντα κατάσχη Φῶ ἐνὶ Φοίῳ

192 μάλιστα δ' ἔλαειν, τῷ δ' οὐκ ἀφέκοντ' ἐπατίσθην.

192 = γ 494

176 ἐπαληθεῖς] It' ἀληθεῖς X D U² k.

178] suspicionem movet verbum post Φοίκοι omissum; Nauck οἴκοι ὦν, Bothe ἦκαι, μνηστῆρσιν κ. π. φυτεύων.

181 καὶ κεῖθι Ar. GF] κακεῖθι mss. pleraque; cf. § 9. || εὐχεταοίμην § 191] -τοῖμην mss.

182 μάλιστα ἔβαλ'· οἱ PKnight] μάλιστα βάλε(ν)· τοι mss. Cf. Ψ 500.

185 ὀκιάοντο § 191] σκιάοντο mss.

186 Φηράς] sic Ar. (alii olim δὲ Φεράς? cf. vs. 297). || Διοκλῆος § 73] Διοκλῆος mss. (Βαθυκλῆος P, cf. II 594).

187 Ὀρσιλόχοιο L W] Ὀρτυλόχοιο X D Z,

Ὀρτυλόχοιο mss. pleraque (sic Zen.), vid. E 542 γ 489.

188 *δ' ἄρα ξεινήϊ' ἔδωκε] δὲ τοῖς παρ' ξείνια θῆκεν mss.; vid. locus par.

191] del. Bothe.

192] vid. ad γ 494. || μάλιστα] -ξαν G. || ἔλαειν § 191] ἔλααν mss. || ἀέκοντες i] ἀέκοντες mss. cett.

193 Πύλοϊ § 59] Πύλου mss.

198 ὁμοφροσύνησ' ἐνέηκε] -νησιν ἐνέηκε n, -νησιν ἐνέησε mss. cett. (δνήσει L W). || ὁμοφροσύνησ' vid. ad X 263.

199 αὐθι § 322] αὐτοῦ mss.

200 μ' δ] μὲ || κατάσχη] κατίσχη G

- Φιέμενος φιλέειν· χορῶ δέ με θάσσον ἰκέσθαι.
 ὥς ᾿φάτο· Νεστορίδης δὲ ἔφθ' συμφράσσατο θυμῷ,
 ὅπως Φοι κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσειε. 203 cf. 195
 ὥδε δέ Φοι φρονέοντι ᾿δοάσσατο κέρδιον εἶναι 204 = N 458
 205 ᾿στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης· 205^b = δ 779
 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἐξήνυτο κάλλιμα δῶρα, 206^b sq. cf. δ 439 sq.
 Γεσθῆτα χρυσόν τε, τὰ Φοι Μενέλαος ἔδωκε,
 καὶ μιν ἐποτρύνων φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 208 cf. N 94
 „σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε κέλευέ τε πάντας ἐταίρους,
 210 πρὶν ἐμὲ Φοίκαδ' ἰκέσθαι ἀπαγγεῖλαι τε γέροντι.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε Φοῖδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· 211 = A 163
 οἷος κείνοο θυμὸς ὑπέρβιος, οὗ σε μεθήσει, 212^a = Σ 262
 ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' ἵξεται, οὐδέ σε φημι
 ἄψ ἵμεναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.“
 215 ὥς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλιτριχας ἵππους 215 cf. A 531
 ἄψ Πυλίων εἰς φάστν, θοῶς δ' ἄρα δώμαθ' ἵκανε.

 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσε· 217 = β 422
 „ἐγκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἐταῖροι, νηὶ μελαίνῃ, [sq.
 αὐτοὶ τ' ἀμβάλινωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.“ 219^b sq. ^a = Ω 264
 220 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο, 220 = H 379
 αἶψα δ' ἄρ' εἰσβαίνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον. 221 cf. ε 103
 ἦ τοι ὃ μὲν τὰ ᾿πονεῖτο καὶ ἠϋχετο, ᾿θῦε δ' Ἀθήνη
 νηὶ πάρα πρυμνῇ· σχεδόνθεν δέ Φοι ἤλυθεν ἀνὴρ

201] del. vHerwerden. || *χορῶ δέ με] ἰκέσθαι δὲ χορῶ (χορῶν M) mss.; PKnight ἰκέσθαι δὲ χορῶ; cf. § 8.

202 δὲ criticus apud Nauckium] δ' ἄρ' mss.

202 sq. συμφράσσατο... τελέσειε] -σας... -σεις G.

205] de verborum structura vid. ad II 656.

206 ἐξήνυτο] ἐξήνυτο mss.

208 ἐποτρύνων] φωνήσας n.

209 το] δὲ P H mss. alia.

212 κείνοο § 59] κείνου Ar. O 94, ἐκείνου mss.; cf. § 97.

213 ἵξεται GF] εἴσεται mss. cetera, vid. § 201 et 308 et cf. Z 367 A 182 δ 515 x 276. || σε GFHMULWn mss. alia.

214 ἵμεναι § 125] ἵναι mss.

215 ἔλασεν] ἵμασι(ν) FMUn fortasse recte, vid. A 531 e 380 (A 280 etc.).

217-221] del. Duentzer.

217 ἐποτρύνων G¹PHM] -νας mss. multa; cf. β 422.

218 ἐγκοσμεῖτε] comp. †, vid. ad η 232; *τεύχεα νῦν κοσμήσαι? || τεύχε' vid. ad δ 784. || ἐταῖροι, νηὶ μελαίνῃ] ἱμοὶ ἐρήρης ἐταῖροι P (cf. ε 172).

219 πρήσσωμεν] vid. ad A 483. || ὁδοῖο] vid. ad B 785.

221-226] del. Kammer, vs. 226-256 Nitzsch; Melampodis certe historia, de qua vid. Hesiod. fr. 168, postea inserta esse videtur.

221 ἐπὶ κληῖσι] vid. ad β 419.

222 ἠϋχετο G] εϋχετο mss. cett.

- τηλεδαπὸς, φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς,
 225 μάντις· ἀτὰρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
 ὃς πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μῆλων,
 ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·
 δὴ τότε γ' ἄλλων δῆμον ἀφίκετο πατρίδα φεύγων
 Νηλέα τε μεγάρθυμον ἀγανότατον ζώντων,
 230 ὃς Φοι χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 230^b = δ 86
 εἶχε βίῃ· ὃ δὲ τῆος ἐνὶ μεγάρῳ Φυλάκοιο
 δεσμῷ ἔν ἀργαλέῳ ἔδέετο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
 εἵνεκα Νηλῆος κούρης ἀάτης τε βαρείης,
 τήν Φοι ἐνὶ φρέσ' ἔθηκε θεὰ δασπλητὶς ἐρινύς.
 235 ἀλλ' ὃ μὲν ἔκφυγε κῆρα καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
 εἰς Πύλον ἐκ Φυλάκης καὶ ἐτίσατο φέργον ἀφεικὲς
 ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ δὲ γυναιῖκα
 ἠγάγετο πρὸς δώμαθ'· ὃ δ' ἄλλων ἔκετο δῆμον, 238^a cf. II 190
 Ἄργος ἔς ἱππόβοτον· τόθι γὰρ νύ Φοι αἰσιμον ἦεν
 240 ναιέμεναι πολλοῖσι φανάσσοντ' Ἀργεῖοισι.
 ἔνθα δ' ἔγρημε γυναιῖκα καὶ ὑπερεφές ᾿θέτο δῶμα,
 ᾿γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, νῆε κραταιῶ.
 Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν ᾿Οικλέα μεγάρθυμον,
 αὐτὰρ ᾿Οικλήης λαοσσόον Ἀμφιάραον,
 245 ὃν περὶ κῆρ' ἐφίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
 παντοίῃν φιλότῃ· οὐδ' ἔκετο γήραος οὐδὸν,

225 Μελάμποδος] vid. ad λ 291.

226-255] del. Nitzsch.

227 μίγ' ἔξοχα] cf. B 480 φ 266. || μίγ' l. a. (Ar.?) μίγ', i. e. inter Pylios (de metro vid. ad A 53).

228 δὴ τότε] vid. ad ν 92. || ἄλλων] sic recte Enst. coll. vs. 238, vid. etiam Ω 481; ἄλλον FPXU² mss. alia. Cf. Z 225 π 382 ν 219.

231 τῆος] τῆος μὲν mss., cf. § 322; μὲν del. PKnight. || μεγάρῳ Nauck] -ροῖς mss.; cf. § 60. || Φυλάκοιο] l. a. Ἰφίκλοιο.

233 Νηλῆος κούρης] de Nelei filia Pero vid. λ 287 sqq. || ἀάτης] ἄτης mss.

234 ἐνὶ F U] ἐπὶ mss. cetera; vid. A 55. || φρέσ' ἔθηκε] φρεσὶ ἔθηκε mss. || δασπλητὶς] vox † ignotae originis et potestatis (hinc sumsit Theocr. II 14); l. a. δυσπλητὶς, quam scholion interpretatur δυσπροσπίλαστος.

238 δ δ'] vid. ad A 191. || ἄλλων ἔκετο] l. a. ἄλλον ἀφίκετο (cf. Ω 481) metro invito; vid. § 3 et ad vs. 228.

239 τόθι] adv. rediv. h. Ap. 244 h. XVIII 25; l. a. ὅθι, fortasse recte, vid. K 127 M 344 ψ 9 (ψ 854 γ 77).

243 ἔτικτεν] τίκτεν G U. || ᾿Οικλέα § 73] -κλήα mss.

244-248] del. PKnight.

244 ᾿Οικλήης] ᾿Οικλείης mss., l. a. apud Didymum ᾿Οικλῆς (? — ᾿Οικλήης ed. Flor.); cf. § 73. || Ἀμφιάραον Ar.] -ρον Zen., sic mss. pleraque h. l. et vs. 253; cf. § 5.

245 sq. δν... παντοίῃν] τὸν (sic n)... παντοίῃ Plat. Axioch. 368 a.

245 κῆρ' ἐφίλει] κῆρι φ. mss. || Ἀπόλλων] Ἀθήνη G P (vid. θ 287).

246 οὐδ'] nec tamen; non recte itaque non intellegunt Plat. Axioch. l. l. et Plutarch. Mor. 111 b. || γήραος οὐδόν] vid. ad X 60.

- ἀλλ' ὄλετ' ἐν Θήβῃσι γυναιῶν εἵνεκα δώρων· 247^b = λ 521
 τοῦ δ' υἱὲς ἐγένοντ' Ἀλκμάων Ἀμφίλοχός τε.
 Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφειδέα τε Κλεῖτόν τε.
 250 ἀλλ' ἦ τοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἤρπασεν Ἥως
 κάλλεος εἵνεκα Φοῖο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. 251 = γ 235
 αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφειδέα μάντιν Ἀπόλλων
 ἔθηκε βροτῶν ὅχ' ἄριστον, ἐπεὶ ἑὸν Ἀμφιάραος· 254^b cf. B 629
 ὅς ῥ' Ἵπερησίηνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς,
 255 ἔνθ' ὃ γε ναιετάων ἱμαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
 τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
 ὅς τότε Τηλεμάχου πέλας ἴστατο· τὸν δ' ἐκίχανε
 σπένδοντ' εὐχόμενόν τε θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 259 = γ 227
 260 „ὦ φίλ', ἐπεὶ σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
 λίσσομ' ὑπὲρ θυέων καὶ δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
 σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς καὶ ἐταίρων, οἳ τοι ἔπονται·
 φειπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα μηδ' ἐπικεύσης·
 τίς πόθεν ἔσσ' ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήες;“
 265 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αὖ
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμὶ, πατήρ δέ μοι ἔστιν Ὀδυσσεύς,
 εἴ ποτ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
 τούνεκα νῦν ἐτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν
 270 ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δῖον οἰχομένοιο.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Θεοκλύμενος θεοφειδής·
 „οὐτὼ τοι καὶ ἐγὼν ἐκ πατρίδος ἄνδρα κατακτιὰς
 ἔμφυλον — πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε φέται τε 273^b = π 456
 Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοὶν —

251 Ar. —

- 247 γυναιῶν] vid. ad λ 521.
 248 υἱὲς § 78] υἱαῖς mss.
 253 Ἀμφιάραος] -ρηος mss. pleraque, vid.
 ad vs. 244.
 254 sq.] cum vs. 251 del. PKnight.
 254 Ἵπερησίηνδ'] -σίην FD.
 256 τοῦ] scil. Μελάμποδος, vid. vs. 225.
 261 αὐτὰρ ἔπειτα] ἡδὲ τοκήων XDZk non
 male, cf. X 338, 345 (Γ 140 O 663
 o 382).

- 263 ἐπικεύσης] aor. in -σα †, alias (π 168
 σ 171) μηδ' ἐπικεύσε.
 264 ἔσσ' § 302] εἰς mss.
 266 ἀγορεύσω] καταλέξω P (cf. α 206).
 268 εἴ ποτ' ἔην] vid. ad Γ 180. || ἔην]
 ἔην? vid. § 302. || λυγρῷ ὀλέθρῳ] λυγρὸν ὀλέθρον
 libri „meliores” apud Didymum; vid. i 303
 et ad γ 87.
 272 τοι] δὴ H².
 273 ἔμφυλον] †.

- 275 τῶν ὑπαλευόμενος θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν
 φεύγω, ἐπεὶ νῦ μοι αἶσα κατ' ἀνθρώπους ἀλαλήσθαι.
 ἀλλὰ με νηὸς ἔφρυσσαι, ἐπεὶ σε φρυγὼν ἐκένυσσα,
 μή με κατακτείνωσι· διωκόμεναι γὰρ ὀίω.“
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αὖ
 280 „οὐ μὲν δὴ σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐφίσης,
 ἀλλ' ἔπε· αὐτὰρ κείθι φιλήσεται, οἷά κ' ἔχωμεν.“
 ὥς ἄρα φωνήσας Φοῖ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος, 282 = π 40
 καὶ τό γ' ἐπ' ἰκρίοφιν ἰάνυσεν νεὸς ἀμφιφελίσσης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτὸς νηὸς ἐβήσετο ποντοπόροιο, 284 sq. cf. β 416
 285 ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο, πὰρ δὲ Φοῖ αὐτῷ
 εἶσε Θεοκλύμενον· τοὶ δὲ πρυμνήσι ἔλυσαν. 286^b = β 418
 Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσε 287 = β 422
 ὅπλων ἄπτεσθαι, τοὶ δ' ἐσσυμένως ἐπὶθοντο· 288 cf. β 423
 ἱστὸν δ' ἐλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης 289-291 = β 424
 290 ὅτῃσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, sq.
 εἶλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐν στρεπτοῖσι βοεῦσι.
 τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἱεὶ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 292 = β 420
 λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 294 νηὺς ἀνύσειε θεόυσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ. 294^b = μ 236
 296 ὀδυσσεύς τ' ἥλιος ὀσκιάοντό τε πᾶσαι ἀγυαί· 296 = β 388
 ἡ δὲ Φεάς ἐπέβαλλεν ἐπαιγομένη Διὸς οὐρῷ 297 cf. h. Ap. 427
 ἡδὲ παρ' Ἥλιδά δι' αὖν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί. 298 = h. Ap. 426
 cf. γ 275
 295 ὅθι παρὰ Κρουνοῦς καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον. 295 cf. h. Ap. 425

- 275 sq.] del. Duentzer.
 275 τῶν...θάνατον] cf. τοῦτον Διὸς i 411. ||
 ὑπαλευόμενος] -όμενος P U²; comp. †, vid. ad
 O 180.
 277 κρυσσαι] cf. § 220. || φρυγῶν] πρῶτον
 G (cf. ρ 573).
 280 ἐθέλοντά γ' γ' om. P; Barnes ἀέκοντά
 γ', Nauck ἐθέλων γε vel δὴ σε ἐκὼν γε, sed
 hoc significaret invitatus te repellam.
 281 ἔπε· § 117] ἔπει mss.
 282 Φοῖ] vid. ad A 596.
 284 ἐβήσετο] -σατο PM mss. alia.
 285 νηὶ δ' ἐνὶ πρυμνῇ κατ' ἄρ' ἔζετο, ἔγχος
 δ' ἄρ' αὐτοῦ n. || καθέζετο] παρέζετο F.
 287 ἐποτρύνων F n²] -τας mss. pleraque;
 vid. vs. 217 et β 422.
 289 ἐλάτινον § 21] ἐλάτινον mss. || μεσόδμης]
 -όνης G. De voce vid. ad ε 37.

- 291 εἶλκον] ἔλκον mss.
 292 ἔκμενον] vid. ad A 479.
 293 ἐπαιγίζοντα] sic Ar., ἐπαῖσσοντα Aristo-
 phanes. Cf. B 148.
 295] e codice Mori se supplevisse dicit
 Barnes; in ceteris mss. non legitur, sed
 affertur a Strabone VIII p. 350 et X p. 447
 (hic Χαλκίδα πετρήσαντα); memoriae errore
 Strabonem hunc locum cum h. Ap. vs. 425
 miscuisse putat Kirchhoff. || καλλιρέεθρον]
 vid. ad x 107.
 296 ὀσκιάοντο § 191] οσκιάοντο mss.
 297 Φεάς Ar. (teste Ariston. H 135) Strab.
 VIII p. 350] Φεράς mss. || ἐπέβαλλεν] cf.
 Z 68. || ἐπαιγομένη] ἀγαλλομένη Strab. l. 1.
 et h. Ap. 427.
 298-300] del. Duentzer, vs. 299 sq. Hart-
 man, unum vs. 300 Kammer.

- ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσι 299^b cf. P 708
 300 δομαίνων, ἣ κεν θάνατον φύγη ἣ κε Φαλώη. 300^a cf. δ 789
- τῶ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς 301 = π 1
 'δορπεέτην' παρὰ δέ σφιν ἐδόρπεον ἄνδρες ἄλλοι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἵντο, 303 = A 469
 τοῖσ' Ὀδυσσεὺς μετέφειπε συβώτεω πειρητίζων, 304 cf. ξ 459
 305 ἣ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναι τε κελεύοι
 αὐτόθ' ἐνὶ σταθμῷ ἣ' ὀτρύνειε πόλινδε·
 „κέκλυθι νῦν, Ἑύμαιε καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι· 307 = ξ 462
 ἧῶθεν προτὶ Φάστν λιλαίομαι ἀπονέεσθαι
 πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρώχω καὶ ἑταίρους. 309^b cf. π 84
 310 ἀλλὰ μοι εὖ ὑποθέσθαι ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὁπάσσας,
 ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ κατὰ δὲ πτόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
 πλάγξομαι, αἷ κέν τις κοτύλην καὶ πυρνὸν ὀρέξῃ. 312^b cf. ρ 12^a
 καὶ κ' ἐλθὼν πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θείοιο 313 cf. ρ 230
 ἀγγελίην φείποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ,
 315 καὶ κε μνηστήρεσσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην.
 εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν ὀνείατα μυρὶ' ἔχοντες,
 αἰψά κ' ἐν δράοιμι μετὰ σφίσιν ὅττι θέλοιν.

299 ἐπιπροέηκε] scil. Telemachus. || θοῇσι] mirum insularum epitheton (versu parallelo est naviū); acutas interpretantur veteres coll. θοῶσαι ι 327, vid. Strabo VIII p. 351 X p. 459 et Plut. Vit. Hom. 21; item Buttmann, pro nomine proprio habens (vid. ad A 99).

300 ἣ κεν] εἴ κεν H² mss. alia; cf. § 327. || φύγη Y] -οι mss. cett. || Φαλώη] ἀλοίη i, ἀλώη (ἀλώη) mss. multa; cf. ξ 183.

301 κλισίῃ] κλισίῃ (sic) G¹ M D, -ης (-ης) H¹ mss. alia. Cf. ξ 45, 48, 194, 408; varietas redit π 1.

302 'δορπεέτην § 191] -είτην mss.

303 εἵντο] ἔντο mss.

304 τοῖς F] τοῖς δ' mss. cetera; cf. ξ 459. || συβώτεω] forma novicia, vid. § 55; συφορβόο Fick versu parall.

305 ἣ P M] εἴ mss. cetera; cf. § 327.

306 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ (αὐτῷ) mss.

307 νῦν] νῦν μ' H², δὴ W.

308 ἀπονέεσθαι] cf. § 21.

309 πτωχεύσων] πτωχεύων G¹ P.

310 εὖ P H¹ D U²] εὖ θ' G F H² U¹. || *ὑποθέσθαι ἄμ'... ὁπάσσας] ὑπόθην (-θου G) καὶ ἄμ' (l. a. μ')... ὁπάσσοι mss.; cf. A 788, in vulgata noviciū est -θεν (vid. § 117).

312 κοτύλην] vox redit X 494 ρ 12 (et alio sensu E 306 sq.); pro ποτὶ dicitur, ut χοῖνις pro cibo τ 28. || πυρνόν Etym. M. 697,46] πύρνον (immo πύρνον) mss., *panem* (*offam*) *triticeum*; vox ρ 12, 362 redit, cf. ἄρτος ρ 343 σ 120.

314 περίφρονι] δαίφρονι Eust.; cf. vs. 356.

316 sq.] del. Duentzer.

317 κ' ἐν] κεν εὖ mss. || δράοιμι § 190 et 191] δρώοιμι mss. Verbum †, παραδρ. vs. 324, ὑποδρ. vs. 333; cf. δραίνω K 96, ὀλιγοδραίνω O 246 etc., δρηστήρ -ειρα π 248 etc. (vid. ad ο 330), δρηστοσύνη ο 321. || δρεῖ θέλοιν F P H] δρεῖ' ἐθέλοιν G M X n mss. alia male; fortasse verum est ἄσθ' ἐθέλοιν, quam lectionem Aristarcho iure tribuit Lehrs. Cf. A 277, 554.

- ἐκ γὰρ τοι Φερέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μὲ ἄκουσον· 318 = ε 265 cf. Z 334
 Ἑρμείαο Φέκητι διακτόρου, ὅς δά τε πάντων
 320 ἀνθρώπων Φέργοισι χάριν καὶ κῦδος ὁπάξει,
 δρηστοσύνη οὐ κέν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
 πῦρ τ' ἐν νηῆσαι διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι
 δαιτρεῦσαι τε καὶ ὀπτῆσαι καὶ Φοινοχοῆσαι,
 οἷά τε τοῖσ' ἀγαθοῖσι παραδράουσι χέρηρες.
 325 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη, Ἑύμαιε συβῶτα·
 „ὦ μοι, ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 326 sq. cf. β 363
 ἔπλετο; ἣ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι;
 εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις καταδύμεν' ὄμιλον,
 τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει. 329 = ρ 565
 330 κείνων οὐ τοιοῖδε ὑποδρηστήρες ἔασι,
 ἀλλὰ νέοι, χλαῖνας ἐν Φειμένοι ἡδὲ χιτῶνας,
 αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
 οἳ σφιν ὑποδράουσιν· ἐύξεστοι δὲ τράπεζαι
 333^b sq. cf. ε 8 sq.
 σίτου καὶ κρεάων καὶ Φοίνου βεβρίθασι.
 335 ἀλλὰ μὲν· οὐ γὰρ τίς τοι ἀνιάται παρεόντι,
 οὔτ' ἐγὼ οὔτε τις ἄλλος ἑταίρων, οἳ μοι ἔασι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃσιν Ὀδυσσεύος φίλος νῆδος,
 337 = ξ 515
 κεινὸς σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε Φείματα Φέσσει,
 338 cf. ξ 516
 πέμψει δ' ὀππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει.“
 339 = ξ 517
 340 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „αἶθ' οὕτως, Ἑύμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γέναιο 341 sq. cf. ε 410
 sq.

318 μὲ § 92] μιν mss.

321 δρηστοσύνη] †, Ahrens δρηστοσύνη, cf. δρηστοσύνη (?) h. Cer. 477; vid. ad ο 317. || οὐ κέν § 326] οὐκ ἄν mss.

322] cf. Ar. Pac. 1134. || δανὰ] †, arida; πολλά G X mss. alia. Adi. a stirpe δα- (§ 176) ductum, cf. κάγκανος (ad Φ 364) a radice κα.

324 τοῖς] articulus molestus. || παραδράουσι § 190 et 191] -ώουσι mss.; comp. †, vid. ad vs. 317; vHerwerden ὑποδρ. coll. vs. 330 et 333. || χέρηρες] cf. § 87.

328 εἰ δὴ] vid. ad A 61. || καταδύμεν' § 126] -δύναι mss.

329 σιδήρεον] insolitum h. l. et ρ 565 epitheton coeli, quod *aeneum* dici solet (vid. E 504 P 425 γ 2); *σιδηρή? Cf. P 424 sq. σιδήρεος δ' ὀρυμαγδὸς χάλκεον οὐρανὸν ἵκει, et

μείνος, ἦτορ σιδήρεον, κραδίη σιδηρή, θυμός σιδηρεός (X 357 Ψ 177 Ω 205 δ 293 etc.).

330 *κείνων οὐ τοιοῖδε ὑποδρηστήρες ἔασι] οὐ τοι τοιοῖδ' εἰσὶν ὑποδρηστήρες ἔκείνων mss.; noviciū est ἐκείνων (§ 97). || ὑποδρηστήρες] comp. †, cf. ὑποδμῶς δ 386; simplex δρηστήρ legitur π 248 σ 76 υ 160, δρηστήρα π 349 τ 345. Vid. ad ο 317.

332-334] del. Duentzer.

332 καλὰ πρόσωπα] opponuntur senia faciei rugosae et morosae.

333 ὑποδράουσιν § 190 et 191] -ώουσιν mss.; comp. †. Vid. ad vs. 317.

334 κρεάων § 2 et 72] κρεῶν mss. || καὶ PKnight] ἡδ' mss. || Φοίνου] Φοίνου? vid. § 59.

335 ἀνιάται § 191] ἀνιάται mss.

337 ἐπεὶ κ' § 326] ἐπὶ mss.

- ὥς ἐμοί, ὅτι μ' ἔπαυσας ἄλλης καὶ οἰζύος αἰνῆς.
 πλαγκτοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσι·
 ἀλλ' ἔνεκ' ὀλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσι
 345 ἄνδρες, ὅν τιν' ἔκηται ἄλη καὶ πῆμα καὶ ἄλγος.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἰσχανάεις μεῖναι τέ με κείνον ἄνωγας,
 φείψ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο
 πατρὸς θ', ὃν κατέλειπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 ἢ ποθ' ἔτι ζῶουσιν ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 350 ἢ ἤδη τεθνῶσι καὶ ἐν Ἀΐδαιο δόμοισι.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Λαέρτης μὲν ἔτι ζῶει, Αἰὶ δ' εὐχεται αἰεὶ
 θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι Φοῖσ' ἐν μεγάροισι·
 355 ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο
 κουριδίης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ φε μάλιστα
 ἦκαχ' ἀποφθιμένη καὶ ἐν ὠμῶ γήρα' ἔθηκε.
 ἢ δ' ἄχρ' ἔτι Φοῖ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
 λευγαλέω θανάτῳ ὥς μὴ θάνοι, ὅς τις ἐμοί γε
 360 ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα φέροει.
 ὄφρα μὲν οὖν δὴ κείνη ἔην ἀχέουσά περ ἔμπης,
 τόφρα τί μοι φίλον ἦσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
 οὐνεκά μ' αὐτὴ ἔθρεψεν ἅμα Κτιμένη τανυπέπλω
 θυγατέρ' Ἰφθίμην, τὴν ὀπλοτάτην τέκε παίδων·
 365 τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἦσσαν ἔτιε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἦβην πολυήρατον ἐκόμεθ' ἄμφω,

343-345] del. Bekker; PKnight deleverat vs. 345, quem om. F, in margine habent G U.

343 πλαγκτοσύνης] †, vid. ad μ 61. || δ'] om. P.

344 ὀλομένης § 21] οὐλ. mss. || κήδε' G¹ F M U n] μήδε' G² P H X.

345 ὅν] ὃν G² P H¹ M¹. || εἰν'] κεν Eust.

346 ἰσχανάεις § 191] -νάεις mss.

348 γήραος οὐδῶ] vid. ad X 60.

349 ἢ § 327] εἴ mss. || ποθ' § 322] που mss.

350 ἐν § 315] εἰν mss.

354 Φοῖσ' ἐν μεγάροισι] l. a. μεγάροισιν ἰοῖσιν.

356 δαΐφρονος] de muliere dictum non nisi h. Cer. 360 reddit, vHerwerden περίφρο-
 νος coll. l. a. vs. 314.

357 ἐν] om. X Eust. || ὠμῶ] senectutis epitheton †, alias (A 35 etc.) carnum. Alio sensu ὠμογέρων dicitur Ψ 791. || γήρα' ἔθηκε] γήραϊ θῆκεν mss. (δῶκεν Eust. omisso ἐν).

359] ipsamne sibi mortem conscivisse significat poeta? vid. ad λ 197.

361 ἦεν? vid. § 19 et 302.

362 ἦσκε] ἔσκε mss.

363 ἔθρεψεν] ἔθρεψεν H² X mss. alia. || Κτιμένη] cf. π 441.

364 θυγατέρ' § 13. Male Apoll. lex. θυγατρί, Ἰφθίμη (nomin.); vid. δ 797 et ad A 99. || παίδων] aut omnes praeter Ulixem puellae fuerunt, aut cum π 119 (id quod putat Volkmann) pugnat hic versus.

365 ἔτιε] ἐτίμα mss.; cf. § 165.

350 cf. X 52

351 = 389 π 36

352 = α 214

362 cf. γ 69

364 = κ 106

- τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν καὶ μυρὶ' ἔλοντο·
 αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε χιτῶνά τε φέματα κείνη
 καλὰ μάλ' ἀμφιφέσσασα ποσὶν θ' ὑποδήματα δοῦσα
 370 ἀγρόνδε προΐαλλε' ὀφίλει δέ με κηρόθι μᾶλλον.
 νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι· ἀλλὰ μοι αὐτῶ
 φέρον ἀέξουσιν μάκαρες θεοί, ᾧ ἐπιμύμνω·
 372 cf. § 65 sq.
 τῶν ἔφαγόν τ' ἐπιόν τε καὶ αἰδολοῖσιν ἔδωκα.
 ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης οὐ μέλιχον ἔστιν ἀκοῦσαι
 375 οὐδέ φέπος οὐδέ τι φέρον, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεισε Φοῖκω,
 375^b cf. β 45
 ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δὲ δμῶες χατέουσι
 ἀντία δεσποίνης φάσθαι καὶ ἔκαστα πυθέσθαι
 καὶ φαγέμεν πείμεν τε, ἔπειτα δὲ καὶ τι φέρεσθαι
 ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν αἰεὶ δμῶεσσιν ἰαίνει.“
 380 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 383 „ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φεῖπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 383 = κ 384
 ἢ διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγνιαι,
 385 ἢ ἔν ἐναιετάεσκε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 ἢ σέ γε μουνωθέντα παρ' οἴεσιν ἢ παρὰ βουσί
 387 ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν ἴλαβον ἢδ' ἐπέρασσαν.“

381 ὁ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἰὼν, Ἐύμαις συβώτα,
 πολλὸν ἀπεπλάγχθη σῆς πατρίδος ἡδὲ τοκῆων.

367 ἔλοντο] vid. ad § 297.

368 φέματα κείνη J] εἴματ' ἐκείνη mss. cett.; cf. § 97.

369 φ' G F D k] δ' mss. cetera. || ὑποδήματα] vox redivit σ 361, alias (B 44 etc.) est πίδα; ecquid *πόδεσαι δὲ δοῦσα πίδα; cf. π 80.

371-379] del. PKnight, unum vs. 373 Duentzer; huic assentitur Hartman, e ludicro poemate desumptum ratus.

373 αἰδολοῖσιν] alii de supplicibus dictum accipiebant (vid. σ 447 η 165, 181 ε 271), alii verum interpretabantur hinc edi vidi amari (cf. N 568); his assensi sunt Scaliger Ernesti Cobet (Mnemos. 1874 p. 169), supplices hoc adiectivo sic potuisse designari iure negantes. Alteram tamen sententiam in illa tempora minime quadrare et ab epico sermone alienam esse vere observarunt Clarke vHerwerden (Revue de Phil. 1879 p. 75); quapropter Naber (Mnemos. 1884 p. 206)

probabiliter coniecit αἰτίζουσιν. vid. τ 76; postea (Mnemos. 1891 p. 321) ἀλλοδαποῖσιν coll. ρ 485.

375 οὐ... οὐδέ criticus apud Nauckium] οὐτ'... οὐτε mss.

377 ἔκαστα] neglecto F; *ἔρεϊν τε φέκαστα? vid. § 128.

378 φαγέμεν πείμεν] cf. § 126.

379 αἰεὶ δμῶεσσιν] ἐνὶ στήθεσσι M X D Z k. || αἰεὶ F¹ U, cf. § 17 et 324] αἰεὶ mss. cetera.

380 492] a diasceuaista non fictos esse suspicatur Fick sed ita mutatos ut in primam personam converteret quae priscus poeta suo nomine de Ulixē narrasset.

381 sq.] del. Friedlaender.

385 ἐν ἐναιετάεσκε] ἐνὶ ναιετάεσκε (P X U) vel -τάεσκε (G F H) mss.; cf. § 191.

386 ἢ σέ γε] ἢ σέ G, fortasse recte. || μουνωθέντα] verbum redivit π 117, cf. οἶδω Z 1 A 401 (470?). || οἴεσιν] corruptum, cf. § 64 et 74.

- 389 τὸν δ' αὖτε προσέειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν 389 = 351
 390 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ὅτ' ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάς, 390 = α 231
 σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο πῖνέ τε Φοῖνον
 ἤμενος. αἶδε δὲ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὐδειν,
 ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουμένον· οὐδὲ τί σε χοῆ,
 πρὶν ὥρη, καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
 395 τῶν δ' ἄλλων ὃν τε κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγη, 395 cf. γ 204
 εὐδέτω ἐξελθῶν, ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφι 396^b = I 618
 δειπνήσας ἅμ' ὕεσσι Φανακτορήσιν ἐπέσθω.
 νῶϊ δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε δαινυμένω τε
 κήδεσιν ἀλλήλων τερπόμεθα λευγαλέοισι,
 400 μναομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ.
 402 τοῦτο δέ τοι φερέω, ὃ μ' ἀνείρεαι ἡδὲ μεταλλάς· 402 = I 177
 „νῆσός τις Συρίη κυκλήσκειται, εἴ ποθ' ἀκούεις,
 Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἡέλιοιο,
 405 οὗ τι περιπληθὴς λίην τόσον, ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν,

388 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὄνον ἔδωκε.

388 = 429

401 ὅς τις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πόλλ' ἐπαληθῇ.

388^b cf. Φ 41

401^b cf. δ 81

388] del. Friedlaender.

393 ἀκούμεν] ἀκούειν Ar. coll. εὐδεν vs. 392. Vid. T 79 et § 125.

394 πρὶν ὥρη] sc. ἦν. Vid. ad A 547.

395-402] del. Duentzer.

395 ὃν τε U²] δτινα F², δτινα mss. cetera metro invito; vid. ad γ 204. || καὶ θυμὸς ἀνώγη] θυμὸς τε καλεῖται Un (ut versu parall.). || ἀνώγη LaRoche] ἀνώγει mss.; cf. H 74.

396 ἠοὶ § 77] ἠοὶ mss.

397 Φανακτορήσιν] Ar. intellegebat herilibus, Aristophanes male ὃν ἑκαστος ἤρχεν (quibus singuli famuli praesunt). Adi. † (nisi vitium subest); h. Ap. 234 (et Apoll. Rh. I 839) est substantivum (moderamen).

400 μναομένω § 190 et 191] μνωμένω mss., l. a. μεμνομένω. || μετὰ adv. (postea), ut Ψ 133 φ 231; l. a. μέγα. Cf. Eur. fr. 131 ὡς ἡδύ τοι σωθίντα μεμνησθαι πόνων, Senec. Hero. fur. 656 quae fuit durum pati | memi- nisse dulce est. Item Verg. Aen. I 203.

401] deleuimus; etiam versum 400 nunc damnat Hartman. Apud Aristotel. Rhet. I 11 sic affertur: μνήμενος (μνώμενος?), ὅς τις πολλὰ πάθῃ καὶ πολλὰ ἔργῃ. || ἐπαληθῇ] forma no- vicia, cf. § 122.

403 Συρίη] Syrium insulam, quae Delo (Ortygiae) ab occidente est, intellegebat Ar.; cf. Strabo X p. 487. Sed fabulosam regi- onem describi patet, cuius nomen fortasse finxit poeta (an Syriam cogitavit?). Diascen- astam hanc narratiunculam ipsum excogi- tasse putat Kirchhoff (vid. quae ad initium libri o observavimus), probabilius Fick aliunde desumsisse arbitratur. || ποθ' § 322] που mss.

404 Ὀρτυγίης] Delum significari putabat Ar. (vid. ad vs. 403), quae insula etiam a 123 intellegi potest, non potest h. Ap. 16; Rheneam designari censet Strabo I p. 10, quae opinio in a 123 et h. Ap. 16 non male quadrat; IHVoss Ortygiam Siculam (i. e. Syracusarum partem antiquissimam) intel- legit. De nominis origine vid. Preller Myth.⁴ I p. 297. || τροπαὶ] †, l. a. τροφαὶ et στροφαι (apud Hesych. a. v. Ὀρτυγίη). Poeta quo sensu vocem accipi voluerit dubium (vid. ad μ 3 sq., 129 sqq.); apud posteros sol- stitium significat.

405 περιπληθὴς] †. || ἀλλ' ἀγαθὴ μὲν] par- ticula μὲν iure offensus Hartman ἀλλὰ μάλ' ἐσθλῇ.

- εὐβοτος εὐμηλος Φοινοπληθὴς πολύπυρος.
 πείνη δ' οὐ ποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
 νοῦσος ἐπὶ στυγερῇ πέλεται δ' Φειλοῖσι βροτοῖσι·
 ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κἀτα φῦλ' ἀνθρώπων,
 410 ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν 410^b = h. Ap. 165
 Φοῖσ' ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε. 411 cf. Ω 759
 ἔνθα δ' ὅτε πόλεις, δόξα δὲ σφισι πάντα δέδασται·
 τῆσιν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
 Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιφείκελος ἀθανάτοισι.
 415 „ἔνθα δὲ Φοίνικες ναυσικλυτοὶ ἤλυθον ἄνδρες,
 τρώκται, μυρὶ' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
 ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐνὶ Φοίῳ,
 καλὴ τε μεγάλη τε καὶ ἀγλαὰ φέροντα Φιδυῖα· 418 = γ 289
 τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαῖπαλοι ἡπερόπενον.
 420 πλυνούσῃ τις πρῶτ' ἐμίγη κοίλῃ παρὰ νηὶ
 εὐνῇ καὶ φιλότῃ, τὰ τε φρένας ἡπεροπέυει
 θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἦ κ' ἐυφρογὸς ἔησι. 422 = λ 434
 εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι· 423 cf. ρ 368
 ἦ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ· 424 = x 111
 425 „ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκοι εὐχομαι εἶναι,
 κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ θυδὸν ἀφνειοῖο·
 ἀλλὰ μ' ἀνὴρπαξαν Τάφιοι ληίστορες ἄνδρες
 ἀγρόθεν ἐρχομένην, πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
 τοῦδ' ἀνδρὸς πρὸς δώμαθ', ὃ δ' ἄξιον ὄνον ἔδωκε· 429 = 388

406 εὐβοτος] †. || εὐμηλος] redit h. Ap. 54. || Φοινοπληθὴς] †.

407 sqq.] cf. aurei aevi descriptio Hes. Oper. 90 sqq. 112 sqq.

407 πείνη] †, cf. πεινάω Γ 25 etc. || ἐσέρ- χεται] ἐπέρχεται U Apoll. de coni. 228,1.

408 ἐπὶ... πύλεται] vid. ad η 261.

409 γηράσκωσι] -ουσι G P X D.

411 ἀγανοῖσι βέλεσσιν M U] -νοισι βέλεσσιν mss. pleraque; cf. § 60.

412 δύο πόλεις] δύο P D Z, πτόλεις X U Z.

413 ἐμβασίλευε] (ἐ)βασίλευε mss. complura, ἡγεμόνευε P; de verbo vid. B 572 β 47.

416 τρώκται] cf. § 289. || ἀθύρματα] vid. ad ο 363.

417 ἦσκε] ἔσκε mss.

418 φέροντα Φιδυῖα § 160] φέροντα mss.

419 πολυπαῖπαλοι] †, vox ignota; alienum hinc videtur παυπαλούς M 168 N 17 etc., sed cf. παυπαλή Atticoe de veteratore dictum (Ar. Nub. 260 etc.).

420 πρῶτ' ἐμίγη] πρῶτα μίγη mss. || νηὶ] νηὶ μελαίνῃ P¹ Y (cf. γ 365); fortasse fuit l. a. μίγη παρὰ νηὶ μελαίνῃ.

422] suspectus Duentzero.

423 εἰρώτα F P] ἡρώτα mss. multa. Cf. δ 251. || δὴ ἔπειτα] δὴπείτα mss., cf. O 163. || εἴη... ἔλθοι] de optativo vid. § 109.

425 πολυχάλκοι § 59] -λκου mss.; an -λκοο?

426 θυδὸν] †; recte scholia interpretantur χυδὸν.

427 ληίστορες] †, alias ληιστῆρες (γ 73 etc.).

430 „τὴν δ' αὖτε προσέφειπεν ἀνὴρ ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ
 „ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἄμ' ἡμῖν Φοῖκαδ' ἐποίο,
 ὄφρα Φίδης πατὸς καὶ μητέρος ὑπερεφές δῶ
 αὐτοὺς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.“

„τὸν δ' αὖτε προσέφειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 435 „εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε ναῦται
 ὄρκῳ πιστωθήμεν' ἀπήμονα Φοῖκαδ' ἀπάξειν.“

„ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπώμνουν, ὡς ἐκέλευε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελευτήσαν τε τὸν ὄρκον,
 τοῖς αὖτις μετέφειπε γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

440 „σιγῇ νῦν μή τις με προσανδάτω φεπέεσσι
 ὑμετέρων ἐτάρων, ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγνιῇ
 ἢ ποθ' ἐπὶ κρήνῃ μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
 ἐλθὼν ἐκφέλῃ, ὃ δ' οἰσάμενος καταδήσῃ
 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ, ὅμιν δ' ἐπιφράσσει ὄλεθρον.

445 ἀλλ' ἔχετ' ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγετε δ' ὄνον ὀδαίων.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηὺς πλείη βιότοιο γένηται,
 ἀγγελίῃ μοι ἔπειτα θοῶς εἰς δῶμαθ' ἐκέσθω·
 οἴσω γὰρ καὶ χρυσὸν, ὃ τις ἔ' ὑποχείριος ἔλθῃ
 καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δόλῃν.

450 παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἔῃος ἐνὶ μεγάροισ' ἀτιτάλλω,
 κερδαλέον δὴ τοῖον, ἅμα τροχάοντα θύραζε·

430 ἐμίσγετο] μίσγ. P.

432 Φίδης] Ἰδῃ P H M¹ male; cf. § 117.

434 ἀμείβετο] -ψατο mss. complura, item vs. 439.

435 ναῦται] ναῦτα Naber coll. v 98.

436 πιστωθήμεν' § 125] -θῆναι mss. || Φοῖκαδ' μ' οἴκαδ' vel δ' οἴκαδ' mss. pleraque; cf. § 329. || ἀπάξειν] vid. ad π 370.

437 ἐπώμνουν Ar. P] ἀπώμνουν G F X D; vid. ad β 377. De termino -πον vid. § 145.

439 τοῖς G U¹ n] τοῖς δ' mss. cetera; cf. § 60. || ἀμείβετο] vid. ad vs. 434.

440 σιγῇ] imitari videtur Theocrit. XV 96. || προσανδάτω] -θαίτω? cf. § 195.

441 ὑμετέρων ἐτάρων] ἡμ. ἐτ. M; ὑμείων ἑταροὶ Duentzer.

442 ποθ' § 322] που mss. || ποτὶ] πρὸς mss. complura.

443 ἐκφέλῃ] ἐξείπῃ mss. || οἰσάμενος P P H M] οἰσάμενος mss. alia; vid. ad α 323.

444 ἐπιφράσσει] displicet ἐπίφρ- (§ 25), dativum autem, qui dicitur commodi, compositum non nisi h. l. adsciscit (simplex β 367 γ 242 ν 373 etc.), neque alibi valet intendere vel moliri. Metrum tamen non sinit scribi δὲ φράσσει, vid. § 24; *ἐπιμήσει (cf. δ 437)?

445 ἔχετ' ἐν] ἔχετο X D U Z k. || ἐπείγετε δ' ὄνον ὀδαίων] facite ut citius vobis solvatur pretium pro mercibus. De voce ὀδαία vid. § 163.

447 εἰς] πρὸς mss. multa.

448] post vs. 449 habent P H L W q (non recte), del. Duentzer.

449 ὑποχείριος] †. || ἔλθῃ F] ἔλθοι G X U n mss. alia, εἴη P H; G Hermann εἴη (vid. § 302).

449 ἐπίβαθρον] †, paulum, quod solvunt ἔμποροι (vid. ad β 319).

450-453] del. PKnight; vs. 450 sq. om. G¹.

451 τοῖον] vid. ad α 209. || τροχάοντα § 191] τροχάοντα mss. Perperam pro composito

τὸν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηὸς, ὃ δ' ὅμιν μυρίον ὄνον
 ἄλφοι, ὅπῃ περάσῃτε κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους.
 „ἦ μὲν ἄρ' ὥς φειπούς' ἀπέβη πρὸς δῶματα πατρός·

455 οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἔπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
 ἐν νηὶ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἡμπολάοντο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλῃ νηὺς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
 καὶ τότε ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγέλλει γυναικί.
 ἦλθ' ἀνὴρ πολυφίδρις ἐμοῦ πρὸς δῶματα πατρός

460 χρύσειον ὄρμον ἔχων, μετὰ δ' ἡλέκτροισιν ἔεργε.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ καὶ πότνια μήτηρ
 χερσὶν τ' ἀμφαφάοντο καὶ ὀφθαλμοῖς ὁράοντο,
 ὄνον ὑπισχόμεναι· ὃ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ.
 ἦ τοι ὃ καννεύσας κοίλῃν ἐπὶ νῇ' ἐβεβήκει·

465 ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε.
 ἡῦρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἡμὲν δέπα' ἠδὲ τραπέζας
 ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἳ μοι πατέρ' ἀμφεπένοντο·
 οἱ μὲν ἄρ' εἰς θῶκον πρόμολον δῆμιό τε φῆμιν·
 ἦ δ' αἴψα τρὶ' ἄλεις κατακρύψας ὑπὸ κόλπῳ

470 ἔκφερεν, αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν ἀσιφροσύνηφι.
 'δύσετό τ' ἡέλιος σκιάοντό τε πᾶσαι ἀγναι·
 ἡμεῖς δ' εἰς λιμένα κλυτὸν ἦλθομεν ὧκα κιόντες,

(ἀματροχάοντα) habebat Porphyrius, quod monstrum foret verbi (cf. ὁμοσχεῖαι mss. O 635); l. a. apud Eust. ὁμοτροχάοντα. Cf. § 318.

453 ὅπῃ] ἐπὶ v Herwerden. || κατ' G X] πρὸς F P H U.

454 πατρός P] καλὰ mss. cett.; vert. patris mei.

455 ἡμῖν § 93] ἡμῖν mss.; an *ἡμῖν κείθι?

456 ἡμπολάοντο § 191] ἡμπολάοντο mss.; verbum †.

457 ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι] suspecta habet Hartman.

459 πολυφίδρις] cf. ψ 77.

460 ἡλέκτροισιν] gemmis succineis, item σ 296; vid. ad δ 73. || ἔεργε § 277] ἔεργετο H² M² K et l. a. apud Eust. (male); utrumque in schol. explicatur.

461 μεγάρῳ] προδόμῳ (ut vs. 466) n.

462 ἀμφαφάοντο § 191] -φάοντο mss. || ὀφθαλμοῖς ὁράοντο § 191] -μοῖσιν ὁρῶντο mss.

463 ὑπισχόμεναι] ὁποσχ. F n, ἐπισχ. G. De verbi sensu vid. I 576 δ 525 h. Ap. 103. || κατένευσε] -νευε P¹.

464 νῇ' ἐβεβήκει] νῆα βεβήκει mss.

466-471] del. Duentzer.

466 δέπα' § 72] δέπας mss. pleraque. || τραπέζας] vox hinc aliena, κύπελλα dubitanter Naber, sed synonyma particulis ἡμῖν... ἠδὲ non recte iunguntur; *κάνεια? vid. α 355.

467 *μοι] μιν mss.; vid. § 92. An *ἐμὸν? vid. ad ε 118.

469] sinum, in quo tria pocula ancilla celat, satis fluxum et amplum tunc temporis, ut postea apud Graecos, fuisse apparet. || κόλπῳ] κόλπου Aristoph. (sec. Didymum ad ε 329).

470 ἀσιφροσύνηφι] -νησι mss.; fortasse praestat ἀσ-, vid. ad P 183. Vox †, „ἀσσιφρονίῃσι olim alii? v. Apoll. Soph. 2,11" (Ludwich).

471 σκιάοντο § 191] σκιάοντο mss.

472 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

- ἐνθ' ἄρα Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ὠκύαλος νηὺς.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,
475 νῶ' ἀναβησάμενοι ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὐρον ἱάλλε.
Φεξήμαρ μὲν δμῶς 'πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ' 476 = κ 80
ἀλλ' ὅτε θ' ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς 'θήκε Κρονίων, 477 = μ 399
τὴν μὲν ἔπειτα γυναικα 'βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα 4
ἀντλῶ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὥς εἰναλίη κῆξ.
480 καὶ τὴν μὲν φώκησι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι 481 cf. ν 286
ἔκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ 'λιπόμην ἀκαχημένος ἦτορ. 482 cf. γ 300
τοὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ, 483^b = α 430
ἐνθα με Λαέρτης 'πρίατο κτεάτεσσιν ἐφοῖσι.
οὕτω τήνδε γε γαῖαν ἐγὼ 'Ψίδον ὀφθαλμοῖσι.
485 τὸν δ' αὖ διογενὴς Ὀδυσσεὺς ἡμείβετο μύθῳ· 486 sq. cf. ξ 361
„Εὐμαῖ, ἦ μάλα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρινας sq.
ταῦτα φέκαστα λέγων, ὅσα δὴ 'πάθες ἄλγεα θυμῷ.
ἀλλ' ἦ τοι σοὶ μὲν παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεὺς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώματ' ἀφίκεο πολλὰ μογήσας 489^b cf. ψ 338
490 ἠπίον, ὅς δὴ τοι παρέχει βροτῶν τε πόσιν τε
ἐνδυκέως, ζῶεις δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἐγὼ γε
πολλὰ βροτῶν ἐπὶ φάστε' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνω.“ 492^a = τ 170
ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον· 492^b cf. ζ 206
καδδραθέτην δ' οὐ πολλὸν ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα
495 αἶψα γὰρ Ἡὼς ἦλθεν ἐύθρονος.

οἱ δ' ἐπὶ χέρσου

Τηλεμάχοι ἔταροι 'λύνον ἰστία, καδ δ' ἔλον ἰστὸν

473 ἀνδρῶν ἦν] ἦν ἀνδρῶν G² FM, om. ἦν G¹. || ἦν] Iov? cf. § 302. || ὠκύαλος] ὠκύπορος G X D Z k (cf. A 421 etc.); ὠκύαλος redit O 705 μ 182.

475] suspectus vocatur apud Nauckium, post vs. 476 collocat U¹. || νῶ' D Y] νῶι M, νῶ U¹, νῶ F, νῶ mss. cetera. An *ἦμ' (ε)? cf. § 92.

477 ἀλλ' ὅτε] ἡμος Nauck. || *θ' (vid. μ 399)] δὴ vel δ' mss. || Ζεὺς] vid. ad B 134. || 'θήκε] ἦκε Cobet.

479 ἀντλῶ] cf. μ 411. || ἐνδούπησε] ἰδούπησε Eust.; ἐγδούπησε Nauck (cf. A 45 et § 33). Comp. redit μ 443. || εἰναλίη] vid.

§ 44; ἐναλίη Apoll. lex. 99, 11. || κῆξ] †; significatur avis marina (cf. ε 51, 67 § 308), eademne quae a posteris dicebatur κῆυξ (sic X D U L W mss. alia)? Nauck εἰν ἀλλ' κῆυξ.

480 sq.] om. Z k, in marg. habent X D.

484 γε Bothe] om. M, γε mss. cetera; Nauck γαῖαν τήνδε.

485 διογενὴς] cf. § 21.

486 sq.] versus 381 sq. pro his substituit Friedlaender.

487 ἄλγεα θυμῷ] ἦδ' ὅσ' ἀλήθης FM (cf. § 362).

488 ἰθάκῃ] ἰδωκε(ν) H² X².

496 Τηλεμάχοι' § 59] -χου mss.

- καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἐρετμῷ. 497-499 = A 435
ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν sq.
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαινον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης
500 δεῖπνόν τ' ἠντύνοντο 'κερῶντό τε αἶθοπα φοῖνον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο, 501 = A 469
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων· 502 = α 367
„ὕμες μὲν νῦν φάστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν,
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγροὺς ἐπελεύσομαι ἡδὲ βοτῆρας, 504 cf. π 27
505 φεσπέριος δ' εἰς φάστν φιδὼν ἐμὰ φέρω κατέμι.
ἡῶθεν δέ κεν ὕμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
δαῖτ' ἀγαθὴν κρεάων καὶ φοῖνου φηδυπότοιο.“
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Θεοκλύμενος θεοφειδής·
„πῇ τ' ἄρ' ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τέο δώμαθ' ἵκωμαι
510 ἀνδρῶν, οἱ κραναὴν Ἰθάκην κάτα κοιρανέουσι; 510 cf. α 247
ἦ ἰδὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;“
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
„ἄλλως μὲν σέ κ' ἐγὼ γε καὶ ἡμέτερόνδε κελόμην
ἔρχεσθ'· οὐ γάρ τι ξενίων ποθή· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
515 χεῖρον, ἐπεὶ τοι ἐγὼ μὲν ἀπέσσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
ὄψεται· οὐ μὲν γάρ τι θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ φολκῷ
φαίνεται, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑπερώων ἰστὸν ὑφαίνει.
ἀλλὰ τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὃν κεν ἵκοιο,
Εὐρύμαχον Πολύβοιο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,

501 in M obelum habet.

497 ὄρμον] λιμένα G X mss. alia. || προέ-
ρεσαν (Ar.) n] προέρυ(σ)σαν mss. cetera; cf.
A 435. || ἐρετμῷ Nauck] ἐρετμοῖς mss.; vid.
§ 60 et ad δ 580.

498 εὐνὰς] vid. ad A 436.

499 ἔβαινον] βαῖνον mss.

500 sq.] del. PKnight.

500 ἠντύνοντο] ἠντύνοντο mss. || 'κερῶντο]
cf. A 260 et § 297; *ἱκινάν τ'? sed prae-
stare videtur medium (vid. tamen π 14).

501 εἶντο] εἶντο mss.

502 ἤρχετο μύθων] ἀντίον ἠΰδα n.

503 ὕμες § 92] ὕμεις mss. || νῆα μέλαιναν]
οἱ ἐταῖροι P.

504 ἀγροὺς] ἀγροῦσ' G, ἀγρόνδ' FM. ||
ἐπελεύσομαι G H² X] ἐπιείσομαι mss. pleraque
vitiose (cf. § 308). La Roche ἀγρόνδε ἐλεύσομαι

coll. Z 365 α 88 ρ 52, sed vid. π 27. || βο-
τῆρας] †, alias (M 302 etc.) βώτορις, sed cf.
μηλοβότρη Σ 529 h. Merc. 286.

505-507] del. Duentzer.

508 ὕμιν § 92] ὕμιν ὕμιν ὕ(μ)μιν mss. ||
ὁδοιπόριον] †, vid. ad Ω 375. || παραθείμην]
-θείμην G P U.

507 κρεάων § 72] κρεῖων mss. || καὶ Bentley]
τε καὶ mss. || φοῖνου] φοῖνοο? cf. § 59.

509 τ' ἄρ' (τὰρ) Bekker] γάρ mss.; cf. Σ 182. ||
φίλε τέκνον] cf. X 84. || τέο § 92] τεύ mss.

510] del. PKnight.

513 ἄλλως] vid. ad I 699. || *οἱ κ' § 326]
ο' ἂν (αὐ Y) mss.

514 τι] τοι F U M I Eust., μοι G.

518 ἵκοιο] ἱκῆαι G¹ F P M.

519-538] fortasse postmodo sunt additi,

- 520 τὸν νῦν Φῖσα θεῶν Ἰθακήσιοι εἰσοράουσι· 520 cf. M 312 9
καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ μέμονέν τε μάλιστα 173
μητέρ' ἐμὴν γαμέειν καὶ Ὀδυσσεύος γέρας ἴσχειν.
ἀλλὰ τὰ γε Ζεὺς Φοῖδεν Ὀλύμπιος, αἰθέρι ναίων,
εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ.“
- 525 ὥς ἄρα Φοι Φειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, 525 = N 821
κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ἐν δὲ πόδεσσι
τίλλε πέλειαν ἔχων, κατὰ δὲ πτερὰ ῥεῦεν ἔραζε 527^b cf. P 619
μεσσηγὺς νηὸς τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἐτάρων ἄπο νόσφι καλέσσας
- 530 ἐν τ' ἄρα Φοι ῥῷ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 530 = Z 253
„Τηλέμαχ', οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦλυθε δεξιὸς ὄρνις·
ἔγνω γάρ μιν ἐς ἄντα Φιδὼν οἴωνόν ἐόντα.
ὁμοῦ δ' οὐκ ἔστιν γένεος βασιλεύτερον ἄλλο
ἐν δῆμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὅμως καρτεροὶ αἰεὶ.“
- 535 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
„αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, Φέπος τετελεσμένον εἶη 536-538 = ρ 163
τῷ κε τάχα γνολίης φιλότῃ τε πολλὰ τε δῶρα sqq. τ 309 sqq.
ἐξ ἐμέθεν, ὥς τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.“
ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε, πιστὸν ἑταῖρον·
- 540 „Πείραιε Κλυτίδῃ, σὺ δέ μοι τὰ περ ἄλλα μάλιστα
πεῖθε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ μοι Πύλον εἰς ἄμ' ἔποντο·
καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσι
ἐνδυκέως φιλέειν καὶ τιμέν', εἰς ὃ κεν ἔλθω.“ 543 = ρ 56

de Eurymacho certe in vs. sqq. mentio non fit.

- 520 εἰσοράουσι § 191] -ρώουσι mss.
522 γέρας] vid. ad 1 175. || *ἴσχειν] ἴζειν mss.; vid. ad B 544.
524 κί] καὶ mss. complura. || σφι] scil. προσι. || τελευτήσῃ § 122] -σεῖ mss.
525 ἐπέπτατο] cf. § 216.
529 καλέσσας] *(δ)κάλεσαι?
531 ἦλυθε G X U n] ἔπτατο mss. complura, ἐπέπτατο metro invito F.
533 sq.] cf. α 386 sq.
533] imitari videtur Marcellus Sidetes Epigr. Kaibel 1046³⁶ (saec. II p. Chr.): Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος οὔτε τι φωνή· | Ἡρώδω. || *ὁμοῦ δ' οὐκ ἔστιν γένεος]

- ὁμοτέρου δ' οὐκ ἔστι γένος aut γένους mss. pleraque, γένους G²l, γένος H². Novicium est -ους (-ος) vel -ους; vid. § 71 et ad ω 398.
534 ὅμως § 92] ὁμοῖς mss. || καρτεροὶ] i. e. ἰσχυροί, penes vos est regia potestas. Cf. Archil. fr. 25, Theocrit. XV 94, item IGA. 500²⁹ (Cauer Delect.² n° 491) et in lege Gortynia IV²⁵ VI^{33,45} VIII^{43,48}.
536 τετελεσμένον εἶη] τελείους Κρονίων G (cf. v 236).
537 τάχα] μάλα M.
538 *ἐμέθεν, ὥς] ἐμεῦ, ὥς; ἄν mss.; cf. § 92. Alienum hinc est ἄν (κν).
539 Πείραιον] sio Δr.
540 δέ μοι] δέ om. H²; γὰρ αὖ IHVoss.
541 πεῖθε' n] πεῖθη mss. cetera; vid. § 117.

- τὸν δ' αὖ Πείραιος δουρὶ κλυτὸς ἀντίον ἦῤα·
545 „Τηλέμαχ', εἰ γὰρ καὶ σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μέμνεις,
τόνδε δ' ἐγὼ κομίσω, ξενίων δέ Φοι οὐ ποθὴ ἔσται.“
ὥς Φειπὼν ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταῖρους 547 cf. 177
αὐτούς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι· 548 sq. = 178 sq.
οἳ δ' αἰψ' εἰσβαίνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
- 550 Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 550 cf. B 44 Ω 340
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ 551 = K 135
νηὸς ἀπ' ἰκρίοφιν. τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν. 552^b = β 418
οἳ μὲν ἀνώσαντες ἴκλον εἰς πόλιν, ὥς ἐκέλευσε
Τηλέμαχος φίλος νῆος Ὀδυσσεύος θελοῖο· 554 = 63
- 555 τὸν δ' ὥκα προβιβάντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἴκετ' ἀυλήν,
ἐνθα Φοι ἦσαν ὕες μάλα μυρταί, ἦσι συβώτης
ἑσθλὸς ἐὼν ἐνίανε, Φανάκτεσ' ἦπια Φειδώς.

- 545 Τηλέμαχ', εἰ γὰρ] *Τηλέμαχος, εἰ? || καὶ GHermann] κεν mss., Naber κεν... μίμνης (μίμνης X D), fortasse recte.
546 δ' Herodianus ad Ω 17] τ' mss. pleraque, quod coll. N 733 δ 387 defendit LaRoche; τόνδε γ' U, τόνδ' L W. An *τόν δὲ κομίσσω ἰγώ? Cf. v 238. || κομίσσω § 147 et 210] κομίσω mss.
547-557] del. Hartman; vs. 554 damnaverat PKnight, vs. 550-557 Duentzer.

- 549 ἐπὶ κληῖσι] vid. ad β 419.
552 ἀπ'] ἀπ' G¹ F X U.
553 ἀνώσαντες] comp. †, simplex A 220 etc.; significatur navis in aquam (contis) denno protrusa.
555 προβιβάντα Bekker] -όντα mss.; vid. ad Γ 22 H 213 M 277.
557 Φανάκτεσ' Ahrens] ἀνάκτεσσιν U, -κτεσσιν mss. cetera. Cf. § 64. || ἦπια Φειδώς] vid. ad E 326.

- τὰ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος 1 = o 301
 ἡντύνοντ' ἄριστον ἄμ' ἠοί, κηαμένω πῦρ, 2^a = Ω 124^b
 ἔκπεμψάν τε νομῆας ἄμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
 Τηλέμαχον δὲ περισσαινὸν κύνες ὕλακόμωροι
 5 οὐδ' ὕλαον προσιόντα· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς 5^b = E 669
 σαίνοντάς τε κύνας, περὶ τε κτύπος ἦλθε ποδοῖν. 6^b cf. τ 444
 αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιὸν φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 7 = ρ 543
 „Εὐμαί, ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ἐνθάδ' ἐταῖρος
 ἦ καὶ γνώριμος ἄλλος, ἐπεὶ κύνες οὐ φ' ὕλαοῦσι
 10 ἀλλὰ περισσαινουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.“
 οὐ πω πᾶν φέφρητο φέπος, ὅτε φοι φίλος υἱὸς 11^a = K 540
 ἔστη ἐνὶ προθύροισι. ταφῶν δ' ἀνόρουσε συβώτης, 12 cf. Α 777
 ἐκ δ' ἄρα φοι χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖσ' ἐπονείτο
 κινῶς αἶθοπα φοῖνον· ὃ δ' ἀντίος ἦλθε φάνακτος,
 15 κύσσε δέ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ 15 = ρ 39 cf. τ 417

1 κλισίῃ] -ης F P H² M X n mss. alia; cf. o 301. || δῖος] θεῖος F.

2 ἡντύν.] ἡντύν. mss. || -οντ' ἄριστον] -οντο ἄριστον F² H W. Cf. Ω 124. || ἠοί § 77] ἠοὶ mss. || κηαμένω G¹ κηαμένω mss. cett., cf. § 153.

4 ὕλακόμωροι] vid. ad B 692.

7 φέπεα πτερόεντα προσηύδα] προσεφώνεον ἰγγὺς ἰόντα habet Dionysius Halicarnassensis de comp. verb. 3.

8 ἐταῖρος] ἐταῖρον G.

9 γνώριμος] †, cf. γνωτός Γ 174 etc. || οὐ φ' Naber] οὐχ mss.

11 φέφρητο § 306] εἴρητο mss.

13 sq.] del. Duentzer.

13 πέσον F U n] πέσιν mss. pleraque.

14] in margine habet G. || § δ' vid. ad Α 191. || ἀντίος] -ον F U¹ n. Vid. ad Z 54. || ἦλθε] ἦλθον mss.

15 φάεα καλὰ] *φάεα καλὰ? vid. II 348 sq. et ad Α 43 N 435. Cf. tamen ρ 135 v 365 ρ 302.

- χειράς τ' ἀμφοτέρων· θαλερὸν δέ φοι ἔκπεσε δάκρυ. 16^b = B 266
 ὥς δὲ πατήρ φὸν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάξῃ
 ἐλθόντ' ἐξ ἀπλῆς γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 18^a cf. Α 270
 μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ,
 20 ὥς τότε Τηλέμαχον θεοφειδέα δῖος ὕφορβος
 πάντ' ἔκυσεν περιφύς ὥς ἐκ θανάτοιο φηγόντα,
 καὶ φ' ὀλοφυρόμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 22 cf. ρ 40
 „ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος; οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε 23 sq. = ρ 41 sq.
 ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηὶ Πύλουνδε. 24^b cf. 142
 25 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὅφρα σε θυμῷ
 τέρψομαι εἰσοράων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἔοντα. 26^b cf. γ 318
 οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεται οὐδὲ νομῆας, 27 cf. ο 504
 ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὥς γάρ νύ τοι ἔφφαδε θυμῷ,
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἑσορᾶν ἀθληὸν ὄμιλον.“ 29 cf. ψ 303
 30 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
 „ἔσεται οὕτως, ἄττα· σέθεν δ' ἔνεκ' ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὅφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσι φίδω καὶ μῦθον ἀκούσω,
 ἦ μοι ἔτ' ἐν μεγάρῳ μήτηρ μένει, ἥ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημεν, Ὀδυσσεὺς δὲ ποθ' εὐνή
 35 χήτ' ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.“ 30 sq. = ρ 598 sq.

16 δέ φοι ἔκπεσε δάκρυ] κατὰ δάκρυον εἶβον (immo εἶβον) H K (cf. λ 391).

17 sq.] cf. I 481 sq.

17 ἀγαπάξῃ] -ξει mss. multa.

18 ἐλθόντ' ἐξ ἀπλῆς γαίης] vid. ad Α 270.

19 τηλύγετον] vid. ad Γ 175.

21 πάντ' ἔκυσεν] πάντα κύσειν mss.

22 sq.] diasceustae debentur quae Telemachi iter respiciunt: ὀλοφυρόμενος vs. 22 (?), 24^b, 26^b, 33-39 (29-39 Fick).

22 *φ' ρ' mss.

23 φάος] mea lux! de homine nonnisi hic et vs. parall. usurpatur. Nauck φάος, vid. h. Cer. 66 et ad X 87. Vulgatam sequi videtur Eur. Hercul. 531 Ion. 1439.

23 sq. οὐ σ' ... ὄψεσθαι] οὐκ ... ὄψεσθαι σ' Naber probabiliter; vid. § 14.

24] in margine n subiungitur λάτρη ἰμεῦ ἀίκεται φίλου μετὰ πατρός ἀκουήν (= ρ 43).

26 εἰσοράων § 191] -ράων mss.

27-39] del. Duentzer, vs. 30-39 Kirchhoff; vid. ad vs. 22 sqq.

28 ἐπιδημεύεις] †, cf. ἐπιδήμιος I 64 etc. || ἔφφαδε § 40] εὐαδε mss.

29] iter Telemachi ignorabat qui haec cecinit. || ἑσορᾶν P] προσορᾶν G F M X.

33-35] ita loqui vix potuisset Telemachum post iter triginta quinque dierum, horum igitur versuum auctorem videri Telemachum in insulam Cretam cum Zenodoto deduxisse (vid. ad α 93 et 285), observat Naber (Mnemos. 1891 p. 322).

33 ἦ] εἰ mss. complura, cf. § 327. || μεγάρων Nauck] -ροῖς Ar. mss.; cf. § 60. Pluralis tamen legitur vs. 38.

34 ποθ' § 322] ποῦ mss.

35 χήτ' § 71] χήτει mss. || ἐνευναίων] l. a. -ναίον (male). Adi. redit ξ 51, ἐνεύναια, de lecti stratis usurpatum. Idemne hoc loco significaret an masculini esset generis (= τῶν ἐνευνηθησομένων) dubitabant veteres. Hoc censet Hartman. || ἀράχνια] cf. Hesiod. Oper. 475 Theocrit. XVI 96 Catull. XIII 8 Propert. IV 5, 38.

- τὸν δ' αὖτε προσέφειπε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν 36 = o 351
 „καὶ λίην κελὴν γε μένει τετληότι θυμῷ 37-39 = λ 181
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν ὀϊζυραὶ δέ τοι αἰεὶ sqq.
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέατα δάκρυ χεοῦση.“
 40 ὣς ἄρα φωνήσας τοὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος 40 = o 282
 αὐτὰρ ὃ γ' εἶσω ἔιν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν. 41 cf. ρ 30
 τῷ δ' ἔδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπέφειξεν Ὀδυσσεύς 41^b = ψ 88
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε φώνησέν τε
 „ἦσο, ξείν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοι δήμεν ἔδρην
 45 σταθμῷ ἔν ἡμετέρῳ πάρα δ' ἀνὴρ ὅς καταθήσει.“
 ὣς φάθ', ὃ δ' αὖτις ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο τῷ δὲ συβώτης
 ἔχεν ὑπο χλωρὰς ῥῶπας καὶ κῶας ὑπερθε
 ἐνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 τοῖσιν δὲ κρεάων πίνακας παρέθηκε συβώτης 49 cf. α 141
 50 ὀπταλέων, ἃ ἔα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες,
 σῖτον δ' ἐσσυμένως παρενήεν ἐν κανέοισι, 51 cf. α 147
 ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρην μελιφιδέα τοῖνον 52 sq. = ξ 78 sq.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἔξεν Ὀδυσσεύς θεόιο. 53 = I 218
 οἷ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. 54 sq. = I 91 sq.
 55 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε δῖον ὕφορβόν
 „ἄττα, πόθεν τοι ξείνος ὅδ' ἔκετο; πῶς δέ σε ναῦται 57^b cf. α 171
 ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ἠύχετάντο;
 οὐ μὲν γὰρ τί σε πεζὸν ὀλομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“ 58 = α 172
 60 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Ἐύμαιε συβῶτα 59 cf. α 173
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω. 61 = γ 254
 ἐκ μὲν Κρητῶν γένος εὐχεται εὐρεϊάων, 62 cf. ξ 199

39 φθίνουσιν] φθινύθουσι F M Eust. metro invito. An *νύκτες τε φθινύθουσι? cf. v 338.
 40 τοὶ] vid. ad A 596.
 42 ὑπέφειξεν Ar. (?) ὑπόφειξεν mss.; ὑπέφεικεν (cedere volebat) probabiliter Hartman.
 44 ἦσο] ἦσ' ὦ G F Eust. || ἦμας § 92] ἡμεῖς mss.
 45] om. M¹.
 47 ῥῶπας] vid. ad x 166, et cum toto versu cf. ξ 49. || κῶας ὑπερθε] κῶα καλὰ G.
 49 sq.] vituperabat Aristophanes teste Athenaeo VI 228 c, d; vs. 50 in margine habet X, om. D Z k.

49 δὲ F¹ M X D] δ' αὖ mss. pleraque. || κρεάων § 72] κρεῶν mss.; in plerisque mss. est πίνακας κρεῶν.
 50 ὑπ.] κατ. P H mss. alia (cf. i 292).
 51 παρενήεν (-νάφεν) PKnight] παρενήεν (-ον) mss.; vid. ad H 428.
 52 κισσυβίῳ] vid. ad i 346.
 53] del. Duentzer. || ἀντίον] -ος P¹; vid. ad Z 54.
 55 εἶντο] εἶντο mss.
 56 δῖον] θεῖον H.
 58 ἠύχετάντο § 191] εὐχετόωντο (-νται) mss.
 62] vid. ad ξ 199. || εὐρεϊάων] εὐρεϊάων P.

- φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ φάστεα δινηθῆναι
 πλαζόμενος ὥς γὰρ τοὶ ἐπέκλωσεν τὰ γε δαίμων.
 65 νῦν αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν παρὰ νηὸς ἀποδρᾶς
 ἦλθ' ἐμὸν πρὸς σταθμόν, ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω.
 φέρξον ὅπως ἐθέλεις ἰκέτης δέ τοι εὐχεται εἶναι.“
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ' αὖ
 „Εὐμαί, ἡ μάλα τοῦτο φέπος θυμαλγὲς ἔφειπες 67^a = Δ 37
 67^b cf. o 450
 69 cf. Γ 204
 70 πῶς γὰρ δὴ τὸν ξείνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
 αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ καὶ οὐ πῶ χερσὶ πέποιθα [sq.
 71^b sq. = φ 132
 72 = Ω 369
 73^b = υ 38
 75 εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φῆμιν, 75 = τ 527
 ἡ ἤδη ἄμ' ἔπηται, Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 76 sq. cf. υ 335
 76 cf. τ 528
 77^a = τ 529
 78^b = γ 368
 79 = ρ 550 φ 339
 cf. ξ 154, 396
 80 cf. φ 341
 81 = φ 342
 80 δῶσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσσὶ πέδιλα,
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν καρδίῃ θυμὸς τε κελεύει.
 εἰ δ' ἐθέλεις, σὺ κόμισσον ἐνὶ σταθμοῖσιν ἐρύξας.
 φείματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω καὶ σῖτον ἅπαντα
 ἔδμεναι, ὥς κεν μή σε κατατρώγῃ καὶ ἐταίρους. 84^b cf. o 309
 85 κείσε δ' ἄρ' οὐ μιν ἐγὼ γε μετὰ μνηστῆρας ἑάσω
 ἔρχεσθαι, λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι
 μή μιν κερτομέωσιν ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
 πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι μετὰ πλεόνεσσιν ἐόντα

64 ἀπέκλωσεν] vid. ad Ω 525.
 65 αὖ G P H¹ M] δ' αὖ F H² X. || παρὰ] ex F D, ἀπὸ U n.
 66 τοι] σοι F H². || ἐγγυαλίξω] -ζω Hartman.
 69 θυμαλγὲς] νημερτὲς G male (voluitne νημερτὲς? cf. ξ 509).
 70-77] del. Duentzer.
 70 ἐγὼν] ἐμῷ M. || οἴκῳ] neglecto F; F οἴκοι, Fick ἱνδόν.
 72 ἀπαμύνασθαι] ἀπαλίσσασθαι schol. T 326. || εἶπε] εἶπε (?) Ar.
 73 δ' ἐμῇ] δ' ἐμὸι U, δέ μοι G M. Cf. β 50.
 77 μνάητ' ἐν PKnight] μνάται ἐν mss.; cf. § 190 et 191. Requiritur subi (generalis).
 79 φείσω μιν] φείσω μιν F, φείσωμι schol. (forma futuri inaudita). Anacoluthon ferri posse videtur (vid. ad B 353), pronomen autem legitur locis parall.
 80] del. Duentzer.
 84 κεν § 326] ἄν mss.
 85 ἄρ' F] ἄν mss. cett., quod nimis dubitanter dictum videtur; cf. § 108 et 326. || ἑάσω P H M] ἑάμει mss. alia; vid. § 191. Fick μνηστῆρας ἑάμει (μνηστῆρας habet n). Optativus imperfecti verbi ἑἶν in Homero non recurrit.
 86 ὕβριν] ἔργον M K male.
 88] vid. υ 313 (et ad β 244 sq.).

- ἄνδρα καὶ Ἰφθιμον, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτεροί εἰσι.“ 89^b = K 557
- 90 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „ὦ φίλ', ἐπεὶ θῆν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστὶ,
 ἦ μάλα μοι καταδάπτει ἀκούοντι φίλον ἦτορ,
 οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάεσθαι
 ἐν μεγάροισ', ἀφέκητι σέθεν τοιούτου ἐόντος. 93 sq. cf. γ 212 sq.
 93 cf. σ 143
 93^b cf. γ 207
- 95 Φειπέ μοι, ἥδ' ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
 ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον ἐφεισπόμενοι θεοῦ ὁμῶ, 95 sq. = γ 214 sq.
- ἦ τι κασιγνήτοισ' ἐπιμέμφεται, οἷσι περ ἀνὴρ 97 cf. 115
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται. 98 = 116
 αἶ γὰρ ἐγὼν οὕτω νέος εἶην τῷδ' ἐπὶ θυμῷ, 99 cf. N 485
- 100 ἦ πάϊς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἥδ' αὐτός·
 102 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς, 102 sq. = E 214 sq.
- 103 εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην.
 105 εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασάλατο μοῦνον ἐόντα,
 βουλόμην κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισι
- 107 τεθνάμεν' ἦ τάδε γ' αἶν' ἀφεικέα φέγγ' ὀρέεσθαι, 107 = υ 317
- 110 καὶ Φοῖνον διαφυσσόμενον καὶ σῆτον ἔδοντας
 μᾶψ αὐτῶς, ἀτέλεστον, ἀννύστω ἐπὶ φέργῳ.“ 111^b cf. Δ 175
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'· 112 sq. = ο 265 sq.
- „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.

101 Ἠθροὶ ἀλητεύων, ἔτι γὰρ καὶ Φελπίδος αἶσα.

101^b = τ 84

104 Ἠθρὼν εἰς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος.

104 cf. φ 262

108 ξείνους τε στυφελιζομένους ὁμῶς τε γυναῖκας
 ῥυστάζοντας ἀφεικέλως κατὰ δώματα καλὰ

108 sq. = υ 318 sq.

101 Ar. — || 104 Zen. Ar. —

92 *μοι... ἀκούοντι] μιν... ἀκούοντος mss.;
 vid. § 92 et de producta syllaba -i § 19.
 Dativus in huiusmodi sententiis sollemnis
 est, vid. α 48, 316 q 46, 514 r 169 etc. ||
 καταδάπτει] cf. α 48.

93 ἀτάσθαλα] ἀμήχανα G. || μηχανάεσθαι
 § 191] -νάεσθαι mss.

96 ἐφεισπόμενοι § 247] ἐπισπόμενοι mss.
 99-111] del. Lehrs; vs. 100 sq. et 108-111
 deleverat PKnight.

99 ἐπὶ Ar. (vid. Did. ad N 485)] ἐν mss.
 103 γενοίμην] vid. ad E 215.

104 Λαερτιάδῃ(ο) P] -δεω mss. cett.;
 cf. § 55.

105 μὲ] μ' ἐν H². || πληθυῖ] cf. § 75.

106 sq.] similes sunt sententiae O 511 sq.
 μ 350 sq. φ 154 sqq.

106 κ' ἐν] κεν G P Ar.; cf. Θ 337.

107 τάδε γ'] τάδε τ' M, αὐτοῦ P; vid. ad
 υ 317. || ὀρέεσθαι § 191] ὀρέεσθαι mss.

108 sq.] del. Kirchhoff; non est cur
 Ulixes hoc tempore queratur de hospitibus
 contumeliose habitis.

109 ῥυστάζοντας] vid. ad λ 580.

110 διαφυσσόμενον] -νους P.

111 αὐτῶς] οὕτως G. || ἀννύστω] † (ἀνύω
 Δ 56 etc., ἀννύσας B 347 δ 544); cf. ἀτελεύ-
 τητος Δ 527 Δ 175, ἀτέλεστος Δ 26 etc.

113 ξεῖνε] ταῦτα G (cf. α 179). || ἀγορεύσω]
 καταλέξω U.

- οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνει,
 115 οὔτε κασιγνήτοισ' ἐπιμέμφομαι, οἷσι περ ἀνὴρ 115 cf. 97
 μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται. 116 = 98
 ὧδε γὰρ ἡμετέρην γενεὴν 'μούνωσε Κρονίων'
 μοῦνον Λαέρτην Ἀρκέσιος υἱὸν ἔτικτε,
 μοῦνον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα πατὴρ ἔτεκ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 120 μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν ἔλιπ', οὐδ' ἀπόνητο.
 τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρλοὶ εἴσ' ἐνὶ Φοίῳ.
 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπὶ κρατέουσιν ἄριστοι, 122-128 = α 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ Ὀλύμπῳ Ζακύνθῳ, sqq.
 ἦδ' ὅσοι Κραναιῶν Ἰθάκῃν κατὰ κοιρανέουσιν,
 125 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ Φοῖκον.
 ἦ δ' οὐτ' ἀρνέεται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτὴν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντας
 Φοῖκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. 129 = P 514
- 130 ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῳ 130^b sq. cf. ο 41 sq.
 Φείφ', ὅτι Φοῖ σάος εἰμὶ καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὖθι μενέω, σὺ δὲ δεῦρο νέεσθαι
 οἷη ἀπαγγέλλας· τῶν δ' ἄλλων μὴ τις Ἀχαιῶν
 πευθέσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανάονται.“
- 135 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, 'Εὐμαίε σὺ βῶτα'
 „γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις. 136 = ρ 193, 281
- ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φειπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 137 = K 384
 εἰ καὶ Λαέρτη αὐτὴν ὁδὸν ἄγγελος ἔλθῃ
 δυσμόρῳ, ὅς τῃος μὲν Ὀδυσῆος μέγ' ἀχεύων
 140 φέργα τ' ἐπωπτεύεσκε μετὰ δμῶων τ' ἐνὶ Φοίῳ

114 ἀπεχθόμενος] vid. ad δ 105; ἀπεχθο-
 μίνην IHVoss.

117 'μούνωσε] vid. ad ο 386.

118 Ἀρκέσιος] Ἀρκείσιος mss.; vid. ad
 δ 755.

119] vid. ad ο 364. || *ἔτεκ'] τέκεν mss.

120 *ἔλιπ'] λίπεν mss. || οὐδ' ἀπόνητο] cf.
 λ 324.

121-129] del. Duentzer.

123] vid. ad α 246.

126 ἀρνέεται § 191] ἀρνείται mss.

129 θεῶν — κεῖται] vid. ad P 514.

130 ἐχέφρονι] περιφρονι metro invito M¹
 et l. a. in schol.

131] hunc vs. et vs. 135-153 diasceenasta
 mutavit aut fecit (vid. ad vs. 22 sqq.); Kam-
 mer del. vs. 132-152. || σάος § 62] σῶς mss.

132 αὖθι § 322] αὐτοῦ mss.

134 μηχανάονται § 191] -νάονται mss.

136 αὐτὴν ὁδόν] cf. § 98.

139 τῃος § 323] τείως mss.

140 ἐπωπτεύεσκε U² L W] ἐποπτ. mss. cett.;
 verbum †, vid. ad § 261. || δμῶων] *δμωσίν?
 cf. § 316. || τ'] δ' P H M mss. alia.

- ἔπινε καὶ ἦσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγοι·
 αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σὺ γ' ἀπώχεο νηὶ Πύλονδε, 142^b cf. 24
 οὗ πῶ μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πιέμεν' αὐτῶς
 οὐδ' ἐπὶ Φέργα Φιδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
 145 ἦσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφρι χρώς. 145^b cf. μ 45
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽ ἔειπε
 „ἄλγιον ἄλλ' ἔμπης μιν ἐάσομεν ἀχνύμενοι περ. 147^b = Σ 112
 εἰ γὰρ πῶς εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
 πρῶτόν κεν τοῦ πατρὸς ἐλοίμεθα νόστιμον ἥμαρ.
 150 ἀλλὰ σὺ γ' ἀγγείλλας ὀπίσω κίε, μηδὲ κατ' ἀγροῦς
 πλάζεσθαι μετὰ κεῖνον· ἀτὰρ πρὸς μητέρα Φειπεῖν
 ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν' ὅτι τάχιστα
 κρύβδην· κελὴν γὰρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.“
 ἦ ῥα καὶ ὥρσε συφορβόν· ὃ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα,
 155 δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἔεν.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθήνην
 ἄλῃθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Ἐύμαιος ὑφορβός·
 ἀλλ' ἦ γε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ' ἐφέφικτο γυναικὶ 157^b sq. = ν 288
 καλῇ τε μεγάλῃ τε καὶ ἀγλαὰ Φέργα Φιδυίη. sq.
 στῇ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆι φανεῖσα·
 160 οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος Φε' Φιδ' ἀντίον οὐδ' ἐνόησε, —
 οὐ γὰρ πῶς πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἑναργές, — 161 cf. γ 131

152 sq. Ar. —

142 σὺ γ' ἀπώχεο Barnes] σὺ γ' ἀπώχεο G, σὺ γε ὄχεο mss. cett. hiatu vitioso; an *ἔξ οἷο σὺ γ' ὄχεο? sed οἷο forma in Hom. non extat. Nauck οὐ τε σὺ γ' ὄχεο.

143 φαγέμεν] cf. § 126. || πιέμεν] suspecta hic et σ 3 est syllaba πι- producta; vid. H 481 II 825. Barnes πινέμεν, sed requiritur aoristus. || αὐτῶς] *αὐτῆς? l. a. ἑμῆς.

144 Φιδεῖν] τραπέσθαι P (τρ. ἀτὰρ?).
 145 ἦσται ὀδυρόμενος] ἦσται (sic) ὀδυρόμενον P, ἦσθαι ὀδυρόμενον F. || φθινύθει] μινύθει n (cf. δ 374, 467 μ 46).

147 ἄλγιον] cf. δ 292. || μιν] μὲν mss. complura. || ἀχνύμενοι] -νον Fl n et l. a. apud Eust.; vid. x 174 et ad X 416 σ 178.

148 αὐτάγρετα] reddit h. Merc. 474, 489. cf. ἀγρετός A 526.

149 κεν τοῦ] *πρῶτά κεν αὐτοῦ?

151 μετὰ κεῖνον § 97] μετ' ἐκείνον mss. || μητέρα] l. a. μῆρ' (i. e. μητρός, leg. μητέρας?).

152 sq.] damnarunt veteres, nullum enim eventum haec habuisse.

157 ἐφέφικτο § 160] ἦκτο mss.

158 Φέργα Φιδυίη § 160] ἔργ' ἰδυίη mss.

159 κατ' Apoll. lex. || ἀντίθυρον] †, cf. πρόθυρον passim, ὑπερθύριον η 90. Ante ianuam (extra domum, vid. vs. 165 sq.) constitit dea, soli Ulixi conspicua.

160 sq.] de re vid. A 197 sq.

160 οὐδ' ἄρα] οὐ γὰρ P. || *Φε' Φιδ' ἔεν mss.

161] del. PKnight. || πῶς G F X n] πῶ P H M. || ἑναργές Fick] ἑναργής mss.; vid. § 73 et ad γ 131.

- ἀλλ' Ὀδυσσεύς τε κύνες τ' ἔφιδον καὶ ῥ' οὐχ ὕλαοντο,
 κνυζηθμῷ δ' ἐτέρωσε διὰ σταθμοῖ' ἐφόβηθεν.
 ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσ' ἔνευσε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς, 164^b = E 669
 165 ἐκ δ' ἦλθεν μεγάραιο παρ' ἐκ μέγα τειχίον αὐλῆς, 165 cf. 343
 'στῇ δὲ πάροιθ' αὐτῆς. τὸν δὲ προσέφειπεν Ἀθήνη·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἦδη νῦν σὺ παιδὶ Φέπος φάο μηδ' ἐπικνευθε, 168 cf. σ 171
 ὥς κε μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε 169 sq. = cf. ω 153
 170 ἔρχεσθον προτὶ Φάστν περικλυτόν. οὐδ' ἐγὼ αὐτῇ sq.
 δΦηρόν ἀπὸ σφῶν ἐσομαι μεμανῖα μάχεσθαι.“
 ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσασατ' Ἀθήνη· 172^b = ν 429
 φᾶρος μὲν Φοι πρῶτον ἐυπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα 173 cf. θ 392
 'Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσφι, δέμας δ' ὥφελλε καὶ ἦβην·
 175 ἄψ δὲ μελαγχροῖης γένετο, γναθμοὶ δ' ἐτάνυσθεν,
 κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς Φέρξασα πάλιν ἔλεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἦεν εἰς κλισίην. ῥάμβησε δὲ μιν φίλος υἱὸς,
 ταρβήσας δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
 180 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πετροέοντα προσηύδα·
 „ἄλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάροιθε,
 ἄλλα δὲ Φείματ' ἔχεις καὶ τοι χρώς οὐκέθ' ὁμοῖος·
 ἦ μάλα τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. 183 cf. ζ 150

162 ὕλαοντο] medium †; Naber ὕλαόν μιν, APlatt καὶ F' οὐχ ὕλαοντο coll. π 5.

163 κνυζηθμῷ] †; cf. Aristoph. Vesp. 977. || ἐτέρωσε] -θεν P M U; cf. vs. 179. || διὰ] ἀπὸ U. || σταθμοὶ' ἐφόβηθεν] -μοῖο φόβ. mss.; cf. § 59.

164 ὀφρύσ' ἔνευσε] -σι νεύσε mss.

165 παρ' ἐκ] παρὰ H². || τειχίον] nonnisi vs. 343 reddit; l. a. θρυγκίον (cf. η 87).

167 διογενὲς] cf. § 21.

169 κε § 326] ἄν mss.

172 ῥάβδῳ] ῥάβδῳ F' APlatt.

174 στήθεσφι] στήθεσσι M X D mss. alia; vid. ad M 401.

175 sq.] del. Duentzer.

175 μελαγχροῖης] coloratus (gebruind), †, cf. μελανόχρως N 589, μελάγχρως τ 246. De re vid. ν 399.

176 κυάνεαι] vid. ad A 528 ζ 231 ν 399. || γενειάδες] θειράδες G U et l. a. apud Eust.,

quam teste Didymo (in schol. Theocrit. I 34) reiciebat Aristoteles (an Aristarchus? sic Lehre, sed dubitat Ludwig Arist. I p. 615), θειράς enim (θειράδες nusquam alibi legitur) esse crines in capitis vertice crescentes. Adde quod equorum sunt (Θ 42 N 24 II 795 T 382 X 315), non hominum; hoc tamen argumentum minus firmum est, vid. h. Ven. 229 Bacch. 4 (Aesch. Pers. 1062 etc.) et λόφος de cervice humana adhibitum K 573 (et x 169). Vox γενειάδες †, cf. γένειον Θ 371 etc., ἡυγένειος O 275 etc., γενειάω σ 176, 269 Theocr. II 78. Plurali γένειων utitur Herodas Mim. III 73 (l. a. γενείου).

179 ταρβήσας] θαμβήσας G P (non recte). || ἐτέρωσε] -θεν P; cf. vs. 163.

181 ἦ] ἦ τὸ n et Iulian. 309 d (cf. α 322 β 312 etc.), ἦδὲ Hartman probabiliter: alius mihi visus es et modo (cf. vs. 199) et antea.

- ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ
 185 ἥδ' ἐχρύσεια δῶρα, τετυγμένα φείδεο δ' ἡμῶν.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „οὐ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτοισι Φερίσκεαι;
 ἀλλὰ πατήρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
 πάσχεις ἄλγεα πολλὰ βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.“
 190 ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν ἄκυσε, καὶ δὲ παρήων
 δάκρυον ἤκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμές αἰεὶ.
 Τηλέμαχος δ' — οὐ γάρ πω ἐπέλθετο Φὸν πατέρ' εἶναι —
 ἐξαυτὶς Φε Φέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 „οὐ σὺ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πατήρ ἐμὸς, ἀλλὰ με δαίμων
 195 θέλγεις, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
 οὐ γάρ πῶς κε θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανάοιτο
 Φῶ αὐτοῦ γε νόφ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
 ῥηιδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἢ γέροντα.
 ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρον καὶ ἄφεικέ' ἔφασσο·
 200 νῦν δὲ θεοῖσι Φέφοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Τηλέμαχ', οὐ σε Φέφοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἄρ' ἄγασθαι·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 205 ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθείς,
 ἦλθον ἐφεικοστώ Φέτει εἰς πατρίδα γαῖαν.
 αὐτὰρ τοι τόδε Φέργον Ἀθηναίης ἀγγελίης,
 ἦ τέ με τοῖον ἔθηκεν ὅπως ἔθελεν, — δύναται γάρ, —
 ἄλλοτε μὲν πτωχῶ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε

184 ἴληθ' vid. ad φ 365.

185 ἡμῶν § 92] ἡμῶν vel ἡμίων mss.

190 παρήων Fick] παρηίων mss.; vid. § 56 et ad Ω 794.

191 δάκρυον ἤκε] δάκρυ' ἤκε PKnight probabiler, item ψ 33.

193 Φε Bekker] μιν mss.

195 θείγεις editio „Cyclica“ teste Didymo] θείγεις mss. metro invito (cf. § 14); vid. ad β 41.

196 κε § 326] ἄν mss. (om. G). || μηχανάοιτο § 191] νόφιο mss. (παριμηχανόφιο G, voluitne τάδε θνητὸς ἀνὴρ παρὶ μ.; cf. η 200 § 340).

198 ἢ PH mss. alia] ἢδὲ pleraque. || γέροντα] παλαιόν P.

199 ἄφεικέ' ἔφασσο] -κία ἔφασσο mss.

203 περιώσιον] περιούσιον? vid. ad Δ 359. *ἄρ' ἄγασθαι] ἀγάσασθαι mss.; cf. § 191 et 305.

205 ἀληθείς] ἀνατλῆς G F X mss. alia; cf. s 207.

206 ἦλθον ἐφεικοστώ Bentley] ἦλθον εἰς mss.

208 ἔθελεν IHVoss] ἐθέλει mss. pleraque, item Ar., qui ἔθηκεν praesentis loco adhibitum esse (aor. gnom.) iudicabat; ἐθέλει PH¹ X mss. alia.

- 210 ἀνδρὶ νέφ καὶ καλὰ περὶ χροῖ Φείματ' ἔχοντι.
 ῥηίδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 ἡμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτὸν ἥδ' ἐκακῶσαι.
 ὣς ὁ γε φωνήσας κατ' ἄρ' ἔξετο· Τηλέμαχος δὲ
 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
 215 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἡμερος ὥρτο γόοιο.
 'κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἰωνοί,
 φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες, οἳσι τε τέκνα
 ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
 ὣς ἄρα τοὶ γ' ἐλεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
 220 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡέλιος,
 εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεε Φὸν πατέρ' αἴψα·
 „ποίη τ' ἄρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηὶ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι ἠύχετάοντο;
 οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀλομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.“
 225 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω.
 Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἳ τε καὶ ἄλλους
 ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅ τις σφέας εἰσαφίκηται·
 καὶ μ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
 230 κάτθεσαν ἐν Ἰθάκῃ, ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,

210 ἔχοντι] ἔχοντα Fick.

211 sq.] del. Duentzer.

212 κυδῆναι] vid. ad E 448. || θνητὸν βροτὸν] vid. ad γ 3.

213 ὁ γε vHerwerden] ἄρα mss.

214 ἀμφιχυθείς] sic Ar. (alii olim ἀμφιβαλὼν?).

216-239] pro his huiusmodi aliquid posuit Kammer: αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν διζυροῖο γόοιο | Τηλέμαχον πρότερος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς | „Τηλέμαχ', οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων | ἦλθον, ἀλλ' ἔτ' ὀπισθεν ἀμείρετος πόντος ἔσται, | πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν νῶ χρεὶ πάντα τελεῖσαι | πρῶτον γὰρ μνηστῆρσι κακὸν φόνον ἀρτέυνωμεν, damnat autem vs. 245-257 et (cum PKnightio) vs. 278-298. Duentzer del. vs. 238-239, 245-255, 281-298. Vid. infra ad vs. 281-298.

216 ἀδινώτερος] vid. ad Σ 124. || ἢ τ' ἢ] ἢντ' F (cf. Δ 277 Apoll. Rh. I 269), ἢ περ Eust.; ἢ proponitur apud Nauckium.

217 φῆναι] cf. γ 372. || ἢ] insolite corripitur; vid. § 16. || αἰγυπιοί] vid. ad H 59.

217 sq. οἳσι — γενέσθαι] cf. Verg. Georg. IV 512 sq.

218 ἀγρόται] †, cf. ἀγροῖται Δ 549, 676 O 272 λ 293 φ 85; ἀγρίται (i. e. αἰρίται venatores) vWilamowitz (ut Toup Aesch. Pers. 1002).

219] del. Fick. || δάκρυον εἶβον] δάκρυα λείβον P.

221 αἴψα] *ἰσθλόν? item τ 35. Particula αἴψα sententiam aperire solet; vid. tamen τ 389.

222 τ' ἄρ Bekker] γάρ mss.; cf. Σ 182.

223 ἠύχετάοντο § 191] εὐχετάοντο (-εται) mss.

224] om. G U.

226] om. U.

228 ὁ τις F P H¹ M n²] ὁ τι vel ὁστις mss. complura, ὁ τι LaRoche. Cf. T 265.

230 ἐν Ἰθάκῃ § 315] ἐν Ἰθάκῃ G, εἰς Ἰθάκην mss. cetera. Vid. τ 135.

- χαλκόν τε χρυσόν τε Φάλις Φεσθῆτά θ' ὕφαντήν. 231 = γ 186
καὶ τὰ μὲν ἐν σπεέεσσι θεῶν ἰότητι κέονται
νῦν αὖ δεῦρ' ἐκόμην ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης, 233^b = ο 412
ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλευόμεν.
235 ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
ὄφρ' εἶδω ὅσοι τε καὶ οἳ τινες ἀνέρες εἰσί
καὶ κεν ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας 237 cf. x 50
φράσσομαι, ἥ κεν νῶι δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι
μούνω ἄνευθ' ἄλλων, ἥ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
240 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῶδα
ἥ ὦ πάτερ, ἥ τοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
χεῖράς τ' αἰχμητὴν ἔμεναι καὶ ἐπίφρονα βουλήν
ἀλλὰ λίην μέγ' ἔφειπες ἄγῃ μ' ἔχει οὐδέ κεν εἴη 243 cf. γ 227
ἄνδρε δῶτα πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
245 μνηστῆρων δ' οὔτ' ἄρ' δεκάς ἀτρεκέες οὔτε δύ' οἶαι,
246 ἀλλὰ πολὺ πλείονες· τάχα Φείσεαι αὐτὸς ἐπελθών. 246^b = ω 506
254 τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,

247 ἐκ μὲν Δουλιχίου δῶτα καὶ παντήκοντα
κούροι κεκριμένοι, Φεῖ δὲ δρηστήρας ἴπονται·
ἐκ δὲ Σάμης πύργους καὶ ἐφείκοσι φῶτες ἴασι,
250 ἐκ δὲ Ζακύνθου ἴασι ἐφείκοσι κούροι Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης δύο καὶ δέκα πάντες ἄριστοι.
καὶ σφιν ἅμ' ἰστί Μίδων κήρυξ καὶ θεῖος ἀοιδὸς
καὶ δοῖω θεράποντες δαήμονες δαιτροσυνάων.

239 Dionysius — || 247 et 249-251 in M obelos habent (Ar. —?)

232 σπείεσαι § 71] σπείεσαι mss. || κίονται § 169.

233 αὖ] δ' αὖ P H². || ὑποθημοσύνησιν] vid. ad O 412.

234 βουλευόμεν] vid. ad A 158.

236] del. Fick, vs. 237 ὄφρα x' ἐμὸν scribens. || εἶδω § 160] εἶδω (ἰδέω G P, οἱ ἰδέω H²) mss.; neglectum est F; *ὄφρ' ἐν Φεῖδω ὅσοι? Apud Nauckium proponitur ὥς (F) εἰδῶ. || ἀνέρες εἰσί] *ἄνδρες ἴασι? cf. vs. 249 sq.

238 ἥ H] αὖ U, εἴ mss. pleraque. Cf. § 327.

241 ἥ τοι] οὔτω F.

242 βουλήν] βουλῇ (sic) n; Bothe βουλῆς.

243 μέγ' ἐφείπες] μέγα εἶπες (vel -πας) mss. || ἄγῃ] vid. Φ 221.

244 ἰφθίμοισι μάχεσθαι] -μω μαχέσασθαι Hartman.

246 πλείονες] πλείον M, quod e πλείους (vid.

ω 464 et § 85) videtur esse corruptum. || Φείσεαι Bentley] δ' εἴσεαι mss.; cf. β 40. || αὐτὸς ἐπελθών G] αὐτὸς ἀριθμόν P, ἐνθάδ' ἀριθμόν mss. cett.

247-251] deleuimus (Aristarchum? secuti). Post αὐτὸς vel ἐνθάδ' (i. e. ipse mox in aedibus suis oculis videbis) molesta est accurata recensio procorum.

248 δρηστήρας] vid. ad o 320.

249 Σάμης] vid. ad α 246. || πύργους] vid. ad O 680. || καὶ Bentley] τε καὶ mss. || ἐφείκοσι Bekker] εἴκοσι mss. || ἴασι] l. a. Ἀχαιῶν.

250 κούροι] φῶτες G M X mss. alia. || Ἀχαιῶν] om. G.

252 sq.] del. Hartman.

252 θεῖος] διος Nauck.

253 δαιτροσυνάων] †, cf. δαιτρὸν A 262, δαιτρός α 141 etc., δαιτρεύω A 688 etc.

- 255 μὴ πολὺπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσσει ἐλθών. 255^b = λ 118
ἀλλὰ σὺ γ', εἰ δύνασαι τιν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
φράξέ', ὃ κέν τις νῶιν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολὺτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
„τοιγὰρ ἐγὼ Φερέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μὲ ἄκουσον 259 cf. Z 334
καὶ φράσαι, ἥ κεν νῶιν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρὶ
ἀρκέσῃ, ἥε τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.“
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῶδα
ἥ ἐσθλῷ τοι τούτω γε ἀμύντορε, τοὺς ἀγορεύεις,
ὑπὶ περ ἐν νεφέεσσι καθημένω· ὦ τε καὶ ἄλλως
265 ἀνδράσι τε κρατέουσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολὺτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
„οὐ μὲν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
φυλόπιδος κρατερῆς, ὅποτε μνηστῆρες καὶ ἡμῖν
ἐν μεγάρουσιν ἐμοῖσι μένος κρίνηται Ἄρης.
270 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχε' ἅμ' ἡοὶ φαινομένηφι
Φοίκαδε καὶ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμίλει· 270^b = I 682
αὐτὰρ ἐμὲ προτὶ Φάστνυ συμβώτης ὕστερον ἄξει
πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλγικίον ἠδὲ γέροντι. 271 cf. σ 167
εἰ δέ μ' ἀτιμάσσουσι δόμον κάτα, σὸν δὲ φίλον κῆρ
275 τετλάτω ἐν στήθεσσι κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
εἴ περ καὶ διὰ δῶμα ποδῶν ἔλκωσι θύραζε
ἥ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσοράων ἀνέχεσθαι.
ἀλλ' ἥ τοι παύεσθαι ἀνωγέμεν' ἀφροσυνάων,
μειλιχίοισι Φέπεσαι παρανδῶν· οἷ δέ τοι οὐ τι

255 πολὺπικρα] comp. †, vix sanum; *τάχα πικρὰ?

257 φράξέ' H²] φράξεν mss. cetera; cf. § 117. PKnight φράξω, ὅς κεν νῶιν.

259 μὲ § 92] μου mss.

260 ἥ § 327] εἴ mss.

263 γε ἀμύντορα] criticus apud Nauckium] γ' ἀμύντορα P, γ' ἐπ' ἀμύντορα vel γ' ἐπαμύντορα mss. cetera. Comp. ἐπαμύντωρ non reddit, sed vid. l. a. N 384 O 540 et ad γ 422.

264 ὦ] οὐ X U² mss. alia. || ἔλλως Fick] ἄλλοις mss.; cf. § 60.

265 ἀνδράσι... θεοῖσι] de dat. vid. ad λ 485.

267 ἀμφὶς] cf. § 316.

269 μένος κρίνηται Ἄρης] locutio †, cf. tamen B 385 Σ 209 ω 507.

270 ἔρχε' schol. V] ἔρχου (-χου G²) mss.; cf. § 117. || ἡοὶ § 77] ἡοὶ mss.

273 ἐναλγικίον] ἐπιεικὲλον X D Z k. || ἠδὲ] ἠὲ P H mss. alia.

274 εἰ] οἱ G F D. || ἀτιμά(σ)σουσι L W q] -μήσουσι mss. cett.

275 κακῶς πασχόντος] adverbium verbo πάσχειν additum †; expectatur κακὰ περ πάσχοντος.

276 εἴ § 326] ἦν mss.

277 εἰσοράων § 191] -ράων mss.

278-280] iure (cum sequentibus) delere videtur PKnight (vid. ad vs. 216-239).

278 παύεσθαι] παύσασθ' (αι) G X D U² k.

279 μειλιχίοισι Φέπεσαι] -οις ἐπέεσσι mss. || παρανδῶν] παρασταδῶν P (ut x 173, 547 μ 207,

280 πείδονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἰσίμον ἥμαρ.

281 ἔλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
ὀππότῃ κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θῆῃ Μῆνην,
νεύσω μὲν τοι ἐγὼ κεφαλῇ, σὺ δ' ἵππειτα νοήσας,
δσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κείται,

285 εἰς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου καταθεῖναι αἰείρας·
πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖσι ἑπέσσει
παρφάσθαι, ὅτε κιν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
, ἔκ καπνοῦ κατέθιγ', ἐπεὶ οὐκ ἐτι τοῖσ' ἐφεοίκει,
οἷά ποτε Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,

290 ἀλλὰ κατηφέικισται ὅσον πυρὸς ἵκετ' αὐτῇ.
πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μῆζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
μή πως Φοινωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὕμιν,
ἀλλήλους τρώσῃτε κατασχύνῃτε τε δαῖτα
καὶ μνηστῶν αὐτὸς γὰρ ἐφίλκεται ἄνδρα σίδηρος·

295 νῶν δ' οἶον δὺ φάσγαν καὶ δύο δοῦρε
καλλιπόμεν καὶ δοῖα βοάγρια χερσὶν ἑλίσσθαι,
ὥς κεν ἐπιθύσαντες ἐλώμεθα· τοὺς δέ κ' ἵππειτα

298 Παλλὰς Ἀθηναίη θείλῃ καὶ μητίετα Ζεὺς.

281-298 Zen. Ar. —

cf. O 22) metro favente. || οὐ τι] οὐχι F n, οὐκί X D mss. alia.

280 αἰσίμον ἥμαρ] αἰπὺς ὄλεθρος G (ut ε 305 χ 28 A 174 etc., inprimis cf. E 99).

281-298] damnarunt veteres, Ulixem enim nondum scire in aedibus arma esse disposita. Oblocutus est Barnes; etiam Kirchhoff genuinos ducit, locum parallelum (ε 5 sqq.) diasceustae tribuens. Veterum argumentum debile est, nam morem tunc temporis fuisse conclavia armis exornare credibile est; attamen importuni hoc loco sunt versus, et graviter offendit iteratum ἔλλο δέ τοι Φερέω (vs. 281 et 299). Neque apparet cur vs. 283 Ulixes dicat se *nutu* quid velit significaturum (cf. φ 431); nam coram aliis rem non potuisse fieri quivis intellegit. Genuinus autem si est locus, cur libri ε initio Ulixem iisdem verbis filium denuo alloqui finxit diasceusta? Denique Kirchhoffium si sequimur, poeta libri π creditur Ulixem induxisse ea dicentem quae postea nullum eventum essent habitura, et — quod etiam gravius est — aliam conclavis imaginem hoc loco sibi mente informasse, nempe clipeos galeas tela per parietes suspensa, aliam in libro χ (vid. ad χ 99-125 ε 3-52), non eidem igitur poetae deberi *Ulixis cum filio colloquium* atque *caedem procorum* suspicari sic cogimur. Quod cum Kirchhoff credibile non ducat, statuit postea librum π ex suo ingenio exprom-

psisse sed in libro χ fonte antiquiore usum esse (vid. p. 596 sq.). Hisce omnibus perpensis cum criticis Alexandrinis locum spurium ducimus; vid. supra ad vs. 216-239.

282 πολύβουλος] vid. ad E 260. || *θῆῃ] θείῃ l. a. in U, θῆσι vel θῆσι(ν) mss. cetera. Cf. O 359 ψ 805 et § 122.

285 καταθεῖναι] cf. § 125.

286 μαλακοῖσι ἑπέσσει] -κοῖσι (-κοῖσιν F) ἐπέσσει mss.; cf. § 59.

288 τοῖσ' ἐφεοίκει] τοῖσιν ἐφίκει mss.

290 κατηφέικισται ὅσον vHerwerden] κατήκισται ὅσον. Comp. nonnisi loco par. redit, simplex extat II 545 etc.

291 καὶ] μοι H² M n. || *θῆκε Κρονίων] ἔμβαλε δαίμων U n ut ε 10, ubi vid.

292 Φοινωθέντες] verbum nonnisi loco par. redit, vid. ad A 225. || ἔριν] cf. § 66.

293 τε] δι P H mss. alia.

294 ἄνδρα σίδηρος] *ἀνῖρα χαλκός? vid. ad Σ 34. An proverbium recentioris temporis est indicium?

295 *οἶον] οἶοισιν mss.

296 καλλιπόμεν § 126] -έειν mss. || βοάγρια] *scuta*, cf. M 22.

297 κεν § 326] ἄν mss. || ἐπιθύσαντες] ADacier -σαντες. Comp. ἐπ-θύω redit Σ 175 h. Merc. 475 (simplex legitur A 507 etc.). || ἐλώμεθα Kirchhoff] ἐλοίμεθα mss.

298 θείλῃ J] θείλει mss. pleraque; cf. § 122.

299 ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·

299 = A 297

300 εἰ ἐτέον γ' ἐμός ἐσσι καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος.
μήτ' οὖν Λαέρτης ἑλίστω τό γε μήτε συμβώτης
μήτε τις οἰκίων μήτ' αὐτῇ Πηνελόπεια,
ἀλλ' οἶοι σὺ τ' ἐγὼ τε γυναικῶν γινώομεν ἰθύν.

305 καὶ κέ τεο δμῶων ἀνδρῶν ἔτι πειρηθεῖμεν,
ἡμὲν δ' τις ποθὶ νῶι τίει καὶ δέδφι θυμῷ,
ἦδ' ὃ τις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτίζει τοῖον ἐόντα.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
,,ὦ πάτερ, ἦ τοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτ' γ', ὦλω,

310 γινώσκει· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνη γέ μ' ἔχουσι·
ἀλλ' οὐ τοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσσεσθαι ὦλω
ἡμῖν γ' ἀμφοτέροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

312^b = α 269

δφρηθὰ γὰρ αὐτῶς εἰσθα Φεκάστου πειρητίζων,
ἑργα μετερχόμενος· τοὶ δ' ἐν μεγάροισι ἑέκηλοι

315 χορήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἐπι φειδώ.
ἀλλ' ἦ τοί σε γυναικῆς ἐγὼ δεδάεσθαι ἄνωγα,

315 = ξ 92

αἷ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἷ νηλεῖτιδές εἰσι·

[χ 418
317 = τ 498 cf.

ἀνδρῶν δ' οὐ κεν ἐγὼ γε κατὰ σταθμούς ἐθέλοιμι

300 καὶ αἵματος ἡμετέροιο] ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ l. a. et Dion. Halic. de Hom. poesi § 18 Plut. vit. Hom. 149.

301] vid. ad A 410.

302 sq.] postea, fortasse a diasceusta, insertos esse putat Kirchhoff.

303 οἰκίων] neglecto F.

304-320] del. Lehrs, vs. 304-307 et 311-320 PKnight, vs. 311-315 Fick.

304 ἰθύν] sic Ar. De vocis significatione vid. Z 79.

305 κέ τεο δμῶων] inepte κ' ἐπεοδμῶων Ptolemaeus Ascal., item Hesych. s. v. (cf. ἐτεόκρητες ε 176). || πειρηθεῖμεν] -θῶμεν F X mss. alia, male, cf. § 122.

306 ὃ τις ποθὶ (που, cf. § 322) Hartman] ὅπου (ὅπως F X U² n mss. alia) τις mss.; ὃ ποὺ τις Thiersch. Cf. vs. 307.

307 ἀτίζει vHerwerden] ἀτιμῶ mss.; cf. φ 99 ψ 28 et § 165 de verbo τιμᾶν — τίειν.

310 χαλιφροσύνη] †, vid. ad δ 371. || γέ μ' μέ γ' (μετ-) F H M mss. alia.

311 τόδε] τό γε n, γε τὸ M.

312 *ἡμῖν γ' ἡμῖν mss.; an *ἡμῖν? Cf. § 92 et 93.

313 εἰσθα Bekker] εἰση mss.; vid K 450 τ 69 υ 179 et § 308. || Φεκάστου] -οο? cf. § 59.

314 ἑργα μετερχόμενος] *opera rustica per-lustrans*.

315 χορήματα] κτήματα U. || οὐδ' ἐπι οὐδέ τι vel οὐδ' ἔτι H M n mss. alia.

316 δεδάεσθαι] δεδάσθαι mss.; cf. A 831 et vid. § 191 et 203.

317] spurius? in marg. habent G D, om. Z k. || νηλεῖτιδες Ar. (cf. Lehrs Arist.² p. 151 sq.) νηλεῖτες J, νηλεῖς (νηλεῖς, νηλεῖς) mss. cett. metro invito (vid. § 2); Lobeck νηλεῖτες. Vox e negativo νη- et stirpe verbi ἀλλεῖσθαι composita valet *insonles*; non recte Ar. interpretabatur *valde scelestas*. Redit τ 498 χ 418, cf. ἀλεῖτης Γ 28 υ 121, ἀλεῖρος Θ 361 ψ 595 ε 182, ἀλεῖμων Ω 157, 186.

318 οὐ κεν § 326] οὐκ ἄν mss.

ἡμας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
320 εἰ ἐτεόν γέ τι φοῖσθα Διδὸς τέρας ἀλγίοχοιο.“ 320^b = E 742

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἢ δ' ἄρ' ἔπειτ' Ἰθάκηνδε κατήγετο νηὺς ἐυφεργής,
ἢ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἐταίρους.
οἷ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο, 324 cf. A 432
325 νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροι' ἐφέρυσσαν,
τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες, 325 = A 485 cf.
αὐτίκα δ' εἰς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα. 326 = 360 cf. δ 784
αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος
ἀγγελίην φερόντα περίφρονι Πηνελοπείῃ, 329 = o 41
330 οὐνεκα „Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγοῦ, νῆα δ' ἀνώγει
φάστυδ' ἀποπλείειν“, ἵνα μὴ δφείσας ἐνὶ θυμῷ
ἰφθίμη βασιλεία τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι. 332^b cf. II 11
τῷ δὲ συνηντήτην κήρυξ καὶ δῖος ὕφορβος
τῆς αὐτῆς ἔνεκ' ἀγγελίης, φερόντε γυναικί.
335 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμον θείου βασιλῆος,
κήρυξ μὲν ῥα μέσσησι μετὰ δμῶσιν ἔφειπε
„ἦδη τοι, βασίλεια, φίλος πάϊς ἐκ Πύλου ἦλθε.“
Πηνελοπείῃ δ' ἄγχι παραστάς φεῖπε συβώτης
πάνθ', ὅσα Φοι φίλος υἱὸς ἄνωγεν μυθήσασθαι.
340 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέφειπε,
βῆ ῥ' ἵμεναι μεθ' ὕας, ἴλιπε δ' ἔρκεά τε μέγαρόν τε. 341 = e 604
μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο κατήφης τ' ἐνὶ θυμῷ,

319 ἡμας § 92] ἡμίας mss.

322-451 et 457-477] diasceustae tribuit Kirchhoff; Kammer del. vs. 322-337.

322 Ἰθάκηνδε] urbs intelligenda; cf. φάστυδ' vs. 331. || κατήγετο] κατεῖγετο P (ἡπεί- γετο? cf. v 115).

325 ἡπείροι' ἐφέρυσσαν] -ροιο ἐφυσσαν mss.; cf. § 59.

326 sq.] suspecti vocantur apud Nauckium; unum vs. 326 del. Nitzsch (ad δ 784).

326 τεύχεα] vid. ad δ 784.

329 φερόντα] vid. x 245 et ad v 94.

330-332] del. PKnight.

330 ἀγοῦ] ἀγρόο? cf. § 59. || νῆα δ' ἀνώ- γει] νόσφι πόλῃος G errore memoriae (cf. vs. 383). || ἀνώγει] praesens, cf. § 225; ἄνωγεν P.

331 φάστυδ' ἀποπλείειν] φάστυ ποτιπλείειν P H¹ M mss. alia.

332 εἴβοι] εἴβη G² F H² X n mss. alia, εἴβει G¹ k.

333 συνηντήτην] συναντήτην mss.; de ter- mino -ήτην cf. § 195.

335 βασιλῆος] Ὀδυσῆος G et olim alii.

337 ἐκ Πύλου ἦλθε P H M X n] εἰλήλουθε G F.

338-341] del. PKnight.

338 *ἄγχι παραστάς φεῖπε συβώτης] εἴπε συβώτης ἄγχι παραστάς mss., Nauck ἄγχι συ- βώτης εἴπε παραστάς.

339 ἄνωγεν § 225] ἀνώγει mss.

341 ἔρκεα] vid. § 41.

342 κατήφης] pudore perfundebantur. Ver-

ἐκ δ' ἦλθον μεγάραιο παρ' ἐκ μέγα τειχίον αὐλῆς, 343 cf. 165
αὐτόθι δὲ προπάρουθε θυράων ἡδριάοντο. 344^a = r 441
345 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβον πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν
„ὦ φίλοι, ἢ μέγα φέρον ὑπερφιάλως τετέλεσται 346 cf. δ 663
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ Φοι οὐ τελέεσθαι. 347 = δ 664
ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἢ τις ἀρίστη, 348 sq. cf. A 141
εἷς δ' ἐρέτας ἀλιῆας ἀγείρομεν, οἷ κε τάχιστα sq.
350 κείνοισ' ἀγγέλῳσι θοῶς φοῖκόνδε νέεσθαι.“
οὐ πῶ παῖν φέρεται, ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος φέρεται νῆα, 351^a cf. K 540
στρεφθεῖς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς, 352^b = x 125
ἰστία τε στέλλοντας ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
φῆδ' δ' ἄρ' ἐκγέλασας μετεφώνεε φοῖσ' ἐτάροισι 354 cf. σ 35
355 „μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ἀτρύνομεν· οἷδε γὰρ ἔνδον.
ἢ τίς σφιν τόδ' ἔφειπε θεῶν ἢ εἰς φιδον αὐτοῖ
νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κηῖναι.“
ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἀνστήντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἡπείροι' ἐφέρυσσαν, 359 cf. 325
360 τεύχεα δέ σφ' ἀπένεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες. 360 = 326
αὐτοῖ δ' εἰς ἀγορὴν κλον ἄθροοι, οὐδέ τιν' ἄλλον 361^a = ω 420
εἶαον οὔτε νέων μεταίξιμέν' οὔτε γερόντων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπειθέος υἱός·
„ὦ πόποι, ὥς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν. 364^b = e 397
365 ἡματα μὲν σκοποὶ ἴζον ἐπ' ἄκριας ἡνεμοέσσας
αἶεν ἐπασσύτεροι ἄμα δ' ἡέλιω καταδύντι 366^b = A 592

bum X 293 redit, cf. κατηφής ω 432 (et Ω 253?), κατηφείη Γ 51 Π 498 Ρ 556. || εἷς δ' mss. pleraque.

343 τειχίον] cf. vs. 165.

344 αὐτόθι § 322] ἀγχοῦ G F, αὐτοῦ mss.

ett. || ἡδριάοντο § 191] ἐδριάοντο mss.

345 ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ἡῦδα U.

346 φίλοι] πόποι criticus apud Nauckium

coll. δ 663. || τετέλεσται P H M] ἐτελέσθη G F n.

348 ἐρύσσομεν] neglecto F; vid. ad θ 34. ||

ἢ τις ἀρίστη] εἰς ἄλλα ὅταν G (cf. θ 34).

349 ἀλιῆας] vox piscuolares μ 251 x 384 suo

loco legitur; hic nautae indicari videntur,

de ω 419 dubitamus. Hartman coll. A 142

coniecit ἐπίτηδες, glossema ἔλις cum voce

genuina coaluisse suspicatus.

351 φέρεται § 306] εἰρηθ' mss. || ἔρ']

om. F P H M, εἰρηθ' καὶ Eust.; εἰρηθ' δε' Ahrens, at vid. vs. parall.

354 ἐκγέλασας] ἐπ' ἐγγελάσας G. || μετεφώ- νει] l. a. προσεφώνεον.

355 ἀτρύνομεν] *ἀτρυνόμεν'?

357 κηῖναι] κηῖσαι F X².

359 ἡπείροι' ἐφέρυσσαν] -ροιο (-ροι P) ἐφυσ- σαν mss.; cf. § 59.

360 τεύχεα] vid. ad δ 784.

361 ἄλλον] ἄλλον U².

362 εἶαον § 191] εἶων mss. || μεταίξιμέν' § 125] μεταίξιον mss. Comp. †; si sana est

lectio, litterae initialis radiceis σεδ- apparet vestigium. An *ἔειν μετὰ?

365-375] del. Duentzer.

365 ἴζον] *ἡμεθ' propter vs. 366 sq. expectatur 1^a pers. plur.

- οὐ ποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 νηὶ θοῇ πλείοντες ἐμύνομεν Ἡῶα δῖαν,
 Τηλέμαχον λοχάοντες, ἵνα φθίσαιμεν ἐλόντες
 370 αὐτόθι· τὸν δ' ἄρα τῆος ἀπήγαγε Φοίκαδε δαίμων.
 ἡμεῖς δ' ἐνθάδε Φοι φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
 Τηλεμάχῳ, μηδ' ἡμᾶς ὑπεκφύγοι· οὐ γὰρ ὁῖω
 τούτου γε ζώοντος ἀνύσσεσθαι τάδε Φέργα. 373^a cf. A 89
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε, 374^b = μ 211
 375 λαοὶ δ' οὐκέτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν Φῆρα φέρουσι.
 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν κεῖνον ὀμηγυρίσασθαι Ἀχαιοὺς 376^a cf. ω 430
 εἰς ἀγορὴν· οὐ γάρ τι μεθυσμέναι μιν ὁῖω,
 ἀλλ' ἀπομηνίσει, φερέει δ' ἐν πᾶσιν ἀναστὰς,
 οὐνεκά Φοι φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν οὐδ' ἐκλήχημεν
 380 οἷ δ' οὐκ αἰνέσσουσιν ἀκούοντες κακὰ Φέργα.
 μή τι κακὸν ῥέξωσι καὶ ἡμέας ἐξελάσσωσι
 γαίης ἡμετέρης, ἄλλων δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
 ἀλλ' εἰ φθαῖμεν ἐλόντες ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλλος 383^b = α 185
 ἢ ἐν ὁδῷ, βλιτόν κ' αὐτοὶ καὶ κτήματ' ἔχοιμεν
 385 δασσάμενοι κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὐτὲ 385 sq. cf. ρ 335
 κελῖνον μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἡδ' ὅς τις ὀπυλίοι.
 εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφανδάνει, ἀλλὰ βόλεσθε

367 ἄσαμεν] forma insolita, cf. § 174; ἀεί-
 σαμεν vel ἔασαμεν (ἔασαμεν) mss. nonnulla:
 *ἠπείροιο ἀέσσαμεν? PKnight ἔαμεν (imperf.).
 368 ἐμύνομεν] ἐμύναμεν G. || Ἡῶα § 77]
 Ἡῶ mss.

369 λοχάοντες § 191] λοχάοντες mss. ||
 φθίσαιμεν GHermann] φθίσωμεν mss.

370 αὐτόθι (αὐτοῦ, cf. § 322) Bekker]
 αὐτόν mss.; cf. § 98 et π 463 ρ 327. Nauck
 αὐτίκα. || τῆος § 323] τίως μὲν vel τίως mss. ||
 ἀπήγαγε] *ἀνήγαγε? cf. O 29, 706 et ad x 274.
 Versus o 436 alia est ratio.

371 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

372-392] del. PKnight.

373 ἡμᾶς Apoll. Pronom. 100,2,17] ἡμᾶς
 mss. pleraque metro invito; cf. § 92 et
 E 567. Male Ahrens ἄμμε.

374 ἐπιστήμων] †, cf. ἐπιστάμενος (B 611
 etc.) et ad φ 406.

375 ἐφ'... Φῆρα φέρουσι] vid. ad A 572.

376 ὀμηγυρίσασθαι] †, cf. ὀμηγυρίαι Y 142
 h. Ap. 187 Merc. 382 Cer. 485, ἀγυρίαι

γ 31 (ubi videatur) etc., ὀμηγερέας A 57 etc.

378 ἀπομηνίσει] -σιν Bothe. De verbo vid.
 ad B 772.

379 φόνον... ἐράπτομεν] vid. ad Σ 367. ||
 ἐράπτομεν] cf. γ 118 et § 132.

380 αἰνέσσουσιν § 295] αἰνέσουσιν mss.

382 ἄλλων] ἄλλον H X mss. alia; cf. o 228.

383 sq. *ἀλλ' εἰ φθαῖμεν... βλιτόν κ'...
 ἔχοιμεν] ἀλλὰ φθίσωμεν (φθίσωμεν F¹)... βλιτόν
 δ'... ἔχομεν (ἔχοιμεν l) mss. vitiose, opta-
 tivus enim requiritur propter vs. 386; prae-
 terea novicia est forma φθίσωμεν (cf. § 122).
 Versu 386 quominus subiunctivum scriba-
 mus obstat versus parallelus; novicia au-
 tem foret forma δώμεν pro δώομεν (cf. Ψ 537
 ρ 389 v 13 et § 122).

383 ἀγροῦ] ἀγρόο? cf. § 59.

385 μοῖραν] l. a. δῆμον. || οἰκία] neglecto
 F; quominus scribatur ἡμᾶς, Φοικία obstat
 metrum (vid. § 24).

387-392] del. Duentzer.

387 ὑμῖν] novicium pro ὑμῖν, cf. § 92. ||

- αὐτόν τε ζῶειν καὶ ἔχειν πατρώια πάντα,
 μή Φοι· χρήματ' ἔπειτα Φάλις θυμήρε' ἔδωμεν
 390 ἐνθάδ' ἀγριόρομοι, ἀλλ' ἐκ μεγάροιο Φέκαστος
 μνάσθω ἐφέδνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἔπειτα 391 sq. = φ 161
 γήμαθ' ὅς κε πλείστα πόρῃ καὶ μόρσιμος ἔλθῃ. 392 = Γ 95
 ὧς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε, 394 sq. = σ 412
 395 Νίσου παῖδιμος υἱὸς Ἀρητιάδαο Φάνακτος,
 ὅς κ' ἐκ Δουλιχίου πολυπύρου ποιήεντος
 ἡγέετο μνηστῆρσι, μάλιστα δὲ Πηνελοπείῃ
 'Φάνδανε μῦθοισι· φρεσὶ γὰρ 'κέχερτ' ἀγαθῆσι. 398^b = γ 266
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε
 400 „ὦ φίλοι, οὐ κεν ἐγὼ γε κατακτείνην ἐθέλοιμι
 Τηλέμαχον. δφεινὸν δὲ γένος βασιλῆμόν ἐστι
 κτεινέμεν· ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλᾶς.
 εἰ μὲν κ' αἰνέσσωσι Διὸς μέγαλοιο θέμιστες,
 αὐτὸς τε κτενέω τοὺς τ' ἄλλους πάντας ἀνώξω· 404 cf. Ω 156
 405 εἰ δέ κ' ἀποτροπάωσι θεοὶ, παύσασθαι ἔνωγα.“
 ὧς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπεφάνδανε μῦθος. 406 = υ 247 cf.
 αὐτὸν ἐπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος, 407 = δ 674
 ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισι. 408 = θ 6
 ἢ δ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,

ἀφανδάνει] comp. †, cf. ἐπιφάνδανω H 407
 etc.; neglectum est F, vHerwerden ὕμιν μύ-
 θος ἀποφάνδανει, Nauck ὅδε μῦθος ἀπεφάνδανει
 (ἀπίφφανει). || βόλεσθε G¹ U²] βούλεσθε mss.
 cetera metro invito; forma suspecta, vid.
 § 259 et ad A 319.

388 τε] γε D Z k; particula non suo loco
 est collocata; *αὐτόν ζώμεναι?

389 θυμήρε' Bekker] θυμήρε' vel θυμήρε'
 mss. (neglecto F), quod adi. apud Hom.
 non reddit. Vid. ad x 362.

391 δέ κ' δ' ἂν G F U n Eust.; cf. § 326.

392 κ' τις G P² H² U n. || πόρῃ... ἔλθῃ
 LaRoche] πόροι... ἔλθοι mss.; cf. β 54 φ 162.

396 πολυπύρου] -ροο? cf. § 59.

397 ἡγέετο § 191] ἡγέετο mss.

398 'Φάνδανε] ἡφάνανε mss.

400 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

401 δφεινόν] χαλεπόν G. || βασιλῆμόν] adi. †,
 cf. Z 193.

402 κτεινέμεν' § 125] κτείνειν mss. (κτε-
 ναι G).

403 αἰνέσσωσι § 295] αἰνέσωσι (-σουσι)
 mss. || θέμιστες] consilia (βουλὴν § 328).
 Absurde olim τομοῦροι quidam apud Stra-
 bonem VII p. 328 (τόμοιροι Eust.), in vul-
 gata vocem θέμιστες de vaticiniis parum
 apte adhibitam esse contendentes, tomuros
 autem (vel tomuras) prophetarum Dodonae-
 orum fuisse nomen; vid. Eust. 1058,1,
 1760,45, 1806,37,46.

404 τε] *F? IHVoss ρ' ε. || ἀνώξω] fut. †,
 cf. § 225; ἀνέξω P O.

405 ἀποτροπάωσι § 191 et 251] -τροπῶσι
 M, -τροπῶσι G¹ P, -τροπῶσι mss. pleraque,
 -τροπέησι θεός Strab. VII p. 328.

406 ἐπιφάνδανε] ἐπιφάναναι mss.

408 θρόνοισι] λίθοισι(v) G P H mss. alia
 (cf. γ 406 θ 6).

409-451] del. Duentzer.

- 410 μνηστήρεσσι φανήμεν' ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι. 410 cf. α 368
 'πέυθετο γὰρ Φοῦ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον'
 κήρυξ γὰρ Φοι ἔφειπε Μένδων, ὃς ἐπέυθετο βουλᾶς. 412 = δ 677
 'βῆ δ' ἵμεναι μέγαρόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστήρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν, 414 cf. α 332
 'στῆ ἑα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο 415 sq. = α 333 sq.
 ἄντα παρειᾶν σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
 Ἀντίνοον δ' ἐνένιπε Γέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 417 cf. ο 552
 „Ἀντίνο' ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καὶ δέ σε φασὶ
 ἐν δῆμῳ Ἰθάκης καθ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
 420 βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
 μάργε, τίη δὲ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 422^a 423^b ῥάπτεις; οὐδ' ὁσὶν κακὰ ῥαπτέμεν' ἀλλήλοισι.
 ἦ οὐ Φοῖβ' ὅτε δεῦρο πατήρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
 425 δῆμον ὑποδφέσας; δὴ γὰρ 'κεχολώατο λήην,
 οὔνεκα ληιστῆρσιν ἐφροσόμενος Ταφίοισι
 ἦκαχε Θεσπρωτούς· οἷ δ' ἤμισιν ἄρθμιοι ἦσαν.
 τὸν ῥ' ἔθελον φθίσει καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ
 ἠδὲ κατὰ ζωὴν φαγέμεν μενοεικέα πολλήν·
 430 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθε Φειμένους περ.
 τοῦ νῦν Φοῖκον ἄτιμον ἔδεις, μνάει δὲ γυναικᾶ

422^b οὐδ' ἰκέτας ἐμπάζει, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 μάρτυρος;

410 φανήμεν' § 125] φανῆναι mss. || ὑπέρβιον
 ὕβριν ἔχουσι] ἀπεχθόμενοι περ ἔμπης D U² Z k
 (cf. σ 165).

412] del. criticus apud Nauckium. || In
 X mss. aliis subiungitur αὐτῆς ἐκτὸς τῶν οἷ
 δ' ἐνδοθεὶ μῆτιν ὕφαινον (= δ 678).

413 ἵμεναι U¹] ἵεναι mss. cetera; cf. § 125.

414 ἀλλ' ἦδ' X mss. alia. || μνηστήρας]
 -ρσιν X mss. alia.

419 *καθ' ἵμεναι M U mss. alia; cf. § 125.
 ἔμμεν' ἵεναι M U mss. alia; cf. § 125.

420 ἔησθα] ἔσθα? vid. § 302.

421 μάργε] adi. redit σ 2 ψ 11, cf. μαρ-
 γαίνω E 882.

421 sq. θάνατον — ῥάπτεις] vid. ad Σ 367.

422 sq. οὐδ' — μάρτυρος;] del. Bekker. ||
 ἰκέτας] perperam eos qui supplicem receperunt
 interpretantur scholia; cf. Ω 570. Notetur
 autem accusativus subiunctus verbo ἐμπά-

ζομαι, quod ceteris locis adsoiscit genitivum.

423 ὁσὶν] ὁσίων X U² mss. alia; vox redit
 χ 412 h. Ap. 237 Merc. 130, 173, 470 Cer.
 211, cf. Herod. II 45 et 171, Aristoph.
 Plut. 682 etc. || κακὰ ῥαπτέμεν' vid. ad
 Σ 367. || ῥαπτέμεν' § 125] ῥάπτειν mss. ||
 ἀλλήλοισι] *ἀλλοδαποῖσι? Peregre venisse dici-
 tur Antinous vs. sq.; cf. γ 74 q 485 etc.

424 οὐ Φοῖβ' ὅτε] nonne scis (quid factum
 sit) cum...? Cf. O 18. || οὐ] οὐκ mss.

426 ἐφροσόμενος § 247] ἐπισπ. mss.

427 ἤμισιν § 93] ἤμιν ἤμιν ἤμιν mss.; an
 *ἤμιν δὲ τοῖ? || ἄρθμιοι] adi. †, vid. ad H 302.

428 φθίσει] πτύνει M X mss. alia. || ἀπορ-
 ραῖσαι] ἀπολέσαι F. Comp. nonnisi α 404
 redit; hinc alienum iure ducit Hartman.

429 φαγέμεν P U n] φαγείν mss. pleraque;
 cf. § 126.

431 μνάει § 117, 190, 191] μνάει mss.

- παιδὰ τ' ἀποκτείνεις, ἐμὲ δὲ μεγάλως ἀκαχίζεις.
 ἀλλὰ σε παύσασθαι κέλομαι καὶ ἀνωγέμεν' ἄλλους.“
 τὴν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἀντίον ἦῤδα· [sq.
 435 „κούρη Φικαρίοιο περίφρον Πηνελόπεια, 434 sq. = φ 320
 θάρσσε· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων. 435 = σ 245, 285
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ οὐδ' ἔσσεται οὐδὲ γένηται, cf. α 329
 ὅς κεν Τηλεμάχῳ τεῶν νείει χεῖρας ἐποίησιν 436 = Σ 463
 ζῶοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο. 437 cf. ζ 201
 440 ὧδε γὰρ ἐκφέρεω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται 438 cf. Α 88
 αἰψά Φοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρὶ 439 = Α 89
 ἡμετέρῳ, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὲ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς 440 = Ψ 410
 πολλὰκι γούνασι Φοῖσιν ἐφροσόμενος κρέας ὀπτὸν 441 cf. Α 303
 ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε Φοῖνον ἐρυθρόν. 442 sq. cf. I 488 sq.
 445 τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστι 443 cf. I 455
 ἀνδρῶν, οὐδέ τί μιν θάνατον τρομέεσθαι ἀνωγα
 ἔκ γε μνηστήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.“
 ὧς 'φάτο θαρσύνων· τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
 ἦ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερώϊα σιγαλόεντα
 450 'κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα Φοι ὕπνον 450 sq. = α 363
 Φηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι 'βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη. sq.

Φεσπέριος δ' Ὀδυσῆι καὶ νείει δῖος ὕφορβος
 ἦλυθεν· οἷ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὠπλίζοντο,
 σὺν ἱερεύσαντες ἐνιαύσιον. αὐτὰρ Ἀθήνη
 455 ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 455 = ρ 361
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν 'ποίησε γέροντα, 456 = κ 238
 λυγρὰ δὲ Φείματ' ἔφασκε περὶ χροῖ, μή Φε συβώτης

432 δὲ] τε mss. multa. || μεγάλως vid. ad
 P 723; τ' ἐκπάγλως U, quod verum videtur.

433 παύσασθαι] παύεσθαι G P H¹ M mss.
 alia; vid. Γ 434.

434 Πολύβου πάϊς] πεπνυμένος G M mss.
 alia (cf. α 213).

435 περίφρον] -φρων G¹ P mss. alia.

436 θάρσσε § 191] θάρσει mss.

437 οὐδ' ἔσσεται] διερός βροτός n (= ζ 201).
 Axt οὐδ' ἐσόμενός γε γένηται, nos *οὐδ'
 ἐσόμενοι γένηται.

438 κεν] κ' ἐπὶ G, κ' ἐν π. i. || *τεῶν] σῇ mss.
 vitio metrico; cf. § 14. Thiersch σῇ γ. ||

ἐποίησιν § 122] -σει mss.; de aoristi forma vid.
 B 229 et § 152, et de ipsa locutione ad Α 88.

440 ἐκφέρεω] ἐξερέω mss. || καὶ μὴν] Bekker
 τὸ δὲ καὶ.

441 ἐρωήσει] vid. vs. parall.

447] damnat criticus apud Nauckium. ||
 θεόθεν] †.

449 εἰσαναβᾶσ' ὡς ἀναβᾶσ' G¹.

453 ὠπλίζοντο] ὀπλ. Ar. H¹ M.

454 ἐνιαύσιον] †.

457-477] del. Kammer, vs. 457-459 criticus
 apud Nauckium.

457 Φείματ' ἔφασκε] εἴματα ἔσσε mss.

γνοίῃ ἐς ἅντα Φιδῶν καὶ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
ἔλθοι ἀπαγγελέων μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.

460 τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε 460 cf. E 632

„ἦλθες, δῖ’ Ἐύμαιε; τί δὴ κλέος ἔστ’ ἀνὰ Φάστν;

ἦ ῥ’ ἤδη μνηστῆρες ἀγήμερες ἔνδον ἔασι

ἐκ λόχου, ἦ ἔτι μ’ αὖθ’ εἰρύεται ἔνδον ἔοντα;“

τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη, Ἐύμαιε συβῶτα·

465 „οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι

Φάστν κᾶτα βλώσκοντα· τάχιστα με θυμὸς ἄνωγε

ἀγγελίην Φειπόντα πάλιν δεῦρ’ ἀπονέεσθαι.

ὠμήρησε δέ μοι παρ’ ἐταίρων ἄγγελος ὠκὺς,

κήρυξ, ὅς δὴ πρῶτα Φέπος σῆ μητέρ’ ἔφειπε.

470 ἄλλο δέ τοι τό γε Φοῖδα, τὸ γὰρ Φίδον ὀφθαλμοῖσι·

ἦδη ὑπὲρ πόλιος, ὅθι θ’ Ἐρμαιοις λόφος ἔστι,

ἦα κιδὼν, ὅτε νῆα θοὴν Φιδόμην κατιούσαν

εἰς λιμέν’ ἡμέτερον· πολλοὶ δ’ ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ,

ᾧ περὶ κείνῃ δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχυσιν ἀμφιγυνοῖσι·

475 καὶ σφεας ὠλόσθην τοὺς ἔμμεναι, οὐδέ τι Φοῖδα.“

ὣς ᾠάτ’ ἐμείδησεν δ’ ἱερὴ Φίς Τηλεμάχοιο

εἰς πατέρ’ ὀφθαλμοῖσι Φιδῶν, ἀλέεινε δ’ ὀφορβόν.

οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου τ’ ἐτύκοντό τε δαῖτα, 478 = ω 384 cf.

ᾧ δαίνυντ’, οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΦίσης. 479 sq. = A 468

480 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἵντο,

κοίτου τ’ ἐμνήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο. 481 cf. H 482

469 ἀπαγγελέων Naber] ἀπαγγέλλων mss. (P Y ἡδὼν ἀπαγγέλλει, I ἡδὼν ἀγγέλλοι); cf. v 94. || εἰρύσσαιτο] forma suspecta; cf. § 293.

460 πρότερος — ἔφειπε] πεπνυμένος ἀντίον ἤδα n.

461 δῖ’ G P² U] δῖ’ mss. pleraque. Item q 508 φ 234 χ 157. || κλέος] vid. ad α 283.

463 εἰρύεται] neglecto F; *ῥ’ μ’ αὖθι Φε-
Φρύεται? cf. § 293. Servatum tamen malis
ἔτι. PKnight αὐτὴ ῥύονται. || ἔνδον ἔοντα n]

οἷαδ’ ἔοντα mss. cett. neglecto F.

466 βλώσκοντα] cf. § 285. || ἄνωγε] ἀνώγει
G mss. alia; cf. § 225.

467 ἀπονέεσθαι] cf. § 21.

468-475] del. PKnight.

468 sq.] de re vid. vs. 333 sqq.

468 ὠμήρησε] †, occurrit. || ὠκὺς] ἡδὼν
Harpocr. s. v. δημεύουσιν.

469 πρῶτα Bekker] πρῶτος mss.; vid. § 158
q 155, 573, 595 et ad δ 577. || μητέρ’ (i)
X D, cf. § 13] μητρί mss. pleraque (non
male, vid. § 15).

470 τό γε H] τόδε mss. pleraque.

471 ἦδη] vid. ad B 699. || θ’] δ’ F, om.
mss. cett. || λόφος] vid. ad λ 596.

474 *ᾧ περὶ κείνῃ] βεβρίθαι mss.; cf. v. l.
A 282 H 62. Navis non onusta est armis
sed horret hastis, quarum cuspides reful-
gentes eminus cernuntur (cf. Xenoph. Anab.
I 8 § 8).

476 ᾠάτ’ ἐμείδησεν] ᾠάτο μ. mss.

478 οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν] αὐτὰρ ἐπεὶ Kammer,
vid. ad vs. 457-477.

480 εἵντο] ἔντο mss.

481 κοίτου τ’ ἐμνήσαντο] δὴ τότε κοιμήσαντο
F Eust. et l. a. in P (cf. τ 427).

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ρ.

Τηλεμάχου ἱππόδοτος εἰς Ἰθάκην.

- ἦμος δ’ ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 1 = A 477
δὴ τότε ἔπειθ’ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 2 cf. B 44 Ω 340
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος θεόιο, 3 = o 63
εἵλετο δ’ ἄλκιμον ἔγχος, ὃ Φοι παλάμηφιν ἀρήρει, 4 = Γ 338
- 5 Φάστνδε Φιέμενος, καὶ ἐΦόν προσέφειπε συβῶτην·
„ἄτ’, ἦ τοι μὲν ἐγὼν εἴμ’ εἰς πόλιν, ὅφρα με μήτηρ
ὄψεται οὐ γὰρ μιν πρόσθεν παύσεσθαι ὁίω
κλαυθμοῦ τε στυγεροῦ γοοῖό τε δακρυόεντος, 8 cf. δ 801
πρὶν γ’ αὐτόν με Φίδηται. ἀτὰρ σοὶ γ’ ὦδ’ ἐπιτέλλω·
10 τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ’ εἰς πόλιν, ὅφρα κε κεῖθι
δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ Φοι ὅς κ’ ἐθέλῃσι 11 cf. 19
πυρρὸν καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ’ οὐ πως ἔστιν ἅπαντας 12 cf. o 312^b
ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
ὃ ξεῖνος δ’ εἴ περ μάλα μνησεί, ἄλγιον αὐτῷ
15 ἔσσεται ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ’ ἀληθέα μυθήσασθαι.“
τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

3] in marg. n subiungitur εἴματα ἐσάμενος
περὶ δὲ ξεῖνος δὲξὶ θείει ὡς (= ρ 3).

5 ἐΦόν] suspectum; Bothe ἐόν.

6-9] ita contrahit Duentzer: ἄτ’, ἦτοι μὲν
ἐγὼ νέομαι, σοὶ δ’ ὦδ’ ἐπιτέλλω.

8 ἄτ’] ἀλλ’ X mss. alia.

7 ὄψεται] de subiunctivo hac forma vid.
§ 152. || πρόσθεν] πρότερον G.

9 με Φίδηται] μ’ ἐσθιέται G F X mss. alia.

10 τὸν ξεῖνον δύστηνον] articulus mole-

stus; Ar. conferebat τὰ τεύχεα καλὰ Φ 317. ||
*ὅφρα κε κεῖθι] ὅφρ’ ὅν ἐκεῖθι, cf. § 97
et 326.

11 Φοι] τοι P H.

12-15] del. Duentzer; vs. 14 sq., qui vix
possunt explicari, damnaverunt PKnight.

12 πυρρὸν καὶ κοτύλην] vid. ad o 312.

14 δ] om. G. Articulus molestus.

15 ἦ — μυθήσασθαι] verba hinc aliena
ducit Hartman.

- „ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω·
πτωχῷ βέλτερόν ἐστι κατὰ πτόλιν ἢ κατ' ἀγρούς
δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι ὅς κ' ἐθέλῃσι. 19 cf. 11
οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί.
22 ἔρχεο· αὐτὰρ ἔμ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, τὸν σὺ κελεύεις,
αὐτίκ', ἐπεὶ κε πυρὸς θερέω ἀλέη τε γένηται.
αἰνῶς γὰρ τάδε φείματ' ἔχω κακὰ μὴ με δαμάσῃ
25 στίβῃ ὑπηοῖη· φέκαθεν δέ τε φάστν φάτ' εἶναι.“
ὥς ᾤατο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ σταθμοῖ' ἐβεβήκει
κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, κακὰ δὲ μνηστῆρσ' ἐφύτνε. 27* = N 18
- αὐτὰρ ἐπεὶ ᾧ ἔκανε δόμους ἐν ναιετάοντας, 28 cf. Z 370
ἔγχος μὲν ᾧ ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν, 29 = α 127
30 αὐτὸς δ' εἴσω ἔεν καὶ ὑπέρβη λάινον οὐδόν.
τὸν δὲ πολὺν πρῶτη ἔφιδε τροφὸς Εὐρυκλεία
κῶεα καστορνύσα θρόνοις ἐν δαιδαλέοισι·
δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι 33 cf. ψ 207
δμῶαὶ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἡγερέθοντο
35 καὶ κύνεόν F' ἀγαπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους. 35 = χ 499 cf. φ
ἢ δ' ἔεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια 36 sq. = τ 53 sq.
Ἀρτέμιδι Φικέλη ἢ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,

21 ὥς τ' ἐπιτυλαμένῳ σημάτωντι πάντα πιθέσθαι.

17 οὐδέ τοι αὐτὸς G F H² X] οὐδ' αὐτὸς τοι
mss. multa; cf. N 252 T 409.

18 sq.] del. Duentzer.

18 βέλτερον] βέλτιον F.

20-25] del. PKnight, solum vs. 21 Lehrs,
quem vHerwerden servat οὐδ' scribens pro
ὥς τ' (vid. ad I 42), Fick del. vs. 23-25.

20 οὐ... μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί] non iam ea
aetate sum ut maneam. Pronomini τηλίκος
hoc uno loco subiungitur infinitivus, vid.
ad β 60.

22 *ἔρχεο· αὐτὰρ ἔμ' ἀλλ' ἔρχεο· ἐμὲ δ'
mss.; an *ἀλλ' ἔνι αὐτὰρ ἔμ'?

23 θερέω] aoristus † et insolite formatus;
*θέρωμι(αι)? vid. § 122 et 254. || ἀλέη] †,
calor solis. Vid. ad X 301.

25 στίβῃ] vox nonnisi ε 467 redit. ||
ὑπηοῖη] ἐπηοῖη editio „Cyclica“ (cf. Hes. Oper.
574). || τε] τοι FP.

26 δι' ἐκ G U] διὰ mss. cett. || σταθμοῖ'

ἐβεβήκει] σταθμοῖο (μεγάροιο U; cf. vs. 61)
βεβήκει mss.

27 μνηστῆρσ' ἐφύτνε] -ρσι φ. mss.

29 ᾧ — μακρὴν F P H] στήσε(ν) πρὸς κίονα
μακρὸν ἐρείσας; G D U L W n mss. alia (cf.
§ 66), Ar. utrumque?

31-166] diascenastae tribuit Kirchhoff,
inde a vs. 124 eum negligenter suo munere
functum esse observans. Seeck vs. 26-182
a diascenasta additos putat, Kammer del.
vs. 52-56 et vs. 61-166, Duentzer vs. 91
(vel 96)-166.

31 Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.

32] del. Duentzer. || καστορνύσα] καστρω(ν)-
νύσα P X¹ U mss. alia; de syllaba κα- vid.
§ 10.

35 *F'] adiecimus.

36 ἢ δ' ἔεν ἐκ] βῆ δ' ἔναι F M¹.

37 ἢ G] ἢ δὲ mss. pleraque. || χρυσέῃ] χρυσῇ
mss. pleraque; cf. § 18 et 61.

- ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα, 38* = ω 347
'κύσσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ 39 = π 15
40 καὶ F' ὀλοφυρομένη φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος; οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε 41 sq. = π 23 sq.
ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὄχρεο νηὶ Πύλουνδε
λάθρη, ἐμεῖ' ἀφέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν.
ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὁπωπῆς.“ 44 cf. γ 97
45 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
„μῆτερ ἐμὴ, μὴ μοι γόον ὄρνυθι μηδὲ μοι ἦτορ
ἐν στήθεσσι φρονε φρυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·
48 ἀλλ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ φείμαθ' ἐλοῦσα, 48 = δ 750
50 εὐχέο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας 50 cf. 59
ῥεξέμεν', αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα φέργα τελέσῃ. 51 = 60 cf. β 144
αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
ξεῖνον, ὃ τίς μοι κεῖθεν ἔμ' ἔσπετο δεῦρο κίοντι.
τὸν μὲν ἐγὼ προέπεμψα σὺν ἀντιθέοισ' ἐτάροισι,
55 Πείραιον δὲ μιν ἦνωγον προτὶ Φοῖκον ἄγοντα
ἐνδυκίως φιλέειν καὶ τιέμεν', εἰς ὃ κεν ἔλθω.“ 56 = ο 543
ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. 57 = τ 29 φ 386
ἢ δ' ὕδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ φείμαθ' ἐλοῦσα, 58 = δ 759 χ 398
ἠΐχετο πᾶσι θεοῖσι τεληέσσας ἐκατόμβας 59 cf. 50
60 ῥεξέμεν', αἶ κέ ποθι Ζεὺς ἄντιτα φέργα τελέσῃ. 60 = 51
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ἐκ μεγάρου ἐβεβήκει 61 cf. τ 47 υ 144

49 εἰς ὑπερφ' ἀναβῆσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί

49 = δ 751

38 φίλῳ] φίλῳ (πήχεε) legi posse perperam
contendit Eust. || πήχεε] πήχεα G F W.

39 φάεα καλὰ] *φάεε καλῶ? vid. ad π 15.
40 *F'] δ' mss.

41 φάος] vid. ad π 23.

42 ὄψεσθαι ἐφάμην] ἄψ ἐφάμην ὄψεσθ' (αι)
G U. Vid. ad π 23 sq.

43 ἐμεῖ' § 92] ἐμεῦ mss. || ἀκουήν] vid.
ad β 308.

44] ante vs. 43 posuit F, del. Duentzer.
49] habent G F, post vs. 51 collocant
D L, om. P H M X U W n mss. alia.

51 ῥεξέμεν' § 125] ῥέζειν mss. || ποθι]
ποτε U. || ἄντιτα] cf. Ω 213.

52 ἀγορήνδε ἐλεύσομαι Aristoph.] -τό' ἐλεύ-
σομαι F, -τό' ἐσελεύσομαι H² n (sic Ar.? putat

Ludwich), ἀγορὴν ἐσελεύσομαι (ἐπελεύσομαι P)
mss. pleraque (cum Zen.?). Vid. ad α 88
ο 504.

54 προέπεμψα] προῦπεμψα mss.

55] om. P W. || ἦνωγον l. a. in schol.]
ἠνώγεα (-γεν U¹). Cf. § 225.

57 ἄπτερος] ἔπτερος P. Adi. obscurum
nonnisi vss. parallelis redit; veteres aut
celerem interpretabantur aut non alatum
(= ἑμμονον in memoria haerentem), FWeck
ad ἄπτειν referens ἄπτερος scribit (collata
locutione φέπεα πτερόεντα, quod φέπε' ἄπτε-
ρόεντα esse contendit). Cf. Θ 209.

60 ῥεξέμεν' § 125] ῥέζειν mss. || ποθι] ποτε
U. || ἄντιτα] cf. Ω 213.

61 μεγάρου ἐβεβήκει] -ροιο β. mss.; cf. § 59.

- ἔγχος ἔχων ἅμα τῷ γε δύο κύνες ἀργοὶ ἔποντο. 62 = υ 145
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη· 62^b-64 = β 11 sqq.
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον ᾔθιόντο.
 65 ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἡγερέθοντο
 ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον. 66 cf. σ 168
 αὐτὰρ ὃ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πολλὸν ὄμιλον,
 ἀλλ' ἵνα Μέντωρ ἦστο καὶ Ἀντιφός ἡδ' Ἀλιθέρης,
 οἳ τέ Φοῖ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἐταῖροι, 69 = β 254
 70 ἐνθα καθέζετ' ἰὼν τοὶ δ' ἐξερέεινον ἅπαντα.
 τοῖσι δὲ Πείραιος δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθε
 ξείνον ἄγων ἀγορήνδε διὰ πτόλιν οὐδ' ἄρ' ἔτι δ' ἦν 72^b sq. = β 296
 Τηλέμαχος ξείνοιο Φεκάς τράπετ', ἀλλὰ παρέστη. sq.
 τὸν καὶ Πείραιος πρότερος πρὸς μῦθον ἔφειπε· 74 cf. E 632
 75 „Τηλέμαχ', αἰψ' ὄτρυνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναικας,
 ὥς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.“
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αὖ
 „Πείραι', οὐ γὰρ Φίδμεν ὅπως ἔσται τάδε Φέργα, 78 cf. x 190
 εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι 78^b = B 252
 80 λάθρη κτείναντες πατρώια πάντα δάσωνται,
 αὐτὸν ἔχοντα σὲ βούλομ' ἐπαυρέμεν ἢ τινα τῶνδε·
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τοῦτοισι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσω, 82^b cf. β 165
 δὴ τότε μοι χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.“
 ὥς Φειπὼν ξείνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
 85 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο δόμους ἐν ναιετάοντας,
 85 sq. = 178 sq.
 χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε, 85 cf. Z 370 ω 362
 εἰς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐν ξεστὰς λούσαντο. 86 = υ 249
 87 cf. K 576 δ 48

62 δύο κύνες Un] κύνες πόδας (πόδας om. Y) mss. cett. Cf. β 11.

64 ᾔθιόντο (θαίοντο) PKnight] θηῖοντο mss.; cf. § 7 et 191. De correpta syllaba θη- vid. § 17.

66 κακὰ — βυσσοδόμευον] νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοῖνα P metro invito (cf. β 92 σ 283).

67 μὲν ἔπειτα] ἄλλων μὲν G. || *πολλὸν § 83] πολὺν vel πολὺν mss.

68 Ἀντιφός] non commemoratur loco parallelo β 253, diasceustam autem per errorem filium nominare pro patre Aegyptio putat Kirchhoff, Antiphus enim a Cyclope

devoratus esse dicitur β 19. Vid. ad β 15.

70 ἅπαντα l. a. in schol.] ἔκαστα (neglecto F) mss.; ἐξερέοντο Φεκάστα proponitur apud Nauckium. Cf. τ 463.

71 τοῖσι δὲ] τοῖς δ' ἐπὶ G X D U L W, male, cf. § 59. || ἐγγύθεν ἦλθε] ἀντίον ἦλθεν M, ἀντίον ἦδ' αὖ U.

78 γὰρ Bentley] γάρ τ' mss.

83 χαίρων] πατρός X mss. alia.

84 οἶκον] neglecto F, vid. ad ε 318.

86] del. Grashof, vs. 87 ἔ; ρ' legens.

87 δ'] ρ' FH²M mss. alia (ut vs. par.). || λούσαντο] λούσαντο? cf. § 295.

- τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί 'λοῦσαν καὶ 'χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖνας Φούλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
 90 ἔκ ρ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον. 90^b = Θ 436
 χέρσιβ' ἀμφίπολος προχόφ' ἐπέχευε φέρουσα 91-95 = α 136 sqq.
 καλῇ χρυσεῖῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύψασθαι παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 95 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 μήτηρ δ' ἀντίον ἔξε παρὰ σταθμὸν μεγάροιο 96^a cf. I 218
 κλισμῷ κεκλιμένη, λέπτ' ἡλάκατα στροφάλουσα.
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. 98 sq. = I 91 sq.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον εἶντο,
 100 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περιφρῶν Πηνελόπεια·
 „Τηλέμαχ', ἦ τοι ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα [sqq.
 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι στονόεσσα τέτυκται, 101^b-104^a = τ 594
 αἰεὶ δάκρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς 101^b = B 514
 ὄψεθ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσ' εἰς Φλίον. οὐδέ μοι ἔτλης, 103^a cf. σ 173
 105 πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
 νόστιον σοῦ πατρὸς σάφα Φειπέμεν', εἴ ποθ' ἄκουσας.“
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ' αὖ
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, μήτηρ, ἀληθεῖην καταλέξω. 108 cf. π 226
 ὀρόμεθ' εἴς τε Πύλον καὶ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
 110 δεξάμενος δέ με κείνος ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισι
 ἐνδυκέως ἐφίλει, ὥς εἴτε πατήρ ἐφ' ὃν υἱὸν
 ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν ὥς ἐμὲ κείνος
 ἐνδυκέως ἐκόμιζε σὺν υἷάσι κυδαλίμοισι.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος οὗ ποτ' ἔφασκε
 115 ζῶοι' οὐδὲ θανόντος ἐπιχθονίων τέ ἀκοῦσαι,

88 'λοῦσαν] 'λούσαν? cf. § 295. || ἐλαίῳ] λίπ' ἐλαίῳ X D L W; fuitne l. a. ἐπεὶ οὖν 'λοῦσαν τε καὶ 'χρίσαν λίπ' ἐλαίῳ? Sed melius servatur δμῶαί.

89 χλαῖνας Φούλας] οὐλας χλαῖνας G.

90 ἀσαμίνθων] -νθου mss. multa.

95 παρεόντων] vid. ad α 140.

97 στροφάλουσα § 191 et 248] στροφάλουσα D, στροφάλουσα mss. cetera.

99 εἶντο] εἶντο mss.

101-104] suspecti WOKaysero.

104 Ἀτρεΐδῃσ' εἰς] Ἀτρεΐδῃσιν εἰς mss.

108 ποθ' § 322] ποῦ (τεν G U) mss.

110 με κείνος] μ' ἐκεῖνος mss. pleraque; cf. § 97.

111 υἱὸν] sic Ar., υἷα G F P H n mss. alia, παῖδα Zen. (ἐο παῖδα eum scripsisse probabiliter suspicatur Ludwig, vid. ad ε 118).

112 χρόνιον] †; idem valet δεκάτη ἐνιαυτοῦ π 18. || ἄλλοθεν] -θι G. || ἐμὲ κείνος] ἐμ' ἐκεῖνος G; cf. § 97.

114 ταλασίφρονος] μεγαλήτορος U.

115 ζῶοι' § 59] ζῶοι mss. || οὐδὲ θανόντος] οὐδ' ἐλθόντος P. || τε § 99] τε mss.

- ἀλλὰ μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρὶ κλειτὸν Μενέλαον
ἵπποισι προέπεμψε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι. 117 cf. Ψ 286
ἐνθ' Ἑλένην Ἰδὸν Ἀργεῖην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι Τρῳῆς τε θεῶν λότῃ' ἐμόγησαν. 119 = μ 190
120 εἶρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
οὗ τεο χρηλίων ἰκόμεν Λακεδαιμόνα διαν
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀληθεῖην κατέλεξα.
καὶ τότε δὴ με φέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέφηε· 123 cf. δ 461
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ 124-141 = δ 333
sq. 125 ἦθελον εὐνηθήμεν' ἀνάκτιδες αὐτοὶ ἔόντες.
ὥς δ' ὁπότε ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροῦς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς
κνημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκρα ποιήεντα
βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐφ' ἡν εἰσῆλυθεν εὐνήν,
180 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀφεικέα πότμον ἐφήκε·
ὥς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀφεικέα πότμον ἐφήσει.
αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐν κτιμένην ἐνὶ Λέσβῳ
ἐξ ἔριδος Φιλομηλεῖδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
185 καὶ δ' ἔβαλε κρατερός, ἡχεύοντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεται, οὐ κεν ἐγὼ γε
ἄλλα παρ' ἐκ φείποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
140 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔφειπε γέρον ἄλιος νημερτής,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω φέπος οὐδ' ἐπιχεύσω.
'φῆ μιν ὃ γ' ἐν νήσῳ φιδέμεν κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα

117 προέπεμψε] προύπεμψε mss.

118 sq.] del. PKnight.

118 Ἑλένην Ἰδὸν Ἀργεῖην Grashof] ἴδον Ἀργεῖην Ἑλένην mss.; ἴδον Ἀργεῖν καλὴν Ἑλένην Naber fortasse melius, epitheton enim Ἀργεῖν alias ante nomen Ἑλένη collocatur. || πολλὰ] πολλοὶ mss. complura.

119 ἰότη' ἐμόγησαν] ἰότηι μόγησαν (δάμη-σαν G U L W Z) mss.

121 *οὐ τεο] δευ vel δευ mss.; cf. § 102 et α 124.

122 πᾶσαν ἀληθεῖν] πάντα κατὰ μοῖραν n.

123 με φέπεσσιν] μ' ἐπέσσειν mss.

124-146] e libro δ interpolatos censet Friedlaender. Sed si delentur, lacunae signum eorum loco est ponendum. Bothe del. vs. 126-137; in codice H signo S (i. e. obelo?) notati sunt vs. 122, 124, 126, 135, 140, 147; F in marg. habet vs. 133-135. Vid. ad vs. 31 sqq.

124-141] vid. ad locum parall.

129 δ' ἔπειτα] δὲ τ' ὅκα G X n mss. alia; eadem discrepantia est δ 338.

139 ἄλλα] ἄλλο G.

142 'φῆ μιν] φησὶν U. || δ γ' δδ' F M. || φιδέμεν § 126] ἰδέμεν mss.

- νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψόος, ἥ μιν ἀνάγκη 143-146 = δ 557
ἴσχει· ὃ δ' οὐ δύναται φῆν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι. sq.
145 οὐ γὰρ Φοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος.
ταῦτα τελεντήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον 148 sq. = δ 585
ἀθάνατοι, τοί μ' ὅκα φίλην εἰς πατρίδ' ἐπεμψαν.“ sq.
150 ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινε. 150 = Γ 395
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Θεοκλύμενος θεοφειδής· 151 = υ 350
„ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδα' Ὀδυσῆος, 152 = τ 165, 262,
ἥ τοι ὃ γ' οὐ σάφα φοῖδεν, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον· 336, 583
ἀτρεκέως γὰρ τοι μαντεύσομαι οὐδ' ἐπιχεύσω. 153 = τ 268
153 φίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα 154 cf. τ 269
ἰστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω, 155 sq. = ξ 158 sq.
ὥς ἥ τοι Ὀδυσσεὺς ἦδη ἐν πατρίδι γαίῃ, ἦμενος ἥ ἔρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ φέργα
159 ἔστιν, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.“ 159 cf. ο 178
162 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια· 162-165 = τ 308
„αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, φέπος τετελεσμένον εἴη· sq.
τῷ κε τάχα γνολῆς φιλοτήτᾳ τε πολλὰ τε δῶρα 163-165 = ο 536
165 ἐξ ἐμέθεν, ὥς τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.“ sq.
ὥς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·

160 οἷον ὁδὸν οἰωνὸν εὐσελμοὶ ἐπὶ νῆος

ἦμενος ἐφρασάμην καὶ Τηλεμάχῳ ἐγγωνον.

150-165 quidam —; in „melioribus“ solos vs. 160 sq. obelum habuisse adnotat Didymus, hos igitur Ar. —, cf. Ludwig Arist. I p. 619. In codice n obelis notati sunt vs. 150 et 152-166.

143 Καλυψόος § 77] -ψοός mss.

147-165] del. PKnight, unum vs. 158 Duentzer.

150 τῇ — δρινε] non suum sensum haec obtinere, alias enim significare eam (eum) per-movit ut... faceret observat Hartman; con-ferri tamen possunt § 361 o 486. || τῇ] τῆς G X n.

152 Λαερτιάδα' § 55] -δεω mss.

153 μῦθον] μύθων F¹ P H M¹ mss. alia non recte, cf. H 44 α 328 v 92.

154 τοι U n Eust.] σοι mss. cetera.

155 ξενίῃ τε τράπεζα] ὑπατος καὶ ἄριστος G (cf. τ 303).

156 ἰστίη] ἰστίη FW; φεστίη? vid. ad § 159.

158 πευθόμενος] l. a. -σόμενος.

159 ἰστίη, ἀτὰρ μνηστῆρσι] πάντεσσι μνηστῆρσι P; *αὐτὰρ μνηστῆρσι? An versus delendus?

160 οἷον] τοῖον X n. Cf. § 326 τ 295. || εὐσελμοὶ § 59] -λμου mss.

161 ἐγγωνον § 260] ἐγγώνων (-γενον G², ἐγγώνων P) mss., quod fortasse spurio hoc loco non erat corrigendum, quoniam vim quoque verbum h. l. habet a lingua epica alienam, tragicorum vero sermoni propriam.

164 τάχα] μάλα G.

165 *ἐμέθεν, ὥς] ἐμεῦ, ὥς ἄν mss.; vid. ad o 538.

- μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάροιο 167-169 = δ 625
 δίσκοισιν ἑτέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἑντες, sqq.
 ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
 170 ἄλλ' ὅτε δὴ δειπνηστος ἔην καὶ ἐπήλυθε μῆλα
 πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἳ δ' ἤγαγον, οἳ τὸ πάρος περ,
 καὶ τότε δὴ σφιν ἔφειπε Μέδων — ὅς γάρ ῥα μάλιστα
 Ἰάνδανε κηρύκων καὶ σφιν παρεγίγνετο δαίτ' —
 „κοῦροι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν' ἀέθλων, 174 cf. ρ 131
 175 ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', ἵν' ἐντυνώμεθα δαῖτα
 οὐ μὲν γάρ τι χεῖριον ἐν ὥρῃ δεῖπνον ἐλέσθαι.“
 ὥς ἔφαθ'· οἳ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἑλθόντο τε μύθῳ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο δόμους ἐν ναιετάοντας, 178 sq. = 85 sq.
 χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε 179-181 = υ 249
 180 οἳ δ' ἱέρεον ὅς μεγάλους καὶ πλόνας αἶγας, sqq.
 ἱέρεον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην,
 δαῖτ' ἐντυνόμενοι. 182^a = γ 33

τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
 ὠτρύνοντ' Ὀδυσσεύς τ' ἵμεναι καὶ δῖος ὕφορβός.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν
 185 „ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ' ἔπειτα πόλινδ' ἵμεναι μενεαίνεις
 σήμερον, ὥς ἐπέτελλε Φάναξ ἐμὸς, — ἦ σέ κ' ἐγὼ γε
 αὐτόθι βουλομένην σταθμῶν φντῆρα λιπέσθαι
 ἀλλὰ τὸν αἰδέομαι καὶ δέδφια, μή μοι ὀπίσσω
 νεικέλη' χαλεπαὶ δὲ Φανάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
 190 ἄλλ' ἄγε νῦν ἵομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα

181 Aristoph. Ar. —

- 167 μεγάροιο] θεῖοιο n.
 169 τυκτῷ] vid. ad δ 627. || ἔχεσκον]
 ἔχοντες G M U n Eust., sic Ar. versu parall.
 170 δειπνηστος] †, cf. δειπνήστος Aristoph.
 Vesp. 103; δειπνήτος X U², quod coll. ἀμνητός
 probat Eust. || ἔην] ἔειπ? cf. § 302.
 173 παρεγίγνετο] comp. †, παρεγύγχανε G.
 174 αἰθλων HStephanus] αἰθλοῖς mss.;
 vid. § 60 et ad ρ 131.
 175 δώμαθ'] δῶμα P.
 177 ἀνστάντες] ἄρα πάντες P. || ἑλθόντο
 τε μύθῳ] ποτὶ οἶκον ἔκαστος P H M mss. alia,
 οἶκονδε ἔκαστος F (cf. α 424).

- 181 ἱέρεον] ἱέρεον mss.
 182 sq.] del. Duentzer.
 183 ὠτρύνοντ' G M² U] ὠτρύνοντ' mss. ple-
 raque. || ἵμεναι § 125] ἵναι mss.
 185 δὴ ἔπειτα] vid. ad O 163. || ἵμεναι
 G U n] ἵναι mss. cett.; cf. § 125.
 186 οἳ κ' § 326] οἳ ἄν mss.
 187 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || σταθμῶν]
 σταθμῶν U. || λιπέσθαι G P H] γενέσθαι F M X,
 cf. vs. 223.
 189 νεικέλη] cf. § 236. || οἳ Dawes] οἳ τ'
 mss.
 190 δὴ — μάλιστα] Duentzer σοὶ γὰρ ρ'

- ἦμαρ, ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ Φέσπερα ῥίγιον ἔσται.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „γινώσκω, φρονέω· τὰ γε δὴ νοέοντι κελεύεις. 193 = π 136
 ἄλλ' ἵομεν, σὺ δ' ἔπειτα διαμπερές ἡγεμόνευε.
 195 δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστί,
 σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ ἦ φάτ' ἀρισφαλὲ' ἔμμεναι οὐδόν.“
 ἦ ῥα, καὶ ἄμφ' ὥμοισιν ἀφεικέα βάλλετο πήρην,
 πυκνὰ φωγαλέην, ἔν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ· [sq.
 197 sq. = σ 108
 Εὐμαιος δ' ἄρα Φοι σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκε. 198 = ν 438
 200 τὼ βήτην, σταθμὸν δὲ κύνες καὶ βώτορες ἄνδρες
 ῥύατ' ὀπισθε μένοντες. ὃ δ' εἰς πόλιν ἦγε Φάνακτα [sq. cf. ρ 337 sq.
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλγικίον ἠδὲ γέροντι, 202 sq. = ω 157
 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ Φείματ' ἔφεστο. 202 = π 273
 203^b = ψ 67 τ 218
 ἄλλ' ὅτε δὴ στείχοντες ὁδὸν κἄτα παιπαλόεσσιν
 205 Φάστεος ἐγγὺς ἔσαν καὶ ἐπὶ κρήνην ἀφίκοντο
 τυκτὴν καλλίροον, ὅθεν ὕδρευοντο πολῖται, 206^b = η 131
 τὴν ποίησ' Ἰθακὸς καὶ Νήριτος ἠδὲ Πολύκτωρ, —
 ἄμφι δ' ἄρ' αἰγείρων ὕδατοτρεφῶν ἔεν ἄλσος
 πάντοσε κυκλοτερές, κατὰ δὲ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
 210 ὑψόθεν ἐκ πέτρης, βωμὸς δ' ἐφύπερθ' ἐτέτυκτο
 νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπερρέζεσκον ὁδῖται, —

ὁδὸν ἡγεμονεύσω deletis vs. 191 et 194. ||
 μάλιστα] aliquantum processit.

191 ποτὶ] sub; ποτὶ (πρός) de tempore
 usurpatum †. || Φέσπερα] vespertinum tempus;
 adi. †, cf. Φέσπερος X 318 etc., Φεσπέριος
 Φ 560 etc. || ῥίγιον] hic proprio sensu
 frigidius (vid. ad ρ 472), alias (A 325, 563
 A 405 υ 220) translato. In F est ποτὶ Ἰσπερον
 ἄγιον ἔσται, non male, quamquam hoc quo-
 que de frigore alias non dicitur.

193 νοέοντι] φρονέοντι M.

195 ῥόπαλον] cum ν 437 § 31 hoc non
 concinere observavit Volkmann.

196 σκηρίπτεσθ'] verbum non nisi λ 595
 redit. || ἀρισφαλὲ'] adi. †, cf. σφάλω ρ 464
 etc. Callem asperam (cf. ρ 204) nunc admodum
 lubricam reddidit frigus matutinum (ρ 25)
 etc. post pluvias praecedentium dierum (§ 457
 sq.). Vid. ad μ 129 sqq. || οὐδόν] pro ὁδόν
 viam † (vid. tamen ad X 60). Parum pro-
 babilitate nonnulli statuerunt vocem οὐδός

limen etiam de solo potuisse usurpari ut οὐδός
 (e. g. η 130, vid. ad E 734), aut de parietis
 fundamento (vid. ad χ 127). Non male ἀρισφα-
 λὲς ἔμμεναι οὐδός l. a. apud Eust. et Hesych.;
 an *ἀρισφαλὲς ἔμμεναι ἀταρπὸν (cf. P 743 § 1)?
 198 πυκνὰ] vid. § 26 et ad E 358. ||
 στρόφος] cf. ν 438.

199 θυμαρὲς] θυμῆρες F mss. alia; vid.
 ad π 362.

202 sq.] del. Kirchhoff.

203 Φείματ' ἔφεστο] εἴματα ἔστο mss. ple-
 raque, εἴματ' ἔστο F P, εἴματ' ἔχοντα M.

204 ὁδὸν κἄτα παιπαλόεσσιν] ἔβαν δόμον
 εἰς Ὀδυσῆος G (cf. π 407).

206-211] spurii videri possunt, sed quo-
 minus damnemus obstat vs. 240.

208 ὕδατοτρεφῶν] -τροφῶν i; adi. †. De
 populis aquae amantibus cf. A 482 sqq.
 i 140 sq. π 509 sq. || ἔεν § 2 et 302] ἦν mss.

211 ἐπερρέζεσκον Barnes] ἐπι(ρ)ρέζεσκον
 mss.; comp. †.

- ἐνθα σφώ' ἐκίχανεν υἱὸς Δολιόιο Μελανθεὺς
αἴλας ἄγων, αἰ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολλοῖσι,
δεῖπνον μνηστήρεσσιν· δύο δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες.
215 τοὺς δὲ Φιδῶν νείκεσσε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε
ἔκπαγλον καὶ ἀφεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
„νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζει,
ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς εἰς τὸν ὁμοῖον.
πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
220 πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντήρα;
πολλῇσι φλιῇσι παραστάς φλίπεται ὤμους,
αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορα οὐδὲ λέβητας.
τόν γ' εἰ μοι δοίης σταθμῶν ζυτῆρα γενέσθαι
σηκοκόρον τ' ἔμεναι θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
225 καὶ κεν ὀρόν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ Φέργα κάκ' ἔμμεθεν, οὐκ ἐθέλησει

212 σφώ' (σφω) Fick] σφιας mss., vid. § 8 et 93. || ἐκίχανεν G P] ἐκίχαν' vel ἐκίχεν mss. pleraque. Inutilis videtur coniectura ἐκίχη (cf. § 208), vid. E 334 P 189. || υἱὸς] cf. § 17. || Δολιόιο] vid. ad δ 785. || Μελανθεὺς] notetur duplex nominis forma Μελανθεὺς et Μελάνθιος (ρ 247 etc.).

213 sq.] del. Duentzer.

216] del. Bekker.

217 ἡγηλάζει] sic Aristoph. Ar.; alii olim ἡγηλάζεις (vid. ad β 41), quae reicienda videtur lectio. Verbum nonnisi 2 618 redit.

218] recentis aetatis esse videtur verus gnomicus, in quo articulus uterque suspicionem movet. || αἰς G P M¹ X D] ὥς mss. pleraque, quae vocula apud Homerum (aliosve poetas exceptis comicis) ita non usurpatur.

219 μολοβρὸν] vox ignotae originis nonnisi σ 26 redit; nomen proprium est Thuc. IV 8, CIG. 1511 (= IGA. 69). || ἀμέγαρτε] non invidende, i. e. miser. Item (ρ 375?) ρ 362 h. Merc. 542; alias adi. non de hominibus sed de rebus tristibus usurpatur (2 400, 407, τ. 1. B 420).

220 ἀπολυμαντήρα] nonnisi vs. 377 redit; vid. ad A 318 sq.

221 πολλῇσι φλιῇσι Fick] δς πολλῇσι aut δς πολλῆς (vid. § 57) φλιῇσι mss. Vox φλιή†, postis (alias σταθμός); apud posteros iota

est longum. Nauck δς πολλῇσι θύρησι, Christ (proleg. Iliad. p. 142) δς πολέσιν φλιῇσι (vid. § 53). || φλίπεται H¹ X U mss. alia] φλίπεται G, φλίπεται mss. pleraque; utramque lectionem norunt Alexandrini, sed utram Zen. praestulerit, utram Ar., incertum est (vid. Ludwig Arist. I p. 619). Verbum †, cf. RMeister Dialect. I p. 119; propter annominationem praeferenda videtur littera φ. || ὤμους] l. a. ἦτορ.

222 ἀκόλους] vox†, incertae originis et potestatis; cf. Callim. h. Cer. 115. || ἄορα l. a. in schol. et Eust.] ἄορα γ' P H, ἄορας mss. cetera. Pluralis hoc uno loco legitur; ad sensum cf. ρ 341. Non gladius significari sed aliud quid, quod suspendi soleat aut possit (οὕτως οὐκ ἔχοντα; τριπόδας), fuere qui putarent; alii cum ἄορας confundentes interpretabantur mulieres (Apoll. lex. Eust. Hesych. Suid.).

223-228] del. Bergk.

223 γ' IHVoss] x' mss. || γενέσθαι] λιπέσθαι P H mss. alia; cf. vs. 187.

224 σηκοκόρον] †, qui stabulum (σηκόν Σ 589 etc.) verrit, cf. κορήσαι υ 149. || θαλλόν] †, cf. θάλλος X 87 etc. || φορῆναι] cf. § 195.

225 ὀρόν] cf. ε 222. L. a. θορόν (xé θ' ὀρόν?). || μεγάλην ἐπιγουνίδα] pingue femur. Vox ἐπιγουνίς redit σ 74.

226 κάκ' ἔμμεθεν] μάθην κακὰ Nauck, item

- Φέργον ἐπείχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσω κατὰ δῆμον
βούλεται αἰτίζων βόσκειν Φῆν γαστέρ' ἀναλτον.
ἀλλ' ἔκ τοι Φερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται
230 αἶ κ' ἔλθῃ πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
πολλὰ Φοι ἀμφὶ κάρη σφέλα' ἀνδρῶν ἐκ παλαμῶν
πλευρά τ' ἀποτρέψουσι δόμον κάτα βαλλομένοιο.
ὧς ᾤετο, καὶ παριὼν λάξ ἐνθορεν ἀφραδίῃφι
ἰσχίφ' οὐδέ μιν ἐκτὸς ἀταρπιτοῦ ἔστρυφίλιξε,
235 ἀλλ' ἔμεν' ἀσφαλῆως. ὃ δ' ἐμερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
ἥ μεταίξας ῥοπάλφ' ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
ἦ πρὸς γῆν ἔλάσειε κάρη ἀμφοῦδὶς αἰέρας·
ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο. τὸν δὲ συβώτης
'νείκεσ' ἐς ἄντα Φιδῶν, μέγα δ' ἠΰξατο χεῖρας ἀνασχών·
240 „νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διὸς, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς
ἔμ' ἐπὶ μηρὶ' ἔκκευ καλύψας πτόνι δημῷ
Φαρνῶν ἦδ' ἐρίφων, τὸ δὲ μοι κρηῆνατ' ἐφέλδωρ,
ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δὲ Φε δαίμων·
τῷ κέ τοι ἀγλαῖας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,
245 τὰς νῦν ὑβρίζων φορέεις, ἀλαλημένος αἰεὶ
Φάστῳ κατ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.“

μάθης κακὰ σ 362; vid. § 27. || ἐθέλησει] ἐθέλησιν (an -σεν?) X D Z (cf. Σ 396).

228 ἀναλτον] i. o. ἀν-αλθ-τον (§ 211), in-
expletum, insatiabilem; adi. redit σ 114 et
364, cf. ἀλδάνω σ 70 ω 368, ἀλδήσκω Ψ 599.

231 ἀμφὶ κάρη] perperam ἀμφικάρη vel
ἀμφικαρή F P X D Apoll. lex. (Ptolemaeus
Asc.) et olim alii. Adverbium est ἀμφὶ (cf.
Z 117 σ 335), κάρη autem obiectum est
verbi ἀποτρέψουσι. || σφέλα' § 72] σφέλα mss.;
vox σ 394 redit, cf. θρήνυς Ξ 240 etc.

232 πλευρά τ' Bothe] πλευρά P, πλευραὶ
mss. cett., πλευράς (metro invito) l. a. apud
Eust. Requiritur acc., qui apud Hom. aut
πλευραὶ est (Υ 170 Ψ 716 Ω 10 h. Merc.
157) aut πλευρά (hic et A 468 A 437); non
recte autem Briggs πλευρά γ', Bekker πλευρί',
iungenda enim sunt κάρη πλευρά τε, carpi
et latera atterentur scabellis. || ἀποτρέψουσι]
comp. † (simplex et διατρ. saepius, Υ 496
A 42 etc.); Naber ἀποδρέψουσι coll. ρ 480. ||
βαλλομένοιο] de genitivo vid. ad ζ 157.

233 ἀφραδίῃφι] -ησιν mss. || In F subinangi-

tur ἡλθεν ἰσχυμένως μεγάλην σοφίην ἀνιχνεύων.

237 γῆν] forma novicia, vid. § 58. ||
ἀμφοῦδὶς] ἀμφ' οὐδας mss. multa, ἀμφ' οὐδ' ας
Bothe. Adv. †, quod non a voce οὐδας (cf.
κ 440) sed ab οὐδας (§ 72) ductum esse et
ambabus auribus significare iure statuit Fick. ||
αἰέρας] ἀρείσας M Apoll. lex. et l. a. apud Eust.
238 δ' — συβώτης] γὰρ κίχρη' ἀγαθήσι G
(cf. γ 266).

239 'νείκεσ' εἰς] νείκεσιν εἰς F, νείκεσιν Ca-
merarius.

240 κρηναῖαι] †, cf. νηῖς Z 22 etc. et vid.
κ 350.

241 ἔμ' § 92] ἔμμ' mss. || πτόνι] ἀργίτι
F M mss. alia; cf. A 818 et X 501. In G
est πτόνα δημόν.

244 ἀγλαῖας] l. a. ἀτασθαλίας (cf. α 34 etc.),
quae reicienda est propter verba διασκεδάναι
et φορέειν. Pluralis ἀγλαῖαι (deliciae) redit
h. Merc. 476, vid. etiam ad ε 82. || διασκε-
δάσειεν] translate adhibitum †, proprio sensu
E 526 σ 370 η 275.

245 ὑβρίζων φορέεις] ὑβρίζεις φορέων U.

- τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
 „ὦ πόποι, οἷον ἔφειπε κύων ὀλοφώα φειδῶς,
 τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μελαίνης
 250 ἄξω τῇλ' Ἰθάκης, ἵνα μοι βίον πολὺν ἄλφῃ.
 αἶ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 σήμερον ἐν μεγάροισ' ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείῃ,
 ὥς Ὀδυσῆί γε τῆλε ἀπώλετο νόστιμον ἡμῶν.“
 ὧς φειπὼν τοὺς μὲν ἔλπευ ἀντόθι ἦκα κίοντας.
 255 αὐτὰρ δ' ὁ βῆ, μάλα δ' ὦκα δόμους ἔκανε φάνακτος.
 αὐτίκα δ' εἶσω ἔεν, μετὰ δὲ μνηστῆρσι καθίζε
 ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸν γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
 τῷ παρὰ μὲν κρεάων μοῖραν ἔθεσαν οἱ πονέοντο,
 σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα
 260 ἔδμεναι.

- ἀγχίμολον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ δῖος ὕφορβος
 ὀστήτην ἐρχομένω, περὶ δὲ σφραγῆς ἦλθε Φιωῇ
 φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' αἰεΐδων
 Φῆμιος. αὐτὰρ δ' χειρὸς ἐλὼν προσέφειπε συβώτην·
 „Εὐμαί, ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος·
 265 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσι φιδέσθαι.
 ἐξ ἐτέρων ἔτερόν ἐστιν, ἐπήσκηται δὲ φοι αὐλή
 τοίχῳ καὶ θρυγκοῖσι, θύραι δ' ἐυφραγέες εἰσὶ
 δικλίδες· οὐ κέν τις μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιο.

247 Μελάνθιος] -θους G. Vid. ad vs. 212.
 248 ὀλοφώα] vid. ad δ 410.
 250 ἄλφῃ G Hermann] ἄλφοι mss.
 252 μεγάροισ'] -ρω H² M¹. || ἦ] insolite
 corripitur, cf. § 16; *ἦ μνηστῆρσι? cf. γ 90
 2 621 sq. ω 100 etc.
 253 ὧς] cf. Θ 538. || τῆλε § 322] τηλοῦ mss.
 254 αὐτόθι G F M U] αὐτοῦ mss. pleraque;
 cf. § 322.
 257 ἀντίον] -ος U¹; vid. ad Z 54. || Εὐρυ-
 μάχου· τὸν] *Εὐρυμάχοιο δ? de maiore enim
 natu aut dignitate φιλεῖν dici solet (cf. Γ 388
 η 171). Vulgata vert. hunc enim prae ceteris
 procis colebat; cf. α 435. Amabat Euryma-
 chus Melanthii sororem (vid. σ 325).
 258 κρεάων § 72] κρεῖων mss.
 261 δέ] sic Ar.? γάρ U. || ἡλθ' WCKayser]
 ἦλθ' mss.

262 ἀνὰ... βάλλετ'] vid. ad α 155. || γάρ]
 δέ mss. multa.
 263 δ] Ulixes.
 266 ἐπήσκηται] elaborata (ornata) est.
 Comp. † (simplex Γ 388 etc.).
 267 θρυγκοῖσι] vid. ad η 87. || ἐυφραγέες;
 H¹ U] ἐυφραγέες mss. pleraque et Apoll. lex.,
 quod ipsius aulae alias est epitheton (I 472
 φ 389 χ 449); ἐυφραγῆς redit E 585 etc.
 Utrumque Didymus (Aristarchus?) in scho-
 liis et Eust.
 268 οὐ κέν G] οὐκάν P, οὐκ ἄν mss. cetera,
 cf. § 326. || μιν] τῇν αὐλήν? Ipsam domum
 intellegunt Apoll. lex. et Eust. || ὑπεροπλί-
 σαιτο] comp. † (simplex H 417 etc., ἰφ. Α 344
 etc.); violaret, expugnaret (sic Ar.)? An
 vilipenderet (cf. ὑπεροπλὼν O 185 P 170,
 ὑπεροπλή Α 205)?

- γινώσκω δ' ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα τίθενται
 270 ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσῃ μὲν ἀνήνοθεν, ἔν δέ τε φόρμιγξ
 ἠπύει, ἦν ἄρα δαίτι θεοὶ ποίησαν ἐταίρην.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 „ῥεῖ' ἔγνω, ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πέρ ἐσσ' ἀνοήμων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε φέργα·
 275 ἢ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους ἐν ναιετάοντας,
 δύσεο δὲ μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐθι·
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἴμι προπάροιθε.
 μηδὲ σὺ δηθύνειν, μή τις σ' ἔκτοσθε νοήσας
 ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ· τὰ δὲ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“
 280 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „γινώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
 ἀλλ' ἔρχου προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐθι,
 οὐ τι πληγῶν ἀδαήμων οὐδὲ βολῶν.
 τολμήεις μοι θυμὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
 285 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
 γαστέρα δ' οὐ πως ἔστιν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
 ὀλομένην, ἢ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι,
 τῆς ἔνεκεν καὶ νῆες ἐύζυγοι δπλίζονται
 πόντον ἔπ' ἀτρύγετον κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.“
 290 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 ἄν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὐατα κείμενος ἔσχε
 Ἄργος, Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἔφρασε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Φίλιον ἱρὴν
 ὄχετο. τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες

269 τίθενται] πίνονται P (cf. β 322).
 270 ἀνήνοθεν] ἀνήνοθεν Ar. H¹ M n. Vid.
 § 135 et ad B 219 Α 266.
 271 δαίτι... ἐταίρην] cf. α 152 θ 99.
 273 ἐσσ'] sic mss. h. l.; vid. § 302.
 276 δύσεο] δύσε (i. e. δύσαι) P H M; cf.
 § 152. || αὐθι § 322] αὐτοῦ mss.
 281 νοέοντι] φρονέοντι M K.
 282 ἔρχου] forma novicia, cf. § 117; *ἀλλ'
 ἔθι σὺ (vel δὴ)? an *ἔρχο δὲ (δὴ)? Hartman
 ἀλλὰ σὺ μιν. Cf. ρ 22 ψ 254. || αὐθι § 322]
 αὐτοῦ mss.
 283 οὐ τι πληγῶν Fick] οὐ γάρ τι (τοι M¹)
 πληγῶν mss.; cf. § 56.

284 κακὰ πολλὰ] δὴ πολλὰ M J, fortasse
 recte; πολλὰ κακὰ P H U¹ metro invito. ||
 πέπονθα] -νθα X D.
 285] del. Kirchhoff.
 286] similis est sententia η 216 sqq.
 γαστέρα ἀποκρύψαι hoc loco significat: im-
 periosa stomachi iussa (cf. ζ 133 σ 53 etc.)
 sive famem dissimulare. || ἀποκρύψαι] ἀπο-
 πλῆσαι Clemens Alexandrinus Strom. VI 743
 non recte.
 287 ὀλομένην § 21] οὐλομένην mss.
 288 ἐύζυγοι] vid. ad B 293.
 289 φέρουσαι] φυτεύσαι F (cf. ξ 218).
 293 οὐδ' ἀπόνητο] cf. λ 324.

- 295 αἶγας ἔπ' ἀγροτέρας ἡδὲ πρόκας ἡδὲ λαγούνας·
 δὴ τότ' ἔκειτ' ἀπόθεστος ἀποικομένοιο φάνακτος
 ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ φοι προπάροιθε θυράων
 ἡμιόνων τε βοῶν τε φάλις 'κέχυν', ὄφρ' ἀνάγοιεν
 299 δμῶες Ὀδυσσεύος τέμενος μέγα κοπρίσσοντες.
 301 δὴ τότε γ', ὥς ἐνόησεν Ὀδυσσεύς ἐγγὺς ἐόντα,
 οὐρῇ μὲν ῥ' ὃ γ' ἔσθνε καὶ οὐατα κάββαλεν ἄμφω,
 ἄσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο φοῖο φάνακτος
 ἐλθέμεν'. αὐτὰρ ὃ νόσφι φιδῶν ἀπομόρξατο δάκρυ, 304^b cf. B. 269
 305 ῥεῖα λαθῶν Ἑύμαιον, ἄφαρ δ' ἐρεείνεται μύθῳ· 305^b cf. K 81
 „Εὐμαί, ἣ μάλα θαυμά· κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ.
 καλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα φοῖδα,
 ἣ δὴ καὶ ταχὺς ἦσκε θέειν ἐπὶ φείδει τῷδε,
 ἣ αὐτῶς οἶοί τε τραπέζης κύνας ἀνδρῶν
 310 γίγνοντ', ἀγλαῖης δ' ἔνεκεν κομέουσι φάνακτες.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Ἑύμαιε σὺ βῶτα·
 „καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος
 εἰ τοιόσδ' εἶη ἡμὲν δέμας ἡδὲ καὶ ἔργα, 313^b cf. A 115
 οἶόν μιν Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς, 314 cf. π 289
 315 αἰψά κε θηήσαιο φιδῶν ταχὺν τε καὶ ἀλκήν.
 οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης τάφρῃσιν ὕλης 316^b = E 555

300 ἔνθα κύων 'κεῖτ' Ἄργος ἐνὶ πλοῖος κυνοραϊστίων.

295 πρόκας] πρόκας F, l. a. πτώκας (metro invito). Vox †, cf. πρόκας h. Ven. 71; damas? vid. ad § 50.

296-300] del. Bothe.

296 δὴ τότ' vid. ad ν 92. || ἀπόθεστος] †, abiectus (= ἀπόθεστος § 295, cf. ἀμύγατος). || ἀποικομένοιο φάνακτος X] -νοιο Ὀδυσσεύς FH, -νου Ὀδυσσεύς G P M U n mss. alia.

298 ὄφρ' ἀνάγοιεν] ὄφρ' ἂν ἀγοιεν mss. pleraque (om. ἂν F); cf. ω 354; WCKayser εἰς (ἦος) ἀγοιεν (cf. ψ 151), vHerwerden ὄφρ' ἀπάγοιεν (auferrent).

299 κοπρίσσοντες H² M¹] -ίσοντες vel -ήσοντες; mss. pleraque; cf. § 210. Verbum †, cf. κόπρος; Σ 575 etc.

300] del. Fick. || κυνοραϊστίων] †; de genitivi forma novicia cf. § 56 et II 591 Σ 220.

301 Ὀδυσσεύς] Ὀδυσσῆ' G n, fortasse recte,

vid. § 76; huius nominis vocalis η praeter hunc locum non nisi A 491 corripitur (vid. etiam § 212).

302 οὐρῇ] οὐρήν G. || οὐατα] *οὐατε? vid. ad π 15. || κάββαλεν] κάμβ. mss. multa, cf. § 172 et § 10.

304 φιδῶν] κίων G, ἰών F M.

305 ῥεῖα] hinc alienum esse observat Hartman. || ἐρεείνεται -ατο H. || μύθῳ] μύθον F.

306 μάλα] μέγα n. || ἐνὶ] ἐπὶ U.

308 ἣ § 327] εἰ mss. || ἦσκε] ἴσκει mss.

309 τραπέζης κύνας] cf. X 69.

312] colon in fine versus sustulit Bekker.

313 ἔργα] neglecto F. PKnight τε φέρει.

316 τάφρῃσιν l. a. in schol.] βένθεσιν (ἐν-τοσθεν U) mss.; quod alias (A 358 etc.) de maris profundis tantummodo dicitur, hic autem post βαθείης molestum est; τάφρα ὕλης extat E 555 O 606.

- κνώδαλον, ὅτι δίοιτο· καὶ ἔχνεσι γὰρ περὶ φείδει.
 νῦν δ' ἔχεται κακότητι, φάναξ δέ φοι ἄλλοθι γαίης 318^b cf. β 181
 319 ὤλετο, τὸν δὲ γυναιῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.“
 324 ὥς φειπὼν εἰσῆλθε δόμους ἐν ναιετάοντας, 324 = φ 242 cf.
 325 βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγανούς. 324^b = Z 370
 Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο
 αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐφεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
 τὸν δὲ πολὺ πρῶτος φείδε Τηλέμαχος θεοφειδῆς 328 = α 113
 ἐρχόμενον κατὰ δῶμα σὺ βῶτην, ὅκα δ' ἔπειτα
 330 'νεῦσ' ἐπὶ φοι καλέσας. ὃ δὲ παπτήνας ἔλε δίφρον
 κείμενον, ἔνθα τε δαιτρός ἐφίξεσκε κρέα πολλὰ
 δαιόμενος μνηστῆρσι δόμον κάτα δαιτυμένοισι·
 τὸν κατέθηκε φέρων πρὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
 ἀντίον, ἔνθα δ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο. τῷ δ' ἄρα κήρυξ
 335 μοῖραν ἔλῶν ἐτίθει κανέου τ' ἔκ σῖτον αἰείρας.
 ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δάματ' Ὀδυσσεύς
 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλγκίος ἡδὲ γέροντι, 337 sq. cf. 202 sq.
 σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χοῦ φείματ' ἔφεστο. 338^b = ψ 67
 ἔζε δ' ἐπὶ μελίνῳ οὐδοῖ· ἔντοσθε θυράων

320 δμῶες δ', εὐτέ κε μηκέτ' ἐπικρατέωσι φάνακτες,
 οὐκέτ' ἵπαιτ' ἐθίλουσιν ἐναίσια φεργάζεσθαι·
 ἡμῖσι γὰρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνονται εὐρύφοπα Ζεὺς
 ἀνέρος, εὐτέ κε μιν κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλθοι.

317 κνώδαλον] delia; vox ignotae originis redit h. Merc. 188. || δίοιτο] § 199; ἴδοιτο G F mss. alia repugnante versus exitu. || ἔχνεσι γὰρ περὶ φείδει] ἔχνεσιν γὰρ δηδαί (e πῆδει corruptum) schol. Plat. Axioch. || περὶ φείδει § 160] περιήδει (-δη mss.; Nauck περιήεν).

318 φοι] που F. || γαίης M] πάτρης mss. cett., quod ferri potest, si legimus *δ' ἄρα τηλόθι πάτρης. Cf. β 181.

320-323] del. Bekker.

320 εὐτέ κε § 326] εὐτ' ἂν mss.

322 sq. τ' (om. G U) ἀρετῆς ἀποαίνονται... ἀνέρος, εὐτέ κε μιν] τε νόου ἀπαμείνεται... ἀνδρῶν, οὗς ἂν δὴ Eust., item Plat. Leg. 777a Athen. VI 264 (vid. § 271).

323 εὐτέ κε § 326] εὐτ' ἂν mss. || δούλιον] adi. novicium, vid. ad Γ 409.

328 sq.] iure damnasse videtur PKnight; solum vs. 327 delet Fick.

326 μοῖρ' ἔλαβεν] μοῖρα λάβεν F.

327 ἰδόντ' neglecto F; Bekker αὐθι, φείδοντ'. || ἐφεικοστῷ ἐνιαυτῷ] insolitam hanc in cane longaevitatem notavit Aristoteles in Hist. Anim. VI 20, item Aelian. Hist. Anim. IV 40.

331 ἔνθα τε Bekker] ἐνθα δὲ aut ἐνθαδὲ mss.; vid. ad Θ 48.

334 sq.] damnat Hartman.

334 ἀντίον] πλησίον U. || δ' ἄρ'] περ P H M mss. alia. || αὐτὸς] ἴρσε (quoque), ex adversus Telemachum. || ἐφίξετο] ἐφίξετο H.

335 ἐτίθει] προτίθει M n (cf. α 112 Ω 409).

336 ἐδύσετο] -ατο G P¹ H¹ M. || δάματ' Ὀδυσσεύς] δάμ' Ὀδυσσεύς schol. T ad II 820.

338 φείματ' ἔφεστο] εἴματα ἔστο mss.

339 μελίνῳ § 59] μελίνου mss.; fraxinei.

- 340 κλινάμενος σταθμῷ κυπαρισσίνῳ, ὃν ποτε τέκτων
ἔξισεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμῳ ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ Φοῖ καλέσας προσέφειπε συβώτην
ἄρτον τ' οὖλον ἐλὼν περικαλλέος ἐκ κανέοιο
καὶ κρέας, ὥς Φοῖ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι.
345 „ὁδὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων αὐτόν τε κέλευε
αἰτλῆσαι μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζειν.“
ὥς φάτ'· ἔβη δὲ συφορβός, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε,
ἄγχι δὲ Φ' ἰστάμενος φέπει πετρώοντ' ἀγόρευε·
350 „Τηλέμαχος τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε καὶ σε κελεύει
αἰτλῆσαι μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτη.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ζεῦ Φάνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
355 καὶ Φοῖ πάντα γένοιτο ὅσα φρεσὶ Φῆσι μενοινᾷ.“
ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρωσιν ἐδέξατο καὶ κατέθηκε
αὐτὶ ποδῶν προπάροιθεν, ἀφεικέλης ἐπὶ πήρης·
ἦσθι δ' ἦος ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδε.
εὖθ' ὃ δ' ἐδειπνήκειν, — ὃ δ' ἐπαύετο θεῖος ἀοιδός, —
360 μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγαρ'. αὐτὰρ Ἀθήνη 360 cf. α 365

359 Ar. —

Alias dicitur μῆλινος (hastarum epitheton, E 655 etc.); Nauck δρυῖνου coll. φ 43 (ubi vid.). || οὐδοῖ § 59] οὐδοῖ mss.

340 κυπαρισσίνῳ] f, cf. κυπαρισσός α 64.

343 ἄρτον] vox σ 120 redit; panem tostum o farina (quae ἀλίσια dicitur v 108). Cf. adi. πυρρός (σ 312 ρ 12, 362). || οὖλον] integrum (Att. ὄλον); item ω 118 h. Merc. 113 (vid. etiam ad ε 225).

344 κρέας] κρέα U (cf. vs. 331). || ὅς] ὅς· Axt (probabilius poterat κρέ·; ὅσον). || ἀμφιβαλόντι] l. a. -λόντε (χεῖρες... ἀμφιβαλόντε?).

347] om. n in textu. || κεχρημένον ἄνδρα κομίζειν G] κεχρημένον ἄνδρα παρῖναι (προῖκτη U Eust. Snid. et l. a. in G) mss. cett., l. a. αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φήσ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προῖκτη, quae lectiones e vs. 352 sunt natae; cum G concinunt versus Hesiodi. Vert. pudor non utilis est ad virum egenum fovendum; conferri possunt locutiones τὰ κατ' ἐστὶ φῖλα

φρεσὶ μαντεύσθαι (A 107), ἀργαλῖος Ὀλύμπιος ἀντιφύρεσθαι (A 589) aliae.

348 φάτ'· ἔβη] φάτο· βη mss.

349 ἄγχι δὲ Φ' (οι)] ἀγχοῦ δ' mss.; cf. § 318. || πετρώοντ' ἀγόρευε] -ντα προσηύδα G² F X mss. alia.

350-352] in marg. habet G.

352 αἰδῶς § 77] αἰδῶ mss. || προῖκτη] mendico; vs. 449 redit vox, quam ex προῖκτης contractam esse putabant quidam, alii ad προῖκος (v 15 ρ 413) recte referebant; vid. schol. et ad v 15.

354 εἶναι] de infinitivi usu vid. § 124.

355 γένοιτο ὅσα] γένοιθ' ὅσα mss. multa; v Herwerden γένεσθαι ὅσα. Cf. A 20.

358-364] del. Duentzer, vs. 360-364 Kirchhoff, vs. 365 βη δ' ἔμμεναι scribens.

358 ἦος § 323] ἦος (ὥς) δ' mss.

359 δεδειπνήκειν] sic Ar. || ἐπαύετο] -σατο X n mss. alia. || θεῖος] ὁτός Nauck.

- ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα 361 = π 455
ᾧτρυν', ὥς κεν πυρρὰ κατὰ μνηστῆρας ἀγέροι
γνοίῃ θ', οἳ τινὲς εἰσιν ἐναΐσιμοι οἳ τ' ἀθέμιστοι·
ἀλλ' οὐδ' ὥς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
365 ἔβη δ' ἔμμεν' αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα φέκαστον,
πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὥς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
οἷ δ' ἐλεαίροντες δίδωσαν καὶ ἐθάμβεον αὐτόν
ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι. 368 cf. ο 423
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
370 „κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
τοῦδε περὶ ξείνοί· ἦ γὰρ μιν πρόσθεν ὅπωπα.
ἦ τοι μὲν Φοῖ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευε,
αὐτόν δ' οὐ σάφα Φοῖδα, πόθεν γένος εὐχεται εἶναι.“
ὥς ἔφατ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν ἑλκεσσε συβώτην·
375 „ὦ ἀμέγαρτε συβῶτα, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε
ἦγαγες; οὐ Φάλις ἦμιν ἀλήμονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
πτωχοὶ ἀνηροὶ, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρες;
ἦ ὄνοσαι, ὅτι τοι βίοντον κατέδουσι Φάνακτος
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, σὺ δὲ καὶ προτὶ τόνδ' ἐκάλεσας;
380 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Ἐνύμειε συβῶτα·
„Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
ἄλλον γ', εἰ μὴ τῶν οἷ δημοφεργοὶ ἔασι, 381^a = 483
381^b = II 627
383^b = τ 135

362 κεν § 326] ἄν mss. || πυρρὰ] vid. ad σ 312.

363 θ'] δ' G F M X mss. alia. || εἰσιν] εἰς F male, cf. § 109.

364 ἔμελλ' ἔμελλεν U. || ἀπαλεξήσειν] ἀπαλάξειν U² (quod epicum non est verbum). || κακότητος] κακότης F D non male, cf. δ 167;

*τιν(ι) ἔμελλεν ἀλεξήσειν κακότητος? cf. γ 315 Φ 374. Comp. etiam X 348 Ω 371 extat.

365 ἐνδέξια] cf. A 597.

368 εἴροντο] ἤροντο X mss. alia; cf. § 264. || εἴη... ἔλθοι] de optativo vid. § 109.

370 *μοι] μεν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

371 ξείνοί § 59] ξείνου mss. || μιν πρόσθεν] πρόσθεν(ν) μιν G F P X U n mss. alia.

374 ἔπεσιν] neglecto F; Bekker ἀσχερῶς coll. γ 473 σ 321 N 768, PKnight δὲ φέπεισιν ἐνέκασ' ('νέκασ', vid. § 3) ὑφορβόν. || ἑλκεσσε] νείκεσσε U.

375 *ὦ ἀμέγαρτε] o miser, vid. ad ρ 219; ἀρίγνωτε F, ἀρίγνωτε (i. e. ὦ ἀρίγνωτε) mss. cetera invitis metro (vid. § 9) et sententia, nam ἀρίγνωτος est agnitu facilis (cf. N 72 O 490 δ 207 ζ 108 ρ 265).

376 οὐ Nauck] ἦ οὐχ mss.; cf. § 8. || ἀλήμονες] errone; vox redit ε 74, cf. ἀλήτης § 124 etc.

377] del. Kirchhoff. || ἀπολυμαντῆρες] cf. vs. 220.

378 ὄνοσαι] non satis censet; vid. ad Ω 241. || βίοντον] σίτον G.

379 προτὶ] ποθι (Ar.?) F M X mss. alia; ποθι G.

382 καλεῖ] *κάλισο? Cf. § 191.

383-391] del. PKnight.

383] apud Aristot. Polit. VIII 3 sic affertur: ἀλλ' οἷον μὲν (Bekker ἀλλοῖον μὲν γ') ἔστι

- μάντιν ἢ ἱετῆρα κακῶν ἢ τέκτονα δούρων
 385 ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὃ κεν τέρπῃσιν αἰείδων;
 οὔτοι γὰρ κλητοὶ γε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
 πτωχὸν δ' οὐ κέν τις καλέοι τρύξοντά μιν αὐτόν.
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς περὶ πάντων εἰς μνηστῆρων
 δμῶσιν Ὀδυσσεύς, περὶ δ' αὐτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 390 οὐκ ἀλέγω, ἥός μοι ἐχέφρων Πηνελόπεια
 ζῶει ἐνὶ μεγάρῳ καὶ Τηλέμαχος Θεοφειδής·
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδ'·
 „σίγαε, μὴ μοι τοῦτον ἀμείβεο πολλὰ φέπες·
 Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν' αἰεὶ
 395 μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.“
 ἢ ἦα, καὶ Ἀντίνοον φέπαι πετρόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίνο', ἢ μεο καλὰ πατὴρ ὥς κήδεαι υἱός,
 ὃς τὸν ξείνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δέσθαι
 400 μύθῳ ἀναγκαίῳ μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
 400 δός μοι ἐλῶν· οὐ τοι φθονέω· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.
 401 μῆτ' οὖν ἄζω μητέρ' ἐμὴν τό γε μῆτε τιν' ἄλλον.
 403 ἀλλ' οὐ τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
 αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βούλει ἢ δόμεν' ἄλλῳ.“
 405 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμειβόμενος προσέφη·
 „Τηλέμαχ', ὕπαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔφειπες;

402 δμῶν, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσεύς θελοῖο.

402 = v 298

καλεῖν ἐπὶ δαίτα θαλεῖν (leg. θάλειαν), cf. γ 420. || δημιοφρογῶι] vox τ 135 h. Merc. 98 redit; e vss. sequentibus apparet qui aeno poetae δημιουργοὶ dicti fuerint.

384 ἢ] insolite corripitur, cf. § 16; om. L W, μάντιν γ' ἢ ἱετῆρα (ἱετῆρα) P H.

385] suspectus Bergkio. || δ κεν] δς ἄν Eust.; cf. § 326. || ἀοιδῶν] ἄπαντας Aristot. l. 1.

387 οὐ κέν § 326] οὐκ ἄν mss. || τρύξοντα] -ζοντα G¹ F P. || *μιν] ε mss. hiatu vitioso; cf. δ 244 et § 94. Redit error P 551.

388 εἰς] ἦς (imperf.) X D Z k; noviciūm est εἰς pro ἴσσι, cf. § 302.

390 ἦος § 323] εἴως (ἴως) mss.

391 μεγάρῳ L W q] -ροῖς mss. cett., cf. § 59.

393 σίγαε § 191] σίγα mss. multa, ἄττα P H M mss. alia; IHVoss ἄττα σὺ, μῆ, ἀν

*ἄττα, τίη? || πολλὰ φέπες] πόλλ' ἐπίεσιν mss.

397 μεο § 92] μεν mss., l. a. μὲν, μάλα Gregor. Cor. in Rhet. Gr. VIII 773 (Spengel III 222). || υἱός] υἱοῦ M.

399] del. Kirchhoff. || τοῦτο θεός] caesura vitiosa, vid. § 8; parum placet *τοῦτο Zeús.

400 τοι] τι H².

401 μῆτ' οὖν] μῆτε τι G H² X. || *ἄζω μητέρ' ἐμὴν § 117] μ. ἄ. ἄζω mss. || τό γε] τόδε G F n; cf. E 827.

402] om. F, in marg. habet U, del. PKnight. Vid. σ 417 et ad ρ 568.

404 πολὺ] μάλα πολὺ (metro invito) F.

405 ἀπαμειβόμενος προσέφη] -βετο φώ- νησέν τε X D Z k n. Cf. ρ 86 β 84.

406] del. Fick.

- εἴ μοι τόσσον ἄπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
 καὶ κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθι φοῖκος ἐρύκοι.“
 ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ θοῇνυν ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζης
 410 κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων. 410^b = ε 241
 οἷ δ' ἄλλοι πάντες δίδωσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πῆρην
 σίτου καὶ κρεάων. τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς
 αὐτίς ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προῖκος γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
 'στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 415 „δός, φίλος· οὐ μὲν μοι δοκίεις χεῖριστος Ἀχαιῶν
 ἔμμεναι, ἀλλ' ὅχ' ἄριστος, ἐπεὶ βασιλῆι φέφοικας.
 τῷ σε χρὴ δόμεναι καὶ λῶιον ἢ περ ἄλλοι
 σίτου· ἐγὼ δὲ κέ σε κλείω κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε φοῖκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον 419-424 = τ 75
 420 ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλὰκι δόσκον ἀλήτη
 τοίῳ, ὅποιος ἔοι καὶ ὅτευ κεχρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρῖοι ἄλλα τε πολλὰ,
 οἷσι τ' ἐν ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, — ἦθελε γὰρ πον, —
 425 ὃς μ' ἄμα ληιστῆρσι πολυπλάγκτοισ' ἀνέηκε
 Αἴγυπτόνδ' ἵμεναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὅφρ' ἀπολοίμην. 426^a = δ 483
 'στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιφελίσσας. 427-441 = ε 258
 430 ἔνθ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρήφρας ἐταίρους
 αὐτόθι παρ νήεσσι μένειν νῆάς τε ῥύεσθαι,
 ὁπτιῆρας δὲ κατὰ σκοπιάς ὥτρυναι νέεσθαι.

407 ἄπαντες H² D] πάντες mss. pleraque.

408 ἀπόπροθι G U¹] -θεν mss. cett.

409-461] del. Duentzer.

409 ὑπέφηνε] †, ἐπέφηνε G U. || τραπέζης H] τραπέζην mss. pleraque.

410 εἰλαπινάζων] οἰνοποτάζων G² J (cf. ρ 84 v 262).

412 κρεάων § 72] κρεῶν mss.

413 προῖκος] cf. v 15. || γεύσεσθαι G² n Eust.] -σασθαι mss. pleraque.

415 δός] ὦ P. || *χεῖριστος] δ (om. F) κάκιστος mss.; τι κάκιστος (caesura vitiosa) PKnight coll. II 570 δ 199. Articulus non est locus in praedicato.

416 ὅχ' ἄριστος PKnight] ἄριστος H¹, ὄριστος mss. cetera. Articulus ferri nequit, vid. ad vs. 415 et de crasi § 9.

417 ἢ περ] ἢ περ οἱ F. || ἄλλοι] ἄλλον G (ἄλλων P).

418 σίτου] σίτον F². || δέ κέ] δ' ἄν Eust.; cf. § 326.

421] versus durior; del. PKnight. || δτεν] noviciūm pro δτεο, cf. § 102; δτε F¹.

423 οἷσι τ' ἐν Eust.] οἷσιν (οἷσι F) τ' εὐ mss.

424 Ζεὺς] *Ζεὺς μ'?

425 *τοῖσ' ἀνέηκε] -τοῖσιν ἀνέηκε mss.

426 ἵμεναι § 125] ἵναι mss. || δολιχὴν] χαλεπὴν U. || ὅφρ' ἀπολοίμην] ἀργαλέην τε G n (ut δ 483), fortasse recte.

427-441] vid. ad locum par.; Fick del vs. 427-439.

427 'στῆσα — ποταμῷ] στησάμενος δ' ἐν Αἰγύπτῳ G vitioso. || 'στῆσα] στησας metro invito H².

- οὐ δ' ὕβρι φείξαντες, ἐφροσόμενοι μένει σφῶ,
αἶψα μάλ' Αἰγυπτίον ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρούς
'πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικῆς ἄγον καὶ νήπια τέκνα,
αὐτούς τ' ἐκτεινον· τάχα δ' εἰς πόλιν ἵκει' αὐτή.
435 οὐ δὲ βοῆς ἀλόντες ἄμ' ἧοί φαινομένηφι
ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων
χαλκοῦ τ' ἀστεροπῆς. ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
φύσαν ἑμοῖς ἐτάροις κακὴν ἔβαλ', οὐδέ τις ἔτλη
στήμεν' ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
440 ἔνθ' ἤμων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῷ,
τοὺς δ' ἄναγον ζφούς, σφίσι φεργάζεσθαι ἀνάγκη.
αὐτὰρ ἔμ' εἰς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι,
Δμήτορι Ἰασίδῃ, ὅς Κύπρου φῖφι ῥάνασσε.
ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκω πῆματα πάσχων.
445 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο ῥῶνῃσέν τε·
„τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε δαιτὸς ἀνίην;
στήθ' οὕτως εἰς μέσσον ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
μὴ τάχα πικρὴν Αἰγυπτὸν Κύπρον τε φῖδῃαι·
449 ὥς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἔσσι προῖκτης.“
453 τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ πόποι, οὐκ ἄρα σὸς γ' ἐπὶ φείδει καὶ φρένες ἦσαν.
455 οὐ σύ γέ κ' ἐκ Φοίκου σφ' ἐπιστάτῃ οὐδ' ἄλλα δολίης,

450 ἐξίης πάντεσσι παρίστασαι· οἱ δὲ διδοῦσι
μαριδίως, ἵπαι οὐ τις ἐπίσχεις οὐδ' ἄλλος
ἄλλοιων χαρίσασθαι, ἵπαι πάρα πολλὰ φεκάστω.

450-452 Ar. —

- 437 ἐν] ἐπὶ F.
443 Δμήτορι] vid. ad 259. || ῥάνασσε] ἀνάσσει U.
444 ἵκω] ἵκω F² P² X mss. alia.
448 πικρὴν] tuo damno (ut συγγεγώς II 723 etc.). Eadem adiectivi πικρὸς vis est in comp. πικρόγαμος α 266 etc., e posterioribus autem huius generis loquendi exempla collegit Cobet Var. Lect. p. 573 sqq.; vid. Aristoph. Thesm. 853 Av. 1045, 1468 fr. 597 Kock, Aesch. Prom. 739 Pers. 473, Soph. Electr. 470, Eur. Alc. 258 Med. 398 sq., 1388 Troad. 66, 441 Androm. 1002 Electr. 638 Bacch. 357 Hel. 448 Cycl. 589. || Κύπρον τε Nauck] καὶ Κύπρον. || ἴδῃαι G F M U K n]

ἵκῃαι mss. alia. Cf. Aristoph. Thesm. et Av. et Eur. Cycl. l. l.; similis varietas lectionis est O 252, vid. etiam ad γ 233.

449 ὥς G H¹ M X] 3; F P H² n. || προῖκτης] vid. ρ 352 et ad ν 15.

451 ἐπίσχεις] †, cunctatio, cf. ἐπισχεσίη φ 71. || ἄλλος] vox redit 82; vid. ad ε 191.

454] similis est sententia 9 176 sq.

455] imitatur Theocrit. XXVII 60. || γέ κ' 826] γ' ἂν mss. || ἐκ] ἐξ mss. || Φοίκου σφ'] *Φοίκοιο? || ἐπιστάτῃ] †, supplicem vel mendicantem adstantem significari patet. || οὐδ' ἄλλα] sic Ar.; οὐδαμὰ absurde Callistratus, sordes id interpretatus.

- ὅς νῦν ἄλλοτρίοις παρήμενος οὐ τί μοι ἔτλης
σίτου ἄπο προελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστι.“
ὥς ἔφατ'· Ἀντίνοος δὲ ᾠλώσατο κηρόθι μᾶλλον,
καὶ μιν ὑπόδρα φιδῶν φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
460 „νῦν δὴ σ' οὐκέτι καλὰ δι' ἐκ μεγάρου γ' ὀλω
ἄψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνειδέα βάσεις.“
ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ θοῇνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
πρυμνότατον κατὰ νῶτον. ὃ δ' ἐστάθη ἥτε πέτρῃ
ἔμπεδον, οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο·
465 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομέων.
ἄψ δ' ὃ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, καδ δ' ἄρα πῆρην
'θῆκεν ἐνιπλείην, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔφειπε·
„κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὄφρ' ἔσπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
470 οὐ μὲν οὐτ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν οὔτε τι πένθος,
ὀππότ' ἀνὴρ περὶ Φοῖσι μαχεύμενος κτεάτεσσι
βλήεται, ἢ περὶ βούσ' ἢ ἀργεννῆσ' ὀλέσσι·
αὐτὰρ ἔμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
ὀλομένης, ἢ πολλὰ κὰκ ἀνθρώποισι δίδωσι.
475 ἀλλ' εἴ που πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσὶ,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.“
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Ἐνπείθεος υἱός·
„ἔσθε φέκῃλος, ξεῖνε, καθήμενος ἢ ἄπιθ' ἄλλῃ,
μή σε νέοι διὰ δῶμα φερεύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
480 ἢ ποδὸς ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.“
ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν. 481 = φ 285

475-480 Ar. —

457] σίτου ἀπάρξασθαι πολλῶν κατὰ οἶκον δόντων Dio Chrys. VII 250.

460 γ'] om. G F.

461 δεῖ δὴ] vid. ad β 314.

463 πρυμνότατον] superlativus † (pos. E 292 etc.). Extrema humeri parte prope cer-vices feritur Ulixes. || ἐστάθη] cf. λ 243.

466-491] del. Duentzer.

468 ἄψ δ' ὃ γ' ἄψ δ' ἄρ' G X n mss. alia, αἶψα δ' ὃ γ' Y; vid. ad 9 92.

467 ἐνιπλείην Bothe] ἐνπλείην mss.; adi. ἐνίπλειος; vel ἑμπλείος extat ρ 300 σ 119 ν 26 χ 8 (ubi vid. l. a.) h. Merc. 248.

468 *μοι] μεν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

469 ἔσπω § 246] εἴπω mss.; cf. H 68.

470 μετὰ] ἐν J K.

471 μαχεύμενος] cf. § 291.

472 βλήεται] βλήσεται H² Y; cf. γ 335. || βούσ'] βουαί mss.; vid. § 16.

474-476] del. Duentzer, unum vs. 474 Bekker.

474] ὀλομένης § 21] οὐλ. mss.

478 ἔσθε Bentley] ἔσθ' X D k, ἔσθ' mss. cetera.

479 δῶμα G M] δῶμ' U, δῶματ' mss. cetera. || οἷ' ἀγορεύεις] vid. ad 2 95.

- ὥδε δέ τις ῥέειπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων
 „Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὰ ῥάλες δύστηνον ἀλήτην
 ὀλόμεν', εἰ δὴ πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστι.
 485 καί τε θεοὶ ξείνοισι φεφοικότες ἄλλοδαποῖσι
 παντοῖοι τελέθοντες ἐπιστροφάουσι πόληας,
 ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομήν ἐφορῶντες.“
 ὥς ἄρ' ἔφην μνηστῆρες, ὃ δ' οὐκ ἠμπάξετο μύθων.
 Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίη μέγα πένθος ἄεξε
 490 βλημένον, οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ ῥάλεν ἐκ βλεφάρων,
 ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομεύων.
 τοῦ δ' ὥς οὖν ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια
 βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμῶσιν ἔφειπε
 „αἴθ' οὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.“
 495 τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμὴν πρὸς μῦθον ἔφειπε
 „εἰ γὰρ ἐπ' ἀρῆσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
 οὐ κέν τις τούτων γε ἐύθρονον Ἥο' ἴκοιτο.“
 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια
 „μαῖ', ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανάονται
 500 Ἀντίνοος δὲ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ φέφοικε.
 ξεινός τις δύστηνος ἀλητεύει κατὰ δῶμα
 ἀνέρας αἰτίζων — ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει —
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐνεπλησάν τ' ἔδοσαν τε,
 οὗτος δὲ θρήνῃ περὶ μὲν ῥάλε δεξιὸν ὦμον.“

501-504 Ar. —

- 483 καλὰ ῥάλες] καλ' ῥάλες mss.
 484 ὀλόμεν' § 21] οὐλ. mss.; vocativi idem
 usus est § 84. || εἰ δὴ] vid. ad A 61.
 485-487] cf. Hes. Oper. 252-255.
 485 καί τε] sententia nulla praeter hanc
 ab his voculis incipit; Axt καὶ δὲ vel καὶ
 γάρ.
 486 ἐπιστροφάουσι § 191 ut 248] -στροφῶσι
 mss.; comp. nonnisi h. Merc. 44 redit, vid.
 ad α 177.
 487 εὐνομήν] vox nonnisi h. XXIX 11
 redit, vid. ad α 3; *εὐδικήν (ut τ 111)?
 488 ἄρ' ἔφην] ἔφασαν est v 384 (cf. v 275). ||
 ἠμπάξετο] ἠμπ. mss.
 492-606] del. Kammer.
 493 μεγάρῳ, μετ' ἄρα] μεγάροισ<ι>, μετὰ G.
 496 τέλος;] τέλος G F P H M¹ n mss. alia.

- 497 οὐ κέν § 326] οὐκ ἄν mss. || Ἥο'
 § 77] Ἥω mss.
 499 μηχανάονται § 191] -νόωνται mss.
 500 κηρὶ] νυκτὶ l (cf. l 606).
 501-504] regina quomodo haec scire po-
 tuerit rogabat Ar., ideo versus damnans.
 Penelopen, dum in superiore aedium parte
 tristis inter ancillas desidet, audivisse quae
 in virorum conclavi haud tacite profecto
 agebantur (vid. vs. 492) credibile est;
 nimis tamen definite dictum est δεξιὸν
 ὦμον vs. 504, nisi rixam e cubiculo suo
 non audivit tantum sed etiam per ianuam
 adspexit.
 502 ἀχρημοσύνη] †, cf. ἀπτήμων I 126, 268,
 πολυκλήμων E 613, et vid. ad § 211.
 504 θρήνῃ] cf. § 75.

- 505 ἢ μὲν ἄρ' ὥς ἀγόρευε μετὰ δμῶσιν γυναιξὶ
 ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὃ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἢ δ' ἐπὶ Φοῖ καλέσασα προσήδα δῖον ὕφορβόν·
 „ἔρχεο, δῖ' Εὐμαίε, κίων τὸν ξείνον ἄνωχθι
 ἐλθέμεν', ὅφρα τί μιν προσπύξομαι ἢδ' ἐρέωμαι,
 510 εἴ ποθ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἢδ' πέπυσται
 ἢ ἔφιδ' ὀφθαλμοῖσι πολυπλάγκτῳ δὲ φέφοικε.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβῶτα·
 „εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί·
 οἷ' ὃ γε μυθέεται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
 515 τρεῖς γὰρ δὴ μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἡματ' ἔρυσσε
 ἐν κλισίῃ· πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
 ἀλλ' οὐ πῶ κακότητα διήνυσσε φῆν ἀγορεύων.
 ὥς δ' ὅτ' αἰοιδὸν ἀνὴρ ποτιδέρεται, ὅς τε θεῶν ἔξ
 αἰείδῃ δεδαῶς φέπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
 520 τοῦ δ' ἄμοτον μεμάσιν ἀκουέμεν', ὀππότε αἰείδῃ
 ὥς ἐμὲ κείνος ἔθηκε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
 φησὶ δ' Ὀδυσσεὺς ξείνος πατρώιος εἶναι
 Κρήτη ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστί.
 ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πῆματα πάσχων
 525 προπροκυλινδόμενος· στεῦται δ' Ὀδυσσεὺς ἀκοῦσαι
 ἀγχόθι, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πτόνι δῆμῳ,
 ἔφωσ' πολλὰ δ' ἄγει κειμήλια φόνδε δόμονδε.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια

- 506 θαλάμῳ] μεγάρῳ n; cf. vs. 569. || δ'
 ἐδείπνεε] δ' ἐδείπνεε P, δ' ἐδείπνεε vel δὲ
 δείπνει mss. cetera; cf. § 191. || δῖος] θεῖος;
 P¹ Y.
 507 προσήδα] -δαε? cf. § 195.
 508 δῖ' δὴ] δὴ H Y l; cf. π 461.
 509 προσπύξομαι] προσφθίγξομαι J.
 510 ποθ' § 322] που mss.
 511 φέφιδ' εἶδεν P H, ἴδεν mss. cett. || δὲ
 criticus apud Nauckium] γάρ mss.
 512-547] del. Duentzer.
 514 μυθέεται § 191] μυθεῖται mss.
 515 τρεῖς] immo quatuor noctes Ulixes apud
 Eumaeum transegit secundum diasceustam,
 duas secundum ipsum poetam. Quod urgen-
 dum non esse putat Kirchhoff, Seeck e
 vetustiore carmine remansisse. || ἔχον...

- ἔρυσσε] displicet imperfectum cum aoristo
 coniunctum, quapropter ἔχον τρία τ' ἡματ'
 ἐρύσσε coniecit IHVoss, ἐγὼ τρία τ' ἡματ'
 ἔρυσσε Hartman.
 518 ποτιδέρεται] vid. ad II 10.
 519 αἰείδῃ] -δαε F; de subiunctivo vid.
 K 362 N 64. IHVoss ἡείδῃ (ἡείδει). Verbi
 prima syllaba nonnisi h. l. et in hymnis
 producit, cf. § 22. || δεδαῶς] cf. § 208;
 nonnisi h. Merc. 510 redit participium.
 525 προπροκυλινδόμενος] cf. X 221; πρόχην
 κυλινδόμενος P. || ἀκοῦσαι] hoc uno loco
 aoristi infinitivus subiungitur verbo στεῦται,
 l 584 (ubi vid.) participium praes., alias
 infinitivus futuri (I 83 etc.).
 526 ἀγχόθι § 322] ἀγχόθι mss.; *ἰγγύθι;
 Cf. § 318.

- „ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
 530 οὔτοι δ' ἤε θύρηφι καθήμενοι ἐψιαέσθων
 ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ', ἐπεὶ σφισι θυμὸς ἐύφρων.
 αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ Φοίῳ,
 σῖτος καὶ μέθυ Φηδύ, — τὰ μὲν Φοικῆς ἔδουσι, — 533* cf. δ 746
 οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἥματα πάντα 534-538 = β 55
 535 βοῦς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πλόνας αἶγας
 εἰλαπινάξουσιν πίνουσι τε αἶθοπα Φοῖνον
 μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
 οἷος Ὀδυσσεὺς ἦσκεν, ἀρῇν ἀπὸ Φοίκου ἀμύναι.
 εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' εἰς πατρίδα γαῖαν, 539 = σ 384 cf.
 540 αἶψά κε Φῶ σὺν παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.“ 540* cf. γ 216
 ὧς φάτο· Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
 σμερδαλέον κονάβησε. γέλασσε δὲ Πηνελόπεια,
 αἶψα δ' ἄρ' Εὐμαιον φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 542* = ο 648
 „ἔρχεό μοι, τὸν ξείνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον. 543 = π 7
 545 οὐχ ὀράεις, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσι φέπεσσι;
 546 τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο.
 548 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 548 = Δ 297
 αἶψά κ' αὐτὸν γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα, 549 sq. cf. 556 sq.
 550 φέσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, φέματα καλά.“ 550 = π 79
 ὧς φάτ'· ἔβη δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε, 551 sq.* = 348 sq.
 547 πᾶσι μάλ', οὐδέ τίς θάνατον καὶ κῆρα ἀλύξει. 547 cf. τ 558

529 ἀντίον] -ος P; vid. ad Z 54.
 530 *θύρηφι] θύρησι mss., qui dativus locativi vim alias non habet; vid. ad § 352. || ἐψιαέσθων § 191] -ιαέσθων mss.; ἐψιαέσθων? verbum ignotum redit φ 429, comp. ἰφ. τ 331, 370, καθ. τ 372.
 531 δώματ'] δῶμα X D.
 532-538] del. Kirchhoff, unum vs. 533 Hartman.
 532 ἀκήρατα] ἀκήριον (immo ἀκήρια) schol. § 95, ubi vid.; de adi. ἀκήρατος vid. O 498.
 533 μὲν F] μὲν ε' mss. cetera.
 534 ἡμέτερον] ἡμετέρου G F P H; vid. ad β 55. || πωλεύμενοι] cf. § 7 et 191.
 538 ἦσκεν] ἴσκεν mss.; l. a. ὤς κεν, cui convenit ἀμύναι, quod est in P H M mss. aliis.
 540 φ σὺν Barnes] σὺν φ mss. || ἀνδρῶν] ἀνδρῶν F P U (cf. γ 216).

541 ἔπταρεν] simplex †, ἐπίπταρε ρ 545 h. Merc. 297.
 542 κονάβησε] κανάχησε F U n (vid. ad M 36).
 545 ὀράεις § 191] ὀράεις mss.; οὐκ ἴσθης proponitur apud Nauckium. || ἐπίπταρε] vid. ad vs. 541. || πᾶσι φέπεσσι] τοῖσιν λειπον Nauck.
 546 ἀτελής] adiectivum nonnisi h. Cer. 482 redit, alias dicitur ἀτέλειος (Δ 26 etc.). || θάνατος] κάματος Bothe. || γένοιτο] vid. ad vs. sq.
 547] om. G F mss. alia, in marg. habet U²; in P desunt μνηστῆρσι — θάνατον vs. 546 sq. || ἀλύξει D U] -ξαι vel -ξοι mss. cetera; cf. § 113. Fortasse praestat ἀλύξει et vs. 546 γίνηται.
 551 φάτ'· ἔβη] φάτο· βῆ mss.

- ἄγχι δέ φ' ἱστάμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 552 = Δ 208
 „Ξεῖνε πάτερ, καλέει σε περίφρων Πηνελόπεια,
 μήτηρ Τηλεμάχιο· μεταλλῆσαι τί φε θυμὸς
 555 ἀμφὶ πόσι κέλεται, καὶ κῆδεά περ πεπαθύνῃ.
 εἰ δέ κέ σε γνῶω νημερτέα πάντ' ἐνέποντα, 556 sq. cf. 549 sq.
 φέσσει σε χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα 557 cf. ξ 396
 χρῆλεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον
 γαστέρα βοσκήσεις· δώσει δέ τοι ὅς κ' ἐθέλῃσι.“
 560 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Εὐμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι
 κούρη Φικαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ· 562 = σ 159 φ 2
 Φοῖδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὅμην δ' ἀνεδέγμεθ' οἰζύν. cf. α 329
 ἀλλὰ μνηστῆρων χαλεπῶν ὑποδέδφε' ὅμιλον,
 565 τῶν ὕβρις τε βλή τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει. 565 = ο 329
 καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' οὔτος ἀνὴρ κατὰ δῶμα κίοντα
 οὔ τι κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκε, 567* = E 397
 οὔτε τι Τηλέμαχος τό γ' ἐπήρκεσεν οὔτε τις ἄλλος.
 τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
 570 μέναι, ἐπειγομένην περ, ἐς ἡέλιον καταδύντα·
 571 καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ.“
 574 ὧς φάτ'· ἔβη δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε. 574 = 348

572 ἀσσοτέρω καθίσασα παρὰ πυρὶ φέματα γάρ τοι
 λύγρ' ἔχω· οἶσθα καὶ αὐτὸς, ἐπεὶ σὲ πρῶθ' ἰκέτευσα.

552 *ἄγχι δέ φ' (οἱ) § 318] ἀγχοῦ δ' mss. || πτερόεντα προσηύδα] -ντ' ἀγόρευε G (cf. ρ 349).
 553 ξεῖνε πάτερ] vid. ad η 28.
 554 τί] τί M.
 555 πόσι] novicium pro πόσι; πόσι mss. pleraque, πόσιν U². Cf. τ 95 et § 74. || πεπαθύνῃ] § 160. Dativus liberius adhibitus; vid. ad I 635.
 556 εἰ] αἰ P H M U, cf. vs. 549.
 558 sq.] del. Duentzer.
 563] del. Hartman. || Φοῖδα... περὶ κείνου] verbo οἶδα praepositio περὶ c. gen. alias non additur.
 564 χαλεπῶν] -πὼν P H¹ U L W. || ὅμιλον] ὄλεθρον P.
 565] habent G F, in marg. H² X n, om. P M; del. Kirchhoff. || σιδήρεον] *σιδηρή? vid. ad ο 329.
 567 ῥέξαντα] ῥέζοντα G H², ῥέζοντα U.

568 τό γ' τόδ' M L W; *τό μ' (οἱ)? cf. § 13. Verbum ἐπαρκέειν nonnisi B 873 redit, ubi pronomen additum habet (simplex Z 16 etc.). || In M² U subiungitur δμῶν, οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσεὺς θείοιο (= ρ 402).
 569 sq. ἐνὶ μεγάροισιν... μέναι] in sua domo (i. e. in feminarum μεγάρω) me opperiri (item vs. 582)? Reginam in virorum conclavi inter procos sedere nunc dici, cum vs. 506 igitur haec pugnare, putat Seeck Quellen p. 43.
 570 ἐπειγομένην] ἐπειγόμενος P¹.
 571 πέρι] Duentzer περ, particulam illam cum εἰρέσθω iungens.
 572 sq.] del. PKnight.
 572 καθίσασα] καθίσασα? vid. § 220.
 573 οἶσθα] neglecto φ.
 574] in marg. habet G. || φάτ'· ἔβη] φάτο. βῆ mss.

- 575 τὸν δ' ὑπὲρ οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
 „οὐ σύ γ' ἄγεις, Ἐύμαιε; τί τοῦτ' ἐνόησεν ἀλήτης;
 ἢ τινά που δφείσας ἐξαίσιον, ἦ καὶ ἄλλως
 αἰδέεται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Ἐύμαιε συβῶτα·
 580 „μυθίζεται κατὰ μοῖραν, ἔπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος,
 ὕβριν ἀλυσκάων ἀνδρῶν ὑπερηνορέοντων·
 ἀλλὰ σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἡέλιον καταδύντα.
 καὶ δὲ σοὶ ᾧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ᾧ βασιλεία,
 οὔην πρὸς ξείνον φάσθαι φέπος ἦδ' ἐπακοῦσαι.“
 585 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „οὐκ ἄφρων ὃ ξείνος οἴεται, ὥς περ ἄν εἴῃ·
 οὐ γάρ που τινες ᾧδε καταθνητῶν ἀνθρώπων
 ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάονται.“
 ἦ μὲν ἄρ' ὧς ἀγόρευεν· ὃ δ' ὄρετο δῖος Ὀδυσσεύς
 590 μνηστῆρων ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον φέπεα πτερόεντα προσηύδα,
 ἄγχι σχῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 „ᾧ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι σύας καὶ κεῖνα φυλάξων,
 σὸν καὶ ἐμὸν βίον· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 595 αὐτὸν μὲν σὲ πρῶτα σάου καὶ φράζεο θυμῷ
 μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν,
 τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε πρὶν ἤμιν πῆμα γενέσθαι.“
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδρα·
 „ἔσσεται οὕτως, ἄττα· σὺ δ' ἔορθε δειελήσας·

575 προσηύδα] -δας? cf. § 195.
 576 γ' Bekker] γ' mss.
 577 sq.] om. Zk, in marg. habet U².
 577 ἐξαίσιον] vid. ad O 598. || ἄλλως] IHVoss ἄλλως. De adverbii usu vid. ad I 699.
 578 αἰδέεται § 191] αἰδέεται mss. Vert.: *verecundia retinetur*. || κακὸς] κακὸν L et Eust., quod verum videtur. || δ' H] γ' U, om. F X mss. alia.
 580 μυθίζεται § 191] μυθίζεται mss.
 581 ὕβριν] in plerisque mss. fuisse „ὑλῆν“ dicit Didymus; in qua voce corrupta ipsum ὕβριν latere putat HIPolak, Ludwig corrigi: *ἐν τοῖς πλείστοις οὕτως ἦν „ἀλυσκάων“, alios olim invito Ar. ἀλυσκάων (sic F) legisse ratus.*
 584] del. Hartman.

586] vert.: *non male coniecit quid possit expectari*. || ὧς περ...εἴη] ὧς τις...εἴη Axt. || ὧς] ὧς H² mss. alia. || ἄν] novicium pro *ne*, cf. § 326. || εἴη] εἴη Hermann, cf. § 302.
 587 πού Eust.] πώ mss.
 588 μηχανάονται § 191] -νώνται mss.
 590-603 et 605 sq.] del. Duentzer, αὐτὰρ -- ἐδωδῇ legens vs. 603 (ubi vid.).
 592 πευθοῖαθ' ol] vid. ad α 157 δ 70.
 593 κεῖνα] κοῖνα P², κύνια L W, ξυνὰ Axt ingeniosius quam probabilius.
 595 σάου l] σάω mss. pleraque; cf. § 195 et II 363.
 596 Ἀχαιῶν] -οι G¹ P H¹ X mss. alia.
 599 δειελήσας] †, *postquam tempus pomeridianum nobiscum transegeris* (Athen. V 193 a);

- 600 ἦνθεν δ' ἔμεναι καὶ ἄγειν ἱερῆα καλά.
 αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.“
 ὧς φάθ'· ὃ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' ἐν ξεστοῖς ἐπὶ δίφρῳ. 602 = α 408
 πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος ἦδὲ ποτῆτος
 'βῆ δ' ἔμεναι μεθ' ὕας, ἴλιπε δ' ἔορκεά τε μέγαρόν τε 604 = π 341
 605 πλεῖον δαιτυμόνων· οἱ δ' ὀρχηστῇ καὶ ἀοιδῇ
 'τέρποντ' ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δέειλον ἤμαρ.

cf. δαίλο; Φ 232 ρ 606 (vid. etiam ad η 289).
 Perperam olim quidam (non Ar.) *cibum vespertinum sumere* interpretabantur coll. vs. 602 et 606, quantum aliquod tempus vescendi indicari rati; vid. schol. et Athen. I 11 e V 193 a. A mensa (δαίλων, cf. vs. 170, 506) surrexit Eumaeus, mox autem illuc redit finemque facit coenandi; deinde pomeridiano tempore vel sub vespem abijt, ante δόρπον (σ 44).

600 ἔμεναι § 125] ἔναι mss.
 602 ἐν ξεστοῖς ἐπὶ δίφρῳ § 59] ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνίστη P H M (Ar.), cf. s 195; ἐν ξεστοῖς ἐπὶ δίφρῳ U, ἐν ξεστοῖς ἐπὶ δίφρῳ mss. cett.
 603] αὐτὰρ ἐπεὶ δαίλων καὶ ἥρα θυμὸν ἐδωδῇ U (= s 95 § 111), item M in margine, utrumque versum in textu habet Q.
 604 ἔορκεα] vid. § 41.
 605 οἱ] τοὶ mss. multa. || ὀρχηστῇ] cf. § 75.
 606 δέειλον] vid. ad Φ 232.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ σ.

Ὀδυσσεύς καὶ Ἴρου πυγμή.

- ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδῆμιος, ὃς κατὰ φάστν
'πρωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ
ἄζηχες φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ σ' ἔην φῖς
οὐδέ βίη, φεῖδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὀρέεσθαι.
5 Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἦσκε· τὸ γὰρ 'θέτο πότνια μήτηρ
ἐκ γενετῆς· φῖρον δὲ νέοι 'κίκλησκον ἅπαντες,
οὐνεκ' ἀπηγγέλλεσκε κίων, ὅτε πού τις ἀνώγοι.
ὅς σ' ἔλθων Ὀδυσῆα διώκετο φοῖο δόμοιο
καὶ μιν νεικείων φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
10 „φείκε, γέρον, προθύρου, μή τις τάχα καὶ ποδὸς ἔλκη.
οὐκ αἰεὶς ὅτι δὴ μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες,
ἐλκέμεναι δὲ κέλονται; ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης.
ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γέννηται.“
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
15 „δαιμόνι, οὔτε τί σε ῥέξω κακὸν οὔτ' ἀγορεύω

1-345] del. Niese.
1 πανδῆμιος] †, vagabundus, cf. μεταδῆμιος
293 v 46.
2 μάργῃ] vid. ad π 421.
3 φαγέμεν] cf. § 126. || πιέμεν] πινέμεν H M;
vid. ad π 143. || *φ' ἔην] οἱ ἦν mss.; an
φ' ἔην? cf. § 13 et 302.
4 ἦν] ἦσ' L Meyer ἦεν ὀρέεσθαι; cf.
§ 302. || ὀρέεσθαι § 191] ὀρέεσθαι mss.
5 ἦσκε] ἴσκε (ἴσχε M) mss. || πότνια] θεὸς
1 male, vid. § 2; cf. ποτε Etym. M. 146, 12
fortasse recte.

6 γενετῆς] l. a. γενεῆς.
7 ἀπηγγέλλεσκε] ἀπαγγ. mss. || πού] κίν F.
10 *τις] δὴ mss. vitiose, nam ἔλκη, pro
ἔλκηαι dici non potuit; vid. § 117. De re
vid. π 276 q 479 sq., et de pronomini usu
ad A 289.
11 ἐπιλλίζουσιν] sic Ar.; verbum redit h.
Mero. 387; ductum est ab adi. ἔλλος strabus
(Aristoph. Thesm. 846, cf. Equit. 175 Av.
177). || ἅπαντες] Ἀχαιοὶ Porph. Et. M. 361, 43.
14 ἄρ' ὑπόδρα φιδὼν] ἀπαμειβόμενος P H W.
15 ῥέξω] ῥέξω P mss. alia.

- οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χεῖσεται, οὐδέ τί σε χρὴ
ἄλλοτρίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι ἔμμεν' ἀλήτης
ὥς περ ἐγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
20 χερσὶ δὲ μή τι λίην προκαλίσσο, μή με χολώσης,
μή σε γέρον περ ἔων στήθος καὶ χεῖλα φύρσω
αἵματος· ἥσυχίη δέ κ' ἐμοὶ καὶ μάλλον ἔτ' εἴη
αὔριον· οὐ μὲν γάρ τί σ' ὑποστρέψεσθαι ὀλοῶ
δεύτερον εἰς μέγαρον Λαερτιάδα' Ὀδυσῆος·
25 τὸν δὲ χολωσάμενος προσεφώνεε φῖρος ἀλήτης·
„ὦ πόποι, ὥς σ' μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει
γρηλὶ καμινόι φῖσος· ὃν ἂν κακὰ μητισαίμην
κόπτων ἀμφοτέρησι, χαμαὶ δέ κε πάντας ὀδόντας
γναθμῶν ἐξελάσαιμι συὸς ὥς ληιβοτελής.
30 ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε
μαρναμένω· πῶς κεν σὺ νεωτέρω ἀνδρὶ μάχοιο;
ὥς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλῶν
οὔδοῦ ἐπι ξεστοῦ πανθυμαδὸν ὠκρίαντο.
τοῖν δὲ ξυνέηχ' ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο·
35 φηδὺ δ' ἄρ' ἐκγέλασας μετεφώνει μνηστήρεσσιν·

35 cf. π 354

17 χεῖσεται] cf. § 221. In scholio afferuntur
Demetrii verba sensu destituta ἀπαικίζων δ'
ποιητὴς ἀπὸ τοῦ δέχεται χεῖσεται εἶπεν. Conie-
ceratne Demetrius poetam dedisse δέχεται,
errore autem τῶν μεταχαρκτηρισάντων litte-
ras Atticas HOΔEXEΣETAI abiisse in
HOΔEXEΣETAI, id est in vulgatam?

18 ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.

21 φύρσω] cf. § 254.

22 ἥσυχίη] vox h. Mero. 356 redit, cf.
ἥσυχιος φ 598, -ως h. Mero. 438. || δέ κ'
§ 326] δ' ἂν (δ' αὐ P) mss.

24 δεύτερον εἰς μέγαρον] αὐτὶς ἴσων μέγαρον
F (cf. ψ 24). || Λαερτιάδα' § 55] -δω mss.

26 μολοβρὸς] cf. ρ 219. || ἐπιτροχάδην]
cf. Γ 213.

27 καμινόι § 77] καμινόι mss., l. a. καμινός.
Vox †, garrulae (πολυλόγος Eust.); probabiliter
Ar. interpretabatur vetulam quae garriendo
taedia sua fallit dum hordei grana camino
torret (cf. Aristoph. Nub. 1358), absurde
vero Comanus animum decrepitam διὰ τὸ κα-
μῶν τὰς ἰνας intellegebat. || ἂν] novicium

pro κεν, vid. § 326 (ἂν ἐγὼ est in F); Fick
φῖσος(α)· ὃν κεν (vid. ad P 51). || κακὰ μητι-
σαίμην] corrupta, verbum enim μητιόμαι
neque accusativum personae admittit neque
in hanc sententiam quadrat; vHerwerden
καταφαικισσαίμην coll. π 290 σ 222.

28 δέ κε] sic mss. „fero omnia” apud
Didymum, δὲ M, δ' ἐκ mss. cetera.

29 ληιβοτελής] †, segetes depascentis; compa-
ratio contumeliosa satisque perspicua. Quod
schol. et Aelian. H. Anim. V 45 referunt,
in insula Cypro morem fuisse sui, quae
agrum vicinum vastasset, dentes excutere,
ex ipso hoc loco effictum videtur.

31 μαρναμένω P¹ l] -ους mss. cett. || κεν
§ 326] δ' ἂν mss. (αὐ P).

33 πανθυμαδόν] †. || ὠκρίαντο § 191]
ὠκρίωντο mss.; verbum †, conviciis se lacer-
abant. Cf. ὠκρίαις A 518 etc.

34 τοῖν] τοῖσιν M.

35 μετεφώνει X D U] μετεφώνει G P H, προσ-
εφώνει F M (vitio metrico); Nauck μετεφώνει
οἷσ' ἐτάροισιν coll. π 354. Vid. φ 147 et cf. § 191.

- „ὦ φίλοι, οὐ μὲν πῶ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη,
οἷν τερωπῶλῃν θεὸς ἤγαγεν εἰς τόδε δῶμα.
ὃ ξείνος καὶ Ἴρος ἐρίζετον ἀλλήλοιν
χεροὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὄκα.“
- 40 ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρα πάντες ἀνήξαν γελῶντες,
ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοφείμονας ἡγερέθοντο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Ἐυπείθεος υἱός·
„κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὅφρα τι φείπω. 43 = υ 292
γαστέρες αἰδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρὶ, τὰς ἐπὶ δόρπῳ
45 κατθέμεθα κνίσσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες. 45 cf. 119^a υ 26^a
ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
τάων ἦν κ' ἐθέλῃσιν ἀναστὰς αὐτὸς ἐλέσθω· 46 = Γ 71 cf. σ 83
αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μέτα δαίσεται, οὐδέ τιν' ἄλλον 47 cf. I 146
πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι· ἐάσομεν αἰτήσοντα.“
- 50 ὥς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπεφάνδανε μῦθος. [269 cf. υ 16
τὸν δὲ δολοφρονέων προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 50 = σ 290 φ 143,
„ὦ φίλος, οὐ πως ἔστι νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι 51 cf. φ 274
ἄνδρα γέροντα δῦν ἀρημένον· ἀλλὰ με γαστήρ
ὀτρύνει κακοφεργός, ἵνα πληγῇσι δαμῶ. 53^a = 81
55 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,
μή τις Ἴρω φῆρα φέρων ἐμὲ χεῖρὶ βαρεῖν
πλήξῃ ἀτασθάλων, τούτῳ δέ με Ἴρι δαμάσῃ.“
ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρα πάντες ἐπώμυνον ὥς ἐκέλευε. 58 sq. cf. x 345 sq.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον, 59 = μ 304

37 *τερωπῶλῃν*] † (*τέρπω* passim).38 καὶ P U¹] τε καὶ mss. pleraque.

40 γελῶντες § 191] γελῶντες (γελῶντες; U) mss.

41 κακοφείμονας] †, cf. ἀφείμων γ 348.

43 μοι] μιν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

44 κέατ' ἐν] sic Aristoph. Ar., κέαται olim alii. An Aristarchi fuit lectio κέαται? vid. ζ 8. || τὰς; G P M U n] τὰς; δ' mss. multa, τὰς; τ' q, ἄ; W.

47 ἀναστὰς] παραστὰς; vHerwerden.

50 ἐπεφάνδανε] ἐπιφάνδανε mss.

51 τὸν P H] τῶν M, τοῖς mss. cett. invita lingua epica (vid. § 60); quod vitium versu par. φ 274 non reperitur. In cod. n est

τοῖσι δὲ καὶ μετέπειτο πολύτλας; διο; Ὀδυσσεύς. || προσέφη G F] μετέφη mss. cett.

52 *φίλος] φίλοι mss.; vid. ad vs. 51.

53 δῦν] vid. ad ζ 215. || ἀρημένον] cf. Σ 435.

54 κακοφεργός] †, cf. κακοφεργὴ χ 374. || δαμῶ § 122] δαμῶ mss.

56 τι; PKnight] τι; ἐπ' mss.; praepositio abest Σ 132, additur A 572, 578 γ 164 π 375. || βαρεῖν] παχεῖν F X D. Vid. ad Φ 403.

57 ἀτασθάλων] nonnisi ε 88 redit verbum; cf. ἀτάσθαλος; et -λίη (passim), et vid. ad β 193.

58 ἐπώμυνον] sic Ar., ἀπ. G D; vid. ad β 377. De termino -ον vid. § 145.

58-60 ὥς ἐκέλευε — ἐπώνον] del. Duentzer. 59] om. F Eust., del. Wolf.

- 60 τοῖς αὖτις μετέφειψ' ἱερὴ Φῖς Τηλεμάχοιο· 60 = φ 130 cf.
„ξείν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνορ 61 cf. K 220
τοῦτον ἀλέξασθαι, τῶν δ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν 61^b = I 635
δέδφιδ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχέσσεται, ὅς κέ σε θείνη.
ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνέετον βασιλῆε
- 65 Ἀντινόος τε καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.“ 65 cf. Γ 148
ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 66 cf. δ 678
ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, ῥαῖνε δὲ μηρούς
καλοὺς τε μεγάλους τε, ῥάνεν δὲ Φοι εὐρέες ὄμοι
στήθεά τε στιβαροὶ τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
- 70 ἄγχι παρασταμένη μέλ' ἤλδανε ποιμένι λαῶν. 70 = ω 368
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο,
ὥδε δὲ τις φέπτεσκε Φιδῶν εἰς πλησίον ἄλλον· 72 = B 271
„ἦ τάχα Ἴρος Ἰφίφροσ ἐπίσπαστον κακὸν ἔξει,
οἷν ἐκ ῥάκεων ὃ γέρον ἐπιγουνίδα φαίνει.“
- 75 ὥς ἄρ' ἔφην· Ἴρω δὲ κακῶς ὀρίνετο θυμός. 75
ἀλλὰ καὶ ὥς δρηστήρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκη
δέδφιδ'· σάρκες δὲ περὶ τρομέοντο μέλεσσι.
Ἀντινόος δ' ἐνένιπε φέπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε· 78 = φ 84, 167,
„νῦν μὲν μῆτ' εἴης, βουγᾶιε, μήτε γένοιτο, 287 cf. O 552
80 εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δέδφιδ' αἰνῶς,
ἄνδρα γέροντα δῦν ἀρημένον, ἦ μιν ἱκάνει. 81^a = 53
ἀλλ' ἔκ τοι φερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 82 = B 257
αἶ κέν σ' οὗτος νικήσῃ κρείσσων τε γένηται, 83 cf. Γ 71

60 τοῖς G F M U n] τοῖς δ' mss. pleraque. || αὖτις] αὖτε Fick. || μετέφειψ' μετέφη X D U² Z.

62 ἀλέξασθαι] ἀλέξασθαι n, ἀλεξιμέναι Bekker; vid. ad N 475.

63 μαχέσσεται G] μαχέσσεται mss. cett.; cf. § 291. || θείνη] l. a. (immo glossema); δείρη.

64 sq.] del. PKnight.

64 αἰνέετον § 191] αἰνέετον mss. || βασιλῆε Ar. n] -λίη; mss. cett. — De vocis usu vid. ad α 386.

65 Ἀντινόος τε καὶ Εὐρύμαχος] Εὐρύμαχος τε καὶ Ἀντινόος; F P H U mss. alia.

67-69] cf. Verg. Aen. V 421-423.

67 μῆδεα] vid. ad ζ 129.

70 ἤλδανε] vid. ad ψ 599 ρ 228.

73 τάχα] μάλα Porphy. in schol. N 824. || Ἰφίφρος] i. e. miser Iros? cf. Δύσπαρι Γ 39

N 769, δύσμητιρ ψ 97, Κακοφίλος τ 260 ψ 19. || ἐπίσπαστον] nonnisi ω 462 redit; ibi quoque addito κακόν; cf. ἐπισπᾶν Aesch. Pers. 477 Soph. Ai. 769. || ἔξει] ἔξει Z¹ Apoll. lex.

74 ἐπιγουνίδα] vid. ad ρ 225.

75 κακῶς] κακός F X mss. alia. || ὀρίνετο] metu percellebatur.

76 δρηστήρες] μνηστῆρες; L W Dion. Hal. VII 72; de voce δρηστήρ vid. ad σ 330.

77 δέδφιδ' de -α producto vid. § 26. || δὲ περὶ τρομέοντο] δ' ἄρ' ὑποτρ. G.

79 βουγᾶιε] vid. ad N 824.

80 εἰ δὴ] vid. ad A 61.

81 δῦν] vid. ad ξ 215. || ἀρημένον] cf. Σ 435.

83] in marg. habet G.

- πέμψω σ' ἡπειρόνδε βαλὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ
 85 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, 85 = 116 φ 308
 ὅς κ' ἀπὸ ῥίνα τάμησι καὶ οὐατα νηλεὶ χαλκῷ 86 sq. cf. χ 475 sq.
 μήδεά τ' ἐκφεύσας δώῃ κυσὶν ὦμά δάσασθαι. 86 cf. φ 300^b sq.
 ὥς ῥάτο, τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυνί. 87 cf. ψ 21
 εἰς μέσσον δ' ἀναγον' τὸ δ' ἄμφω χειρὰς ἀνέσχον. 88 cf. Ξ 506
 90 δὴ τότ' ἐμερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 90 cf. ς 354
 ἢ ἐλάσει' ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὐθι πεσόντα,
 ἢ μιν ἢ κ' ἐλάσειε τανύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
 ὥδε δέ τοι φρονέοντι δαΐσαστο κέρδιον εἶναι,
 ἢ κ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσάιαι Ἀχαιοί. 93 = N 458
 95 δὴ τότ' ἀνασχομένω δ' μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον 95^a cf. ψ 686
 Εἶρος, ὃ δ' αὐχέν' ἔλασεν ὑπ' οὐατος, ὅστις δ' εἶσω 96 cf. II 339
 ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας 98^a = II 469
 λακτίζων ποσὶ γαῖαν. ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγανοὶ
 100 χειρὰς ἀνασχομένοι γέλω' ἐκθανον. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 100
 εἶλκε δι' ἐκ προθύροιο λαβὼν ποδὸς, ὅφρ' ἔκετ' αὐλήν
 αἰθούσης τε θύρας· καὶ μιν ποτὶ Φερκίον αὐλῆς
 εἶσεν ἀνακλίνας, σκῆπτρον δέ τοι ἔμβαλε χειρὶ,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 103^b = β 37
 105 „ἐνταυθοὶ νῦν ἦσο κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων, 105^a = υ 262 cf.
 μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι 106
 λυγρὸς ἐὼν, μή ποῦ τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρη.“

85] vid. ad υ 383.

87 μήδεα] vid. ad ζ 129. || ἐκφεύσας] ἐξέρ. mss. || δώῃ] δώσω G.

88 τὸν n] τφ mss. cetera (τὰ F¹); dativus in hac locutione nonnisi Θ 452 redit (ubi vid.), accusativus extat Ξ 506 Ω 170 Γ 34 H 215 Δ 229 sq. etc. || ἔλλαβε] ἔλυθε GFU (cf. x 31).

91 ἐλάσει'] ῥάισαι' Naber coll. ψ 235.

95 ἀνασχομένω] vid. ad Γ 362.

97 ἦλθεν ἀνὰ GF] ἦλθε κατὰ mss. cetera. || φοίνιον] †, vid. ad M 202.

98 μακῶν § 233] de homine † (de animalibus II 469 etc.); χανῶν liber Aeolicus (cf. II 350). || σὺν — ὀδόντας] obscura vocat Hartman.

99 ποσὶ] ποσὶ GPX mss. alia; cf. χ 87.

100 γέλω] cf. § 63. || ἐκθανον] comp. †; risu emoriabantur (Ter. Eun. III 1, 42).

101 εἶλκε] ἔλας FP. || δι' ἐκ] διὰ XDZk.

102 Φερκίον] vid. ad E 90.

105 ἐνταυθοὶ] vid. ad I 601. || ἦσο] καῖσο (ut Φ 122) G. || κύνας τε σύας Herodian. de figur. (Rhet. Spengel III 92) GFU] σύας τε κύνας mss. cett. — Caesura suspecta (cf. § 3), sed vid. P 719 υ 42.

107 λυγρὸς] vid. ad N 119. || κακὸν] subiectum est. || ἐπαύρη] contingat; -ρης F¹ male. Cf. § 285; activi (vid. A 391 N 649) est forma, non medii (pro -ρηαι, vid. O 17 et § 117), sic enim genitivus erat addendus (vid. A 410 O 17 N 733). In schol. commemoratur l. a. ἄλλο πάθησθα (i. e. μὴ ποῦ μεῖζον κακὸν ἄλλο πάθησθα? Vid. Ω 551).

- ἢ ῥα, καὶ ἄμφ' ὥμοισιν ἀφεικέα βάλλετο πήρην, 108 sq. = ρ 197
 πυκνὰ ῥωγαλέην, ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ. 109
 110 ἄψ δ' ὃ γ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο. τοὶ δ' ἴσαν εἶσω 110^a = ρ 466
 Φηδὺν γελαίνοντες καὶ ἐδεικνάνοντο ἔπεσσι·
 „Ζεὺς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅττι μάλιστ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 114 ὃς τοῦτον τὸν ἀναλτον ἀλγτεύειν ἀπέπανσας.“ 112 sq. = ξ 53 sq.
 117 ὥς ἄρ' ἔφαν' χαῖρεν δὲ κληδόνι δῖος Ὀδυσσεύς. 117 cf. υ 120
 Ἀντίνοος δ' ἄρα Φοι μεγάλην παρὰ γαστέρ' ἔθηκε
 ἐμπλήην κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δέ 119^a = υ 26 cf.
 120 ἄρτους ἐκ κανέοιο δῶμα παρέθηκεν αἰέρας σ 45
 καὶ δέπαϊ χροσέω' δεδφίσκετο φώνησέν τε·
 „χαῖρε, πατήρ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι εἰς περ ὀπίσσω 122 sq. = υ 199
 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχειαι πολέεσσι.“ 122^a = ρ 408
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 125 „Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι· 125 cf. ρ 388
 τοίου γὰρ καὶ πατρός, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον, 126^a = δ 206
 Νῆσον Δουλιχίῃα ἐνὶ τ' ἔμεν' ἀφνειὸν τε·
 τοῦ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι, ἐπηγῇ δ' ἀνδρὶ Φέφοικας. 128^a cf. Z 206^b α
 τούνεκά τοι Φερέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μὲ' ἄκουσον· 129 = Z 334
 130 οὐ τι ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρῶπιον 130 cf. P 446

115 ἐν δῆμῳ] τάχα γὰρ μιν ἀνέζουεν ἡπειρόνδε
 εἰς Ἐχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

116 = 85

115 sq. ΔΓ. —

108 ὥμοισιν] ὥμων L W.

109] *apurius? Aliter de hoc loco iudicat Kirchhoff p. 517. || πυκνὰ] vid. § 26 et ad E 358. || στρόφος] cf. υ 498.

110 ἄψ δ' ὃ γ' ἄψ δ' ἄρ' G P H mss. alia, αἶψα δ' ἄρ' Y; vid. ad ρ 92.

111 *γελαίνοντες] γελάοντες PKnight, γελοῖ-
 ὦντες et γελῶντες Eust., γελῶντες G M n,
 γελῶντες H X U², γελῶντες F P U¹. Cf. § 286
 et υ 390. Buttman γελοῖωντες coll. υ 347
 h. Ven. 49. || ἐδεικνάνοντο ἔπεσσι] (ἐ)δεικα-
 νῶντες ἐπέσσι mss.; de termino -άνοντο vid.
 § 191. || G L W² n et in margine P² sub-
 iungunt: ὥδε δὲ τοι εἴπατο νέων ὑπερηνορέων-
 των (= β 324).

113 ἔπει] ἔπει XDZk.

114 ὃς] ὃς U. || ἀναλτον] vid. ad ρ 228.

115 γὰρ] δὴ U.

116] vid. ad υ 383.

117 δῖος] θεῖος F.

118 sq. Ἀντίνοος... Ἀμφίνομος] ordine in-
 verso habet G.

118 γαστέρ' ἔθηκε] -ρα θε(ν) mss.

120 ἄρτους] vid. ad ρ 343.

121 χροσέω] cf. § 18 et 61.

122 πατήρ Barnes] πάτερ mss. || εἰς] ὡς
 mss. multa, item υ 199.126 τοίου γὰρ καὶ] τοιούτου γὰρ Eust.;
 desideratur ἰσσί.128] del.' PKnight. || ἐπηγῇ] vid. ad
 υ 332.

129 με' § 92] μευ mss.

130] imitatur Aesch. Prom. 544. || *οὐ τι]
 οὐδὲν mss., οὐδὲν Zen. male; cf. Ammon.
 s. v. οὐδὲν. Vid. § 100 et ad ρ 136. ||
 ἀκιδνότερον] cf. s 217.

- πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνείει τε καὶ ἔρπει. 131 = P 447
 οὐ μὲν γὰρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
 ὅφρ' ἀρετὴν παρέχῃσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
 133 καὶ τὰ φέρει ἀφεικόμενος τετλήτοι θυμῷ.
 τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 136 sq. cf. Archi-
 οἶον ἐπ' ἡμᾶρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. loch. fr. 72
 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὀλβιος εἶναι·
 πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα βίῃ καὶ κάρτεϊ φείκων, 139^b = v 143
 140 πατρί τ' ἐμῷ πύσυνος καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι.
 τῷ μὴ τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
 ἀλλ' ὃ γε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅττι διδοῖεν.
 οἷ' ὁράω μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάοντας,
 143 cf. π 93
 κτήματα κείροντας καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν 144 cf. ω 459
 145 ἀνδρὸς, ὃν οὐκέτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 δφρηδὸν ἀπέσσεσθαι· μάλα δὲ σχεδόν. ἀλλὰ σε δαίμων 145 sq. cf. τ 301 sq.
 φοίκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ, 145^b = A 817
 ὁπότε νοστήσειε φίλῃν εἰς πατρίδα γαῖαν· 148 cf. σ 329 τ 298
 οὐ γὰρ ἀναιμωτὶ γε διακρινέεσθαι ὁίω 149 cf. ω 532
 150 μνηστῆρας καὶ κείνον, ἐπεὶ κε μέλαθρον ὑπέλθῃ.
 ὥς φάτο, καὶ σπείσας ἔπιεν μελιγῆδέα φοῖνον,
 ἄψ δ' ἐν χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
 αὐτὰρ ὃ βῆ διὰ δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ, 153 cf. β 298
 νευστάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὥσσετο θυμῷ. 153^a = η 139
 155 ἀλλ' οὐδ' ὥς φύγε κῆρα· πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη 154^b cf. ζ 224

131] om. F¹ P H¹ M, del. PKnight.
 134 τελίωσι] τελίωσι(ν) G F P H¹ U¹ L W q.
 137 ἡμᾶρ] vitae condicionem.
 138 ἔμελλον... εἶναι] me quoque aliquando
 beatum fuisse veri simile est; vid. § 107 et
 ad α 232.
 140 τ'] om. F. || ἐμοῖσι κασιγνήτοισι] cas-
 sura vitiosa, vid. § 3 et ad K 317; Nauck
 καὶ ἐμοῖσι κασιγνήτοισι πεποιθώς.
 141 ἀθεμίστιος εἴη] *ἀθεμίστια φείποι? cf.
 σιγῇ vs. 142. Ceteris locis aut ἀθεμίστο;
 forma legitur (I 63 : 106 q 363) aut neu-
 trum plur. ἀθεμίστια (i 189, 428 v 287).
 143 ὁράω § 191] ὁρώω mss. || μηχανάοντας
 § 191] μηχανώντας mss. — Activum †,

Nauck μηχανώντας (-άοντας), vid. v. l. γ 213;
 sed adiectivo ἀτάσθαλα verbum μηχανάω non
 additur, medium vero μηχανάομαι A 695
 γ 207 π 93 q 588 v 370.
 147 ἐκείνῳ] noviciū pro κείνῳ, cf. § 97;
 *κείνῳ δὲ μὴ ἀντιάσειας?
 149 ἀναιμωτὶ] vid. ad P 363.
 150 καὶ κείνον] sic Ar.; κακείνον mss.
 multa; cf. § 9 et 97.
 152 κοσμήτορι] reddit A 16, 375 Γ 236,
 semper addito λαῶν in versus exitu.
 153 διὰ F] κατὰ mss. pleraque, πρὸς U¹.
 154 κεφαλῇ] -λήν X¹ D U Z k. || ὥσσετο]
 ὥσσετο mss. || θυμῷ] θυμός F M n (cf. x 374);
 dativus certus est Σ 224, vid. etiam α 115.

- Τηλεμάχοι' ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ Φίφῃ δαμῆναι. 156 cf. γ 143
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη. 157 = φ 139, 166
 ψ 164 cf. σ 195
 τῇ δ' ἄρ' ἐνὶ φρεσὶ ἔθηκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 158 sq. = φ 1 sq.
 κούρη Φικαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ, 159 = ρ 562
 160 μνηστήρεσσι φανήμεν', ὅπως πετάσειε μάλιστα
 θυμὸν μνηστήρων ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
 μᾶλλον πρὸς πόσιός τε καὶ νίεος, ἢ πάρος ἦεν.
 ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσε φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „Εὐρυνόμη, θυμός μοι ἐφέλδεται, οὐ τι πάρος γε,
 165 μνηστήρεσσι φανήμεν' ἀπεχθομένοισί περ ἔμψης·
 166 παιδὶ δέ κεν φείποιμι φέπος, τό κε κέρδιον εἴη.“
 169 τὴν δ' αὐτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔφειπε· 169 = ρ 495
 170 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔφειπες. 170 = ψ 626 cf.
 ἀλλ' ἔθι, καὶ σὺ παιδὶ φέπος φάο μηδ' ἐπίκευθε, A 286
 171 cf. π 168
 χρωτ' ἀπονιψαμένη καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς· 172 cf. 179
 173^a cf. ρ 103
 174 cf. τ 120
 175 ἥδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
 ἡράε' ἀθανάτοισι γενειήσαντα φιδέσθαι.“ 176^b cf. 269
 τὴν δ' αὐτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „Εὐρυνόμη, μὴ ταῦτα παραύδα κηδομένη περ,
 167 μὴ πάντα μνηστῆρας ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν, 167 cf. π 271
 οἳ τ' ἐν μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὀπίθε φρονέουσι. 168 cf. ρ 66

156 Τηλεμάχοι' § 59] -χου mss. || ἔγχεϊ
 Φίφῃ] Bothe ἐγχείηφι, vid. ad γ 143 φ 208.
 157] post vs. 153 collocat Bothe.
 158-303] Penelopes cum procis collo-
 quium olim fuisse carmen singulare, post-
 modo autem Odysseae esse insertum, putat
 vWilamowitz; obloquitur Seeck.
 158 ἐνὶ] ἐπὶ mss.; vid. ad A 55. || φρεσὶ
 ἔθηκε] φρεσὶ ἔθηκε mss.
 160 φανήμεν' § 125] φανῆναι mss. || πετά-
 σειε] Φέλειε U L W, quod glossema esse e
 vs. 212 et 282 desumptum probabiliter sta-
 tuit vHerwerden. Nonnisi h. l. transfertur
 verbum. Hartman σκεδάσειε.
 163 ἀχρεῖον] cf. B 269.
 164 γο] περ G P Z.
 165 φανήμεν' § 125] φανῆναι mss.

166 κα] γο n.
 167 sq.] in margine habet U, propter
 vs. 215-225 del. Duentzer.
 167 ὁμιλεῖν] ἐπαινεῖν G M n.
 171 καὶ] vñ vHerwerden coll. K 53 al.;
 vid. ad ψ 646.
 172 χρωτ'] pro χροά etiam σ 179 Hes.
 Oper. 556 dicitur, cf. χρωτός K 575 et
 vid. § 77.
 173 δάκρυσι Spitzner] δάκρυσι vel δακρύ-
 οισι mss. || πρόσσωπα] -πον U² Z.
 174 ἔρχε' § 117] ἔρχε mss., l. a. ἔρχεο. ||
 πενθήμεναι] cf. § 195.
 176 ἡράε' PKnight] ἡρώ mss. metro invito;
 cf. § 14 et 117. || γενειήσαντα] vid. ad π 176.
 178 παραύδα] -δα mss. cf. § 195. || κηδομένη]
 -νη Ar. (? vid. Ludwig Arist. I p. 623).

- χρῶτ' ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρίσασθαι ἀλοιφῇ 179 cf. 172
- 180 ἀγλαΐην γὰρ ἐμοί γε θεοί, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσι, 180^b = ξ 394
ὠλεσαν, ἐξ οὗ κείνος ἔβη κολήσ' ἐνὶ νηυσί. 181 cf. β 27
- ἀλλά μοι Ἀντιγόνην τε καὶ Ἰπποδάμειαν ἄνωχθι
ἐλθέμεν, ὅφρα κέ μοι παρστήτεον ἐν μεγάροισι·
οἷη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας, αἰδέομαι γάρ.
185 ὥς ἄρ' ἔφη, γρηῃς δὲ δέ' ἐκ μεγάροι' ἐβεβήκει 185 sq. = χ 433
ἀγγέλουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι. 185 = τ 503 [sq.
186 = χ 496
187 = β 382
- ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
κούρη Φικαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχεν·
ἡῦδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθην δέ Φοι ἄψα πάντα 189 = δ 794
- 190 αὖθ' ἐν κλιντῇρι. τῆος δ' ἄρα δῖα θεάων
ἄμβροτα δῶρ' ἐδίδου, ἵνα θηησαίαι Ἀχαιοί.
κάλλει μὲν Φοι πρῶτα προσώπατα κάλ' ἐκάθηρε
ἄμβροσίῳ, οἷω περ ἐυστέφανος Κυθήρεια
χρίεται, εὐτέ κ' ἦν Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα·
- 195 καὶ μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα ἔθηκε Φιδέσθαι, 195 cf. ζ 229 sq.
λευκοτέρην δ' ἄρα μιν ἔθηκε πριστοῖ' ἐλέφαντος. 9 20
ἢ μὲν ἄρ' ὥς Φέρεξας ἀπεβήσετο δῖα θεάων.

Αν *κηδομένην (vid. η 215 τ 511)? Similis est controversia X 416 π 147.

179] del. Cobet. || χρῶτ' cf. vs. 172. || ἀπονίψασθαι G Apoll. lex.] -πύσθαι mss. cett.; -ζεσθαι Kontos. || ἐπιχρίσασθαι G Apoll. lex.] ἐπιχρίσθαι mss. cett. || ἀλοιφῇ cf. ζ 220.

182 Ἀντιγόνην] Ἀντιγόνην P. Ministrae praeterea non nisi Γ 144 (spur.) δ 123 sqq. η 228 (spur.) nominatim indicantur.

183 ὅφρα κέ] ὅφρ' ἄν X D Z k; cf. § 326.

184 οὐκ εἴσειμι] οὐ καὶ εἴσειμι Ar. Herodian. F H X n mss. alia, fortasse recte. || In X D et in marg. U² sequitur μίσγασθαι μνηστῆρος ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη, solet autem verbo αἰδεσθαι accusativus aut infinitivus subiungi; vid. tamen E 531 (= O 563) K 237 P 95 q 578.

185 μεγάροι' ἐβεβήκει] -ροιο βεβήκει mss.; cf. § 59.

186 νέεσθαι] vitiose affertur l. a. ἵσεισθαι (ἐπείσθαι LaRoche, an *πείσθαι?). De verbo νέεσθαι vid. ad Φ 48.

189 ἄψα] vid. δ 794.

190-197] del. Fick, vs. 192-196 criticus apud Nauckium, vs. 192-194 PKnight.

190 *αὖθ' ἐν... τῆος] αὐτοῦ ἐν... τῆος mss.; cf. § 322 et 323. Nauck αὐτοῦ ἐν κλισίῳ. τῆος. || κλιντῇρι] †, vid. ad δ 123. || δῖα θεάων] δῖ' Ἀφροδίτη Zen. (scholion iure hac retulit Duentzer; legitur ad vs. 197).

191 δῶρ' ἐδίδου] δῶρα δίδου mss. || θηησαίαι PKnight] μιν θηησαίαι mss.; cf. § 249.

192 κάλλει] „mirum unguentum!“ (Fick). || προσώπατα] accusativus metaplastus †, vid. H 212; πρόσσωπα M X D Y, πρόσσωπα τε F P. || κάλ' ἐκάθηρε] καλὰ κάθ. mss.

193 ἱυστέφανος] vid. ad Σ 597. || Κυθήρεια] Ἀφροδίτη (glossema) superscriptum habent H² X Y, in marg. G². Vid. ad θ 288.

194 εὐτέ κ' § 326] εὐτ' ἄν mss. || ἱμερόεντα] εἰς ἱμερόεντα J et l. a. in Y (cf. h. Merc. 31 Ven. 264 Cer. 109, 426 XXXI 20).

195] post vs. 196 collocat Hentze, e libro θ interpolatum ducit Kirchhoff.

196 πριστοῖ' § 59] πριστοῦ mss., l. a. λευκοῦ (glossema). Adi. redit 564, cf. νεόπριστος θ 404.

197] in marg. habet X. || ἀπεβήσετο δῖα θεάων] -σατο δ. θ. mss. multa, cf. § 152; ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη P (cf. α 319).

- ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο 198 cf. τ 60
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκε,
200 καὶ ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειᾶς ὀφώνησέν τε
„ἦ με μάλ' αἰνοπαθῇ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψε. 201^b cf. Σ 359
αἶθε μοι ὥς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἀρτεμις ἀγνή
αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν 203 sq. = ε 160
αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο sq.
205 παντοίην ἀρετὴν, ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.“
ὥς φασμένη κατέβαιν' ὑπερώια σιγαλόεντα, [sq.
206 sq. cf. τ 600
οὐκ οἷη ἑμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο. 207-211 = α 331
ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν, sqq.
'στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
210 ἄντα παρειᾶων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα Φοι κεδνὴ Φεκάτερθε παρέστη.
τῶν δ' αὖθι' ἴλυτο γούνατ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἐτελχθεν·
πάντες δ' ἠρήσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι. 213 = α 366
ἢ δ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεε, Φὸν φίλον νιόν· 214 cf. ω 505
215 „Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα.
παῖς ἔτ' ἐὼν καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας·
νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσι καὶ ἦβης μέτρον ἰκάνεις, — 217 cf. τ 532
καὶ κέν τις φράϊη γόνον ἔμμεναι δαβλίῳ ἀνδρὸς 217^a cf. β 314
εἰς μέγεθος καὶ κάλλος ὀρώμενος ἀλλότριος φῶς, —
220 οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὐδὲ νόημα, 220 cf. Ω 40
221 οἶον δὴ τότε Φέργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη.
222 πῶς νῦν, εἴ τι ξείνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
ἦμενος ὧδε πάθοι ζυστακτύος ἔξ ἀλεγεινῆς;
225 σοὶ κ' αἰσχος λῶβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.“

222 δς τὸν ξείνον ἄσας ἀφαικισθῆμεναι οὔτω.

200 παρειᾶς] *παρήα? vid. τ 208 χ 404 et ad Γ 35 X 491 Ω 794. || ὀφώνησέν τε] εἰπὶ τε μῦθον U.

201 αἰνοπαθῇ] †. Novicius est adiectivi exitus (cf. § 73); *αἰνόμορον? cf. X 481 ε 53 ω 169 h. Merc. 257.

206 κατέβαιν' ὑπερώια] constr. praegnans; redit τ 600 ψ 85.

212 αὖθι' § 322] αὐτοῦ mss. || ἔρῳ... ἐτελχθεν] ἔρως... ἐτελχεν P (-γεν etiam G).

213] del. PKnight.

214-243] del. vWilamowitz.

214 αὖ] ἄρα P H mss. alia.

216 παῖς ἔτ'] παιδὸς Nauck (ut φ 21 ω 338).

217 ὅτε δὴ] vid. ad β 314.

218 κέν] κί σί dubitanter vHerwerden.

222] del. PKnight, ante vs. 221 collocat Bothe. || οὔτω] *αὐτως vel *ἀντην?

223-225] del. Kammer.

223 πῶς] ὡς Naber. || νῦν] οὐκ Axt cum κ'... πέλοιτο iungens. || τι] sic Ar.; τις G F D Z n¹.

224 ζυστακτύος] †, vid. ad λ 580.

225 πέλοιτο] γένοιτο F, γένοιτο schol. Ω 22.

- τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
 227 „μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὐ σε νεμεσάομαι κεχολῶσθαι.
 230 ἀλλὰ τοι οὐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι
 ἐκ γὰρ με πλήσσουσι παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος 231^b = I 311
 οἶδε κακὰ φρονέοντες, ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
 οὐ μὲν τοι ξείνου καὶ Ἰίρου μῶλος ἐτύχθη
 μνηστῆρων ἰότητι, βίη δ' ὅ γε φέρτερος ἦεν.
 235 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλών, 235 = B 371
 οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
 νεύοιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἳ μὲν ἐν αὐτῇ,
 οἳ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λελυῖτο δὲ γυνὴ Φεκάστου,
 ὥς νῦν Ἰίρος κείνος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
 240 ἦσται νευστάζων κεφαλῇ, μεθύοντι Φεφεικῶς,
 οὐδ' ὀρθὸς δύναται στήναι ποσὶν οὐδὲ νέεσθαι
 Φοίκαδ', ὅπη Φοι νόστος, ἐπεὶ φίλα γυνὴ λέλυται.“
 ὥς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Εὐρύμαχος δὲ Φέπεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν·
 245 „κούρη Φικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
 εἰ πάντες σε Φίδοιεν ἀν' Ἴασον Ἀργος Ἀχαιοί,
 μνηστῆρες πλεονέες κεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισι
 ἦῶθεν δαιτυνίατ', ἐπεὶ περιέσσι γυναικῶν
 Φεῖδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐφίσας.“ 249 = A 337

228 αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοῖω καὶ Φοῖδα Φέκαστα,
 ἰσθλά τε καὶ τὰ χεῖρα πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.

229 Aristoph. Ar. —

227 νεμεσάομαι § 191] -σώμαι mss.
 228 sq.] del. Bothe, alii recensionum cum
 vs. 233 sq. tribuit Friedlaender; PKnight
 del. vs. 229-232, Kirchhoff solum vs. 229.
 228 θυμῷ νοῖω] νοῖω θυμῷ G.
 229 χεῖρα M Eust.] χεῖρα mss. pleraque;
 cf. § 87. || πάρος — ἦα] I. a. μέγας δὲ καὶ
 νήπιος εἴην.
 233-242] del. Kammer.
 233 καὶ PKnight] γε (τε F) καὶ mss.
 236 οὕτω] vid. ad Θ 538.
 238] οἳ δὲ καὶ ἰκτοσθεν μεγάρων εὐναιστα-
 ὄντων G. || λελυῖτο Bekker] λέλυται M,
 λέλυ(ν)το vel λελυ(ν)το mss. cetera. Vid. § 119
 et I 0 et ad Ω 745.
 239 κείνος § 97] ἐκείνος mss., numerosius
 sane.

240 κεφαλῇ] -λήν M D U² Z k.
 241 δύναται στήναι G F U n] στήναι δύναται
 mss. cetera. Pro στήναι expectatur στήμεναι,
 cf. § 125.
 242 γυνὴ] γυνὴ n.
 244 δι' Ἰάσσει] δ' ἰπείσσει mss. || προσ-
 ηύδα] -δα? cf. § 195.
 246 Ἴασον] adi. †, cum voce Ἰάσωνες (N 685)
 fortasse cohaerens; nomen proprium viri
 Atheniensis est O 332, 337. Peloponnesum
 significari patet, cf. Strab. VIII p. 369.
 247 μνηστῆρες πλεονέες κεν Nauck] πλεονέες
 (πλείονες) καὶ μνηστῆρες mss.; cf. § 8, 85, 87.
 Baunack πλείες καὶ μνηστῆρες.
 248 δαιτυνίατ' Thiersch] δαιτυνίατ' (δαιτυν-
 F P M) mss.; cf. § 120. Fick δαιτυνίατ', male,
 cf. § 119.

- 250 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 „Εὐρύμαχ', ἦ τοι ἐμὴν ἀρετὴν Φεῖδός τε δέμας τε
 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Φίλιον εἰς ἀνέβαινον 251 cf. τ 124
 251^b = § 116
 252-256 = τ 125
 252^b = § 172 [sq. 253 cf. β 173
 253 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦι Ὀδυσσεύς.
 εἰ κείνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύει,
 255 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
 νῦν δ' ἄρχομαι τόσα γὰρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦε λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
 δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἐλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα· 258 cf. Ω 671
 „ὦ γύναι, οὐ γὰρ ὁῖω ἐκνήμειδας Ἀχαιοὺς
 260 ἐκ Τροίης ἐν πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
 καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
 ἡμὲν ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας ὀιστῶν
 ἔππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἳ τε τάχιστα
 ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοῖοιο πτολέμοιο. 264^b = ω 543
 265 τῷ οὐ Φοῖδ', ἦ κέν μ' ἀνέη θεὸς ἦ κε Φαλῶω
 αὐτόθ' ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων.
 266^b = ρ 594
 μεμνησθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισι
 ὥς νῦν, ἦ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῖ' ἀπὸ νόσφιν ἐόντος·
 268^b cf. A 541
 269^b cf. 176
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ παῖδα γενεήσαντα Φίδηαι,
 270 γήμασθ' ᾧ κ' ἐθέλησθα τεδὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα·
 270 cf. τ 531
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 271 = B 330
 νῦν δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερός γάμος ἀντιβόλῃσει
 273^b cf. τ 161
 ὀλομένης ἐμέθεν, τῆς τε Ζεὺς ὄλβον ἀπέφρα.
 274 = Θ 147
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 275 μνηστῆρων οὐχ ἦδε δίκη τὸ πάροιθ' ἐτέτυκτο·

251-256] del. Duentzer.
 253 ἦι § 308] ἦεν Aristoph. Ar. et mss. ple-
 raque, ἦεν GPMU mss. alia; cf. β 173.
 254 τὸν] articulus molestus.
 256 ἄρχομαι] ἄρχομαι X¹ D Z k; cf. § 182. ||
 ἐπίσσειν] ἐπείσσειν F; cf. τ 129.
 257 ἦε] vid. § 308.
 259 γὰρ G F U] γὰρ τ' mss. complura;
 cf. § 295.
 260 ἀπονέεσθαι] cf. § 21.
 262 ἀκοντιστὰς] cf. II 328.
 263 τε Monro] καὶ mss.; Barnes καὶ...
 κρίνειαν, sed aptior est aoristus gnomicus. ||
 τάχιστα] μάλιστα M, fortasse recte.
 264 ὁμοῖοιο πτολέμοιο § 59] ὁμοῖοιο πτολ. Y,

ὁμοῖοιο π(τ)ολ. mss. cet. || ὁμοῖοιο] vid. ad A 315.
 265 οὐ] οὐκ mss. || ἦ κεν § 327] εἰ κεν
 mss. || ἀνέη Thiersch] ἀνέσει mss.; cf. § 122.
 Expectatur ἀνέη, vid. tamen II 590.
 266 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss.
 268 ἐμεῖ' § 92] ἐμεῖ mss.
 269 ἐπεὶ F] ἐπὶ mss. cet.; cf. § 326. ||
 γενεήσαντα] vid. ad π 176.
 271 τῶς] § 3; Herodian. mss.; cf. B 330
 Γ 415 et § 96. || τελεῖται] cf. § 191.
 272 sq. γάμος ἀντιβόλῃσει...ἐμέθεν] con-
 structio non reddit.
 273 ὀλομένης § 21] οὐλ. mss. || τῆς] τῇν?
 vid. ad δ 646. || ἀπέφρα § 150] ἀπύφρα mss.
 275 πάροιθ' ἐτέτυκτο] -9ε τέτυκται P.

- οἷ τ' ἀγαθὴν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θυγάτρα
μνηστεύειν ἐθέλωσι καὶ ἀλλήλοισ' ἐρίσῃσι,
αὐτοὶ τοὶ γ' ἀνάγουσι βόας καὶ φίλια μῆλα,
κούρης δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσι,
280 ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοντον νήποινον ἔδουσι.“ 280 cf. α 160
ὥς ῥά τ' ἐγῆθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
οὕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρείλκετο, ῥέγγε δὲ θυμὸν
μειλιχίοισι φέπεσσι — νόος δὲ φοι ἄλλ' ἐμενοίνα. 281 = η 329
τὴν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Ἐυπείθεος υἱός· 283^b cf. β 92
285 „κούρη Φικαρίοιο περίφρον Πηνελόπεια,
δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι,
δέξασθ', — οὐ γὰρ καλὸν ἀνήμασθαι δόσιν ἐστὶ, — 285 = π 435
ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ φέργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πη ἄλλη,
πρὶν σέ τε γῆμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.“ 287 cf. δ 651
290 ὥς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπεφάνθανε μῦθος. 288 = β 127
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα φέκαστος. 289 cf. β 128
Ἀντινόφω μὲν ἔνεικε μέγαν περικαλλέα πέπλον,
ποικίλον· ἔν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι δύο καὶ δέκα πᾶσαι 290 = 50
χρύσειαι, κληῖσιν ἐυγνάμπτοις ἀραρυῖαι. 291 = ρ 399
295 ὄρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτὶκ' ἔνεικε,
χρύσειον, ἡλέκτροισιν ἐερμένον, ἡέλιον ὥς. 296 cf. ο 460 h.
ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύο θεράποντες ἔνεικαν Ap. 104

282 (immo 282 sq.) Aristophanes (et Ar.?) —. Vid. Ludwig Arist. I p. 624.

276 ἀφνειοῖο] vocem ἀνδρός desiderat vHerwerden.

278 ἀνάγουσι Ernesti] ἀπάγουσι mss.; ἀπαγουσι Axt. Cf. © 203 schol. σ 89.

279 κούρης... φίλοισι] κούρης... φίλῃσι P mss. alia (absurde). || δῶρα] ἔργα H U.

280 ἀλλ' οὐκ] ἡδέ κεν (οἱ δὲ καὶ?) F.

281-283] del. Fick, Kammer vs. 281-301 eorum loco substituens: ὡς φαμένη ἀνέβαιν' ὑπερώια δῖα γυναικῶν, | οὐκ οἷ, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύο ἔποντο.

281 ῥά τ' ἐγῆθησεν] φάτο· γ. mss.

282 παρείλκετο H²] παρείλκετο mss. — Med. †, act. φ 111.

283 μειλιχίοισι φέπεσσι] -οις ἐπίεσι mss. || φοι] Ulixi? Contextus et locus parall. β 92 suadent ut ad Penelopem pronomen referamus; sed fraudem nunc procis hanc struere e contextu non apparet. In antiquo carmine,

de quo vid. ad τ 346-348 et ad initium libri φ, aptiorem locum haec habuisse, post vs. enim 303 secutos esse φ 5 sqq., opinio est Seeckii. || ἄλλ' ἐμενοίνα] ἄλλα μ. mss.

288 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

289 *σί τῳ] γί σε τῳ vel σί γε τῳ mss., Herodian. τῳ enclit. || ἄριστος] Axt ἀριστός; (quae vox non extat apud Hom.).

290 ἐπεφάνθανε] ἐπιήνθανε mss.

291-301] del. Fick vs. 303 scribens οὐκ οἷ, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δύο ἔποντο (ut Γ 143 alibi).

293 περόναι] cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 137.

294 ἐυγνάμπτοις] ἐυγνά(μ)πησ' G H².

295 πολυδαίδαλον] περικαλλία U.

296 ἡλέκτροισιν ἐερμένον] cf. ο 460; ἐερμένον H².

297 sq. ἔρματα... τρίγληνα μορόντα] cf. Ξ 182 sq.

- τρίγληνα μορόντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή. 298 = Ξ 183
ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο Πολυκτορίδαο φάνεκτος
300 ἴσθμιον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλές ἄγαλμα.
ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικε.
ἢ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαιν' ὑπερώια δῖα γυναικῶν,
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.

οἷ δ' εἰς ὄρχηστὴν τε καὶ ἡμερόεσσαν ἀοιδὴν 304-306 = α 421
305 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ φέσπερον ἔλθειν. sqq.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ φέσπερος ἦλθε.
αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἵστασαν ἐν μεγάροισι, [112
ὄφρα φαίνοιεν· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἔθηκαν, 308^b cf. h. Merc.
αὐτὰ πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ, 309^a = ε 240
310 καὶ δαῖδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
δμῶαί Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος. αὐτὰρ ὃ τῇσι
αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„δμῶαί Ὀδυσσῆος δέην οἰχομένοιο φάνεκτος, 313^b = ξ 376
ἔρχεσθε πρὸς δῶμαθ', ἵν' αἰδοίῃ βασιλεία,
315 τῇ δὲ πὰρ ἡλάκατα στροφαλίζετε, τέρπετε δ' αὐτὴν
ἡμεναι ἐν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσὶ 316^a cf. Ω 209
αὐτὰρ ἐγὼ τοῦτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλωσιν ἐύθρονον Ἡόα μῦναιν,
οὐ τί με νικήσουσι· πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμὶ.“
320 ὥς ἔφαθ', αἷ δ' ἐγέλασαν, ἐς ἀλλήλας δ' ἐφίδοντο. 320^b cf. Ω 484
τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνένιπε Μελανθὼ καλλιπάρῃος, 321^a = ψ 473

300 ἴσθμιον] †, monile.

302 δῖα γυναικῶν] σιγαλόεντα P (cf. π 449).

305 sq. μένον — τερπομένοισι] del. Fick, deinde μέλας δ' scribens.

306 τερπομένοισι] τερψάμενοισι P.

307-310 ἵστασαν... ἔθηκαν... μετέμισγον] subiectum desideratur.

307 λαμπτήρας] redit vox vs. 343 et τ 63; significantur vasa ligno arido referta, differunt igitur a taediis (cf. σ 310) quibus in Alcinoi aedibus utebantur (η 100 sq.). || ἵστασαν G U] ἵστασαν vel ἵστασαν mss. multa, ἵστησαν M; vid. M 56.

308 ἐπὶ P H M n] περὶ G F X. || κάγκαν' ἔθηκαν M] -να ἔθηκαν mss. cetera. De adi. κάγκανος aridus vid. ad Φ 364 ο 322.

309 περίκηλα] cf. ε 240.

310 ἀμοιβηδὶς] vid. ad Ξ 506. || ἀνέφαινον] i. e. φάος παρῖχον, ignem suscitabant et nutriebant; vid. σ 317, 343 τ 64. In G est ἀνέκαιον fortasse recte (vid. ad φ 181). De verbi forma vid. ad τ 25.

312 αὐτὸς] corruptum indicat Nauck; *παρσάς? || διογενὴς] cf. § 21.

314 δῶμαθ'] δῶμα P.

315 στροφαλίζετε] †, torquete (nete); cf. στροφάλιγξ (κονίης) vortez II 775 Φ 503 ω 39. || αὐτὴν] ἀντὴν P.

316 πείκετε] vid. ad Ξ 176 et cf. χ 423.

318 εἴ F] ἢ mss. cett.; cf. § 326. || Ἡόα § 77] Ἡῶ mss.

319 πολυτλήμων] redit H 152, cf. λ 38.

τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, 'κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
παῖδα δὲ ὡς ἀτίταλλε, 'δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ·
ἀλλ' οὐδ' ὧς ἔχε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης,
325 ἀλλ' ἢ γ' Εὐρύμαχ' ἰμισγέσκετο καὶ 'φιλέσκε.
ἢ δ' Ὀδυσσ' ἐνένιπεν ὀνειδείοισι Φέπεσσι·

„ξείνε τάλαν, σὺ γέ τις φρένας ἐκπεπαταγμένος ἐσσι,
οὐδ' ἐθέλεις εὖδειν χαλκήιον εἰς δόμον ἔλθων
329 ἢ ποθ' εἰς λίσχην, ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις.

333 ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρου ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; 333 = 393

μή τις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
335 ὅς τις σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπῶς χερσὶ στιβαρῇσι
δώματος ἐκπέμψῃσι φορῦξας αἷματι πολλῷ.“

τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

„ἦ τάχα Τηλεμάχ' ἑρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
κεῖσ' ἔλθων, ἵνα σ' αὐθι διὰ μελεῖσσι τάμησι.“

340 ὧς Φειπὼν Φεπέσσι διεπτόλησε γυναικάς·
'βάν δ' ἵμεναι διὰ δῶμα, 'λύθεν δ' ὑπὸ γυνία Φεκάστης 341^b = Σ 31
ταρβουσύνῃ 'φάν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
αὐτὰρ ὁ παρ λαμπτήροισι φασίνων αἰδομένοισι

330 θαρσαλίως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ταρβείς. ἢ ἡ δ' αὖτε Φοῖνος ἔχει φρένας; ἢ νύ τοι αἰεὶ
τοιούτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις;
330-332 Ar. —

322 Δολίος] vid. ad δ 735.

323 δὲ ὡς] alias constanter dicitur δ' ὡς
(E 78 Z 295 Θ 306 etc.). Intercidisse vide-
tur pronomen, quod tamen inter δὲ et ὡς
(δὲ F' ὡς) apte inseri non potest; *παῖδά
μιν ὡς? Sed etiam finis hexametri suspectus
est. || ἄρ' ἀθύρματα] caesura vitiosa; vid.
E 205 Σ 98 e 476 et § 3. In PH est ἄρα
θύρματα, in Y ἄρα ἡρματα (ἔρματα? vid. vs.
297); vHerwerden ἄρα χάρματα. De voce
ἀθύρματα vid. ad O 363. || θυμῷ] θυμοῦ
FPH¹U¹n.

324 ἔχει] σχίθ· FMUn mss. alia.

326 ὀνειδείοισι Φέπεσσι] -οις ἐπέεσσι mss.

327 τάλαν] imprudens, pernicax; nonnisi
τ 68 h. Merc. 160 redit adi. || ἐκπεπαταγ-
μένος] ἐκπεπατασμένος L.W. Comp. † (simplex
H 216 N 282 Ψ 370).

329 ποθ' § 322] που mss. || λίσχην] †.
Vox dubiae originis (Semiticae? vid. Valcken.

ad Ammon. p. 211); cf. Hesiod. Oper. 493
Pausan. X 25. Locus publicus (deversorium)
significatur.

330 θαρσαλίως] -λέος GPHM¹.

331 ταρβείς] cf. § 7 et 191.

332 μεταμῶνια] -λια FHMn mss. alia;
cf. β 98.

334 τοι... ἀναστῇ] vid. ad Ψ 635. || ἀναστῇ]
novicium pro ἀναστή, cf. § 122.

335 κεκοπῶς] sic et -ωός Ar., vid. ad
N 60.

336 φορῦξας] †, cf. αἰμοφόρυκτος; v 348,
φορύνω χ 21.

338 οἷ' ἀγορεύεις] vid. ad Σ 95.

339 μελεῖσσι] adv. redit Ω 409 i 291.

340 διεπτόλησε] comp. †, simplex est χ 298.

341 ἵμεναι] ἵεναι n, ἵεναι P. || διὰ] κατὰ n.

342 ταρβουσύνῃ] †, cf. τάρβος; Ω 152, 181,
ταρβαλῖος h. Merc. 165.

343 λαμπτήροισι] vid. ad vs. 307.

εἰστήκειν εἰς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ Φοι κῆρ
345 ὠρμαινε φρεσὶ Φῆσιν, ἃ δ' οὐκ ἀτέλεσ' ἐγένοντο.

μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγῆνορας εἰά' Ἀθήνη
λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δυίῃ ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.

τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάϊς ἦρχ' ἀγορεύειν,
350 κερτομέων Ὀδυσῆα, γέλον δ' ἐτάροισιν ἔτευχε·

„κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
ὅφρ' ἔσπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
οὐκ ἀθεῖ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆιον εἰς δόμον ἔκει·
ἔμπης μοι δοκέει δαῖδων σέλας ἔμμεναι αὐτοῦ

355 κακὰ κεφαλῆς, ἐπεὶ οὐ Φοι ἐνὶ τρίχες οὐδ' ἦ βαιαί.“
ἦ δ', ἅμα τε προσέφειπεν Ὀδυσσῆα πτολίπορθον·
„ξείν', ἦ' ἄρ' κ' ἐθέλεις θητενέμεν', εἴ σ' ἀνελόμην,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, — μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται, —
αἵμασιδάς τε λέγων καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;

360 ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
Φεῖματα δ' ἀμφιφέσαιμι ποσὶν θ' ὑποδήματα δολῆν.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ Φέργα κακὰ ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Φέργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσειν κατὰ δῆμον
βούλει, ὅφρα κ' ἔχης βόσκειν σὴν γαστέρ' ἀναλτον.“

365 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις Φέργοιο γένοιτο
ὦρῃ Φεαρινῇ, ὅτε τ' ἥματα μακρὰ πέλονται,

344 εἰστήκειν] ἐσθίκει(ν) mss. complura.

345 ἀτέλεσ' ἐγένοντο] -στα γ. mss.

346 εἰά' § 191] εἰα mss.

348 δυίῃ § 114] δύη (δύη) mss. || Λαερτιάδην
Ὀδυσῆα G M² U] -όεω Ὀδυσῆος mss. cetera;
cf. v 286.

349 ἦρχ' ἀγορεύειν] ἀντίον ἡδῶ X.

350 γέλον § 63] γέλω(ν) mss. || ἐτάροισιν]

ἄρα τοῖσιν PHM mss. alia. || ἔτευχε G X D U²]

ἔχυνε F, ἔτευξε(ν) PHM mss. alia.

351 *μοι] μεν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

352] in marg. habet U². || ἔσπω § 246]

ἔσπω mss.; cf. H 68. || κελεύει] l. a. ἀνάγει.

353 ἀθεῖ vHerwerden] ἀθεεῖ mss. Adv. †

(= ἔσων ἀφίκεται); cf. ἀναιματῆ (P 363 etc.).

354 ἔμπης] perpetuo, prorsus; cf. τ 37.

Deridetur calvum Ulixis caput (cf. v 431)

sub luce λαμπτήρων, quibus adstat, resplen-

dens. || αὐτοῦ] pronomen? Si adverbium
est, leg. αὐθι (cf. § 322).

355 κακὰ Barnes] καὶ mss.; cf. δ 72. ||

ἐν] ἐπὶ U. || ἦ βαιαί § 2] ἡβαιαί mss.

356 πτολίπορθον] μεγάθυμον U.

357 θητενέμεν'] vid. ad Φ 444.

358 sq.] ordine inverso collocat vHerwer-

den, vs. 358 del. Hentze, vs. 359 Peppmueller.

358 ἄρκιος] vid. ad B 393.

359 αἵμασιδάς] vox redit ω 224, ubi vid.;

recte veteres interpretati sunt lapillos (hinc

maceriam inde confectam).

361 ὑποδήματα] cf. o 369.

362 κακὰ ἔμμαθες] vid. ad ρ 226.

364 ὅφρα κ' § 326] ὅφρ' ἂν mss. || ἀναλτον]

vid. ad ρ 229.

367 ὦρῃ Bentley] ὦρῃ ἐν mss. || Φεαρινῇ

§ 21] εἰαρινῇ mss.

[sqg.
346-348 = v 284
346 cf. K 299

351 sq. = ρ 468 sq.

355 cf. Σ 141

358^a = ε 489
358^b cf. K 304

362-364 cf. ρ 226
sqg.

367 = χ 301
367^a = B 471

- ἐν ποίῃ δρέπανον μὲν ἐγὼν ἐνκαμπὲς ἔχοιμι,
καὶ δὲ σὺ τοῖον ἔχῃς, ἵνα πειρησάμεθα φέρου
370 νήστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, πολὴ δὲ παρήγη.
εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἴεν ἐλαννέμεν', ὧ περ ἀρίστω,
αἰθῶνε μεγάλῳ, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
ἤλικε Φισοφόρῳ, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν,
τετράγυον δ' εἴη, Φεῖκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρω·
375 τῷ κε Φίδοις εἰ Φόλκα διηνεκέα προταμοίμην.
εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη καὶ δύο δοῦρε
καὶ κυνὴ πάγχυαλκος ἐπὶ κροτάφοισ' ἀραρυῖα·
τῷ κε Φίδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μίγνεντα
380 οὐδέ κέ μοι τὴν γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις καὶ τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
καὶ ποθὶ τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἡδὲ κραταιός,
οὐνεκ' ἀφανροτέροισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὁμιλεῖς.
εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' εἰς πατρίδα γαῖαν,
385 αἰψὰ κέ τοι τὰ θύρετρα καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα
φρεύοντι στείνοιτο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε·
ὧς ἔφατ'· Εὐρύμαχος δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον
καὶ μιν ὑπόδρα Φιδῶν Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ἄ δ' εἰλ', ἡ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
390 θαρσαλέως πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν, οὐδέ τι θυμῷ

368 δρέπανον] †, vid. ad Σ 551. || ἐνκαμπὲς] adi. redit φ 6 h. XXVI 12.
369 πειρησάμεθα] -σώμεθα M.
370 κνέφαος] -φίος G¹ D U², cf. § 72.
371 ὧ περ ἀρίστω G] οἷ περ ἀρίστοι mss. cett.
372 *αἰθῶνε μεγάλῳ] -νε -λοι mss.
373 ἤλικε Φισοφόρῳ Bekker] ἤλικε Φισοφόροι mss. Utrumque adi. †; cum priore cf. ὁμηλὲς I 54 etc., ἡλικίη II 808 X 419, δ' ἑτέρας B 765, ὁμηλικίη Γ 175 etc.
374 τετράγυον] quatuor iugerum; cf. η 113. || βῶλος] χώρος G H² U¹. Subst. βῶλος †.
375 κε PKnight] κί μ' mss. || Φόλκα Fick] ὦλκα mss.; cf. N 707.
378 πάγχυαλκος] adi. redit χ 102, cf. παγ-χάλκεος Y 102 φ 403 λ 575.
379 κε PKnight] κεν P, κί μ' mss. cetera. || μίγνεντα] φανέντα U.

380 οὐδέ κέ § 326] οὐδ' ἄν mss.
382 ποθὶ § 322] πού mss. || δοκέεις] cf. H 192.
383 οὐνεκ' ἀφανροτέροισι vHerwerden coll. H 235 O 11 v 110] οὐνεκα παυροτέροισι U¹, οὐνεκα πὰρ (περ H² i, δὴ G) παύροισι mss. cetera. Verbum ὁμιλεῖν non admittit praepositionem παρά, comparativo autem παν-ρότεροι (cf. B 122 Θ 56 etc.) hic non est locus. || οὐτιδανοῖσιν G U] οὐκ ἀγαθοῖσιν mss. cett.; adi. οὐτιδανός extat A 231, 293 A 390 φ 209 ι 460, 515.
386 προθύροιο] μεγάροιο Rhianus X mss. alia.
388 Φέπεα πτερόεντα προσηύδα] χαλεπῶ ἡνίκαπε μύθῳ n (ut B 245).
389 οἷ' ἀγορεύεις] vid. ad Σ 95.
390-393] del. PKnight, vs. 393 Bekker.
390 θαρσαλέως] -λίος G H¹ L.

- ταρβέις. ἡ ῥά σε Φοῖνος ἔχει φρένας; ἡ νύ τοι αἰεὶ
392 τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ καὶ μεταμῶνια βάζεις;
394 ὧς ἄρα φωνήσας σφέλας ἔλλαβεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
395 Ἀμφινόμου πρὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος
Εὐρύμαχον δ' Φείσας. ὃ δὲ Φοινοχόον ἔβαλε χεῖρα
δεξιτερῇν· πρόχοος δὲ χαμαὶ ἔβόμβησε πεσοῦσα,
αὐτὰρ ὃ γ' οἰμῶξας ἔπεσ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρον σκίοεντα,
400 ὧδε δὲ τις Φεῖπεσκε Φιδῶν εἰς πλησίον ἄλλον·
„αἰθ' ὦφειλ' ὃ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι
πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὐ τι τόσον κέλαδον μετέθηκε.
νῦν δὲ περὶ πτωχῶν ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἡδός, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικά·
405 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειψ' ἱερὴ Φῖς Τηλεμάχοιο·
„δαιμόνιοι, μάλινεσθε καὶ οὐκέτι κεύθετε θυμῷ
βρωτῶν οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὕμας ὀρίνει.
ἀλλ' ἐν δαισάμενοι κατακέετε Φοίκαδ' ἰόντες,
ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὐ τιν' ἐγὼ γε·
410 ὧς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶς ἐν χεῖλεσι φύντες
Τηλέμαχον ἑαυμάζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
412 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·
414 „ὦ φίλοι, οὐ κεν δῆ τις ἐπὶ ζῆθύντι δικαίῳ
415 ἀντιβίοισι Φέπεσσι καταπτόμενος χαλεπαίνοι.

393 ἡ ἀλύσις, ὅτι Φίρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;
413 Νίσου φαίδιμος υἱὸς Μηρτιάδαο Φάνακτος.
416 μήτε τι τὸν ξείνον στυφελίζετε μήτε τι' ἄλλον
δμῶων, οἱ κατὰ δώματ' Ὀδυσσεὺς θείοιο.
393 = 333
413 = π 395
416 sq. = υ 324 sq.
416b sq. = ρ 401 sq.

391 ταρβέις] cf. § 7 et 191.
392 μεταμῶνια] -λια F H² M² n mss. alia; cf. β 98.
393] om. G F X D U n.
394 σφέλας] cf. ρ 231.
396 δὲ Bentley] δ' ἄρ' mss.
398] del. vHerwerden coll. vs. 418. || *ἔπεισ' πείσιν mss. || κονίῃσι] vid. ad δ 627.
401 ὦφειλ' § 273] ὦφειλλ' mss.
402 τόσον] πολλὸν G F. || μετέθηκε(ν)] sic Ar., μετέθηκε (μετέθηκεν P) mss.
403 sq.] del. Duentzer.
404 ἡδός] vid. ad A 576.
405 μετέφειψ' μετέφειψ' X D Z k.
406 οὐκέτι — ποτῆτα] iam celare non potestis (nimiam) epulationem et potionem.
407 *ὕμας ὀρίνει] ὕμ' vel ὕμ' ὀροθύνει mss. non recte de pluribus; cf. ν 357 ω 109 et § 92.
409] del. PKnight. || ὁππότε] εἴ ποτε H. || ἄνωγε] alienum hinc est imperfectum (cf. § 225); *ἀνάγη' ἐγὼ δ' οὐκ ἄρ' ἐγὼ διώκω? § 225).
413] habent F P, om. mss. pleraque.
414 οὐ κεν § 326] οὐκ ἄν mss.
415 ἀντιβίοισι Φέπεσσι] -οις ἐπίεσσι mss.
416 sq.] del. Duentzer.

- 418 ἀλλ' ἄγε, Φοινοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσι,
 ὄφρα σπείσαντες κατακείμεν οἴκαδ' ἰόντες.
 420 τὸν ξεῖνον δ' ἐάωμεν ἐνὶ μεγάροισ' Ὀδυσῆος
 Τηλεμάχῳ μελέμεν· τοῦ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.
 ὥς 'φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσι Φεφαδότα μῦθον ἔφειπε.
 τοῖσιν δὲ κρητῆρα 'κεράσσατο Μώλιος ἦρως,
 κήρυξ Δουλιχεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο.
 425 'νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
 σπείσαντες μακάρεσσι 'πλὸν μελιηδέα Φοῖνον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ 'σπεῖσάν τε 'πλὸν θ' ὅσον ἔθελε θυμὸς,
 'βάν δ' ἵμεναι κείμεντες ἔφθον πρὸς δῶμα Φέκαστος.

418] vid. ad A 471. || ἄγε X D Z k] ἄγετ' mss. cett.

419 κατακείμεν οἴκαδ'] F neglectum, Fick κείωμεν Φοίκαδ'; subiunctivus verbi (futuri) κείω non extat, conferri tamen potest imperativus η 188 σ 408. De indicativo futuri post ὄφρα vid. ad δ 168.

420 δ' ἐάωμεν § 191] δὲ ἐάωμεν vel δ' εἰώμεν mss. || μεγάροισ' Ὀδυσῆος] -ροισιν Ἰηλόν

Rhianus, quod perplacet si deleatur vs. 421; vid. ad γ 312.

421 μελέμεν] vid. § 126.

423 Μώλιος Nauck] Μούλιος mss.; cf. A 739

424 ἦν] ἔν? cf. § 302.

426 σπείσαντες] λείψαντες G F X.

428 δ'] δ' mss. multa. || ἵμεναι] ἵεται X. || ἔφθον πρὸς δῶμα Bekker] ἐὰ πρὸς; δῶμα? mss.; vid. ad Ω 1 β 258.

418 sq. = φ 263

419^b cf. η 188^{sq.}

422 = I 173

425 = ν 54

426^a cf. ν 55

427 = I 177

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ τ.

Ὀδυσσεύς καὶ Πηλεΐδης ὁμίλια (vs. 1-316). — Τὰ νίπτρα (vs. 317 sqq.).

- αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο διὸς Ὀδυσσεύς
 μνηστῆρεςσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων.
 αἴψα δὲ Τηλέμαχον ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·
 „Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήια κατθέμεν' εἴσω
 5 πάντα μάλ', αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖσι ἔπειτα
 παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες
 ,ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖς' ἐφεοίκει,
 οἶά ποτε Τροίηνδε κιὼν κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ κατηφέικισται ὅσον πυρὸς ἵκετ' ἀντμή.
 10 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε δαίμων,
 μή πως Φοινωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ἔμιν,
 ἀλλήλους τρώσῃτε καταισχύνητέ τε δαῖτα
 καὶ μνηστῆρ'· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.“
 ὥς 'φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
 15 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρυκλείαν·
 „μαῖ', ἄγε δὴ μοι ἔρυσον ἐνὶ μεγάροισι γυναικας,

1 sq. = 51 sq.

1 = η 230

3 = ρ 591

5-9 = π 286 sqq.

10 cf. π 291

11-13 = π 292^{sq.}

14 = χ 108, 393

15 = φ 380

1 δ] *δς? alii δ γ', vid. § 15.

2 σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων] metrum ingratum; cf. tamen β 325.

3-52] hos versus del. Duentzer, diasceustae probabiliter tribuit Kirchhoff. Ipse poeta non finxerat Ulixem et filium arma, quae hactenus per conclave suspensa fuissent, furtim absportasse, sed in cubiculo et arcum Ulixiae et cetera eius arma iam-

pridem iacuisse seposita (vid. ad π 281-298 χ 99-125).

5-13] vid. ad π 286 sqq.

7-13] del. Bothe.

10 ἐν] *ἐμοί? Non recte dicitur ἐν... ἔμβαλε, vitium autem natum videtur e l. a. ἐν φρεσὶ θεῆς Κρονίων (ut loco par.); diasceustae imputat Kirchhoff.

15 Εὐρυκλείαν § 73] -κλείαν mss.

- ὄφρα κεν εἰς θάλαμον καταθήομαι ἔντεα πατρὸς
καλὰ, τὰ μοι κατὰ Φοῖκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει
πατρὸς ἀποιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα. 19^b = β 313
- 20 νῦν δ' ἐθέλω καταθέσθαι ἵν' οὐ πυρὸς ἴξεται ἀντμή.
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλεία· 21 = χ 419, 485
„αἶ γὰρ δὴ ποτε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιо
Φοίκου κήδεσθαι καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἔπειτα μετοιχομένη φάος οἴσει;
25 δμῶας δ' οὐκ εἷας προβλῶσκέμεν, αἶ κεν ἔφαινον.“
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' αὖ
„ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀφ' ἐργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
χοίνικος ἄπτηται καὶ τηλόθεν εἰληλουθῶς.“
ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος· 29 sq. = φ 386 sq.
30 κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων ἐν ναιετάοντων.
τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς καὶ παῖδιμος νῆος
εἰσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας 32 cf. II 214
ἔρχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
χρύσειον λύχνον ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἐποίει.
35 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Φὸν πατέρ' αἶψα· 35 cf. π 221
„ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι. 36 cf. N 99

17 καταθήομαι § 122] -θείομαι mss. (-θεί-
ομεν U² O n).

18 ἀμέρδει] cf. N 340.

19 sq.] del. PKnight.

20 ἴξεται] ἴκται F M.

21 Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.

24 μετοιχομένη] aptum sensum non prae-
bet; μετοίχεσθαι enim quid significet ex E 148
K 111 § 7, 47 apparet. Duentzer μετοιχο-
μένη, nos *μετοίχομένη, vid. Z 86, ubi Eust.
et Vrat. habent μετοίχο pro μετοίχο.

25 εἷας] ἰάας PKnight. Vid. ad E 256. ||
κεν ἔφαινον] περ ἔφαινον G, κ' ἔφαινον P;
*κ' ἔφαινον? vid. σ 308, 343 etc.; brevius
tamen verbum etiam η 102 sensu lucem
praebeendi occurrit, item ἀναφαίνω(?) σ 310.

27 ἀφ' ἐργὸν] vid. ad ω 251.

28 χοίνικος] †; cibum significat, cf. κοτύλη
de potu dictum X 494 o 312 (ubi vid.) ρ 12;
iure tamen observat Fick locutionem χοίνικος
ἄπτησθαι a dictione Homericā abhorrere. —
In diurnum unius hominis alimentum suf-
ficiebat χοῖνις ἀλίπων; videantur Herod.

VII 187, Thuc. IV 16, Aristoph. Vesp. 718
Lysistr. 1208, oraculum apud Athen. VI
272b etc.

29 ἄπτερος] vid. ad ρ 57.

30 μεγάρων] θαλάμων U.

31 ἀναΐξαντ' Ὀδυσσεὺς] -ξαντε πατήρ F.

32 εἰσφόρεον] vid. ad ζ 91; Hartman pro-
babilius ἀκφόρεον.

33 sq.] simili ministerio Venus fungitur
apud Helenam Γ' 424 sq.

34 χρύσειον] synzesis recentioris aevi in-
dicium, cf. § 7 et § 61; χρυσοῦ Bothe. ||
λύχνον] †; lucernam (cum myxa et oleo).
Veteres h. l. *taedam* (δαῖδα) interpretati sunt,
heroas enim oleo nonnisi ad corpus inun-
guendum uti fuisse solitos (vid. ad P 53);
sed poetam recentis huius loci (vid. ad vs.
3-52) veram lucernam intelligi voluisse non
est cur negemus. || φάος] l. a. φῶς; cf. § 71. ||
ἐποίει] *ἔτευχε? cf. N 209 Σ 373 σ 350. Vid.
tamen cetera quae ad hunc versum anno-
tavimus.

35 αἶψα] vid. ad π 221.

- ἔμπης μοι τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμοι 37 cf. υ 354
εἰλάτιναί τε δοκοὶ καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς· ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο. 39^b = X 150
- 40 ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„σίγαε καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε μηδ' ἐρέεινε·
αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν, οἷ Ὀλυμπον ἔχουσι. 43^a cf. 2 218^a ω
ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὖθι,
44^b = ρ 276
45 ὄφρα κ' ἔτι δμῶας καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
ἦ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶ Φέκαστα.“
ὥς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάρου ἐβεβήκει 47 = υ 144 cf. ρ 61
κείων εἰς θάλαμον δαῖδων ὑπο λαμπομενάων,
ἔνθα πάρος κοιμᾶσθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 48^b = Σ 492
50 ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἔλεκτο καὶ Ἡῶα δῖαν ἔμιμνε. 49 = A 610
αὐτὰρ ὃ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς 50 cf. I 662
μνηστήρεσσι φόνον σὺν Ἀθήνῃ μερμηρίζων. 51 sq. = 1 sq.
ἦ δ' ἔν ἐκ θαλάμοιο περὶ φρον Πηνελόπεια 53 sq. = ρ 36 sq.
Ἀρτέμιδι Φικέλη ἥδ' ἡρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
55 τῇ παρὰ μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἐφίξε,

37 ἔμπης] cf. σ 354. || μεγάρων] μεγάλοι G. ||
μεσόδμοι] -δομοί G (cf. ο 289 υ 354). Signifi-
cantur *tecti tigna*, item υ 354 (cf. § 262);
Ar. interpretabatur *intercolumnia*. In inscr.
Att. IV¹ saeculi a. C. (Dittenb. Syll. 352⁴⁸, 51,
53, 74, 78, 85) μεσόμεναι (i. e. μεσο-δμο-μναι) dicun-
tur tigna transversa, quibus columnae sibi
respondentes coniunguntur (aedis igitur
faciei parallela); vid. etiam Έφρημ. ἀρχ. 1883
p. 3, 36. Trabem transversam, cui malus
navis inseritur, indicat β 424 ο 289.

40 οἷ] τοι P H M (metro invito), ἔνθα τοι
Nauck; vulgatam exhibet cento Homericus
Memnonis statuæ inscriptus (Epigramm.
Kaibel 1009).

42 σίγαε § 191] σίγα mss.

44 κατάλεξαι] *κατάλεξο? cf. v. l. vs. 598.
Alias aut λέξο dicitur aut λέξο; vid. tamen
I 67. || αὖθι § 322] αὐτοῦ (αὐτό; M, αὐτῇ
L W) mss.

45 ἐρεθίζω] suspectum ducit Hartman.

46 ἀμφὶ Bekker] ἀμφι; mss.; cf. § 316.

47 μεγάρου] ἐρεθίζου; -ροιο β. mss.; cf. § 59.

50 Ἡῶα § 77] Ἡῶ mss.

51 sq.] del. Bothe.

51 δ] *δς? alii δ γ', vid. § 15. || μεγάρων]
-ροιο X D Z k, -ροιο L W, προσδόμοι U.

52] vid. ad vs. 2.

54 ἦδ' ἡδ' mss. multa. || χρυσέῃ § 18 et
61] χρυσῇ mss. || Post hunc Bothe collocat
versum 60, qui nobis suo loco legi videtur,
sed cum Kirchhoffio suspicamus post versum
54 aliquid intercidisse huiusmodi: οὐκ οἶη
ἄμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὲ ἔποντο (ut α 331)
vel κίον ἄλλαι (ut ε 601), has autem mulieres
ε 55 sellam ponere, ε 602 cubitum deducere
reginam; nam quae vs. 60 dicuntur prodire
ἐκ μεγάρου (i. e. ex mulierum conclavi, nisi
diascenastam verba sine sensu scripsisse
statuas cum Seeckio Quellen p. 33), non
abeunt mox cum regina, sed υ 6 iterum
commemorantur. Quamquam una certe ex
his, Melantho, in cubiculo reginae adest
cum haec hospitem interrogatura est (ρ 505
sq.), mox autem procis ministrat cum aliis
ancillis (σ 310 sqq.).

55 κλισίην] cf. δ 123. || κάτθεσαν] scil.
ancillae, vid. ad vs. 54.

- δινωτήν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἦν ποτε τέκτων
 'ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θοῆνυν πόσ' ἔηκε
 προσφνέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
 60 ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάρου·
 αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῆτον πολὺν ἤρεον ἠδὲ τραπέζας
 καὶ δέπα', ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον·
 πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλλον, ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
 'νήησαν ξύλα πολλὰ, φάος ἔμεν' ἠδὲ θέρεσθαι.
 65 ἦ δ' Ὀδυσῆ' ἐνένιπε Μελανθῶ δεύτερον αὐτῆς·
 „ξείν', ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις διὰ νύκτα
 δινεύων κατὰ Φοῖκον, ὀπιπεύσεις δὲ γυναικῆς;
 ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
 ἦ τάχα καὶ δαλῶ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.“
 70 τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;
 ἦ ὅτι δὴ ῥυπάω, κακὰ δὲ χροῖ Φεῖματα Φεῖμαι,
 πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
 τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
 75 καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε Φοῖκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
 ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλὰκι δόσκον ἀλήτη
 τοίῳ, ὅποιος ἔοι καὶ ὅτευ κεκρημένος ἔλθοι·
 ἦσαν δὲ δμῳες μάλα μυρῖοι ἄλλα τε πολλὰ,
 οἷσι τ' ἐν ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.

60 cf. σ 198

66 cf. υ 178

72 cf. ψ 115
72^b cf. ι 191
73^b = Z 8575-80 = ρ 419
sqq.

- 56 δινωτήν] cf. Γ 391.
 57 θοῆνυν] θοῆνυν F. || *πόσ' ἔηκε] ποσὶν
 ἔηκε(ν) mss. (ἦεν F).
 58 προσφνέ'] †, cf. part. προσφνές Ω 213
 μ 433, ἱμπεφνέα Α 513. In P est προσφνές, for-
 tasse igitur fuit l. a. θοῆνυν... ἦεν | προσφνές.
 60] del. Kirchhoff; vid. ad vs. 54. || δὲ
 δμῳαὶ] δ' ἀμφίπολοι (ut σ 198) criticus apud
 Nauckium.
 61 ἤρεον] Ar. αἴρεον? (obloquitur Lud-
 wich Arist. I p. 625).
 62 δέπα' P] δέπα mss. cett.; cf. § 72. ||
 ἔνθεν ἄρ'] ἔνθα μὲν P. || ὑπερμενέοντες; †,
 cf. ὑπερμενής B 350, 403 @ 236 etc.
 63 λαμπτήρων] vid. ad σ 307.
 64 φάος § 71] φάος τ' Et. Magn. 565, 39,
 φόος G P, φόως mss. pleraque.
 65-95] diasceustae tribuit Meister.

- 67 ὀπιπεύσεις H U¹] ὀπιπεύσεις F Y, ὀπι-
 πεύσεις P X. De verbo vid. ad Α 371.
 68 τάλαν] vid. σ 327.
 69 δαλῶ] vid. ad N 320.
 72 ὅτι δὴ] ὅτι G. || δὴ ῥυπάω, κακὰ δὲ]
 τοι ῥυπαρά κατὰ F vitiose. || δὴ ῥυπάω § 191]
 δὴ ῥυπάω mss. pleraque, οὐ λιπάω (i. e. οὐ
 λιπάω) H² U n Eust. non male (λιπάω non
 reddit, sed cf. λιπαρός).
 73 ἐπείγει] ἐκάνει G (cf. ζ 136).
 74] del. Duentzer, ante vs. 73 collocat
 vHerwerden. || ἀλήμονες] cf. ρ 376.
 75-80] del. Kirchhoff, at vid. τφ vs. 81.
 77] om. D Z k, del. PKnight; verba cor-
 rupta. || ἔοι] ἔην G. || ὅτευ] vid. ad ρ 421.
 78 δμῳες... μυρῖοι] μυρῖαι P X mss. alia;
 fuitne l. a. δμῳαὶ (sio l)... μυρῖαι?
 79 οἷσι τ' ἐν] οἷσιν τ' αὖ mss.

- 80 ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γὰρ πον.
 τῷ νῦν μὴ ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσης
 ἀγλαίην, τῇ νῦν γε μετὰ δμῳῇσι κέκασσαι,
 εἴ πῶς τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνη
 ἦ Ὀδυσσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ Φελπίδος αἶσα.
 85 εἰ δ' ὃ μὲν ὧς ἀπόλωλε καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστι,
 ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε Φέκητι
 Τηλέμαχος· τὸν δ' οὐ τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 λήθει ἀτασθάλλουσ', ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστί.
 ὧς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια,
 90 ἀμφίπολον δ' ἐνένιπε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδφεές, οὐ τί με λήθεις
 Φέρδουσα μέγα Φέργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
 πάντα γὰρ εὖ Φεῖδῃσθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμέ' ἔκλυες αὐτῆς,
 ὧς τὸν ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσι
 95 ἀμφὶ πόσι εἶρεσθαι, ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
 ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμην ταμίην πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 „Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ὄφρα καθεζόμενος Φεῖπῃ Φέπος ἦδ' ἐπακούσῃ
 ὃ ξεῖνος ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.“
 100 ὧς ἔφαθ'· ἦ δὲ μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε φέρονσα
 δίφρον ἐν ξεστὸν καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλε·
 ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·

83^b cf. Π 98684^b = π 10185^b cf. δ 80688^b cf. α 297

90 cf. ο 552

103 = 508

- 80] del. Fick. || Ζεὺς] *Ζεὺς α' ?
 81 sq.] cave igitur ne et ipsa aliquando
 ad egestatem detrudaris.
 81 πᾶσαν] πάμπαν H² (cf. β 49).
 82 ἀγλαίην, τῇ] ἀγλαίας, τῆς Apoll. lex.; vid.
 ad ρ 244. || τῇ] τῇν F H² U W.
 83 αἴ § 326] ἦν Ar., μὴ mss. (cf. σ 147
 Α 26 sqq.).
 84 ἔλθῃ F U] ἔλθοι mss. multa, ἔλθων
 probabiliter vHerwerden.
 85 ὧς ἀπόλωλε] αὐτὸς ὄλωλε vHerwerden. ||
 οὐκέτι] vid. ad Γ 289.
 86 ἀλλ' — τοῖος] ἀλλὰ πᾶσι τοιοῦτος Nauck.
 88 ἀτασθάλλουσ'] vid. σ 57.
 91 κύον ἀδφεές] cf. σ 423.
 92 ἀναμάξεις] †, lues, cf. Herod. I 155
 ἐγὼ το ἐπρηξα καὶ ἐγὼ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρον.

- 92 Φέρδουσα μέγα Φέργον] contumelia affi-
 ciens hospitem, quem ego alloquio meo dignum
 habeam.
 93 εὖ εἰδῃσθ' U] εὖ ἠδῃσθ' mss. pleraque;
 an *εὐεῖδῃσθ' (i. e. εὐφραδῃσθ') una voce?
 cf. X 280. || ἐμέ' § 92] ἐμεῦ mss.
 95 πόσι] novicium pro πόσι, cf. ρ 555 et
 § 74. || εἶρεσθαι] requiritur futurum, vid.
 § 107; εἰρίσθαι (formam futuri non tradi-
 tam sed bene formatam) Leaf ad Ψ 773;
 an *ὧς τόνδ' ἀμφ' Ὀδυσσῃ ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσι
 εἰρήσεσθαι ἔμελλον?
 99 ξεῖνος ἐμέθεν] hoc uno loco Homero
 duas deinceps syllabas breves vi ictus pro-
 duci observat Hartel.
 101 αὐτῷ] αὐτοῦ P H mss. alia; αὐτόο?
 cf. § 59.

- „ξείνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 105 τίς πόθεν ἔσθ' ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήες;“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γύναι, οὐ κέν τίς σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 νεικέοι ἢ γὰρ σὸν κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
 ὥς τέ τινος βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε Θεοδῆς
 110 ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι Φανάσων
 εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
 πυρούς καὶ κριθάς, βροθῇσι δὲ δένδρεα καρπῶ,
 τίκτη δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθύς
 ἐξ ἐνηγεσείης, ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ.
 115 τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλαε σῶ ἐνὶ Φοίῳ,
 μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,
 μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
 μνησαμένῳ. μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· οὐδέ τί με χρῆ
 Φοῖον ἐν ἀλλοτρίῳ γοάοντά τε μυρόμενόν τε
 120 ἥσθαι, ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεὶ·
 μή τίς μοι δμῶν νεμεσῆσεται, ἥε σύ γ' αὐτή,
 φῆ δὲ δακρυπλῶειν βεβαρηότα με φρένα Φοῖνον.“

104] ante hunc versum nonnulla intercidisse putat Seeck. || αὐτή] ἀντην Bothe, quod non videtur necessarium; redit locutio η 237 ε 509.

105 ἔσθ' § 302] εἰς (εἰς H²) mss.

106-171] del. Duentzer, vs. 106-164 Volkmann.

107 οὐ κέν § 326] οὐκ ἄν mss.

108 *σὸν] σου mss., σοι l. a. apud Eust.; vid. § 92 et ad ε 311.

109-114] del. Ahrens, item Friedlaender, ante vs. 115 nonnulla intercidisse ratus, unde apparuerit cur Ulixes de nomine aut patria interrogari nolit. Fick del. vs. 110 et 114.

109 *εἰνος] τευ ἢ mss. vitiose; Bekker τευ ἢ (cf. γ 348). || Θεοδῆς] Θεουδῆς mss.

110] om. Plat. Rep. II 868 δ, Plut. Mor. 780 f, Themist. or. XV 189 a.

111-114] cf. Hes. Oper. 225 sqq.

111 εὐδικίας] † (sed vid. ad ρ 487).

113] del. Grashof. || τίκτη M² U n] τίκτει mss. pleraque. || ἔμπεδα] ἄσπετα Rhianus. || μῆλα] πάντα Ar. U i Themist. l. l. || παρέχῃ FH X mss. alia. De prima syllaba producta vid. § 44.

114 ἐνηγεσείης (εὐαγγ.) Toup] ἐνηγεσείης Ar., id interpretatus εὐαρχίας, cf. Apoll. lex.; sic aut ἐνηγεσείης εὐνηγεσείης mss. Vox †; vid. Toup Emend. in Suid. II p. 12, eandem Valckenaer ad Rōv. p. 22 restituit Theocrito in fr. Berenice. 1 (apud Athen. VII p. 284 a). || ἀρετῶσι] cf. ρ 329. || αὐτοῦ] -τῷ U¹ n, αὐτῆς G.

115 μετάλλαε § 191] -λλα mss.

116 μηδ' ἐμὸν] μηδέ μοι Ar., μηδ' ἐμοὶ G.

119 γοάοντα § 191] γοάοντα mss.

120 πενθήμεναι] cf. § 195.

121 sq.] del. Fick, unum vs. 122 (de quo vid. infra) PKnight.

121 δμῶν X¹ D] δμῶν Ar. Herodian. mss. pleraque (non recte pro δμῶν, vid. § 56), Δαναῶν PU (ut P 93). Vid. ad T 333. || ἥε σύ γ' ἢ σύ περ M.

122] om. U¹, in marg. habet G, scribens φῆ δὲ με δακρυπλῶειν βεβαρημένον ὕπνον. Apud Aristot. Probl. 30, 1 sic affertur: καὶ μὲ φησι δάκρυ πλῶειν βεβαρημένον οἶνον (cf. γ 139). || φῆ] noviciū, cf. § 122. Expectatur φῆν, vel potius *φήης, nam non quid famulus aliquis sed quid ipsa regina de se sentiat curare

- τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
 „ξείν', ἢ τοι μὲν ἐμὴν ἀρετὴν Φεῖδός τε δέμας τε
 125 ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἑλλιον εἰς ἀνέβαινον
 Ἀργεῖοι, μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦν Ὀδυσσεύς.
 εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
 μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
 νῦν δ' ἄχομαι τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων.
 130 ὅσοι γὰρ νήσοισιν ἐπι κρατέουσιν ἄριστοι,
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ Ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 οἳ τ' αὐτὴν Ἰθάκην ἐνδύηλον ἀμφινέμονται,
 οἳ μ' ἀφεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ Φοῖκον.
 τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι οὐθ' ἱκετάων
 135 οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημοφεργοὶ ἔασι·
 ἀλλὰ φίλον ποθέουσα πόσιν κατατήκομαι ἦτορ.
 οἳ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπέω.
 φᾶρος μὲν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων
 στησαμένη μέγαν ἰσθὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,
 140 λεπτόν καὶ περίμετρον ἄφαρ δὲ σφιν μετέφειπον·
 „κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 μίμνετ' ἐπειγόμενοι περ ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀλῃται,
 Λαέρτη ἦρωι ταφήμιον, εἰς ὅτε κέν μιν
 145 μοῖρ' ὀλοή καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
 μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶν νεμεσῆσῃ,

130-133 Ar. — (in plerisque ne lectos quidem fuisse refert Didymus).

debet mendicus; vHerwerden φῆης δάκρυ χεῖν. || δακρυπλῶειν] †; non recte corripitur δα-, vid. § 25. || φρένα Bentley] φρένας mss.

124-129] vid. ad σ 251 sqq.

127 sq.] cum vs. 130-133 del. Fick.

131] vid. ad α 246.

132 ἐνδύηλον] ἐνδύηλον mss.; vid. ad β 167.

135] del. PKnight. || κηρύκων] Duentzer

ματήτων, at vid. § 74 et x 493. || δημοφεργοί] cf. ρ 383.

136 *ἀλλὰ φίλον ποθέουσα πόσιν] ἀλλ' Ὀδυσσῆ ποθέουσα φίλον Ar. (vid. § 76, ad A 384 O 339, Ludwig Arist. I p. 627), ἀλλ' Ὀδυσσῆ ποθέουσα (-οῦσα, -ίουσα) φίλον (πόσιν l) mss., cf. § 76 et 191. Fick ἀλλὰ πόσιν ποθέουσα φίλον, adi. φίλον referens ad ἦτορ auctore

Clarkio; sed praestare videtur ordo verborum quem nos dedimus, vid. α 363 ρ 523 π 450 ε 477, 603 φ 357 ψ 2, 86. || κατατήκομαι] comp. nonnisi vs. 205 sq. redit, simplex legitur Γ 176 ρ 522 etc.

137 δὲ δόλους τολυπέω] de caesura vid. § 3. || δόλους] δόλον G.

138 φρεσὶ] μέγα G M, cf. ι 381.

139 στησαμένη] -την Naber Quaest. Hom. p. 90. || ὑφαίνειν Ar. F n] ὑφαίνοιν mss. pleraque.

140 *δὲ σφιν] δ' αὐτοῖς, cf. § 61 et 98. Nauck δ' αὐτοῖσιν ἔειπον.

142 *περ] τὸν mss.; vid. ad X 280.

143 μεταμῶνια] -λια FM mss. alia; cf. β 98.

144 εἰς ὅτε] ὀππότε n.

- αἶ' κεν ἄτερ σπείρου κέεται πολλὰ κτεατίσας.
 ὧς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ἔνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
 150 νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπεὶ δαΐδας παραθείμην.
 ὧς τρέφετες μὲν ἔλθον ἐγὼ καὶ ἔπειθον Ἀχαιοῦς.
 152 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε φέτος καὶ ἐπήλυθον ὄραι,
 154 καὶ τότε δὴ με διὰ δμῶας, κύνας οὐκ ἀλεγοῦσας,
 155 εἶλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν φετέεσσι.
 ὧς τὸ μὲν ἐξετέλεσσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
 νῦν δ' οὐτ' ἐκφυγέμεν δύναμαι γάμον οὔτε τιν' ἄλλην
 μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω. μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆς
 γήμασθ', ἀσχαλάει δὲ πάϊς βίον κατεδόντων,
 160 γιγνώσκων· ἦδη γὰρ ἀνὴρ οἶός τε μάλιστα
 Φοῖκον κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς ὄλβον ὀπάξῃ.
 ἀλλὰ καὶ ὧς μοι φεῖπε τὸν γένος, ὀππόθεν ἐσσί.
 οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου οὐδ' ἀπὸ πέτρης.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 165 „ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδ᾽ Ὀδυσῆος,
 148-151 cf. p 103
 148 = x 550
 152 = β 107
 156 cf. β 110
 161^b cf. θ 141 σ 273
 164 sq. = 261 sq.
 335 sq. 582 sq.
 165 = ρ 152

153 μνηῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμέτα πόλλ' ἐτελείσθην.

153 = ω 143 cf. x 470

147 κίεται § 169] κείται (κῆται n) mss.; de syllaba *xe-* pro *ke-* vid. § 17.

149 ἔνθα καὶ] *ἐνθ' ἐγὼ? videatur ad β 104.

150 ἀλλύεσκον] ἀνλύεσκον Ar.; vid. ad Φ 321 et § 10. || ἐπει] ἐπὶ mss.; vid. ad β 105.

151 sq.] vid. ad β 106 sq.

152 τέτρατον] τέταρτον mss. complura metro invito.

153] om. DU, in marg. habet G; vid. ad β 107.

157 ἐκφυγέμεν § 126] -γίμιν mss.

158 μῆτιν ἔθ' εὐρίσκω] μ. ἀφουρίσκω F, μ. εὐρίσκω U¹; Nauck εὐρίσκω μῆτιν. || μάλα] ἤμα G.

159 ἀσχαλάει § 191] -λάει mss. || κατεδόντων] gen. a verbo ἀσχαλάει suspensus ut ε 534 (non absolutus, vid. ad A 458).

160 sq. οἶός τε... κήδεσθαι] non nisi h. l. et φ 117 οἶός τε = *aptus* est apud postam; constructio quomodo sit nata apparet coll. φ 172 sq. β 60 (ubi vid.).

160 μάλιστα] μέγας τε F.

161 τῷ] ad Φοῖκον referendum. || ὄλβον

P H M] πῶδος G F (nt θ 141), κῆδος X U. || ὀπάξῃ P H¹] -ζι vel -ζοι mss. pleraque; non de suae domus praesenti condicione regina loquitur, sed sententia est generalis.

162 ἀλλὰ καὶ ὧς] „sed mittamus tristitia illa et ad propositum redeamus” (Hartman).

163] non enim ex arbore, ut est in fabulis, vel ex lapide prognatus es. Gens humana ex arboribus (ix μελιῶν Hes. Oper. 145, cf. Verg. Aen. VIII 315 Juven. VI 12) vel e terrae gremio feraci orta esse credebatur, αὐτόχθων igitur οὖσα. Cf. Plat. Rep. VIII 544d et notissimus Deucalionis et Pyrrhae mythus; etiam *Dryopum* gentis nomen hinc repetit v Wilamowitz. Proverbii loco locutio videtur adhibita esse X 126 (ubi vid.) Hes. Theog. 35, sed obscurior est uterque versus; apud posteros alio sensu usurpatur (lignus lapideusve = *durus*, cf. II 35), vid. Cic. Tusc. III 6. || παλαιφάτου] *decantati*, vid. ad ε 507; perperam olim alii παλαιφάγον vel παλαιφύτον, nec tamen suspicione vacat vulgata.

165 Λαερτιάδ᾽ § 55] -δω mss.

- οὐκέτ' ἀπολλήξεις τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα;
 ἀλλ' ἔκ τοι φερέω. ἦ μὲν μ' ἀχέεσσι γε δώσεις
 πλείουσιν ἢ ἔχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ὅπποτε πάτορος
 Φῆς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον ὅσον ἐγὼ νῦν,
 170 πολλὰ βροτῶν ἐπὶ φάστέ' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
 ἀλλὰ καὶ ὧς φερέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάξ.
 Κρήτη τις γαῖ' ἔστι μέσφ' ἐνὶ Φοίνιοι πόντῳ,
 καλὴ καὶ πλείρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἀνδρωποὶ
 πολλοὶ ἀπειρέσιοι καὶ ἐννήκοντα πόλεις.
 175 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσαι μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
 ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύνδωνες
 Δωριεῖς τε τριχάικες δῖοι τε Πελασγοί.
 τῇσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τε Μίνως
 ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλοι' ἀριστῆς,
 180 πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
 Δευκαλίων δ' ἐμ' ἔτικτε καὶ Ἰδομενῆα φάναντα·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἰλίων εἶσω
 ὄχρεθ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων,
 170^a = o 492
 171 cf. Γ 177
 172^b = e 132
 175^a = B 804
 177^b = K 429
 180^a = ε 118
 181^a = N 452
 182 cf. B 771

166 τὸν] *οὐ? vid. ad X 280.

167 μὲν § 18] μὲν mss. || μ' ἀχέεσσι γε] ἀχέεσσι με Nauck.

171 φερέω — μεταλλάξ] τὸν μῦθον ἐπισπῆσω· οὐ δ' ἄκουσον n (cf. ε 98).

172] vertit Verg. Aen. III 104: *Creta Iovis magni medio iacet insula ponto*. || Κρήτη] -της schol. H ad γ 287.

173 περίρρυτος] †, cf. ἀμφίρρυτος α 50 etc.

174 καὶ ἐννήκοντα U] καὶ ἐννήκοντα mss.

175-177] del. Hoffmann, unum vs. 177 damnaverat PKnight.

176 δ' Ἑτεόκρητες] δέ τε καὶ Κρήτες F.

177] versus propter Doriensium mentionem suspectus; vid. ad B 653 sqq. || τριχάικες] †, *crinidus passis* (cf. τριχίς et αἰσσω); iure in Apoll. lex. confertur κορυθαί

(X 132), adde πολυαῖς (A 165 etc.) et vid. ad O 709. Similia sunt epitheta *κάρη κομόωντες* (B 11 etc.), *δριδιν κομάωντες* B 542, *ἀκρόκομοι* A 533. Aptius hic foret epitheton *trifariam divisi* (a τριχία et...?), cf. B 655, 668, 157, et ita accepit Hesiod. apud Etym. M. 768, 25 sqq.: πάντες δὲ τριχάικες καλῶνται | τρισσὴν οὐνεκα γαῖαν ἐκὰς πάτορος ἰδῶσαντο (fr. 8 Rzsch), nempe *Euboeam, Peloponnesum, Cretam* (sic schol.; cf. Strabo X p. 475); e voce tamen τριχάις elici hoc nequit. Qui hunc versum fecit fortasse imitatus est verba Iliadis B 655 τριχία κοσμηθέντες, perperam ea (collato B 668) interpretatus *comitis capillis*.

178 τῇσι] τοῖσι M X D mss. alia.

179 ἐννέωρος] vid. § 8 et ad ε 351. *Nono quoque anno* interpretatur Plato Min. 319b, c. || μεγάλοι § 59] -λου mss. || ἀριστῆς] †, cf. δαρις (E 486 etc.), δαρίζω (Z 516 etc.), δαριστῆς (N 291 etc.); *Iovis arcanis admissus* Horat. Carm. I 28, 9.

180 ἐμοῖο] ἐμῶ F L W Z k l q (sic Zen.?) vid. ad ε 118.

182 Ἰλίων εἶσω] vid. ad A 71.

183 κλυτὸν] κλυτός G¹ F n, Bothe ἐγὼ δ' ὄνομα κλυτός propter versum sq.

- ὁπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρεΐων. 184 = B 707
- 185 ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼ ῥ' ἰδόμεν καὶ ξείνι· ἔδωκα.
καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγε *ῥις* ἀνέμοιο,
ῥιέμενον Τροίηνδε παραπλάγξασα *Μαλείης*.
'στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος *Εἰλειθυΐης*,
ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι, μόγισ δ' ὑπάλυξεν ἀφ' ἑλλάς.
- 190 αὐτίκα δ' Ἰδομενεῆα μετέλλαε *ῥάστνδ'* ἀνελθών·
ξείνον γὰρ *ῥοι* ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν' αἰδοῖόν τε.
τῷ δ' ἤδη δεκάτῃ ἢ ἑνδεκάτῃ πέλετ' ἡὼς
οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν *ῥίλιον* εἴσω.
τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων ἐν ἐξέινισσα, 194 sq. = ω 271 [sq.]
- 195 ἐνδυκέως φιλέων πολλῶν κατὰ *ῥοῖκον* ἰόντων· 195^b = δ 717
καὶ *ῥοι* τοῖς ἄλλοις ἐτάροισ', οἳ ἅμ' αὐτῷ ἔποντο,
δημόθεν ἄλφει· ἔδωκα καὶ αἰθοπα *ῥοῖνον* ἀγείρας
καὶ βοῦς ἱερεύσασθαι, ἵνα πλησαίῃτο θυμόν.
ἔνθα δυνώδεκα μὲν ἔμενον ἡμάτα δῖοι *ῥαχαιοί*.
200 ῥέλλεν γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
εἶαεν ἴστασθαι, χαλεπὸς δέ τις ὥρορε δαίμων·
τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος ῥέσε, τοὶ δ' ἀνάγοντο.
'ῥίσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα· 203 cf. Hes. Th. 27
τῆς δ' ἄρ' ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, ῥήκετο δὲ χρώς.
205 ὥς δὲ χιὼν κατατήκετ' ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσι, 205^b cf. E 523

184 γενεῇ] γενεῇ P. || ἅμα (Ar.?) Un] ἄρα mss. cetera; vid. B 707.

185 Ὀδυσῆα ἐγὼ] hiatus vitiosus, vid. § 14. || ξείνι· ἔδωκα] ξείνι δῶκα mss.

187] hunc versum et vs. 192 cum B 303 pugnare observat Seeck (Quellen p. 290). || *Μαλείης* Fick] *Μαλειῶν* mss.; cf. § 56 et vid. 80 et ad γ 278.

189 χαλεποῖσι] χθαμαλοῖσι Naber coll. Verg. Aen. I 159 sqq. III 533 sqq. || μόγισ F] μόγισ mss. pleraque; cf. X 412 γ 119. || ἀφ' ἑλλάς] ἀφ' ἑλλεύς G.

190 μετέλλαε § 191] μετέλλα mss.

191 *ῥοι* μιν F.

192 πέλτε § 275] γίνετ' G, πέλτε mss. pleraque, ἦν Mn.

193 σὺν] ἐν P. || *ῥίλιον* εἴσω] vid. ad A 71.

197 ἄλφει· ἔδωκα] -τα δῶκα mss. || ἀγείρας G² F X] ἀγείρας mss. multa (cf. Z 264).

198 ἱερεύσασθαι F² H] ἱερ. mss. pleraque,

cf. § 94. || πλησαίῃτο θυμόν] eadem est locutio q 603.

200 ῥέλλεν § 265] εἰλει mss.

201 εἶαεν § 14 et 191] εἶα mss.

203 ῥίσκε] ῥίσκε mss. (ῥίσκε F¹); item Ar., qui *assimulandi* sensu (a verbo *ῥαφίσκειν* § 242) accipiebat versum χ 31 damnans. Alii utrobique *ῥίσκε* (Buttmann *ῥίσκε*) interpretantur *loquebatur*, ad radicem *ῥεπ* (§ 246) referentes; sic languet λέγων, attamen ita coepit Apoll. Rhodius, apud quem *ῥίσκε* idem valet quod Homericum ἢ *inquirit* (cf. II 240, 1199 etc.), item ῥίσκε Simonid. fr. 133, Apoll. Rhod. IV 1716. Poeta, qui Theogoniae Hesiodae prooemium praemisit, secutusque est lectionem ῥίσκε... λέγειν? vid. Theog. 27. 204] om. P.

205 ἀκροπόλοισιν] adi. nonnisi E 523 b. Ven. 54 reedit. || ὄρεσσι] ὄρεσφιν F.

- ἦν τ' Εὐρος κατέτηξεν, ἐπεὶ Ζέφυρος καταχεύη,
τηχομένης δ' ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες· 207^b = Π 389
ὥς τῆς ῥήκετο καλὰ παρήϊα δάκρυ χεούσης,
κλαιούσης ἔδον ἄνδρα, παρήμενον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
210 θυμῷ μὲν γοάουσαν ἔδην ἐλάϊρε γυναῖκα,
ὀφθαλμοὶ δ' ὥς εἰ κέρας ἔστασαν ἢ σίδηρος
ἀτρέμας ἐν βλεφάροισι· δόλω δ' ὃ γε δάκρυ ἔκευθε.
ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ῥέφθη πολυδακρύτοιο γόοιο, 213 = 251 φ 57
ἐξαυτὶς *ῥε* ῥέπεσσιν ἀμειβομένη προσέφειπε· 214 cf. δ 234 π 193 φ 206
215 „νῦν μὲν δὴ σευ, ξεῖνε, δῖω πειρήσεσθαι,
εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισι
'ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὥς ἀγορεύεις.
*ῥε*πέ μοι, ὅπποτ' ἄσσα περὶ χροῖ *ῥε*ίματ' ἔφαστο, 218^b = ψ 67 ρ 203
αὐτός θ' οἶος ἔην, καὶ ἐταίρους οἳ *ῥοι* ἔποντο.“
220 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἰόντα
*ῥε*πέμεν· ἤδη γὰρ *ῥοι* ἔφεικοντὸν ῥέτος ἐστὶ,
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης· 222 sq. cf. Ω 765 [sq.]
αὐτὰρ τοι *ῥε*ρέω ὥς μοι *ῥινδάλλεται* εἶναι. 223 = ω 310
225 χλαῖναν πορφυρέην *ῥούλην* ἔχε δῖος Ὀδυσσεὺς 225^a = δ 115
δίπλακα· αὐτὰρ *ῥοι* περόνη χρυσοῖ' ἐτέτυκτο
αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·

206 ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss.

207 τηχομένης δ' ἄρα τῆς] *τῆς δ' ἄρα τηχομένης?

209 ἔδον] ἐδὸν M, δ' ἐδὸν P, A Platt τε ῥόν.

210 γοάουσαν § 191] γοάουσαν mss.

211 *κίρας] κίρα mss.; pluralis dualisve hic vix tolerabilior quam foret σίδηροι.

212 δάκρυ ἔκευθε] δάκρυα κεῖθεν mss.

213 ῥέφθη] ῥέφθη mss.; vid. ad ζ 99.

214 *ῥε* Bekker] μιν mss.

215 μὲν δὴ σευ] μὲν δὴ σε G P, δὴ σευ F Z, δὴ σεῖο ed. Flor. (parum numerose, cf. tamen υ 236). Homericum non est σευ pro σεο, vid. § 92. || ξεῖνε Ahrens] ξεῖνε γ' mss.; Doederlein ξεῖν' W, nos *νῦν μὲν δὴ, ξεῖνος, σεῖο πειρήσεσθαι δῖω. || πειρήσεσθαι] -θῆναι P.

216 κεῖθι] κεῖνον M.

218 ἄσσα] †, forma vix HomERICA (vid. § 99); *ῥεπέ μοι, ὅπποτ' || *ῥε*ίματ' ἔφαστο] -τα ἔστο mss.

219] om. G¹. || ἔην] ἐν? vid. § 302.

222 οἳ F U] τοι G, μοι P H X mss. alia.

223 ἐξ οὗ] μέσφ' ὅτε G M U n (cf. Θ 508 et v. l. ω 310).

224 αὐτὰρ τοι] αὐτὰρ ἐγὼν F, ἀλλὰ καὶ ὧς X D fortasse recte. || *ῥινδάλλεται* εἶναι D, φρεσὶν εἴδεται πάτρης X, ἰνδάλλεται ἦσθαι L W, ἰνδάλλεται ἦτορ mss. cett.; verbum *ῥινδάλλομαι* *apparendi*, non *coniciendi* vim habet.

225 *ῥούλην* *densam*; aut sic (*ἀπαλήν*) aut οὐλήν *totam* (δολοπόρφυρον, cf. ρ 343) interpretantur scholia.

226 *δίπλακα] διπλήν vel διπλήν mss. (διπλήν ἐκταδίην G P ex K 134); vid. K 134 τ 241 et ad Γ 126 et § 58. Vocem omittunt et in fine versus addunt φαινοῦ X D. || αὐτὰρ] ἐν δ' ἄρα G. || οἳ F U] τοι mss. multa. || χρυσοῖ' ἐτέτυκτο] χρυσοῖο τέτ. mss.

227 αὐλοῖσιν διδύμοισι] fibula habet duas

- ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλον,
 ἀσπαίροντα λάων· τὸ δ' ἐθανμάζεσκον ἅπαντες,
 230 ὡς χρύσειοι ἐόντες ὃ μὲν ἴλαε νεβρόν ἀπάγχων,
 αὐτὰρ ὃ ἐκφυγέμεν μεμαῶς ἤσπαιρε πόδεσσι.
 τὸν δὲ χιτῶν ἐνόησα περὶ χροῖ σιγαλέοντα,
 οἷόν τε κρομόιοιο λοπὸν κάτα ἰσχαλείοιο·
 τῶς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς.
 231 ἦ μὲν πολλὰ γ' αὐτὸν ἐθήσαντο γυναῖκες.
 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 236 = A 297
 οὐ Φοῖδ', ἦ τὰδ' ἔφεςτο περὶ χροῖ Φοῖκοθ' Ὀδυσσεύς,
 ἦ τις ἐταίρων ὄωκε θεῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι
 ἦ τίς που καὶ ξείνος, ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεύς
 240 ἦσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι.
 καὶ Φοι ἐγὼ χάλκειον ἄορ καὶ δίπλακ' ἔδωκα
 καλὴν πορφυρέην καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
 αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐνστέλμοι ἐπὶ νηός.
 καὶ μὲν Φοι κήρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτοῦ
 245 εὔπετο· καὶ τὸν τοι μυθήσομαι, οἶος ἔην περ.
 γυρὸς ἔην ὦμοισι, μελάγχρωσ, Φουλοκάρηνος,

fistulas, quibus inseruntur duo acus; cf. Helbig Hom. Epos¹ p. 189.

228 ἰλλόν] † (sed vid. ad Φ 22), *hinnuleum*, qui alias *νεβρός* dicitur (τ 230 etc.).

229 sq. λάων... ἴλαε] verbum †, ignotae originis et potestatis; non videtur cohaerere λάων *cernens* h. Merc. 360, hoc enim loco requiritur *teneans*... *tenebat*. Ar. interpretabatur ἀπολαύων, alii *latrans* (pro ὀλάων); Porphyrius vs. 229 legebat λαβών (et λάβε vs. 230?). Naber ὀακόν... δάκε.

230 sq.] de structura vid. ad Γ 211.

230 χρύσειοι Fick] οἱ χρύσειοι mss., οἱ χρυσοῦ Menrad coll. E 726 A 24; vid. § 61. || δόντες Heyne] δντες mss.; vid. § 302. Verum videtur *ὡς χρυσεῖω δόντε. || ἀπάγχων] comp. †, simplex extat Γ 371.

231 δ] *δς? alii δ γ', vid. § 15. || ἐκφυγέμεν § 126] -γέμεν mss.

233] cum bulbi interioribus *membranis*, quae sunt tenuissimae et leni splendore insignes, exquisite comparatur lintea Ulixis tunica. Vid. ad Σ 596 η 107. || λοπὸν] †, vid. λέπω A 236. || ἰσχαλείοιο] †.

234 ἔην... ἔην] ἔην... ἔην? cf. § 302.

237 οὐ] οὐκ mss. || § 327] εἰ mss. || Φοῖκοθ'] i. e. Φοῖκοθι.

239 τίς που] πού τις G.

240 ἦσκε] ἴσκε mss.

241 Φοι] τότ' XD. || δίπλακ' ἔδωκα] -κα ὄωκα mss.; de voce *δίπλαξ* vid. Γ 126.

242 τερμιόεντα] adi. redit II 803; *talarem* (ποδήρη), festis igitur diebus ferendum, interpretantur veteres, et vix aliter potest accipi Hes. Oper. 537, cf. ἰλακίτων N 685. Duentzer *praetextam* intellegit.

243 ἐνστέλμοι § 59] -λμου mss.

245 ἔην] ἔην? vid. § 302.

246 γυρὸς] †, *incurvus humeris*. || ἔην ὦμοισι Aphthonius in Rhet. Graec. I p. 104 (Spengel II p. 46) alii] ἐν ὦμοισι(ν) mss.; praepositionem ἐν ferri non posse demonstravit APlatt. || ἔην] ἔην? vid. § 302. || *μελάγχρωσ] μελάγχρωσ Aphth. l. l., μελανόχρωσ mss.; cf. μελαγχροῖς π 175. Non -οος sed -ως scribendum esse cum etymologia docet (cf. N 589, ταμειχρόα -ας A 511 Ψ 803 N 340) tum vocis sequentis F initiale. || Φουλοκά-

- Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἦσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
 Φῶν ἐτάρων Ὀδυσσεύς, ὅτι Φοι φρεσὶν ἄρτι ἐφείδει. 248^b = E 326
 ὧς ῥά τοι τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο 249 cf. Ψ 108 ψ
 250 σήματ' ἀναγνύσσει, τὰ Φοι ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς. 231
 250 cf. ψ 206 ω 346
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἔτρωθη πολυδακρύτοιο γόοιο, 251 = 213
 καὶ τότε μιν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέφειπε
 „νῦν μὲν δὴ μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἔων ἔλεεινός,
 ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι φίλος τ' ἔσε' αἰδοῖός τε
 255 αὐτὴ γὰρ τάδε φέματ' ἐγὼ πόρον, οἱ ἀγορεύεις,
 πτύξας ἐκ θαλάμου, περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν
 κείνῳ ἄγαλμ' ἔμεναι. τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 257^b sq. = Σ 59
 257^b sq. = Σ 59
 Φοῖκαδε νοστήσαντα φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κολίης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς
 260 ὥχετ' ἐποψόμενος Κακοφίλιον οὐκ ὀνομαστήν.“ 260 = 597 ψ 19
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 261 sq. = 164 sq.
 „ὦ γύναι αἰδοῖη Λαερτιάδα' Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν χροῖα καλὸν ἐναίρεο μηδ' ἔτι θυμὸν
 τῆκε πόσιν γοάουσα. νεμεσσάομαι γε μὲν οὐ τί 264^b = δ 195
 265 καὶ γὰρ τίς τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
 266 κουρίδιον, τῷ τέκνα τέκη φιλότῃ μιγεῖσα.
 268 ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον· 268^b = ρ 153
 νημερετὲς γὰρ τοι μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω, 269 cf. ρ 154
 270 ὥς ἦδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα
 ἀγχόθι, Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πλοῖν δῆμῳ, 271 = ρ 526
 ζῶοι· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 272 cf. ο 159 ρ 527
 267 ἦ Ὀδυσῆ', δν φασὶ θεοῖς ἀναλίσκων εἶναι. 267^b cf. β 5

ρηνο;] †, *crispis capillis*, cf. Φοῖλος ζ 231 ψ 158 etc.; alienum hinc est οὐλοκάρηνος h. Merc. 137.

247 ἦσκε] ἴσκε mss.

248 ἄρτι ἐφείδει] ἄρτια ἦδαι (ἦδη) mss.

250 sq.] om. H Z k, in marg. habet F², del. PKnight.

251 ἔτρωθη] τάρπη U¹ i, τάρπη mss. cett.; vid. ad ζ 99.

252 ἀμειβομένη] ἀμειβομένη M¹.

253 ξεῖνε, πάρος] l. a. ξεῖν, ἄλλως.

254 ἴσκε § 117] ἴση mss.

255 αὐτὴ] l. a. αὐτίκα. || οἱ ἀγορεύεις] vid. ad Σ 95.

260 Κακοφίλιον] vid. ad σ 73.

262 Λαερτιάδα' § 55] -δαι mss.

263 ἐναίρεο] *perdendi* sensu insolite adhibitum, alias enim ἐναίρειν vel -ρεσθαι significat *interficere*.

264 γοάουσα § 191] γοάουσα mss. || νεμεσσάομαι § 191] -σάομαι mss. || *οὐ τί § 100] οὐδέν mss.

267] del. vHerwerden coll. vs. 185 sqq.

269 *νημερετὲς] -τῆος mss.; cf. § 8. An *ἀτρεκέως (ut vs. parall.)?

271 ἀγχόθι § 322] ἀγχος mss.; verum videtur ἀγγύθι, cf. § 318.

272 ζῶοι § 59] ζωοῖ mss. || αὐτὰρ —

- αἰτλίων ἀνὰ δῆμον. ἀτὰρ ἐρίηρας ἐταίρους
 ὤλεσε καὶ νῆα γλαφυρὴν ἐνὶ φοῖνοπι πόντῳ,
 275 Θρινακίης ἄπο νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
 Ζεὺς τε καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἐταῖροι.
 οὐ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
 τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπιος νεὸς ἔκβαλε κύμ' ἐπὶ χέρσου
 Φαίηκων εἰς γαῖαν, οὐ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
 280 οὐ δὲ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὥς τιμήσαντο
 καὶ φοῖ πόλλ' ἔδοσαν πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοῖ
 φοῖκαδ' ἀπήμαντον. καὶ κεν πάλαι ἦεν Ὀδυσσεὺς
 ἐνθάδε· ἀλλ' ἄρα φοῖ τό γε κέρδιον εἶσατο θυμῷ,
 χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι,
 285 ὥς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθυνητῶν ἀνθρώπων
 φοῖδ' Ὀδυσσεύς· οὐ κέν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἔμυθ' ἔειπε Φείδων·
 ὦμυνε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ φοῖκῳ,
 νῆα κατειρῦσθαι καὶ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἐταίρους,
 290 οὐ δὲ μιν πέμπουσι φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηὺς
 ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν εἰς Δουλίχιον πολύπυρον.
 καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
 καὶ νῦ κεν εἰς δεκάτην γενεὴν ἔτερόν γ' ἔτι βόσκοι,

275^a cf. μ 127277^b = δ 354

279 = ε 35

280 = ψ 339 cf.
ε 36

288 cf. ξ 331

289-292 = ξ 332
sqq.

293 = ξ 323

294-297 = ξ 325
sqq.

δοῦλα] πολλὰ δ' ἄγχι κειμήλια ὄνδε δόμονδε
 (= ε 527) Un.

273-286] del. Duentzer, Kammer vs.
 279-286 et vs. 291 sq.; versus 275-277
 om. Zk, in margine habent FU. Locum
 diasceustae tribuit Kirchhoff, huius enim
 manum prodere Thrinaciae mentionem (vi-
 deatur ad α 6-9); nobis, ut Duentzero,
 Odysseae sero inserti videntur versus hi
 inutiles et invenusti (prae ceteris displicet
 versus 273).

275 Θρινακίης] vid. ad μ 127.

278 νεὸς ἔκβαλε DU] νεὸς ἔκβαλε HLWZk,
 νηὸς ἔκβαλε FP, νηὸς βάλε G.

279] vid. ad ε 35.

281 πόλλ' ἔδοσαν] πολλὰ δόσαν mss.

282 ἀπήμαντον] adi. †, cf. ἀπήμων A 415
 etc., πημαίνω Γ 299 etc. (πημα passim).

282 sq. *ἦεν Ὀδυσσεύς | ἐνθάδε] ἐνθάδ' Ὀδυσσ.

σεύς ἦεν (ἦεν, εἶην) mss.; de forma vitiosa
 ἦεν vid. § 302 et A 808 ψ 316 ω 343.
 Nauck ἔπλετο.

283 εἶσατο] neglecto F; Cobet τό γε εἶσατο
 κέρδιον εἶναι coll. β 320.

284 ἀγυρτάζειν] †, cf. ἀγυρίς (vid. ad
 γ 31).

286 οὐ κέν § 326] οὐκ ἔν D, οὐδ' ἔν mss.
 cett.

288-295] del. Fick.

288 ὦμυνε] cf. § 145. || ἀποσπένδων] l. a.
 ἐπισπένδων; cf. ξ 331.

289 κατειρῦσθαι] neglecto F; *εἰς F. F. ρυ-
 θαι? vid. § 293 et ad ε 151. || ἐπαρτέας]
 cf. ε 151.

290-292] in margine habet U; versum
 291 et sequentem omittit G, in margine
 habent Z n.

292 πολύπυρον] cf. ξ 335.

- 295 ὅσσα φοῖ ἐν μεγάρῳ κειμήλια ἔκειτο φάνακτος.
 τὸν δ' εἰς Δωδώνην ἔφατο βήμεναι, ὅφρα θεοῖο
 ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσαι,
 ὅπως νοστήσειε φίλην εἰς πατρίδα γαῖαν
 298 cf. ξ 329 σ 148
 ἥδη δ' ἔφην ἀπεών, ἥ' ἀμφοδὸν ἥ' κρυφὴδόν.
 299 = ξ 330
 300 ὥς δ' ἐμὲν οὕτως ἐστὶ σάος καὶ ἐλεύσεται ἥδη
 ἄγχι μάλ' οὐδ' ἔτι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 [sq.
 301 sq. cf. σ 145
 301^b = A 817
 δ' ἔφην ἀπεσσεῖται· ἔμψης δέ τοι ὄρεα δώσω.
 εἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 303 = Γ 258
 303^a = ξ 158
 304-307 = ξ 159
 305 ἥ μὲν τοι τάδε πάντα τελέσσεται ὥς ἀγορεύω·
 τοῦδ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς τοῦ δ' ἵσταμένοιο.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 308-311 = ε 162
 „αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, εἴπος τετελεσμένον εἶη·
 310 τῷ κε τάχα γνώης φιλοτήτά τε πολλὰ τε δῶρα
 ἐξ ἐμέθεν, ὥς τίς σε συναντόμενος μακαρίζοι.
 ἀλλὰ μοι ὦδ' ἄρα θυμὸς οἴεται, ὥς ἔσεται περ·
 οὐτ' Ὀδυσσεὺς ἔτι φοῖκον ἐλεύσεται οὔτε σὺ πομπῆς
 313^a = ξ 167
 τεύξε', ἐπεὶ οὐ τοι σημάντορες εἶσ' ἐνὶ φοῖκῳ,
 315 οἶος Ὀδυσσεὺς ἦσκε μετ' ἀνδράσιν, εἴ ποτ' ἔην γε,
 ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν' ἥδ' ἐδέχεσθαι.
 ἀλλὰ μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
 δέμνια καὶ χλαῖνας καὶ δῆγεα σιγαλόεντα,

318 cf. λ 189

295 ὅσσα] τόσσα (Ar.) H² Un; vid. ad
 ξ 326. || μεγάρῳ Nauck] -ροις (-ροισι F) mss.

297 ἐπακούσαι] -ση mss. multa, item ξ 328;
 sic Naber vs. 298 scribens νοστήσει (F) οἰκόνδ'.

300 οὕτως] οὕτως F P M D U¹, om. G. ||
 σάος § 62] σάος mss.

301 ἄγχι μάλ' ... τῆλε] cf. ὦκα μάλ' ... τῆλε
 P 190.

302 ἀπεσσεῖται] cf. § 302. || ἔμψης] vid.
 ad M 393.

304 ἱστίη] l. a. ἱστίη; leg. εἰστίη? vid.
 γ 234 ξ 159.

305 τοῖ μοι M, δὲ G² U¹, τῆ (i. e. οὕτως)
 G¹ H K. || τελέσσεται vHerwerden] τελοῖται
 (cf. § 286) mss.

306] vid. ad ξ 161.

311 *ἐμείθεν, ὥς] ἐμείθ, ὥς ἔν mss.; cf. ο 538.

312-316] del. PKnight.

312 ἄρα θυμὸς vHerwerden] ἀνὰ θυμὸν
 mss. Cf. ι 213.

314 τεύξε'(αι) G M X D n] τεύξαι (i. e. τεύξε'?)
 F Z, τεύξη mss. pleraque; cf. § 117. || τοῖ
 M² D U²] τι P H L W, τοῖοι F, quae lectio
 propter synizesin (§ 8) recipi nequit. In
 vulgata tamen displicet hiatus post ἐπεὶ
 (vid. § 14); Bothe τεύξαι· οὐ τοῖοι, Menrad
 τεύξε', ε τ' οὐ τοῖοι.

315 ἦσκε] ἴσκε mss. || εἴ ποτ' ἔην γε] vid.
 ad Γ 180. || ἔην] ἔεν? vid. § 302.

316 αἰδοίους] αἰδοίως HStephanus coll.
 vs. 243.

317-308] del. Kammer, vs. 319-334
 PKnight, vs. 325-334 LaRoche.

317 μιν] μοι G n.

- ὥς κ' ἐν θαλπιῶν χρυσόθρονον Ἥδ' ἔκηται.
 320 ἥϊθεν δὲ μάλ' ἦρι λοέσσαι τε χρίσαι τε,
 ὥς κ' ἔνδον παρὰ Τηλεμάχῳ δέλπνοιο μέδεται
 ἥμενος ἐν μεγάρῳ τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων 322^a cf. Ω 209
 τοῦτον ἀνιάξῃ θυμοφθόρος· οὐδέ τι φέρων
 ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
 325 πῶς γὰρ ἐμεῖο, ξεῖνε, δαήσεται, εἴ τι γυναικῶν
 ἀλλάων περίεμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
 εἴ κεν ἀνσταλέος, κακὰ φειμένος ἐν μεγάροισι
 δαινύε; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσι.
 ὅς μὲν ἀπηνῆς αὐτὸς ἔη καὶ ἀπηνέα φείδῃ,
 330 τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγ' ὀπίσσω
 ζῶν, ἀτὰρ τεθνηότ' ἐφειδιόνται ἅπαντες·
 ὅς δέ κ' ἀμύμων αὐτὸς ἔη καὶ ἀμύμονα φείδῃ,
 τοῦ μὲν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξεῖνοι φορέουσι
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, πολλοὶ τὲ μιν ἐσθλὸν ἔφειπον.
 335 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδ' Ὀδυσῆος,
 ἦ τοι ἐμοὶ χλαῖναι καὶ δῆγεα σιγαλόεντα 337^b = λ 189
 ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόμενα
 ἴ' οσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτιοιο· 339^b = ψ 176
 340 κελὼ δ', ὥς τὸ πάρος περ ἀύπνους νύκτας ἴαυον. 340^b = ι 325
 πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀφεικέλιφ' ἐνὶ κοίτῳ

319 κ' ἐν] κεν G M, κει P. || θαλπιῶν § 191] θαλπιῶν mss. Verbum †, cf. θάλλειν φ 179, 184, 246, θαλπωρή Z 412 etc. || Ἥδ' § 77] Ἥδ' mss.

322 ἐκείνων] forma novicia; cf. § 97; *δ; τί κε κείνων? vHerwerden δ; κ' ἔτι κείνων.

323 θυμοφθόρος] alias de hominibus non usurpatur; hic autem adverbialiter positum est.

325 *ἐμεῖο] ἐμεῖ F X¹ (σὺ ἐμεῖ X²), ἐμεῖ σὺ mss. pleraque; cf. § 92. Numerosius foret *ξείνος, ἐμεῖο.

326 ἐπίφρονα] ἐχέφρονα G n Eust., quod hominum est epitheton (I 341 etc.); adi. ἐπίφρων reddit γ 128 etc. || μῆτιν] βουλὴν P U (cf. γ 128).

327 εἴ] αἴ P H¹. || ἀνσταλέος] †, squalidus? fortasse cohaeret αὐχμῆν (ω 250).

328 δαινύε' § 117 et 122] δαινύη mss.; cf. § 243.

329 ἀπηνῆς] ἀπηνῆς τ' D; IHVoss ἀπηνῆς κ' coll. vs. 332.

331 τεθνηότ' (τ) Fick] τεθνηότ' (-ηότ', -εωτ') γ' mss.; cf. § 8 et 13. Nauck ζωφ, τεθνηότ' δ'. || ἐφειδιόνται § 191] -ιδόνται H¹, -ιδώνται mss. cetera. De verbo vid. ad ρ 530.

332 δέ κ' § 326] δ' ἂν mss.

334 τί] δέ X D.

336 Λαερτιάδ' § 55] -δεω mss.

338 ἤχθεθ'] Autenrieth ἤχθεθ' coll. γίγνεται vs. 344.

340 πάρος περ] πάροιθεν P. || ἴαυον] ἰαύων U.

341 *κοίτῳ] κοίτῃ mss. pleraque, κοίτῃ P, οἴκῳ F. Feminina forma † (vid. tamen v. l. β 358 § 455), hinc autem alienam esse docet adi. masc. ἀφεικέλιφ'.

- ἄεσα καὶ τ' ἀνέμεινα ἐνθρονον Ἥόα διαν.
 οὐδ' ἔτι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιθήρανα θυμῷ
 γίγνεται· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἄψεται ἡμετέροιο
 345 τάων, αἷ τοι δῶμα κάτα δρήσταιρα ἔασι, 345 cf. x 349
 εἰ μὴ τις γρη῏ς ἔστι παλαιή, κεδνὰ φιδυῖα,
 ἦ τις δὴ τέτληκε τόσα φρεσὶν ὅσσα τ' ἐγὼ περ·
 τῇ δ' οὐ κε φθονέοιμι ποδῶν ἄψασθαι ἐμεῖο.
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 350 „ξεῖνε φίλ', οὐ γὰρ πῶ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδε
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἔκετο δῶμα, 351 = ω 268
 ὥς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
 ἔστι δέ μοι γρη῏ς πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχουσα, 353^b cf. Ω 282
 ἦ κείνον δύστηνον ἐν ἔτρεφεν ἡδ' ἀτίταλλε 354^b cf. Ξ 202
 355 δεξαμένη χεῖρες, ὅτε μιν πρῶτον ἔτεκε μήτηρ· 355^b cf. Z 345
 ἦ σε πόδας νύφει ὀλιγηπελεύσασα περ ἔμπης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστάσα, περίφρων Εὐρυκλεία,
 νύφον σοῖο φάνακτος ὁμήλικα· καὶ ποθ' Ὀδυσσεύς
 ἦδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας τοιόσδε τε χεῖρας· 359 cf. δ 149

346-348 Ar. —

342 Ἥόα § 2 et 77] Ἥω mss.

343-347] del. PKnight, veterum se indicium sequi ratus; quem deceperat Eustathius p. 1867,12 obiter inspectus. Gravius est quod observat, Aristotelem locum, qui est de Ulixe in Parnasso monte vulnerato, non in Odyssea sed in alio carmine (cyclico) legisse videri Poetic. 8 (vid. ad vs. 395-466). Plato tamen versum 396 (ubi vid.) Homero diserte tribuit.

343 ποδάνιπτρα] vox nonnisi vs. 504 reedit, cf. νίζω H 425 etc., χέρινα α 136 etc., χέρινα α 449, χέρινον Ω 304; Bothe ἀπὸνιπτρα. || ἐπιθήρανα G¹ Eust.] ἐπιθήρ' ἀνὰ mss. pleraque (cf. Α 572 etc.), sed ἀνὰ θυμῷ (aut θυμῶν, ut F mss. alia) sic non usurpatur. Adi. ἐπιθήρανος †, Barnes ἐπὶ ἥρανα.

345 δρήσταιρα] vid. ad ο 330.

346-348] Ulixes si non vult agnosci, imprudenter admodum aniculae, cui olim fuerit notissimus, ministerium sibi expetit. E carmine antiquiore, in quo Ulixes hoc ipso colloquio ab uxore agnosceretur (vid. ad

initium libri φ), hos versus superesse suspicatur vWilamowitz, diasceustae tribuens versus 390 sq. et libri finem (vs. 478 sqq.).

346 γρη῏ς] γρη῏ς (pyrrhichius, cf. § 17)? vid. ad τ 383. || κεδνὰ φιδυῖα § 160] κεδνὸν εἰδυῖα mss.

347 δὴ τέτληκε τόσα] τέτληκε(ν) τόσσα F P H L W.

348 τῇ δ' οὐ κε § 326] τῇ δ' οὐκ ἂν vel τῇδε (τῇδε) δ' ἂν οὐ mss.; IHVoss τῇ δ' οὐκ ἂν. || ἄψασθαι] ἄψασθαι n.

349 αὖτε προσέφειπε] ἡμῖν τ' ἔπειτα P² (cf. α 44). || Πηνελόπεια] Εὐρυκλεία F¹.

351 φίλων] φίλων τ' X² D U n, φίλον τ' G¹, φίλον τ' G². Versus e libro ω desumptus, hic autem incommodus. Quominus legamus φίλων τ' (et carior quam tu es), obstat particula τε pro οὐδὲ usurpata. Adiectivo φίλος poeta non utitur.

352 εὐφραδέως] adv. † (adi. apud Hom. non extat, cf. Ω 354).

357 Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.

358 σοῖο P H U] σοῖο mss. pleraque. || *ποθ' § 322] που mss.

- 360 αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσι.⁴ 360 = Hes. Op. 93
 ὥς ἄρ' ἔφη γρηῃς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα,
 δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, *Ἔπος* δ' ὀλοφυνδὸν ἔφειπε· 362^b = E 683
 „ὦ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
 ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδφέα θυμὸν ἔχοντα.
 365 οὐ γὰρ πῶ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικραυνῶν
 πίονα μηρὶ' ἔκη' οὐδ' ἐξαίτους ἐκατόμβας, 366^b cf. α 102
 ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους ἀρώμενος, ἦος ἴκοιο
 γῆρας τε λιπαρὸν θρέψαιό τε φαιδιμον υἱόν·
 νῦν δέ τοι οἶφ' ἀμύπαν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ. 369^b = α 9
 370 οὕτω που καὶ κείνῳ ἐφηψιάοντο γυναιῖκες
 ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτεο κλυτὰ δώμαθ' ἴκοιτο,
 ὥς σέθεν αἱ κύνες αἶδε καθεψιάονται ἀπασαί,
 τῶν νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων
 οὐκ ἔαεις νίξειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀφέκουσαν ἄνωγε
 375 κούρη *Ἐικαρίοιο* περίφρων Πηνελόπεια. 375 = α 329
 τῷ σε πόδας νύψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης
 καὶ σέθεν εἵνεκ', ἐπεὶ μοι ὀρίνεται ἔνδοθι θυμὸς
 κήδεσιν. ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνέει *Ἔπος*, ὅτι κε *ἑείπω*
 πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπεῖριοι ἐνθάδ' ἴκοντο,
 380 ἀλλ' οὐ πῶ τινα φημί *ἑεφοικότα* ὧδε *ἑιδέσθαι*, 380 cf. δ 141
 ὥς σὺν δέμας φωνήν τε πόδας τ' Ὀδυσῆι *ἑεφοίκας*.⁴ 381 cf. δ 143
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γρηῃ, οὕτω φασὶν ὅσοι *ἑείδον* ὀφθαλμοῖσι
 ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα *ἑεικέλω* ἀλλήλοισιν

361 *χερσὶ*] καλὰ P (cf. § 85).

363-369] nutrix Ulixem, quem procul a patria commorari putat, tanquam praesentem alloquitur. Versu autem 372 σέθεν dissimulatum Ulixem spectat.

364 ἤχθηρε] ἤχθηρε P M. || θεοδφέα] θεοδφέα mss.

365 τερπικραυνῶν] vid. § 251.

367 ἐδίδους] -δως X D. || ἦος § 323] ἦος (εἶος) mss. De particulae usu vid. δ 800. || ἴκοιο] ἴκοιτο l Eust.; cf. 2 196.

369 τοι] οἱ G. || οἶφ' ὧδε σε F.

370 καὶ κείνῳ] κακείνῳ mss. multa, cf. § 9 et 97. || ἐφηψιάοντο § 191] ἐφηψιάοντο (-νται P) mss.; de verbo vid. ad ρ 530.

371 *ἔτεο] ὅτε τευ mss.; cf. § 99. || κλυτὰ] κατὰ U¹.

372 αἶ] articulus molestus. || καθεψιάονται § 191] -ιῶνται aut -ιῶντο mss.; comp. τ, vid. ad ρ 530 et de re σ 320 sqq.

374 ἔαεις § 191] ἔαεις mss. || ἀνωγε] § 225; ἀνώγει F M mss. alia, fortasse recte.

377 ὀρίνεται vHerwerden] ὀρώρεται mss., item τ 524; vid. etiam N 271 et cf. § 284.

381] del. Duentzer.

383 *γρηῃ] cf. § 17; γρηῃ (γρηῇ P) mss. Vocativi forma contracta non nisi χ 411 redit, hic autem requiritur forma dissyllaba (vid. § 14); nominativi forma monosyllaba γρηῆς extat τ 346 (ubi diduci potest) et ω 389.

- 385 ἔμμεναι, ὥς σύ περ αὐτῇ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις.⁴
 ὥς ἄρ' ἔφη γρηῃς δὲ λέβηθ' ἔλε παμφανάοντα, 386^b = ψ 613
 τοῦ πόδας ἔξ ἀπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πολλὸν
 ψυχρὸν, ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 ἔξεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἴψα·
 390 αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν οἴσασατο, μή *ἑε* λαβοῦσα
 οὐλήν ἀμφράσσαιτο καὶ ἀμπαδὰ *ἑεργα* γένοιτο.
 'νίξε δ' ἄρ' ἄσπον ἰοῦσα *ἑάναχθ'* ἑφόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
 οὐλήν, τὴν ποτὲ μιν σῆς ἦλασε λευκῷ ὀδόντι [465 φ 219 ω 332
 393 = ψ 74 cf. τ
 394 Παρνησόνδ' ἐλθόντα μετ' Αὐτόλυκόν τε καὶ υἱας. 394 cf. 466 φ 220
 395 μητρός *ἑε* πατρός *ἑε* πατρός, δς ἀνθρώπους ἐκέκαστο 395^b sq. * cf. Ω 535
 κλεπτοσύνη θ' ὄρεα τε· θείας δὲ *ἑε* αὐτὸς ἰδῶκε
 ἑρμείας τῷ γὰρ καχαρισμένα μηρὶ' ἔκαε
 ἑαρινῶν ἡδ' ἑρίφων· δ δὲ *ἑε* πρόφρων ἄμ' ἀπήδει.
 Αὐτόλυκος δ' ἐλθὼν ἑε ἀκῆς εἰς πίονα δῆμον
 400 παῖδα νῖον γεγάατα *ἑε* κήσατο θυγατέρος *ἑε*.
 τὸν δ' αὖ *ἑε* Εὐρυκλεία φίλοισ' ἐπὶ γούνασ' ἔθηκε 401^b cf. φ 55
 παυομένην ὀρέσαιο, *ἑε* τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὐρέο, ὅτε κε θήης
 παιδὸς παιδὶ φίλῳ πολυάρητος δὲ τοι ἔστι.“ 404^b cf. h. Cer. 220
 405 τὴν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο *ἑε* φωνησάν τε·
 „γαμβρός ἐμός θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ' ὅτε κε *ἑε* εἴπω·
 πολλοῖσιν γὰρ ἐγὼ γε δδυσσάμενος τόδ' ἰκάνω,

385 ἐπιφρονέουσ'] comp. τ (simplex passim), cf. ἐπίφρων γ 128 etc.

386 παμφανάοντα § 191] -νόντα mss.

387 τοῦ U] τῷ mss. pleraque. || πολλὸν] πουλὺ F mss. alia male; vid. § 83.

388 ἐπήφυσεν] comp. τ (simplex N 508 etc.).

389 ἀπ' ἐπ' mss. pleraque; vid. vs. 506. || ἐσχαρόφιν] vid. ad α 59. || αἴψα] vid. ad π 221.

390 οἴσασατο] οἴσασατο F² U¹; vid. ad α 323. || *ἑε* λαβοῦσα] Naber *ἑε* ἀφάουσα coll. Z 322.

391 οὐλήν] e vs. 393 irrepsisse videtur. || ἀμφράσσαιτο] comp. τ. || ἀμπαδὰ] ἀμπαδὰ G.

Adi. τ, cf. adv. ἀμπαδόν, ἀμπαδὴν, ἀναφανδόν, (ἐξαναφανδόν υ 48), ἀναφανδὰ.

393 μιν] οἱ G; cf. φ 219.

395-400] del. Thiersch; an vs. 394-465? vWilamowitz vs. 399-466. Hinc alienos esse quivis sentit, ex antiqua autem narratione huc videntur esse translati (vid. ad vs. 343-587); diascenastae tribuit Kirchhoff.

395 ἀνθρώπους] -πων P¹ (-ποις P²).

396 κλεπτοσύνη θ' ὄρεα τε] mirae laudes; vid. Plat. Rep. I 334 a. Substantivum κλεπ-

τοσύνη τ, cf. κλέπτεις I 11 et vid. ad τ 295. || θ' ὄρεα] l. a. τε νόρε.

397 μηρὶ' ἔκαε] μηρὶ' ἔκαε(ν), μηρία καίεν, μηρία κῆεν mss.

399 ἐλθὼν ἑε ἀκῆς] ἑε ἀκῆς ἐλθὼν F.

400 *ἑε* κήσατο] *ἑε* κήσατο X U (non recte pro *ἑε* κήσατο).

401 Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss., l. a. *ἑε* κλεία (i. e. -κλεία), quod placet, filia enim Autolycum aptius ita alloqui poterat quam filiae ancilla. || γούνασ' ἑε κῆε] -σι θῆε (ἑε κῆε U) mss.

402 παυομένην] παυομένην F.

403 θήης LaRoche coll. vs. 406] θήης F M, θῆαι G U, θῆο P H X. Medium legitur θ 554 σ 5 τ 406 (de *parentibus* tamen dictum), fortasse autem conferri potest ἄγεσθαι de mariti propinquis usurpatum δ 10 ο 238 φ 214 (vid. etiam ad I 394). Cf. LaRoche Textkr. p. 409.

406 θυγάτηρ F] θυγατέρ mss. pleraque, cf. γ 230.

407 γε] om. F M X, δὴ G U n. || δδυσσάμενος] cf. α 62.

- ἀνδράσιν ἡδὲ γυναιξίν ἀνὰ χθόνα πολυβότειραν
 τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον. αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 410 ὁππότε χ' ἡβήσας μητρώιον εἰς μέγα δῶμα
 ἔλθῃ Παρνησιόδε, θῆι μοι κτήματ' ἱάσι,
 τῶν Φοι ἐγὼ δῶσω καὶ μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
 τῶν ἔνεα ἦλθ' Ὀδυσσεύς, ἵνα Φοι πόροι ἀγλαὰ δῶρα.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 415 χερσὶν ἔ' ἡσπάζοντο Φέμισσι τε μαιλικίοισι
 μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρός περιφύσ' Ὀδυσσῆ
 'κύσσ' ἄρα μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφω φάει καλά.
 Αὐτόλυκος δ' υἱοῖσιν ἐκίκετο κυδαλλμοισι
 δειπνον ἐροπλίσσαι· τοὶ δ' ἀτρύνοντες ἄκουσαν,
 420 αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενά πεντεφέτηρον
 τὸν ὄϊον ἀμφὶ θ' ἵπον, καὶ μιν διέχρυσαν ἅπαντα,
 μίστυλλον ἔ' ἄρ' ἐπισταμένως· πείραν ἔ' ὀβελίοισι,
 ὥπτησάν τε περιφραδίως, δάσαντό τε μοίρας.
 ὅς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐ; ἥλιον καταδύντα
 425 ὀδύνοντ', οὐδέ τι θυμὸς ἰδεύετο δαιτὸς ἰφίσσης
 ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνίφας ἦλθε,
 δὴ τότε ἐκοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.
 ἡμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ῥάν δ' ἔμην' εἰς θήρην ἡμὲν κύνας ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 430 υἱέες Αὐτολύκου, μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦμεν αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν καταφειμένον ὕλην
 Παρνησοῦ, τάχα δ' ἔκτανον πτόχας ἡνεμοίσσας.
 ἥλιος μὲν ἵππειτα νύον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρεῖται βαθυρροῦ ὕδατος οἴοι
 435 αἱ δ' εἰς βῆσαν ἔκτανον ἐπακτῆρας· πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν
 ἔχοντ' ἰρυνώντες κύνας ἦσαν, αὐτὰρ ὅπισθε
 υἱέες Αὐτολύκου, μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἦμεν ἄγχι κυνῶν, κραδῶν δολιχόσκιον ἔγχος.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχῳ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σὺς
 440 τὴν μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνίμων δῖαι μένος ὕγρον ἀέντων
 οὐτε μιν ἥλιος φαιδῶν ἀκτίσιν ἔβαλλε

408 πολυβότειραν F D] πολ. L W (cf. § 21),
 βοτιάειραν G P H U mss. alia fortasse recte
 (cf. A 155).

409 ἐγὼ γε] ἵππειτα G (cf. α 123).

410 ὁππότε χ' § 326] ὁππότε ἂν mss. ||
 μητρώιον] †, cf. μήτρωος B 662 II 717; πα-
 τρώιον G.

411 *Παρνησιόδε, θῆι] -σόνδ', θῆι που mss.;
 -σόνδ', θῆι περ WCKayser.

416 Ὀδυσσῆ] -σῆα G F.

417 φάει καλά] *φάει καλῶ? vid. ad π 15.

418 υἱοῖσιν] dativi pluralis forma insolita,
 cf. § 78 et vid. ad vs. 395-466.

419 ἀτρύνοντες] -ναντος n.

420 ἄρσενά] πύονα U. || πεντεφέτηρον] πεν-
 τεάτηρον mss.

422 ἄρ' — ὀβελίοισι] ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ'
 ὀβελίοισιν ἵππειρον G (cf. § 430).

423 δάσαντό τε μοίρας] δάσαντό τε μοίρας
 G U, δρύσαντό τε μοίρας aut πάντα mss.
 pleraque (cf. § 431).

429 αὐτοὶ] ἄνδρες G.

431 προσέβαν] ἐπείβαν F M X. || ὕλην] ὕλην G F.

432 ἡνεμοίσσας] cf. § 21.

434] del. Bothe, mancam enim esse sen-
 tentiam nisi addatur οὐρανὸν εἰσανιών; quae
 verba subiciuntur loco parallelo. || ἀκαλαρ-
 ρεῖται] vid. H 422.

435 ἐπακτῆρας] vox redit P 135, cf. ἐπά-
 γειν (agitare) ε 445.

436 ἔχοντ' Barnes] ἔχον vel ἔχοντ' mss.; vid.
 ad N 71.

439 λόχῳ] † a stirpe λεχ § 282 (λέχος,
 λόχος etc.).

440 δῖαι] δῖα G U¹ i¹; cf. § 197.

441 μιν] ποτ' Duentzer ex ε 479.

- 467 τὴν γρῆς χεῖρεςσι καταπρηνέσει λαβοῦσα
 'γνώ δ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι
 ἐν δὲ λέβητ' ἔπεσε κνήμη, 'κανάχησε δὲ χαλκός,
 470 ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλήθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυσθ' ὕδωρ.
 τὴν δ' ἄμα χάσμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τὼ δὲ Φοι ὅσσε

[sq.
 471^b sq. = P 695

- οὐτ' ὄμβρος· περάσσει διαμπερίσ· ὅς ἄρα πυκνὴ
 ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἦλθε πολλή.
 τὸν δ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε περὶ κτύπος ἦλθε ποδοῦν,
 445 ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν. δ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο,
 φρίξας εὐ λοφίην, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδρακώς,
 'σέη δ' αὐτῶν σχεδόν· δ δ' ἄρα πρότερος Ὀδυσσεύς
 ἔσσυτ' ἀνασχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
 οὐτάμεναι μεμαῶς δ δὲ μιν φθάμενος ἔλασεν σὺς
 450 γυνὴς ὕπερ, πολλὸν δὲ διήρυσσε σαρκὸς ὀδόντι
 λικριφίς ἀίξας, οὐδ' ὀστίον ἔκτετο φωτός.
 τὸν δ' Ὀδυσσεύς οὐτασσε τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὄμων,
 ἄντικρυς δὲ διήλθε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ·
 καὶ δ' ἔπει' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπειτα θυμὸς.
 455 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφιπέποντο·
 ὠτειλὴν δ' Ὀδυσσεὺς ἀμύμονος ἀντιθέοιο
 ὀδῆσαν ἐπισταμένως, ἐπασιδῆ δ' αἶμα κελαινὸν
 ἔσχεθον, αἶψα δ' ἔκτανον φίλου πρὸς δώματα πατρός.
 τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
 460 εὐ ἰησάμενοι ἡδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες
 καρπαλίμως χαίροντα φίλην εἰς πατρίδ' ἔπεμπον,
 εἰς Ἰθάκην. τῷ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 'χαῖρον νοστήσαντι καὶ ἐξερίοντο ἅπαντα,
 οὐλὴν δὲτι πάθοι· δ δ' ἄρα σφίσι εὐ κατέλεξε,
 465 ὡς μιν θηρεύοντ' ἔλασεν σὺς λευκῷ δόδοντι
 Παρνησιόδ' ἔλθόντα σὺν υἱασιν Αὐτολύκοιο.

459 = 414

465 cf. 393
 465^b = ω 332 [394
 466 = φ 220 cf. ε

442 περάσσει § 191] περάσσει mss.

443 ἐνέην] ἔνεεν? vid. § 302. || χύσις et
 ἦλθε] vid. ad ε 483.

444 ἦλθε ποδοῦν] ἦλθε ποσίν n; numerus
 dualis de multorum, etiam quadrupedum,
 pedibus usurpatus suspicionem movet, vid.
 § 52.

445 ὡς] ὅς U et l. a. apud Eust., ε; k. ||
 ἐπάγοντες] vid. ad vs. 435. || ἐπῆσαν] † pro
 -ισαν aut -ήσαν, cf. § 308.

446] imitatur Aristophanes Ran. 822. ||
 οὐ] εὐ Apoll. Pron. 97 (male, cf. § 92).
 Nauck μιν; si quid mutandum, malum
 *τε...τ'. || λοφίην] †, cf. λόφος Ψ 508 etc.

451 λικριφίς] non nisi ε 463 redit (cf.
 λιγδὴν χ 278?).

452 οὐτασσε § 150] οὐτῆσε mss.

453 ἀντικρυς § 31] ἀντικρὺ mss. || διήλθε]
 A 253 est διέσχε.

454 ἔπειτα] cf. § 216.

455 τὸν] apertum.

456 ὠτειλὴν] vid. ad A 140.

457 ἐπασιδῆ] †, incantamentis; cf. Pindar.
 Pyth. III 91 Soph. Ai. 582 Verg. Aen. VII
 757 Plin. Hist. Nat. XXVIII 2 etc.

458 φίλου] φίλα l (ut h. Cer. 107, 180).

461 φίλην ε(δ); πατρίδ' F] φίλως (φίλον U²)
 χαίροντες mss. cett.; cf. γ 272 q 83.

463 νοστήσαντι] vid. ad E 682. || ἅπαντα l]
 ἔκαστα mss. cett. (neglecto F); ἐξερίοντο
 ἔκαστα criticus apud Nauckium. Cf. q 70.

464 πάθοι] de optativo vid. § 109.

465 θηρεύοντ'] † (sed θηρευτής A 325
 M 41?).

469 λέβητ' ἔπειτα] -τι πίσε mss. || 'κανάχησε]
 vid. ad M 36.

471] in schol. comparatur Aesch. Agam.
 270.

- δακρυόφι 'πλήσθεν, θαλερή δέ Φοι ἔσχετο φωνή.
 ἀψαμένη δὲ γενέλου 'Οδυσεῖα προσέφειπε·
 „ἦ μάλ' 'Οδυσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἐγώ γε
 475 πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα φάναι· ἐμὸν ἀμφαφάσσειαι.“
 ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
 πεφραδόμεν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
 ἦ δ' οὐτ' ἀθροῖσαι δύναιτ' ἀντίη οὔτε νοῆσαι·
 τῇ γὰρ Ἀθηναίῃ νόον ἔτραπεν. αὐτὰρ 'Οδυσεύς
 480 χεῖρ' ἐπιμασάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι,
 480 cf. ψ 76
 480^a = ι 302
 τῇ δ' ἐτέρῃ φέθεν ἄσπον ἐρύσσατο φώνησέν τε·
 „μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
 τῷ σὼ ἐπὶ μαζῶν· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας
 ἦλθον ἐφεικοσὶ φέτει εἰς πατρίδα γαῖαν.
 484 = π 206
 485 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
 485 = ψ 260
 486 σίγαε, μή τις ἔτ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.“
 486^a cf. ε 90
 491 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Εὐρυκλείεια·
 491^b sq. = ψ 69 sq.
 „τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε φέπος φύγεν ἔρκος ὁδόντων;
 492 = α 64
 Φοῖσθα μὲν, οἶον ἐμὸν μένος ἔμπεδον οὐδ' ἐπιφεικτόν·
 493 cf. θ 32
 ἔξω δ', ὥς ὅτε τις στερεὴ λίθος ἢ σίδηρος.
- 487 ὅδε γὰρ ἐκφείω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἵσται·
 487 = Α 212
 εἰ γ' ὑπ' ἐμοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 488 = φ 213 cf.
 οὐδὲ τροφοὶ οὐσης σέ' ἀφίξομαι, ὅππότε κ' ἄλλας
 ε 496
 490 ὁμῶς ἐν μεγάροισιν ἐμοὶς κτείνωμι γυναῖκας.

472 ἔσχετο] sic Ar.? vid. ad δ 705.
 473] cf. Α 500 sq. K 454 sq.
 474 μάλ' σὺ γ' F.
 475 πάντα] vix sanum; Duentzer ἄντα (γ' ἄντα?), vid. v. l. x 453; sed cum verbo ἀφάσσει hoc adv. apte iungi vix potuit. || ἀμφαφάσσειαι § 191] -φάσσειαι mss.; de inf. praes. vid. ad Α 99.
 476-479 ὀφθαλμοῖσι — ἔτραπεν] del. La Roche.
 477 πεφραδόμεν § 126] -ειν mss.
 478 ἦ δ' οὐτ'...οὔτε] οὐδ' αὖτ'...οὐδέ Apoll. lex. || ἀντίη] ἀντίον F U¹.
 480 χεῖρ'] vid. ad ι 302.
 481 ἐρύσσατο] neglecto F; *ἄγχι· φέρύσσατο?
 483 sq.] suspecti Bothio.
 483 τῷ] articulus molestus. || μαζῶν] Duentzer κολπῶ.
 484 ἦλθον ἐφεικοσὶ Bekker] ἦλθον εἰκοσὶ mss.

485 ἐφράσθης] vid. ad ε 183.
 486 σίγαε § 191] σίγα mss. || εἰ γ' vHerwerden] ε' mss. (om. P Eust.), vid. ε 90.
 487-490] del. Fick.
 487 ἐκφείω] ἐξείω mss. || τὸ δὲ καὶ F] καὶ μὴν G H¹ U n, καὶ καὶ P H² M X D mss. alia.
 489 τροφοὶ § 59] τροφῶ mss. || οὐσης] noviciū pro δούσης, cf. § 302; Nitzsch (ad η 94) αὐτῆς. || σέ' § 92] σεῦ mss. || ὅππότε κ' § 326] ὅππότε ἄν mss.
 490 ἐν G F] ἐν(ι) mss. pleraque metro invito. || ἐμοὶς] noviciū, cf. § 60; *μεγάροις κατακτείνωμι? || κτείνωμι H U¹] κτείνωμι mss. pleraque.
 491-502] del. La Roche.
 491 Εὐρυκλείεια § 73] -κλεία mss.
 493 οὐδ'] οὐκ G F P U n, cf. E 892 II 549.
 494 ὥς — λίθος] ἡύτε περ κρατερὴ δρῶς Plut. Mor. 506 a.

- 495 ἄλλο δέ τοι φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 495 = Α 297
 εἰ γ' ὑπὸ σοὶ γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγανούς,
 496 cf. 488
 δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
 497 sq. cf. χ 417
 αἷ τέ σ' ἀτιμάζουσι καὶ αἷ νηλεΐτιδες εἰσι.“
 498 = π 317^{sq.}
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις 'Οδυσεύς·
 500 „μαῖα, τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσῃ; οὐδέ τί σε χρὴ
 εἶ νῦ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι καὶ φείσομαι ἐκάστην.
 ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσι.“
 503 = σ 185
 505 αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε καὶ ἤλειπεν λίπ' ἐλαίῳ,
 505^b cf. ζ 350
 αὐτὶς ἄρ' ἄσποτέρῳ πυρὸς εἴλκετο δίφρον 'Οδυσεύς
 508 = 103
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια·
 509 cf. 104
 „ἔεινε, τὸ μὲν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 510 καὶ γὰρ δὴ κοῖτου τάχα φηδέος ἔσσεται ὥρη,
 ὃν τινά γ' ὕπνος ἔλῃ γλυκερὸς καὶ κηδόμενόν περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
 ἤματα μὲν γὰρ τέτρομ' ὀδυρομένη, γοάουσα,
 εἷς τ' ἐμὰ φέρον δράουσα καὶ ἀμφιπόλων ἐνὶ Φοίῳ·
 515 αὐτὰρ ἐπεὶ νῦξ ἔλθῃ ἔλῃσι τε κοῖτος ἅπαντας,
 516^b cf. II 481
 κείμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκινὰ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
 517 ὀξέϊται μελεδῶνες ὀδυρομένην ἐρέθουσι,

495-502] versus importunos (cf. χ 417 sqq.) del. vHerwerden, vs. 503 legens ὥ; ἄρα φωνήσασα.
 498 νηλεΐτιδες] videantur quae ad π 317 adnotavimus.
 501 ἐκάστην] neglecto F; εἶ νῦ φεκάστην φράσσομαι ἐγὼ καὶ φείσομαι αὐτὸς Fick (εἴσομαι habent G F), qui deletum tamen verum mavult.
 503 μεγάροι' ἐβεβήκει] -ροιο β. mss.; cf. § 59.
 504 ποδάνιπτρα] cf. vs. 343.
 505 τε] *F? || λίπ' cf. § 13.
 506 εἴλκετο] ἔλκετο mss.
 507 θερσόμενος] cf. § 254. || ῥακίεσσ' ἐκάλυψε] -σι κ. mss.
 509 αὐτῇ] cf. vs. 104.
 510 κοῖτου τάχα φηδέος] ἴσσεται vHerwer-

den] κοῖτοιο τάχ' ἴσσεται ἡδέος mss., κοῖτοιο τάχ' ἡδέος ἴσσεται ed. Flor.
 511 γ' om. P. Particulam γ' relativo additam sine causa vituperat PKnight proleg. p. 68. || ἔλῃ G F M X D U] ἔλοι mss. multa.
 512 ἀμέτρητον] adi. redit ψ 249, vid. ad Γ 315.
 513 ὀδυρομένη, γοάουσα] ἀεὶ γοάουσα περ ἔμψης vHerwerden, vulgatam ex δ 800 interpolatam ratus. Vid. δ 194. || γοάουσα § 191] γοάουσα mss.
 514 δράουσα § 191] δρώουσα mss.
 515 ἐποι H] ἐπὶν mss. cett.; cf. § 326.
 516 ἀδινὸν] vid. ad B 87.
 517 μελεδῶνες G² H² M U¹ n] μελεδῶναι G¹ F P H¹ mss. alia; redit vox h. Ap. 532 Merc. 447 Hes. Oper. 66; alias μελεδήματα.
 5

- 525 ἡ δὲ μένω παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, 525 cf. λ 178
 κτῆσιν ἐμὴν, δμῶδες τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα, 526 = T 333
 εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος δῆμοιό τε φῆμιν, 527 = π 75
 ἢ ἥδη ἄμ' ἔπωμαι, Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 528 cf. π 76
 μνάητ' ἐν μεγάροισι πορῶν ἀπερείσια φέδνα. 529^a = π 77
 530 παῖς δ' ἦος μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἡδὲ χαλῖφρων, 529^b cf. II 178
 γήμασθ' οὐ μ' εἶα πόσιος κατὰ δῶμα λιποῦσαν· 531 cf. σ 270
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ καὶ ἥβης μέτρον ἰκάνει, 532 cf. σ 217
 καὶ δὴ μ' ἀράεται πάλιν ἐλθέμεν' ἐκ μεγάροιο 532^a cf. β 314
 κτήσιος ἀσχαλάων, τήν Φοι κατέδουσιν Ἀχαιοί.
 535 ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι καὶ ἄκουσον.
 χῆνές μοι κατὰ Φοῖκον ἐφείκοσι πυρὸν ἔδουσι
 ἐξ ὕδατος, καὶ τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσοράουσα·
 ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχελύς 538^a cf. χ 303
 πᾶσι κατ' αὐχέν' ἔφαξε καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο

- 518 ὥς δ' ὅτε Πανδάρου κούρη χλωρῆς ἀηδὼν 518^a cf. υ 66
 καλὸν αἰδοῖσιν φάρος νέον ἰσταμένοιο,
 520 δεινὸν δὲ ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκνοῖσι, 520^a cf. Hes. Op. 486^b
 ἢ τε θαμὰ τροπᾶουσα χεῖρ πολυφυχία φωνήν,
 παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἰτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
 ἔκτεινε δι' ἀφραδίας, κούρον Ζήθοιο φάνακτος
 ὥς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς δρίνεται ἴνθα καὶ ἴνθα,

518-524] comparationem ineptam postea, fortasse a diasceuaista, insertam esse censet Kirchhoff; cf. υ 66-82 et ψ 218-224. Duentzer del. vs. 518-534, fortasse iure. Locum imitatur Verg. Georg. IV 511-515.

518 Πανδάρου] Πανδάρου P² Y, Πανδάρη G; cf. λ 298. Pandareus hic dicitur qui alias (Hes. Oper. 568 etc.) vocatur Pandion. || χλωρῆς] †, cf. χλωρός H 479 etc.; subviridis dicitur lusciniā (L. philomela) ut apud Simonidem (fr. 73) χλωραύχην. Alienus hinc est Hes. Oper. 203, ubi pro ποικιλόδιδος Ruhnkenius restituit ποικιλόγην e scholii interpretatione ποικιλόφωνος, ut alias lusciniā melίγηνος audit. || ἀηδὼν] †.

520 δεινὸν δὲ] cf. § 8; δεινὸν (?) Aelian. Hist. Anim. V 38. An δεινός? cf. Γ 152.

521 τροπᾶουσα § 191 et 251] τροπᾶουσα (τροπᾶσα H) mss. || πολυφυχία] cf. Aelian. Hist. Anim. V 38, ubi commemoratur l. a. πολυδουκία.

523 κούρον] ξείνον P. || Ζήθοιο] Ζήταο l. a.

apud Eust.; cf. Helladius apud Phot. Biblioth. 531^a, 20.

524 δρίνεται Eust. 1875, 58] δρώρεται mss.; cf. vs. 377.

526] del. Kirchhoff.

529 μνάητ' ἐν PKnight] μνάται ἐν mss.; cf. § 190 et 191. || πορῶν ἀπερείσια φέδνα] ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρῃσι IHVoss coll. π 77. || φέδνα] vid. ad II 178.

530 ἦος μὲν PCauer] ἐμὸς ἦος μὲν mss., ἐμὸς ἦος Nauck; cf. § 323. || ἦν? vid. § 302. || ἡδὲ] ἡδὲ mss. complura (cf. δ 371). || χαλῖφρων] vid. ad δ 371.

532 ὅτε δὴ] vid. ad β 314.

533 μ'... πάλιν ἐλθέμεν' ut (ad matrem meam) redeam. || ἀράεται § 191] ἀράται mss. || ἐλθέμεν' ἐλθεῖν G X Eust.; cf. § 125.

534 ἀσχαλάων § 191] ἀσχαλόων vel ἀσχάλων (cf. β 193) mss.

536 πυρὸν] σίτον P.

537 εἰσοράουσα § 191] εἰσορόουσα mss.

539 αὐχέν' ἔφαξε] αὐχέν' ἔφεν (ἐαξε cod. V)

- 540 ἀθρόοι ἐν μεγάροισ', ὃ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη. 543^a cf. δ 719
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον ἐν περ ὄνειρῳ,
 ἀμφὶ δ' ἔμ' ἡγερέθοντο ἐνπλοκαμῖδες Ἀχαιοὶ
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
 ἄψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζει ἐπὶ προέχοντι μελάρῳ,
 545 φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε φώνησέν τε
 , θάρσσε, Φικαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·
 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται. 547 cf. υ 90
 χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
 ἦα πάρος, νῦν αὖτε τὸς πόσις εἰλήλουθα,
 550 ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀφεικέα πότμον ἐφήσω·
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμὲ μελιφθόης ὕπνος ἀνήκε·
 παπτήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισ' ἐνόησα
 πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἦχι πάρος περ·
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 555 „ὦ γύναι, οὐ πως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὄνειρον
 ἄλλη ἀποκλίναντ', ἐπεὶ ἡ δᾶ τοι αὐτὸς Ὀδυσσεύς
 'πέφραδ', ὅπως τελείη μνηστῆρσι δὲ φαίνεται ὄλεθρος
 πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.“ 558 cf. ρ 547
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 560 „ἔειν', ἡ τοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι ἀκριτόμυθοι
 561 γίγνοντ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.

- 562 δοῖαί γάρ τε πύλαι ἀμνηστῶν εἰσὶν ὄνειρον·
 αἱ μὲν γὰρ κείρασι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλπίαντι.
 τῶν δὲ μὲν κ' ἐλπίσιν διὰ πρῶστοι' ἐλπίαντος,

Herodian. π. μον. λίξ. p. 15 Dind., αὐχένας (-νος PH) ἡξ mss.

540 μεγάροισ'] -ρω MDLW (cf. β 411). || αἰθέρα δῖαν] vid. ad II 365. || αἰθέρα] ἡέρα l. a. apud Eust. || δῖαν] δῖον GF.

542 ἐνπλοκαμῖδες] cf. β 119.

544 προέχοντι] προέχοντι mss.

545 βροτέῃ] adi. h. Ven. 47 rediv (vid. etiam ad Φ 218); cf. § 61.

548 θάρσσε § 191] θάρσει mss.

547 ὕπαρ] nonnisi υ 90 rediv.

552 μεγάροισ' ἐνόησα] -σι νόησα FU.

553 πύελον] †, labrum. Vox apud posteros primam syllabam habet brevem, quapropter πύελον πάρα proponitur apud Nauckium. || ἡξ] vid. A 607 Γ 326 A 76 γ 87.

556 ἀποκλίναντ'] comp. nonnisi h. Ven. 169 rediv.

558 ἀλύξῃ § 122] -ξει (-ξοι F) mss. || In XLWnq subiungitur μνηστῆρων, οἱ δῶμα κατ' ἀντιθέου Ὀδυσσεὺς | ἀνέρες (l. -ρας) ὀβριζόντες ἀτάσθαλα μηχανάονται (cf. υ 369 sq. et ρ 588).

562-569] del. Fick. Notissimi sunt versus (cf. Plat. Charmid. 173a Horat. Od. III 27, 41 Verg. Aen. VI 893 sqq.), sed magnum poetam, hoc praesertim narrationis loco, dedecet lusus e verborum ἐλπίας—ἐλπίαν-ρομαι et κείρας—κράινω inani similitudine ductus, quam veram explicationem (praeter nugas multas) praebent scholia ad vs. 563.

564 πρῶστοι' § 59] πρῶστοι mss.; cf. σ 196.

- 570 ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· 570 = A 297
 ἦδε δὴ ἡὼς εἴσι δυσώνυμος, ἦ μ' Ὀδυσῆος
 Φοίκου ἀποσχέσει· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
 τοὺς πελέκυσ, τοὺς κείνος ἐνὶ μεγάροισιν ἔφοϊσι
 ἴστασ' ἐξείης, δρυόχους ὧς, δώδεκα πάντας·
 575 στὰς δ' ὃ γε πολλὸν ἄνευθε διεργήσασκεν ὁιστόν.
 νῦν δὲ μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω·
 ὃς δέ κε ζητήσῃ ἐντανύσῃ βιδὸν ἐν παλάμῃσι 577-581 = φ 75
 καὶ διοῖστεύσῃ πελέκεων δύο καὶ δέκα πάντων, sqq.
 τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην νοσφισσαμένη τότε δῶμα 579 cf. φ 104
 580 κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο,
 τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι ὀίμαι ἐν περ ὀνείρῳ·
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 582 sq. = 164 sq.
 „ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδα' Ὀδυσῆος,
 μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοισ' ἐνὶ τοῦτον ἄεθλον·
 585 πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
 πρὶν τούτους τότε τόξον ἐύξοον ἀμφαφάοντας 585^b = ε 161
 νευρήν τ' ἐντανύσαι διοῖστεῦσαι τε σιδήρου.“ 586 cf. φ 215
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια· 587 cf. φ 97, 114, 127
 „εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι 589^a = ρ 521

565 οἷ δ' ἐλεφαίρονται Φίπ' ἀκράντα φέροντες·
 οἷ δὲ διὰ ξεστῶν κερῶν ἔλθωσι θύραζε,
 οἷ δ' ἔκτυμα κραινοῦσι, βροτῶν δ' τίς τις Φίδηται.
 ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀίμαι αἰνὸν ὄνειρον
 ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστόν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.

565 ρ'] ε' vel γ' vel δ' mss. multa. ||
 ἐλεφαίρονται] verbum nonnisi ψ 388 redit.
 567 κραινοῦσι] vid. § 267. || βροτῶν] βρο-
 τοῖς G n, fortasse recte. || *δ' τίς τις] δτε
 (δτε P) κέν τις mss.
 568 ἐντεῦθεν] nonnisi h. Merc. 558 redit;
 Vid. ad I 601.
 571-588] del. Kammer.
 572 γὰρ] οὐν Hartman.
 573 πελέκυσ § 75] -κας (-κας F¹ U¹) mss.
 574 δρυόχους] †, *fulcrata* quibus sustentatur
 carina dum construitur navis; vid. ad φ 422,
 Aristoph. Thesm. 52, Platon. Tim. 81 δ,
 Apoll. Rhod. I 723, Polyb. I 38, Helbig
 Hom. Epos¹ p. 255.
 575 διεργήσασκεν (διαργ.) Kirchhoff] διαργέ-
 πιασκει mss.; cf. § 146.

578 πελέκεων] de synizesi vid. § 8.
 579 ἐσποίμην] cf. § 247.
 579 sq. δῶμα κουρίδιον] item φ 78; O 40
 λέχος dicitur κουρίδιον, o 22 pro subst. est
 κουρίδιος, ceteris locis uxoris vel mariti est
 epitheton.
 583 Λαερτιάδα' § 55] -δεω mss.
 584 τοῦτον ἄεθλον] τοῦτο νόημα P (cf.
 β 363).
 586 τόδε] τόγῃ n, l. a. ποτε. || ἀμφαφάον-
 τας § 191] ἀμφαφάωντας G F, -φάσθαι P,
 -φάωντας mss. cett.
 587 τ'] om. F X n. || σιδήρου] *ferreae*
securae commemorantur etiam A 485 ψ 850;
 praeterea vid. φ 97, 114, 127, 328 ω 177.
 589 κ'] male abundat (om. Eust.); *δ' ? ||
 ἐθέλοις] -λεις G F M n Eust. mss. alia.

- 590 τερπέμεν', οὗ κέ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
 594 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ὑπερώιον εἰσαναβᾶσα 594^b-597^a=ρ 101
 595 λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἦ μοι στονόεσσα τέτυκται, sqq.
 αἰεὶ δάκρυς' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεύς
 ὄχετ' ἐποπόμενος Κακοφίλιον οὐκ ὀνομαστήν. 597 = 260
 ἐνθα κε λεξαίμην· σὺ δὲ λέξο τῷδ' ἐνὶ Φοίῳ, 598^a=γ 365
 ἦ χαμάδις στορέσας, ἦ τοι κατὰ δέμνια θέντων·
 600 ὧς Φειποῦς' ἀνέβαιν' ὑπερώια σιγαλόεντα, 600 sq. cf. σ 206
 οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι' κίον ἄλλαι. sq.
 εἰς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ 601 cf. Γ 143 ζ 84
 'κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα Φοι ὕπνον 602-604 = α 362
 Φηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι' βάλε γλανκῶπις Ἀθήνη. sqq.
- 591 ἀλλ' οὐ γὰρ πως ἔστιν ἄπνους ἔμμεναι αἰεὶ
 ἀνθρώπους· ἐπὶ γὰρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκεν
 ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν. 592^b cf. λ 560
 593 cf. γ 8
- 590 τερπέμεν' § 125] τέρπειν mss.
 591-593] del. criticus apud Nauckium.
 591 αἰεὶ] αἰὲν mss.; cf. A 827.
 592 ἑκάστῳ] deest F; τὸ Φεκάστῳ Bentley.
 593 λεξαίμην] *λέξωμαι? || λέξο] λέξαι Z
 (cf. vs. 44).
 599 θέντων] sc. *ancillae*.
 602-604] del. Bekker.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ν.

Τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφορίας.

- αὐτὰρ ὃ ἐν προδόμῳ ἠγνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 καὶ μὲν ἀδέψητον βοέην ἴσθ' ὅτε, αὐτὰρ ὕπερθε
 κῶεα πόλλ' οἶων, τοὺς ἱερεύεσκον Ἀχαιοί·
 Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν ἔβαλε κοιμηθέντι.
 5 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μνηστήρσιν κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 'κεῖτ' ἐργηγορέων' ταί δ' ἐκ μεγάροιο γυναιῖκες
 ἦσαν, αἱ μνηστήρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
 ἀλλήλῃσι γέλον καὶ ἐυφροσύνην παρέχουσαι.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 10 πολλὰ δ' ἐμερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἥε μεταΐξας θάνατον τεύξειε Φεκάστη,
 ἥ ἔτ' ἐφ' μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
 ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ τοι ἔνδον ὑλάκτει.
 ὥς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βιβᾶσα

9 cf. h. Ap. 524

9^a = I 595

10 cf. E 671

13^a = δ 685

14 cf. Simonid.
Amorg. fr. 7³⁴

- 1 δ] *δς? alii δ γ', vid. § 15.
 2 ἀδέψητον] vid. ad μ 48.
 3 οἶων] οἶων G P H M mss. alia (vid. I 198). || ἱερεύεσκον] ier. mss. pleraque.
 6 ἐργηγορέων Galenus] ἐργηγορέων mss. (cf. § 191). Verbum †, vid. § 161.
 6^b-30^a ταί — ποίσι] del. LaRoche.
 8 γέλον § 63] γέλω(ν) τε vel γέλωτα mss. || ἐυφροσύνην] εὐφρ. mss.; cf. ζ 156 ι 6 et § 14.
 10 ἐμερμήριζε DW] -ξε mss. pleraque.
 12 ἔτ' ἐφ] ἔασι PKnight, cf. § 191.

- 13 ὑλάκτει] § 191; latrant praecordia Stat. Silv. II 1, 13; cf. Aesch. Pers. 991.
 14-16] comparisonem, quacum componi potest locus δ 791 sqq. (vid. etiam ad δ 335 sqq.), vituperat Seeck, ex Simonid. Amorg. 7, 34 desumptam ratus.
 14 ἀμαλῆσι] vid. ad X 310. || βιβᾶσα Fick] βιβῶσα (βιβῶτα P, βῶσα Et. Gud. 356, 39) mss., quae participii non proba est forma pro βιβῶσα (cf. Ω 81); non requiritur autem perfectum (vid. Θ 331 Σ 424 P 80, 313). Similibus vitiis laborant M 277 2 539.

Τὰ πρὸ τῆς μνηστηροφορίας]

— ν (XX) —

459

- 15 ἄνδρ' ἀγνοήσας ὑλάει μέμονέν τε μάχεσθαι,
 ὥς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτε' ἀγαιομένου κακὰ Φέργα.
 στήθεος δὲ πλήξας κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
 „τέτλαθι δὴ, κραδίη καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης
 ἥματι τῷ, ὅτε μοι μένος ἄσχετος ἦσθιε Κύκλωψ
 20 ἰφθίμους ἐτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα με μῆτις
 ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο οἰόμενον θανέεσθαι.“
 ὥς ἔφατ' ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
 τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε τετληνῖα
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ Φελίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.
 25 ὥς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πολέος πυρὸς αἰθομένοιο
 ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα
 αἰόλλῃ, μάλα δ' ὄκα λιλαίεται ὀπιτηθῆναι,
 ὥς ἄρ' ὃ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα Φελίσσετο μερμηρίζων,
 ὅπως δὴ μνηστήρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει·
 30 μοῦνος ἐὼν πολέσι.
 σχεδόθεν δέ τοι ἦλθεν Ἀθήνη
 οὐρανόθεν καταβᾶσα, δέμας δ' ἐφέλικτο γυναικί,
 'στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 „τίπτ' αὐτ' ἐργήσεις, πάντων περὶ κάμμορε φωτῶν;
 Φοῖκος μὲν τοι ὅδ' ἐστί, γυνή δέ τοι ἦδ' ἐνὶ Φοίκῳ
 35 καὶ πάϊς, οἷόν ποῦ τις ἐφέλδεται ἔμμεναι νῖα.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα, θεᾷ, κατὰ μοῖραν ἔφειπες·

26^a = σ 119

29 sq.^a cf. 39 sq.^a
29 cf. ν 376

30^b = ρ 267

31^a = P 545

31^b = δ 796

32 = ψ 68

33^b = λ 216

37 cf. A 286

15 ἄνδρ' ἀγνοήσας] requiri ignoto viro conspecto observat Hartman.

16 ῥα] ῥα G F P H M mss. alia vitiose. || ὑλάκτε' § 191] ὑλάκτει mss. || ἀγαιομένου] ἀγαιομένου Etym. M. s. v. et l. a. apud Eust.

18] versum notissimum (vid. Plat. Phaed. 94d Rep. III 390d, IV 441d Cic. ad Att. IX 15) imitatur Hor. Sat. II 5 vs. 20 sq.: *fortem hoc animum tolerare iubebo, | et quoniam maiora tuli.* || δὴ] om. mss. pleraque.

19 μοι] τοι F M¹ X n mss. alia; cf. vs. 20.

20 ἐτόλμας § 191] ἐτόλμας mss. || με Ernesti] σε mss.; cf. l. a. ν 19 et vid. T 29 η 208 θ 340 Theocrit. XV 4.

23 sq.] del. PKnight.

23 δὲ μάλ'] δ' αὐτ' Plat. Mor. 506d,

δ' ἄρ' (ἔτ') schol. K 290, Bekker δ' ἄρα τ'. || πείσῃ] πείσει XLW, πείσοι n. Vox † et obscura, quae utrum cum verbo πείσω an cum subst. πείσμα cohaereret dubitabant veteres.

24 αὐτὸς δὲ Cobet] ἀτὰρ αὐτὸς mss.

25 sqq.] ludiera admodum comparatio (cf. Aristoph. Nub. 410 sqq.) et epica narratione vix digna.

27 αἰόλλῃ] -(λ)αι G¹ M² male, requiritur enim subiunctivus qui dicitur generalis. Verbum †, *versare*, cf. adi. αἰόλος.

29 ἐφήσει] ἐφείη? item ν 386; cf. A 335 α 116. De locutione vid. ad A 88.

31 ἐφέλικτο § 160] ἔκτε mss.

34 μὲν § 18] μὲν mss. || ἦδ'] ἦδ' G F.

- ἀλλ' ἔτι μοι τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
40 μοῦνος ἐών· οἷ δ' αἰὲν ἀφολλέες ἔνδον ἔασι.
44 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
45 „σχέτλιε, καὶ μὲν τίς τε χερείονι πείθεθ' ἐταίρω,
ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα φοῖδε·
αὐτὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερὲς ἦ σε φυλάσσω
ἐν πάντεσσι πόνοισ'. ἐρέω δέ τοι ἔξαναφανδόν·
εἴ περ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
50 νῶι περιστᾶιν κτεῖναι μεμαῶτες Ἄρηι,
καὶ κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ Φίφια μῆλα.
ἀλλ' ἐλέτω σε καὶ ὕπνος· ἀνὴρ καὶ τὸ φυλάσσειν
πάννυχον ἐργήσσοντα, κακῶν δ' ὑποδύσει ἤδη.“
ὧς ᾠότα καὶ ῥά Φοι ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευε,
55 αὐτὴ δ' ἄψ ἐς Ὀλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων.
εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
λυσιμελῆς, ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπήγρετο κεδνὰ Φιδυῖα·
ᾠκλαῖε δ' ἄρ' ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίονσα ᾠορέσσατο Φὸν κατὰ θυμόν,
60 Ἀρτεμίδι πρῶτιστον ἐπηύξατο δῖα γυναικῶν
„Ἀρτεμι, πότνα θεᾷ, θύγατερ Διὸς, αἴθε μοι ἦδη
ἶδον ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμόν ἔλοιο
αὐτίκα νῦν, ἣ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
41 πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μῦθον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω·
εἴ περ γὰρ κτείναιμι Διὸς το σίθην το Φέκητι,
πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὰ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
38^b = π 73
39 sq. cf. ψ 37 sq.
39 sq.^a cf. 29 sq.^a
39 cf. ν 376
46 = Σ 363
48^a cf. K 245
53^a cf. A 551
54^b cf. μ 338
56 = Ψ 62
62 cf. E 317
63 sq. cf. Z 346 sq.
41 cf. π 291
43^b cf. α 269

38 ἀλλ' ἔτι Hartman] ἀλλὰ τι mss., ἀλλὰ τι Bekker coll. μ 44, 64, 67; ἄλλο τι G, quod perplacet si deletur vs. 37 (cf. ε 173 η 200); sin servatur, malumus *ἄλλο δὲ (cf. π 470). || φρεσὶ] στήθεσσι G (cf. η 187).
39 χεῖρας ἐφήσω] vid. ad A 88.
41-43] del. Duentzer, diasceustae deberi suspicatur Kirchhoff.
42 Διὸς το σίθην] caesura suspecta (cf. § 3), sed. vid. P 719 σ 105. Nauck σίθην Ζηνός. || το Φέκητι] τ' ἀίκητι (male) F mss. alia
43 τὰ σε] τὸ δὲ F, τόδε σε M, fortasse τό σε (sic Barnes) verum est.
46] om. Z k. || τ' om. mss. multa.
48 ἐρέω] neglecto F. || ἔξαναφανδόν] adv. †, vid. ad ε 391.

50 κτείναι] κτάμεναι?
52 καὶ τὸ] Naber νότα coll. χ 364 (ubi vid).
53 κακῶν] κακὸν G². || ὑποδύσει] *emerge*, *subduces* le. Vid. ζ 127 (et Ar. ε 337).
55 ἄψ] αὐτ' G H² X n.
57 λυσιμελῆς] adi. redit ψ 343; cf. δ 794 σ 189. || ἐπήγρετο] ἐπύγρετο mss. || κεδνὰ Φιδυῖα § 160] κεδνὸν εἰδυῖα mss.
60 πρῶτιστον] -στα? vid. ad δ 577. || γυναικῶν] θεῶων G¹ F M.
61 πότνα] cf. ε 215. || αἴθε μοι ἦδη] αἰγιόχοιο G (cf. γ 42).
63 ἣ ἔπειτα] insolite corripitur ἦ (cf. § 16), graviter autem offendit oppositio *aut nunc aut posthac* (ut Ψ 551 sq.), nam hoc ipso temporis articulo subita morte abripi optat

- οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα,
65 ἐν δὲ βάλοι προχοῇσ' ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
83 ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότε κέν τις
ἥματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχημένος ἦτορ,
85 νύκτας δ' ὕπνος ἔχῃσιν, — ὃ γὰρ τ' ἐπέλησεν ἀπάντων,
ἐσθλῶν ἢ δὲ κακῶν, ἐπεὶ ἄρ' βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ, —
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνειράτ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων·
τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρῆδραθε Φείκελος αὐτῶ,
τοῖος ἐὼν οἶος ἦ' ἄμα στρατῶ, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
66 ὡς δ' ὅτε Πανδάρειοι κούρας ἀνέλοντο θύελλαι· —
τῇσι τοκῆς μὲν φθίσαν θεοὶ, αἱ δ' ἰλίποντο
ὀρφανῶν ἐν μεγάροισι, ᾠόμισα δὲ δι' Ἀφροδίτη
τυρῶ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ Φηδεῖ Φοῖνι·
70 Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασίων ᾠόμει γυναικῶν
Φείδος καὶ Πηνελόπης, μήκος δ' ἵππορ' Ἀρτεμίδι ἀγνή,
Φέργα δ' Ἀθηναίῃ ᾠόμει κλυτὰ Φεργάζεσθαι.
εὔτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέειπε μακρὸν Ὀλυμπον,
κούρησ' αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
75 εἰς Δία τερπικέραυνον (δ γὰρ τ' ἐν Φοῖδεν ἄπαντα,
μοῖραν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων),
τόφρα δὲ τὰς κούρας ἄρπυιαι ἀνιέρψαντο
καὶ ῥ' ἴδωσαν στυγερεῖσιν ἱρινύσιν ἀμφιπολεύειν· —
ὧς ἔμ' ἀφιστάσσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
80 ἥ μ' ἐνπλόκαμος βάλοι Ἀρτεμις, ὅφρ' Ὀδυσῆα
ᾠομένη καὶ γαῖαν ὑπο στυγερεῖν ἀφικολίμην
μηδὲ τι χεῖρονος ἀνδρὸς εὐφραίνοιμι νόημα.
64^b = ω 10
66^a cf. τ 518
69 cf. x 234
77^b cf. α 241

mulier animi despondens; *ἦ καὶ μὲν? Sed vid. ad vs. 66-82.

65 δὲ βάλοι προχοῇσ' PKnight] προχοῇς (-ῇ G) δὲ βάλοι mss.; vid. § 57 et ad λ 242. || ἀψορρόου] cf. Σ 399.

66-82] postea additos censet Kirchhoff, vs. 66-81 deleverat PKnight. LaRoche del. vs. 63^b-81^a ἣ ἵππορ — ᾠομένη, fortasse recte.
66 Πανδάρειοι] -ρεω? cf. τ 518.
68 ὀρφανῶν] †, cf. ὀρφανικός Z 432 A 394 X 490.

70 αὐτῇσιν] pronominis usus novicius, cf. § 98. || πασίων] forma novicia, cf. § 56.
73 προσέειπε] comp. †.
75 τερπικέραυνον] vid. § 251.

76 ἀμμορίην] †, Barnes μοῖραν καμμορίην τε (cf. κάμμορος § 351 etc.); sed cf. adi. ἔμμορος (Z 408 etc.), δυσάμμορος (T 315 etc.). Opp. ἔμμορος § 480.
77 ἄρπυιαι] vid. ad II 150; in P est ἀνιέρψαντο θύελλαι. || ἀνιέρψαντο Doederlein] ἀνιέρψαντο mss.; vid. ad I 234 α 241.

81 ᾠομένη] *animo spectans?* cf. α 115, qui tamen dissimilis est locus; Hartman ᾠομένη (Barnes vertit *visura*).

82 νόημα] vocis eadem est vis in Hesiod. fr. 190 (vid. etiam ad Ψ 604).

83-90] del. Bekker, vs. 88-90 damnaverat PKnight. An alius narrationis hoc loco supersunt vestigia?

83 ἀλλὰ τὸ] ἣ μάλα Duentzer. || ἔχει] ἔχειν G P H n mss. alia. || In marg. U subiungitur ἦτοι μὲν τε βροτῶν ἄλλος, ὃ πένθος ἰκάνει.

84 ἥματα] l. a. ἥματι.
85 ἔχῃσιν] ἔλῃσιν X n¹. || ἀπάντων] ἄπαντας F.

87 ὀνειράτ'] forma metaplasta †, cf. ὄναρ A 63 etc., ὄνειρον δ 841 (ubi vid.), ὄνειρος B 6 etc.

88 παρῆδραθε] παρῆδραμεν U¹. Non mente supplendum est τις (vid. ad N 287 X 199) sed vert.: *nam hac nocte Ulizes tecum concubuit sui similis* (i. e. qualis esse solebat).

89 οἶος] cf. § 17. || ἦ' § 308] ἦν mss.

- 90 ἡαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἦδη.⁴ 90 cf. τ 547
 ὧς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἡώς. 91 = x 541
 τῆς δ' ἄρα κλαιούσης Φόπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 'μερμήριζε δ' ἔπειτα, 'δόκησε δέ Φοι κατὰ θυμὸν
 ἦδη γινώσκουσα παρεστώμεναι κεφαλῇφι.
 95 χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἐνηῦδε,
 εἰς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου, ἐκ δὲ βοείην
 'θῆκε θύραζε φέρων, Διὶ δ' ἠῦξάτο χεῖρας ἀνασχών·
 „Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην 98^b = Ξ 308
 ἦγετ' ἐμὴν εἰς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,
 100 φῆμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
 ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.“
 ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς· 102 = Π 249
 103 αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου. 103^b = Α 532
 105 φῆμην δ' ἐκ Φοίβοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίς
 πλησίον, ἔνθ' ἄρα Φοι μύλαι ἦατο ποιμένι λαῶν,
 τῇσι δωδέκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες
 ἄλφιστα τεύχουσαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
 αἶ μὲν ἄρ' ἄλλαι ἠῦδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν,
 110 ἦ δὲ μὶ' οὐ πῶ ἐπαύετ', ἀφαιροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
 ἦ ῥα μύλην στήσασα Φέπος 'φάτο σῆμα Φάνακτι·
 „Ζεῦ πάτερ, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι Φανάσσεις,

104 ὑπόθεν ἐκ νεφέων ἡγήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.

- 90 ὕπαρ] cf. τ 547.
 93 sq.] del. Hartman, etiam vs. 95-97 ad-
 dubitans coll. vs. 1-3.
 93 μερμήριζε H¹] -ξε mss. multa. || 'δόκησε]
 cf. x 415.
 95 συνελὼν] vid. ad Π 740.
 98 τραφερὴν] vid. ad Ξ 308.
 100 ἐγειρομένων] ἀγ. XW; vid. υ 123.
 101 φανήτω] φανῆναι F.
 104] versum cum vs. 114 pugnans del.
 PKnight.
 105 ἐκ] δξ mss. || ἀλετρίς] †, cf. καταλίω υ 109,
 ἀλετρεύειν η 104.
 106 Φοι] Fδξ Hartman. || μύλαι] cf. η 104. ||
 ἦατο § 220] εἶατο vel εἶατο (sic. Ar., vid.
 O 10 Ω 84) mss. — Verbum de re †, alias de
 animantibus; Hartman ἵστασαν ὀρχάμην ἀνδρῶν.
 107 *τῇσι δωδέκα] τῇσι δὲ δωδέκα n, τῇσι(ν)
 vel τοῖσιν δωδέκα mss. cett.

- 108 ἄλφιστα... καὶ ἀλείατα] *farinam hordea-*
ceam et triticeam. Vox ἀλείατα †; ἀλ(ε)ῖατα
 F P H M mss. alia aperto errore, Fick ἀλεύατα,
 Att. ἄλευρα. De re vid. ad ρ 343.
 109 ἄλλαι ἠῦδον] hiatus vitiosus, vid. § 14;
 *ἄλλαι μὲν ῥα καθῆδον? Fick inserit 19',
 sumens igitur hanc servam primo mane
 surrexisse ut absolveret opus quod praece-
 denti die imperfectum reliquisset. || κατὰ
 ... ἄλεσαν] comp. †; simplex apud poetam
 non extat. Cf. υ 105. || πυρὸν] σῖτον H²,
 quod verum videtur, πυρὸς enim *hordeum*
 (υ 108) non dicitur (vid. Α 69 δ 604 ε 110
 τ 112).
 110 ἐπαύετ'] παύετ' mss. || ἀφαιροτάτη]
 -τέρη U¹ i non recte; vert.: *omnium enim*
segrissima erat.
 111 μύλην] cf. η 104.
 112] cf. Verg. Aen. I 229 sq.

- ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, 119^b = T 130
 οὐδὲ ποθὶ νέφος ἐστὶ τέρας νύ τεφ τόδε φαίνεις.
 115 κρήνην νυν ἔμοι δ' Φειλῇ Φέπος, ὅτι κε Φείπω·
 μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἥματι τῷδε
 ἐν μεγάροισ' Ὀδυσῆος ἐλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν,
 οἷ δὴ μοι καμάτῳ θυμαλγεί γούνατ' ἔλυσαν
 ἄλφιστα τευχούσῃ· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.“ 119^b cf. Α 232
 120 ὧς ἄρ' ἔφη· ἡαῖρεν δὲ κληιδόνη δῖος Ὀδυσσεύς 120 cf. σ 117
 Ζηνός τε βροντῇ· 'φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείας. 121^b cf. Γ 28
 αἶ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
 ἐγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάτῃ ἀκάματον πῦρ.
 Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, Φισόθεος φῶς,
 125 Φείματα Φεσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ 'θέτ' ὦμῳ, 125 sq. = β 3 sq.
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ.
 'στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, πρὸς δ' Εὐρυκλείειαν ἔφειπε 127 = K 135
 „μαῖα φίλη, τὸν ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ Φοίβῳ 128^a = φ 124, 149
 130 εὐνῇ καὶ σίτῳ, ἣ' αὐτῶς κείται ἀκηδής; ω 178, 493 cf. Z
 τοιαύτη γὰρ ἐμὴ μήτηρ πινυτή περ ἐοῦσα· 375
 ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
 χείρωνα, τὸν δὲ τ' ἀρείον' ἀτιμάσσας ἀποπέμπει.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Εὐρυκλείεια
 135 „ἦ κέν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιάοιο. 135^b cf. Α 654
 Φοῖνον μὲν γὰρ ἔπινε καθήμενος, ὄφρ' ἔθειλ' αὐτὸς,
 σίτου δ' οὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.

- 115 κρήνην νυν P] κρήνον vel κρήνην νυν
 καὶ mss. cetera; Bothe κρήνην καὶ. Vid.
 § 267.
 118 sq.] del. Duentzer.
 121 τίσεσθαι i²] τίσεσθαι mss. cett.; cf.
 ρ 565. || ἀλείας] sic Ar.; vid. Γ 28 et ad
 π 317.
 123 ἐγρόμεναι G U n] ἀγρόμεναι mss. cett.;
 vid. υ 100 H 434 Ψ 287 Ω 789.
 124 Φισόθεος φῶς] vid. ad α 324.
 126-161] del. Kammer.
 127] cf. β 10.
 128 Εὐρυκλείαν § 73] -κλείαν mss.
 129 τὸν] πῶς τὸν aut πῶς mss. || ἐτιμή-
 σασθ' ἐνὶ] -σας ἐνὶ P; fuitne l. a. πῶς τὸν
 ξεῖνον ἐτιμήσατε οἶκῳ? Activum usitatum est

- magis, medium tamen etiam τ 280 (= ψ 339)
 legitur.
 131 ἐμὴ] ἡμοὶ F.
 132 ἐμπλήγδην] sic Ar., εὐμεταβόλως inter-
 pretatus; ἐκπλήγδην FM. Adv. †; *temere?*
 Cf. ἐκπάλως (i e. ἐκπάλως) Α 268 etc.
 133 ἀτιμάσσας Nauck] ἀτιμήσας mss.
 134 περίφρων] φίλη τρόφος U (cf. ε 21
 χ 492). || Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss., l. a.
 Πηνελόπεια.
 135 *ἦ κέν] οὐκ ἂν mss.; vert. *sine causa*
profecto eam ita cūprates. || μιν νῦν] νῦν μιν
 U. || αἰτιάοιο § 191] αἰτιόω (-όωιο n) mss.
 136 Φοῖνον] οἶνον Eust. 1886, 19. || ἔπινε
 H² Eust.] πίνε mss. cett.
 137 πεινήμεναι] cf. § 195.

- ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιν ἠσκήσκοντο,
ἢ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμῶνσι·
140 αὐτὰρ ὁ γ', ὥς τις πάμπαν οἰζυρὸς καὶ ἄποτμος,
οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἴων
ἔδραθ' ἐνὶ προδόμῳ· χλαῖναν δ' ἐπεφύσσαμεν ἡμεῖς.
ὥς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ἐκ μεγάροι' ἐβεβήκει
145 ἔγχος ἔχων, ἅμα τῷ γε δῶμα κύνες ἄργοι ἔποντο·
βῆ δ' ἱμεν' εἰς ἀγορὴν μετ' ἐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
ἢ δ' αὐτὲ δμῶνσι ἐκέλετο διὰ γυναικῶν,
Εὐρυκλέει' Ὀππος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
„ἀγρέεθ', αἶ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι
150 ῥάσαστέ τ' ἐν τε θρόνοισ' ἐν ποιητοῖσι τάπητας
βάλλετε πορφυρέους· αἶ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήρατε δὲ κρητῆρας
καὶ δέπα' ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ δὲ μεθ' ὕδωρ
ἔρχεσθε κρήνηνδε καὶ οἷστέ τε θάσσον ἰοῦσαι.
155 οὐ γὰρ δῖ' ἦν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο,
ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἐορτή·
ὥς ἔφαθ', αἶ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπλήθοντο·
αἶ μὲν ἐφείκοσ' ἔβησαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον,
αἶ δ' αὖθι κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο.
160 εἰς δ' ἦλθον δρηστῆρες Ἀχαιῶν· οἱ μὲν ἔπειτα

138 ὕπνου] ὕπνοο? cf. § 59. || μιν ἠσκήσκοντο
U¹²] -σκετο G, -σκοιτο mss. cett.; optativus,
qui iteratae actioni indicandae inservit (vid.
P 793 r 228 Ω 14 etc. et ad Γ 216, 221),
hinc alienus est; vid. ad M 465.

139 ἄνωγεν] vitiose additur dativus (non-
nisi x 531 potest conferri, ubi vid.); ἔπειτα
IHVoss coll. γ 427.

142 ἀδεψήτῳ] vid. ad μ 48. || οἴων] cf. § 74.

143 ἔδραθ' ἐνὶ] -θεν ἐν F. || προδόμῳ]
μεγάρῳ U. Cf. υ 1. || ἐπεφύσσαμεν] ἐπιέσσα-
μεν mss. || ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

144 μεγάροι' ἐβεβήκει] -ροιο β. mss.; cf. § 59.

145 ἔγχος ἔχων] cf. β 10. || δῶμα κύνες Bek-
ker] κύνες πόδας (πόδας om. M¹). Cf. β 11 q 62.

147 ἐκέλετο διὰ γυναικῶν] ἐκπλοκάμοισι κέ-
λευσεν Duentzer.

149] del. PKnight. || Εὐρυκλείη § 73]
-κλείη mss.

149 ἀγρέεθ' § 191] ἀγρέεθ' mss. || κορή-
σατε] †, verriſe, cf. σηκοφόρος q 224. || ποι-
πνύσασαι] ποιπνύουσαι F U (cf. A 600 Ξ 155
Σ 421 Ω 475 γ 430); aor. etiam Θ 219 extat.

152 ἀμφιμάσασθε] comp. †, simplex λ 591
etc.

153 δέπα' H² Y] δέπα mss. cett., cf. § 72.

155 δῖ' ἦν] δῖ' mss. complura.

156 ἐορτή] nempe novilunii (vid. § 162
τ 307 et ad § 457), quem diem Apollini
(νεομηνίᾳ) sacrum fuisse apparet q 258;
vid. etiam υ 276. — Vox ἐορτή nonnisi
q 258 redit, neque dierum festorum in
Odyssea alias fit mentio, in Iliade B 550
sq. et I 534.

158 ἐφείκοσ' ἔβησαν] ἐφείκοι βῆσαν mss.

159 αὖθι § 322] αὖτοῦ mss. || δώματ']
δῶμα F P M.

160 εἰς] ἐκ P H M mss. alia. || δρηστῆρες]

144 = τ 47 cf.

145 = ρ 62

146* cf. β 10

147 = α 429

157 = ζ 247

160 cf. α 144

- εἶ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, ταὶ δὲ γυναῖκες
ἦλθον ἀπὸ κρήνης.
ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συμβώτης,
τρεις σιάλους κατάγων, οἳ ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' εἶσε καθ' ἕκαστα καλὰ νέμεσθαι,
165 αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα μελιχίοισι·
„ξείν', ἦ' ἄρ τί σε μάλλον Ἀχαιοὶ εἰσοράουσι,
ἢ σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὥς τὸ πάρος περ;
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„αἶ γὰρ δὴ, Εὐμαιε, θεοὶ τισαίλατο λῶβην,
170 ἦν οἷδ' ὑβρίζοντες ἀφεικέα μηχανάονται
Φοῖκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδόος αἶσαν ἔχουσι.“
ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
αἰγας ἄγων, αἶ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολλοῖσι,
175 δειπνον μνηστῆρες· δῶμα δ' αἶ μ' ἔποντο νομῆες.
καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσηύδα κερτομίοισι·
„ξείν', εἰ καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα
ἀνέρας αἰτίζων, ἀτὰρ οὐκ ἔξεσθαι θύραζε,
180 πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέσθαι δῖω
πρὶν χειρῶν γένεσθαι, ἐπεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον
αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλοι δαῖτες Ἀχαιῶν.“
ὥς φάτο· τὸν δ' οὐ τι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη κακὰ βυσσοδομύων.
185 τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε Φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
186 βοῦν στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἰγας·

187 πορθμῆς δ' ἄρα τοὺς γε διήγαγον, οἳ τε καὶ ἄλλους

μνηστῆρες GF; vid. ad ο 330. || Ἀχαιῶν]
ἀγνήτορες mss. pleraque (ex α 144).

163 μετὰ] ἐν F M mss. alia.

165 προσηύδα] -δασ? cf. § 191 et 195.

166 ἄρ τί] sic Ar., alii olim ἄρτι. || Ἀχαιοὶ
εἰσορ.] hiatus vitiosus, cf. E 484 et § 14. ||
εἰσοράουσι § 191] -ρώουσιν mss.

167 ἢ σ'] ἢ K' X Y, quae fortasse reci-
pienda erat lectio.

170 ἀφεικέα] ἀτάσθαλα G X n (ut γ 207
q 588 σ 143 υ 370); cf. υ 394 χ 432. ||
μηχανάονται § 191] -νάονται mss.

171 αἰδόος αἶσαν Ahrens coll. π 101 τ 84]
αἰδοῦς μοῖραν mss.; cf. § 77.

175] del. Kirchhoff.

176 τὰς F X] τοὺς mss. pleraque. || κατέ-
δησαν] -σαν F H² X.

177 προσηύδα] -δασ? cf. § 191 et 195.

178 αἰ Cobet coll. M 248 β 115 etc.]
ἔτι mss. (ut τ 66).

182 ἄλλοθι] ἄλλαι mss. multa.

186 αἰγας] οἰας (οἰας) U.

187 sq.] versus inausis delevimus.

187 πορθμῆς] †, cf. πορθμός δ 671 ο 29.

161* = K 265

170 cf. A 695 q 588

173 sq. = φ 265

174 sq. = ρ 213

176 sq. = cf. 189 sq.

178 cf. τ 66

180* = σ 149

183 cf. A 511

184 = ρ 465

- 189 καὶ τὰς μὲν κατέδησεν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ, 189 sq. a cf. 176 sq.
 190 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐρέεινε σὺβώτην ἄγχι παραστάς·
 „τίς δὴ ὅδε ξείνος νέον εἰλήλουθε, σὺβῶτα,
 ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τῶν δ' ἔξ εὐχεται εἶναι 192^b sq. cf. α 406
 ἀνδρῶν; ποῦ δέ νύ Φοι γενεῇ καὶ πατρὶς ἄρουρα; sq.
 δύσμορος· ἥ τε Φέφοικε δέμας βασιλῆι Φάνακτι·
 195 ἀλλὰ θεοὶ δυνάουσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
 ὅππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται οἰζύν.“
 ἦ, καὶ δεξιτερῇ δ' ἐδ' ἴσκειτο χειρὶ παραστάς
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι εἷς περ ὀπίσσω 199 sq. = σ 122 sq.
 200 ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχει πολέεσσι.
 Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σείο θεῶν ὀλωότερος ἄλλος· 201 = Γ 365
 οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπεὶ δὴ γείνεται αὐτὸς,
 μισγόμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λευγαλίοισι.
 ἴδιον ὥς ἐνόησα, δεδακρύεται δέ μοι ὅσσε
 205 μνησαμένῳ Ὀδυσῆος, ἐπεὶ καὶ κεῖνον ὁίω
 τοιάδε λαίφρ' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλαλήσθαι,
 εἴ ποθ' ἔτι ζῶει καὶ ὄρε φάος ἡέλιόιο. 207 sq. = δ 833 sq.
 εἰ δ' ἤδη τέθνηκε καὶ ἐν Αἴδαο δόμοισι,
 ὦ μοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσί
 210 εἶσ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμῳ.

188 ἀνθρώπους πέμπουσιν, δ τις σφίρας εἰσαφίκεται.

188 = π 228

De Ulixis armentis in continenti pascentibus
 vid. § 100 sqq. υ 210 sqq. || δ' ἄρα] l. a. γὰρ.

188 δ τις — εἰσαφίκεται] ἐπ' εὐρία νῶτα θαλάσσης G (cf. δ 560). || δ τις] δτι mss. multa, ὅστις H²; δ τε LaRoche. Cf. T 265.

189 *τάς μὲν] τὰς μὲν εὐ G², τὰ μὲν εὐ (αὐ, οὐν) mss. cett.; cf. vs. 176.

193 πατρὶς] πατρός n.

194-196] del. PKnight.

194 τε] ὅα apud Nauckium proponitur.

195 sq.] attamen dii homines multivagos aerumnis deformant, quotiescumque iis, quamquam regibus, miseriam attribuant.

195 δυνάουσι § 191] δυνάουσι mss.; δυνάουσι Lobeck. Verbum †, vid. ad § 215.

196 ὅππότε καὶ] suspecta habet Hartman. || καὶ] κεν FM. || ἐπικλώσονται] vid. ad Ω 525.

199 πατὴρ Barnes] πάτερ mss. || (ε)ίς περ U¹] ὥς περ mss. multa; item σ 122.

201 ὀλωότερος] vid. ad Γ 365.

202 ἐπεὶ § 326] ἐπὶ mss.

204 ἴδιον] †, sudabam(?), cf. Apoll. lex., Ar. Av. 791 Ran. 237 ibique schol., Ruhnken. ad Tim. s. v. ἰδίειν, ἴδος sudor Hes. Scut. 397, ἰδάμιος Oper. 415. Verbum h. l. suspectum; cf. tamen Eur. Phoen. 1388. || ὥς] ὥς σ' Doederlein. || *δεδακρύεται] -νται mss.; vid. § 119 et ad X 491. || μοι ὅσσε] μοι παρεια G (del. μοι?).

205 μνησαμένῳ] -νου X², vid. ad ζ 157. ||

καὶ κεῖνον] κακείνον mss. multa; cf. § 9 et 97.

206 λαίφρ'] vid. ad ν 399.

207 ποθ' § 322] που mss.

208 ἐν § 315] εἰν mss.

210 Κεφαλλήνων ἐνὶ δῆμῳ] in continenti, cf. § 100 sqq., non in insula Cephallene, cui apud poetam Σάμη vel Σάμος nomen est (vid. ad α 246).

- νῦν δ' αἶ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως 211^b = θ 176
 ἀνδρὶ γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
 τὰς δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναί σφ' αὐτοῖσι
 ἔδμεναι, οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροισ' ἀλέγουσι
 215 οὐδ' ὅπιδα τρομέουσι θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
 κτήματα δάσσασθαι δ' ἔην οἰχομένοιο Φάνακτος. 216^b = ξ 376
 αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 πόλλ' ἐπιδινέεται· μάλα μὲν κακὸν νῆος ἐόντος
 ἄλλων δῆμον ἐκέσθαι ἰόντ' αὐτῆσι βόεσσι
 220 ἄνδρας ἔς ἄλλοδαπούς· τὸ δὲ δόλιον, αὐθι μένοντα
 βουσίην ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλῆων 222^b sq. a = ν 205
 ἐξικόμην φεύγων, ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται, sq.
 ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον οἶομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν 224 cf. β 351
 225 ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θήῃ.“ 224^b sq. = α 115
 sq.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „βουκόλ', ἐπεὶ οὐτε κακῷ οὐτ' ἄφρονι φωτὶ Φέφοικας, 227 cf. ζ 187
 γιγνώσκω δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
 τούνεκά τοι Φερέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι· 229^a = Z 334
 230 Φίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ξενίῃ τε τράπεζα 229^b = A 233
 ἰστίῃ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦν ἀφικάνω, 230 sq. = ξ 158 sq.
 ἥ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς·
 σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα,

211 ἄλλως] melius (cf. θ 176)? ἄλλω (i. e. ἄλλω) FH² M² X U, vHerwerden κ' ἄμεινον.

212 γ' om. G X. || ὑποσταχύοιτο] †, succre- sceret; cf. (ἀ)στάχως B 148 ψ 598. Vox στάχως (epica) similem imaginem praebet h. l. atque καλάμη § 214. Naber ἐπισταχύοιτο coll. Apoll. Rh. I 972.

213 σφ' αὐτοῖσι Fick] σφίσιν αὐτοῖς mss.; cf. § 60.

215 τρομέουσι] φρονέουσι P G² (φρομέουσι G¹), cf. § 82.

217-221] del. Duentzer.

218 ἐπιδινέεται § 191] -νέται mss.

219 ἄλλων] ἄλλον F; cf. ο 228.

222 ὑπερμενέων] ἐντροφίῳ Un, ἐντροφίῳ X.

223 οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται] caesura vitiosa, adi. autem ἀνεκτός et adv. -κτώς ceteris locis (A 573 K 118 A 610 Θ 355 ι 350) versum claudunt; *οὐκέτι ἀνεκτὰ Φέργα

(cf. β 63); Hartman οὐκέτι ταῦτά γ' ἀνεκτά.

225 σκέδασιν] vid. ad α 116. || *θήῃ] θείῃ (ut vs. parall.) mss.; an *θήσει? cf. υ 29.

227 ἐπεὶ οὐτε] synizesis vitiosa, vid. § 8; *ξείν', ἐπεὶ (ut vs. par.)? An *βουκόλε (-ος), οὐτε? In FM mss. aliis βουκόλε extat. Menrad δ τ' οὐτε. — De structura vid. ad Γ 59 Z 334.

228] damnatur apud Nauckium.

229] spurius? vid. ad Z 234. || ὁμοῦμαι] cf. § 147.

230 νῦν Ζεὺς πρῶτα] νῦν πρῶτα Ζεὺς F, νῦν πρῶτα P. || ξενίῃ τε τράπεζα] ὑπατος καὶ ἄριστος G P U (cf. ε 303).

231 ἰστίῃ] Φεστίῃ? cf. ξ 159.

232 οἴκαδ'] neglecto F; ἐνθάδ' G U, cf. § 161. PKnight ἥ σίο Φοίκοι (Fick σίθεν ἐνδόν) ἐόντος ἐλεύσεται ἐνθάδ'.

233 σοῖσιν δ'] Fick σοῖσι δ' ἐν (ut A 587 alibi). || ἐπόψαι] ἐσόψαι X U n. Cf. Ξ 145.

- κτεινομένους μνηστήρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.“
 235 τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ 235 = φ 199
 „αἶ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων“
 237 γνολὴς γ' οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“ 237 cf. φ 202
 240 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. 237^a cf. Γ 53
 μνηστήρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
 ἤρτυον· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἀριστερὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
 τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 245 „ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλή,
 Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.“
 ὥς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπεφάνθανε μῦθος. 247 = π 406
 ἐλθόντες δ' εἰς δώματ' Ὀδυσσεὺς θείοιο
 χλαῖνας μὲν κατέθεντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε, 249-251 = ρ 179
 250 οἳ δ' ἱέρευν ὄϊς μεγάλους καὶ πίνοντας αἴλας, sqq.
 ἴρευν δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμαον, ἐν δέ τε Φοῖνον
 κρητῆρσιν κεράοντο· κύπελλα δὲ νείμε συβώτης.
 σῖτον δὲ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος ὄρχαμος ἀνδρῶν
 255 καλοῖσ' ἐν κανέοισιν· ἐφοινοχόει δὲ Μελανθεύς.
 οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. 256 = I 91
 Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
 ἐντὸς ἐσταθείος μεγάρου παρὰ λάινον οὐδὸν, 258^a cf. Σ 374^b
 δίφρον Ἀφεικέλιον καταθείς ὀλίγην τε τράπεζαν·
- 238 ὥς δ' αὐτῶς Εὐμαιοι ἐπηύχετο πᾶσι θεοῖσι
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα Φόνδε δόμονδε. 238 sq. = φ 203 sq.
 238^b sq. = ξ 423 sq.

235 ἐπιβουκόλος] cf. γ 422.
 237 γ'] om. F mss. alia. || ἐμὴ] ἐμοί LaRoche
 coll. A 314 Θ 140. || ἔπονται] ἔσσονται U,
 ἀπτοι G (cf. Θ 450).
 238 sq.] del. Duentzer.
 238 *ἐπηύχετο] ἐπεύχετο mss.; vid. ξ 423.
 242 δ] molestum; *ἤρτυνον τοῖσιν δὲ? vid.
 O 303 λ 366. Axt ἡπει σφιν pro δ τοῖσιν.
 244] in G subiungitur Νίσου παίδιμος υἱὸς
 ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν (cf. π 395).
 245 συνθεύσεται] comp. † (simplex pas-
 sim); cf. συνδραμῖν II 335, 337.
 247 ἐπεφάνθανε] ἐπὶφάνθανε mss.
 248 δώματ'] δῶμα P.

251 ἴρευν G] ἱέρευν mss. pleraque.
 252 ἐνώμαον § 191] ἐνώμων mss. || δὲ τε
 G P H] δ' ἄρα F M X U n.
 253 κεράοντο § 191] κεράοντο vel κεράσαντο
 mss.; an *κίοναντο? vid. § 297.
 255 ἐφοινοχόει] ἐφοινοχόει mss. (ἐφοινοχόει
 H²; cf. A 3).
 257 καθίδρυε] comp. † (simplex B 191 etc.).
 259] vid. Aristot. Poet. 22. || καταθείς;
 H² X U n] καθεῖς G, παραθείς F P H¹ M, item
 Ariston. (Ar.) apud Ammonium s. v. ὀλίγον,
 de sella non recte, cf. Γ 425 π 45 ρ 333
 ε 100; apponitur mensa (ε 92 φ 29) aut
 oibus in mensa (α 139 etc.).

- 260 πὰρ δ' ἐτίθει σπλάγχνων μοῖραν, ἐνέχευε δὲ Φοῖνον 260^b sq.^a = γ 40
 χρυσείῳ δέπαϊ, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· sq.
 „ἐνταυθοῖ νῦν ἦσο μετ' ἀνδράσι Φοινοποτάζων·
 261^a = γ 41
 262^a = σ 105
 κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
 πάντων μνηστήρων, ἐπεὶ οὗ τοι δῆμιός ἐστι
 265 Φοῖκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κείνος.
 ὕμεις δὲ, μνηστήρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς
 καὶ χειρῶν, ἵνα μὴ τις ἕρις καὶ νεῖκος ὄρηται.“
 ὥς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ὁδὰξ ἐν χεῖλεσι φύντες 268 sq. = α 381 sq.
 Τηλέμαχον ἑαυμάζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
 270 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Ἐυπείθεος υἱός·
 „καὶ χαλεπὸν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
 Τηλεμάχον· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
 οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· ἡ κέ μιν ἦδη
 ἑπύσσαμεν ἐν μεγάροισι λιγύν περ ἐόντ' ἀγορητήν.“ 274^b cf. B 246
 275 ὥς ἔφατ' Ἀντίνοος· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἠμπάζετο μύθων. 275 cf. ρ 488
 275^b cf. ε 553
 κήρυκες δ' ἀνὰ Φάστν θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἤγον· τοὶ δ' ἤγροντο κάρη κομάοντες Ἀχαιοὶ
 ἄλσος ὑπο σκιερὸν Φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 οἳ δ' ἐπεὶ ὥπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ Φερύσαντο, 279 sq. = γ 65 sq.
 280 μοῖρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
 πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μοῖραν ἑέσαν οἳ πονέοντο, 281 cf. ρ 258
 Φίσην, ὥς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον· ὥς γὰρ ἄνωγε
 Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς θείοιο. 283 = ο 63
 μνηστήρας δ' οὐ πάμπαν ἀγῆνορας εἴα' Ἀθήνη 284-286 = σ 346
 sqq.

260 μοῖραν GH²] μοῖρας mss. cett. || ἐνί-
 χυνε δὲ Φοῖνον Fick] ἐν δ' οἶνον ἔχυνε mss.
 Vid. ad γ 40.
 261 χρυσείῳ δέπαϊ (Ar.) Grashof] ἐν δέπαϊ
 χρυσείῳ mss.; vid. ad γ 41 ο 149.
 262 ἐνταυθοῖ] vid. ad I 601.
 264 πάντων] ἀνδρῶν P.
 266 ὕμεις § 92] ὕμεις mss. || ἐπίσχετε] ἀπεί-
 σχετε LaRoche coll. Ω 19 υ 263.
 267 χειρῶν] χεῖρας F.
 272 ἀπειλήσας] Nauck probabiliter ἀπηλε-
 γίας (cf. I 309 α 373 h. Merc. 362).
 273 sq.] del. Bergk.
 273 οὐ γὰρ — Κρονίων] cf. vs. 241 sqq. ||
 ἡ Hartman] τῷ mss.

275 ἠμπάζετο] ἀμπ. mss.
 276-283] del. PKnight, ab ipso poeta ex
 vetusto carmine desumptos esse opinatur
 Kirchhoff. De re vid. ad υ 156 φ 350.
 277 *ἤγροντο] ἀγέροντο mss.; cf. § 255. ||
 κάρη κομάοντες] vid. ad α 90. || κομάοντες
 § 191] κομάοντες mss.
 279 κρέ' ὑπέρτερα] vid. ad γ 65.
 281 πονέοντο] ἐ' ἐπένοντο F M non male;
 vid. tamen Ω 444 ρ 258 υ 159.
 282 περ ἐλάγχ.] τε λάγχ. F. || ἄνωγε § 225]
 ἀνώγει mss.
 284-344] del. Meister; vs. 284-286 e
 libro σ irreparabilis suspicatur Kirchhoff.
 284 εἴα' § 191] εἴα mss.

- 285 λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
δυίῃ ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ ἀθεμίστια Φειδῶς, 287* cf. E 9
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἦσκε, Σάμῃ δ' ἐνὶ Φοικί' ἔναιε·
ὅς δ' ἡ τοι κτεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἐφοῖο
290 'μνάσκει' Ὀδυσσῆος δ' ἦν οἰχομένοιο δάμαρτα. 290 cf. ω 125
ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα·
„κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγῆνορες, ὅφρα τι Φείπω. 292 = σ 43
μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχει πάλαι, ὥς τε Φέφοικε,
Φίσῃν οὐ γὰρ καλὸν ἀτεμβέμεν' οὐδὲ δίκαιον 294 cf. φ 312
295 ξείνους Τηλεμάχοιο, ὃ κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται. 295 = φ 313
ἀλλ' ἄγε Φοι δῶω ξεινήιον, ὅφρα καὶ αὐτὸς
ἦε λοετροχόφῳ δῶῃ γέρας ἦέ τιν' ἄλλω
δμῶων, οἷ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.“ 298 = ρ 401
ὥς Φειπὼν ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ
300 κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβὼν· ὃ δ' ἀλεύατ' Ὀδυσσεὺς
ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν, 'μείδησε δὲ θυμῷ
σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὃ δ' εὖ δμητὸν βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
„Κτήσιππ', ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·

286 δυίῃ § 114] δύη (δύη) mss. || Λαερ-
τιάδην Ὀδυσῆα] -δεω Ὀδυσῆος G; vid. σ 348.

287 ἦν δέ τις ἐν] ἴσκει δ' ἐν Nauck (an
ἴσκει τις?) vid. § 302 et ad E 9.

288 ἴσκει] ἴσκει mss. || Φοικί' ἔναιε] οἰκία
ναῖεν (ναίων F M) mss.

289 πατρὸς ἐοῖο F P H] θεοπισείοισι(ν) G X U n
Eust.

292 *μοι] μιν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

293 τε Φέφοικε criticus apud Nauckium]
ἐπέοικεν mss.; Φε Φέφοικε PKnight.

294 ἀτεμβέμεν n] -μβειν mss. cett.; vid.
§ 125 et de verbi vi ad ρ 90.

295 *Τηλεμάχοιο; δ'] -χοῦ, δς mss.; cf. § 59.

296 *δῶω ξεινήιον] καὶ (om. F) ἐγὼ δῶ ξει-
νιον. Cf. ι 356 et § 122.

297 *τιν(ι)] τῷ mss.; vid. § 99. PKnight
ἢ τῷ.

298] om. Eust., del. PKnight.

299 βοὸς πόδα] in usum convivarum ap-
positum (cf. A 630 I 217 etc.), coctum
igitur (vid. Crates apud Eust.)? cf. Athen.
25 d. Crudum pedem bovis recens mactati

parum probabiliter interpretatur Helbig
Hom. Epos¹ p. 86.

301 ἦκα] cf. ψ 336 Ω 503 σ 94. An
*ῶκα? vid. v. l. Γ 155 et Verg. Aen. V 444
ille ictum venientem a vertice velox | prae-
dit celerique elapsus corpore cessit.

302 σαρδάνιον H] σαρδάνιον (σαρδάνιον) mss.
multa. Vox f, quam cum Sardiniae insulae
nomine cohaerere fuere qui putarent (cf.
schol. et Verg. Ecl. VII 41); apud Apoll.
lex. recte deducitur a radice σαρ (σισηρέναι,
σαρκάζειν), quod canum est ringentium (cf.
Hes. Scut. 268 Aristoph. Vesp. 901 Pac.
482 etc.). Fuit igitur olim adverbium σαρδὴν
vel σαρδόν (cf. μίγδην χανδόν etc.), unde de-
rivatum est adiectivum σαρδάνιος vel σαρ-
δάνιος; vid. ad η 106. Restrictis labris ridere
est iram aegre cohibentis; cf. O 101 sq.
v 347. || μάλα] δ' ἄρα H K, μέγα l. a. apud
Eust. || τοῖον] vid. ad α 209. || δ' εὖ] *δέ?
Alias perpetuo est ἐν δμητός.

304 θυμῷ] corruptum iure ducit Hart-
man; e voce μύθῳ vs. 303 natum?

- 303 οὐκ ἔβαλες τὸν ξείνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός.
ἦ γὰρ κέν σε μέσον ἔβαλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
καὶ κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφοτερόναιτο
ἐνθάδε. τῷ μὴ τίς μοι ἀφεικέας ἐνὶ Φοικίῳ
φαινέτω· ἦδη γὰρ νοέω καὶ Φοῖδα Φέκαστα, 309^b sq. = σ 228
310 ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρη· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα. sq.
ἀλλ' ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσοράοντες,
μήλων σφαζομένων Φοῖνοιο τε πινομένοιο
καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέμεν ἕνα πολλούς·
ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέξετε δυσμενέοντες. 314^b = β 73
315 εἰ δ' ἦδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ,
καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη 316 = λ 358
τεθνάναι· ἦ τάδε γ' αἶεν ἀφεικέα Φέγ' ὀράεσθαι, 317-319 = π 107
ξείνους τε στυφελίζομένους δμῶας τε γυναῖκας sqq.
ῥυστάζοντας ἀφεικέλως κατὰ δώματα καλά.“
320 ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 320 sq. = H 398
ὅπῃ δὲ δὴ μετέφειπε Λαμαστορίδης Ἀγέλαος· sq.
„ὦ φίλοι, οὐ κεν δὴ τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ 322-325 = σ 414
ἀντιβίοισι Φέπεσσι καθαπτόμενος χαλεπαῖνοι· sqq.
μήτε τι τὸν ξείνον στυφελίζετε μήτε τιν' ἄλλον
325 δμῶων, οἷ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρει φαλῇν
ἦπιον, εἴ σφωιν κραδίη Φάδοι ἀμφοτέρωιν.
ὅφρα μὲν ὅμιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι' ἐφεφόλπει 328^b = T 328
νοστήσειν Ὀδυσῆα πολύφρονα Φόνδε δόμονδε, 329 cf. α 83
330 τόφρ' οὐ τις νέμεσις μενέμεν τ' ἦν ἰσχύμεναί τε

306 μέσον ἔβαλον] βάλον μέσον G.

308-310] del. PKnight.

310 χέρη M] χέρη mss. cett.; cf. § 87.

311-319] del. Duentzer, unum vs. 314
WCKayser.

311 τέτλαμεν] τετλάμεν (schol.?) GHermann,
quod vix ferendum nisi *χρὴ τετλάμεν εἰς-
οράοντα legas. Non tamen necessaria est
coniectura. || εἰσοράοντες § 191] -ρόωντες mss.

313 ἐρυκακέμεν § 126] -κίειν mss.; de re
vid. π 88.

315 δ' ἦδη X] ἦδη F, δὴ μὴ G P H n mss.

alia. || κτεῖναι] κτάμεναι? || χαλκῷ] θυμῷ U.

316 εἴη] sic Ar., ἦεν M X L W.

317 τάδε γ' τάδε τ' D L W, τὰδ' F H;

vid. ad π 107. || ὀράεσθαι § 191] ὀράεσθαι mss.

319 ῥυστάζοντας] vid. ad λ 580.

322 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss.

323 ἀντιβίοισι Φέπεσσι] -οἱς ἐπίεσσι mss.

324 τὸν] *τυν?

327 κραδίη] -ην F U. || ἀμφοτέρωιν] -ρωῖσιν
F M X¹ n. || In margine F subiungitur περὶ
πῆματά τε· τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ (cf.
vs. 304^b).

328 στήθεσσι' ἀφεφόλπει] -σιν ὀλπει F,
ὀλπει mss. cetera.

329 νοστήσειν G] νοστήσαι F P H M X n
(ex α 83).

330 οὐ τις νέμεσις] cf. Γ 156. || μενέμεν]
cf. § 126. || ἦν] ἦεν? cf. § 302.

- μνηστῆρας κατὰ δώματ', ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
εἰ νόστιμος Ὀδυσσεὺς καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα·
νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὃ τ' οὐκέτι νόστιμός ἐστι.
ἀλλ' ἄγε σὴν τάδε μητρὶ παρεξόμενος καταλέξον,
335 γήμασθ', ὅς τις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλεῖστα πόρησι·
ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώια πάντα νέμῃαι
ἔσθων καὶ πίνων, ἢ δ' ἄλλου δῶμα κομίζῃ.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
„οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
340 ὅς ποθι τῇλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται ἢ ἀλάληται,
οὐ τι διατρίβω μητρὸς γάμον, ἀλλὰ κελεύω
γήμασθ' ὃ κ' ἐθέλῃ, ποτὶ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
αἰδέομαι δ' Ἀφεικούςαν ἀπὸ μεγάρου διέσθαι
μύθῳ ἀναγκαίῳ μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.“
345 ὥς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄσβεστον γέλον ὥρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα·
οἷ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελόιαον ἀλλοτρίοισι,
αἵμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἥσθιον, ὅσσε δ' ἄρα σφον
δακρυόφιν πῖμπλαντο, γόον δ' ὤλετο θυμός.
350 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Θεοκλύμενος Θεοφειδής·
„ἂ δ' Φειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὕμων
φεφλύαται κεφαλαί τε πρόσωπά τε νέρθε τε γυῖα·
οἰμωγὴ δὲ δέδηε, δεδακρύαται δὲ παρειαί,

333 δῆλον] suspectum pro δήλον vel δέλον, vid. ad K 466 β 167; *νῦν δὲ τὸ δήλον ἤδη?

335] in marg. habet F, om. Z.

337 δῶμα κομίζῃ] δῶμασθ' ἵκεται Eust.

339 ἄλγεα] suspectum habet Hartman. || ἐμοῖο] ἐμῆο G P X n (sic Zen.); vid. ad Ξ 118.

340 ποθι § 322] που mss.
342 δίδωμι] δίδω(ι)σι Eust. coll. vs. 335; at vix sincera haec est subiunctivi forma (vid. § 112), neque ποτὶ δ' (et insuper) sic potest explicari.

344 τοῦτο θεός] vid. ad ρ 399.

346 γέλον M U²] γέλω(ν) vel γέλωτ' mss. pleraque; cf. § 63.

347-394] del. Duentzer; vs. 347-389 diasceustae tribuit Kirchhoff. Vid. ad o 221-286.

347 γναθμοῖσι — ἀλλοτρίοισι] malis alienis ridebant (Horat. Sat. II 3, 72); de eo qui

iram vel dolorem risu dissimulet dictum videtur. || γελόιαον § 191] γελόιαον (γελώων, γελώων, γέλωον) mss.; verbum γελόιαον redit h. Ven. 49. Vid. ad σ 111.

348 αἵμοφόρυκτα] †, vid. ad σ 336. || κρέα] κρέα mss.; cf. A 345. In F est κρέατ'. || σφον § 92] σφον mss.; malum *σφι coll. P 695 sq.

349 γόον — θυμός] vid. ad x 248.

351 ἂ δ' Φειλοί] δαιμόνιοι Plat. Ion. 539a. || ὕμων § 92] ὕμῶν mss.

352] vertit Verg. Aen. VI 866: *non atra caput tristi circumvolat umbra*. || φεφλύαται § 265] εἰλύαται mss. || γυῖα Plat. Ion. 539a] γούνα mss.; significatur pars corporis inferior. Cf. § 233.

353] del. Duentzer. || οἰμωγὴ... δέδηε] cf. B 93. || *δεδακρύαται] -νται mss.; vid. § 119 et ad X 491.

- αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι·
355 Φειδώλων δὲ πλεόν πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή
Φειμένων ἐρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· ἥελιος δὲ
οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
ὥς ἔφαθ', οἷ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ φηδὺ γέλασαν·
τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἦρχ' ἀγορεύειν·
360 „ἀφραίνει ξείνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθῶς·
ἀλλὰ μιν αἵψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
εἰς ἀγορὴν ἐρχεσθαι, ἐπεὶ τάδε νυκτὶ φεφύσκει.“
τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Θεοκλύμενος Θεοφειδής·
„Εὐρύμαχ', οὐ τί σ' ἀνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν.
365 εἰσὶ μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὐατα καὶ πόδες ἄμφω,
367 τοῖσ' ἔξεμι θύραζε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὕμιν
ἐρχόμενον, τό κεν οὐ τις ὑπεκφύγοι οὐδ' ἀλέαιτο
μνηστήρων, οἷ δῶμα κατ' ἀντιθέοι Ὀδυσῆος
370 ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάσθε.“
ὥς φειπὼν ἐξῆλθε δόμων ἐν ναιετάοντων·
ἵκετο δ' εἰς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους δράοντες
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοισι γελάντες·

366 καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀφεικής

354 μεσόδμαι] -δμαι G. De voce vid. ad τ 37.

355 πλεόν] πλείων mss. multa (cf. § 62). Alias non πλεός dicitur sed πλείος (B 226 A 262 etc.), suspicionem autem movet δὲ ante πλ- correptum; *Φειδώλων πλείων πρόθυρον? Sed servanda videtur particula δέ.

356 Φειμένων ἐρεβόσδε] cf. II 327.

357 ἐπιδέδρομεν] ἐπιτετρόφην Nauck coll. ψ 237. || ἀχλύς] caligo; cf. vs. 362 et ἀχλὺσαι μ 406 § 304. Non significantur obscurati morientium procorum oculi (vid. ad o 668 η 41).

362 ἀγορὴν] Naber ἀγορὴν coll. χ 298, locum enim indicari debere unde quoquo-versus aspectus pateat, propter adverbium θύραζε tamen parum probabiliter. || φεφύσκει] δέχεται M.

365 πόδες ἄμφω] vid. ad π 15.

366] del. Cobet; non mente sed pedibus foras est egressurus. || οὐδὲν] οὐ τι in versu spurio scribendum non videtur; vid. § 100 et ad § 136.

368-370] del. PKnight.

368 κεν] μὲν mss. multa (non recte).

369] ἀνδρῶν οἱ κατὰ δῶματ' Ὀδυσσῆος Φειοιο G et olim alii (cf. vs. 298). || ἀντιθέοι § 59] -θέου mss.

370 μηχανάσθε § 191] μηχανάσθε mss. (-νώνται G, cf. ρ 588).

372 Πείραιον, §] Πειραίο, καὶ P; Πειραίου, δ IHVoss.

373 δράοντες § 191] δρόοντες mss.

374 ἐρέθιζον] θαύμαζον G et olim alii (cf. α 382). || ξείνοισι] forma novicia (cf. § 60), ξείνῳ F; Nauck ξείνοισι γελάντες, nos dubitantur *Τηλέμαχον γελάντες ἐπὶ ξείνοισ' ἐρέθιζον, ita ut ἐπὶ ξείνοισι iungatur cum verbo ἐρεθίζειν. Sed veri est similis, singularem ξείνῳ genuinum esse, superesse autem ex antiquiore carminis forma, in qua Theoclymeni mentio fieret nulla. Nam nimis violentum videtur remedium, deleto versu 380 in versu 377 scribere ἄλλον δὴ τινα (et ξείνῳ in vs. 374). || γελάντες § 191] γελώντες mss.

- 375 ὧδε δέ τις 'φέπεσκε νέων ὑπερνηγορέωντων' 375 = β 324
 „Τηλέμαχ', οὐ τις σεῖο κακοξενότερος ἄλλος·
 οἶον μὲν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
 σίτου καὶ φοίνου κεχρημένον οὐδέ τι φέργων
 ἔμπαιον οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὐτως ἄχθος ἀρούρης· 379^b cf. Σ 104
 380 ἄλλος δ' αὐτὲ τις οὔτος ἀνέστη μαντεύεσθαι.
 381 ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη· 381 = Η 28
 383 εἰς Σικελοὺς πέμπωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.“
 ὧς ἔφασαν μνηστήρες· ὃ δ' οὐκ ἠμπάζετο μύθων, 384 cf. ρ 488
 385 ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρετο δέγμενος αἰεὶ, 384^b cf. ι 553
 ὁππότε δὴ μνηστήρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφθήσει. 386 cf. ν 376
 ἦ δὲ κατ' ἀντηστὶν θεμένη περικαλλέα δίφρων
 κούρη Φικαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια, 388 = α 329
 ἀνδρῶν ἐν μεγάροισι Φεκάστου μῦθον ἄκουε.
 390 δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελαιόντες 'τετύκοντο
 Φηδύ τε καὶ μενοφεικῆς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
 δόρπου δ' οὐ κέν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
 οἶον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερός ἀνὴρ
 θησέμεναι· πρότεροι γὰρ ἀφεικέα 'μηχανάοντο.

382 τοὺς ξείνους ἐν νηὶ πολυκλήιδι βαλόντες

376 κακοξενότερος FPH] -νότερος mss. multa; cf. § 20. Adi. †, cf. φιλόξενος § 121 etc.
 377 ἔχεις] ἔχεις l. a. apud Eust. || ἐπίμαστον] †, adscitum (att. ἐπατόν), a verbo ἐπιμαίωμαι P 564 etc., cf. ἀπροτίμαστος T 263.
 379] del. PKnight. || ἔμπαιον] expertum; adi. redivit ρ 400. De syllaba -αι- correpta vid. § 17; vHerwerden οὐδ' ἔμπαιον | φέργων.
 380 μαντεύεσθαι G X U] -σασθαι FPHMD.
 381 εἴ μοι] εἰ δὴ U (ἡδὴ F), εἰ δὴ μοι X (del. igitur ἀλλ').
 382] del. Bergk. || τοὺς ξείνους] Duentzer τὸν ξείνον.
 383 Σικελούς] hoc nomen, quod non nisi ω 211, 366, 389 redivit (cf. Sicaniās nomen ω 307), prodivit diasceustam; vid. ad vs. 347-394. „In antiquiore carmine nequam „homines ad Echetum regem mittuntur σ 85, „116 ρ 308” (Kirchhoff). || πέμπωμεν] πέμπωμεν M mss. alia, πέμπομεν F. || τοι... ἄλφοι] singularis indicio est versum 382

postea irrepsisse; τις... ἄλφοι TBentley ingeniose, τοι... ἄλφοιν Dindorf male, vid. § 113 et ad Φ 611 α 414.

384 ἔφασαν] ἔφ' ἔφαν est ρ 488. || ἠμπάζετο] ἔμπ. mss.

385 προσεδέρετο] vid. ad Π 10.

386 δὴ μνηστήρσιν] vitiose μνηστήρσιν FP H¹ M mss. alia, μνηστήρσιν LW. || ἀφθήσει] ἀφθή F X n; vid. ad vs. 29 et de locutione ad A 88.

387-394] del. PKnight.

387 ἀντηστὶν] †, voc. ignotum; l. a. ἀντικρί. Doederlein ἀντηστὶν. In F est καταντίστην, in P καταντίστη. Cf. ρ 5.

390 *γελαιόντες] γελαιόντες Eust., γελώντες; γελώντες γελώντες mss.; γελαιώντες Buttmann. Vid. σ 111 ν 347 et § 286.

392 οὐ κέν § 326] οὐκ ἂν mss. || ἀχαρίστερον] compar. †, cf. ἀχαρίστος ρ 236.

394 πρότεροι] -ρον G. || 'μηχανάοντο § 191] -νόωντο mss.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ φ.

Τόξου θείους.

- τῇ δ' ἄρ' ἐνὶ φρέσ' ἔθηκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 1 sq. = σ 158 sq.
 κούρη Φικαρίοιο, περίφρων Πηνελόπειη,
 τόξον μνηστήρσιν θέμεναι πολίον τε σίδηρον 3 = 81 ω 168
 ἐν μεγάροισ' Ὀδυσῆος, ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν. 4^b = ω 169
 5 κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο φοῖο δόμοιο, 5 cf. α 330
 εἵλετο δὲ κληῖδ' ἐγκαμπέα χειρὶ παχείη
 καλὴν χαλκείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν.
 'βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 ἔσχατον, ἔνθα τέ φοι κειμήλια 'κεῖτο Φάνακτος,
 10 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος. 10 = Z 48
 ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον ἡδὲ φαρέτηρ 11 sq. cf. 59 sq.

Poetam, qui τὴν τοῦ τόξου θείαν exco-
 gitavit, ita eam instituisse ut agnito Ulise
 regina procis hoc certamen proponeret cal-
 lida fraude usa, consciisque coniuge et filio,
 probabiliter statuit Kayser; cf. ω 167 sq.
 Quod si verum est, cum vs. 1-4 et poste-
 riore parte libri τ conciliari nequit hic
 locus (vid. ad τ 346-348 et σ 283).

1 ἐνὶ] ἐπὶ mss.; vid. ad A 55. || φρέσ'
 ἔθηκε] φρεσὶ θῆκε mss.

3 *μνηστήρσιν θέμεναι] μνηστήρσιν θέμεναι
 F, μνηστήρσιν θέμεναι LW, μνηστήρσιν θέ-
 μεν mss. pleraque. Vid. § 126.

4] suspectum habet Duentzer.

5 προσεβήσετο] κατεβήσετο U, προσεβήσετο
 mss. complura, vid. § 152. Sive προσ- legitur

sive κατ-, cogitanda est Penelope relicto
 suo cubiculo scalas descendens (ut α 330
 alibi), dein cellam adiens, in qua asser-
 vantur res pretiosae (vid. ad β 337).

6 κληῖδ'] clavem hic significat, sensu
 novicio, item vs. 47 et 50; clavis autem
 usus cum lori mentione (vs. 46) conciliari
 vix potest. Vid. ad Ω 318 et α 441 sq. ||
 ἐγκαμπέα] ἐγκαμπέα U¹. Cf. σ 368. || χειρὶ
 παχείη] χειρὶ φάλησι Et. Flor. Miller. Mélang.
 308. Vid. ad Φ 403.

7 χαλκείην] χρυσείην FPH mss. alia for-
 tasse recte.

9 τε] δέ mss., item vs. 51; vid. ad Θ 48.

11 ἔκειτο GXH Eust.] κείτο mss. ple-
 raque.

ιοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες οἰστοί,
δῶρα τὰ Φοι ξείνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας
14 Εἰφίτος Εὐρυτιδῆς ἐπιφείκελος ἀθανάτοισι.

14 cf. 37

- 15 τὼ δ' ἐν Μισσηνῇ ξυμβλήατο ἀλλήλοισιν
Φοίκῳ ἐν Ὀρειλόχοιο δαίφρονος. ἢ τοι Ὀδυσσεύς
ἦλθε μετὰ χρόνος, τό δ' αὖ Φοι πᾶς δῆμος ὄφειλε
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μισσηνῶν ἀνδρες αἵραν
νηυσὶ πολυκλήσι τριηκόσι' ἠδὲ νομήας
20 τῶν ἔνεα' ἐξείην πολλὴν δόδον ἦλθεν Ὀδυσσεύς
παιδὸν δ' ἰὼν πρὸ γὰρ ἦκε πατήρ ἄλλοι τε γέροντες.
Εἰφίτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἳ Φοι δλοντο
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαφργοί
[αἳ δὲ Φοι καὶ ἵππεια φόνος καὶ μοῖρ' ἐγένοντο,
25 ἐπεὶ δὲ Λιδὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπιφίστορα φέρον
ὅς μιν ξείνον ἰόντα κατέκτανε φῶ ἐν Φοίκῳ,
σχέτιλος, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἠδίσσεα' οὐδὲ τράπεζαν,
τὴν δὲ Φοι παρέθηκεν ἵππεια δὲ πῆφνε καὶ αὐτὸν,
30 ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κρατερώνυχας ἐν μεγάροισι.]
τὰς ἱρέων Ὀδυσσῆι συνήγαγε δῶκε δὲ τόξον,
τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὐρυτος, αὐτὰρ δὲ παιδί
κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι.
[τῷ δ' Ὀδυσσεύς ξίφος δέξῃ καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκε,
35 ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδίας. οὐδὲ τραπίζῃ
γνώτην ἀλλήλῳ πρὶν γὰρ Λιδὸς υἱὸς ἵππειν
Εἰφίτον Εὐρυτιδῆν ἐπιφείκελον ἀθανάτοισι.]

19^b = A 697

23 = δ 636

28^a cf. Hes. Op. 187

37 cf. 14

12 ἰοδόκος] adi. O 444 φ 60 reedit.

14] de Iphito vid. ad φ 224.

15-41] del. Fick, dubitamus autem an etiam vs. 13 sq. recentioris sint originis; diasceustae tribuit Kirchhoff. LaRoche del. vs. 24-33, Hentze vs. 16^b-35^a, Seeck vs. 14^b-38^a ἐπιφείκελος—ἔδωκε.

15 ἐν Ναυκ] ἐν mss.; cf. § 2. || Μισσηνῇ] Messeniac aut Messeniorum in Homericis nonnisi h. l. (vs. 15 et 18) fit mentio; non concinit autem vs. 13. || ξυμβλήατο Nauck] ξυμβλήτην mss.; cf. § 2 et 258. Activum etiam II 565 (ubi vid.) φ 578 ita usurpatur, medium passim. || ἀλλήλοισιν] -λοισιν FM mss. alia.

16 Ὀρειλόχοιο L W] Ὀρειλόχοιο mss. pleraque. Cf. E 542 γ 489.

17 χρόνος § 190] χρόνος mss. || ὄφειλε Eust.] ὄφειλε mss.; vid. § 273.

20 ἐξείην] vox reedit Ω 235, ubi vid. || ἦλθεν] ἦλθεν G.

21 παιδὸν] adi. reedit ω 338 (vid. etiam ad σ 216). || γὰρ] *δέ F? cf. A 195 et 208.

24-30 et 34-37] vicinis etiam recentiores ducimus; unum vs. 29 del. PKnight.

24 μοῖρ' ἐγένοντο] -ρα γ. mss.

25 ἐπεὶ] cf. § 22.

26 Ἡρακλῆα § 73] -κλήα mss. || ἐπιφίστορα] †; cf. φίστωρ (arbiter) Σ 501 etc. et vid. ad γ 422.

28 ὅπιν] ὅπιδ'? cf. § 66. || ἠδίσσεα'] αἰδίσσεα' FM.

29 δὲ U² Eust.] om. H¹ i, ἦν mss. cetera.

31 ἱρέων] idem quod διζήμενος vs. 22.

32 ῥ' G] om. mss. pleraque; μὲν εἰ φόρει (μὲν F' ἐφόρει) Grashof.

33 ἀποθνήσκων] vid. ad X 432.

35 ξεινοσύνης] †, cf. ξεινία ω 286, 314. || προσκηδίας] †, περικηδίας P, ευκηδίας U (neutra vox alias extat).

36 ἀλλήλῳ G L W] -λους M² X¹ n, -λων mss. multa; cf. ψ 109. Genitivus alias verbo γινώσκων non iungitur (nam A 357 est gen. abs.).

37 sq. ἐπιφείκελον—ἔδωκε] del. Bothe, dein pro τὸ δ' rescribens τὸ δὲ, vid. ad vs. 15-41.

- 42 ἢ δ' ὅτε δὴ θάλαμον τὸν ἀφίκετο διὰ γυναικῶν
οὐδὸν τε δρύινον προσεβήσετο, τὸν ποτε τέκτων
'ἔξεσεν ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἔθυνε,
45 ἔν δὲ σταθμοὺς ἦρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαιινάς
αὐτίκ' ἄρ' ἢ γ' ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας
ἄντα τιτυσκομένη. τὰ δ' ἀνέβραχεν ἥντε ταῦρος
βοσκομένος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
50 πληγέντα κληῖδι, πετάσθησαν δὲ Φοι ὦκα.
ἢ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος ἔβη, ἔνθα τε χηλοὶ
ἔστασαν, ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα φέματ' ἔκειτο.
ἔνθεν ὀρεξαμένη ἀπὸ πασσάλου ἦνυτο τόξον
αὐτῷ γωρυτῷ, ὅς Φοι περὶκετο φαιινός.
55 ἔξομένη δὲ κατ' αὐθι, φίλοισ' ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
'κλαῖε μάλα λιγέως, ἐκ δ' ἦρεε τόξα Φάνακτος.
ἢ δ' ἐπεὶ οὖν 'τέρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
'βῆ ῥ' ἔμηναι μέγαρόνδε μετὰ μνηστήρας ἀγανούς
59 τόξον ἔχουσ' ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτην.

[ε 245
44 = ρ 341 cf.45^b cf. Σ 16948^a cf. 421 x 266
ω 18153^b cf. E 20955^b cf. τ 401

57 = τ 213

59 cf. 11 O 443

ὅς Φοι τόξον ἔδωκε τὸ δ' οὐ ποτε διὸς Ὀδυσσεύς
ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
40 ἦρεται, ἀλλ' αὐθι μνημα ξεινοῖο φίλοιο
'κίσκεται' ἐν μεγάροισι· φόρει δὲ F^a F^h ἐπὶ γαίης.

40 ἦρεται § 191] ἦρεται mss. || αὐθι § 322] αὐτοῦ mss.

41 'κίσκεται' cf. § 521. || F^a Bentley] μιν mss.; vid. ad A 315.

42 δὲ] εἰς K, om. FPHM mss. alia. || τὸν] om. FP, δν U², Nauck θάλαμόνδε. Cf. P 401; ceteris locis, quibus pronomen δ substantivo postponitur, additum est pronomen relativum.

43-52] postea additi aut refecti esse videntur, incommoda enim habent haud pauca.

43 δρύινον] †, cf. μέλιτος ρ 339. Alias limina aerea (Θ 15 etc.) aut lapidea (π 41 etc.) dicuntur. || προσεβήσετο] -σατο mss. nonnulla, cf. § 152.

45 ἦρσε] ἦρσε mss. || ἐπέθηκε] sc. τῷ θαλάμῳ, cubiculum clausit fore (cf. E 751 etc.).

46] vid. ad vs. 6. || κορώνης] -νη GP et l. a. apud Eust.; de vocis sensu vid. ad A 111.

47 ἐν δὲ κληῖδ' ἦκε] clavem immisit; vid. ad vs. 6. || θυρέων] novicium pro θυράων (sic F),

item vs. 191; cf. § 55. Expectatur θυρῆς (vid. ad ζ 19), sed obstant vs. (45 et) 49 sq. || ἀνέκοπτεν] comp. †, cf. ἀπῶσαι Ω 446.

48 τὰ] constructio ad sensum? an textus mutati indicium? || ἀνέβραχεν] comp. reedit T 13, simplex extat A 420 φ 49 etc.

48 sq. ἥντε—ἔβραχε] del. Nauck.

50 κληῖδι] clavis, vid. ad vs. 6.

51 σανίδος] singulati. Alias plurali significantur valvae (M 121 β 344 etc.); vid. tamen χ 174. || βῆ] βῆ mss. vitio metrico, cf. § 14. || τῇσι] δὲ mss.; vid. vs. 9.

52 θυώδεα] vid. ad ε 60.

53 ἦνυτο] αἵνυτο mss. || τόξον] τόξα F (ut vs. 56), sed vid. Φοι vs. 54.

54 γωρυτῷ] †, involucre, cf. A 105.

56 ἦρεται] ἦρει F, ἦρετο P. || τόξα Dawes coll. φ 490] τόξον mss. Cf. vs. 90 etc.

57 'τέρφθη] τέρφθη (τέρπη U¹) mss.; vid. ad ζ 99.

58 ἔμηναι G U] ἔμην εἰς mss. pleraque.

59 χειρὶ] χειρὶ l, idque praefert Duentzer.

- 61 τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολοι ἔφρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος
'κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο Φάνακτος.
ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν, 63-66 = α 332
'στῇ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο 899.
65 ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα
ἀμφίπολος δ' ἄρα Φοι κεδνὴ Φεκάτερθε παρέστη.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρσι μετηύδα καὶ ῥάτο μῦθον
„κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγήνορες, οἳ τότε δῶμα
ἐχράετ' ἐσθιέμενοι καὶ πινέμεν' ἐμμενὲς αἰεὶ
70 ἀνδρὸς ἀποικομένοιο πολὺν χρόνον· οὐδέ τιν' ἄλλην
μῦθον ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε,
ἀλλ' ἐμὲ Φιέμενοι γῆμαι θέσθαι τε γυναιῖνα.
ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τότε φαίνεται ἄεθλον. 73 = 106
θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θελοῖο·
75 ὅς δέ κε ρηίτατ' ἐντανύσῃ βιδὸν ἐν παλάμῃσι
καὶ διοῖστέυσῃ πελέκεων δύο καὶ δέκα πάντων,
τῷ κεν ἄμ' ἐσποίμην νοσφισσαμένη τότε δῶμα
κουρίδιον, μάλα καλὸν, ἐνίπλειον βιότοιο,
τοῦ ποτε μεμνήσεσθαι δίομαι ἐν περ ὀνείρω.“
80 ὥς ῥάτο, καὶ ῥ' Ἐύμαιον ἄνωγεν δῖον ὕφορβον
τόξον μνηστῆρσιν θέμεναι πολιόν τε σίδηρον. 81 = 3
δακρύσας δ' Ἐύμαιος ἐδέξατο καὶ κατέθηκε·
'κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ῥίδη τόξα Φάνακτος.
84 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 84 = σ 78
60 ἰοδόκον πολλοὶ δ' ἔνεσαν στονόεντες διστοί. 60 cf. 12
85 νήπιοι ἀγροῖσται, ἀφημέρια φρονέοντες,

60] del. Bothe. || ἰοδόκον] cf. vs. 12.
61 sq.] del. Duentzer.
61 ὄγκιον] †, *cistam sagittarum cuspidēs*
(ὄγκους A 151, 214) *continentem*? Non satis
liquet etiamne insint duodecim secures,
quarum mentio facta est vs. 3 sq.
62 τοῖο] pronomen molestum.
66] om. P H M¹ U¹; cf. σ 211.
67 μετηύδα] -δα? vid. § 191 et 195.
68 *μοι] μιν mss.; vid. § 92 et ad A 37.
69 ἐχράετ' cf. § 179. || *ἐσθιέμεναι] ἐσθιέ-
μεν mss.; vid. § 126 et ad β 305.
71 μῦθον] στάσις (tumultus) mire interpre-
tantur scholia coll. Anacreont. fr. 16. || ἐπισχε-
σίην] †, *praestextum*? Cf. ἐπίσχισις q 451, ἱφείσις

Aristoph. Vesp. 338. || ἰδύνασθε] γε δύνασθε F.
72] del. apud Nauckium. || ἀλλ'...Φιέμενοι
nisi quod gestitis. || ἀλλ' i. e. ἢ; item γ 378
9 312 λ 559.
73 φαίνεται ἄεθλον] -ται ἐσθλόν H².
76 πελέκεων] de synizesi vid. § 8.
77 ἐσποίμην] cf. § 247.
78 sq.] del. Bothe.
78 κουρίδιον] vid. ad τ 579 sq.
80 ἄνωγε(ν) κ] ἀνώγει mss.; cf. § 225.
81 *μνηστῆρσιν θέμεναι] μνηστῆρσι θέμεναι
F, μνηστῆρσιν θέμεναι mss. pleraque. Vid. § 126.
83 ἄλλοθ' G] ἄλλος F P H M mss. alia.
τόξα Dawes] τόξον mss.
85] versum sententiosum, fortasse aliunde

- 86 „ἂ δ' Φειλῶ, τί νυ δάκρυ κατεΐβεται ἡδὲ γυναικὶ
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρίνεται; ἢ τε καὶ ἄλλως
κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὦλεσ' ἀκοίτην.
ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἢ θύραζε
90 κλαίετον ἐξελθόντε κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντε,
μνηστῆρσιν ἄεθλον ἀνάατον· οὐ γὰρ δῖο
ρηιδίως τόδε τόξον ἐύξοον ἐντανύεσθαι.
οὐ γὰρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοισίδε πᾶσι,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἦσκεν. ἐγὼ δὲ μιν αὐτὸς ὀπωπα·
95 καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ, πάσι δ' ἔτι νήπιος ἦα.“
ὥς ῥάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐφεφόλπει 96 = T 328
νευρὴν ἐντανύειν διοῖστέυσιν τε σιδήρου. 97 = 127 cf. τ 587
ἢ τοι διστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἐμελλε
ἐκ χειρῶν Ὀδυσσῆος ἀμύμονος, ὃν τότε ἄτιζε
100 ἦμενος ἐν μεγάροις, ἐπὶ δ' ὤρνευε πάντας ἐταίρους. 100 = cf. Ω 209
τοῖσι δὲ καὶ μετέφειψ' ἱερὴ Φίς Τηλεμάχοιο· 101 = β 409
„ὦ πόποι, ἦ μάλα με Ζεὺς ἄφρονα ἔθηκε Κρονίων.
μήτηρ μὲν μοι φησὶ φίλη πινυτή περ ἐοῦσα
ἄλλω ἄμ' ἔψεσθαι νοσφισσαμένη τότε δῶμα· 104 cf. τ 579
105 αὐτὰρ ἐγὼ γελῶ καὶ τέρπομαι ἄφρονα θυμῷ.

desumptum, hic certe molestum, del. Adam;
particula δ (vs. 86) alias initio sententiae
semper collocatur. Cf. Verg. Georg. II 458
o fortunatos nimium sua si dona norint |
agricolas.

86 δ' Φειλῶ] δειλοί G Eust.
87 ἄλλως] vid. ad I 699.
88 ἐν ἄλγεσι] vid. Ω 568.
89 ἀκέων] hic de duobus, h. Ap. 404 de
pluribus, A 22 Θ 459 de dea. Iliadis I. I.
*μὲν ἀκὴν videtur scribendum, nostro loco
*ἀλλ' ἄγ' ἀκὴν. Eust. commemorat quorun-
dam coniecturam ἀλλὰ καὶ ὧς δαίνυσθε. Similis
est controversia ψ 93.
91 ἀνάατον] ἀάατον mss.; vid. ad Ξ 271.
92 ἐντανύεσθαι] futurum pass.; vid. vs. 97
et § 147.
93 μέτα...ἐν] altera praepositio abundat,
μάλα...ἐν Bothe. || τοισίδε] τοῖσδε G P H
mss. alia; vid. § 97.
94 ἦσκεν] ἔσκειν mss.
95 μνήμων] nonnisi 9 163 redit; vid. ad
Θ 181.

96 στήθεσσι] δ' Φειλῶ] στήθεσσι δειλοί mss.
97 ἐντανύειν Ar. FMU] -σιν mss. plera-
que; vid. vs. 92, 127, 174 et § 147.
98-100] del. Duentzer; pulcrum opposi-
tionem servari mavult Seeck.
98] versus durior; *ἢ τοι γεύσεσθαι γε
διστοῦ πρῶτος ἐμελλε? || γεύσεσθαι G H²] -
σασθαι mss. multa.
99 χειρῶν] χειρὸς F. || τότε] ποτ' P Eust.
male; cf. χ 290. Hoc ipso momento vertit
Seeck, qui ex vetustiore narratione, secundum
quam Ulixes eodem die ab Antinoo percun-
deretur (q 462 sq.) et procos trucidaret,
haec remansisse coniecit coll. q 496 sq. ||
ἄτιζε(ν) Nauck] ἀτίμα mss.; vid. ad π 307.
100 ἦμενος] ἦμενον PCauer, sed recte obser-
vavit vHerwerden participio ἦμενος pingi
Antinonum in aedibus alienis veluti domi
suae impudenter se gerentem. || μεγάροις]
-ρον (ut locis par.) ed. Flor. || ὤρνευε] cf. § 145.
101 μετέφειψ' μετίφη X.
105 γελῶ § 191] γελῶ (γ' ἰοῖω F, ἰοῖω
M) mss.

- ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον,
οἷη νῦν οὐκ ἔστι γυνή κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν,
108 οὔτε Πύλοι' ἱερῆς οὔτ' Ἀργεος οὔτε Μυκλήνης·
110 καὶ δ' αὐτοὶ τό γε φίστε τί με χρὴ μῆτερος αἴνου;
ἀλλ' ἄγε μὴ μύνησι παρέλκετε μῆδ' ἔτι τόξου
δφηρόν ἀποτροπάεσθε τανυστύος, ὅφρα φίδωμεν.
καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην·
εἰ δέ κεν ἐντανύσω διοϊστεύσω τε σιδήρου,
114 cf. τ 587
οὐ κέ μοι ἀχνημένω τάδε δώματα πότνια μήτηρ
λείποι ἄμ' ἄλλω ἰούσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμην
οἶός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι.
ἦ, καὶ ἀπ' ὅμοιον χλαῖναν ἔτεο φοινικέσσας
ὀρθὸς ἀναΐξας, ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ ἔθ' ὥμων.
120 πρῶτον μὲν πελέκνυς ἑστῆσεν, διὰ τάφρον ὀρύξας
πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε,
ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξ' τάφος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας
ὥς ἐνκόσμως ἑστῆσε πάρος δ' οὐ πῶ ποτ' ὀπώπει.
'στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου πειρήτιζε.
124 = 149
124* = υ 128
125 τρὶς μὲν μιν πελέμιξε φερύσσασθαι μενεαίνων,
125 sq.* = Φ 176
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, ἐπιφελπόμενος τό γε θυμῷ

109 οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης οὔτ' ἡπειροιο μελαίνης.

109 = ξ 98* 97b

- 108] iure damnassee videtur vHerwerden. ||
Πύλοι' § 59] Πύλου mss.
109] om. P H M U¹ n.
110 τό γε 1] τόδε aut τόδε γ' mss. cetera. ||
αἴνου] vid. ad υ' 652.
111 μύνησι] †, μ' ὥρησι FOZk sine sensu.
Vox ignota; Alcaeus (fr. 89) μυνάμενος di-
xisse fertur sensu προφασίζόμενος. || παρέλ-
κετε] act. †, med. σ 282. || μῆδ' ἔτι] μῆτε τι
M, μῆτ' ἔτι F.
112 ἀποτροπάεσθε § 191 et 251] -τροπάεσθε
F H² Y, τραπάεσθε mss. cett. || τανυστύος] †
(τανύοι passim). || φίδωμεν] ἴδωμαι F.
113 τόξου] τόξοο? cf. § 59.
115 ἀχνημένω] -νη FMX mss. alia. Da-
tivism tuentur ≡ 108 M 374.
117] del. Duentzer; post vs. 114 perpe-
ram collocat Bothe, sic enim ἰὼν vix pos-
set abesse. || οἶός τ' ... ἀνελέσθαι] vid. ad
τ 160 sq.

- 118 ἔτεο] βάλε Bothe (vid. μ 171 § 500). ||
φοινικέσσας] vid. § 18 et ad K 133 υ' 717.
120 sqq.] fiunt haec in μεγάρῳ (cf. vs.
262), de cuius pavimento vid. ad δ 627.
120 πελέκνυς § 75] πελέκνυς mss.
122 ἑναξ' † (stirps non redit). || ἰδόντας]
neglecto F, Ἀχαιοὺς schol. I 193 et Etym.
M. 748,29; vid. ad γ 372.
123] del. PKnight. || ἐνκόσμως] †, cf. ἐν κο-
σμητός h. Merc. 384.
124 τόξου] τόξοο? cf. § 59.
125 μιν] δὴ U² q. || ἐρύ(σ)σασθαι FM]
ἐρύ(σ)σασθαι mss. pleraque, item vs. par.;
vid. ad B 544. — Loco par. verbum φερύ-
σσαι aptissimum est, sed hic expectatur
τανύσσαι; vid. tamen O 464. Iordan τανύσ-
σασθαι (immo -σσασθαι), sed medium illud
ita non usurpatur.
126 μεθῆκε βίης] *βίης μεθῆκε? || τό γε]
τόδε G H.

- νευρὴν ἐντανύειν διοϊστεύειν τε σιδήρου.
καὶ νύ κε δὴ F' ἐτάνυσσε βίην τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε καὶ ἔσχεθε φιέμενόν περ.
127 = 97
129 cf. δ 284
130 τοῖσ' αὖτις μετέφειψ' ἱερὴ φῖς Τηλεμάχοιο·
130 = σ 60 cf. β
131 „ὦ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκις.
131 cf. β 60^b sq.
134 ἀλλ' ἄγεθ', οἷ περ ἐμεῖο βίην προφερέστεροί ἐστε,
135 τόξου πειρήσασθε, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“
135 cf. 180, 268
ὧς φειπὼν τόξον μὲν ἀπὸ φέο ἔθηκε χαμαῖζε
136 cf. 163
κλίνας κολλητήσιν ἐν ξεστῇσι σανίσσι,
137-139 = 164
αὐτόθι δ' ὠκὺ βέλος καλῇ πρόσκλινε κορώνῃ
sq.
ἄψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.
139 = σ 157
140 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Ἐυπείθεος υἱός·
„ὄρνυσθ' ἐξείης ἐπιδέξια πάντες ἐταῖροι,
ἀρξάμενοι τοῦ χώρου ὅθεν τέ περ οἶνοχοεύει.“
ὧς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπεφάνθανε μῦθος.
143 = σ 50
Ἀηώδης δὲ πρῶτος ἀνίστατο, Φόινος υἱός,
145 ὃ σφι θυοσκόος ἦσκε, παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν
ἶξε μυχολίτατος αἰέν' ἀτασθαλίαι δὲ φοι οἴω

132 ἢ νεώτερός εἰμι καὶ οὐ πω χερσὶ πίποιθα
ἀνὸρ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

132^b sq. = π 71 sq.

127 ἐντανύειν Ar. FM] -σιν mss. plera-
que; vid. vs. 97 et § 147.

128 δὴ F' (δὴ δ' ἐτάνυσσε) Grashof] δὴ FXU,
δὴν D L W, δὴ γ' G P H M n; cf. Γ 373. De
pronomine F' = αὐτό vid. ad A 315. ||
ἐτάνυσσε] τανύσσει F et schol. B 215 (vid.
ad E 311). || ἀνέλκων] ἀνύσ<σ>ας G.

129 ἀνένευε] -νευσε U.

130 *τοῖσ' τοῖς (τοῖσι M U²) δ' mss.; cf.
§ 60 et H 170. Apud Bekkerum proponi-
tur τοῖσιν δ' αὐ (αὐ est in U² D q). || μετέ-
φειψ' μετέφη X.

131 ἄκις] ἀνακίς M K. Vid. ad ι 515.

132 sq.] del. Kirchhoff, solum vs. 133
PKnight.

133 ἀπαμύνασθαι] -νεσθαι P H.

134 προφερέστεροι] πολὺ φέρεται X U n; cf.
σ 129.

135 πειρήσασθε X U¹] -σεσθε mss. multa. ||
καὶ] ἢ Hartman; cf. μ 383 (Ω 213). || ἐκτε-
λέωμεν] -σσωμεν F P.

137 ἐν ξεστῇσι σανίσσι(ν) LMeyer] ἐνξέστῃς
σανίδεσσιν mss.; item vs. 164. Cf. § 57.

138 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss. || πρόσκλινε
Spitzner] προσκλίνα (προσέθηκε L W) mss.,
item vs. 165. || κορώνῃ] κορώνη mss. (cf. γ 120 et vid. ad A 111) acclinat ar-
cum et sagittam (cf. γ 121). Arcus κορώνην
non recte h. l. et vs. 165 quidam interpre-
tabantur (vid. Eust.).

141 ἐπιδέξια] cf. ἐνδέξια A 597 etc.

142 *spurius? || τοῦ χώρου] *χώροιο? ||
τέ περ] τ' ἐπε. FXU¹. || οἶνοχοεύει] neglecto F;
ὅθεν περ φοινοχοεύει? A Platt ὅθεν τ' ἐπεφοι-
νοχοεύει coll. h. Ven. 205.

143 ἐπεφάνθανε] ἐπὶ φάνθανε mss.

144 Ἀηώδης] Ἀσφάδης Fick, Ἀιωώδης (Ἀιω-
δης U) mss., item φ 168 γ 310; vid. ad
P 344. || Οἶνος; H U] Ἦνος (Ἰήνος)
G F P M mss. alia fortasse recte; cf. tamen
E 707 (nisi ibi φηνοπίδην legendum).

145 ἦσκε] ἴσκε mss.

146 μυχολίτατος] μυχαίτατος; G X mss. alia.
Superl. † (cf. μυχός Z 152 etc.); vert. infimus,
proximus igitur; cf. φ 14². Sedes haec
est honoratissima. || αἰέν' U¹] αἰεί mss. ple-

- ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν
 ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
 'στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ τόξου 'πειρήτιζε,
 150 οὐδέ μιν ἐντάνυσσε πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων
 ἀτρίπτους ἀπαλάς. μετὰ δὲ μνηστήρσιν ἔφειπε·
 „ὦ φίλοι, οὗ μιν ἐγὼ τανύω λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.
 πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστι
 155 τεθνάνειν ἢ ζῶντας ἀμαρτέμεν' οὐ θ' ἔνεκ' αἰεὶ
 156 ἐνθάδ' ὁμιλέομεν ποτιδέμενοι ἡμῶτα πάντα.“
 163 ὧς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ Φέο τόξον ἔθηκε
 κλίνας κολλητήσιν ἐν ξεστήσι σάνισσι,
 165 αὐτόθι δ' ὠκὺ βέλος καλῇ πρόσκλινε κορώνῃ·
 ἄψ δ' αὐτίς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „Ἀηῶδες, ποῖόν σε Φέπος ὀφύγεν ἔρκος ὁδόντων;
 δφεινόν τ' ἀργαλέον τε, — νεμεσσάομαι δέ τ' ἀκούων, —
 170 εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς, ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσαι.
 οὐ γὰρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
 οἷόν τε θνητῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι καὶ διστῶν·

157 νῦν μὲν τις καὶ Φίλπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ μνησιν
 γῆμαι Πηνελόπειαν Ὀδυσσεὺς παράκοιτιν
 αὐτὰρ ἱππεὶ τόξον πειρήσεται ἡδὲ Φίδεται,
 160 ἄλλην δὲ τιν' ἵππετα Ἀχαιῶδων ὑπέπλων
 μνάσθω ἰφιδόνοισιν διζήμενος· ἢ δέ κ' ἵππετα
 γῆμαιθ' ὅς κε πλεῖστα πόρῃ καὶ μόρσιμος ἔλθῃ.

161sq = π 391sq.

raque; cf. v 255. Nauck οἷος ἀτασθαλίαι δέ
 οἱ αἰεὶ (αἰεὶ pro οἷω etiam Duentzer).

147 νεμέσσα μνηστήρεσσιν νεμέσσα οἷος
 ἐτάροισιν Nauck; vid. ad σ 35.

148 πρῶτος] πρῶτος G.

149 τόξου] τόξου? cf. § 59.

151 ἀτρίπτους] † (τρίβω P 496 etc.).

152 μιν ἐγὼ τανύω] δύναμαι τανύσαι Athen.
 X 437 e. || μιν Bekker] μὲν (γὰρ D L W) mss.

154-166] vid. ad μ 350 sq.

155 ἀμαρτέμεν' § 125] ἀμαρτέιν (ἀμαρτάνειν
 F) mss. || οὐ θ' οὐ Eust.

157-162] del. PKnight.

159 ἱππεὶ § 326] ἐπὶ mss. || ἡδὲ Φίδεται] sc.

quid valeat sive nullam opem sibi superesse;
 ἡδὲ μνησιν F¹. Naber οὐδὲ δύνηται, vHer-
 werden dubitanter οὐδὲ τανύσσει.

161 δέ κ' δ' ἂν U¹; cf. § 326.

162 καὶ τις GF mss. alia. || πόρῃ... ἔλθῃ
 πόροι... ἔλθοι (εἴη F, εἴη M) mss. pleraque;
 cf. π 392.

164 sq.] vid. ad vs. 137 sq.

168 Ἀηῶδες] Αἰεῶδες mss.; vid. vs. 144.

169 νεμεσσάομαι § 191] -σώμαι mss.

170 εἰ δὴ] vid. ad A 61. || εἰ] ἢ IHVoss.

172 sq. τοῖον... οἷόν τε... ἔμεναι] locutioni
 τοῖος οἷός τε nonnisi h. l. et h. Merc. 342
 subiungitur infinitivus; vid. ad β 60.

- ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστήρες ἀγαστοί.“
 175 ὧς ὁ φάτο, καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν·
 „ἄγρεε δὴ, πῦρ κῆρον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
 176^b-179^a cf. 181
 παρ δὲ τίθει δίφρον τε μέγαν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ·
 ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος,
 ὄφρα νέον θάλποντες, ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ,
 180 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“
 ὧς φάθ'· ὃ δ' αἰψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ,
 181^b-184 cf. 176
 παρ δὲ φέρον δίφρον ὅθῃκεν καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ,
 ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν ἔνδον ἐόντος·
 τῷ ῥα νέον θάλποντες ἐπειρῶντ', οὐδ' ἐδύναντο
 185 ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βλῆς ἐπιδευέες ἦσαν.
 Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε καὶ Εὐρύμαχος θεοφειδῆς,
 186 cf. δ 628
 ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἀριστοί.
 187 = δ 629
 τῶ δ' ἐκ Φοίκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἅμφω
 βουκόλος ἡδὲ συφορβὸς Ὀδυσσεὺς θελοιο·
 190 ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμον ἦλυνθε δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἡδὲ καὶ αὐλῆς,
 φθελγόμενός σφε Φέπεσσι προσηύδα μελιχίοισι·
 192 cf. ε 363
 „βουκόλε καὶ σὺ, συφορβὲ, Φέπος τί κε μυθησάμεν·
 ἢ αὐτὸς κεῦθω; φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
 194 cf. δ 140
 195 ποῖοι κ' εἴτ' Ὀδυσῆι ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι

174 τανύουσι] vid. vs. 97 et § 147.

176 ἄγρεε § 191] ἄγρε mss. || δὴ, πῦρ]
 πῦρ δὴ ed. Flor. || κῆρον § 177] κῆρον mss.

177 μέγαν] e vs. 178 videtur irrepsisse;
 *φείρων? cf. vs. 182.

178 δὲ στέατος] vid. § 28. — Vox στέατος
 (sebum) nonnisi vs. 183 redit.

179 νέον Hartman] νέοι mss.; item vs. 184. ||
 θάλποντες] vid. ad τ 319.

181 φάθ'· ὃ δ' αἰψ' ἵκαθ'· ὃ δ' αἰψ' G,
 φάτο, αἶψα δ' F P H M, ἵκαθ', αἶψα δ' L W.

Fortasse verum est ἵκαθ'· αἶψα δ' ἵκαθ'·
 (l φάτο, αἶψα δ' ἵκαθ'). Et ἀνακαίειν πῦρ

dicatur (η 13 ε 251, 308 π 358 ν 123 h.
 Merc. 115 Oer. 288) et καίειν (ε 521 ε 231

ο 97 φ 176), simplex suadet versus vicinus
 176. || Μελάνθιος] -θεὺς G.

182 δὲ — ὅθῃκεν] *δ' ἄρα δίφρον ἔθηκε
 φείρων? Fick δ' ἄρ' ἔθηκε φείρων δίφρον.

183 δὲ στέατος] vid. ad vs. 178.

184 νέον Hartman] νέοι mss.; cf. vs. 179. ||

θάλποντες] vid. ad τ 319. || ἐπειρῶντ' ἐπι-
 ραον Fick.

183-244] del. Kammer.

186] Antinous vero et Eurymachus nondum
 victos se fatebantur (hielden nog vol); hoc
 sensu †. || δ' ἔτ' U²] δέ τ(ε) mss. pleraque,
 item schol. coll. P 112 intellegentes at
 retinebat.

188 ἐκ] ἐξ mss. || ἔβησαν Etym. M. 623,
 22] βῆσαν mss. || ὁμαρτήσαντες] ἀμαρτήσαντες

G P H¹ Y mss. alia (Ar.).

191 θυρέων] vid. § 56 et vs. 47. In G n
 est ἔκτοσθε θυρέων.

192 σφε Φέπεσσι] σφ' ἐπέσσι G X, σφιν
 ἵπεσσι M, μιν ἵπεσσι F P H; cf. vs. 206. ||

προσηύδα] -δασ? cf. § 191 et 195.

194 αὐτὸς] αὐτὸς n, αὐτὸς P fortasse recte.

195 ποῖοι — ἀμυνέμεν] quali animo essetis
 ad opem ferendam? Hoc uno loco pronomini

ποῖος subiungitur infinitivus, vid. ad β 60. ||

εἴτ' ἦτ' F D U² n mss. alia.

- ὥδε μάλ' ἐξαπλῆς καὶ τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκει;
 ἢ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνουτ' ἢ Ὀδυσῆι;
 Φείπεθ' ὅπως ὕμας κραδίη θυμός τε κελεύει.
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ 199 = υ 235
 200 „Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεαις ἐφέλδωρ,
 ὥς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ Fe δαίμων 201 = ρ 243
 γνοίη χ' οἷη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται.“ 202 cf. υ 237
 ὥς δ' αὐτῶς Ἑύμαιος ἐπηύχετο πᾶσι θεοῖσι 203 sq. = υ 238 sq.
 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα Φόνδε δόμονδε.
 205 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
 ἐξαυτὶς σφε Φέπεσσιν ἀμειβόμενος προσέφειπε 206 cf. τ 214
 „ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας 207 = cf. ω 321
 ἦλθον ἐφεικοστώ Φέτει εἰς πατρίδα γαίαν. 208 = π 206
 γινώσκω δ' ὥς σφῶν ἐφελδομένοισιν ἰκάνω
 210 οἷοισι δμῶν τῶν δ' ἄλλων οὐ τ' ἄκουσα
 εὐξαμένοι' ἐμὲ Φοίκαδ' ὑπότροπον αὐτὶς ἰκέσθαι. 211^b cf. χ 35
 σφῶν δ', ὥς ἔσεται περ, ἀληθεῖην καταλέξω
 εἴ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστήρας ἀγανούς, 213 = τ 488
 ἄξομαι ἀμφοτέροισ' ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
 215 Φοικία τ' ἐγγυὲς ἐμείο τετυγμένα, καὶ μοι ἔπειτα
 Τηλεμάχοι' ἐτάρω τε κασιγνήτω τ' ἔσσεσθον.
 εἴ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω, 217 cf. ψ 73

197 sq.] del. Duentzer.
 197 ἀμύνουτ' -νητ' H².
 198 εἴπεθ' X n] εἴπαθ' mss. pleraque; cf. § 153. || ὕμας § 92] ὕμιας (ὕμιν U) mss.; probabiliter Fick ὕμιας (ὕμια, dual.).
 199 ἐπιβουκόλος] cf. γ 422.
 201 καίνοσ] καίνοσ F P¹; cf. § 97.
 202 *γνοίη] γνοίης mss. || χ' om. F; cf. vs. par. || ἐμὴ] cf. vs. par. || ἔπονται] ἔπονται H X; cf. vs. par.
 203 ἐπηύχετο] ἐπηύχετο n, ἐπηύχετο G M², ἐπηύχετο mss. cett.; cf. vs. par.
 205 τῶν] τόν F M mss. alia. || νημερτέ'] νημερτέ' X.
 206 σφε Φέπεσσιν] σφ' ἐπέσσιν mss. pleraque, μιν ἐπέσσιν F M.
 207 ἔνδον — ἐγὼ] imitatur Verg. Aen. I 595: coram, quem quaeritis, adsum.
 208 del. Kirchhoff. || ἦλθον (M) εἰκοστώ (H²) || ἦλθον εἰκοστώ mss. pleraque.

210-216] del. PKnight.
 210 τε' § 99] του mss.
 211 εὐξαμένοι' § 59] -νου mss. || ἐμὲ Φοίκαδ' ὑπότροπον αὐτὶς Fick] ἐμὲ αὐτὶς ὑπότροπον (l. a. ἀπότρο.) οἴκαδ' mss. hiatu vitioso et neglecto F vocis Φοίκαδ. Nauck ὑπότροπον ἀπονέσθαι; sic vero praeterea αὐτὶς μὴ scribendum esset, infinitivus autem aoristi requiritur (vid. B 401 I 184 etc.). Bekker male ὑπότροπα Φοίκαδ' (coll. ὑπέρμορα et ὑπόβρυχα); adiectivum requiritur, non adverbium.
 213 εἴ χ' αἴ χ' G F P H M D U, αἴθ' L W (vitiose).
 215 ἐμείο] ἐμείο H U.
 216 Τηλεμάχοι' § 59] -χω schol. T 297, -χου mss.; an *Τηλεμάχω θ'? || τ' ἔσσεσθον Fick] τε ἔσσεσθον mss. hiatu vitioso.
 217 εἴ' § 328] εἴ δ' mss. || δείξω] εἴξω G, λείξω F.

- ὄφρα μ' ἐν γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
 οὐλήν, τήν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι 219 sq. cf. τ 393
 220 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν νιάσιν Ἀντολύκοιο.“ 220 = τ 466^{sq.}
 ὥς Φειπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀπεφύργαθεν οὐλῆς.
 τῷ δ' ἐπεὶ εἰσφιδέτην ἐν τ' ἐφράσσαντο Φέκαστα,
 'κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι χεῖρε βαλόντε
 καὶ 'κύνεόν F' ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους 224 cf. ρ 35
 225 ὥς δ' αὐτῶς Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡέλιοιο, 226 = ψ 154
 εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε 'φώνησέν τε
 „παύεσθον κλαυθμοῖο γόοιό τε, μὴ τις ἴδῃται
 ἐξελθὼν μεγάραιο, ἀτὰρ Φείπῃσι καὶ εἴσω.
 230 ἀλλὰ προμνηστῖνοι ἐσέλθετε μῆδ' ἅμα πάντες,
 πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὕμεις. ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστήρες ἀγανοί, 232^b = β 209
 οὐ μοι ἐάσουσιν δόμεναι βιδὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἀλλὰ σὺ, δι' Ἑύμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον
 235 ἐν χεῖρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι Φειπεῖν δὲ γυναιξὶ
 κληῖσαι μεγάραιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας, 236-239 = 382^{sq.}
 εἰ δέ κέ τις στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μὴ τι θύραζε
 προβλῶσκειν, ἀλλ' αὖθι ἀκὴν ἔμεναι παρὰ Φέργω.
 240 σοὶ δὲ, Φιλοτίε διῆ, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς

218] *spurius? Abest loco consimili ψ 73 sq. || γνῶτον πιστωθῆτόν] novicia pro γνώ- τον πιστωθῆτόν, cf. § 122.
 219 sq.] om. U¹ n¹. || με] μοι G n (cf. τ 393).
 220 σὺν νιάσιν Ἀντολύκοιο] ἐς Ἀντολύκον δὲ (l. τε) καὶ νίας G, μετ' Ἀντ. τε καὶ νίας n Eust. (ut τ 394).
 221 ἀπεφύργαθεν] ἀποίργαθεν mss.
 222 τῷ] τήν F. || Φέκαστα] ἄνακτα L W n.
 223 Ὀδυσῆι δαΐφρονι] -ση -ρα G Eust. (non recte, cf. Σ 203 sq. φ 433 ψ 207 sq.).
 224 *F] adieciimus. || κεφαλὴν] l. a. χεῖ- ρας. || καὶ ὤμους] χεῖρας τε X n male, nam breviorē stirpis formam χερ- nonnisi in dat. sing. (Θ 289 ρ 182 Ω 101) et plur. (et in compositis) admittit dictio epica; vid. tamen h. XVIII 40.
 225 αὐτῶς] *αὐτῶς σφ'?

228 παύεσθον] -σεσθον G M. || ἴδῃται] ne- glecto F; *ἀκούσῃ? Fick ἴκῃται (vid. ad γ 233), at sequitur ἐξελθὼν.
 229 εἴσω] ἔλλω G¹ (cf. χ 373).
 230 προμνηστῖνοι] cf. λ 233.
 231 πρῶτος] πρῶτος F P¹ M¹. || μετὰ] vid. ad ο 400. || ὕμεις § 92] ὕμιας ὕμιας ὕμιας mss.; an *ὕμια (dual.)? cf. § 92.
 233 οὐ μοι ἐάσουσιν PKnight] οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ mss. cum synizesi durissima (cf. § 8). || ἠδὲ] οὐδὲ X.
 234 δι' Ἑύμαιε] H M n mss. alia; cf. π 461.
 235 θέμεναι] l. a. δόμεναι. || δὲ] τε U mss. alia.
 237 *εἰ δὲ κί τις] ἢν δὲ τις ἢ mss.; cf. § 326. || στοναχῆς] ταραχῆς G (quae epica non est vox).
 239 αὖθι § 322] αὐτοῦ mss.

- κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἱήλαι.“ 241^b cf. 3 443
 ὥς Φειπὼν εἰσῆλθε δόμους ἐν ναιετάοντας· 242 = ρ 324
 ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη. 243 = 392
 εἰς δ' ἄρα καὶ τῷ δμῶε ἵτην θείοι' Ὀδυσῆος.
- 245 Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα
 θάλαπιν ἔνθα καὶ ἔνθα πυρὸς σέλα· ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντανύσαι ὀνόματο, μέγα δ' ἔστνε κυδάλιμον κῆρ. 247^b = K 16
 ὀχθήσας δ' ἄρ' ἔφειπε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων.
- 250 οὐ τι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι ἀγνύμενός περ·
 εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιίδες, αἱ μὲν ἐν αὐτῇ
 ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, αἱ δ' ἄλλῃσιν πόλεσσι·
 ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
 ἀντιθέοι' Ὀδυσῆος, ὅ τ' οὐ δυνάμεσθα τανύσαι
- 255 τόξον. ἔλεγχῆν δὲ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.“ 255^b = B 119
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Ἐυπείθεος υἱός·
 „Εὐρύμαχ', οὐχ οὕτως ἔσται νοέεις δὲ καὶ αὐτός.
 νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο θεοῖο
 ἀγνὴ τίς δέ κε τόξα τιταίνουτ'; ἀλλὰ Φέκηλοι
- 260 κάτθετ'. ἀτὰρ πελέκυσ γε καὶ εἴ κ' ἐάωμεν ἅπαντας
 ἐστάμεν, οὐ μὲν γὰρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἶω
 ἐλθόντ' εἰς μέγαρον Λαερτιάδῃ Ὀδυσῆος. 262 cf. π 104
 ἀλλ' ἄγε, Φοινοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσι, 263 sq.^a = σ 418 sq.

244] in marg. habet U². || θείοι' § 59] θείου mss.

246 θάλαπιν] vid. ad τ 319. || πυρὸς σέλα· Roehl] σέλα(ι) πυρὸς mss.; cf. 563 et § 13 et 71.

248 ἄρ' ἔφειπε] ἄρα εἶπε(ν) mss. || ἔφειπε — ὀνόμαζε] εἶπε πρὸς δὲ μεγαλήτορα θυμόν (ut A 403 etc.) F P H M mss. alia male, cf. vs. 257.

249 αὐτοῦ] αὐτόο? cf. § 59.

251 sq. αἱ μὲν... αἱ δ'] ἡμὲν Eust. ... ἡδὲ F Eust.

253 εἰ δὴ] vid. ad A 61.

254 ἀντιθέοι' § 59] -ον mss.

257 οὐχ οὕτως ἔσται] ea quae dicis (times) non evenient; non enim imbecillitas nostra, dies festus obstat quominus arcum tendamus. Finem ergo nunc faciamus, cras au-

tem Apollini sacra feramus, dein certamen instauremus (vs. 267 sq.).

258-262] del. Kammer, vs. 259-262 Hentze.

258 ἑορτῇ] cf. v 156.

260 πελέκυσ § 75] πελέκας (-κας) mss. || εἴ κ' sic Ar. teste Aristonico ad II 559, mente supplens καλῶς ἂν ἔχοι (cf. A 195 sq.). Sed corrupta haec sunt; I et Eust. εἶπερ εἶωμεν, Bothe καὶ ἡκ' εἶωμεν, Bergk καὶ ἡκ' εἶωμεν, Axt καὶ εὐ εἶωμεν: at alienum hinc ἡκα aut εὐ, praeterea autem molestum esse ἅπαντας observat Hartman. || ἐάωμεν § 191] εἶωμεν mss. || ἅπαντας] -ντες G² F H¹ U.

262 Λαερτιάδῃ § 55] -όω mss.

263] vid. ad A 471. || ἄγε Bentley] ἄγε mss.; cf. σ 418.

- ὄφρα σπείσαντες καταθήομεν ἀγκύλα τόξα·
 265 ἡῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον αἰπόλον αἰγῶν 265 sq. cf. v 173 sq.
 αἶγας ἄγειν, αἱ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισι,
 ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Απόλλωνι κλυτοτόξῳ
 τόξου πειρώμεσθα καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.“ 268 = 180
 ὥς ἔφατ' Ἀντίνοος, τοῖσιν δ' ἐπεφάνθανε μῦθος. 269 = σ 50
 270 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 270-272 = γ 938 sqq.
 ἠνώμην δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσαν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 τοῖσι δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 273 cf. I 177
 275 „κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀρακλειτῆς βασιλείης, 274 cf. σ 51
 277 Εὐρύμαχον δὲ μάλιστα καὶ Ἀντίνοον θεοφειδέα 275 = ρ 468
 λίσσομ', — ἐπεὶ καὶ τοῦτο Φέπος κατὰ μοῖραν ἔφειπε,
 νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσι·
 280 ἡῶθεν δὲ θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσι, —
 ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα μεθ' ὅμιν 281 cf. 336
 χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, ἦ μοι ἔτ' ἔστι 283 cf. A 669
 Φῖς, οἷα πάρος ἦσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 ἢ ἤδη μοι ὄλεσεν ἄλλῃ τ' ἀκομιστῇ τε.“
 285 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσθησαν 285 = ρ 481
 δφείσαντες, μὴ τόξον ἐύξοον ἐντανύσειε.
 Ἀντίνοος δ' ἐνένιπε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 287 = σ 78
 „ἂ δφειλὲ ξέλων, ἐνι τοι φρένες οὐδ' ἦ βαιαί. 288^b cf. Ξ 141
 οὐκ ἀγαπᾷς ὃ Φέκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν 289 sq.^a cf. β 310 sq.
- 276 ὄφρ' ἔσπω τά με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει· 276 = ρ 469

284 καταθήομεν ἀγκύλα τόξα] missum faciatis certamen (cf. vs. 279); vHerwerden κατακείμεν οἶκαδ' ἰόντες coll. σ 419. || καταθήομεν § 122] -θείομεν mss.

269 ἐπεφάνθανε] ἐπὶνῶσαν mss.

270 ἔχευαν] -ον G² F.

271 sq.] vid. ad A 470 sq.

274 τοῖσι U² I] τοῖσι δὲ D L W, τοῖσδε mss. pleraque; vid. § 60 et ad σ 51.

275 *μοι] μιν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

276] in mss. non legitur; ex ρ 469 add. editiones Flor. Rom. || ἔσπω § 246] εἶπω mss.; cf. H 68.

277 θεοφειδέα] synizesis novicia, cf. § 73;

βασιλῆα habet editio Florentina (cf. ω 179).

279 παῦσαι τόξον] corrupta; *παῦσαι ἄεθλον (cf. δ 659 ε 584 φ 195 etc.) an *τόξον εἶσαι?

282 ἦ U] εἴ mss. pleraque; cf. § 327.

283 ἦσκεν] ἔσκεν mss.

284] del. PKnight. || ἦ] ἦ F' (e) vHerwerden. || ἀκομιστῇ] †; cf. κομίζω et κομιδή. De sono i vid. § 54.

286] damnatur apud Nauckium.

288 ἦ βαιαί § 2] ἡβαιαί mss.

289 οὐκ ἀγαπᾷς] †, nonne satis beatus tibi videris quod...; cf. ἦ δνόσασθαι nonne satis miserum vobis videtur quod... (vid. ad Ω 241). ||

- 290 δαίνυσαι οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεται, αὐτὰρ ἀκούεις
μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος; οὐδέ τις ἄλλος
ἡμετέρων μύθων ξείνος καὶ πτωχὸς ἀκούει.
Φοῖνός σε τρώει μελιφθῆς, ὅς τε καὶ ἄλλους
βλάπτει, ὃ κέν μιν χανδὸν ἔλη μῆδ' αἴσιμα πίνῃ.
295 Φοῖνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
ἄσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
εἰς Λαπίθας ἐλθόνθ'· ὃ δ' ἐπεὶ φρένας ἄσσε Φοῖνω,
μαινόμενος κἀκ' ἔρεξε δόμον κάτα Πειριθόοιο.
ἥρωας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε
300 εἶλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' οὐατα νηλεὶ χαλκῷ
ῥῖνὰς τ' ἀμήσαντες· ὃ δὲ φρεσὶ Φῆσιν ἀσθεῖς
ἦμε Φῆν ἀάτην ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ.
ἐξ οὗ κενταύροις καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη·
Φοῖ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν ἠῦρετο Φοινοβαρείων.
305 ὣς καὶ σοὶ μέγα πῆμα πιφάνσκομαι, αἶ κε τὸ τόξον
ἐντανύσῃς· οὐ γὰρ τέ ἐπητύος ἀντιβολήσεις
ἡμετέρῳ ἐνὶ δῆμῳ, ἄφαρ δέ σε νηὶ μελαίνῃ
εἰς Ἑχέτον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
πέμψομεν· ἐνθεν δ' οὐ τι σάώσεται. ἀλλὰ Φέκηλος
310 πῖνέ τε μῆδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.“

ἀγαπᾷς] verbum ἀγαπάω redit ψ 214, ἀμφα-
γαπάω h. Cer. 440, ἀγαπητός Z 401 etc.,
ἀγαπάω Ω 464 etc.

291 ῥήσιος] †, vid. ad φ 445. Vox in-
commoda post μύθων, vid. tamen δ 597.
In sequentibus adverbium πάρος desiderat
Hartman.

291^b-309^a] *spurii? PKnight del. vs. 295-
310, Fick vs. 297 sq., Nitzsch vs. 299-304,
Duentzer vs. 303 sq., Iordan vs. 303, Lehrs
305^b-309^a. Vs. 292 sq. (casu omissos) in
marg. habet G.

293 τρώει] τρώει Naber (quod verbum in
Hom. non extat); verbum τρώω redit M 66
π 293 etc., cf. praeterea Eur. Cycl. 422.

294 *ὅ κέν § 326] ὅς ἄν mss. || χανδόν] †,
cf. χανέιν A 182 etc.

295-304] vid. ad A 266-268 et cf. fabula
de Polyphemo inebriato.

296 ἄσσε] ὤλεσε Ath. XIV 613 a. || μεγα-
θύμου] -μοῦ? cf. § 59.

297 Φοῖνω] οἶνος Duentzer coll. vs. 295
et 2 61; vid. etiam ι 362.

298 ἔρεξε] ἔρεξε GH. || δόμον κάτα] γάμον
κάτα l. a. apud Eust., δόμοις ἐνὶ Ath. XIV
613 a.

300 εἶλκον GXH] ἔλκον mss. cett.

301 ἀμήσαντες] translate dictum †, proprie
Ω 451 etc.

302 ἀάτην] ἄτην mss. || ὀχέων] perferens,
cf. η 211 2 619; ὀχέων GH² mss. alia (item
codd. Hes. Scut. 93) male, nam ὀχέω (ὀχεύω)
obiectum non admittit. || ἀεσίφρονι] vid. ad
Y 183.

304 δ' GPH] ε' mss. pleraque. || πρώτῳ]
πρώτον X. || Φοινοβαρείων] vid. ad ι 374.

305 τὸ] οὐ Hartman.

306 τε § 99] τευ mss. || ἐπητύος] Ar.
ἐπητύος (cf. ν 382), ἐτύπος GH². Vox †,
cf. adi. ἐπητής ν 382 σ 128.

308] om. GXU¹ n. Vid. ad ν 388.

310 τε μῆδ'] insolite iunguntur hae par-

- τὸν δ' αὐτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„Ἀντίνο', οὐ μὲν καλὸν ἀτεμβέμεν' οὐδὲ δίκαιον
ξείνους Τηλεμάχοιο, ὃ κεν τάδε δώμαθ' ἵκηται.
315 Φέλπειαι, αἶ γ' ὃ ξείνος Ὀδυσσεύς μέγα τόξον
ἐντανύσῃ χερσὶν τε βίηφι τε Φῆφι πιθήσας,
Φοῖκαδὲ μ' ἄξεσθαι καὶ ἐφῆν θήσεσθαι ἄκοιτιν;
οὐδ' αὐτὸς ποθι τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσι Φέφολπε.
μηδὲ τις ὑμείων τοῦ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
ἐνθάδε δαινύσθω, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ Φέφοικε.“
320 τὴν δ' αὐτ' Εὐρύμαχος Πολύβου πάις ἀντίον ἠΰδα·
„κούρη Φικαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
οὐ τί σε τόνδ' ἄξεσθαι διόμεθ'· οὐδὲ Φέφοικε.
ἀλλ' αἰσχυρόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν,
μή ποτέ τις Φείπησι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν·
325 ἢ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
μνάοντ', οὐδέ τι τόξον ἐύξοον ἐντανύουσι·
ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλημένος ἐλθὼν
ῥηιδίως ἐτάνυσσε βιδόν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου.
ὣς Φερέουσ', ἦμιν δέ κ' ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.“
330 τὸν δ' αὐτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„Εὐρύμαχ', οὐ πως ἔστιν εὐκλείας κατὰ δῆμον
ἔμμεναι, οἳ δὴ Φοῖκον ἀτιμάζοντες ἔδουσι
ἀνδρὸς ἀριστῆος. τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε;
οὗτος δὲ ξείνος μάλα μὲν μέγας ἦδ' ἐνπηγῆς,
335 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὐχεται ἔμμεναι υἱός.“

ticulae; expectaveris τε καὶ μὴ ἔρεξε (cf.
ν 229), non tamen corrupta videtur vul-
gata. Apud Nauckium proponitur γε pro τε.
312 ἀτεμβέμεν' § 125] -μβειν mss. De
verbi vi vid. ad ρ 90.

313 *Τηλεμάχοιο, δ'] -χου, δς mss.; cf. § 59.

315 πιθήσας] πεποιθώς P Eust.

316 Φοῖκαδὲ] αὐτόν Hartman, subiectum
desiderans, quod tamen e possessivo ἐφῆν
mente suppleri posse videtur, minus autem
placet αὐτόν αὐτὸς (vs. 317).

317 ποθι § 322] που mss.

328 αἰσχυρόμενοι] non decurrit sententia;
αἰσχυρόμεθα proponitur apud Barnesium.

326 μνάοντ'] μνῶνται G, μνῶνται δε' (vel δ)
mss. pleraque; cf. § 14, 190, 191.

329 δὲ κ' § 326] δὲ FDLW, δ' ἄν mss.
pleraque.

331 εὐκλείας § 73] εὐκλείας (-ῆας) mss.

333 ἐλέγχεα...τίθεσθε] probra ducitis (cf.
vs. 329). || ταῦτα] πάντα H.

334 sq.] del. Adam, unum vs. 335 damna-
verat Ernesti propter molestam vocem υἱός.
F¹ hos versus ita habet collocatos: 335,
334, 333.

334 οὗτος] αὐτός F. || ἐνπηγῆς] †, cf. ἐν-
πηγός (de aedificiis) B 661 etc., πηγός (ad
I 124), σπιθαρός (passim).

335 πατρὸς] ἀνδρὸς FMUN mss. alia.
Cf. E 247 sq.; Bothe ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ
γένος ἔμμεν εὐχεται υἱός. || εὐχεται ἔμμεναι]
ἔμμεναι εὐχεται G.

- ἀλλ' ἄγε Φοι δότε τόξον ἐύξουν, ὅφρα Φίδωμεν. 336 cf. 281
 ὧδε γὰρ ἐκφερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 337 = A 212
 εἴ κέ μιν ἐντανύσῃ, δῶν δέ Φοι εὖχος Ἀπόλλων, 338 cf. H 81
 Φέσσω μιν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε, Φέματα καλά, 339 = π 79
 340 δώσω δ' ὅξυν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν, 340 cf. ξ 531
 καὶ ξίφος ἄμφηκες, δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα· 341 cf. π 80
 πέμψω δ' ὅππῃ μιν κραδίη θυμός τε κελεύει. 342 = π 81
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 „μῆτερ ἐμῇ, τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὐ τις ἐμεῖο
 345 κρείσσων ᾧ κ' ἐθέλω δόμεναί τε καὶ ἀρνήσασθαι,
 οὐθ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κατά κοιρανέουσιν,
 οὐθ' ὅσοι νήσοισι πρὸς Ἥλιδος ἱπποβότοιο· 346 cf. α 247
 τῶν οὐ τίς μ' ἀφέκοντα βίησεται, αἱ κ' ἐθέλωμι 347* cf. α 245
 καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναί τάδε τόξα φέρεσθαι.
 350 ἀλλ' εἰς Φοῖκον ἰούσα τέ' αὐτῆς Φέργα κόμιζε,
 ἰστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Φέργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεςσι μελήσει 350 sq. = Z 490
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ Φοίκῳ.“ sq. α 356 sq.
 ἦ μὲν θαμβήσασα πάλιν Φοῖκόνδ' ἐβεβήκει· 352 cf. Z 492 α
 355 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
 εἰς δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 'κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα Φοῖ ὕπνον
 Φηδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα διὸς ὕφορβός.
 360 μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλαον ἐν μεγάροισι· 360 cf. χ 211
 ὧδε δέ τις Φέλιπεσκε νέων ὑπερηνορεύωντων· 360* = 367
 361 = β 324

337 ἐκφερέω] ἐξερέω mss. || καὶ] οἱ X n.
 339 Φέσσω μιν] ἴσσωμαι P; cf. π 79.
 343-355 et 360-378] del. Adam.
 347 νήσοισι] ναῖοισι FM²n non male,
 Fick νήσους πρὸς Φήλιδος.
 349 καθάπαξ] †, cf. ἄπαξ μ 22, 350.
 350-353] del. PKnight.
 350 Φοῖκον] ineptum h. l., item Φοῖκόνδε
 vs. 354; vid. ad α 360. Remansisse hoc e
 vetustiore narratione, priscum enim poetam
 Penelopen non in *Ulixis aedibus* sed in *fano*
Apolinis (vid. v 278) procis certamen pro-
 ponentem finxisse, suspicatur Kirchhoff. ||

τέ' αὐτῆς] τέ σ' αὐτῆς vel σαρτῆς mss.; vid.
 ad A 185.
 352 τόξον] μῦθος G F P M mss. alia (ex
 α 358).
 353] in X n et in marg. M O subiungitur
 ὡς φάτο δίγῃσι(ν) δὲ περιφρων Πηνελόπεια
 (cf. α 116).
 354 Φοῖκόνδ'] vid. ad vs. 350.
 359-391] del. Kammer, in antiquo car-
 mine Telemachum patri arcum attulisse
 ratus.
 360 ἄρα] ἄμα P. || ὁμόκλαον § 191] ὁμόκλεον
 mss.

- „πῇ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα, 362 cf. ρ 219
 πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
 οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, οὗς ἔτρεφες, εἴ κεν Ἀπόλλων
 365 ἡμῖν θ' ἰλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“
 ὥς φάσαν· αὐτὰρ ὁ 'θῆκε φέρων αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 δφείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλαον ἐν μεγάροισι· 367* = 360
 Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγγώνε·
 „ἄττα, πρόσσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ ἐν πᾶσι πιθήσεις·
 370 μή σε καὶ ὀπλότερός περ ἐὼν ἀγρόνδε δίωμαι
 βάλλον χειρμαδίοισι· βίηφι δὲ φέρετός εἰμι.
 αἶ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δῶματ' ἔασι,
 μνηστῆρων χερσὶν τε βίηφι τε φέρετος εἶην· 373 cf. μ 246 [sq.
 τῷ κε τάχα στυγερώς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι 373* sq. = Π 722
 375 ἡμετέροί· ἐκ Φοίκου, ἐπεὶ κακὰ μηχανάονται.“ 374 cf. ψ 23
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ Φηδὺν γέλασσαν 376 = ψ 784
 μνηστῆρες καὶ δὴ μέθιεν χαλεποῖο χόλοιο
 Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
 ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι 'θῆκε παραστάς.
 380 ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρυκλείειαν· 380 = τ 15
 „Τηλέμαχος κέλεται σε, περιφρων Εὐρυκλείεια,
 κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας· 382-385 = 236
 εἰ δέ κέ τις στοναχῆς ἢ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ sq.
 ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἔρκεσι, μή τι θύραζε
 385 προβλώσκειν, ἀλλ' αὐθι ἀκὴν ἔμειναι παρὰ Φέργῳ.“

362 ἀμέγαρτε] vid. ad ρ 219.
 363 πλαγκτέ] †, *amens*, vid. ad μ 61; in
 schol. bene redditur παραπλήξ. || τάχ' αὖ]
mox denique ad suos tuos reversus a tuis
 ipsius canibus devoraberis. Verba ab homine
 irato minus accurate enunciata.
 365 θ' F P H] om. mss. complura. ||
 ἰλήκῃσι] cf. ἰλήκοι h. Ap. 165, ἰληθε γ 380
 π 184 h. XIX 8 XXII 4 XXXIII 17; vid.
 § 295.
 366 αὐτῇ... χώρῃ] αὐτοῦ... χώρῃ G (cf. h.
 Merc. 123 et ψ 349), αὐτῷ... χώρῃ F M
 mss. alia. Cf. ψ 186.
 367 ὁμόκλαον § 191] ὁμόκλεον mss.
 368 ἐγγώνε § 260] ἐγγώνε mss.
 369 πιθήσεις] futurum †, participium aor.
 πιθήσας (sic h. l. F) legitur A 398 etc. Cf.
 § 217.

371 βίηφι δὲ] βίη δὲ F U, βίη δὲ τε n, βίη
 δὲ τε X.
 373 μνηστῆρων] spurium? coniecimus *αὶ
 γὰρ πάντων τῶνδε, ὅσοι κ. δ. ἰ., | τόσσον ἐγὼ
 χερσὶν τε etc. || χερσὶν τε] χείρεσσι G F mss.
 alia. || εἶην] ἦα U. De optativi usu vid. ad
 A 314 et § 109.
 374 στυγερώς] cf. II 728. || τιν'] cf. χ 67.
 375 ἡμετέροί § 59] -ρου mss. || ἰκ' ἐξ mss. ||
 μηχανάονται § 191] -νόονται mss.
 378 Τηλεμάχῳ] *Telemachi causa*. Item
 A 283; cf. E 50 1 102, 554.
 380 Εὐρυκλείειαν § 73] -κλείαν mss.
 381] om. F P U¹. || Εὐρυκλεία § 73] -κλεία
 mss.
 383 *αὶ δὲ κί τις] ἦν δὲ τις ἡ mss.; cf. § 326.
 385 προβλώσκειν] παρβλώσκειν q. || αὐθι
 § 322] αὐτοῦ mss. || ἔμειναι] vid. ad φ 239.

- ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος· 386 sq. = τ 29 sq.
 κλήισεν δὲ θύρας μεγάρων ἐν ναιεταόντων.
 σιγῇ δ' ἐκ Φοίκοιο Φιλοίτιος ἄλτο θύραζε,
 κλήισεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας ἐνεργέος αὐλῆς. 389^b cf. I 472
 390 'κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιφείλσσης
 βύβλινον· ᾧ δ' ἐπέδθησε θύρας, εἰς δ' ἦεν αὐτός.
 ἔξετ' ἔπειτ' ἐπὶ δῖφρον ἰὼν ἔνθεν περ ἀνέστη,
 εἰσοράων Ὀδυσῆα. 392 = 243
 ὃ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα
 πάντῃ ἀναστροφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 395 μὴ κέρα ἴπες ἔδοιεν ἀποικομένοιο Φάνακτος.
 ὧδε δέ τις 'Φείπεσκε Φιδῶν εἰς πλησίον ἄλλον·
 „ἦ τις θηητῆρ καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλετο τόξων·
 ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ Φοίκοθι κεῖται,
 ἦ ὃ γ' ἐφορμάεται ποιήμεναι· ὥς ἐνὶ χερσὶ
 400 νωμάει ἔνθα καὶ ἔνθα, κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.“
 ἄλλος δ' αὖ 'Φείπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
 401 = β 331
 „αἶ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειε,
 ὥς οὐτός ποτε τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.“
 ὥς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,

386] om. Z k, in X n est ὥς ἔφαθ', ἢ δὲ μάλ' ἐφώνησεν τὸν μῦθον ἀκούσας. || ἄπτερος] vid. ad ρ 57.

388 ix] εἰς mss.

390 αἰθούσῃ] intellegendus est porticus exterior ianuae aulae affinis (cf. Ω 323 σ 101 sq.), diversus autem ab altero porticu, qui μεγάρων et προδόμων praestructus est (Ω 644 coll. 673, etc.).

391 βύβλινον F² M] βίβλινον mss. plerique. Significatur *restis papyracea* (cf. Herod. VII 25); adi. †, alias papyri in Hom. non fit mentio. || ἐπὶ δῖφρα] a verbo ἐπι-δέω, † (simplex passim); alias aor. ἐπιδέω a verbo πεδάω ducitur (A 517 etc.). || εἰς] ix G F U k. || αὐτός] αὐτὸς Bothe probabiliter; vulgatam peperisse videtur lectio vitiosa ix.

393 εἰσοράων § 191] εἰσορόων mss.

394 ἀναστροφῶν § 191 et 248] ἀναστροφῶν (-στροφῶν F M, -στροφῶν G¹ X Y) mss.

395 κέρα § 72] κέρα mss. || ἴπες] †, vermiculae. || ἴδοιεν] cf. § 327. || Φάνακτος]

alias animantium semper respectu habito dicitur quis Φάναξ; apud tragicos *temax* κώπης ἄναξ dicitur, *pellasta* πέλτης ἄναξ, etc. (vid. Aesch. Pers. 378 Eur. Alc. 498 etc.).

397 θηητῆρ] †, *admirator* (cum derisione dictum), θηρητῆρ H² M² X mss. alia male. || ἐπὶ κλοπος] ἐπίκλοπος H. Adi. genitivum etiam X 281 adsciscit, praeterea redit 2 364 v 291; hic tamen suspectum, Bothe ἐπίσκοπος (cf. ρ 163).

398 η] αἶ Doederlein.

399 ἐφορμάεται § 191] -μάται mss. || *ποιήμεναι] ποιησίμεν mss. Futurum hinc alienum; vid. ad B 544 T 401, et de infinitivis in -ήμεναι § 195.

400 νωμάει § 191] νωμάει mss. metro invito, cf. § 14. || ἔμπαιος] cf. v 379.

401 αὖ Bentley] αὐτ' mss.

402 τοσοῦτον] expectatur ὥς vel οὔτως, vid. ad Θ 538 et ad X 425. || ὀνήσιος] † (cf. ὀνήσιμῃ A 503 etc.).

- 405 αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε καὶ 'Ψίδε πάντῃ,
 ὥς δ' ἂν ἦτο φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ αἰοιδῆς
 ῥηιδίως ἐτάνυσσε νέφ' περὶ κόλλοπι χορδὴν,
 ἄψας ἀμφοτέρωθεν ἐστρεφὲς ἔντερον οἶδς,
 ὥς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς 'τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς.
 410 δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν 'πειρήσατο νευρῆς·
 ἦ δ' ὑπὸ καλὸν ἔεισε χελιδόνι Φεικέλῃ αὐδῆν. 411^a cf. Σ 570^b
 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος 'γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρώς 411^b cf. χ 240
 ἐτράπετο· Ζεὺς δὲ μεγάλ' ἔκτυπε σήματα φαίνων. 412 sq. cf. N 279
 'γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 414 = v 353
 415 ὅτι ῥά Φοι τέρας ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλόμητις.
 εἶλετο δ' ὠκὺν οἰστὸν, ὃ Φοι παρέκειτο τραπέξῃ
 γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλῃς ἔντοσθε φαρέτρης
 'κείατο, τῶν τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
 τὸν δ' ἐπὶ πῆχ' ἔλῶν εἵλεκεν νευρὴν γλυφίδας τε 419^b cf. A 122
 420 αὐτόθεν ἐκ δῖφροιο, καθήμενος, ἦκε δ' οἰστὸν 420^a cf. T 77 v 56
 ἄντα τιτυσκόμενος, πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων 421^a = ω 181 cf.
 πρώτης στελειῆς, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε φ 48
 ἰὸς χαλκοβαρῆς. ὃ δὲ Τηλέμαχον προσέειπε·

405 ἐβάστασε] cf. λ 594.

406 ὥς] ὥς δ' mss. multa. || ἐπιστάμενος] genitivum nonnisi h. l. adsciscit; cf. ἐπιστήμων π 374.

407 νέφ' νήν Duentzer. || περὶ] ἐπὶ mss. complura. || κόλλοπι] †, cf. Aristoph. Vesp. 574. || χορδὴν] nonnisi h. Merc. 51 redit.

411 αἰοιδῆς] cf. A 125 'λιγὲς βίος; vid. etiam Soph. fr. 522 et 909, Eur. Iph. Taur. 222 sq. et fr. apud Aristoph. Ran. 1316, Verg. Georg. I 293 Aen. VII 14. Alienus hinc est Σ 570. || χελιδόνι] vox nonnisi versu simili χ 240 redit. || αὐδῆν] ἄντην (ut χ 240) Eust.; de voce *humana* (deorumve) alias perpetuo usurpantur αὐδῆ et αὐδᾶν, perinde atque αἰοιδῆ et αἰοιδᾶν. Nimis acute hunc locum interpretatur Nitzsch III p. 2.

412 μνηστῆρσιν δ' ἄρ' μνηστῆρσσι δ' U, fortasse recte.

413 μεγάλ' μέγαν' (voluitne μέγ' ἀνέκτυπε?) P.

415 ἀγκυλόμητις G¹] -μήτω mss. cett.; vid. § 83.

416 δ] δ; mss.; cf. α 300.

418 πειρήσεσθαι] -σασθαι F X U.

419 πῆχ' § 71] πῆχ' mss.; de vocis vi vid. A 375. || ἔλῶν] ἔχων Doederlein. || εἵλεκεν] ἔλακε X. || γλυφίδας] vox A 122 redit; significatur *sagittae pars extrema*, quam *crena*, incisa ut nervo firmiter applicari possit, in duas ungulas dividit (hinc pluralis).

421 πελέκεων] de synizesi vid. § 8.

422 στελειῆς] †, idem est *στελλιον* ε 236.

Veteres grammatici interpretabantur *foramen* manubrio inserendo, putantes aciem ferri pavimento ita esse infixam, ut per cunctarum securium, manubriis carentium, foramina e regione sibi opposita transmitti posset sagitta. Quibus oblocuti Goebel et Helbig (Hom. Epos¹ p. 252 sqq.) optimo iure statuerunt erectas stare secures, manubria autem solo esse infixa (vid. τ 574); alioquin enim Ulixem sedentem (vs. 420) traicere non potuisset. Verbis *πρώτῃ στελειῇ* indicatur summa pars manubrii lignei, quod ferri fistulae insertum est, inter cornua bipennis aliquantulum prominens; sagitta stringit manubria nec tamen impingit.

- „Τηλέμαχ', οὐ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
 425 ἥμενος, οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἡμβροτον οὐδέ τι τόξον
 δῖον ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστι,
 οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνουνται.
 νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυκένθαι
 ἐν φάε', αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἐψιάσθαι
 430 μολπῇ καὶ φόρμιγγι· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.“ 430 cf. α 152
 431 ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσ' ἔνευσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺν,
 433 ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην ἔβαλ' ἔγχει, ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 παρ' θρόνον ἐίστηκει κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ. 434^b = Δ 495

432 Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσεὺς θείοιο,

432 = ο 63

424 σ' δ] σε? || ἐλέγχει] ἀτίζει Barnes.
 Verbum redit I 522, cf. ἔλεγχος opprobrium;
 vert. pudore afficere (te schande maken).

425 οὐδέ τι τοῦ] οὐ γάρ τι Hartman.

427-430 et 432-434] del. PKnight, vs.
 431-434 et χ 1-7 Duentzer, unum vs. 427
 criticus apud Nauckium, unum vs. 432
 Kirchhoff.

427 ὄνουνται] οἶονται O.

429 φάε' § 71] φάει mss. || ἐψιάσθαι § 191]
 ἐψιάσθαι mss.; de verbi sensu vid. ad ρ 530.

430 μολπῇ] ludo, vid. ad Σ 606. || ἀναθή-
 ματα] vox nonnisi α 152 redit, ubi vid.

431 ὀφρύσ' ἔνευσεν] -σι νεύσεν mss.

433 *ἔβαλ' βάλει mss. || ἔγχει] quod praesto
 ei fuisse etiam υ 306 sumitur; cf. β 10. ||
 αὐτοῦ] Ulixis.

434 θρόνον] -νον F². Vert. sedem suam,
 quam prope Ulixis scamnum (δίφρον) fuisse
 collocatam e contextu efficitur. || ἐίστηκει]
 ἐστ. mss. nonnulla. || κεκορυθμένος] munitus
 (ense et hasta). In Iliade de armatis (galea,
 clipeo, lorica) aptius usurpatur locutio
 κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ (Δ 495 etc.) —
 Male Protodicius -νον, ad hastam referens
 (ut Γ 18 Δ 43 Π 802 χ 125), sic enim
 δ' ἄρ' particulae explicari nequeunt et inep-
 tus fit totus versus.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ χ.

Μνηστηροφονία.

- αὐτὰρ ὁ ἑγμνώθη βακίων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ἄλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 ἰὼν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀιστοὺς 3^b = ω 178
 αὐθι πρόσθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔφειπε
 5 „οὔτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀνάατος ἐκτετέλεσται·
 νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὐ πῶ τις ἔβαλεν ἀνήρ,
 Φείσομαι αἶ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.“ 7^b cf. H 81
 ἦ, καὶ ἐπ' Ἀντινόφῃ ἰθύνητο πικρὸν ὀιστόν.
 ἦ τοι ὁ καλὸν ἄλειςον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
 10 χρύσειον ἄμφουρας, καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα,
 ὄφρα πίοι Φοῖνοιο· φόνος δέ Φοι οὐκ ἐνὶ θυμῷ
 μέμβλετο· τίς κ' οἴοιτο μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι
 μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερός εἴη, 13^b cf. E 410 + 189
 Φοῖ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν; 14 cf. Φ 66

1-7] del. Duentzer; vid. ad φ 427-430.

3 ἐμπλείην] εὐπλείην F (vid. ρ 467).

4 αὐθι § 322] αὐτοῦ mss.

5 ἀνάατος] ἀάατος mss.; vid. ad Σ 271.

7 Φείσομαι] sciam (experiar' aliumne scopum
 tangere possim, cf. ρ 373). An Φείσομαι, petam
 (§ 201)? Enst. 1916,30 γνώσομαι ἢ ἐπιπορεύ-
 σομαι. Sed utrumque incommodum, qua-
 propter locum corruptum esse suspicamur;
 στήσομαι (mihi proponam) Hartman coll.
 Plat. Rep. V 452 c. || τύχωμι MD²] τύχοιμι
 mss. pleraque. || πόρῃ] πόροι GPX mss. alia.

9] hinc Dionysius Thrax repetebat pro-

verbium πολλά μεταξύ πέλει κύλικος καὶ χεῖλος
 ἄκρου there is many a slip 'tween the cup
 and the lip („inter os alique offam" Gell.
 XIII 18); de cuius origine aliam fabellam
 protulit Aristoteles (in opere deperdito),
 cf. schol., Zenob. V 71, Tzetz. ad Lycophr.
 489.

10 ἄμφουρας] sic aut οὐατόν Fick, nisi
 spurius sit versus; mss. ἄμφωτον. Cf. § 72
 et 83. Theocritus I 28 κισσύβιον... ἄμφως.
 Adi. †, alias huiusmodi poculum dicitur
 ἀμφικύπελλον (cf. χ 86 etc.).

14 μέλαιναν] φυτεύσαι P (cf. β 165).

- 15 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος ἔβαλεν ἰῶ·
 ἄντικρυς δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή. 16 = P 49
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε, δέπας δέ Φοι ἔκπεσε χειρὸς 17^a = N 543
 βλημένον, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥίνας παχὺς ἤλθε
 αἵματος ἀνδρομέοιο, θοῶς δ' ἀπὸ Φεῖο τράπεζαν
 20 ὥσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ' εἴδατα ἔχευεν ἔραζε· 20^b = 85
 σῖτός τε κρέα τ' ὀπτὰ φορύνετο. τοὶ δ' ὁμάδησαν
 μνηστῆρες κατὰ δῶμα, ἐπεὶ Φίδον ἄνδρα πεσόντα,
 ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν ὀρινθέντες κατὰ δῶμα
 πάντοσε παπταίνοντες ἐν δητοῦς ποτὶ τοίχους· 22^b = A 745
 25 οὐδέ πη ἀσπίς ἔην οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος ἐλέσθαι.
 νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν Φεπέεσσι· 26 cf. O 210 χ 225
 „ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκέτ' ἀέθλων
 ἄλλων ἀντιάεις· νῦν τοι σάος αἰπὺς ὄλεθρος.
 καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὅς μὲν ἄριστος
 30 κούρων ἐν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.“ 30^b cf. II 836
 34 τοὺς δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 35 „ὦ κύνες, οὐ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον ἀπονέεσθαι 35 cf. Z 501
 δῆμον ἄπο Τρώων, οἳ μοι κατεκείρετε Φοῖον, 35^b cf. φ 211

- 31 ἴσκι Φίκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ ἡ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
 ἄνδρα κατακτείνει· τὸ δὲ νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
 ὡς δὴ σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο. 32^b cf. ι 442
 31-33 Ar. — 33^b cf. H 402

- 16 ἄντικρυς] § 31 ἀντικρὺ mss.
 18 βλημένον] -von U, -von l. a. apud Eust.;
 vid. ad ζ 157. || αὐλὸς] fistula, hinc h. l.
 scatutigo. Cf. II 349 sq. E 113 (non P 297).
 19 ἀνδρομέοιο] adi. hinc alienum ad imi-
 tationem loci i 373 sq. esse invecum iure
 statuit Hartman. || θοῶς] ad implendum ver-
 sum a versificatore additum censet Hartman.
 21 φορύνετο] †, vid. ad σ 336.
 22 δῶμα FP] δῶμαθ' mss. pleraque; vid.
 vs. 23. || *ἐπεὶ] ὅπως mss.; vid. A 745 et
 ad A 459.
 23 ὀρινθέντες κατὰ δῶμα] male abundare
 observat Hartman.
 23-25] hos, certe vs. 24 sq. (quos del.
 Duentzer), a diasceuaasta additos censet
 Kirchhoff. Vid. ad ε 3-52.
 24 παπταίνοντες] καὶ πᾶπταινον Duentzer. ||
 ποτὶ] ἐπὶ P, κατὰ M.

- 25 πη Eust.] που X, π mss. pleraque
 (male). || ἐν] ἐν? vid. § 302.
 26-33] del. PKnight.
 27 οὐκέτ' οὐδ' ἔτ' X n.
 28 ἀντιάεις (ἀντιάς; Cobet) ἀντιάσεις mss.;
 cf. § 211. || σάος § 62] σῶς mss.; de vocis
 vi vid. ad N 773.
 29 δὴ νῦν] νῦν δὴ M, om. δὴ P; cf. 2 160.
 30 ἐν P X n] εἰν mss. pleraque, cf. § 315.
 31 ἴσκι] † (inquit)? Vid. § 246 et ad ε 203.
 32 κατακτείνει] -κτάμεναι?
 33 πείρατ' vid. ad Z 143.
 35 μ' ἔτ' τί μ' G. || ἀπονέεσθαι Nauck]
 οἴκαδε νῆσθαι XU¹ n, οἴκαδ' ἐκίσθαι mss.
 cetera. In vulgata negligitur F, Fick αὐτί;
 ἐκίσθαι, sed requiritur futurum (cf. Z 501
 sq.); αὐτίς ἴσσεσθαι (vid. h. Ap. 476)? sed
 parum placet haec lectio.
 36 κατεκείρετε] κατακ. U, cf. δ 686.

- δμοῦσιν δὲ γυναιξὶ παρηγνάζεσθε βιαίως,
 αὐτοῦ τε ζώοντος ὑπεμνάεσθε γυναιῖκα,
 οὔτε θεοὺς δφείσαντες οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 40 οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
 νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“ 41^b = H 402
 42 ὥς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δφείος εἶλε· 42^b = Θ 77
 44 Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέφειπε· 44 cf. β 84
 45 „εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
 ταῦτα μὲν αἵσιμ' ἔφειπες, ὅς ἐρρέζεσκον Ἀχαιοί,
 πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη κεῖται, ὅς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
 Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπλήλιν τάδε φέργα,
 50 οὐ τι γάμον τόσσον κεχηρμένον οὐδὲ χατίζων,
 ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τὰ Φοι οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων,
 ὅφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐν κτιμένης βασιλεύοι
 αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνει λοχίστας.
 νῦν δ' ὃ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, σὺ δὲ φείδεο λαῶν
 55 σὼν· ἀτὰρ ἡμεῖς ὀπίσθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
 ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδεται ἐν μεγάροισι,
 τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐφεικοσίβοια φέκαστος,
 χαλκὸν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰς ὃ κε σὸν κῆρ
 ἰανθῇ· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.“ 59^b = I 523

- 43 πάπτην δὲ Φίκαστος ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον. 43 = Ξ 507

- 37 παρηγνάζεσθε] comp. †, simplex δ 449
 etc. (hoc sensu i 119 h. Ven. 191).
 38] om. G¹, ante 37 habent G² F P H M
 mss. alia. || ὑπεμνάεσθε § 191] ὑπεμνάεσθε
 (ὑπεμνάεσθε Y) mss.; comp. †, eadem est vis
 praepositionis in ὑπομνησθῆναι, ὑπομνησθῆναι, ὑπο-
 μνησθῆναι, ὑπομνησθῆναι, ὑπομνησθῆναι etc.
 (Aristoph. Ach. 842 Eq. 47, 269, 676, 1161
 Plut. 725 alibi).
 39 sq.] de structura vid. ad Ξ 342.
 40 ἴσσεσθαι Ar.] ἴσσεσθαι L W male, ἴσσεσθαι
 M X n. Cf. β 136 sq.
 41 πείρατ' vid. ad Z 143.
 42] om. mss. meliora; in U add.: ἐνθ' ἄλλοι
 μὲν πάντες ἄκην ἐγένοντο σιωπῇ (cf. θ 234).
 45 εἰ...δὴ] vid. ad A 61.
 46 αἵσιμ' ἔφειπες] -μα εἴπες mss. || *ὅς
 ἐρρέζεσκον] ὅσα ῥέζ. mss.
 47 ἐπ' ἀγροῦ] ἐν ἀγροῖς G.
 49] del. PKnight. || ἐπλήλιν] †, concitavit
 cf. ἐπιπροϊάλλω A 628 h. Cer. 327. || φέργα]
 πάντα G P.
 50 γάμου] γάμων H.
 51 ἄλλα] ἄλλο P.
 52 sq.] del. Bergk.
 54 ἐν μοίρῃ] cf. T 186.
 55 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ἀρεσσάμενοι]
 ἀγειράμενοι Hartman coll. v 14 ε 197.
 56 ἐδήδεται l. a. apud Herodianum in
 Etym. M. 316,25-30] ἐδήδεσθαι Ar. (plur., cf.
 § 119), ἐδήδεσθαι mss.
 57] del. Fick. || ἀμφὶς] seorsum (singuli).
 In Etym. M. 758,47 versus sic affertur:
 τιμὴν ἀλφίσκοντες ἐικοσάβοιον ἐκάστου. || ἐφει-
 κοσίβοια (-σάβοια) Bekker coll. α 431] ἐικο-
 σάβοιον mss.; de re vid. ad Z 236.
 58 ἀποδώσομεν] ἀποτίσομεν n.
 59 ἰανθῇ] noviciū pro ἰανθήῃ, cf. § 122.

- 60 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Εὐρύμαχ', οὐδ' εἴ μοι πατρώια πάντ' ἀποδοίτε,
 ὅσσα τε νῦν ὅμ' ἔστι καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε,
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
 πρὶν πᾶσαν μνηστήρας ὑπερβασίην ἀποτίσαι. 62 cf. I 380
 65 νῦν ὅμιν παράκειται ἐναντίον ἢ μάχεσθαι
 ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
 ἀλλὰ τιν' οὐ φεύξεσθαι ὀλομαι αἰπὺν ὄλεθρον.“
 ὧς ἔφατο, τῶν δ' αὖθι' ἴλυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ· 64 = v 193
 τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος μετεφώνει δεύτερον αὐτίς·
 70 „ὦ φίλοι, οὐ γὰρ σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους,
 ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐύξοον ἠδὲ φαρέτρην,
 οὐδοῦ ἄπο ξεστοῦ τοξάσσεται, εἰς ὃ κε πάντας
 ἡμᾶς κακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις.
 φάσγανά τε σπάσσασθε καὶ ἀντίσχεσθε τραπέζας 73^b = O 477
 75 ἰὼν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχουμεν
 ἄθροοι, εἴ κέ μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν ἠδὲ θυράων,
 ἔλθωμεν δ' ἀνὰ φάστν, βοή δ' ὤκιστα γέννηται· 77^b cf. 133
 τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσεται.“
 ὧς ἄρα φωνήσας ἐφεύρυσσας φάσγανον ὀξὺ 78 = 134
 80 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, ἔλτο δ' ἐπ' αὐτῷ 78^b cf. A 232
 σμερδαλέα Φιδάχων. ὃ δ' ὁμαρτῇ διὸς Ὀδυσσεὺς 79 = X 306
 ἰὼν ἀποπροΐεις ἔβαλε Φε στῆθος παρὰ μαζῶν,
 ἐν δὲ Φοι ἦπατ' ἔπηξε θυὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς 80 cf. e 235
 φάσγανον ἦκε χαμᾶζε, περιρρηδῆς δὲ τραπέζῃ

81-83 οὐδ' αἰ...οὐδέ κεν ὧς] videatur ad I 379-386.

63 νῦν ὅμ' οἱ νῦν F. || ὅμ' § 92] ὅμ' vel ὅμ' mss.

63 λήξαιμι] παύσαιμι Nauck; vid. ad N 424.

64 πᾶσαν] πάντας P.

67 τιν' οὐ] τιν' οὐ γὰρ F¹ M, ἀλλ' οὐ γὰρ LaRoche. De pronominiis usu (τις = σύ) vid. ad A 289 et cf. φ 374.

68 αὐθι' § 322] αὐτοῦ (αὐτῶν F) mss.

69 μετεφώνει G X U n] προσεφώνει mss. cetera male, praecedit enim dativus τοῖσιν.

72 ἄπο] ἐπὶ P H mss. alia.

73 ἡμᾶς κακτείνῃ] ἔμμε (ἔμμε) κακτείνῃ (-ναι F) mss.; vid. § 92 et de forma κακτείνῃ Z 164 Hes. Scut. 453 et § 10.

74 ἀντίσχεσθε] aoristi forma. Comp. †.

77 ὠκιστα] ἄσβεστος G (cf. A 500). || γέννηται F M X n] γένοιτο mss. multa.

79 ἐφεύρυσσας] εἰρύσσας mss.

80] del. Lehrs. || ἀμφοτέρωθεν] ἐπαβόειον absurde P. || αὐτῷ] αὐτὸν F X.

81 ὁμαρτῇ G² H² M X] ὁμαρτεῖ F, ἀμαρτῇ mss. multa; cf. § 319.

82 ἀποπροΐεις] ἀποπροΐει M X n. || *F_e] δὲ mss., quod ferri nequit nisi legatur ἀπο-

προΐει, pronomen autem F_e (vel μιν) abesse vix potest, dici enim solet βάλλειν τινά ad-

dito altero accusativo ad indicandam partem corporis qua vulnus infligitur; cf. A 480

Θ 121, 313 O 577 P 606 etc.

83 ἦπατ' ἔπηξε] -τι πῆξε mss. || θυὸν βέλος] βέλος θυὸν U.

84 περιρρηδῆς] †, vox obscura; Ar. inter-

- 85 κάππεσεν ἰδνωθείς, ἀπὸ δ' εἶδατα ἔχυν ἔραζε 85^b = 20
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὃ δὲ χθόνα ἔτυπτε μετώπῳ
 θυμῷ ἀνιάζων, ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι 87^a = Φ 270
 λακτίζων ἐτίνασσε, κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυντ' ἀχλύς. 88^b cf. E 696
 Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐφίστατο κυδαλίμοιο
 90 ἀντίος ἀίξας, ἑφέρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ,
 εἴ πως Φοι φείξειε θυράων. ἀλλ' ἄρα μιν ἔφθῃ
 Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ 92^b = E 145
 ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στῆθεσφιν ἔλασσε· 93 sq.^a = E 41 sq.
 ἑδούπησεν δὲ πεσὼν, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ. 94^b = 296
 95 Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
 αὐτόθ' ἐν Ἀμφινόμῳ, — περὶ γὰρ δ' Φείε μή τις Ἀχαιῶν 96^b cf. P 666
 ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον ἢ ἐλάσειε
 φασγάνῳ ἀίξας ἢ ἐπροπρηνέα τύπας, — 98^a = E 81
 ἑβῇ δὲ θέειν, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανε, 99 cf. 112
 100 ἄγχι δὲ F' ἰστάμενος φέπεα πτερόεντα προσηύδα· 100 = A 203
 „ὦ πάτερ, ἦδη τοι σάκος οἶσω καὶ δύο δοῦρε
 καὶ κυνέην πάγχαλκον ἐπὶ κροτάφοισ' ἀραρυῖαν, 102 = σ 378
 αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι ἰὼν, δώσω δὲ συβώτῃ
 καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον.“
 105 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

pretabatur περιφρῆς sive περικλασθεῖς, alii repetebant a verbo ῥέω (perperam) aut a radice ῥαδ (ῥαίνο conspergo), cf. Apoll. lex.

85 ἰδνωθείς X n] δινωθείς vel δινηθείς mss. pleraque, non recte. Verbum extat etiam B 266 M 205 (= σ 375) N 618.

85 sq. ἀπὸ — ἀμφικύπελλον] del. vHerwerden ἢ δὲ pro ὃ δὲ scribens.

86 ὃ δὲ] vid. ad A 191. || χθόνα ἔτυπτε μετώπῳ] vertit Verg. Aen. X 349: fronte ferit terram.

87 θυμῷ ἀνιάζων] languet.

88 ἐτίνασσε] ἐτίναξε G X U¹ mss. alia.

89 ἐφίστατο § 201] ἐφίστατο mss.

90 ἀντίος] ἀντίον U L W n (ἀντίων G), vid. ad Z 54. || ἀίξας] Ahrens ἀίξει coll.

X 194 sq. || ἑφέρυτο § 293] εἰρύτο mss.

91 θυράων] metrum durius; *θυράων ἔμμεν? vid. tamen vs. 107. || μιν ἔφθῃ] *F' ἔφθῃ?

96-98] postea additos esse suspicamur.

96 αὐτόθ' § 322] αὐτοῦ mss.

97 ἢ] ἢ* M Z k (ex σ 92), ἢ F' vHer-

werden, loco minus apto pronomen inse-rens. Nobis ipsum ἢ suspectum est; *αὐτόν ἐλάσσει (cf. § 113)?

98 ἢ] ἢδὲ Hartman. || προπρηνέα H² U² D L W] pronum, cf. Ω 18; προπρηνεί mss. pleraque (cf. Γ 218). || τύπας] τύπη P H mss. alia, τύπει X, τύπει i, Doederlein τύπαι, at ἐλάσει et τύπαι opponi inter se nequeunt, quoniam idem significant. Vid. ad vs. 97.

99-125] a diascenasta insertos esse putat Seec, ut agglutinari posset libri finis ex alia narratione desumptus, quae arcus certamen ignorans Ulixem gladio hastaque procos trucidantem fingeret (cf. τ 3-52). Kammer del. vs. 103 sq. et 114 sq.

99 θείων] θείων F M¹ U¹.

100 ἄγχι δὲ F' § 318] ἀγχοῦ δ' mss.

102 πάγχαλκον] εὐχαλκόν F M (ut H 12). Cf. σ 378.

103 ε' δ' X. || ἀμφιβαλεῦμαι] cf. § 7 et 147. || ἰὼν] ἐγὼ Hartman.

104 τετευχῆσθαι] †, armatum esse.

- „οἷσε θέων, ἥος μοι ἀμύνεσθαι πὰρ' οἰστοί,
μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἰόντα.“
ὥς 'φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί,
'βῆ δ' ἵμεναι θάλαμόνδ', ὅθι Φοι κλυτὰ τεύχε' ἔκειτο.
110 ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δούρατα δ' ὀκτὼ
καὶ πύσσας κυνέας χαλκήρεας ἵπποδασείας·
'βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὤκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανε.
αὐτὸς δὲ πρῶτιστα περὶ χροῖ' δύσετο χαλκόν·
ὥς δ' αὐτῶς τῷ δμῶε 'δυσέσθην τεύχεα καλὰ,
115 ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν.
αὐτὰρ ὃ γ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί,
τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ Φῶ ἐνὶ Φοίῳ
'βάλλε τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.
αὐτὰρ ἐπεὶ 'λίπον ἰοὶ οἰστεύοντα Φάνακτα,
120 τόξον μὲν πρὸς σταθμόν ἐυσταθέος μεγάρου
ἔκλιν' ἐστάμεναι, πρὸς ἐνώπια παμφανόοντα,
αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος 'θέτο τετραθέλυμον,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκε
ἵππουριν, δ' Φεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε·
125 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
ὀρσοθύρῃ δὲ τις ἦσκεν ἐν δμητῷ ἐνὶ τοίχῳ, —
ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν ἐυσταθέος μεγάρου

- 106 ἥος § 323] εἰς mss. || ἀμύνεσθαι] -νασθαι mss. complura.
109 τεύχε' ἔκειτο G] τεύχεα κείτο mss. pleraque.
110 ἔξελε X] εἴλετο mss. pleraque; cf. vs. 144.
111 πύσσας] vid. ad O 680.
115 ποικιλόμητιν] -μήτην mss. pleraque.
116 αὐτῷ] pronominis usus novicius, cf. § 98. || ἀμύνεσθαι] -νασθαι mss. complura.
119 οἰστεύοντα] -σαντα P.
120 ἐυσταθέος] vid. ad Σ 374.
121 ἐνώπια] cf. O 435. || παμφανόοντα § 191] -νόωντα mss.
122 τετραθέλυμον] vid. ad O 479.
125 εἴλετο] ἐκ δ' εἴλε' X n. || δοῦρα W¹] δοῦρα mss. cett.; vid. ad A 43.
126-296] del. Kammer, vs. 126-130 Kirchhoff, vs. 129 sq. Duentzer.

- 126 ὀρσοθύρῃ] ὀρσοθύρη Crates (legebatne an interpretabatur?) in Etym. M. 634,9. Vox vs. 132 et 333 redit, incertum autem est utrum ianua postica significetur an ianua in parietis parte superiore (fenestrae igitur similis); posteriorem interpretationem commendavit Holwerda (Mnemos. 1887 p. 299 sqq.), cf. ἀνὰ... ἀναβαίνειν vs. 132. || ἦσκεν mss.
127 sq.] in parenthesi collocavit Holwerda l. l.; describitur ὀρσοθύρη, quae clausa nunc est, custos autem iussu Ulixis adstat Eumaeus. Sed obscurior est locus.
127] del. Schoemann in vs. 128 scribens ἦδ'. || δὲ παρ'] δ' ὑπὲρ Holwerda l. l., λαίον οὐδὸν interpretatus parietum partem inferiorem (κηρίδιμα) e sectis lapidibus constructam (item v 258); vid. ad ρ 196. || ἐυσταθέος] vid. ad Σ 374.

- ἦν ὁδὸς εἰς λαίρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι, — 128^b = ψ 42
τὴν Ὀδυσσεὺς φράζεσθαι ἄνωγεν δῖον ὑφορβόν
130 ἔσταότ' ἄγχι αὐτῆς· μία δ' οἷη 'γίγνεται' ἐφορμή.
τοῖς Ἀγέλαος ἔφειπε Φέπος πάντεσσι πιφανύσκων·
„ὦ φίλοι, οὐ κεν δὴ τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη
καὶ Φείποι λαοῖσι, βοή δ' ὤκιστα γένοιτο;
τῷ κε τάχ' οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσεται.“
135 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν·
„οὐ πως ἔστι, Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον στόμα λαύρης·
καὶ χ' εἰς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος εἴη.
ἀλλ' ἄγεθ', ὕμιν τεύχε' ἐνείκω θωρηχθῆναι
140 ἐκ θαλάμοι· ἔνδον γὰρ, ὅτομαι, οὐδέ πη ἄλλῃ
τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός.“
ὥς Φειπὼν ἀνέβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
εἰς θαλάμους Ὀδυσῆος ἀνὰ ῥῶγας μεγάρου.
ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα

144 sq. Ar. —

144 sq. cf. 110 sq.

- 128 ἦν] ἦσ' ? cf. § 302. || λαύρην] vox redit vs. 137; circuitiōnem significari angustam et angulosam, e domus penetralibus aulam versus tendentem, docere videntur rudera regiae quae Tirynthe est effossa. Internae huius viae exitus dicitur στόμα vs. 137. || εὖ ἀραρυῖαι] ἐντὸς εἶσαι X U n. Cf. Φ 535 § 344.
129 τὴν G M X n] τὴν δ' F P H. || φράζεσθαι] φράσσασθαι n. || ἄνωγεν § 225] ἀν-ώγει mss.
130 ἔσταότ' ἔσταότ' vel ἔσταότ' mss. complura; cf. § 160. || μία — ἐφορμή] unicus hic erat aditus ad λαύρην. — Vox ἐφορμή †, cf. ὀρμή A 466 etc., ἐφορμῶν Γ 165 etc.
131 *τοῖς] τοῖσι δ' G, τοῖς δ' mss. cett.; cf. § 60. || Ἀγέλαος F U²] -λαος G, -λαος mss. multa; vid. vs. 136 et § 8 et 62. || ἔφειπε(ν) HStephanus] μετῴφει G, μετῴφειν mss. cett.
132 φίλοι] πόποι X n. || οὐ κεν § 526] οὐκ ἂν mss. || ὀρσοθύρην] ὀρσοθύρην k. Vid. ad vs. 126. Duentzer ἐν ὀρσοθύρῃ vel ἐς ὀρσο-θύρην. || ἀναβαίη] ἐπιβαίη P.
134] e vs. 78 male repetitum censet Kirchhoff, non enim iam sagittari Ulixem.
136 sq. ἄγχι — θύρετρα] nimis propinqua

est aulae ianua, ad quam Ulixes eiusque socii collocati sunt. Lingua invita Ernesti interpretatur bene clausa est aulae ianua, conferens φ 391.

137 λαύρης] vid. ad vs. 128.

140 sq.] del. Duentzer; versus 141 diasceustae tribuit Kirchhoff, quo deletο ἔνδον vs. 140 vertendum esset in aedibus (sunt); vid. ad τ 3-52.

140 θαλάμοι § 59] -μου mss.

143 ῥῶγας] † (sed vid. l. a. vs. 209); cf. ἀπόρρωξ B 755 etc. (vid. ad ν 98). Scholion θυρίδας (fenestras) interpretatur, cui assensus Holwerda (vid. ad vs. 126) foramina intellegit per quae pars τῆς λαύρης, inter cubacula et utrumque μίγαρον se insinuans, lucis aliquid accipiebat e virorum conclavi, ceteroquin obscura.

144 sq.] Ar. damnabat, Melanthium enim simul omnia haec ferre non potuisse (cf. vs. 183 sq.). Attulit tamen prociis, testibus versibus qui sequuntur; saepius igitur eum cubiculum intrasse priusquam ab Eumaeo et Philoetio corripetur, sumamus oportet.

144 ἔνθεν δώδεκα] ἔνθα δώδεκα F M. || ἔξελε] εἴλετο U. Cf. vs. 110.

- 145 καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
 'βῆ δ' ἔμειναι, μάλα δ' ὥκα φέρων μνηστήρσιν ἔδωκε.
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς ἴδ' αὖτε γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὥς περιβαλλομένους ἴδ' αὖτε γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 μακρὰ τινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνεται Φέρων.
 150 αἶψα δὲ Τηλέμαχον φέπει πετρώοντα προσηύδα·
 „Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
 νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν ἢ Μελανθεύς.“
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδ'·
 „ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, — οὐδὲ τις ἄλλος
 155 αἷτιος, — ὃς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
 κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
 ἀλλ' ἴθι, δέ· Εὐμία, θύρην ἐπίθες θαλάμοιο
 καὶ φράσαι, ἢ τις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν ἢ τάδε ῥέζει,
 ἢ υἱὸς Δολιχίου Μελανθεύς, τὸν περ ὀίω.“
 160 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 'βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν
 οἷσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὕφορβος,
 αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἔγγυς ἔοντα·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 165 κείνος δ' αὖτ' αἰδήλος ἀνὴρ, ὃν δίομεθ' αὐτοί,
 ἔρχεται εἰς θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
 ἢ μιν ἀποκτείνω, αἶ κε κρείσσω γέ γένωμαι,
 ἢ σοὶ ἐνθάδ' ἄγω, ἔν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ
 πολλὰς, ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σφ' ἐνὶ Φοίῳ.“
 170 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστήρας ἀγαυοὺς
 σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων μάλα περ μεμαῶτας·
 σφῶι δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε

148 α] δὲ FMU mss. alia.
 152 νῶϊν] ἡμιν Eust.
 156 ἀγκλίνας] apertam. Vid. ad α 441 sq.
 157 δέ· GX (δὲ P)] δὴ mss. multa;
 vid. ad π 461. || θύρην] θύρας G (vid. ad
 ζ 19).
 158 ἦ] αὖ mss.; cf. § 327.
 159 Μελανθεύς] -θὺς HU; an *Μελάνθιος,
 θν? cf. vs. 161. || τόν] θν FMU n.
 162 τεύχεα] ἔντα U.

163 προσεφώνεεν ἔγγυς ἔοντα] ἔπεια πετρώοντα
 προσηύδα P.
 164 διογενὲς] cf. § 21.
 165 δ'· *δδ? cf. Γ 391 T 344.
 166 ἐνίσπε U²] ἐνίσπε F, ἐνίσπες vel ἐνίσπες
 mss. pleraque; cf. § 246.
 167 γέ U¹] γέ mss. pleraque.
 169 οἷσων] αὐτῶν U non male; an *αὐθ?
 vid. tamen φ 403.
 173] desideratur pronomen (καῖνον vel μιν

- εἰς θάλαμον βαλέμεν, — σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὀπισθε, —
 175 σειρὴν δὲ πλεκτηὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντε
 κίον' ἀν' ὑψηλὴν φέρουσαι πελάσαι τε δοκοῖσι,
 ὥς κεν δ-φθὰ ζῶδ' ἔων χαλέπ' ἄλγεα πάσχη.“
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο·
 'βὰν δ' ἔμειν' εἰς θάλαμον, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἔοντα.
 180 ἦ τοι ὃ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κατὰ τεύχε' ἐρεῦνα,
 τῷ δ' ἔσταν φεκάτερθε παρὰ σταθμοῖσι μένοντε.
 εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
 τῇ ἐτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ σάκος εὐρὺ γέρον, πεπαλαγμένον ἄξῃ,
 185 Λαέρτα' ἥρωος, ὃ κουρίζων φορέεσκε, —
 δὴ τότε γ' ἦδη ἔκειτο, φασαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων, —
 τῷ δ' ἄρ' ἐπαῖξανθ' ἐλέτην φέρουσάν τέ μιν εἶσω
 κουρίζ, ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλλον ἀχνύμενον κῆρ·
 σὺν δὲ πόδας χεῖρας τε δίδεν θυμολαγνείας δεσμῶ
 190 εὖ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερές, ὥς ἐκέλευσε,

vel f), pedes autem ἀποστρέψαντες vix recte
 dicuntur; aliter se habet res vs. 190, ubi
 sequitur verbum, praecedit πόδας χεῖρας τε.
 174 βαλέμεν § 126] βαλέμεν mss. || σανίδας
 — ὀπισθε] valvas cubiculi claudite. Verba
 inutilia, vix enim opus erat hoc mandari,
 neque verbi ἐκδῆσαι qui sit sensus apparet
 (ἐκδῆσαι vHerwerden). Scholia ὀπισθερον πρό-
 τερον statuunt, deinde valvas cubiculi clau-
 dite (egressi) interpretata, perperam autem
 ὀπισθε pro adverbio temporis hic habent
 (ut A 362 etc.). Nihil est quod fuere qui
 coll. O 18 putarent, ligneis tabulis gra-
 vatas fuisse suspensi Melanthii manus et
 pedes. Apud Eust. confertur Artayctae viri
 Persae supplicium, quem Graeci ζῶοντα
 πρὸς σανίδα προσόκασσαντες ἀνεκρέμα-
 σαν (Herod. VII 33 IX 120), cf. etiam Arist.
 Thesmoph. 980 sq.; hinc Bothe coniecit
 σανίδος, ipsum tamen verum damnans.
 Nihil scilicet eius modi fit vs. 190 sqq. —
 Intellegi posset σανίς cuius φ 51 fit mentio
 (suggetum), si non sequerentur vs. 175-
 177; hos delet Duentzer. || ὀπισθε] l. a.
 (an interpretamentum?) ἱμάντι. Vert. a tergo.
 175 αὐτοῦ § 2 et 59] αὐτοῦ mss. || πειρή-
 ναντε] -ντες FXU; de verbo vid. ad μ 37.

176 κίον'] imitatur Soph. Ai. 108, 240.
 179 'βὰν] βῆ (P) H¹ M mss. alia sine sensu,
 nisi sequatur ἔοντε (in G¹ est ἔοντες; aut -τας);
 sic Classen (servato βὰν), at extra forem
 cubiculi utrinque adstantes redeuntem Me-
 lanthium opperiantur.
 181 μένοντε] -ντες; F D L.
 182 εὖθ'] ἐνθ' F mss. alia; vid. ad γ 9.
 184 γέρον] neutrum †, neque alias adie-
 ctivum est γέρον; languere autem h. l. vocem
 observat Hartman, φέρων coniciens. In G F X
 mss. aliis est εὐρύτερον (cf. Γ 194 φ 427),
 in P εὐρὺ γέρον. || ἄξῃ] †, αἰετ; cf. ἄξομαι
 A 487 et ἀχμύω ω 250.
 185 Λαέρτα' § 55] -ρετω mss. || ἥρωος]
 vid. τ 144; γέροντος X (cf. § 9). || κουρίζων]
 κουρίζων L W. Verbum †, = κουρός ἰών.
 186 δὴ τότε] vid. ad ν 92. || ἦδη] post δὴ
 officit (in F¹ est τότε αἰγίδι); probabiliter
 vHerwerden δὴ τότε ἀκηδὺς coll. ζ 26 τ 18
 ω 187 (φ 296). ESchulze δὴν τότε γ' ἦδη
 (cf. v. l. x 160). || ἔκειτο] κείτο mss. || φασαὶ] †,
 cf. φαστός ω 228 sq.
 188 κουρίζ] adv. †; recte Ar. reddebat τῆς
 κόμης ἐπιλαβόμενοι, male. Crates νεανικῶς
 (fortiter). || δὲ χαμαὶ] χαμάδις M.
 189 δίδεν Cobet] δέον mss.; cf. § 198.

- 192 σειρήν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτόο πειρήναντε
κίον' ἀν' ὑψηλὴν Ἰέρυσαν ἑλάσαν τε δοκοῖσι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Ἐύμαιε συβῶτα·
195 „νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
εὐνῇ ἐνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὥς σε, Φέφοικε·
οὐδὲ σέ γ' ἡριγένεια παρ' Ὀκεανοῖο φοῶων
λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἥνικ' ἀγίνεις
αἴλας μνηστήρεσσι δόμον κάτα δαῖτα πένεσθαι.“
200 ὥς ὃ μὲν αὖθ' ἐλέλειπτο ταθεῖς ὀλοῶ ἐνὶ δεσμῶ·
τὼ δ' εἰς τεύχεα δύντε, θύρην ἐπιθύντε φαινήν,
ῥήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν.
ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν, οἳ μὲν ἐπ' οὐδοῦ
τέσσαρες, οἳ δ' ἔντοσθε δόμων πολέες τε καὶ ἑσθλοί.
205 τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
Μέντορι Φειδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν.
τὴν δ' Ὀδυσσεὺς γήθησε Φιδῶν καὶ μῦθον ἔφειπε·
„Μέντορ, ἄμυνον ἄρην, μνηστὰς δ' ἐτάριοι φίλοιοι,
ὅς σ' ἀγάθ' ἐρρέξεσκον· ὁμηλικὴ δέ μοι ἔσσι.“
210 ὥς ῥά τ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
μνηστήρες δ' ἐτέρωθεν ὁμόκλαον ἐν μεγάροισι·
πρῶτος τὴν γ' ἐνέειπε Λαμαστορίδης Ἀγέλαος·
„Μέντορ, μή σε Φέπεσσι παραιπελίθῃσιν Ὀδυσσεὺς
μνηστήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δὲ Φοῖ αὐτῶ.
215 ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀίω.
ὁππότε κεν τούτους κτάομεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,

191 υἱὸς Λαέρτης πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

191] ante vs. 190 habent M X D, in marg. F U, om. G P H n mss. alia. Cf. § 49 etc.

192 αὐτόο § 2 et 59] αὐτοῦ mss. || πειρή-
ναντε] vid. ad μ 37

194 ἐπικερτομέων] vid. ad Σ 649.

196 σε Φέφοικε] ἐπέφοικεν G² F M X K n
mss. alia.

198 ἐπερχομένη] ἀνερχομένη M U K. || ἥνικ' ||
ὁπότε] Nitzsch. — Vert. quo tempore colli-
gere soles. || ἀγίνεις] mss. ἀγίνεις, vid. ad
Σ 493.

200] in marg. habet F. || αὐθ' ἐλέλειπτο]
αὐθι λίλ. mss. || ἐνὶ] ὑπὸ P H M mss. alia.

202 ποικιλόμητιν q] -μήτην mss. cett.

203-240] del. Duentzer; Kirchhoff vs.
205-240 et 249 sq. tribuit diasceustae,
hunc enim prodi *Mentoris* nomine e *Telemachi*
itinere desumpto, cf. ω 445 sq.; Fick del.
vs. 242-247. His oblocutus Seeck librum χ
poetae Telemachiae deberi putat.

204 δόμων] δόμου G n (δόμοιο U).

209 ἀγάθ' ἐρρέξεσκον] ἀγαθὰ ῥέξ. mss.

211 ὁμόκλαον § 191] ὁμόκλειον (-αιον H)
mss. || ἐν μεγάροισι] ἐκ μεγάροιο G X.

213 σε Φέπεσσι] σ' ἐπέσσι mss.

215 τελέεσθαι] τετέλεσθαι F, τελέεσθαι M.

216 κτάομεν L Meyer] κτίομεν vel κτίωμεν
(κτενίωμεν G, κτενέομεν U) mss.; cf. § 122.

- ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσει, οἷα μενοινᾷς
Φερδέμεν' ἐν μεγάρῳ· σὺ δ' αὐτοῦ κράτι τίσεις.
αὐτὰρ ἐπεὶ χ' ὕμων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῶ,
220 κτήμαθ' ὁπόσσα τοί ἐσσι, τὰ τ' ἐνδοθι καὶ τὰ θύρῃφι,
τοῖσιν Ὀδυσσεὺς μεταμύζομεν· οὐδέ τοι νῆας
ζωέμεν' ἐν μεγάροισιν ἑάσομεν οὐδὲ θύγατρας
οὐδ' ἄλοχον κενὴν Ἰθάκης κατὰ Φάστν πολεῦειν.“
ὥς ῥά τ', Ἀθηναίη δὲ ἠολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
225 ἑνέκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν Φεπέεσσι·
„οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσσεῦ, μένος ἔμπεδον οὐδέ τις ἀλκή,
οἷα δ' ἄμφ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἡυπατείρῃ
εἰνάφετες Τρώεσσιν ἐμάρναο νωλεμές αἰεὶ,
229 πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.
231 πῶς δὴ νῦν, ὅτε σὸν γε δόμον καὶ κτήμαθ' ἐκάνεις,
ἅντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ Φίλδε Φέργον,
235 Μέντωρ Ἀλκιμίδης ἐν Φεργεσίας ἀποτίνειν.“
ἦ ῥα, καὶ οὐ πῶ πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς ἑπείρητιζε
ἡμὲν Ὀδυσσεὺς ἠδ' υἱοῦ κυδαλμένοιο.
αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον

230 σῇ δ' ἑτάριον βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.

218] del. PKnight. || Φερδέμεν' § 125]
ἐρδῖν mss. || μεγάρῳ Nauck] -ροισι(ν) F P H U,
-ροις mss. pleraque; cf. § 60. || αὐτοῦ]
αὐτόο? cf. § 59. || κράτι || pro κράτι (sic U);
cf. κράτα T 93 et § 82. An *κράτ(ι) ἀπο-
τίσεις? vid. v. l. A 161.

219 ἐπεὶ χ' § 326] ἐπὶ mss. || ὕμων § 92]
ὕμων mss.

221 τοῖσιν] τοῖσι δ' F H.

222 ζωέμεν' § 125] ζώειν mss.

223] del. PKnight. || πολεῦειν] †, alias est
παλίομαι; comp. ἀμφοπολεύω v 78 etc.

227 ἡυπατείρῃ L Meyer] εὐπατερείῃ mss.;
cf. Z 292.

230] deleuimus. Ulixis prudentia hic non
est commemoranda. || ἑτάριον] ἑλῶ (εἴλω P) mss.

231 σὸν γε G F X U n] σόνδε P, σόν τε
mss. multa.

232 ὀλοφύρεαι] *luges* sive *lamentaris*; ver-
bum hinc alienum, expectatur ἐπιλήθεται,
Doederlein post hoc verbum sententiam
incidit, sequentia *fortis esto* interpretatus;
sic tamen ἵστατο dicendum esset potius neque
sequi posset ἀλλ' ἄγε.

233 ἵστασο] ἵστατο H (cf. K 291).

234 ὅρα ἴδης X n] ὅρα' εἰδῆς mss. cetera;
ὡς Φειδῆς proponitur apud Nauckium. || ἐν]
ἐγὼ μετ' G (ἐγὼ μετὰ δυσμενέεσσι?).

234 sq. οἷος... ἀποτίνειν] vid. ad β 272.

235 ἐν Φεργεσίας] vox non nisi vs. 374 (et
v. l. τ 114) redit. || Post hunc versum non-
nulla intercidiisse putat Bergk, quibus depin-
geretur Minerva unum ex procis interficiens
ceterosque verbis lacessens; at vid. vs. 249.

238 υἱοῦ] *υἱός (cf. § 78)?

239] sic affert schol. Theocr. XIII 13:

- 240 ἔξετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι Φεικλή ἄντην. 240^b cf. φ 411
 μνηστήρας δ' ὥτρυνε Λαμαστορίδης Ἀγέλαος
 Εὐρύνομός τε καὶ Ἀμφιμέδων Δημοπτόλεμός τε
 Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης Πόλυβός τε δαΐφρων
 οἷ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι, 244 cf. δ 629
 245 ὅσσοι ἔτ' ἔζωνον περὶ τε ψυχῆς ἐμάχοντο
 τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί. 246^b = A 387
 τοῖς Ἀγέλαος ἔφειπε Φέπος πάντεσσι πιφαύσκων
 „ὦ φίλοι, ἤδη σχήσει ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους” 248 cf. 70
 καὶ δὴ Φοι Μέντωρ μὲν ἔβη κενέ' εὐγμῶτα Φειπῶν,
 250 οἷ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
 τῷ νῦν μή F' ἅμα πάντες ἐφίετε δούρατα μακρὰ,
 ἀλλ' ἄγεθ' οἷ F' ἐξ πρώτον ἀκοντίσας, αἶ κέ ποθι Ζεὺς 252^b = A 128
 δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ κῆδος, ἐπεὶ χ' οὐτός γε πέσῃσι.“
 255 ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἅρα πάντες ἀκόντισαν, ὥς ἐκέλευε,
 256 Φιέμενοι τὰ δὲ πάντα ἐτώσια ἔθηκεν Ἀθήνη. 256 cf. 273
 260 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δούρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων,
 τοῖς ἅρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς· 261 = ω 490
 „ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼ Φείποιμι καὶ ἡμῖν
 μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσας, οἷ μεμάσας

257 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐυσταθείος μεγάρου
 ἑβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
 ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελὴν πέσε χαλκοβάρεια.
 257-259 quidam (Ar.?) —

αὐτοὶ δ' αἰθαλόεντας ἀνὰ ῥῶγας μεγάρου (vid. ad vs. 143). || ἀνὰ... μέλαθρον] ὑπὲρ... μέλαθρον Et. M. 565,36; ὑπὲρ... μελάθρον Et. Gud. 15,56; IHVoss ἀνὰ... μελάθρον, sed „ἀνὰ μέλαθρον ἀναΐξασα coniungenda sunt, ἔσεσθαι autem per se constat” (Hermann).
 240 χελιδόνι Φεικλή] seu hirundo an in hirundinem mutata? vid. H 59 et ad e 51, 353. Posterior opinio in schol. reicitur (vid. e 51, 353 et ad α 320). — Hirundinis non nisi h. l. et φ 411 in Hom. fit mentio.
 242-247] del. Fick; unum vs. 246 damnaverat PKnight.
 245 *ψυχῆς] ψυχῶν mss.; vid. § 56 et ad vs. 448 sq.
 247 *τοῖς] τοῖς δ' vel τοῖσι(ν) δ' mss.;

cf. § 60. || Ἀγέλαος HMDU² LW] -λεως mss. multa; cf. vs. 131. || Φειπε(ν) HStephanus] μετίειπε(ν) mss.; cf. vs. 131.
 249 κενέ] Bentley] κενά P, κενά mss. pleaque. Cf. § 38. || εὐγμῶτα] †, vid. ad x 526.
 251 *F'(oi)] adiecimus; cf. § 13. || ἐφίετε] sic mss.; vulgo editur μὴ ἅμα... ἀφίετε.
 252 πρώτον] πρώτοι Naber. Gravius corruptum esse versum, in F' autem latere ἐξείης, suspicatur Hartman.
 253 βλῆσθαι] βαλέμεν vHerwerden.
 254 ἐπεὶ χ' F] ἐπὴν mss. cett., cf. § 326.
 257 ἐυσταθείος] vid. ad Σ 374.
 260 δούρατ'] Fick δούρα.
 262 καὶ ἡμῖν] verba addubitat Hartman. || ἡμῖν § 92] ἅμμι(ν) mss.

- ἡμέας ἐξαναρίξαι ἐπὶ προτέροισι κακοῖσι.“
 265 ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἅρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
 ἅντα τιτυσκόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεὺς, 266^a cf. φ 48
 Εὐρυάδην δ' ἅρα Τηλέμαχος, Ἐλατον δὲ συβώτης,
 Πείσανδρον δ' ἅρ' ἔπεφνε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ.
 οἷ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας, 269^b = T 61
 270 μνηστήρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάρου μυχόνδε
 τοῖ δ' ἅρ' ἐπήϊξαν, νεκῶν δ' ἔξ ἔγχε' ἔλοντο.
 αὐτοῖς δὲ μνηστήρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα
 Φιέμενοι τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια ἔθηκεν Ἀθήνη. 273 cf. 256
 τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐυσταθείος μεγάρου 274-276 = 257
 275 ἑβλήκειν, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν
 ἄλλου δ' ἐν τοίχῳ μελὴν πέσε χαλκοβάρεια. 277^b cf. E 458
 Ἀμφιμέδων δ' ἅρα Τηλέμαχον ἔβαλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 λίγδην, ἄκρην δὲ δινὸν ὀδηλάτο χαλκός.
 Κτήσιππος δ' Εὐμαίον ὑπὲρ σάκος ἔγχεϊ μακρῷ
 280 ὦμον ἐπέγραψεν τὸ δ' ὑπέρπτατο, πίπτε δ' ἔραζε.
 τοῖ δ' αὐτ' ἅμψ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλόμητιν 281 cf. A 482
 μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα.
 ἔνθ' αὐτ' Εὐρυδάμαντα ἔβαλε πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
 Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης·
 285 Κτήσιππον δ' ἅρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
 ἑβλήκει πρὸς στήθος, ἐπευχόμενος δὲ προσηύδα
 „ὦ Πολυθερσεῖδη φιλοκέρτομε, μή ποτε πάμπαν
 Φείκων ἀφραδίῃ μέγα Φειπέμεν', ἀλλὰ θεοῖσι
 μῦθον ἐπιτρέψαι, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσι. 289^b = K 557

265 ὀξέα δοῦρα] ὀξέι χαλκῷ P (cf. α 99),
 ὡς ἐκίλευεν M.
 267 Εὐρυάδην] Εὐρυάδην? vid. ad φ 144.
 268 ἔπεφνε] ἔπειτα U (ex vs. 285). || ἐπιβουκόλος] cf. γ 422.
 270 ἀνεχώρησαν F] ἄρ' ἐχώρησαν mss. pleaque.
 273 πολλὰ] πάντα X.
 274-276] del. PKnight.
 274 ἐυσταθείος] vid. ad Σ 374.
 278 λίγδην] †, strictim; cf. ἐπιλλίγδην P 599 (et λικριφίς Σ 463 τ 451?). || ἄκρην XU¹] ἄκρον mss. multa.
 280 ὑπέρπτατο] cf. § 216.

281 ποικιλόμητιν q] -μήτιν n, -μήτην mss. cetera.
 283 Εὐρυδάμαντα] Εὐρυμέδοντα PHLW.
 285 ἐπιβουκόλος] cf. γ 422.
 286-292] del. Bergk.
 287 Πολυθερσεῖδη] patronymicum †, cf. πολυθαρής (P 156 etc.) et Θεραίτης (B 212 etc.); φίλε Θεραῖδη U (l. Πολυθερσεῖδη? nam alienum hinc est adiectivum φίλος). || φιλοκέρτομε] †, M πολυκέρτομε; cf. κερτομέω B 256 etc. (κερτομή Y 202 etc., κερτόμιος A 539 etc.).
 288 ἀφραδίῃ Nauck] -ης mss., cf. § 57. || εἰπέμεν n] εἰπὲν mss. cett.; cf. § 125.

- 290 τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήιον, ὃν τότ' ἔδωκας
ἀντιθέω Ὀδυσῆι δόμον κατ' ἀλητεύοντι.“
ἦ ῥα βοῶν Φελέκων ἐπιβουκόλος. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
οὕτα Λαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἔγχεϊ μακρῷ· 293^b = Tyr. fr. 11²⁶
Τηλέμαχος δ' Ἐυηνορίδην Ληόκριτον οὕτα
295 δουρὶ μέσον κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε· 295^b = N 388
ἦριπε δὲ πρηγῆς, χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ. 296^b = 94
δὴ τότ' Ἀθηναίῃ φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχε
ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπτοίγηθεν. 298^a cf. p 147
οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὡς ἀγελαῖαι,
300 τὰς μὲν τ' αἰόλος οἷστρος ἐφορμηθεὶς ἐδόννησε
ῶρη Φεαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται. 301 = σ 367
οἱ δ', ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι 302 = II 428
ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θόρωσι, — 303^a cf. τ 538
ταὶ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσιν ἵενται,
305 οἱ δέ τε τὰς ὀλέκους ἐπιάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεται οὐδέ φυγή, χαίρουσι δέ τ' ἄνδρες ἄγρη, —

290] immerito vituperasse videtur v Wilamowitz (cf. Seeck Quellen p. 124). || τότ' Δxt] ποτ' mss.; cf. φ 99. || ἔδωκας] ironice dictum, quasi dono dedisset Ulixi pedem quo caput eius contumeliose petivit (v 299).

291 κατ' ἀλητεύοντι] caesura vitiosa, vid. § 3; *κατὰ αἰτρίζοντι?

292 ἐπιβουκόλος] cf. γ 422.

294 Ληόκριτον Nauck] Λιόκριτον F² U, Λιόκριτον G F¹ P H. Vid. ad P 344. Λιόκριτος hic prociis dicitur in fragmentis Bibliothecae Apollodori nuper repertis (Rhein. Mus. 1891 p. 179, 33).

297 φθισίμβροτον] nonnisi N 339 redit, cf. φθισίμβροτ B 833 etc.

298] del. PKnight. || ἐξ ὀροφῆς] ἐκ κορυφῆς G¹ M X U n (ut β 147). Vox ὀροφή†, alias dicitur μέλαθρον (e. g. supra vs. 239); cf. ὀροφος Ω 451, ὑπώροφος I 640. || φρένες ἐπτοίγηθεν] φρένας ἐπτοίγησεν X Eust.; simplex πτοίω†, cf. Hes. Op. 447, διαπτοίω σ 340.

299-301] cf. Verg. Georg. III 146-151.

299 ἐφέβοντο] ἐφέροντο F mss. alia (cf. O 743 etc.). || βόες ὡς] de syllaba -es non producta vid. § 101.

300 οἷστρος]†, vid. ad Ω 532.

301] *aspurios? || ῶρη Bentley] ῶρη ἐν mss. || Φεαρινῇ § 21] εἰαρινῇ mss.

302 αἰγυπιοί] vid. ad H 59.

304 νέφεα] retia, in quae fugientes aves incidant (cf. χ 469), interpretantur (Ar. in schol. et Eust.; vid. Aristoph. Av. 194 et 528; at aucupum ars hinc aliena (vid. ad vs. 306). Neque tamen verae nubes possunt intellegi; nihil enim est νέφεα πτώσσειν, quod verbum (nisi Y 427) accusativum non admittit, νέφεα... ἵενται autem quominus iungamus obstat contextus. || ἵενται] neglecto F (cf. § 201); dubitanter coniecimus *εἶν (masc.)... νέφεα πτώσσοντα ἵενται coll. P 755 παρῶν νέφος ἢ κολοῖων (vid. etiam A 274 Ψ 133 II 66), et vs. 305 *εὐδὲ pro τὰς.

305 ὀλέκους ἐπιάλμενοι] -σιν ἐπιάλμενοι mss.

306 φυγή] vid. ad ω 57. || ἄγρη] ipsorum virorum (venatorum) praedam intellegunt PKnight Naber, praecedentia de falconibus venatoriis interpretati, qui aviculas in casses urgeant; cf. Aristot. de Animal. IX 36 § 4, Aelian. de Nat. an. IV 26. Qui explicationi favet vis vocis ἄγρη nonnisi h. l. et μ 330 obviae, sed parum concinit ἐξ ὀρέων ἐλθόντες vs. 303, et repugnant vs. 305 sq., non enim simul in lina se conicere et a falconibus

- ὡς ἄρα τοὶ μνηστήρας ἐπεσσυμένοι κατὰ δῶμα
τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀφεικῆς 308 cf. K 483 ω 184
κράτων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἶματ' ἔθνε. 309 = ω 185
310 Ληώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσυμένος ἴαβε γούνων, 309^b = λ 420
καὶ μιν λισσόμενος Φέπεια πτερόεντα προσηύδα· 310 cf. 342
„γουνάομαι σ', Ὀδυσσεῦ, σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον· 311 sq. = 343 sq.
οὐ γὰρ πῶ τινα φημί γυναικῶν ἐν μεγάροισι cf. Φ 73 sq.
Φειπέμεν· οὐδέ τι ῥέξαι ἀτάσθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους 311 = 366 h. Ven. 185
315 παύεσκον μνηστήρας, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι. 313^a = δ 141
ἀλλὰ μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἅπο χειρῶν ἔχεσθαι· 315^b = α 47
τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀφεικία πότμον ἐπέσπον. 317 = 416
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος, οὐ τι Φεφοργῶς,
κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' ἐν Φερκτῶν.“ 319^b = δ 695
320 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόος εὐχεται εἶναι,
πολλάκι πον μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι
τηλόθ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,
σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι·
325 τῷ οὐ κεν θάνατόν γε δυσηλεγέα προφύγοισθαι.“
ὡς ἄρα φωνήσας ξίφος εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κείμενον, ὃ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε
κτεινόμενος· τῷ τὸν γε κατ' ἀνχένα μέσσον ἔλασσε· 328^b cf. K 455

trucidari possunt aves; ingentibus autem avibus, quae dicuntur αἰγυπιοί (vid. ad H 59), nemo unquam ad venandum usus est. Itaque χαίρειν dicuntur rustici insolitum spectaculum casu oblatum mirantes.

309 κράτων] cf. § 82. || αἶματ' ἔθνε] -τι 9de mss.

310 Ληώδης] Λιωδῆς mss.; vid. φ 144.

312 γουνάομαι] γουνοῦμαι mss.; cf. § 144 et 191.

313 τινα... γυναικῶν] corrupta esse suspicatur Hartman. || τινα] de accusativo verbo εἰπεῖν addito vid. ad M 60.

314 Φειπέμεν] § 125] εἰπεῖν mss.

318 οὐ τι Bentley] οὐδὲν mss.; cf. § 100.

319 ὡς (ὡς) Barnes] ὡς mss. || *ἐν Φερκτῶν] ἐνεργῶν mss.; cf. II 743 et § 73. Fick χάρις ἐν Φερκτῶν coll. vs. 374.

321 αἰ... δὴ] vid. ad A 61.

322 πον] μου G P H M U² mss. alia. ||

ἀρήμεναι] aoristi forma notabilis; cf. § 195. Vert. saepe opinor precatus es; cf. N 776 sq. Φ 83 δ 377 sq. § 133 sq. et § 107.

323 τηλόθ' § 322] τηλοῦ mss. || ἐμοὶ] ἐμοῦ P H K¹. || γυνίσθαι] non ut sero sed ut nunquam Ulixes in patriam rediret a diis flagitasse censendus est Leodes, displicet autem τηλόθ' de tempore adhibitum; *γλυκεροῖο ἀπολείσθαι (ut in remotis terris spes redeundi mihi adimeretur)? cf. ρ 253 ψ 68. Ameis verba sic explicat: ut mihi reditus procul abesset, i. e. ne unquam reditus particeps fierem.

324] del. PKnight. || σπείσθαι] novicium pro ἐσπείσθαι, cf. § 247.

325 οὐ κεν § 326] οὐκ ἂν mss. || δυσηλεγέα] vid. ad Y 154. Duentzer τανηλεγέα.

327 χαμᾶζε] φέρεσθαι G¹ (cf. τ 468).

328] scholion: „iure caeditur Leodes, aut enim non verus erat augur aut mortem sibi instare scire poterat.“ Melius Iebb:

- φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη. 329 = K 457
- 330 Τερπιάδης δ' ἔτ' αἰοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν 330 cf. 363, 382
- Φήμιος, ὃς δ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. 331 cf. α 154
- ἔστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λιγῆαν
- ἄγχι παρ' ὀρσοθύρην· δίχα δὲ φρεσὶ μερμήριζε,
- ἢ ἐκδὺς μεγάροιο Διδὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν
- 335 ἐρκεῖοι ἔζοιτο τετυγμένον, ἐνθ' ἄρα πολλὰ 338 = N 458
- Λαέρτης Ὀδυσσεύς τε βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκηαν,
- ἢ γούνων λίσσοιτο προσαῖξας Ὀδυσῆα.
- ᾧδε δέ τοι φρονέοντι δόασσας κέρδιον εἶναι
- γούνων ἄψασθαι Λαερτιάδα' Ὀδυσῆος.
- 340 ἦ τοι ὃ φόρμιγγα γλαφυρὴν κατέθηκε χαμᾶζε 342 cf. 310
- μεσσηγὺ κρητῆρος ἰδὲ θρόνου ἀργυροῦλου,
- αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαῖξας λάβει γούνων 343 sq. = 311 sq.
- καὶ μιν λισσόμενος φέπεια πτερόεντα προσηύδα·
- „γουνάομαι σ', Ὀδυσεῦ, σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον.
- 345 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, εἴ κεν αἰοιδὸν 345* = I 249
- πέφνης, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν αἰείδω.
- αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οὔμας
- παντοίας ἐνέφυσε· φέφοικα δέ τοι παραείδειν
- ὥς τε θεῶ· τῷ μὴ με λιλαίεο δειροτομήσαι.
- 350 καὶ κεν Τηλέμαχος τὰ γε φέποι, σὸς φίλος υἱὸς, 371 = K 400
- ὥς ἐγὼ οὐ τι φεκὼν εἰς σὸν δόμον οὐδὲ χατίζων 372^b cf. O 290
- ᾧπωλεόμην μνηστῆρσιν αἰεσόμενος μετὰ δαίτας,

„there are moments when the Homeric hero is almost a savage” (Homer p. 55 coll. 4^r 87 sq. Ω 568 sqq.).

329] om. P, in marg. habet H. Vid. ad K 457.

330 ἀλύσκανε] ἀλύσκαζε F. Camerarius ἀλύσκαζε (cf. E 253 etc.). Verbi forma ἀλύσκατω †.

333 ὀρσοθύρην] ὀρσοθύρη P, ὀρσοθύρη κ. Vid. ad vs. 126.

335 ἐρκεῖοι § 59] ἐρκεῖου mss. — Adi. †, de re vid. ad II 231. || ἔζοιτο] ἔζοιτο G P H M mss. alia.

339 Λαερτιάδα' § 55] -δω mss.

341] del. Duentzer. || μεσσηγὺ] -γύς mss.

344 *γουνάομαι] γουνόμαι mss.; cf. § 144 et 191.

347 αὐτοδίδακτος] †; non a magistro sed

ab ipsa musa instructum se gloriatur vates. || οὔμας] cf. § 74.

348 παραείδειν] περ αἰείδειν F, παρ' αἰείδειν P H M mss. alia. Comp. †; num aptum huic loco?

350 τὰ γε Nauck] τὰδε Bentley, τὰδε γ' mss. || φέποι] εἶπη Eust. fortasse recte;

*φέποι (-η) τὰ γε?

351 σὸν] ἰδὸν F; *φεκὼν γε τὸν?

352 ᾧπωλεόμην § 191] πωλεόμην mss. || μετὰ] iungendumne cum participio (post coenam) an cum verbo finito (ut interesset eorum epulis, cf. A 222)? ita tamen μετὰ cum accusativo non solet adhiberi (nam E 165 et Z 511 aliter res se habet). Eust.

perperam interpretatur ut victum mihi arte mea pararem (cf. α 184 etc.). Barnes proba-

- ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.“
- ὥς φάτο· τοῦ δ' ἦκουσ' ἱερὴ Φίς Τηλεμάχοιο,
- 355 αἴψα δ' ἐφὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγυς ἐόντα· 355 cf. A 346
- „ἴσχεο, μηδὲ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ.
- καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς τέ μ' αἰεὶ
- φοίκω ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος,
- εἰ δὴ μὴ μιν ἔπεφνε Φιλοτίος ἢ συμβώτης
- 360 ἢ σοὶ ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.“
- ὥς φάτο, τοῦ δ' ἦκουσε Μέδων πεπνυμένα Φειδῶς·
- πεπιτηῶς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέσμα
- ᾧέστο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν. 363^b = 382 cf. 330
- αἴψα δ' ὑπὸ θρόνου ᾧστο, θεῶς δ' ἀπέδυνε βοείην,
- 365 Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαῖξας λάβει γούνων 366 = 311
- καὶ μιν λισσόμενος φέπεια πτερόεντα προσηύδα·
- „ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὃδ' εἰμὶ σὺ δ' ἴσχεο, Φειπὲ δὲ πατρί,
- μὴ με περισθενέων δηλήσεται ὀξεί χαλκῷ,
- ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, οἳ τοι ἔχειρον
- 370 κτήματ' ἐνὶ μεγάρῳ, σὲ δὲ νήπιοι οὐ τι ἔτιον.“
- τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 371 = K 400
- „θάρσε', ἐπεὶ δὴ σ' οὔτις ἐρύσατο ἢδ' ἐσάωσε, 372^b cf. O 290
- ὥς γνώης κατὰ θυμόν, ἅτάρ φειπησθα καὶ ἄλλω,
- ὥς κακοφροσύνης ἐυφροσύνη μέγ' ἀμείνων.
- 375 ἀλλ' ἐξελεθόντες μεγάρων ἔξεσθε θύραζε
- ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε καὶ πολύφημος αἰοιδὸς,
- ὄφρα κ' ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι οὐ τεό με χροή.“

biliter κατὰ, vid. A 424. || δαίτας] δαῖτα P P X n Eust. mss. alia.

356 οὔταε] forma praesentis brevioris stirpis †, cf. § 150.

357 μ' § 92] μιν mss.

359 εἰ δὴ] vid. ad A 61.

362 δὲ δέσμα] δ' ἄρ' αὐτῷ G (cf. I 362).

364 ὑπὸ] ἀπὸ F. || θεῶς l. a. in schol.] βοῦς; mss.; βοὸς... βοείην negligenter dictum, LaRoche confert P 389 Σ 582 (vid. etiam ad v 52).

365 ᾧέστο γούνων] vid. ad A 500.

368 περισθενέων] †; ingenti suo robore usus.

An corruptum?

369 οἳ τοι] l. a. δ<σ>σοι. || ἔχειρον]

-ραν F.

370 μεγάρῳ] -ροις mss. multa (-ροις F); cf. § 60. || *οὐ τι] οὐδὲν mss.; vid. § 100 et ad § 136.

372 θάρσε' § 191] θάρσει mss. || ἢδ' (i) Bekker] καὶ mss.; vid. ad O 290. PKnight καὶ σ'.

373 sq.] del. PKnight.

373 ὥς γνώης] ὄφρα γνώς; mss.; cf. § 122. || ἄλλω] -οις F, cf. § 60.

374 *κακοφροσύνης] κακοφροσύνης; mss.; de syllaba i vid. § 51. Utraque vox †, sed cf.

κακοφροσύνης σ 54. || ἐυφροσύνης] cf. χ 235.

375 ἐξελεθόντες] -ντε Fick. || ἔξεσθε θύραζε]

vix sana (ἔξεσθε θ. P). Apud Athen. V 189 f

affertur οὐ ναιετάωντων.

377 ὄφρα κ' F U²] ὄφρ' ἂν mss. pleraque;

- ὥς ῥά τοι, τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κίοντε
 ἐξέσθην δ' ἄρα τῷ γε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμόν,
 380 πάντοσε παπταίνοντε, φόνον ποτιδεγμένω αἰεῖ. 380^a cf. N 649
 ῥάπτηνεν δ' Ὀδυσσεὺς καθ' ἑφὸν δόμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν
 ζῶδες ὑποκλοπέοιτο ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν. 382^b = 363
 τοὺς δ' ἔφιδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
 πεπτεότας πολλοὺς ὥς τ' ἰχθύας, οὓς θ' ἄλιγες
 385 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
 δικτύῳ ἐκφέρουσιν πολυπῶ, τοὶ δέ τε πάντες
 κύμαθ' ἄλῳ ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται, —
 τοὺς μὲν τ' ἥελιος φάεθων ἐξείλετο θυμόν, —
 ὥς τότε ἄρα μνηστήρες ἐπ' ἀλλήλοισ' ἐκέχυντο.
 390 δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „Τηλέμαχ', εἴ ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρυκλείαν,
 ὄφρα φέπος φείπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστι.“
 ὥς ῥά τοι Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπετίθετο πατρί,
 393 = τ 14
 κινήσας δὲ θυρὴν προσέφη τροφὸν Εὐρυκλείαν·
 395 „δεῦρο δὴ ὄρσο, γρήν παλαιγενὲς, ἥ τε γυναικῶν
 δμῶν σκοπὸς ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
 ἔρχεο· κικλήσκει σε πατήρ ἐμός, ὄφρα τι φείπῃ.“
 ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. 398 = ρ 57

cf. § 326. || *οὐ τοι] ὅτιο mss.; cf. § 102 et α 124.

378 κίοντε] -ντες; P M U².

379 ποτὶ] παρὰ X n. || βωμόν] vid. ad Π 231.

380] del. Hartman.

381 αἴ] μὴ M¹.

382 ὑποκλοπέοιτο] *surripere se conaretur*. Verbum †, vid. ad ν 295.

384-389] del. Fick, unum vs. 388 EHFriedlaender.

384 πεπτεότας X] -ητάς -εώτας -ηώτας mss. pleraque. Cf. K 200 Φ 503. || πολλούς] post πάντας ferri vix posse monet Hartman.

385 κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν] adiectivi usus idem est x 92. — Hoc uno loco Hom. in arsi est syllaba prior, in πόλιος igitur solvi nequit (cf. Apoll. Pron. p. 111 Synt. p. 7 Herodian. π. μον. λέξ. p. 20); Nauck λουρόν (vid. η 123), Menrad κόιλον αἰγιαλόν (cf. Mimnermi fr. 12 Alcaei fr. 15).

386 δικτύῳ... πολυπῶ] †; retis etiam E 487 χ (304?) 469 sit mentio. || ἐκφέρουσιν] ἐξέρουσιν mss. || *τοι] οἱ mss. hiatus vitioso, vid. § 14.

388 *τοὺς] τῶν mss.; vid. O 460 P 678 et ad T 137 Ω 754 χ 443.

389 ἀλλήλοισ' ἐκέχυντο] -σι x. mss.

391 εἴ] § 328] εἰ vel εἰ δ' mss. || Εὐρυκλείαν § 73] -κλειαν mss.

392 εἴπωμι Wolf] εἴποιμι mss. Cf. τ 490.

394 κινήσας δὲ θυρὴν] vHerwerden in δι καλεσσάμενος coll. τ 15 φ 380, vulgatam enim sine vs. φ 42 sqq. intellegi vix posse. || Εὐρυκλείαν § 73] -κλειαν mss.

395 sq.] *spuri? Rhetorica verbositas gravius etiam displicet quam versus 395 metrum durum.

395 ὄρσο] ὄρσο Anecd. Oxon. IV 387, item IHilberg Silbenwägung p. 25, at vid. § 25 (Ludwich Arist. II p. 360).

398 ἄπτερος] vid. ad ρ 57.

- ᾧξεν δὲ θύρας μεγάρων ἐν ναιετάοντων, 399^a = α 436
 400 ῥῆ δ' ἔμεν'· ἀντάρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε. 400^b = ω 155
 ἦρ' ἐπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσι 401 cf. ψ 45
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον ὥς τελέοντα, 402 = ψ 48
 405 αἵματόντα πέλει, δφεινὸς δ' εἰς ὅπα φιδέσθαι, — 402^a = Z 268
 ὥς Ὀδυσσεὺς πεπαλάκτο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε. 404^b sq. = cf. Π 159
 ἦ δ' ὥς οὖν νέκυάς τε καὶ ἄσπετον εἰσέφιδ' αἶμα, 406^b = E 122
 ἴθυσέν ῥ' ὀλοῦξαι, ἐπεὶ μέγα εἰσφιδε φέρον·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθε φιεμένην περ, 409 cf. δ 284
 410 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε καὶ ἴσχεο μὴδ' ὀλόλυξε·
 412 οὐχ ὁσίη κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάεσθαι.
 417 ἀλλ' ἄγε μοι σὺ γυναικάς ἐνὶ μεγάρῳ κατάλεξον, 417 sq. cf. τ 497 sq.
 αἴ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἴ νηλείτιδες εἰσι.“ 418 cf. π 317
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φίλῳ τροφὸς Εὐρυκλεία· 419 = τ 21
 420 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθεῖην καταλέξω. 420 = π 226
 421 πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναικες·
 413 τοῦσδε δὲ μοῖρ' ἰδάσασσε θεῶν καὶ σχέτλια φέρον·
 οὐ τινα γὰρ ἔτισκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 414 sq. = ψ 65 sq.
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἱσθλὸν, δ τις σφίας εἰσαφίκοιτο· 415^a = Z 489
 τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀφεικία πότμον ἰπείσπον. 415^b cf. μ 40
 422 δμῶαί, τὰς μὲν τ' ἔργα ἰδιδάξμεν ἐργάζεσθαι, 416 = 317

403 βεβρωκὼς βοῶς] de genitivo vid. ι 102 et 373.

405 πέλει] novicium pro πέλεται; cf. § 275.

407 *εἰσέφιδ' εἰσίδειν mss.

408 ὀλοῦξαι] *alta voce* (ut in sacrificiis) *deos invocare*; vid. vs. 412 et ad γ 450.

411 γρηῦ] γρηῦ Hn fortasse recte (γρηῦ P); vid. ad τ 383. || ὀλόλυξε] vid. vs. 408.

412 nefas est inter caesorum hominum corpora ad deos precari; cf. Z 268. Non vertendum esse *gloriarī caeso hoste* recte observat schol. coll. A 449; sic tamen locum accepisse interpolatorem cui debentur vs. 413-416 iure statuit Hartman, videatur etiam Archilochi versus in schol. laudatus (fr. 66): οὐ γὰρ ἱσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσι. Ex his Archilochi verbis nostrum versum fluxisse non recte contendit Seeck (Quellen p. 332). || ὁσίη] vid. ad

π 423. || εὐχετάεσθαι § 191] -τάσθαι mss.

413 τοῦσδε δὲ] τοὺς δὲ F, τοὺς δὲ G P.

413-416] del. Hartman, vid. ad vs. 412; vs. 414-416 del. Kirchhoff, unum vs. 415 PKnight, unum vs. 416 Bothe.

415 δ τις] δτι P W¹ n q, δστις G, δ τε LaRoche. Cf. T 265.

417-480] del. Kammer.

417 μεγάρῳ Nauck] -ροῖς (-ροῖσι F U) mss.; cf. § 60.

418 νηλείτιδες] νηλείτιδες F, νηλείτις G, νηλητεῖς H M (νητεῖς P). Vid. ad π 317.

419 φίλῳ τροφῷ] περίφρων G (cf. τ 491). || Εὐρυκλεία § 73] -κλειαν mss.

420] in marg. habet G.

422 sq.] del. PKnight, unum vs. 423 Duentzer.

422 ἔργα... ἐργάζεσθαι] bis neglectum J (Bentley μὲν φέρον).

- 424 τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
 425 οὐτ' ἐμὲ τίουσαι οὐτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
 428 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶς ὑπερώϊα σιγαλόεντα
 φείπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.“
 430 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „μὴ πω τήνδ' ἐπέγειρε σὺ δ' ἐνθάδε φειπὲ γυναιξὶ
 ἐλθέμεν, αἷ περ πρόσθεν ἀφεικέα μηχανάοντο.“
 ὣς ἄρ' ἔφη γρηῃς δὲ δι' ἐκ μεγάροι' ἐβεβήκει 433 sq. = σ 185 sq.
 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
 435 αὐτὰρ ὃ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συβώτην 435 cf. ψ 367 =
 εἰς Φε καλεσσάμενος φέπεια πετρώοντα προσηύδα· 359, 363
 „ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν καὶ ἄνωγθε γυναικᾶς·
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας 438 = 452
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοις καθαίρειν. 439 cf. 453
 440 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόμον διακοσμήσθησθε, 440 sq. cf. 457 sq.
 δμῶας ἐξαγαγόντες ἐυσταθέος μεγάροιο 441 = Σ 374
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς 442 = 459
 θεινέμεναι ξίφεσιν ταυνήκεσιν, εἰς ὃ κε πάσας

423 εἰρήα τε ζαίνειν καὶ δουλοσύνην ἀνέχεσθαι.

426 Τηλέμαχος δὲ νῆον μὲν ἀέζετο, οὐδὲ Φε μήτηρ
 σημαίνειν εἶπεν ἐπὶ δμῶσιν γυναιξί.

423 ζαίνειν] †, *carpere*, idem dicitur *πείκειν* σ 316. || δουλοσύνην M U] -νης mss. pleraque, idque praefert Eust. (Ar.), item Matthiae Gramm. § 359 coll. Eur. Troad. 101 Plat. Rep. VIII 564 d; illis tamen locis genitivus absolutus esse potest. Vid. etiam GHermann ad Soph. Oed. R. 174. Accusativus est Ω 518 ψ 302; versum ρ 13 huc non pertinere vere observat Eust. — Vox †; vid. ad Γ 409.

424 ἐπέβησαν] vid. ad ψ 13.

425 οὐτ' ἐμὲ] οὐτε σὲ vHerwerden coll. vs. 418. || τίουσαι] τιμῶσαι F; vid. ad Δ 46.

428 sq.] del. vHerwerden, vs. 425-429 Duentzer.

426 ἀέζετο] i. e. ἤρασσε; cf. ν 360.

427 ἐπὶ δμῶσιν] Bothe ὑποδμήσιν (cf. δ 386).

429 ἐπῶρσε] ἔχειν(ν) P H M mss. alia (cf. ρ 395).

431 τήνδ'] τήν γ' Hartman.

432 μηχανάοντο § 191] -νόωντο mss.

433 μεγάροι' ἐβεβήκει] -ροιο βεβ. mss.; cf. § 59.

434 νείεσθαι] vid. ad Φ 48.

435 δ] om. G F X n.

440 ἐπὶ U] ἐπὶ ην mss. cett.; cf. § 326. || διακοσμήσθησθε G X U n] κατακοσμήσθησθε mss. cett.; διακ.redit loco par. et activum B 126, 476, κατακοσμέω (act.) est Δ 118. — Non videtur scribendum κατά κοσμ.

441 ἐυσταθέος] vid. ad Σ 374.

442 θόλου] voxredit vs. 459 et 466 (vid. etiam ad η 131). Rotundum hoc aedificium in aulae angulo fuisse extractum patet, sed quis eius usus fuerit ignoratur; *armarium* intellegunt veteres, *sepulcrum* Gardner, *latrinam* Hirt et Joseph (coll. vs. 462).

443 sq. *πάσας | ψυχὴν πασίων | ψυχὰς mss.; novicia est forma πασίων (πασῶν F), vid. § 56. Correximus coll. γ 436 σσ... ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι, O 460 P 678 μιν... ἐξέλετο θυμὸν, vid. etiam ad Γ 137 Ω 754 χ 388 δ 646. Simile vitium est vs. 471 sq.; pluralis pro singulari irrepsit etiam Γ 273 I 441 χ 245.

- ψυχὴν ἐξαφείλησθε καὶ ἐκλεάσθητ' Ἀφροδίτης,
 445 τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον ἴμισγοντό τε λάθρη.“
 ὣς ἔφαθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἀφολλέες ἦλθον ἅπασαι
 αἰν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσai.
 πρῶτα μὲν οὖν νέκυας ἴφροον κατατεθνηῶτας,
 καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν ἐνερκέος αὐλῆς 449^b cf. I 472
 450 ἀλλήλοισιν ἐρείδουσai· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς
 αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκη.
 αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας ἠδὲ τραπέζας 452 = 438
 ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοις ἐκάθαιρον. 453 cf. 439
 αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἠδὲ συβώτης 454 = ψ 297
 455 λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
 ἔξον· ταὶ δ' ἔφερον δμῶαι, τίθεσαν δὲ θύραζε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο, 457 sq. cf. 440 sq.
 δμῶας δ' ἐξαγαγόντες ἐυσταθέος μεγάροιο 458 = Σ 374
 μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς 459 = 442
 460 Ἰέλλον ἐνὶ στένῃ, ὅθεν οὐ πῶς ἦεν ἀλύξαι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν 461 cf. H 347 Σ
 249
 „μὴ μὲν δὴ καθαρθῇ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
 τάων, αἱ δὲ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδε' ἔχουσai
 μητέρι θ' ἡμετέρῃ παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱανον.“

Fick tentat εἰς δ κα θυμὸν | τάων ἐξαφείλησθ' αἱ ἴμοι κατ' ὀνείδε' ἔχουσai | αἰδοίη τ' ἀλόχῳ, παρὰ τε μνηστῆρσιν ἱανον, dein pro vs. 461-473 reponens θείον δὲ ξίφεσιν, πάσας τ' ἀπὸ θυμὸν ἔλωτο.

444 ἐξαφείλησθε] comp. †. || ἐκλεάσθητ' GHermann] ἐκλεάσθωντ' G, -θαιτ' Apoll. lex., -θαιντ' mss. pleraque. Cf. B 600 O 60 h. Ven. 40 et § 221.

445] verba suspecta, vix enim Graecum est Ἀφροδίτην ἔχειν. || ἴμισγοντο] μίγνυντο G, μίσιγοντ' δε HStephanus non recte.

447 αἰν' οἴκτρ' n (cf. ω 59).

448 κατατεθνηῶτας U L W] -εῶτας (-εῶτας) mss. pleraque; cf. § 160.

450 sq.] del. Duentzer.

450 ἀλλήλοισιν M et l. a. apud Eust.] -λησιν mss. pleraque. Cf. ψ 47. — IHVoss ἀλλήλοισιν ἐνερείδουσai.

451 ἐπισπέρχων] ἐπισπείχων mss. multa.

453 πολυτρήτοις] ἐκάθαιρον] -σι x. mss.

455 λίστροισιν] †, cf. λίστρευσιν ω 227 et vid. ad δ 627.

456 ἔξον] vid. ad ζ 269. || ἔφερον X n] ἐφίρεον vel ἐκφίρεον mss. pleraque; vid. § 7 et 191 et ad x 358. Desideratur obiectum; *ταὶ δὲ ὅπ' ἐκφίρεον (cf. ζ 93)?

458 δ' P H mss. alia] om. pleraque. || ἐυσταθέος] vid. ad Σ 374.

459 θόλου] vid. vs. 442.

460 Ἰέλλον ἐνὶ στένῃ] εἴλεον ἐν στένῃ mss.; de verbo *εἴλεον* vid. § 265, de voce *στένῃ* § 71, cum tota sententia cf. μ 210. Ceteris locis *στένῃ* dicitur, in *arsi* enim est vocis syllaba prior; cf. verbum *στένω-στένομαι*. Menrad *εἴλεον* ἐ; *στένῃ* (coll. Φ 8 X 12) aut *εἴλεον ἐν στένῃ* (coll. Aesch. Eum. 520).

462] cf. Eur. Helen. 306 sqq. || δὲ GFU] ἐν P H L W vitiose. || καθαρθῇ θανάτῳ] insolite dictum esse observat Fick. Vid. ad vs. 442. || ἐλοίμην] ἔλωσθε U i.

463 ὀνείδε' ἔχουσai] -δεα χεῖσαν mss.

- 465 ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ πείσμα νεὸς κυανοπώροιο
κίονος ἐξάψας μεγάλης περίβαλλε θόλοιο,
ὕψος' ἐπεντανύσας, μή τις ποσὶν οὐδας ἴκοιτο.
ὥς δ' ὅτε κ' ἦ κίχλαι τανυσίπτεροι ἦε πέλειαι
ἔρκε' ἐνιπλήξωσι, τό θ' ἐστήκη ἐνὶ θάμνῳ,
470 αὐλιδα Φιέμεναι, στυγερός δ' ὑπεδέξατο κοῖτος,
ὥς αἶ γ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ δειρῇ
πάσῃσι βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν.
ἥσπαιρον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δφῆν. 473^b = A 416
ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν
475 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν ῥινὰς τε καὶ οὐατα νηλεὶ χαλκῷ 475 sq. cf. σ 86 sq.
'τάμνον μήδεα τ' ἐκφέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
χεῖρας δ' ἠδὲ πόδας 'κόπτον κεκοτηότι θυμῷ.
οἷ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε
εἰς Ὀδυσῆα δόμονδ' ἔκιοι· 'τετέλεστο δὲ Φέρον.
480 αὐτὰρ ὃ γε προσέφειπε φίλην τροφὸν Εὐρυκλείαν
„οἷσε θείον, γρηῖν, κακῶν ἄκος, οἷσε δέ μοι πῦρ,
ὄφρα θεειώσω μέγαρον. σὺ δὲ Πηνελόπειαν
ἐλθέμεν' ἐνθάδ' ἄνωχθι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
πάσας δ' ὄτρυνον δμῶας κατὰ δῶμα νέεσθαι.“
485 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλεία 485 = ε 21
„ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμὸν, κατὰ μοῖραν ἔφειπες.
ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε χιτῶνά τε Φείματ' ἐνείκω,
μηδ' οὐτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.“ 489^b = Γ 410
490 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

466 θόλοιο] vid. vs. 442.

467 ὑψός' ἐπεντανύσας] ὑψός' ἐπεντανύσας
F n, ὑψόσι πᾶν τανύσας G; ὑψόσι τ' ἐπεντανύσας
Hartman. || ἴκοιτο] ἴκηται F P H n mss. alia.

468 ὅτε κ' § 326] ὅτε δ' mss. || κίχλαι] †,
ἐνθάδε.

469 ἔρκε' § 71] ἔρκε' mss. || ἐνιπλήξωσι]
vid. ad M 72. || τό θ' Eust.] τό δ' mss.,
θ θ' Apoll. lex.

470 *αὐλιδα Φιέμεναι] αὐλιν (αὐλιν F P)
δοσιέμεναι (δοσιέναι P) mss. — Vox αὐλιν cubile
redit I 232 h. Merc. 71 Ven. 169, cf. ἀλλή
A 433 etc., ἱππυλός ψ 358, μίσσανυλος A 548
etc., ἀλλίζομαι μ 265 § 412. De termino -ία
vid. § 66, de verbo Φιέμαι § 201.

471 sq. *δειρῇ | πάσῃσι] πάσαις (-σης M² U¹,
-σάν q, -σων U²) δειρῇσι mss.; vid. § 57.
Simile est vitium vs. 443 sq., ubi vid.

472 βρόχοι] cf. 2 278.

476 μήδεα] vid. ad ζ 129. || ἐκφέρυσαν]
ἐξέρυσαν mss.

477 δ' Bekker] τ' mss.

480 Εὐρυκλείαν § 73] -κλείαν mss.

482-491] del. Duentzer.

483 ἐλθέμεν' § 125] ἐλθεῖν mss.

484 νέεσθαι] vid. ad Φ 48.

485 Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.

486 τέκνον ἐμὸν] πάντα, τέκος; G (ut vs.
par.).

489 ἔσταθ'] ἴστασ' G.

- „πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.“
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε φίλη τροφὸς Εὐρυκλεία,
ἥνικεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήιον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
εὖ ἐθεείωσεν μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν. 494^b cf. Z 316
495 γρηῖν δ' αὖτ' ἀπέβη διὰ δῶματα κάλ' Ὀδυσῆος
496 ἀγγελέουσα γυναιξὶ καὶ ὄτρυνέουσα νέεσθαι. 496 = σ 186
498 αἶ μὲν ἄρ' ἀμφοτέρων καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα
καὶ 'κύνεον ἀραπαζόμεναι κεφαλὴν τε καὶ ὤμους 499 = ρ 35
500 χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὸν δὲ γλυκὺς ἱμερος ἦρει
κλανθμοῦ καὶ στοναχῆς, 'γλῆνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

497 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος; κατὰ χερσὶν ἵχουσai.

497 = Ω 647

491 πρώτιστον] -στα? vid. ad δ 577.

492 φίλη τροφὸς GF] περίφρων PHn mss.
alia; cf. υ 134. || Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.

493 θήιον] alias est θήιον (vs. 481 etc.),
cf. θεειώω χ 482, 494 ψ 50; *πῦρ τε θείον
τ? An designatur vasculum ad suffien-
dum? Vel sic tamen suspecta est forma
vocabuli.

494 (2) θεειώσων PKnight] θεειώσων(ν) mss.;
vid. ad vs. 493. || μέγαρον καὶ δῶμα καὶ
αὐλήν] conclave (in quo strages procorum

facta est) totasque aedes atque aulam. In-
cipit ab ipso qui caede pollutus est loco,
dein totam domum instruat. Perperam Ameis-
Hentze μέγαρον h. l. mulierum conclave (cf.
σ 198 etc.), δῶμα autem virorum (cf. ρ 541
etc.) interpretantur.

496 νέεσθαι] vid. Φ 48.

497] del. Duentzer (cf. vs. 484), item
vs. 500 sq., dubitans an totus locus vs.
495-501 sit spurius. || δάος;] δάδα; M; vid.
ad Ω 647 δ 300.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ψ.

Ὀδυσσεύς ὑπὸ Πηνελόπεια ἀναγνωρισμός.

γρήνυς δ' εἰς ὑπερῷ ἀνεβήσεται καρχαλάουσα,
δεσποίνῃ φερέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἔοντα·
γούνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπὸ ἥκταινοντο.
ἴσῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε 4 = ψ 68
5 „ἔργεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα φίλῃ
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι τὰ φέλδεαι ἥματα πάντα·
ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ Φοῖκον ἱκάνεται ὀψέ περ ἔλθων,
μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγήνορας, οἳ θ' ἔφδον οἶκον

1 ἀνεβήσεται] -σαιο G P M n mss. alia; cf. § 152. || καρχαλάουσα § 191] -λώσα mss.
3 ἐρρώσαντο] properabant; cf. Σ 411 Y 37 etc. || ὑπὸ ἥκταινοντο] ὑποακταίνοντο Hesych. s. v., addito glossemate ἔτριμον. Melius γαυριῶν καὶ ἀτάκτως πηδῶν (ut equi luxuriantes) redditur in lex. Timaei, ubi vid. Ruhnkenius (p. 21); item Etym. M. 54,34. Vert. subsultabant pedes vel trepidabant (studio anili). Apud Aesch. Eum. 36 verbum ἀκταίνειν valet sustentare (item fr. 416?). — Mss. habent ὑπερικταίνοντο, idque Lysanias in Etym. M. 779,10 dicitur explicuisse ἔτριμον; quem ὑποακταίνοντο igitur legisse suspicatur Ruhnken. l. l.; vid. etiam Heliodorus in Apoll. lex. ὑποακτεκλῶντο οὐκ εὐτονοῦντες. In schol. et in lex. Apoll. Aristarchus dicitur interpretatus esse ἀνιπάλλοντο vel ἄγαν ἐπάλλοντο propter festinationem aniculae decrepitae, Crates vero ὑπερεξτεκταίνοντο, tertia autem

proponitur explicatio, qua a voce ἔκταρ (= ἐγγύς, Hes. Theog. 691 Aesch. Agam. 116 Eum. 997) deducitur verbum. Cratetis Aristarchique observationes confusae sunt in Etym. M. 779,9, apud Apollonium autem additur Aristarchum verbum dividendum putasse ὑπερικταίνοντο; sed suo iure vHerwerden statuit primitus non ὑπερικταίνοντο fuisse in mss. sed ὑπερηκταίνοντο, sinceram autem videri praepositionem ὑπο- collatis ὑποδεῖν ὑπολύειν ὑποτρέμειν. — Verbum divisim scripsimus, nisi autem fallimur, Aristarchus (Heliodorus Lysanias) legebat id quod dedimus (aut sine augmento -ακτ.), Crates ὑπερηκταίνοντο, recentissimae vero aetatis sunt lectio ὑπερικταίνοντο et hariolationes de eius origine (ἔκταρ, ὑπε-ακτ.).
6 τὰ PKnight] τὰ τ' mss., & l. a. apud Eust.
8 θ' ἔφδον] τείδον X, τεί οἱ Eust.; fo Nauck. || οἶκον] neglecto F.

ἡδέσκον καὶ κτήματ' ἔδον βιάοντό τε παῖδα.“
10 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„μαῖα φίλη, μάργην σε θεοὶ θέσαν, οἳ τε δύνανται
ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἔοντα,
καὶ τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν·
οἳ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν δὲ φρένας αἰσίμῃ ἦσθα.
15 τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν
ταῦτα παρ' ἐκ φείρουσα καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις 16^b cf. 22
φηδέος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας; 17^b = α 493
οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
ᾤχετ' ἐποψόμενος Κακοφίλιον οὐκ ὀνομαστήν. 19 = ε 260
20 ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι καὶ ἔρχεο ἄψ μέγαρόνδε.
εἰ γάρ τίς μ' ἄλλῃ γε γυναικῶν, αἷ μοι ἔασι,
ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἡγγεῖλε καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε, 22^b cf. 16
τῷ κε τάχα στυγερώς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα νέεσθαι 23 cf. φ 374
αὐτίς ἔσω μέγαρον· σὲ δὲ τοῦτό γε γῆρας ὀνήσει.“ 23^a = II 723
25 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε φίλῃ τροφὸς Εὐρυκλεία· 25 = δ 742
„οὐ τί σε λωβεύω, τέκνον φίλον, ἀλλ' ἔτυμόν τοι
ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ Φοῖκον ἱκάνεται, ὥς ἀγορεύω·
ὃ ξείνος, τὸν πάντες ἀτίμασαν ἐν μεγάροισι.
Τηλέμαχος δὲ πάλαι μιν ἐφείδεεν ἔνδον ἔοντα,
30 ἀλλὰ σαοφροσύνηφι νοήματα πατρὸς ἔκευθε,
ὅφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίην ὑπερηνορέοντων.“

9 βιάοντο § 191] βιάωντο mss.
11 μάργην] vid. ad π 421.
13] del. Kirchhoff. || χαλιφρονέοντα] †, vid. ad δ 371; χαλαίφρον' ἔοντα Doederlein. || σαοφροσύνης] nonnisi vs. 30 redit, cf. σαόφρων φ 462 δ 158 h. VI 49. || ἐπέβησαν] translate ut B 234 @ 285; item ἐπιβαίνειν (intransit.) χ 424 (ψ 52) h. Merc. 166, 173, 465 Cer. 211.
14 σὲ περ ἔβλαψαν] σὲ παρέβλαψαν X, καὶ σ' ἔβλαψαν l.
15 λωβεύεις] vid. ad β 323. || πολυπενθέα] vid. ad λ 39.
16 ἐκ] ἐξ mss. || (φ)είρουσα Axt] φείρουσα mss., εἰπούσα Duentzer. Cf. § 306.
19 Κακοφίλιον] vid. ad σ 73.
20 ἔρχεο ἄψ] ἄψ ἔρχεο vel ἔρχου mss.; cf. § 117.

21-24] damnat criticus apud Nauckium; si delentur, simul reiciendus videtur vs. 20.
21 μ'] i. e. μοι (sic G P H); cf. § 13.
22 μ' G U Eust.] om. mss. pleraque.
23 στυγερώς] vid. ad II 723.
24 μέγαρον M X D] μεγάρον mss. pleraque. Cf. φ 125 Ω 155, 184, 199 l. a. σ 24; genitivus tamen extat η 135 δ 290.
25 Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.
26 λωβεύω] vid. ad β 323.
28 ἀτίμασαν Nauck] -μων vel -μειον mss.; cf. π 307 φ 99 et § 144.
29 δὲ πάλαι μιν PKnight] δ' ἄρα μιν πάλαι mss. || ἐφείδεεν § 160] ἥδεεν mss.; Bekker δ' ἄρα μιν φήδη (l. φείδει) πάλαι.
30 σαοφροσύνηφι] -νησι mss.; vHerwerden σαοφροσύνη νόστον Φοῦ πατρὸς ἔκευθε. De voce vid. vs. 13.

ὥς ἔφαθ'· ἦ δ' ἔχρη καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
γρηῖ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἦκε,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- 85 „εἴ' ἄγε δὴ μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπε·
εἰ ἔτεόν δὴ Φοῖνον ἰκάνεται, ὥς ἀγορεύεις,
ὅπως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε
μοῦνος ἐὼν, οἷ δ' αἰὲν ἀΦολλέες ἔνδον ἔμιμνον.“
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρυκλεία·
40 „οὐ' Φίδον, οὐ' πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἷον ἄκουσα
κτεινομένων· ἡμεῖς δὲ μυχῶ θαλάμων ἐν πηκτῶν
ἡμεῖς δ' ἀνυζόμεναι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι,
πρίν γ' ὅτε δὴ με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάρου ἐκάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸν γὰρ ἦα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
45 ἡῦρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νέκυσσι
ἑσταόθ'· οἷ δέ μιν ἀμφί, κραταίπεδον οὐδας ἔχοντες,
47 'κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισι· Φιδουῖά κε θυμὸν ἰάνθης.
49 νῦν δ' οἷ μὲν δὴ πάντες ἐπ' ἀνλείησι θύρῃσι
50 ἀθρόοι, αὐτὰρ ὃ δῶμα θεοιόεται περικαλλές,
πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
ἀλλ' ἔπε, ὄφρα σφῶιν ἐυφροσύνης ἐπιβῆτον
ἀμφοτέρων φίλον ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε.
53^b = Γ 99
νῦν δ' ἦδη τόδε μακρὸν ἐφέλδωρ ἐκτετέλεσται·
55 ἦλθε μὲν αὐτὸς ζῶδς ἐφέστιος, ἡῦρε δὲ καὶ σὲ
καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἷ πέρ μιν ἔρεζον

48 αἵματι καὶ λυθρῶ παπαλαγμένον ὥς τε λέοντα.

48 = χ 402

- 33 δάκρυον ἦκε] vid. ad π 191.
34 ἔπεα] neglecto F; vid. ad O 35.
35 εἴ' § 328] εἰ δ' mss. || ἐνίσπε U] ἐνίσπε
F, ἐνίσπε mss. pleraque; cf. § 246.
36 εἰ...δὴ] vid. ad A 61.
37 χεῖρας ἐφῆκε] vid. ad A 88.
39 Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.
40 οὐ] οὐκ mss. || ἄκουσα] ἄκουον U n.
41 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.
43 μεγάρου ἐκάλεσσε] -ροιο x. mss.; cf. § 59.
44] *spurius?
46 ἑσταόθ' L W n] ἑσταῶθ' vel ἑσταῶθ'
mss. pleraque; cf. I 583 Q 701. || κραταί-
πεδον] †, cf. κραταίγυαλος T 361.
48] om. mss. pleraque.
49 δ'] om. F mss. alia.

- 50 θεοιόεται § 191] θεοιούται mss.
51] del. Duentzer. || κηάμενος G² F] κεία-
μενος mss. cett.; cf. § 177.
52-57] del. PKnight.
52 ἔπε' § 117] ἔπει mss. || ἐυφροσύνης;
ἐπιφροσύνης G. || ἐπιβῆτον] forma novicia pro
-βῆτον (cf. § 122), conciliari autem nequit
cum vocibus σφῶιν et ἀμφοτέρων. WCKayser
σφῶι (Axt σφῶι γ')...ἐπιβῆτον ἀμφοτέρων,
Bekker ἐπιβῆη (cf. χ 424), Hartman ἐπιβῆσω
coll. η 223. Vid. ad ψ 13.
53 ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρω mss. complura;
cf. υ 327. || πέπασθε Ar. (G¹?) J] πέπασθε
mss. cett.; cf. § 160.
55 ἦλθε — ἐφέστιος] Fick ἦλθ' αὐτὸς ζῶδς;
ἐπιφέστιος, sed vid. ad γ 234.

μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐτίσατο Φῶ ἐνὶ Φοίῳ.“

- τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
„μαῖα φίλη, μὴ πω μέγ' ἐπεύχεο καρχαλάουσα.
60 Φοῖσθα γὰρ ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε καὶ υἱέι τὸν ἑκόμεσθα·
61^a = Z 493
ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὥς ἀγορεύεις,
62^b cf. δ 157
ἀλλὰ τις ἀθανάτων ἔκτεινε μνηστῆρας ἀγαιούς,
ὕβριν ἀγασσάμενος θυμολγέα καὶ κακὰ ἔεργα.
64^b = ω 326
65 οὐ' τίνα γὰρ ἔτεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
65 sq. = χ 414 sq.
οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὃ τις σφέας εἰσαφίκοιτο·
τῷ δὲ ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ᾤλεσε τηλόθι νόστον Ἀχαιῖδος, ᾤλετο δ' αὐτός.“
68 cf. X 104 η 60
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρυκλεία·
69^b sq. = τ 491 sq.
70 „τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε Φέπος ἔφυγεν ἔρκος ὁδόντων;
ἦ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ οὐ ποτε φῆσθα
Φοίκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος.
72 cf. ξ 150
ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι Φείπω,
73 cf. φ 217
οὐλήν, τὴν ποτὲ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὁδόντι·
74 = τ 393
75 τὴν ἀπονέζουσα ἔφρασάμην, ἔθελον δὲ σοὶ αὐτῇ
Φειπέμεν, ἀλλὰ με κεῖνος ἐλὼν ἐπὶ μάλιστα χερσὶ
76 cf. τ 480
οὐκ εἶα Φειπεῖν πολυκερδεῖν φιν νόοιο.
76^b cf. δ 287
ἀλλ' ἔπε· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς,
αἷ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναι μ' οἰκτίστω ὀλέθρῳ.“
80 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
„μαῖα φίλη, χαλεπὸν σε θεῶν αἰιγενετάων
δῆνεα Φεφρῦσθαι μάλα περ πολὺΦιδριν ἐοῦσαν.

- 58 αὐτε προσέειπε] Duentzer ἡμείβετ' ἔπειτα
et vs. 69 αὐτε προσέειπε.
59 καρχαλάουσα § 191] -λάουσα mss.
66] del. PKnight. || ὅ τις] ὅτι vel ὅστις
mss. nonnulla, δ τ LaRoche. Cf. T 265. ||
εἰσαφίκοιτο] -κηται mss. complura.
68 τηλόθι § 322] τηλὸς mss.
69] vid. ad vs. 58. || Εὐρυκλεία § 73]
-κλεία mss.
71 η] ἦ F P. || ποτε φῆσθα] ποτ' ἐφῆσθα
mss. multa. Aptius est praesens; cf. ξ 149.
73-77] del. PKnight.
75 αὐτῇ] αὐτῇ Hartman.
76 μάλιστα] os vel fauces; vid. I 324 et
de re τ 480.

- 77 οὐκ εἶα εἰπεῖν U n] οὐκ εἶα εἰπεῖν X, οὐκ
εἶα εἰπέμεναι mss. pleraque; *Φειπέμεν' οὐκ
εἶα? sed versus praecedens ab eodem infi-
nitivo orditur. || πολυκερδεῖν] πολυκερδέησι
G F P H M, πολυιδρ(ε)ῖσι X U non male.
Vox πολυκερδεῖν redit ω 167, cf. πολυκερδής
ν 255; πολυΦιδριν extat β 346, cf. πολυΦιδριν
o 459 ψ 82.
78 ἔπε' § 117] ἔπει mss. || περιδώσομαι]
cf. Arist. Equit. 791 ἐθέλω περὶ σῆς κεφαλῆς
περιδύσθαι et vid. ad ψ 485.
79 κτεῖναι] κτεῖναι?
81 σε] cf. II 620.
82 δῆνεα] cf. A 361. || Φεφρῦσθαι § 293]
εἰρυσθαι mss.; PKnight ῥύσασθαι (cf. II 620

- ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα Φίδωμαι
 ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας ἡδ' ὅς ἐπεφνε.“
- 85 ὥς φασμένη κατέβαιν' ὑπερώϊα πολλὰ δέ Φοι κῆρ
 ὄρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεῖνοι
 ἢ παρσῖα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
 ἢ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
 ἔξετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς ἀνγῇ
- 90 τοίχου τοῖ' ἐτέροι'· ὃ δ' ἄρα πρὸς κλόνᾳ μακρὴν
 ἦστο κάτω ὀράων, ποτιδέγμενος εἴ τι φε Φείποι
 ἰφθίμῃ παρὰ κοιτῇ, ἐπεὶ Φίδεν ὀφθαλμοῖσι.
 ἢ δ' ἄνεω δέην ἦστο, τάφος δέ Φοι ἦτορ ἴκανε·
 ὅψι δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐφέφισκε,
- 95 ἄλλοτε δ' ἠγνώσασκε κακὰ χροῖ Φεῖματ' ἔχοντα.
 Τηλέμαχος δ' ἐνέειπε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 „μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
 τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι οὐδὲ παρ' αὐτόν
 ἐξομένη μύθοισιν ἀνείρεαι οὐδὲ μεταλλάς;
- 100 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
 ἀνδρὸς ἀφισταίῃ, ὅς Φοι κακὰ πολλὰ μογῆσας
 ἔλθοι ἐφεικοσθῶ Φέτει εἰς πατρίδα γαῖαν.

88^b = π 4190^a = Ω 59895^b = ξ 506

96 cf. ο 552

100-102 = 168
sqq.

102 cf. π 206

sq.), Nauck ὁρῶσθαι. || πολυφίδριν] cf. vs. 77.

83 Φίδωμαι] ἴδωμεν U n.

84 τεθνηότας] -αῖστας F M¹ X.

85 κατέβαιν' ὑπερώϊα] vid. ad σ 206.

87 χεῖρε λαβοῦσα] χεῖρας ἀπῆλθεν; G (cf. 450 v 237).

89 Ὀδυσῆος] vid. ad ξ 278. || ἐναντίον] ἐναντίῃ P H mss. alia; cf. σ 198 ρ 257 ψ 165 etc.

90 τοῖ' ἐτέροι' § 59] τοῦ ἐτέρου mss. Vid. ad I 219.

91 κάτω] cf. P 136. || ὀράων § 191] ὀράων mss. || Φ. Bentley] μιν mss. De accusativo vid. ad M 60; Heyne γε. . .

93 ἄνεω] vox obscura ceteris locis (B 323 Γ 84 η 144 x 71 I 30, 695 β 240) de pluribus dicitur et nominativus plur. esse creditur. Quod si verum est, h. l. ἄνεως scribendum; at cf. § 62. — Similia est controversia φ 89.

94 sq.] del. Duentzer.

94 ὅψι § 74] ὅψι mss. || ἐνωπαδίως P H] ἐνωπιδίως mss. pleraque; adv. †, cf. κατ'

ἐνώπια O 320, ἐνωπή E 374 Φ 510, ἐνώπια Θ 435 etc. || ἐφέφισκε § 242] ἤσκειν l. a. apud Didymum, λείδωσκον mss. sine sensu. Vert. agnoscere sibi videbatur. IHVoss ἄλλοτε μὲν μιν ἤσκειν ἐνωπαδίως λείδωσκα.

95 ἠγνώσασκε] ἀγνώ(σ)σασκε aut -σσκε mss. De forma insolita vid. § 192; *ἠγνώσσκε (cf. A 537 etc.)?

97 δύσμητερ] †, vid. ad Γ 39 σ 73. Nauck δύσμητερ.

100-103] del. Duentzer, vs. 100-102 Bothe. Telemachus matri non potest indignari in mendico squalido (vid. v 430 sqq. π 175 sqq., 456) maritum suum non agnoscendi. Kirchhoff tamen non spurios hos vs. ducit, sed superesse hoc putat e fabula vetustiore, quam poeta partim expresserit partim refinxerit; in hac enim Ulixem verum senem, multo dolore et labore fractum, in patriam redisse, ne suae quidem uxori agnoscendum.

101 ἀφισταίῃ] ἀποσταίῃ G X U mss. alia non recte; cf. vs. 169.

- σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.“
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
- 105 „τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθιππε,
 οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι Φέπος οὐδ' ἐρέεσθαι
 οὐδ' εἰς ὧπα Φιδέσθαι ἐναντίον. εἰ δ' ἔτεδον δὴ
 ἔστ' Ὀδυσσεὺς καὶ Φοῖκον ἱκάνεται, ἢ μάλα νῶι
 γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λῶιον· ἔστι γὰρ ἡμῖν
- 110 σήμαθ', ἃ δὴ νῶι κεκρυμμένα Φίδμεν ἀπ' ἄλλων.“
 ὥς φάτ'· ἐμείδωσεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 αἶψα δὲ Τηλέμαχον Φέπεα πετροέοντα προσηύδα·
- 112 = ρ 591
 „Τηλέμαχ', ἢ τοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
 πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον.
- 115 νῦν δ' ὅτι δὴ θυπᾶω, κακὰ δὲ χροῖ Φεῖματα Φεῖμαι, 115 cf. τ 72
 τοῦνεκ' ἀτιμάζει με καὶ οὐ πῶ φησὶ τὸν εἶναι.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται. 117 cf. v 365
 καὶ γὰρ τίς θ' ἔνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ, 117^b cf. γ 129
 ὃ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω, 119 cf. δ 165
- 120 φεύγει πηγύς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
 ἡμεῖς δ' ἔρμα πόλῃος ἀπέκταμεν, οἷ μὲγ' ἄριστοι
 κοῦρων ἐν Ἰθάκῃ· τὰ δὲ σε φράζεσθαι ἄνωγα.“
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν·
 „αὐτὸς ταυτὰ γε λεῦσσε, πάτερ φίλε· σὴν γὰρ ἀρίστην
- 125 μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κέ τίς τοι
 126 ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.“

127 ἡμεῖς δ' ἑμμεμαῶτες ἄμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τι φημι

127 sq. = N 785 sq.

107 αἰ...δὴ] vid. ad A 61.

109 ἀλλήλων D U (?) q] -λων mss. cett.; vid. ad φ 36.

110 *νῶι] καὶ νῶι mss.; molesta est particula καί, novicia autem syllabae κε- ante κε correptio (cf. § 25 et I 443 etc.); Bothe κατὰ νῶι (coll. δ 247 η 205) vel μούνω (coll. ε 192 π 239 h. Merc. 193), GHermann participium κεκρυμμένα corruptum ducebat.

111-176] hos, certe vs. 117-170, diasceustae tribuit Kirchhoff; vs. 117-152 del. Kammer, vs. 118-126 et 137-140 et 156 Duentzer.

111 φάτ'· ἐμείδωσεν] φάτο μ. mss.

115 ζει δὴ Nauck coll. τ 72] ζει (ζει F U¹) mss. || θυπᾶω § 191] θυπῶω mss.; vid. ad τ 72.

116 τὸν εἶναι] suspecta; *καὶ οὐ φῆσ' ἔμμεναι αὐτόν?

117 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ὅχ' ἄριστα γένηται] ἵσται τάδε ἔργα P (cf. ρ 274).

118 δήμῳ] οἴκῳ P.

119 ἔωσιν ἀοσσητῆρες; ὀπίσσω] ἀοσσητῆρες ἔωσιν ὀπίσσω F (ὀπίσσω ἂ. ἰ. vid. δ 165). || ἔωσιν] ἔασιν G U² Y n.

120 πηγύς] cf. Γ 163.

121 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ἔρμα πόλῃος] cf. A 486; verba suspecta Fickio.

122 ἐν P n] εἰν mss. pleraque, vid. § 315. || τὰ δέ] τῶ mss. multa.

127 sq.] habet Eust., in marg. habent G F H n, om. mss. cetera.

127 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

- 129 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 130 „τοιγὰρ ἐγὼ φερέω, ὥς μοι δοκεῖ ἔμμεν' ἄριστα. 130 cf. I 103
 πρῶτα μὲν ἄρ' λούσασθε καὶ ἀμφιφέσασθε χιτῶνας, 131 cf. 142
 δμῶας δ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε Φείμαθ' ἐλέσθαι·
 αὐτὰρ θεῖος αἰοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λιγείαν
 ἡγείσθω ἡμῖν φιλοπαίγμονος ὄρχηθμοῖο,
 135 ὥς κέν τις φήῃ γάμον ἔμμεναι ἐκτὸς ἀκούων,
 ἢ ἂν' ὁδὸν στείλων ἢ οἷ περιναίεταόουσι·
 μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ Φάστν γένηται
 ἀνδρῶν μνηστήρων, πρὶν γ' ἡμέας ἐλθέμεν' ἔξω
 ἄγρὸν ἔς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἔνθα δ' ἔπειτα
 140 φρασσόμεθ' ὅτι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.“
 ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο. 141 = H 379
 πρῶτα μὲν οὖν λούσαντο καὶ ἀμφιφέσαντο χιτῶνας, 142 cf. 131
 ὥπλισθεν δὲ γυναικες· ὃ δ' εἶλετο θεῖος αἰοιδὸς
 φόρμιγγα γλαφυρήν, ἐν δὲ σφισιν ἕμερον ὥρσε
 145 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοῖο. 145 = N 637
 τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστεναχίζετο ποσσὶ
 146^b cf. κ 454
 ἀνδρῶν παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν. 147^b = Ω 698
 ὥδε δὲ τις Φείπεσκε δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων·
 „ἦ μάλα δὴ τις ἔγχε πολυμνήστην βασιλείαν·
 150 σχετλή, οὐδ' ἔτλη πόσιος Φοῦ κουριδίλοιο
 εἰρῆσθαι μέγα δῶμα διαμπερές, ὅφρ' ἀφίκοιτο.“
 ὥς ἄρα τις Φείπεσκε· τὰ δ' οὐ Φίσαν ὥς ἐτέτυκτο. 152 = δ 772

128 ἀλκῆς δειήσασθαι, δση δύναμὶς γε πάρεστι.

- 130 δοκεῖ] vid. ad I 103. || ἔμμεν' § 125] εἶναι mss.
 131 λούσασθε] λούσασθε? vid. § 295.
 132] suspectum ducit Hartman.
 133 θεῖος] θεῖος Nauck.
 134 *ἡγείσθω ἡμῖν] ἡμῖν (ὑμῖν Xn) ἡγείσθω mss.; an *ἡμῖν ἡγείσθω? cf. § 93. || φιλοπαίγμονος] πολυπαίγμονος PHDK mss. alia; φιλοπαίγμονος Cobet. Vox †.
 135 φήῃ Kirchoff] φαίη mss.
 138 πρὶν — ἔξω] suspecta Fickio.
 139 ἀγρὸν... ἡμέτερον] cf. α 190.
 142 οὖν GF X] ἄρ PH mss. alia. || λούσαντο] λούσαντο? vid. § 295. || ἀμφιφέσαντο] ἀμφιέσαντο mss.

- 143 ὥπλισθεν Xn] δπλ. mss. cetera. Aorist pass. †; sensus verbi idem est H 417. || θεῖος] θεῖος Nauck.
 145 μολπῆς] ludii; vid. ad Σ 606.
 146 περιστεναχίζετο] περιστοναχίζετο P mss. alia.
 147 ἀνδρῶν] κούρων Apoll. lex.
 148 ἀκούων] ἀπάντων U (voluitne ἀπαντῶν?).
 151 εἰρῆσθαι § 164] εἰρυσθαι mss.; PKnight ῥύσασθαι, Nauck ῥύσθαι; cf. γ 268. || *ὅφρ' ἀφίκοιτο] ὅφρ' ἂν (ἔως XI) ἴκοιτο mss.; vid. κ 65 ρ 298 et ad O 23 ω 430. Etiam *ἔως ἴκοιτο (vid. N 141 τ 367 β 78) et *ὅφρα νίκοιτο possunt proponi.
 152 οὐ] οὐκ mss.

- αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα Φῶ ἐνὶ Φοίῳ 153-155 cf. ω 365
 Εὐρυνόμη ταμὴν λούσεν καὶ ἡρῶσεν ἐλαίῳ, 154 sq. cf. Ω 587
 155 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἡδὲ χιτῶνα· 155 = γ 467
 156 αὐτὰρ καὶ κεφαλῆς ἔβη δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος. 163 cf. γ 468
 163 ἐκ δ' ἀσαμίνθου ἔβη δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος. 163^a = ω 370
 ἂψ δ' αὐτὶς κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη, 164 = σ 157
 165 ἀντία Φῆς ἀλόχου, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπε·
 „δαιμονίη, περὶ σοὶ γε γυναικῶν θηλυτεράων
 κῆρ ἀτέρμονον ἔθηκας Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὥδε γυνὴ τετληότι θυμῷ 168-170 = 100
 ἀνδρὸς ἀφισταίῃ, ὅς Φοι κακὰ πολλὰ μογήσας 168^a = 100
 170 ἔλθοι ἔφεικοντο Φέτει εἰς πατρίδα γαῖαν.
 ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὅφρα καὶ αὐτὸς
 λέξομαι· ἢ γὰρ τῇ γε σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ.“ 172 cf. X 357
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „δαιμόνι, οὐτ' ἄρ' τι μεγαλίζομαι οὐτ' ἀθερίζω
 175 οὔτε λίην ἄγαμαι, μάλα δ' εὖ Φοῖδ', οἷος ἔησθα
 ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο. 176^b = τ 339
 ἀλλ' ἄγε Φοι στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρυκλεία,
 ἐντὸς ἐυσταθέος θαλάμου, τὸν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
- 157 μείζονα τ' εἰσφιδέμεν καὶ πάσσονα, καὶ δὲ κάρητος 157-161 = ζ 230 sqq.
 Φούλας ἦκε κόμας δακινθίνῃ ἄνθε' ὁμοίας.
 ὥς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχέυεται ἀργύρῳ ἀνῆρ
 160 Φίδρις, δὴν ἠφαιστος δίδασκε καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 τέχνην παντοίην, χαλκίοντα δὲ Φέργα τελεῖται·
 ὥς μὲν τῷ περιχέου χάριν κεφαλῆς τε καὶ ὤμων, 162 cf. ζ 235

- 154 λούσεν] λούσεν? vid. § 295.
 156 ἡρῶσεν... κάλλος] κάλλος... χεῖρεν Uk.
 157-162] hos versus, de quibus vid. ad ζ 230 sqq., e libro ζ huc invecos et cum praecedentibus male cohaerentes del. Clarke.
 157 καὶ δὲ κάρητος] θῆκεν ἰδέσθαι G (cf. ρ 20).
 162 περιχέου] loco parallelo est κατέχευε. || *κεφαλῆς... ὤμων] κεφαλῆς... ὤμους M, -λῆς... -μοις mss. cett.; vid. § 60 et ad ζ 235.
 163 δ'] ῥ' GP mss. alia. || ἔβη] βῆ mss.
 165 ἀντία Bentley] ἀντίον mss.; cf. I' 425 ρ 377 etc.
 167 ἀτέρμονον] †, durum (flecti nescium), cf. ἀτέρμονον Aristoph. Ach. 181 Vesp. 730 etc. et ἀτερής E 292 etc.

- 168 μὲν] γάρ Hartman.
 169 ἀφισταίῃ U¹] ἀποσταίῃ mss. pleraque; cf. vs. 101.
 172 σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ] σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός X (ut X 357 ρ 191). Cf. B 490 Ω 205.
 174 sq. οὐτ' ἄρ'... οὐτ'... οὐτε] οὐ γάρ... οὐδ'... οὐδὲ mss. complura.
 175 λίην ἄγαμαι] verba obscura. || δ' εὖ] *δὲ? || ἔησθα] ἔσθα? vid. § 302.
 177 Εὐρυκλεία § 73] -κλεία mss.
 178 ἐντὸς ed. Flor.] ἐκτός mss.; vid. ad vs. 179. || ἐυσταθέος] vid. ad Σ 374. || θαλάμου] μεγάρου GP errore manifesto. || τόν] τό X. Cf. vs. 192-194. || ἐποίη] *ἔτευξε vel *ἔδοιμε? quorsum enim imperfectum?

- ἔνθα Φοι ἐνθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν,
 180 κώεα καὶ χλαῖνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.“ 180 cf. λ 189
 ὧς ἄρ' ἔφη πόσιος πειρωμένη. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὀχθήσας ἄλοχον προσεφώνεε κεδνὰ Φιδυῖαν
 „ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο Φέπος θυμαλγὲς ἔφειπες“ 183 cf. Γ 204
 τίς δέ μοι ἄλλος ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 185 καὶ μάλ' ἐπισταμένῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν 185^b sq. = π 197
 ῥηιδίως ἐθέλων θεῇ ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ. sq.
 ἀνδρῶν δ' οὐ κέν τις ζῶδες βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν, 187^b = M 382
 ῥεῖα μετοχλίσσειεν, ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται 188^a cf. Ω 567
 ἐν λέχε' ἀσκητῶ τὸ δ' ἐγὼ κάμον οὐδέ τις ἄλλος.
 190 θάμνος ἔφνυ τανύφυλλος ἐλαίης ἔρκεος ἐντὸς, 193^a cf. ξ 36
 ἀκμηνὸς θαλέθων πάχετος δ' ἦν ἡύτε κίων 193^b cf. Ω 450
 τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
 πυκνήσιν λιθάδεσσι καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα,
 κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
 195 καὶ τότε ἔπειτ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης, 197 cf. ε 245
 κορυμνὸν δ' ἐκ ῥίξης προταμὼν ἀμφέξεσα χαλκῷ 197^a = K 265
 εὖ καὶ ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμῃν ἴθυνα,
 ἐρμῖν' ἀσκήσας, ἑτέρηνα δὲ πάντα τερέτρω.
 ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,

179 *ἐνθεῖσαι] ἐκθεῖσαι mss. (ἐκθεῖσαι H² M X); Hartman mavult ἐνθ' ἄρα Φοι θεῖσαι. Absurde Penelope in vulgata ancillas iubet Ulixi lectum struere extra thalamum; non enim iam negat eum maritum suum esse (ἦσθα vs. 175, αὐτὸς vs. 178), sed callido consilio fingit torum non amplius collocatum esse in cubiculo; cf. vs. 184. — Idem vitium in mss. plerisque est vs. 201, vid. etiam ε 235, 239, 338.

180 κώεα] δέμνια Ammonius et schol. η 347 (ut λ 189 τ 318).

182 κεδνὰ Φιδυῖαν § 160] κεδνὸν Φιδυῖαν mss.

184 δέ μοι] γὰρ μ' (οι) Hartman.

187 οὐ κέν § 326] οὐ κέν P, οὐκ ἔν M U Y mss. alia. || μάλ' ἡβῶν P H] γυναικῶν G F M X U n.

188 μετοχλίσσειεν] -χλίσσειεν P U L W, l. a. μεταχράσειεν (?). Vid. Ω 567 et ad M 448. || τέτυκται] τέτυκτο M¹ fortasse recte.

189] del. Hartman, vitiose enim dictum esse ἐν λέχεσσι. || λέχεσσι § 71] λέχεσσι mss.

190 τανύφυλλος] IHVoss τανυφύλλου. De adiectivo videatur ad π 102. || ἐλαίης] vid. ad P 53.

191] del. PKnight. || ἀκμηνὸς] sic Ar.; adi. †, *florens*? Nauck δις μὲν ἡβῶν (AK-DIC), sed miraculi hoc instar foret; Bothe ἀκμηνὸς. Diversum est adi. ἀκμηνὸς T 163 etc. || πάχετος] cf. θ 187. || ἦν] ἦν? cf. § 302.

193 λιθάδεσσι] λιθάδεσσι PHU mss. alia (ut ε 415). Vox redivit § 36.

195 κόμην] sensu *frondis* † (ὀνίκομος; § 398 etc., ἀμφίκομος P 677 †); vid. tamen ad A 235. || τανυφύλλου] vid. ad π 102. || ἐλαίης] vid. ad P 53.

196 κορυμνὸν] †, *truncum*; cf. Aristoph. Lys. 255 etc. || δ' ἐκ] δὲ Apoll. lex. || ἀμφέξεσα] comp. †, simplex E 81 etc.

198-201] vid. ad Γ 448.

198 ἐρμῖν'] cf. θ 278. || τερέτρω] vid. ad ε 246.

199 ἔξεον] ἔξεα P, ἔννεον M (metro invito); *ἔννεον? vid. E 720 ψ 289 et cf. § 263.

- 200 δαιδάλλων χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἡδ' ἐλέφαντι·
 ἐν δ' ἐτάνυσσ' ἱμάντα βοῶς φοίνικι φαιινόν.
 οὐτω τοι τόδε σῆμα πιφάνσκομαι· οὐδέ τι Φοῖδα,
 ἦ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἡέ τις ἦδη
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔθηκε, ταμὼν ὑπο πυθμέν' ἐλαίης.“
 205 ὧς φάτο· τῆς δ' αὖθις ἴλυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ 205 sq. cf. ω 345
 σήματ' ἀναγνούσης, τά Φοι ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς· 205 cf. Φ 114, 425
 δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν, ἀμφὶ δὲ χεῖρας 206 cf. τ 250
 δειρῇ ἔβαλλ' Ὀδυσσῆι, κάρη δ' ἔκυσ' ἡδὲ προσηύδα· 207 cf. ρ 33
 „μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζε', ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
 210 ἀνθρώπων πέπνυσσ' θεοὶ δ' ὠπάξον διζύν,
 οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
 ἦβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χῶεο μηδὲ νεμέσσα, 213 cf. ε 215
 οὐνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ Φίδον, ὦδ' ἀγάπησα.
 215 αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτο Φέπεσσι
 217 ἔλθῶν· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσι.

218 οὐδέ κεν Ἀργεῖν' Ἑλὴν Διὸς ἐκγεγαυῖα 218 cf. δ 184

ἀνδρὶ περ ἄλλοδαπῷ ἐμὴν φιλοτῆτι καὶ εὐνῇ.

220 εἰ Φοῖδον δ' μιν αὖτις ἀρήϊοι υἱὸς Ἀχαιοῦ

ἀξίμεναι Φοῖδον φίλον εἰς πατρίδ' ἱμελλον.

τὴν δ' ἦ τοι ῥεῖα θεὸς ὥρορε Φέρον Ἀφαιΐς

218-224 Ar. —

201] lora, quae posteri τόνους (*instilas*) vocabant (Aristoph. Lys. 923), Ulixes inserit τῷ λίχει et intendit. Hinc τρητά dicuntur λίχαι Γ 448 etc. || ἐν G X U Eust.] ἐκ mss. cett. male; vid. ad vs. 179. || ἐτάνυσσ'] (*ἐτάνυσσα* mss. pleraque (*ἐκ πλήρους*, more antiquo). || φοίνικι φαιινόν] ἱπὶ κταμένοιο P H M U n (ut Γ 375 et l. a. μ 423). Cf. Z 219 O 538 E 727 et l. a. Θ 116.

203 ἦ H] εἰ G F P X U n mss. alia; cf. § 327.

204 ὑπο] ἀπὸ P H mss. alia.

205 sq. τῆς... ἀναγνώσης F U] τῆς... ἀναγνώσης P, τῆς... ἀναγνώσης mss. pleraque (vid. ad I 635). Gen. est locis parallelis (Φ 114 etc.), dat. legitur τ 249 sq. || αὖθις § 322] αὖθις mss.

207 κίεν G P H M D n] δράμεν F X U (quod minus aptum propter versum 205).

208 ἔβαλλ' βάλ' mss. || προσηύδα] πρόσ-ωπα F (male).

209 σκύζε' § 117] σκύζεν mss.; an *σκύζε', Ὀδυσσεῦ?

209 sq. ἐπεὶ — πέπνυσσ' suspecta habet Hartman.

213 ταρπῆναι] *ταρπίσθαι? cf. § 125. || γήραος οὐδὸν] vid. ad X 60.

214 ἀγάπησα] vid. ad φ 289.

216 ἀπάφοιτο Φέπεσσι] -φοιτ' ἐπίσσειν mss.

218-224] versus ab argumento alieni unde desumpti et quo consilio inserti sint obscurum est.

219 *περ] παρ' mss. (ἐπ' ἄλλοδαπῶν H² i). Ferri nequit praepositio, sed fortasse verum est *ἀνέρι ἄλλοδαπῷ. || ἐμὴν] ἐμῇ G U.

220 Φοῖδον § 160] ἦδ' (ἦδη) mss.

221 πατρίδ' ἱμελλον] -δα γαίαν F P mss. alia vitio aperto.

- 225 νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέα κατέλεξας,
 230 πείθεις δὴ μοι θυμὸν ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.
 ὥς ᾿φάτο, τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὅφ' ἔμερον ὥρσε γόοιο 231 cf. ψ 108 τ 249
 ἔκλαϊε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κεδνὰ Φιδυῖαν.
 ὥς δ' ὅτε νηχομένοις ἀσπαστὸς γαῖα φανήη,
 ὧν τε Ποσειδάων ἐνφειγέα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
 235 ῥαῖση ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγῷ, —
 παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἀλὸς ἠπειρόνδε
 νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῦ τέτροφεν ἄλμη,
 ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες, —
 ὥς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις εἰσοραοῦση
 240 δειρῆς δ' οὐ πῶ πάμπαν ἀφίετο πῆγεε λευκῷ.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισι ᾿φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 241 cf. ψ 109, 154
 242 cf. β 382

τὴν δ' ἀάτην οὐ πρόσθεν ἄφω ἀγκάθετο θυμῷ

224 λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἔκετο πίνθος.

226 εὐνῆς ἡμετέρας, τὴν οὐ βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,

ἀλλ' οἶοι σύ τ' ἐγὼ τε καὶ ἀμφίπολος μία μούνη

Ἀκτορίς, ἣν μοι ἴδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κούσῃ,

ἣ νῶϊν ἔρρυτο θύρας πυκινῷ θαλάμοιο,

228^b = δ 736

223 ἀάτην] ἀτην (αὔτην H¹) mss.

226-229] delevimus; vs. 228 sq. delevit PKnight, vs. 229 om. F¹ Zk. Versus 226 inutilis; pro ὀπώπει Nauck coniecit ὀπωπεν, sed non hoc dicere debet Penelope, nullum mortalium praeter Ulixem (unamque ancillam) suum torum conspexisse, sed neminem adfuisse cum fieret; hoc autem ne ex vulgata quidem elici potest. Vs. 227-229 pugnant cum vs. 110, nam Ulixi torum genialem struenti ipsumque cubiculum aedificanti nemo adfuerat; importune autem hi versus interrumpunt Penelopes orationem et fidem minuunt.

226 τὴν] ἦν mss. multa.

227 μούνη] οἷη G.

228 Ἀκτορίς] aliunde ignota. Vid. ad σ 182. || ἴδωκε] ὤκε mss.

229 ἔρρυτο § 164] εἴρυτο mss.

230 μοι I et Eust. 1940,45 (non 1946,33)] με P, μεν (i. e. μεν) mss. cetera; cf. § 92. || ἀπηνέα] malis ἀπειθία (quo tamen adi. poeta non utitur) aut ἀπιστον; at vid. vs. 97.

231 ἔτι] ἄρα mss. complura.

232 θυμαρέα] vid. ad x 362. || κεδνὰ Φιδυῖαν § 160] κεδνὴ εἰδυῖαν mss.

233-237] similis est comparatio H 4-6.

233 *ὅτε νηχομένοις ἀσπαστὸς γαῖα] διαν ἀσπασίως (-σιος G³ M) γῆ νηχομένοις mss.; de particula διαν vid. § 326, de adverbio ἀσπασίως ad Σ 270 v 33, de novicia forma γῆ ψ 238 et § 58. Fick ὅτε γαί' ἐφάνη ἀσπαστὸς νηχομένοις metro durior, nos tentavimus etiam *ὅτε κ' ἀσπασίως γαῖα ταύτης coll. T¹ 375. || φανήη n] φανείη mss. cett.; cf. § 122.

235 πηγῷ] vid. ad I 124 s 388.

237 τέτροφεν] διέδρομεν P (male); de verbo vid. ad E 903.

239 ἔην] ἔεν? vid. § 302. || εἰσοραοῦση § 191] -ροώση mss.

240 πῶ] πῶς PCauer.

241 ὀδυρομένοις — Ἥως] ὀδυρομένοις ἔδν φάος ἡαλλιο P (ut ψ 154 π 220 φ 226).

242-247] ἄρ' ἄλλ' — καὶ τότε] ab interpolatore, qui finem libri confecit, inserta videntur; cf. infra vs. 347 sqq.; versus 241-246 del. PKnight, unum vs. 246 Bothe.

- νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν ἰσθέθεν, Ἥοα δ' αὖτε
 ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον οὐδ' ἔα ἵππους
 245 ζεύγνυσθ' ὠκύποδας φάος ἀνθρώποισι φέροντας,
 Ἀάμπον καὶ Φαέθονθ', οἳ τ' Ἥοα πῶλοι ἄγουσι.
 καὶ τότε ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „ὦ γύναι, οὐ γάρ πῶ πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
 ἦλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὀπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται,
 250 πολλὸς καὶ χαλεπὸς, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.
 ὥς γάρ μοι ψυχὴ ᾿μαντεύσατο Τειρεσίαο
 ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἀφιδος εἴσω
 νόστον ἐταίροισιν διζήμενος ἦδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 ἀλλ' ἔρχεν, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἦδη 254^b sq. = Ω 635
 255 ὕπνω ὕπο γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντε.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „εὐνὴ μὲν δὴ σοὶ γε τότ' ἔσεται, ὁππότε θυμῷ
 σῶ ἐθέλῃς, ἐπεὶ ἄρ' σε θεοὶ ποίησαν ἰκέσθαι 258^b cf. δ 475
 Φοῖον ἐν κτίμενον καὶ σὴν εἰς πατρίδα γαῖαν 259 = δ 476
 260 ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης καὶ τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, 260 = τ 485
 Φεῖπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον, ἐπεὶ καὶ ὀπισθεν, οἶω,
 πεύσομαι, αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὐ τι χέρειον.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρύνουσα κελεύεις
 265 Φειπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ἐπικεύσω.
 οὐ μὲν τοι θυμὸς κεχαρήσεται οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 χαίρω, ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ φάστε' ἄνωγε
 ἐλθέμεν, ἐν χείρεσσιν ἔχοντ' ἐνῆρες ἐρετμόν, [sq.
 268 sq. cf. λ 121

243-246] cf. > 239 sq.

243 περάτῃ] †, horizon designari videtur. || δολιχὴν] ita ut diuturna fieret. De usu adiectivi vid. ad λ 172. || Ἥοα § 77] Ἥω mss.

244 ῥύσατ' ἰσθέσαστ' cf. § 293. || ἔα § 191] ἔα mss.

245 ζεύγνυσθ' ζεύξασθ' G M.

246 Φαέθονθ', οἳ τ' Φαίθοντα, οἳ Fick. || Ἥοα § 77] Ἥω mss.

247-248] del. LaRoche.

247 τότε Bentley] τότε ἄρ' mss.

248 ἀέθλων] ὀλίγων G.

249 ἔτ' ὀπισθεν] ἔτι καὶ οὐκ F. || ἀμέτρητος] vid. Γ 315 τ 512. || ἔσται] ἔστί(ν) F U.

261 ᾿μαντεύσατο] μυθήσατο F M X n mss.

alia; similis est lectionis varietas o 172.

254 ἔρχεν] novicium pro ἔρχο, cf. § 117; *ἀλλ' ἄγε (ἴθι) ὃν vel *ἔρχεο νυν?

255 ταρπόμεθα] ταρπόμεθα F, l. a. (Ar.) παυσώμεθα; cf. Ω 636 δ 295. || κοιμηθέντε P H² M W n] -τες mss. pleraque.

259 ἐν κτίμενον] ἐς ὑπόροφον Bekker.

260] quid h. l. significet rogat Hartman. || ἐφράσθης] vid. ad σ 183.

264 τ' ἄρ' γάρ U; cf. Σ 182. || ὀτρύνουσα] -τίουσα mss. pleraque.

266 θυμὸς κεχαρήσεται] θυμῷ κεχαρήσεται P H (?) D K q.

268 ἐλθέμεν § 125] ἐλθῆν mss.

268-284] de his vid. ad λ 121-137.

- εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐ Φίσσασι θάλασσαν
 270 ἀνέρες οὐδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσι· 270-272 = λ 123
 οὐδ' ἄρα τοὶ Φίσσασι νέας φοινικοπαρήους sqq.
 οὐδ' ἐνὴρ' ἐρετμὰ, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ μοι τόδ' ἔφειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω· [sq.
 273 sq. cf. λ 126
 278 cf. ψ 326
 273* = ω 329
 275 = λ 128
 276 sq. cf. λ 129
 sq.
 278-280 = λ 131
 sqq.
 280 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, 281 sq. cf. λ 134
 πᾶσι μάλ' ἐξείης. θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ sq.
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 γήρα' ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ 283 sq.* = λ 136
 ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.“ sq.
 285 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „εἰ μὲν δὴ γῆρας γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 φελπυρὴ τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.“ 287* = β 280
 ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἦντυον εὐνήν
 290 φεσθῆτος μαλακῆς, δαῖδαν ὑπο λαμπομενάων. 290^b = Σ 492
 291 αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 291 = η 340
 293 τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευε
 ἐρχομένοιςι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα· 294^b cf. Ω 647
 295 εἰς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν κλέν. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἀσπᾶσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.

292 γρηῃς μὲν κίονσα πάλιν Φοῖκόνδ' ἀβρήκει,

- 271 φοινικοπαρήους] κυανοπαρήους G (cf. γ 299).
 276 δῆ] μ' ἐν F.
 277 ῥίξανθ' XU] ῥέξανθ' vel ῥέξανθ' mss. cett.
 284 τελεῖσθαι] noviciūm pro τελείσθαι; cf. § 147.
 286 αἰ... δῆ] vid. ad A 61. || ἄρειον] ὀπίσω G.
 289 ἦντυον] mss. ἦντυον aut ἦντυον (vid. ad vs. 199).
 290 φεσθῆτος] suspectum habet Hartman.

- 291 ἐγκονέουσαι] vid. ad Ω 648.
 292] del. Kirchhoff. De voce Φοῖκόνδ' male adhibita vid. ad α 360.
 293 θαλαμηπόλος] cf. η 8.
 294 δάος] φάος n (cf. ε 24). De voce δάος vid. ad Ω 647.
 295 μὲν] poetam scripsisse δ' ἄρ', diasceustam autem μὲν substituisse ut addi posset sequentia, suspicatur Kirchhoff.
 296 παλαιοῖ] -δο? cf. § 59. || θεσμὸν] †, sedem; vid. ad α 3. || In hoc versu finem

- αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συβώτης 297 = χ 454
 παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναικάς,
 αὐτοὶ δ' ἡνύάζοντο κατὰ μέγαρα σκυόεντα. 299 cf. κ 479
 300 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότιτος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
 τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες 301 cf. A 643
 ἢ μὲν, ὅς' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορᾶσ' ἀλδήλον ὄμιλον, 303 cf. π 29
 οἷ φέθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας καὶ Φίφια μῆλα,
 305 ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἡφύσσετο Φοῖνος·
 αὐτὰρ ὃ διογενὴς Ὀδυσσεύς, ὅσα κῆδ' ἔθηκε
 ἀνθρώποισ' ὅσα τ' αὐτὸς διζύσας ἐμόγησε, 307 cf. δ 152
 πάντ' ἔλεγ' ἢ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ Φοῖ ὕπνος
 309 πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξει ἀπαντα.

- 310 ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίονας δάμασ', αὐτὰρ ἵππειτα
 ἦλθ' εἰς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίπραν ἔρουσαν·
 ἦδ' ὅσα Κύκλωψ φέρε, καὶ ὡς ἀπετίσαστο ποιήν
 ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἦσαν οὐδ' ἄλλαιρε·
 ἦδ' ὡς Ἀπόλλων ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο 314^b = υ 372
 315 καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην εἰς πατρίδ' ἰκίσθαι
 ἦν, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάξασα θυέλλα 316^b sq. = δ 515 sq.
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρον βαρὴν στυγέοντα·
 ἦδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανε, 318 cf. κ 82^a
 οἱ νῆας τ' ἔλυσαν καὶ ἑκνήμιδας ἐταίρους
 320 [πάντας, Ὀδυσσεύς δ' οἷος ὑπέκφυγε τῇ μελαίνῃ].
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
 ἦδ' ὡς εἰς Ἀφιδος δόμον ἦλυθεν ἡρώεντα 322 cf. κ 512
 310-343 Ar. —

habere Odysseam iure statuerunt Aristophanes et Aristarchus. Hic tamen non cuncta quae sequuntur damnabat, sed partim tantum (ψ 310-343 et ω 1-204) obelo notabat. Ipsi diasceustae finem libri ψ et totum librum ω tribuit Kirchhoff, sed vix credibile videtur eidem viro deberi manium garrulorum nugas molestas (vid. ad ω 1-204) et suave filii nondum agniti cum moesto patre colloquium, neque persuadet Kirchhoff de hac re sic scribens (p. 533): „non est cur „negemus diasceustam post mala multa „etiam boni aliquid proferre potuisse.“
 298 πόδας] om. HDLWZ. || γυναικάς] -ας H² fortasse recte.
 301 ἐνέποντες H¹D] -τες mss. cett.; an *ἀλλήλω ἐνέποντες?
 306 δ] om. U fortasse recte. || διογενὴς] cf. § 21.

308 sq.] del. Nauck.

310-343] versus hos triginta tres (non legebat igitur versum 320) Ar. damnavit utpote ἀνακαταλείψων καὶ ἱπιτομήν τῆς Ὀδυσσεύς; cf. O 64-71. Etiam versus praecedentes (vs. 300-309) del. Fick.

311 ἦλθ' εἰς] ἦλθ' (v) GFMXn.

316 ἦν] εἴα vel εἴην mss. nonnulla; de forma vitiosa ἦν vid. § 302 et ad τ 282 sq. Nauck ἵππειτα.

317 βαρὴν GFMXn] μεγάλως P, μεγάλη mss. multa. Cf. δ 516.

318 Τηλέπυλον] vid. ad κ 82. || ἀφίκανε] ἀφίκοιτο FMXUn.

320] versum Aristarcho ignotum (vid. ad vs. 310-343) habet H², in marg. U², om. mss. pleraque.

321 πολυμηχανίην] †, cf. -νος B 173 etc.

322 *Ἀφιδος] Ἀφιδω (-δω G¹P) mss.;

- εἰς ὃ κε τοὺς ἀφίκωμαι, οὐ οὐ Φίσσασι θάλασσαν
 270 ἄνδρες οὐδέ θ' ἔλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδουσι· 270-272 = λ 123
 οὐδ' ἄρα τοὶ Φίσσασι νέας φοινικοπαρήγους sqq.
 οὐδ' ἐνὴρ' ἐρετμὰ, τὰ τε περὰ νηυσὶ πέλονται.
 σῆμα δέ μοι τόδ' ἔφειπεν ἀριφραδὲς, οὐδέ σε κεύσω· [sq.
 278 sq. cf. λ 126
 273 cf. ψ 326
 273* = ω 329
 275 φῆγ' ἀθηρηλοῖγδον ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ, 275 = λ 128
 καὶ τότε δὴ γαίῃ πῆξαντ' ἐκέλευσεν ἐρετμόν, 276 sq. cf. λ 129
 ῥέξανθ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι Φάνακτι, sq.
 ἄρνειδον ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον, 278-280 = λ 131
 Φοῖκαδ' ἀποστείχειν Φέρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας sqq.
 280 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι, 281 sq. cf. λ 134
 πᾶσι μάλ' ἐξείης. Θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ sq.
 ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνη
 γήρ' ὑπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ 283 sq.* = λ 136
 ὄλβιοι ἔσσονται. τὰ δέ μοι ὤφάτο πάντα τελεῖσθαι.“ sq.
 285 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε περίφρων Πηνελόπεια·
 „εἰ μὲν δὴ γῆράς γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
 Φελπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.“ 287* = β 280
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμῃ τε ἰδὲ τροφὸς ἦντυον εὐνήν
 290 Φεσθῆτος μαλακῆς, δαῖδων ὑπο λαμπομενάων. 290* = ζ 492
 291 αὐτὰρ ἐπεὶ ἑστόρεσαν πυκινὸν λέχος ἔγκονέουσιν, 291 = η 340
 293 τοῖσιν δ' Εὐρυνόμῃ θαλαμηπόλος ἡγεμόνευε
 ἐρχομένοις λέχουσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα· 294* cf. Ω 647
 295 εἰς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα πάλιν ἔκλεν. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἀσπᾶσιοι λέκτροιο παλαιοῦ Θεσμὸν ἴκοντο.

292 γρήγας μὲν κείουσα πάλιν Φοῖκόνδ' ἱερὰ βήκει.

271 φοινικοπαρήγους] κυανοπαρήγους G (cf. γ 299).

276 δῆ] μ' ἐν F.

277 ῥέξανθ' XU] ῥέξανθ' vel ῥέξανθ' mss. cett.

284 τελεῖσθαι] noviciūm pro τελεῖσθαι; cf. § 147.

286 εἰ... δῆ] vid. ad A 61. || ἄρειον] ὀπίσσω G.

289 ἦντυον] mss. ἦντυον aut ἦντυον (vid. ad vs. 199).

290 Φεσθῆτος] suspectum habet Hartman.

291 ἔγκονέουσιν] vid. ad Ω 648.

292] del. Kirchhoff. De voce Φοῖκόνδ' male adhibita vid. ad α 360.

293 θαλαμηπόλος] cf. η 8.

294 δάος] φάος n (cf. τ 24). De voce δάος vid. ad Ω 647.

295 μὲν] poetam scripsisse δ' ἄρ', diasceustam autem μὲν substituisse ut addi posset sequentia, suspicatur Kirchhoff.

296 παλαιοῦ] -δο? cf. § 59. || Θεσμὸν] †, sedem; vid. ad α 3. || In hoc versu finem

- αὐτὰρ Τηλέμαχος καὶ βουκόλος ἡδὲ συμβώτης 297 = χ 454
 παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναικας,
 αὐτοὶ δ' ἠνύαζοντο κατὰ μέγαρα σκυιόντα. 299 cf. κ 479
 300 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότῃτος ἐταρπῆτην ἐρατεινῆς,
 ἔτερπεςθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντε· 301 cf. λ 643
 ἦ μὲν, ὅς' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο διὰ γυναικῶν
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶς ἀίδηλον ὄμιλον, 303 cf. π 29
 οἱ Φέθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας καὶ Φίφια μῆλα,
 305 ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πῖθων ἠφύσσετο Φοῖνος·
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεύς, ὅσα κῆδ' ἔθηκε
 ἀνθρῶποις· ὅσα τ' αὐτὸς διζύσας ἐμόγησε, 307 cf. δ 152
 πάντ' ἔλεγ' ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ Φοι ὕπνος
 309 πίπτειν ἐπὶ βλεφάροισι πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
- 310 ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίρκας δ' ἄμασ', αὐτὰρ ἵππειτα
 ἦλθ' εἰς Λατοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν
 ἡδ' ὅσα Κύκλωψ Φέρει, καὶ ὡς ἀπετίσαστο ποινήν
 ἰφθίμων ἐτάρων, οὓς ἦσθιν οὐδ' ἰλίαιρε·
 ἡδ' ὡς Αἰόλον ἴκεθ', ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο 314* = υ 372
 315 καὶ πέμπ', οὐδέ πω αἶσα φίλην εἰς πατρίδ' ἰκίσθαι
 ἦν, ἀλλὰ μιν αὖτις ἀναρπάσσα θυέλλα 316* sq. = δ 515 sq.
 πόντον ἔκ' ἰχθυόεντα φέρον βαρεῖα στυγέοντα
 ἡδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανε, 318 cf. κ 82*
 οἱ νῆας τ' ὄλεσαν καὶ ἐκνήμιδας ἐταίρους
 320 [πάντας, Ὀδυσσεύς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ].
 καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε,
 ἡδ' ὡς εἰς Αἴφιδος δόμον ἦλυθεν ἠερόεντα 322 cf. κ 512
 310-343 Ar. —

habere Odysseam iure statuerunt Aristophanes et Aristarchus. Hic tamen non cuncta quae sequuntur damnabat, sed partim tantum (ψ 310-343 et ω 1-204) obelo notabat. Ipsi diasceustae finem libri ψ et totum librum ω tribuit Kirchhoff, sed vix credibile videtur eidem viro deberi manium garrulorum nugae molestas (vid. ad ω 1-204) et suave filii nondum agniti cum moesto patre colloquium, neque persuadet Kirchhoff de hac re sic scribens (p. 533): „non est cur „negemus diasceustam post mala multa „etiam boni aliquid proferre potuisse.“

298 πόδας] om. HDLWZ. || γυναικας] -κας; H² fortasse recte.

301 ἐνέποντε H¹ D] -ντες mss. cett.; an *ἀλλήλων ἐνέποντε?

306 δ] om. U fortasse recte. || διογενὴς] cf. § 21.

308 sq.] del. Nauck.

310-343] versus hos *triginta tres* (non legebat igitur versum 320) Ar. damnavit utpote ἀνακαταλίσσειν καὶ ἐπιτομήν τῆς Ὀδυσσεύς; cf. O 64-71. Etiam versus praecedentes (vs. 300-309) del. Fick.

311 ἦλθ' εἰς] ἦλθε(v) GFMXn.

316 ἦν] εἶα vel εἴην mss. nonnulla; de forma vitiosa ἦν vid. § 302 et ad τ 282 sq. Nauck ἔπλετο.

317 βαρεῖα GFMXn] μεγάλας P, μεγάλα mss. multa. Cf. δ 516.

318 Τηλέπυλον] vid. ad κ 82. || ἀφίκανε] ἀφίκοντο FMXUn.

320] versus Aristarcho ignotum (vid. ad vs. 310-343) habet H², in marg. U², om. mss. pleraque.

321 πολυμηχανίην] †, cf. -νος B 173 etc.

322 *Αἴφιδος] Αἰθῶ (δασ G¹ P) mss.;

- 344 ἢ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 344 cf. β 382
 345 ὁππότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα ἐφέλπετο Φόν κατα θυμὸν 345^b = N 8
 εὐνῆς Φῆς ἀλόχου ταρπήμεναι ἥδ' καὶ ὕπνου,
 αὐτίκ' ἀπ' Ὀκείανου χροσόθρονον ἡριγένειαν 347 cf. χ 197 sq.
 ὤρσεν, ἔν' ἀνθρώποισι φάος φέροι. ὦρτο δ' Ὀδυσσεύς
 εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 350 „ὦ γύναι, ἦδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
 κλαίουσ', αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
 Φιέμενον πεδάεσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἰῆς.

- ψυχῇ χρησόμενος Θηραίον Τειρεσίαν 323 cf. κ 492
 νηὶ πολυκλήιδι καὶ εἰς Φιδε πάντας ἱταίρους
 325 μητέρα θ' ἢ μιν ἔικτε καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἰόντα· 325^b = α 435
 ἥδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσε,
 ὡς θ' ἔκετο Πλαγκτὴς πέτρας δ' Φαιήν τε Χάρυβδιν
 Σκύλλην θ', ἣν οὐ πώ ποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
 ἥδ' ὡς Ἑλλίοιο βόας κατέπιπνον ἱταῖροι,
 330 ἥδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε προλόεντι κεραυνῷ
 Ζεὺς ὑπερβραμέτης, ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἱσθλοὶ ἱταῖροι
 πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξε·
 ὡς θ' ἔκετ' Ὀδυσγεῖν νῆσον νύμφην τε Καλυψῶν,
 ἣ δὴ μιν κατέρυκε λιλαιομένη πόσιν εἶναι 334^b sq. α 15
 335 ἐν σπείσι γλαφυροῖσι καὶ ἔτρεφεν ἥδ' ἱ Φρασκα 335^b cf. ε 135 η 256
 θησίμην' ἀθάνατον καὶ ἀγέραον ἤματα πάντα· 336 = ε 136 η 257
 ἀλλὰ Φοι οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι καίει· 337 cf. η 258
 ἥδ' ὡς εἰς Φαίηκας ἀφίκετο πολλὰ μογήσας, 338^b cf. ο 489
 οἱ δὲ μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσαντο 339 sq. cf. ε 36 sq.
 340 καὶ πέμψαν σὺν νηὶ φίλῃν εἰς πατρίδα γαίαν, 339 = ε 280
 χαλκὸν τε χρυσόν τε Φάλις Φεσθητά τε δόντας. 341 = ε 38
 τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπε Φίπος, ὅτε Φοι γλυκὺς ὕπνος 342^b sq. α 49
 λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμοῦ. 343^b = ψ 62

vid. 2 635 et § 55. || ἡρόεντα l. a. in
 schol.] ἡρόεντα mss.; vid. ad Y 65.

323 Θηραίον] -οο? cf. § 59.

325 ἀδινάων] crebrarum? at duae erant (vid.
 ad μ 39). An alle vel perpetuo clamantium?
 sic veteres; at vocis mentio sic omitti non
 poterat (cf. h. Cer. 67). Bothe probabiliter
 ἐλίων, cf. Σ 432 etc.; nisi vitium est inter-
 polatoris vocem obsoletam male adhibentis.
 De adi. vid. ad B 87.

330 προλόεντι] torrido; fulminis epitheton
 reddit ω 539 h. Ven. 289.

331 ἔφθιθεν] vid. ad ε 110.

333 Καλυψῶν] vid. § 77.

335 σπείσι § 71] σπεί(σ)σι mss. || Φ' Φρασκα

(Φε φάσκα) Bentley] Φρασκα mss.; vid. ad
 ε 135.

336 θησίμην' § 125] θήσιμ mss. || ἀγέραον]
 ἀγέρων q; cf. ε 136 et § 62.

337 οἱ Nauck] τοῦ mss.; τῶ editores usque
 ad Nauckium.

342 τοῦτ' τοῦτο δ' metro invito FM X. ||
 εἶπε] neglecto Φ. Grashof δεύτατα.

343 λυσιμελὴς] vid. v 57.

347-349] vid. supra vs. 243-246.

348 φάος; U Z] φάος; G, φάος; mss. pleraque;
 cf. § 71.

351 ἀμφοτέρω] -ροι U; vid. ad vs. 354. ||
 πολυκηδέα] †.

353 πεδάεσκον § 191] πεδάεσκον mss.

- νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἐκόμεθ' εὐνήν,
 355 κτήματα μὲν, τὰ μοι ἔστι, κομιζέμεν' ἐν μεγάροισι,
 μῆλα δ', ἃ μοι μνηστῆρες ὑπερφίαλοι κατέκειραν,
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληίσσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
 δώσουσ', εἰς ὃ κε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἄγρον ἄπειμι
 360 ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὃ μοι πυκινῶς ἀκάχηται·
 σοὶ δὲ, γύναι, τὰδ' ἐπιστέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
 αὐτίκα γὰρ φάτις εἰσιν ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι 362^b = Σ 136
 363 ἀνδρῶν μνηστῆρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισι.
 366 ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὅμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ, 366^b = Γ 328
 ὥρσε δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἥδ' ἐσβώτην, 367 cf. χ 435
 πάντας δ' ἔντε ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἐλέσθαι.
 οἱ δὲ Φοι οὐκ ἀπίθησαν, ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
 370 ὠῖξαν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤσαν ἤρχε δ' Ὀδυσσεύς. 370 cf. ω 501
 ἦδη μὲν φάος ἦν' ἐπὶ χθόνα, τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη 370^a cf. α 436
 νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόλῃος.

364 εἰς ὑπερφ' ἀναβῆσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 ἵσθαι, μηδὲ τινα προτιόσσοιο μηδ' ἐρίειν.

364 = δ 751

365 cf. η 31

364 ἀμφοτέρω U] -ροι mss. pleraque; vid.
 ad vs. 351.

356 κατέκειραν] -ρον U (cf. χ 36).

358 ἐπαύλους] †, vid. ad χ 470; ἐπαύλους
 PH mss. alia (vid. ad II 71).

359 ἄπειμι] ἔπειμι U¹ Eust.

361 τὰδ' G P H] τὰδ' mss. multa male. ||
 ἐπιστέλλω G] ἐπιστέλλω mss. cett.; cf. A 384.

Vertatur: tibi haec omnia mando (i. e.

trado, credo); ferri igitur nequeunt versus
 364 sq.

364 sq.] del. critici apud Nauckium.

366 ὅμοισιν] ὁμοῖν L W. || ἐδύσετο X n]
 -σατο mss. pleraque; cf. § 152.

370 ἤσαν Nauck] ἤιον mss.; vid. § 308
 et ad κ 146.

371 μὲν] γὰρ Hartman. || ἦν' (ἦεν) Cobet]
 ἦεν mss.; vid. ad σ 258 et § 308.

ψυχὰς δ' Ἑρμείας Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
 ἀνδρῶν μνηστήρων ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χειρὶ
 καλὴν χρυσεῖην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 5 τῇ δ' ἄγε κινήσας, ταῖ δὲ τρίζουσαι ἔποντο.
 ὣς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῶ ἄντρον θεσπεσίοιο

3^b sq. = Ω 343 sq.6^b = ν 363

1-204 Ar. —

1-204] δευτέραν hanc νέκυιαν, vile opus ex locis Homericis sine arte aut ingenio consutum, iure damnavit Ar., cuius haec argumenta (sed complura omitti credibile) afferuntur in schol. ad ω 1: Mercurium ψυχοπομπὴν vel χθόνιον Homero ignotum esse neque Cyllenium alias vocari; — procorum *nondum sepultorum* animis aditum ad inferos non patuisse (vid. ad vs. 11-14), *albam* autem rupem quam praeterire dicuntur aliunde esse ignotam; — ineptum esse Achillis cum Agamemnone colloquium, et falso *Agamemnonem* ad cōgendas copias Graeciam perlustrasse dici (vs. 115), *Nestoris* enim hoc fuisse munus; — *corpus Achillis* incorruptum per multos dies (vs. 63) servari non potuisse; — *Musarum* certum numerum (vs. 60) Homerum non nosse; — absurde Graecos dici *ad naves* properasse (vs. 50) ut deam marinam effugerent; — *Amphimedontem* (vs. 150 sqq.) referre quae comperta habere non potuerit.

Quae argumenta Porphyrius in schol. refellere conatur, pleraque tamen sunt invicta. — Diasceuaetae ut cetera quae post ψ 296 leguntur sic etiam hanc νέκυιαν tribuit Kirchhoff; ex fonte satis antiquo ab eo desumptam censet Seeck. Nos cum Fickio arbitramur Odysseae sero demum insertam esse; sexto saeculo ineunte factam esse conicit Fick.

1 *ψυχὰς δ' Ἑρμείας] Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς mss., quod non ipsius auctoris esse vitium testatur vs. 10. Cf. § 58. || Κυλλήνιος] *Mercurii* hoc epitheton redit h. Merc. 304, 318, 387, 408 XVII 1 XVIII 31 (*gentile* est 0518). || ἐξεκαλεῖτο] ἐξεκάλεσε probabiliter Barnes.

2 μνηστήρων] ἡρώων Diod. Sic. I 96, cf. vs. 25.

4 ἐγείρει H M] -λει mss. pleraque; cf. Ω 344. || ὑπνώοντας] vid. § 190 et ad Ω 344. || In K et in marg. H subiungitur τὴν μετὰ χειρὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης (= Ω 345).

τρίζουσαι ποτᾶνται, ἐπεὶ κέ τις ἀποπέσῃσι
 ὄρμαθοῦ ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλησιν ἔχονται
 ὧς αἰ τετριγυῖαι ἅμ' ἦσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφι
 10 Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' ἡερόεντα κέλευθα.
 παρ δ' ἴσαν Ὀκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
 ἡδὲ παρ' Ἑλλίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων
 ἦσαν αἴψα δ' ἴκοντο κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 ἔνθα τε ναίουσι ψυχαί, Φειδῶλα καμόντων.
 15 ἡῦρον δὲ ψυχὴν Πηληϊάδ' Ἀχιλῆος
 καὶ Πατροκλέος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην Φεῖδός τε δέμας τε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ὧς οἷ μὲν περὶ κεῖνον δμῖλεον ἀγχίμολον δὲ
 20 ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἀχρυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγγέρεαθ', ὅσσοι ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἐν Αἰγίσθοιο θάνατον καὶ πότμον ἐπέσπον.
 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεε Πηλεΐωνος·
 „Ἀτρεΐδη, περὶ μὲν σε φάμεν Διὶ τερπικεραύνῳ
 25 ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἡματα πάντα,
 οὐνεκα πολλοῖσιν τε καὶ ἰφθίμοισ' ἐφάνασσε
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθ' ἐπάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
 ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτι παραστήσεσθαι ἔμελλε
 μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὖ τις ἀλεύατο, ὃς κε γένηται.
 30 ὥς ὄφελος τιμῆς ἀπονήμενος, ἧς περ ἄνασσε,

10^a cf. II 185
10^b = ν 6413^b = λ 539

14 cf. ψ 72

15-18 = λ 467
sqq.19^a cf. II 644

20 cf. λ 387

20^a cf. ψ 65

21 sq. = λ 388 sq.

26 cf. τ 110

27 = γ 220

7 ποτᾶνται § 216] ποτίονται mss. || ἀποπέσῃσι] cf. § 21.

8 ὄρμαθοῦ] †, *e serie (catena)*; cf. Aristoph. Lys. 647 Ran. 914 Plut. 765, ὄρμος Σ 401 etc.

9 τετριγυῖαι] *κετριγυῖαι* Et. M. 539,1 (vid. ad II 470).

10 ἡερόεντα Nauck] *εὐρόεντα* U, *εὐρώεντα* mss. cetera; vid. ad γ 65.

11-14] de manibus virorum *nondum sepultorum* (cf. vs. 187 et 417 sqq.) haec non recte narrari observavit Aristarchus, vid. Ariston. ad ψ 78.

11 Λευκάδα πέτρην] nomen aliunde ignotum; fortasse alludit Aristoph. Ran. 194.

13 ἀσφοδελόν] vid. ad λ 539.

14 καμόντων] vid. ad Γ 278.

15 Πηληϊάδ' (ο) P, -δεα mss. cetera; cf. § 55.

16 Πατροκλέος § 73] -κλῆος mss.

17 ἦν] *ἔν?* vid. § 302.

19 ὧς... δμῖλεον ἀγχίμολον] ὧς... δμῖλεον, ἀγχίμ. LaRoche.

21 ἄλλαι] ἄλλοι n. || ὅσσοι F n] ὅσοι M, ὅσσοι mss. pleraque. Cf. λ 388.

24 τερπικεραύνῳ] vid. § 251.

26 ἰφθίμοισ' ἐφάνασσε] -σιν ἄνασσε mss.

27 ὅθ' ἐπάσχομεν] ὅθι π. mss.

28 πρῶτι] *πρῶτα* G P H mss. alia.

29 ἀλεύατο Thiersch] ἀλεύαται P¹ M, ἀλεύεται mss. pleraque. Praesens ἀλεύομαι nullum fuit, vid. § 180. || *κε γένηται*] *κε(ν) ἔσται* M (a manu schol.) Q.

30 ἧς περ ἄνασσε] corrupta (δ¹ G¹ D U² L W q). Non prosunt collati γ 181 ψ 649, neque sufficit ἧ (τ') ἐφάνασσε. Naber ἧς περ ἔχεσσε

- δήμῳ ἐνὶ Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν· 31^b cf. B 359
 τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί, 32 sq. cf. α 289 sq.
 ἡδέ κε καὶ σὺ παιδὶ μέγα κλέος ἦρε' ὀπίσσω·
 νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστω θανάτῳ εἴμαρτο Φαίδωναι· 34 cf. Φ 281
- 35 τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαι·
 „Ὀλβιε Πηλέος υἱέ, θεοῖσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ὅς 'θάνες ἐν Τροίῃ Φεκάς Ἀργεὺς ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
 'κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱές ἄριστοι
 μαρνάμενοι περὶ σείῳ· σὺ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης 39^b sq. cf. Π 775
 40 'κείσο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 ἦμες δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεθ' οὐδέ κε πάμπαν
 'πανσάμεθα πτολέμοι, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπ' ἔπαυσε.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνέκαμεν ἐκ πολέμοιο,
 κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι καθήραντες χροά καλὸν 44^a cf. Σ 233
- 45 ὕδατ'ι τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
 δάκρυα θέρμ' ἔχον Δαναοὶ 'κείροντό τε χαίτας. 46^a cf. H 426
 μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλήησι 47 cf. 55
 ἀγγελίης αἰούσα· βοή δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει 47^b cf. Σ 86
 48^b cf. A 500
 Θεσπεσίη, ὑπὸ δὲ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς.
 50 καὶ νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
 εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε παλαιὰ τε πολλὰ τε Φειδῶς, 51^b = P 188
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη 'φαίνεται βουλή· 52 sq. = H 325 sq.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε·
 „Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι· μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν· 54 cf. Γ 82
- 55 μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε σὺν ἀθανάτῃσ' ἀλήησι 55 cf. 47
 ἔρχεθ' ἔφοῦ παιδὸς τεθνηότος ἀντιάουσα· 55^b cf. Σ 86
 „ὣς ἔφαθ'· οἷ δ' ἔσχοντο φόβον μεγάθυμοι Ἀχαιοί. 57^a = Γ 84

32] om. G U¹.

33 ἦρε' § 284] ἦρα(ο) (ἦρατ', ἦραθ') mss.

34 σ'(ς)] etiam locis parallelis Φ 281 et
 312 accusativus cum infinitivo iungitur
 verbo εἴμαρτο.

36 θεοῖσ' ἐπιφείκελ'] μίγαφίρεται G (cf. λ 478).

39 δ' in G² F X U] δὲ mss. pleraque; cf.
 Θ 337.

40 μέγας μεγαλωστί] cf. Π 776.

41 ἦμες § 92] ἡμεῖς mss.

42 πτολέμοι § 59] -μον mss. || λαίλαπ'
 ἵπανσι] -πι παύσει mss., cf. § 13.

45 ἀμφὶ ἀμφὶς M X mss. alia; cf. § 316.

46 θέρμ' ἔχον] θερμὰ χέον mss. || κείροντο

U Eust.] -αντο mss. pleraque. De re vid. δ 198.

48 ἐπὶ πόντον] ἄσπετος G (cf. A 500).

49 ὑπὸ ἐπι P H mss. alia. || ἔλλαβε] ἦλυθε
 G F M mss. alia (cf. x 31).

55 σὺν] μετ' F M.

56 ἔρχεθ' ἔφοῦ (ἔρχετ' ἔφοῦ) Bekker] ἔρχεται
 οὐ mss. || τεθνηότος] -ειότος (-ειώτος) mss.
 multa; cf. § 160. || ἀντιάουσα § 191] -ιόουσα mss.

57 φόβου] in Odyssea †, in Iliade saepius
 legitur; contra φυγὴ non nisi in Odyssea (x
 117 x 306), φύγας vero in Iliade tantum
 obvium.

- ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἄλλοιο γέροντος
 οἴκτ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα Φείματ' ἔφεσαν· 59^a cf. δ 719
 60 μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι Φοπὶ καλῇ 59^b cf. Π 670
 60 cf. A 604
 'Θρήνεον. ἔνθα κεν οὐ τιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
 Ἀργεῖων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε μοῦσα λιγεῖα.
 ἐπὶ δὲ καὶ δέκα μὲν σε δμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ 63^b = E 490
 'κλαίμεν ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι· 64 cf. h. Merc. 9
- 65 ὀκτωκαιδεκάτῃ δὲ δόμεν πυρὶ, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶ
 μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πύονα καὶ Φέλικας βοῦς.
 'καίεο δ' ἐν Φεσθῇτι θεῶν καὶ ἀλείφατι πολλῷ
 καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἦρωες Ἀχαιοὶ
 τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
 70 πέζοι θ' ἱππηῆς τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 70 = B 810
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σε φλόξ ἦνυσεν Ἡφαίστοιο,
 ἡῶθεν δὴ τοι 'λέγομεν λεύκ' ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 Φοῖνυρ ἔν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι. 'δῶκε δὲ μήτηρ
 χρύσειον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον 74^a cf. Ψ 92
- 75 'φάσκ' ἔμεναι, Φέργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 ἐν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὅστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 μίγδα δὲ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο Θανόντος,
 χωρὶς δ' Ἀντιλόχοιο, τὸν ἔξοχα 'τίες ἀπάντων
 τῶν ἄλλων ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 79 cf. Ω 575
- 80 ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
 'χεύαμεν Ἀργεῖων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητῶν
 ἀκτῇ ἐπὶ προεχούσῃ, ἐπὶ πλατῇ Ἑλλησπόντῳ, 82^b = H 86

59 Φείματ' ἔφεσαν] εἴματα (εἴματ' M) ἔσαν
 mss.

60] Musarum certus numerus alias in
 Homericis non commemoratur.

61 'Θρήνεον] cf. Ω 722.

62] *postmodo insertus? cf. vs. 60. Vert.
 tam lugubri sono Musa(e) succinebant Nerei-
 dibus plorantibus. || ὑπώρορε G H] ἐπώρορε mss.
 multa, ἐπώρορε (immo ἐπώρορε) l. n. apud
 Eust. Verbum alias non nisi in tmesi occurrit
 (Ψ 108 etc.); de aoristo intransitive usurpato
 vid. ad θ 539. || μοῦσα] insolite de cantu
 usurpatur vox; perperam schol. contendunt
 mente supplendum esse πένθος.

63] de temporis hoc spatio vid. ad H 85.

65 δέ σ' ἀμφὶ Wolf] δέ σ' ἀμφὶς M D U,

δ' ἐπ' αὐτῷ G F P H. De particula ἀμφὶ(ς)
 vid. vs. 45 et § 316.

67 ἐν Bekker] ἐν τ' mss.

68 μέλιτι] vid. ad H 85.

68-70] imitatur Verg. Aen. XI 188-190.

70] om. k, in marg. habet F.

74] Bacchum hanc urnam, a Vulcano
 acceptam, Thetidi dono dedisse cum Ly-
 curgum effugiens comiter apud eam recep-
 tus esset (cf. Z 136), Stesichorus narravit
 sec. schol. Ψ 92. — De Baccho vid. ad
 Z 130-141.

75 περικλυτοῦ] -τόν H².

76 κεῖται] *κείται?

82 προεχούσῃ] προυχ. mss. || πλατῇ § 71]
 πλατεῖ mss.

- ὥς κεν τηλεφανῆς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη
τοῖς' οἷ νῦν γεγάσι καὶ οἷ μετόπισθεν ἔσονται.
85 μήτηρ δ' αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα
ἔθηκε μέσφ' ἐν ἄγωνι ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
ἦδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας 87 cf. λ 416
ἡρώων, ὅτε κέν ποτ' ἀποφθιμένον βασιλῆος
ζώννυνται τε νέοι καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα
90 ἀλλὰ κε κεῖνα μάλιστα Φιδῶν ἔθηκεσσι θυμῷ, 90 cf. λ 418
οἷ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα
ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσι.
„ὥς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλὰ τοι αἰεὶ
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσσεται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεὺ·
95 αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον ἑτοίμην; 95^a cf. ζ 80
ἐν νόστῳ γὰρ Ζεὺς μοι ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον 95^b = α 238
Αἰγίσθοι' ὑπὸ χερσὶ καὶ ὀλομένης ἄλχοιο.“ 96^b = γ 194
97 cf. λ 410
ὥς οἷ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε διάκτορος Ἀργεῖφόντης,
100 ψυχᾶς μνηστήρων κατὰγων Ὀδυσῆι δαμέντων·
τῷ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰθὺς ἔκλον, ὥς ἐφιδέσθην.
ἔγνω δὲ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου
παῖδα φίλον Μελανῆος, ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
ξεῖνος γὰρ Φοῖ ξην Ἰθάκῃ ἐνὶ Φοικίᾳ ναίων.
105 τὸν προτέρη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδου·
„Ἀμφιμέδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε
πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως

83 sq.] interpolator expressit locum H 87-91.

83 τηλεφανῆς] †.

87 ἀντεβόλησας F] -σα mss. multa; cf. λ 416.

88 sq.] *delendi?

88 ὅτε κέν ποτ' corrupta; -vitiōsum enim est κεν cum indicativo (DLW καί), frustra autem Thiersch ζώννυνται (vel -νύνται) subiunctivi esse formam contendit (cf. § 122) et pro ἐπεντύνονται scribit -νυνται. Simile est vitium Hes. Scut. 377.

90 κα] γε Zk Eust. || ἔθηκεσσι] ἐτεθήκη F² Un mss. alia; vid. v. l. vs. 87 et ζ 166.

95 τόδ' ἦδος] τὸ ἦδος? vid. § 41.

96 Ζεὺς μοι ἐμήσατο Nauck] μοι Ζεὺς ἐμή-

σατο PHDLW, μοι Ζεὺς ἐμήσατο mss. pleraque.

97 Αἰγίσθοι' § 59] -σθου mss. || ὀλομένης § 21] οὐλ. mss. || ἄλχοιο] caedis participes fuisse Clytaemnestra alias apud H. non dicitur.

101 ἐφιδέσθην] ἰδέσθην ULW, ἐσιδέσθην mss. pleraque.

103 Μελανῆος] Μελανθῆος FM (metro in-vito); Barnes παῖδα Μελανθῆος τὸν.

104 ξην] ξεν? vid. § 302.

106 τί παθόντες] cf. A 313. || γαῖαν ἔδυτε] cf. Z 19.

107 ἄλλως] ἄλλος FM² n mss. alia; an *ἄλλους?

- κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους. 108 cf. δ 530
ἢ ὅμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσε 109-112 cf. λ 399
110 ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ; 110 cf. ε 254^{sq.}
ἢ ποθ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου 111 cf. x 459
βοῦς περικταμνομένους ἦδ' οἶων πῶεα καλὰ, 112 cf. ζ 528 λ 402
ἦε μαχιδόμενοι πτόλιος πέρι ἦδ' ἐ γυναικῶν; 113 = λ 403
ἔπει μοι εἰρομένη· ξείνος δέ τοι εὖχομαι εἶναι. 114^a = ο 263
115 οὐ μέμνησ' ὅτε κείσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ 115^a = ο 18
ὄτρυνέων Ὀδυσῆα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ
ἔλινον εἷς ἅμ' ἔπεσθαι ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν; 117^a cf. N 717
μηνὶ δ' ἄρ' οὐλῳ πάντα ἑπρήσαμεν εὐρέα πόντον,
σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.“ 119^a = ψ 37
120 τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος·
122 „μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφεῖς, ὥς ἀγορεύεις·
σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα καὶ ἀτρεκέως καταλέξω,
ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἶον ἐτύχθη.
125 ἑμὴν μὲν Ὀδυσσεὺς δὲ φῆν οἰχομένοιο δάμαρτα· 125 cf. v 290
ἢ δ' οὐτ' ἠρνέετο στρυγερὸν γάμον οὐτ' ἐτελεύτα, 126 cf. α 249
ἡμιν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ ἑμερήριξε· 128 cf. β 93
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε, 129-142 = β 94^{sq.}
130 λεπτὸν καὶ περιμέτρον, ἄφαρ δ' ἡμιν μετέφειπε·
„κοῦροι, ἐμοὶ μνηστήρες, ἐπεὶ θάναε δῖος Ὀδυσσεύς,

121 Ἀτρεΐδῃ κούεσσι, φαίνεται ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

121 = B 434

108 λέξαιτο] desideratur pronomen τις, vid. ad X 199.

109 ἢ ὅμ' ἢ ὅμ' F (ex vs. 111). || ὅμ' § 92] ὅμ' vel ὅμ' mss. De pluribus ὅμοις (ὅμοις) non recte dicitur (vid. § 92); *ὅμας ἐν(ι) νη(ι) (vel νησι)? Nisi interpolatoris hoc est vitium, qui ex libro λ haec desumpsit.

111 ποθ' § 322] ποθ' mss.

112 περικταμνομένους] -των P, περιμαρναμέ- νους Barnes. Vid. ad ζ 528 λ 402. || ἦδ' — καλὰ] καὶ δις καὶ πέντε αἶγας P (cf. β 56).

113 *μαχιδόμενοι πτόλιος πέρι] περὶ πτόλιος μαχιδόμενοι (-χαι- FP) mss.; vid. ad λ 403. — Interpolatorem metri causa usum esse nominativo, licet accusativum posceret sententia, putat Kirchhoff.

115 οὐ Brandreth] ἢ οὐ mss.; cf. § 8. ||

μέμνησ' μέμνη mss.; vid. § 117 et ad ο 18.

117] om. P.

118 sq.] del. Duentzer.

118 ἄρ' ἐν Ar. apud Didymum ad K 48. || οὐλῳ] vid. ad ρ 343. || πάντα] sententiae vix aptum; Bekker ἔπειτα.

119] invitatus (σπουδῇ, i. e. aegre, vix tan- dem) in bellum profectus esse Ulixes in Homericis alias non dicitur.

121] om. FMU¹ mss. alia.

122 sq. διοτρεφεῖς — πάντα] om. DWq.

123 καταλέξω] ἀγορεύσω Un.

124 τέλος] μόρον HDLW (quod cum θα- νάτοιο iungi nequit; vid. ad γ 302).

128 ἠρνέετο § 191]. ἠρνέετο mss.

127] del. Bothe.

128-142] de his vid. ad β 93 sqq.

- μῖνεντ' ἐπειγόμενοι περ ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμῶνια νήματ' ὀληται,
Λαέρτη ἥρωι ταφήιον, εἰς ὅτε κέν μιν
135 μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι ταυηλεγέος θανάτοιο·
μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιῶδων νεμεσῆσῃ,
αἶ' κεν ἄτερ σπείρου κέεται πολλὰ κτεατίσσας·
ὥς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ἔνθα καὶ ἡματὶ μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
140 νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραθεῖτο.
ὥς τρέφετες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἔπειθεν Ἀχαιοὺς·
142 ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθε Φέτος καὶ ἐπήλυθον ὦραι,
144 καὶ τότε δὴ τις ἔφειπε γυναικῶν, ἣ σάφ' ἐφείδει,
145 καὶ τήν γ' ἀλλύουσας ἐφηύρομεν ἀγλαὸν ἱστὸν.
ὥς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὅπ' ἀνάγκης.
„εὖθ' ἢ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
πλύνασ', ἡελίῳ ἐναλίγκιον ἢ σελήνῃ,
καὶ τότε δὴ ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθεν ἤγαγε δαίμων
150 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν, ὅθι δώματα ἵναϊε συβώτης.
ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσεύος Φείλοιο
ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος ἰὼν σὺν νηὶ μελαίνῃ·
τῷ δὲ μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρνύναντε
153 ἴκοντο προτὶ Φάστῳ περικλυτὸν, ἣ τοι Ὀδυσσεὺς
155 ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε.
τὸν δὲ συβώτης ἤγε κακὰ χροῖ Φείματ' ἔχοντα,
157 πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιον ἢ δὲ γέροντι,
159 οὐδέ τις ἡμείων ὀδύνατο γινῶναι τὸν ἐόντα
160 ἐξαπλῆγος προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν,
ἀλλ' ἔπεσιν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν ἢ δὲ βολῇσι.
„αὐτὰρ ὃ τῆος ἐτόλμα' ἐνὶ μεγάροισιν ἐφοῖσι

143 μνηῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡματα πόλλ' ἐτελέσθη·

143 = τ 153

158 σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῖ Φείματ' ἔφαστο.

158 = ρ 203

143] habent DULW, om. mss. cett.;
vid. ad β 107. || πόλλ' ἐτελέσθη] πολλὰ τελ. mss.

147 ἐφ' ἢ P, vid. ad γ 9.

150] vid. ad ν 408.

153 ἀρνύναντε] ἀρνύναντε P.

155] de metro vid. Spitzner Vers. Her. p. 9.

158] e libro ρ insertum esse vidit Wolf;
post versum 156 ferri nequit. || Φείματ'

ἔφαστο] εἴματα ἴστο mss., l. a. εἴματ' ἔχοντα.

159 γινῶναι τὸν] γινῶναι τοῖον F, cf. λ 144;

*τὸν γινῶναι? vid. § 125 et ad β 159.

161 ἴπσις] neglecto F; ἀλλὰ Φείματ' Bek-

ker; an vitium hoc est interpolatoris?

162-166] del. Duentzer.

162 τῆος § 323] τῆος μὲν mss. || ἐτόλμα'

§ 191] ἐτόλμα mss.

- βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο,
165 σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' αἰέρας
εἰς θάλαμον κατέθηκε καὶ ἐκλήισεν ὀχῆας·
αὐτὰρ ὃ Φῆν ἄλοχον πολυκερδεῖφριν ἄνωγε
τόξον μνηστῆρσιν θέμεναι πολὺν τε σίδηρον,
ἡμῖσιν αἰνομόροισιν ἀέθλια καὶ φόνου ἀρχήν.
170 οὐδέ τις ἡμείων ὀδύνατο κρατεροῖο βιοῖο
νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν·
ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἔκανε Ὀδυσσεύς μέγα τόξον,
ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλάομεν Φεπέεσσι
τόξον μὴ δόμεναι, μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι,
175 Τηλέμαχος δὲ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσε.
αὐτὰρ ὃ δέξατο χειρὶ πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς,
ξηιδίως δ' ἐτάνυσσε βιδόν, διὰ δ' ἤκε σιδήρου·
'στῇ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀιστοὺς
δφεινὸν παπταίνων, βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
180 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοις ἐφείε βέλεα σιονόεντα
ἄντα τιτυσκόμενος· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον.
γνωτὸν δ' ἦν, ὃ ῥά τίς σφι θεῶν ἐπιτάροθος ἦεν·
αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐφροσπόμενοι μένει σφῶ·
'κτεῖνον ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀφεικῆς
185 κρᾶτων τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἶματ' ἔθνε.
„ὥς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ'· ὦν ἔτι καὶ νῦν
σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροισ' Ὀδυσῆος·
οὐ γὰρ πῶ Φίσσασι φίλοι κατὰ δῶμα Φεκάστου,
οἳ κ' ἀπονείψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων

164^b = ο 242

168 = φ 3

169^a = ε 53

169^b = φ 4

171 cf. φ 185

177 cf. φ 328

178^a = ν 128

178^b = x 3

181^a = φ 421

181^b = P 361

183^b = ξ 262

184 cf. K483 x 308

185 = χ 309

167 sq.] falsane haec est Amphimedontis
opinio? non concinit enim cum libro φ. Ita
Barnes rem satis probabiliter expediebat.
An aliam narrationem secutus est is qui
νέκυιαν confecit? vid. ad libri φ initium.

167 πολυκερδεῖφριν] -δείφριν vel -δείφριν mss.;
cf. ψ 77.

168 *μνηστῆρσιν θέμεναι] μνηστῆρσιν θέμεν
mss.; vid. φ 3 et § 126.

169 ἡμῖσιν § 93] ἡμῖν mss.

173 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss. || ὁμοκλάομεν
§ 191] ὁμοκλάομεν mss.

179 βασιλῆα] vid. ad α 386.

180 βέλεα] l. a. <σιονόεντα> βέλενα. Cf.
O 590 Hes. Theog. 684.

182 ἦν, ὃ ῥά] ἦν, ὃ LMeyer; cf. § 302.

183 δώματ' δῶμα P. || ἐφροσπόμενοι § 247]

ἰπισπ. mss. || σφῶν] σφῶν FDU n mss. alia.

185 κρᾶτων] cf. § 82. || αἶματ' ἔθνε] -τ'
θῦε mss.

186 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

187] videatur ad vs. 11-14. || κεῖται]

*κεῖατ'?

188 Φίσσασι § 160] ἴσασι mss. || δῶμα]

δῶμαθ' mss. Vid. ad Ω 1 β 258 σ 428.

189 ὠτειλέων] vid. § 56 et ad Δ 140.

- 190 κατθέμενοι γοάοιεν, ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“ 190^b = γ' 9
 τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαι·
 „ὄλβιε Λαέρταο πάις, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 ἣ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτῆσα' ἄκοιτιν
 ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ
 195 κούρη Φικαρίοι', ὡς εὖ 'μέμνητ' Ὀδυσῆος,
 ἀνδρὸς κουριδίου. τῷ Φοί κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται 196^b cf. B 325
 Φῆς ἀρετῆς, τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
 ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονα Πηνελόπειαν,
 οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ 'μήσατο Φέρρα, 199 sq.^a cf. λ 429
 200 κουριδίον κτείνασα πόσιν' στυγερὴν δέ τ' ἀοιδὴ
 ἔσσει' ἐπ' ἀνθρώπους, χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὅπασσε sq.
 θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἣ κ' εὐφρογὸς ἔησι.“ 202 = λ 434
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἑσταότ' ἐν Ἀΐδαιο δόμοισ' ὑπὸ κεύθεσι γαίης. 204 cf. X 482
- 205 οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἔκοντο 205^a = Ω 329
 καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Λαέρτης 'κτεάτισσεν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησε.
 ἔνθα F' ἔην Φοῖκος, περὶ δὲ κλισίον 'θέε πάντη,
 ἐν τῷ ἐσιτέσκοντο καὶ ἱζανον ἡδ' ἐνίανον
 210 δμῶες ἀναγκαῖοι, τοὶ Φοί φίλα 'Φεργάζοντο.

190 δ γὰρ] vid. § 101 et ad K 127.
 192 πάις n] πάι mss. cetera.
 193 σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ] corrupta; male Eust. interpretatur εὐτυχία, requiritur autem epitheton Penelopes (cf. vs. 197). || ἐκτῆσα' § 117] ἐκτῆσω mss.
 194 ἀμύμονι] ἐχέφρονι F U n mss. alia (vid. vs. 198).
 195 Φικαρίοι' § 59] -ρίου mss.
 196 ὀλεῖται] cf. § 147 et B 325.
 198 ἐχέφρονα Πηνελόπειαν Bothe] ἐχέφρονι (ἀμύμονι U n, ut vs. 194) Πηνελοπείῃ mss.; cf. Z 358 & 580 ω 200.
 200 τ'] om. Eust., Bothe γ'. || ἀοιδὴ] cf. Z 358 & 580 ω 197 sq.
 201 δέ τε F U] δ' ἐν mss. complura. || ὅπασσε Eust.] ὁπάσσει mss. (omnia?)
 204 ἑσταότ' FL] ἐσταῶτ' (ἐσταῶτ') mss. pleraque; cf. ψ 46. || ἐν § 315] ἐν mss. ||

δόμοισ'] πύλαις (immo leg. πύλῃσ') habet M.
 207 'κτεάτισσεν] sibi paraverat (τεμίνους loco); vid. II 57 et praesertim β 102. Male schol. reddit ἔκτισεν.
 208 *F' ἔην Φοῖκος] οἱ οἶκος ἔην mss.; vid. ad Z 289. || ἔην? vid. § 302. || κλισίον] GDindorf κλισίων. Vox †, quam integra commentatione illustrasse Dorotheum dicit Porphyrius ad I 90, variis autem explicationibus prolatis domum interpretatur ipse, melius Ar. ibidem σπιβάδας. Accurate tractatur nomen in lex. Ebelingi. || 'θέε] cf. Hes. Scut. 146.
 209 ἐσιτέσκοντο] σιτ. mss.; verbum †. || *ἡδ' ἐνίανον] ἡδ' ἱανον U, ἡδὲ ἱανον mss. cetera hiatus vitioso. Cf. ι 187 ο 557.
 210 ἀναγκαῖοι] sensu passivo (coacti) non nisi h. l. et vs. 499. || φίλα] corruptum ducit Hartman.

- ἔν δὲ γυνὴ Σικελὴ γοῆς 'πέλετ', ἣ ῥα γέροντα
 ἐνδυκέως 'κομέεσκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλῃος. 212^b = α 185
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς δμῶεσσι καὶ υἱεὶ μῦθον ἔφειπε·
 „ὕμεις μὲν νῦν ἔλθετ' ἐν κτίμενον δόμον εἴσω,
 215 δειπνον δ' αἶψα συὼν ἱερεύσατε ὅς τις ἄριστος· 215 cf. § 414
 αὐτὰρ ἐγὼ πατρός πειρήσομαι ἡμετέροιο,
 ἣ κέ μ' ἐπιγνώῃ καὶ φράσεται ὀφθαλμοῖσι,
 ἥε κεν ἀγνοῇσι πολλὸν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.“
 ὡς φειπὼν δμῶεσσιν ἀρήια τεύχε' ἔδωκε·
 220 οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς 'κίον, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἄσσον ἔην πολυκάρπου ἀλφῆς πειρητίζων.
 οὐδ' ἦρ' ἐν Δολίον, μέγαν ὄρχατον εἰς καταβαίνων,
 οὐδέ τινα δμῶων οὐδ' υἱῶν ἀλλ' ἄρα τοί γε
 αἱμασιᾶς λέξοντες ἀλφῆς ἔμμεναι ἔρκος
 225 ὄχοντ', αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρον ὁδὸν ἡγεμόνευε.
 τὸν δ' οἶον πατέρ' ἦρ' ἐν κτιμένη ἐν ἀλφῇ 226^b = γ 496
 λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόεντα δὲ 'φέστο χιτῶνα
 ῥαπτὸν ἀφεικέλιον, περὶ δὲ κνήμησι βοείας
 κνημίδας ῥαπτὰς 'δέδετο, γραπτὺς ἀλεείνων,
 230 χειρὶδὰς τ' ἐπὶ χερσὶ βάτων ἔνεκ' αὐτὰρ ὑπερθε
 αἰγείην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέζων.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 γήρ' αἰ τεῖρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,

211 Σικελὴ] vid. ad ν 383. || 'πέλετ' § 275] πέλεν mss.
 212 ἐπ' ἀγροῦ] ἐπεὶ ἄγε n. || ἀγροῦ] ἀγρόος? cf. § 59.
 214 ὕμεις § 92] ὕμεις mss. || δόμον εἴσω] πτολίεθρον F.
 217] om. M¹, post vs. 218 collocant P H. || ἣ § 327] αἶ mss., εἰ IHVoss. || ἐπιγνώῃ GHermann] ἐπιγνοίῃ (ἐτι γνοίῃ) mss.
 218 κεν] κέ μ' IHVoss.
 221 πολυκάρπου] vid. ad η 122.
 222 Δολίον] cf. δ 735 et ω 387.
 223 υἱῶν] υἱέων mss. pleraque; cf. § 78.
 224 αἱμασιᾶς] cf. σ 359.
 227 λιστρεύοντα] †, circumfodientem, cf. λιστρον χ 455; idem ω 242 dicitur ἀμφι-λαχύνειν. || ῥυπόεντα F] ῥυπόεντα mss. cetera; vid. ad ζ 87.

228 sq. ῥαπτὸν... ῥαπτὰς] adi. verb. non redit; cf. ῥαφή χ 186, ῥάπτω M 296 etc.
 229 γραπτὺς] †, verpium vulnera, cf. γράφω P 599, ἐπιγράφω Δ 139 etc.
 230 χειρὶδὰς] †, manicas. || βάτων] †, ruborum (verpium), cf. βατοδόπος h. Merc. 190.
 231 αἰγείην] ἀργείην P. Cf. K 257, 335 etc. || πένθος ἀέζων] dolorem suum fovens (cf. P 139 λ 195 ρ 489). Sed causa potius indicanda est cur pileo caput texerit senex, vid. vs. 229 sq.; vHerwerden θάλλος ἀέζων, ESchulze πνίγος ἀέζων; neutrum tamen substantivum in Homero extat, neque activum ἀέζειν usurpatur de eo qui se ipsum defendit. Si quid eiusmodi latet, suspicamur senem potius ad ψύχος vel ὄμβρον (Hartman, cf. Ar. Nub. 268) vitandum capiti imposuisse pileum; vid. ad ρ 196.

- στάς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχην κατὰ δάκρυον εἴβε.
 235 'μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν 235 = E 671
 κύσσαι καὶ περιφύμεν' ἔφον πατέρ' ἡδὲ Φέκαστα
 237 Φειπέμεν', ὡς ἔλθοι καὶ ἴκοιτ' εἰς πατρίδα γαῖαν. 237 cf. q 539
 239 ὦδε δέ Φοι φρονέοντι 'δοάσσατο κέρδιον εἶναι' 239 = N 458
 240 πρῶτον κερτομίοισι Φέπεσσιν πειρηθῆναι.
 τὰ φρονέων ἰθὺς 'κλέν αὐτοῦ διὸς 'Οδυσσεύς.
 ἦ τοι ὃ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε'
 τὸν δὲ παριστάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός'
 „ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημοσύνη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
 245 ὄρχατον, ἀλλ' ἐὺ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν,
 οὐ φυτὸν, οὐ συκῇ, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὲν ἐλαίη,
 οὐκ ὄγχην, οὐ πρασίη τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον.
 ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ· 248^b cf. Z 326
 αὐτόν σ' οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, ἀλλ' ἄμα γῆρας
 250 λυγρὸν ἔχει σ' αὐχμεῖς τε κακῶς καὶ ἀΦεικέα Φέσσαι.
 οὐ μὲν ἀΦεργίης γε Φάναξ ἔνεκ' οὐ σε κομίζει,
 οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει, εἰσορᾶσθαι

238 ἢ πρῶτ' ἐξερίετο Φέκαστα τε πειρήσαιο.

238 = δ 119

234 βλωθρὴν] vid. ad N 390. || ὄγχην] vid. ad η 115-121.

236 περιφύμεν' § 125] περιφύμαι mss.

237 Φειπέμεν' § 125] εἰπεῖν mss. || ἴκοιτ' ... [de optativo vid. § 109.

238] om. U¹, e libro δ interpolatum esse vidit Kirchhoff. || ἐξερίετο... πειρήσαιο] ἐξερίεσθαι... πειρήσασθαι IHVoss.

240] prius callidis verbis patris animum pertentare et praeparare, non ioci causa (ut locus explicari solet), quod turpe foret et inhumanum, sed ne homo grandaevis nihil eiusmodi suspicatus inexpectato filii adspectu violentius percelleretur. || κερτομίοισι Φέπεσσιν § 60] -οις ἐπέεσσιν mss. || Φέπεσσιν] Wernicke metri causa ἐπέεσσιν γε (cf. § 25). An spuria est vox? vid. A 539 i 474 v 177.

241 αὐτοῦ] αὐτόο? vid. § 59.

242 μὲν κατέχων] κάτω ἔχων P, μὲν κάτω ἔχων H¹ mss. alia; „genuina scriptura latet” (Nauck), κατέχων sensu demittendi alias non reperitur. || κεφαλὴν] ἐν χειρὶν F¹. || ἀμφελάχαινε] †, cf. vs. 227; de stercoratione intellegit Cicero de Senect. XV 54.

244 ἀδαημοσύνη Apoll. lex. et l. a. in

schol.] †, ἀδαημονίη mss. et Hesych., quae prava forma ipsi poetae imputanda non videtur. Cf. adi. ἀδαημων E 634 N 811 μ 208 q 283.

245 ἐὺ... ἔχει] bene (se) habet; in Hom. non redit locutio.

246 sq. συκῇ... ἐλαίη... ὄγχην] vid. ad η 115-121.

246 συκῇ] cf. § 58.

247 ὄγχην, οὐ] synizesis novicia, cf. § 8; Bothe male ὄγχην πρασίη τε. || πρασίη] vid. ad η 127.

248 μὴ... ἔνθεο] cf. A 410.

249 ἀγαθὴ κομιδὴ] κομιδὴ ἀγαθὴ P.

250 ἔχει σ' U² W J probante Cobeto] ἔχεις mss. cett.; vid. ad λ 196 et x 376. || αὐχμεῖς] †, squales, cf. αὐχμήεις h. XVIII 6. Alias radix αὐχμ- non occurrit apud Hom., sed fortasse cohaeret ἀυσταλίας τ 327; cf. ἄζομαι A 487 et ἄζη χ 184. Opp. est λιπαρός, cf. Aristoph. Nub. 442, 920, 1120 etc. (v. l. τ 72).

251 ἀΦεργίης] †, cf. ἀΦεργος I 320 τ 27. De sono τ vid. § 54.

252 δούλειον] †, δούλειον Z 463 ξ 340 q 323;

- Φεῖδος καὶ μέγεθος· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ΦέΦοικας. 253^b cf. Γ 170
 τοιούτῳ δὲ ΦέΦοικεν, ἐπεὶ λούσαιο φάγοι τε,
 255 εὐδέμεναι μαλακῶς· ἦ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων. 255^b cf. λ 218^a τ 43^a
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε Φειπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 256 = K 384
 τεῦ δμῶς ἐσσ' ἀνδρῶν; τέο δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις;
 καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' ἐν Φεῖδω, 258 = α 174
 εἰ ἐτεόν γ' Ἰθάκην τήνδ' ἐκόμεθ', ὥς μοι ἔΦειπε
 260 οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ἐνθάδ' ἰόντι·
 οὐ τι μάλ' ἀρτίφρων, ἐπεὶ οὐ τόλμησε Φέκαστα
 Φειπέμεν' ἢδ' ἐπακούσαι ἐμὸν Φέπος, ὥς Φ' ἐρέεινον
 ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ἦ που ζῶει τε καὶ ἔστι,
 ἦ ἤδη τέθνηκε καὶ ἐν ΑΦίδω δόμοισι. 264 = δ 834
 265 ἐκ γὰρ τοι Φερέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μὲ' ἄκουσον. 265 = ο 318
 ἄνδρα ποτ' ἐξέλυσσα φίλῃ ἐνὶ πατρὶδι γαίῃ
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντα, καὶ οὐ πῶ τις βροτὸς ἄλλος
 ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα· 268 = τ 351
 ἠύχετο δ' ἰξ' Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφρασκε
 270 Λαέρτην Ἀρκεσιτιάδην πατέρ' ἔμμεναι ἐσθλόν.
 τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶματ' ἄγων ἐν ἐξέλυσσα 271 sq. = τ 194 sq.
 ἐνδυκῶς φιλέων, πολλῶν κατὰ Φοῖκον ἐόντων,
 καὶ Φοι δῶρ' ἔπορον ξεινήμα, οἷ' ἐΦεΦοίκει
 χρυσοῦ μὲν Φοι ἔδωκ' ἐνΦεργέος ἐπτά τάλαντα, 274 sq. cf. τ 202 sq.
 275 ὀδῶκα δέ Φοι κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
 δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσσους δὲ τάπητας, 276 sq. = Ω 230 sq.

adi. novicium, vid. ad Γ 409. || ἐπιπρέπει] comp. †, simplex M 104 etc. || εἰσορᾶσθαι § 191] -ράσθαι mss.

253] del. Bothe.

254 Φοικεν Iulian. 77c] Φοικες n, Φοικας mss. cetera. || λούσαιο] λούσαιο? cf. § 295.

257 τεῦ] novicium pro τίο, cf. § 99. || ἐσσ' § 302] εἰς vel εἰς mss. || τίο § 99] τεῦ mss.

260 οὗτος] quem in via sibi occurrisse fingit Ulixes. || νῦν δὴ] δὴ νῦν i. Cf. λ 160.

261 ἀρτίφρων] †, cf. x 558 φρεσὶ Φῆσιν ἀρηρώς.

262 εἰπέμεν U n] εἰπεῖν mss. cett.; cf. § 125. || *Φ' addidimus.

263 ἦ § 327] εἰ mss. || τε καὶ] γε καὶ F, καὶ I² Axt. Cf. η 69.

264 *ἐν § 315] εἰν mss.

265 μ' § 92] μιν mss.

266 ἐν] ἐν mss. complura.

268 δῶμα] l. a. δῆμον (ms. δόμον, correxit Nauck).

270 Ἀρκεσιτιάδην] Ἀρκεσιτιάδην mss.; vid. ad δ 755. || ἐσθλόν M] αὐτῷ mss. pleraque. Cf. § 98.

273 δῶρ' ἔπορον] δῶρα πόρον mss.; πολλὰ πόρον vHerwerden coll. μυρὶ vs. 283, ξεινήιον enim esse substantivum. || οἷ' ἐΦεΦοίκει] οἷα ἐφάκει mss.

274 ὀδῶκ' ὀδῶκ' mss.

275 πανάργυρον] cf. i 203. || ἀνθεμόεντα] vid. ad ψ 885.

276] om. P Z k, in marg. habet F. || ἀπλοῖδας] cf. vs. par. || τάπητας] χιτῶνας; H M¹ D Y mss. alia.

- τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
χωρὶς δ' αὖτε γυναικας ἀμύμονα Φέργα Φιδυίας 278^b = I 128
τέσσαρας εἰδαλίμας, ὥς ἤθελεν αὐτὸς ἐλέσθαι.
280 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατήρ κατὰ δάκρυον εἴβων
„ξεῖν', ἦ τοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις ἦν ἐρεεῖνεις·
ὕβρισται δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα ἁρρίζεο, μυρὶ ὀπάζων·
εἰ γὰρ μιν ζῶν γε ἰκίης Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ,
285 τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε
καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἦ γὰρ θέμις, ὅς τις ὑπάρξῃ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πόστον δὴ Φέτος ἐστίν, ὅτ' ἐξέλυσσας ἐκείνων,
σὸν ξείνον δύστηνον, ἐμὸν παῖδ', εἴ ποτ' ἔην γε,
290 δύσμορον· ὃν μοι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἦέ ποθ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἦ ἐπὶ χέρσου
θηρσί καὶ οἰωνοῖσι Φέλωρ γένετ'· οὐδὲ Φε μήτηρ
ἔκλαυσε περιστείλασα πατὴρ θ', οἷ μιν ἑκόμεσθα·
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια 294^a = X 88
295 ἑκόντ' ἐν λεχέεσσιν ἐφδὸν πόσιν, ὥς ἐφεφοίκει,
ὀφθαλμοὺς καθελούσα· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν Φεῖδω·
τίς πόθεν ἔσσι ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἡδὲ τοκήες;
ποῦ τοι νηὺς ἔστηκε θοή, ἦ σ' ἡγάγε δεῦρο
300 ἀντιθέους θ' ἐτάρους; ἦ ἔμπορος εἰλήλουθα
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίῃς, οἷ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;“ 301^a = I 535

277] om. H Y n.

278 ἀμύμονα] -νας mss. nonnulla; vid. ad I 128. || Φέργα Φιδυίας § 160] ἰργ' εἰδυίας mss.

279 εἰδαλίμας] † (l. a. § 206?); *pulcras* (neglecto F)?

280 δάκρυον εἴβων] δάκρυα λείβων M.

284 εἰ γὰρ] vid. ad δ 732. || εἰ] δὲ P H n mss. alia. || ἰκίης § 208] κίχης (κίχης) mss.

286 ξενίῃ] nonnisi vs. 314 redit, cf. ξεινοσύνη φ 35. || ὑπάρξῃ] †; vert. *hoc enim aequum est contingere ei qui prior bene fecerit.*

287 κατάλεξον] ἀγόρευσον H mss. alia.

288 πόστον] †. || ἐκείνον] novicium pro κείνον, cf. § 97.

289 εἰ ποτ' ἔην γε] vid. ad Γ 180. || ἔην] ἔεν? vid. § 302.

290 μοι M] που mss. cetera.

291 ποθ' § 322] που mss.

293 περιστείλασα] comp. †, simplex A 294 etc.

294 πολύδωρος] cf. Z 394.

295 λεχέεσσιν ἐφδὸν] λεχέεσσι φίλον F (cf. α 363). || ἐφεφοίκει § 160] ἐπίοικεν vel ἐπ-ἐφίκει mss.

296 καθελούσα] cf. A 453 l 426.

298 ἔσσι § 302] εἰς vel εἰς mss.

299 τοι G Hermann coll. vs. 308] δαι Ar. D L W (cf. K 408 α 225), δὴ U, δὲ F H M¹, δαι οἱ P (metro invito). Bothe δ' αὖ.

300 ἀντιθέους] ignotum hominum nimia haec laus. || ἔμπορος] cf. β 319.

301 ἔβησαν] ἔβησαν Bothe.

- τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„τοιγὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω. 303 cf. K 413
εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
305 υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο Φάνακτος·
αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλὰ με δαίμων
'πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν' οὐκ ἐθέλοντα·
νηὺς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος. 308 = α 185
αὐτὰρ Ὀδυσσῆι τόδε δὴ πέμπτον Φέτος ἐστὶ, 309 sq. cf. Ω 765
310 ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης, 310 = τ 223^{sq.}
δύσμορος· ἦ τέ Φοι ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι,
δεξιόι, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκείνων,
'χαίρε δὲ κείνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
μίξεσθαι ξενίῃ ἢδ' ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.“
315 ὥς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα, 315-317^a = Σ 22^{sq.}
ἀμφοτέρωσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
'χεύατο κακὰ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὰ στεναχίζων. 317^a = ψ 225
τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ Φοι ἦδη 318^a = I 595
δριμὺ μένος προέτυψε φίλον πατέρ' εἰσοράοντι.
320 ἑκόντ' ἐν λεχέεσσιν ἐφδὸν πόσιν, ὥς ἐφεφοίκει,
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν Φεῖδω,
321^a cf. φ 207
322 = π 206
323 cf. δ 801
326^b = ψ 64

303 πάντα] ταῦτα M. || καταλέξω] ἀγορεύσω U.

304 μὲν] γὰρ F. || ναίω] ναῖον M¹.

305 Πολυπημονίδαο] non ad πημαίνω sed ad πάσμαι nomen iure rettulit Cobet coll. A 433 (Πολυπαμονίδαο rescribens); cf. § 5.

307 Σικανίης] vid. ad υ 383.

308] vid. ad α 185.

310 ἐξ οὗ] μίση' βτε F (cf. Θ 508 εὐ v. l. τ 223).

311-314] *spuriū?

312 οἷς] novicium, cf. § 60; Nauck οἷσιν ἐγὼ χαίρων. || ἐκείνον] novicium (cf. § 97) neque sententiae aptum; Hartman ἰόντα.

313 ἐώλπει] novicium pro ἐφεφοίκει; *ἡμ'

ἐφεφοίκει (in Eust. est ἡμιν)? Nauck ἔλπει νῶϊν.

314 ξενίῃ] cf. vs. 286. || διδώσειν] forma vitiosa, δὲ δώσειν i, δώσειν F, διδοῦναι n; vid. ad ν 358; *ἰδὲ (vel καὶ) δώσειμιν' ἀγλαὰ δῶρα?

316 sq.] vid. ad X 414.

317 ἀδινὰ] ἀδινόν F. Vid. ad Σ 124.

319 δριμὺ μένος] *acre desiderium* (flendi). || προέτυψε] προύτ. mss. || εἰσοράοντι § 191] -ρόωντι mss.

322 ἦλθον εἰκοστῇ U] ἦλθον εἰκοστῇ mss. pleraque.

323 ἴσχεο δὲ § 117] ἀλλ' ἴσχεο (ἴσχευ) mss.

- τὸν δ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο 'φώνησέν τε
 „εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεύς γε ἐμὸς πάϊς ἐνθάδ' ἰκάνεις,
 σῆμά τί μοι νῦν Φειπὲ ἀριφραδὲς, ὄφρα πεπολῖθω.“
 330 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „οὐλήν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
 τήν ἐν Παρνησῶ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
 οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
 εἰς πατέρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἀνελοίμην
 335 δῶρα, τὰ δεῦρο μολῶν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε.
 εἴ' ἄγε τοι καὶ δένδρε' ἐν κτιμένην κατ' ἀλφῆν
 Φείπω, ἃ μοί ποτ' ἔδωκας· ἐγὼ δ' ἥτιόν σε Φέκαστα
 παιδνὸς ἐὼν, κατὰ κῆπον ἐφεισπόμενος· διὰ δ' αὐτῶν
 ἰκνεόμεσθα, σὺ δ' ὀνόμασας Φεῖπές τε Φέκαστα.
 340 ὄγχνας μοι δῶκας τρεῖς καὶ δέκα καὶ δέκα μηλέας,
 συνᾶς τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὦδ' ὀνόμηνας
 δώσειν πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ Φέκαστος
 ἦην, — ἐνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασι, —
 ὁππότε δὴ Διὸς ὦραι ἐπιβρίσειαν ὑπερθε.“
 345 ὥς 'φάτο· τοῦ δ' αὖθι' λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
 σήματ' ἀναγνόντος, τὰ Φοι ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς·
 ἀμφὶ δὲ παιδί φιλῶ βάλε πήχھے, τὸν δὲ ποτὶ Φοῖ
 εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο καὶ εἰς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

328 εἰ...δὴ] vid. ad A 61. || γ' om. P, σύ γ' Cobet. || ἐνθάδ' ἰκάνεις] εἰλήλουθας U n.
 329 μοι νῦν] νῦν μοι U.

334 ἀνελοίμην P] ἀν ἐλοίμην mss. cetera; cf. q 298.

336 εἴ' § 328] εἰ δ' mss. || τοι] δὴ P.

337 ἦτιον] cf. § 8 et 191; *ἦρεον? non enim *poscebat* singula puer sed de singulis patrem *interrogabat*.

338 sq.] in marg. habet F, om. U¹ Z.

338 παιδνός] cf. φ 21. || ἐφεισπόμενος § 247] ἱπισπ.

339 ἰκνεόμεσθα § 191] ἰκνεύμεσθα mss. || Φεῖπές τε Bekker] καὶ ἱεπες (-πας) mss.

340 sq. ὄγχνας...μηλέας, συνᾶς] vid. ad η 115-121. || μηλέας, συνᾶς F P H] μηλέας, συνᾶς mss. pleraque. De synizesi vel contractione vid. § 8 et 58.

341 ὄρχους] *series vitium*; cf. η 127.

342 διατρύγιος δὲ Φέκαστος] *διατρύγιον δὲ Φέκαστον deletis vs. 343 sq.? Adh. †; cf. η 123-126.

343 ἦην] Nauck ἱπλετο; vid. § 302 et ad τ 282 sq. || ἴασι] ἴστασαν P; ἴησαν Bekker non recte (vid. § 302).

344 ὦραι] *ὄμβροι? Vid. E 91 M 286 et 111 Hes. Op. 626, 676. Textus si sanus, cf. B 134. || ὑπερθε] ἔλλαται P (cf. γ 288).

345 αὐθι' § 322] αὐτοῦ mss.

346 ἀναγνόντος] ἀναγνόντι Eust.; bene haberet τῷ...ἀναγνόντι, vid. τ 249 sq. et ad ψ 205 sq.

347 ποτὶ] ποτὶ mss. multa (cf. Φ 507).

348 εἶλεν] εἶλεν Barnes, quod nimis tamen violentum videtur verbum; vulgatam tueretur e. g. E 353.

349 ἄμπνυτο] ἔμπνυτο Ar.? vid. X 475 et 458 (E 697).

- 350 ἔξαυτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέφειπε·
 „Ζεῦ πάτερ, ἢ ἄρ' ἔτ' ἐστὶ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 εἰ ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλον ὕβριν ἔτισαν.
 νῦν δ' αἰνῶς δέδφοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
 ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ
 355 πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „θάρσσε· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 ἀλλ' ἵομεν προτὶ Φοῖκον, ὅς ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται·
 ἐνθα δὲ Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συμβώτην
 360 προύπεμψ', ὥς κεν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.“
 ὥς ἄρα φωνήσαντε βράτην πρὸς δώματα καλά.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο δόμους ἐν ναιετάοντας,
 ἦδρον Τηλέμαχον καὶ βουκόλον ἠδὲ συμβώτην
 ταμνομένους κρέα πολλὰ κερῶντάς τ' αἰθοῖα Φοῖνον.
 365 τόφρα δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα Φῶ ἐνὶ Φοίκῳ
 ἀμφέπολος Σικελῇ λούσεν καὶ χροῖσεν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν ἔβαλ'· αὐτὰρ Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
 μείζονα δ' ἦε πάρος καὶ πάσσονα θῆκε Φιδέσθαι.
 370 ἐκ δ' ἀσαμίνθου ἔβη θάύμαζε δέ μιν φίλος νῖος,
 ὥς Φ' ἔφιδ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλγκιον ἄντην,
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πάτερ, ἢ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετῶν
 Φεῖδός τε μέγεθός τε ἀμείνονα θῆκε Φιδέσθαι.“
 375 τὸν δ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ἦνθα·
 „αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,

350 cf. δ 231

353 = A 555

357 = Σ 463

359 cf. χ 435

362 cf. ρ 85

363 cf. χ 435

[sqq.
365-367 cf. ψ 153
366 sq. cf. Ω 587
sq.

368 = σ 70

369 cf. ζ 230

370 = ψ 163

371^b cf. β 5

374 = B 58

376 = B 371

351 ἄρ' ἔτ' Gerhard] ῥα ἔτ' mss. pleraque, ῥα (om. ἔτ') P, ῥ' ἔτ' i, μάλ' ἄρ' l. a. in M. An *ῥ' ἔτ' ἔσσι? Nisi κατὰ sequebatur, proponi posset ἢ ῥ' ἔτ' ἴησθα (ἴεσθα) θεός, cf. M 164; Eust. habet ἢ ῥα ἔτ' ἐστὶ θεός. Pluralis tamen extat loco simili u 98 sq.

353 τάχα] ἔμα P H M mss. alia.

357 θάρσσε § 191] θάρσει mss.

358 ὅς] ἴν' P H M mss. alia.

359 Τηλέμαχον...βουκόλον...συμβώτην] *χός...-λος...-της deleto vs. 360?

360 προύπεμψ'] hoc uno loco Hom. in arsi est πρου- itaque in προ- dissolvi ne-

quit; πέμψ' ἔσω vHerwerden. || κεν § 326] ἀν mss.

364 πολλὰ] καλὰ F. || κερῶντας] cf. § 297.

365 τόφρα δὲ] αὐτὰρ Duentzer (cf. ψ 153 sq.).

366 Σικελῇ] vid. ad υ 383. || λούσεν] λούσεν? cf. § 295.

367 *ἔβαλ'] βάλεν mss.

368 ἤλδανε] vid. ad ψ 599 ρ 228.

370 δ'] ῥ' F P M U mss. alia. || ἔβη] βῆ mss.

371 *F'] inseruimus. || *ἔφιδ'] ἴδεν mss.

374 ἀμείνονα] ἀμύμονα M Y.

οἶος Νήρικον εἶλον ἐν κτίμενον πτολίεθρον,
ἀκτὴν ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσι Φανάσσων,
τοῖος ἐὼν τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι
380 τεύχε' ἔχων ὅμοισιν ἐφεισάμεναι καὶ ἀμύνειν
ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κέ σφων γούνατ' ἔλυσα
πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου ἑτεύκοντό τε δαῖτα, 384 = π 478
385 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 385 = α 145

ἔνθ' οἱ μὲν δαίπνῳ ἐπεχείρουν· ἀγχίμολον δὲ
ἦλθ' ὁ γέρον Δολίος, σὺν δ' υἱες τοῖο γέροντος,
ἐκ Φέργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολοῦσ' ἐκάλεσσε
μήτηρ γρηῦς Σικελή, ἣ σφας ἔτρεφε καὶ ἥα γέροντα
390 ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρψε.
οἱ δ' ὥς οὖν Ὀδυσῆα Φίδον φράσσαντό τε θυμῷ,
ἔσταν ἐν μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μειλιχίοισι Φέπεσι καθαπτόμενος προσέφειπε·

„ὦ γέρον, ἔξ' ἐπὶ δαίπνον, ἀπεκλειάθεσθε δὲ θάμβεις·
395 δαήρον γὰρ σίτω ἐπιχειρῆσαι μεμαῶτες
μῖνονμεν ἐν μεγάροισ', ὅμας ποτιδέγμενοι αἰεὶ.“

ὥς ἄρ' ἔφη Δολίος δ' ἰθὺς κίε χεῖρε πετάσσας 397^bsq. = cf. Φ 115
ἀμφοτέρω, Ὀδυσσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ 398^b cf. E 458^{sq.}
καὶ μιν φωνήσας Φέπεα πετρώοντα προσηύδα·

400 „ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐφελδομένοισι μάλ' ἤμιν

377 Νήρικον] *Acarnaniae oppidum*, cf. Thuc. III 7. Νήριον (vid. ad α 186) Lupericus apud Stephanum Byz. s. v., quam lectionem Strabo commemorat I p. 59 X p. 452, damnat X p. 454.

378 ἀκτὴν] ἀκτὴν τ' Bothe, ἀκτῆς Duentzer.

380 ἐφεισάμεναι . . . ἀμύνειν] de infinitivo vid. ad η 313.

381 σφων § 92] σφωων mss.

382 ἰάνθης Eust.] ἐγῆθης mss.

385] del. Grashof.

386 ἐπιχειρῶν] verbum nonnisi vs. 395 redit.

387] quae in libro χ de Melanthii et Melanthus morte narrantur cum hoc versu conciliari nequeunt. || ἦλθ' ὁ] ἦλθ' (sic

Un)? || Δολίος] vid. ω 222 et ad δ 735. || υἱες § 78] υἱεῖς mss.

388 ἔξ' mss. || προμολοῦσ' ἐκάλεσσε Uq] -σα κ. mss. pleraque.

389 γρηῦς] vid. ad τ 346. || Σικελή] vid. ad υ 383. || σφας § 92] σφωας mss.

390 ἔμαρψε] ἔμαρπτεν Eust.

393 μειλιχίοισι Φέπεσι] -οῖς ἐπίεσι mss.

394 ἀπεκλειάθεσθε] ὑπ. F²; comp. †, ἐκλ. B 600 etc. || θάμβεις] forma novicia; cf. § 71.

395 ἐπιχειρῆσαι] -σιν mss.; vid. ad B 544 et de ipso verbo ad ω 386.

396 ὅμας § 92] ὁμίας mss.

398] om. F. Ex verbis κύσε — καρπῷ imitatore agnoscit Hartman. || ἀμφοτέρω, Ὀδυσσεὺς ἀμφω, Ὀδυσσεὺς Nauck, vid. § 76 et ad ο 533; at cf. Φ 116.

οὐδ' ἔτ' οἰομένοισι, θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοῖ,
οὐδέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὅφρ' ἐν Φείδω,
ἢ ἤδη σάφα Φοῖδε περιφρων Πηνελόπεια

405 νοστήσαντά σε δεῦρ', ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ γέρον, ἤδη Φοῖδε τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
ὥς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἔξετ' ἐν ξεστοῖ' ἐπὶ δίφρῳ. 408 = ρ 602
ὥς δ' αὐτῶς παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
410 δεικανάοντο Φέπεσι καὶ ἐν χεῖρεσσ' ἐφύοντο·
ἐξείης δ' ἔζοντο παρὰ Δολίον πατέρα σφόν.

ὥς οἱ μὲν περὶ δαίπνον ἐν μεγάροισ' ἐπένοντο. 412 = δ 624
Φόσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ὄχετο πάντη, 413^b = ρ 383
μνηστῆρων στυγερόν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουνσα.

415 οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς αἰόντες ἐφοίταον ἄλλοθεν ἄλλος 415 cf. ι 401
μυχμῷ τε στοναχῇ τε δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος, 415^b = λ 42
ἐκ δὲ νέκυσ Φοίκων φόρεον θάπτον τε Φέκαστοι,

τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολλῶν Φοῖκόνδε Φέκαστον
'πέμπον ἄγειν ἀλιεῦσι θοῇσ' ἐπὶ νηυσὶ τιθέντες·
420 αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κλον ἄθροοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγεσθον ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο, 420^a = π 361
421 = Ω 790
τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἴστατο καὶ μετέφειπε·

παιδὸς γὰρ Φοῖ ἀλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐνήρατο διὸς Ὀδυσσεύς·

425 τοῖ' ὁ γε δάκρυ χέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε· 425 = ρ 24
„ὦ φίλοι, ἢ μέγα Φέργων ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιοὺς·

402 οὐδέ] imperat., *salve*; nonnisi vs. par. redit. || μέγα] μάλα FH²M²U mss. alia; vid. ad ρ 413.

404 ἢ] εἰ nq; cf. § 327.

407 τί? *οὐ? || πένεσθαι] λέγεσθαι P (cf. N 275).

408 ἐν ξεστοῖ' § 59] ἐν ξεστοῦ mss.

410 δεικανάοντο Φέπεσι] -νόωντ' ἐπίεσι mss.; de termino -νάοντο vid. § 191. || χεῖρεσσ' ἐφύοντο] -οῖσι φ. mss.

411 σφόν H¹] σφῶν mss. pleraque.

412 περὶ δαίπνον] vid. ad Ω 444. || μεγά-
ροισ' ἐπένοντο] -οῖσι π. mss.

415 ἐφοίταον § 191] ἐφοίτων mss.

416 μυχμῷ] †, *fremitū*, cf. ἐπιμύζει Δ 20 @ 457. L. a. μυγμῷ; vid. § 37.

417 Φοίκων] οἶκον P, LaRoche οἰκόνος ('φίρον?). || θάπτον τε Bekker] καὶ θάπτον mss. || Φέκαστοι] *singulorum cognati*; ἕκαστον L W Eust., -στος P U n.

418 Φέκαστον U² L W] ἕκαστος mss. multa.

419 ἀλιεῦσι] vid. ad π 349.

425 τοῖ' § 59] τοῦ mss.

426 ὁδε] ὁ γ' (s) H. || Ἀχαιοὺς] -οῖς L W Eust. (ut Ξ 253 γ 249 ω 96) male, vid. § 60 et K 52 X 395.

- τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυράς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαοὺς·
 τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
 430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ εἰς Πύλον ὅκ' ἀφικέσθαι 430^a cf. π 376
 ἢ καὶ ἐς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἑπείοι, 431 cf. ν 275
 ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφές ἐσόμεθ' αἰεὶ.
 λώβῃ γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, 433 cf. B 119
 εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φρονῆας
 435 τισόμεθ'· οὐ κεν ἐμοὶ γε μετὰ φρεσὶ Γηδὺν γένοιτο
 436 ζώμεν, ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετελήν.
 438 ὥς ᾿φάτο δάκρυ χέων· οἶκτος δ' ἔλε πάντας Ἀχαιοὺς.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς
 440 ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφραγὶς ὕπνος ἀνήκε,
 ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι· τάφος δ' ἔλεν ἄνδρα Φέκαστον. 441^b cf. γ 372
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Μέδων πεπνυμένα Φειδῶς·
 „κέκλυτε δὴ νῦν μοι, Ἰθακήσιοι· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς 443^a = ρ 25
 ἀθανάτων ἀφέκητι θεῶν τάδε ᾿μήσατο Φέργα·
 445 αὐτὸς ἐγὼν ἔφιδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆι
 ἐγγύθεν εἰστήκει καὶ Μέντορι πάντ' ἐφέλοικε.
 ἀθάνατος δὲ θεὸς τοτὲ μὲν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
 ᾿φαίνετο θαρσύνων, τοτὲ δὲ μνηστῆρας ὀρίνων
 ᾿θῦνε κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον.“ 449^b = ρ 361
 450 ὥς ᾿φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δφέος ἦρει.
 450^b cf. H 479 [sq.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε γέρον ἦρως Ἀλιθέρσης 451 sq.^a = ρ 157
 Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὕρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω· 452 cf. Σ 250
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπε· 453 sq. = ρ 160
 „κέκλυτε δὴ νῦν μοι, Ἰθακήσιοι, ὅττι κε Φείπω. sq.

437 ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθίωσι περαιοθέντες· ἐκείνοι.

- 429 ὄχ' ἀρίστους] ἐνὶ δῆμῳ P (cf. v 210).
 430 ἦ] insolite corripitur (cf. § 16). ||
 ὅκ' ἀφικέσθαι Bekker] ὅκα' ἰκέσθαι mss.;
 cf. v 151.
 431 καὶ ἐς] εἰς est vs. par. || δῖαν] θεῖαν U¹.
 432 ἴομεν] vid. § 22. || κατηφές] †, vid.
 l. a. Ω 253 et ad π 342.
 435 οὐ κεν § 326] οὐκ ἐν mss.
 437] eiecimus versum molestum. || φθίωσι]
 novicium pro φθίωσι, cf. § 122. || περαιο-

- θέντες] verbum †. || ἐκείνοι] novicium pro
 κείνοι, cf. § 97.
 439 θεῖος] δῖος M¹.
 443 *μοι] μεν mss.; vid. § 92 et ad A 37.
 445 αὐτὸς] αὐτὰρ U² q. || ἔφιδον] l. a.
 ἰδόμεν. || Ὀδυσῆι L W] -σῆος mss. multa.
 446 πάντ' ἐφέλοικε § 160] πάντα ἐφίκει mss.
 447-449] del. Bekker.
 450 ἦρει] εἰλε(ν) L W n Eust.
 454 *μοι] μεν mss.; vid. § 92 et ad A 37.

- 455 ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε Φέργ' ἐγένοντο·
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ᾿πείθεσθ', οὐ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
 ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν' ἀφροσυνάων,
 οἷ μέγα Φέργον ἔρεξαν ἀτασθαλίῃσι κακῇσι
 κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν 459 cf. σ 144
 460 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν δ' οὐκέτι ᾿φάντο νέεσθαι. 460 cf. ρ 238
 καὶ νῦν ὧδε γένοιτο, πείθεσθε μοι, ὥς ἀγορεύω·
 μὴ ἴομεν, μὴ πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρη.“
 ὥς ἔφαθ'· οἷ δ' ἄρ' ἀνήξαν μεγάλην ἀλαλητῶ
 ἡμισέων πλέονες, — τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθ' ἔμιμνον, —
 465 οὐ γὰρ σφιν ᾿φάδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Ἑυπείθει
 ᾿πείθοντ', αἰψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο. 466^b cf. B 808
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐφέσαντο περὶ χροὶ νόροπα χαλκὸν,
 ἀθρόοι ἡγερέθοντο πρὸ Φάστεος εὐρυχόροιο. 467 = Ξ 383
 τοῖσιν δ' Ἑυπείθης ἡγήσατο νηπιίῃφι·
 470 ᾿φῆ δ' ὃ γε τίσεσθαι παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτόθι πότμον ἐφάψεν.
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ Ζῆνα Κρονίωνα προσηύδα·
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείόντων,
 Φειπέ μοι εἰρομένην· τί νύ τοι νόος ἐνδοθι κεύθει;
 475 ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 τεύξεις, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα;“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρειαι ἠδὲ μεταλλᾶς;
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῇ,
 479 sq. = ε 23 sq.
 480 ὥς ἢ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθὼν;
 Φέρξον ὅπως ἐθέλεις· Φερέω δέ τοι, ὥς τε Φέφοικε. 481^a = Δ 37
 ἐπεὶ δὴ μνηστῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεὺς,

- 455 ὑμετέρῃ] ἡμετέρῃ M n mss. alia. ||
 Φέργ' ἐγένοντο] ἔργα γ. mss.
 457 καταπαυέμεν' -σίμεν n.
 458 ἔρεξαν] ἔρεζον M² L W n.
 461] ita distinguimus; vulgo γίνοντο· αἰθεσθεῖ
 μοι ὡς ἀγορεύω. Cf. Σ 266 (δ 193).
 462 ἐπίσπαστον] cf. σ 73.
 463 ἀλαλητῶ] vid. ad B 149.
 464 πλέονες; Menrad] πλείους; mss.; cf. § 85. ||
 τοι] nempe minor pars. || αὐτόθ' ἔμιμνον]
 αὐτόθι μέμνον L W, -θι μέμναν mss. pleraque.

- 465 sq. Ἑυπείθει | ᾿πείθοντ'] consulto iun-
 xisse videtur poeta.
 466 Ἑυπείθει] contractio novicia; cf. vs.
 523 et vid. § 73.
 467 ἐφέσαντο] ἔσαντο mss.; vid. ad Ξ 383.
 469 *νηπιίῃφι] νηπιήσι(ν) mss.
 471 αὐτόθι § 322] αὐτοῦ mss.
 475 φύλοπιν] φυλόπειδ' cf. § 66.
 480] om. n.
 481 τε Φέφοικε(ν) Bekker] ἐπίκειεν mss.
 482 ἐπει] cf. § 22.

- ὅρνια πιστὰ ταμόντες ὃ μὲν βασιλευέτω αἰεὶ,
 ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε κασιγνήτων τε φόνιοι
 485 ἔκλῃσιν θέομεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλέοντων
 ὥς τὸ πάρος, πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη Φάλις ἔστω.
 ὧς Φειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀλῆσσα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἔξ ἔρον εἵντο,
 490 τοῖσ' ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „ἐξελθὼν τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν εἴσι κιόντες.“
 ὧς ἔφατ'· ἐκ δ' υἱὸς Δολίου κίεν, ὥς ἐκέλευε,
 στή δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, τοὺς δὲ σχεδὸν εἴσφιδε πάντας·
 αἶψα δ' Ὀδυσσῆα Φέπεα πτερόεντα προσηύδα·
 495 „οἶδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὀπλιζώμεθα θᾶσσον.“
 ὧς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤρυνντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον
 τέσσαρες ἅμφ' Ὀδυσῆ', ἔξ δ' υἱέες οἱ Δολίοιο·
 ἐν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' εἰς τεύχε' ἔδυνον
 καὶ πολιοὶ περ ἰόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
 500 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐφέσαντο περὶ χροῖ νόροπα χαλκὸν,
 ὠξάν ῥα θύρας, ἐκ δ' ἦσαν, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχιμόλον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη
 Μέντορι Φειδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν.
 τὴν δὲ Φιδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 505 αἶψα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεε Φὸν φίλον υἱόν·
 „Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τό γε Φείσεται αὐτὸς ἐπελθὼν,
 ἀνδρῶν μαρναμένων ἵνα τε κρίνονται ἄριστοι,

483] de structura vid. ad Γ 211.

484 ἡμεῖς § 92] ἡμεῖς mss.

485 ἔκλῃσιν] †, vid. ad vs. 394. || θέομεν] θέομεν mss. multa, vid. § 122; an *θέομεν ἔκλῃσιν?

486 πλοῦτος] *ὑβρός? Cum vulgata concinit Theognid. 885. || Φάλις] Nauck πάλιν.

489 εἵντο] ἴντο mss.

490 τοῖσ'] τοῖς δ' L W mss. alia.

491 ἴδοι] neglecto F. || εἴσι Kirchhoff] ὄσι mss.; subiunctivus vitiosus (vid. A 555 s. 300 v. 216), ὄσι autem pro ὄσι noviciūm (cf. § 302).

495 ὀπλιζώμεθα] vid. ad Θ 55.

496 τεύχεσσιν ἔδυνον] τεύχεα ἔδυνον M.

τεύχεσσι δύνοντο mss. cetera. Vid. Ψ 131 et ad K 254.

497 εἴ] neglecto F. || υἱέες § 78] υἱέες mss. (υἱές L W). || οἱ] om. L W i; Bothe οἱ δ' αὖ υἱέες (leg. υἱές) Δολίοιο.

498 εἴς] εὖ U.

499 ἀναγκαῖοι] vid. ad ω 210.

500 ἐφέσαντο] ἔσαντο mss.; vid. ad Ξ 383.

501 ἦσαν Nauck] ἦον mss.; vid. ad x 146 et § 308.

504 δὲ U] μὲν mss. cett.

505 Φὸν φίλον υἱόν] ἐγγὺς ἰόντα L W.

506 τό γε] τό γ' M L W, τόδε q, τόδε γ' mss. pleraque.

507 κρίνονται] -νυνται P H¹ M¹.

- μή τι κατασχύνειν πατέρων γένος, οἷ τὸ πάρος περ 508 cf. Z 209
 ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.“
 510 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦ᾽δα·
 „ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ 511^a = A 353
 οὗ τι κατασχύνοντα τεδὸν γένος, ὥς ἀγορεύεις.“ 511^b = N 485
 ὧς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη καὶ μῦθον ἔφειπε·
 „τίς νύ μοι ἡμέρη ἦδε, θεοὶ φίλοι· ἦ μάλα χαίρω.
 515 υἱὸς δ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.“ 515^a cf. E 631
 τὸν δὲ παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ Ἀρκεσσιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἐταίρων,
 εὐξάμενος κούρη γλαυκώπιδι καὶ Διὶ πατρὶ 518 sq. cf. 521 sq.
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖε δολιχόσκιον ἔγχος.“ 519 cf. Γ 355
 520 ὧς φάτο, καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη.
 εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μεγάλοιο 520 cf. K 482
 αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προῖε δολιχόσκιον ἔγχος, 521 sq. cf. 518 sq.
 καὶ βάλεν Εὐπείθεα κόρυθος διὰ χαλκοπαρήν.
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ Φίσατο χαλκός· 524 = E 538
 525 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 525 = A 504
 ἐν δ' ἔπεσον προμάχοισ' Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός,
 τύπτον δὲ ξίφεσιν τε καὶ ἔγχουσιν ἀμφιγύοισι. 527 cf. N 147
 καὶ νύ κε δὴ πάντας ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
 εἰ μὴ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 530 ἦυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
 „ἴσχεσθε πτολέμοι, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
 ὥς κεν ἀναιμωτί γε διακρινθῇτε τάχιστα.“ 532 cf. σ 149
 ὧς φάτ' Ἀθηναίη, τοὺς δὲ χλωρὸν δφέος εἶλε·
 τῶν δὲ δφεισάντων ἐκ τεύχεα ἔπτατο χειρῶν, 534 cf. μ 203

509 αἶαν] ἰθύν (nt Z 79 δ 434) Nauck ingeniose, vid. tamen Ω 535.

511 ἐνὶ] ἐπὶ Wolf (vid. N 485 π 99).

512 ὡς] οἷ L W Z mss. alia (male).

517 Ἀρκεσσιάδη] Ἀρκησιάδη mss.; vid. ad δ 755.

520] similia de Iolao narrantur Eur. Heraclid. 843 sqq. || ῥ' *F' (oi)?

523 Εὐπείθεα] -θη F; synizesis vel contractio novicia, cf. vs. 465 et § 73.

524 Φίσατο § 201] εἰσατο mss.

526 φαίδιμος υἱός] δῖος σφόδρος U¹.

528 πάντας] πάντας τ' F² M mss. alia. ||

ἔθηκαν] θῆκαν F² n mss. alia. || ἀνόστους] ἀργείους P. Adi. †, cf. ἀνόστιμος δ 182.

530 φωνῇ] φωνῇ F² mss. alia. Vox, quae legitur etiam in centone Homérico Memuonis statuae inscripto (Epigr. Kaibel 1009), mire languet, nisi legatur *φωνῇ δὲ κατέσχεθε.

531 πτολέμοι § 59] -μου mss.

532 ἀναιμωτί] vid. ad P 363. || διακρινθῇτε] -θῆτε mss. multa; requiritur -θήτε, vid. § 122 et ad Γ 102.

534 δὲ (PKnight)] δ' ἄρα mss. || τεύχεα... χειρῶν J] χειρῶν... τεύχεα (τεύχη Y) mss. cett.; cf. § 71. || ἔπτατο] cf. § 216.

535	πάντα δ' ἐπὶ χθόν' ἔπιπτε θεῶς Φόπα φωνησάσης· πρὸς δὲ πόλιν ἔτροπᾶντο λιλαιόμενοι βιότοιο. σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, ῥῆμῃσεν δὲ Φαλῆς ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής. καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει ψολόεντα κεραυνόν·	535 ^b = B 182 536 ^b = μ 328 538 = X 308
540	καὶ δ' ἔπεσε πρόσθε γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης. δὴ τότε Ὀδυσσεῖα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη· „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίου πτολέμοιο, μή πῶς τοι Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύφοπα Ζεὺς.“	543 ^b = σ 264 544 cf. γ 301
545	ὥς ᾠάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπεΐθιτο, χαῖρε δὲ θυμῷ. ῥῆκ' αὖ μετόπισθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε	545 = X 224
547	Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.	547 = ν 252
548	Μέντορι Φειδομένη ἡμὲν δέμας ἤδ' αὖ καὶ αὐδὴν.	548 = β 268

535 χθόν' ἔπιπτε] χθονὶ πίπτει mss. || Φόπα] minus apte adhibitam esse vocem, locis autem par. non verbi φωνῆσαι sed vicini verbi ξυνίεναι esse obiectum, observat Friedlaender.

538 ἔτροπᾶντο § 191 et 251] τροπᾶντο vel τροπᾶντο (F M² U) mss.

538 ῥῆμῃσεν] ῥῆμῃσεν mss. || ὑψιπετής] cf. vs. par.

539 ψολόεντα] vid. ψ 330.

541 δὴ] καὶ F² L W.

542 διογενὲς] cf. § 21.

543 ὁμοίου πτολέμοιο § 59] ὁμοίου π(τ)ολ. mss. De adi. vid. ad A 315.

546 μετόπισθε Cobet] κατόπισθε mss., quod nusquam alias postea significat; vHerwerden τότε πιστά.

548] e versu 503 repetitum del. Nauck.

INDEX NOMINUM

INDEX NOMINUM.

In concinnando hoc indice, quo et Ilias et Odyssea respiciuntur, praeter alia subsidia adhibuimus indices, quos suis editionibus subiunxerunt Dindorf Bäumlein Rzach Cauer.

Ἠέτη, I 504 sq., 512 T 126, 129, 136. —
πρίαβα Διὸς θυγάτηρ T 91.

Ἠεάντες, Euboeae populus, B 536. —
μεγάθυμοι B 541 A 464. — ὕπιδεν κομά-
οντες B 542.

Ἠραρβαρίη, nymphe nais, Z 22.

Ἠράς, Troianus, Eurydamantis filius, E 148.

Ἠρίοι, N 6.

Ἠρήρος, Troianus, Z 32.

Ἠρῦδος, urbs ad Hellespontum, B 836.
Ἠρῦδον A 500, Ἠρῦδοι P 584.

Ἠγάθων, Priami filius, Ω 249.

Ἠγακλῆς, Myrmido, pater Epegei, Π 571.

Ἠγαμεμνονίδης, vid. Ὀρέστης.

Ἠγαμίμων, A 24 etc. γ 143 etc. — δῖος
B 221 Γ 120 etc. λ 168. — εὐρύ κρείων

A 102, 355, 411 etc. γ 248; κρείων

A 130, 285 etc. (in Il.). — Ἰάναξ ἀνδρῶν

A 172, 442, 506 etc. λ 397 ω 121. —

ποιμὴν λαῶν B 243 A 414 H 230 A 187,

202 T 35 Ω 654 δ 532. — Filius Atrei

(Ἠρεΐδης sive Ἠρεΐων), Pelopis ne-

pos (A 7 B 104 sqq.), maritus Clytae-

mnestrae (A 113 γ 264), pater Orestis

Chrysothemidis Laodicae Iphianassae

(I 142, 145 α 32). Rex Mycenarum poten-

tissimus (B 569 sqq., 108). Eius sceptrum

B 100 sqq.; eius thorax et clipeus

A 18 sqq. — Vulneratur a Troiano
A 252. Post Troiam captam in patriam
redux occiditur ab Aegistho, γ 193, 234,
248 sqq. δ 91 sqq. 512 sqq. λ 389 sqq.
ν 383 ω 21, 97.

Ἠγαμήδη, Augiae filia, Molii uxor, πολυ-
φάρμακος ξανθή A 740.

Ἠγαπήνωρ, Ancaei filius, Arcadum dux,
B 609.

Ἠγασθένης, Augiae filius (Ἀγαστιάδης),
pater Polyxeni, Eleorum dux, B 624.

Ἠγαστροφος, Paeonis filius (Παιονί-
δης), occ. a Diomede A 338. — Ἰφθίμοις
A 373. — δουρὶ κλυτός A 368.

Ἠγαυή, Nereis, Σ 42.

Ἠγέλαος, Graecus, A 302.

— Troianus, Phradmonis filius (Φρα-
δμονίδης), Θ 257.

— Damastoris filius (Δαμαστορί-
δης), proci Penelopes, υ 321, 339 γ 131,
136, 212, 241, 247, 293 (ab Ulixē inter-
ficatur), 327.

Ἠγήνωρ, Antenoris filius (Ἀντηνορίδης),
M 93 Φ 579, 600. Pater Echecli γ 474. —
ἀντίθεος Φ 595. — δῖος A 59 N 490
Ξ 425 O 340 (ubi interf. Clonium) Π 535
Φ 545, 579. — μέγαθυμος A 467 (ubi occ.
Elephenorem) N 598.

Ηγκαίος, dux Arcadum, Agapenor's pater, B 609.
 — Pleuronius, quem Nestor certamine vicit, Ψ 635.
Ηγλαίη, Charopi uxor, Nirei mater, B 672.
Άγριος, Porthoi filius, Ξ 117.
Ηγχιάλος, Graecus, E 609.
 — Taphius, Mentae pater, δαΐφρων α 180, 418.
 — Phaeax, θ 112.
Ηγχισιάδης, vid. *Αινείας* et *Έχέπωλος*.
Ηγχιόης, B 819 etc.; Cypis filius Y 239; pater Aeneae et Hippodamiae, q. v.; Alcathoi socer N 428. — άμύμων E 247. — *Έναξ* άνδρών E 268. — *μεγαλήτωρ* E 468 Y 208.
Ηδάμας, Asii filius (*Μσιάδης*), Troianus, M 140 N 560 (occ. a Merione), 759, 771.
Άδμητος, Eumeli ex Alcestide pater, B 713 sq. Ψ 289, 391, 532.
Άδρήστεια, urbs Troadis, B 828.
Άδρήστη, Helenae serva, δ 123.
Άδρηστήνη, vid. *Αιγιάλεια*.
Άδρηστος, Percosius, Meropis filius, B 830. — Eum capit Menelaus Z 37, 46, occidit Agamemnon Z 63, iterum occidit Diomedes A 333.
 — Sicyonis rex, B 572. — Eius filia Aegialea E 412, altera filia ab Oeneo in matrimonium ducta Ξ 121. — Eius equus Ψ 347.
 — Troianus, II 694.
ΑΨιδης(*α*), deus inferis imperans, A 3 etc. δ 834 etc. — Altera forma *ΑΨιδωνεύς*(*α*) E 190 Y 61. — *άνέροι* *Έναξ*ων O 188 (cf. Y 61). — *ΐφθιμος* x 534 λ 47. — *κλυτόπωλος* E 654 A 445 II 625. — *πελώριος* E 395. — *πυλάργης* Θ 367 N 415 λ 277. — Filius Saturni et Rheae, Iovis frater, O 188 sqq. — Ab Hercule vulneratus E 395 sqq. — Eius *κυνέη* E 845. Eius *κύων* Θ 368 λ 623.
ΑΨιδωνεύς, vid. *ΑΨιδης*.
ΑΨιδής, vid. *Άκτωρ*.
Αηδών (*αηδών*), Pandari filia, mater Ityli, χλωρίς τ 518.
Αθήνη sive *Αθήναι*, Erechthei urbs, B 546, 549 γ 307. — *εύδράγνια* η 80. — *Ιεραί* λ 323. — *Αθήνης* άκρον Σούτιον γ 278.
Αθήνη sive *Αθηναίη*, dea, A 194, 221

B 156 etc. α 144 γ 52 etc. — *άγελειν* E 765 O 213 γ 359 π 207. — *Άλαλκομενής* Δ 8 E 908. — *άτρυνώνη* B 157 E 115, 714 K 284 Φ 420 δ 762 ζ 324. — *γλαυκώπις* B 166, 172 I 390 etc. α 44, 319 etc. — *εὐπλόκαμος* η 40. — *ήύκομος* Z 92, 273, 303. — *λαοσσός* N 128 γ 210. — *ληϊτίς* K 460. — *μεγάθυμος* θ 520 γ 121. — *δρυμοπάτρη* E 747 γ 135 ω 540. — *Παλλάς* A 200, 400 etc. α 125 γ 42 etc. — *πολύβουλος* E 260 π 282. — *ήυσιπτολις* Z 305. — *Τριτογένεια* Δ 515 Θ 39 X 183 γ 378. Iovis filia: *Διός* θυγάτηρ B 547 Δ 515 γ 378 χ 205 ω 502; *Διός* άγγελανία τ 479 υ 72 χ 224, 297 ω 47 λ 533, 545; *κούρη* *Διός* β 296 α 382 γ 300; *κούρη* *Διός* αἰγιόχοιο E 733 Θ 384 K 553 γ 42, 394 δ 752 γ 190, 252, 371 ω 529, 547. — Eius arma E 733 sqq. Θ 385 sqq. — Eius *νηός* apud Troianos Z 88, 269, 279, 297; eius *ίερα* Theano Troiae Z 300. Eius *έλσος* apud Phaeaces ζ 291, 321 sq. Eius festum Athenis B 549 sqq.
Αθηναίοι, Menestheo duce quinquaginta navibus contra Troiam profecti B 551, 558. — *μήστωρες* *αὐτῆς* Δ 328. — Eorum duces Stichius Menestheus Iasus N 196, 689 sq. O 337. — Idem qui *Ίάονες* B 685.
Αθώως, mons Ξ 229.
Αιαίη *Κίρκη* ι 32 (*δολόσσα*) μ 268. — Circes *νήσος* x 135 λ 70 μ 3.
Αιακίδης, vid. *Αχιλλεύς* et *Πηλεΐς*.
Αϊακός, Iovis filius, rex Aeginae; pater Pelei II 15 Σ 433 Φ 189, avus Achilles I 184, 191 A 805 etc.
Αΐας maior, Telamonis filius (*Τελαμωνιάδης* vel *Τελαμώνιος*), Salaminius, A 138, 145 B 557 etc. γ 109 λ 469, 543 ω 17. — *έλλκμος* M 349, 362. — *άμαρτοφεπής*(?), *βουγάις* N 824. — *άντίθεος* I 622 K 112. — *άρήιος* γ 109. — *βοήν* *άγαθός* O 249 P 102. — *δαΐφρων* Ξ 459 P 123 λ 543. — *διογενής* A 489 H 219; δ. *κοίρανος*; *λαών* H 234 I 644 A 465. — *έρκος* *Αχαιών* Γ 229 Z 5 H 211. — *κνδάλιμος* O 415. — *μεγάθυμος* A 479 P 303. — *μεγαλήτωρ* O 674 P 166, 626. — (*μέγας*) *Τελαμώνιος* (*υιός*) B 528, A 563, 591 M 362 etc. — *πελώριος* Γ 229 H 211 P 174, 360. — *φαιδίμος* E 617 H 187 A 496 O 419 P 284. — Graecorum post

Achillem fortissimus et pulcherrimus, ingenti statura (B 768 Γ 227 P 279 λ 469 etc.). Eius clipeus H 219 A 485. — Cum Hectore pugnam singularem init H 182 sqq. — Troianos a navibus arcet O 415 sqq. 674 sqq. 727 sqq. — Patrocli corpus tuetur P 128 sqq. — Mortem sibi ipse conscivit λ 543 sqq.
Αΐας minor, dux Locorum, Oilei filius (*Οιλιεύδης*), B 527 M 366 Π 330 Ψ 483 etc. δ 496, 509. — *δοῦρι* *κλυτός* Ξ 446. — *μεγαλήτωρ* N 712. — *μύων* N 66, 701 etc. — *ταχύς* B 527 K 110, 175 N 66 etc. — *φαιδίμος* Ψ 779. — Eius lorica B 729. — Post Achillem celerissimus Ψ 791. — Ob Cassandram in Minervae templo violatam (γ 135 α 108) rediens mari periit δ 499 sqq.
Αϊαντες, B 406 A 285 M 353 etc. — *Θεράποντες*; *Άρης* K 228. — *Θούριν* *ἐπιΐμεινοι* *άλκην* H 164 Θ 262 Σ 157. — *κορυσά* N 201. — *πολίμοι* *άκορίστω* M 335.
Αϊαί, ubi Neptuni cultus, Θ 208 N 21 α 381.
Αϊαίων (idem qui *Βριάρειος*), A 404.
Αϊαΐδης, vid. *Θησεύς*.
Αϊγιάλεια, Adrasti filia (*Αδρηστήνη*), Diomedis uxor, *περίφρων* E 412, 415.
Αϊγιαλός, Agamemnonis ditio, B 575.
 — Paphlagoniae urbs, B 855.
Αϊγύλις, Ulixi subiecta, *τερχέια* B 633.
Αϊγίνα, insula, Aeaci regnum, B 562.
Αϊγιον, Agamemnonis urbs in Achaia, B 574.
Αϊγισθος, Thyestis filius (*Θυσιστιάδης*), α 35 etc. — *άμύμων* α 29. — *άνακτις* γ 310. — *δολόμητις* α 300 γ 198, 250, 308 δ 525. — Clytaemnestram in matrimonium duxit, α 35; Agamemnonem per insidias interfecit, α 36, 300 γ 250 sqq. δ 512 sqq. λ 387 sqq. ω 20 sq. 96 sq. — Septimo anno post ab Oreste occisus est, α 30, 300 γ 236 sqq.
Αϊγύπτιος, Ithacensis, pater Antiphi, β 15, 21.
Αϊγύπτιοι, δ 83 ξ 263, 286 ρ 432. — Singularis vid. *Θήβαι*, *Πολύδαμνα*, *Πρωτεύς*.
Αϊγυπτος 1) masc.: Nilus fluvius, δ 477, 551 ξ 258 ρ 427. — *ιυρρείτης* ξ 257. — 2) fem.: terra Aegyptus (cf. *Αϊγύπτιοι*)

γ 300 δ 351, 355 ξ 275 ρ 448. *Αϊγυπτόνδε* δ 483 ξ 246 ρ 426.
Αϊήτης, Solis ex Perse filius, frater Circes *όλοφρων*, x 137 μ 70.
Αΐθη, Agamemnonis equa, Ψ 295, 409, 525.
Αΐθικος, Thessaliae populus, B 744.
Αϊθίοπες, Ψ 206 δ 84 α 282, 287, *Αϊθιοπής* A 423. — *τηλόθ'* *έόντες*, *ΐσχατοι* *άνδρών* α 22 sq. — *άμύμονες* A 423.
Αΐθηρη, Pitthei filia, Helenae ministra, Γ 144.
Αΐθων, Hectoris equus, Θ 185.
 — nomen Ulixis fictum, τ 183.
Αϊμονίδης, vid. *Ααίρηης* et *Μαίων*.
Αϊμων, Pylius, A 296.
Αινείας, dux Dardanorum, filius Anchisae (*Αγχισιάδης*) B 820 etc. et Veneris (E 378); eius stirps Y 215-240. — *άτάλαντος* *Άρηι* N 500. — *δαΐφρων* Y 267. — *Έναξ* *άνδρών* E 311. — *μεγάθυμος* E 534. — *μεγαλήτωρ* Y 175, 263, 293, 323. — *μήστωρ* *φόβοιο* E 272 Θ 108. — *πόδας* *ταχύς* N 482. — *Τρώων* *άγός* E 217; *Τρώων* *βουληφόρος* E 180 N 463 P 485 Y 83. — Troianorum post Hectorem fortissimus, E 217 Z 77 etc. — A Diomede vulneratus servatur a matre E 305 sqq. 445. — Ab Achille oppressum servat Neptunus Y 291 sqq. 321 sq. — Eius equi E 221 sqq. Θ 106 sqq. Ψ 291 sqq.
Αϊνιος, Paeo, Φ 210.
Αινόθεν, Aeno, ex urbe Thraciae, A 520.
Αιολίδης, vid. *Κρηθεύς* et *Σίσυφος*.
Αιολίη, Aeoli insula, x 1, 55.
Αϊολος, Hippotae filius (*Ίπποτάδης*), ventorum *ταμίας*, x 2, 21, 36, 44, 60 ψ 314. (Alius Aeolus est pater Sisyphi).
Αΐπεια, urbs Agamemnonis Laconica, I 152, 294.
Αϊπύ, Nestoris oppidum, B 592.
Αϊπύτιος... *τύμβος* in Arcadia, B 604.
Αΐσα (*αΐσα*), Parca, Y 127 η 197.
Αΐσηπος, fluvius ex Ida profluens, B 825 A 91 M 21.
 — Troianus, Abarbareae nymphae et Bucolionis filius, Z 21.
Αισήτης, Troianus; eius *τύμβος* B 793, eius filius Alcathous N 427.
Αισόμηθεν, Aesyme, ex urbe Thraciae, Θ 304.
Αΐσυμνος, Graecus, A 303.

- Αἴσων*, Crethei filius (pater Iasonis), *λ* 259.
Αἰτώλιος, vid. *Τρηχός* et *Τυδεύς*.
Αἰτωλοί, *B* 638, 643 *E* 843 etc. — Bellum cum Curetibus gerunt *I* 531-599. — μεγάθυμοι *I* 549 *Ψ* 633. — μενεχάρμαι *I* 529. — Singularis *A* 527 *Ψ* 471 *ξ* 379.
Ακάμας, Troianus, Antenoris filius, *B* 823 *M* 100 *Ξ* 476 (occ. Promachum), 478, 488 *Π* 342 (a Merione occ.). — ἥϊστος *A* 60.
 — dux Thracum, Eyssori filius, *B* 844 *E* 462 *Z* 8 sq. (occ. ab Aiace).
Ἀκαστος, rex Dulichii, *ξ* 336.
Ἀκισσαμενός, Thracius, Periboeae pater, *Φ* 142.
Ἀκρισιώνη, vid. *Δανάη*.
Ἀκρόνως, Phaeax, *θ* 111.
Ἀκταίη, Nereis, *Σ* 41.
Ἀκτορίδης, vid. *Ἐχελίης*.
Ἀκτορίς, Penelopes ancilla, *ψ* 228.
Ἀκτορίων, vid. *Εὐρυτος* et *Κτίετος*.
Ἀκτωρ, Azei filius (*Ἀΐτιδης*), *B* 513.
 — Menoetii pater, *A* 785 *Π* 14.
 — Echeclis pater, *Π* 189.
 — Euryti et Cteati pater, *A* 750 (cf. *A* 709 sqq.) *N* 185 *Ψ* 638, Amphimachi et Thalpii avus *B* 621.
Ἀλαλκομένης vocatur dea Athene *A* 8 *E* 908.
Ἀλαστορίδης, vid. *Τρώς*.
Ἀλάστωρ, Lycius, *E* 677.
 — dux Pylius, *A* 295. — δῖος *Θ* 333 *N* 422.
Ἀλεγγορίδης, vid. *Πρόμαχος*.
Ἀλεκτρίων, Leiti pater, *P* 602.
Ἀλέκτωρ, Lacedaemonius, Iphiloche pater, socer Megapenthis, *δ* 10.
Ἀλέξανδρος, idem qui *Πάρις*, ubi vid., Priami et Hecubae filius (*Πριάμειδης* *Γ* 356), *Γ* 87 etc. — βασιλεύς *A* 96. — δῖος *Γ* 352, 403; (*δῖος*) *Ἑλένης* πόσις ἠνκάμοιο *Γ* 329 *H* 355 *Θ* 82 *A* 369, 505 *N* 766. — Θεοφειδής *Γ* 16, 27 etc. — Classe Graeciam visit, et bellum movit abducta Helena, *E* 59 *N* 627 *Γ* 100 *Z* 290 sqq. etc. — Cum Menelao pugnam init singularem *Γ* 340 sqq. — Achilles ab eo interfectus *X* 860. — Dearum index *Ω* 29 sq. — Eius domus *Γ* 421 *Z* 313 sqq.
Ἀλήιον (*Φαλήιον*?) πεδίον Lyciae, *Z* 201.
Ἀλήσιον, Elidis urbs, *B* 617. — Ἀλησιῶν πόλιν *A* 757.
Ἀλθαίη, mater Meleagri, *I* 555.
Ἀλῖαρος, urbs Boeotiae, ποιήεις *B* 503.
Ἀλιζῶνες, Pontica gens, *B* 856. — Eorum dux Hodius *E* 39.
Ἀλίη, Nereis, βοῶπις *Σ* 40.
Ἀλιθέρσης, Ithacensis, filius Mastoris (*Μαστορίδης*), *β* 157, 253 *ρ* 68 *ω* 451.
Ἄλιος, Lycius, *E* 678.
 — Phaeax, Alcinoi filius, *θ* 119, 370.
Ἀλκᾶθος, Aesyetae filius, gener Anchisae, *M* 93 *N* 428 (occ. ab Idomeneo), 465, 496.
Ἀλκάνδρη, Polybi Aegyptii coniux, *δ* 126.
Ἀλκάνδρος, Lycius, *E* 678.
Ἀλκή, in aegide Minervae *E* 740.
Ἀλκηστις, Peliae filiarum *Φειδός* ἀρίστη. Admeti uxor, *B* 715.
Ἀλκιμίδων, Myrmidonum dux, filius Laërceis, *Π* 197 *P* 467, 475, 481, 500 sq. (comes Automedontis). — Idem vocatur *Ἀλκιμος* *T* 392 *Ω* 474, 574.
Ἀλκιμίδης, vid. *Μέντωρ*.
Ἀλκιμος, vid. *Ἀλκιμίδων*.
Ἀλκίνοος, Nausithoi filius, Scheriae rex, *ξ* 139 etc.; eius stirps *η* 55 sqq. — ἀμύμων *θ* 118, 418. — ἀριδείκτος *θ* 382 etc. — δαίφρων *θ* 8, 13, 56. — Θεῶν ἄπο μήδρα *Φειδός* *ξ* 12. — Θεοφειδής *η* 231, Θεοφεικίλος *θ* 256. — μεγάλητωρ *ξ* 17 etc. — Eius regia et horti *η* 85 sqq.
Ἀλκίππη, Helenae ancilla, *δ* 124.
Ἀλκυῶν, Amphiarai filius, *ο* 248.
 — Graecus, Thestoris filius (*Θεστορίδης*), *M* 394.
Ἀλκυήνη, uxor Amphitryonis, mater Herculis, *Ξ* 323 *T* 99, 119 *β* 120 *λ* 266.
Ἀλκυόνη, = Cleopatra, uxor Meleagri, *I* 562.
Ἀλόπη, dicio Achilles, *B* 682.
Ἄλος, Thessaliae urbs Achilli subiecta, *B* 862.
Ἄλτης, rex Lelegum, pater Laothoes (Lycionis matris), *Φ* 85 sq. *X* 51.
Ἀλθρας, urbs *ω* 304.
Ἀλθβη, urbs Halizonum, *θεῖν* ἀργύρου ἰστί γενέθλη, *B* 857.
Ἀλφειός, fluvius Elidis, *B* 592 *E* 545 *A* 712, 726, 728.

- Ἀλφειός*, pater Orsilochei, *γ* 489 *ο* 187.
Ἀλφεύς, pater Oti et Ephialtis, *E* 336. — Eius uxor Iphimedeia *λ* 306. Cf. *Ἥερίβοια*.
Ἀμάζονες ἀντιάνειραι *Γ* 189 *Z* 186.
Ἀμάθεια, Nereis, *Σ* 48.
Ἀμαρυγκίδης, vid. *Διόρης*.
Ἀμαρυγκεύς, Epeus (pater Dioris), *Ψ* 630.
Ἀμύσδαρος, Lycius, qui Chimaeram alabat; eius filii Atymnus et Maris *Π* 328.
Ἀμνισός, oppidum aut flumen in Creta, ubi *οπίος* *Ελλειθυλής*, *τ* 188.
Ἀμοπάων, Troianus, filius Polyaemonis (*Πολυαίμωνίδης*), *Θ* 276.
Ἀμυδών, urbs ad Axium sita, *B* 849 *Π* 288.
Ἀμυθᾶων, Crethei et Tyrus filius, *ιπιοχάρμης* *λ* 259.
Ἀμυκλαί, Menelai urbs Laconica, *B* 584.
Ἀμύντωρ, filius Ormeni, Phoenicis pater, *I* 448 *K* 266.
Ἀμφιάλος, Phaeax, filius Polynei, *θ* 114, 128.
Ἀμφιδρόος, filius Oiclis, Alcmaeonis pater, *ο* 253. — λαοσσός *ο* 244.
Ἀμφιγένεια, urbs Nestoris, *B* 593.
Ἀμφιδάμας, Cytherius, *K* 268 sq.
 — (Opuntius?), eius filium occ. Patroclus *Ψ* 87.
Ἀμφιδίη, uxor Autolycei, *τ* 416.
Ἀμφιδόη, Nereis, *Σ* 42.
Ἀμφικλος, Troianus, *Π* 613.
Ἀμφίλοχος, filius Amphiarai, *ο* 248.
Ἀμφίμαχος, dux Epeorum, Cteati filius, Actoris nepos, *B* 620 *N* 195 (ab Hectore occ.), 195, 203. — μεγάλητωρ *N* 189.
 — Carum dux, filius Nomionis, *B* 870 sq.
Ἀμφιμίδων, filius Melanei, Penelopes proci, *χ* 242, 277 (vulnerat Telemachum), 284 (occ. a Telemacho) *ω* 103, 106, 126.
Ἀμφινόμη, Nereis, *Σ* 44.
Ἀμφινόμος, Dulichiensis, Nisi filius, unus e Penelopes procis, *π* 351, 394 etc.; occ. a Telemacho *χ* 94 (cf. *σ* 119).
Ἀμφίος, Troianus, Meropis filius, *B* 830 *A* 333.
 — Troianus, Selagi filius, *E* 612.
Ἀμφιτριότης, dea, *γ* 91. — ἀγάστος *μ* 97. — κλυτός *κ* 422. — κυανώπις *μ* 60.
Ἀμφιτρίων, Herculis pater, *E* 392 *λ* 266, 270.
Ἀμφίων, dux Epeorum, *N* 692.
 — Iasi filius (*Ἰασίδης*), Chloridis pater, rex Orchomeni, *λ* 283.
 — Iovis ex Antiope filius, *λ* 262.
Ἀμφοτερός, Lycius, *Π* 415.
Ἀναβησίνας, Phaeax, *θ* 113.
Ἀνδραίμωνίδης, vid. *Θέας*.
Ἀνδραίμων, dux Aetolorum, pater Thonantis, *B* 638 *H* 168 *N* 216 *ο* 281 *ξ* 499.
Ἀνδρομάχη, Eetionis filia, Hectoris uxor, *Z* 395, 405 *Θ* 187 *P* 208. — πολυδωρος *Z* 395. — λευκόλενος *Z* 371, 377 *Ω* 723. — Eius luctus occiso marito *X* 437-515.
Ἀνεμώρεια, Phocicum oppidum, *B* 521.
Ἄνθεια, Agamemnonis urbs Meseenia, βαθυλείμων *I* 151, 293.
Ἀνθεμίδης, vid. *Σιμοσίσιος*.
Ἀνθεμίων, Troianus, pater Simoisii, *A* 473, 488.
Ἀνθηδών, Boeotiae urbs Ἰσχατιάουσα, *B* 508.
Ἄνθεια, Proeti uxor, *Z* 160.
Ἀντηγορίδης, vid. *Ἀγέτωρ*, *Ἀκάμας*, (*Ἀρχέλοχος*, *Δημόλειων*), *Φελικάων*, *Φιφιδάμας*, *Κόων*, (*Λαοδάμας*), *Λαοδόκος*, (*Πήδαριος*), *Πόλυβος*.
Ἀντήνωρ, senex Troianus, *Γ* 262 *H* 347 etc.; eius uxor Theano (soror Hecubae) *Z* 299 *Ξ* 473. Eius filii sunt Acamas, Agenor, Archelochus, Coon, Demoleon, Helicaon (*Φελ.*), Iphidamas (*Φιφ.*), Laodamas, Laodocus, Pedaenus, Polybus. — ἀγανός *Φ* 579. — *ιπποδάμος* *Z* 299 *Ξ* 473. — πεπνυμένος *Γ* 148, 203 *H* 347.
Ἀντικλίσια, filia Autolycei, uxor Laertis, Ulixis mater, *λ* 85 (152 sqq.).
Ἀντικλος, Graecus equo ligneo inclusus, *δ* 286.
Ἀντίλοχος, Nestoris filius (*Νεστορίδης*), *E* 565 *Z* 33 etc.; Nelei nepos (*Νηληϊός*) *Ψ* 514. A Memnone occisus *δ* 187. — ἀμύμων *Ψ* 522 *γ* 111 *δ* 187 *λ* 468 *ω* 16. — δαίφρων *N* 418. — διοτρεφής *P* 685 *Ψ* 581. — μενεχάρμης *N* 396 *ο* 582 *Ψ* 419. — πεπνυμένος *Ψ* 570, 586.
Ἀντίμαχος, Troianus, pater Hippolochi,

- Hippomachi, Pisandri, *A* 123, 132, 138 *M* 188.
- Ἀντίνοος*, filius Eupithis, Penelopes procorum princeps, *α* 383 *β* 84 etc.; ab Ulixee occ. *χ* 8 sqq., 49 *ω* 424. — *Θεοφειδής* *φ* 277. — βασιλεύς *ω* 179.
- Ἀντιόπη*, Asopi filia, mater Amphionis et Zethi, *λ* 260.
- Ἀντιφάτης*, Laestrygonum rex, *κ* 106, 114 (acc. *Ἀντιφατήα*), 199.
- Melampi filius, pater Oiclis, *ο* 242 sq.
- Ἀντίφορος*, Priami filius, *Ω* 250.
- Ἀντίφος*, Thessali filius, Herculis nepos, dux insulanorum Graecorum, *B* 678.
- Maeonum dux, filius Talaemenis, *B* 864.
- Priami filius (*Πριάμειδης*) νόθος, *A* 489 (occ. Leucum), *A* 101 (occ. ab Agamemnone), 104, 109.
- Ithacensis, Aegyptii filius, a Cyclope devoratus, *β* 19. — Idemne qui *ρ* 68?
- Ἀντρώων*, urbs Thessaliae ἀγγίαλος *B* 697.
- Ἀξιδός*, Paeoniae fluvius *B* 850 *Φ* 158. — εὐρυρέων *B* 849 *Π* 288 *Φ* 157, εὐρυρέθρος *Φ* 141. — Pelegonispatere Periboea *Φ* 141.
- Ἀξυλος*, Troianus, Arisbae natus, Teuthrantis filius (*Τευθρανίδης*), *Z* 12.
- Ἀπαισός*, urbs Troiana *B* 828 *E* 612 (vid. *Παισός*).
- Ἀπειραίη* vocatur anus Eurymedusa, *Ἀπειρήθεν* oriunda, *η* 8 sq.
- Ἀπίσων*, Troianus, Phausiae filius, *A* 578, 582.
- Graecus, Hippasi filius, *P* 348.
- Ἀπόλλων*, *A* 315, 380 etc. *ζ* 162 *θ* 227 etc. — ἀργυρότοξος *A* 37, 451 etc. *η* 64 *ο* 410 *ρ* 251. — ἀφήτωρ *I* 405. — Αἰ φίλος *A* 86. — *Γάναξ* *H* 23, 37 *O* 253 etc. *θ* 323, 339. — *Γεκάφεργος*, *A* 147, 474, 479 *E* 439 *H* 34 *I* 564 *O* 243, 253 *Π* 94 *P* 585 *Φ* 461, 472, 478, 600 *X* 15, 220 *θ* 323. — *Γεκατηβελίτης* *A* 75; *Γεκατηβόλος* *A* 370 *E* 444 *O* 231 *Π* 711 *P* 333 *θ* 339 *υ* 278; *Γίκατος* *A* 385 *H* 83 *Υ* 71, 295; *Γεκηβόλος* *A* 14, 21, 96, 110, 373, 438 *Π* 513 *X* 302 *Ψ* 872. — κλυτότοξος *A* 101, 119 *O* 55 *ρ* 493 *φ* 267. — λαοσσόος *Υ* 79. — λυκηγενής *A* 101, 119. — χρυσάωρ *E* 509 *O* 256. — Filius Iovis

- ex Latona, *A* 9 *H* 23 *Π* 720 etc. *θ* 334 *λ* 318. — Cum Neptuno murum Troiae condidit et boves Laomedontis pavit, *Φ* 441 sqq. *H* 452 sq.; Admeti equas pavit *B* 766 sqq. — Eius templum in Troiae arce *E* 446. Templum et oraculum Pythium *I* 405 *θ* 78 sq. (cf. *ο* 244 sq.). Eius ara in insula Delo *ζ* 162. Eius *Ιερύς* Chryses in Troadis urbe Chryse *A* 11 sqq. 37 sqq. etc.; alius *Ιερύς* Maro Ismari in urbe Thraciae, 198. Eius *ἄλσος* apud Ithacenses *υ* 278, et dies festi *υ* 156, 278 *φ* 258. — Eius nuncius *κίρκος* *ο* 526. — Vid. *Σμινθεύς* et *Φοῖβος*.
- Ἀργεῖοι* (= *Ἀχαιοί* vel *Δαναοί*, i. e. universi Graeci), *A* 79 etc. *α* 61 etc. — *αἰχμηταί* *Θ* 472 *ω* 81. — *θωρηκταί* *Φ* 429. — *ἰόμωροι* *A* 242 *Ξ* 479. — *φιλοπτόλεμοι* *T* 269. — *χαλκοχίτωνες* *A* 285 *M* 354. — Singularis *Ἀργεῖη* adhibetur de Helena et de Hera, *q. v.*
- Ἀργεῖφόντης*, Mercurii epitheton, *Ω* 153, 182 *κ* 302. — *διάκτορος* *B* 103 *Φ* 497 *Ω* 339-445 *α* 84 *ε* 43, 75, 94, 145 *θ* 338 *ω* 99. — *θύσκοπος* *Ω* 24, 109 *α* 38 *η* 137. — *κρατύς* *Π* 181 *Ω* 345 *ε* 49, 148. — *χρυσόραπς* *κ* 331. — Vid. *Ἑρμείας*.
- Ἀργισσα*, urbs Thessaliae, *B* 738.
- Ἀργος* (τὸ) 1) Agamemnonis regnum vel tota Peloponnesus (et hinc nonnumquam pro tota Graecia) *A* 30 *B* 108, 115, 348 *I* 22 etc. *γ* 260 (?), 263 *δ* 174 etc. — *Ἀχαικόν* *I* 141, 283 *T* 115 *γ* 251. — *Ἰασον* *σ* 246. — *ἱππόβοτον* *B* 287 *I* 75 *Z* 152 etc. *γ* 263 *δ* 99 etc. — *πολυδύμιον* *A* 171. — *πολύπυρον* *O* 372. — 2) Urbs Argos, Diomedis regnum, *B* 559 *A* 52 *γ* 180 *φ* 108 (*Ξ* 119?). — 3) Pelei regnum (Thessalia), *Πελασγικόν* *B* 681. Idem indicari videtur *T* 329 (*ἱππόβοτον*) *Ω* 437 (*κλυτόν*) *ω* 37; dubium est *Z* 456.
- Ἀργος* (ὁ), canis Ulixis, *ρ* 292, 300, 326.
- Ἀργώ*, navis, *μ* 70.
- Ἀρέθουσα*, fons in insula Ithaca, *ν* 408.
- Ἀρειον τεῖχος* Thebarum (?) *A* 407 *O* 736.
- Ἀρείων*, Adrasti equus *δίας*, *Ψ* 346.
- Ἀρετῶν*, Troianus, *Z* 81.
- Ἀρεθῆθος*, pater Menesthii Boeoti, κορυνήτης, a Lycurgo occisus, *H* 8, 10, 137 sq., 142.
- Thrax, Rhigmi comes, *Υ* 487.

- Ἀργίλυκος*, Troianus, *Π* 308.
- Graecus, Prothoenoris pater, *Ξ* 451.
- Ἀρήνη*, urbs Nestoris, *A* 723. — *ἱρατινή* *B* 591.
- Ἀρης* (ἄ), belli deus, *A* 439 etc. *θ* 115, 267-355, 518 *λ* 537 *ξ* 216 *π* 269 *υ* 50. — ἄατος πολέμοιο *E* 388, 863 *Z* 203. — ἀίδηλος *θ* 309. — ἀλλοπερόσαλλος *E* 831, 889 *Θ* 17 *Π* 362. — ἀνδροφόνος *A* 441. — βρήπυος *N* 521. — βροτολογός *E* 31, 518 etc. *θ* 115. — ἐγχεσπάλος *O* 605. — θοός *E* 430 etc. — *Θούρος* *E* 30, 35 etc. — κόρυς αἰδός *Υ* 38. — κρατερός *B* 515. — λαοσσόος *P* 398. — μαιφόνος *E* 31, 455, 844 *Φ* 402. — ὄβριμος *E* 845 etc. — δξύς *B* 440 *A* 352 *H* 330 *Θ* 531 *A* 835 *P* 721 *Σ* 304. — οὔλος *E* 461, 717. — πελώριος *Z* 208. — πολύδακρυς *Γ* 132 *Θ* 516. — ταλαύριος πολεμιστής *E* 289 *Υ* 78 *X* 267. — πολίπορος *Υ* 152. — ὕνοτόρος *Φ* 392. — στυγρός *B* 385 *Σ* 209. — *τυχεσιπλήτης* *E* 31, 455. — χάλκιος *E* 704, 859, 866 *H* 146. — χρυσήνιος *θ* 285. — ὠκύτατος *Θ* 330. — Iovis et Iunonis filius, frater Eridis, *A* 440 *E* 518; pater Ascalaphi et Ialmeni ex Astyoche *B* 512 *I* 82 *N* 519 *O* 112, Terroris et Fugae *A* 440 *N* 299 *O* 119. — Habitat in Thracia *N* 301 *θ* 361. — A Diomede Minervae ope vulneratur *E* 856 sqq. — A Minerva lapide prosternitur *Φ* 403 sq. — Vincitur ab Oto et Ephialte *E* 885 sq. — A Vulcano capitur *θ* 296 sqq. — Dis ceteris odiosissimus *E* 889 sq. — ἀτάλαντοι *Ἀρηι* dicuntur Aeneas, Automedon, Hector, Mege, Patroclus, Pylaemenes. — *Θεράποντες* *Ἀρης* vocantur Aiaces *Θ* 79 *K* 227, Danae *B* 110 *Z* 67 *H* 382 *O* 733 *T* 78. — ὄζοι *Ἀρης* dicuntur Alcimus, Elephenor, Hicetaon, Leonteus, Licymnius, Podarces, Pylaenus. — Vid. *Ἐννάλιος*.
- Ἀρήτη*, Rhexenor filia, Alcinoi coniux, *η* 54 sqq. *θ* 423-438 *ν* 57, 66. — λευκώλενος *η* 233, 335 *λ* 335.
- Ἀρητιάδης*, vid. *Νίσος*.
- Ἀρητος*, Troianus, *P* 517, 535 (occ. ab Automedonte). — *Θεοφειδής* *P* 494.
- Nestoris filius, *γ* 414, 440.
- Ἀρεάδην*, Minois filia, καλλιπλόκαμος *Σ* 592, καλή *λ* 321.
- Ἀρεῖμοι*, ubi Typhoei cubile esse dicitur, *B* 783.
- Ἀρίστας*, pater Leocriti, *P* 345.
- Ἀρίσθη*, Troadis urbs, *B* 836 *Z* 13 *Φ* 43. *Ἀρίσθηθεν* *B* 838 *M* 96.
- Ἀρκαδίη*, *B* 603.
- Ἀρκάδες*, *B* 611 *H* 134.
- Ἀρκεσίλαος*, dux Boeotorum, *B* 495; ab Hectore occ. *O* 329.
- Ἀρκεσιιάδης* vid. *Λαίρτης*.
- Ἀρκίσσιος*, pater Laertis, *ξ* 182 *π* 118.
- Ἀρκτος*, sidus quod etiam *ἄμαξαν* vocant, *Σ* 487 *ε* 273.
- Ἄρμα*, Boeotiae vicus, *B* 499.
- Ἀρμονίδης*, vid. *Τέκτων*.
- Ἀρναῖος*, idem qui *Ἴριος*, *σ* 5.
- Ἀρνη*, Boeotiae urbs, *H* 9. — πολυστάφυλος *B* 507.
- Ἀρπαλιών*, Paphlago, Pylaemenis filius, *N* 644 (651).
- Ἀρπυιαί* (ἄρπυιαι), *α* 241 *ξ* 371 *υ* 77. — Singularis ἄρπυια *Ποδάργη* *Π* 150.
- Ἀρσίνοος*, Hecamedes pater, *A* 626.
- Ἀρτακίη*, fons in Laestrygonum terra, *κ* 108.
- Ἀρτεμις*, *E* 53 etc. *ε* 123 etc. — ἀγνή *ε* 123 *σ* 202 *υ* 71. — ἀργοτήρ *Φ* 471. — ὕσκοπος *λ* 198. — ἐνπλόκαμος *υ* 80. — λοχίαρα *E* 53, 447 *Z* 428 *I* 538 *Υ* 39, 71 *Φ* 480 *Ω* 606 *ζ* 102 *λ* 172, 198 *ο* 478. — *κελαδινή* *Π* 183 *Υ* 71 *Φ* 511. — χρυσήλατος *Π* 183 *Υ* 71 *δ* 122. — χρυσήνιος *Z* 205. — χρυσόθρονος *I* 533 *ε* 123. — Iovis filia *I* 536 *ζ* 151 *υ* 61, Apollinis soror *Υ* 71. — Eius *χόροι* *Π* 183.
- Ἀρδβας*, Sidonius, *ο* 426.
- Ἀρχίλοχος*, Antenor filius, *B* 823 *M* 100 *Ξ* 464 (ab Aiaee Telamonio occ.).
- Ἀρχιπτόλεμος*, Iphiti filius (*Φιφτιδής*), Hectoris auriga, *Θ* 128, 312.
- Ἀσαῖος*, Graecus, *A* 301.
- Ἀσιάδης*, vid. *Ἀδάμας* et *Φαῖνον*.
- Ἀσῆνη*, urbs Argolidis, *B* 560.
- Ἀσιος* λειμών, *B* 461.
- Hyrtaci filius (*Υρτακίδης*) *B* 837 sq. *M* 95 sq., 110, 136, 139, 163, *N* 384, 403, 414, 759, 771; occ. ab Idomeneo *N* 387. — *Ἀσσιος* scribit Fick propter *Assi* urbis nomen.

Ἀσιος, Dymantis filius, frater Hecubae, *Π* 717.
Ἀσκάλαφος, Martis filius, dux Boeotorum, *B* 512 *I* 82 *N* 478, 518 (occ. a Deiphobo), 526 sq. *O* 112.
Ἀσκανίη, urbs Phrygiae, *B* 863. — ἐριβόλας *N* 793.
Ἀσκάnios, dux Phrygum, *Θεοφειδής* *B* 862. — Idemne qui filius Hippotionis *N* 792?
Ἀσκληπιάδης, vid. *Μαχάων*.
Ἀσκληπιός, pater Podalirii et Machaonis, *B* 731. — ἀμύμων *λητήρ* *A* 194 *A* 518.
Ἀσπληδών, urbs Boeotiae, *B* 511.
Ἀσσάρακος, Trois filius, *Y* 232, 239.
Ἀστίριον, urbs Thessaliae, *B* 735.
Ἀστειρίς, insula, *δ* 846.
Ἀστροπαῖος, Pelegonis filius, *M* 102 *P* 217, 351 sq. *Φ* 140, 163, 170 *Ψ* 560, 808, dux Paeonum *Φ* 152; ab Achille occ. *Φ* 179.
Ἀσφαλίων, Menelai minister, *δ* 216.
Ἀσωπός, Boeotiae fluvius, *K* 287. — βαθύσχοινος λεχέποιος *A* 383. — Pater Antiopes *λ* 260.
Ἀτλας, pater Calypsus, *η* 245. — ὀλοόφρων *α* 52.
Ἀτρεΐδης, vid. *Μαγαμέμνων* et *Μενέλαος*.
Ἀτρεΐων, vid. *Μαγαμέμνων*.
Ἀτρεύς, pater Agamemnonis et Menelai, *B* 23, 60, 105 sq. etc., *δ* 462 *ε* 543 *λ* 436.
Ἀτυμνιάδης, vid. *Μύδων*.
Ἀτύμνιος, Lycius, Amisodari filius, pater Mydonis, *Π* 317, 328.
Ἀύγειαί, urbs Laconicae, *B* 583. — urbs Locridis, *B* 532.
Ἀυγείας, rex Epeorum, *A* 701, 739 (Agamedes pater, Molii socer).
Ἀυγειαδής, vid. *Μαγασθένης*.
Ἀύλις, urbs Boeotiae, *B* 303. — πετρήσσσα *B* 496.
Ἀυτόλυκος, maritus Amphitheae, pater Anticleae, Ulixis avus, vafferimus, *K* 267 *λ* 85, 430, 455 *τ* 394-466 *φ* 220 *ω* 334.
Ἀυτομίδων, filius Dioris, Achillis auriga, *I* 209 *Π* 145 etc. — *Θοφ* ἀτάλαντος *Ἀρη* *P* 536.
Ἀυτονόη, Penelopes ancilla, *σ* 182.

Ἀυτόνοος, Graecus, *A* 301. — Troianus, *Π* 694.
Ἀυτόφρονος, Thebanus, Polyphontis pater, *A* 395.
Ἀφαρεύς, dux Graecorum, Caletoris filius, *I* 83 *N* 478, ab Aenea occ. *N* 541.
Ἀφειδίας, Polypemonis filius (*Πολυπημονίδης*); eius filium se fingit Ulixes *ω* 305.
Ἀφροδίτη, *B* 380 *Γ* 54 etc. *δ* 14, 261 etc. — *δία* *B* 820 *Γ* 389, 413 *E* 370 *υ* 68, 73. — *ἐνστέφανος* *θ* 266. — φιλομειδής *Γ* 424 *A* 10 *E* 375 *Ξ* 211 *Υ* 40 *θ* 362. — *χρυσίη* *E* 427 etc. *δ* 14 etc. (*χρυσίη* *I* 389). — Iovis filia *Γ* 374 etc. *θ* 308 (*κούρη* *Υ* 105) et Diones (*E* 370, 381), mater Aeneae ex Anchise *E* 378, uxor Vulcani *θ* 267 sqq. — Paridem servat *Γ* 374 sqq. — Aeneam dum periculo eripit a Diomede vulneratur *E* 131 sqq. — Eius *κατόδ* *ιμάς* *Ξ* 214 sqq. — Vid. *Κυθήρεια* et *Κύπρις*.
Ἀχαιοί, ἑπλοκάμειδες *β* 119 *τ* 542.
Ἀχαιιάδες *E* 422 *β* 101 *γ* 261 *τ* 146 *ω* 136. — *ἐπείλοι* *E* 424 *φ* 160.
Ἀχαιίδες *I* 395 *φ* 251. — *Ἀχαιίδες* οὐκίτ *Ἀχαιοί* *B* 235 *H* 96.
Ἀχαιῖκόν Ἄργος *I* 141, 283 *T* 115 *γ* 251. — *Ἀχαιῖκός* λαός *I* 521 *N* 349 *O* 218.
Ἀχαιῖς (*γαῖα* vel *αἶα*) *A* 254 *H* 124 *λ* 166, 481 *ν* 249 *φ* 107 *ψ* 68. — *Ἀχαιῖδα* καλλιγύναικα *Γ* 75, 258 *A* 770.
Ἀχαιοί, universi Graeci (ut *Ἀργεῖοι* et *Δαναοί*), *A* 22 etc. *α* 401 etc. — *Ἀρη* φίλοι *Z* 73 *Π* 303 *P* 319, 336. — *δοῖοι* *E* 451 *A* 455, 504 *Σ* 241, *Υ* 354 *γ* 116 *τ* 199. — *δυσώνυμοι* *Z* 255. — *ἐπικήμειδες* *E* 668 etc. *β* 72 etc. — *Φελίωπες* *A* 389 *Γ* 190, 234 *Π* 569 *P* 274 *Ω* 402. — *ἥρωες* *M* 165 etc. *α* 272 *ω* 68. — *κάρη* κομάοντες *B* 11 etc. *α* 90 *β* 7, 408 *υ* 277. — *μεγάθυμοι* *A* 123, 135 *ω* 57. — *μίνεα* πνείοντες *Γ* 8 *A* 508 *Ω* 364. — *φιλοπόλεμοι* *P* 224. — *χαλκοκνήμειδες* *H* 41. — *χαλκοχίτωνες* *A* 371 etc. *α* 286 *δ* 496. — Eorum *ἕρκος* dicitur Aiax Telamonius *Γ* 229 *Z* 5 *H* 211. — Eorum οὖρος Nestor *Θ* 80 *A* 840 *O* 370, 659 *γ* 411. — De Ithacensibus in Odyssea *α* 272 etc. — *Ἀχαιοί* in Creta *τ* 175. — Cf. *Παναχαιοί*.

Ἀχελώϊος, fluvius Graeciae, *Φ* 194. — Phrygiae fluvius *Ω* 616.
Ἀχέρων, flumen apud inferos, *κ* 518.
Ἀχι(λ)εύς, filius Pelei (*Πηλεΐδης*, *Πηληϊάδης*, *Πηλεΐων*) *A* 1, 223 *Π* 21 etc. *Φ* 187 sqq. *θ* 75 *λ* 467, 478 etc., et Thetidis *A* 512 *Π* 860; Aeaci nepos (*Αἰακίδης*) *I* 184 *A* 805 *Π* 854 etc., *λ* 471, 538; pater Neoptolemi *T* 327 *λ* 506. — *ἀγαυός* *K* 392 *P* 557. — *ἀμύμων* *B* 674 *Π* 140 etc. *λ* 470, 551 *ω* 18. — *ἀρήιος* *Π* 166. — *δαΐφρων* *B* 875 *K* 402 *A* 791, 839 *P* 76, 654 *Σ* 30. — *Δι* φίλος *A* 74 *Π* 168 *Σ* 203 *Ω* 472. — *διογενής* *A* 489. — *εἰός* *A* 7 etc. — *δοῦρι* κλυτός *Φ* 233. — *ἐκπαγλότετος* *A* 146 *Σ* 170. — *Γάναξ* *I* 164. — *Θαῖος* *Π* 799 *P* 199 *T* 279, 297. — *Θεοῖσ' ἐπιφείκελος* *I* 485, 494 *X* 279 *Ψ* 80 *Ω* 486 *ω* 36, *Θεοφείκελος* *A* 131 *T* 155. — *κλυτός* *Υ* 320. — *κρατερός* *Φ* 553. — *κυδάλιμος* *Υ* 439. — *μεγάθυμος* *P* 214 *Σ* 226 *T* 75 *Υ* 198 *Φ* 153 *Ψ* 168 *γ* 180. — *δλβιος* *ω* 36. — *δλοός* *Ω* 39. — *δρριμος* *T* 408. — *δρχαμος* ἀνδρῶν *Z* 99. — *πλώριος* *Φ* 527 *X* 92. — *ποδάρεκς* *δοῖος* *A* 121 etc. — *ποδάρεκς* *B* 860, 874 *Θ* 474 etc. — *πόδας* ταχύς *N* 348 *P* 709 *Σ* 354, 358; ταχύς *Σ* 69. — *πόδας* ὀκνός *A* 58 etc.; ὀκνός *T* 295 etc. — *ποιμὴν* λαῶν *Π* 2. — *πολλίπορος* *Θ* 372 *O* 77 *Φ* 550 *Ω* 108. — *ρήξήνωρ* *H* 228 *N* 324 *Π* 146, 575 *δ* 5. — *σχέτιος* *Π* 203. — *ὕπερθυμος* *Υ* 88, 333. — *φαιδμιος* *I* 434 *Φ* 160, 583 *X* 216 *ω* 76. — Puer a Phoenice educatus *I* 485 sqq. — A Chirone artem vulnera sanandi edoctus *A* 832. — Vulneratur ab Asteropaeo *Φ* 167. — Ante Troiam occisus (a Paride) et sepultus *ε* 310 *ω* 37 sqq. (*X* 360). — De mortui armis contentio *λ* 544 sqq. — Eius anima apud inferos cum Ulixee colloquitur *λ* 467 sqq., cum Agamemnonis anima *ω* 24 sqq. — Eius hasta Pelias *Π* 140 sqq.; galea *Π* 798 sq.; eius arma a Vulcano fabricata *Σ* 478 sqq. — Eius equi immortales *Π* 148 sqq. 847 *T* 400 sqq. (*B* 770 *K* 322, 402).
Ἀψευδής, Nereis, *Σ* 46.
Βαθυκλής, Myrmido, Chalconis filius *μεγάθυμος*, *Π* 594.
Βαλῖος, Achillis equus, harpyiae Podarges filius, *Π* 149 *T* 400.

Βατίεια sive σῆμα *Μυρίνης*, collis prope Troiam, *B* 813.
Βελλεροφόντης, Glauci filius, *Z* 164, 220. — *ἀμύμων* *Z* 155, 190, 216. — *δαΐφρων* *Z* 162, 196.
Βήσσα, Locrorum oppidum, *B* 532.
Βίας, Pylius, *ποιμὴν* λαῶν, *A* 296. — dux Atheniensium, *N* 691. — Troianus, pater Laogoni et Dardani, *Υ* 460.
Βιήνωρ, Troianus, *ποιμὴν* λαῶν, *A* 92.
Βοάγριος, Locridis fluvius, *B* 533.
Βοηθοῖδης, vid. *Ἑτωναεύς*.
Βοίβη, Thessaliae urbs, *B* 712.
Βοιβής, Thessaliae lacus, *B* 711.
Βοιώτειος, vid. *Πηνέλεως* et *Πρόμαχος*.
Βοιωτοί *B* 494, 510, 526 *E* 710 *N* 685, 700. — *χαλκοχίτωνες* *O* 330.
Βορέης vel *Βόρρης*, ventus, *E* 524 *I* 5 *Ψ* 195 etc. *ε* 331 etc. — *ἀκραῆς* καλός *Ξ* 253, 299. — *αἰθρηγενής* *O* 171 *T* 358; *αἰθρηγενέτης* *ε* 296. — *κραιπνός* *ε* 385. — *ὀπωρινός* *Φ* 346 *ε* 328. — *Amat* equas *Υ* 223 sqq.
Βόρρης, vid. *Βορέης*.
Βούδειον, Phthiae oppidum, *ἐν* ναϊόμενον *Π* 572.
Βουκολίδης, vid. *Σφῆλος*.
Βουκολίων, Laomedontis filius spurius, *ἀμύμων* *Z* 22 sq.
Βουπράσιον, Elidis oppidum, *B* 615 *A* 760 *Ψ* 631. — *πολύπυρον* *A* 756.
Βοιώτης, sidus, *ὀψὲ* δύνων *ε* 272.
Βριάρεως, idem qui *Αἰγαίωρ*, *ἐκατόγχιος* *A* 403.
Βρισεύς, Troianus, pater Briseidis, *A* 392 *I* 132, 274.
Βρισηΐς, patronymicum quod proprii nominis loco adhibetur, filia Brisei, *A* 336 *I* 106 *T* 261. — *Φυκίη* χρυσίη *Ἀφροδίτη* *T* 282. — *ἡύκομος* *B* 689. — *καλλιπάρης* *A* 184, 323, 346 *T* 246 *Ω* 676.
Βρυσηΐαι, Laconiae oppidum, *B* 583.
Βῶρος, Maeo, pater Phaesti, *E* 44. — Graecus, Perieris filius, Polydoraе maritus, *Π* 177.
Γαῖα, in iure iurando vocata *Γ* 104, 278 *O* 36 *T* 259 *ε* 184. — *ἐρικυδής* *λ* 576. — Tityi mater *η* 324 *λ* 576.
Γαλάτεια, Nereis, *ἀγακλειτή* *Σ* 45.

Γανυμήδης, Trois filius, Iovis pincerna, E 266. — ἀντίθεος Y 232.
 Γάργαρον, Idae cacumen, Θ 48 Ξ 292 352 O 152.
 Γεραιστός, Euboeae promunturium, γ 177.
 Γίγαντες, x 120. — ὑπέρθυμοι η 59. — ἄγρια φύλα η 206.
 Γλαύκη, Nereis, Σ 39.
 Γλαυκος, dux Lyciorum, Hippolochi filius, Bellerophontis nepos, Sarpedonis cognatus et socius, Z 119 sqq. H 13 sqq. M 102, 309 sqq., 387 sqq. Π 492 sqq., 593 sqq. P 140 sqq. — ἀμύμων B 876 Ξ 426. — πολεμιστής μετ' ἀνδράσι Π 492. — Eius genealogia Z 196 sqq. — Eius arma Z 236 sq.
 — Sisyphi filius, Bellerophontis pater, Z 154 sq.
 Γλαφύραι, urbs Thessaliae, B 712.
 Γλίσσας, Boeotiae urbs, B 504.
 Γονέεσσα, Agamemnonis urbs Argiva, αἰπυνή B 573.
 Γοργυθίων, Priami et Castianirae filius, Θ 302.
 Γοργώ, dirum monstrum, βλοσυρώπις A 36. — δ'Ευκλόν πύλων E 741 λ 634. — Eius δμματα Θ 349.
 Γόρτυν, Cretae urbs, τειχίεσσα B 646 γ 294.
 Γουνεύς, dux Acarnanum, B 748.
 Γραῖα, Boeotiae urbs, B 498.
 Γρήνικος, fluvius ex Ida decurrens, M 21.
 Γυγαίη, Maeoniae lacus, B 865 γ 391.
 Γυραί, cautes ubi Ajax Locrus periit, δ 500, 507.
 Γυρτιάδης, vid. Υρτιος.
 Γυρτώνη, Thessaliae urbs, B 738.
 Δαίδαλος, artifex Gnosius, Σ 592.
 Δαίτωρ, Troianus, Θ 275.
 Δάμασος, Troianus, M 183.
 Δαμαστορίδης, vid. Μυήλαος et Τληπόλεμος.
 Δανάη, Acrisii filia (Ἀκρεσιώνη), Persei mater, καλλιφρυγος Ξ 319.
 Δαναοί, i. e. universi Graeci (= Ἀχαιοί vel Ἀργεῖοι), A 42 etc. α 350 etc. — αἰχμηταί Θ 33, 464 M 419. — ἀσπισταί N 680. — ἥρωες B 256; ἥρωες θεράποντες Ἄρης B 110 Z 67 O 733 T 78; θερά-

ποντες Ἄρης H 382. — ἡφθιμοί A 290. — ταχύπωλοι A 232, 257 E 316, 345 Θ 161 N 620 Ξ 21 O 320 Ω 295, 313. — φιλοπτόλεμοι Y 351. — Ἀργεῖοι Δαναοί(?) θ 578.
 Δαρδάνιαι πύλαι Troiae, E 789 X 194, 413.
 Δαρδανίδης, vid. Φίλος et Πρίαμος.
 Δαρδανίδες, a Troianis mulieribus diversae, βαθύκολποι Σ 122, 339.
 Δαρδανίη, regnum Dardani, γ 216.
 Δαρδάνιοι B 819, sive Δαρδανίωνες H 414 Θ 154, sive Δάρδανοι Γ 456 H 348, 368 Θ 497. — Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται Θ 173 A 286 N 150 O 425, 486 P 184. — Singularis Δάρδανος B 701 Π 807. — Troianorum socii; eorum dux est Aeneas.
 Δάρδανος, Iovis filius, Dardaniae conditor, γ 215, 219, 304.
 — Biantis filius, γ 460.
 Δάρης, Troianus, pater Phegei et Idaei, sacerdos Vulcani, ἀφνειός ἀμύμων E 9, 27.
 Δαυλὶς, urbs Phocidis, B 520.
 Δεξαμένη, Nereis, Σ 44.
 Δεξιόδης, vid. Φιφίνοος.
 Δευκαλίδης, vid. Ἰδομενεύς.
 Δευκαλίων, Minois filius, pater Idomenei, N 452 τ 181. — ἀμύμων N 451. — μεγάρυμος τ 18.
 — Troianus, γ 478.
 Δφεῖμος, Martis (filius et) minister, A 440 A 37 O 119.
 Δφεισήνωρ, Troianus, P 217.
 Δηικόων, Troianus, Pergasi filius (Περγασίδης), Aeneae comes, Θός, E 533-536.
 Δηιοπίτης, Troianus, A 420.
 Δηίοχος, Graecus, O 341.
 Δηίπυλος, Graecus, Stheneli comes, E 325.
 Δηίπυρος, dux Graecorum, I 83 N 92, 478, 576 (occ. ab Heleno).
 Δηίφοβος, Priami filius (Πριαμίδης), N 156 etc. δ 276 θ 517. — ἥρωες γ 298. — θεοφειδής M 94; θεοφειδής δ 276. — λυκάσπις X 294. — ὑπερηγορίων N 258. — Helenae post Paridis mortem maritus? vid. δ 276 θ 517.
 Δηλος, insula, ubi ara Apollinis, ζ 162.
 Δημήτηρ, a Iove amata, καλλιπλόκαμος Φάνασσα Ξ 326. — ἐυπλόκαμος α 125 (Iasioni nubit). — ξανθή E 500. — Δημή-

τηρος ἀπὲρ N 322 Φ 76. — Eius τίμενος dicitur Pyrasus in Thessalia B 696.
 Δημόδοκος, caecus Phaeacum cantor, θ 106, 254 sqq. — θεῖος αἰδώς θ 44 ν 28. — ἐρίηρος αἰδώς θ 486.
 Δημοκόων, Priami filius spurius, A 499.
 Δημολείων, Troianus, filius Antenor, γ 395.
 Δημόχοος, Troianus, Philetoris filius (Φιλετορίδης), γ 457.
 Δημοπτόλεμος, Penelopes proci, γ 242; ab Ulixee occ. γ 266.
 Δίη, insula (= Naxos), ἀμφιρύτη, ubi Ariadne occ. a Diana, λ 325.
 Διολέης, Orsilocho filius, Pheris in Laconica habitans, ἀφνειός, μεγάρυμος, E 542 sqq. o 186. — Eius filios Crethoneum et Orsilochem occ. Aeneas E 542. — Apud eum devertuntur Telemachus et Pisistratus γ 488 o 186.
 Διομήδη, Lesbica, Phorbantis filia, Achillis concubina, καλλιπάρης I 665.
 Διομήδης, Tydei filius (Τυδείδης), Oenei nepos, rex Argorum urbis, Aegialeae maritus, E 1 etc. γ 167, 181. — Eius genealogia Ξ 113 sqq. — ἄγριος αἰχμητής, κρατερὸς μήστορ φόβοιο Z 96, 277. — ἄλκιμος Z 437. — ἀρήιος γ 167. — βοὴν ἀγαθός B 563, 567 E 114 etc.; ἀγαθός K 559. — δαίφρων E 134, 181 ψ 405. — διος E 837, 846 K 502, 508. — δουρὶ κλειτός A 333; δουρὶ κλυτός K 109 ψ 681. — ἱπποδάμος E 415, 849 γ 181. — κρατερὸς A 401, 411 E 143 etc. — μεγάρυμος Z 145. — μενεπτόλεμος T 48. — ποιμὴν λαῶν A 370. — ὑπέρθυμος A 365 E 376. — ὑπερφίαλος E 881. — Eius lorica Θ 195.
 Διον, Euboeae oppidum, αἰπύ B 538.
 Διος, Priami filius, ἀγαυός Ω 251.
 Διώνη, Veneris mater, E 370. — διὰ θεῶν E 381.
 Διώνυσος Z 135 ω 74. — μαινόμενος Z 132. — Iovis et Semeles filius, χάσμα βροτοῖσι, Ξ 325. — Διόνυσος λ 325.
 Διώρης, Epeorum dux, Amaryncei filius (Ἀμαρυγκειδής), B 622; occ. a Piroo A 517.
 — pater Automedontis, P 429, 474.
 Δμήτωρ, Iasi filius (Ἰασίδης), Cypri rex ab Ulixee fictus, ρ 443.

Δολίος, senex, Penelopes servus, pater Melanthii et Melanthus, δ 735 ρ 212 σ 322 χ 159 ω 222, 387 sqq.
 Δόλοπος, gens Thessalica; iis imperat Phoenix I 484.
 Δολοπίων, Troianus, Hypsenoris pater, ὑπέρθυμος E 77.
 Δόλων, Graecus, Clyti filius (Κλυτιδής), A 302.
 — Troianus, Lampi filius (Λαμπιάδης), O 525, 555.
 Δόλων, Troianus, Eumedis filius K 314 sqq.
 Δόρυκλος, filius Priami (Πριαμίδης) spurius, A 489.
 Δουλήχιον, insula prope Ithacam sita, B 625 α 246 ι 24 π 123, 247 τ 131. Δουλήχιονδε B 629 ξ 397. — πολύπυρος ξ 335 π 396 τ 292. — Dulichiensium naves quadraginta contra Troiam ducit Meges B 625-630. — Δουλιχίους vocantur Amphinomus, Molius, Nisus.
 Δρακίος, dux Epeorum, N 692.
 Δρῆσος, Troianus, Z 20.
 Δρῶας, Lapitha, ποιμὴν λαῶν; eum vidit Nestor, A 263.
 — Lycurgi pater, Z 130.
 Δρῶψ, Troianus, γ 455.
 Δρύμας, princeps Phrygiae, Hecubae pater, Π 718.
 — Phaeax, ναυσικλειτός ξ 22.
 Δυνάμην, Nereis, Σ 43.
 Δωδώνη, urbs Thesprotiae, ξ 327 τ 296. — δυσχαίμερος B 750 Π 234. — Ibi Iuppiter colitur Π 233 sq.
 Δωρείες, gens in Creta habitans, τριχῆταις τ 177.
 Δώριον, Nestoris urbs, B 594.
 Δωρίς, Nereis, Σ 45.
 Δωτώ, Nereis, Σ 43.
 Εἰλείθυιαι T 119. — μογοστόκοι Iunonis filiae A 270. — Singularis μογοστόκος Εἰλείθυια Π 187 T 103. Eius specus apud Amnisum Cretae oppidum τ 188.
 Εἰλείσιον, Boeotiae oppidum, B 499.
 Εἰρίστρια, Euboeae urbs, B 537.
 Ἐκτορίδης, vid. Παστυφάναξ.
 Ἐκτωρ A 242 etc. (in Il.). Priami et Hecubae filius (Πριαμίδης), coniux Andromaches, pater Astyanactis (sive Sca-

- mandrii). — βοὴν ἀγαθός *N* 123 *O* 671. — ἄλαστος *O* 261. — ἀνδροφόνος *A* 242 *Z* 498 *I* 351 *II* 77, 840 *P* 428, 616, 638 *Σ* 149 *Ω* 509, 724. — Φαίδος ἄριστος *P* 142. — θοφ' ἀτάλαντος *Ἄρηι* *Θ* 216 *P* 72; βροτολογῆς *Φίσιος* *Ἄρηι* *A* 295 *N* 802. — Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος *H* 47 *A* 200. — Διὶ φίλος *Z* 318 *Θ* 493 *K* 49 *N* 674. — δῖος *E* 211, 467 etc. — φῶν καὶ Φαίδος ἀγγετός *X* 371. — φιλογὶ Φαίκελος *N* 54, 688 *Σ* 154. — θρασὺς ἥνιοχος *Θ* 90; θρασὺς *M* 60, 210 *N* 725 *X* 455 *Ω* 72, 786. — ἱπποδάμος *H* 38 *II* 717 *X* 161, 211 *Ω* 804. — κλυτός *Ω* 789. — κόρυθ' αἰόλος *Γ* 83 etc.; μέγας κόρυθ' αἰόλος *B* 816 etc.; μέγας *A* 57. — λυσσάδης *N* 54. — μεγάθυμος *O* 440. — κρατερὸς μήστωρ φόβοιο *M* 39. — ὄρριμος *Θ* 473 *K* 200 *A* 347 *Ξ* 44. — πελώριος *A* 820. — ποιμὴν λαῶν *K* 406 *X* 277. — φαίδιμος *A* 505 *Z* 466 etc. — χαλκοκορυστής *E* 699 *Z* 398 *N* 720 *O* 221, 458 *II* 358, 536, 654.
- Ἑλασος*, Troianus, *II* 696.
- Ἑλατος*, Troianus, *Z* 33.
- procus Penelopes, occ. ab Eumaeo *χ* 267.
- Ἑλατρεύς*, Phaeax, *Θ* 111, 129.
- Ἑλένη*, *Γ* 70 etc. *δ* 12 etc. — Iovis (et Leda) filia *Γ* 426 etc., soror Dioscurorum *Γ* 237 sq., uxor Menelai, Hermiones mater *δ* 12. — Troiam abducta a Paride, qui eius πόσις vocatur *Γ* 329 etc. — *Ἠργεῖη* *B* 161 etc. *δ* 184, 296 *ρ* 118 *ψ* 218. — δῖα γυναικῶν *Γ* 171, 228 *δ* 305 *ο* 106. — Διὸς ἐκγεγαυῖα *Γ* 199, 418 *δ* 184, 219 *ψ* 218. — ἡνυπάτειρα *Z* 292 *χ* 227. — ἡύκομος *I* 339. — καλλίκομος *ο* 58. — καλλιπάρης *ο* 123. — λευκώλενος *Γ* 121 *χ* 227. — ὀϊγενανή *T* 325. — τανύπεπλος *Γ* 228 *δ* 305 *ο* 171. — Capta Troia cum Menelao rediit Spartaeque vixit, *δ* 121 sqq.
- Ἑλενος*, Graecus, Oenopis filius (*Φοινωπίδης*), *E* 707.
- Priami filius (*Πριαμίδης*), *H* 44 *M* 94 *N* 576 (occ. Deipyrum), 586 sqq. (a Menelao vulneratur) *Ω* 249. — οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος *Z* 76. — ἥρως *Φάναξ* *N* 582.
- Ἑλεφῆνωρ*, Euboeus, Chalcodontis filius (*Χαλκωδοοντιάδης*), dux Abantum,

- B* 540 sq. — ὕψος *Ἀργος* *A* 463 sq. (ab Agenore occ. *A* 467).
- Ἑλεών*, urbs Boeotiae, *B* 500 *K* 266.
- Ἑλλάς*, urbs vel regio Thessaliae, pars regni Pelei, *I* 395 *II* 595 *λ* 496. — *Ἑλλάδα καλλιγύναικα* *B* 683. — De tota Graecia excepta Peloponneso, more recentiorum temporum, usurpatur locis postea additis *I* 447 (*καλλιγύναικα*) 478 (*εὐρύχορος*) *α* 344 *δ* 726, 816 *ο* 80; item *Πανέλληνες* *B* 580.
- Ἑλλήνες*, populus Thessaliae, Helladis incolae, *B* 684. — Cf. *Πανέλληνες*.
- Ἑλλησποντος* *O* 233 *Σ* 150 *Ψ* 2 *Ω* 346. — ἀγάρροος *B* 845 *M* 30. — ἀπείρων *Ω* 545. — ἰχθυόεις *I* 360. — πλατὺς *H* 86 *P* 432 *ω* 82.
- Ἑλος*, Laconiae urbs, ἑφαλός *B* 584.
- Pyliorum urbs, *B* 594.
- Ἑνετοί*, Paphlagoniae gens, *B* 852.
- Ἑνηνες*, gens Thessalica, *μενεπτόλεμοι* *B* 749.
- Ἑνιπεύς*, Thessaliae fluvius, *λ* 238, 240.
- Ἑνίσπη*, Arcadiae urbs, ἡνιμέσσα *B* 606.
- Ἑννομος*, Mysorum dux et augur, *B* 858, 860 *P* 218.
- Troianus, *A* 422.
- Ἑνόπη*, Agamemnonis urbs Messenia, *I* 150, 292.
- Ἑνυῆλιος*, Martis cognomen, *N* 519 *P* 211 *Σ* 309 *Υ* 69. — ἀνδροφόντης *B* 651 *H* 166 *Θ* 264 *P* 259. — κορυθαῖς *Πτολεμιστής* *X* 132.
- Ἑνυεύς*, Scyri rex, *I* 668.
- Ἑνυώ*, Martis socia, πότνια *E* 592. — *Πτολίπορτος* *E* 333.
- Ἑξάδιος*, Lapitha, *A* 264.
- Ἑπάλλης*, Lycius, *II* 415.
- Ἑπειγεύς*, Myrmido, filius Agacis, *δῖος* *II* 571.
- Ἑπειοί*, Elidis incolae, *B* 619 *A* 688, 737 *N* 691 *Ψ* 630, 632 *ν* 275 *ο* 298 *ω* 431. — μεγάθυμοι *A* 732, 744 *O* 519. — φαίδιμόντες *N* 686. — χαλκοχίτωνες *A* 537 *A* 694.
- Ἑπειός*, Graecus, filius Panopei, *Ψ* 665. — δῖος *Ψ* 689, 838 sq. — μεγάθυμος *Ψ* 694. — Minervae ope equum ligneum fecit, *θ* 493 *λ* 523.
- Ἑπήρετος*, Aphidantis filius (= Ulixes personatus), *ω* 306.

- Ἐπίδανρος*, Argolidis oppidum, ἀμπαλόεις *B* 561.
- Ἐπικάστη*, Oedipi mater et uxor, καλή *λ* 271.
- Ἐπικλῆς*, Lycius, comes Sarpedonis, *μεγάθυμος* *M* 379.
- Ἐπίστροφος*, Phocensium dux, Iphiti filius, *B* 517.
- Lyrnessius, Eueni filius, *B* 692.
- Troianorum socius, dux Halizonum, *B* 856.
- Ἐπίστωρ*, Troianus, *II* 695.
- Ἐπίταπος*, Idae fluvius, *M* 20.
- Ἐρεβος* (Ἥρεβος), loca tenebrosa sub terra, ubi versantur mortuorum animae, *II* 327 *κ* 528 *λ* 37, 564 *μ* 81. *Ἐρεβόδα* *ν* 356. *Ἐρέβεσφιν* *Θ* 368 *I* 572.
- Ἐρεμβοί*, populus ad quem pervenit Menelaus, *δ* 84.
- Ἐρεμεύς*, Phaeax, *Θ* 112.
- Ἐρευνθαλίων*, Arcas, a Nestore occisus, *H* 149. — δῖος *A* 319. — *Φισόθεος* *φῶς* *H* 136.
- Ἐρεχθεύς*, terra editus, a Minerva enutritus et Athenis in templo suo institutus, *B* 547 *η* 81.
- Ἐριτύς* *O* 204 *T* 259, 418 *Φ* 412 *λ* 280 *ρ* 475. — *στυγεραί* *I* 454 *β* 135 *ν* 78. — Singularis *Θεὰ δασπληγίς* *Ἐριτύς* *ο* 234. — *ἡεροφῶτις* *I* 571 *T* 87.
- Ἐρίς*, Martis soror et socia, *A* 440. In aegide *E* 740; in Achillis clipeo *Σ* 535. — ἀργαλή *A* 3. — κρατερὴ λασσάδος *Υ* 48. — ἄμοτον μεμαυῖα *A* 440 *E* 518. — αἰνοτάτη *Ξ* 389. — πολύστονος *A* 73.
- Ἐριφύλη*, Amphiarum maritum prodidit, *στυγερή* *λ* 326.
- Ἐριχθόνιος*, Dardani filius, Trois pater, *Υ* 219, 230.
- Ἐριώπης*, Oilei coniux, mater Iacis minoris, Medontis noverca, *N* 697 *O* 336.
- Ἐρμαῖος* λόφος, in Ithaca, *π* 471.
- Ἐρμείας*, *B* 104 *O* 214 etc. *α* 38 etc.; Iovis ex Maia filius, *ε* 28 *θ* 335 *ξ* 435. — ἀκάκητα *II* 185 *ω* 10. — *Φάναξ* *B* 104 *O* 214. — διάκτορος *Θ* 335 *μ* 390 *ο* 319. — δώτωρ ἰκῶν *Θ* 335. — ἱριούνης *Υ* 35 *θ* 323; ἱριούνης *Υ* 72 *Ω* 360, 440, 457, 679. — σῶκος *Υ* 72. — *Κυλλήνιος* *ω* 1. — *χερσόγραπς* *ε* 87 *κ* 277. — De eius caduceo vid. *Ω* 343 sq. *ε* 47 sq.

- ω* 8 sq. — Deorum est nuncius in *Ω* et in *Odyssea*. — Recentior est forma *Ἐρμῆς*; vid. *E* 390 *Υ* 72 *ε* 54 *θ* 334 *ξ* 435 *ω* 1. — Conf. *Ἠργεῖφόντης*.
- Ἐρμιόνη*, Argolidis urbs, *B* 560.
- Menelai et Helenae filia, quae nupsit Neoptolemo; *ἑρατεινή* *δ* 14.
- Ἐρμος*, Lydiae fluvius, *δινῆς* *Υ* 392.
- Ἐρῦθῖνοι*, Paphlagoniae urbs, *ὕψηλοι* *B* 855.
- Ἐρύθραι*, Boeotiae urbs, *B* 499.
- Ἐρῦλλος*, Troianus, *II* 411.
- Ἐρῦμανθος*, Arcadiae mons, *ζ* 103.
- Ἐρῦμας*, Lycius, *II* 415.
- Troianus, *II* 845.
- Ἐτεοκλέσειν βίη*, i. e. Eteocles, rex Thebarum, *A* 386.
- Ἐτεόκρητες*, gens in Creta habitans, *τ* 176.
- Ἐτεωνεύς*, Boëthoi filius (*Βοηθῶτῆς*), *δ* 31 *ο* 95, 140. — *κρίων* *δ* 22.
- Ἐτεωνός*, Boeotiae oppidum, *πολύκνημος* *B* 497.
- Ευαιμονίδης*, vid. *Εὐρύπυλος*.
- Ευαίμων*, princeps Thessalus, Eurypyli pater, *B* 736 *E* 76, 79 *H* 167 *Θ* 265 *A* 575. — *δίογενής* *A* 810.
- Εὐάνθης*, pater Maronis, *ι* 197.
- Εὐβοία*, insula, *B* 536 *γ* 174 *η* 321. — *ισρή* *B* 535.
- Εὐδωρος*, Polymeles et Mercurii filius, dux Myrmidonum, *II* 186. — ἀρήιος *II* 179.
- Εὐηνίνη*, vid. *Μάριππησσα*.
- Ευηνορίδης*, vid. *Ληόκριτος*.
- Εὐηνός*, Lyrnessius, Selepii filius (*Σεληπιάδης*), pater Mynis et Epistrophii, *B* 693.
- Εὐίππος*, Lycius, *II* 417.
- Εύμαιος*, Otesii filius, nobili loco natus (vid. eius stemma *ο* 414), Ulixis subulcus, *ν* 404 *ξ* 55 etc. — *δῖος* *π* 461 *ρ* 508 *φ* 80, 234 *χ* 157.
- Ευμήδης*, praeco Troianus, Dolonis pater, *K* 314, 412, 426.
- Εὐμηλος*, Admeti filius, Pheretis nepos (*Φερητιάδης*, *B* 763 *Ψ* 376), Pherarum in Thessalia rex, *B* 714, 764 *Ψ* 354, 380, 481, 559, 565. Maritus Iphthimes, sororis Penelopes, *δ* 798. — *Φάναξ ἀνδρῶν* *Ψ* 288. — Eius equae *B* 763 sqq.

- Ἐύνηος*, Iasonis filius, rex Lemni, *H* 468, 471 *Φ* 41 *Ψ* 747.
- Ἐυπείθης*, Ithacensis, Antinoi pater, *α* 383 etc. *ω* 422, 465, 469; *ω* 523 occ. a Telemacho.
- Ἐύρος*, ventus, *B* 145 *Π* 765 *α* 295, 332 *μ* 326 *τ* 206.
- Ἐυρύαδης*, Penelopes proci, occ. a Telemacho *χ* 267.
- Ἐυρύαλος*, Mecistei filius (*Μηκιστιάδης*), Diomedis sodalis, *Z* 20, 28. — *Ἐισόθιος* *φώς* *B* 565 *Ψ* 677.
- *Phaeax*, *θ* 396, 400. — *Ἐισος* *Ἄρη* *θ* 115, 127, 140, 158.
- Ἐυρυβάτης*, Agamemnonis praeco, *Α* 320 *I* 170.
- *Ulixis* praeco Ithacensis, *B* 184 *τ* 247.
- Ἐυρυδάμας*, senex Troianus, somniorum interpres, pater Abantis et Polyidi, *E* 149.
- *Penelopes* proci, *σ* 297; ab *Ulix*e occ. *χ* 288.
- Ἐυρυδίκη*, Clymeni filia, Nestoris uxor, *γ* 452.
- Ἐυρυκλίσια*, filia Opis, Ulixis nutrix, *α* 429 sqq. *β* 347, 361 *τ* 357, 401 etc. — *περίφρων* *τ* 357, 491 *υ* 134 *φ* 381.
- Ἐυρύλοχος*, Ulixis sodalis et affinis (cf. *α* 441), *κ* 232, 244, 429, 447 *λ* 23 *μ* 195, 278, 294, 339, 352. — *Θεοφιδής* *κ* 205. — *μεγαλήτωρ* *κ* 207.
- Ἐυρύμαχος*, Polybi filius, Penelopes proci, *α* 399, 413 *β* 177 etc.; ab *Ulix*e occ. *χ* 82. — *Θεοφιδής* *δ* 628 *φ* 186.
- Ἐυρυμίδουσα*, Nausicaae nutrix, *η* 8.
- Ἐυρυμίδων*, Graecus, Ptolemaei filius, Agamemnonis minister, *Α* 228.
- *Nestoris* minister, *ἀγαπήνωρ*, *Θ* 114 *Α* 620.
- *rex* Gigantum, *Periboeae* pater, *μεγαλήτωρ* *η* 58.
- Ἐυρυμίδης*, vid. *Τήλεμος*.
- Ἐυρυνόμη*, Oceani filia, *Σ* 398 sq., 405.
- *Penelopes* *ταμὴν*, *ρ* 495 *σ* 164 sqq. *τ* 96 sq. *υ* 4 *ψ* 154, 289, 293 (*θαλαμηπόλος*).
- Ἐυρύνομος*, Ithacensis, Aegyptii filius, proci Penelopes, *β* 22 *χ* 242.
- Ἐυρύπυλος*, dux Thessalorum, Enaemonis filius (*Ἐναϊμονίδης*), *B* 736 *E* 76

- (occ. Hypsenorem) *Z* 36 (occ. Melanthium) *H* 167 *Θ* 265 *Α* 576 sqq. (occ. Apisaonem), 588 sqq. (vulneratur a Paride) *M* 2 *O* 399 *Π* 27. — *ἀγαπήνωρ* *O* 392. — *διοτρεφής* *Α* 819. — *πεπνυμένος* *Α* 822.
- *rex* in insula Co imperans, *B* 677.
- *Telephi* filius (*Τηλεφίδης*), occ. a Neoptolemo, *λ* 520.
- Ἐυρυθούς*, rex Argivorum, Stheneli filius, *Θ* 363 *O* 639 *T* 123, 133 (*λ* 621).
- Ἐυρύτιδης*, vid. *Φίριτος*.
- Ἐυρύτιων*, Centaurus, *ἀγακλυτός* *φ* 295.
- Ἐυρύτος*, rex Oechaliae, Iphiti pater, ab Apolline occ., *B* 596, 730 *θ* 224, 226 *φ* 32.
- *Epeorum* princeps, Actoris filius (*Ἀκτορίων*), frater Oteati, Thalpii pater, *B* 621. — Vid. *Μολίονα*.
- Ἐύσσωρος*, Thrax, Acamantis pater, *Z* 8.
- Ἐύτρησις*, urbs Boeotiae, *B* 502.
- Ἐύφημος*, Ciconum dux, Troezeni filius, *B* 846.
- Ἐυφής*, Ephyrensis, Phylei hospes, *O* 532.
- Ἐύφορβος*, Troianus, Panthoi filius (*Πανθοῖδης*), Polydamantis frater; Patroclum vulnerat *Π* 808, 850; occ. a Menelao *P* 59, 70, 81. — *δυμμήλης* *P* 9, 59.
- Ἐυχήνωρ*, Graecus, Polyidi filius, *N* 663; a Paride occ. *N* 671.
- Ἐφιάτης*, Aloeii filius, *E* 385. — *τηλεκλυτός* (Neptuni ex Iphimedeae filius) *λ* 308.
- Ἐφύρη*, urbs Argiva, = Corinthus, *Z* 152, 210.
- *Thesprotiae* (an Elidis?) urbs ad flumen Selleentem sita, *B* 659 *O* 531 *α* 259 *β* 328. — *Incolae* dicuntur *Ἐφύροι* *N* 301.
- Ἐχεκλῆς*, Myrmido, Actoris filius (*Ἀκτορίδης*), *Π* 189.
- Ἐχεκλος*, Troianus, *Π* 694.
- *alius* Troianus, Agenoris filius, *γ* 474.
- Ἐχέμμων*, filius Priami, *E* 160.
- Ἐχίνης*, senex Phaeax, *η* 155 *λ* 342.
- Ἐχίπωλος*, Sicyonius, filius Anchisis (*Ἀγχισιάδης*), *Ψ* 296.
- *Troianus*, Thalysii filius (*Θαλυσιάδης*), *Α* 458.

- Ἐχτος*, rex βορῶν δηλήμων, *σ* 85, 116 *φ* 308.
- Ἐχίφρων*, Nestoris filius, *γ* 413. — *δῖος* *γ* 439.
- Ἐχίται*, insulae, *Ιεραὶ* *B* 625.
- Ἐχίος*, Lycius, *Π* 416.
- *Graecus*, Mecistei pater, *Θ* 333 *N* 422. — *Idemne* qui *O* 339 occiditur?
- Ἐωσφόρος* (*ἑωσφόρος*), stella, *Ψ* 226 (?).
- Ἐραειθυρή*, Agamemnonis urbs Argiva, *ἑρατεινή* *B* 571.
- Ἐαστυβάλος*, Troianus, *Z* 29.
- Ἐαστυφάναξ*, Hectoris filius (= *Σκαμάνδριος*), *Z* 401, 403 *X* 500, 506.
- Ἐαστύνοος*, Troianus, *E* 144.
- *alius* Troianus, Protiaonis filius, *O* 455.
- Ἐαστυόχεια*, Phylantis filia, ex Hercule mater Tlepolemi, *B* 658.
- Ἐαστυόχη*, Actoris filia, e Marte Ascalaphi et Ialmeni mater, *B* 513.
- Ἐαστύπυλος*, Paeo, *Φ* 209.
- Ἐαιδοθήη*, Protei filia, *δ* 366.
- Ἐεκάβη*, Dymantis filia, Priami uxor, *Z* 293, 451 *Π* 718 *X* 234, 430 *Ω* 193, 283, 747. — Undeviginti peperit filios *Ω* 496.
- Ἐεκαμήδη*, Arsinoi filia, Nestoris serva, *ὑπλόκαμος* *Α* 624 *Ξ* 6.
- Ἐελικάων*, Antenor's filius, Priami gener, *Γ* 123.
- Ἐελίκη*, Agamemnonis urbs Achaia, ubi Neptunus colitur, *Θ* 203. — *εὐρεῖα* *B* 575.
- Ἐελικόνιος*, Neptuni epitheton, *γ* 404.
- Ἐελπήνωρ*, Ulixis sodalis, in Circes aedibus mortuus, *κ* 552 *λ* 51, 57 *μ* 10.
- Ἐηνοπίδης*, vid. *Σάτινιος*.
- Ἐήνοψ*, Troianus, Thestor's pater, *Ψ* 401.
- *Troianus*, Satnii pater, *Ξ* 444 sq.
- *Graecus*, Clytomedis pater, *Ψ* 634.
- Ἐίανειρα*, Nereis, *Σ* 47.
- Ἐϊφάνασσα*, Nereis, *Σ* 47.
- Ἐϊκάριος*, pater Penelopes et Iphthimes, *α* 276, 329 *β* 53, 133 etc. — *μεγαλήτωρ* *δ* 797. — *τηλεκλυτός* *ε* 546.
- Ἐϊκάριος* πόντος *B* 145.

- Ἐιλιονεύς*, Troianus, Phorbantis filius, *Ξ* 489, 492. — *ἀγανός* *Ξ* 501.
- Ἐίλιος*, Troianorum urbs (= *Τροίη*) *Α* 71 etc. *β* 18 etc. *Ἐιλίοθρον* *Ξ* 251 *ι* 39. *Ἐιλίοθρον* *Θ* 561 *K* 12 *N* 349 *θ* 581. — *αἰπεινή* *Γ* 419, 684 *N* 773 *O* 215 *P* 328. — *ἑρατεινή* *E* 210. — *ἰδὲ κείμενον πτολίεθρον* *Α* 33 *Θ* 288 *Φ* 433; *ἰδὲ ναύμενον πτολίεθρον* *B* 133 *I* 402 *N* 380. — *ἰσπυλός* *E* 551 *Π* 576 *β* 18 *λ* 169 *ξ* 71. — *ἰστυχής* *B* 113, 288 *E* 716 *Γ* 20. — *ἡγεμόσσα* *Γ* 305 *Θ* 499 *M* 115 *N* 724 *Σ* 174 *Ψ* 64, 297. — *ἱερή* *H* 20, *ἱερή* *Α* 46 etc. *λ* 86 *ρ* 293. — *Κακοῦ φίλος* οὐκ ὀνομαστή *ε* 260, 597 *ψ* 19. — *δρυόσσα* *X* 411. — *Neutrum* *Ἐίλιον* αἰπὺ *ο* 71. — *Post* Dardaniam condita, in planitie *γ* 216. — *Muros* struxerunt Neptunus et Apollo *H* 452 *Φ* 446 sqq. — *Ab* Hercule expugnata *E* 638 sqq. *Ξ* 251.
- Ἐίλος*, Trois filius, Laomedontis pater, *γ* 232, 236.
- *Dardani* filius (*Δαρδανίδης*; an nepos, idem qui praecedens?), eius tumulus in agro Troiano (*σῆμα, στήλη, τύμβος*) *K* 415 *Α* 166, 372 *Ω* 349.
- *Mermeri* filius, quem Ephyrae habitantem Ulixes visit, *α* 259.
- Ἐίρις*, *B* 786 *Γ* 121 etc.; deorum in Iliade (exc. *Ω*) nuncia; dea (*O* 206 *Σ* 182). *Proprie* arcus coelestis, *P* 547 sqq. *Α* 27. — *ἀελλόπος* *Θ* 409 *Ω* 77, 159. — *ποδήνημος* *E* 353; *ποδήνημος* ὥκεια *B* 786 etc.; *πόδας* ὥκεια *B* 790 etc.; ὥκεια *O* 172 *Ψ* 198; *ταχεία* *Θ* 399 *Α* 186 *O* 158 *Ω* 144. — *χρυσόπτερος* *Θ* 398 *Α* 185.
- Ἐίρος* (idem qui *Ἄρναϊος*), mendicus Ithacensis *σ* 6 sqq.
- Ἐίσανδρος*, Bellerophontis filius, *Z* 197, 203.
- Ἐίσος*, Priami filius nothus, *Α* 101.
- Ἐίφους*, Lycius, *Π* 417.
- Ἐϊφιδάμας*, Antenor's et Theanus filius (*Ἀντηνορίδης*), *Α* 221, 234 sqq., 257, 261.
- Ἐϊφιφάνασσα*, Agamemnonis filia, *I* 145, 287.
- Ἐϊφικλος* sive *Ἐϊφικλῆς*, Phylaci filius (*Φυλακίδης*), Phylaces in Thessalia rex, Podarcis et Protesilai pater, *B* 705 (*πολύμηλος*) *N* 698 *λ* 290, 296. — *Nestor* eum cursu vicit *Ψ* 636.

Επιμήδεια, Aloeī coniux, Oti et Ephialtis mater, λ 305.
Εφύριος, Graecus, Dexii filius, H 14.
Εφύρις, Scyria, Patrocli concubina, δῶνος I 667.
Εφύρις, vid. *Μεγαπτόλεμος*.
Εφύρις, filius Otryntei et nymphae (Οτρυντιδης), r 382.
Εφύρις, Euryti filius (Εὐρυτιδης), Ulixis hospes, φ 14, 22, 37; ab Hercule occ. φ 27.
 — Phocensis, Nauboli filius (Ναυβολιδης), Schedii et Epistrophii pater, B 518 P 306.
Εφύρις, in Minervae aegide, κρύσσα E 740.
Εφύρις, vid. *Τυδεύς*.
Εφύρις, rex Calydonis, Porthoi filius, coniux Althaeae, Meleagri Tydei aliorum pater, Z 219 I 535, 540, 543 ε 117. — γίρων Ιππιδάτα I 581; Ιππιδάτα ε 117. — δῶνος Z 216. — μεγαλήτωρ B 641.
Εφύριος, Graecus, occ. ab Hectore E 706.
 — Troianus, M 140 N 506.
Εφύρις, vid. *Ελινος*.
Εφύρις, Leodis pater, φ 144.
Ζάκυνθος, insula, B 634 π 250. — ὀλίγη α 246 ε 24 π 123 ε 131.
Ζέφυρος, urbs ad Idam sita, B 824. — ἰσρή A 103, 121.
Ζεύς, A 5 etc. α 10 etc. — Saturni et Rheae filius (Κρονίδης sive Κρονίων) natus maximus, coelum terramque regens, cf. O 166, 187 sqq. N 354; Iunonis maritus, rex deorum et hominum. — Eius filii vocantur: Vulcanus, Apollo, Mercurius, Mars, Xanthus, Dardanus, Amphion et Zethus, Hercules, Minos et Rhadamanthus, Pirithous, Sarpedon, Perseus, Dionysus; eius filiae: Minerva, Diana, Venus, Hebe, Proserpina, Musae, Nymphae, Αἰτάι, Ἀάτη. — Aegidem tenet, P 593 sq. (cf. E 742 sqq. O 308 sqq.), hinc αἰγίοχος A 202 B 111 etc. δ 762 ε 103 etc. — Nubes cogit, hinc vocatus κελαινέφης A 397 B 412 Z 267 A 78 O 46 Φ 520 Ω 290 ε 552 ν 25, 147 et νεφεληγερέτα A 511 etc. α 63 etc. — Mittit fulmina; hinc dicitur ἀργικέραυνος T 121, ἀστεροπητής A 609 H 443 M 275,

ἀστεροπηγέα (?) Π 298, τερπικέραυνος A 419 etc. η 164 etc.; et a tonitrus fragore ἰριβραμύτης N 624, ἰριγδούπος E 672 M 235 O 293, ἰριγδούπος πόσις Ἥρης H 411 K 329 θ 465 σ 112, 180, εὐρύφορα A 498 E 265 etc. β 146 etc., ὑψιβραμύτης A 354 M 68 ε 54 Π 121 ε 4 ψ 331. — Etiam imbres, nives, ventos, tempestates, arcum coelestem mittit; vid. E 91 M 25, 279 T 357 M 253 o 297 Π 365 P 547 sq. Hinc fluvii διυπείες vocantur Π 174 P 263 Φ 268, 326 δ 477 η 284 (cf. Φ 223). — Habitat in Olympo, unde Ὀλύμπιος dictus A 353 etc. α 27 etc., ὑψίστος; H 69 A 543 ε 185, ὑψίστος αἰθέρι ναίων A 166, ὑψόθ' ἰών K 16, αἰθέρι ναίων B 412 o 523, τηλόθι ναίων Π 233. — Ceteros coelites superat robore Θ 17 sqq. (cf. A 529) et mente. Vocatur autem ἱρισθίνης N 54 Φ 184 θ 289, ὑπερμηνής B 116, 350, 403 H 315, 481 Θ 470 I 23 A 727 ε 69, ὑπατος κρινόντων Θ 31 α 45, 81 ω 473, ὑπατος E 756, ὑπατος μήστωρ Θ 22 P 339, μητέρα A 275 etc. ε 243 π 298 ν 102, ἀγκυλόμητις B 205, 319 A 75 I 37 M 450 Π 431 ε 293 φ 415, κύδιστος μέγιστος B 412 Γ 276, 298, 320 H 202 Ω 308, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος T 258 ε 203, φάναξ A 502 B 102 Γ 351 etc., πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε A 544 etc. α 28 μ 445 σ 137, πατήρ A 503 etc. ε 7 etc. — Iuppiter ἱκετήσιος ν 213, id est supplicum vindex, cf. Ω 570 ζ 207 η 165 ε 270 etc.; εἰνίος N 625 ε 271 ε 284, 389. — Iovis ἐρκίου ara in Ulixis aula χ 334, 379. Iovis πανομφαίου ara in Graecorum castris Θ 249. — Iovis Dodonaei Pelasgici ὑποφῆται Sellī Π 234; oraculum ἐκ δρυός Dodonaeum ε 328. — Iuppiter Idaeus (Π 605 Ω 291) colitur a Troianis (cf. A 48 X 170 sqq.); in monte Ida τέμενος; et βωμόν habet Θ 47 sq.; eius ἱερὸς Onetor Π 604 sq.; Ἰδηθεν μεδέων dicitur Iuppiter Γ 276, 320 H 202 Ω 308. Ex Ida monte pugnas Troianorum et Graecorum spectat; cf. Θ 47 sq., 75 A 183 ε 157 etc. — Iuppiter καταχθόνιος; I 457. — Arbor φηγός, Iovi sacra, prope Troiam E 693 H 60 I 354 A 170 (Z 237 Φ 549). — Iovis ἰδὲ τάλαντα Π 658 X 209. Duo πῖδοι in eius limine Ω 527. — Columbae Iovi ambrosiam ferunt μ 63 sqq. — Minos Iovis (filius et) βασιλεὺς

τ 179. — Iovis tunicam induit Minerva E 736. — Reges διοτρεφείς vocantur A 176 etc. δ 26 etc. (cf. A 175 I 98 etc.). — Praecones dicuntur Aἰὶ φίλοι Θ 517, Aἰὸς ἄγγελοι A 334.
Ζέφυρος, ventus, B 147 I 5 etc. β 421 etc.; Ζεφυρίη η 119. — αἶν ἔφυδρος ε 458. — ἀκράης β 421. — δυσσάης Ψ 200 ε 295 μ 289. — κελαινός Ψ 208. — Ex eo harpya Podarge concepit Achillis equos Π 150.
Ζήθος, Iovis ex Antiope filius, Thebas condidit, λ 262; pater Ityli ε 523.
Ἥβη, Iovis filia, E 722, 905. — πότνια A 2. — Herculis inter superos recepti uxor, καλλίσφυρος λ 603.
Ἥμιος Γ 104, 277 etc. α 8 etc. — τερψίμβροτος μ 269, 274. — Ὑπεριών Θ 480 α 8 μ 133, 263, 346, 374; Ὑπεριονίδης μ 176. — φαίδων A 735 ε 479 λ 16 ε 441 χ 388; φασιμβροτος π 138, 191. — Eius liberi ex Perse Aeetes et Circe (μ 138), ex Neaera Phaethusa et Lampetie (μ 133). — Eius ἀντολάι in insula Aeaia μ 4; eius τροπαί in Ortygia insula o 404; eius πύλαι ω 12. — Armenta pecudesque in insula Thrinacia ei sacra, α 8 λ 109 μ 128 etc.
Ἡερίβοια, Aloeī altera coniux, E 389.
Ἡετίων, rex Cilicium, Andromaches pater, Z 395 sqq., 416 Θ 187 X 472, 480 Ψ 827. — Eius urbem Thebam diruit ipsumque occidit Achilles, A 366 I 188 Π 153.
 — Troianus, Podis pater, P 575, 590.
 — Imbrius, Φ 43.
Ἡιόνες, gens Argolica, B 561.
Ἡιονεύς, Graecus, H 11.
 — Thrax, Rhesi pater, K 435.
Ἡλίοι A 671 (bellum cum Pyliis gerunt).
Ἡλίας B 626 A 673. — δία B 615 A 686, 698 ν 275 o 298 ω 431. — εὐρύχορος δ 635. — ἱπποπότος φ 347.
Ἡλύσιον πεδίον, beatorum sedes in inferis, δ 563.
Ἡλώνη, urbs Thessaliae, B 739.
Ἡμαθίη, regio Pieriae proxima, ἱερατεινή ε 226.
Ἡνιοπιεύς, Thebaei filius, Hectoris auriga, Θ 120.
Ἡπύτιδης, vid. *Περίφας*.

Ἡρακλῆς, B 658 E 638 A 690 ε 117 etc.; Iovis ex Alcmena filius, E 896 ε 266, 324, idem Amphitryonis dictus E 392 λ 270; pater Tlepolemi et Thessali, maritus Megarae λ 269. — θεῖος O 25. — Θρασυμένων θυμολίων E 639 λ 267. — κρατερόφρων ε 324. — φῶς; καρτερόθυμος, μεγάλων ἐπιφίστωρ φέρων φ 25. — ὑπέρθυμος ε 250. — Eius natales T 96 sqq. — Vulnerat Iunonem E 392 sqq., Orcum 395 sqq. — Nelei filios undecim occidit A 689 sqq. — Troiam expugnavit E 638 sqq. ε 250 sq. (O 25 sq.). — Eius τεῖχος ante Troiam γ 145 sqq. — Mortuus est ε 118 sq.; apud inferos versatur eius umbra, ipse vero in Olympo habitat Hebes maritus, λ 601 sqq. — Nominativus non invenitur; pro eo dicitur βίη Ἡρακλεΐη A 690, item in acc. gen. dat. B 640, 658, 666 E 628 T 98 λ 601.
Ἡρακλεΐδης, vid. *Θεσσαλός* et *Τληπόλεμος*.
Ἡρη, A 55 etc. δ 513 etc.; Saturni et Rheae filia, Iovis soror et uxor, E 721 Π 432 ε 356 etc.; in Oceani Tethyisque aedibus nutrita ε 201 sqq.; mater Vulcani Martis Hebes Ilithyiarum. — Ἀργεΐη A 8 E 908. — βοώπις πότνια A 551 etc.; πότνια Θ 198 etc. δ 513. — ἡνκόμος K 5. — (Θεά) λευκώλενος A 55, 572 etc. — χρυσόθρονος A 611 ε 153 O 5. — χρυσοπείδιλος λ 604. — Eius currus E 722 sqq. — Herculi infesta T 97 sqq. ε 119 ε 250 sqq. O 25 sqq.; ideo ab Iove vineta O 18 sqq.; ab Hercule vulnerata E 392 sqq.
Ἡφαιστος, A 571 etc. δ 617 etc.; filius Iovis et Iunonis A 577 sq. ε 167, 239, 338 Φ 330 θ 312, maritus Charitis ε 382 sq., sed Veneris θ 267-359. — Pedibus captus, ε 411 γ 36 sq.; hinc κυλλοποδίων dicitur ε 371 γ 270 Φ 331. Claudus natus (cf. θ 311), a matre coelo deiectus sed a Thetide receptus, ε 395 sqq. Ab Iove (alia occasione) in Lemnum insulam deturbatus, A 590 sqq.; cf. θ 284. — ἀμφιγυῖς A 607 ε 239 ε 614, περικλυτός ἀμφιγυῖς ε 383, 393, 462, 587, 590 θ 300, 349, 357, περικλυτός θ 287 ω 75, κλυτός ε 614, κλυτοφειγός θ 345, κλυτοτέχνης A 571 ε 143, 391 θ 286. — βραδύς θ 330. — φάναξ O 214

Σ 137 γ 270. — πολύμητις Φ 355, πολύφωνος Φ 367 γ 297, 327. — Eius *Ιερὺς* Dares E 10. — Artis eius opera: Iovis ceterorumque deorum domus A 606 sqq. E 166 sq., 238 sq., 338 sq. γ 12; Iovis aegis O 309, sceptrum B 101; Diomedis lorica Θ 195; crater regis Sidonii δ 615 sqq. ο 115 sqq.; canes aurei et argentei ante Phaeacum regiam η 91 sqq.; aureae puellae in ipsius domo E 417 sqq. (plura vid. E 369 sqq.); Achilles arma E 478 sqq.; vas aureum, quo conditi sunt Achilles cineres, ω 75; rete quo Martem cepit adulterum γ 274 sqq.

Ἡὼς (ἡὼς) B 48 β 1 etc. — δία I 240 etc. ι 151 etc. — *ὑφρονος* Θ 565 ζ 48 ο 495 ρ 497 σ 318 τ 342. — *χρυσόφρονος* κ 541 μ 142 ξ 502 ο 56, 250 τ 319 υ 91 ψ 343. — *ὑπλόκαμος* ε 390 ι 76 κ 144. — *ἡριγένεια* A 477 Θ 508 Ω 788 β 1 etc. — *προκόπικλος* Θ 1 T 1 ψ 227 Ω 695. — *δοδοδάκτυλος* A 477 Z 175 etc. β 1 etc. — *φαινή* δ 188. — *φασίμβροτος* Ω 785. — Tithoni uxor A 1 ε 1, Memnonis mater δ 188 (ι 522). — Orionem amavit ε 121, et Clitum ο 250. — In insula Aesaea eius *Φοικία καὶ χοροὶ* esse dicuntur μ 3.

Θάλασσα, Nereis Σ 39.

Θάλλιος, dux Epeorum, Euryti filius, B 620.

Θαλυσιάδης, vid. *Ἐχέπωλος*.

Θάμυρις, vates Thrax, a Masis punitus, B 595.

Θάνατος, Somni frater gemellus, E 231, Π 454, 672, 682.

Θαυμακίη, Magnesiae urbs in ditione Philoctetae, B 716.

Θεανώ, filia Cissei (*Κισσηίς*), Antenor's uxor, Pedaei noverca, E 70. — *καλλιπάρης* Z 298, 302 A 224.

Θέμις O 93 γ 4 β 68. — *καλλιπάρης* O 87.

Θεοκλίδης, Polyphidis filius, vates, Telemachi hospes, ο 256, 286, 529. — *Θεοφειδής* ο 271, 508 ρ 151 υ 350, 363.

Θερσίλοχος, Paeo, P 216, Φ 209.

Θερσίτης, Graecus ab Ulixē punitus, B 244. — *ἀκροτόμος* B 246. — *ἀμετροφειής* B 212.

Θεσπεία, Boeotiae urbs, B 498.

Θεσπρωτοί ξ 315, 335 π 65, 427 ρ 526 τ 271, 292. — Eorum rex Phido ξ 316 τ 287.

Θεσσαλός, Herculis filius (*Ἡρακλεΐδης*), Phidippi et Antiphi pater, B 679.

Θεστορίδης, vid. *Ἀλκμάων* et *Κάλχας*.

Θίστωρ, Troianus, Enopis filius, Π 401.

Θέτις, filia Nerei, uxor Pelei, cui invita nupsit, mater Achilles, A 413 ε 332 sqq. Ω 59 etc. ω 92. — *ἀλοσύνη* γ 207. — *ἀργυρόπεζα* A 538, 556 I 410 Π 222 Σ 127, 146, 369, 381 T 28 Ω 89, 120 ω 92. — *ἡύκομος* A 512 Π 860. — *καλλιπλόκαμος* E 407 γ 207. — *τανύπεπλος* Σ 385, 424. — Iovi opem tulit A 397, Dionyso Z 136, Vulcano Σ 395.

Θηβαῖος, Troianus, Eniopei pater, Θ 120.

Θήβη sive *Θῆβαι*, urbs Cilicum sub monte Placo sita (*Ἵπποπλάκην* Z 397), ubi regnabat Eetion pater Andromaches; diruit eam Achilles A 366 B 691 Z 397 X 479. — *ὕψιλος* Z 416.

— sive *Θῆβαι* in Boeotia, Cadmeorum urbs, A 378 E 804 Z 223 K 286 E 114, 323 ο 247. *Θῆβας* ψ 679. — *ἐπτάπυλος* A 406 ι 263. — *εὐρύχορος* ι 265. — *ὑστέφανος* T 99. — *πολυήρατος* ι 275. — Eius moenia (*ἱερά* A 378) exstructa ab Amphione et Zetho ι 263. — *Θηβαῖος* vocatur Tiresias.

— sive *Θῆβαι*, Aegypti urbs, regnum Polybi, δ 126. — *ἐκατόμυλοι* I 381.

Θησεύς, Aegei filius (*Ἀλγεΐδης*), A 265 ι 322 (Ariadnen e Creta abduxit), ι 631.

Θισβη, Boeotiae urbs, πολυτρήρων B 502.

Θόας, Andraemonis filius (*Ἀνδραϊμονίδης*), Aetolus, B 638 A 527, 529 (occidit Piroum), H 168 N 92, 216, 222, 228 O 281 T 239 ξ 499.

— Lemni rex, E 230 ψ 745.

— Troianus, Π 311.

Θόη, Nereis, Σ 40.

Θόων, Phaeax, γ 113.

— Troianus, Phaenopis filius, occ. a Diomede, E 152.

— Troianus, occ. ab Ulixē, A 422.

— Troianus, occ. ab Antilocho, M 140 N 545.

Θόωσα, nymph, Phorcynis filia, Polyphemi mater ex Neptuno, α 71.

Θοώτης, praeco Menesthei, δῖος M 342 sq.

Θράσιος, Paeo, Φ 210.

Θρασυμήδης, Nestoris filius (*Νεστορίδης*), P 378, 705 I 81 γ 39. — *ἀντίθεος* Π 321 (occ. Marin) γ 414. — *δῖος* P 705. — *ἱπποδάμος* E 10. — *μενεπτόλεμος* K 255 γ 442. — *ποιμὴν λαῶν* I 81. — *ὕπερθευμος* γ 448.

Θρασυμήλος, Sarpedonis auriga, Π 463.

Θρηίκη N 301. *Θρηίκηνδε* γ 361. *Θρηίκην* I 5, 72. — *δοιβάλας* γ 485. — *μητὴρ μῆλων* A 222. — Thracii equi K 559; Thracii enses N 577 ψ 808. — *Mare Thracium* ψ 230. — *Insula Σάμος Θρηίκην* (Samothrace) N 13.

Θρήικες B 844 A 533 Z 7 K 434, 464, 470, 487, 506 E 227. — *ἀκρόκομοι* A 533. — *ἱπποπόλοι* N 4. — Eorum duces Pirous A 519, 537; Rhesus K 435, 474. — Singularis B 595 (Thamyris), E 462 (Acamas), K 518 (Hippocoon).

Θρίνακίη, Solis insula, ι 107 μ 127, 135 τ 275.

Θρόνιον, Locrorum oppidum, B 533.

Θρόον sive *Θρυόσσα*, Nestoris urbs ad Alpheum, B 592. — *αἰπία κολώνη* A 711. — (De nominis significatione vid. Φ 35).

Θυῖστις, Pelopis filius, frater Atrei, Aegisthi pater, B 107 δ 517. — *πολυφάργη* B 106.

Θυῖστιάδης, vid. *Ἀλγισθος*.

Θυμβραῖος, Troianus, A 320.

Θύμβρη, Troadis urbs, K 430.

Θυμοίτης, senex Troianus, Γ 146.

Θών, Aegyptius, Polydamnae maritus, δ 228.

Ἰαιρα, Nereis, Σ 42.

Ἰάλμενος, dux Boeotorum, Martis ex Astyoche filius, B 512 I 82.

Ἰαμινός, dux Troianorum, M 139, 193 (occ. a Leonteo).

Ἰάονες, i. e. Athenienses, *ἰλκεχίτωνες* N 685.

Ἰαπετός, in Tartaro degit, Θ 479.

Ἰάρδανος, Cretae fluvius, γ 292.

— Elidis fluvius, H 135.

Ἰασίδης, vid. *Ἀμφίων* et *Δμήτωρ*.

Ἰασίων, a Cerere amatus, occ. ab Iove, ε 125.

Ἰασον, sic vocatur *Ἄργος* (Peloponnesus), σ 246.

Ἰασος, Atheniensium dux, Spheli filius, O 332, 337 sq.

Ἰαωλκός, urbs Thessaliae, *εὐρύχορος* ι 256. — *δὺ κτιμένη* B 712.

Ἰδαῖος, Troianus, filius Daretis, E 11, 20.

— Troianorum praeco, Γ 248 H 276, 284, 372, 381, 405 sq., 413, 416 Ω 470. — *δαίφρων* Ω 325.

Ἰδῆ, mons Troadis, B 821, 824 etc. *Ἰδῆθεν* Γ 276, 320 A 475 H 202 Θ 397, 438 Ω 308. — *πιδήσσα* A 183. — *πολυπύδα* E 157, 307 γ 59, 218 ψ 117; *πολυπύδα* μήτηρ Θηρῶν Θ 47 E 283 O 151. — *πολύπυς* Φ 449 X 171. — *ὀλίγησσα* Φ 449. — *ὀυηλή* E 293. — Etiam in plurali: *Ἰδαία δρεα* Θ 170, 410 etc.; *Ἰδῆς κορυφαί* A 183 E 157, 332 O 5; *Ἰδῆς κνημοί* B 821 A 105 Φ 449, 559. — Iovem *Ἰδαῖον* (Π 605 Ω 291) colunt Troiani, qui inde *Ἰδῆθεν μεδίων* dicitur; vid. Zεύς.

Ἰδῆς, pater Cleopatrae, I 558.

Ἰδομενεύς, Deucalionis filius (*Δευκαλίδης*), M 117 N 307 P 608 τ 181; Orsilochoi pater, dux Cretensium, A 145 A 265 etc. γ 191 etc.; eius genealogia N 449 sqq. — *ἀγακλυτός* Z 436 ξ 237. — *ἀγαπήνωρ* ψ 113, 124. — *ἀρήιος* A 501; *ἀτάλαντος* *Ἄρηι* N 500. — *δαίφρων* A 252. — *δοῦρι κλυτός* B 646, 650 E 45 N 210, 467, 476. — *Φάναξ* B 405 K 112 O 301 τ 181. — *φλογὶ Φείκελος δλκή* N 330.

Ἰήλυσος, Rhodi urbs, B 656.

Ἰησονίδης, vid. *Ἐύνηος*.

Ἰήσων, Argonautarum princeps, Eunei ex Hypsipyle pater, Φ 41 μ 72. — *ποιμὴν λαῶν* H 469.

Ἰθαίμενης, Lycius, Sthenelai pater, Π 586.

Ἰθάκη, insula et civitas, Ulixis sedes, B 632 Γ 201 α 18, 57 etc. — *Ἰθάκηνδε* α 163 ι 361 ο 157 π 322. — *ἀμφιάλος* α 386, 395, 401 β 293 φ 252. — *ἐυδής* β 167 ι 21 υ 212, 325 ξ 344 τ 132. — *δὺ κτιμένη* χ 52. — *κραναή* Γ 201 α 247 ο 510 π 124 φ 346. — *παιπαλόσσα* ι 480. — *τερηχία* κ 417, 462. — *ὑπονῆος*

- (i. e. sub monte Neio sita) γ 81. — Describitur δ 605 sqq. ι 21 sqq. ν 238 sqq.
- Ἰθακήσιοι β 25 etc. — Singularis B 184 (Eurybates) β 246 γ 45 (Ulixes).
- Ἰθακος, heros Ithacensis, ρ 207.
- Ἰθώμη, urbs Thessaliae, κλωμάσσεια B 729.
- Ἰκταονίδης, vid. Μελάνιππος.
- Ἰκτιάων, Laomedontis filius, Priami frater, pater Melanippi, O 576. — ὄζος Ἄρης Γ 147 γ 238.
- Ἰκμάλιος, artifex Ithacensis, τ 57.
- Ἰμβρασιδης, vid. Πείροος.
- Ἰμβριος, Mentor's filius, Priami gener, N 171, 197.
- Ἰμβρος, insula, Ξ 281 Ω 753. — παιπαλόεσσα N 33 Ω 78. — Ἰμβριός dicitur Eetion Φ 43.
- Ἰώ = Λευκοθήη, Cadmi filia, ε 461. — καλλίσφυρος ε 333.
- Ἰζίων, eius uxor ex Iove Pirithoum peperit Ξ 317.
- Ἰππασίδης, vid. Ἀπισάων, Σώκος, Ὑψήνωρ, Χάροψ.
- Ἰππασος, Troianus, pater Apisaonis, Hypsenoris, Charopis, Soci, A 450.
- Ἰππημολγοί, gens Scythica, ἀγαυοί... γλαυτοφάγοι, N 5.
- Ἰπποδάμας, Troianus, γ 401.
- Ἰπποδάμεια, Anchisis filia, uxor Alcaethoi, N 429.
- Penelopes ancilla, σ 182.
- Pirithoi uxor, κλυτός B 742.
- Ἰππόδαμος, Troianus, A 335.
- Ἰππόθοος, Lethi filius, dux Pelasgorum, B 840, 842 P 217, 289, 313, occiditur 318.
- Priami filius, Ω 251.
- Ἰπποκόων, Thrax, Rhesi consobrinus, K 518.
- Ἰππόλοχος, Bellerophontis filius, pater Glauci, Z 119, 144, 197, 206 H 13 M 309, 387 P 140.
- Troianus, Antimachi filius, μινιχάρμης A 122, 145.
- Ἰππόμαχος, Troianus, Antimachi filius, M 189.
- Ἰππόνοος, Graecus, μινιχάρμης A 303.
- Ἰπποτάδης, vid. Αἰόλος.
- Ἰπποτίων, Troianus, occ. a Merione, Ξ 514.
- Troianus, pater Moryis, N 792.
- Ἰρή, Agamemnonis urbs Messenia, ποιήσσεια I 150, 292.
- Ἰσμαρος, Ciconum urbs ab Ulixē diruta, ι 40, 198.
- Ἰστιάια, urbs Euboeae, πολυστάφυλος B 537.
- Ἰτῦλος, Aëdonis et Zethi filius, τ 522.
- Ἰτῦμονεύς, Hyperochi filius, A 672.
- Ἰτων, Thessaliae urbs, μήτηρ μῆλων B 696.
- Ἰφθίμη, Icarii filia, Eumeli coniux, δ 797.
- Καβησός, urbs unde Othryoneus oriundus, N 363.
- Καδμείοι sive Καδμείωνες, Thebae incolae, A 385, 388 E 804, 807 K 288 Ψ 680 λ 276. — κίντορες Ἰππων A 391.
- Κάδμος, Inus pater, ε 333.
- Κάειρα, vid. Κᾶρες.
- Καινεύδης, vid. Κόρωνος.
- Καινεύς, Lapitharum rex, pater Coroni, A 264 B 746.
- Καλήσιος, Axyli minister, Z 18.
- Καλητορίδης, vid. Ἀφαρεύς.
- Καλήτωρ, Troianus, Clytii filius, Hectoris consobrinus, O 419, 422.
- Καλλιάνειρα, Nereis, Σ 44.
- Καλλίαρος, Locrorum oppidum, B 531.
- Καλλιφάνασσα, Nereis, Σ 46.
- Καλλικολώνη, collis prope Troiam, γ 53, 151.
- Καλύδναι, insulae, B 677.
- Καλύδων, Aetolorum urbs, I 530. — αἰπεινή N 217 Ξ 116. — Ἰραννή I 531, 577. — περὶ ἥσσεια B 640.
- Καλυψώ, nymphe, Atlantis filia, in insula Ogygia habitans, α 14 etc. — αὐδήσσεια μ 449. — δφεινὴ θεός η 255 μ 449. — δια ε 263, 321, 372; δια θεάων α 14 ε 78 etc. — δολέσσεια η 245. — ἐνπλόκαμος α 86 ε 30, 57 η 245, 255 μ 449. — ἥκομος θ 452 μ 389. — πότνια α 14 ε 149. — Eius antrum ε 57 sqq.
- Κάλλας, Thestoris filius (Θεστορίδης), Graecorum augur, A 69, 86, 105 B 300, 322 N 45, 70.
- Κάμειρος, Rhodi urbs, ἀργινέσσεια B 656.
- Καπανεύς, Stheneli pater, E 319. — ἀγακλειτός B 564. — κυδαλιμός A 403.

- Καπανηιάδης, vid. Σθένελος.
- Κάπυς, filius Assaraci, Anchisis pater, γ 239.
- Καρδαμύλη, Agamemnonis urbs Messenia, I 150, 292.
- Κᾶρες K 428. — βαρβαρόφωνοι B 867. — Mulier Κάειρα A 142.
- Κάρησος, Idae fluvius, M 20.
- Κάρυστος, Euboeae urbs, B 539.
- Κάσος, insula, B 676.
- Κασσάνδρη, Priami et Hecubae filia, Φειδός ἀρίστη N 366. — Φικίλη χρυσή Ἀφροδίτη Ω 699. — Occ. a Clytaemnestra λ 422.
- Καστιάνειρα, ex Aesyme urbe oriunda, Gorgythionis a Priamo mater Θ 305.
- Κάστωρ, Tyndarei et Ledaе filius, Helenae et Pollucis frater, ἱπποδάμος I 237 λ 300.
- Hylaei filius (Υλακίδης), Cretensis fictus ξ 204.
- Καύκωνες, in Paphlagonia, K 429 γ 329. In Elide, μεγάθυμοι γ 366.
- Καῦστριος, fluvius Asiae, B 461.
- Κεάδης, vid. Τροίηνης.
- Κεβριόνης, Priami filius nothus, Hectoris frater et auriga, Θ 318 A 521 M 91 sq. N 790 Π 727 sqq. 781 (occ. a Patroclo). — δαίφρων Π 727.
- Κελάδων, Elidis rivus, ὠκύροος H 133.
- Κένταυροι, eorum pugna cum Lapithis φ 303 (A 263 B 743). — Centaurus Eurytion φ 295, Chiron A 832.
- Κεφαλλήνες, Ulixi subditi, A 330 υ 210 ω 355, 378, 429. — μεγάθυμοι B 641.
- Κήρ (κήρ) Σ 535 X 365 ζ 11 etc. — μέλαινα I 454 etc. γ 283 etc. — στυγερή Ψ 78. — Pluralis Κῆρες (κήρες) A 11 etc. β 352 etc. — βαρβαίαι A 97 Φ 548. — διχθάρια I 411. — θανάτοιο B 302 etc. λ 171, 398 ξ 207.
- Κήρινθος, Euboeae urbs, Ἰφάλοος B 538.
- Κήτριοι, Mysiae gens, λ 521.
- Κηφισίς, Boeotiae lacus, E 709.
- Κηφισός, Phocidis fluvius, δῖος B 522 sq.
- Κίκονες, gens Thracica, Troianorum socii, ι 39 sqq., 165 υ 310. — Eorum duces Euphemus B 846, Mentis P 73.
- Κίλλες, Z 397, 415.
- Κίλλα, urbs Troadis, Σαφίη A 38, 452.
- Κιμμέριοι, λ 14.
- Κίπριος, Cyprius, Agamemnonis hospes, A 20.
- Κίρκη, Solis et Perses nymphe filia, Aëtae soror, habitans in insula Aëaea, θ 448 ι 31 λ 135 sqq. etc. — ἀθανάτη μ 302. — δολέσσεια ι 31. — δια θεάων μ 155. — ἐνπλόκαμος, δφεινὴ θεός αὐδήσσεια κ 136 λ 8 μ 150. — περικαλλής κ 347, 490. — πολυφάρμακος κ 276. — πότνια θ 448 κ 394, 549 μ 36.
- Κισσηίς, vid. Θεανώ Z 299.
- Κισσεύς, Thrax, Iphidamantis avus, A 223.
- Κλειτός, Mantii filius, ab Aurora raptus, ο 249 sq.
- Pisenoris filius, Polydamantis sodalis, O 445.
- Κλειόβουλος, Troianus, Π 330.
- Κλειοπάτρη, Idae et Marpessae filia, Meleagri uxor, καλή I 556.
- Κλεωναί, Argolidis urbs, ἐν πύμναι B 570.
- Κλονίος, Boeotum dux, B 495; occ. ab Agenore O 340.
- Κλυμένη, Helenae ancilla, βοώπις I 144.
- Nereis, Σ 47.
- (Iphicli mater?) λ 326.
- Κλυμένος, Eurydices pater, γ 452.
- Κλυταιμνήστρη, Tyndarei et Ledaе filia, Agamemnonis uxor, A 113 γ 264. — δια γ 266. Ab Aegistho plecta est marito absente, γ 264 sqq.; ipsa Agamemnoni mortem struxit λ 439 ω 199; Cassandram interemit λ 422 (δολύμητις).
- Κλυτίδης, vid. Δόλοψ et Πείραιος.
- Κλυτίος, Troianus, Laomedontis filius, Calletoris pater, Γ 147 O 419, 427 γ 238.
- Ithacensis, Piraei pater, π 327.
- Κλυτομήδης, Enopis filius, Ψ 634 (Nestor eum superavit).
- Κλυτόνηος, Phaeax, Alcinoi filius, θ 119, 123.
- Κλώθες (κλωθές), Parcae, παρσείαι η 197.
- Κνωσός, Cretae urbs, ubi Minos rex, B 646 ι 178. — εὐρεία Σ 591.
- Κοίρανος, Lycius, E 677.
- Cretensis, Merionis auriga, P 611 sqq.
- Κορυεύς, Eurysthei praeco, pater Periphetis, O 639.

Κόρακος *πίτερη*, in insula Ithaca, v 408.
Κόρινθος, urbs *ἀφνειός* B 570. *Κορινθός* N 664. — Vid. *Ἐφύρη*.
Κορώνεια, urbs Boeotiae, B 503.
Κόρωνος, Thessalus, Caenei filius (*Καινοίδης*), Leontei pater, B 746.
Κουρήτες, Aetoliae incolae, bellum cum Aetolis gerunt I 529 sqq.
Κόων, Troianus, Antenoris filius (*Ἀντηνορίδης*), Agamemnonem vulnerat A 248 (T 53), sed ab eo occiditur A 256 sqq.
Κόος, insula, regnum Eurypyli, B 677. *Κόονδε* E 255 O 28.
Κρανάη, insula, Γ 445.
Κράπαθος, insula, B 676.
Κράταις, Scyllae mater, μ 124.
Κρειοντιάδης, vid. *Λυκομήδης*.
Κρείων, Graecus, Lycomedis pater, I 84. — Thebanus, pater Megarae, λ 269.
Κρηθαύς, Thessalus, Aeoli filius (*Ἀιολίδης*), maritus Tyrus, pater Aesonis Amythaonis Pheretis, λ 237, 258.
Κρήθων, Graecus, Dioclis filius, E 542, 549.
Κρήτης B 645 Γ 230 etc. E 205, 234, 382. — Eorum dux Idomeneus A 265 etc.
Κρήτη, insula, B 649 etc. γ 191 etc. *Κρήτηνδε* τ 186. *Κρήτην* Γ 233. — *Ἰκατόμολις* B 649; *γαῖα καλή, πύρα, περίουτος*, *ἐν δ' ἐννήκοντα πόλης*; populi Achaei Eteocretes Cydones Dorienses Pelasgi, τ 172 sqq. — *εὐρεῖα* N 453 γ 256, 260 E 252. — Pluralis *Κρήται εὐρεῖαι* (?) E 199 π 62.
Κρίσα, Phocidis urbs, *ζαθίη* B 520.
Κροῖσμος, Troianus, O 523.
Κροκύλεια, in Ulixis regno, B 633.
Κρονίδης et *Κρονίων*, vid. *Ζεύς*.
Κρόνος, E 203, 274 O 187, 225 etc. φ 411. — *ἀγκυλόμητις* A 59. — Rheae maritus, pater Iovis Neptuni Iunonis, E 721 Z 139 N 345 etc. — In Tartarum detrusit Iuppiter Θ 478 sqq. E 204.
Κρουνοί, Elidis fons, o 295.
Κρώμνα, urbs Paphlagoniae, B 855.
Κτείατος, Actoris filius, pater Amphimachi, B 621 N 135. — Vid. *Μολίονα*.
Κτήσιος, Ormeni filius (*Ὀρμενίδης*), pater Eumaei, o 414.

Κτήσιππος, Samius (i. e. Cephalenius), Polythersae filius (*Πολυθηρσειδης*), υ 285, 303 sqq.; χ 279 Eumaeum vulnerat, χ 285 occ. a Philoetio.
Κτιμένη, Ulixis soror natu minima, o 363.
Κυδοιμός, Enyus comes, E 593; in Achillis clipeo Σ 535.
Κυδωνες, Cretae populus, γ 292 τ 176.
Κυθέρεια (= *Ἀφροδίτη*), *δυστίφανος* θ 258 σ 193.
Κυθῆρα, insula, ε 81. *Κυθηρόθεν* O 438. — *ζάθια* O 432. — Cytherii vocantur Amphidamas et Lycophron, vid. etiam *Κυθέρεια*.
Κύκλωπες, α 71 η 206 ε 106 sqq. — *ἄνδρες ὑπερνηοῖοντες* ζ 5. — *ὑπερφίαλοι ἀθύμιστοι* ε 106. — Cyclops Polyphemus α 69 β 19 ε 296 etc.
Κυλλήνη, mons Arcadiae, B 603. — Cylleii dicuntur Mercurius ω 1 et Otus.
Κυμοδόκη, Nereis, Σ 39.
Κυμοδόη, Nereis, Σ 41.
Κύνος, Locorum urbs, B 531.
Κυπαρισσῆες, Elidis urbs, B 593.
Κυπαρίσσης, Phocensium urbs, B 519.
Κύπρις (= *Ἀφροδίτη*, cf. θ 362) E 330, 422, 458, 760, 883.
Κύπρος, insula; *Κύπρονδε* A 21. Illuc venit Menelaus δ 83; Venus eo secedit θ 362; Ulixes illuc se veniisse fingit ρ 442 sq. 448.
Κύτωρος, urbs Paphlagoniae, B 853.
Κύφος, urbs Perrhaebiae, B 748.
Κύων Orionis, sidus X 29 (cf. A 62).
Κωκυτός, fluvius apud inferos, pars Stygis, x 514.
Κώπαι, Boeotiae vicus, B 502.
Λάα, Laconiae urbs, B 585.
Λαίρκης, Myrmido, Haemonis filius (*Ἀιμονίδης*), Alciamantis pater, Π 197 P 467.
 — artifex Pylius, γ 425.
Λαίρτης, Arcesii filius unicus (*Ἀρκεστιάδης*), pater Ulixis, α 189, 430 β 99 δ 755 π 118 etc. — *μεγαλήτωρ* ω 365.
Λαερτιάδης, vid. *Ὀδυσσεύς*.
Λαιστργονίη, regnum Antiphatae, x 82 ψ 318.

Λαιστργόνες x 119. — Singularis x 106, 199.
Λακεδαιμών, regnum Menelai, Γ 244, 387 φ 13. — *δῖα* γ 326 δ 313, 702 ε 20 γ 440 ρ 121. — *ἐρατεινή* Γ 239, 448. — *εὐρύχορος* γ 414 ο 1. — *κόλλη καυτάσσα* B 581 δ 1.
Λάμος, Laestrygonum urbs, *τηλέπυλος* x 81.
Λαμπάτη, nymphe, Solis ex Neaera filia, μ 132, 375.
Λαμπιάδης, vid. *Δόλοψ*.
Λάμπος, Troianus, filius Laomedontis (*Λαομεδοντιάδης*), pater Dolopis, Γ 147 O 526 γ 238.
 — equus Hectoris, *δῖος* Θ 185.
 — equus Aurorae, ψ 246.
Λαῶγονος, Troianus, Onetoris filius, Π 604.
 — Troianus, Biantis filius, γ 460.
Λαοδάμας, Troianus, Antenoris filius, O 516.
 — Phaeax, Alcinoi filius, θ 119, 130, 132, 141, 153, 207, 370. — *ἀγαπήτωρ* 170. — *ἀμύμων* θ 117.
Λαοδάμεια, Bellerophontis filia, mater Sarpedonis ex Iove, Z 197 sq.
Λαοδίκη, Priami filia, *Ψείδος ἀρίστη* Γ 124 Z 252.
 — filia Agamemnonis, I 145, 287.
Λαόδοκος, Troianus, Antenoris filius (*Ἀντηνορίδης*), A 87.
 — Graecus, Antilochi comes, P 699.
Λαοδόη, Altae filia, Priami concubina, Lycanion et Polydori mater, Φ 85 X 48.
Λαομεδοντιάδης, vid. *Λάμπος* et *Πρίαμος*.
Λαομέδων, Ili filius, pater Bucolionis Clyti Hicetaonis Lampi Priami Tithoni, Γ 250 E 269 Z 23 H 453 ψ 237. — *ἀγανός* E 649 Z 23. — *ἀγῆτωρ* Φ 443. — *ἀμύμων* γ 236. — *ἱκκαγλος* Φ 452. — Eius genealogia γ 230 sqq. — Eius equi E 640 sqq. ψ 348.
Λαπῆται M 181 φ 297. — *αἰχμηταί* M 128.
Λάρισα, urbs Asiae minoris, P 301. — *ἐριβόλας* B 841.
Λακτόν, promunturium Idae montis, E 284.
Λάλεγες K 429 γ 96. — *φιλοπόλεμοι*, iis imperat Altes, Φ 86.
Λαοντεύς, dux Lapitharum, Coroni filius,

ἀντίθεος ψ 837. — *Ψείδος ἄρην* M 130; *ἔξος ἄρην* B 745 M 188 ψ 841.
Λίσβος, insula, γ 169. *Λισβόθεν* I 664. *ἐν κτιμένη* I 129, 271 δ 342 ρ 133. — Macaris sedes Ω 544. — Mulieres Lesbiae (*Λισβίδες*) I 129, 271.
Λευκάς, rupes, ω 11.
Λευκοθήη = *Ἴνώ* ε 334, 461.
Λεύκος, Ulixis sodalis, A 491.
Λήδη, Tyndarei uxor, mater Helenae Clytaemnestrae Castoris Pollucis, λ 298 sqq.
Λήθος, Pelasgus, Tentami filius (*Τευταμίδης*), pater Hippothoi et Pylaei, B 843 P 288.
Λήϊτος, Boeotorum dux, Alectryonis filius, B 494 Z 35 (occ. Phylacum) N 91 P 601, 605 (ab Hectore vulneratur).
Λήμνος, insula, A 593 H 467 Θ 230 E 281 Φ 46 θ 294, 301. — *ἀμυχθαλάσσα* (?) Ω 753. — *ἐν κτιμένη* Φ 40 θ 288. — *ἡγαθήη* B 722 Φ 58, 79. — Thoantis regnum E 230.
Ληόκριτος, Graecus, Arisbantis filius, P 344.
 — Euenoris filius (*Ἐυηνορίδης*), Penelopes proci, β 242; a Telemacho occ. χ 294.
Λητώ, Iovis uxor, mater Apollinis et Dianae, A 9 E 447 Π 849 γ 40, 72 Φ 497 sq., 502 ζ 106. — *ἐρικυδής* E 327. — *ἡύκομος* A 36 T 413 λ 318. — *καλλιπάρης* Ω 607. — Vim ei intulit Tityus, λ 580.
Ληώδης, Oenopis filius, procorum in Ithaca *δυοσκόος*, φ 144, 168; ab Ulixo occ. χ 310.
Λιβύη, δ 85 E 295.
Λικύμνιος, Alcmenae frater, *ἔξος ἄρην*, B 663.
Λίλεια, Phocidis urbs, B 523.
Λιμνώρεια, Nereis, Σ 41.
Λίνδος, Rhodi urbs, B 656.
Λίται, Iovis filiae, I 502.
Λοκροί, B 527, 535 N 686, 712.
Λόκαστος, Cretae urbs, *ἀργινός* B 647.
Λυκάων, Troianus, Pandari pater, B 826 A 89, 93 E 95, 101, 169, 179, 193, 229, 246, 276, 283. — *αἰχμητά* E 197.
 — Priami et Laothoes filius (*Πριάμίδης* γ 87) Γ 333 γ 81 X 46. — Captus ab Achille et Lemnum venditus Φ 35

sqg. Ψ 746; occisus ab Achille Φ 114 sqq., 127. — Eius speciem induit Apollo Γ 81 sqq.

Αὔκη, *B* 377 etc. *Αυκήθεν* *E* 105, *Αυκίηνος* *Z* 168, 171. — *πίων δῆμος* *Π* 437, 514. — *ἱριβώλαξ* *P* 172. — *αὐρεία* *Z* 173, 188, 210 *Π* 455, 673, 683. — Zeleae regio, pars Troadis, vocatur Lycia *E* 105, 173.

Αὔκιοι, *B* 876 *A* 197 *M* 408 sqq. etc. — Eorum duces Glaucus (*H* 13 *Π* 593 *P* 140) et Sarpedon (*E* 647 Ξ 426 *Π* 490 etc.). — *ἀμτροχίτωνες* *Π* 419. — *ἀντίθεοι* *M* 408 *Π* 421. — *ἀσπισται* *Π* 490, 541, 593. — *πύκα θωρηκται* *M* 317. — *ἔφθιμοι* *M* 417 *Π* 659.

Αὔκιοφοργος, Arcas, *H* 142 sqq. — (Thraciae rex), Dryantis filius, ἀνδροφόνος *Z* 134. — *κρατερός* *Z* 130.

Αὔκοφόντης, Troianus, ἀντίθεος Θ 275.

Αὔκοφρων, Cytherius, Mastoris filius, minister Aiacis, Θ 430, 438.

Αύκτος, Cretae urbs, *B* 647. — *δὺ κτιμένη* *P* 611.

Αὔκων, Troianus, *Π* 335 sqq.

Αυρηνησσός, Mysiae urbs ab Achille diruta, *B* 690 sq. *T* 60 *Γ* 92, 191.

Αὔσανδρος, Troianus, *A* 491.

Αωτοπάγοι, ϵ 84 sqq. ψ 311.

Μάγνητες, Thessaliae gens, *B* 756.

Μαλανδρος, Asiae fluvius, *B* 869.

Μαίας (?), Mercurii mater, ξ 435.

Μαιμαλίδης, vid. *Πείσανδρος*.

Μαίρα, Nereis, Σ 48. — Proeti filia, λ 326.

Μαίων, Thebannus, Haemonis filius (*Αίμωνίδης*), *A* 394, 398.

Μάχαρ, Lesbi rex, Ω 544.

Μάλεια sive *Μάλεια*, Peloponnesi promunturium, γ 287 δ 514 ϵ 80 τ 187.

Μαντινία, Arcadiae urbs, *ἱρατινή* *B* 607.

Μάντιος, Melampodis filius, Polyphidis et Cliti pater, σ 242, 249.

Μαραθών, Atticae vicus, η 80.

Μάρις, Lycius, Amisodari filius, Atymnii frater, *Π* 319, 328.

Μάρπησσα, Eueni filia (*Εὐηνίνη*), Cleopatras mater, *καλλίσφυρος* *I* 557.

Μάρων, Ismarus, Euanthis filius, *ιερεὺς* Apollinis, ι 197.

Μάσης, urbs Argolidis, *B* 562.

Μαστορίδης, vid. *Αλκίθεος* et *Αυκόφρων*.

Μάστωρ, Cytherius, Lycophronis pater, Θ 430.

Μαχάων, dux Thessalus, Aesculapii filius, frater Podalirii, *B* 732 *A* 193, 204 *A* 512, 517, 613 Ξ 2. — *δῖος* Ξ 3. — *ἥρως* *A* 200. — *ἡγήε ἀγαθός* *B* 732. — *ποιμὴν λαῶν*, vulneratur ab Hectore, *A* 506, 598, 651.

Μεγάδης, vid. *Πίριμος*.

Μεγαπένδης, Menelai ex serva filius, σ 100, 103. — *κρατερός* δ 11 σ 122.

Μεγάρη, Creontis filia, Herculis coniux, λ 269.

Μίγης, dux Dulichiensium, Phylei filius (*Φυλεΐδης*), *B* 627 *E* 69 *K* 110, 175 *N* 692 Θ 520 (occ. Croesum), 528, 535 (occ. Dolopem) *Π* 313 (occ. Amphiclum) *T* 239. — *ἀτάλαντος* *Ἀρη* *B* 627 Θ 302. — *δουρὶ κλυτός* *E* 72.

Μεδών, Boeotiae urbs, *B* 501.

Μίδων, Phthiorum dux, Oilei filius nothus Phylacae habitans, *B* 727 *N* 693 sqq.; occ. ab Aenea Θ 332 sqq. — praeco Ithacensis, δ 677 π 252, 412 ρ 172 χ 357 ω 439. — *πεπνυμένα* *Γυδώς* δ 696, 711 χ 361 ω 442. — Troianus, *P* 216.

Μελάμπους, σ 225.

Μελανεύς, Ithacensis, Amphimedontis pater, ω 103.

Μελάνθιος, Ithacensis, Dolii filius, Ulixis caprarius, ρ 247, 369 ν 173, 255 ϕ 175 sqq., 265 χ 135 sqq., 474. — *Μελανεύς* dicitur ρ 212 ν 255 ϕ 176 χ 152, 159 (?).

— Troianus, *Z* 36.

Μελανθώ, Dolii filia, Melanthii soror, Penelopes ancilla, σ 321 τ 65.

Μελάνιππος, Troianus, occ. a Teucro, Θ 276.

— Troianus, filius Hicetaonis (*Ἰκεταονίδης*), Θ 553, 582, occ. ab

Antilocho. — *ἔφθιμος* Θ 547. — *ἐπέρθυμος* Θ 576.

— Troianus, occ. a Patroclo, *Π* 695.

— Graecorum dux, *T* 240.

Μίλας, Porthoi filius, Ξ 117.

Μελιάγρος, Oenei et Althaeae filius, *I* 543, 553, 590. — *Ἀρη φίλος* *I* 550. — *ξανθός* *B* 642.

Μελίβοια, Philoctetae urbs, *B* 717.

Μελίτη, Nereis, Σ 42.

Μέμνων, Aurorae filius, *δῖος* λ 522; occidit Antilochum, δ 183.

Μενέλαος, Atrei filius (*Ἀτρεΐδης*), Helenae maritus, rex Lacedaemonis, *A* 159 *B* 586 *Γ* 27, 350 etc. α 285 δ 2 etc. — *βοὴν ἀγαθός* *B* 408 etc. γ 311 etc. — *ἀγακλής* *P* 716 Ψ 529. — *αἰδοῖος* *K* 114. — *ἀμύμων* *N* 641. — *ἀντίθεος* Θ 518 ω 116. — *ἀρήμιος* *Γ* 339 etc.; *Ἀρη φίλος* *Γ* 21 etc. — *διογενής* Ψ 293. — *διοτρεφής* *H* 109 etc. δ 26 etc. — *Γάναξ* Ψ 588. — *δουρὶ κλυτός* *E* 55 etc. σ 52 etc. — *ἔφθιμος* *P* 554. — *κυδάλιμος* *A* 100 etc. δ 2 etc. — *ξανθός* *Γ* 284 etc. α 285 etc. — *δρχαμος* *λαῶν* *N* 641. — *Pugnat cum Paride* *Γ* 341 sqq. — *Vulneratur a Pandaro* *A* 127 sqq. a Machaone curatur 218. — Eius errores post captam Troiam γ 141 sqq. δ 81 sqq. — *Redux cum Helena Spartae vivit* δ 1, 101 etc. — *Exacta vita a diis in Elysio collocatur* δ 561 sqq.

Μενεσθεύς, Atheniensium dux, filius Pelei, *B* 552 *A* 327, 338 *M* 331, 355 *N* 690 Θ 331. — *δῖος* *N* 195. — *μεγάθυμος* *M* 373. — *πλήξιππος* *A* 327.

— Graecus, occ. ab Hectore *E* 609.

Μενίσθιος, Boeotius, Areithoi filius, *H* 9.

— Myrmido, Sperchii filius, *αἰολοθώρηξ* *Π* 173.

Μενουτιάδης, vid. *Πάτροκλος*.

Μενούτιος, Actoris filius, pater Patrocli, *I* 202 *A* 605, 771, 785 *Π* 14 etc. — Opunte habitat Σ 326.

Μέντης, dux Ciconum, *P* 73.

— dux Taphiorum, filius Anchiali, α 105, 180, 418.

Μέντωρ, Troianus, pater Imbrii, *πολύεππος*, *N* 171.

— Alcimi filius (*Ἀλκιμίδης* χ 249), Ulixis amicus, β 225, 243 sqq., 268 sqq., 401 γ 22, 240 δ 654 sq. ρ 68 χ 206 sqq. ω 446 sqq. — *δῖος* δ 655.

Μίνων, Troianus, *M* 193.

Μερμερίδης, vid. *Φίλος*.

Μέρμερος, Troianus, Ξ 513.

Μέροψ, Percosius, pater Adrastrati et Amphii, *B* 831 *A* 329.

Μεσαύλιος, Eumaei servus, ξ 449, 455.

Μέσθλης, Maeonum dux, Talaemenis filius, *B* 864 *P* 216.

Μέσση, Laconiae oppidum, *πολυτρήρων* *B* 582.

Μεσσηίς, fons (in Laconia? an in Argo Pelasgico?) *Z* 457.

Μεσσήνη ϕ 15. *Μεσσήνιοι* ex Ithaca boves rapuerant ϕ 18.

Μηδαικάστη, Priami filia spuria, Imbrii uxor, *N* 173.

Μηθώνη, Philoctetae urbs, *B* 716.

Μηκιστεύς, Graecus, Talai (?) filius (*Ταλαϊονίδης*), pater Euryali, *B* 566 Ψ 678.

Μηκιστεύς, Graecus, Echii filius, Θ 333 *N* 422; occ. a Polydamante Θ 339.

Μηκιστιάδης, vid. *Εὐρύαλος*.

Μήνους, Maeoniae (i. e. Lydiae) incolae, *B* 864, 866. — *ἱπποκορυσταί* *K* 431. — Singularis *Μήων* Borus *E* 43, fem. *Μηονίς* mulier *A* 142.

Μηονίη (i. e. Lydia) Σ 291. — *ἱρατινή* *Γ* 401.

Μηριόνης, Cretensis (Deucalionis nepos), Moli filius, Idomenei sodalis (et propinquus) *A* 254 etc. — Occidit Phereclum *E* 59, Adamantem *N* 566, Harpalionem *N* 650, Moryn et Hippotionem Ξ 514, Acamantem *Π* 342, Laogonum *Π* 603. — *ἀγός ἀνδρῶν* *N* 304. — *Θοφ ἀτάλαντος* *Ἀρη* *N* 528. — *ἀτάλαντος* *Ἐνυαλίω* *B* 651 *H* 166 Θ 264. — *δαίφρων* *N* 164. — *δουρὶ κλυτός* *Π* 619. — *ἥρως* *N* 575 Ψ 893. — *πεπνυμένος* *N* 254, 266.

Μήστωρ, Priami filius, ἀντίθεος Ω 257.

Μῦδεια, Boeotiae oppidum, *B* 507.

Μῦλητος, Cariae urbs, *B* 868.

— Cretae urbs, *B* 647.

- Μύμας*, Asiae promunturium, ἡνεμόεις γ 172.
Μύνηιος (-ιος) vocatur urbs Orchomenus B 511 2 284.
 — Elidis fluvius prope Arenen, A 722.
Μίνως, Cnosi (Cretae) rex, Iovis filius N 450 sq. Ξ 322 2 568 et δαριστής τ 178 ρ 523; pater Deucalionis et Ariadnae. — ἀγλαός, apud inferos ius dicit 2 568. — δολόφρων 2 322.
Μνήσος, Paeo, Φ 210.
Μολίων, Troianus, Thymbraei minister, A 322.
Μολίωνε vocantur Actoris filii Eurytus et Cteatus A 709, 750.
Μόλος, Cretensis, pater Merionis, K 269 N 249.
Μόρυς, Troianus, filius Hippotionis, N 792; occ. a Merione Ξ 514.
Μούσα (μούσα) B 761 α 1 3 63, 73, 481, 488; cf. A 1. — λιγία ω 62. — Pluralis *Μούσαι* (μούσαι), Iovis filiae, in Olympo habitantes, A 604 B 484, 491, 598 A 218 Ξ 508 II 112. Novem esse dicuntur ω 60.
Μύγδων, dux Phrygum, Γ 186.
Μύδων, Atymni filius (*Ατυμνιάδης*), auriga Pylaemenis, occ. ab Antilocho E 580.
 — Paeo, occ. ab Achille Φ 209.
Μυκάλη, Ioniae promunturium, B 869.
Μυκαλησσός, Boeotiae oppidum, εὐρύχορος B 498.
Μυκηναῖοι O 643. — Singularis Mycenaens Periphetes O 638.
Μυκήνη sive *Μυκῆναι*, caput regni Agamemnonis, B 569 A 376 φ 108. *Μυκήνηθεν* I 44. — εὐράγνια A 52. — πολύχρυσος H 180 A 46 γ 305.
Μυκήνη, Inachi filia, β 120.
Μύνης, Lyrnessius, filius regis Eueni, B 692 T 296.
Μυρίνης πολυσκάρθμοιο σῆμα (= *Βατίσια*), B 814.
Μυρμιδόνες, gens Thessala, Phthiae incolae, Peleo (postea Neoptolemo, γ 188) subditi, A 180, 328 B 684 H 126 etc. γ 188 δ 9 2 495. — ἀγχεσίμωροι γ 188. —

- μεγαλήτορες T 278. — ταχύπλοοι Ψ 6. — φιλοπτόλεμοι II 65 Ψ 129.
Μύρσινος, Elidis urbs, B 616.
Μύσοι B 858 Ω 278. — ἀγέρωχοι K 430. — ἀγχίμαχοι N 5. — καρτερόθυμοι Ξ 512.
Μώλιος, Epeüs, Agamedes maritus, Augiae gener, occ. a Nestore, A 739.
 — Troianus, occ. a Patroclo II 696.
 — Troianus, occ. ab Achille γ 472.
 — Dulichiensis, praeco Amphinomi, σ 423.
Νάστις, Carum dux, Nomionis filius, B 867 sqq.
Ναυβολίδης, vid. *Φίφιος*.
 — Phaeax, θ 116.
Ναυσίθοος, Neptuni filius, Rhexenoris et Alcinoi pater, η 56, 63 θ 565. — Θεο-
Ψειδής ζ 7. — μεγάθυμος η 62.
Ναυσικάα, filia Alcinoi Phaeacum regis et Aretes, ζ 17 sqq., 213, 276 θ 464. — ὑπέπλος ζ 49. — Θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα θ 457. — λευκώλενος ζ 101, 186, 251 η 12.
Ναυτεύς, Phaeax, θ 112.
Νέαιρα, Phaëthusae et Lampetiae a Sole mater, δια μ 133.
Νεοπτόλεμος, Achillis filius, 2 506, 520 (occ. Eurypylum). — ΘεοΨειδής T 327. — Myrmidonas Troia capta reducit γ 189. — Hermiones maritus δ 5.
Νεστορίδης, vid. *Αντίλοχος*, Θρασυμήδης, Πεισίστρατος.
Νέστωρ, Pyliorum rex, Nelei e Chloride filius (*Νηλεΐδης*, *Νηλῆιος*, *Νηληϊάδης*), maritus Eurydices, pater Antilochi Echephronis Pisistrati Thrasymedis Polycastes, B 77 etc. γ 32 etc. — ἀγανός Σ 16. — λιγὺς ἀγορητής A 248 A 293. — ἀντίθεος 2 512. — γερήνιος ἱππότης B 336 etc. γ 86 etc., ἱππότης I 52; γερήνιος οὗρος *Ἥχαιων* Θ 30 A 840 O 370, 659 γ 411; γέρον Θ 100 A 637 O 378 δ 191; γέρον ἱππῆλτάς γ 436, 444; ἱπποδάμος γ 17. — δῖος B 57 K 54 A 510 α 284. — *Ψηδου-Ψειδής* A 247. — κυδάλιμος T 238. — μεγάθυμος E 565 N 400 Ψ 541, 596 P 653. — μέγας A 501. — μέγα κῦδος *Ἥχαιων* K 87, 555 A 511 Ξ 42 γ 79,

202. — ποιμήν λαῶν K 173 Ψ 411 γ 470 α 151 ρ 109.
Νηιάδες et *Νηίς*, vid. *Νύμφαι*.
Νήιον, Ithacae saltus ὀλῆεις α 186.
Νηλεΐδης et *Νηληϊάδης*, vid. *Νέστωρ*.
Νηλεύς, Pyli rex, filius Neptuni et Tyrus, e Chloride Nestoris Chromii Periclymeni Perus (et aliorum A 692) pater, γ 74 2 254, 281, 288 ο 233. — ἀμύμων A 692. — ἀντίθεος ο 237. — μεγάθυμος, ἀγαυότατος ζώντων ο 229. — Θεῶν μίστωρ ἀτάλαντος γ 409. — *Νηλῆιος* dicitur Nestor B 20 K 18 A 682 Ψ 349, Antilochus Ψ 514, Pylus urbs δ 639; *Νηληϊαῖ* ἱπποὶ A 596.
Νημερτής, Nereis, Σ 46.
Νηρηίδες, deae, Thetidis sorores, Σ 38 sqq.
Νήριον, Cephallenensium urbs, ω 377.
Νήριον, mons Ithacae, ν 351. — ἀριπρεπής ι 22. — ἱνοσίφυλλον B 632.
Νήριος, Ithacensis, ρ 207.
Νησαίη, Nereis, Σ 40.
Νιδβή, Ω 606. — ἡύκομος Ω 602.
Νιρεύς, Charopi ex Aglaia filius, B 671 sqq.
Νίσσα, Boeotiae urbs, ζαθήη B 503.
Νίσος, Dulichiensis, Areti filius (*Αρητιάδης*), Amphinomi pater, π 395 σ 127, 413.
Νίσυρος, insula, B 676.
Νοίμων, Lycius, occ. ab Ulixē, E 678.
 — Pylius, Antilochi sodalis, Ψ 612.
 — Ithacensis, Phronii filius, B 386 δ 630, 648.
Νομίων, Car, Nastae et Amphimachi pater, B 871.
Νότος, ventus, B 145, 395 Γ 10 II 765 γ 295 ε 295, 331 μ 289, 325 sq., 427 ν 111. — ἀργεστής A 306 Φ 334.
Νύμφαι (νύμφαι), Iovis filiae, γ 8 ζ 123 ι 154 μ 318 ν 350, 355 ξ 435. — ὑπλόκαμοι μ 132. — Singularis: *Νύμφη* (νύμφη) Thoosa α 71; Calypso α 14, ε 106, 149, 153, 230, ὑπλόκαμος α 86 ε 30, 57; Circe κ 543. — Nymphae *Νηιάδες* (νηιάδες) ν 104, 107, 348, 355. Earum antra ibid. et (Ω 616) μ 318. Singularis *Νηίς* (νηίς) Z 22 Ξ 444 γ 384. — Nymphae *Κρηναῖαι* (κρηναῖαι) ρ 240. Ea-

- rum βωμός ρ 211. — Nymphae *Ὀρεστιάδες* (ὄρεστιάδες) Z 420, ἀγρονόμοι ζ 105.
Νύξ, δμήτειρα Θεῶν... καὶ ἀνδρῶν, Ξ 259. — *Θοή* Ξ 261.
Νύσηιον, mons Thraciae, ἡγάθεον Z 138.
Ξάνθος, Iovis filius, fluvius Troiae vicinus (= *Σκάμανδρος* γ 74), Z 4 Θ 560 γ 40 Φ 146, 332, 337, 383. — βαθυδινήεις Φ 15; δινήεις Φ 332; ἑυρρεής ποταμός δινήεις, proles Iovis, Ξ 434 Φ 2 Ω 693.
 — fluvius Lyciae, Z 172. — δινήεις B 877 E 479 M 313.
 — Troianus, Phaenopis filius, E 152.
 — equus Achillis immortalis, II 149 T 400, 420. — πόδας αἰόλος T 405.
 — equus Hectoris Θ 185.
Ὀγχηστός, Boeotiae urbs, Neptuni ἀγλαδὸν ἄλσος, B 506.
Ὀδίσος, Halizonum dux, B 856. — μέγας, ab Agamemnone occ., E 39.
 — praeco Graecorum, I 170.
Ὀδυσσεύς, rex Ithacae, A 138 etc. α 21 etc.; Laërtis et Anticleae filius unicus (*Λαερτιάδης*), 2 85 π 119; Penelopes maritus, Telemachi pater, B 260 etc. — Nominis origo τ 409. — ἀγακλυτός θ 502. — ἀμύμων ρ 225 ξ 159 etc. — ἀντίθεος A 140 α 21 β 17 etc. — *Αἰ* μῆτιν ἀτάλαντος B 169, 407, 636 K 137. — δαΐφρων α 48 φ 223, 379; δαΐφρων ποι-
κλόμητις A 482 α 83 γ 163 η 168 χ 115, 202, 281. — *Αἰ φίλος* K 527 A 419, 473. — *διογενής* B 173 K 340 β 352, 366 ε 387 θ 3 ο 485; *διογενής* πολύμητις σ 312 ψ 306. — δῖος A 145 etc. α 196 etc.; vid. infra *πολύτλας*. — δουρὶ κλυτός A 396, 401, 661 II 26; κλυτός ω 409. — ἰσθλός β 71 γ 98 δ 328. — *Φάναξ* γ 163. — *Θεῖος* B 335 I 218 K 243 A 806 α 65 ρ 233 etc. — *Θρασύς* κ 436. — κυδάλιμος γ 219 χ 89. — μεγάθυμος ο 2. — *μεγαλήτωρ* E 674 δ 143 ε 81, 149, 233 ζ 14 θ 9 ψ 153. — πολύαινος, δόλων ἄτος ἢ δὲ πόνοιο A 430; πολύαινος, μέγα κῦδος *Ἥχαιων* I 673 K 544 μ 184. — πολύμητις A 311 etc. β 173 etc. — πολυμήχανος B 173 etc. ε 203 etc. — πολύ-
τλας δῖος Θ 97, 676 K 248 Ψ 729, 778

- ε 171 etc.; δῖος vid. supra. — πολύτροπος α 1 κ 330. — πολύφρων ξ 424 υ 239, 329 φ 204. — πολίπορος B 278 K 363 θ 3 ι 504, 530 ξ 447 π 442 σ 356 χ 283 ω 119. — ταλασίφρων A 466 α 87 etc. — τλήμων K 231, 498. — φαίδιμος κ 251 λ 100, 202, 488 μ 82. — δόμος Ὀδυσῆος σ 353.
- Ὀθρυονεύς, Cabesius, Troianorum socius, N 363 sqq. (occ. ab Idomeneo), 772.
- Οἰδιπόδης, rex Thebarum, matris suae Epicastes maritus, ψ 679 λ 271.
- Ὀϊκλήης, filius Antiphatis, Amphiarai pater, μεγάθυμος ο 243 sq.
- Ὀϊλεύς, rex Locrorum, Aiacis (minoris) et ex Eriopide Medontis pater, B 527, 727 N 66, 694, 697, 701 Ξ 442, 520 O 333, 336 ψ 473, 488, 754. — πολίπορος B 728.
- Troianus, πλήξιππος A 93.
- Ὀϊλεῖδης, vid. Aίας.
- Ὀϊτύλος, Laconicae oppidum, B 585.
- Οἰχαλίη, Thessaliae urbs, regnum Euryti, B 730. Οἰχαλίθων B 596. — Οἰχαλιεύς dicitur Eurytus B 596, 730 θ 224.
- Ὀλιζών, Philoctetis urbs, τηχεῖα B 717.
- Ὀλοσσών, Thessaliae urbs, λευκή B 739.
- Ὀλυμπος sive Ὀδλυμπος mons A 494 etc. ξ 240 etc. Ὀδλυπόνδε A 221 etc. ζ 42. — ἀγάνηρος A 425 Σ 186. — αἰγλήεις A 532 N 243 γ 103. — αἰπύς E 367, 868 O 84. — μακρός A 402 etc. κ 307 ο 43 υ 73 ω 351. — μέγας θ 443. — ιωφύς Σ 616. — πολυδεῖρας A 499 E 754 θ 3. — πολύπυξ θ 411 γ 5. — Olympi κάρηνα A 44, 167 A 74 H 19 X 187 Ω 121 α 102 ω 488; eius πύγες A 77 γ 22; eius ῥέον θ 25 Ξ 154, 225 T 114. — Deorum sedes E 360, 367, 868 θ 456 ζ 42. Hinc di vocantur Ὀλύμπιοι A 339 γ 47, Iuppiter Ὀλύμπιος dicitur A 353, 508, 580, 583 etc. α 27, 60 etc. — Deorum Ὀλύμπια δώματα A 18 B 13, 30, 67, 484 E 383 A 218 Ξ 508 O 115 H 112 γ 377 υ 79 ψ 167.
- Ὀνείρος B 16. — θείος B 22, 56. — οὔλος B 6, 8. — Pluralis: Ὀνείρων (ὀνείρων) δῆμος ω 12.
- Ὀνητορίδης, vid. Φρόντις.
- Ὀνήτωρ, Iovis Idaei sacerdos, H 604.
- Ὀπίτης, Graecus, A 301.
- Ὀπόεις, urbs Locrorum, B 531 Σ 326 ψ 85 (ibi habitat Menoetius).
- Ὀρέσβιος, Graecus, E 707.
- Ὀρίστης, Graecus ab Hectore occ., πλήξιππος E 705.
- Agamemnonis filius (Μαγαμονίδης), I 142, 284 α 40 δ 546. — τηλεκλυτός α 30 (Aegisthum occ.). — δῖος α 298 γ 306 λ 461.
- Troianus, occ. a Leonteo, M 139, 193.
- Ὀρυστιάδες (ὀρυστιάδες), vid. Νύμφαι.
- Ὀρθαῖος, Troianus, N 791.
- Ὀρθή, Thessaliae urbs, B 739.
- Ὀρμενίδης, vid. Ἀμύντωρ et Κτήσιος.
- Ὀρμένιον, Thessaliae urbs, B 734.
- Ὀρμενος, Troianus, occ. a Tencro θ 274.
- Troianus, occ. a Polypoete M 187.
- Ὀρνεαί, Argolidis urbs, B 571.
- Ὀρσίλοχος, Pheraeus, Alpei filius, pater Dioclis, E 546 sq. γ 489 ο 187.
- Pheraeus, Dioclis filius, nepos praecedentis, E 542, 549.
- Troianus, occisus a Tencro θ 274.
- Idomenei filius, πόδας ὠκύς, quem Ulixes a se necatum fingit γ 260.
- Messenius, δαΐφρων; in eius domo Ulixes et Iphitus deversati φ 16.
- Ὀρεγγίη, insula ubi Diana Orionem occ., ε 123. — Ibi sunt τροπαὶ ἡελίου ο 404.
- Ὀρχομενός, urbs Arcadiae, πολύμηλος B 605.
- Minyarum urbs in Boeotia, regnum Amphionis, B 511 I 381 λ 284, 459.
- Ὀσσα, mons Thessaliae, λ 315.
- Ὀτρεύς, dux Phrygum, Γ 186.
- Ὀτρυντεῖδης, vid. Φιφίτων.
- Ὀτρυντεύς, pater Iphitionis, πολίπορος γ 384.
- Ὀυκαλίγων, Troianus, Γ 148.
- Ὀδλυμπος, vid. Ὀλυμπος.
- Ὀύρανῖνες vocantur di A 570 E 373, 898 P 195 Φ 275, 509 Ω 547, 612 η 242 ι 15 γ 41.

- Ὀδεις, personatus Ulixes, ι 366, 369, 408, 455, 460 (οὐτιδανός).
- Ὀφελίστης, Troianus, a Tencro occ., θ 274.
- Paeo, ab Achille occ., Φ 210.
- Ὀφίλειος, Troianus, occ. ab Euryalo, Z 20.
- Graecus, occ. ab Hectore, A 302.
- Ὀχῆσιος, Aetolus, Periphantis pater, E 843.
- Παιήων, deorum medicus, E 401, 899 sq. δ 232.
- Παιονες, gens Thraciae, Troianorum socii, Π 291 Φ 211. — ἀγκυλότοξοι B 848 K 428. — δολιχεγχείς Φ 155. — ἵπποκορυσται Π 287 Φ 205.
- Παιονίδης, vid. Μάστροφος.
- Παιονίη, terra Paeonum, P 350 Φ 154.
- [Παισός, leg. Απαισός, E 612.]
- Παλλάς, vid. Ἀθήνη.
- Πάλμυς, Troianorum socius, N 792.
- Πάμμων, Priami filius, Ω 250.
- Παναχαιοί, Graeci universi, B 404 H 73, 159, 327, 385 I 301 K 1 T 193 ψ 236 α 239 ξ 369 ω 32. — Cf. Μχαιοί.
- Πανδάρεος, Aëdonis aliarumque filiarum pater, ε 518 υ 66.
- Πάνδαρος, Lyciorum dux, Lycaonis filius, Troianorum socius, B 827 E 171, 246, 795. — ἀγλαός E 95. — ἀντίθεος A 88 E 168. — Minerva ei persuadet ut vulneret Menelaum A 93 sqq.; a Diomede interficitur E 290 sqq.
- Πανδίων, Graecus, M 372.
- Πάνδοκος, Troianus, A 490.
- Πανέλληνες, Hellenes universi, B 530.
- Cf. Ἕλληνες et Ἕλλας.
- Πανθοῖδης, vid. Εὐφορβος et Πολυδάμας.
- Πάνθοος, Troianus, Phrontidis maritus, Euphorbi Hyperenoris Polydamantis pater, Γ 146 O 522 P 9, 23, 40, 59.
- Πανοπούς, urbs Phocidis, B 520. — καλλιχορος λ 581. — κλειτός P 307.
- Graecus, Epei pater, ψ 665.
- Πανόπη, Nereis, Σ 45.
- Παρθένιος, flumen Paphlagoniae, B 854.
- Πάρις, Troianus, idem qui Ἀλέξανδρος ubi vid., Priami filius, Γ 325, 437 Z 280, 503, 512 M 93 N 490, 660 O 341 X 359 Ω 249. — Δύσπαρις Γ 39 N 769.
- Παρνησός, mons Phocidis, ε 432 ω 332.
- Παρνησόνδε ε 394, 411, 466 φ 220.
- Παρρασίη, urbs Arcadiae, B 608.
- Πασιθήη, una ex Gratiis, Ξ 269, 276.
- Πάτροκλος, Graecus, Menoetii filius (Μενοειτιάδης), A 307, 345 etc. γ 110 λ 468 ω 16, 77, 79. — ἄλκιμος A 605, 814 etc. — ἀμύμων P 10, 379. — ἀτάλαντος Ἄρηι Π 784; θεῶν μῆστορ ἀτάλαντος P 477 γ 110; Γιόθρεος φῶς A 644. — Διὶ φίλος A 611, διογενής A 337 A 823 Π 49, 126, 707; δῖος A 608. — ἥρω; P 137, 706 ψ 151, 747. — ἱππεύς Π 20, 744, 812, 843; ἱπποκίλευθος Π 126, 584, 839. — μεγάθυμος Π 818. — μεγαλήτωρ Π 257 P 299. — δ' ἄριστος Μχαιῶν P 690. — Achilles amicus natu maior A 787. — Puer a patre Phthiam ductus est ad Peleum ψ 85 sqq. — Eurypylum vulneratum curat A 842. — Achillem rogat ut sibi liceat Troianos a navibus arcere Π 21. — Ad pugnam proficiscitur Π 257. — Interficit Sarpedonem Π 502, Cebrionem Π 738, multos alios Π 785. — Ab Euphorbo vulneratur Π 812, occiditur ab Hectore Π 821. — Corpus occisi reportatur in Achillis tentorium P 231 sqq. — Eius exequiae Σ 354, ψ 13, 132 sqq.; crematur ψ 165 sqq. — Mortui species Achillem visit ψ 65, apud inferos Achillem comitatur λ 467 ω 16. — Tumulus Patrocli (et Achillis) in agro Troiano ψ 244 Ω 16, 755 γ 99.
- Παφλαγόνης, gens Asiae, Troianorum socii, B 851 N 661. — μεγάθυμοι E 577. — μεγαλήτορες N 656.
- Πάφος, urbs insulae Cypri, θ 353.
- Πειραῖδης, vid. Πτολεμαῖος.
- Πείραιος, Ithacensis, Clyti filius (Κλυτιδής), Telemachi fidus sodalis ο 539 sq., 544 ρ 55, 71, 74, 78 υ 372.
- Πειρῆθους, Lapitharum rex, Iovis ex Ixionis uxore filius, A 263 B 741 sq. M 129, 182 λ 631 φ 298. — μεγάθυμος φ 296. — θεῶν μῆστορ ἀτάλαντος Ξ 318.
- Πείροος, Thracum dux, Troianorum socius, Imbrasi filius (Ἰμβρασιδής), pater Rhigmi, B 844 A 520, 525 (occiditur a Thoante), γ 484.

- Πείσανδρος*, Troianus, Antimachi filius, occ. ab Agamemnone A 122, 143.
 — Troianus, N 601, 606, 611; occ. a Menelao 619.
 — Myrmido, Maemalifilius (*Μαιμαλίδης*), Π 193 sq.
 — Ithacensis, Polyctoris filius (*Πολυκτορίδης*), Penelopes proci, σ 299 χ 243; a Philoetio occiditur χ 268.
Πεισηνορίδης, vid. Ξ2ψ.
Πεισήνωρ, Troianus, Cliti pater, O 445.
 — praeco Ithacensis, ρ 38.
Πεισίστρατος, Nestoris filius (*Νεστορίδης*), γ 36 etc. — *δυμειλὴς* γ 400. — *ἥρως* γ 415 ο 131. — *δρχαμος ἀνδρῶν* γ 400, 454, 482. — Telemachum comitatur proficiscentem ad Menelaum γ 482 sqq.
Πελάγων, Graecus, μέγας A 295.
 — Lycius, ἡφθίμος E 695.
Πελασγικός, Pelasgius (i. e. Thessalicus), B 681 (*Ἄργος*, q. v.), Π 233 (*Ζεύς*, q. v.).
Πελασγοί, gens Asiae, Troianorum socii, δίοι K 429. — *ἡγχισίμωροι* B 840. — Singularis B 843 P 288.
 — gens in insula Creta, δίοι τ 177.
Πελίης, Thessalus, Neptuni e Tyro filius, frater Nelei, pater Alcestidis, Iolci habitans, B 715 λ 254, 256.
Πελλήνη, Agamemnonis urbs Achaea, B 574.
Πέλοψ, πλῆξιππος B 104, 105.
Περαίοι, gens Graeciae, B 749.
Πέργαμος, Ilii arx, A 508 E 460 Z 512 H 21 Ω 700. — *ιερχὴ* E 446.
Περγασίδης, vid. Δηικόων.
Περίβοια, Accessameni filia, ex Axio fluvio mater Pelegonis, Φ 142.
 — Eurymedontis filia, Nausithoi Phaeacis ex Neptuno mater, η 57.
Περίηρης, Myrmido, Π 177.
Περίκλῆμενος, Pylus, Nestoris frater, ἀγέροχος λ 286.
Περιμήδης, Phocensis, O 515.
 — Ithacensis, λ 23 μ 195.
Πέριμος, Troianus, Megae (?) filius (*Μεγάδης*), Π 695.
Περίφας, Aetolus, Ochesii filius, πλώριος E 842, a Marte occiditur E 847.
Περίφας, Troianorum praeco, Epyti filius (*Ἠπυτιδης*), P 323 sq.
Περίφητης, Troianus, Ξ 515.
 — Graecus, O 638.
Περκώτη, urbs Mysiae minoris, B 835 A 229 O 548. — *Περκώσιος* dicitur Merops B 831 A 329, Pidytes Z 30.
Περσεύς, Iovis ex Danaë filius, ἀριδείκετος Ξ 320.
 — Nestoris filius, γ 414, 444.
Περσεφόνεια, Iovis filia, inferorum regina, κ 494, 509 λ 217. — *ἀγανὴ* λ 213, 226, 635. — *ἀγνή* λ 386. — *ἐπαινή* I 457, 569 κ 491, 534, 564 λ 47.
Πέρση, Oceani filia, Helii uxor, Circes et Aeetae mater, κ 139.
Περσηιάδης, vid. Σθίνελος.
Πετιών, urbs Boeotiae, B 500.
Πετιώς, Atheniensis, pater Menesthei, B 552 A 327 M 331 N 690. — *διοτρεφής* A 338 M 355.
Πήδαιον (aut *Πήδαιος*), Troadis locus, N 172.
Πήδαιος, Troianus, Antenor's filius, occ. a Megete E 69.
Πήδασος, Troianus, Abarbareae nymphae et Bucolionis filius, Z 21.
 — Achilles equus, occ. a Sarpedone Π 467. — *ἀμύμων* Π 152.
 — urbs Agamemnonis Messenia, ἀμπελόεσσα I 152, 294.
 — Lelegum urbs, γ 92. — *αἰπεινή* Z 35. — *αἰπήεσσα* Φ 87.
Πηλεγών, Axii fluvii ex Periboea filius, Asteropaei pater, Φ 141, 152. — *κλυτός* Φ 159.
Πηλεΐδης, vid. Ἀχιλλεύς.
Πηλεΐων, vid. Ἀχιλλεύς.
Πηλεύς, Aeaci filius (*Ἀιακίδης* Π 15 Σ 453 Φ 189), coniux Thetidis Ω 61, pater Achilles et Polydora (Π 175), A 489 etc. λ 478 ω 36. — *ἀμύμων* γ 206 λ 494, 505. — *Μυρμιδόνων βουλευφόρος ἡδ' ἀγορητής* H 126. — *δαΐφρων* Σ 18. — *Ἰάναξ* I 480 P 443. — *γέρον ἱππηλάτα* H 125 I 438 A 772 Σ 331; *ἱππότα* Π 33 ψ 89. — *δόμος Πηλῆος* Σ 60, 441.
Πηληιάδης, vid. Ἀχιλλεύς.

- Πήλιον*, mons Thessaliae, B 744 Π 144 T 391. — *Ἰννοσίφυλλον* B 757 λ 316. — Pelias (*Πηλίας*) dicitur Achilles hasta Π 143 T 390 γ 277 Φ 162 X 133.
Πηνειός, fluvius Thessaliae, B 752, 757. — *ἀργυροδίνης* B 753.
Πηνελόως, Boeotorum dux, B 494 Ξ 469, 496 Π 335, 340 P 597. — *δαΐφρων* Ξ 437. — *ἥρως* N 92.
Πηνελόπεια, Icarii filia, Iphthimae soror, Ulixis uxor (*ἄλοχος πολύδωρος* ω 294), Telemachi mater, α 223 etc. — *ἀμύμων* ω 194. — *ἐχέφρων* δ 111 etc.; *περίφρων* α 329 etc. — Ab Ulixe Troiam proficiscenti iubetur, ubi filius adoleverit, denno nubere σ 257 sqq. — Dolo per tres annos procos fallit ρ 89 sqq. τ 137 sqq. ω 128 sqq.
Πηρώ, Nelei e Chloride filia, Nestoris soror, Biantis uxor, *ἰφθίμη* λ 287.
Πιδύτης, Percosius, Troianorum socius, Z 30.
Πιρίη, Thessaliae regio, B 766 Ξ 226 ε 50.
Πιτρεύς, Aethrae pater, Γ 144.
Πιτεύς, urbs Mysiae, B 829.
Πλαγκταί, rupes fabulosae, μ 61 ψ 327.
Πλάκος, mons in regno Eetionis, ὀλήεσσα, Z 396, 425 X 479.
Πλάταια, urbs Boeotiae, B 504.
Πλεύρων, urbs Aetoliae, B 639 N 217 Ξ 116. — *Πλευρώνιος* dicitur Ancaeus ψ 635.
Πληιάδες, sidus, Σ 486 ε 272.
Ποδαλείριος, dux Thessalus, Aesculapii filius, frater Machaonis, A 833. — *ἰητήρ ἀγαθός* B 732.
Ποδάργη, Harpyia, Achilles equorum mater, Π 150 T 400.
Ποδάργος, Hectoris equus, Θ 185.
 — Menelai equus, ψ 295.
Ποδάρενης, Phthiorum dux, Iphicli filius, Protesilai frater, N 693. — *ἔξος Ἄρης* B 704.
Ποδῆς, Eetionis filius, Hectoris sodalis, P 575, 590.
Ποιάντιος υἱός, i. e. Poeantis filius, dicitur Philoctetes γ 190.
Πολίτης, Priami filius, B 791 N 533 O 339. — *ροήν ἀγαθός* Ω 250.
 — Ulixis socius, κ 221.
Πολυαιμονίδης, vid. Ἀμοπάν.
Πόλυβος, Troianus, Antenor's filius (*Ἀντηνορίδης*), A 59.
 — Ithacensis, pater Eurymachi, α 399 π 345, 434 σ 349 υ 359 φ 320. — *δαΐφρων* ο 519.
 — Aegyptius, Alcandrae maritus, δ 126.
 — Phaeax, *δαΐφρων* θ 373.
 — Ithacensis, Penelopes proci, χ 243, ab Eumaeo occiditur χ 284.
Πολυδάμας, Troianus, Panthoi filius (*Πανθοΐδης*), Euphorbi frater, M 60 etc. — *ἀγαπήτωρ* N 756. — *ἀγανός* O 446. — *ἀμύμων* A 57 M 88 N 790 Ξ 469; *ἀμώμητος* M 109. — *ἡγχισπάλος* Ξ 449. — *μεγάθυμος* Ξ 454. — *πεννυμένος* Σ 249. — Hectori adversatur M 210 sqq. N 725 sqq. — In Troianorum concione suadet ut Troiam redeat exercitus Σ 249 sqq.
Πολύδαμνα, Aegyptia, Thonis coniux, δ 223.
Πολυδούκης, Tyndarei et Ledaë filius, Helenae frater, *πύξ ἀγαθός* Γ 237 λ 300.
Πολυδώρα, Pelei filia, Sperchii fluvii coniux, Menesthii mater, καλή Π 175.
Πολύδωρος, Priami ex Laothoe filius (*Πριαμίδης*), γ 407 εγ, 419 X 46. — *ἀντίθεος* Φ 91. — Occiditur ab Achille γ 413 sqq.
 — Graecus, a Nestore hastae certamine victus, ψ 637.
Πολυθερισίδης, vid. Κτήσιππος.
Πολύτιδος, Troianus, Eurydamantis filius, E 148 occ. a Diomede.
 — vates Corinthius, Euchenoris pater, N 663, 666.
Πολυκάστη, Nestoris filia minima natu, καλή γ 464.
Πολυκτορίδης, vid. Πείσανδρος.
Πολύκτωρ, Mercurii personati pater fictus, Ω 397.
 — Ithacensis, ρ 207.
Πολυμήλη, Phylantis Myrmidonis filia, a Mercurio mater Eudori, καλή Π 180.

Πολύμηλος, Lycius, Troianorum socius, Argeae filius (*Ἀργεάδης*), a Patroclo occiditur *II* 417.
Πολυνείκης, Thebanus, *ἀντίθεος* *A* 377.
Πολύνης, Phaeax, Tectonis filius (*Τεκτονίδης*), Amphiali pater, *9* 114.
Πολύξενος, Eliensium dux, Agasthenis filius, *B* 623.
Πολυπημονίδης, vid. *Ἀφείδας*.
Πολυποίτης, Lapitha, Pirithoi filius, Iovis nepos, *M* 129. — *κρατερὸς* *M* 182 *ψ* 848. — *μενεπτόλεμος* *B* 740 *Z* 29 *ψ* 836, 844.
Πολυφειδης, vates Argivus, Mantii filius, Theoclymeni pater, *o* 249. — *ὑπέρθυμος* *o* 252. — Hyperesiam migrat *o* 254.
Πολύφημος, Cyclops, Neptuni e nymphea Thoosa filius, *a* 69 sq. etc. — *ἄγριος* *β* 19. — *ἀνδροφάγος* *κ* 200. — *ἀντίθεος* *a* 70. — *κρατερὸς* *i* 407, 446. — *μείνος* *α* 19. — *πίλωρ* *ἀθροιστία* *Φειδῶς* *i* 428. — Eius caverna *i* 182 sqq., 216 sqq. — Ab Ulixē occaecatur *i* 375 sqq.
 — Lapitha, *ἀντίθεος* *A* 264.
Πολυφύτης, Troianus, *ἀντίθεος* *N* 791.
Πολυφόντης, Thebanus, Antophoni filius, *A* 395.
Ποντεύς, Phaeax, *9* 113.
Ποντόνοος, Phaeacum praeco, *η* 179, 182 *9* 65 *ν* 50, 53.
Πορφεύς, Agrii Melanis Oenei pater, *Ξ* 115.
Ποσειδάων, deus, Saturni et Rheae filius (*o* 187), *A* 400 etc. *a* 20 etc. — *γαιήοχος* *Y* 34 *a* 68 *γ* 55 *9* 322, 350; *γαιήοχος* *ἑνοσίχθων* *N* 43; *γαιήοχος* *κυανοχαίτα* *i* 528. — *ἑνοσίχθων* *H* 445 etc. *a* 74 etc. — *Γάναξ* *o* 8 etc. *γ* 43 etc. — *κυανοχαίτα* *N* 563 *Ξ* 390. — *μέγας* *θεός* *o* 200. — Omisso nomine proprio vocatur *γαιήοχος* *N* 83, 125, *γαιήοχος* *ἑνοσίχθων* *I* 183 *N* 59, 677 *Ξ* 355 *o* 222 *ψ* 534 *λ* 241, *γαιήοχος* *κυανοχαίτα* *o* 174, 201, *ἑνοσίχθων* *M* 27 *o* 218 *Y* 20, 310 *Φ* 462 *λ* 102, *κλυτός* *ἑνοσίχθων* *o* 440 *I* 362 *Ξ* 135, 510 *o* 173, 184 *i* 423 *ζ* 326 *i* 518, *ἑνοσίχθων* *οὐρανός* *H* 455 *o* 201 *ν* 140, *ἑνοσίχθων* *N* 89 *Y* 13, 405 *η* 35 *i* 525 *μ* 107 *ν* 125, 162, *κρείων* *ἑνοσίχθων* *o* 208 *N* 10, 215 *Ξ* 150 *Φ* 435

o 282, 375, *οὐρὸν* *κρείων* *ἑνοσίχθων* *A* 751, *ἑνοσίχθων* *κυανοχαίτα* *γ* 6, *κυανοχαίτης* *Y* 144 *i* 536, *Φελικίωνος* *Γάναξ* *Y* 404. — Colitur inprimis Aegis *o* 203 *N* 21 *o* 381. — Cum Apolline Troiae moenia extruxit *H* 453 *Φ* 446. — Aiacem Troia deleta redeuntem servavit, postea vero in mare deiecit *δ* 501 sqq. — Phaeacum, qui Ulixem domum reduxerunt, redeuntium navem saxum fecit *ν* 159 sqq. — Eius *ὑποδῶς* Proteus *δ* 386. — *Ποσειδῆιον* *ἄλσος* vocatur *Ὀρχηστὸς* *B* 506 et Neptuni templum in Phaeacum urbe dicitur *καλὸν* *Ποσειδῆιον* *ζ* 266.
 [*Πουλυδάμας*, leg. *Πολυδάμας*, *q. v.*]
Πράπτιος, fluvius (aut urbs) Troadis, *B* 835.
Πράμνιος *Φοῖβος* *A* 639 *κ* 235. Nominis origo ignoratur.
Πριάμιδης, vid. *Ἀλέξανδρος*, *Ἀντίφος*, *Δηίφορος*, *Δόρυκλος*, *Ἐκτωρ*, *Ἐλένιος*, *Λυκάων*, *Πολύδωρος*.
Πρῆαμος, Troiae rex, oriundus a Dardano (*Δαρδανίδης*), vid. *Y* 215-238, filius Laomedontis (*Λαομεδοντιάδης*), Hecubae coniux; praeterea duxerat Castianiram Laothoen multasque alias, vid. *o* 305 *Φ* 85-88. Filias habuit duodecim (*Z* 248), e quibus nominantur Laodice, Cassandra, Medesicaste, filios quinquaginta (*Z* 244 *o* 495, undeviginti e sola Hecuba *o* 496), inter quos nominantur (ex Hecuba) Deiphobus, Hector, Helenus, Paris sive Alexander, (ex Laothoe) Lycæon et Polydorus, (e Castianira) Gorgythion, (de quorum matribus non constat) Agathon, Antiphonus, Antiphus, Chromius, Dius, Echemon, Hippothous, Mestor, Pammon, Polites et Troilus, denique habuit filios spurios Cebrionen, Democoontem, Doryclum, Isum. — *A* 19 etc. *γ* 107 etc. — *ἀγακλής* *II* 738. — *βασιλεύς* *o* 680; *διοτρεφής* *βασιλεύς* *E* 464 *o* 803. — *γέρων* *N* 368 etc. — *δαΐφρων* *I* 651 *A* 197 *o* 239. — *δῖος* *N* 460. — *Γάναξ* *B* 373 etc. — *θεοφειδής* *o* 217 etc. — *θεόφιν* *μήστωρ* *ἀτάλαντος* *H* 366. — *μεγαλήτωρ* *Z* 283 *o* 117, 145. — *μέγας* *H* 427 *o* 477. — Eius domus *Z* 242 sqq.
Προδοήτωρ, Boeotum dux, Areilyci filius, *B* 495 *Ξ* 450, 471. — Occiditur a Polydamante.

Πρόθους, Magnetum dux, Tenthredonis filius, *B* 756, 758.
Προθῶν, Troianus, occiditur a Teucro *Ξ* 515.
Προῖτος, Argivorum rex, Antae maritus, *Z* 157, 160, 164, 177. — *βασιλεύς* *Z* 163.
Πρόκρις, heroina, *λ* 321.
Πρόμαχος, Boeotius, Alegenoris filius (*Ἀλεγονορίδης*), *Ξ* 476, 482, 503. — Occiditur ab Acamante *Ξ* 476.
Πρόνοος, Troianus, occ. a Patroclo *II* 399.
Προτιάων, Troianus, Astynoi pater, *o* 455.
Πρυμνεύς, Phaeax, *9* 112.
Πρότανις, Lycius, Troianorum socius, occ. ab Ulixē *E* 678.
Προφρύς, Phaeax, *9* 113.
Πρωτισίλλος, Thessalorum dux, frater Podarcae, *N* 681 *o* 705 *II* 286. — *Ἀρήιος* *B* 698; *ἥρωας* *Ἀρήιος* *B* 708. — *μαγάρυμος* *B* 706. — Occiditur *B* 701.
Πρωτεύς, Aegyptius, senex marinus, Idotheae pater, Neptuni *ὑποδῶς*, *δ* 385. — *ἔφθιμος* *δ* 365.
Πρωτώ, Nereis, *Σ* 43.
Πυελός, urbs Elidis, *B* 594.
 — urbs Thessaliae, *λεχαιοί*, *B* 697.
Πυλομαίος, filius Piræi (*Πυραϊδης*), pater Eurymedontis, *A* 228.
Πυγμαῖοι, gens fabulosa, *I* 6.
 [*Πυθῶ*, leg. *Πυθῶν*.]
Πυθῶν, urbs et regio Phocidis, *λ* 58'. — *ἡγαθή* *9* 80. — *πετρέσσα* *B* 519 *I* 405.
Πύλαιμνης, Paphlagonum dux, Troianorum socius, pater Harpalionis, *B* 851. — *ἀτάλαντος* *Ἄρης* *E* 576. — *βασιλεύς* *N* 643. — A Menelao occiditur *E* 576, sed *N* 658 filii exequiis interesse dicitur, vid. ad *N* 643.
Πύλαιος, Pelasgorum dux, Troianorum socius, Lethi filius, Hippothoi frater, *δῶς* *Ἄρης*, *B* 842.
Πύλαρτης, Troianus, vulneratur ab Aiace, *A* 491.
 — Troianus, occiditur a Patroclo, *II* 696.
Πύληνη, urbs Aetoliae, *B* 639.
Πύλαιοι, gens Peloponnesi, *A* 248 etc. *β* 31 *γ* 59 *o* 216, 222. — *ἱππῆς* *A* 724.

Πύλοιγενής, Pyli natus, *B* 54 *ψ* 303.
Πύλος, urbs Nestoris in Messenia sita, *A* 269 etc. *γ* 485 etc. *Πυλόθεν* *π* 323. *Πύλονδα* *A* 760 *β* 317 etc. — *ἡγαθή* *A* 252 *β* 308 *δ* 599, 702 *α* 20 *ξ* 180. — *ἡμαθῶς* *B* 77 etc. *α* 93 etc. — *λερή* *φ* 108. — *μήτηρ* *μήλων* *o* 226. — *Νηλέιος* *A* 682 *δ* 639.
Πύλων, Troianus, occiditur a Polypoete *M* 187.
Πύραϊχμης, Paeonum dux, Troianorum socius, *B* 848. — Occiditur a Patroclo *II* 287.
Πύρασος, Troianus, vulneratur ab Aiace *A* 491.
 — urbs Thessaliae, *ἀνθεμῶς* *B* 695.
Πύρις, Troianus, occiditur a Patroclo *II* 416.
Πυριφλεγέθων, flumen apud inferos, *κ* 513.
Ῥαδάμανθους, Iovis et Europae filius, *ἀντίθεος* *Ξ* 322. — *ξανθός* *δ* 564 *η* 323.
 [*Ῥία*, leg. *Ῥείη*, *o* 187.]
Ῥείη, uxor Saturni, mater Iovis Neptuni Plutonis Iunonis, *Ξ* 203 *o* 187.
Ῥεῖθρον, portus Ithacae, *a* 186.
Ῥήνη, Oilei concubina, Medontis mater, *B* 728.
Ῥηξήνωρ, Phaeax, Nausithoi filius, Aretes pater, *η* 63. — *ἀντίθεος* *η* 146.
Ῥήσος, Thracum rex, Troianorum socius, Eionei filius, *K* 435, 474, 519. — Occiditur a Diomede *K* 495. — Eius equi *K* 436 sqq.
 — Idae fluvius, *M* 20.
Ῥίγμος, Thrax, Troianorum socius, Piroi filius, occiditur ab Achille *Y* 485.
Ῥίπη, Arcadiae urbs, *B* 606.
Ῥόδιοι, incolae Rhodi insulae, *ἀγέρωχοι* *B* 654.
Ῥόδιος, Idae fluvius, *M* 20.
Ῥόδος, insula, *B* 654, 655, 667.
Ῥύτιον, Cretae urbs, *B* 648.
Σαγγάριος, Phrygiae fluvius, *I* 187 *II* 719.
Σαλαμίς, insula, *B* 557 *H* 199.

- Σαλμωνεύς, pater Tyrus, ἀμύμων λ 236.
 Σάμη vel Σάμος, insula Cephalenia prope Ithacam, B 634 α 246 ε 24 π 123, 249 ε 131 υ 288. — Σάμηδος ο 367. — παιπαλώσσα δ 671, 845 ο 29.
 Σάμος, insula Samothrace, Ω 78, 753. — ὀλίγησσα Θρηκίη Ν 12.
 Σαρπηδών, Lyciorum dux, Troianorum socius, Iovis ex Laodamia filius, B 876 etc. — ἀντίθεος Ε 629, 663, 692 Ζ 199 Μ 307 Π 649. — Διὸς γόνος Ε 635; δῖος Ο 67 Π 638, 678. — Φάναξ Π 464. — ἔφθιμος Ε 675. — χαλκοκορυστής Ζ 199.
 Σατνιεύς, Mysiae fluvius, Ξ 445 Φ 87. — εὐρυκίτης Ζ 34.
 Σάτνιος, Troianus, Enopis filius (Φηνοπίδης), Ξ 443 sq.; vulneratur ab Aiace Oilei filio.
 Σεῖρηες (dualis quoque forma legitur), virgines duae fabulosae, μ 39, 42, 44, 52, 167, 198. — ἀδιναι ψ 326. — θεσπίσαι μ 158.
 Σείλαγος, Troianus, Amphii pater, Ε 612.
 Σελητιάδης, vid. Εὐηνός.
 Σελλήεις, fluvius Troadis, Β 839 Μ 97. — fluvius Graeciae prope Ephyram, Β 659 Ο 531.
 Σελλοί, Iovis Dodonaei sacerdotes, ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιῶναι Π 234.
 Σεμίλη, Iovis concubina, Bacchi mater, Ξ 323, 325.
 Σήσαμος, Paphlagoniae urbs, Β 853.
 Σηστός, urbs Chersonnesi Thraciae, Β 836.
 Σθενίλαος, Lycius, Troianorum socius, Ithaemenis filius, occiditur a Patroclo Π 586.
 Σθίνελος, Graecus, Capanei filius, sodalis Diomedis, Β 564 Α 367 Ε 108, 111, 241, 835 Θ 114 Ι 48. — ἔφθιμος ψ 511. — Graecus, Persei filius (Περσηιάδης), Eurysthei pater, Τ 116, 123.
 Σίδονες, Sidonis incolae sive Phoenices, πολυδαίδαλοι ψ 743. — Idem Σιδόνιοι dicuntur δ 84, 618 ο 118. — Mulieres Sidoniae Ζ 290.
 Σιδονίη, Phoenicia, ἡ ναιαμένη ν 285. — Σιδονήθεν Ζ 291.
 Σιδών, Phoeniciae urbs, πολύχαλκος ο 425.
 Σικανίη, Sicilia, ω 307.
 Σικελός, Siculus, υ 383 ω 211, 366, 389.
 Σικυών, urbs Agamemnonis, Β 572. — εὐρύχορος ψ 299.
 Σίμοις, fluvius Troadis, Α 475 Ε 774, 777 Ζ 4 Μ 22 Υ 53 Φ 307.
 Σίμοσιος, Troianus, Anthemionis filius (Ἀνθεμιδής), Α 474, 477, 488. — Occiditur ab Aiace.
 Σίντις, insulae Lemni incolae, Α 594. — ἀγριόφωνοι θ 294.
 Σίπυλος, mons Asiae, Ω 615.
 Σίσυφος, Corinthius, Aeoli filius (Ἀλλιδής), Ζ 153 sq. λ 593.
 Σκαιοὶ πύλαι, porta Troiae, Ι 145, 149, 263 Ζ 237, 307, 393 Ι 354 Α 170 Π 712 Σ 453 Χ 6, 360.
 Σκαμάνδριος, Hectoris filiolus (ab aliis Φαστυφάναξ vocatus), Ζ 402. — Troianus, Strophii filius, Ε 49, occiditur a Menelao.
 Σκάμανδρος, Troadis fluvius, qui et Ξάνθος vocatur, Ε 774 Α 199 Υ 74 Φ 305. — βαθυδινήεις Φ 603; δινήεις Φ 124 Χ 148. — δῖος Μ 21; διοτρεφής Φ 223. — ἄρροος Η 329. — ποιήεις Ε 36. — Campus Σκαμάνδριος Β 465, 467. — Scamandri ἀρετήρ Hypsenor Ε 77.
 Σκάνδεια, Cytherae insulae portus, Κ 268.
 Σκάρφη, Locrorum urbs, Β 532.
 Σκύλλη, monstrum marinum, cuius mater dicitur Κράταις (q. v.), μ 85, 108, 125, 235, 245, 261, 310, 430, 445 ψ 328. — ἀπρηκτος ἀνίη μ 223. — δφεινὸν λελακῦα μ 85. — πετραίη μ 231.
 Σκύρος, insula maris Aegaei, Τ 326 λ 509. — Σκυρόθεν Τ 332. — αἰπία Ι 668 (ubi alii urbem Phrygiae intellegunt).
 Σκῶλος, Boeotiae vicus, Β 497.
 Σμινθεύς, leg. Σμίνθιος, q. v.]
 Σμίνθιος, Apollinis cognomen, Α 39.
 Σόλυμοι, Lyciae gens, ε 283. — κυδάλμοι Ζ 184, 204.
 Σούνιον, promunturium Atticae, γ 278.
 Σπάρτη, urbs Menelai, Β 582 Α 52 α 93 β 214, 359. Σπάρτηθεν β 327 δ 10; Σπάρτηνδς α 285. — εὐρεία λ 460. — Σπάρτην καλλυγναικα ν 412.

- Σπειώ (mss. Σπειά), Nereis, Σ 40.
 Σπερχειός, Thessaliae fluvius, Menesthii pater, ψ 142, 144. — ἀκάμας Π 176. — διυπετής Π 174.
 Στέντωρ, Graecus, μεγαλήτωρ χαλκοφώνος Ε 785.
 Στίχιος, Atheniensium dux, Menesthei sodalis, Ν 195, 691 Ο 329; occiditur ab Hectore.
 Στρατίη, Arcadiae urbs, Β 606.
 Στράτιος, Nestoris filius, γ 413, 439.
 Στροφιός, Troianus, Scamandrii pater, Ε 49.
 Στύμφηλος, Arcadiae urbs, Β 608.
 Στύξ, fluvius apud inferos, Β 755, Θ 369 Ξ 271 Ο 37 ε 185 κ 514.
 Στύρα (accus.), Euboeae urbs, Β 539.
 Σύμη, insula inter Rhodum et Cnidum, Σύμηθεν Β 671.
 Σύριη, insula fabulosa, Eumaei patria, ο 403.
 Σφῆλος, Bucoli filius (Βουκολίδης), pater Iasi Atheniensium ducis, Ο 338.
 Σχεδῖος, Phocensium dux, filius Iphiti, Β 517. Occiditur ab Hectore Ρ 306. — Phocensium dux, Perimedis filius, occiditur ab Hectore Ο 515.
 Σχερίη, Phaeacum insula, ζ 8 ν 160. — ἱεραινή η 79. — ἱερῶλος ε 34.
 Σχῶνος, Boeotiae urbs, Β 497.
 Σῶκος, Troianus, Hippasi filius (Ἰππασίδης), Charopis frater, Α 440, 450. — δαΐφρων Α 456. — θυφενής Α 427. — Φισόθεος φῶς Α 428. — Occiditur ab Ulixe Α 447 sqq.
 Ταλαιμίνης, Maeon, Mnesthlae et Antiphi pater, Β 865.
 Ταλαϊονίδης, vid. Μηκιστεύς.
 Ταλθύβριος, Agamemnonis praeco, Α 320 Γ 118 Α 193 Η 276 Τ 196, 267 ψ 897. — θεφ ἱναλγικῖος αὐδὴν Τ 250. — θεῖος Α 192.
 Τάνταλος, λ 582.
 Τάρνη, Maeoniae urbs, ἱερῶλας Ε 44.
 Τάρταρος, inferorum sedes, βαθὺς Θ 481. — ἱερῶς Θ 13.
 Τάρφη, Locrorum urbs, Β 533.
 Τάφιοι, insulae Taphi incolae, α 105 ξ 452. — ληστήρες π 426; ληίστορες ἄνδρες ο 427. — φιλήρετμοι α 181, 419.
 Τάφος, insula, α 417.
 Τεγίη, Arcadiae urbs, Β 607.
 Τειρεσίης, vates Thebanus, κ 492 etc. — Φάναξ λ 151. — μάντις ἀλάς μ 267.
 Τεκτονίδης, vid. Πολύνης.
 Τέκτων, Harmonii filius (Ἀρμονίδης), Phereclii pater, Ε 59.
 Τελαμών, pater Aiacis et Teuceri, Θ 283 Ν 177 Ρ 293. — ἀγαυός Ρ 284. — ἀμύμων λ 553. — Τελαμώνιος dicitur et Ajax et Teucer.
 Τελαμωνιάδης, vid. Αἴας.
 Τεμέση, urbs (Bruttii? an Cypri?), α 184.
 Τένεδος, insula Troadi opposita, Α 38, 452 Α 625 Ν 33 γ 159.
 Τενθρηδών, Graecus, Prothoi pater, Β 756.
 Τερπιάδης, vid. Φήμιος.
 Τενθρανίδης, vid. Ἀξυλος.
 Τεύθρας, Graecus, ἀντίθεος Ε 705.
 Τεῦκρος, Salaminus, Telamonis filius spurius (Τελαμώνιος), Aiacis frater, Ζ 31 etc. — ἀμύμων Θ 273, 292. — Φάναξ ψ 859. — εὐξων ἢ Φειδῶς Μ 350, 363. — κοίρανος λαῶν Θ 281. — Iuxta fratrem pugnat eiusque clipeo tegitur Θ 286 sqq. — Ab Hectore vulneratur Θ 324 sqq.
 Τευταμίδης, vid. Αἴθας.
 Τηθύς, Oceani uxor, Ξ 201, 302.
 Τηλέμαχος, Ulixis et Penelopae filius, Β 260 Α 354 α 156 etc. — δαΐφρων δ 687. — ἥρως δ 21, 303, 312. — Φισόθεος φῶς υ 124. — θεοφειδής α 113 γ 343 ξ 173 ρ 328, 391 π 20; θεοφεικῆλος γ 416. — μεγάρυμος γ 364, 423; μεγαλήτωρ γ 432. — πεπνυμένος α 213 etc. — ὑπαγόρης, μένος ἄσχετος β 85, 303 ρ 406.
 Τηλεμος, Eurymi filius (Εὐρυμίδης), Cyclopum vates, ε 509.
 Τηλέπυλος, Laestrygonum urbs, ψ 318.
 Τηλεφίδης, vid. Εὐρύπυλος.
 Τηρείη, Mysiae mons, Β 829.
 Τηϋγετος, Laconiae mons, περιμήκετος ζ 163.

- Τιθωνός, Laomedontis filius, Aurorae maritus, *Υ* 237. — ἀγανός *Α* 1 ε 1.
- Τίρυνς, Argolidis urbs, τειχίσσασα, *Β* 559.
- Τίτanos, Thessaliae mons, *Β* 735.
- Τίταρήςσιος, Thessaliae fluvius, ἱμερτός *Β* 751.
- Τίτηνες, θεοὶ ὑποταρτάριοι, Croni comites dicuntur Ξ 274 = *Ο* 224.
- Τίτιός, Terrae filius, *η* 324 λ 576.
- Τληπόλεμος, dux Rhodiorum, Herculis ex Astyoche filius (Ἡρακλεΐδης), *Β* 661 *Ε* 631 sq., 648, 656, 660. — δουρὶ κλυτός *Β* 657. — ἦς τε μέγας τε *Β* 653 *Ε* 628. — Occiditur a Sarpedone *Ε* 656 sqq.
- Troianus, Damastoris filius (Δαμαστορίδης), occ. a Patroclo *Π* 416.
- Τμώλος, Lydiae mons, *Β* 866. — νηόεις *Υ* 385.
- Τρηχίς, Thessaliae urbs, *Β* 682.
- Τρηχός, Aetolius αἰχμητής, occiditur ab Hectore *Ε* 706.
- Τρί(κ)κη, Thessaliae urbs, *Β* 729. — ἱππόβοτος *Δ* 202.
- Τριτογένεια, vid. *Αἰθήνη*.
- Τροιζήν, Diomedis urbs, *Β* 561.
- Τροίζηνος, Caeae filius (Κεάδης), Euphemi pater, διοτρεφής *Β* 847.
- Τροίη (i. e. Τρώη), 1) ager Troianus, *Β* 162 etc. α 210 etc.; Τροίηθεν *Ω* 492 γ 257 etc., Τροίηδος *Η* 390 etc. γ 268 etc. — ἱριβώλαξ *Γ* 74, 257 *Ζ* 315 *Π* 461 *Ω* 86; ἱριβώλος *Ι* 329 Σ 67 Ψ 215. — εὐρεΐα *Ν* 433 etc. α 62 etc. — Regionis divisio vid. *Β* 816-839. — 2) urbs Troianorum, cuius proprium nomen est *Τίλιος* q. v.), *Ι* 46 *Π* 100 *Ρ* 155 *Υ* 316 Φ 375 *Χ* 478 α 2 δ 146 λ 510 γ 388. — ἰσχυρός *Η* 71. — εὐρύκλεια *Β* 141 *Ι* 28. — ἰσχυρὸς (Α 129?) Θ 241. — ὑπέρυλος *Π* 698 Φ 544.
- Τρώες, Troiani, *Α* 160 etc. α 237 etc. — ἀγανοὶ *Η* 386 *Κ* 563 *Π* 103. — ἀγίρωχοι *Γ* 36 *Ε* 623 *Η* 343 *Π* 708 Φ 584. — ἀγήνορες *Κ* 299. — αἰχμηταὶ *Α* 152. — ἀσπισταὶ *Δ* 221 Θ 155 *Α* 412. — ἰσχυροὶ Ψ 81. — θωρηκταὶ *Ο* 689, 739 Φ 277. — ἱπποδάμοι *Β* 230 etc. — κίντορες ἱππων *Ε* 102. — μεγάθυμοι *Ε* 27 etc.; μεγαλήτορες Θ 523. — ὑπερηγόριοι *Δ* 176; ὑπέρθυμοι *Ζ* 111 etc.; ὑπερφύλαοι *Ν* 621 Φ 224, 414, 459. — φιλοπόλεμοι *Π* 90, 835 *Ρ* 194. — χαλκοχίτωνες *Ε* 180 *Ρ* 485.
- Τρωιάδες, feminae Troianae, *Ι* 189, 281 *Π* 831 Σ 122 *Χ* 514. — βαθύκολποι *Ω* 215. — Τρωάδες (contr.) *Ω* 704, ἐλκεσίπεπλοι *Ζ* 442 *Η* 297 *Χ* 105. — Singularis Τρωιάς (praeda) γ 263.
- Τρώϊαι, feminae Troianae, *Γ* 384, 411, 420 Σ 339 *Χ* 57, 434, 476 δ 259. — Τρωῖαι (contr.) *Χ* 430 (?), ἀνυπόκαμοι *Ζ* 380, 385.
- Τρωικός, Troianus, *Κ* 11 *Π* 369 *Ρ* 724 Φ 296 Ψ 464.
- Τρωίλος, Priami filius, ἱπποχάρμης *Ω* 257.
- Τρώϊος, 1) regi Troi proprius, *Ε* 222 Θ 106 Ψ 291, 378. — 2) Troianus (Α 129?) *Ν* 262 *Π* 393 *Ρ* 127, 255 Σ 179 (λ 510?); Τρωῖος (contr.) *Ρ* 273.
- Τρώς, rex Troianus, Erichthonii filius, pater Ili Assaraci Ganymedis, *Ε* 265 sq. *Υ* 230 sq.
- Troianus, Alastoris filius (Ἀλαστορίδης), occiditur ab Achille *Υ* 463.
- Τυδεΐδης, vid. *Διομήδης*.
- Τυδεύς, Aetolius, Oenei filius (Φοινεΐδης), Diomedis pater, *Β* 406 etc. γ 167 etc. — ἀγανός *Ε* 277. — δαΐφρων *Δ* 370 *Ε* 813 Θ 152. — δῖος *Κ* 285. — ἱππηλάτα *Δ* 387; ἱπποδάμος *Δ* 370 Ψ 472. — μάγαςυμος *Ε* 25, 235, 335 *Κ* 509. — σαρκεπάλος ἱππότης *Ε* 126. — Erat inter septem qui Polynicem adiuvantes Thebanis bellum intulerunt. Cum ad Thebanos nuntius venisset, eorum procures in certamine superavit. Qui insidias ei paraverunt; at omnes praeter unum trucidavit, *Δ* 382 sqq. *Ε* 800 sqq. *Κ* 285 sqq.
- Τυνδάρεος, Ladae maritus, pater Castoris Pollucis Clytaemnestrae, λ 298 sq. ω 199.
- Τυρώ, Salmonei filia, Crethei uxor, β 120. — ἡπάτειρα λ 235.
- Τύφωεύς, gigas vel monstrum, cuius cubile ἐν Ἀρίμοις esse dicitur, *Β* 782 sq.
- Τύχλος, coriarius Boeotius, σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Aiacis clipeum fecerat, *Η* 220.
- Υάμπολις, Phocidis urbs, *Β* 521.

- Υάδες, sidus, Σ 486.
- Υδη, Lydiae urbs, *Υ* 385.
- Υλακίδης, vid. *Κάστωρ*.
- Υλη, Boeotiae urbs, *Β* 500 *Ε* 708 *Η* 221.
- Υλλος, Ioniae fluvius, ἰχθυόεις *Υ* 392.
- Υπειροχίδης, vid. *Τρυμωναύς*.
- Υπειροχος, Troianus, *Α* 335.
- Υπείρων, Troianus, ποιμὴν λαῶν *Ε* 144.
- Υπέρεια, fons Graeciae, *Β* 734 *Ζ* 457. — prior Phaeacum sedes, εὐρύχορος ζ 4.
- Υπερήνωρ, Troianus, Panthoi filius, Euphorbi frater, occiditur a Menelao. — ἱπποδάμος *Ρ* 24. — ποιμὴν λαῶν Ξ 516.
- Υπερηστή, Achaiae urbs, *Β* 573. — Υπερηστής ο 254.
- Υπεριονίδης, vid. *Ἡέλιος*.
- Υπερίων, vid. *Ἡέλιος*.
- Υπνος, frater geminus Mortis, Ξ 231, 264, 270, 286 *Π* 672, 682. — *Φάναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων* Ξ 233. — *Φήδυμος* Ξ 242, 354 *Π* 454.
- Υποθήβαι, Boeotiae urbs, *Β* 505.
- Υπονήσιος, vid. *Τῶακη*.
- Υποπλάκη, vid. *Θήρη*.
- Υποταρτάριοι θεοὶ Ξ 279.
- Υρή, Boeotiae urbs, *Β* 496.
- Υρμίνη, Elidis urbs, *Β* 616.
- Υρτακίδης, vid. *Λοίος*.
- Υρτακος, Asii pater, *Ν* 759, 771.
- Υρτιος, Mysorum dux, Troianorum socius, Gyrti filius (Γυρτιάδης), occiditur ab Aiace Ξ 511.
- Υψηνωρ, Troianus, Dolopionis filius, δῖος, occiditur ab Eurypylo *Ε* 76.
- Graecus, Hippasi filius (Ἰππασίδης), occiditur a Deiphobo *Ν* 411.
- Υψιπύλη, Iasonis uxor, Eunei mater, *Η* 469.
- Φαέθουσα, nymphe, Solis ex Neaera filia, Lampetiae soror, μ 132.
- Φαέθων, Aurorae equus, ψ 246.
- Φαίδιμος, Phoenicum rex, ἦρος δ 617 ο 117.
- Φαίδρη, heroina, λ 324.
- Φαίηκες, gens fabulosa, ε 35 etc. — ἀγανοὶ ζ 55 γ 120, 304. — ἀμύμονες θ 428. — ἀντίθεοι ζ 241. — δολιχόρμητοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες θ 191, 369 γ 166; ναυσίκλυτοι η 39 π 227; φιλήρετμοι ε 386 θ 96 386, 535 λ 349 γ 36. — μεγάθυμοι η 16. — Eorum naves η 36.
- Φαίνοψ, Troianus, Xanthi et Thoonis pater, *Ε* 152.
- Troianus, Phorcynis pater, *Ρ* 312.
- Abydenus, Troianorum socius, Asii filius (Ἀσιάδης), *Ρ* 583.
- Φαίτος, Maeonius, Troianorum socius, Bori filius, *Ε* 43.
- Φαιστός, Cretae urbs, *Β* 648 γ 296.
- Φάληκς, Troianus, *Ν* 791. — Occiditur ab Antilocho Ξ 513.
- Φᾶρις, Laconiae urbs, *Β* 582.
- Φάρος, insula prope Aegyptum, δ 855.
- Φανσιάδης, vid. *Ἀπισάων*.
- Φαία sive Φεαί, Elidis urbs ad Iardanum fluvium sita, *Η* 135 ο 297.
- Φαίδας, Atheniensium dux, *Ν* 691.
- Φαίδιππος, Graecus, Thessali filius, *Β* 678.
- Φαίδων, Thesprotorum rex, ξ 316 τ 287.
- Φεινός, Arcadiae urbs, *Β* 605.
- Φεραί, Thessaliae urbs, *Β* 711 δ 798.
- Φέρεκλος, Troianus, Tectonis filius, *Ε* 59.
- Φέρης, Crethei ο Tyro filius, λ 259.
- Φέρουσα, Nereis, Σ 43.
- Φηγεύς, Troianus, Daretis filius, *Ε* 11, 15.
- Φήμιος, cantor Ithacensis, Terpii filius (Τερπιάδης), α 154, 337 ρ 263 χ 330 sq.
- Φήρες, Centauri, ὄρεσκοῖοι *Α* 268. — λαχνηέντες *Β* 743.
- Φηρή sive Φηραί, Messeniae urbs, γ 488 ο 186. — ζάθαι *Ι* 151, 293. — ἐν κτεμένη *Ε* 543.
- Φηρητιάδης, vid. *Εὐμήλος*.
- Φθίη, Thessaliae urbs, caput regni Pelei (Achillis), *Β* 683 *Ι* 253, 395, 439, 484 *Α* 766 *Π* 13 *Τ* 299 λ 496. Φθίηφι *Τ* 323, Φθίηδος *Α* 169 *Τ* 330. — ἱριβώλαξ βοιωτιάνειρα *Α* 155; ἱριβώλαξ μίσηρ μήλων *Ι* 479; ἱριβώλος *Ι* 863.

- Φθίοι, Phthiae incolae, N 686, 693. —
μεγάθυμοι N 699.
- Φθιρών ὄρος, Cariae mons, ἀκριτόφυλλον
B 868.
- Φιλιππορίδης, vid. Δημόδοχος.
- Φιλοίτιος, Ulixis bubulcus, φ 388 χ 359. —
δῖος φ 240. — ὄρχαμος ἀνδρῶν υ 185,
254. — Occidit Pisandrum χ 268, Ctesip-
pum χ 285.
- Φιλοκτήτης, Thessalus, Poeantis filius
(Ποιάντιος υἱός), θ 219. — ἀγλαός γ
190. — Ἰάναξ B 725. — τόξων ἐν Φειδῶς
B 718. — Cum naves Troiam duceret,
serpentis morsu violatus, in insula Lemno
a Graecis relictus est, B 716 sqq.
- Φιλομηλεΐδης, Lesbios, δ 343 ρ 134. —
Ab Ulixē luctando superatus.
- Φλεγύαι (an Φλέγυες?), gens fabulosa,
μεγαλήτορες N 302.
- Φόβος, Martis filius, A 440 A 37 O 119. —
ἄμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής N 299.
- Φοῖβος, idem qui Ἀπόλλων (q. v.), A 443
O 221 II 667, 788 Φ 436, 448. — ἀκρο-
σεύμενος γ 39. — ἥιος O 365 γ 162. —
Φοῖβος Ἀπόλλων A 43 etc. γ 279 etc. —
ἀφῆτορ I 404 sq. — Ἰάναξ I 559 sq. —
Φειάφειργος I 564 sq. — χρυσάωρ E 509.
- Φοίνικες, Phoeniciae incolae, ψ 744
o 478. — ἀγαυοὶ γ 272. — ναυσίκλυτοι
πρώται ο 415. — πολυπαῖπαλοι ο 419. —
Singularis: Φοίνικος κόρυς τηλεκλειτοῖο
Ξ 321 et Φοίνιξ ἀνήρ, ἀπατήλια Φειδῶς,
πρώτης ξ 288. Mulier Φοίνισσα ο 417.
- Φοινίκη, Asiae regio, δ 83 ξ 291.
- Φοῖνιξ, Amyntoris filius, Achillis magister,
I 223, 427, 621, 659 P 555. — ἀντίθεος
ψ 360. — γεραιὸς διοτρεφής I 607; γεραιὸς
παιλαιγενής P 561; γέρον I 690; γέρον
ἱππηλάτα I 432 II 196 T 311. — Διὶ
φίλος I 168.
- Φόρβας, Lesbios, Diomedis pater, I 665.
Troianus, Ilionei pater, πολύμηλος,
Ξ 490.
- Φόρυς, deus marinus, Thoosae pater,
ἄλιος γέρον γ 96, 345; ἄλδος μέδων α 72.
- Phrygum dux, Troianorum so-
cius, Phaenopis filius, B 862 P 218,
318. — δαίτρων P 312; occiditur ab
Aiace.
- Φραδμονίδης, vid. Ἀγέλαος.
- Φρόνιος, Ithacensis, Noëmonis pater, β
386, δ 630, 648.
- Φρόντις, Panthoi uxor, Euphorbi et Po-
lydamantis mater, δια P 40.
- Onetoris filius (Ὀνητορίδης),
Menelai gubernator, occiditur ab Apol-
line γ 282.
- Φρύγες, Phrygiae incolae, B 862. — αἰολό-
παλοι Γ 185. — ἱππόμαχοι K 431.
- Φρύγιη, Asiae regio, Γ 401 II 719 Ξ 291
Ω 545. — ἀμπελόεσσα Γ 184.
- Φυλάκη, Thessaliae urbs, B 695, 700 N 696
O 335 λ 290 o 236.
- Φυλακίδης, vid. Φίφικλος.
- Φύλακος, Troianus, occiditur a Leito Z 35.
Thessalus, Dionei filius, Iphicli(s)
pater, o 231.
- Φύλας, Graecus, Polymelae pater, II 181. —
γέρον II 191.
- Φυλεΐδης, vid. Μέγης.
- Φυλεύς, Graecus, Megetis pater, K 110,
175 O 530 ψ 637. — Διὶ φίλος ἱππότα
B 628.
- Φυλομίδουσα βοώπις, Areithoi uxor, Me-
nesthii mater, βοώπις H 10.
- Φυλώ, Helenae ministra, δ 125, 133.
- Φωκῆες, Phocenses, Graeciae gens, B 517,
525 O 516 P 307.
- Χαλκίς, Euboeae urbs, B 537.
- Aetoliae urbs, ἀγχίαλος B 640.
- Elidis fluvius (vel oppidum), καλ-
λιρέθρον o 295.
- Χαλκιδοντιάδης, vid. Ἐλεφήνωρ.
- Χάλκων, Myrmido, Bathyclis pater, II 595.
- Χάρις, Hephaesti uxor, λιπαροκρήδεμνος καλή
Σ 382.
- Χάριτες, Gratiae, E 338 Ξ 267, 275 P 51
ζ 18 θ 364 σ 194.
- Χάροπος, rex Symes insulae, Aglaiae ma-
ritus, Nirei pater, Ἰάναξ B 672.
- Χάροψ, Hippasi filius (Ἰππασίδης), Soci
frater, vulneratur ab Ulixē A 426.
- Χάρυβδεις, monstrum marinum, μ 436,
441. — δεινὴ μ 260, 430 ψ 327. —
δία μ 104, 235. — ὀλοή μ 113, 428.
- Χερσιδάμας, Troianus, A 423.

- Χίμαιρα, monstrum, Z 181. — ἀμαιμα-
κίτη Z 179 II 328.
- Χίος, insula, γ 172. — παιπαλόεσσα γ 170.
- Χίρων (mss. Χείρων), centaurus, A 219 II 143
T 390. — δικαιοτάτος κενταύρων A 832.
- Χλώρις, Amphionis filia, Nelei uxor, Ne-
storis Chromii Periclymeni Perus mater,
περικαλλής λ 281.
- Χρομῖος, Nelei filius, Nestoris frater, A
295 λ 286.
- Priami filius, occiditur a Dio-
mede, E 160.
- Lycius, Troianorum socius, occi-
ditur ab Ulixē E 677.
- Troianus, occiditur a Teucro,
Θ 275.
- vel Χρόμις, Mysorum dux, Tro-
ianorum socius, B 858 P 218, 494. —
θεοφειδής P 534.
- Χρύση, urbs Troadis, Apollini sacra, A 37,
100, 390, 431, 451.
- Χρύσηϊς, Chrysae filia, A 111, 182, 439. —
καλλιπάρηος A 143, 310, 369.
- Χρύσης, Apollinis sacerdos, A 11, 370,
442, 450.
- Χρυσόθεμις, Agamemnonis filia, I 145,
287.
- Ψύριη, insula, γ 171.
- Ψάριων (mss. Ψρίων), venator ab Aurora
amatus, ε 121. — κλυτός λ 310. — πελώ-
ριος λ 572. — A Diana interficitur ε 123
sq. — Sidus, Σ 486, 488 X 29 ε 274.
- Ψυγίη, insula fabulosa, α 85 ζ 172 η 244,
254 μ 443 ψ 333.
- Ψαλίη, Boeotiae urbs, B 501.
- Ψεανός, deus atque fluvius, Tethys ma-
ritus, Persae pater, A 423 etc. δ 568
etc. — ἀψόρροος υ 65. — βαθυδίνης Ξ
311. — βαθυρρεΐτης Φ 195; ἀκαλαρρεΐτης
βαθύρροος H 422. — θεῶν γένεσις Ξ 201.
- Ψεάλος, Phaeax, θ 111.
- Ψελινή πέτρα, Elidis urbs, B 617 A 757.
- Ψενος, Aetoliae urbs, B 639.
- Ψραι, ianitrices Olympi, E 749 Θ 393,
438. — πολυγηθείς Φ 450.
- Ψρεΐθυια, Nereis, Σ 48.
- Ψρος, Graecus, A 303.
- Ψτος, Aloëi filius, E 385. — ἀντίθεος (Nep-
tuni ex Iphimedeia filius) λ 308.
- Cyllenius, Epeorum dux, o 518.
- Ψψ, Pisenoris filius (Ποισηνορίδης), Eu-
rycleae pater, α 429 β 347 υ 148.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

In ipso textu:

α 47 *leg.*: δ τις
 „ 408 „ τιν'
 ρ 350 „ δ τις
 δ 391 „ αλ'
 ζ 197 „ δκ
 ι 163 „ ξξ ἔφθιτο

In dextro margine paginarum, ubi loci paralleli indicantur:

corr. α 332-335 = φ 63 sqq.
del. δ 48-50 = ρ 87 sqq.
corr. „ 48 = K 576 cf. ρ 87
 „ „ 49 sq. = ρ 88 sq. cf. Ω 587 sq.
add. ι 25^a = κ 196
corr. ξ 268^a cf. Δ 83
 „ υ 148 = α 429

In annotationibus:

ad α 404 *post* § 113 *inser.*: Comp. nonnisi π 428 *redit.*
 „ ρ 41 „ ι 20 „ κ 434 ν 301 sq.
 „ γ 3 *pro* locis *parall.* et η 210 π 212 *leg.* η 210 μ 386 π 212
 „ „ 283 *ante* σπέρχουιν *inser.*: κυβερνήσαι] †, *vid.* ad ρ 557. ||
 „ „ 435 *sic rescrib.*: Ἐργάζετο] εἰργάζετο mss.
 „ δ 222 *pro* ἐπεὶ G *leg.*: ἐπεὶ G T
 „ „ 732 „ ρμαίνοντα *leg.*: ὁρμαίνοντα
 „ „ 822 „ *πολλοὶ] πολλὰ *leg.*: πολλοὶ] *πολλὰ
 „ ε 60 „ O 153 etc. *leg.*: O 153 et in hymnis
 „ „ 179 *ante* βουλευόμεν *inser.*: αὐτῶ] *vid.* ad κ 344. ||
 „ „ 423 *sic rescrib.*: ἐνοσίγαιος; W T¹ K¹] ἐννοσ. mss. cett.; cf. § 21.
 „ η 104 *pro* ὑλέω *leg.*: καταλέω
 „ „ 130 *add.*: 130 ἔησι] *vid.* ad λ 239.

- ad § 488 pro Ti] *μοῦσα* *διδ.* mss. cett. *leg.*:] *μοῦσα* *διδ.* G Ti.
 " " 116 pro superlativus inde formatus *leg.*: comparativus inde formatus
     ἤλασσον extat K 357, superlativus
 " " " pro frequentissimus est *leg.*: frequentissimi sunt
 " " 164 *add.*: 164 *ἐνέην*] *ἔνεον*? cf. § 302.
 " " 269 pro *αἰδεῖο* *leg.*: *ἀλλ' αἰδεῖο*
 " " 474 ante cf. *inser.*: -*δαον*?
 " x 31 in fine *add.*: ω 49
 " " 138 " " " *φασισιμβρότου*] vid. ad μ 269.
 " " 191 *add.*: 191 *φασισιμβροτος*] vid. ad μ 269.
 " " 245 ante o 41 *add.*: B 49
 " μ 85^a sic *rescrib.*: **Σκύλλη, δ' ἑινόν*] *Σκύλλη ναίει* mss.
 " " 85^b—87^a pro *oetopi* *leg.*: *octopi*.
 " σ 206 *del.*: τ 600.
 " τ 92 sic *rescrib.*: *Ἰέρδουσα... habeam.* || *ἀναμάξεις... φέρω.*

~~09082913~~
~~09082913~~

